

B I B L I A
S A C R A.

TOMVS SECVNDVS.

autē sit mātus tuā super os tuum, ne capi-
aris in verbo in disciplinato, & con-
fundaris. * Honor & gloria in sermone
sensati, lingua verò imprudentis sub-
uersio est ipsius. * Non repellentis fultu-
ro, & lingua tua ne capiaris, & confun-
daris. * Super furem enim est confusio
& penitentia, & denotatio peccata su-
per bilinguem: furratori autem
odium, & inimicitia, & contumelia. * Iu-
stifica pusillum, & magnum similiter.

C A P. VI.

*Proximi dilectionem repellunt, impro-
peris, inuidia, ac ferocia: quam inuāt
dulcedo in verbis & pacifica conuersa-
tio: multiplices sunt amici, sed verus
amicus non potest facis estimari: quan-
tum diligenda & conseruanda sit sa-
pientia: querenda est prudentium so-
cietas, & seruanda Dei precepta.*

Noli fieri pro amico inimicus pro-
ximo: improperii enim & contu-
melia malus hereditabit, & omnis pec-
cator inuidus & bilinguis. * Non te ex-
collas in cogitatione animæ tuæ velut
taurus: ne forte elidatur virtus tua per
fulturiā, & solia tua comedat, & fructus
tuos perdat, & relinquareis velut lignū
aridū in eremo. * Anima enim nequā di-
spendet qui se habet, & in gaudiū inimi-
cis dat illū, & deducet in fortem impio-
rū. * Verbū dulce multiplicat amicos, &
mirigat inimicos: & lingua eucharis in
bono homine abundat. * Multi pacifici
sint tibi, & consiliarius sit tibi vnus de
mille. * Si possides amicum, in tentatione
posside eum, & ne facile credas ei. * Est
enim amicus secundum tempus suū, & non
permanebit in die tribulationis. * Et est
amicus qui conuertitur ad inimicitia: &
est amicus qui odium & rixā & cōuitia
denudabit. * Est autē amicus socius mē-
tis, & nō permanebit in die necessitatis.
* Amicus si perimāserit, fixus erit tibi quasi
corqualis, & in domesticis tuis fiducia-
liter aget: * si humiliauerit se contra te,
& a facie tua abscōderit se, vnanimem
habebis amicitia bonā. * Ah, inimicis tuis
separare, & ab amicis tuis attēde. * Amicus
fidelis, protectio fortis: qui a te in-
uenit illum, inuenit thesaurum. * Amico
fidei nulla est cōparatio, & nō est digna
pōderatio auri & argēti cōtra bonitā-
tem fidei illius. * Amicus fidelis medica-
mentum vitæ & immortalitatis, & qui
metuūt Dñm, inueniēt illū. * Qui time-
re Deū, æquē habebit amicitia bonā: quo-
niā secundum illū erit amicus illius. * Fili
a iuuentute tua excipe doctrinā, & vsque
ad canos inuenies sapientiā. * Quasi is
qui arat, & seminat, accede ad eā, & sus-
tine bonos fructus illius. * In opere enim
ipsius exigui laborabis, & cito edes de
generationibus illius. * Quam aspera est
cimiū sapientia indoctis hominibus, &

nō permanebit in illa extors. * Quis la-
pidis virtus probatio erit in illis, & nō
demorabuntur proicere illā. * Sapientia
enim doctrinæ secundum nomē est eius.
& nō est multis manifesta: quibus autē
cognita est, permanet vsq; ad conspectū
Dei. * Audi fili, & accipe consiliū intel-
lectus, & ne abiciās consiliū meū. * In-
iice pedē tuum in compedes illius, & in
torques illius collū tuum: subice hu-
merū tuum, & porta illam, & ne accide-
ris vinculis eius. * In omni animo tuo
accede ad illam, & in omni virtute tua
conserua vias eius. * Inuestiga illam, &
manifestabitur tibi, & continens factus
ne derelinquas eā: in nouissimis enim
inuenies requiē in ea, & conuertetur tibi
in oblectationē. * Et erunt tibi cōpedes
eius in protectionē fortitudinis, & ba-
ses virtutis, & torques illius in stolam
gloriæ: * decor enim vitæ est in illa, &
vincula illius alligatura salutaris. * Sto-
lā gloriæ indues eā, & coronā gratula-
tionis superpones tibi. * Fili, si attende-
ris mihi, discēs: & si accommodaueris
animū tuū, sapiēs eris. * Si inclinaueris
aurē tuā, excipies doctrinā, & si dilexe-
ris audire, sapiēs eris. * In multitudine
presbyterorū prudentium sta, & sapien-
tiam illorum ex corde cōiungere, vt om-
nem narrationem Dei possis audire, &
proverbia laudis non effugiant a te. * Et
si videris sensarum, euigila ad eum, &
gradus ostiorū illius exterat pes tuus.
* Cogitatum tuum habe in præceptis
Dei, & in mandatis illius maximē ad-
dus esto: & ipse dabit tibi cor, & con-
cupiscentia sapientiæ dabitur tibi.

C A P. VII.

*Abstinentiū a malis: verantur ambi-
tio, presumptio, pusillanimitas, morda-
cium, verbositas coram presbyteris, &
presumptio in oblationibus: laus agri-
cultura, bona mulieris & serui frugis:
parentes filios erudiant, & filios elo-
cent: filij honorent parentes: Deus ac
sacerdotes ipsius honorandi: ad opera
misericordia hortatur, & ad memoriam
nouissimorum.*

Noli facere mala, & nō te apprehen-
dent. * Discēde ab iniquo, & defi-
cient mala abs te. * Fili, non semines
mala in sulcis iniustitiæ, & non metes
ea in septuplum. * Noli querere ad dñō
ducatum, neque a rege cathedram ho-
noris. * Non te iustifices ante Deum, quon-
iā agnitor cordis ipse est: & penes
regem noli velle videri sapiens. * Noli
querere fieri iudex, nisi valeas virtute
irumpere iniquitates: ne forte extimes-
cas faciem potentis, & ponas scanda-
lum in æquitate tua. * Non pecces in
multitudinem ciuitatis, nec te immittas
in populū, & neq; alliges duplicia pec-
cata, nec enim in vno eris immunis.

H h

* Noli

* Noli esse pusillanimis in animo tuo : 9
 * exorare; & facere eleemosynā ne despicias. * Ne dicas: In multitudine munerū meorū respiciet Deus; & offerēte me Deo Altissimo, munera mea suscipiet.
 * Non irrides hominē in amaritudine
 || 1. animæ: || est enim qui humiliat & exaltat, circūspēctōr Deus. * Noli arare mēdaciū aduersus fratrem tuum : neq; in amicū similiter facias. * Noli velle mētiri omne mendaciū: assiduitas enim illius nō est bona. * Noli verbosus esse in multitudine presbyterorū, & nō iteres verbū in oratione tua. * Non oderis laboriosa opera; & rusticationē creatā ab Altissimo. Nō te reputes in multitudine indisciplinatorū. Memēto irā, quoniam nō tardabit. Humilia valde spiritum tuū: quoniam vindicta carnis impij, ignis & vermis. * Noli prauaricari in amicū pecuniam differentē: neq; fratrē charissimū auro spreueris. * Noli discere a muliere sensata & bona, quam fortitius es in timore Dñi : gratia enim
 || Leu. || verēcundia illius super aurum. * || Non
 || 19. c. || lēdas seruū in veritate operantem, neque mercenarium dantem animam suam. * Seruus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua, nō defraudas illum libertate, neque inopem derelinquas illū. * Pecora tibi sunt: attēde illis: & si sunt vitula, persequerent apud te. * Filij tibi sunt: erudi illos, & curua illos a pueritia illorū. Filiz tibi sunt: serua corpus illarū, & non ostendas hilarem faciem tuam ad illas. * Trade filiam, & grande opus feceris, & homini sensato da illā. * Mulier si est tibi secundū animam tuam, non proicias illam : & odibili
 || Tob. || non credas te. In toto corde tuo || ho-
 || 4. a. || 3. nora patrem tuum, & gemitus matris tuæ ne obliuiscaris: memento quoniam nisi per illos natus non fuisses : & retribue illis, quomodo & illi tibi. * In tota anima tua time Dñm, & sacerdotes illius sanctifica. * In omni virtute tua dilige eum qui te fecit: & ministros eius ne derelinquas. || Honora Deum ex tota te anima tua; & honorifica sacerdotes, & propurga te cum brachiis. * Da illis partem, || sicut mandatum est tibi, primitiarum & purgationis : & de negligentia tua purga te cum paucis. * Datum brachiorū tuorum, & sacrificium sanctificationis offeres Dño, & initia sanctorum : & pauperi porrige manum tuā, vt perficiatur propitiatio & benedictio tua. * Gratia dati in conspectu omnis viuētis, & mortuo non prohibeas gratiam. || Non desis plorātibus in consolatione & cum lugētibus ambula. * || Non te pigeat visitare infirmum : ex his enim in dilectione firmaberis. * In omnibus operibus tuis memorare nominis tui, & in æternū nō peccabis.

Non contendendū cū potente, locuplete, linguato, indocto : non despiciendus pauper, nec senex: de mortuo inimico ne gaudeas : audiendi seniores, arguendi peccatores & contumeliosi : sanerari, spondere, cōtra iudicē, cum audace, cum iracundo : cum facinus : cum extraneo.
 1 Non litiges cum homine potente, ne forte incidās in manus illius. || Nō
 2 contendās cum viro locuplete, ne forte
 3 contra te cōstituat litē tibi, || multos enim perdidit aurū & argentū, & vsque
 4 ad cor regū extendit & conuertit. Non litiges cū homine linguato, & nō strues in ignē illius ligna. Nō cōmunicēs hominī indocto, ne malē de progenie tua loquatur. * Ne despicias hominē auertētē se à peccato, neq; improperes ei: memēto quoniam omnes in correptione sumus. || Ne spernas hominē in sua se-
 8 ne cūte: etenim ex nobis senescūt. Noli
 9 Bde mortuo inimico tuo gaudere: sciens quoniam omnes morimur, & in gaudium
 10 nolimus venire. || Ne despicias narrationē presbyterorū sapientiū, & in pro-
 11 uerbis eorū conuersare, ab ipsis enim discēs sapientiā, & doctrinā intellectu, & seruire magnatis sine querela. * Non te prætērat narratio seniorū: ipsi enim didicerunt à patribus suis : quoniam ab ipsis discēs intellectu, & in tempore necessitatis dare responsū. * Non incendās carbonēs peccatorū arguens eos, & ne incendāris flāma ignis peccatorū illorū.
 14 * Ne cōtra faciem itēs contumeliosi, ne sedeat quasi insidiator ori tuo. * || Noli
 15 Cgenerari homini fortiori te, quod si feceris, quasi perditū habē. Nō spon-
 16 deas super virtutē tuā: quod si sponderis, quasi restituens cogita. * Non iudices cōtra iudicē: quoniam secundū
 17 quod iustum est indicat. || Cum audace
 18 nō eas in viā, ne forte grauet mala sua in te: ipse enim secundū voluntatē suā vadit, & simul cum stultitia illius peries.
 19 * || Cū iracundo non facies rixam, & || Pro-
 20 dum audace non eas in desertum: quoniam quasi nihil est ante illū sanguis, & ubi non est adiutorium, elidet te. * Cum fatuus consilium non habeas: non enim poterunt diligere nisi quæ eis placent.
 21 * Coram extraneo ne facias consilium : nescis enim quid pariet. * Non omni hominī cor tuū manifestes, ne forte inferat tibi gratiam falsam, & conuictetur tibi.

C A P. I X.

Quam sic prudenter cum mulieribus agendū, & quam sic societas & affectus earum virus periculosa : amicus antiquus seruandus : peccatoris gloria non zelanda : abis ab homine potestatem occidendi habere : cum sapientibus tractandū, & Deus pra oculis habendū.

Non

Non zeles mulierem sinus tui, ne ostendar super te malitiam doctrinæ nequam. * Non des mulieri potestatem animæ tuæ, ne ingreditur in virtutem tuam, & confundaris. * Ne respicias mulierem multiuolam: ne forte incidas in laqueos illius. * Cum saltatrice ne assiduus sis: nec audias illam ne forte pereas in efficacia illius. * || Virgine 6. a. 2. ne conspicias, ne forte scandalizeris in || Proudecore illius. * || Ne des fornicariis animum tuum in villo, ne perdas te, & hereditatem tuam. * Noli circumspicere in vicis ciuitatis, nec oberraueris in placis teis illius. * || Auer te faciem tuam à muliere compta, & ne circumspicias speciem alienā. * Propter speciem mulieris multa perierunt: & ex hoc concupiscit 13. a. 1. quasi ignis exardescit. * Omnis mulier, quæ est fornicaria, quasi stercus in mar. via cõculcabitur. * Specie mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti sunt: colloquũ enim illius quasi ignis exardescit. * Cum aliena muliere ne fideas omnino, nec accubas cū ea super cubitũ: & non alterceris cū illa in vino, ne forte declinet cor tuũ in illam, & sanguine tuo labaris in perditionem. * Ne derelinquas amicũ antiquũ: nouus enim non erit similis illi. * Vinũ nouũ amicus nouus: veterascet, & cum suauitate bibes illud. * || Non zeles gloriam & opes peccatoris: non enim scis quæ futura sit illius subuersio. * Non placeat tibi iniuria iniustorũ, sciens quoniam vsque ad inferos non placebit impius. * Longè abesto ab homine potentem habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis: & si accesseris ad illum, noli aliquid cõmittere, ne forte auferat viram tuam. * Cõmunionem mortis scito: quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolentium arma ambulabis. * Secundũ virtutem tuam caue te à proximo tuo, & cum sapiētibus & prudentibus tracta. * Viri iusti sint tibi coniuges, & in timore Dei sit tibi gloriatio, & in sensu sit tibi cogitatio Dei, & omnis enarratio tua in praeceptis Altissimi. * In manu artificum opera laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermonis sui, in sensu verò seniorum verbum. * Terribilis est in ciuitate sua homo linguosus, & temerarius in verbo suo odibilis erit.

C A P. X.

Sapiens iudex: viliũ; insipiens, perniciosus: rectorem subditi imitantur: omnia in manu Dei: iniuria obliuiscendum: deest ratio superbia: iniustitia, contumelia, auaritia: homo brevis vita, post mortem vermis: discesse ab Deo causa est superbia: gentes ob superbiam à Deo perdita: lau timoris Dei: non despicendum pauper iustus, nec diues pec-

caror honorandus: anima in mansuetudine seruanda.

Iudex sapiens iudicabit populu suum, & principatus sensati stabilis erit. * || Secundum iudicem populis: & ministri eius: & qualis rector est ciuitatis, tales & inhabitantes in ea. * || Rex nisi sapiens perdet populu suum, & ciuitates inhabitabuntur per sensum potentium. * In manu Dei potestas terræ: & vilem rectorẽ suscitabit in tempus super illam. * In manu Dei prosperitas hominis, & super faciem scribæ imponet honorem suum. * Omnis iniuria proximi ne memineris, & nihil agas in operibus iniuriæ. * Odibilis corā Deo est hominibus superbia: & execrabilis omnis iniquitas gētium. * || Regnum à gente in gentẽ transferetur propter iniustitias, & iniurias, & cõtumelias, & diuersos dolos. * Avaro autem nihil est celestius. * Quid superbit terra & cinis? * Nihil est iniquius quàm amare pecuniam: hic enim & animã suam venale habet: quoniam in vita sua proiecit intima sua. * Omnis potentatus brevis vita. * Langnor prolixior grauat medicum. * Breuẽ languorem præcidit medicus: sic & rex hodie est, & cras morietur. * Cum enim morietur homo, hæreditabit serpentes, & bestias, & vermes. * Initium superbiæ hominis, apostatare à Deo, quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor eius: quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illã adimplebitur maledicti, & subuertet eum in finem. * Propterea exhonoraui Dñs conuersus malorũ, & destruxit eos vsq; in finem. * Sedes ducum superborum destruxit Deus, & sedere fecit mites pro eis. * Radices gentium superbarũ arefecit Deus, & plantauit humiles ex ipsis gentibus. * Terras gentium euertit Dñs, & perdidit eas vsque ad fundamentum: arefecit ex ipsis, & disperdidit eos, & cessare fecit memoriam eorum à terra. * Memoriam superborũ perdidit Deus, & reliquit memoriam humilium sensu. * Non est creata hominibus superbia, neque iracundia nationi mulierum. * Semen hominum honorabitur hoc, quod timet Deũ: femina autem hoc exhonora-bitur, quod præterit mandata Domini. * In medio fratrum rector illorum in honore: & qui timet Dñm, erunt in oculis illius. * Gloria diuitum, honoratorum, & pauperũ, timor Dei est: noli despiciere hominem iustum pauperem, & noli magnificare virum peccatorem diuitem. * Magnus & iudex, & potens est in honore: & non est maior isro, qui timet Deum. * || Seruo sensato liberi seruiunt: & vir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus, & inscius non honorabitur. * Noli extollere te in faciem

faciendo opere tuo, & noli cunctari in
tēpore angustiz. * || Melior est qui ope-
ratur, & abundat in omnibus, quā qui
glorietur, & eget pane. * Fili in mansue-
tudinē seruā animā tuam, & da illi ho-
norem secundū meritum suum. * Pec-
cātem in animā suam quis iustificabit
& quis honorificabit exonorantē ani-
mā suam. * Panſer gloriatur per disci-
plinā & timorē sui: & est homo qui ho-
nificatur propter substantiam suā.
* Qui autē gloriatur in paupertate, quā-
to magis in substantia? & qui gloriatur
in substantia, paupertatem vereatur.

C A P. XI.

*Sapientia humiliari: ex specie nemo
iudicandus: de vestitu & honore non
gloriandum: de re interrogandum an-
te iudicium: non cumulanda tempora-
lia, nec in illis fidendum aut glori-
andum: bona & mala à Deo: & bonorum
& malorum memor sis: in domum non
genuis inducendus, & ab insidiis doloſi
cauendum.*

Gen. 41. c. Sapientia humilitati exaltabit caput
illius, & in medio magnatorū conse-
dere illū faciet. * Non laudes virum in
specie suā, neq; spernas hominē in visu
suo. * brevis in volatilibus est apis, &
in itinē dulcoris habet fructus illius. * || In
c. 18. vestitu ne glorieris vquam, nec in die
honoris tui extollaris: quoniam mirabilia
opera Altissimi solius & gloriosa, & ab-

conſa, & inuisa opera illius. * Multi ty-
rāni ſederūt in throno, & inſupicabilis
portauit diademā. * || Multi potentes op-

preſſi ſunt validē, & glorioſi traditi ſūt
in manū alterorū. * Priuſquā interroges,
ne vituperes quēquā, & cū interrogaue-
ris, corripe iuſtē. * || Priuſquā audias, ne
reſpondeas verbū, & in medio ſermonū

addicias loqui. * De ea re, quæ te non
moleſtat, ne coteris: & in iudicio pec-

cantium ne conſiſtas. * Fili ne in multis
ſint actus tui: & ſi diues fueris, nō eris
immunis à dilecto: ſi enim ſecutus fue-
ris nō apprehēdes: nō eſugies, ſi præ-

cucurris. * || Eſt homo laborā, & fe-

ſtinās, & dolēs impius, & tārō magis nō
abundabit. * Eſt homo marcidus egens
recuperationē, plus deficiens virtutes &

abūdans paupertate: * & oculus Dei re-
ſpexit illum in bono, & erexit eū ab hu-
militate ipſius, & exaltauit caput eius: &

mirati ſunt in illo multi, & honorauerūt
Deū. * || Bona & mala, vita & mors, pau-

peritas & honeſtas à Deo ſunt. * Sapien-

tia & diſciplina, & ſcientia legis apud
Deū. Dilectio, & viæ bonorū apud ipſū.
* Error & tenebræ peccatoribus con-

creta ſunt: qui autē exultant in ma-
lis, conſeſcunt in malo. * Datio Dei
permanet iuſtis, & profectus illius ſuc-

ceſſus habebit in æternum. * Eſt qui lo-

quutus illius, in eo quod dicit: * || In-
ueni requiem mihi, & nunc manducabo
de bonis meis ſolus: * & nescit quod

tēpus præterit, & mors appropinquet,
& relinquat omnia aliis, & morietur.

* Sta in teſtamento tuo, & in illo collo-
quare, & in opere mandatorum tuorum
veteraſce. * Ne māſeris in operibus pec-

catorum. Conſide autē in Deo, & ma-
ne in loco tuo. * Facile eſt enim in ocu-

lis Dei ſubito honeſtare pauperem. * Be-
nedictio Dei in mercede iuſti feſtinat,
& in hora veloci proceſſus illius fru-

ctificat. * Ne dicas: Quid eſt mihi opus,
& quæ erunt mihi ex hoc bona? * Ne di-

cas: ſufficiens mihi ſum, & quid ex hoc
peſſimabor? * In die bonorum ne im-

mor ſis malorū: & in die malorū ne im-
memor ſis bonorum: * quoniam facile eſt
corā Deo in die obitus retribuere vni-

cuique ſecundū vias ſuas. * Malitia horę
obliuionē facit luxurię magnę & in ſine
hominis denudatio operum illius.

* Ante mortem ne laudes hominē quē-
quam, quoniam in filiis ſuis agnoſcitur
vir. * Non omnem hominem inducas in

domum tuam: multa enim ſunt inſidie
& doloſi. * Sicut enim eructant præcordia
ſæcentium, & ſicut perdid inducitur in

cauē, & vt caprea in laqueū ſic & cor
imperiōrū, & ſicut proſpector vidēs ca-

ſum proximī ſui. * Bona enim in mala
conuertēs inſidiator, & in electis im-

net maculam. * A ſcintilla vna augetur
ignis, & ab vno doloſo augetur ſanguis,
homo vero peccator ſanguini inſidia-

tur. * Attende tibi à peſſifero, fabricat
enim mala ne forte inducat ſuper te
ſubſannationē in perpetuum. * Admite

ad te alienigenā, & ſubuerter te in tur-
bine, & abalienabit te à tuis propriis.

CAPVT XII.

*Benefaciendum iuſto: impij verò &
peccatores non ſuſcipiendi: difficile eſt
amicos ab inimicis diſtinguere, nec ini-*

*micis vquam fidendum, quantumvis
amicitiam ſimulene.*

* Si benefeceris ſcito cui feceris, & erit
gratia in bonis tuis multa. * Benefac-

toſto, & inuenies retributionē magnā:
& ſi non ab ipſo, certē à Dño. * Non

eſt enim ei bene qui aſtiduus eſt in ma-
lis, & eleemoſinas non danti: quoniam
& Altiffimus odio habet peccatores, &

miſeretur ei: cōtinentibus. * || Da miſe-
ricordi, & ne ſuſcipias peccatorem: &
impijs & peccatoribus reddet vindictā,
cuſtodiens eos in diem vindictę. * Da
bono, & non receperis peccatorem. * Be-
nefac humili, & nō dederis impijs: pro-

hibe panes illi dari, ne in ipſis poten-

tior te ſit: nam duplicia mala inuenies
in omnibus bonis, quantumque feceris
illi: quoniam & Altiffimus odio habet
peccatores, & impijs reddet vindictā.
Non

* Non agnoscetur in bonis amicus, & 8
non abscondetur in malis inimicus. * In 9
bonis viri inimici illius in tristitia: &
in malitia illius amicus agnitus est. * Nō 10
credas inimico tuo in eternū: sicut enim
xramētū xruinat nequitia illius: * & 11
si humiliatus vadat curū, adice animū
uum, & custodi te ab illo. * Non statuas 12
illū penes te, nec sedeat ad dexterā tuā,
ne forte conuersus in locū tuū, inquirat
cathedrā tuā: & in nouissimo agnoscas 13
verba mea, & in sermonib' meis stimu-
leris. * Quis miseribit incantatori à 13
serpente percusso, & omnibus, qui ap-
propriāt bestijs? & sic qui comitatur cū
viro iniquo, & obvolutus est in pecca-
tis eius. * Vna hora tecum permanebit: 14
si autem declinaueris, non supportabit.

¶ *¶ In labijs suis indulcat inimicus, & in*
corde suo insidiatur vt subuertat te in
*soueam. * In oculis suis lacrymatum ini-*
micus: & si inuenerit tempus, non satio-
*bitur sanguine: * & si incurrerint tibi*
*malis, inuenies eū illic priorē. * In ocu-*
lis suis lacrymatum inimicus, & quasi
*adiuuans suffodiet plantas tuas. * Caput*
suum mouebit, & plaudet manu, & multa
sufurrans commutabit vultum suum.

CAP. XIII.

Periculosa sunt consortia cum super-
bo, diuine, & potentiori: dilige Deum ac
proximum: non conuenit diuiti cum
paupere, & hoc despecto ille honoratur.

¶ *¶ Vi tetigerit picem, inquinabitur ab*
ea: & qui communicauerit superbo A
*induet superbiam. * Pondus super se tol-*
let, qui honestiori se communicat. Et
*ditiori re non socius fueris. * Quid com-*
municabit cacabus ad ollam? quando
*enim se colliserint, confringetur. * Diues*
iniuste egit, & fremet: pauper autē la-
*sus tacebit. * Si largitus fueris assumet*
*te: & si non habueris, derelinquet te. * Si*
habes, conuiuet tecum, & euacuat te,
*& ipse non dolebit super te. * Si neces-*
sarius illi fueris, supplantabit te, & sub-
ridens spem dabit, narrans tibi bona, &
& dicet: Quid opus est tibi? Et confun-
det te in cibis suis, donec te exinaniat B
his, & ter: & in nouissimo deridebit te:
& postea vidēs derelinquet te, & caput
*suum mouebit ad te. * Humiliare Deo, &*
*& expecta manus eius. * Attende ne se-*
*ductus in stultitiā humiliteris. * Noli esse*
humilis in sapientia tua, ne humiliatus
*in stultitiā seducaris: * Aduocatus à po-*
tentiori discede: ex hoc enim magis te
*aduocabit. * Ne improbus sis, ne impin-*
garis: & ne lōge sis ab eo, ne eas in obli-
*uionem. * Ne retineas ex æquo loqui*
cū illo: nec credas multis verbis illius,
ex multa enim loquela tentabit te, &
subridens interrogabit te de abscondi-
*tis tuis. * Immitis animus illius conser-*
uabit verba tua: & non pareet de mali-

16tia, & de vinculis. * Caue tibi, & attende
17 diligenter auditui tuo: quoniam cum
subuersione tua ambulas. * Audiens ve-
rō illa quasi in somnis vide, & vigila-
18 bis. * Omni vita tua dilige Deum, & in-
C uoca illū in salute tua. * Omne animal
19 diligit simile sibi: sic & omnis homo
20 proximū sibi. * Omnis caro ad similem
sibi coniungetur, & omnis homo simili
21 sui sociabitur. * Si comunicabit lupus
22 agno aliquādo, sic peccator iusto. ¶ *¶ Quæ*
communicatio sancto homini ad canē?
*23 aut quæ pars diuiti ad pauperem? * Ve-*
natio leonis: onager in eremo: sic & pa-
*24 scua diuitum sunt pauperes. * Et sicut*
abominatio est superbo humilitas: sic
*25 & execratio diuitis pauper. * Diues cō-*
motus confirmatur ab amicis suis: hu-
26 milis autem cū ceciderit, expellitur
*& à notis. * Diuiti decepto multi recu-*
D peratores: locutus est superba, & iusti-
*27 ficauerunt illū: * humilis deceptus est:*
in super & arguitur: locutus est sensatē
*28 & non est datus ei locus. * Diues locu-*
29 tus est, & omnes tacerunt, & verbum
*illius vtque ad nubes perducunt. * Pau-*
per locutus est, & dicit: Quis est hic? &
*30 si offenderit, subuertent illum. * Bona*
est substantia, cui non est peccatum in
31 conscientia: & nequissima paupertas
*in ore impij. * Cor hominis immutat*
32 faciem illius: siue in bona, siue in mala.
** Vestigium cordis boni: & faciem bo-*
nae difficile inuenies, & cum labore.

CAP. XIV.

Beatus qui nō est verbo lapsus: auaro
& liuido perniciosa diuitie, & de
veriusque miseriu de subltar a benefa-
ciendum ante mortem qua non raritat
de hominis fragilitate: beatus sapien-
tia & iustitia studiosus.

¶ *¶ Beatus vir, qui non est lapsus verbo*
A rex ore suo, & non est stimulatus in
tristitia delicti. Felix, qui non habuit
2 animi sui tristitiam, & non excidit à
*spe sua. * Viro cupido & tenaci sine ra-*
3 tione est substantia, & homin' liuido
*4 ad, quid aurum? * Qui aceruat ex ani-*
mo suo iniuste, aliis cōgegat, & in bo-
*5 nis illius alius luxuriabitur. * Qui sibi*
nequam est, cui alij bonus erit: & non
*6 iucundabitur in bonis suis. * Qui sibi*
inuidet, nihil est illo nequius, & hæc
*7 redditio est malitiz illius: * & si bene*
feceris ignoranter, & non volens facit:
8 & in nouissimo manifestat malitiam
*suam. * Nequā est oculus liuidi: & auer-*
9 tens faciem suam, & despicies animam
*suā. * Insatiabilis oculus cupidi in par-*
te iniquitatis: nō satiabitur donec con-
*10 sumat arefaciens animam suam. * Ocu-*
lus malus ad mala: & nō satiabitur pa-
ne, sed indigens & in tristitia erit super
*11 mensam suam. * Pili si habes, benefac*
tecum, & Deo dignas oblationes offert

H h 3. * Memore

Memor esto quoniam mors non tardat, & testamentum inferorum quia demonstratum est tibi: testamentum enim huius mundi

|| Tob. morte morietur. || Ante mortem benefac amico tuo, & secundum vires tuas exporrigens da pauperi. Non defrauderis a die bono, & particula boni doni non te praevertat. Nonne aliis relinques dolores & labores tuos in diuisione corporis? Da, & accipe, & iustifica animam tuam. Ante obitum tuum operare iustitiam: quoniam non est apud inferos inuenire cibum. || Omnis caro sicut fenum veterascet, & sicut folium fructificans in arbore viridi. Alia generantur, & alia deiciuntur: sic generatio carnis & sanguinis, alia finitur, & alia nascitur. omne opus corruptibile in fine deficiet: & qui illud operatur, ibit cum illo. Et omne opus electum iustificabitur: & qui operatur illud, honorabitur in illo. || Beatus vir, qui in sapientia morabitur, & in iustitia sua meditabitur, & in sensu cogit circumspeditionem Dei. Qui exco-

git vias illius in corde suo, & in absconditis suis intelligens, vadens post illam quasi inuestigator, & in viis illius consistens: qui respicit per fenestras illius, & in ianuis illius audiens: qui requiescit iuxta domum illius, & in parietibus illius figens palum, statuet casulam suam ad manus illius, & requiescent in casula illius bona per eum, statuet filios suos sub regimine illius, & sub ramis eius morabitur. Protegetur sub regimine illius a seruire, & in gloria eius requiescet.

CAPVT XV.

Beatus qui in timore Dei aprat se ad sapientiam, quam stulti & mendaces non assequuntur: peccata Deo non sunt ascribenda, sed homini qui ab illo conditus est libero arbitrio, propositis praeceptis quae seruare poterat: Dei oculis omnia nuda sunt.

Qui timet Deum, faciet bona: & qui continens est iustitiae, apprehendet illam, & obuiabit illi quasi mater honorificata: & quasi mulier a virginitate suscipiet illum. Cibabit illum pane vitae, & intelletus, & aqua sapientiae salutaris potabit illum: & firmabitur in illo, & non flectetur: continebit illum, & non confundetur: exaltabit illum apud proximos suos, & in medio Ecclesiae aperiet os eius, & adimplebit illum spiritu sapientiae & intelletus: & gloria gloriae vestiet illum. Iucunditatem & exultationem refulgetabit super illum, & nomine aeterno hereditabit illum. Homines stulti non apprehendent illam, & homines sensati abiciant ut illi homines stulti non videbunt eam: longe enim abest a superbia & dolo: viri mendaces non erunt illius memores, & viri veraces inuenientur in illa, & successum habebunt usque ad inspectionem

Dei. Non est speciosa laus in ore peccatoris: quoniam a Deo profecta est sapientia, sapientiae enim Dei altitabit laus, & in ore fidelis abundabit, & dominator dabit eam illi. Non dixeris: Per Deum abest: quia enim odit ne feceris. Non dicas: ille me implanauit: non enim necessarii sunt ei homines impii. Omne execrantium erroris odit Dominus, & non erit amabile timentibus eum. Deus ab initio constituit hominem, & reliquit illum in manu consilij sui. Adiecit mandata & praecepta sua: si volueris mandata seruare, conferuabit te, & in perpetuum fidem placitam facere. Apposuit tibi aquam & ignem: ad quod volueris, porriges manum tuam. Ante hominem vitam, & mors, bonum & malum, quod placerit ei, dabitur illi: quoniam multa sapientia Dei, & fortis in potentia videns omnes sine intermissione. Oculi Domini ad timentes eum, & ipse agnoscit omnem operam hominis. Nemini mandauit impietate agere, & nemini dedit spatium peccandi: non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium & inutilium.

CAP. XVI.

Non exultandum in filiis impiis de ira Dei in malos & misericordia in bonos: magna sunt operum misericordiae merita: Dei cognitioni ac iudicio nemo se potest subtrahere, cuius opera sunt ab homine inscrutabilia.

Incideris in filiis impiis, si multiplicentur: nec oblecteris super ipsos, non est timor Dei in illis. Non credas vitae illorum, & ne respexeris in labores eorum. Melior est enim vnus timens Deum, quam mille filij impij. Et vtile est mori sine filiis, quam relinquere filios impios. Ab vno sensato inhabitabitur patria, tribus impiorum deferretur. Multa talia vidit oculus meus, & fortiora hominum audiuit auris mea. In synagoga peccantium exardebit ignis, & in gente incredibili exardescet. Ira. Non exorauerunt pro peccatis suis antiqui gigantes, qui destructi sunt. Confidentes suae virtutis, & non pepererunt peregrinationi Loth, & execratus est eos praeter superbia verbi illorum. Non B misertus est illis gens tora perdens & extollentem se in peccatis suis. Et si incut sexcenta millia pedum, qui congregati sunt in duritia cordis sui: & vnus sufficeret ceruicibus, miris, si fuisset immunis. misericordia enim & ira est cum illo. Potens exoratio, & effundens iram: tepidum misericordiam suam, sic correctio illius hominem secundum opera sua iudicat: Non effugiet in rapina peccator, & non retardabit sufferentia misericordia facientis. Omnis misericordia faciet locum vnicuique secundum meritum operum suorum, & secundum intellectum

secundum peregrinationis ipsius. Non dic- 16
cas: A Deo abscondar; & ex summo quis C
mei memorabitur? In populo magno 17
non agnoscat: quæ est enim anima mea
in tam immensa creatura? Ecce cælum, 18
& cæli calor, abyssus, & vniuersa terra,
& quæ in eis sunt, in conspectu illius
commouebuntur: montes simul, & col- 19
les, & fundamenta terræ: cum con-
spexerit illa Deus, tremore concutientur.
Et in omnibus his infensatum est cor: 20
& omne cor intelligit ab illo: & 21
vias illius quis intelligit, & procellam,
quæ nec oculus videbit hominis? Nam 22
plurima illius opera sunt in abscon-
sitis: sed opera iustitiæ eius quis enuntiabit?
aut quis sustinebit? Longe enim est testa-
mentum à quibusdam, & interrogatio
omnium in consummatione est. Qui mi- 23
noratur corde, cogitat inania: & vir im-
prudens: & errans, cogitat stulta. Audi 24
me fili, & discis disciplinam sensus, & in
verbis meis attende in corde tuo, & di- 25
cam in æquitate disciplinam, & scruta-
bor enarrare sapientiam: & in verbis
meis attende in corde tuo, & dico in
æquitate spiritus virtutes, quas posuit
Deus in opera sua ab initio, & in veri-
tate enuntio scientiâ eius: In iudicio 26
Dei opera eius ab initio, & ab institu-
tione ipsorum distinxit partes illorum, &
initia eorum in gentibus suis. Ornauit 27
in æternū opera illorum, nec esurierūt,
nec laborauerunt, & non destiterunt
ab operibus suis. Vnusquisque proxi- 28
mum sibi non angustiat usque in æternum.
Non sis incredibilis verbo illius.
Post hæc Deus in terram respexit, & 29
impleuit illam bonis suis. Anima om- 30
nis vitalis denuntiavit ante faciē ipsius
& in ipsam iterum reuersio illorum.

CAP. XVII.

*Creatio primorum parentū, donaque ipsi
collata ac præcepta proposita, distinctio
generis humani in varias nationes,
quibus rectores proposuit, illosque
& ipsorum opera vniuersa perpetuo inue-
niunt: virtus elemosynæ: exhortatur
peccatores ad penitentiam dum sani
sunt, proposita Dei misericordia.*

Gen. I
d. 27. **D**eus creauit de terra hominem, & 1
secundum imaginem suam fecit il- A
lum. Et iterum conuertit illum in ip- 2
sam, & secundum se vestiuit illum vir- 3
tute. Numerum dierum, & tempus de-
dit illi, & dedit illi potestatem eorum
quæ sunt super terram. Posuit timo- 4
rem illius super omnem carnem, & do-
minatus est bestiis & volatilibus. || 5
Gen. 2. c. 18. Creauit ex ipso adiutorium simile sibi,
consilium, & linguam, & oculos, & au-
res, & cor dedit illi excogitandi: &
disciplina intellectus repleuit illos.
Creauit illis scientiam spiritus, sensu 6
impleuit cor illorum: & mala & bona

7 ostendit illis. Posuit oculū suum super
corda illorum, ostendere illis magnalia
8 operū suorum, vt nomen sanctificatio-
nis collaudet; & gloriari in mirabilibus
illius, vt magnalia enarrant operū eius.
9 Addidit illis disciplinam, & legem vir-
10 hereditauit illos. Testamentum ætern-
um constituit cum illis, & iustitiam &
11 iudicia sua ostendit illis. Magnalia
honoris eius vidit oculus illorum, &
honorē vocis audierunt aures illorum, &
dixit illis: Attendite ab omni iniquo:
12 Et mandauit illis vniciq; de proximo
13 suo. Vix illorum corā ipso sunt semper,
14 nō sunt abscon- & ab oculis ipsius. In Rom.
vnamquamq; gentē; & repositi: & rectorē, 13. a. i.
15 pars Dei Israël facta est manifesta. Et
16 omnia opera illorū velut sol in conspe-
ctu Dei: & oculi eius sine intermissione
17 inspicientes in vis eorum. Non sunt
absconsa testamenta per iniquitatem
illorum, & omnes iniquitates eorum in
18 conspectu Dei. Eleemosyna viri quasi
signaculū cum ipso, & gratiam hominis
19 quasi pupillā conseruauit: & postea re- Infr.
surget, & retribuet illis retributionem, 29. b.
vniciq; in caput ipsorum, & conuertet 16.
20 in interiores partes terræ. Penitenti- Mar.
bus autem dedit viam iustitiæ, & con- 25. c.
firmavit deficientes sustinere, & destina- 35.
21 uit illis sortem veritatis. Conuertere
22 ad Dñm, & relinque peccata tua: prece-
rare ante faciē Dñi, & minue offendicu-
23 la. Reuere ad Dñm, & auerte ab
iniustitia tua, & nimis odito execratio-
24 nē: & cognosce iustitias & iudicia Dei,
& sta in sorte propositionis, & oratio-
25 nis altissimi Dei. In partes vade sacculi
D sancti, || cum vinis & dantibus confes- Ps. 6.
sionem Deo. Non demoreris in erro- b. 6.
26 re impiorum, ante mortem consistere. A Isa. 38
mortuo quasi nihil, perit confessio. d. 19.
27 Confiteris viuens, viuus & sanus consi-
teberis, & laudabis Deum, & gloriaberis
28 in miserationibus illius. Quam magna
misericordia Dñi, & propitiatio illius
29 conuertentibus ad se. Nec enim om-
nia possunt esse in hominibus, quoniam
non est immortalis filius hominis, &
30 in vanitate malitiæ placuerunt. Quid
lucidius sole? & hic deficiet. Aut quid
nequius quàm quod excogitauit ca-
31 ro & sanguis? & hoc arguetur. Vir-
tutem altitudinis cæli ipse conspiciet:
& omnes homines terra & cinis.

CAP. XVIII.

*Dei magnalia homini inscrutabilia:
hominis miseria, & Dei erga illum mi-
seratio: proximo miserendum: quomodo
ad infirmum se habere debeat: quomodo
sit orandum: considerandum Dei iudi-
cium, & à propriis concupiscentiis dis-
cedendum.*

Qui viuunt in æternum, creauit om- Gen.
nia simul. Deus solus iustificabit. 1. a. i.

tur, & manet inimicus rex in æternum.

* Quis sufficit enarrare opera illius? 2

* Quis enim inuestigabit magnalia eius? 3

* Virtutem autē magnitudinis eius quis 4

enuntiabit? aut quis adificiet enarrare

miseri cordiam eius? Non est minuere, 5

neq; adicere, nec est inuenire magna-

lia Dei. * Cum consummauerit homo, 6

tunc incipiet: & cum quieuerit, aporia-

bitor. * Quid est homo, & quæ est gratia 7

illius? & quid est bonū, aut quid nequam

|| *Ps.* illius? || Numerus dierum hominum vt 8

89. c. multum centum anni: quasi gutta aquæ

maris deputati sunt: & sicut calculus

arenæ, sic exigui anni in die æui. * Pro- 9

pter hoc patiens est Deus in illis; & ef- 10

fudit super eos misericordiam suam.

* Vidit præsumptionem cordis eorum 10

quoniam mala est, & cognouit subuer-

sionem illorum quoniam nequam est.

* Ideo adimpleuit propitiationē suam 11

in illis; & ostendit eis viam æquitatis.

* Misericordia hominis circa proximum 12

suum: misericordia autē Dei super omnē

carne. * Qui misericordiam habet, do- 13

cet, & erudit quasi pastor gregem suum.

* Miseretur excipientis doctrinam mi- 14

serationis, & qui festinat in iudiciis

eius. * Fili in bonis nō des querelam, & 15

in omni dato non des tristitiam verbi

mali. * Nonne ardorē refrigerabit ros? 16

* Sic & verbum melius quā datum. * Non- 17

ne ecce verbum super datum bonum? sed

veraque cum homine iustificato. * Stul- 18

lus acriter inproperabit: & datus indi-

sciplinati taceficere facit oculos. * Ante 19

iudicium para iustitiā tibi; & antequam

loquaris, disce. * Ante languorem adhibe 20

|| i. medicinam || & ante iudicium interro-

Cor. 12 ga te ipsum, & in conspectu Dei inue-

f. 28. nies propitiationem. * Ante languorem 21

humilia te, & in tempore infirmitatis

|| Luc. ostende conuersationē tuā. || Non im- 22

18. a. 1 pediaris orare semper, & ne verearis

1. The. vsque ad mortem iustificari: quoniam

3. c. 17 merces Dei manet in æternum. * Ante 23

orationem prepara animum tuum, &

noli esse quasi homo qui tentat Deum.

|| Sup. * || Memento iræ in die consummatio- 24

7. b. nis, & tempus retributionis in conuer-

satione faciei. * || Memento paupertatis 25

|| Sup. in tempore abundantia, & necessitatem 26

2. c. 27 paupertatis in die diuitiarum. * A mane

vsq; ad vespērā inmutabitur tempus, & D

hæc omnia citata in oculis Dei. * Homo 27

sapiēs in omnibus metuet, & in diebus

delictorum attendet ab inertia. * Omnis 28

astutus agnoscit sapientiā, & inuenienti

eam dabit confessionem. * Sensati in ver- 29

bis & ipsi sapienter egerunt: & intelle-

|| Rom. xerunt veritatem & iustitiam, & implu- 30

6. b. 12 erūt proverbia & iudicia. * || Post con-

6. 13. cupiscentias tuas non eas, & à volun-

14. tate tua auertere. * Si præstes animæ 31

14. tuæ concupiscentias eius, faciet te in

32 gaudiū inimicis tuis. * Ne oblecteris in

33 turbis, nec in modicis: assidua enim est

33 commissio illorū. * Ne fueris mediocris

in cōtione ex senore, & est tibi nihil

in saeculo: eris enim inuidus vitæ tuæ.

C A P. XIX.

De vino, luxuria, loquacitate, citō cre-

dentē, gaudentē super iniquitate, odi-

re correptionē, exultante in malitia, dis-

crectione in verbis seruanda, correptio-

ne, sista humilitate, & laude tacenti.

1 O Perarius ebriosus non locupleta-

A bitur: & qui spernit modica, pau-

2 latim decidet. * || Vinū & mulieres apo- || Gen.

3 satate faciunt sapientes, & arguet sen- 19. g.

4 sato. * & qui se iungit fornicariis, erit 33. 2.

nequā putredo & vermes hereditabunt Reg- 11

illum, & extolletur in exemplū mius, 4. 1.

& tolletur de numero anima ei. * || Qui || 10f.

5 credit citō, leuis corde est & minora 9. c. 15

bitur: & qui delinquit in animā suā, in- 22. c.

super habebitur. * Qui gaudet iniquita- 11.

te, denotabitur: & qui odit correptionē

minuetur vita: & qui odit loquaci-

tem, extinguit malitiā. * Qui peccat in

animam suam, pœnitebit: & qui iucun-

datur in malitia, denotabitur. * Ne ite-

res verbum nequam & durum, & non

minoraberis. * Amico & inimico noli

10 narrare sensum tuum; & si est tibi deli-

ctum noli denudare, audiet enim te, &

custodiet te, & quasi defendens pecca-

rum, odiet te, & sic aderit tibi semper.

* Audisti verbum aduersus proximum

11 tuum? commoriatur in te, sciens quo-

12 niam non te dirumpet. * A facie verbi

13 parturit fatuus, tanquam gemitus par-

14 tus infantis. Sagitta infixæ femori car-

15 nis, sic verbum in corde stulti. * || Corri- || 1. c.

16 pe amicum ne fortē non intellexeris, 19. c.

17 & dicat: Non feci: aut si feceris, ne ite-

18 rum addat facere. * Corripe proximum, Mar-

19 ne fortē nō dixerit: & si dixerit ne for- 18. d.

20 te iteret. * Corripe amicum: scpe enim 15.

21 fit commissio. * Et non omni verbo cre- Luc.

22 das, est qui labitur lingua, sed non ex 1. c.

C animo. * || Quis est enim qui non deli- || 1. fac.

23 querit in lingua sua? * Corripe proxi- || 3. a. 8.

24 mum antequam cōmiseris. * Et da locū

timori Altissimi: quia omnis sapientia

timor Dei, & in illa timere Deum, & in

25 19 omni sapientia dispositio legis. * Et non

est sapientia nequitia disciplina: & non

est cogitatus peccatorum prudentie.

26 * Est nequitia & in ipsa execratio: & est

27 21 insipiens qui minuitur sapientia, * Me-

28 lior est homo, qui minuitur sapientia,

29 & defecens sensu in timore, quā qui

abundat sensu, & transgreditur legē Altis-

22 22 simi. * Est solertia certa, & ipsa iniqua,

23 21 * Est et qui emittit verbum certū enarrans

D veritatem. Est qui nequiter humiliat se, &

interiora eius plena sunt dolo: & est

qui se nimis submittit à multa humili-

24 24 tate: & est qui inclinat faciem suam, &

fugit

fungit se nō videre quod ignoratū est: 25
 & si ab imbecillitate virtū vetetur pec-
 care, si inuenierit tempus malefaciendi,
 malefaciet. * Ex visu cognoscitur vir, &
 26 occurſu faciei cognoscitur ſenſatus.
 * Amicus corporis, & riſus dentiū, & in-
 27 gressus hominis enuntiant de illo. * Est
 28 correptione mendax in ira contumelioſi:
 & est iudiciū, quod non probatur eſſe
 bonum: & eſt tacens, & ipſe eſt prudens.

CAPVT XX.

*De correptione, & correpti penitentia:
 de tacente, & loquace: de dono ſapi-
 entia, & fatui: de falſa promiſſione
 & mendacio: de ſapiente qui placet
 magnari: de donis non accipiendis,
 & ſapientia abſcondita.*

Quam bonū eſt arguere, quā irasci,
 & contentem in oratione non
 prohibere! * Concupiſcentia ſpado-
 2 deſignauit iuueculant: ſic qui facit
 3 perui iudiciū iniquum. * Quam bonū
 4 eſt correptum manifeſtare pœnitentiā!
 ſic enim effugies volūtarium peccatū. *
 5 Eſt tacens, qui inuenitur ſapiens: & eſt
 6 odibilis, qui procax eſt ad loquendū.
 Eſt tacens non habens ſenſum loquel-
 & eſt tacens ſciens tēpus aptū. * Homo
 7 ſapiens tacebit vſq; ad tēpus: laſciuus
 autē & imprudens non ſeruabunt tem-
 pus. * Qui multis vtitur verbis, lædet
 8 animā ſuā: & qui poteſtate ſibi ſumit
 9 iniuſtē, odietur. * Eſt proceſſio in malis
 viro indiſciplinato, & eſt inuentio in
 10 detrimentum. * Eſt datum quod non eſt
 11 vtile: & eſt datus, cui⁹ retributio duplex.
 * Eſt propter gloriam minoratio: & eſt
 12 qui ab humilitate leuabit caput. * Eſt
 13 qui multa redimat modico pretio, &
 14 reſtituens ea in ſeptuplum. * Sapiens in
 15 verbis ſeipſū amabilem facit: gratia autē
 16 ſatuorum effundetur. * Datus inſipientis
 non erit vtilis tibi: oculi enim illius ſep-
 17 tēplices ſunt. * exigua dabit, & multa
 18 improperabit: & apertio oris illius in-
 19 ſlāmatio eſt. * Hodie ſœneratur quis, &
 20 eras expetit: odibilis eſt homo huius-
 21 modi. * Fatuo non erit amicus, & non
 22 erit gratia bonis illius. * qui enim edūt
 23 panē illius, falſæ linguæ ſunt. Quoties
 & quanti iridebunt eā? * Neque enim
 24 quod habendū erat, directo ſenſu di-
 25 ſtribuit: ſimiliter & quod non erat ha-
 26 bendū. * Laſpus falſæ linguæ, quaſi qui
 27 in paſtimento cadens: ſic caſus malorū
 28 feſtinanter venit. * Homo acharis quaſi
 29 fabula vana, in ore diſciplinato-
 30 rum adi-
 31 na erit. * Ex ore fatui repro-
 32 batur parabola: non enim dicit illā in tempore
 33 ſuo. * Eſt qui veratur peccare præ inopia
 34 & in requie ſua ſtimulabitur. * Eſt qui
 35 perdet animā ſuā præ conſuſione, & ab
 36 imprudenti perſona perdet eā: perſonæ
 37 autē acceptione perdet ſe. * Eſt qui præ
 38 conſuſione promittit amico, & lucratus

eſt cum inimicum gratis. * Opprobrium
 nequam in homine mendaciū, & in ore
 27 indiſciplinato-
 28 rum aſſiduū erit. * Potior
 29 ſur quam aſſiduus viri mendacis, per-
 30 ditionem autem ambo hereditabunt.
 31 Mores hominum mendacium ſine ho-
 32 nore: & conſuſio illorum cum ipſis ſine
 33 intermiſſione. * Sapiens in verbis pro-
 34 ducet ſeipſum, & homo prudēs place-
 35 bit magnatis. * Qui operatur terram
 36 ſuam, inaltabit æcerum frugum: & qui
 37 operatur iuſtitiam, ipſe exaltabitur, qui
 38 verō placet magnatis, effugiet iniqui-
 39 tatem. * Xenia & dona excecant oculos
 40 iudicum, & quaſi mutus in ore
 41 auertit correptiones eorum. * Sapien-
 42 tia abſconſa & theſaurus inuultus, quæ
 43 vitilis in viſitque? * Melior eſt qui
 44 celat inſipientiam ſuam, quam homo
 45 qui abſcondit ſapientiam ſuam.

CAP. XXI.

*Docet fugiendum peccatum primum
 in genere, & deinde in ſpecie, productus
 variis peccatis.*

illi peccati non adicias iterum: ſed
 & de priſtino deprecare vt tibi di-
 2 mittantur. * Quaſi ad faciem colubri fuge
 3 peccata: & ſi acceſſeris ad illa, ſuſcipiet
 4 te. * Dētes leonum, dētes eius, interſicien-
 5 tes animas hominum. * Quaſi rompha-
 6 bis acuta omnis iniquitas, plagæ illius
 7 non eſt ſanitas. * Obiurgatio & iniuriæ
 8 annullabunt ſubſtantiā: & domus quæ
 9 nimis locuples eſt, annullabitur ſuper-
 10 bia: ſic ſubſtantia ſuperbi eradicabitur.
 11 * Deprecatio pauperis ex ore vſque ad
 12 aures eius perueniet, & iudiciū feſtina-
 13 to adueniet illi. * Qui odit correptionē,
 14 veſtigiū eſt peccatoris: & qui timet Deū,
 15 cōuertetur ad cor ſuū. * Notus a longē
 16 porēs lingua audaci: & ſeſatus ſcit labi
 17 ſe ab ipſo. * Qui ædificat domum ſuam
 18 impediis alienis, quaſi qui colligit la-
 19 pides ſuos in hyeme. * Stuppa collecta
 20 ſynagoga peccatiū, & conſumatio illo-
 21 rum flamma ignis. * Via peccatiū com-
 22 planata lapidibus, & in fine illorū infe-
 23 ri, & tenebrę, & pœnæ. * Qui cuſtodit
 24 iuſtitia, continebit ſenſū eius. * Conſum-
 25 matio timoris Dei, ſapientia & ſenſus.
 26 * Nō erudietur, qui nō eſt ſapiēs in ho-
 27 no. * Eſt ad ſapientia, quæ abundat in
 28 malo: & non eſt ſenſus vbi eſt amaritu-
 29 do. * Scientia ſapiētis tanquā inūdatio
 30 abundatiæ, & conſilium illius ſicut fons
 31 vitę permanet. * Cor fatui quaſi vas cō-
 32 fractū, & omnē ſapientiam nō tenebit.
 33 Verbū ſapiēs quodcūq; audierit ſcius,
 34 laudabit, & ad ſe adiciet: audiuit luxu-
 35 rioſus, & diſplicebit illi, & proficiet il-
 36 lud poſt dorsum ſuum. * Narratio fatui
 37 quaſi ſarcina in via: nā in labiis ſenſari
 38 inuenietur gratia. * Os prudentis quę-
 39 ritur in Eccleſia, & verba illius cogita-
 40 bunt in cordibus ſuis. * Tanquā domus

exterminata, sic fatuo sapiētia: & scientia insensati inenarrabilia verba. * Con-
pedes in pedib⁹, stulto doctrina, & quasi vincula manuum super manum dextrarū. * Fatuus in risu exaltat vocem suam, & vir autem sapiens vix tacite ridebit. * Ornamentū aureum prudenti doctrina, & quasi brachiale in brachio dextro. * Pes fatui facilis indomum proximi, & homo peritus confundetur à persona potentis. * Stultus à fenestra respiciet in domū: vir autē eruditus foris stabit. * Stultitia hominis auscultare per ostiū & prudens grauabitur contumelia. * La-
bia imprudentiū stulta narrabunt: verba autem prudentium, statera ponderabuntur. * In ore fatuorum cor illorū: & in corde sapientium os illorū. * Dum maledicit impius diabolū, maledicit ipse animam suam. * Sufurro coinquabit animam suam, & in omnibus odietur: & qui cum eo māserit, odiosus erit: tacitus & sensatus honorabitur.

CAPVT XXII.

De lapidatione pigri, filio indisciplinato, filiaque farum, mulica in luctu docente farum, mortuo plorando: cum stulto non loquendum: de corde stulti ac timidi: de seruanda fide cum amico, & oris custodia.

In lapide luteo lapidatus est piger, & omnes loquentur super aspersionē illius. * De stercore boni lapidatus est piger: & omnis, qui tetigerit eum, excutiet manus. * Confusio patris est de filio indisciplinato: filia autem in deminoratione fiet. * Filia prudēs hereditas viro suo: nā quæ confundit, in contumeliam fit genitoris. * Patrē & virum confudit auidax, & ab impiis nō minorabitur: ab vtrisque autē nō honorabitur. * Mulica in luctu importuna narratio: flagella & doctrina in omni tēpore sapientia. * Qui docet fatuū, quasi qui conglutinat testā. * Qui narrat verbū non audienti, quasi qui excitat dormientē de graui somno. * Cum dormiēte loquitur qui enarrat stulto sapientiam: & in fine narrationis dicit: Quis est hic? * Supra mortuū plorat, defecit enim lux eius: & supra fatuū plorat, defecit enim sensus. * Modicū plora supra mortuū, quoniam

|| *Infr.* 38. b. 16. mortuū plorat, defecit enim lux eius: & supra fatuū plorat, defecit enim sensus.

|| *Gen.* 30. b. 10. requieuit. * Nequissimi enim nequissima vita super mortem fatui. * Luctus mortui septē dies, fatui autem & impij, omnes dies vitæ illorū. * Cum stulto ne multum loquaris, & cum insensato ne abieris. * Serua te ab illo, vt nō molestia habeas, & non coinquineris peccato illius. * Destitit ab illo, & inuenies requiem, & nō accideris in stultitia illius. * Super plumbū quid grauabitur?

|| *Prou.* 27. a. 3. quod illi aliud nomen quam fatuus. * Arenā, & salē, & massam ferri facili⁹ est ferre, quā hominem imprudentem, &

fatuū, & impium. * Lorumētum ligneum colligatum in fundamento edificij nō dissoluetur: sic & cor confirmatum in cogitatione consilij. * Cogitatus sensati in omni tēpore, metu non deerit prauabitur. * Sicut pali in excelsis, & camenta sine impena posita contra faciē venti non permānebūt: sic & cor timidū in cogitatione stulti contra impetū timoris non resistet. * Sicut cor trepidū in cogitatione fatui, omni tēpore non metuet, sic & qui in præceptis Dei permānet sēper. * Pugens oculum: deducit lacrymas: & qui pūgit cor, profert sensum. * Mittens lapidem in volatilia, deiciet illa, sic & qui conuitiatur amico, dissoluit amicitiam. * Ad amicum estis, produxeris gladium, non desperes, est enim regressus. Ad amicū si aperueris os triste, non timeas: est enim concordatio excepto conuitio, & improprio, & superbia, & mysterij reuelatione, & plaga dolosa: in his omnibus effugiet amicus. * Fidem posside cum amico in paupertate illius, vt & in bonis illius lateris. * In tēpore tribulationis illius permāne illi fidelis, vt & in hereditate illius coheres sis. * Ante ignē camini vapor, & famus ignis inaltatur: sic & ante sanguinem maledicta & contumelia, & minz. * Amicū salutare non cōfūdā, & faciē illius non me abscondam: & si mala mihi euenerint per illum, sustinebo. * Omnis qui audiet, cauebit se ab eo. * || *Psalm.* 140. a. Quis dabit ori meo custodiam & super labia mea signaculū certum, vt non cadam ab impijs, & lingua mea perdat me?

C A P. XXIII.

Oratio aduersus superbiam, gulam, & luxuriā: consueto iurandi viranda: & indisciplinatus sermo adferens improperium: duo genera in peccato abundantia: & tertium adducens iram: confutatio hominis ad peccandum se hortantis: de peccatis in adulterio concurrentibus, & laude timoris Domini.

Domine pater, & dominator vitæ meæ, ne derelinquas me in consilio eorū: nec sinas me cadere in illis. * Quis superponet in cogitatu meo flagella, & in corde meo doctrinam sapientiz, vt ignoret: omnibus eorū non parcāt mihi, & non appareant delicta eorum, & ne adincrescant ignorantiz meæ, & multiplicentur delicta mea, & peccata mea abundant, & incidā in conspectu aduersariorum meorū, & gaudeat super me inimicus meus. * Dñe pater, & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu illorum. * Extollentiā oculorū meorum ne dederis mihi, & omne desiderium auerte à me. * Aufer à me ventris concupiscentias, & concubitus concupiscentiæ ne apprehendant me, & animæ irreuerētī & infrunitæ ne tradas me. * Do-

ctinam

Arina oris audite filij: & qui custodierit
 illam, non periet labijs, nec scandaliza-
 bitur, in operibus nequissimis. "In vani-
 tate sua apprehenditur peccator, & su-
 perbus & maledicus scandalizabitur in
 illis." || Turationi non assuescat os tuum,
 multi enim casus in illa. "Nominatio
 vero Dei non fit assidue in ore tuo, & B
 nominibus Sanctorum non admiscearis:
 quoniam non eris immunis ab eis." Si-
 cut enim seruus interrogatus assidue a
 liuore non minuitur: sic omnis iurans,
 & nominans, in toto a peccato non pur-
 gabitur. "Vir multum iurans implebitur
 iniquitate, & non discedet a domo
 illius plaga." Et si frustra erit delictum
 illius super ipsum erit: & si dissimulaue-
 rit, delinquit dupliciter. " & si in vacuo
 iurauerit, non iustificabitur: replebitur
 enim retributione domus illius." Est &
 alia loquela contraria morti, non in-
 ueniat in hereditate Iacob. "Etenim a
 misericordibus omnia haec auferentur,
 & in delictis non volutabuntur." Indis-
 ciplinatae loquelae non assuescat os tuum:
 est enim in illa verbum peccati. "Memeto
 patris & matris tuae, in medio enim ma-
 gnatorum consistis: ne forte obliuiscatur
 te Deus in conspectu illorum, & astidui-
 tate tua infatuus, improprie patia-
 ris, & malitias non nasci, & diem natiui-
 tatis tuae maledicas." || Homo assuetus
 in verbis improprie, in omnibus diebus
 suis non erudietur. "Duo genera abun-
 dat in peccatis: & tertium adducit iram, &
 perditionem." Anima calida quasi ignis
 ardens, non extinguetur donec aliquid
 glutiat: & homo nequam in ore carnis
 suae, non desinet donec incendat ignem.
 "Homini fornicario omnis panis dulcis,
 non fatigabitur transgrediens usque ad
 finem." Omnis homo qui transgreditur
 lectum suum, contemnens in anima suam,
 & dicens: || Quis me videt? tenebrae cir-
 cumdant me, & parietes cooperiunt me,
 & nemo circumspectit me: quare veroor-
 delictorum meorum non memorabitur Altis-
 simus. "Et non intelligit quoniam omnia
 videt oculus illius, quoniam expellit a se
 timorem Dei huiusmodi hominis timor,
 & oculi hominum timentes illum: & non
 cognouit quoniam oculi Domini plus
 lucidiores sunt super solem, circumspecien-
 tes omnes vias hominum, & profundum
 abyssi, & hominum corda intueres in abs-
 conditis partibus. "Domino enim Deo ante
 quam crearentur, omnia sunt agnita: sic
 post perfectum respicit omnia." Hic in
 plateis ciuitatis vindicabitur, & quasi
 pullus equine fugabitur: & vbi non spe-
 rant, apprehendetur. "Et erit dedecus
 omnibus, eo quod non intellexerit ti-
 morem Domini." || Sic & mulier omnis re-
 linquens virum suum, & statuens heredi-
 tatem ex alieno matrimonio: * primo

enim in lege Altissimi incredibilis fuit:
 secundo in virum suum delinquit: tertio
 in adulterio fornicata est, & ex alio vi-
 ro filios statuit sibi. Haec in Ecclesiam
 adducitur, & in filios eius respicitur.
 "Non tradent filij eius radices, & rami
 eius non dabunt fructum," derelinquet
 in maledictum memoriam eius, & dede-
 cus illius non delebitur. "Et agnoscent
 qui derelicti sunt, quoniam nihil melius
 est quam timor Dei; & nihil dulcius,
 quam respicere in mandatis Domini.
 Gloria magna est sequi Dominum: longi-
 tudo enim dierum assumetur ab eo.

CAP. XXIV.

*Sapientia multiplices suas laudes &
 originem describit, & mire ad sui am-
 plexum inuicat, omnia sua doctrinae
 splendore illustrans.*

Sapientia laudabit animam suam, & in
 Deo honorabitur, & in medio popu-
 li sui gloriabitur, & in Ecclesiis Altissimi
 aperiet os suum, & in conspectu virtutis
 illius gloriabitur. " & in medio populi
 sui exaltabitur, & in plenitudine sanctae
 admirabitur, & in multitudine electo-
 rum habebit laudem, & inter benedictos
 benedicetur, dicens: Ego ex ore Altissi-
 mi prodii, primogenita ante omnem
 creaturam. Ego feci in caelis viri oriretur
 lumen indeficiens, & sicut nebula texti
 omnem terram. Ego in altissimis habitauim,
 & thronus meus in columna nubis. "Gy-
 rum caeli circueui sola, & profundum
 abyssi penetraui, in fluctibus maris an-
 bulans, & in omni terra steti: & in omni
 populo, & in omni gente primatum ha-
 bui: & omnium excellentium & humilium
 corda virtute calcaui, & in his omnibus
 requiem quaesui, & in hereditate Domini
 morabor. Tunc praecepit, & dixit mihi
 Creator omnium: & qui creauit me, re-
 quieuit in tabernaculo meo, & dixi mi-
 hi. In Iacob inhabita, & in Israel here-
 ditare, & in electis meis mitte radices.
 || Ab initio, & ante saecula creata sum, & || Pro-
 usque ad futurum saeculum non definam, & uerba
 in habitatione sancta coram ipso mini-
 strauim. "Et sic in Sion firmata sum, & in
 ciuitate sanctificata similiter requieui,
 & in Ierusalem potestas mea. "Et radi-
 caui in populo honorificato, & in par-
 te Dei mei hereditas illius, & in plen-
 tudine sanctorum derentio mea. Quasi
 cedrus exaltata sum in Libano, & quasi
 cyressus in monte Sion: quasi palma
 exaltata sum in Cades, & quasi planta-
 tio rosae in Iericho: Quasi oliua spe-
 ciosa in campis, & quasi platanus exal-
 tata sum iuxta aquam in plateis. Sicut
 cinnamomum & balsamum aromatizans
 odorem dedi: quasi myrrha electa dedi
 suauitatem odoris: & quasi storax &
 galbanus, & vngula, & gutta, & quasi
 Libanus non iucilus vaporauit habitatio-
 nem

neni meam, & quasi balsamum non nigrum odor meus. * Ego quasi cerebinthus extendi ramos meos, & rami me honoris & gratiæ. * Ego quasi vitis fructificanti suauitate odoris: & flores mei fructus honoris & honestatis. * Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ sp̃s. * In me gratia omñis viæ & veritatis, in me omnis spes vitæ & virtutis. * Tranſite ad me omnes qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini. * Spiritus enim me⁹ super mel dulcis, & hereditas mea super mel & fauum: Memoria mea in generationibus sæculorū. || Qui edūt me, adhuc

esurient: & qui bibunt me adhuc sitiēt. * Qui audit me, non confundetur: & qui operantur in me, non percabunt. * Qui elucidant me, vitam æternam habebūt. * Hæc omnia liber vitæ, & testamentum Altissimi, & agnitio veritatis. * Legem mandauit Moyses in præceptis iustitiarū, & hereditatē domini Iacob, & Israël promissiones. * Posuit David puerum suo excitare regem ex ipso fortissimum, & in throno honoris sedentē in sempiternum. || Qui implet quasi Phison sapientia, & sicut Tigris in diebus nouorum.

* Qui adimplet quasi Euphrates sensum: || Qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis. * Qui mittit disciplinam sicut lucē, & assistens quasi Gehon in die vindemiz. * Qui perficit primus scire ipsam, & infirmior non inuestigabit eā. * Amari enim abundauit cogitatio eius, & consiliū illius ab abyſſu magna. * Ego sapientia effudi flumina. * Ego quasi trames aquæ immensæ de fluuiis, ego quasi fluuij Dyorix, & sicut aquæ ductas ex ini de paradiso, dixi: Rigabo hortū meum plantationum, & inebriabo prati mei fructum. * Ecce factus est mihi trames abundas, & fluuius meus appropinquauit ad mare: quoniam doctrinam quasi antelucanū illumino omnibus, & enarrabo illam vsque ad longinquum. * Penetrabo omnes inferiores partes terræ, & inspiciam omnes dormientes, & illuminabo omnes sperantes in Domino. * Adhuc doctrinā quasi prophetiam effundam, & relinquam illā querentibus sapientiam, & non desinā in progenies illorum vsque in æuū sanctum. || Videte quoniam non soli mihi laborauis, sed omnibus exquirentibus veritatem.

CAP. XXV.

Tria qua Domino placent, & tria qua odit: nouem insuspicabilia: laus timoris Dei: mulieris nequam mira decitatio: à muliere initium peccati & mortis: mulieris dominium non ferendum.

IN tribus placitū a est spiritui meo, & quæ sunt probata coram Deo, & hominibus. * Concordia fratrum, & amor proximorum, & vir mulier bene sibi

consentiētes. * Tres species odinit animas: & aggrauor valde animæ illorum: * Pauperem superbū: diuitem mendacem, senem fatuū & insensatū. * Quæ in inuenture tuæ non congregasti, quomodo in senectute tuā inuenies? * Quam speciosum canitiæ iudiciū, & presbyteris cognoscere consilium! * Quam speciosa veteranis sapientia, & gloriosis intellectus, & consilium? * Corona senum multa peritia, & gloria illorum timor Dei. * Nouem insuspicabilia cordis magnificanti, & decimū dicam in lingua hominibus: * Homo, qui iucundatur in filiis, viuens & videns subuersionē inimicorum suorum. || Beatus qui habitat cum muliere sensata, & qui lingua sua non est lapsus, & qui non seruauit dignis se. * Beatus, qui inuenit amicū verum, & qui enarrat iustitiam auri audienti. * Quam magnus, qui inuenit sapientia, & scientiam sed non est super timentem Dñm, * timor Dei super omnia se superposuit: * beatus homo, cui donatū est habere timorem Dei: qui tenet illum, cui assimilabitur. * Timor Dei initium dilectionis eius: fidei autem initium agglutinandum est ei. * Omnis plaga, tristitia cordis est: & omnis malitia, nequitia mulieris. * Et omnē plagam, & non plagam videbit cordis: * & omnem nequitia, & non nequitiam mulieris: * & omnem obductum, & non obductum odientiū: * & omnem vindictam, & non vindictā inimicorū. * Non est caput nequius super caput colubri: * & non est ira super irā mulieris. || Comorari leoni & draconi placebit, quā habitare cum muliere nequam. * Nequitia mulieris inmutat faciem eius: & obsecrat vultum suum tanquam vrsus: & quasi saccum ostēdit. In medio proximorum eius, ingemuit vir eius, & audiēs suspirauit modicum. * Breuis omnis malitia, super malitiā mulieris, fors peccatorum cadat super illā. * Sicut ascensus arenosus in pedibus veterani, sic mulier linquata homini quieto. || Ne respicias mulieris speciem, & non concupiscas mulierē in specie. * Mulieris ira, & irreuerentia, & consusio magna. * Mulier si primatū habeat, contraria est viro suo. * Cor humile, & facies tristis, & plaga cordis, mulier nequam. * Manus debiles, & genua dissoluta, mulier quæ non beatificat virum suum: || A muliere initium factum est peccati, & per illā omnes morimur. * Non des aquæ tux exitum, nec modicum: nec mulieri nequā veniam prodeundi. * Si non ambulauerit ad manum tuam, cōfunder te in concupetū inimicorū: * A carnibus tuis abicinde illam, ne semper te abutatur.

CAP. XXVI.

Proponit viciſſim laudes bonæ mulieris.

Et vituperia mala ac zelotypa: filia custodienda: tria rimenda: duo coneriffantia, & duo periculosa.

Mulieris bonæ beatus vir: numerus enim annorum illius duplex. * Mulier fortis oblectat virū suum, & annos vitæ illius in pace implebit. * Pars bona mulier bonas in parte timentium Deum dabitur viro pro factis bonis: * diuitis autem & pauperis cor bonum, in omni tempore vultus illorum hilaris. * A tribus timuit cor meū, & in quarto facies mea metuit. * Delaturā ciuitatis, & collectionē populi, * calumniā mendacem, super mortē omnia grauia: * dolor cordis & luctus mulier Zelotypa. * In muliere Zelotypa flagellū linguæ, omnibus communicans: * Sicut boum ingū, quod mouetur, ita & mulier nequā, qui tenet illā, quasi qui apprehendit scorpione. * Mulier ebriosa, ira magna: & contumelia & turpitudine illius nō tegetur. * Fornicario mulieris in exollētia oculorū,

*Infra. & in palpebris illius agnosceret. || In filia non auertente se, firma custodiam: ne inuenta occasione vtatur se. Ab omni irreuerentia oculorū eius caues: & ne mireris si te neglexerit. sicut viator si-riens, ad fontem os aperiet, & ab omni aqua proxima bibet, & contra omnem palum sedebit, & contra omnem sagittā aperiet pharetram donec deficiat. Gratia mulieris sedulæ delectabit virum suum, & ossa illius impinguabit. Disceplina illius datum Dei est. Mulier sentata & tacita, non est immutata eruditæ animæ. * Gratia super gratiā mulier sancta & pudorata. * Omnis autem ponderatio non est digna continentis animæ: * Sicut sol oriens mundo in altissimis Dei, sic mulieris bonæ species in ornamentū domus eius: lucerna splendens super candelabrū sanctum, & species faciei super statū stabilē. * Columnæ aures super bases argenteas, & pedes firmi super plantas stabilis mulieris. * Fundamenta æterna supra petram solidum, & mandata Dei in corde mulieris sanctæ. * In duobus contritū est cor meū, & in tertio iracundia mihi aduenit: * Vir bellator deficiens per inopiā, & vir tentatus contemptus: & qui transfreditur ad iustitiam ad peccatū, Deus parauit eū ad somphnam. * Duæ species difficiles & periculose mihi apparuerunt, difficile exiit negotiis a negligentia: & non iustificabitur campo à peccatis laborū.*

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

41. c. 42.

Propter inopiam multi deliquerunt, & qui quærit locupletari, auertit oculum suum. * Sicut in medio compaginis lapidum palus figitur, sic & inter medium venditionis & emptionis angustabitur peccatum. * Conteretur cum delinquentē delictum. * Si non in timore Dñi tenueris te instanter, cito subuertetur domus tua. * Sicut in percussura cribi remanebit pulvis, sic aporia hominis in cogitatu illius. * Vasa figuli probat fornax, & homines iustos tentatio tribulationis. * Sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius, sic verbum ex cogitatu cordis hominis. * Ante sermonem non laudes virum: hæc enim tentatio est hominum. * Si sequaris iustitiam, apprehendes illam; & indues quasi poderem honoris, & inhabitabis cum ea, & proteget te in sempiternum, & in die agnitionis inuenies firmamentum. * Volatilia ad sibi similia conueniunt: & veritas ad eos, quæ operantur illam, reuertetur. * Leo venationi insidiatur semper; sic peccata operantibus iniquitates. * Homo sanctus in sapientia manet sicut sol: nam stultus sicut luna mutatur. * In medio insensatorum serua verbum temporis: in medio autem cogitantium alii diuisi estis. * Narratio peccantium odiosa, & risus illorum in deliciis peccati. * Loquela multum iurans, horripilationem capiti statuet: & irreuerentia ipsius obturatio aurium. * Effusio sanguinis in rixa superfluum: & maledictio illorum auditus grauis. * Qui denudat arcana amicis, fidē perdit, & non inueniet amicum ad animum suum. * Dilige proximum, & coniungere fide eū illo. * Quod si denudaueris absconsa illius, non persequeris post eum. * Sicut enim homo, qui perdit amicum suum, sic & qui perdit amicitiam proximi sui. * Et sicut cui dimittit auiem de manu sua, sic dereliquisti proximum tuum, & non eum capies. * Non illum sequaris, quoniam longe abest: effugit enim quasi caprea de laqueo: quoniam vulnerata est anima eius. * Ultra cui non poteris colligare. Et maledicti est concordatio: * denudare autem amici mysteria, desperatio est animæ infelicitas. * Annuens oculo fabricat iniqua, & nemo eum abiciet: * in conspectu oculorum tuorum condulcabit os suum, & super sermones tuos admirabitur: non timē autē perurget os suū, & in verbis tuis dabit scandalum. * Multa odium, & non corquoni ei, & Dñs odiet illum. * Qui in altu mittit lapidem super caput eius cadet: & plaga dolosa, dolosi diuident vulnera. * Et qui fouet fodit, incidet in eam: & qui statuit lapidem proximo, ostendit in eo; & qui laqueum alij ponit, peribit.

Ob inopiā & amorem diuitiarū multi delinquant: timor Domini constanter seruandus: tentatio probat eum qui tentatur: sequenda iustitia: inconstantia stultitia, & modestia in verbis seruanda: secreta amici non reuelanda: de annuente oculo & insidioso.

peribit

bonus fidem facit pro proximo suo: & 19
 qui perdidit confusionem, derelin-
 quet sibi. * Gratiam fideiussoris ne obli- 20
 uiscaris: dedit enim pro te animā suā. C
 Repromissorem fugit peccator & im-
 mundus. * Bona repromissoris sibi as- 21
 cribit peccator: & ingratus sensu dere-
 linquit liberatorem se. * Vir repromittit 22
 de proximo suo: & cum perdidit reu-
 erentiam, derelinquetur ab eo. * Re- 23
 promissio nequissima multos perdidit
 dirigentes, & commouit illos quasi flu-
 ctus maris. * Viros potentes gyran- 24
 grare fecit, & vagati sunt in gentibus
 alienis. * Peccator transgrediens man- 25
 datum Dñi, incidit in promissionem
 nequam: & qui conatur multa agere,
 incidit in iudicium. * Recupera proxi- 26
 mum secundum virtutem tuam, & at-
 || Infr. tende tibi ne incidas. * || Initium vitæ 27
 39. c. hominis aqua & panis, & vestimentum,
 31. & domus proteges turpitudinem. * Me- 28
 lior est victus pauperis sub regimine as-
 D serum, quam epulæ splendide in pere-
 gre sine domicilio. * Minimum pro ma- 29
 gno placeat tibi, & improprium pere-
 grinationis non audies. * Vita nequam 30
 hospitandi de domo in domum: & ubi
 hospitabitur, non fiducialiteraget, nec
 aperiet os. * Hospitabitur, & pascet, & 31
 potabit ingratos, & ad hæc amara au-
 diet. * Transi hospes: & orna mensam: 32
 & quæ in manu habes, ciba ceteros.
 * Exi à facie honoris amicorum meo- 33
 rum: necessitudine domus meæ hospiti-
 o mihi factus est frater. * Graui hæc 34
 homini habenti sensum: Corruptio do-
 mus, & improprium fœneratoris.

C A P. XXX.

*Filius in disciplina educandi, & quam
 sit perniciosum illis indulgere: corporis
 sanitas præstat diuicias: & quam sit
 noxia & fugienda homini tristitia, cor-
 dis vero iucunditas quam sit utilis.*

Pro- **Q**ui diligit filium suum, assidue illi 1
 urb. flagella, ut lateatur in nouissimo suo, A
 13. d. & non palpet proximorum ostia. * Qui 2
 24. & docet filium suum, laudabitur in illo,
 23. b. & in medio domesticorum in illo glo-
 13. riabitur. * || Qui docet filium suum, 3
 || Ps. zelum mittit inimicum, & in medio
 6. 67. amicorū gloriabitur in illo. * Mortuus
 4 est pater eius, & quasi non est mortuus:
 similem enim reliquit sibi post se. * In
 5 vita sua vidit, & lætatur est in illo: in
 obitu suo non est contristatus, nec con-
 6 fusus est coram inimicis. * Reliquit enim
 defensorem domus contra inimicos, &
 7 amicis reddentem gratiam. * Pro ani-
 mabus filiorum colligabit vulnera sua,
 & super omnem vocem turbantur B
 viscera eius: * Equus indomitus euadet
 8 durus, & filius remissus euadet preceptis:
 * Læta filium, & pauentem te faciet: 9
 lude cum eo, & contristabit te. * Non 10

corrideas illi, ne doleas, & in nouissi-
 11 mo obstupefcent dentes tui. * Non des
 illi potestatem in iuuentute, & ne des-
 12 picias cogitatus illius. * || Curua cerui-
 cem eius in iuuentute, & tunde latera 7. c. 25
 eius dum infans est, ne forte induret, &
 nō credat tibi, & erit tibi dolor animæ,
 13 * Doce filium tuū, & operare in illo, ne
 14 in turpitudine illius offendas. * Melior
 est pauper sanus, & fortis viribus, quam
 15 diues imbecillis & flagellatus malitia.
 * Salus animæ in sanctitate iustitiæ, me-
 16 lior est omni auro & argento: & corpus
 validū, super census immensus. * Non est
 census super census salutis corporis, &
 non est oblectamentū super cordis gau-
 17 diū. * Melior est mors quā vita amara: &
 18 requies æterna quā langor perseveras.
 * Bona abscondita in ore clauso, quasi
 19 appositiones epularū circūposite sepul-
 chro. * || Quid proderit libatio idolo? || Da.
 nec enim manducabit, nec odorabit: sic 14. b. 6
 20 qui effugatur a Dño, portans mercedes
 iniquitatis: * videns oculis, & ingemis-
 21 cens, sicut spado complectens virginē, &
 22 suspirans. * || Tristitiam non des animæ || Pro-
 23 tuæ, & non affigas temetipsū in cōsilio uerb.
 tuo. * Iucunditas cordis hæc est vita ho- 12. d.
 24 minis, & thesaurus sine defectione fan- 25. 15.
 ctatis: & exultatio viri est longauitas. b. 13.
 * Misere animæ tuæ placens Deo, & d. 17.
 contine: congrega cor tuū in sanctitate d. 22.
 25 eius, & tristitiam longē repelle à te.
 26 * || Multos enim occidit tristitia, & non || 2.
 est utilitas in illa. * Zelus & iracundia mi- Cor. 7.
 27 nuat dies, & ante tēpus senectū adducet. 6. 10.
 cogitatus. * Spēdidum cor, & bonum in
 epulis est: epulæ enim illius diligenter
 fiunt. C A P. XXXI.

*Vigilia honestatis: cogitatus præscien-
 tia: labor diuicis & pauperis: diligens
 aurum: multi casus in auro: laus di-
 uicis, sine macula: modestia in mensa
 seruanda: laus sobrietatis, & vitupe-
 ratio gula: laus usus medicis vini, &
 vituperatio immodici.*

Vigilia honestatis tabefaciet carnes, A
 & cogitatus illius auferet somnū.
 2 * Cogitatus præscientiæ auertit sensum,
 & infirmitas grauis sobriam facit ani-
 3 mam. * Laborauit dies in congrega-
 tione substantiæ, & in requie sua reple-
 4 bitur bonis suis. * Laborauit pauper in
 diminutione victus, & in fine inops fit.
 5 * Qui aurum diligit, non iustificabitur:
 & qui insequitur consumptionem, re-
 6 plebitur ex ea. * || Multi dati sunt in auri
 casus, & facta est in specie ipsius perdi- || Sup.
 7 tio illorum. * Lignum offensionis est au- 8. a. 3.
 rum sacrificantiū: vix illis qui sectantur
 illud, & omnis imprudens deperiet in
 8 illo. * Beatus dies, qui inuentus est sine
 macula: & qui post aurū non abiit, nec
 9 sperauit in pecunia & thesauris. * Quis
 est hic, & laudabimus eum? fecit enim
 mirabil

PROPHETIA ISAIÆ.

CAPVT PRIMVM.

Tempus quo prophetauit Isaias super Iudam & Ierusalem, quæ ob suam ingrati- tudinem aliq̃ue scelera, omni pesti ad eum reuersa: quamotrem dici- miserrimam imminere ipsi desolatio- nem: victima & solemnitates ipsius reiciuntur & quid facere debeat, ut in gratiam à Deo recipiat, rursus ob defectionem à pristina virtute in va- ria peccata, grauem vindictam, & futuram tandem ipsius liberarionem & in feliciorem statum restitutionem variciniatur.

I S I O Isaiæ filij Amos, I quam vidit super Iudam & Ierusalem in diebus Oziz, Ioathan, Achaz, & Ezechiz, regum Iuda. * Audite cæli, & auri-
bus percipe terra, quoniam Dominus locutus est. Filios enutriui, & exalta-
ui: ipsi autem spreuerunt me. * Co-
gnouit bos possessorum suum, & as-
sinus præsepe Domini sui: Israël autem me non cognouit, & populus meus non intellexit. * Væ genti peccatrici, 4
populo graui iniquitate, semini ne-
quam, filiis sceleratis: dereliquerunt Dominum, blasphemauerunt sanctum Israël, ab alienati sunt retrorsum. * Su-
per quo percussam vos vltra, addentes præuaricationem? omne caput languidum, & omne cor merens. * A planta
pedis vsque ad verticem non est in eo sanitas: vulnus, & liuor, & plaga tu- mens, non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo,
* || Terra vestra deserta, ciuitates ve-
stræ succensæ igni: regionem vestram coram vobis alieni deuorant, & deso-
labitur sicut in vastitate hostili. * Et
derelinquetur filia Sion vt vmbra-
lum in vinea, & sicut tigurium in cu-
cumerario & sicut cinis, quæ vasta-
tur. * || Nisi Dominus exercituum re-
liquisset nobis semens: || quasi Sodomia
fuissemus, & quasi Gomorra similes
essemus. * Audite verbum Domini prin-
cipes Sodomorum, percipite auribus
legem Dei nostri populus Gomorranus.
* || Quod mihi multitudinem victimarum
vestrarum, dicit Dominus? plenus
sum, holocausta arietum, & adipem

Tom. II.

pinguium, & sanguinem vitulorum, &
agnorum, & hircorum nolui. * Cum
veniretis ante conspectum meum, quis
queriuit hæc de manibus vestris, vt
ambularetis in atriis meis? * ne offera-
tis vltra sacrificium frustra: incensum
abominatio est mihi. Neomeniam, &
sabbatum & festiuitates alias non fe-
ram, iniqui sunt cætus vestri: * calen-
das vestras, & solemnitates vestras odi-
uit anima mea: facta sunt mihi mole-
sta, laboraui sustinens. * Et cum exten-
deritis manus vestras, auertam oculos
meos à vobis: & cum multiplicaueris
orationem, non exaudiam: || ma-
nus enim vestre sanguine plenæ sunt. 59. d. 3.
* || Leuaminus mundi esto, auerte ma-
lum cogitationum vestrarum ab oculis
meis quiescite agere peruersæ, * discite
bene facere: querite iudiciū, subuenite
oppresso, iudicate pupillo, defendite
viduam. * Et venite, & arguite me, di-
cit Dominus: si fuerint peccata vestra,
vt coccinum, quasi nix dealbantur:
& si fuerint rubra quasi vermiculus ve-
lur lana alba erunt. * Si volueritis, &
audieritis me, bona terræ comedetis.
* Quod si nolueritis, & me ad iracun-
diam pronoueritis, gladius deuora-
bit vos, quia os Domini locutum est.
* Quomodo facta est meretrix ciuitas
fidelis, plena iudicij? iustitia habitauit
in ea, nunc autem homicida. * Argen-
tum tuum versum est in scoria: vin-
um tuum mistum est aqua. * Princi-
pes tui infideles, socij furum: omnes
diligunt munera, sequuntur retributio-
nes. || Pupillo non iudicant: & causa
viduæ non ingreditur ad illos. * Pro-
pter hoc ait Dominus Deus exercituum
fortis Israël: Heu, consolabor super
hostibus meis, & vindicabor de inimi-
cis meis. * Et conuertam manum meam
ad te, & excoquant purum scoria
tuam, & auferam omne stannum tuum.
* Et restitui indices tuos vt fuerunt
prius, & consiliarios tuos sicut anti-
quitus: post hæc vocaberis ciuitas ius-
tis, vrbs fidelis. * Sion in iudicio redi-
metur, & reducent eam in iustitia: * &
conteret celestos, & peccatores simul:
& qui dereliquerunt Dominum, con-
sumentur. Confundentur enim ad idoli-
is, quibus sacrificauerunt: & erubef-
cetis super hortis, quos elegeratis: cum
fueritis velut quercus defluentibus fo-

A

liij

exercituum? * Et dixit Dominus pro eo quod eleuatz sunt filiz Sion, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum ibant, & plaudebant, ambulabant pedibus suis, & composito gradu incedebant. * Decalubabit Dñs verticem filiarum Sion, & Dñs crinem eorum nudabit. * In die illa auferet Dñs ornamentum calceamentorum, & lunulas, & torques, & monilia, & armillas, & mitras, & discriminalia, & periscelidas, & murenulas, & olfactoriola, & inanes, & annulos, & gemmas in fronte pendentes, & mutatoria, & pallioli, & linteamina, & acus, & specula, & sindones, & vittas, & theristra. * Et erit pro suauis odore factor, & pro zona funiculus, & pro crispanti crine caluitium, & pro fascia pectorali cilicium. * Pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent, & fortes tui in praelio. * Et morebunt atque lugebunt portz eius, & desolata in terra sedebit.

C A P. I V.

Septem mulieres vnum maritum appetere: germen Domini exaltabitur: & reliquia Israël abluzi eorum sordibus salua erunt, magna que securitate & felicitate afficiuntur.

ET apprehendit septem mulieres virum vnum in die illa, dicentes: Panem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur: tantummodo inuocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. * In die illa, erit germen Dñi in magnificentiis & gloria, & fructus terrz sublimis, & exultatio his, qui saluati fuerint de Israël. * Et erit: Omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierusalem. * Si abluerit Dominus fordes filiarum Sion, & sanguinem Ierusalem lauerit de medio eius, in spiritu iudicij, & spiritu ardoris. * Et creabit Dominus super omnem locum Montis Sion, & ubi inuocatus est, nubem per diem, & fumum & splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. * Et tabernaculum erit in vmbraculum diei ab æstu, & in securitatem, & absconsionem à turbine, & à pluuia.

C A P. V.

Sub figura vineæ sterili in direptionem radice prophetas iudicium & desertionem Iudaorum, ipsorumque peccata describuntur: auaricia in coadunandis possessionibus: ebrietas & contemptus scientiæ Dei: inferni dilatio: humiliatio superborum. & exaltatio Dei: felicitas quoque iustorum, & va diuersis peccatorum generibus denuntiarur: & signum in nationibus eleuandum contra Iudæos.

CAntabo dilecto meo canticum patris. * Truelis mei vineæ suæ. Vineæ facta est: est dilecto meo in cornu filio olei. * Et sepiuit eam, & lapides elegit ex illa, & plantauit eam electam, & edificauit turrim in medio eius, & torcular extinxit in ea: & expectauit vt faceret vvas, & fecit labruscas. * Nunc ergo habitatores Ierusalem, & viri Iudæ, iudicate inter me & vineam meam. * Quid best quod debui vltà facere vineæ mez, & non feci ei? an quodd expectaui vt faceret vvas, & fecit labruscas? * Et nunc ostendam vobis quid ego faciam vineæ mez: auferam sepem eius, & erit in direptionem: diruam maceriam eius, & erit in conculcationem. * Et ponam eam desertam: non putabitur, & non fodietur, & ascendent vepres & spinæ, & nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem. * Vineæ enim Dñi exercituum domus Israël est: & vir Iudæ, germen eius delectabile: & expectaui vt faceret iudicium, & ecce iniquitas & iustitiam, & ecce clamor. * Vt qui coniungit domum ad domum, & agrum agro copulatis vsque ad terminum loci: numquid habitabitis vos soli in medio terræ? * In auribus meis sunt hæc, dicit Dñs exercituum: Nisi domus multz deserta fuerint grandes, & pulchræ absque habitatore. * Decem enim iugera vinearum facient lagunculam vnam, & triginta modij sementis facient modios tres. * Vt qui cõsurgitis manè ad ebrietatem sectandam, & potandum vsque ad vesperam, vt vino zituatis. * Cithara, & lyra, & tympanum, & tibia, & vinum in conuiuiis vestris: & opus Dñi non respicitis, nec opera manuum eius consideratis. * Propterea captiuus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, & nobiles eius interierunt fame, & multitudo eius siti exaruit. * Propterea dilatauit infernus animam suam, & aperuit os suum absque villo termino: & descendunt fortes eius, & populus eius, & sublimis gloriosusq; eius ad eum. * Et incuruabitur homo, & humiliabitur vir, & oculi sublimium deprimentur. * Et exaltabitur Dñs exercituum in iudicio, & Deus sanctus sanctificabitur in iustitia. * Et pascentur agni iuxta ordinem suum, & deserta in vbertatem versa aduenz comedent. * Vt qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustrum peccatorum. * Qui dicitis: Festinet, & cito veniat opus eius, vt videamus: & appropriet, & veniat consilium Sancti Israël, & sciemus illud. * Vt qui dicitis malum boni, & bonum malum: ponentes tenebras a lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. * Qui sapientes estis in oculis vestris, &

coram vobis in eis prudentes. * Vñ 22
qui potentes estis ad bibendum vinum,
& viri fortes ad nesciendum ebrietatem.
* Qui iustificatis impium pro muneri- 23
bus, & iustitiam iusti auferitis ab eo.
* Propter hoc, sicut deuorat stipulam 24
lingua ignis, & calor flammæ exurit, sic
radix eorum quasi fauilla erit, & ger-
men eorum vt puluis ascendet. Abiece-
runt enim legem Dñi exercituum, &
eloquium Sancti Israël blasphemaue-
runt. Ideo iratus est furor Dñi in popu- 25
lum suum, & extendit manum suam su-
per eum, & percussit eum: & conurbati
sunt montes, & facta sunt morticina
eorum, quasi sterus in medio platea-
rum. * In his omnibus non est auersus
furor eius, sed adhuc manus eius exten- 26
ta. * Et eleuabit signum in nationibus
procul, & stabilabit ad eum de finibus
terræ: & ecce festinus velociter veniet.
* Non est deficiens, neque laborans in 28
eo: non dormitabit neque dormiet, ne-
que soluetur cingulum renum eius, nec
rumpetur corrigia calceamenti eius.
* Sagittæ eius acutæ, & omnes arcus 29
eius extenti. Vngulæ equorum eius vt
filex, & rotæ eius quasi impetus tem-
pestatis. * Rugit eius vt leonis, rugiet vt
catuli leonum: & frendet, & tenebit præ- 30
dam: & amplexabitur, & non erit qui
eruat. * Et sonabit super eum in die illa
sicut sonitus maris: aspiciemus in ter-
ram, & ecce tenebræ tribulationis, &
lux obtenebrata est in caligine eius.

C A P. VI.

*Isaias visa Dñi maiestatem condemnat
se quod tacuerit, sed mundatis labiis
suis offert se ad prædicandum: prædi-
ciur excandans populum vsque ad de-
solationem ciuitatum Iudæ, & eum qua
derelicta erat futura consolatio.*

IN anno, quo mortuus est rex Ozias, 1
vidi Dñm sedentem super solium ex-
celsum & eleuatum: & ea quæ sub ipso
erant, replebant templum. * Seraphim 2
stabant super illud: sex alæ vni, & sex
alæ alteri: duabus velabant faciem eius,
& duabus velabant pedes eius, & dua-
bus volabant. * Et clamabant alter ad 3
alterum, alterum & dicebant: || Sanctus, sanctus, ||
4. c. 8. sanctus, Dñs Deus exercituum, plena
est omnis terra gloria eius. * Et com- 4
mota sunt superliminaria cardinum à
voce clamantis, & domus repleta est fu-
mo. * Et dixi: Vñ mihi, quia tacui, quia 5
vir pollutus labiis ego sum, & in medio
populi polluta labia habentis ego ha-
bito, & regem Dñm exercituum vidi
oculis meis. * Et volauit ad me vnus de 6
Seraphim, & in manu eius calculus,
quem forcipte tulerat de altari. * Et reti- 7
git os meum, & dixit: Ecce tetigit hoc
labia tua, & auferetur iniquitas tua, &
peccatum tuum mundabitur. * Et audiui 8

vocem Dñi dicentis: Quem mittam? &
quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mit-
te me. * Et dixit: Vade, & dices populo
huic: || Audite audientes, & nolite in- 11
telligere: & videte visionem, & nolite
cognoscere. * Excæca cor populi huius, 12
& aures eius aggraua, & oculos eius
claude ne forte videat oculis suis, & au-
ribus suis audiat, & corde suo intelli- 13
gat, & conuertatur, & sanem eum. * Et
dixit: Vsquequò Domine? Et dixit:
Donec desolentur ciuitates absque ha- 14
bitatore, & domus sine homine, & ter-
ra relinquetur deserta. * Et longè faciet 15
Dominus homines, & multiplicabitur
quæ derelicta fuerat in medio terræ. 16
* Et adhuc in ea decimatio, & conuer-
teretur, & erit in ostensionem sicut tere- 17
binthus, & sicut quercus, quæ expan-
dit ramos suos: semen sanctum erit, id
quod steterit in ea.

C A P. VII.

*Obsecra à Syriis & ab Israël Ierusa-
lem, Isaias propheta illos non prauali-
turos, & dargue impio Achaz signum li-
berationis virginem parituram filium
cuius nomen Emmanuel: prædicatque
desertionem Israël, & grauissimam
Iudæ afflictionem ac solitudinem.*

ET factum est in diebus Achaz filij 4. Ro.
1. Ioatham filij Ozias regis Iudæ, ascen- 16. a. 3
dit Rafin rex Syriæ, & Phacee filius Ro-
melie rex Israël, in Ierusalem, ad præ-
liandum contra eam: & non potuerunt
debellare eam. * Et nuntiauerunt do-
mui Dauid dicentes: Requeuit Syria
super Ephraim, & commotum est cor
eius, & cor populi eius, sicut mouentur
3 ligna siluarum à facie venti. * Et dixit
Dñs ad Isaiam: Egredere in occursum
Achaz tu, & qui derelictus est Isaias fi-
lius tuus, ad extremum aqueductus pis- 4
cinæ superioris in via Agri fullonis. * Et
dices ad eum: Vide vt silcas: noli time-
re, & cor tuum ne formidet à duabus
caudis titionum fumigantium istorum
in ira furoris Rafin regis Syriæ, & filij,
5 Romelie: * eo quòd consilium inierit
B contra te Syria in malum Ephraim, &
6 filius Romelie, dicentes: * Ascendamus
ad Iudam, & suscitemus eum, & auella-
mus eum ad nos, & ponamus regem in
7 medio eius filium Tabeel. * Hæc dicit
1. Ihs Deus: Non stabis, & non erit istud:
8 * sed caput Syriæ Damascus, & caput
Damasci Rafin: & adhuc sexaginta &
9 quinquæ anni, & desinet Ephraim esse
9 populus. & caput Ephraim Samaria, &
caput Samariæ filius Romelie. Si non
10 credideritis, nõ perni mebitis. Et adiecit
11 Dñs loqui ad Achaz, dicens: * Pete tibi
signum à Dño Deo tuo in profundum
12 inferni: huc in excelsum supra. * Et dixit
Achaz: Non petam, & non tentabo. Po-
13 nimium. * Et dixit: Audite ergo domus
Dauid:

Mat.
1. d. 23
Luc. 1.
6. 31.

Dauid : Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? * Propter hoc dabit Dñs ipse vobis signum. || Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. * Butyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum. * Quia antequam sciat puer reprobare malum, & eligere bonum, derelinquetur terra, quam tu detestaris à facie duorum regnum suorum. * Adducet Dñs super te, & super populum tuum, & super domum patris tui, dies qui non venerunt à diebus separationis Ephraim à Iuda cum rege Assyriorum, & erit in die illa: Sibilabit Dñs mulce, quæ est in extremo fluminum Ægypti, & api, quæ est in terra Assur, & venient, & quiescent omnes in torrentibus vallium, & in cavernis petrarum, & in omnibus frutetis, & in vniuersis foraminibus. * In die illa radet Dominus in nouacula conducta, in his, qui trans flumen sunt, in rege Assyriorum caput & pilos pedum, & barbam vniuersam. * Et erit in die illa: Nutriet homo vacca bouem, & duas oues: & prævertet lactis comedet butyrum: butyrum enim & mel manducabit. omnis qui relictus fuerit in medio terræ. * Et erit in die illa: Omnis locus ubi fuerint mille vites, mille argenteis, in spinas & in vepres erunt. * Cum siccatis arcu ingreditur illuc: vepres enim & spinæ erunt in vniuersa terra. * Et omnes montes, qui in fardo sarrientur, non veniet illuc terror spinarum & veprium, & erit in pascua bouis, & in conculcationem pecoris.

C A P. VIII.

Iuberetur Isaias in libro scribere nomen pueri nasciturus, prædicare regna Israel & Syria destruenda, Iudæque afflictionem & futuram à Deo liberationem, licet multi ex Iuda casuri sint: iuberet ligari testimonium & legem signari, subiiciens quæ imminant mala recedentibus à lege.

ET dixit Dominus ad me: Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stylo hominis: Velociter spolia detrahe, citò prædare. * Et addidit mihi testes fideles, Vriam sacerdotem, & Zachariam filium Barachiz: & accessi ad prophetissam, & concepit, & peperit filium. Et dixit Dñs ad me: Voca nomen eius, Accelera spolia detrahere: Festina prædari. * Quia antequam sciat puer vocare patrem suum & matrem suam, auferetur fortitudo Damasci, & spolia Samariæ coram rege Assyriorum. * Et adiecit Dñs loqui ad me adhuc, dicens: * Pro eo quòd abiicit populus iste aquas Si- loë, quæ vadunt cum silentio, & assumpsit magis Rafin, & filium Romeliæ:

7 * propter hoc ecce Dominus adducet super eos aquas fluminis fortes & multas, regem Assyriorum, & omnem gloriam eius: & ascendet super omnes riuos eius, & fluet super vniuersas ripas eius. * & ibit per Iudam, inundans, & transiens vsque ad collum veniet. Et erit extensio alarum eius, implens latitudinem terræ tuæ, o Emmanuel. * Congregamini populi, & vincimini, & audite vniuersæ procule terræ: confortamini, & vincimini, accingite vos & vincimini: * inite consilium, & dissipabitur: loquimini verbum, & non fiet: quia nobiscum Deus. * Hæc enim ait Dominus ad me: Sicut in manu forti eruduit me, ne irem in via populi huius, dicens: * Non dicatis, coniuratio: omnia enim quæ loquitur populus iste, coniuratio est: & timorem eius ne timeatis, neque paueatis. * Dominum exercituum ipsum sanctificate: ipse pavor vester, & ipse terror vester. * Et erit vobis in sanctificationem. || In lapidem autem offensionis, & in petram scandali duabus domibus Israël: in laqueum & in rai- nam habitantibus Ierusalem. * Et offendent ex eis plurimi, & cadent, & concutentur, & irretientur, & capientur. * Liga testimonium, signa legem in discipulis meis. * Et exprobrabo Dominum, qui abscondit faciem suam à domo Iacob, & præstolabor eum. * Ecce ego & pueri mei, quos dedit mihi Dominus in signum, & in portentum Israël à Domino exercituum, qui habitat in monte Sion. * Et cum dixerint ad vos: Querite à pythonibus, à diuinis, qui strident in incantationibus suis: Numquid non populus à Deo suo requirit, pro viuus à mortuis? * Ad legem magis, & ad testimonium. Quòd si non dixerint lux, & transibit per eam, corrueat, & esuriet: & cum esurierit, irascetur, & maledicet regi suo, & Deo suo, & suspiciet sursum. * Et ad terram intuebitur, & ecce tribulatio & tenebræ, dissolutio & angustia, & caligo persequens, & non poterit uolare de angustia sua.

C A P. IX.

Vaticinium de Christi natiuitate, ipsiusque imperio multiplicando: de liberatione Iudæ à regibus Israel & Syria: quorum regnum, & præteritum regni Israel ad Deum redire nolentis, grauissimas cades incessināq; dissidia prædicat.

PRIMO tempore alleuitata est Terra Zabulon, & Terra Nephthali: & nouissimo aggravata est via maris trans Iordanem Galilææ Gentium. * Populus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnā: habitantibus in regione vmbre mortis, lux orta est eis. * Multiplicati gentem, non magnificasti letitiam. Letan

tantur eorum et; sicut qui latetur in messe, sicut exultat victores capta præda, quando diuidunt spolia. Iugum enim oneris eius; & virgâ humeri eius,

Ind. & sceptrû exactoris eius superasti, || sicut in die Madiâ. * Quia omnis violentia prædatio cum tumultu; & vestimentum mistum sanguine, erit in cõbustionem, & cibus ignis. * P A R V V L V S 6 enim NATVS est nobis, & filius datus B est nobis, & factus est principatus super humerû eius; & vocabitur nomen eius, Admirabilis, consiliarius, Deus fortis, pater futuri sæculi, princeps pacis.

* Multiplicabitur eius imperium, & patris non erit finis: super solû David, & super regnum eius sedebit; vt cõfirmet illud, & corroboret in iudicio & iustitia; amodò & vsque in sempiternû, zelus Dñi exercitû faciet hoc. * Verbum misit Dñs in Jacob, & cecidit in Israël.

* Et sciet omnis populus Ephraim, & 9 habitantes Samaria, in superbia & magnitudine cordis dicentes: * Lateres ceciderûnt, sed quadris lapidibus ædificabimus: sycomoros succiderunt, sed cedros immutabimus. * Et eleuabit Dñs hostes Rasim super eû, & inimicos eius in tumultû vertet: * Syriam ab Oriente, & Philistiim ab Occidente: & deuorabunt Israël toto ore. In omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta: * & populus non est reuersus ad percutientem se, & Dñm exercituum non inquisierunt. * Et disperdet Dñs ab Israël caput & caudam, incuruant & refranant die vna. * Longæuus & honorabilis, ipse est caput: & propheta docēs mendaciû, ipse est cauda. * Et erunt, qui beatificant populum istum, seducentes: & qui beatificantur, præcipitati: * propter hoc super adolescentulis eius non latabitur Dñs; & pupillorû eius, & viduarû nō miserabitur: D quia omnis hypocrita est, & nequam, & vniuersû os locutû est stultitiâ. In omnibus his nō est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. * Succensu est enim quasi ignis impietas, veprem & spinam vorabit: & succedet in densitate saltus, & conuoluetur superbia fumi. * In ira Dñi exercituum conturbata erit terra, & erit populus quasi esca ignis: vir fratri suo non parcat. * Et declinabit ad dexteram, & esuriat: & comedet ad sinistram, & non saturabitur: vnusquisq; carnem brachij sui vorabit; Manasses Ephraim, & Ephraim Manasse, simul ipsi contra Iudam. * In omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta.

C A P. X.

Va cõdenribus leges iniquas in oppressionem pauperum & viduarum: regem Assur virgam furoris Domini prædi-

cie obsumam superbiam & cordis arrogantiam humiliandû: cõsolatur Israël ne timeat ab Assur, reliquias ipsius ad Deum conuerendas prædicens.

Væ qui condunt leges iniquas; & scribentes, iniustitiam scripserunt

* vt opprimerent in iudicio pauperes & vim facerent causæ humilium populi mei: vt esset viduæ præda eorum, & pupillos diriperent. * Quid facietis in die visitationis, & calamitatis de lōge venientis? ad cuius confugietis auxilium? & vbi derelinquetis gloriam vestram,

* ne incuruamini sub vinculo, & cū interfectis cadatis? super omnibus his nō est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. * Væ Assur, virga furoris mei & baculus ipse est, in manu eorum indignatio mea. * Ad gentem fallacem mittam eum, & contra populû furoris mei mandabo illi, vt auferat spolia, & diripiat prædâ, & ponat illû in conculatione quasi lutû platearû. * Ipse autem non sic arbitrabitur, & cor eius non ita existimabit: sed ad contendendû erit cor eius, & ad interuentione gentiû non paucarum. * Dicit enim: * Nūquid non principes mei simul reges sunt? numquid nū vt Charamis, sic Calano; & vt Arphad, sic Enath? nūquid non vt Damascus, sic Samaria? * Quomodo inuenit manus mea regna idoli, sic & simulachra eorû de Ierusalê, & de Samaria.

* Numquid non sicut feci Samaræ & idolis eius, sic faciam Ierusalê & simulachris eius? * Et erit: cū impleuerit Dñs cuncta opera sua in monte Sion, & in Ierusalê, visitabo super fructû magnifici cordis regis; Assur, & super gloriam altitudinis oculorum eius. * Dixit enim in fortitudine manus meæ feci, & in sapientia mea intellexi: & abstulig terminos populorum, & principes eorum deprædatus sum, & detraxi quasi potens in sublimi residentes: * Et inuenit quasi nidum manus mea fortitudinē populorum: & sicut colligitur oua, quæ derelicta sunt, sic vniuersam terrâ ego congregaui: & non fuit qui moueret pennam, & aperiret os, & ganniret.

* Numquid gloriabitur securis contra eum, qui secat in ea? aut exaltabitur serra contra eum, à quo trahitur? quomodo si eleuetur virga contra eleuantem se, & exaltetur baculus, qui vtique lignum est. * Propter hoc mittet dominator Dñs exercitû in pinguis eius tenuitatem: & subtus gloriam eius succesa ardebit quasi combustio ignis. * Et erit lumen Israël in igne, & Sæctus eius in flamma: & succendet, & deuorabitur spina eius, & vepes in die vna. * Ab gloria saltus eius, & carneli eius, ab anima vsque ad carnem consumetur, & erit terrore profugus. * Et reliquæ li-

gni saltus eius præ paucitate numerabuntur, & puer scribet eos. * Et erit in die illa non addiciet residuum Israël, & hi qui fugerint de domo Iacob, inniti super eo, qui percutit eos: sed innitetur super Dñm sanctum Israël in veritate.

|| Inf. 21. c. fuerit populus tuus Israël quasi arena maris, reliquæ conuertentur ex eo: consummatio abbreviata inundabit iustitiam. * Consummationem enim & abbreviationem Dñs Deus exercituum faciet in medio omnis terræ. * Propter hoc, hæc dicit Dñs Deus exercituum: Noli timere populus meus habitator Sion, ab Assur: in virga percutiet te, & baculum suum leuabit super te in via Ægypti. Adhuc enim paululum modicumque & consummabitur indignatio & furor meus super scelus eorū. * Et suscitabit super eum Dñs exercituum flagellum iuxta plagam Madian in petra Oreb, & virgam suam super mare, & leuabit eam in via Ægypti. * Et erit in die illa: Auferetur onus eius de humero tuo, & iugum eius de collo tuo, & computrescit iugum à facie olei. Veniet in Aiath, transibit in Magron, apud Machmas commendabit vasa sua. * Transierunt cursim Gaba sedes nostra: obstupuit Rama, Gabaa Saulis fugit. * Hinni voce tua filia Gallim, atrede Laifa, paupercula Anathoth. * Migravit Medemena: habitatores Gabim, confortamini. Adhuc dies est, ut in Noabe stetur: agitatibit manū suā super montem filiarum Sion, collem Ierusalem. * Ecce dominator Dñs exercituum cōstringet lagunculam in terrore, & excelsi statura succidentur, & sublimes humiliabitur. * Et subuertentur condensa saltus ferro: & Libanus cum excelsis cadet.

C A P. X I.

Vaticiniū de Christi natiuitate, iudicio, exaltatione, conuersione populorū & gentium ad Christum, & gloria sepulchri ipsius: item de conuersione reliquiarum Israel ad Deum, ac fide Gentium.

|| Inf. 23. d. 23. **E**T egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. * Et requiescet super eum spiritus Dñi; spiritus sapientie, & intellectus, spiritus consilij & fortitudinis, spiritus scientie & pietatis, & repleuit eum spiritus timoris Dñi. Non secundum visionem oculorū iudicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes, & arguet in æquitate pro mansuetis terræ: & percutiet terram virga oris sui, & spiritu labiorū suorum interficiet impium. * Et erit iustitia singulū lumborū eius: & fides cinctoria renem eius. * Habitabit lupus cum agno: & pardus cū hædo accubabit: vitulus & leo & ouis simul morabuntur,

7 & puer paruulus minabit eos. * Vitulus & vrsus pascetur simul: requiescent catuli eorum: & leo quasi bos comedet paleas. * Et delebitur infans ab vberibus foramine aspidis: & in cauerna reguli, qui ablatus fuerit, manum suā mittet. * Non nocebunt, & non occident in vniuerso monte sancto meo: quia repleta est terra scientia Dñi, sicut aquæ maris operientes. * In die illa radix Iesse, qui stat in signum populorum, ipsius gentes deprecabuntur, & erit sepulchrum eius gloriosum. * Et erit in die illa: adiciet Dñs secundam manum suam ad possidendum residuum populi sui: quod relinquetur ab Assyriis, & ab Ægypto, & à Phetios, & ab Æthiopia, & ab Ælam, & à Sennaar, & ab Emath, & ab insulis maris. * Et leuabit signum in nationes, & congregabit profugos Israël, & dispersos Iuda colliget à quatuor plagis terræ. * Et auferetur zelus Ephraim, & dolores Iuda peribunt: Ephraim non emulabitur Iudam, & Iudas non pugnabit contra Ephraim. * Et volatut in humeros Philisthiim per mare, simul prædabuntur filios Orientis. Idumæa & Moab præceptum manus eorum, & filij Ammon obedientes erunt. * Et desolabit Dominus linguam maris Ægypti, & leuabit manum suam super flumen, in fortitudine spiritus sui: & percutiet eum in septem riuis, ita vt transierit per eum calceati. * Et erit via residuo populo meo, qui relinquetur ab Assyriis sicut fuit Israël in die illa, qua ascendit de terra Ægypti.

C A P. XII.

Canticum laudis & gratiarum actionis pro liberatione & beneficio Christi saluatoris.

1 **E**T dices in die illa: Confitebor tibi Domine quoniam iratus est mihi: conuersus est furor tuus, & consolatus es me. * Ecce Deus saluator meus, fiducia agam, & non timebo: quia fortitudo mea, & laus mea Dñs, & factus est mihi in salutem. * Haurietis aquas in fons gaudij de fontibus saluatoris: & dicetis in die illa: Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinuationes eius: memento quoniam excelsum est nomen eius. * Cantate Dño quoniam magnificè fecit: annuntiare hoc in vniuersa terra. * Exulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui sanctus Israël.

C A P. XIII.

Ingens ac eruculenta Babyloniorum visitatio à Medo.

1 **O**Nus Babylonis, quod vidit Isaias filius Amos. * Super montem caliginosum lauete signum, exaltate vocem, leuate manum, & ingredimini portas duces. * Ego mandavi sanctificationis meis,

& vocavi fortes meos in ira mea, exultantes in gloria mea. * Vox multitudinis in montibus, quasi populorum frequentium: vox sonitus regum, gentium congregatarum: Dñs exercituum præcepit militæ belli; * venientibus de terra procul, à summitate cæli: Dñs, & vasa furoris eius, vt disperdat omnem terram. * Vtulate: quia propè est dies Dñi, quasi vastitas à Dño veniet. * Propter hoc, omnes manus dissolventur, & omne cor hominis contabescet, & conteretur: Torfiones & dolores tenebunt; quasi parturiens, dolebit: vnusquisq; ad proximum suum stupebit, facies combustæ vultus eorum. * Ecce dies Dñi venit, crudelis, & indignationis plenus; & ira, furorisq; ad ponendam terram in solitudinem, & peccatores eius contere-
 || **Exe.** 32. b. & splendor earum, non expandent lumen suum: obtenebratus est sol in ortu suo, & luna, non splendebit in lumine suo. * Et visitabo super orbis mala, & contra impios iniquitatem eorum, & quiescere faciam superbiam infidelium, & arrogantiam fortium humiliabo: Marc. * Pretiosior erit vir auro, & homo munda-
 || **Isa.** 33. c. do obrizo. * Super hoc cælum turbabo: & movebitur terra de loco suo, propter indignationem Dñi exercituum, & propter diem iræ furoris eius. * Et erit quasi damula fugiens, & quasi ovis: & non erit qui congreget: vnusquisque ad populum suum conuerteretur, & singuli ad terram suam fugient. * Omnis, qui inuentus fuerit, occidetur, & omnis, qui superuenierit, cader in gladio. * Infantes eorum allidentur in oculis eorum: diripientur domus eorum, & uxores eorum violabuntur. * Ecce ego suscitabo super eos Medos, qui argentū non querant, nec aurum velint: * sed sagittis paruulos interficient, & lactantibus vteris non miserebuntur, & super filios non parceret oculus eorum. * Et erit Babylon illa gloriosa in regnis, incluta superbia Chaldaeorum, sicut subuertit Dñs Sodomam & Gomorrah. * Non habitabitur vsque in finem, & non fundabitur vsque ad generationem & generationem: nec ponet ibi tentoria Arabs, nec pastores requiescent ibi. * Sed requiescent ibi bestię, & replebuntur domus eorum draconibus, & habitabunt ibi struthiones, & pilosi saltabunt ibi: * & respondebunt ibi vlulz in ædibus eius, & sirenes in delubris voluptatis.

CAPVT XIV.

Vaticinium de Iudaorum consolatione & à Babilonica captiuitate liberatione, Babiloniorumq; contritione quorum ingens superbia, amplius domini & credulitas explicatur, vna cum punitione Iubilatorum, ac ceterorum qui

ob calamitatem Iudaorum latati sunt.

A Propè est vt veniat tempus eius, & dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim Dñs Iacob, & eliget adhuc de Israël, & requiescere eos faciet super humum suā: adiungetur aduenā ad eos, & adhærebit domui Iacob. * Et tenebunt eos populi, & adducent eos in locum suum: & possidebit eos domus Israël super terram Dñi in seruis & ancillis, & erunt capientes eos qui se ceperant, & subiciant exactores suos. * Et erit in die illa: cum requiem dederit tibi Deus à labore tuo, & à concussionē tuā, & à seruitute dura, qua antè seruisti: * sumes parabolam istam contra regē Babilonis, & dices: Quomodo cessauit exactor, quieuit tributum? * Contritui Dñs baculum impiorum, virgam dominantium, * cadentem populos in indignatione, plaga insanabili, subiicientem in furore gentes, persequentem crudeliter: * Conquieuit & siluit omnis terra, gausa est & exultauit: * abieceruntq; latatæ sunt super te, & cedri Libani; ex quo dormisti, non ascendit qui fuccidat nos, * infernus subter conturbatus est in occusum aduentus tuus, succitauit tibi gigantes. Omnes principes terræ surrexerunt de solis suis, omnes principes nationum. * Vniuersi respondunt, & dicent tibi: Et tu vulneratus es sicut & nos, nostri similes effectus es. * Detracta est ad inferos superbia tua, cecidit cadauer tuus: subter te sternetur Cinea, & operimentū tuū erunt vermes. * Quomodo cecidisti de cælo Luciferi qui manē oriebaris? corruisti in terrā, qui vulnerabas gentes: * qui dicebas in corde tuo: In cælum conscendā, super astra Dei exaltabo solium meum, sededō in monte testamenti, in lateribus Aquilonis. * Ascendā super altitudinē nubium similis ero Altissimo. * Verumtamen ad Infernū detrahēris in profundum lacus. * qui te viderint, ad te inclinabuntur, & tūque prospicient: Nunquid iste est vir, qui conturbauit terrā, qui concussit regnas? qui poluit orbē desertum, & vrbes eius destruxit, vineis eius non aperuit carcerem? Omnes reges gentiū vniuersi dormierunt in gloria, vir in domo sua. * Tu autē proiecetus es de sepulchro tuos quasi stirps inutilis, pollutus, & obuolutus cū his qui interfecti sunt gladiis & descenderunt ad fundamēta lacus, quasi cadauer putridū. * Non habebis confortium, neq; cum eis in sepultura: tu enim terrā tuā disperdisti, tu populum tuum occidisti: non vocabitur in æternū semē pessimorum. * Præpare filios eius occisioni in iniquitate patrum suorum, non confurgent nec hereditabit terra, neque implebit facie orbis ciuitatum. * Et consurgā super eos, dicit Dñs exercituum

titu: * per dā Babylonis nomen, & reli-
quias, & germen, & progeniem, dicit
Dñs. * Et ponā eā in possessionem ericij, 23
& in paludes aquarum, & scopabo. eā in
scopa terens dicit Dñs exercituum. Tura- 24
uit Dñs exercituum, dicens: Si nō, vt puta-
bita erit: & quomodo mēte tractui,
sic eueniet. * Vt conerā Assiriū in terra 25
mea: & in mōtibus meis conculcē eū: &
auferetur ab eis iugū eius, & onus illi 26
ab humero eorum tollitur. * Hoc confi-
liū, quod cogitauī super omnem terrā,
& hęc est manus extēta super vniuer-
sas gentes. * Dñs enim exercituum de- 27
creuit: & quis poterit infirmare? & ma-
nus eius extēta: & quis auertet eam? In 28
anno, quo mortuus est rex Achaz: factū
est onus istud: * ne lateris Philisthæa 29
omnis tu, quoniam comminuta est vir-
ga percussoris tui: de radice enim colu-
teri egredietur regulus, & semen eius ab-
sorbens volucrum. * Et pascetur primo- 30
geniti pauperū, & pauperes fiducialiter
requiescent: & interire faciam in fame
radicem tuam, & reliquias tuas interfi-
ciam. * Vlula porta, claua ciuitas: pro-
strata est Philisthæa omnis: ab Aquilo-
ne enim fumus veniet: & nō est qui effu-
giat agmē eius. * Ec quid rēsondebitur
nūtiis gētis? Quia Dñs fundauit Sion, &
in ipso sperabunt pauperes populi eius.

C A P. X V.

Moabitum ruina prædicatur, & compassio propheta erga Moab.

ONus Moab. Quia nocte vastata est Ar 1
Moab, conticuit: quia nocte vasta- 2
tus est murus Moab, conticuit. * Ascen-
dit domus, & Dibon ad excelsū in plan-
tū super Nabo, & super Medaba, Moab
vlulauit: || in cūctis caputibus eius calui-
48. f. tiū, & omnis barba radetur: * In triuiis 3
eius accincti sunt sacco: super testa ei, * B
Ecce, & in plateis eius omnis vlulatus descē-
dit in fletū. * Clamabit Hesebō, & Eleale, 4
vsque Iasa audita est vox eorum: super
hoc expediti Moab vlulabunt, anima
eius vlulabit sibi. * Cormeum ad Moab 5
clamabit, vestes eius vsq; ad Segor vi-
tullā conternantem: per ascensum enim
Iuith flens ascendet, & in via Oranaim
clamorē contritionis leuabunt. * Aquæ 6
enim Nemrim desertæ erunt, quia aruit
herba, defecit germen, viror omnis in-
terit. * Secundū magnitudinem ope- 7
ris, & visitatio eorum: ad torrentem sa-
licum, ducent eos. * Quoniam circūiuit 8
clamor terminum Moab: vsque ad Gal-
lim vlulatus eius, & vsque ad Puteum
Elīm clamor eius. * Quia aquæ Dibon 9
repletæ sunt sanguine: ponā enim super
Dibon additamenta: his qui fugerint
de Moab leonem, & reliquias terræ.

C A P. X V I.

*Orat emitti agnum nempe Christum,
de petra deserti: Moab ob arrogantiam*

*& perfidiam humiliabitur, paucū ex
eorēliū.*

EMitte agnum Dñe dominatōrē terræ,
de petra deserti ad montē filiæ Sion,
2 * Et erit: Sicut auis fugiens, & pulli de
nido auolantes, sic erunt filiæ Moab in
3 transcēssu Arnon. * In consiliū, coge cō-
cilium: pone quasi noctem vmbra tuam
in meridie: absconde fugientes, & va-
4 gos ne prodas. * Habitabunt apud te
profugi mei: Moab esto latibulum eo-
rum à facie vastatoris: finitus est enim
pulus, consummatus est miser: defecit
5 qui conculcabat terram. * Et præparabitur
in misericordia solium, & sedebit
6 super illud in veritate in tabernaculo
Dauid, iudicans & querens iudicium,
& velociter reddens quod iustum est.
7 * || Audiuius superbiā Moab, superbus || *ter-*
est valdē: superbia eius & arrogantia 48. d.
eius, & indignatio eius, plāquam for- 29.
titudo eius. * Idcirco vlulabit Moab ad
Moab, vniuersus vlulabit: his, qui la-
8 rantur super muros cocti lateris, loqui-
mini plagas suas. * Quoniam suburbana
9 Hesebon deserta sunt, & vineam Saba-
ma Dñi Gentiū exciderunt: flagella eius
vsq; ad Iazer peruenerūt: errauerunt in
deserto, propagines eius relictæ sunt,
10 transferunt mare. * Super hoc plorabo
in fletu Iazer vineam Sabam: inebria-
bo te lacryma mea Hesebon, & Eleale:
quoniam super vindemiam tuam, & su-
per messēm tuā vox calcantium irruit.
11 * Et auferetur lætitiā & exaltatio de
Carmelo, & in vineis nō exultabit neq;
inbibabit vinum in torculari non calca-
bit qui calcare consueuerat: vocem cal-
12 cantium abstuli. * Super hoc venter meus
ad Moab quasi cithara sonabit, & viscē-
ra mea ad murū cocti lateris. * Et erit:
13 cum apparuerit quod laboraui Moab
super excelsis suis, ingreditur ad san-
cta sua vt obsecret, & non valebit. * Hoc
verbum, quod locutus est Dñs ad Moab
ex tunc: *, & nunc locutus est Dñs, di-
cens: in tribus annis, quasi anni mercenarij,
14 auferetur gloria Moab super omni populo multo, & relinquetur paruus
& modicus, nequaquam multus.

C A P. X V I I.

*Vastatis Damascus auxiliariis
populi Israel, similiter & Israel vasta-
bitur, quia oblitus est Dei saluatoris
sui, ad quem calamitate pressus reuer-
teretur: & va persecutoribus populi,
Damini denuntiatur.*

ONus Damascus. Ecce Damascus desi-
net esse ciuitas, & erit sicut acer-
uus lapidum in ruina. * Derelictæ ciui-
tates Aroër gregibus erunt, & requies-
cent ibi, & non erit qui extereat. * Et
3 cessabit adiutorium ab Ephraim, & re-
gnū à Damasco: & reliquæ Syriæ si-
cut gloria filiorum Israel erunt: dicit
Dñs

Dñs exercituum. * Et erit in die illa: at-
tenuabitur gloria Iacob, & pinguedo
carnis eius marcescet. * Et erit sicut cō-
gregans in messe quod restiterit, & bra-
chiū eius spicas leges: & erit sicut quæ-
rens spicas in valle Raphaim. * Et relin-
quetur in eo sicut racemus, & sicut ex-
cussio oleæ duarū, vel trium oliuarum
in summitate rami, siue quatuor aut
quinque in cacuminibus eius fructus
eius: dicit Dñs Deus Israël. * In die illa
inclinabit homo ad Factorem suum,
& oculi eius ad sanctum Israël respi-
cient: * & non inclinabitur ad altaria,
quæ fecerunt manus eius: & quæ opera-
ti sunt digiti eius non respiciet, lucos
& delubra. * In die illa, erūt ciuitates
fortitudinis eius derelictæ sicut aratra,
& segetes quæ derelictæ sunt à facie fi-
liorū Israël, & eris deserta. * Quia obli-
ta es Dei saluatoris tui, & fortis adiu-
toris tui non es recordata: propterea
plantabis plantationē fidelē, & germen
alienum seminabis. * In die plantatio-
nis tuæ labrusca, & manē semen tuum
florebūt: ablata est messis in die heredi-
tatis, & dolebit grauitur. * Vx multitu-
dini populorum multorum, vt multitu-
do maris sonātis: & tumultus turbarum
sicut sonitus aquarum multarum. * So-
nabunt populi sicut sonitus aquarum
inundantium, & increpabit eum, & fu-
giet procul: & rapietur sicut pulvis
montium à facie venti, & sicut turbo
coram tempestate. * In tēpore vespere,
& ecce turbatio: in matutino, & non
subsistit: hæc est pars eorum, qui vasta-
uerunt nos, & fors diripientium nos.

C A P. XVIII.

*Aduersus Aegyptios qui Iudaos pelle-
xerant ad capiendum in ipsi: addi-
tur consolatio populi Iudaici de reditu
ad Ierusalem.*

Vt terræ cymbalo alarum, quæ est
in mare legatos, & in vasis papyri super
aquis: Ite angeli veloces ad gentem
conuulsam, & dilaceratam; ad populum
terribilem, post quem non est alius; ad
gentem expectantem & conculcatam,
cuius diripuerunt flumina terram eius:
* Omnes habitatores orbis, qui mora-
mini in terra, cum eleuatum fuerit
signum in montibus, videbitis, & clangorem
tubæ audietis: * quia hæc dicit
Dñs ad me: Quiescam: & considerabo
in loco meo, sicut meridiana lux clara
est, & sicut nubes roris in die messis.
* Ante messem enim totus efforuit, &
immatura perfectio germinabit, & præ-
cidentur ramusculi eius falcibus & quæ
derelicta fuerint, abscindentur, & excu-
tientur. * Et relinquentur simul auibz
montium, & bestiz terræ: & æstate
perpetua erunt super eum volucres,

& omnes bestiz terræ super illum hinc
manebūt. * In tēpore illo, deferetur mu-
nus Dño exercituum à populo diuulso
& dilacerato: à populo terribili, post
quē non fuit alius; à gente expectante,
& conculcata, cuius diripuerunt flu-
mina terram eius; ad locum nominis
Dñi exercituum, montē Sion.

C A P. XIX.

*Describit plenius Aegyptiorum puni-
tionem, & quod ad Deum conuersi, mis-
so ipsis saluatore, consolabuntur.*

Nus Aegypti. Ecce Dñs ascendet
super nubem leuem, & ingredietur
Aegyptum, & commoueuntur simulachra
Aegypti à facie eius, & cor Aegy-
pti tabescet in medio eius. * Et con-
currere faciam Aegyptios aduersus Aeg-
yptios: & pugnabit vir contra fratrem
suum, & vir contra amicum suum, ciui-
tas aduersus ciuitatem, regnum ad-
uersus regnum. * Et dirumpetur spiri-
tus Aegypti in visceribus eius, & consi-
lium eius præcipitabo: & interrogabunt
simulachra sua, & diuinos suos, & py-
thones, & ariolos. * Et tradam Aegy-
ptum in manu dominorum crudelium,
& rex fortis dominabitur eorum, ait
Dominus Deus exercituum. * Et arescet
aqua de mari, & fluius desolabitur, at-
que siccabitur. * Et deficient flumina:
attenuabuntur, & siccabuntur riuī ag-
gerum. Calamus & iuncus marcescet:
nudabitur alueus riuī à fonte suo, &
omnis sementis irrigua siccabitur, are-
scet, & non erit. * Et moriebunt pisci-
tores, & lugebunt omnes mittentes in
flumen hamum, & expandentes rete su-
per faciem aquarum emarcescent. * Cō-
fundentur qui operabantur linum, pe-
tentes & texentes subilia. * Et erunt
irrigua eius flaccientia: omnes qui fa-
ciebant lacunas ad capiendos pisces.
* Stulti principes Taneos, sapiētes con-
siliarij Pharaonis, dederunt consilium
insipiens. Quomodo dicetis Pharaoni
Filius sapientium ego, filius regum an-
tiquorū? * Vbi nunc sunt sapientes tui
annuntient tibi, & indicent quid cogi-
tauerit Dñs exercituum super Aegyptum.
* Stulti facti sunt principes Taneos,
emaruerunt principes Memphæos, de-
ceperunt Aegyptum, angulum populo-
rum eius. * Dñs miscuit in medio eius
spiritum vertiginis: & errare fecerunt
Aegyptum in omni opere suo, sicut erat
ebrius & vomens. * Et non erit Aegyptio-
opus, quod faciat caput & caudam, in-
curuantem & refranantem. * In die illa
erit Aegyptus quasi mulieres, & stupe-
bunt, & timebunt, à facie commotionis
manus Dñi exercituum, quam ipse mo-
uebit super eam. * Et erit terra Iuda
Aegyptio in pauorem: omnis qui illius
fuerit recordatus, pauebit à facie consi-

filij Dñi exercituum, quodd ipse cogitauit
super eam. * In die illa erunt quinque
ciuitates in terra Ægypti, loquentes lin-
gua Chanaan, & iurantes per Dñm exer-
cituum: Ciuitas solis vocabitur vna. * In
die illa erit altare Dñi in medio terræ
Ægypti, & titulus Dñi iuxta terminum
eius * erit in signum, & in testimonium
Dño exercituum in terra Ægypti. Clama-
bunt enim ad Dñm à facie tribulatis
& mittet eis saluatorem & propugna-
torem, qui liberet eos. * Et cognoscent
Dñs ab Ægypto, & cognoscent Ægyptij
Dñm in die illa, & colent eum in ho-
stijs, & in muneribus: & vota vouebunt
Dño, & soluent. * Et percutiet Dñs Ægy-
ptum plaga, & sanabit eam & reuertentur
ad Dñm, & placabitur eis, & sana-
bit eos. * In die illa erit via de Ægypto
in Assyrios, & intrabit Assyrius Ægyptum,
& Ægyptius in Assyrios, & seruiet Æ-
gyptij Assur. * In die illa erit Israel ter-
tius Ægyptio & Assyrio: benedictio in
medio terræ, * cui benedixit Dñs exer-
citus, dicens: benedictus populus meus
Ægypti, & opus manuum mearum Assy-
rio: hereditas autem mea Israël.

CAPVT XX.

Ex hoc quod Isaias iubetur nudus & discalceatus incedere, prædicitur Ægyptiorum & Æthiopum captiuitas ab Assyrio, Iudæa de illorum afflictione suspensibus.

In anno, quo ingressus est Tharthan
rex Assyriorum, & pugnaſſet contra Azotum,
& cepiſſet eam: in tempore illo
locutus eſt Dñs in manu Iſaiæ filij
Amos, dicens: Vade, & ſolue ſaccum de
lumbis tuis, & calceamenta tua tolle de
pedibus tuis. Et fecit ſic, vadens nudus,
& diſcalceatus. * Et dixit Dñs: Sicut am-
bulauit ſeruus meus Iſaias nudus, & diſ-
calceatus, trium annorū ſignum & por-
tentum erit ſuper Ægyptum, & ſuper
Æthiopiam: * ſic minabit rex Assyriorū
captiuitatem Ægypti, & tranſmigrationē
Æthiopiz, iuuenū & ſenū, nudam
& diſcalceatā, diſcoopertis natibus ad ig-
nominia Ægypti. * Et timebunt, & con-
fundentur ab Æthiopia ſpe ſua, & ab Æ-
gypto gloria ſua. * Et dicit habitator
ſule huius in die illa: Ecce hæc erat ſpes
noſtra, ad quos conſugimus in auxiliū:
vt liberaret nos à facie regis Assyriorū:
& quomodo effugere poterimus nos.

CAPVT XXI.

*Ruina Babylonis per Medos & Perſas:
onus Idumææ & Arabiæ.*

O Nus deſerti maris. Sicut turbines
ab Africo veniūt, de deſerto venit
de terra horribili. * Viſio dura nuntiata
eſt mihi: qui incredulus eſt, infideliter
agit: & qui depopulator eſt, vaſtat. Aſcē-
de Ælam, obſide Medæ: omne m gemitū

eius ceſſare feci. * Propterea repleti ſū
lumbi mei dolore, anguſtia poſſedit me
ſicut anguſtia parturiētis: corruī cū au-
dirē, cōturbatus ſum cū videre. * Emar-
cuit cor meū, tenebræ ſuſceperunt me:
Babylon dilecta mea poſita eſt mihi in
miraculum. * Pone menſam contēplare
in ſpecula comedētes & bibētes: ſurgite
principes, arripite clypeum. * Hæc enim
dixit mihi Dñs. Vade, & pone ſpecula-
torē: & quodcumque videris, annuntiet.
* Et vidit currū duorum equitum, aſcē-
ſorē aſini, & aſcēſorē cameli: & con-
tēplatus eſt diligenter multo intuitu. * Et
clamauit leo: Super ſpeculum Dñi ego
ſum, ſtās iugiter per diem: & || ſuper cu-
ſtodia meam ego ſum, ſtans totis nocti-
bus. * Ecce iſte venit aſcenſor vir ligæ
equitū, & reſpondit, & dixit: || Cecidit,
cecidit Babylō, & omnia ſculpilia deo-
rū eius contrita ſunt in terram. * Tritu-
ra mea & filij areæ meæ, quæ audiui à
Dño exercituum Deo Iſrahel, annuntiaui
vobis. * Onus Duma ad me clamat ex
Seir. Cuſtos quid de nocte? cuſtos quid
de nocte? * Dixit cuſtos: Venit manē &
nox: ſi quæritis, quærite: conuertimini,
venite. * Onus in Arabia. In ſaleu ad veſ-
perā dormietis, in ſemitis Dedanim.
* Occurrentes ſitienti ferte aquam, qui
habitatis terrā Auſtri, cum panibus oc-
currite fugienti. * A facie enim gladio
rū fugerunt: a facie gladij imminētis,
a facie arcus extēti: a facie grauis pre-
lii: quoniam hæc dixit Dñs ad me: Ad-
huc in vno anno, quaſi in anno merce-
narij, & auferetur omnis gloria Cedar.
* Et reliquæ numeri ſagittariorum for-
tium de filiis Cedar imminuentur: Do-
minus enim Deus Iſrahel locutus eſt.

CAP. XXII.

Sermo Domini contra Ieruſalem, cuius deſer propheta vaſtitarẽ: & quod neglecto Deo fruſtrā ſe muniat ad reſiſtendū Assyriis: carpuntur quod cum plangere deberent, gula indulgeant, & reiecto Sobna templi præpoſito ſubſtituitur Eliſachim, cui magna dætur poteſtas.

O Nus vallis viſionis. Quidnam quo-
que tibi eſt, quia aſcendiſti & ru-
omis in recta? * clamoris plena, vrbs
frequens, ciuitas exultans: interfecti tui
non interfecti gladio, nec mortui in
bello. * Cuncti principes tui fugerunt ſi-
mul, duręque ligati ſunt: omnes qui in-
uēti ſunt, vincti ſunt pariter, procul fu-
gerunt. * Propterea dixi. Recedite à me,
amarē ſleo: nolite incumbere vt cōſo-
lemini me ſuper vaſtitate filiz populi
mei. * Dies enim interfectionis, & con-
culcationis, & ſtetum, Dño Deo exer-
cituum in valle viſionis, ſcrutās murū,
& magnificus ſuper montem. * Et Ælam
ſumpſit pharetram, & currum hominis
equitis, & parietē nudauit clypeus. * Et
erunt

Hab. 2

a. 1.

le. 51.

a. 8.

Apo.

14. 6. 8

erunt electæ valles tuæ plenæ quadrigam, & equites ponent sedes suas in porta. * Et reuelabitur operimentum domus saltus. * Et scissuras ciuitatis Dauid videbitis, quia multiplicatæ sunt: & congregastis aquas piscinæ inferioris, & domos Ierusalem numerastis, & destruxistis domos ad muniendum murum. * Et lacum fecistis inter duos muros ad aquam piscinæ veteris: & non suspexitis ad eum, qui fecerat eam, & operabor eius de longè non vidistis. * Et vocabit Dñs Deus exercituum in die illa ad fletum, & ad planctum, ad caluitium, & ad cingulum sacci. * & ecce gaudium & lætitia, occidere vitulos, & iugulare arietes, comedere carnes, & bibere vinum; Comedamus, & bibamus: cras moriemur. * Et reuelatus est in auribus meis vox Dñi exercituum. Si dimitte tur iniquitas, hæc vobis donec moriamini, dicit Dñs Deus exercituum. Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excello memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic fubleuabit te. Coronas coronabit te tribulationes, quasi pilam mittere te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit curus gloriæ tuæ, ignominia domus Dñi tui. * Et expellā te de statione tuā, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tuā, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus Dauid super humerū eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillū in loco fidelis, & erit in solū gloriæ domui patris eius. * Et insuperent super eum omnē gloriam domus patris eius, & valorum diuersa genera, omne vas paruum, & vas craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dñs exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fidelis, & frangetur, & cadet, & peribit quod pendebat in eo, quia Dominus locutus est.

3a. 2. num; || Comedamus, & bibamus: cras moriemur. * Et reuelatus est in auribus meis vox Dñi exercituum. Si dimitte tur iniquitas, hæc vobis donec moriamini, dicit Dñs Deus exercituum. Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excello memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic fubleuabit te. Coronas coronabit te tribulationes, quasi pilam mittere te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit curus gloriæ tuæ, ignominia domus Dñi tui. * Et expellā te de statione tuā, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tuā, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus Dauid super humerū eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillū in loco fidelis, & erit in solū gloriæ domui patris eius. * Et insuperent super eum omnē gloriam domus patris eius, & valorum diuersa genera, omne vas paruum, & vas craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dñs exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fidelis, & frangetur, & cadet, & peribit quod pendebat in eo, quia Dominus locutus est.

3a. 2. num; || Comedamus, & bibamus: cras moriemur. * Et reuelatus est in auribus meis vox Dñi exercituum. Si dimitte tur iniquitas, hæc vobis donec moriamini, dicit Dñs Deus exercituum. Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excello memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic fubleuabit te. Coronas coronabit te tribulationes, quasi pilam mittere te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit curus gloriæ tuæ, ignominia domus Dñi tui. * Et expellā te de statione tuā, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tuā, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus Dauid super humerū eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillū in loco fidelis, & erit in solū gloriæ domui patris eius. * Et insuperent super eum omnē gloriam domus patris eius, & valorum diuersa genera, omne vas paruum, & vas craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dñs exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fidelis, & frangetur, & cadet, & peribit quod pendebat in eo, quia Dominus locutus est.

3a. 2. num; || Comedamus, & bibamus: cras moriemur. * Et reuelatus est in auribus meis vox Dñi exercituum. Si dimitte tur iniquitas, hæc vobis donec moriamini, dicit Dñs Deus exercituum. Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excello memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic fubleuabit te. Coronas coronabit te tribulationes, quasi pilam mittere te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit curus gloriæ tuæ, ignominia domus Dñi tui. * Et expellā te de statione tuā, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tuā, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus Dauid super humerū eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillū in loco fidelis, & erit in solū gloriæ domui patris eius. * Et insuperent super eum omnē gloriam domus patris eius, & valorum diuersa genera, omne vas paruum, & vas craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dñs exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fidelis, & frangetur, & cadet, & peribit quod pendebat in eo, quia Dominus locutus est.

3a. 2. num; || Comedamus, & bibamus: cras moriemur. * Et reuelatus est in auribus meis vox Dñi exercituum. Si dimitte tur iniquitas, hæc vobis donec moriamini, dicit Dñs Deus exercituum. Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excello memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic fubleuabit te. Coronas coronabit te tribulationes, quasi pilam mittere te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit curus gloriæ tuæ, ignominia domus Dñi tui. * Et expellā te de statione tuā, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tuā, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus Dauid super humerū eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillū in loco fidelis, & erit in solū gloriæ domui patris eius. * Et insuperent super eum omnē gloriam domus patris eius, & valorum diuersa genera, omne vas paruum, & vas craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dñs exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fidelis, & frangetur, & cadet, & peribit quod pendebat in eo, quia Dominus locutus est.

3a. 2. num; || Comedamus, & bibamus: cras moriemur. * Et reuelatus est in auribus meis vox Dñi exercituum. Si dimitte tur iniquitas, hæc vobis donec moriamini, dicit Dñs Deus exercituum. Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excello memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic fubleuabit te. Coronas coronabit te tribulationes, quasi pilam mittere te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit curus gloriæ tuæ, ignominia domus Dñi tui. * Et expellā te de statione tuā, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tuā, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus Dauid super humerū eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillū in loco fidelis, & erit in solū gloriæ domui patris eius. * Et insuperent super eum omnē gloriam domus patris eius, & valorum diuersa genera, omne vas paruum, & vas craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dñs exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fidelis, & frangetur, & cadet, & peribit quod pendebat in eo, quia Dominus locutus est.

3a. 2. num; || Comedamus, & bibamus: cras moriemur. * Et reuelatus est in auribus meis vox Dñi exercituum. Si dimitte tur iniquitas, hæc vobis donec moriamini, dicit Dñs Deus exercituum. Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excello memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic fubleuabit te. Coronas coronabit te tribulationes, quasi pilam mittere te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit curus gloriæ tuæ, ignominia domus Dñi tui. * Et expellā te de statione tuā, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tuā, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus Dauid super humerū eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillū in loco fidelis, & erit in solū gloriæ domui patris eius. * Et insuperent super eum omnē gloriam domus patris eius, & valorum diuersa genera, omne vas paruum, & vas craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dñs exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fidelis, & frangetur, & cadet, & peribit quod pendebat in eo, quia Dominus locutus est.

3a. 2. num; || Comedamus, & bibamus: cras moriemur. * Et reuelatus est in auribus meis vox Dñi exercituum. Si dimitte tur iniquitas, hæc vobis donec moriamini, dicit Dñs Deus exercituum. Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excello memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic fubleuabit te. Coronas coronabit te tribulationes, quasi pilam mittere te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit curus gloriæ tuæ, ignominia domus Dñi tui. * Et expellā te de statione tuā, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tuā, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus Dauid super humerū eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillū in loco fidelis, & erit in solū gloriæ domui patris eius. * Et insuperent super eum omnē gloriam domus patris eius, & valorum diuersa genera, omne vas paruum, & vas craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dñs exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fidelis, & frangetur, & cadet, & peribit quod pendebat in eo, quia Dominus locutus est.

est eis. * Tacete qui habitatis in insula: negotiatores Sidonis transfretatæ mare, repleuerunt te. In aquis multi semine Nili, mellis fluminis fruges eius: & facta est negotiatio gētium. Erubescet Sidon: ait enim mare fortitudo maris, dicens: Nō parturiui, & non peperit, & nō enutriui iuuenes, nec ad incrementum perduxi virgines. * Cum auditū fuerit in Ægypto, dolebit cum audierint de Tyro: * Transite maria, vlulate qui habitatis in insula: * Numquid non vestra hæc est, quæ gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate sua: ducet eam pedes sui longè ad peregrinandum. * Quis cogitauit hoc super Tyrum quondā coronatam, cuius negotiatores principes inuitores eius inclyti terræ? * Dñs exercituum cogitauit hoc, vt detraheret superbiam omnis gloriæ, & ad ignominiam deduceret vniuersos inclytos terræ. * Transi terram tuam quasi flumen filia maris, non est cingulum vltrā tibi. * Manum suam extendit super mare: conturbauit regna: Dñs mandauit aduersus Chanā: vt contereret fortes eius, & dixit: non adiciis vltrā vt gloriaris, calumniam sustinens virgo filia Sidonis: in Cethim consurgens transfreta, ibi quoque non erit requies tibi. * Ecce terra Chaldeorum talis populus non fuit, Assur fundauit eam: in captiuitatem traduxerūt robustos eius, suffoderunt domos eius, posuerunt eam in ruinam. * Vlulate naues maris, quia deusmata est fortitudo vestra. * Erit in die illa: In obliuione eris o Tyre septuaginta annis, sicut dies regis vnius: post septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis. * Sume citharam, circui ciuitatem meretrix obliuioni tradita: bene canes, frequenta cithicum, vt memoria tui sit. * Et erit post septuaginta annos: Visitabit Dñs Tyrum, & reducet eam ad mercedes suas: & rursum fornicabitur cum vniuersis regnis terræ super faciem terræ. * Et erunt negotiationes eius, & mercedes eius sanctificare Dño: non contentur, neque reponentur, quia his, qui habitauerint coram Dño, erit negotiatio eius, vt manducet in saturitatem, & vestiantur vsque ad ventrem.

CAP. XXIV.

Mala qua Dominus propter peccata vniuersi orbis facturus est, adiecta interim reliquiarum consolatione & quā terribilis erit dies diuini iudicii.

Ecce Dominus dñi pabit terram, & nudabit eam, & affiget faciem eius, & disperget habitatores eius. * Et erit sicut populus, sic sacerdos: & sicut seruus, sic Dominus eius: sicut ancilla, sic domina eius: sicut emens, sic ille qui vedit: sicut fenerator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui reperis, sic qui debet. *Da patio*

Da patio

* Dissipatione dissipabitur terra, & dis-
 reptione prædabitur. Dñs. n. locutus est
 verbum hoc. * Luxit, & defluxit terra, &
 infirmata est: defluxit orbis, infirmata
 est altitudo populi terræ. * Et terra infe-
 sta est ab habitatoribus suis: quia trans-
 gressi sunt leges, mutauerunt ius, & dis-
 sipauerunt fœdus sempiternū. * Propter
 hoc maledictio vorabit terrā, & pecca-
 bunt habitatores eius: & insidientur infan-
 cutores eius, & relinquentur homines
 pauci. * Luxit vindemia, infirmata est vi-
 tēs, ingemuerunt omnes qui latabantur
 corde. * Cessauit gaudium tympanorum,
 quænit sonitus latantium, cōticuit dul-
 cedo citharæ. * Cum cantico non bibent
 vinū: amara erit potio bibentibus illā. *
 Attrita est ciuitas vanitatis, clausa est
 omnis domus nullo introeūte. * Clamor
 erit super vino in plateis: deserta est
 omnis læticia: translatum est gaudium
 terræ. * Relicta est in vrbe solitudo, &
 calamitas opprimeret portas. * Quia hæc
 erit in medio terræ, in medio populo-
 rū: quomodo si paucæ oliuæ, quæ remā-
 serunt, excutiantur ex olea: & racemi,
 cum fuerit finita vindemia. * Hi leua-
 bunt vocem suam, atq; laudabunt: cum
 glorificatus fuerit Dñs, hīniet de ma-
 ri. * Propter hoc in doctrinis glorifica-
 te Dñm: in insulis maris nomen Dñi Dei
 Israel. * A finibus terræ laudes audiui-
 mus, gloriam iusti. Et dixi: Secretum
 meū mihi, secretū meum mihi, vā mihi:
 præuaricantes præuaricati sunt, & præ-
 uaricatione transgressorum præuarica-
 ti sunt. * Formido & fouea, & laqueus
 super te, qui habitatores terræ. * Et
 erit: Qui fugerit a voce formidinis, ca-
 det in foueam: & qui se explicauerit de
 fouea, tenebitur laqueo: quia cataraçæ
 de excelsis apertæ sunt, & concutientur
 fundamenta terræ. * Confractio con-
 fringetur terra, contritione conteretur
 terra, commotione cōmouebitur terra.
 * Agitatione agitabitur terra sicut ebri-
 & auferetur quasi tabernaculum vnus
 noctis: & grauabit eam iniquitas sua &
 corruet, & non adiciet vt resurgat. * Et
 erit: In die illa visitabit Dñs super mi-
 litiam cæli in excelsis, & super reges
 terræ, qui sunt super terram. * Et con-
 gregabuntur in congregationem vnus
 fascis in lacum, & claudetur ibi in car-
 cere: & post multos dies visitabuntur.
 * Et erubescet luna, & confundetur sol,
 cum regnauerit Dñs exercituum in
 monte Sion, & in Ierusalē, & in cōspe-
 ctu senum suorum fuerit glorificatus.

CAPVT XXV.

*Propheta Deo gratias agit de operi-
 bus suis mirabilibus, & beneficiis populo
 ipsius in monte Sion præstandis.*

Domine Deus meus es tu, exaltabo
 te, & confitebor nomini tuo: quo- A

nam fecisti mirabilia, cogitationes an-
 tiquas fideles, amen. * Quia posuisti ci-
 uitatem in tumultum, urbem fortem in
 ruinam, domum alienorum: vt non sit
 ciuitas, & in sempiternum non ædificetur.
 * Super hoc laudabit te populus
 fortis, ciuitas gentium robustarū tim-
 bit te. * Quia factus es fortitudo pauperi,
 fortitudo egeno in tribulatione sua:
 spes a turbine, vmbra culum ab æstu, spi-
 ritus enim robustorum quasi turbo im-
 pellens parietem. * Sicut æstus in siti, tu-
 multum alienorum humiliabit: & quasi
 calore sub nube torrente, propaginem
 fortium marcescere facies. * Et faciet Dñs
 exercituum omnibus populis in monte
 hoc conuiuiū pinguium, conuiuiū vin-
 demiz, pinguium medullatorum, vinde-
 miz defæcatæ. * Et præcipitabit in mōte
 isto faciē vinculi colligati super omnes
 populos, & relā quam orditus est super
 omnes nationes. * Præcipitabit mortē
 in sempiternum. * || & auferet Dñs Deus
 lacrymam ab omni facie, & opprobriū
 populi sui auferet de vniuersa terra: 7. d. 27.
 quia Dñs locutus est. * Et dicit in die 6. 4.
 illa: Ecce Deus noster iste, expectantim
 eum, & saluabit nos: iste Dñs, sustinui-
 mus eum, exultabimus, & lætiamur in
 salutarī eius. * Quia requiescet manus
 Dñi in mōte isto: & triturbabitur Moab
 sub eo, sicut iterantur paleæ in pla-
 stro. * Et extendet manus suas sub eo,
 sicut extendit natans ad natandum: &
 humiliabit gloriam eius cum allisione
 manuum eius. * Et munimenta subli-
 miorum murorum tuorum concident, &
 humiliabuntur, & detrahentur in ter-
 ram vsque ad puluerem.

CAP. XXVI.

*Canticum gratiarum actionū ob exalta-
 tionem iustorum & humiliationem
 impiorum: & de resurrectione mortuo-
 rum.*

In die illa cantabitur canticum illud
 in terra Iuda:

Vrbs fortitudinis nostræ Sio saluator,
 ponetur in ea murus & autemurale.

* Aperite portas, & ingrediatur gens
 iusta, custodiens veritatem.

* Vetus error abiit: seruabis pacem:
 pacem, quia in te sperauimus.

* Sperastis in Dño in sæculis æternis
 in Domino Deo forti in perpernum.

* Quia incurabit habitantes in ex-
 celsis, ciuitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam vsque ad terram, de-
 trahet eam vsque ad puluerem.

* Conculcabit eam pes, pedes pauperi,
 gressus egenorum.

* Semita iusti recta est, rectus calis
 iusti ad ambulandum.

* Et in semita iudiciorum tuorum
 Domine sustinui me: nomen tuum,

& memoriale tuum in desiderio anime,
 Animæ

sed & spiritu meo in prœcordiis meis de manẽ vigilabo ad te.

Cũ feceris iudicia tua in terra, iustitiam discent habitatores orbis.

* Misereamur impio & non discet iustitiam, in terra sanctorum iniqua gestit: & non videbit gloriam Domini.

* Dñe exalteretur manus tua, & non videant: videant, & confundantur zelantes populi: & ignis hostes tuos deuoret.

* Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis.

* Domine Deus noster, possederunt nos Domini absque te, tantũ in te recordemur nominis tui.

* Morientes non viuunt, gigantes non resurgant: propterea visitasti & contriuxisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

* Indulxisti genti Domine, indulxisti genti: numquid glorificatus es elongasti omnes terminos terræ.

* Dñe in angustia requisierũt te, in tribulatione murmuris doctrina tua eis.

* Sicut quæ concipit, cũ appropinquauerit ad partum, dolens clamat in doloribus suis: sic facti sumus a facie tua Domine.

* Concepimus, & quasi parturiuimus, & peperimus spiritum: salutes non fecimus in terra, ideò non ceciderunt habitatores terræ.

* Viuent mortui tui, interfecti mei resurgẽt: expergiscimini, & laudate qui habitatis in puluere: quia ros lucis ros tuus, & terræ gigantũ detrahes in ruinã.

* Vade populus meus, intra in cubi- cula tua, clande ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum, donec pertranseat indignatio.

Mich. 1.4.3. * Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, vt visitet iniquitatem habitatoris terræ contra eum: & reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet vltřã interfectos suos.

C A P. XXVII.

Punizio Leuiathan: paterna Domini correctio in filios Israel: ciuitas munita desolabitur: filij Israel reuersi ab Assyriis & Aegypto adorabunt Dominum in Ierusalem.

IN die illa visitabit Dñs in gladio suo duro, & grandi, & forti, super leuiathan serpentem veſtem, & super leuiathan serpentem tortuosum, & occidet cetum, qui in mari est. In die illa vinea meri cantabit ei. * Ego Dñs, qui seruo eam, repẽtẽ propinabo ei: ne forte visitetur contra eam, nocte & die seruo eã. * Indignatio non est mihi: quis dabit me spinam & veprem in prœlio: gradiar super eam, succedam eam pariter? * An potius tenebit fortitudinẽ meam, faciet pacem mihi, pacem faciet mihi? * Qui

ingrediuntur impetũ ad Iacob, florebit & germinabit Israel, & implebunt faciem orbis semine. * Nũquid iuxta plagã percutientis se percussit eum? aut sicut occidit interfectos eius, sic occisus est? * In mensura contra mensuram, cũ abieſta fuerit, iudicabis eã: meditatus est in spiritu suo duro per diem æſus. * Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob: & iste omnis fructus ve auferatur peccatum eius, cũ posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris allisos, non stabit luci & delubra. * Ciuitas enim munita desolata erit, speciosa relinquetur, & dimittetur quasi desertum: ibi pascetur vitulus, & ibi accubabit, & consumet similitudines eius. * In siccitate menses illius conterentur, mulieres venientes, & docentes eã: non est enim populus sapiens, propterea non miserebitur eius, qui fecit eum; & qui formauit eum, non parcat ei. * Et erit: In die illa percutiet Dñs ab alueo fluminis vsque ad torrentem Aegypti, & vos congregabimini vnus & vnus filij Israel. * Et erit: In die illa clangetur in tuba magna, & venient qui perditione fuerant de Terra Assyriorum, & qui eieciti erant in Terra Aegypti, & adorabunt Dñm in monte sancto in Ierusalem.

C A P V T XXVIII.

Superbiis & ebriis Israelitis comminatur Dominus eò quòd sacerdotes vacent ebrietati: & principes irideant verbis & comminationis prophetarum, ponentes mendacium spem suam: de lapide angulari fundamentis Sion ponendo: de pana illuſorum, & consolatione paucorum bonorum.

VÆ coronæ superbix, ebriis Ephraim & flori decidenti, gloriæ exultationis eius, qui erant in vertice vallis pinguiſſimæ, errantes a vino. * Ecce validus & fortis Dñs, sicut impetus grandinis, turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terram spatiosam. * Pedibus conculcabitur corona superbix ebriorum Ephraim. * Et erit flos decedens gloriæ exultationis eius, qui est super verticem vallis pinguium, quasi temporaneum ante maturitatem autumnĩ: quod cũ apexerit videns, statim ve manu tenuerit, denorabit illud. * In die illa erit Dñs exercituum corona gloriæ & sertum exultationis residuo populũ sui: & spiritus iudicij sedenti super iudicium, & fortitudo reuertentibus de bello ad portam. * Verũ mihi quoq; præ vino nescierunt, & præ ebrietate errauerunt: sacerdos & propheta nescierunt præ ebrietate, absorti sunt a vino, errauerunt in ebrietate, nescierunt videtẽ, ignorauerunt iudiciũ. * Omnes enim mensæ repletx sunt vomitu for- diſumque

diūque, ita vt non esset vltra locus. * 9
Quem docebit scientiam? & quē intelligere faciet auditum? ablatos à lacte, C
a uulso ab vberibus. * Quia manda re- 10
manda, manda remanda, expecta reex-
pecta, expecta, reexpecta, modicum ibi,
modicum ibi. // In loquela enim labij, 11
1. Cor. d. & lingua altera loquetur ad populum
21. istum. * Cui dixit: Hæc est requies mea, 12
reficite lassum, & hoc est meū refrige-
riū: & noluerūt audire. * Et erit eis ver- 13
bū Dñi: Manda remanda, māda reman-
da, expecta reexpecta, expecta reexpecta
modicum ibi, modicum ibi: vt vadant,
& cadant retrorsum, & conterantur, &
illaqueantur, & capiātur. * Propter hoc 14
audite verbum Dñi viri illusores, qui D
dominamini super populum meum, qui
est in Ierusalem. * Dixistis enim: Percus- 15
simus sœdus cum morte, & cū inferno
fecimus pactū. Flagellum inundans cū
trāsierit, non veniet super nos: quia po-
suimus mendacij spem nostrā, & men-
dacio protecti sumus. * Idcirco hæc di- 16
cit Dñs Deus. // Ecce ego mittam in fun-
damentis Sion lapidē, lapidē probatū,
angulare m, pretiosum, in fundamento
Mare fundatum, qui crediderit, non fefinet.
21. d. * Et ponā m in pondere iudicij, & iu- 17
42. stitiam in mensura: & subuerter grando
A. 4. spem mendacij: & protectionem aquæ
b. 11. inundabunt. * Et delebitur sœdus vestrū
Rom. cum morte, & pactum vestrum cum in- 18
9. g. 33. ferno non stabit: flagellum inundans
1. Per. cū transierit, eritis ei in concussio-
2. b. 6. nem. * Quandocumq; pertransierit tol- 19
let vos: quoniam manē diluculo pertrā-
sibit in die & in nocte, & tantummodo
sola vexaria intellectū dabit auditui. * 20
Coangustatū est enim strātū, ita vt alter
decidat: & pallium breue vtrumq; ope-
13. re. re. re non potest. * // Sicut enim in monte 21
5. d. diuisiōum stabit Dñs: // sicut in velle
20. quæ est in Gabaon, irascetur: vt faciat F
1. // 1. opus suū, alienū opus eius: vt operetur
Par. opus suum, peregrinū est opus eius ab
14. c. eo. * Et nūc nolite illudere, ne fortē cō- 22
11. stringantur vincula vestra, consumma-
1. 1. tionē enim & abbreviationem audiūi à
b. 10. Dño Deo exercituum super vniuersam
terrā. * Auribus percipite, & audite vo- 23
cē meam, attendite, & audite eloquium
meum. * Numquid tota die arabit arans 24
vt serat, profunderet & farriet humum
suam? * Nōne cū adæquanerit faciē 25
eius, seret gith, & cyminum sparget, &
ponet triticum per ordinem, & hordeū, G
& millium, & viciū in sinibus suis? * Et 26
erudiet illum in iudicio, Deus suus do-
cebit illum. * Non enim in fectis tritu- 27
rabitur gith, nec rota plaustrī super cy-
minum circūiit: sed in virga excutietur
gith, & cyminum in baculo. * Panis 28
autem cōminuetur: verūm non in per-
petuum triturans triturabit illum, ne-

que vexabit eum rota plauſtri, nec vn-
29 gulis ſuis comminuet eum. * Et hoc à
Dño Deo exercituũ exiuit, vt mirabile
faceret cõſiliũ & magnificaret iuſtitiã.

С Л Р. XXIX.

Obfidio & afflicto Ierufalem, contri-
rio gentium illam obfidensum: de libro
figaro, ac caccitare Iudaeorum: va pro-
fundis corde denuntiatur: reliquias
Iacob praedicat illuminandas, & ad
Deum conuertendas.

1 **V**Æ Ariel, Ariel ciuitas, quam expu-
A gnauit Dauid : additus est annus ad
annum : solemnitates euolutæ sunt. * Et
circumvallabo Ariel, & erit tristis &
3 mœres, & erit mihi quasi Ariel. * Et cir-
cumdabo quasi sphærâ in circuitu tuo,
& iaciâ contra te aggeres, & munimenta
4 ponâ in obsidionem tuam. Humiliaberis,
de terra loqueris, & de humo ar-
dieditur eloquium tuum: & erit quasi py-
thonis de terra vox tua, & de humo
5 eloquium tuum mufsitabit. * Et erit ficut
B pulvis tenuis multitudo ventilitatum
te: & ficut fauilla pertransiēs, multitu-
do eorum qui contra te præualuerunt
6 eritq; repente confestim. A Dño exerci-
tuum visitabitur in tonitruo, & com-
motione terræ, & voce magna turbinis
7 & tepeftatis, & flâmæ ignis deuorâtis. *
Et erit ficut fomniū visionis nocturnæ
multitudo omnium Gentiu, quæ dimi-
cauerunt cõtra Ariel, & omnes qui mi-
litarerũt, & obfederunt & præualuerũt
8 aduersus eâ. * Et ficut sõniat efuriens, &
C comedit, quũ autẽ fuerit expergefactus,
vacua est anima eius: & ficut fomniat
furiens, & bibit, & postquã fuerit exper-
gefactus, lassus adhuc firit, & anima eius
vacua est: sic erit multitudo omnium
Gentiu, quæ dimicauerũt cõtra mõtem
9 Sion. * Obftupescite, & admiramini, stu-
puate, & vacillate: inebriamini, & nõ
10 vino: mouemini, & non ab ebrietate. *
D Quoniam mifcui vobis Dñs spiritũ so-
poris, claudet oculos vestros, prophetas
& principes vestros, qui vidẽt visiones,
11 operiet. * Et erit vobis visio omnium
ficut verba libri signati, quẽ cũm dede-
rint scienti litteras, dicent: Lege istũ:
& respondebit: Non possum, signatus est
enim. * Et dabitur liber nescienti litte-
2 ras, diceturq; ei: Lege: & respondebit:
Nescio litteras. * Et dixit Dñs: ¶ Eo quod
3 appropinquit populus iste ore suo, &
labijs suis glorificat me, cor autem eius
longẽ est a me, & timuerunt me mada-
4 to hominũ & doctrinis: Ideo ecce ego
addam vt admirationem faciam populo
huic miraculo grandi & stupẽdo: ¶ peri-
bit enim sapientiã à sapientibus eius, &
5 intellectus prudẽtium eius abscondetur.
¶ ¶ Væ qui profundi estis corde, vt à
Dño abscondatis consiliũ: quorum
sunt in tenebris opera, & dicunt: ¶ Quis
videt

Eccl. videt nos, & quis nouit nos? Peruersa
27. c. est hæc vestra cogitatio: quasi si lutum
26. contra figulum cogites, & dicat opus fa-
ctori suo: Non fecisti me: & figmentum
dicat fictori suo: Non intelligis. Nonne
adhuc in modico & in breui conuer-
tetur Libanus in charmel, & charmel
in saltum reputabitur? Et audient in
die illa surdi verba libri, & de tenebris
& caligine oculi cæcorum videbunt: Et
addent mites in Dño lætitiã, & pau-
peres homines in sancto Israël exulta-
bunt: quoniam defecit qui præualebat,
consummatus est illufor, & succisi sunt
omnes qui vigilabant super iniquitatē:
"qui peccare faciebant homines in ver-
bo, & arguēte in porta supplantabant,
& declinauerunt frustra à iusto." Propter
hoc, hæc dicit Dñs ad domum Ia-
cob, qui redemit Abraham: Non modò
confundetur Iacob, nec modò vultus
eius erubescet: sed cum viderit filios
suos, opera manuum mearum, in medio sui
sanctificantes nomē meum, & sanctifica-
bunt sanctū Iacob, & Deum Israël præ-
dicabunt: & sciēt errantes, spiritu intel-
lectum, & multitatores discant legem.

C A P. XXX.

*Cōminario aduersus Iudeos, qui Domi-
no inconsulto premencibus Assyriis ad
Ægyptios confugiebant: ipsi quoque
prophetarum admonitiones audire no-
lentibus, sed vana præsidia quærenti-
bus, grauem denuntiat afflictionem: &
quā sit Deus fururus benignus ad ip-
sum reuerentibus: & de magna reuer-
entium felicitate, ac iudicio impiorū.*

Væ filiis desertores, dicit Dñs, vt fa-
ceretis consilium, & non ex me: & A
ordiremini telam, & non per spiritum
meum, vt adderetis peccatū super pec-
catum: qui ambulatis vt descendatis in
Ægyptum, & os meum non interroga-
stis, sperantes auxilium in fortitudine
Pharaonis, & habentes fiduciã in vmbra
Ægypti. Et erit vobis fortitudo Pha-
raonis in confusionem, & fiducia vmbre
Ægypti in ignominiam. Erant enim in
Tani principes tui, & nuntij tui vsq; ad
Hanes peruenērūt. Omnes consuli sunt
super populo, qui eis prodesse non po-
tuit: non fuerunt in auxilium, & in ali-
quam vtilitatem, sed in confusionem &
in opprobrium. Onus iumētorum Au-
stri. In terra tribulationis & angustie
leana, & leo ex eis, vipera, & regul' vo-
lans, portantes super humeros iumen-
torum diuitias suas, & super gibbum ca-
melorum: thesauros suos, ad populum
qui eis prodesse non poterit. Ægyptus
enim frustra & vanè auxiliabitur. Ideò
clamaui super hoc: Superbia tantum est
quiesce. Nunc ergo ingressus scribe es
super buxum, & in libro diligēter exara-
illud, & erit in die nouissimo in testi-

monium vsque in æternum. * Populus
enim ad iracundiã prouocans est: & filij
mendaces, filij nolētes audire legē Dei.
10 * Qui dicunt vidētibus: Nolite videre: &
aspicientibus: Nolite aspiciere nobis ea,
quæ recta sunt: loquimini nobis placē-
tia, videte nobis errores. * Auferte à me
viam, declinate à me semitã, cesset à fa-
cie nostra sanctus Israël. * Propterea hæc
dicit sanctus Israël: Pro eo quòd repro-
bastis verbū hoc, & sperastis in calunia
13 & in tumultu, & innixi estis super eo:
propterea erit vobis iniquitas hæc sicut
interruptio cadens, & requisita in muro
excesso, quoniã subito, dum non spera-
tur, venit contritio eius. Et cōminue-
tur sicut cōteritur lagena figuli contri-
tione perualida: & non inuenietur de
fragmentis eius testa, in qua portetur
igniculus de incēdio, aut hauriatur pa-
rū aquæ de fouea. * Quia hæc dicit Dñs
Deus sanctus Israël: Si reuertamini &
quiescaris, salui eritis: in silentio & in
spe erit fortitudo vestra. Et nolistis:
16 D & dixistis: Nequaquã sed ad equos fu-
giemus: ideò fugietis. Et super veloces
ascēdemus: ideò velociores erunt, qui
17 persequentur vos. * Mille homines à fa-
cie terroris vnus: & à facie terroris
quinque fugietis, donec relinquamini
quasi malus naui in vertice montis, &
18 quasi signū super collē. * Propterea ex-
pectat Dñs vt misereatur vestri: & ideò
exaltabitur parcens vobis: quia Deus
iudicij Dñs: beati omnes qui expectant
eum. * Populus enim Sion habitabit in
Ierusalem: plorans nequaquã plorabis,
miserans miserebitur tui: ad vocē cla-
moris tui statim vt audieris, respondebit
tibi. * Et dabit vobis Dñs panem arctū,
20 E & aquam breuem: & non faciet auolare
à te vltà doctore tuum: & erunt oculi
tui videntes præceptorem tuum. * Et au-
res tuæ audient verbum post tergū mo-
nētis: Hæc est via, ambulate in ea: &
non declinetis neque ad dexteram, neq;
22 ad sinistram. * Et contaminabis laminas
sculptilium argenti tui, & vestimentum
constatilis auri tui, & disperges ea sicut
imundiciam menstruæ. Egrede-
23 r, dices ei: "Et dabitur pluuia semini tuo,
vbicumq; seminaueris in terra: & panis
frugum terræ erit vberimus: & pinguis
pascetur in possessione tua in die illa
agnus spatiosē: & tauri tui, & pulli as-
24 norum, qui operantur terrā, commistū
migma comedent sicut in area ventila-
tum est. Et erunt super omnem mōtem
25 excelsū, & super omnem collem ele-
uatum riuus currentium aquarum in die
interfectionis multorū, cum ceciderint
26 turres. * Et erit lux luna sicut lux solis,
& lux solis erit septemplex sicut lux
septem dierum, in die qua alligauerit
Dominus vulgus populi sui, & percuti-
luray

furā plagę eius sanauerit. * Ecce nomen
 Dñi venit de longinquo, ardens furor
 eius, & grauis ad portandum: labia eius
 repleta sunt indignatione, & lingua
 eius quasi ignis deuorans. * Spiritus eius
 velut torrens inundans vsque ad me-
 dium colli, ad perdendas gentes in ni-
 hilum: & frænum erroris, quod erat in
 maxillis populorum. * Canticū erit vo-
 bis sicut nox sanctificata solemnitatis,
 & læticia cordis, sicut qui pergit cum
 tibia, vt inaret in montem Dñi ad for-
 tem Israël. * Et audiam faciet Dñs glo-
 riam vocis suę, & terrorem brachij sui
 ostender in comminatione furoris, &
 flamma ignis deuorantis: allidet in tur-
 bine, & in lapide grandinis. * A voce
 enim Dñi pauebit Assur virga percuf-
 sus. * Et erit transitus virgę fundatus,
 quam requiescere faciet Dñs super eū
 in tympanis & citharis: & in bellis præ-
 cipuis expugnabit eos. * Præparata est
 enim ab heri Topheth, à rege præpara-
 ta, profunda, & dilatata. Nutrimenta
 eius, ignis: & ligna multastatus Domini
 sicut torrens sulphuris succendens ea.

CAPVT XXXI.

*Iudaos qui fiducia in Deum relictā,
 ad Agypteos & humana confugiunt
 præsidia, prædicat consumendos vna cum
 suis auxiliarios: reuerentes verò ad
 Dominum, virtute diuina liberandos.*

Væ qui descendunt in Aegyptum ad
 auxilium, in equis sperantes, & ha-
 bentes fiduciam super quadrigis, quia
 multæ sunt: & super equitibus, quia
 præualidi nimis: & non sunt cõfissi super
 sanctū Israël, & Dñm non reuicerunt. *
 Ipse autē sapiens adduxit malū, & ver-
 ba sua non abstulit: & consurget contra
 domum pessimorum: & contra auxilium
 operantium in iniquitatem. * Aegyptus, ho-
 mo, & non Deus: & equi eorum, caro, &
 non spiritus: & Dñs inclinabit manum
 suam, & corruet auxiliator, & cadet cui
 præstatur auxilium, simulq; omnes cõ-
/>
 somorunt. * Quia hæc dicit Dñs ad me:
 Quomodo fil rugiat leo, & cæculus leo-
 nis super prædam suam: & cūm occur-
 rerit ei multitudo pastorum, à voce eo-
 rum non formidabit, & à multitudine
 eorum non pauebit: sic descendet Dñs
 exercituum, vt prælietur super montem
 Sion, & super collem eius. * Sicut aues
 volantes, sic proteget Dñs exercituum
 Ierusalem, protegens & liberans trans-
 fiens, & saluans. * Conuertimini sicut in
 profundum recesseratis filij Israël. * In
 7 die enim illa abiciet vir idola argenti
 sub, & idola auri sui, quæ fecerunt vobis
 manus vestræ in peccatum. * Et cadet
 Assur in gladio non viri & gladius non
 hominis vorabit eum, & fugiet non à
 facie gladij: & iuuenes eius vestigales
 erunt: * & fortitudo eius à terrore

Tom. II.

transibit, & pauebunt fugientes prin-
 cipes eius: dixit Dñs: cuius ignis est in
 Sion, & caminus eius in Ierusalem.

CAP. XXXII.

*De rege ac principibus in iustitia re-
 natus, & de populi subditi felicitate,
 stulto autem principi, & opulentes mu-
 lieribus futura prædicatur calamitas:
 pax quoque pulchritudo ac requies
 opulenta promittitur populo Dei.*

Ecce in iustitia regnabit rex, & prin-
 cipes in iudicio præerunt. * Et erit
 vir sicut qui absconditur à vento, &
 celat se à repestare, sicut riuus aquarum
 in sitl, & vmbra petrę prominentis in
 terra deserta. * Non caligabunt oculi vi-
 dentium, & aures audientium diligenter
 auscultabunt. * Et cor stultorum intel-
 liget scientiam, & lingua balorum ve-
 lociter loquetur & plane. * Non voca-
 bitur vltra is, qui insipiens est, princeps:
 neque fraudulentus appellabitur ma-
 ior: * Stultus enim satia loquetur, & cor
 eius faciet iniquitatem, vt perficiat si-
 mulationem, & loquatur ad Dñm frau-
 dulenter, & vacuum faciat animam usu-
 rienti, & potum sitiienti auferat. * Frau-
 dulenti vala pessima sunt: ipse enim co-
 gitationes concinnant ad perdendos
 mites in sermone mēdacij, cūm loque-
 retur pauper iudicium. * Princeps verò
 ea, quæ digna sunt principi, cogitabit,
 & ipse super duces stabit. * Mulieres
 opulenti surgite, & audite vocem meā:
 filiz cōfidentes percipite auribus elo-
 quium meum. * Post dies enim & annū
 vos conturbabimini cōfidentes: con-
 summata est enim vindemia, collectio
 vltra non veniet. * Obtusescite opulē-
 tæ, conturbamini cōfidentes: exiite vos,
 & confundimini, accingite lumbos ve-
 stros. * Super vbera plangite, super re-
 gione desiderabili, super vinea fertiliz
 * Super humum populi mei spinæ & ve-
 pres ascēdent: quāto magis super omnes
 domos gaudij ciuitatis exultantis. * Do-
 mus enim dimissa est, multitudo vrbi
 relicta est, tenebrę & palpatio factę
 sunt super speluncas vsque in æternum.
 Gaudium onagrorum pascua gregum,
 * donec effundatur super nos spiritus de
 excelso: & erit desertum in charmel, &
 charmel in saltura reputabitur. * Et ha-
 bitabit in solitudine iudicium, & iustitia
 in charmel sedebit. * Et erit opus iusti-
 tię pax, & cultus iustitię silecium, & fe-
 ritas vsque in sempiternū. * Et sedebit
 populus meus in pulchritudine pacis, &
 in tabernaculis fiducię, & in requie opū
 lenta. * Grando autem in descensione
 salus, & humilitate humiliabitur ciui-
 tas. * Beati, qui seminat sper omnes
 aquas, iumentis pedē bonis & aini.

CAPVT XXXIII.

*Permissum de deiectione Sinnacherib
 loquens,*

loquitur, & Iudaeorum liberatione, ac diuina potentia exaltatione: inuehitur contra hypocritas: & quales esse debeat qui cum Domino habitaturi sunt in excelsis: Ierusalem verò habitatio erit opulenta, in qua magnificabitur Dominus, rex & legislator noster.

V & qui prædixit: & ipse prædabit: & qui spernis, nonne & ipse sperneris? cum consummaueris depredationem, depredaberis: cum fatigatus defueris cōtere, contereris. Dñe miserere nostri: te enim expectauimus: esto brachium nostrum in manibus, & salus nostra in tempore tribulationis. A voce angelii fugerunt populi, & ab exaltatione tua dispersæ sunt gentes: Et congregabuntur spolia vestra, sicut colligitur bruchus, velut cum fossa plena fuerint de eo. Magnificatus est Dñs, quoniam habitauit in excelsis: impleuit Sion iudicio & iustitia. Et erit fides in tempore: tuis diuitiis salutis sapientia & scientia: timor Dñi ipse est thesaurus eius. Ecce videntes clamabunt foris, angeli pacis a mare flent. Dissipata sunt virgines, cessauit transiens per semitam, irritum factum est pactum, proiecit ciuitates, non reputauit homines. Luxit, & elāquit terra: confusus est Libanus, & obsorduit, & factus est Saron sicut desertum: & conculsa est Basan, & Carmelus. Nūc consurgam, dicit Dñs: nunc exaltabor, nunc subleuabor. Concipientis ardor, parietis stipulæ: spiritus vester vt ignis vorabit vos. Et erunt populi quasi de incendio cinis, spinæ congregatæ igni cōburentur. Audite qui longe estis, quæ fecerim, & cognoscite vicini fortitudinem meam. Conterriti sunt in Sion peccatores: possedit tremor hypocritas, quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? Qui ambulabat in iustitiis, & loquitur veritatem, qui proiecit auaritiā ex calūnia, & excutit manus suas ab omni munere, qui obturat aures suas ne audiat sanguinem, & clauduit oculos suos ne videat malum. Iste in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas eius: panis ei datus est, aquæ eius fideles sunt. Regem in decore suo videbūt oculi eius, cernēt terrā de longinquo. Cor tuum meditabitur timorē: vbi est litteratus? vbi legis verba pōderas? vbi doctor paruulorum? Populum impudentem nō videbis, populū alti sermonis: nō possis intelligere disertitudinem linguæ eius, in quo nulla est sapientia. Reipice Sion ciuitatē solēnitatis nostræ: oculi tui videbūt Ierusalem, habitationem opulentā, tabernaculū, quod nequaquā trāsferrī poterit: nec auferetur clauis eius in sempiternū, & omnes funiculi eius nō rumpentur: quia solū

modō ibi magnificus est Dñs noster: locus fluminū riuī latissimi & parentes: transibit per eum nauis remigū, neque triceris magna trāsgredietur eum. Dñs enim iudex noster, Dñs legislator noster, Dñs rex noster: ipse saluabit nos. Latxati sunt funiculi tui, & nō præualebunt: sic erit malus tuis vt dilatare signū non queas. Tunc diuidētur spolia prædatorum multarū: claudi diripient rapinā. Nec dicet vicinus: Elangui populus qui habitat in ea: auferetur ab eo iniquitas.

C A P . XXXIV.

Acerba Dei ultio super omnes gentes: Idumæa quoque conuersio & perpetua vastitas prædicatur.

A ccedite Gentes, & audite, & populi attendite: audiat terra, & plenitudo eius: orbis, & omne germen eius. Quia indignatio Dñi super oēs Gētes, & furor super vniuersam militiā eorum interfecit eos, & dedit eos in occasionem. Interfecti eorum proiciuntur, & de cadaveribus eorum ascēdet fetor: tabescēt montes à sanguine eorum. Et tabescēt omnis militia cælorum, & complicabitur sicut liber cæli: & omnis militia eorum defluet, sicut defluit folium de vinea & de ficu. Quoniam inebriatus est in cælo gladius meus: ecce super Idumæā descēdet, & super populum interfecit: nis meæ ad iudiciū. Gladius Dñi repletus est sanguine, incrassatus est adipe de sanguine agnorum, & hircorum, de sanguine medullatorū arietum: victima enim Dñi in Bosra, & interfectio magna in terra Edom. Et descēdent vnicornes cum eis, & tauri cū potentibus: inebriabitur terra eorū sanguine, & humus eorum adipe pinguium: quia dies ultionis Dñi: annus retributionum iudicii Sion. Et cōuerterunt torrētes eius in picem, & humus eius in sulphur: & erit terra eius in picē ardētē. Noctē & diē non extinguetur, in sempiternum ascendet fumus eius: à generatione in generationē desolabitur, in sæcula sæculorū non erit transiens per eam. Et possidebunt illā onocrotalus & ericius: ibi, & coruus habitabunt in ea: & extendetur super eam mensura, vt redigatur ad nihilum, & perpendicularum in desolationē. Nobiles eius nō erūt ibi: regē potius inuocabunt, & omnes principes eius erunt in nihilo: Et oriētur in domibus eius spinæ, & vriticæ, & palus in munitionibus eius: & erit cubile draconū, & pascua struthionum. Et occurrent dzmonia onocentauris, & pilosus clamabit alter ad alterū: ibi cubauit lamia, & inuenit sibi requiem. Ibi habuit foueā ericius: & enutrit catulos, & circumfodit, & fouit in vmbra eius: illuc congregati sunt milui: alter ad alterum. Requirit diligenter in libro Domini,

& legite : vnum ex eis non defuit, alter alterū non quæsiuit : quia quod ex ore meo procedit, ille mandauit, & spiritus eius ipse congregauit ea. * Et ipse misit eis sortem, & manus eius diuisit eam illis in mensuram : vsque in æternum possidebunt eam, in generationem & generationem habitabunt in ea.

C A P. XXXV.

De futura consolatione, læticia, securitate, & felicitate perpetua eorum qui in Christum sunt crediderunt.

Labitur desertus, & inuita, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. * Germinans, germinabit, & exultabit lætibus, & laudans : gloria Libani data est ei, decor Carmeli, & Saron, ipsi videbunt gloriam Dñi, & decorē Dei nostri. * Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. * Dicite pusillanimis : Confortamini, & nolite timere : ecce Deus vester vltionem adducet retilutionis : Deus ipse veniet, & saluabit vos. * Tunc aperietur oculi cæcorū & aures surdorum patebunt. * Tunc saliet sicut ceruus claudus, & aperta erit lingua mutorum : quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrétes in solitudine. * Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarū. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami, & iunci. * Et erit ibi semita, & via, & via sancta vocabitur : nō transibit per eā pollutus, & hæc erit vobis directa via, ita vt stulti non erret per eam. * Non erit ibi leo, & mala bestia non ascendet per eam, nec inuenietur ibi : & ambulabunt qui liberati fuerint. * Et redempti a Dño conuertentur, & venient in Sion cum laude, & lætitia sempiterna super caput eorum : gaudium & lætitia obtinebunt, & fugiet dolor & gemitus. C A P. XXXVI.

Sennacherib captus ciuitatibus Iudæ munitis, mittit Rabfacem ad capiendā Ierusalem, qui vtiis in Ezechiam iactans conuincit & blasphemias in Deū Ierosolymitanis ad deditionē exhortatur.

Eregis Ezechie, ascendit Sennacherib regis Assyriorum super omnes ciuitates Iudæ munitas, & cepit eas. * Et misit rex Assyriorum Rabfacem de Lachis in Ierusalem, ad regem Ezechiam in manu graui, & stetit in aqueductu piscinæ superioris in via agri fullonis. * Et egressus est ad eū Eliacim filius Helcia, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahel filius Afaph à commentariis. * Et dixit ad eos Rabfacer : Dicite Ezechie : Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum : Quæ est ista fiducia, qua confidis ? aut quo consilio vel fortitudine rebellare disponis super quæ habes fiduciā, quia recessisti à me ? Ecce confidis super baculum

arundineum confractum istum, super Ægyptum : cui si innixus fuerit homo, intrabit in manum eius, & perforabit eā : sic Pharaon rex Ægypti omnibus, qui confidunt in eo. * Quod si responderis mihi in Dño Deo nostro, confidimus in Dño ipse est, cuius absulit Ezechias excelsa & altaria, & dixit Iudæ, & Ierusalem : Coram altari isto adorabitis. * Et nunc trade te Dño meo regi Assyriorum, & dabo tibi duo millia equorū, nec poteris ex te præbere ascēsores eorum. * Et quomodo sustinebis faciē iudicis vnus loci ex seruis dñi mei minoribus ? Quod si confidis in Ægypto, in quadrigis, & in equitibus : * & nunc numquid sine Dño ascendi ad terram istam, vt disperderem eam ? Dñs dixit ad me : Ascende super terram istam, & disperse eam. * Et dixit Eliacim, & Sobna, & Ioahel ad Rabfacem : Loquere ad seruos tuos Syra lingua : intelligimus enim : ne loquaris ad nos Iudaicē in auribus populi, qui est super murum. * Et dixit ad eos Rabfacer : Numquid ad dominum tuum, & ad te misit me dñs meus, vt loquerer omnia verba ista : & non potius ad viros, qui sedent in muro : vt comedant stercora sua, & bibant vrinam pedum suorum vobiscū ? * Et stetit Rabfacer, & clamauit voce magna Iudaicē, & dixit : Audite verba regis magni, regis Assyriorum. * Hæc dicit rex : Non seducat vos Ezechias, quia non poterit eruere vos. * Et nō vobis tribuat fiduciā Ezechias super Dñm, dicens : Eruens liberabit nos Dñs, non dabitur ciuitas ista in manu regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechiam : Hæc enim dicit rex Assyriorum. Facite mecum benedictionē, & egredimini ad me, & comedite vnusquisque vineā suam, & vnusquisque ficū suam, & bibite vnusquisque aquam cisternæ suæ, donec veniam, & tollam vos ad terram, quæ est vt terra vestra, terram frumenti & vinis, terram panum, & vinearum. * Nec cōturbet vos Ezechias, dicens : Dñs liberabit nos. * Numquid liberauerunt dii gentium vnusquisque terrā suam de manu regis Assyriorū ? Vbi est Deus Emath, & Arphad ? vbi est deus Sepharuaim ? numquid liberauerūt Samariā de manu mea ? * Quis est ex omnibus diis terrarū istarum, qui eruerit terram suam de manu mea, vt eruat Dñs Ierusalem de manu mea ? * Et siluerunt, & non responderunt ei verbū. Mandauerat enim rex, dicens : Ne respōdeatis ei. * Et ingressus est Eliacim filius Helcia, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahel filius Afaph à commentariis, ad Ezechiam scissis vestibus, & nuntiauerunt ei verba Rabfacis.

C A P. XXXVII.

Consternatus Ezechias propter blasphemias cum Rabfacis, cum Sennacherib.

mittit ad Isaiam, ut Dominum deprecetur qui ipsum confortans diuinum promittit auxilium, & casu per Angelum exercitu Sennacherib, etiam ipse à filiis suis incriminatur.

ET factum est, cum audisset rex Ezechias, scidit vestimenta sua, & obuoluit se sacco, & intrauit in domum Dñi. * Et misit Eliacim, qui erat super domum, & Sobnā scribam, & seniores de sacerdotibus, opertos faccis, ad Isaiam filium Amos prophetam, & dixerunt ad eum: Hæc dicit Ezechias: Dies tribulationis, & correptionis, & blasphemiarum, dies hæc: quia uenerūt filij vñq; ad partum, & virtus non est parienti. * Si quomodo audiat Dñs Deus tuus verba Rab-facis, quæ misit rex Assyriorum dñs suus ad blasphemandum Deum viuentem, & exprobandū sermonibus, quos audiuit Dñs Deus tuus: Iena ergo orationē proreliquis, quæ repetæ sunt. * Et uenerūt serui regis Ezechie ad Isaiā, & dixit ad eos Isaias: Hæc dicetis dño vestro: Hæc dicit Dñs: Ne timeas à facie verborum, quæ audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum me. * Ecce ego dabo ei spiritum, & audiet nuntium, & reuertetur ad terram suam & corrue cum faciam gladio in terra sua. * Reuersus est autem Rabfates, & inuenit regem Assyriorum præliantem aduersus Lobnam. Audierat enim quia profectus esset de Lachis, & audiuit de Tharaca rege Æthiopie, dicentes: Egressus est ut pugnet cōtra te. Quod cum audisset, misit nuntios ad Ezechiam, dicēs: Hæc, dicetis Ezechie regi Iudæ, loquentes: Nō te decipiat Deus tuus, in quo tu cōfidis, dicens: Non dabitur Ierusalem in manu regis Assyriorum. * Ecce tu audisti omnia, quæ fecerunt reges Assyriorum omnibus terris, quas subuerterunt, & tu poteris liberari? Nūquid eruerunt eos dii Gentium, quos subuerterunt patres mei, Gozan, & Haram, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thalassar? * Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex urbis Sepharuaim, Ana, & Aua? * Et tulit Ezechias libros de manu nuntiorum, & legit eos, & ascendit in domum Dñi, & expandit eos Ezechias coram Dño. * Et orauit Ezechias ad Dñm, dicens: * Dñe exercituum Deus Israel qui sedes super cherubim: tu es Deus solus omnium regnorum terrarum, tu fecisti cælum & terrā. * Inclina Domine aurem tuam, & audi aperi Domine oculos tuos, & vide, & Daudi omnia verba Sennacherib, quæ misit ad blasphemandum Teum viuētem. * Verè enim Tñe desertas fecerūt reges Assyriorum terras, & regiones earum. * Et dederunt deos earū igni non enim erant dii, sed opera manuum hominum lignum & lapis: & comminuerunt eos,

20 * Et nunc Dñe Deus noster salua nos de manu eius, & cognoscant omnia regna terræ, quia tu es Dñs solus. * Et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum: hoc est verbum, quod locutus est Dominus super eum: Despexit te, & subannauit te virgo filia Sion post te caput mouit filia Ierusalem. * Cui exprobasti, & quem blasphemasti, & super quem exaltaui vocem, & leuasti altitudinem oculorum tuorum? ad sanctum Israel. * In manu seruatorum tuorum exprobasti Domino: & dixisti: In multitudine quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem montium, iuga Libani: & succidam excelsa cedrorū eius, & electas abieres illius, & introibo altitudinem summitatis eius, saltum Carmeli eius. * Ego fodis, & bibi aquam, & excicauī vestigio pedis mei omnes riuos aggerum. * Numquid non audisti, quæ olim fecerim ex diebus antiquis ego plasmaui illud: & nunc adduxi: & factum est in eradicatione colliū compugnastium, & ciuitatum munitarum. * Habitatores earum breuiata manu contremuerunt, & confusi sunt: facti sunt sicut scænum agri, & gramen pascuæ, & herba tectorum, quæ exaruit etiamquam matureretur. * Habitationem tuam, & egressum tuum, & introitū tuum cognoui, & insaniam tuam contra me. * Cum fures aduersum me, superbia tua ascendit in aures meas: pomam ergo circulū in naribus tuis, & frenum in labiis tuis, & reducam te in viam, per quam venisti. * Tibi autem hoc erit signum: Comede hoc anno quæ sponte nascuntur, & in anno secundo pomis vescere: in anno autem tertio seminare, & merite, & plantare vineas, & comedite fructū earum. * Et mittet id, quod saluatum fueris de domo Iuda, & quod reliquum est, radicem deorum, & faciet fructum sursum: quia de Ierusalem exhibunt reliquias, & saluatio de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet istud. * Propterea hæc dicit Dominus de rege Assyriorum: Non intrabit ciuitatē hanc, & non faciet ibi sagittā, & non occupabit eam clypeus, & non mittet in circuitu eius aggerem. * In via qua venit, per eam reuertetur, & ciuitatem hanc non ingreditur, dicit Dñs: * & protegam ciuitatem istam, ut saluem eam propter me, & propter Dauid seruum meum. * Ingressus est autem Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque milia. Et surrexerūt manē, & ecce omnes, cadauera mortuorum. * Et egressus est, & abiit, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum, & habitauit in Ninive. * Et factum est, cum adoraret in templo Nesroch

Nesroch deum suum, Adramelech, & Sarasar filij eius percusserunt eum gladio fugeruntque in Terram Ararat, & regnavit Asihaddon filius eius pro eo.

C A P. XX XV I I I.

Ezechias à morte sibi per Isaiam comminatus liberatus, signo in horologio Achaz accepto, & promissa de manu Assyriorum liberatione, additisque ei ad vitam quindecim annis, canticum hoc gratiarum actionis Deo cecinit.

4. Reg. 20. a. 1. **I**N diebus illis ægotavit Ezechias v. 1
que ad mortē: & introiit ad eū Isaias A
2. Par. filius Amos propheta, & dixit ei: Hæc 32. f.
dicit Dñs. dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non viues. Et cœverit Eze- 24.
chias faciem suam ad parietē, & oravit ad Dñm: Obsecro Dñe, memento quælo quomodo ambulaverim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod bonum est in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. Et factum est verbū Dñi ad Isaiam, dicens: Vade, & dic Ezechie: Hæc dicit Dñs, Deus David patris tui: Audiui orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: ecce ego adiciā super dies tuos quindecim annos: & de manu regis Assyriorum eruātē, & civitatē istā, & protegā eam. Hoc autē tibi erit signū à Dño, quia faciet Dñs verbū hoc, quod locutus est. B
|| Ecce ego reverti faciam vmbra linteolarum, per quas descenderat in horologio Achaz in sole, retrorsum decem lineis. Et reuersus est sol decem lineis per gradus, quos descenderat. Scriptura Ezechie regis Iuda cum ægotasset, & conuallisset de infirmitate sua.

|| Ezech. 48. d. **E**go dixi: In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi. Quæsi residuum annorum meorum: dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem vtrā, & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est: & conuoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisā est velut à texente vita mea, dum adhuc ordire, succidit me: de manē vsque ad vespem finies me.

Sperabam vsque ad manē, quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.

De manē vsque ad vespem finies me: sicut pullus hirundinis, sic clamo: bo, meditabor vt columba.

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.

Dñe vim patior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondebit mihi cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic viuatur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & viu-

ficabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisi animam meam vt non periret, proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non internus confitebitur tibi, neq; mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacū, veritatē tuam.

Viuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo domini.

Et insit Isaias, vt tollerent massam deficiis, & cataplasmaarent super vulnus, & sanaretur.

Et dixit Ezechias: Quod erit signum quia ascendam in domum Domini?

C A P. XXXIX.

Ezechias cum missis à rege Babylonis nuntiis suos offendisset thesauros, ab Isaiā de futura eorum in Babylonem ablatione pramonetur.

IN tempore illo misit Merodach Baladan, filius Baladæ rex Babylonis, liberos & munera ad Ezechiam: audierat enim quod ægotasset & conuallisset.

Latus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis cellam aromatum, & argenti, & auri, & odoramentorum, & vnguenti optimi, & omnes apothecas suppellectilibus suis, & vniuersa quæ inuenta sunt in thesauris eius. Non fuit verbum quod non offenderet eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. Introiit autem Isaias propheta ad Ezechiam regē, & dixit ei: Quid dixerit viri isti, & vnde venerūt ad te? Et dixit Ezechias: De terra lōginq̃ua vērūt ad me de Babylone. Et dixit: Quid viderūt in domo tua? Et dixit Ezechias: Omnia quæ in domo mea sunt, viderunt: non fui res, quam non ostēderim eis in thesauris meis.

Et dixit Isaias ad Ezechiam: Audi verbū Dñi exercituum. Ecce dies venient, & auferentur omnia, quæ in domo tua sunt, & quæ thesaurizauerūt patres tui vsque ad diem hanc, in Babylonē: non relinquetur quidquam, dicit Dñs.

Et de filiis tuis, qui exibunt de te, quos generis, tollent, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis.

Et dixit Ezechias ad Isaiam: Bonum verbum Dñi quod locutus est. Et dixit: Fiat tantum pax, & veritas in diebus meis.

C A P. X I.

Consolatio & saluū Ierusalē per Christum furura: Ioannis Baptistæ prædicatio: fragilitas hominis, & perpetuitas verbi diuini: Christi in carnem assumpti ipsiusque gloria, potestas & retributio palam annuncianda, contra idololatrias Deum sculpsitibus assimilantes, incomparabilem Dei potentiam

C A P. X I.

Consolatio & saluū Ierusalē per Christum furura: Ioannis Baptistæ prædicatio: fragilitas hominis, & perpetuitas verbi diuini: Christi in carnem assumpti ipsiusque gloria, potestas & retributio palam annuncianda, contra idololatrias Deum sculpsitibus assimilantes, incomparabilem Dei potentiam

B 3 ag

ac sapientiā commendat: quodq; sperā-
tes in Domino mutant fortitudinem.

Confolamini, confolamini popule
meus dicit Deus vester. * Iogimi-
ni ad cor Ierusalem, & aduocate eam: A
quoniam completa est malitia eius, di-
missa est iniquitas illius: suscepit de
manu Dñi duplicia pro omnibus pec-
catis suis. * **[[Vox clamantis in deserto: 3
3.4.3. Parate viam Dñi, rectas facite in solu-
Mar- dine semitas Dei nostri. * Omnis vallis 4
a.3. exaltabitur, & omnis mons & collis hu- B
Luc.3. miliabitur, & erunt praua in directa, &
b.4. aspera in vias planas. * Et reuelabitur 5
Ioan.1. gloria Dñi, & videbit omnis caro p-ri-
c.23. ter quod os Dñi locutum est. * Vox di- 6**

**[[Ecl.]] Omnis caro fœnum, & omnis gloria
14c.18 eius quasi flos agri. * Exsiccatum est fœ- 7
Iac.1. nũ, & cecidit flos, quia spiritus Dñi sus-
b.10. flauit in eo. Verè fœnum est populus: 8
1. Pet. * exsiccatũ est fœnũ, & cecidit flos: Ver- 8
3. d.24 bum autem Dñi nostri manet in ætern- 9
um. * Super montem excelsum ascende 9
tu, qui euāgelizas Sion: exalta in forti-
tudine vocem tuam, qui euāgelizas Ier-
usalem: exalta, noli timere. Dic ciuita-
tibus Iuda: Ecce Deus vester: * ecce Dñs
Deus in fortitudine veniet, & brachium
eius dominabitur: ecce merces eius cū**

**[[Exe. eo, & opus illius coram illo. *]] Sicut
34. f. pastor gregem suum pascet: in brachio
23. c. suo congregabit agnos, & in sinu suo
37. g. leuabit, fœtus ipse portabit. * Quis men-
sus est pugillo aquas, & cœlos palmo
Ioan. ponderauit? quis appendit tribus di-
10. c. gitis molem terræ, & libauit in pon-
dere montes, & colles in statera. * **[[Quis
9. c.13 adiunxit spiritum Dñi? aut quis consi-
[[Rom. liarius eius fuit, & ostendit illi? * Cum 14
14. d.34 quo iniit consilium, & instruxit eum, &
1. Cor. docuit eum semitam iustitiæ, & erudi-
2. d.16 uit eum scientiam, & viam prudentiæ
ostendit illi? * Ecce gentes quasi stilla
situlæ: & quasi momentum stateræ re-
putatæ sunt: ecce insulæ quasi puluis
exiguus. * Et Libanus non sufficit ad
succedendum, & animalia eius non
sufficiet ad holocaustum. * Omnes gen-
tes quasi non sint, sic sunt coram eo, &
quasi nihilũ & inane reputatæ sunt ei.****

**[[A.]] *]] Qui ergo similem fecistis Deum aut
17. f. quam imaginem ponetis ei? * Nunquid
29. sculpsit conflauit faber? aut aurifex
auro figurauit illud, & laminis argen-
teis argentarius? * Fortè lignum & im-
putribile elegit: artifex sapiens quærit
quomodo statuat simulachrum, quod
non moueatur. * Nūquid non scitis? nū-
quid non audistis? nunquid non annun-
tium est vobis ab initio? nunquid non
intellexistis fundamenta terræ? * Qui
sedet super gyrum terræ, & habitatores
eius sunt quasi locustæ: qui expendit ve-
lut nihilum cœlos, & expandit eos si-**

cut tabernaculum ad inhabitandum.

**23. * Qui dat secretorum scrutatores quasi
nō sint, Iudices terræ velut inane fecit
24. * & quidē neq; plātatus, neque satus, ne-
que radicatus in terra truncus eorū: re-
pentē flauit in eos & aruerunt & turbo
25. quasi stipulam auferet eos. * Et cui assi-
mil sis me, & adæquassis, dicit sanctus?
26. * Leuate in excelsũ oculos vestros & vi-
dete quis creauit hæc: qui educit in nu-
mero militiā eorū & omnes ex nomine
vocat: præ multitudinem fortitudinis &
roboris, virtutisq; eius, neque vnũ reli-
27. quũ fuit. * Quare dicis Iacob, & loque-
ris Iſr: el: Abscōdita est via mea ad Dño,
& ad Deo meo iudiciũ meum transiit?
28. * Nūquid nescis aut non audisti? Deus
sempiternus Dñs, qui creauit terminos
terræ: non deficit, neq; laborabit, nec
29. est inuestigatio sapientiæ eius. * Qui dat
lasso virtutē & his qui non sunt, forti-
tudinē & robur multiplicat. * Deficient
30. pueri, & laborabunt & iuuenes in in-
firmitate cadent. * Qui autem sperant in
Dño, mutabunt fortitudinem, assumunt
31. pennas sicut aquilæ, current & non la-
borabunt, ambulabunt & non deficient.**

C A P. XLI.

*Disceprat Dominus cū idololatriis de
potentia, & variis magnisq; beneficiis
populo Iudaico exhibitis: quibus suam
comprobat potentiam & benignitatem
erga homines, ostendens simul & ido-
lorum impotentiam, & idololatrarum
vanitatem.*

TAccant ad me insulæ, & Gentes
mutent fortitudinem: accedant, &
tunc loquantur, simul ad iudiciũ propin-
quemus. * Quis suscitauit ab Orien-
te iustum, vocauit eum vt sequeretur
seſcabit in conspectu eius Gentes & re-
ges obtinebit: dabit quasi puluerẽ gla-
dio eius, sicut stipulã vento raptam ar-
cui eius. * Persequetur eos, transibit in
pace, semita in pedibus eius non appa-
rebit. * Quis hæc operatus est, & fecit
vocans generationes ab exordio? Ego
Dñs, || primus & nouissimus ego sum. || **[[Inf.
2. a.6. Viderunt insulæ & timuerunt extrema
4.8. b. terræ obstupuerũt, appropinquauerunt
6. & accesserunt. * Vnusquisque proximo
suo auxiliabitur, & fratri suo dicit: cõ-
fortare. * Cõfortauit faber ærarius per-
cutiens malleo eum, qui cudebat tunc
temporis dicens: Glutino bonum est: &
6.3. c. confortauit eum clauis, vt non moue-
retur. * Et tu Iſraël serue meus, Iacob
quem elegi, semen Abraham amici mei:
9. * in quo apprehēdi te ab extremis ter-
ræ, & à longinquis eius vocaui te, & di-
xi tibi: Seruus meus es tunc elegi te, & nō
10. abiici te. * Ne timeas, quia ego tecum
sum: ne declines, quia ego Deus tuus:
11. confortauit te, & auxiliatus sum tibi, &
suscepit te dextera iusti mei. * Ecce con-
funden**

fundentur & erubescunt omnes, qui pugnant aduersum te: erunt quasi non sint & peribunt viri, qui contradicunt tibi. * Quæres eos, & non inuenies, viros rebelles tuos: erunt quasi non sint: & veluti consumptio, homines bellantes aduersum te. * Quia ego Dñs Deus tuus apprehendens manu tuam, dicēsq; tibi: Ne timeas, ego adiuui te. * Noli timere verbis Iacob, qui mortui estis ex Israël: ego auxiliatus sum tibi, dicit Dñs: & redemptor tuus sanctus Israël. * Ego posui te quasi plaustrū trituranū nouū, habens rostra ferratā: trituranis montes, & conminues: & colles quasi puluerem pones. * Ventilabis eos, & ventus tolles, & turbo disperget eos: & tu exultabis in Dño, in sancto Israël letaberis. * Egeni, & pauperes quæruunt aquas, & non sunt: lingua eorum siti aruit. Ego Dñs exaudiam eos, Deus Israël non derelinquam eos. * Aperīā in supinis collibus flumina, & in medio camporum fontes: ponā desertum in stagna aquarum, & terrā inuiam in riuos aquarum. * Dabo in solitudinem cedrum, & spinam, & myrtū, & lignum oliuæ: ponam in deserto abietem, vlmum, & buxum simul. * Vt videant, & sciant, & recogitent, & intelligant pariter, quia manus Dñi fecit hoc, & sanctus Israël creauit illud. * Propē facite iudiciū vestrum, dicit Dñs: afferte, si quid fortē habetis, dixit rex Iacob. * Accedant, & nuntient nobis quæcumque ventura sunt: priora quæ fuerunt nuntiate, & ponemus cor nostrum, & sciemus nouissima eorum, & quæ vëtura sunt iudicate nobis. * Annuntiate quæ vëtura sunt in futurū, & sciemus quia dii estis vos: bene quoque aut male, si potestis, facite: & loquamur, & videamus simul. * Ecce, vos estis ex nihilo, & opus vestrū ex eo, quod non est: abominatio est qui elegit vos. * Suscitauit ab Aquilone, & venit ab Ortū solis: vocauit nomen meū, & adducet magistratus quasi lutū, & velut plastes conculcans humum. * Quis annuntiavit ab exordio vt sciamus, & à principio vt dicamus: Iustus es? non est neque annuntians, neque prædicēs, neque audiēs sermones vestros. * Primus ad Sion dicet: Ecce adsum, & Ierusalem Euangelistam dabo. * Et vidi, & non erat, neque ex istis quisquam qui iniret consiliū, & interrogatus responderet verbū. * Ecce omnes iniusti, & vana opera eorum: ventus & inane simulachra eorum.

C A P. XLII.

Parete sibi complacet in filio Christo, cuius virtutes & opera quæ facturus est, propheta explicat, exhortans vniuersas gentes ad laudem & gratiarum actionem: addit quoque, malos, idololatrias & ingratos grauius à Domino punien-

dos: plurimum conquerens de ingratitude seruorum Dei.

Ecce seruus meus, suscipiam eum: *Marc*
electus meus, complacuit sibi in illo *12. b.*
anima mea: dedi spiritum meum *su-18.*
per eum, iudicium Gentibus proferet.
* Non clamabis, neque accipiet personā,
nec audietur vox eius foris. * Calamum
quassatum non conteret, & lino sumi-
gans non extinguet: in veritate educet
iudiciū. * Non erit tristis, neque tur-
bulentus, donec ponat in terra iudiciū:
& legem eius insulæ expectabunt. * Hæc
dicit Dñs Deus, creans cælos, & exten-
dens eos: firmans terram, & quæ germi-
nant ex ea: dans statum populo, qui est
super eam, & spiritum calcantibus eam.
* Ego Dñs vocaui te in iustitia, & ap-
prehendi manum tuam, & seruaui te.
* Et dedi te in fœdus populi, in lucem *Infra*
Gentium: * Vt aperires oculos *cæco-49. b.*
rum, & educeres de conclusione vin-
ctum, de domo carceris sedentes in te-
nebris. * *Infra* Ego Dñs, hoc est nomen meū: *48. b.*
gloriam meam alteri non dabo, & lau-
dem meam sculptilibus. * Quæ prima
fuerunt, ecce venerunt: noua quoque
ego annuntio: antequam oriantur, au-
dita vobis faciam. * Cantate Dño can-
ticum nouum, laus eius ab extremis
terræ: qui descenditis in mare, & pleni-
tudo eius, insulæ, & habitatores earum.
* Subleuetur desertum, & ciuitates eius:
in domibus habitabit Cedar: laudate
habitatores Petræ, de vertice montium
clamabunt. * Ponent Dño gloriam, &
laudem eius in insulis nuntiabunt. * Dñs
sicut fortis egredietur, sicut vir prælia-
tor suscitabit zelum, vociferabitur, &
clamabit: super inimicos suos confortabi-
bitur. * Tacui semper, silui, patiens fui,
sicut parturiens loquar: dissipabo, &
abiorbebo simul. * Desertos faciā mon-
tes, & colles, & omne gramen eorum
exsicabo: & ponam flumina in insulas,
& stagna arefaciam. * Et ducam cæcos
in viam, quem nesciunt: & in semitis,
quas ignorauerunt, ambulare eos faciā,
ponā tenebras corā eis in lucem: & praua
in recta: hæc verba feci eis, & non de-
reliqui eos. * Conuersi sunt retrorsum
confundantur confusione qui cōsidunt
in sculptilibus, qui dicunt cōstatili: Vos dii
nostri. * Surdi audite, & cæci intuemini
ad videndum. * Quis cæcus, nisi seruus
meus? & surdus, nisi ad quem nuntios
meos misit? quis cæcus, nisi qui venunda-
tus est? & quis cæcus, nisi seruus Dñi.
* Qui vides multa, nōne custodies? Qui
aperas habes aures, nōne audies? Et
Dñs voluit vt sanctificaret eum: & ma-
gnificaret legē, & extolleret. * Ipse au-
tē populum direptus, & vastatus: laqueus
iuuenū omnes, & in domibus carcerum
absconditi sunt: facti sunt in rapinā, nec

est qui eruat in direptionē, nec est qui dicat: Redde. * Quis est in vobis qui audiat hoc, attendat & auscultet futura! * Quis dedit in direptionem Iacob, & 24 Iſraēl vastantibus? nōne Dñs ipse, cui peccauimus? Et noluerunt in viis eius ambulare, & non audierūt legem eius. * Et effudit super eum indignationem 25 furoris sui; & forte bellum, & combussit eum in circuitu; & non cognouit: & succendit eum, & non intellexit.

C A P. X L I I I.

Populum credentem securum facit, eius ex uniuerso orbe multiplicationem futuram promittens, cum enarratione prateritorum ac futurorum Dei erga populum suum beneficiorum, quibus se solum verum Deum esse comprobant: addita graui expostulatione aduersus Iudeorum ingrati tudinem.

Et nunc hæc dicit Dominus creans Iacob, & formans te Iſraēl: Noli timere, quia redemi te, & vocaui te nomine tuo: meus es tu. * Cum transieris per aquas, tecum ero, & flumina non operient te: cum ambulaueris in igne, non combureris; & flamma non ardebit in te. * Quia ego Dominus Deus tuus; sanctus Iſraēl saluator tuus, dedi propitiationem tuam Ægyptum, Æthiopiam, & Sabba pro te. * Ex quo honorabilis factus es in oculis meis, & gloriosus: ego dilexi te, & dabo homines pro te, & populos pro anima tua. * Noli timere, quia ego tecum sum: ab Oriente adducam semen tuum, & ab Occidente congregabo te. * Dicam Aquiloni: Da; & Austro: Noli prohibere: affer filios meos de longinquo, & filias meas ab extremis terræ. * Et omnem, qui inuocat nomen meum, in gloriam meam creauit eum, formaui eum, & feci eum. * Educ foras populum cæcum & oculos habentem; surdū & aures ei sunt. * Omnes gētes cōgregatæ sunt simul, & collectæ sunt tribus: quis in vobis annuntiet istud, & quæ prima sunt audire nos faciet? dent testes eorum, iustificentur, & audiant, & dicant: Verè. * Vos testes mei, dicit Dominus, & seruus meus, quē elegi: vt sciatis, & credatis mihi, & intelligatis quia ego ipse sum. Antè me non est formatus Deus, & post me non erit. * Ego sum, ego sum Dñs, & non est absque me saluator. * Ego annuntiaui, & saluaui: auditum feci, & non fuit in vobis alienus: vos testes mei, dicit Dñs, & ego Deus. * Et ab initio ego ipse, & non est qui de manu mea eruat: operabor, & quis auertet illud? * Hæc dicit Dñs redemptor vester, sanctus Iſraēl: Propter vos misi in Babylonem, & detraxi vestes uniuersos, & Chaldeos in nauibus suis gloriantes. * Ego Dñs sanctus vester, creans Iſraēl rex vester. * Hæc

Offe.
83-b-4

C dicit Dñs, qui dedit in mari viam, & in aquis torrentibus semitam: * Qui eduxit quadrigam & equum, agmen & robustum: simul obdormierunt, nec resurgente: contriti sunt quasi linū: & extincti sunt. * Ne memineritis priorum, & antiqua ne intueamini. * Ecce ego facio noua, & nunc orientur, vtique cognoscetis exponam in deserto viam, & in iniurio flumina. * Glorificabit me bestia agri, dracones & struthiones: quia dedi in deserto aquas flumina in iniurio, vt darent potū populo meo, & eleo meo. * Populum istū formaui mili, laudem meam narrabit. * Non me inuocasti Iacob, nec laborasti in me Iſraēl. * Non obtulisti mihi arietem holocausti tui, & victimis tuis nō glorificasti me: non te seruire feci in oblatione, nec laborem tibi præbui in thure. * Non emisti mihi argenteo calamum, & adipe victimarum tuarum non inebriasti me. Verumtamen seruire me fecisti in peccatis tuis, præbuiſti mihi laborem in iniquitatibus tuis. * Ego sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorū tuorum non recordabor. * Reduc me in memoriā, & iudicemur simul: narra si quid habes vt iustificeris. * Pater tuus primus peccauit, & interpretes tui præuaricati sunt in me. * Et contaminaui principes sanctos, dedi ad interuentionem Iacob, & Iſraēl in blasphemiam.

C A P. X L I V.

Deus consolator populum suū, effusus super eum spiritum suum, & aquas super scientem: ipse primus & nouissimus ac solus Deus, omnium creator ac moderator: idolorum quoque, artificum eorum ac idololatrarum magna vanitas, imo stupor aperte conuincitur: proinde ab idolis ad Deum, in cuius manu sunt omnia, populus reuocatur.

Et nunc audi Iacob serue meus, & Iſraēl quē elegi. * Hæc dicit Dñs faciens & formans te, ab vtero auxiliator tuus: noli timere serue meus Iacob & rectissime, quem elegi. * Effundam enim aquas super scientem, & fluenta super aridam: effundam spiritum meū super semen tuum, & benedictionem meam super stirpem tuam. * Et germinabunt inter herbas, quasi salices iuxta præterfluentes aquas. * Ille dicit: Dñi ego sum; & ille vocabit in nomine Iacob; & hic scribet manu sua Dño: & in nomine Iſraēl assimilabitur. * Hæc dicit Dñs rex Iſraēl, & redemptor eius Dñs exercituum. Ego primus, & ego nouissimus, absque me non est Deus. * Quis similis mei? vocet, & annuntiet: & ordinem exponat mihi, ex quo constitui populum antiquum: ventura & quæ futura sunt annuntiet eis. * Nolite timere, ne que conturbemini: ex tunc audire te

ci, & annūtiavi: vos estis testes mei: nū-
quid est Deus absq̃me, & formator quē
ego non nouerim? Plāta idoli omnes 9
nihil sunt, & amantissimā eorū nō pro- B
derunt eis: ipsi sunt testes eorū, quia nō
vident, neq; intelligūt, vt confundātur.
Quis formauit Deū, & sculpsit con- 10
flauit ad nihil uile? Ecce omnes partici- 11
pēs eius cōfundētur, fabri enim sūt ex
hominibus: conueniēt omnes, stabūt &
pauebunt, & confundētur simul. || Fa- 12
ber ferrariis lima operat⁹ est: in prunis
13. 6. & in malleis formauit illud; & operatus
11. est in brachio fortitudinis suæ: esuriet
& deficiet, non bibet aquā, & lassescet.
Artifex lignarius extendit normā, for- 13
mauit illud in rūcina: fecit illud in an-
gularibus, & in circino tornauit illud: &
fecit imaginē viri quasi speciosū homi- 14
nē habitantē in domo. Succidit ce- 15
dros, tulit ilicē, & quercū, quæ steterat
inter ligna salus: plantauit pinū, quam
pluuia nutriuit. Et facta est hominibus 15
in focū: sumpsit ex eis, & calefactus est: C
& succendit⁹ & coxit panes: de reliquo
autē operatus est Deū, & adorauit: fecit
sculptile, & curuat⁹ est ante illud. Me- 16
diū eius cōbussit igni, & de medio eius
carnes comedit: coxit pulmentū, & satura-
tus est, & calefact⁹ est; & dixit Vah,
calefactus sum, vidi focū. Reliquū au- 17
tē eius Deū fecit & sculptile sibi curua-
tur ante illud, & adorat illud, & obse-
crat, dicēs: Libera me, quia Deus meus
es tu. Nesciērūt, neq; intellexerūt: obli- 18
ti enim sunt ne videāt oculi eorū, & ne
intelligāt corde suo. Non recogitāt in 19
mēte suā, neq; cognoscunt, neq; sentiūt,
vt dicat: Medietatem eius cōbussit ignis;
& coxi super carbones eius panes, coxi
carnes & comedi, & de reliquo ei⁹ idolum
faciā? ante truncū ligni procidam?
Pars eius cinis est: cor insipiens ado- 20
rauit illud, & non liberabit animā suā, D
neq; dicet: Fortē mendaciū est in dexte-
ra mea. Memēto horū Iacob, & Israël, 21
quoniā seruus meus es tu: formaui te,
seruus meus es tu Israël, ne obliuiscaris
mei. Deleui vt nubē iniquitates tuas, & 22
quasi nebulam peccata tua: reuertere
ad me, quoniā redemi te. Laudate cœ- 23
li, quoniā misericordiā fecit Dñs: iubi-
late extrema terræ, resonate mōtes lau-
dationem, salus & omne lignum eius:
quoniam redemit Dñs Iacob, & Israël
glorietur. Hæc dicit Dñs redemptor 24
tuus, & formator tuus ex vtero: Ego
sum Dñs, faciens omnia, extendens cœ-
los solus, stabiliens terrā, & nullus me- 25
cum. Irrita faciens signa diuinatorum, &
ariolos in furorē vertens. Conuertens
sapientes retrorsū, & scientiā eorum
stultam faciens. Sufficitans verbū serui 26
sui, & cōgiliū iuniorum suorū com-
pens. Qui dico Ierusalem, Habitat eris

I. A. 25
 & ciuitatibus Iuda: Aedificabimini, &
 27 deserta eius suscitabo. * Qui dico pro-
 fundo: Detolare, & flumina tua are-
 28 faciam. * Qui dico Cyro: Pastor meus
 es, & omnem voluntatem meam com-
 plebis. Qui dico Ierusalem: Aedifica-
 beris, & templo: Fundaberis.

C A P. XLV.

Propheta de Cyro & victor: ipsi à
Deo concedit, cum increpatione quod
Deum in his non agnoscit, cum ipse so-
lus sit Deus, omnium Dominus, cui nemo
potest contradicere: prae dicitur Christi
natiuitas: & loquitur propheta permi-
xim de Iudaeis per Cyrum liberatio-
ne: ac salute per Christum futura:
quodque solus Dominus sit Deus, iustus
& saluator, promissa quae complens.

A ^Hæc dicit Dominus Christo meo
Cyro, cuius apprehendi dexteram,
ut subiciam ante faciem eius Gentes,
& dorsa regum vertam, & aperiam cor-
ram eo ianuam, & portæ non clauden-
tur. * Ego ante te ibo, & gloriosos terræ
humiliabo: portas æreas contram, &
vestes ferreos cōstringam. * Et dabo tibi
thesauros absconditos, & arcana secre-
torum: ut scias quia ego Dñs, qui voco
nomen tuum, Deus Israël. * Propter
seruum meum Iacob, & Israël electum
meum, & vocavi te nomine tuo: assimi-
laui te, & non cognouisti me. * Ego Dñs,
& non est amplius: extra me non est
Deus: accinxisti te, & non cognouisti me.
* Ut fiant hi, ab ortu solis, & qui ab
occidente, quoniam absque me non est:
Ego Dñs, & non est alter, * formans lucem,
& creans tenebras, faciens pacem,
& creans malum: ego Dominus faciens
omnia hæc. * Rorate cæli desuper, & nubes
pluant iustitiam: aperiatur terra, & ger-
minet saluatorem, & iustitia oriatur
simul: ego Dñs creavi eum. * Væ qui
contradicit fictori suo, testa de famiis
terræ: || numquid dicit Iutū figulo suo:
Quid facias, & opus tuum absq; manibus
est? * Væ qui dicit patri: Quid generas?
& mulieri: Quid parturis? * Hæc dicit
Dñs sanctus Israel, plastes eius: Ventura
interrogate me, super filios meos, & super
opus manuum mearum mādare mihi.
* Ego feci terrā, & hominem super eam
creavi: ego manus meæ tendentur cæ-
los, & omni militiz eorum mandavi.
* Ego susceiui eum ad iustitiam, & omnes
vias eius dirigam: ipse ædificabit ciuita-
tē meam, & captiuitatem meā dimittet,
non in pretio, neq; in muneribus, dicit
Dñs Deus exercituum. * Hæc dicit Dñs:
Labor Ægypti, & negotiatio Æthio-
piæ, & Saba: viri sublimēs ad te transi-
bunt, & tui erunt: Post te ambulabūt,
vincitū manibus pergens, & te adorabūt,
neque deprecabuntur: Tantum in te est
Deus, & non est absque te Deus. * Verè

tu es Deus absconditus, Deus Israël saluator. Confusi sunt, & erubuerunt omnes: simul abierunt in confusionem fabricatores errorum. * Israël saluatus est in Dño salute æterna: non confundemini, & non erubescetis vsque in sæculum sæculi. * Quia hæc dicit Dñs creans cælos, ipse Deus formans terram, & facies eam ipse plastes eius: nõ in vanum creauit eam: vt habitaretur, formauit eam: ego Dñs, & non est alius. * Non in abscondito locutus sum in loco terræ tenebroso: non dixi semini Iacob: Frustra querite me: ego Dñs loquens iustitiam, annuntians recta. * Congregamini, & venite, & accedite simul qui saluari estis ex Gëtibus: nescierunt qui leuant lignum sculpturæ suæ, & rogant Deum non saluatem. * Annuntiate, & venite, & consiliamini simul: quis auditu fecit hoc ab initio ex tunc prædixit illud nõquid non ego Dñs, & non est vltra Deus absque me? Deus iustus, & saluans nõ est præter me. * Cõuertimini ad me, & salui eritis omnes fines terræ: quia ego Deus, & non est alius. * In memetipso iurauit, egre dietur de ore meo iustitiæ verbũ, & nõ reuerteretur: ¶ quia mihi curuabitur omne genu, & iurabit omnis lingua. * Ergo in Dño, dicit meæ sũt iustitiæ & imperiũ: ad eum venient, & confundentur omnes qui repugnant ei. In Dño iustificabitur, & laudabitur omne semen Israël.

C A P. XLVI.

*Offenditur idolorum vanitas, & de-
fructio ipsorum prædicitur: Iudai cum
reliquiũ Israel ad Deum reuocantur,
õstensa Dei magna benignitate ad ip-
sos, addita graui increpatione ob ipso-
rum ingrati tudinem & idololatriam;
horratũque vr ad ipsum qui solus om-
nia nouit & potest, reuertantur, salu-
rem ipsis per Filium promittens.*

Confractus est Bel, contritus est Nabos, facta sunt simulachra eorum be-astiis & iumentis, onera vestra graui pōdere vsque ad lassitudinem. * Contabuerunt, & contrita sunt simul: non poterunt saluare portantem, & anima eorũ in captiuitatẽ ibit. * Audite me domus Iacob, & omne residuum domus Israël, qui portamini a meo vtero, qui gestamini a mea vultu. * Vsque ad senectam ego ipse, & vsq; ad canos ego portabo: ego feci, & ego feram: ego portabo, & saluabo. * Cui assimilastis me, & adæquastis, & comparastis me, & fecistis similem? Qui confertis aurũ de sacculo, & argentum statera ponderatis: conducetes aurificem, vt faciat Deum: & procident, & adorant. * ¶ Portant illum in humeris gestantes, & ponentes in loco suo: & stabit, ac de loco suo non mouebitur: sed & cum clamauerint ad eum, non audiet: de tribulatione non salua-

bit eos. * Mementote istud, & confundamini: redite prauaricatores ad cor. * Recordamini prioris sæculi, quoniam ego sum Deus, & non est vltra Deus, nec est similis mei. * Annũtians ab exordio nouissimum, & ab initio quæ necdum facta sunt: dicens: Consiliũ meum stabit, & omnis voluntas mea fiet. * Vocans ab Oriente auem, & de terra longinqua virum voluntatis meæ: & locutus sum, & adducam illud: creauit, & faciam illud. * Audite me duro corde, qui longẽ estis a iustitia. * Propẽ feci iustitiam meam, non elongabitur, & salus mea non morabitur. Dabo in Sion salutem, & in Israël gloriam meam.

C A P. XLVII.

*Babylonũ humiliatio ac contritio præ-
dicitur, propter ipsum superbiam, arrogan-
tiam, & crudelitatem in Iudeos suos
captiuos: & quia in maleficũ, auguri-
bus, acque incantatoribus spem posuit.*

Descende, sede in puluere virgo filia Babylon, sede in terra: non est solium filiz Chaldæorum, quia vltra nõ vocaberis mollis & tenera. * Tolle molam, & mole farinã: denuda turpitudinem tuam, discoperi humerum, reuelacrua, transi flumina. * ¶ Reuelabitur ignominia tua, & videbitur opprobriũ tuum: vltionem capiam, & non resistet mihi homo. * Redemptor noster, Dñs exercitũ nomen illius, sanctus Israël. * Sede tacens, & intra in tenebras filia Chaldæorum: quia non vocaberis vltra domina regnorum. * Iratus sum super populum meum, contaminaui hereditatem meam, & dedi eos in manu tua: non posuisti eis misericordias: super senem aggrauasti iugum tuum valde. * Et dixisti: In sempiternũ ero domina: non posuisti hæc super cor tuũ, neq; recordata es nouissimi tui. * Et nunc audi hæc delicata, & habitans confidenter, quæ dicis in corde tuo: ¶ Ego sum, & non est præter me amplius: non sedebo vidua, & ignorabo sterilitatem. * ¶ Venient tibi duo hæc subito in die vna, sterilitas & viduitas: vniuersa venerunt super te, propter multitudinem maleficiorũ tuorum, & propter duritiam incantatorũ tuorũ vehementẽ. * Et fiduciam habuisti in malitia tua, & dixisti: Non est qui videat me, sapientia tua & scientia tua hæc decepit te. Et dixisti in corde tuo: Ego sum, & præter me non est altera. * Veniet super te malũ, & nescies ortum eius: & irruet super te calamitas, quam non poteris expiare: veniet super te repente miseria, quam nescies. * Sta cum incantatoribus tuis, & cum multitudine maleficiorũ tuorum, in quibus laborasti ab adolescentia tua, si forte quid proficiat tibi aut si possis fieri fortior. * Defecisti in multitudine consiliorum tuorum, &

Re.
14. c.
11.
Phil.
2. b. 10

Bar.
6. b. 25

stent, & saluent te augures cœli, qui
contemplabantur sidera, & supputabant
mentes, vt ex eis annuntiarent ventura
tibi. * Ecce facti sunt quasi st. pulas ignis 14
combussit eos, non liberabit eam man
suâ de manu flammæ: non sunt prunæ,
quibus calefiant; nec focus, vt sedent
ad eum. * Sic facta sunt tibi in quibus:
cumque laboraſſes: negotiatores tui
ab adoleſcentia tua, vnusquisque in via
sua errauerunt: non est qui saluete.

C A P. XLVIII.

*Increpat Dominus hypocritam, ingra-
titudinem ac duriciam Iudæorum: se
& non idola, annuſſe futuræ & illa
complexuisse ostendens: propter nomen
suum tamen parceret ipsis: & ita benig-
ne eos ad se reuocat, probans se solum
verum Deum, omnium consilium, sui-
que populi redemptorem ac gubernato-
rem: conquerens quoque de manda-
torum suorum prauaricatione, quibus
obseruati felices fuissent.*

Avdite hæc domus Iacob, qui voca-
mini nomine Iſr. & de aquis Iu-
da exiſtis, qui iuratis in nomine Dñi, &
Dei Iſraël recordamini non in veritate,
neq; in iustitia. * De ciuitate enim sancta
vocati sunt, & super Deū Iſraël constabi-
liti sunt: Dñs exercituum nomen eius.
* Priora ex tūc annūciaui, & ex ore meo
exierūt, & audita feci ea: reſpēte opera-
tus sum, & venerūt. * Sciui enim quia du-
rus es tu, & nernus ferreus ceruix tua,
& frons tua ærea. * Prædixi tibi ex tūc:
antequā venirent indicauī tibi, ne fortē
diceres: Idola mea fecerunt hæc, & scul-
ptilia mea, & conflabilia mandauerunt
istā. * Quæ audiſti, vide omnia: vos au-
tē num annūciaſtis? Audita feci tibi non
ex tunc, & conſeruata sunt quæ neſci-
s: nunc creata sunt, & nō ex tunc: &
ante diē, & nō audiſti ea, ne fortē dicas:
Ecce ego cognoui ea. * Neq; audiſti, ne-
que cognouiſti, neq; ex tunc aperta est
auris tua: ſcio enim quia prauaricans
prauaricaberis, & tranſgreſſor es vt-
ro vocaui te. * Propter nomen meum
longē faciam furorem meum: & laude
mea inſtrñabo te, ne intereas. * Ecce ex-
coxi te, ſed nō quāſi argenti, elegi te in
camino paupertatis. * Propter me, pro-
pter me faciam, vt nō blaſphemer: || &
gloriā meam alteri non dabo. * Audi me
Iacob, & Iſraël quem ego voco: || ego
ipſe, ego primus & ego nouiſſimus: Ma-
nus quoq; mea fundauit terrā & dexte-
ra mea menſa eſt cœlos; ego vocabo
eos, & ſtabūt ſimul. * Congregamini om-
nes vos, & audite: quis de eis annūciat
hæc? Dñs dilexit eis, faciet voluntatē ſuā
in Babylone, & brachiū ſuum in Chal-
dzis. * Ego ego locutus ſū, & vocaui eū,
adduxi eum, & directā eſt via eius. * Ac-
cedite ad me, & audite hoc: non à prin-

cipio in abſcōdito locutus ſum: ex tem-
pore antequam fieret, ibi eram: & nunc
17 Iſs Deus miſit me, & ſpiritus eius. * Hæc
dicit Iſs redēptor tuus ſanctus Iſraël:
Ego Dñs Deus tuus docens te vtilia, gu-
18 bernans te in via, quia ambulās. * Vtinam
attendiſſes mandata mea: facta fuiſſet
ſicut flumen pax tua: & iuſtitia tua ſicut
19 gurgites maris: * & fuſſet quāſi arena
ſemen tuum, & ſtirps vteri tui vt lapilli
eius: non interiſſet, & non fuiſſet attri-
tum nomen eius à facie mea. || Egre-
mini de Babylone, ſugite à Chaldæis, in
voce exultationis annuntiate: auditum
facite hoc, & aſſerte illud vſq; ad extre-
ma terræ: Dicite: Redemit Dñs ſeruum
21 ſuum Iacob. * Non ſtierunt in deſerto,
cū educeret eos: || aqua de petra pro-
duxit eis, & ſcidiſt petram, & fluxerunt
22 aquæ. || Non eſt pax impiis, dicit Dñs.

C A P. XLIX.

*Conſtituitur Chriſtus dux Gentium ac
Iudæorum ſaluandorum, datūq; in ſa-
luti populi ex omni orbe parte vocandi: 57. d.
& oſten- a magna felicitate credentium: 21.
in Chriſtum hortatur eos ad gratiarum
actionem: benignē etiam conſolatur
Sion, quæ ſa de Deo deſertam conquare-
batur: promittens eam toto orbe fore
glorioſam, omnibus ad ipſam conſuen-
tibus, eiuſque contritiū inimicū.*

Avdite inſulæ, & attendite populi de
longe: Dñs ab vtro vocat me, de
vêtre matris meæ recordat⁹ eſt nominis
mei. || Et poſuit os meū quāſi gladiū acu-
tū: in vnta ræ manus ſuæ protexit me, &
poſuit me ſicut ſagittā electam: in pha-
3 retta ſua abſcondit me. * Et dixit mihi:
Seru⁹ me⁹ es tu Iſraël, quia in te gloria-
4 bor. * Et ego dixi: Invacuū laboraui, ſine
cauſa, & vanē fortitudinē meā conſum-
pſi: ergo iudiciū meū cum Dño, & opus
5 meū cum Deo meo. * Et nunc dicit Dñs,
formans me ex vtero ſeruū ſibi, vt redu-
cam Iacob ad eum, & Iſraël non con-
6 gregabitur: & gloriſicatus ſum in oculis
Dñi, & Deus meus factus eſt fortitu-
do mea. * Et dixit: Parū eſt vt ſis mihi
ſeruus ad ſuſcitandas tribus Iacob, &
fæces Iſraël conuertendas. || Ecce dedi-
ti in lucem Gentium, vt ſis ſalus mea vſq;
7 que ad extremū terræ. * Hæc dicit Dñs
redemptor Iſraël, ſanctus eius, ad con-
temptibilem animam, ad abominatam
gentem, & ſeruum dominorum: Reges
videbunt, & conſurgent principes, &
adorabunt propter Dñm, quia fidelis
eſt, & ſanctus Iſraël: qui elegit te. * Hæc
8 dicit Dñs: || In tēpore placito exaudiui
te, & in die ſalutis auxiliatus ſum tui: &
ſeruauit te, & dedi te in ſcōd⁹ populi, vt a-
ſuſciteres terram, & poſſideres heredi-
9 tates diſtꝑatas: vt diceres hiſ, qui vin-
di ſunt: Ex te, & hiſ, qui in tenebris:
Reuelamini. Super vias paſcentur, & in
omnibus

|| *Sup.*
42. b. gloriā meam alteri non dabo. * Audi me
Iacob, & Iſraël quem ego voco: || ego
ipſe, ego primus & ego nouiſſimus: Ma-
41. a. nus quoq; mea fundauit terrā & dexte-
4. 44. ra mea menſa eſt cœlos; ego vocabo
a. 6. eos, & ſtabūt ſimul. * Congregamini om-
Apo. 1 nes vos, & audite: quis de eis annūciat
hæc? Dñs dilexit eis, faciet voluntatē ſuā
b. 8. d. in Babylone, & brachiū ſuum in Chal-
17. 22. dzis. * Ego ego locutus ſū, & vocaui eū,
6. 13. adduxi eum, & directā eſt via eius. * Ac-
cedite ad me, & audite hoc: non à prin-

|| Apoc. 7. d. 16 omnibus planis pascua eorum. * || Non 10
esuriunt, neque siccant, & non percutiet
eos aestus & sol: quia miserator eorum
reget eos, & ad fontes aquarum porta-
bit eos. * Et ponam omnes montes meos 11
in viam, & semitæ meæ exaltabuntur.

* Ecce isti de longè venient, & ecce illi 12
ab Aquilone & mari; & isti de terra Aus-
trali. * Laudate cæli, & exulta terra, in- 13
struite montes laudem: quia consolatus
est Dñs populum suum, & pauperum suorum
miserebitur. * Et dixit Sion: Derelinquit 14
me Dñs, & Dñs oblitus est mei. * Num- 15
quid obliuisci potest mulier infantem
suum, vt non misereatur filio vteri sui; &
si illa oblita fueris, ego tamē non obli-
uiscar tui. * Ecce in manibus meis des- 16
cripti sunt muri tui corā oculis meis sem-
per. * Venerūt structores tui: destruentes 17

|| Inf. 60. a. te & dissipantes, à te exhibuit. * || Leua in
circuitu oculos tuos, & vide, omnes isti 18
cogregati sunt venerunt tibi: vniu- ego, 19
dicit Dñs, quia omnibus his velut or-
namēto vestieris, & circumdabis tibi eos
quasi sponsa. * Quia desertus tuus, & soli- 19
tudines tuæ, & terra ruinæ tuæ, nunc
angusta erunt prae habitatoribus, & lō-
ge fugabūtur qui aborbebat te. * Adhuc 20
dicet in aurib' tuis filij sterilitatis tuæ,
Angustus est mihi locus, fac spatium mihi
vt habitē. * Et dices in corde tuo: Quis 21
genuit mihi istos? ego sterilis, & nō pa-
riēs, transmigrata, & captiua: & istos quis
enutrituit; ego destituta & sola: & isti
vbi erāt? * Hæc dicit Dñs Deus: Ecce le- 22
uabo ad gētes manū meā, & ad populos
exaltabo signū meum. Et afferēs filios
tuos in vlnis, & filias tuas super hume-
ros portabunt. * Et erunt reges nutritij 23
tui, & reginæ nutrices tuæ: vultu in ter-
ram demisso adorabunt te, & puluerem
pedū tuorum lingent. Et scies quia ego 24
Dñs, super quo non confundentur qui
expectant eum. * Nūquid tollitur à forti
præda aut quod caput fuerit à robusto,
isui esse poterit? * Quia hæc dicit Dñs: 25
Equidem, & captiua à forti tolleret; &
quod ablatum fuerit à robusto saluabitur.
Eos verò, qui iudicauerunt te, ego
iudicabo, & filios tuos ego saluabo. * Et
cibabo hostes tuos carnibus suis: & qua- 26
si musto, sanguine suo inebriabuntur: &
sciet omnis caro, quia ego Dñs saluans
te, & redemptor tuus fortis Iacob.

C A P. I.

*Non ex Dei impotentia, sed propter
suas iniquitates manet synagoga repu-
diata, Christum nolens recipere, qui ni-
hil pratermisit quod agendum fuerat, vt
ab ea reciperetur, immo illius amore se-
ipsum in ignominiosas tradens afflic-
tiones: ideoque synagoga doloribus
incurrituram denuntiatur.*

Hæc dicit Dñs: Quis est hic liber
repudij matris vestræ, quo dimisi A

eam? aut quis est creditor meus, cui
vendidi vos? ecce in iniquitatibus ves-
tris venditi estis, & in sceleribus vestris
dimisi matrem vestram. * Quia veni, &
non erat vir: vocaui, & non erat qui au-
dieret. || Numquid abbreviata & parua 11
facta est manus mea, vt non possim re- 59. a. 1
dimere? aut non est in me virtus ad li-
berandū? Ecce in increpatione mea de-
sertū faciā mare, ponā flumina in siccū:
comprescent pisces sine aqua, & mori-
entur in siti. * Induam cælos tenebris,
& saccū ponam operimentum eorum. 4
Dñs dedit mihi linguam eruditam, vt
sciam insistentem eum: qui lassus est ver-
bo: erigit manē, manē erigit mihi aurē,
vt audiam quasi magistrum. * Dñs Deus
aperuit mihi aurē, ego autē non con- 6
tradico: retrorsum non abi: || Corpus || Mar. 26. g.
C meum dedi percutientibus, & genas 67.
meas vellentibus: faciem meā nō auer-
ti ab increpantibus, & consequentibus
in me. * Dñs Deus auxiliator meus, ideo
non sum confusus: ideo posui faciem
meam vt petram durissimam, & scio
8 quoniam nō confundar. * || Iuxta est qui || Ro. 8
iustificat me, quis contradicere mihi vel-
let? simul quis est aduersarius meus? ac-
9 cedat ad me. * Ecce Dñs Deus auxilia-
tor meus: quis est qui condemnet me?
Ecce omnes quasi vestimentum conte-
10 rentur, tinea comedet eos. * Quis ex vo-
bis timens Dñm, audiens vocem seruū
sui? qui ambulauit in tenebris, & non
est lumen ei, speret in nomine Domini,
11 & innitatur super Deum suum. * Ecce
vos omnes accendentes ignem, accincti
flammis, ambulate in lumine ignis ves-
tri, & in flammis quas succendistis: de
manu mea factum est hoc vobis, in
doloribus dormietis.

C A P V T I I.

*Exhortatur Sion exemplo Abrahæ,
cui Deus promissa compleuit, vt & ipsa
certo fidat se promissam à Deo consola-
tionem accepit: de consolatione, sa-
lute & magna felicitate Sion, hoc est,
Ecclesia, per Christum futura; & de
lege Euangelica latere dissertit, ac de hu-
miliatione hostium Ecclesia.*

1 A v d i t e me qui sequimini quod iustū
est, & queritis Dñm: attendite ad
petram vnde excisi estis, & ad cauernam
2 laci, de qua præcisi estis. * Attendite ad
Abraham patrem vestrum, & ad Sarām,
quæ peperit vos: quia vnum vocaui
3 eum; & benedixit ei, & multiplicauit eū.
B * Consolabitur ergo Dñs Sion, & con-
solabitur omnes ruinas eius: & ponet
desertum eius quasi delicias, & solitu-
dinem eius quasi hortum Dñi. Gaudium
& lætitia inuenietur in ea, gratiarum
4 actio & vox laudis. * Attendite ad me
popule meus, & tribus mea me audites
quia lex à me exiit, & iudicium meum
in

in lucem populorū requiescet. * Propē est iustus meus, egressus est saluator meus, & brachia mea populos iudicabunt: me insule expectabunt, & brachium meū sustinebunt. * Leuate in cælum oculos vestros, & videte sub terra deorsum: quia cæli sicut fumus liquefcent, & terra sicut vestimentum atteretur, & habitatores eius sicut hæc inter-

|| P^s. ritunt: || Salus autem mea in sempiternū.

36. d. num erit, & iustitia mea non deficiet.

39. * Audite me qui scitis iustum, populus

|| P^sa. meus || lex mea in corde eorū: nolite timere opprobriū hominum & blasphemias eorū ne metuatis. * Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: & sicut lanā, sic deuorabit eos tinea: Salus autem mea in sempiternū erit, & iustitia mea in generationes generationum.

36. * Confurge, confurge, induere fortitudinem brachium Dñi: confurge sicut in diebus antiquis, in generationibus sæculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem?

|| Exo. || * Numquid nō tu siccasti mare, aqua

14. e. abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, vt transiret liberati:

21. * Et nunc qui redēpti sunt a Dño, reuertentur, & venient in Sion laudantes & lætitia sempiterna super capita eorū, gaudiū & lætitiā tenebunt, fugiet dolor & gemitus. * Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu vt timeres ab homine mortali, & a filio hominis, qui quasi sanum ita arefcet? * Et oblitus es Dñi factoris tui, qui tetendit cælos, & fundauit terrā: & formidasti iugiter tota die a facie furoris eius, qui te tribulabat, & paruauerat ad perdendum: vbi nunc est furor tribulatis? Citō veniet gradiens ad apertendum, & nō interficiet vsq; ad interfectionem, nec deficiet panis eius. * Ego autē sum Dñs Deus tuus, qui conturbō mare, & intumescunt fluctus eius: Dñs exercitū nomen meum, || Posui verba mea in ore tuo, & in vmbra manus meæ protexi te, vt plantes cælos, & fundes terrā: & dicas ad Sion: Populus meus es tu. * Eleuare, eleuare, confurge Ierusalem, quæ bibisti de manu Dñi calicem iræ eius: vsque ad fundū calicis soporis bibisti, potasti vsq; ad fæces. * Non est qui sustentet eam ex omnibus filiis, quos genuit: & non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis, quos enu-

|| Sup. triuit. || Duo sunt quæ occurrerunt tibi: vbi quis contristabitur super te? vastitas, & contritio: & fames, & gladius: quis consolabitur te? Filij tui proiecti sunt, dormierunt in capite omnium viarum, sicut oryx illaqueatus: pleni indignatione Dñi, increpatione Dei tui. * Idcirco audi hoc pauperula, & ebria nō a vino. * Hæc dicit dominator tuus Dñs & Deus tuus, qui pugnabit pro populo

suo: Ecce tuli de manu tua calicem soporis, fundū calicis indignationis meæ, non adificies vt bibas illū vltiā. * Et ponam illū in manu eorū, qui te humiliauerunt, & dixerūt animæ tuæ: Incuruare, vt transeamus: & posuisti vt terram corpus tuū, & quasi viam transeuntibus.

C A P. I II.

Excitatio Sion, hoc est, Christi Ecclesiam ad consolationem ob grauissimam suam redemptionem: meminit descensum Israel in Ægyptum, & liberationem ab Assur: predicatorum autem euangelicæ pacis commendat, excitans omnes ad laudem propter Christum paratum omnibus saluatorem: & de ipsius exaltatione ac humiliatione, & fide Gentium in ipsum.

1. C Onsurge, conturge, induere fortitudinem tua Sion, induere vestimentis gloriæ tuæ Ierusalem, ciuitas sancti: quia non adificiet vltiā vt pertranseat

2. per te incircumcisus & immundus. * Excutere de puluere, conturge, sede Ierusalem: solue vincula colli tui captiua

3. filia Sion. * Quia hæc dicit Dñs gratis vendidisti es, & sine argento redimimini. * Quia hæc dicit Dñs Deus: || In Ægyptum descendit populus meus in principio, vt colonus esset ibi: & Assur absque vlla causa calumniatus est eum.

5. * Et nūquid mihi est hic, dicit Dñs, quoniam ablatus est populus meus gratis? Dominatores eius iniquè agunt, dicit Dñs: || & iugiter tota die nomen meum blasphematur. * Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce adsum. || Quam pulchri super montes pedes annuntiantis, & prædicantis pacem: annuntiantis bonum, prædicantis salutem, dicentis Sion: Regnabit Deus tuus! * Vox speculatorum tuorum: leuauerunt vocem, simul laudabunt: quia oculo ad oculum videbunt cum conuerterit Dñs Sion. * Gaudeat, & laudate simul deserta Ierusalem: quia consolatus est Dñs populum suum, redemit Ierusalem. * Parauit Dñs brachium sanctum suum in oculis omnium Gentium: || & videbunt omnes fines terræ salutare Dei nostri. * Recedite, recedite, exite inde, || polluti: nō nōlite tangere: exite de medio eius, mundamini qui fertis vasa Dñi. * Quoniam nō in tumultu exhibitis, nec in fuga properabitis: præcedet enim vos Dñs, & congregabit vos Deus Israel. * Ecce intelliget seruus meus, exaltabitur, & eleuabitur, & sublimis erit valde. * Sicut iobstpuerunt super te multi, sic inglorius erit inter viros apectus eius, & forma eius inter filios hominum. * Ille sperget gentes multas, super ipsum continebunt reges os suum: quia qui non audierunt, contemplati sunt.

CAP. LIII.

Non omnes Euangelij prædicationem
suscipient: propheta Christi natiuitate
& ignominiosa passione ac morte ip-
sum propter peccata nostra: contempni
habitus est, qui salutem nobis peperit:
de mansuetudine & voluntaria ipsius
oblatione: de gloria & exaltatione
eius, credentiumque multitudine.

Ioan. **Q** Vis credidit auditui nostro? & bra-
12. f. **Q**uium Dñi cui reuelatum est? Et as-
38. cendit sicut virgultu coram eo, & sicut A
Rom. radix de terra scienti non est species ei,
16. c. neque decor: & vidimus eum, & non erat
16. aspectus, & desiderauimus eum. || Despe- 3
|| Mar. cium & nouissimu virorū, virum dolo-
9. b. 11. rum, & scientem infirmitatem: & quasi
absconditus vultus eius & despectus,
|| Mar. vnde nec reputauimus eum. || Verè lā- 4
8. b. 17 guores nostros ipse tulit, & dolores no- B
stros ipse putauit: & nos putauimus eū
quasi leprosum, & percussu a Deo &
|| 1. humiliatum. || Ipse autē vulneratus est 5
Cor. 15 propter iniquitates nostras, attritus est
6. 3. propter scelera nostra: disciplina pacis
nostræ super eum, & liuore eius sanati
sumus. * Omnes nos quasi oues errauim- 6
us, vnusquisq; in viam suā declinauit:
& posuit Dñs in eo iniquitatem omnium
nostrū. * Oblatus est quia ipse voluit, & 7
nō aperuit os suū: sicut ouis ad occisi- C
onē ducetur, & quasi agnus coram ton-
dente se obtumescet, || & non aperiet os 8
26. f. suum. * De angustia, & de iudicio subla- 8
63. 1 tus est: generationem eius quis enarra-
Act. 8 bit? quia abscissus est de terra viuentiū:
f. 32. propter scelus populi mei percussus eum.
* Et dabit impios pro sepulturis, & diui- 9
|| 1. tē pro morte suā: || eo quod iniquitatē
Per. 2 non fecerit, neque dolus fuerit in ore
4. 22. eius. * Et Dñs voluit conterere eum in 10
infirmitate: si posuerit pro peccato ani-
mam suam, videbit semen longæuum, &
voluntas Dñi in manu eius dirigetur.
|| 1. * || Pro eo quod laborauit anima eius, 11
Ioan. videbit & saturabitur: in scientia sua iu- D
3. a. 5. stificabit ipse iustus seruus meus mul-
tos, & iniquitates eorum ipse portabit.
* Ideo disperitiam ei plurimos, & fortiū 12
diuidet spolia, pro eo quod tradidit in
mortē animam suam, || & cum sceleratis
|| Mar. reputatus est: & ipse peccata multorum
15. c. tulit, || & pro transgressoribus rogauit.

CAP. LIV.

Ecclesiā inquit ad latitiam, quod
37. **ex Gentibus furura sit numerosior**
|| Luc. quā erat Synagoga, & per orbem pro-
23. c. paganda, perperua Dei proreptione sit
34. in securitate victura, veteris oblita ca-
lamitatis: quodque ex pretiosis adifi-
cabitur lapidibus, in iustitia fundata:
omnesque in ea docti erunt a Deo mul-
|| Luc. titudine pacis fruiuri.

23. d. Auda || sterilis quæ nō paris decanta
29. **Laudem, & hinni quæ nō pariebas; A**

quoniā multi filij desertz, magis quā Gal. 4
2 eius quæ habet virum, dicit Dñs. * Dila- d. 27. ta locum tentoriij tui, & pelles taberna-
culorum tuorum extende, ne parcas:
lōgos fac funiculos tuos, & clauos tuos
3 consolida. * Ad dexteram enim & ad la-
B uam penetrabis: & semen tuum Gentes
hereditabit, & ciuitates desertas inha-
4 bitabit. * Noli timere, quia non consum-
deris, neque erubescis: non enim te pu-
debit, quia confusiois adolescentiæ
tuz obliuisceris, & opprobrij viduita-
5 tis tuz nō recordaberis amplius. * Quia
C dominabitur tui qui fecit te, || Dñs exer- Luc. 1. c. 32
cituū nomen eius: & redemptor tuus san-
ctus Israël, Deus omnis terræ vocabitur.
6 * Quia vt mulierē derelictā & mœ-
rentē spiritu vocauit te Dñs, & vxorem
ab adolescentia abiecit, dixit Deus tu.
7 * Ad punctum in modico dereliqui te, &
in miserationibus magnis congregabo
8 te. * In momento indignationis abscon-
D di faciem meam parumper a te, & in
misericordia semperiterna miserum sum
9 tuū dixit redemptor tuus Dñs. || Sicut in Gen. 9. b. 11
diebus Noë istud mihi est, cui iurauī ne
inducerem aquas Noë vltra supra ter-
rā: sic iurauī vt non irascar tibi, & non
10 increpem te. * Montes enim commoue-
E buntur: & colles contremiscent: mise-
ricordia autem mea nō recedet a te, &
fœdus pacis meæ nō mouebitur: dixit
11 miserator tuus Dñs. * Paupercula, tem-
pestate conuulsa, absque villa consolati-
one. Ecce ego sterna per ordinem
lapides tuos, & fundabo te in sapphiris.
12 * ponam iaspidem propugnaculi tua:
F & portas tuas in lapides sculptos, &
omnes terminos tuos in lapides desi-
13 derabiles: * || Vniuersos filios tuos do- || Rom. 6. c.
ctos a Dño; & multitudinem pacis filiis 6. c.
14 tuis. * Et in iustitia fundaberis: recede 45.
procul a calumnia, quia non timebis:
& a pauore, quia non appropinquabit
15 tibi. * Ecce accola veniet, qui non erat
mecum, aduena quondam tuus adunge-
16 tur tibi. * Ecce ego creauī fabrum sus-
stantē in igne prunas, & proferentē vas
in opus suū, & ego creauī interfectore
17 ad disperdendū. * Omne vas, quod fictum
est contra te, non dirigetur: & opus
linguā resistentem tibi in iudicio iudi-
cabis. Hæc est hereditas seruorum Dñi,
& iustitia eorum apud me, dicit Dñs.

CAP. LV.

Omnes ad fidem vocans, promittit
donorum spiritalium abundantiam:
reuocantur a peccatis impij, cum Domi-
nus misericors sit & verax in promissis
de profectu prædicationis Euangelij &
felicitate credentium.

1 Omnes sitientes venite ad aquas: & 51. d. 33
A qui non habetis argentum, propera- Apoc.
te, emite, & comedite: venite, emite 22. d.
absque argento, & absque villa commuta-
tione 17.

tione vinum & lac. * Quare appenditis 2
argentum non in panibus; & laborem
vestrum non in saturitate? audite au-
ditiſtes me; & comedite bonū, & delecta-
bitur in craſſitudine anima veſtra. * In- 3
clinate aurem veſtram, & venite ad me: B
audite, & viuet anima veſtra, & ſerui-
|| **17.** vobis cum pactum ſempiternum; || miſe-
13. c. ricordias Dauid fideles. * Ecce teſtem 4
34. populi dedi eum, ducem ac præcepto-
rem Gētibus. * Ecce gentē quam nescie- 5
bas, vocabis: & Gentes, quæ te non co-
gnouerunt ad te current, propter Dñm
Deum tuum, & ſanctum Iſraēl, quia glo-
rificaui te. * Quærite Dñm, dum inue- 6
niri poteſt: inuocate eum, dum propē
eſt. * Derelinquat impius viam ſuam, & 7
vir iniquus cogitationes ſuas, & reuer-
tatur ad Dñm, & miſerebitur ei, & ad
Deum noſtrum: quoniam multus eſt ad C
ignofcendum. * Non enim cogitationes 8
meæ, cogitationes veſtræ: neque viæ ve-
ſtræ, viæ meæ, dicit Dñs. * Quia ſicut 9
exaltantur cæli à terra, ſic exaltatæ ſunt
viæ meæ à viis veſtris, & cogitationes
meæ à cogitationibus veſtris. * Et quo- 10
modo deſcendit imber, & nix de cælo,
& illuc vltà non reuertitur, ſed inebriat
terrā, & inſundit eā, & germinare D
eam facit, & dat ſemen ſerenti, & panē 11
comedenti. * Sic erit verbum meum,
quod egredietur de ore meo: non reuer-
tetur ad me vacuū, ſed faciet quæcum-
que volui, & proſperabitur in his, ad
quæ miſi illud. * Quia in lætitia egredie- 12
mini, & in pace deducemini: montes &
colles cantabūt coram vobis laudem, &
omnia ligna regionis plaudent manu.
* Pro ſalūca aſcēdet abies, & pro vrtica 13
creſcet myrthus: & erit Dñs nominatus
in ſignum æternum, quod nō auferetur.

C A P. LVI.

Omnes cuiuſque gentis aut conditio-
nis horreatur Dominus ad ſeruanda ſua
præcepta: conſolatio Eunuchorum iuſto-
rum: domus Dei, domus eſt orationis:
gravis increpatione & comminatione aduer-
ſus paſtores Ieruſalem, quos cæcos &
canes muros ac impudentes appellat.

Sap. 1. **H**æc dicit Dñs: Custodite iudicium, 1
a. i. & facite iuſtitiam: quia iuxta eſt A
ſalus mea vt veniat, & iuſtitia mea vt
reueletur. * Beatus vir, qui facit hoc, & 2
ſilius hominis, qui apprehendet iſtud
custodiens ſabbatum ne polluat illud,
custodiens manus ſuas ne faciat omne
malum. * Et non dicat ſilius aduenæ, qui 3
adhæret Dño, dicens: Separatione dñi- B
der me Dñs à populo ſuo: Et non dicat
Eunuchus: Ecce ego lignum aridū. * Quia 4
hæc dicit Dñs Eunuchis: Qui custodie-
runt ſabbata mea, & elegerint quæ ego
volui, & teneverint ſœdus meum: Dabo 5
eis in domo mea, & in muris meis locū,
& nomen melius à filiis & filiabus no-

men ſempiternum dabo eis, quod non
operibit. * Et filios aduenæ, qui adhærent
Dño, vt colant eum, & diligant nomen
eius, vt ſint ei in ſervos. omnem custo-
C dientem ſabbatum ne polluat illud, &
7 tenentem ſœdus meum: * Adducam eos
in montem ſanctū meum, & lætificabo
eos in domo orationis meæ: holocauſta
eorum, & victimæ eorum placebūt mi-
hi ſuper altari meo: || quia domus mea. || Ier.
domus orationis vocabitur cunctis po- 7. b. 12
pulis. * Ait Dñs Deus, qui congregat diſ- 8
perſos Iſraēl: Adhuc congregabo ad 21. b.
9 eum congregatos eius. * Omnes beſtiæ 13.
agri venite ad deuorandū, vniuerſæ be- Marc.
10 ſtiæ ſalut. * Speculatores eius cæci om- 11. b. 17
D nes, neſcierunt vniuerſificanſes muti non Luc.
valentes latrare, videntes vana dormiē- 19. g.
11 tes, & amantes ſomnia. * Et canes impu- 46.
dentiſſimi neſcierūt ſaturitatē: ipſi pa-
ſtores ignorauerūt intelligentiam: om-
nes in viam ſuam declinauerunt, vnus-
quisq; ad auaritiā ſuam, à ſummo vſ-
12 que ad nouiſſimum. * Venite, ſumamus
vinum, & impleamur ebrietate, & erit
ſicut hodie, ſic & cras, & multo amplius.

C A P V T LVII.

Iuſtorum interitus, & ſutura ipſo-
rum requies non intelligitur ab impiis,
cum quibus Deus hic expoſtulat ſuper
idololatria, aliſque ipſorum ſceleribus,
denuntiāns eos humiliandos: con-
uerſis autē pax & conſolatio promit-
titur: cum impij cor ſic tanquam ma-
referuens cui non eſt pax.

Illus perit, & nō eſt qui recogitet in
A corde ſuo: & viri miſericordiæ colli-
guntur, quia non eſt qui intelligat: à facie
enim malitiæ collectus eſt iuſtus. 2
* Veniat pax, requieſcat in cubili ſuo qui
3 ambulauit in directione ſua. * Vos autē
accedite huc: ſilij auguraticis: ſemen
4 adulteri, & fornicariæ. * Super quē luſi-
ſtis? ſuper quem dilataſtis os, & eieciſtis
linguā? numquid non vos ſilij ſelecti,
5 ſemen mendax? * qui conſolamini in
diis ſubter omne lignū frondofum, im-
molantes paruulos in torrentibus, ſub-
6 ter eminentes petras? in partibus tor-
rentis pars tua, hæc eſt ſors tua: & ipſis
effudiſti libamen, obuſiſti ſacrificium,
numquid ſuper his non indignator? 7
* Super montē excelsū & ſublimē po-
ſuiſti cubile tuum, & illuc aſcendiſti vt
8 immolares hoſtias. * Et poſt oſium, &
retro poſtem poſuiſti memoriale tuum:
quia iuxta me diſcooſpexiſti, & ſuſce-
piſti adulterum: dilataſti cubile tuum, &
9 pepigiſti cum eis ſœdus: dilexiſti ſtratū
eorum manu operata. * Et ornaſti te regi-
vnguento, & multiplicatiſti pigmenta tua.
Miſiſti legatos procul, & humiliata es
10 vſque ad inferos. * In multitudine vi-
tæ laboraſti: non dixiſti: Quieſcā: vitā
manus tuæ inueniſti, propterea non ro-
gaſti.

gasti. * Pro quo sollicita timuisti, quia
mentita es, & mei non es recordata, ne-
que cogitasti in corde tuo? quia ego ta-
cens, & quasi non videns, & mei oblita
es. * Ego annuntiabo iniquitatem tuam, &
opera tua non proderunt tibi. * Cum
clamaueris, liberent te congregati tui,
& omnes eos auferet ventus, tollet a-
ura. Qui autem fiduciam habet mei, he-
reditabit terram, & possidebit montem
sanctum meum. * Et dicam: || Viam faci-
te, præbere iter, declinate de semita,
auferte offendicula de via populi mei.
|| *Inf.* 12
62. d. 10. * Quia hæc dicit Excelsus, & sublimis
habitans æternitatem: & sanctum nomen
eius in excello & in sancto habitans, &
cum contrito & humili spiritu: vt viui-
ficet spiritum humilium, & viuificet cor
contritorum. * Non enim in sempiternum
litigabo, neque vsque ad finem irascar:
quia spiritus à facie mea egredietur, &
flatus ego faciam. * Propter iniquita-
tem auaritiæ eius iratus sum, & percuss-
i eum: abscondi à te faciem meam, & indi-
gnatus sum: & abiit vagus in via cordis
sui. * Vias eius vidi, & sanauit eum, & re-
dixi eum, & reddidi consolationes ipsi,
& iugentibus eius. * Creauit fructum la-
biorum pacem, pacem ei, qui longè est,
& qui propè, dixit Dñs, & sanauit eum.
* Impij autem quasi mare feruēs, quod
quiescere non potest, & redundam flu-
cius eius in conculcationem & lutum.

|| *Sup.* 48. d. 22. * || Non est pax impiis, dicit Dñs Deus.

C A P L V I I I.

Reprehendit Iudaorum hypocritism, ostendens eorum ieiunium non esse Deo acceptabile: & quæ debeant illud comitari: quibus adhiberi multa præstatur hominibus beneficia: quomodo debeat sabbatum celebrari, abnegata propria voluntate, & quod sit premium ita celebrantium.

Clama, ne cesses, quasi tuba exalta
vocem tuam, & annuntia populo
meo scelera eorum, & domui Iacob pec-
cata eorum. * Me etenim de die in diem
queris, & scire vias meas volunt: quasi
gens, quæ iustitiam fecerit, & iudicium
Dei sui non dereliquerit: rogant me iu-
dicia iustitiæ: appropinquare Deo vo-
lunt. * Quare ieiunauimus, & nõ aspi-
xi: humiliauimus animas nostras, & neci-
cisti? Ecce in die ieiunii vestri inueni-
uit voluntas vestra, & omnes debitores
vestros repetitis. * Ecce ad lites & con-
tentiones ieiunaris, & percutitis pugno;
B impiè. Nolite ieiunare sicut vsq; ad hæc
diem, vt audiat in excello clamor ve-
|| *Zac.* 7. b. 5. * Numquid tale est ieiunium, quod
elegi, per diem affligere hominē animā
sua? numquid contorquere quasi circuli
caput suum, & faciem, & cinerem
sternere? nõquid istud vocabis ieiunium,
& diē acceptabilem Dño? * Nonne hoc

est magis ieiunium, quod elegi? dissolue
colligationes impietatis, solue fascicu-
los deprimentis? dimitte eos, qui con-
tracti sunt, liberos, & omne onus dirui-
7 pe. || Frange esurienti panem tuum, & || *Ez.*
C egenos vagosq; induc in domum tuam 18. b. 7
cum videris nudum, operi eum, & carnē
tuam ne despexeris. * Tunc erumpet
8 quasi manē lumen tuum, & finitas tua
citius orietur, & anteibit faciem tuam 35.
9 iustitia tua, & gloria Dñi colliget te.
* Tunc inuocabis, & Dñs exaudiet: cla-
mabis, & dices: Ecce adsum, si abstuleris
de medio tui catenam, & desieris exten-
10 dere digitum, & loqui quod non prodest.
* Cum efuderis esurienti animam tuam,
& animam afflictam repleueris, orietur
in tenebris lux tua, & tenebræ tuæ erūt
11 sicut meridies. * Et requiem tibi dabit
Dñs semper, & implebit splendoribus
animam tuam, & ossa tua liberabit, &
eris quasi hortus irriguus, & sicut fons
12 aquarum, cuius non deficient aquæ.
* || Et ædificabuntur in te deserta secu- || *Inf.* 61. b.
lorum: fundamenta generationis & ge-
nerationis suscitabis: & vocaberis ædi-
13 ficator sepium, auertens semitas in quietem.
* Si auertetis à sabbato pedem tuum,
facere voluntatem tuam in die sancto
meo, & vocaueris sabbatum delicatum,
& sanctum Dñi gloriosum, & glorifica-
ueris eum dum non facis vias tuas, &
non inuenitur voluntas tua, vt loquaris
14 sermonem: * Tunc delebaberis super
Dño: & sustollam te super altitudines
terræ, & cibabo te hereditate Iacob pa-
tris tui, os enim Domini locutum est.

C A P L I X.

Potens ac benignus est Deus ad saluandum Iudaos: sed iniquitates eorum, quas propheta persequitur, impediunt ne exaudiantur ac saluentur: propter quas & conspiciuntur se iuste à Deo desertos, & excruciatos, affligi variis malis: de furore Domini in malos, & benignitate erga penitentes.

Ecce nõ est abbreviata manus Dñi vt Num.
A saluare nequeat, neque aggrauata est 11. e.
auris eius vt nõ exaudiat: Sed iniqui-
tates vestræ diuiserunt inter vos & Deum
3 vestrum, & peccata vestra absconderunt 50. a. 3
faciē eius à vobis ne exaudiret. || Ma- || *Sup.*
nus enim vestræ polluta sunt sanguine, 1. d. 15
& digiti vestri iniquitate: labia vestra
locuta sunt mendaciū, & lingua vestra
4 iniquitatē fatur. * Nõ est qui inuocet ius-
titiam, neq; est qui iudicet verè: sed cõsi-
dunt in nihilo, & loquuntur vanitates. || || *Iob.*
conceperunt laborē, & peperunt iniquita- 15. d.
5 tē. * Oua aspidū ruperūt, & telas araneæ
texuerunt: qui comederit de ouis eorū,
moriētur: & quod confortum est, erum-
6 pet in regulum. * Telæ eorū non erunt
B in vestimentum, neq; operientur opera-
bus suis: opera eorum opera inutilia, &
opus

opus iniquitatis in manibus eorum,
 || *Pro.* || Pedes eorum ad malum currunt, & 7
 1. b. 16 festinant ut effundat sanguine innocentem.
 Ro. 3. tem: cogitationes eorum cogitationes
 b. 15. inutiles: vastitas & contritio in vis eorum.
 Viam pacis nescierunt, & non est 8
 iudiciū in gressibus eorum, semitæ eorum
 incuruatæ sunt eis: omnis qui calcat in eis,
 ignorat pacem. Propter hoc 9
 elongatum est iudiciū a nobis, & non apprehendit nos iustitia: expectauimus lucem,
 & ecce tenebræ; splendorem, & in tenebris ambulauimus. Palpauimus sicut cæci parietes,
 & quasi absque oculis atrectauimus: impegimus meridie quasi in tenebris,
 in caliginosis quasi mortui. Rugiemus quasi vni omnes, & quasi columbæ meditates gememus:
 expectauimus iudiciū, & non est; salutem, & elongata est a nobis. Multipli-
 catæ sunt enim iniquitates nostræ coram te, & peccata nostra responderunt nobis,
 quia scelera nostra nobiscum, & iniquitates nostras cognouimus,
 peccare & mēiri contra Dominū: & auersi sumus ne iremus post tergū Dei nostri,
 ut loqueremur calumniā & trāgressiōnem: concepimus, & locuti sumus de corde
 verba mendacij. Et cōuersum est retrorsum iudiciū, & iustitia lōge stetit:
 quia corruit in platea veritas, & æquitas non potuit ingredi. Et facta est veritas
 in obliuione: & qui recessit a malo, prædæ patuit: & vidit Dñs, & malum apparuit
 in oculis eius, quia non est iudiciū, & vidit quia non est vir: & aporiarus est,
 quia non est qui occurrat: & saluauit sibi brachium suum, & iustitia
 || *Eph.* || Eius ipsa conformauit eum. || Indutus 17
 6. c. 17 est iustitia vt lorica, & galea salutis in 5. The. capite eius indutus est vestimētis vltionis,
 5. b. 8. nis, & opertus est quasi pallio zeli. Sicut ad vindictam quasi ad retributionē
 indignationis hostibus suis: & vicissitudinem inimicis suis: insulis vicem reddet.
 Et timebunt qui ab Occidente, nomen Dñi: & qui ab ortu solis, gloriam eius:
 quæ venerit quasi fluminis violentæ. || *Rom.* || quem spiritus Domini cogitet: || & 20
 11. d. venerit Sion redemptor, & eis qui redeunt ab iniquitate in Iacob, dicit Dominus:
 26. Hoc sordus meum cum eis dicit Dominus: Spiritus meus, qui es in te, & verba mea, quæ posui in ore tuo, non recedet de ore tuo, & de ore seminis tui,
 & de ore seminis seminis tui, dicit Dominus, amodo & vsque in sempiternum.

CAP. LX.

Ecclesia ad exultationem excitatur, quod in ea Vñ gloria reluceat ad quam accessure sunt plurimæ nationes, & quæ ad eam non venerint peribunt: in qua pax, iustitia & laus Dei inueniuntur: ablata iniquitate: erigite Dominus ei in lucem sempiternam & gloriam.

Tom. II.

SVrge, illumina Ierusalem: quia ven-
 nit lumen tuum, & gloria Dñi super te orta est. Quia ecce tenebræ operiet terram, & caligo populos: super te autē orietur Dominus, & gloria eius in te videbitur. Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui.
 || *Leu.* || in circuitu oculos tuos, & vide: || *Sup.* || omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: filij tui de longē venient, & filiz tue de latere surgent. Tunc videbis, & afflues, & mirabitur & dilatabitur cor tuum, quando cōuersa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo gentium veniet tibi. Inundatio camelorū operiet te, dromedarij Madian & Ephā: omnes de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domino annuntiantes.
 7. || Omne pecus Cedar congregabitur tibi, arietes Nabaiorū ministrabunt tibi: offerentur super placabili altari meo, & domum maiestatis meæ glorificabo.
 8. || Qui sunt isti, qui vt nubes volant, & quasi columbæ ad fenestras suas? Me enim insulz expectant, & naues maris in principio, vt adducam filios tuos de longē: argenti eorum, & aurum eorum cum eis, nomini Dñi Dei tui, & sancto Israël, quia glorificauit te. Et edificabunt filij peregrinorū muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi: in indignatione enim mea percussit te: & in reconciliatione mea misertus sum tui.
 || *Et aperientur portæ tuæ iugiter: die ac nocte non claudētur, vt afferatur ad te fortitudo Gentium, & reges earum adducantur. Gens enim, & regnū, quod non seruerit tibi, peribit: & Gentes solitudine vastabuntur. Gloria Libani ad te veniet, abies & buxus, & pinus simul, ad ornandum locum sanctificationis meæ: & locum pedum meorū glorificabo. Et venient ad te curui filij eorum, qui humiliauerunt te, & adorabūt vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi, & vocabunt te Ciuitatē Domini, Sion sancti Israël. Pro eo quod fuisti derelicta, & odio habita, & non erat qui te transiret, ponam te in superbiam sæculorū, gaudiū in generatione & generationem: & fuges lac Gentium, & mamilla regū lactaberis: & scies quia ego Dñs saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob. Pro ære afferā aurum, & pro ferro afferam argentum, & pro lignis æs, & pro lapidibus ferrū: & ponam visitationem tuā pacem, & præpositos tuos iustitiam. Non audietur vltā iniquitas in terra tua, vastitas & contritio in terminis tuis, & occupabit salus muros tuos, & portas tuas laudatio. Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem, nec splendor lunæ illuminabit te: sed erit tibi Dñs in lucē sempiternam, & Deus tuus in gloriam tuam.*

C

C A P. I X I.

Christi Saluatoris officium, & humani generis reparationem pulchre explicat: prædicatione quoque ministrorum Christi Gentes ad fidem conuertendas: additur de consolatione credentium & gloria ministrorum: Ecclesia lætatur suam felicitatem mire sibi gratulatur.

Luc. Spiritus Dñi super me, eo quod vnxe-
rit Dñs me: ad annuntiandū mansue-
ris misit me, vt mederer cōtritis corde,
& prædicarem captiuis indulgentiam,
& clausis apertionem: * vt prædicarem
annum placabilem Domino, & diem vl-
tionis Deo nostro: || vt consolarer om-
nes lugentes: * vt ponerem lugentibus
Sion: & d. rē eis coronā pro cinere, oleū
gaudij pro luctu: palliū laudis pro spiri-
tu mœoris: & vocabuntur in ea fortes
iustitiz, plantatio Dñi ad glorificandū.
|| **Sup.** * || Et ædificabunt deserta, & sæculo, &
ruinas antiquas erigent, & instaurabunt
ciuitates desertas, dissipatas in genera-
tionē & generationē. * Et stabūt alieni,
& pascunt pecora vestra: & filij peregrinorū,
agricolæ & vinitores vestri erūt.
* Vos autē Sacerdotes Dñi vocabimini:
Ministri Dei nostri, dicetur vobis: Forti-
tudinē Gentium comedetis, & in gloria
earum superbiertis. * Pro confusione ve-
stra duplici & rubore, laudabunt partē
suam: propter hoc in terra sua duplicia
possidebunt, lætitia sempiterna erit eis.
* Quia ego Dñs diligens iudiciū, & odio
habens rapinam in holocausto: & dabo
opus eorum in veritate, & sædus perpe-
tuum feriā eis. * Et scient in Gentibus
semen eorum, & germen eorum in me-
dio populorum: omnes qui viderint
eos, cognoscent illos, quia isti sunt se-
men, cui benedixit Dñs. * Gaudens gau-
deso in Dño, & exultabit anima mea in D
Deo meo: quia induit me vestimentis
salutis: & indumento iustitiz circumde-
dit me quasi sponsum decoratū coro-
nā, & quasi sponsum ornata moniliis
suis. * Sicut enim terra profert germen
suum, & sicut hortus semen suum ger-
minat: sic Dñs Deus germinabit iustitiā
& laudem coram vniuersis Gentibus.

C A P. I X I I.

Propheta non cessat propter impios Christum annuntiare, prophetans de Christi aduentu & conuersione Gentium

de felicitate, gloria & exaltatione Ecclesia ex Dei gratia beneplacito erga ipsam: de prædicatoribus Ecclesia: & Euangelio per orbem diuulgando.

1 Propter Sion non tacebo, & propter
A Ierusalem non quiesco, donec egre-
diatur vt splēder iustus eius, & saluator
eius vt lampas accendatur. * Et videbūt
Gentes iustū tuū, & cuncti reges incly-
tum tuū: & vocabitur tibi nomen nouū,
quod os Dñi nominabit. * Et eris coro-
na gloriæ in manu Dñi, & diadema re-
gni in manu Dei tui. * Non vocaberis
vltrā derelicta: & terra tua non vocabi-
tur amplius Desolata: sed vocaberis
Voluntas mea in ea, & terra tua inhabi-
tata, quia complacuit Dño in ea: & terra
tua inhabitabitur. * Habitabit enim iu-
uenis cum virgine, & habitabit in te fi-
lij tui: Et gaudebit sponsus super spon-
sam, & gaudebit super te Deus tuus.
* Super muros tuos Ierusalem constitui
Custodes, tota die & tota nocte in per-
petuū non tacebunt. Qui remisimini
Dñi, ne taceatis, * & ne detis silentium
eis, donec stabiliat, & donec ponat Ieru-
salem laudē in terra. Iurauit Dñs in dex-
tera sua, & in brachio fortitudinis suæ:
Si dederō triticum tuum vltrā cibū ini-
micis tuis: & si biberint filij alieni vinū
tuū, in quo laborasti. * Quia qui congre-
gant illud, comedent, & laudabūt Dñm:
& qui comportant illud, bibent in atriis
sanctis meis. Transite, transite per por-
tas, || præparate viam populo, planum
facite iter, eligite lapides, & eleuate fi-
gnum ad populos. || Ecce Dñs auditum
fecit in extremis terræ, dicite filiæ Sio:
Ecce saluator tuus venit: ecce merces
eius cum eo & opus eius coram illo.
* Et vocabunt eos, Populus sanctus, re-
dempti à Domino. Tu autem vocaberis:
Quæsit ciuitas, & non derelicta.

C A P. I X I I I.

Dicit se Dominus sanguine aspersum dum solus viciisset hostes: Deum multa præstitisse israelicis beneficia, sed propter iniquitates suas sunt ab eo derelicti, propheta autem miserationum Domini memor, inuocat ipsius misericordiam super populum suum, quem à Deo desertum conuerterit.

1 Quis est ille, qui venit de Edō, tinctis
vestibus de Bosra: iste formosus in
stola sua, gradiēs in multitudine forti-
tudinis suæ. Ego, qui loquor iustitiā, &
pugnator sū ad saluandū. * || Quare
ergo rubrū est indumentū tuū, & vesti-
mēta tua sicut calcantium in torculari?
* Torcular calcaui solus, & de Gentibus
non est vir meū: calcaui eos in furore
meo, & cōculcaui eos in ira mea & as-
persus est sanguis eorū super vestimēta
mea: & omnia indumentā mea inquinauī.
|| Dies enim vltonis in corde meo annū-
redem

redēptionis meæ venit.* Circūspexi, & non erat auxiliator: quæsiui, & non fuit qui adiunaret: & saluauit mihi brachiū meum, & indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.* Et cōculcaui populos in furore meo, & inebriauit eos in indignatione mea, & detraxi in terram virtutem eorum.* Miserationū Dñi recordabor, laudē Dñi super omnibus quæ reddidit nobis Dñs, & super multitudinē bonorum domui Israël, quæ largitus est eis secundū indulgentiā suā, & secundū multitudinem misericordiarum suarū.* Et dixit: Verumtamen populus meus est, filij non negantes: & factus est eis saluator.* In omni tribulatione eorum non est tribulatus: & angelus faciei eius saluauit eos in dilectione suā, & in indulgentia sua ipse redemit eos, & portauit eos, & eleuauit eos cunctis diebus sæculi.* Ipsi autē ad iracundiā prouocauerunt, & affixerunt spiritum sancti eius: & cōuersus est eis in inimicum, & ipse debellauit eos.* Et recordatus est

|| *Exo.* dierum sæculi Moysi, & populi sui. || vbi
14. g. est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui? vbi est qui posuit in medio eius spiritū sancti sui? Qui eduxit ad dexteram Moysen brachio maiestatis suæ, qui scidit aquas ante eos, vt faceret sibi nomē sempiternum: * Qui eduxit eos per abyssos, quasi equum in deserto non impingentem.* Quasi animal in cāpo descendens, spiritus Dñi ductor eius fuit: sic adduxisti populū tuū, vt faceres tibi nomen gloriæ. || Attende ||
26. c. de celo, & vide de habitaculo sancto Dñi, tuo, & gloriæ tuæ: vbi est zelus tuus, & Bara. fortitudo tua, multitudo viscerū tuorū, & c. 16 & miserationum tuarū? super me continuerunt se.* Tu enim pater noster, & Abraham nesciuit nos, & Israël ignorauit nos: tu Dñe pater noster: redēptor noster, a sæculo nomē tuum.* Quare errare nos fecisti Dñe de viis tuis: indurasti cor nostrū ne timeremus te: conuertere propter seruos tuos, tribus hereditatis tuæ.* Quasi nihilum possederunt populū sanctū tuū: hostes nostri cōculcauerunt sanctificationē tuā.* Facti sumus quasi in principio: cum non dominareris nostri, neque inuocaretur nomē tuū super nos.

CAPVT I X I V.

Perit propheta vt Deus nomē suum & potentia inimicū nostrū faciat: facta quoque mentione felicitatis qua Deus expectantibus preparata est, conscribitur ac luger populi sui iniquitates, immunditias, & exilium, orans pro liberatione.

Vtinā dirumperes callos, & descēderes: a facie tua montes defluerent. A
Sicut exultio ignis tabesceret, aquæ ardere igni: vt oīū fieret nomen tuum inimicis tuis: a facie tua gētes turbarentur.* Cum feceris mirabilia, non susti-

nebimus: descendisti, & a facie tua montes defluerunt.* A sæculo non audierunt, neque auribus perceperunt: || locutus non vidit, Deus absque te, quæ præparasti expectantibus te.* Occurristi latrantibus, & facienti iustitiam: in viis tuis recordabitur tui: ecce tu iratus es, & peccauimus: in ipsis sumus semper, & saluabimur.* Et facti sumus vniuersus omnes nos: & quasi pannus menstruatus vniuersa iustitia nostræ: & cecidimus quasi solum vniuersi, & iniquitates nostræ quasi ventus abstulerunt nos.* Non est qui inuocet nomen tuum: qui consurgat & teneat te: abscondisti faciem tuam a nobis, & allisisti nos in manu iniquitatis nostræ.* Et nunc Dñe, pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & opera manū tuarum omnes nos: || Ne irascaris Dñe satis, & ne ultra memineris iniquitatis nostræ: ecce deserta facta est, Ierusalem desolata est. Domus sanctificationis nostræ, & gloriæ nostræ, vbi laudauerūt te patres nostri, facta est in exultationem ignis, & omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas.* Numquid super his continebis te Dñe, tacebis, & affliges nos vehementer?

C A P. I X V.

Gentium conuersio, & Iudaorum propter iniquitates suas & idololatriam abiectio, seruatis tamen paucis reliquiis ab eis: comminatio his qui Dei legem abiecerunt, & prospera ac noua omnia seruati Dei nuntiantur: de quorum felicitate & Dei erga ipsos benignitate multis agit propheta.

Qvæserunt me qui antequam non interrogabant, inuenerunt qui non quæsierunt me, dixi: Ecce ego, ecce ego ad gentē, quæ non inuocabat nomen meū, & expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in via non bona post cogitationes suas.* Populus qui ad iracundiā prouocat me ante faciem meam semper: qui immolant in hortis, & sacrificant super lateres,* quī habitant in sepulchris: & in delubris idolorū dormiunt: qui comedunt carnē suillam, & ius profanū in vasis eorum,* Qui dicunt: Recede a me, non appropinques mihi, quia immundus es: isti sumus erit in furore meo, ignis ardens tota die.* Ecce scriptū est corā me: non tacebo, sed reddā & retribuā in finem eorum,* iniquitates vestras, & iniquitates patrum vestrorū simul dicit Dñs, qui sacrificauerūt super montes, & super colles exprobrauerunt mihi, & remetiatur opus eorū primū in finem eorum.* Hæc dicit Dñs: Quomodo si inueniatur granū in botro, & dicatur: Ne dissipes illud, quoniam benedictio est: sic faciā pro-

pter seruos meos, vt non disperdam totum. Et educam de Iacob semen; & de Iuda possidentē montes meos; & hereditabunt eā electi mei, & serui mei habitabunt ibi. Et erunt cāpestria in caualas gregū, & vallis Achor in cubile armentorū, populo meo, qui requisierunt me. Et vos qui dereliquistis Dñm qui obliuiscitis montem sanctum meum qui ponitis Fortanz mensam, & libatis super eam. Numerabo vos in gladio, &

¶ *Iron* omnes in eade corruietis. ¶ Pro eo quod vocauis, & nō respondistis, locutus sum, & non audistis: & faciebatis malū in oculis meis, & quz nolui, elegistis. ¶ *1e.* Propter hoc hęc dicit Dñs Deus: Ecce serui mei comedēt, & vos esurietis: Ecce serui mei bibēt, & vos sitietis. Ecce serui mei latrabunt, & vos confundemini: Ecce serui mei laudabunt prę exultatione cordis, & vos clamabitis prę dolore cordis, & prę contritione spiritus ululabitis. Et dimittetis nomē vestrum iuramentum electis meis: & interficiet te Dñs Deus, & seruos suos vocabit nomine alio. In quo qui benedictus est super terram, benedictur in Deo amen, & qui iurat in terra, iurabit in Deo amen: quia obliuioni traditę sunt angustię priores, & quia absconditi sunt ab oculis meis. ¶ *Ecce enim ego* creō czlos nouos, & terrā nouā: & non erunt in memoria priora, & non ascendet super cor. Sed gaudebitis & exultabitis vsq; in sempiternum in his, quę ego creō: quia ecce ego creō Ierusalem exultationem, & populū eius gaudium. Et exultabo in Ierusalē, & gaudebo in populo meo: & nō audietur in eo vltrā vox fletus & vox clamoris. Nō erit ibi ampliū infans dierum, & senex qui nō impleat dies suos: quoniā puer centum annorum morietur, & peccator centum annorū maledictus erit. Et ædificabunt domos, & habitabunt: & plantabunt vineas, & comedent fructus earum. Non ædificabunt, & alius habitabit: non plātabūt, & alius comedet: secundum enim dies ligni, erūt dies populi mei, & opera manuum eorum inueterabunt: electi mei non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione: quia semen benedictorum Domini est, & nepotes eorum cum eis. ¶ *¶* Eratque antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. ¶ *¶* Lupus & agnus pascētur simuleo & bos comedent paleas: & serpenti pulvis panis eius: non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

C A P. L X V I.

Dominus cali & terra non templū respicit, quod Iudei pro loco quietis illi ædificare volebāt, sed spiritum humiliatum: reiciuntur veteris legi sacrificia: Iudeorum aduersus Christum ipsiusq; discipulos perniciatiam puniendā ostenditur: de Christi natiuitate & Ecclesia facunditate, cui vt omnes collarentur exhortatur; ostendens beneficia quę a Domino recipiunt, & quale futurum sit malorum iudiciū, & quomodo per discipulorum Christi predicationem Gentes conuerterentur: de finali quoque retributione malorum & bonorum.

¶ Hęc dicit Dñs: ¶ Calum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quę est ista Domus, quam ædificabitis mihi? & quis est iste locus quietis meę? Omnia hęc manus mea fecit, & facta sunt vniuersa ista, dicit Dominus, ad quem autem respiciā nisi ad pauperculum, & contritum spiritum, & tremens sermones meos? Qui immolat bonum, quasi qui interficiat virum: qui mactat pecus, quasi qui excerebret canē: qui offert oblationē, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hęc omnia elegerunt in viis suis, & in abominationibus suis anima eorū delectata est. Vnde & ego eligam illusiones eorū, & quz timebant, adducam eis: ¶ quia vocauis, & non erat qui responderet: locutus sum, & non audierunt, fecerintque malum in oculis meis, & quz nolui elegerunt. Audite verbum Dñi qui tremis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odientes vos, & abicientes propter nomen meum: glorificetur Dñs, & videbimus in læticia vestra: ipsi autem confundentur. Vox populi de ciuitate, & vox de templo, vox Dñi reddentis retributionem inimicis suis. Antequam parturiret, peperit: antequā veniret paritus eius, peperit masculū. Quis audiuit vmquam tale? & quis vidit huic simile? nunquid parturiret terra in die vna? aut parietur gens simul, quia parturiunt & peperit Sion filios suos? Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non paria, dicit Dñs? si ego, qui generationem ceteris tribus sterilibus ero, ait Dñs Deus totius? Ieramina cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuersi, qui lugetis super eam, vt fugatis, & repleamini ab vberē consolationis eius: vt mulgeatis, & deliciis affluatis ab omni moda gloria eius. Quia hęc dicit Dñs: Ecce ego declinabo super eā quasi fluuiū pacis, & quasi torrentem inundantē gloriam Gentium, quia fugisietis vbera portabimini, & super genua blandientur vobis. Quomodo si cui mater blandiatur: ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. Videbitis, & gaudebit cor vestrū, & ossa vestra quasi herba germinabūt, & cognoscetur natus Dñi seruis eius, & indignabitur inimici

¶ *Hęc dicit Dñs: ¶ Calum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quę est ista Domus, quam ædificabitis mihi? & quis est iste locus quietis meę? Omnia hęc manus mea fecit, & facta sunt vniuersa ista, dicit Dominus, ad quem autem respiciā nisi ad pauperculum, & contritum spiritum, & tremens sermones meos? Qui immolat bonum, quasi qui interficiat virum: qui mactat pecus, quasi qui excerebret canē: qui offert oblationē, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hęc omnia elegerunt in viis suis, & in abominationibus suis anima eorū delectata est. Vnde & ego eligam illusiones eorū, & quz timebant, adducam eis: ¶ quia vocauis, & non erat qui responderet: locutus sum, & non audierunt, fecerintque malum in oculis meis, & quz nolui elegerunt. Audite verbum Dñi qui tremis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odientes vos, & abicientes propter nomen meum: glorificetur Dñs, & videbimus in læticia vestra: ipsi autem confundentur. Vox populi de ciuitate, & vox de templo, vox Dñi reddentis retributionem inimicis suis. Antequam parturiret, peperit: antequā veniret paritus eius, peperit masculū. Quis audiuit vmquam tale? & quis vidit huic simile? nunquid parturiret terra in die vna? aut parietur gens simul, quia parturiunt & peperit Sion filios suos? Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non paria, dicit Dñs? si ego, qui generationem ceteris tribus sterilibus ero, ait Dñs Deus totius? Ieramina cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuersi, qui lugetis super eam, vt fugatis, & repleamini ab vberē consolationis eius: vt mulgeatis, & deliciis affluatis ab omni moda gloria eius. Quia hęc dicit Dñs: Ecce ego declinabo super eā quasi fluuiū pacis, & quasi torrentem inundantē gloriam Gentium, quia fugisietis vbera portabimini, & super genua blandientur vobis. Quomodo si cui mater blandiatur: ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. Videbitis, & gaudebit cor vestrū, & ossa vestra quasi herba germinabūt, & cognoscetur natus Dñi seruis eius, & indignabitur inimici*

¶ *Hęc dicit Dñs: ¶ Calum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quę est ista Domus, quam ædificabitis mihi? & quis est iste locus quietis meę? Omnia hęc manus mea fecit, & facta sunt vniuersa ista, dicit Dominus, ad quem autem respiciā nisi ad pauperculum, & contritum spiritum, & tremens sermones meos? Qui immolat bonum, quasi qui interficiat virum: qui mactat pecus, quasi qui excerebret canē: qui offert oblationē, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hęc omnia elegerunt in viis suis, & in abominationibus suis anima eorū delectata est. Vnde & ego eligam illusiones eorū, & quz timebant, adducam eis: ¶ quia vocauis, & non erat qui responderet: locutus sum, & non audierunt, fecerintque malum in oculis meis, & quz nolui elegerunt. Audite verbum Dñi qui tremis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odientes vos, & abicientes propter nomen meum: glorificetur Dñs, & videbimus in læticia vestra: ipsi autem confundentur. Vox populi de ciuitate, & vox de templo, vox Dñi reddentis retributionem inimicis suis. Antequam parturiret, peperit: antequā veniret paritus eius, peperit masculū. Quis audiuit vmquam tale? & quis vidit huic simile? nunquid parturiret terra in die vna? aut parietur gens simul, quia parturiunt & peperit Sion filios suos? Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non paria, dicit Dñs? si ego, qui generationem ceteris tribus sterilibus ero, ait Dñs Deus totius? Ieramina cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuersi, qui lugetis super eam, vt fugatis, & repleamini ab vberē consolationis eius: vt mulgeatis, & deliciis affluatis ab omni moda gloria eius. Quia hęc dicit Dñs: Ecce ego declinabo super eā quasi fluuiū pacis, & quasi torrentem inundantē gloriam Gentium, quia fugisietis vbera portabimini, & super genua blandientur vobis. Quomodo si cui mater blandiatur: ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. Videbitis, & gaudebit cor vestrū, & ossa vestra quasi herba germinabūt, & cognoscetur natus Dñi seruis eius, & indignabitur inimici*

¶ *Hęc dicit Dñs: ¶ Calum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quę est ista Domus, quam ædificabitis mihi? & quis est iste locus quietis meę? Omnia hęc manus mea fecit, & facta sunt vniuersa ista, dicit Dominus, ad quem autem respiciā nisi ad pauperculum, & contritum spiritum, & tremens sermones meos? Qui immolat bonum, quasi qui interficiat virum: qui mactat pecus, quasi qui excerebret canē: qui offert oblationē, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hęc omnia elegerunt in viis suis, & in abominationibus suis anima eorū delectata est. Vnde & ego eligam illusiones eorū, & quz timebant, adducam eis: ¶ quia vocauis, & non erat qui responderet: locutus sum, & non audierunt, fecerintque malum in oculis meis, & quz nolui elegerunt. Audite verbum Dñi qui tremis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odientes vos, & abicientes propter nomen meum: glorificetur Dñs, & videbimus in læticia vestra: ipsi autem confundentur. Vox populi de ciuitate, & vox de templo, vox Dñi reddentis retributionem inimicis suis. Antequam parturiret, peperit: antequā veniret paritus eius, peperit masculū. Quis audiuit vmquam tale? & quis vidit huic simile? nunquid parturiret terra in die vna? aut parietur gens simul, quia parturiunt & peperit Sion filios suos? Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non paria, dicit Dñs? si ego, qui generationem ceteris tribus sterilibus ero, ait Dñs Deus totius? Ieramina cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuersi, qui lugetis super eam, vt fugatis, & repleamini ab vberē consolationis eius: vt mulgeatis, & deliciis affluatis ab omni moda gloria eius. Quia hęc dicit Dñs: Ecce ego declinabo super eā quasi fluuiū pacis, & quasi torrentem inundantē gloriam Gentium, quia fugisietis vbera portabimini, & super genua blandientur vobis. Quomodo si cui mater blandiatur: ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. Videbitis, & gaudebit cor vestrū, & ossa vestra quasi herba germinabūt, & cognoscetur natus Dñi seruis eius, & indignabitur inimici*

micis suis. * Quia ecce Dñs in igne ve-
niet, & quasi turbo quadrigæ eius: red-
dere in indignatione furorem suum, &
increpationem suam in flamma ignis,
quia in igne Dñs diiudicabit, & in gla-
dio suo ad omnem carnem & multipli-
cabitur interfecti à Dño, qui sancti-
ficabantur, & mundos se putabant in
hortis post ianuam intrinsecus, qui co-
medebant carnem suillam, & abomina-
tionem, & murem: simul consumentur,
dicit Dñs. * Ego autē opera eorū, & co-
gitationes eorum, venio vt congregem
cum omnibus gentibus & linguis: & ve-
nient & videbunt gloriā meam. * Et po-
nam in eis signum, & mittam ex eis qui
saluati fuerint, ad Gentes in mare, in
Africā, & Lydiam tendentes sagittam
in Italiam & Græciā, ad insulas longē:
ad eos qui non audierunt de me, & non
viderunt gloriā meam. Et annuntiā-
būt gloriā meam Gentibus, & addu-
cent omnes fratres vestros de cunctis
Gentibus donum Domino, in equis, &
in quadrigis & in lecticis, & in mulis, &
in carūcis, ad montem sanctum meum
Ierusalem, dicit Dñs, quomodo si in-
ferant filij Iſraēl munus in vase mundo
in domum Dñi. * Et assumam ex eis in
sacerdotes, & Leuitas, dicit Dominus.
|| Apo. * || Quia sicut cæli noui, & terra noua,
quæ ego facio stare coram me, dicit
Dñs: sic stabit semen vestrum, & nomen
vestrum. * Et erit mensis ex mense, & 23
sabbatū ex sabbato: veniet omnis caro
vt adoret coram facie meas, & dicit Dñs.
* Et egredientur, & videbunt cadauera
viro-
rum, qui prauaricati sunt in me:
|| Mar || vermis eorum non morietur, & ignis
eorum non extinguetur: & erunt vsque
ad satietatem visionis omni carni.

PROPHETIA IEREMIAE.

CAPVT PRIMVM.

*Jeremias in ventre matris sanctifi-
catus, & tempore Iosia regis Iuda missus
à Domino ad prophetandum, causatur
puericiam, sed doctus à Deo accipit ro-
bur inuincibile, iuberique vaticinari
destructionem Ierusalem sub nomine
virga, & olla successa.*

Verba Ieremiæ filij Helciæ, de
sacerdotibus, qui fuerunt in A-
nathoth, in terra Beniamin.
* Quod factum est verbum Do-
mini ad eum in diebus Iosia filij Amon
regis Iudæ, in tertio decimo anno regni
eius, & factum est in diebus Ioakim
filij Iosia regis Iudæ, vsque ad consum-
mationem vndecimi anni Sedecia filij
Iosia regis Iudæ, vsque ad transmigra-

tionem Ierusalem, in mēso quinto.
4 * Et factum est verbum Domini ad me,
5 dicens: * Priusquā te formarem in
B vtero, noui te: & antequam exires de
vulua, sanctificauī te; & prophetam in
6 Gentibus dedi te. * Et dixi, A, a, a, Dñs
Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego
7 sum. * Et dixit Dñs ad me: Noli dicere.
Puer sum, quoniam ad omnia, quæ mit-
tam tibi, ibis: & vniuersa, quæcumq; man-
9 dauero tibi, loqueris. * Ne timeas à facie
eorū, quia tecum ego sum, vt etiam te,
10 dicit Dñs. * Et misit Dñs manū suā, &
C tetigit os meū: & dixit Dñs ad me: Ecce
dedi verba mea in ore tuo: * ecce con-
stitui te hodie super Gētes, & super re-
11 gna, || vt euellas, & destruas, & disper-
das, & disspes, & ædificas, & plantes. * Et 18. a. 7
12 factum est verbū Domini ad me dicens:
Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Virgam
vigilantem ego video. * Et dixit Dñs ad
13 me: Bene vidisti, quia vigilabo ego super
verbo meo vt faciā illud. * Et factum est
14 verbū Dñi secundū ad me, dicens: Quid
tu vides? Et dixi: Ollam succentiam ego
video, & faciem eius à facie Aquilonis.
15 * Et dixit Dominus ad me: || ab Aquilone || Inf.
pādetur malū super omnes habitatores
terræ, quia ecce ego cōuocabo omnes
D cognationes regnorum Aquilonis, ait
Dominus: & veniēt & ponēt vnusquisq;
16 solum suū in introitu portarum Ieru-
salem, & super omnes muros eius in
circuitu, & super vniuersas vrbes Iuda-
* Et loquar iudicia mea cum eis, super
17 omne malitiam eorum, qui derelique-
runt me, & libauerunt diis alienis, &
adorauerunt opus manū suarum. * Tu
ergo accinge lumbos tuos, & surge, &
18 loquer ad eos omnia quæ ego præci-
pio tibi. Ne formides à facie eorū: nec
enim timere te faciā vultū eorū. || Ego || Inf.
quippe dedi te hodie in ciuitatem mu-
nitam, & in columnam ferream, & in
19 murum æreum, super omnem terram,
regibus Iudæ, principibus eius, & sacer-
dotibus, & populo terræ. * Et bellabunt
aduersum te, & non praualebunt: quia
ego tecum sum, ait Dñs, vt liberem te.

CAPVT II.

*Grauius expostulat Dominus cum fi-
lius Iſaēl & Iudæ, potissimum cum pa-
storibus ac prophetis, quod non respi-
cientes accepta à Deo varia beneficia,
eo qui fons est aquæ viuæ relicto adora-
uerunt idola, à quibus nihil boni expe-
ctare poterant: imò cum tori essent in
idololatria, rapinis & crudelitate, sese
iustificare nitentur, & propterea de-
uastandos prædicat.*

Et factum est verbum Dñi ad me, di-
cens: * Vade, & clama in auribus Ie-
rusalem, dicens: Hæc dicit Dñs. Recor-
datus sum tui, miserans adolescentiam tuā,
& charitatem desponsationis tuæ,

quando secuta es me in deserto, in terra
quæ non seminatur. Sanctus Israël Do-
minus primitiæ frugum eius; omnes, qui
deoratur eum, delinquant: mala venient
super eos, dicit Dñs. * Audite verbum
Dñi domus Iacob, & omnes cognatio-
nis domus Israël. Hæc dicit Dñs: Quid
inuenerunt patres vestri in me iniqui-
tatis, quia elongauerunt à me, & am-
bulauerunt post vanitatem, & vani facti
sunt? * Et non dixerunt: Vbi est Dñs,
qui ascendere nos fecit de Terra Ægy-
pti: qui traduxit nos per desertum, per
terram inhabitabilem & inuiam, per
terram sitis, & in imaginem mortis, per ter-
râ, in qua non ambulauit vir, neque ha-
bitauit homo? * Et induxi vos in terram
Carmeli, vt comederetis fructum eius,
& optima illius: & ingressi contamina-
stis terram meam, & hereditatem meam
posuistis in abominationem. * Sacerdotes
non dixerunt. Vbi est Dñs? & tenentes
legem nescierunt me, & pastores præu-
ricati sunt in me: & prophetae prophe-
tauerunt in Baal, & idola secuti sunt.
* Propterea adhuc iudicio contendam
vobiscum, ait Dñs, & cum filiis vestris
disceptabo. * Trãsite ad insulas Cethim,
& videte: & in Cedar mittite, & con-
siderate vehementer: & videte si factum est
huiusmodi. * Si mutauit gens deos suos,
& certè ipsi non sunt dii: populus verò
meus mutauit gloriam suam in idolum.
* Obstupescite cæli super hoc, & porta
eius desolamini vehementer, dicit Dñs.
* Duo enim mala fecit populus meus:
Me dereliquerunt fontem aquæ viuæ,
& foderunt sibi cisternas, cisternas dis-
sipatas, quæ continere non valent aquas.
* Numquid seruus est Israël, aut verna-
culus? quare ergo factus est in prædam?
* Super cum rugierunt leones, & dede-
runt vocem suam, posuerunt terrâ eius
in solitudinem: ciuitates eius exustæ sunt,
& non est qui habitet in eis. * Filij quo-
que Memphis & Taphnes contupsa-
uerunt te vsque ad verticem. * Nūquid
non istud factum est tibi, quia dereliqui-
sti Dñm Deum tuum eo tempore, quo
ducebat te per viam? * Et nunc quid tibi
vis in via Ægypti, vt bibas aquam tur-
bidam? & quid tibi cum via Assyriorum,
vt bibas aquam fluminis? * Arguet te
malitia tua, & auersio tua increpabit te.
Scito, & vide, quia malum & amarum
est reliquisse te Dñm Deum tuum, & non
esse timorè mei apud te, dicit Dñs Deus
exercituum. * A sæculo confregisti iu-

ris te nitro, & multiplicaueris tibi her-
bam boriths, maculata es in iniquitate
tua coram me, dicit Dominus Deus.
* Quomodo dicis: Non sum polluta, post
Baalim non ambulauit: vide vias tuas in
conualle, scito quid feceris: cursor Ieiuis
explicans vias suas. * Onager affuetus
in solitudine, in desiderio animæ suæ
attraxit ventum amoris sui: nullus a-
uerterit eam: omnes qui querunt eam,
non deficient: in menstruis eius inue-
nient eam. * Prohibe pedem tuum à nu-
ditate, & guttur tuum à siti. * Et dixisti:
Desperavi, nequæ uam faciâ: adamaui
quippe alienos, & post eos ambulabo.
* Quomodo confunditur fur quando
deprehenditur, sic confusi sunt domus
Israël, ipsi & reges eorum, principes, &
sacerdotes, & prophetae eorum, dicen-
tes ligno: Pater meus es tu; & lapidibus
Tu me genuisti. || Verterunt ad me ter-
gum, & non faciem, & in tempore affli-
ctionis suæ dicent: Surge, & libera nos.
* Vbi sunt dii tui, quos fecisti tibi? sur-
gant & liberent te in tempore afflic-
tionis tuæ: || secundum numerum quippe ci-
uitatum tuarum erant dii tui Iuda. * Quid
vultis mecum iudicio contendere? om-
nes dereliquistis me, dicit Dñs. * Frustra
perculisti filios vestros, disciplinam non
receperunt: deuorauit gladius vester
prophetas vestros, quasi leo vastator.
* generatio vestra. Videte verbum Dñi:
Numquid solitudo factus sum Israël,
aut terra serotina: quare ergo dixit
populus meus: Recessimus, non venie-
mus ultra ad te? * Numquid obliuiscet
virgo ornamentum suum, aut sponsa fas-
ciæ pectoralis suæ: populus verò meus
oblitus est mei diebus innumeris. * Quid
niteris bonam ostendere viam tuam ad
querendam dilectionem, quæ in super
& malitias tuas docuisti vias tuas, &
in alis tuis inuentus est sanguis anima-
rum pauperum & innocentum: non in
fossis inueni eos, sed in omnibus quæ
supra memorauimus. * Et dixisti: Absque pec-
cato & innocens ego sum: & propterea
auertatur furor tuus à me: Ecce ego iu-
dicio contendam tecum, eo quod dixe-
ris: Non peccaui. * Quam vilis facta es
nimis, iterans vias tuas! & ab Ægypto
confunderis, sicut confusa es ab Assur.
* Nam & ab ista egredieris, & manus
tuæ erunt super caput tuum: quoniam
obtriuuit Dominus confidentiam tuam,
& nihil habebis prosperum in ea.

C A P. III.

Deus incomparabili clementia popu-
lum suum ad se reuocat ab idololatria,
in qua Iuda eriam israellem excessit:
promittens se assumpturum eos in filios,
& veros pastores eis daturum, vt Iero-
solyms in pace colant Dominum: de
futura gloria & exaltatione Ierusalem;

|| Mi-
chæ
c. 4.3.

|| Inf. gum meum, rupisti vincula mea, & dixi-
sti: Non seruiam. || In omni enim col-
|| Isa. te sublimi, & sub omni ligno frondoso,
3. 2. 1. tu posternerbaris meretrix. * || Ego au-
tem plantaui te vineam electam, omne
semen verum: quomodo ergo conuersa
es mihi in prauum vinca aliena? * Si laue-

ac Gentium ad eam congregatione, & de populi penitentia.

Vulgò dicitur: Si dimiserit vir uxorem suam, & recedens ab eo, duxerit alterum: numquid reuertetur ad eam ultra? nūquid non polluta & contaminata erit mulier illa? tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamē reuere ad me, dicit Dñs, & ego suscipiā te. * Leua oculos tuos in directum, & vide ubi non proftrata sis in viis sedebas, expectans eos quasi latro in solitudine: & polluisi terram in fornicationibus tuis, & in malitiis tuis. * Quam ob rem prohibita sunt stillæ pluuia, & serotinus imber non fuit: frons mulieris meretricis facta est tibi, noluisi erubescere. * Ergo saltem amodò voca me: Pater meus, dux virginis meæ tu es: Numquid irascēris in perpetuum, aut perferabis in finem? Ecce locuta es, & fecisti mala, & potuisti. * Et dixit Dñs ad me in diebus iostæ regis: Numquid vidisti quæ fecerit auersatrix Israël? abiit sibi met super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondoso, & fornicata est ibi. * Et dixi cum fecisset hæc omnia. Ad me reuere: & non est reuersa. Et vidit præuaticatrix soror eius Iuda: quia pro eo, quod mœchata esset auersatrix Israël, dimissem eam, & dedissem ei libellum repudij: & non timuit præuaticatrix Iuda soror eius, sed abiit, & fornicata est etiam ipsa. * Et facilitate fornicationis suæ contaminauit terram: & mœchata est cum lapide & ligno. * Et in omnibus his nō est reuersa ad me præuaticatrix soror eius Iuda in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dñs. * Et dixit Dñs ad me: Iustificauit animam suam auersatrix Israël, comparatione præuaticatricis Iudæ. * Vade, & clama sermones istos contra Aquilonem, & dices: Reuere auersatrix Israël, ait Dñs, & non auertam faciem meam à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dñs, & non irascar in perpetuum. Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dñm Deum tuum præuaticata es: & dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, & vocem meam non audisti, ait Dñs. * Cōuertimini filij reuertētes, dicit Dñs: quia ego vir vester: & assumā vos vnum de ciuitate, & duos de cognatione, & introducam vos in Sion: Et dabo vobis pastores iuxta cor meum, & pascēt vos scientia & doctrina. * Cūque multiplicati fueritis, & creueritis in terra in diebus illis, ait Dñs: non dicent ultra: Arca testamenti Dñi: neq; ascendet super cor, neq; recordabuntur illius: nec visitabitur, nec fiet ultra. * In tempore illo vocabunt Ierusalem Solium Dñi: & congregabuntur ad eam omnes Gen-

tes in nomine Dñi in Ierusalem, & non ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi. In diebus illis ibit domus Iuda ad domum Israël, & venient simul de terra Aquilonis, ad terram quam dedi patribus vestris. * Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, & tribuam tibi terram desiderabilem hereditatem? præclarū exercituum Gentium: Et dixi: Patrem vocabis me, & post me ingredi non cessabis. * Sed quomodo filii contemnat mulier amatorem suum, sic contempsit me domus Israël, dicit Dñs. * Vox in viis audita est, ploratus & ululatus filiorum Israël: quoniam iniquum fecerunt viam suam, obliuiscuntur legem Dei sui. * Conuertimini filij reuertētes, & facite nabo auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te: tu enim es Dominus Deus noster. * Verē mendaces erant colles, & multitudo montium verē in Iño Deo nostro salus Israël. * Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra, greges eorum, & armenta eorum, filios eorum, & filii eorum. * Dormiemus in confusione nostra, & operiet nos ignominia nostra: quoniam Domino Deo nostro peccauimus nos, & patres nostri, ab adolescentia nostra vsque ad diem hanc: & non audiuimus vocem Domini Dei nostri.

C A P. I V.

Pro mittit Dominus veniam si se vere conuerant & corde circumcidant, comminando graua mala si in malis persistant; quapropter luget propheta videns terram deuastandam, & in solitudinem redigendam: ita tamen ut non fiat consummatio.

Si reuertēris Israël, ait Dñs, ad me conuertere: si abstuleris ostendiculum à facie mea, non commoueberis. * Et iurabis: Viuit Dñs in veritate, & in iudicio, & in iustitia: & benedicent eum Gentes, ipsūque laudabūt. * Hæc enim dicit Dñs viro Iuda & Ierusalem: [No.] Oseate vobis nouale, & nolite serere spinas: circumcidimini Dño, & auferite præputia cordium vestrorum viri Iuda, & habitatores Ierusalem: ne fortē egrediat ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam cogitationum vestrarum. * Annuntiate in Iuda, & in Ierusalem auditum facite: loquimini, & canite tuba in terra: clamate fortiter, & dicit: Congregamini, & ingrediamur ciuitates munitas, leuate signum in Sion, confortamini, nolite stare, quia magnum ego adduco ab Aquilone, & contritionem magnam. * Ascendit leo de cubili suo, & prædo Gentium se leuauit: egressus est de loco suo, ut ponat terram tuam in solitudinem: ciuitates tuæ vastabuntur, remanentes absque habi-

C A P. LIII.

Non omnes Euangelij predicationem
suscipient: propheta Christi natiuitate
& ignominiosa passione ac morte ip-
sum propter peccata nostra: contempni
habuit est, qui salutem nobis peperit:
de mansuetudine & voluntaria ipsius
oblatione: de gloria & exaltatione
eius, credentiumque multitudine.

Ioan. **Q**uis credidit auditui nostro? & bra-
12. f. chium Dñi cui reuelatum est? Et al-
38. cendit sicut virgultū coram eo, & sicut A
Rom. radix de terra siccitatis: nō est species ei,
16. c. neque decor: & vidimus eū, & non erat
16. aspectus, & desiderauimus eū. || Despe- 3
|| **Mar.** ctum & nouissimū virorū, virum dolo-
9. b. 11. rum, & scientem infirmitatem: & quasi
absconditus vultus eius & despectus,
|| **Mar.** vnde nec reputauimus eum. || Verē lā- 4
3. b. 17. guores nostros ipse tulit, & dolores no- B
stros ipse purauit: & nos putauimus eū
quasi leprosum, & percussū à Deo &
|| humiliatum. || Ipse autē vulneratus est 5
Cor. 15. propter iniquitates nostras, attritus est
6. 3. propter scelera nostra: disciplina pacis
nostræ super eum, & liuore eius sanati
sumus. * Omnes nos quasi oves erraui-
mus, vnusquisque in viam suā declinauit:
& posuit Dñs in eo iniquitatem omnium
nostrā. * Oblatus est quia ipse voluit, & 7
nō aperuit os suū: sicut ovis ad occisionē
ducetur, & quasi agnus coram ton- C
dente se obtulit, & non aperit os
|| **Mar.** suum. * De angustia, & de iudicio subla- 8
26. f. tus est: generationem eius quis enarra-
63. 1. bit? quia abscessus est de terra viuentiū:
f. 32. propter scelus populi mei percussus eum.
* Et dabit impios pro sepulcris, & diui- 9

|| 1. tē pro morte sua: || eo quod in iniquitatē
Per. 2. nō fecerit, neque dolus fuerit in ore
d. 22. eius. * Et Dñs voluit contere eum in 10
infirmitate: si posuerit pro peccato ani-
mam suam, videbit semen longæuum, &
voluntas Dñi in manu eius dirigetur.
|| 1. || Pro eo quod laborauit anima eius, 11
Ioan. videbit & saturabitur in scientia sua iu- D
3. a. 5. stificabit ipse iustus seruus meus mul-
tos, & iniquitates eorum ipse portabit.
* Ideo dispersitiam ei plurimos, & fortiū 12
diuidet spolia, pro eo quod tradidit in
mortē animam suam, || & cum sceleratis
|| **Mar.** reputatus est: & ipse peccata multorum
15. c. tulit, || & pro transgressoribus rogauit.
2. **Luc.**

C A P. LIV.

Ecce **l**eam inuirit ad latitiam: quod
37. ex Gencibus furura sit numerosior
|| **Luc.** quā erat Synagoga, & per orbem pro-
23. c. paganda, perperua Dei protectione sit
34. in securitate victura, veteris obli-
tationis: quodque ex pretiosis adifi-
cabitur lapidibus, in iustitia fundata:
omnesque in ea docti erunt à Deo mul-
|| **Luc.** titudine pacis fruturi.

23. d. **L**auda || sterilis quæ nō parit decanta 1
29. laudem, & hinni quæ non pariebas; A

quoniam multi filij desertz, magis quā **Gal. 4**
2. eius quæ habet virum, dicit Dñs. * Dila-
ta locum tentorii tui, & pelles taberna-
culorum tuorum extende, ne parcas:
lōgos fac funiculos tuos, & clauos tuos
3. consolida. * Ad dexteram enim & ad læ-
B. uam penetrabis: & semen tuum Gentes
hereditabit, & ciuitates desertas inha-
4. bitabit. * Noli timere, quia non confun-
deris, neque erubescis: es enim te pre-
debet, quia confusiois adolescentiæ
tuz obliuisceris, & opprobrij viduita-
5. tis tuæ nō recordaberis amplius. * Quia
C. dominabitur tui qui fecit te, || **Luc.**
|| Dñs exercituū nomen eius: & redēptor tuus san-
ctus Israēl, Deus omnis terræ vocabi-
6. tur. * Quia vt mulierē derelictā & mœ-
rentē spiritu vocauit te Dñs, & vxorem
ab adolescentia abiectā, dixit Deus tu.
7. * Ad punctum in modico dereliqui te, &
in miserationibus magnis congrega-
8. te. * In momento indignationis abscon-
di faciem meam paruiper à te, & in
D. misericordia sempiterna misertus sum
9. tui: dixit redēptor tuus Dñs. || Sicut || **Gen.**
9. b. 11. diebus Noë istud mihi feci, cui iurauī ne
inducerem aquas Noë ultra supra ter-
rā: sic iurauī vt non irascar tibi, & non
10. incipem te. * Montes enim commoue-
E. buntur: & colles contremiscent: mise-
ricordia autē mea nō recedet à te, &
fœdus pacis meæ non mouebitur: dixit
11. miserator tuus Dñs. * Paupercula, tem-
pestate conuulsa, & absque vlla consola-
tione. Ecce ego sternam per ordinem
lapides tuos, & fundabo te in sapphiris.
12. * ponam iaspidem propugnacula tua:
F. & portas tuas in lapides sculptos, &
omnes terminos tuos in lapides defi-
13. derabiles: * || Vniuersos filios tuos do-
ctos à Dño, & multitudinem pacis filiis 6. c.
14. tuis. * Et in iustitia fundaberis: recede
procul à calumniis, quia non timebis:
& à pauore, quia non appropinquabit
tibi. * Ecce accola veniet, qui non erat
mecum, aduena quondam tuis adiunge-
16. tur tibi. * Ecce ego creauī fabrum sus-
stantē in igne prunas, & protēntē vas
in opus suū, & ego creauī interfectorē
17. ad disperdendū. * Omne vas, quod fictum
est contra te, non dirigetur: & omne in
linguā resistentem tibi in iudicio, iudi-
cabitur. Hæc est hereditas seruorum Dñi,
& iustitia eorum apud me, dicit Dñs.

C A P. LV.

Omnes ad fidem vocans, promittit
donorum spiritualium abundantiam:
reuocatur à peccatis impij, cum Domi-
nus misericors sit & verax in promissis
de profectu predicationis Euangelij &
felicitate credentium. **Eccl.**

1. Omnes siccitētes venite ad aquas: & 51. d. 33
A. qui non habetis argentum, prospera-
te, emite, & comedite: venite, emite 22. d.
absque argento, & absque vlla commuta-
tione 17.

tionem vinum & lac. * Quare appenditis 2
argentum non in panibus; & laborem
vestrum non in saturitate? audite au-
dicitis me, & comedite bonū, & delecta-
bitur in crassitudine anima vestra. * In- 3
clinatē aures vestras, & venite ad me: B
audite, & viuet anima vestra, & seriam
|| 17. vobiscum pactum sempiternum, || mise-
13. e. ricordias David fideles. * Ecce testem 4
34. populus dedi enim, ducem ac præptorem
Gētibus. * Ecce gentē quam nescie- 5
bas, vocabis: & Gentes, quæ te non co-
gnouerunt ad te current, propter Dñm
Deum tuum, & sanctum Israël, quia glo-
rificauit te. * Querite Dñm, dum inue- 6
niri potest: inuocate eum, dum propē
est. * Derelinquat impius viam suam, & 7
vir iniquus cogitationes suas, & reuer-
tatur ad Dñm, & miserebitur eius, & ad
Deum nostrum: quoniam nullus est ad C
ignoscendum. * Non enim cogitationes 8
meæ, cogitationes vestræ: neque via vest-
ræ, via meæ, dicit Dñs. * Quia sicut 9
exaltantur cæli à terra, sic exaltatæ sunt
via meæ à viis vestris, & cogitationes
meæ à cogitationibus vestris. * Et quo- 10
modo descendit imber, & nix de cælo,
& illuc vitra non reuertitur, sed inebriat
terrā, & infundit eā, & germinare D
eam facit, & dat semen ferenti, & panē 11
comedenti. * Sic erit verbum meum,
quod egredietur de ore meo: non reuer-
tetur ad me vacuū, sed faciet quæcum-
que volui, & prosperabitur in his, ad
quæ misi illud. * Quia in latitā egredie- 12
mini, & in pace deducemini: montes &
colles cantabūt coram vobis laudem, &
omnia ligna regionis plaudent manu.
* Pro saluā ascēdet abies, & pro vitiā 13
crescet myrthus: & erit Dñs nominatus
in signum æternum, quod nō auferetur.

C A P. I. V I.

Omnes cuiusvis gentis aut conditio-
nis horreatur Dominus ad seruanda sua
præcepta: consolatio Eunuchorum iusto-
rum: domus Dei, domus est orationis:
grauis increpatio & comminatio aduer-
sus pastores Ierusalem, qui cecos &
canes muros ac impudentes appellat.

Sap. I. Hæc dicit Dñs: Custodite iudicium, 1
a. I. & facite iustitiam: quia iuxta est A
filius mea vt veniat, & iustitia mea vt
reueletur. * Beatus vir, qui facit hoc, & 2
filius hominis, qui apprehendet istud
custodiens sabbatum ne polluat illud,
custodiens manus suas ne faciat omne
malum. * Et non dicat filius aduenæ, qui 3
adhæret Dño, dicens: Separatione diui- B
der me Dñs à populo suo: Et non dicat
Eunuchus: Ecce ego lignum aridū. * Quia 4
hæc dicit Dñs Eunuchis: Qui custodie-
runt sabbata mea, & elegerint quæ ego
volui, & tenuerint fœdus meum: Dabo 5
eis in domo mea, & in muris mei locū,
& nomen melius à filiis & filiabus no-

men sempiternum dabo eis, quod non 31
peribit. * Et filios aduenæ, qui adhærent
Dño, vt colant eum, & diligant nomen
eius, vt sint ei in seruos. omnem custo-
C dientem sabbatum ne polluat illud, &
7 tenentem fœdus meum: * Adducam eos
in montem sanctū meum, & lætificabo
eos in domo orationis meæ: holocausta
eorum, & victimæ eorum placebūt mi-
hi super altari meo: || quia domus mea. || Ier.
domus orationis vocabitur cunctis po- 7. b. 11
pulis. * Ait Dñs Deus, qui congregat dis- Marc.
persos Israël: Adhuc congregabo ad 21. b.
9 eum congregatos eius. * Omnes bestię 13-
agri venite ad deuorandū, vniuersę be- Marc.
stiz saltus. * Speculatorum eius cæci om- 11. b. 17
D nes, nescierunt vniuersificans nunt non Luc.
valentes latrare, videntes vana, dormie- 19. 2.
11 tes, & amantes somnia. * Et canes impu- 46.
dentissimi nescierūt saturitatē: ipsi pas-
tores ignorauerūt intelligentiam: om-
nes in viam suam declinauerunt, vnus-
quisq; ad auaritiā suam, à summo vs-
12 que ad nouissimum. * Venite, sumamus
vinum, & implemur ebrietate, & erit
sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

C A P V T I V I I.

Iustorum interitus, & futura ipso-
rum requies non intelligit ab impiis,
cum quibus Deus hic expostulat super
idololatriā, aliisque ipsorum sceleribus,
denunciā eos humiliandos: con-
uersis autem pax & consolatio promit-
tur: cum impij cor sit tanquam ma-
referuens cui non est pax.

1 I Vltus peris & nō est qui recogit in
A corde suo: & viri misericordiæ colli-
guntur, quia non est qui intelligat: à facie
2 enim malitiæ collectus est iustus. *
Veniat pax, requiescat in cubili suo qui
3 ambulauit in directione sua. * Vos autē
accedite huc: filij auguraticis: semen
4 adulteri, & fornicariæ. * Super quē iusti-
stis? super quem dilatastis os, & eiecistis
5 linguā? numquid non vos filij scelesti,
semen mendax? * qui consolamini in
diis subter omne lignū frondosum, im-
molantes paruulos in torrentibus, sub-
6 ter eminentes petras? in partibus tor-
rentis pars tua, hæc est fors tua: & ipsis
effudisti libamen, obtulisti sacrificium,
numquid super his non indignator?
7 * Super montē excelsum & sublimē po-
B suisti cubile tuum, & illuc ascendisti vt
8 immolares hostias. * Et post ostium, &
rerrōpostem posuisti memoriale tuum:
quia iuxta me discor, & eruiisti, & succe-
9 pisti adulterum: dilatasti cubile tuum, &
pegipisti cum eis fœdus: dilexisti stratū
eorum manu operata. * Et ornasti te regi-
10 vnguento, & multiplicasti pigmenta tua.
Misti legatos procul, & humiliata es
vsque ad inferos. * In multitudine viæ
tuz laborasti non dixisti: Quiescā: vitā
manus tuæ inuenisti, propterea non ro-
gasti.

gasti. * Pro quo sollicita timuisti, quia
mentita es, & mei non es recordata, ne-
que cogitasti in corde tuo, quia ego ta-
cens, & quasi non videns, & mei oblita
es. * Ego annuntiabo iustitiam tuam, &
opera tua non proderunt tibi. * Cum
clamaueris, liberent te congregati tui,
& omnes eos auferet ventus, toller a-
ura. Qui autem fiduciam habet mei, he-
reditabit terram, & possidebit montem
sanctum meum. * Et dicam: || Viam facie-
te, præbere iter, declinate de semita,
auferite offendicula de via populi mei.
|| *Inf.* 62. d. 10. * Quia hæc dicit Excelsus, & sublimis
habitans æternitatem: & sanctum nomen
eius in excelsis & in sancto habitans, &
cum contrito & humili spiritui vt uiu-
ficet spiritum humilium, & uiuificet cor
contritorum. * Non enim in sempiternum
litigabo, neque vsque ad finem irascar:
quia spiritus à facie mea egredietur, &
status eius faciam. * Propter iniquita-
tem auaritiæ eius iratus sum, & percussit
eum: abscondi à te faciem meam, & indi-
gnatus sum: & abiit vagus in via cordis
sui. * Vias eius vidi, & sanauit eum, & re-
dixi eum, & reddidi consolationes ipsi,
& luentibus eius. * Creauit fructum la-
biorum pacem, pacem ei, qui longè est,
& qui propè, dixit Dñs, & sanauit eum.
* Impij autem quasi mare feruēs, quod
quiescere non potest, & redundam flu-
ctus eius in conculcationem & lutum.
|| *Sup.* 48. d. 22. * || Non est pax impiis, dicit Dñs Deus.

C A P L V I I I.

*Reprehendit Iudaorum hypocrisim,
ostendens eorum ieiunium non esse Deo
acceptabile: & quæ debeant illud comi-
tari: quibus adhibita multa præstentur
hominibus beneficia: quomodo debeat
sabbatum celebrari, abnegata propria
voluntate, & quod sit premium ita
celebrantium.*

Clama, ne cesses, quasi tuba exalta
vocem tuam, & annuntia populo
meo scelera eorum, & domui Iacob pec-
cata eorum. * Me etenim de die in diem
querēs, & scire vias meas volunt: quasi
gens, quæ iustitiam fecerit, & iudicium
Dei sui non dereliquerit: rogant me iu-
dicia iustitiæ: appropinquare Deo vo-
lunt. * Quare ieiunauimus, & nō aspexi-
mus humiliauimus animas nostras, & vel-
cisti? Ecce in die ieiunij vestri inueni-
tur voluntas vestra, & omnes debitores
vestros repetitis. * Ecce ad lites & con-
tentiones ieiunatis, & percutitis pugno
impie. Nolite ieiunare sicut vsq; ad hæc
diem, vt audiatur in excelsis clamor ve-
|| *Zac.* 7. b. 5. * || Numquid tale est ieiunium, quod
elegi, per diem affligere hominē animā
suā? numquid contorquere quasi circuli
caput suum, & saccum & cinerem
sternere? nūquid istud vocabis ieiunium,
& diē acceptabilem Dño? * Nonne hoc

est magis ieiunium, quod elegi? dissolue
colligationes impietatis, solue fascicu-
los deprimentes? dimitte eos, qui con-
fracti sunt, liberos, & omne onus dirum-
7 pe. || Frange esurienti panem tuum, & || *Ez.* 18. b. 7
Cegenos vagosq; induc in domum tuam
cum videris nudum, operi eum, & carne
tuam ne despexeris. * Tunc erumpet
8 quasi manē lumen tuum, & sanitas tua
citiùs orietur, & anteibit faciem tuam
9 iustitia tua, & gloria Dñi colliget te.
* Tunc innocabis, & Dñs exaudiet: cla-
mabis, & dices: Ecce adsum, si abstuleris
de medio tui catenam, & desieris exten-
10 dere digitum, & loqui quod non prodest.
* Cum efuderis esurienti animam tuam,
& animam afflictam repleueris, orietur
in tenebris lux tua, & tenebræ tuæ erūt
11 sicut meridies. * Et requiem tibi dabit
Dñs semper, & implebit splendoribus
animam tuam, & ossa tua liberabit, &
eris quasi hortus irriguus, & sicut fons
12 aquarum, cuius non deficient aquæ.
* || Et ædificabuntur in te deserta æcu- || *Inf.* 61. b.
lorum: fundamenta generationis & ge-
nerationis suscitabis: & vocaberis ædi-
13 ficator sepium, auertens semitas in ius-
titem. * Si auertetis à sabbato pedem tuum,
facere voluntatem tuam in die sancto
meo, & vocaueris sabbatum delicatum,
& sanctum Dñi gloriosum, & glorifica-
ueris eum dum non facis vias tuas, &
non inuenitur voluntas tua vt loquaris
14 sermonem: * Tunc delectaberis super
Dño: & sustollam te super altitudines
terræ, & cibabo te hereditate Iacob pa-
tris tui, os enim Domini locutum est.

C A P L I X.

*Potens ac benignus est Deus ad sal-
uandum Iudeos. sed iniquitates eo-
rum, quas propheta persequatur, impedi-
unt ne exaudiantur ac saluentur:
propter quas & conspiciunt se iuste à
Deo desertos, & excatos, affligi variis
malis: de furore Domini in malos, &
benignitate erga penitentes.*

Ecce nō est abbreviata manus Dñi vt Num.
A saluare nequeat, neque aggravata est 11. c.
2 auris eius vt nō exaudiat. * Sed iniqui-
tates vestræ diuiserūt inter vos & Deum
3 vestrum, & peccata vestra absconderunt
faciē eius à vobis ne exaudiret. || Ma- || *Sup.* 1. d. 15
nus enim vestræ polluta sunt sanguine,
& digiti vestri iniquitate: labia vestra
locuta sunt mendacium, & lingua vestra
4 iniquitatē satur. * Nō est qui innocet ius-
titiā, neq; est qui iudicet verē: sed cōsi-
dunt in nihilo, & loquūtur vanitates. || *Job.* 15. d. 5
5 tē. * Oua aspidū ruperūt, & telas araneæ
texerunt: qui comederit de ouis eorū,
6 per in regulum. * Tela eorū non erunt
B in vestimentum, neq; operientur operi-
bus suis: opera eorum opera inutilia, &
opus

opus iniquitatis in manibus eorum,
 || Pro. * || Pedes eorum ad malum currunt, & 7
 1. b. 16 festinant ut effundat sanguine innocen-
 Ro. 3. rem: cogitationes eorum cogitationes
 b. 15. inutiles: vastitas & contritio in viis eorum.
 * Viam pacis nescierunt, & non est 8
 iudiciū in gressibus eorum, semitæ eorum incuratæ sunt eis: omnis qui calc-
 cat in eis, ignorat pacem. * Propter hoc 9
 elongatum est iudiciū a nobis: & non apprehenderet nos iustitia: expectauimus lucem, & ecce tenebræ; & splendorem, & in tenebris ambulauimus. * Palpauimus sicut cæci parietē, & quasi absque oculis atrectauimus: impingimus meridie quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortui. * Rugiemus quasi vrsi omnes, & quasi columbæ meditantes gememus: expectauimus iudiciū, & non est; salutem, & elongata est a nobis. * Multipli-
 catæ sunt enim iniquitates nostræ coram te, & peccata nostra responderunt nobis, quia scelera nostra nobiscum & iniquitates nostras cognouimus, * pec-
 care & mēiri contra Dominū: & auersi sumus ne iremus post tergū Dei nostri, ut loqueremur calumniā & trāgressio-
 nem: concepimus, & locuti sumus de corde verba mendacij. * Et cōuersum est 14
 retrorsum iudiciū, & iustitia lōgē stetit: quia corruit in platea veritas, & æqui-
 tas non potuit ingredi. * Et facta est ve-
 ritas in obliuione: & qui recessit a ma-
 lo, prædæ patuit: & vidit Dñs, & malum apparuit in oculis eius, quia non est iudiciū, & vidit quia non est vir: & apo-
 riatus est, quia non est qui occurrat: & saluauit sibi brachium suum, & iustitia 17
 || Eph. eius ipsa conformauit eum. || Indutus 6. c. 17
 est iustitia vt lorica, & galea salutis in 5. The. capite eius indutus est vestimētis vltio-
 5. b. 8. nis, & opert⁹ est quasi pallio zeli. * Sicut ad vindictam quasi ad retributionē in-
 dignationis hostibus suis: & vicissitudi-
 nem inimicis suis: insulis vicem reddet. * Et timebunt qui ab Occidente, nomen 19
 Dñi: & qui ab ortu solis, gloriam eius: cum venerit quasi fluius violentus, quem spiritus Domini cogitet: * || & 20
 11. id. venerit Sion redemptor, & eis qui re-
 26. deunt ab iniquitate in Iacob, dicit Do-
 minus. * Hoc fœdus meum cum eis dicit Dominus: Spiritus meus, qui es in te, & verba mea, quæ posui in ore tuo, non recedēt de ore tuo: & de ore seminis tui, & de ore seminis seminis tui, dicit Do-
 minus, a modo & vsque in sempiternum.

C A P. LX.

Ecclesia ad exultationem excitatur, quod in ea Dñi gloria relucet ad quam accessura sunt plurime nationes, & quæ ad eam non venerint peribunt: in qua pax, iusticia & laus Dei inueniuntur, ablata iniquitate: erique Dominus ei in lucem sempiternam & gloriam.

Tom. II.

1 S Vrgē, illuminare Ierusalem: quia ve-
 nit lumen tuum, & gloria Dñi super
 2 te orta est. * Quia ecce tenebræ operiet
 terram, & caligo populos: super te autē
 orietur Dominus, & gloria eius in te
 3 videbitur. * Et ambulabunt Gentes in lu-
 mine tuo: & reges in splendore ortus tui.
 4 * || Tena in circuitu oculos tuos, & vide: || Sup.
 omnes isti congregati sunt, venerunt ti-
 bi: filij tui de longē venient, & filiz tue
 5 de latere surgent. * Tunc videbis, & as-
 flues, & mirabitur & dilatabitur cor
 tuum, quando cōuersa fuerit ad te mul-
 tudo maris, fortitudo gentium vene-
 6 rit tibi. * Inundatio camelorū operiet
 te, dromedarij Madian & Ephā: omnes
 de Saba venient, aurum & thurs deferen-
 tes, & laudem Domino annuntiantes.
 7 * Omne pecus Cedar congregabitur ti-
 bi, arietes Nabaioth ministrabunt tibi: offerentur super placabili altari meo, & domum iactatis meæ glorificabo.
 8 * Qui sunt isti, qui vt nubes volant, & quasi columbæ ad fenestras suas? * Me enim insulæ expectant, & naues maris in principio, vt adducam filios tuos de longē: argenti eorum, & aurum eorum cum eis, nomini Dñi Dei tui, & sancto
 10 Israël, quia glorificauit te. * Et ædificabunt filij peregrinorū muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi: in indignatione enim mea percussisti te: & in reconciliatione mea misertus sum tui.
 11 * || Et aperientur portæ tuæ iugiter: die || Apo.
 ac nocte non claudētur, vt afferatur ad te fortitudo Gentium, & reges earum 21. 5.
 12 adducantur. * Gens enim, & regnū, quod non feruerit tibi, peribit: & Gentes
 13 solitudine vastabuntur. * Gloria Libani
 Cad te veniet, abies & buxus, & pinus simul, ad ornandum locum sanctificationis meæ: & locum pedum meorū glori-
 14 ficabo. * Et venient ad te curij filij eorum qui humiliauerunt te, & adorabūt vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi, & vocabunt te Ciuitatē
 15 Domini, Sion sancti Israël. * Pro eo quod fuisti derelicta, & odio habita, & non erat qui te transiret, ponam te in superbiam sæculorū, gaudiū in generationem & generationem: * & fuges lac Gentium, & mamilla regū lactaberis: & scies quia ego Dñs saluans te: & redem-
 17 ptor tuus fortis Iacob. * Pro ære afferā Daurum, & pro ferro afferam argentum, & pro lignis æs, & pro lapidibus ferrū: & ponam visitationem tuā pacem, & præpositos tuos iustitiam. * Non audietur ultra iniquitas in terra tua, vastitas & contritio in terminis tuis, & occupabit salus muros tuos, & portas tuas lau-
 19 datio. * || Non erit tibi amplius sol ad || Apo.
 lucendum per diem, nec splendor lunæ 21. 5.
 illuminabit te: sed erit tibi Dñs in lucē 23. 5.
 sempiternam, & Deus tuus in gloriam 22. a. 5.
 tuam.

C

nam. * Non occidet vlt̄ra sol tuus, & luna tua non mueret, quia erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctus tui. * Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hereditabunt terrā, germen plantationis meae, opus manus meae ad glorificandum. * Minimus erit in milles, & paruulus in gentem fortissimam: ego Dñs in tempore eius subito faciam istud:

C A P. L X I.

Christi Saluatoru officium, & humani generis reparationem pulchre explicat: predicatione quoque ministrorum Christi Gentes ad fidem conuertendas: additur de consolatione credentium & gloria ministrorum: Ecclesia letabitur de sua felicitate mire sibi gratulatur.

Luc. 4. c. 18. Spiritus Dñi super me, eo quod vnxi me: ad annuntiandū mansueti misit me, vt mederer cōtritis corde, & predicarem captiuis indulgentiam, & clausis apertionem: * vt predicarem annum placibilem Domino, & diem vltionis Deo nostro: || vt consolarer omnes lugentes: * vt ponerem lugentibus Sion: & d-rē eis coronā procineris, oleū gaudij pro luctu: palliū laudis pro spiritu mœoris: & vocabuntur in ea fortes iustitiz, plantatio Dñi ad glorificandū.

Mat. 5. 12. || Et ædificabunt deserta à sæculo, & ruinas antiquas erigent, & instantabunt ciuitates desertas, dissipatas in generatione & generationē. * Et stabūt alieni, & pascēt pecora vestra: & filij peregrinorū, agricolæ & vinitores vestri erūt. * Vos autē sacerdotes hī vocabimini: Ministri Dei nostri, dicetur vobis: Fortitudinē Gentium comedetis, & in gloria earum superbiētis: Pro confusione vestra duplīcī & rubore, laudabunt partē suā: propter hoc in terra sua duplicia possidebunt, lætitia sempiterna erit eis.

Sup. 5. 4. 12. || Quia ego Dñs diligens iudiciū, & odio habens rapinam in holocausto: & dabo opus eorum in veritate, & scelus perpetuum feriā eis. * Et scient in Gentibus semen eorum, & germen eorum in medio populorum: omnes qui viderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dñs. Gaudens gaudebo in Dño, & exultabit anima mea in Deo meo: quia induit me vestimentis salutis: & indumento iustitiz circumdedit me quasi sponsum decoratum corona, & quasi sponsum ornatum moniliis suis. * Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum germinat: sic Dñs Deus germinabit iustitiam & laudem coram vniuersis Gentibus.

C A P. L X I I.

Propheta non cessat propter impios Christum annuntiare, prophetans de Christi aduentu & conersione Gentium

de felicitate: gloria & exaltatione Ecclesia ex Dei gratuito beneficio erga ipsam: de predicatoribus Ecclesia: & Euangelio per orbem diuulgando.

1 Propter Sion non tacebo, & propter Ierusalem non quiescā, donec egrediatur vt splēder iustus eius, & saluator eius vt lampas accendatur. * Et videbūt Gentes iustū tuū, & cuncti reges inclinatum tuū: & vocabitur tibi nomen nouū, quod os Dñi nominabit. * Et eris corona gloriæ in manu Dñi, & diadema regni in manu Dei tui. * Non vocaberis vlt̄ra derelicta: & terra tua non vocabitur amplius Desolata: sed vocaberis Voluntas mea in ea, & terra tua inhabitata, quia complacuit Dño in ea: & terra tua inhabitabitur. * Habitabit enim iuuenis cum virgine, & habitabit iunior filij tui. Et gaudebit sponsus super sponsam, & gaudebit super te Deus tuus.

6 Super muros tuos Ierusalem constitui Custodes, tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimini Dñi, ne taceatis, & ne detis silentium ei, donec stabiliat, & donec ponat Ierusalem laudē in terra. Turauit Dñs in dextera sua, & in brachio fortitudinis suæ: Si dederō triticum tuum vlt̄ra cibū inimicis tuis: & si biberint filij alieni vinū tuū, in quo laborasti. * Quia qui congregant illud, comedent, & laudabūt Dñm: & qui comportant illud, bibent in atrijs sanctis meis. * Transite, transite per portas, || præparate viam populo, planum facite iter, eligite lapides, & eleuate signum ad populos. * || Ecce Dñs auditum fecit in extremis terræ, dicit filiz Sion: Ecce saluator tuus venit: ecce merces eius cum eo & opus eius coram illo. * Et vocabunt eos, Populus sanctus, redempti à Domino. Tu autem vocaberis: Quæstia ciuitas, & non derelicta.

C A P. L X I I I.

Dicit se Dominus sanguine aspersum dum solus vicisset hostes: Deus multa præstitit Israelici beneficiis, sed propter iniquitates suas sunt ab eo derelicti, propheta autem misericordiam Domini memor, inuocat ipsius misericordiam super populum suum, quem à Deo desertum conueritur.

1 Quis est iste, qui venit de Edō, tinctus vestibus de Borsabite formosus in stola sua, gradiēs in multitudine fortitudinis suæ. Quis, qui loquor iustitiam, & propugnator suū ad saluandū. * || Quare ergo rubrū est indumentū tuū, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? * Torcular calcaui solus, & de Gentibus non est vir mecum: calcaui eos in furore meo, & cōculcaui eos in ira mea & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia indumenta mea inquinavi. || Dies enim vltionis in corde meo annū 34. 6. 8 redem

2 Quare ergo rubrū est indumentū tuū, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? * Torcular calcaui solus, & de Gentibus non est vir mecum: calcaui eos in furore meo, & cōculcaui eos in ira mea & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia indumenta mea inquinavi. || Dies enim vltionis in corde meo annū 34. 6. 8 redem

3 Torcular calcaui solus, & de Gentibus non est vir mecum: calcaui eos in furore meo, & cōculcaui eos in ira mea & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia indumenta mea inquinavi. || Dies enim vltionis in corde meo annū 34. 6. 8 redem

redēptionis meæ venit.* Circūspexi, & non erat auxiliator: quæsiui, & non fuit qui adiuuaret: & saluauit mihi brachiū meum, & indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.* Et cōculcaui populos in furore meo, & inebriaui eos in indignatione mea, & detraxi in terram virtutem eorum.* Miserationū Dñi recordabor, laudē Dñi super omnibus quæ reddidit nobis Dñs, & super multitudinē bonorum domui Israhēl, quæ largitus est eis secundū indulgentiā suā, & secundū multitudinem misericordiarum suarū.* Et dixit: Verumtamen populus meus est, filiij non negantes: & factus est eis saluator.* In omni tribulatione eorum non est tribulatus: & angelus faciei eius saluauit eos: in dilectione suā, & in indulgentia sua ipse redemit eos, & portauit eos, & eleuauit eos cunctis diebus sæculi.* Ipsi autē ad iracundiā prouocauerunt, & affixerunt spiritum sancti eius: & cōuersus est eis in inimicum, & ipse debellauit eos.* Et recordaris etiam

Exo. 14. g. est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui: vbi est qui posuit in medio eius spiritū sancti sui? Qui eduxit ad dexteram Moysen brachio maiestatis suæ, qui scidit aquas ante eos, vt faceret sibi nomē sempiternum: * Qui eduxit eos per abyssos, quasi equum in deserto non impingentem.* Quasi animal in cāpo descendēs, spiritus Dñi ductor eius fuit: sic adduxisti populū tuū,

Deu. 26. c. de cælo, & vide de habitaculo sancto Dñi tuo, & gloriā tuā: vbi est zelus tuus, & Baru. fortitudo tua, multitudo viscerū tuorū, & misericordiarum tuarū super me continuerunt se.* Tu enim pater noster, & Abrahā nesciuit nos, & Israhēl ignorauit nos: tu Dñe pater noster: redēptor noster, & sæculo nomē tuum.* Quare errare nos fecisti Dñe de viis tuis: indurasti eorū nostrū ne timeremus te: conuertere propter seruos tuos, tribus hereditatis tuæ.* Quasi nihilum possederunt populū sanctū tuū: hostes nostri cōculcauerunt sanctificationē tuā.* Facti sumus quasi in principio, cum non dominareris nostri, neque inuocaretur nomē tuū super nos.

CAPVT I X I V.

Petit propheta vt Deus nomē suum & potentia inimicū nostrū faciat: facta quoque mentione felicitatis qua Deus expectantibus preparata est, conscribitur ac luger populi sui iniquitates, immunditias, & exilium orans pro liberatione.

Vtinā diramperes cælum, & descēderes: a facie tua montes defluerent. A sicut exustio ignis tatescerēs, aquæ arderent igni, vt: otū fieret nomen tuum inimicis tuis: a facie tua gētes turbarentur.* Cum feceris mirabilia, non susti-

nebimus: descendisti, & a facie tua montes defluerunt.* A sæculo non audierunt, neque auribus perceperunt: oculi non viderunt, Deus absque te, quæ præparasti expectantibus te: Occurristi iustis, & facienti iustitiam: in viis tuis recordabitur tui: ecce tu iratus es, & peccauimus: in ipsis fuimus semper, & saluabimur.* Et facti sumus vt immundus omnes nos, & quasi pannus menstruatus vniuersæ iustitiæ nostræ: & cecidimus quasi folium vniuersi, & iniquitates nostræ quasi ventus abstulerunt nos.* Non est qui inuocet nomen tuum: qui consurgat & teneat te: abscondisti faciem tuā a nobis, & allististi nos in manu iniquitatis nostræ.* Et nunc Dñe, pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & opera manū tuarum omnes nos: * Ne irascaris Dñe satis, & ne ultra memineris iniquitatis nostræ: ecce respice, populus tuus omnes nos.* Cuius sancti tui facta est deserta, Sion deserta facta est, Ierusalem desolata est. Domus sanctificationis nostræ, & gloriæ nostræ, vbi laudauerūt te patres nostri, facta est in exustionem ignis, & omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinam.* Numquid super his continebis te Dñe, tacebis, & affliges nos vehementer?

C A P . I X V.

Gentium conuersio, & Iudeorum propter iniquitates suas & idololatriam abiectio, seruatis tamen paucis reliquiis ex ipsis: comminatio his qui Dei legem abiecerunt, & prospera ac noua omnia seruis Dei nunciantur: de quorum felicitate & Dei erga ipsos benignitate multis agit propheta.

Quesierunt me qui antequam non interrogabant, inuenerunt qui non quæsierunt me, dixi: Ecce ego, ecce ego ad gentē, quæ non inuocabat nomen meū, & expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in via non bona post cogitationes suas.* Populus qui ad iracundiā prouocat me ante faciem meam semper: qui immolant in hortis & sacrificant super lateres,* qui habitant in sepulchris: & in delubris idolorū dormiunt: qui comedunt carnē suillam, & ius profanū in vasis eorum,* Qui dicunt: Recede à me, non appropinques mihi, quia immundus es: isti fumus erit in furore meo, ignis ardens tota die.* Ecce scriptū est corā me: non tacebo, sed reddā & retribuā in sinu eorum,* iniquitates vestras, & iniquitates patrum vestrorū simul dicit Dñs, qui sacrificauerūt super montes, & super colles exprobrauerunt mihi, & remetiatur opus eorū primum in sinu eorum.* Hæc dicit Dñs: Quomodo si inueniatur granum in botro, & dicatur: Ne disipes illud, quoniam benedictio est: sic faciā pro-

36 per seruos meos, vt non disperdam totum. * Et educam de Iacob semen, & de Iuda possident montes meos : & hereditabunt eā electi mei, & serui mei habitabunt ibi. * Et erunt cāpestria in caulas gregū, & vallis Achor in cubile armentorū, populo meo, qui requisierunt me. * Et vos qui dereliquistis Dñm qui oblitus estis montem sanctum meum qui ponitis Fortunā mensam, & libatis super eam. * Numerabo vos in gladio, &

¶ Prox. omnes in cāde corruetis. * ¶ Pro eo quod vocauit, nō respondistis, locutus sum, & non audistis : & faciebatis malū in oculis meis, & quā nolui, elegeris. * Propter hoc hęc dicit Dñs Deus : Ecce serui mei comedēt, & vos esurietis : Ecce serui mei bibēt, & vos sitietis : Ecce serui mei latrabunt, & vos confundemini : Ecce serui mei laudabunt prę exultatione cordis, & vos clamabitis prę dolore cordis, & prę contritione spiritus vlulabitis. * Et dimittetis nomē vestrum iuramentum electis meis : & interficiet te Dñs Deus, & seruos suos vocabit nomine alio. * In quo qui benedictus est super terram, benedicetur in Deo amen, & qui iurat in terra, iurabit in Deo amen : quia obliuioni traditę sunt angustię priores, & quia abscondi-

¶ Inf. t. sunt ab oculis meis. * ¶ Ecce enim ego creō czelos nouos, & terrā nouā : & non erunt in memoria priora, & non ascendet super cor. * Sed gaudebitis & exultabitis vřq; in seipiternum in his, quā ego creō : quia ecce ego creō Ierusalem exultationem, & populū eius gaudium. * Et exultabo in Ierusalem, & gaudebo in populo meo : & nō audietur in eo vřtrā vox fletus & vox clamoris. * Nō erit ibi amplius infans dierum, & senex qui nō impleat dies suos : quoniam puer centum annorum morietur, & peccator centum annorū maledictus erit. * Et edificabunt domos, & habitabunt : & plantabunt vineas, & comedent fructus earum. * Non edificabunt, & alius habitabit : non plātabūt, & alius comedet, secundum enim dies ligni, erūt dies populū mei, & opera manuum eorum inueterabunt : * electi mei non laborabunt frustra, neque generabunt in contrabatione : quia semen benedictorum Domini est, & nepotes eorum cum eis. * ¶ Erunt antequam clament, ego exaudiam : adhuc illis lo-

¶ Sup. quentibus, ego audiam. * ¶ Lupus & agnus pascētur simul, leo & bos comedent paleas : & serpenti pulnis panis eius : non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

C A P. L X V I.

Domini calis & terra non templū respicit, quod Iudei pro loco quieru illi edificare volebāt, sed spiritum humiliatum : reiciuntur veteris legi sacrifici-

cia : Iudeorum aduersus Christum ipsiusq; discipulos peruicacia puniēda ostenditur : de Christi natiuitate & Ecclesia facunditate, cui vt omnes collarentur exhortatur : ostendens beneficia quā a Domino recipit, & quales futurum sit malorum iudiciū : & quomodo per discipulorum Christi predicationem Gentes conuerterentur : de finali quoque retributione malorum & bonorum.

¶ Hęc dicit Dñs : ¶ Calum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum : quā est ista Domus, quā edificabitur mihi ? & quis est iste locus quietis meę ? Omnia hęc manus mea fecit, & facta sunt vnũuersa ista, dicit Dominus, ad quem autem respiciā nisi ad pauperculum, & contritum spiritū, & tremenssem sermones meos ? Qui inimolat bonum, quasi qui interficiat virum : qui mactat pecus, quasi qui excerebret canē : qui offert oblationē, quasi qui sanguinem suillum offerat : qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hęc omnia elegerunt in viis suis, & in abominationibus suis anima eorū delectata est. Vnde & ego eligam illusiones eorū, & quā timebant, adducam eis : ¶ quia vocauit, & non erat qui responderet : locutus sum, & non audierunt, seceruntq; malum in oculis meis, & quā nolui elegerunt. Audite verbum Dñi qui remittis ad verbum eius : dixerunt fratres vestri odientes vos, & abiicientes propter nomen meum : glorificetur Dñs, & videbimus in lætitia vestra : ipsi autem confundentur. Vox populi de ciuitate, vox de templo, vox Dñi reddentis retributionem inimicis suis. * Antequam parturiret, peperit : antequā veniret paritus eius, peperit masculū. Quis audiuit vmquam tale ? Quis vidit huic simile ? nunquid parturiret terra in die vnā, aut parietur gens simul, quia parturiuit & peperit Sion filios suos ? * Nunquid ego, qui alios parere facio, ipse non paria, dicit Dñs ? si ego, qui generationem ceteris tribus sterilis ero, ait Dñs Deus totius ? ¶ Examinini cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam : gaudere cum ea gaudio vniuersi, qui lugetis super eam, & vt fugatis, & repleamini ab vberē consolationis eius : vt mulgeatis, & deliciis affluatis ab omni moda gloria eius. Quia hęc dicit Dñs : ¶ Ecce ego declinabo super eā quasi fluuiū pacis, & quasi torrentem inundantē gloriam Gentium, quā sugetis : ad vbera portabimini, & super genua blandientur vobis. Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. Videbitis, & gaudebit cor vestrū, & ossa vřstra quasi herba germinabūt, & cognoscetur manus Dñi seruis eius, & indignabitur inimicis

micis suis. * Quia ecce Dñs in igne ve-
niet, & quasi turbo quadrigæ eius: red-
dere in indignatione furorem suum, &
inreparationem suam in flamma ignis,
quia in igne Dñs diiudicabit, & in gla-
dio suo ad omnem carnem & multipli-
cabantur interfecti à Dño, qui sancti-
ficabantur, & mundos se putabant in
hortis post ianuam intrinsecus, qui co-
medebant carnem suillam, & abomina-
tiones, & murem: simul consumentur,
dicit Dñs. * Ego autē opera eorū, & co-
gitationes eorum, venio vt congregem
cum omnibus gentibus & linguis: & ve-
nient & videbunt gloriā meam. * Et po-
nam in eis signum, & mittam ex eis qui
saluati fuerint, ad Gentes in mare, in
Africam, & Lydiam tendentes sagittam
in Italiam & Græciā, ad insulas longē:
ad eos qui non audierunt de me, & non
viderunt gloriā meam. Et annuntia-
būt gloriā meam Gentibus, & adduce-
bunt omnes fratres vestros de cunctis
Gentibus donum Domino, in equis, &
in quadrigis, & in leſicis, & in mulis, &
in carūcis, ad montem sanctum meum
Ierusalem, dicit Dñs, quomodo si infe-
rant filij Isrāel munus in vase mundo
in domum Dñi. * Et assumam ex eis in
sacerdotes, & Leuitas, dicit Dominus.
* Quia sicut celi noui, & terra noua,
quæ ego facio stare coram me, dicit
Dñs: sic stabitem vestrum, & nomen
vestrum. * Et erit mensis ex mense, &
sabbatū ex sabbato: veniet omnis caro
vt adoret coram facie mea, & dicit Dñs.
* Et egredientur, & videbunt cadauera
virozum, qui prauaricati sunt in me:
vermis eorum non morietur, & ignis
eorum non exstinguetur: & erunt vsque
ad satietatem visionis omni carni.

|| Apo-
21. a. I

|| Mar-
9. g.
45.

tionem Ierusalem, in mēso quinto.
* Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: * Priusquā te formarem in
vtero, noui te: & antequam exires de
vulua, sanctificaui te, & prophetam in
Gentibus dedi te. * Et dixi, A, a, a, Dñs
Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego
sum. * Et dixit Dñs ad me: Noli dicere.
Puer sum, quoniam ad omnia, quæ mit-
tam te, ibis: & vniuersas, quæcumq; man-
daero tibi, loqueris. * Ne timeas à facie
eorū, quia tecum ego sum, vt eriam te,
dicit Dñs. * Et misit Dñs manū suam, &
tetigit os meū: & dixit Dñs ad me: Ecce
dedi verba mea in ore tuo: * ecce con-
stitui te hodie super Gētes, & super re-
gna, || vt euellas, & destruas, & disper-
das, & disspes, & ædifices, & plantes. * Et
factum est verbū Domini ad me dicens:
Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Virgam
vigilantem ego video. * Et dixit Dñs ad
me: Bene vidisti, quia vigilabo ego super
verbo meo vt faciā illud. * Et factum est
verbū Dñi secundū ad me, dicens: Quid
tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego
video, & faciem eius à facie Aquilonis.
* Et dixit Dominus ad me: || Ab Aquilone
pādetur malū super omnes habitatores
terræ, quia ecce ego cōuocabo omnes
cognationes regnorum Aquilonis, ait
Dominus: & veniēt & ponēt vnusquisq;
solium suū in introitu portarum Ieru-
salem, & super omnes muros eius in
circuitu, & super vniuersas vrbes Iuda-
* Et loquar iudicia mea cum eis, super
omne malitiam eorum, qui derelique-
runt me, & libauerunt diis alienis, &
adorauerunt opus manū suarum. * Tu
ergo accinge lumbos tuos, & surge, &
loquere ad eos omnia quæ ego præci-
pio tibi. Ne formides à facie eorū: nec
enim timere te faciā vultū eorū. || Ego ||
quippe dedi te hodie in ciuitatem mu-
nitam, & in columnam ferream, & in
murum æreum, super omnem terram,
regibus Iuda, principibus eius, & sacer-
dotibus, & populo terræ. * Et bellabunt
aduersum te, & non præualebunt: quia
ego tecum sum, ait Dñs, vt liberem te.

CAPVT II.

Grauius expostulat Dominus cum filiis Israhel & Iuda, potissimum cum pastoribus ac prophetis, quod non respicientes accepta à Deo varia beneficia, eo qui fons est aquæ viuæ relicto adorauerunt idola, à quibus nihil boni expectare poterant: imò cum cori essent in idololatria, rapinā & crudelitatem sese iustificare nitentur, & propterea denūstando prædicat.

Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: Vade, & clama in auribus Ierusalem, dicens: Hæc dicit Dñs, Recordatus sum tui, miserans adolescentiam tuā, & charitatem desponsationis tuæ,

C 3 quando

P R O P H E T I A

I E R E M I Æ.

CAPVT PRIMVM.

Ieremias in ventre matris sanctificatus, & tempore Iosia regis Iuda missus à Domino ad prophetandum, causatur pueritiam, sed doctus à Deo accipit robur inuincibile, iuberūque vaticinari destructionem Ierusalem sub nomine virgæ, & olla succensæ.

Erba Ieremiz filij Helciz, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in terra Bensamin. * Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosiz filij Amon regis Iuda, in tertio decimo anno regni eius, & factum est in diebus Ioakim filij Iosiz regis Iuda, vsque ad transmigrationem vndecimi anni Sedeciz filij Iosiz regis Iuda, vsque ad transmigra-

|| Mi-
chea
6. a. 3.

quando secuta es me in deserto, in terra
quæ non seminatur. Sanctus Israël Do-
minus, primitiæ frugum eius, omnes, qui
deoratur eum, delinquent: mala venient
super eos, dicit Dominus. * Audite verbum
Domini domus Iacob, & omnes cognatio-
nes domus Israël, hæc dicit Dominus: Quid
inuenierunt patres vestri in me iniqui-
tatis, quia elongauerunt à me, & am-
bulauerunt post vanitatem, & vani facti
sunt? Et non dixerunt: Vbi est Dominus,
qui ascendere nos fecit de Terra Ægy-
pti: qui traduxit nos per desertum, per
terram inhabitabilem & inuiam, per
terram sitis, & inagine mortis, per ter-
ram, in qua non ambulauit vir, neque ha-
bitauit homo? Et induxi vos in terram
Carneli, vt comederetis fructum eius,
& optima illius: & ingressi contamina-
stis terram meam, & hereditatem meam
posuistis in abominationem. * Sacerdotes
non dixerunt, Vbi est Dominus? & tenentes
legem nescierunt me, & pastores præua-
ricati sunt in me: & prophetæ prophe-
tauerunt in Baal, & idola secuti sunt.
* Propterea adhuc iudicio contendam
vobiscum, ait Dominus, & cum filiis vestris
disceprabo. Trāstite ad insulas Cethim,
& videte: & in Cedar mittite, & con-
derate vehementer: videte si facti
huiusmodi. Si mutauit gens deos suos,
& certe ipsi non sunt dii: populus verò
meus mutauit gloriam suam in idolum.
* Obsuēscite cæli super hoc, & portæ
eius desolamini vehementer, dicit Dominus.
* Duo enim mala fecit populus meus:
Me dereliquerunt fontem aquæ viuæ,
& foderunt sibi cisternas, cisternas dis-
sipatas, quæ continent non valde aquas.
* Numquid seruus est Israël, aut verna-
culus? quare ergo factus est in prædam?
* Super eum rugierunt leones, & dede-
runt vocem suam, posuerunt terrā eius
in solitudinem: ciuitates eius exustæ sunt,
& non est qui habitet in eis. * Filij quo-
que Memphis & Taphnes contupra-
uerunt te vsque ad verticem. * Nūquid
non istud factum est tibi, quia dereliqui-
sti Dominum Deum tuum eo tempore, quo
ducebat te per viam? Et nunc quid tibi
vis in via Ægypti, vt bibas aquam tur-
bidam? & quid tibi cum via Assyriorum,
vt bibas aquam fluminis? * Arguet te
malitia tua, & auersio tua increpabit te.
Scito, & vide, quia malum & amarum
est reliquisse te Dominum Deum tuum, & non
esse timorē mei apud te, dicit Dominus Deus
exercituum. * A saculo confregisti iu-
gum meum, rupisti vincula mea, & dixi:
Non seruiam. || In omni enim col-
le sublimi, & sub omni ligno frondoso,
tu postornebaris meretrix. || Ego au-
tem plantavi te vineam electam, omne
semen verum: quomodo ergo conuersa
es mihi in prauū vinca aliena? Si laue-

ris te nitro, & multiplicaueris tibi her-
bam borith, maculata es in iniquitate
tua coram me, dicit Dominus Deus.
* Quomodo dicis: Non sum polluta, post
Baalim non ambulauit: vide vias tuas in
conualle, scito quid feceris: cursor leuis
explicans vias suas. * Onager affluctus
in solitudine, in desiderio animæ suæ
attraxit ventum amoris sui: nullus a-
uertit eam: omnes qui quærunt eam,
non deficient: in merstruis eius inue-
nient eam. * Prohibe pedem tuum à nu-
ditate, & guttur tuum à siti. * Et dixisti:
Desperavi, nequaquam faciā: adamaui
quippe alienos, & post eos ambulabo.
* Quomodo confunditur fur quando
deprehenditur, sic confusi sunt domus
Israël, ipsi & reges eorum, principes, &
sacerdotes, & prophetæ eorum: dicen-
tes ligno: Pater meus es tu, & lapidii
Tu me genuisti. || Verterunt ad me ter-
gum, & non faciem, & in tempore affli-
ctionis suæ dicent: Surge, & libera nos.
* Vbi sunt dii tui, quos fecisti tibi? sur-
gant & liberent te in tempore afflictio-
nis tuæ: || secundum numerum quippe ci-
uitatum tuarū erant dii tui Iudæ. * Quid
vultis mecum iudicio contendere? om-
nes dereliquistis me, dicit Dominus. * Frustra
perculsi filios vestros, disciplinam non
receperunt: deuorauit gladius vester
prophetas vestros, quasi leo vastator.
* Gloriatio vestra. Videte verbum Domini:
Numquid solitudo factus sum Israël,
aut terra ferotina? quare ergo dixit
populus meus: Recessimus, non venie-
mus ultra ad te? * Numquid obliuiscer-
etur virgo ornamentis suis, aut sponsa fas-
ciæ pectoralis suæ? populus verò meus
oblitus est mei diebus innumeris. * Quid
niteris bonam ostendere viam tuam ad
quærendam dilectionem, quæ insuper
& malitias tuas docuisti vias tuas, &
in alis tuis inuentus est sanguis anima-
rum pauperum & innocentium; non in
fossis inueni eos, sed in omnibus quæ
supra memorauim. * Et dixisti: Absque pec-
cato & innocens ego sum: & propterea
auertatur furor tuus à me: Ecce ego iu-
dicio contendam tecum, eo quod dixe-
ris: Non peccaui. * Quam vilis facta es
nimis, iterans vias tuas! & ab Ægypto
confunderis, sicut confusa es ab Assur.
* Nam & ab ista egredieris, & manus
tuæ erunt super caput tuum: quoniam
obtriuuit Dominus confidentiam tuam,
& nihil habebis prosperum in ea.

C A P. III.

Deus incomparabili clementia popu-
lum suum ad se reuocat ab idololatria,
in qua Iuda eriam israelicum excessit:
promittens se assumpsurum eos in filios,
& veros pastores eis daturum, vt iero-
solymis in pace colant Dominum: de
futura gloria & exaltatione Ierusalem;

ac Gentium ad eam congregatione, & de populi panirentia.

Virgo dicitur: Si dimiserit vir uxorem suam, & recedens ab eo, duxerit virum alterum: numquid reuertetur ad eam vltra? nūquid non polluta & contaminata erit mulier illa? tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamē reuertere ad me, dicit Dñs, & ego suscipiā te. * Leua oculos tuos in directum, & vide vbi non prostrata sis: in viis sedebas, expectans eos quasi latro in solitudine: & polluisti terram in fornicationibus tuis, & in malitiis tuis. * Quam ob rem prohibita sunt stillæ pluviarum, & serotinus imber non fuit: frons mulieris meretricis facta est tibi, noluisti erubescere. * Ergo saltem amodo voca me: Pater meus, dux virginittatis meæ tu es? Numquid irascēris in perpetuum, aut perferabis in finem? Ecce locuta es, & fecisti mala, & potuisti. * Et dixit Dñs ad me in diebus Iosaf regis: Numquid vidisti quæ fecerit auerfatrix Israël? abiit sibi met super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondoso, & fornicata est ibi. * Et dixi cum fecisset hæc omnia. Ad me reuertere: & non est reuersa. Et vidit præuicatrix soror eius Iuda; * quia pro eo, quod mœchata esset auerfatrix Israël, dimissim eam, & dedissem ei libellum repudiij: & non timuit præuicatrix Iuda soror eius, sed abiit, & fornicata est etiam ipsa. * Et facilitate fornicationis suæ contaminauit terram: & mœchata est cum lapide & ligno. * Et in omnibus his nō est reuersa ad me præuicatrix soror eius Iuda in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dñs. * Et dixit Dñs ad me: Iustificauit animam suam auerfatrix Israël, comparatione præuicatricis Iudæ. * Vade, & clama sermones istos contra Aquilonem, & dices: Reuertere auerfatrix Israël, ait Dñs, & non auertam faciem meam à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dñs, & non irascar in perpetuum. Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dñm Deum tuum præuicata es: & dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, & vocem meam non audisti, ait Dñs. * Conuertimini filij reuerentes, dicit Dñs: quia ego vir vester: & assumā vos vnum de ciuitate, & duos de cognatione, & introducam vos in Sion: Et dabo vobis pastores iuxta cor meum, & pascēt vos scientia & doctrina. * Cūque multiplicati fueritis, & creueritis in terra in diebus illis, ait Dñs: non dicent vltra: Arca testamenti Dñi: neq; ascendit super cor, neq; recordabuntur illius: nec visitabitur, nec fiet vltra. * In tempore illo vocabunt Ierusalem Solium Dñi: & congregabuntur ad eam omnes Gen-

tes in nomine Dñi in Ierusalem, & non ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi. In diebus illis ibit domus Iuda ad domum Israël, & venient simul de terra Aquilonis, ad terram quam dedi patribus vestris. * Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, & triuam tibi terram desiderabilem, hereditatem præclarā exercituum Gentium? Et dixi: Patrem vocabis me, & post me ingredi non cessabis. * Sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum, sic cōtempnit me domus Israël, dicit Dñs. * Vox in viis audita est, ploratus & vlulatus filiorum Israël: quoniam iniquum fecerunt viam suam, obliuiscuntur Ius Dei sui. * Conuertimini filij reuerentes, & facite auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te: tu enim es Dominus Deus noster. * Verē mendaces erant colles, & multitudo montium verē in Iho Deo nostro salus Israël. * Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra, greges eorum, & armenta eorum, filios eorum, & filii eorum. * Dormiemus in confusione nostra, & operiet nos ignominia nostra: quoniam Domino Deo nostro peccauimus nos, & patres nostri, ab adolescentia nostra vsque ad diem hanc: & non audiuius vocem Domini Dei nostri.

CAP. IV.

Promeritis Dominus veniam si se vere conueriant: sed corde circumcidant, comminando grauiora mala si in malis persistant: quapropter luger propheta videns terram deuassandam, & in solitudinem redigendam: ita tamen ut non fiat consummatio.

Si reuerteris Israël, ait Dñs, ad me conuertere: si abstuleris offendiculum tuum à facie mea, non commoueberis. * Et iurabis: Viuit Dñs in veritate, & in iudicio, & in iustitia: & benedicet eum Gentes, ipsūque laudabūt. * Hæc enim dicit Dñs viro Iuda & Ierusalem: No. Osee uate vobis nouale, & nolite serere super spinas: circumcidimini Dño, & auferite præputia cordium vestrorum viri Iuda, & habitatores Ierusalem: ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam cogitationum vestrarum. * Annuntiate in Iudæ, & in Ierusalem auditum facite: loquimini, & canite tuba in terra: clamate fortiter, & dicite: Congregamini, & ingrediamur ciuitates munitas, leuate signum in Sion. * Confortamini, nolite stare, quia malum ego adduco ab Aquilone, & contritionem magnam. * Ascendit leo de cubili suo, & prædo Gentium se leuauit: egressus est de loco suo, ut ponat terram tuam in solitudinem: ciuitates tuæ vastabuntur, remanentes abque

habitatores. * Super hoc accingite vos ciliciis, plangite & ululate: quia non est aversa ira furoris Domini à nobis. * Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, & cor principum: & obstupescunt sacerdotes, & prophetae consternabuntur. * Et dixi: Heu, heu, heu, Domine Deus, ergo ne decepisti populum istum & Ierusalem, dicens: Pax erit vobis: & ecce peruenit gladius usque ad animam? * In tempore illo dicitur populo huic & Ierusalem: Ventus vrens in viis, quæ sunt in deserto visæ filiæ populi mei, non ad ventilandum & ad purgandum. * Spiritus plenus ex his venit mihi & nunc ego loquar iudicia mea cum eis. * Ecce quasi nubes ascendet, & quasi tempestas currus eius: velociores aquilæ equi illius: vñ nobis quoniam vastati sumus. * Laua à malitia cor tuum Ierusalem, ut salua sis: vsquequò morabitur in te cogitationes noxiæ: Vox enim annuntiantis à Dan, & notum facientis idolum de monte Ephraim. * Dicite gentibus: Ecce auditum est in Ierusalem custodes venire de terra longinqua, & dare super ciuitates Iuda vocem suam. * Quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro: quia me ad iracundiã prouocauit, dicit Dñs. * || Vis tuæ & cogitationes tuæ fecerunt hæc tibi: ista malitia tua, quia amara, quia tetigit cor tuum: * Ventrem meum, ventrem meum doleo, sensus cordis mei turbati sunt in me: non tacebo, quoniam vocem buccinæ audiuit anima mea, clamorem prælij. * Contritio super contritionem vocata est, & vastata est omnis terra: repente vastata sunt tabernacula mea, subito pelles meæ. * Vsquequò videbo fugientem, audiã vocem buccinæ? * Quia stultus populus meus me non cognouit: filij insipientes sunt, & vecordes: sapientes sunt, vt faciam mala, bene autem facere nescierunt. * Aspexi terrã, & ecce vacua erat, & nihil; & cælos, & non erat lux in eis. * Vidi montes, & ecce mouebantur: & omnes colles contrubati sunt. * Intuitus sum, & non erat homo & omne volatile cæli recessit. * Aspexi, & ecce Carmelus desertus: & omnes vrbes eius destructæ sunt à facie Domini, & à facie iræ furoris eius. * Hæc enim dicit Dñs: Deserta erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciam. * Lugebit terra, & morebunt cæli desuper: eo quòd locutus sum, cogitavi, & non pœnituit me, nec auersus sum ab eo. * A voce equitis, & mittentis sagittam, fugit omnis ciuitas: ingressi sunt ardua, & ascenderunt rupes: vniuersæ vrbes derelictæ sunt, & non habitat in eis homo. * Tu autem vastata quid facies? cum vestieris te coccino, cum ornata fueris monili aureo, & pinxeris

tibi oculos tuos, frustra componeris; contemperunt te amatores tui, animã tuam quærent. * Vocem enim quasi parturientis audiui, angustias vt puerperæ: Vox filiæ Sion intermorientis, expandentisq; manus suas: vñ mihi, quia defecit anima mea propter interfectos.

C A P. V.

Domini in Ierusalem quærit virum iustum, vt illi misereatur: sed tam plebs quidam optimates in prauitatibus suis & idololatria indurati sunt & effusi, ideo comminatur eis vastationem ab extraneo populo, eo quòd cæsi & surdi facti sint, non tamen vsque ad consummationem.

1 **C**ircuite vias Ierusalem, & aspiciate, & considerate, & quærite in plateis eius, an inueniatis virum facientem iudiciũ, & quærentem fidẽ: & propitius ero ei. 2 * Quòd si etiam, viuit Dñs, dixerint: & hoc falsò irabunt. * Dñe oculi tui respiciunt fidem: percussisti eos, & non doluerunt: attriuiti eos, & renuerunt accipere disciplinam: indurauerunt facies suas supra petram, & noluerunt reuertì. * Ego autẽ dixi: Forsitan pauperes sunt & stulti, ignorantes viã Dñi, iudicium Dei sui. * Ibo igitur ad optimates, & loquar eis: ipsi enim cognouerunt viã Domini, iudicium Dei sui: & ecce magis hi simul confregerunt iugum, ruperunt vincula. * Idcirco percussit eos leo de silua, lupus ad vesperã vastauit eos: pardus vigilas super ciuitates eorũ: omnis, qui egressus fuerit ex eis capietur: quia multiplicatæ sunt prauaricationes eorum, cõfortatæ sunt auersiones eorum. 7 * Super quo propitius tibi esse potero? filij tui derelinquerunt me, & iurant in his qui nõ sunt dij: saturauit eos, & mœchati sunt, & in domo meretricis luxuriabantur. * Equi amatores & emissarij facti sunt. || Vnusquisque ad vxorẽ proximi sui hinniebat. * Numquid super his non visitabo, dicit Dñs, & in gente tali non vlscetur anima mea? * Ascendite muros eius, & dissipate, consummationem autẽ nolite facere: auferre propaggines eius, quia non sunt Dñi. * Præuaricatione enim præuaricata est in me domus Israël, & domus Iuda, ait Dñs. 12 * Negauerunt Dñm, & dixerunt: Non est ipse, neque venit super nos malũ: gladium & famẽ non videbimus. * Prophetæ fuerunt in ventum locuti, & responsum non fuit in eis: hæc ergo euenerunt illis. * Hæc dicit Dñs Deus exercituum: Quia locuti estis verbum istud: ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem, & populum istum in ligna, & vorabit eos. 15 * Ecce ego adducam super vos gentem de longinqua domus Israël, ait Dñs; gentem robustam, gentem antiquã, gentem, cuius ignorabis linguam, nec intelliges

|| Sap.
1. a. 3.
b. 5.

Ex e.
22. b.

liges quid loquatur. * Pharetra eius 16
quasi sepulchrum patens, vniuersi for- 2
tes. * Et comeder legetes tuas, & panem 3
tuum: denorabit filios tuos, & filias tuas:
comeder gregem tuum, & armenta tua:
comeder vineam tuam, & ficum tuam:
& conteret vrbes inuitas tuas, in qui-
bus tu habes fiduciam, gladio. * Verum. 18
|| *Infr.* 16. b. 10. si dixeritis: Quare fecit nobis Dñs Deus
noster hæc omnia? dices ad eos: Sicut
dereliquistis me, & seruistis Deo alie-
no in terra vestrâ: sicut seruietis alienis in
terra non vestrâ. * Annūtiat hoc domui
Iacob, & auditū facite in Iuda, dicentes:
* Audi popule stulte, qui non habes
cor: qui habentes oculos, non videris; &
aures, non auditis. * Me ergo non ti-
mebitis, ait Dñs: & à facie mea non do-
lebitis? Qui posui arenâ terminū mari,
præceptū sempiternum, quod non præ-
teribit: & commouebuntur, & non po-
terunt: & intumescunt fluctus eius: &
non transibunt illud: * populo autem
huic factum est cor incredulum, & ex-
sperans, recesserunt & abierunt. * Et
non dixerunt in corde suo: Metuamus
Dñm Deum nostrū, qui dat nobis plu-
uiam temporaneâ & serotinam in tem-
pore suo: plenitudinem annuæ messis
custodientem nobis: * Iniquitates vestra
declinauerunt hæc: & peccata vestra
prohibuerūt bonū à vobis. * Quia inue-
ti sunt in populo meo impij insidiantes
quasi aucupes, laqueos ponētes & pedi-
cas ad capiendos viros. * Sicut decipula
plena anibus, sic domus eorum plene
dolo: ideò magnificati sunt & dirati.
|| *I. f. 23.* 7. 6. 10. *Zach.* Increassati sunt & impinguati: & præ-
terierit sermones meos pessimè. || *Cau-*
sam viduæ non iudicauerunt, causam
pupilli non direxerunt, & iudiciū pau-
perū non iudicauerunt. * Numquid su-
per his nō visitabo, dicit Dñs: aut super
gente huiusmodi non visitetur anima
mea? * Stupor & mirabilia facta sunt in
terra: * prophetæ prophetabant menda-
cium, & sacerdotes applaudebant ma-
nibus suis: & populus meus dilexit ta-
lia: quid igitur fiet in nouissimo eius?

CAP. VI.

Prædicatur calamitas ac vastitas Iero-
solymorum ab Assyrijs, eo quod con-
tempserint legem Domini, nec audire
voluerint increpationes: sed omnes, &
potissimum primates, propheta ac sacer-
dores auaritia & dolo studuerint: ideo-
que & ipsos & eorū sacrificia Deus ab-
iecit: iubet ergo propheta eos lugere quo-
niam purgari conflatorio non poterūt.

Confortamini filij Benjamin in me-
dio Ierusalem, & in Thecua clā-
te buccina, & super Bethacarem leuate
vexillum: quia malum visum est ab

Aquilone, & cōtritio magna. * Speciosæ
& delicatæ assimilauī filiam Sion. * Ad
eam venient pastores, & greges eorum:
fixerunt in ea tentoria in circuitu: pas-
cet vnusquisque eos, qui sub manu sua
sunt. * Sanctificate super eam bellum:
conspicite, & ascendamus in meridie:
vz nobis, quia declinavit dies, quia lō-
giores factæ sunt vmbra vesperī. * Sur-
gite, & ascendamus in nocte, & dissi-
mus domos eius. * Quia hæc dicit Dñs
exercitū. Cadite lignum eius, & fundi-
te circa Ierusalē aggerē, hæc est ciuitas
visitationis, omnis calunnia in medio
eius. * Sicut frigidā fecit cisterna aquā
suauis, frigidam fecit inlicitiam suam:
iniquitas & vastitas audietur in ea, cor-
rā me semper infirmis & plaga. * Erudi-
te Ierusalem, ne forte recedat anima
mea à te, ne fortè ponam te desertam,
terram inhabitabilem. * Hæc dicit Do-
minus exercitū: Vsq̃ue ad racemum
colligēt quasi in vinea reliquias Israel:
conuerte manum tuam quasi vindemia-
tor ad cartallum. * Cui loquar? & quem
cōtestabor vt audiat? ecce incircumci-
sæ aures eorum, & audire non possunt:
ecce verbum Domini factum est eis in
opprobrium, & non suscipient illud.
* Idcirco furore Domini plenus sum,
laborauī sustinēs: effūdē super paru-
ulum foris, & super consilium iuuenum
simul: vir enim cum muliere capietur,
senex cum pleno dierum. * Et transibunt
domus eorum ad alteros, agrī & vxores
pariter: quia extendam manum meam
super habitantes terrā, dicit Dominus.
|| *I. f. 36. d.* 11. *Inf. 2.* 14. *lum.* || A minore quippe vsque ad maiorem
omnes auaritiæ student: & à propheta
vsque ad sacerdotem cuncti faciūt do-
populi mei cū ignominia, dicentes Pax, &
pax: & non erat pax. * Confusi sunt, quia
abominationem fecerunt: quin potius
cōfusione non sunt cōfusi, & erubescere
nescierunt: quam ob rem cadent inter-
ruētes: in tempore visitationis suæ cor-
ruent, dicit Dominus. * Hæc dicit Do-
minus: State super vias, & videte, & in-
terrogate de semitis antiquis, quæ sit
via bona, & ambulate in ea: || & inae-
nietis refrigerium animabus vestris. Et
dixerūt. Non ambulabimus. * Et consti-
tuit super vos speculatores. Audite vocē
tubæ. Et dixerunt: Non audiemus. * Ideò
audite gentes, & cognosce congregatio,
quanta ego faciam eis. * Audi terra: Ecce
ego adducā mala super populū istum,
fructum cogitationum eius quia verba
mea non audierunt, & legē meam pro-
iecerunt. * || Vt quid mihi thus de Saba?
affertis, & calamum suauolentem de ca-
terra longinquā? holocaustumata vestra
non sunt accepta, victimæ vestrae non
placuerunt mihi. * Propterea hæc dicit
Domi

42 Dñs: Ecce ego dabo in populum istum F
ruinas, & ruent in eis patres & filij si-
mul vicinus & proximus peribit. * Hæc 22
dicit Dñs: Ecce populus venit de terra
Aquilonis, & gens magna confluet in
finibus terræ. * Sagitram & scutum arri- 23
piet: crudelis est: & non miserebitur,
vox eius quasi mare sonabit & super
equos ascenderet, præparat quasi vir ad
prælium, aduersum te filia Sion. * Au- 24
diuimus famā eius, dissolutæ sunt man-
nostræ: tribulatio apprehendit nos, &
dolores vt parturientē. * Nolite exire 25
ad agros, & in via ne ambuletis: quoniā
gladius inimici, pavor in circuitu. * Fi- 26
lia populi mei accingere cilicio, & cō-
spargere cinere: luctum vnigeniti fac
tibi, plantū amarum, quia repente ve-
niet v. stator super nos. * Probatores 27
dedite in populo meo robustum: &
scies, & probabis viam eorum. * Omnes 28
iusti principes declinantes, ambulantes
fraudentes, & ferrū: vniuersi cor-
rupti sunt. * Defecit sufflatorium, in 29
igne consumptum est plumbum, frustra
confluit conflator: malitiæ enim eorū
non sunt cōsumptæ. * Argentū reprobū 30
vocate eos, quia Dñs proiecit illos.

C A P. VII.

Quod frustra confidunt in templo, pessima peperant, & propheta audire nolentes, sicut & patres eorum: quapropter denunciat templum abiiciendum, & terram Iudæ redigendam in solitudinem: nec profuturam orationem Ieremia pro illis, nec oblata ab eis sacrificia, propter excelsa Topheth in valle filij Ennom, & multiplices ipsorum malitias.

V Erbum, quod factum est ad Ieremiā 1
à Dño, dicens: Sta in porta domus 2
Dñi, & prædica ibi verbū istud, & dic; A
Audite verbum Dñi omnis Iudæ, qui in-
gredimini per portas has, vt adoretis
Dñm. * Hæc dicit Dñs exercituum Deus 3
|| Infr. Israel: || bonas facite vias vestras, & stu-
26. d. dia vestra: & habitabo vobiscū in loco
13. isto. * Nolite considerare in verbis men-
4 daci, dicentes: Templum Dñi, templum
Dñi, templum Dñi est. * Quoniā si bene 5
direxeritis vias vestras, & iustitia vestra:
si feceritis iudicium inter virum & pro-
ximum eius, * adueni, & pupillo & vi- 6
duæ non feceritis calumniam nec san-
B guinem innocentem effuderitis in loco
hoc: & post deos alienos non ambula-
ueritis in malum vobismetipsis: * habi- 7
tabo vobiscum in loco isto; in terra,
quam dedi patribus vestris à sæculo, &
vsque in sæculum. * Ecce vos cōsiditis 8
vobis in sermonibus mendaci, qui non
proderunt vobis, * furari, occidere, 9
adulterari, iurare mendaciter, libare
Baalim, & ire post deos alienos, quos
ignoratis. * Et venistis, & stetit corā 10

me in domo hac, in qua inuocatum est
nomen meū, & dixistis: Liberati sumus,
eo quod fecerimus omnes abomina- || Mar.
tiones istas. * || Numquid ergo spelunca 21. b.
latronum facta est domus ista, in qua 13.
inuocatum est nomē meū in oculis ve- || Mar.
stris? ego, ego sum: ego vidi, dicit Dñs. 11. c.
12 * Ite ad locum meum in Silo, vbi habi-
tauit nomen meū à principio: & videte || Luc.
quæ fecerim ei propter malitiā populi 19. g.
mei Israel, * & nunc, quia fecistis omnia 46.
C opera hæc, dicit Dñs: & locutus sum ad
vos manē confurgens, & loquens, & nō || Pro.
audistis: || & vocaui vos, & non respon- 1. c. 24
distis: || Faciam domui huic, in qua in- || 1. a. 65
uocatum est nomen meū, & in qua vos 6. 12.
habetis fiduciam; & loco, quem dedi || Reg.
vobis & patribus vestris, sicut feci Silo. 4. a. 2.
15 * Et proiciā vos à facie mea, sicut pro- b. 10.
ieci omnes fratres vestros, vniuersum || Inf.
semen Ephraim. * || Tu ergo noli orare 11. c.
pro populo hoc, nec assumes pro eis 14. b.
laudē & orationem, & non obstitas mihi. 11.
17 his: quia non exaudiam te. Nōne vides
D quid isti faciunt in ciuitatibus Iudæ, &
18 in plateis Ierusalem? * Filij colligunt
ligna, & patres succedunt ignē, & mu-
lieres conspergunt adipem, vt faciant
placētas reginæ cæli, & libent diis alie-
nis, & me ad iracundiam prouocant.
19 * Numquid me ad iracundiā prouocant,
dicit Dñs? nōne semetipsos in confu-
sionem vultus sui? * Ideo hæc dicit Dñs
20 Deus: Ecce furor meus, & indignatio
mea cōflatur super locum istum, super
viros, & super iumenta, & super lignum
regionis, & super fruges terræ, & suc-
21 cendetur, & nō extinguetur. * Hæc dicit
E Dñs exercituum Deus Israel: Holocau-
tomata vestra addite victimis vestris,
22 & comedite carnes: * Quia non sum lo-
cutus cum patribus vestris, & non præ-
cepi eis, in die, qua eduxi eos de Terra
Ægypti, de verbo holocautomatum, &
23 victimarū. * Sed hoc verbū præcepi eis,
dicens: Audite vocē meam, & ero vobis
Deus, & vos eritis mihi populus: & am-
24 bulate in omni via, quā mandauī vobis,
vt bene sit vobis. * Et non audierūt, nec
inclinauerūt aurē suam: sed abierunt in
voluntatibus, & in prauitate cordis sui
mali: factique sunt retrorsum, & non in
25 ante, * à die qua egressi sunt patres eo-
rum de terra Ægypti, vsque ad diem
F hæc. Et misi ad vos omnes seruos meos
prophetas per diem cōfurgens diluculo
26 & mittens. * Et non audierunt me, nec
inclinauerunt aurem suam: sed indura-
uerunt ceruicem suam: || & peius operati || Infr.
27 sunt, quā patres eorum. * Et loqueris 16. c.
ad eos omnia verba hæc, & non au- 12.
dient te: & vocabis eos, & non respon-
28 debunt tibi. * Et dices ad eos: Hæc est
gens, quæ non audiuit vocem Dñi Dei
sui, nec recepit disciplinam: periit fides
&

& ablata est de ore eorum. Tonde ca-29
pillum tuum, & proice, & sume in di-
rectum planctum: quia proiecit Dñs, &
reliquit generationē furoris sui, quia 30
fecerunt filij Iuda malū in oculis meis;
dixit Dominus. Posuerunt offensacula
sua in domo, in qua inuocatum est no-
men meum vt polluerent eam: & adi-31
ficauerunt excelsa Topheth, quæ est
in valle filij Ennom: vt incenderet filios
suos, & filias suas igni: quæ non præ-
cepi, nec cogitavi in corde meo. Ideo 32
ecce dies venient, dicit Dñs, & non di-
cetur amplius, Topheth & Vallis filij
Ennom: sed Vallis interfec-tionis, & se-
pelient in Topheth: eo quod non sit io-
cus. Et erit morticinium populi huius 33
in cibis volucris cæli, & bestiis ter-
re. Et non erit qui abigat. Et quies-34
cere faciam de vrbibus Iudæ, & de pla-
teis Ierusalem, vocem gaudij, & vo-
cem lætitiæ, vocem sponsi, & vocem
sponsæ: in desolationē enim erit terra.

CAP. VIII.

*Quia iam reges, optimates, sacerdotes
ac propheta, quam reliquos populus ad
idololatriam conuersi sunt: & non con-
siderat Dominus iudicio, omnes relicta
veritate studuerunt auaritia ac idolo-
latria, & Dominum provocantes nolue-
runt resipiscere: ideo ab hostibus crude-
lissimu affligentur.*

In illo tempore, ait Dñs: Eiciēt ossa
regum Iudæ, & ossa principum eius, A
& ossa sacerdotum, & ossa prophetarum,
& ossa eorū qui habitauerunt Ierusalem,
de sepulchris suis: & expan-2
dent ea ad solem, & lunam, & omnem
militiam cæli, quæ dilexerunt, & quibus
seruierunt, & post quæ ambulauerunt,
& quæ quæserunt, & adorauerunt: non
colligentur, & non sepelientur: in ster-
quilinium super faciem terræ erunt.
Et eligent magis mortem quam vitam,
omnes qui residui fuerint de cognatio-
ne hac pessima in vniuersis locis, quæ
derelictæ sunt, ad quæ eieci eos, dicit
Dñs exercituum. Et dices ad eos: Hæc 4
dicit Dñs: Numquid qui cadit, non resur-
get? & qui auersus est, non reuertetur?
Quare ergo auersus est populus iste in 5
Ierusalem auersione cōtentiosa? Appre-
henderūt mendaciū, & noluerūt reuerti.
Attendi, & auscultauim: nemo quod bo-
nū est loquitur, nullus est qui agat pœ-
nitentiā super peccato suo, dices: Quid 6
fecī? omnes conuersi sunt ad cursū suū,
quasi equus impetu vadens ad prælium.
Miluus in cælo cognouit tēpus suum, 7
turtur, & hirundo, & ciconia custodie-
runt tēpus aduentus sui: populus autem
meus non cognouit iudiciū Dñi. Quo-8
modo dicitis: Sapientes nos sumus, &
lex Dñi nobiscum est? verē mendacium
operatus est stylus mendax scribarum.

Confusi sunt sapientes, perterriti &
capti sunt: verbum enim Dñi procece-
10 runt, & sapientia nulla est in eis. Pro-
D preterea dabo mulieres eorum exteris,
agros eorum heredibus: quia à minimo
vique ad maximum omnes auaritiam
sequuntur: à propheta vique ad sacer-
11 dotem cuncti faciunt mendaciū. Et sa-
nabant contritionē filiz populi mei ad
ignominiam dicētes: Pax, pax: cum non
12 esset pax. Confusi sunt, quia abomina-
tione fecerunt: quinimō confusione nō
sunt confusi, & erubescere nescierunt:
idcirco cadent inter corruentes, in tē-
pore visitationis lux corruent, dicit
13 Dñs. Congregans congregabo eos, ait
Dñs: non est vna in vitibus, & non sunt
ficus in ficulnea: folium defluxit: & dedi-
14 eis quæ prægressi sunt. Quare sedemus
conuenite, & ingrediamur ciuitatem
munitam, & sileamus ibi: quia Dñs
Deus noster silere nos fecit, & potū de-
dit nobis aquam sellis: peccauim⁹ enim
15 Dño. Expectauimus pacem, & non
erat bonum: tēpus medelæ, & ecce for-16
midō. A Dan auditus est fremitus e-19
quorum eius, à voce hinnitū pugnato-
rū eius cōmota est omnis terra: & ve-
nerunt, & deuorauerunt terram, & ple-
nitudinem eius; urbem, & habitatores
17 eius. Quia ecce ego mittam vobis ser-
pentes regulos, quibus non est incanta-
18 tio: & mordebunt vos, ait Dñs: dolor
meus super dolorem, in me cor meum
19 mœrens. Ecce vox clamoris filiz po-
G puli mei de terra longinqua: Numquid
Iñs non est in Sīs, aut rex eius non est
in ea? Quare ergo me ad iracundiā cōci-
tauerunt in sculptilibus suis, & in vani-
20 tatibus alienis? Transiit mēsis, finita
est ætas, & nos saluati non sumus. Super
contritionē filiz populi mei cōtri-
tus sum & contristatus stupor obtinuit
21 me. Numquid resina nō est in Galaad?
aut medicus nō est ibi? Quare igitur nō
est obducta cicatrix filiz populi mei.

CAPVT IX.

*Luget propheta interficiendos de Iu-
dæa: in nullo dicit esse fidendum, cum
omnes dolose incedant: & quia Iudæa
vastanda est, vult omnes assumere lu-
ctum: in solo Deo eiusque cognitione
gloriamdum, qui puniet tam Genriles
quam filios Iſrael incircumcisos corde.*

Vis dabit capiti meo aqua, & oculis
meis fontem lachrymarum? &
A plorabo die ac nocte, interfectos filiz
populi mei. Quis dabit me in solitudi-
ne diuersorum viatorum, & derelin-
quam populum meū, & recedam ab eis:
quia omnes adulteri sunt, cœtus præ-
uaricatorum. Et extenderunt linguam
suam quasi arcū mēdaciū, & non verita-
tis: cōfortati sunt in terra, quia de malo
ad malum egressi sunt, & nie non co-
gnoue

gnouerūt, dicit Dñs. *Vnusquisque se à proximo suo custodiat, & in omni fratre suo non habeat fiduciā: quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulēter incedet. *Et vir fratrem suum deridebit, & veritatem non loqueretur: docuerunt enim linguā suam loqui mendaciū: vt iniquē agerēt laborauerūt. *Habitatione tua in medio doli: In dolo renuerunt scire, medicit Dñs. Propterea hęc dicit Dñs exercituum: Ecce ego conflabo, & probabo eos; quid enim aliud faciam à facie filiz populi mei. *Sagitta vulnerans lingua eorum, dolum locuta est: in ore suo pacem cum amico suo loquitur, & occulte ponit ei insidias. *Numquid super his non visitabo, dicit Dñs? aut in gente huiusmodi non vliscetur anima mea? *Super motes assumam fletum ac lamentum, & super speciosa deserti plāctum: quoniam incensa sunt eo quod non sit vt pertransiens: & non audierūt vocē posidentis: à volucre celi vsque ad pecora transmigrauerunt & recesserunt. *Et dabo Ierusalem in aceros arenę, & cubilia draconū: & ciuitates Iuda dabo in desolationem, eo quod non sit habitator. Quis est vir sapiens, qui intelligat hoc, & ad quem verbū oris Dñi fiat vt annūciat istud, quare perierit terra, & exusta sit quasi desertum, eo quod non sit qui pertranseat? *Et dixit Dñs: Quia dereliquerunt legem meam, quam dedi eis, & non audierunt vocem meam, & nō ambulauerunt in ea: & abierunt post prauitatem cordis sui, & post Baalim: quod didicerūt à patribus suis. *Idcirco hęc dicit Dñs exercituum Deus Israël: Ecce ego cibabo populū itum absinthio, & potum dabo eis aquam fellis. *Et dispergam eos in Gentibus, quas non noverunt ipsi & patres eorum, & mittam post eos gladium, donec consumantur. Hęc dicit Dñs exercituum Deus Israel: Cōtemplamini, & vocate lamētatrices, & veniāt: & ad eas, quę sapientes sunt, mittite, & properent: festinent, & assumant super nos lamentum: deducant oculi nostri lacrymas, & palpebrę nostrę defluant aquis. *Quia vox lamentationis audita est de Sion: Quomodo vastati sumus & confusi vehementer? quia dereliquimus terrā, quoniam deiecta sunt tabernacula nostra. *Audite ergo mulieres verbū Dñi: & assumant aures vestrę sermonē oris eius, & docete filias vestras lamentū, & vnaquęq; proximam suam plāctum: quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, disperdere paruulos deforis, iuuenes de plateis. *Loquere: Hęc dicit Dñs: Et cadet morticiniū hominis quasi sterces super faciem regionis, & quasi fœnū post tergum metentis, & nō

est qui colligat. *Hęc dicit Dñs: Non gloriatur sapiens in sapientia sua, & nō gloriatur fortis in fortitudine sua, & nō gloriatur diues in diuitiis suis: sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire nō posse me, quia ego sum Dñs, qui facio misericordiam, & iudicium, & iustitiam in terra: hęc enim placent mihi, ait Dominus. *Ecce dies veniunt, dicit Dñs: & visitabo super omnem qui circumcissum habet præputium, super Ægyptum, & super Iudā, & super Edom, & super filios Ammon, & super Moab, & super omnes qui attonsi sunt in comā, habitantes in deserto: quia omnes gentes habent præputium, omnis autem domus Israel incircumcisi sunt corde.

C A P. X.

Non est timenda caelestis constellatio, nec vanissima ac imbecillia idola: sed Dominus qui solus est Deus, creator ac gubernator omnium, qui vastabit peccatores terra: plangit suum malum Ierusalem, & cum hominibus non sit suas vias dirigere, orat Deum ne eos qui ipsum cognoscunt, ad interfectionem deleat, sed in hostes potius Iudeorum suum effundat furorem.

Vide verbum, quod locutus est Dñs super vos domus Israel. *Hęc dicit Dñs: Iuxta vias Gentium nolite discere, & à signis celi nolite metueri, quę timēt Gentes: quia leges populorum vanę sunt, quia lignū de saltu præcidit opus manus artificis in ascia. *Argento & auro decorauit illud: clauis & malleis cōpegit, vt non dissoluatur. *In similitudine palmę fabricata sunt, & nō loquuntur: portata tollētur, quia incedere non valent: nolite ergo timere ea, quia nec malē possunt facere, nec bene. Non est similis tui Dñe: magnus es tu, & magnū nomen tuum in fortitudine. *Qui non timebit te o rex Gentium? tuum est enim decus: inter cunctos sapiētes Gentium, & in vniuersis regnis eorum nullus est similis tui. *Pariter insipientes & fatui probabūtur: doctrina vanitatis eorū lignum est. *Argentum inuolutum de Tharsis affertur, & aurum de Ophaz: opus artificis, & manus arariz: hiacinthus & purpura indumentū eorum, opus artificum vniuersa hęc. *Dñs autem Deus vester est: ipse Deus viuens, & rex sempiternus, ab indignatione eius commouebitur terra: & non sustinebunt Gentes cōminationē eius. *Sic ergo dicetis eis: Dij, qui ccelos & terram non fecerunt, pereāt de terra, & de his quę sub ccelo sunt. *Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit ccelos. *Ad vocem suam dat multitudinem aquarum in ccelo, & elenat nebulas ab extremitatibus terrę: fulgura in pluuiam

||Psal.
27. d.
3.

||Infr.
23. d.
15.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

1. Cor.
1. d. 31.
2. Cor.
10. d.
17.
1. Cor.
13. c. 11
14.
17.
||Mich
7. d. 18
||Apoc
15. b. 4
||Psal.
134. b.
7.
||Infr.
51
b. 16.
||Gen.
1. a. 1.
||Infr.
51
d. 15.
||Psal.
134. b.
7.
||Infr.
51
b. 16.
||Gen.
1. a. 1.
||Infr.
51
d. 15.

uñ facit, & educit ventum de thesauris suis. * Stultus factus est omnis homo à scientia, confusus est artifex omnis in sculptili: quoniam falsum est quod conflavit, & non est spiritus in eis: * Vana sunt, & opus risu dignum: in tempore visitationis suæ peribunt. * Non est his similis pars Iacob: qui enim formauit omnia, ipse est: & Israel virga hereditatis eius: Dñs exercituum nomen illi. * 17 Congrega de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidione: quia hæc dicit Dñs: Ecce ego longè proiciam habitatores terræ in hac vice: & tribulabo eos ita vt inueniantur. * Vñ mihi super contritione mea, pessima plaga mea. Ego autè dixi: Planè hæc infirmitas mea est, & portabo illā. * Tabernaculum meum vastatum est, omnes funiculi mei disrupti sunt, filij mei exierunt à me, & non subsistunt: non est qui extendat vltà tentorium meum: & erigat pelles meas. * Quia stultè egerunt pastores, & Dñm non quaesierunt: propterea non intellexerunt, & omnis grex eorū dispersus est. * Vox auditionis ecce veniit: & cōmotio magna de terra Aquilonis: vt ponat ciuitates Iuda solitudinē, & habitaculū draconū. * Scio Dñe quia non est hominibz via eius: nec viri est vt
 || P/al. ambuler, & dirigat gressus suos. || Cor. 24
 6. a. 2. ripe me Dñe, verumtamen in iudicio; & non in furore tuo, ne fortè ad nihilum redigas me. * || Effunde indignationem tuam super Gentes, quæ non cognouerunt te; & super prouincias, quæ nomen non inuocauerunt: quia comederunt Iacob, & denouerunt eum, & cōsumpserunt illum, & decus eius dissipauerunt. C A P. XI.

Quia maledicitur qui non audit nee seruat pactum Domini patribz darum, ideo precipitur propheta, vt illud seruandum Iudeis predicet, sed frustra, cum magis sequantur pactum suorum scelera, variamque idololatriam; idcirco inferet Dominus inenitabilia in illos mala, nec proderunt eis idola, vel instorum oratio, neque quod prius à Deo dilecti fuerint: referre praua Iudeorum studia de ipso ex terra delendo: sed perdentur qui nolunt audire prophetiam in nomine Domini.

Verbum, quod factum est à Dño ad Ieremiā, dicens: * Audite verba pacti huius, & loquimini ad viros Iuda, & A habitatores Ierusalem. & dices ad eos: 3 Hæc dicit Dñs Deus Israel: Maledictus vir, qui non audierit verba pacti huius, * quod præcepi patribz vestris, in die qua eduxi eos de terra Aegypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocē meam, & facite omnia quæ præcipio vobis, & eritis mihi in populū, & ego ero vobis in Deum: vt suscitem iuramentū, quod 5

iuravi patribz vestris, daturum me eis terram fluentem lacte & melle, sicut est dies hæc. Et respōdi, & dixi: Amen Dñe. * 6 Et dixit Dñs ad me: Vociferare omnia verba hæc in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalē, dicens: Audite verba pacti huius & facite illa: quia testifas cōtestatus sum patres vestros in die, qua eduxi eos de terra Aegypti, vsque ad diē hanc manē confurgens cōtestatus sum, & dixi: 8 Audite vocē meā: * & non audierūt, nec inclinauerunt aurem suam: sed abierunt vnusquisq; in prauitate cordis sui mali: & induxi super eos omnia verba pacti huius, quod præcepi vt facerent, & non fecerunt. * Et dixit Dñs ad me: Inuenta est coniuratio in viris Iuda, & in habitatoribus Ierusalem. * Reuersi sunt ad iniquitates patrū suorū priores, qui noluerunt audire verba mea: & hi ergo abierunt post deos alienos, vt seruirent eis: irritum fecerunt domus Israel, & domus Iuda pactum meum, quod pepigi cum patribz eorum. * Quam obrem hæc dicit Dñs: Ecce ego inducam super eos mala, de quibus exire nō poterunt, & clamabunt ad me, & nō exaudiam eos. * Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad deos, quibus libant, & non saluabūt eos in tempore afflictionis eorum. || Secundū numerum enim ciuitatum tuarum erant dii tui Iuda: & secundū numerū viarum Ierusalē, posuisti aras confusio- || Sup. 2. f. 8
 nis, aras ad libandum Baalim. || Tu ergo noli orare pro populo hoc & ne assumas pro eis laudem & orationem: quia non exaudia in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum. * Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa: nūquid carnes sanctæ auferet à te malitias tuas, in quibus gloriata es? * Olium vberem pulchrū, fructiferam, speciosam, vocauit Dñs nomen tuum: ad vocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt frutera eius. * Et Dñs exercituum qui plantauit te locutus est super te malum: pro malis domus Israel & domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad irritandum me, libantes Baalim. * Tu autem Domine demonstraisti mihi, & cognoui: tunc ostendisti mihi studia eorum. * Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: & non cognoui quia cogitauerunt super me consilia, dicentes: Mitamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra videntium, & nomen eius non memoretur amplius. || Tu || Inf. 17. b. autem Dñe Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes & corda videam vltionem tuā ex eis: tibi enim reuelauī causam meam. * Propterea hæc dicit Dñs 12. ad viros Anathoth, qui quærent animam tuam, & dicunt: Non prophetabis

in nomine Dñi. & non morieris in manibus nostris. * Propterea hæc dicit Dñs 22 exercituum: Ecce ego visitabo super eos iuuenes morientur in gladio, filieorum & filie eorum morientur in fame. * Et reliquæ non erunt ex eis: inducam 23 enim malum super viros Anathoth, annum visitationis eorum.

CAPVT XII.

Miratur propheta malorum prosperitatem, qui tamen parantur ad diem occisionis, suntque terra causa luctus: hereditas aduersata est Domino suo. & pastores demoliti sunt vineam Domini, ideo traditur in dissipationem, cuius tamen rursum miserebitur Dominus vastatis ipsius inimicis.

IUstus quidem tu es Dñe, si disputem 1 tecum: verumtamen iusta loquar ad A te. || Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus, qui præuaricantur 2 || *Iob 21. 4. 7* & iniquè agunt. * Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt, & faciunt fructum: prope es tu ori eorum, & longè à renibus eorum. * Et tu Dñe nosti me: visi 3 disti me, & probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occisionis. * Vis 4 quequò lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur, propter malitiam habitantium in ea: consumptum est animal, & volucre, quoniam dixerunt: Non videbit nouissima nostra. * Si cum peditibus 5 currens laborasti: quomodo contendere poteris cum equis? cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Iordanis? * Nam & fratres tui, & 6 domus patris tui, etiam ipsi pugnauerunt aduersum te, & clamauerunt post te plena voce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. * Reliqui domum meam, 7 dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum eius. * Facta est mihi hereditas mea quasi leo in filia: dedit contra me vocem, ideo odiui eam. * Nūquid auis discolor 9 hereditas mea mihi? nūquid auis tincta per totum? venite, congregamini omnes bestie terræ, properate ad deuorandum. * 10 Pastores mihi demoliti sunt vineam C meam, conculcauerunt partem meam: dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis. * Posuerunt eam 11 in dissipationem, luxitque super me: desolatio desolata est omnis terra: quia nullus est qui recogitet corde. * Super 12 omnes vias deserti venerunt vastatores, quia gladius Dñi deuorabit ab extremo terræ vsque ad extremum eius: non est pax vniuersæ carni. * Seminauerunt triticum, & spinas messuerunt: hereditatem 13 acceperunt, & non eis proderit: confundemini à fructibus vestris, propter iram furoris Dñi. * Hæc dicit Dñs aduersum omnes vicinos meos pessimos, 14 15

qui tågunt hereditatem, quam distribuit populo meo Israël: Ecce ego euellam eos de terra sua, & domum Iuda euellam de medio eorum. * Et cum euulsero eos, conuertar, & miserebor eorum: & reducā eos, virum ad hereditatem suam, & virum in terram suam. * Et erit: si erudit didicerint vias populi mei, vt iurent in nomine meo: Viuit Dñs, sicut docuerit populum meum iurare in Baal: edificabuntur in medio populi mei. * Quod si non audierint, euellam gentem illam euulsione & perditione, ait Dominus.

CAPVT XIII.

Sicut lumbare Ieremia absconditum in Euphrate compurruit; sic Iudæa primum Domino adhaerens propter superbiam & idololatriam ab ipso abiicitur, omnesque dispergentur: reuocantur tamen a propheta, vt sua penitentia deueniant mala, alioqui Iudæa auferretur propter suas iniquitates, qui ad penitentiam nequit adduci obinuerat in malis consuetudinem: interponitur etiam a propheta commiseratio.

HÆC dicit Dñs ad me: Vade, & poscide tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aqua non inferes illud. * Et possedi lumbare iuxta verbum Dñi, & posui circa lumbos meos. * Et factus est sermo Dñi ad me, secundo, dicens: * Tolle lumbare, quod possidisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens vade ad Euphratem, & absconde ibi illud in foramine petra. * Et abiit, & abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi Dñs. * Et factum est post dies plurimos, dixit Dñs ad me: Surge, vade ad Euphratem: & tolle inde lumbare, quod præcepi tibi vt absconderes illud ibi. * Et abiit ad Euphratem, & fodi, & tulit lumbare de loco, vbi absconderam illud: & ecce computruerat lumbare, ita vt nulli vñ aptum esset. * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: 9 * Hæc dicit Dñs: Sic putrescere faciam superbiam Iudæ, & superbiam Ierusalem multam: * Populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, & ambulant in prauitate cordis sui: abieruntque post deos alienos vt seruient eis, & adorarent eos: & erunt sicut lumbare istud, quod nulli vñ aptum est. 11 * Sicut enim adhaeret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinaui mihi omnem domum Israël, & omnem domum Iudæ, dicit Dñs: vt essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam, & non audierunt. * Dices ergo ad eos sermonem istum: Hæc dicit Dñs Deus Israel: Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino? * Et dices ad eos: Hæc dicit Dñs: Ecce ego implebo omnes habitatores ter- 12 13 14 15

rz huius, & reges qui sedent de stirpe
 David super thronum eius, & sacerdo-
 tes, & prophetas, & omnes habitatores,
 Ierusalem ebrietate: & dispergam eos¹⁴.
 virum à fratre suo, & patres & filios
 pariter, ait Dñs non parcā, & non con-
 cedam: neque misereror vt non disper-
 dam eos. Audite, & auribus percipite.¹⁵
 Nolite eleuari, quia Dñs locutus est.¹⁶
 Date Dño Deo vestro gloriam antequā
 contenebrescat, & antequam offendant
 pedes vestri ad montes caliginosos: ex-
 pectabit lucem, & ponet eā in vmbra
 mortis, & in caliginē. Quod si hoc non¹⁷
 audieritis, in abscondito plorabit anima
 mea à facie superbia: lipulas plorabit,
 & deducet oculus meus lacrymā, quia
 captus est grex Dñi. Dic regi, & domi-¹⁸
 natrici: Humiliamini, sedete: quoniam
 descendit de capite vestro corona glo-
 riz vestra. Ciuitates Austri clausa¹⁹
 sunt, & non est qui aperiat, translata est
 omnis Iuda transmigratione perfecta.²⁰
 Leuate oculos vestros, & videte qui ve-
 nit ab Aquilone: vbi est grex, qui da-
 tus est tibi, pecus inclytum tuum? ²¹
 Quid dices cūm visitauerit te? tu enim
 docuisti eos aduersum te, & erudisti in
 caput tuū: nūquid non dolores apprehē-
 det te, quasi mulierē parturientē? ²²
 Quod si dixeris in corde tuo: Quare ve-
 nerūt mihi hæc? Propter multitudinem
 iniquitatis tuæ reuelata sunt verecun-
 dia tua: pollutæ sunt plantæ tuæ. Si ²³
 mutare potest æthiops pellem suam, aut
 pardus varietates suas: & vos poteritis
 benefacere, cūm didiceritis malum. Et ²⁴
 disseminabo eos quasi stipulā, quæ vtro
 raptatur in deserto. Hæc fors tua pāsi-
 que mensuræ tuæ à medicis Iñs, quia
 oblita es me, & cōfisa es in mendacio.
 Vnde & ego nudavi femora tua cōtra ²⁶
 faciē tuam, & apparuit ignominia tua,
 adulteria tua, & hinnitus tuus, scelus
 fornicationis tuæ: super colles in agro
 vidi abominationes tuas. Væ tibi Ieru-
 salem, non mundaberis post me vique-
 quo adhuc? CAP. XIV.

*Siccitas magna in terra Iuda propter
 peccata populi, & orans propheta pro
 eius liberatione & misericordia, prohi-
 beretur à Domino pro ipsis orare: nec
 suscipit Deus eorum ieiunia & victi-
 mas: propheta etiam illis securitatem
 promittentes unā cum ipsis peribunt:
 luges Ieremias mortuos gladio & fame,
 populiq; peccata confitens orat pro
 misericordia.*

Quid factum est verbum Dñi ad Ie-
 remiam de sermonibus siccitatis. A
 Luxit Iudæa, & portæ eius corru-
 runt, & obscuratæ sunt in terra, & cla-
 mor Ierusalem ascendit. Maiores mi-
 serunt minores suos ad aquā: venerunt
 ad hauriendum, non inuenerunt aquā,

reportauerunt vasa sua vacua: confusi
 sunt & afflicti, & operuerunt capita sua.
 Propter terræ vastitatem, quia non
 venit pluuia in terram, confusi sunt a-
 gricolæ, operuerunt capita sua. Nam &
 cerua in agro peperit, & reliquit: quia
 non erat herba. Et onagri steterunt in
 rupibus, traxerunt ventum quasi dra-
 cones, defecerūt oculi eorum, quia non
 erat herba. Si iniquitates nostræ re-
 sponderint nobis: Dñe fac propter no-
 men tuum, quoniam multæ sunt auer-
 siones nostræ, tibi peccauimus. Expe-
 ctatio Israël, saluator eius in tempore
 tribulationis: quare quasi colonus fu-
 turus es in terra, & quasi viator decli-
 nans ad manendum? Quare futurus es
 velut vir vagus, vt fortis qui non potest
 saluare: tu autem in nobis es Dñe, & no-
 men tuum inuocatum est super nos, ne
 derelinquas nos. Hæc dicit Dñs popu-
 lo huic, qui dilexit mouere pedes suos,
 & non quieuit, & Dño non placuit:
 Nunc recordabitur iniquitatum eorū,
 & visitabit peccata eorum. Et dixit
 Dñs ad me: Noli orare pro populo *Sup. 7*
 isto in bonum. Cūm ieiunauerint, non
 exaudiam preces eorum: & si obtulerint
 holocausta, & victimas, non susci-
 piam ea: quoniam gladio, & fame, &
 peste cōsumam eos. Et dixi, Aa, Dñe
 Deus: Prophetæ dicunt eis: Non vide-
 bitis gladium, & fames non erit in vo-
 bis, sed pacem veram dabit vobis in lo-
 co isto. Et dixit Dñs ad me: Falsi
 prophetæ vaticinantur in nomine meo:
 non misi eos, & non præcepi eis, neque
 locutus sum ad eos, visionem mendacē
 & diuinationem, & fraudulentiam, &
 seductionem cordis sui prophetāt vo-
 bis. Idcirco hæc dicit Dñs de prophe-
 tis, qui prophetant in nomine meo,
 quos ego non misi, dicentes: Gladius &
 fames non erit in terra hac: in gladio &
 fame consumentur prophetæ illi. Et
 populi, quibus prophetant, erunt pro-
 lecti in viis Ierusalem præ fame & gla-
 dio, & non erit qui sepeliat eos, ipsi
 & vxores eorum, filij & filia eorum: & ef-
 fundam super eos malum suum. Et di-
 ces ad eos verbum istud: Deducant
 oculi mei lacrymam per noctem & diē
 & non taceant, quoniam contritione
 magna contrita est virgo filia populi
 mei, plaga per me vehementer. Si
 egressus fuero ad agros, ecce occisi
 gladio: & si introiero in ciuitatem, ecce
 attenuati fame. Prophetæ quoque &
 sacerdotes abierunt in terram, quā igno-
 rabant. Numquid proficiens abiecti
 Iudam? aut Sion abominata est anima
 tua? quare ergo percellisti nos, ita vt
 nulla sit sanitas? expectauimus pacem,
 & nō est bonum, & tempus curationis,
 & ecce turbatio. Cognouimus Dñe
 impie

impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccauimus tibi. * Ne des nos in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam solij gloriæ tuæ: recordare, ne irritum facias cœdus tuum nobiscum. * Numquid sunt in sculptilibus Gentium, qui pluant? aut cœli possunt dare imbres? nõne tu es Dñs Deus noster, quem expectauimus? tu enim fecisti omnia hæc.

C A P. XV.

Nec Moysi, nec Samueles precibus stendendum se dicit Dominus, quin populum Ierusalem tradat pesti, gladio, fame, & captiuitati, quia castigarum non est emendatum: conuerſetur propheta quod fuerit occasio discordiæ, vniũq; quod annũtiatus verbum Dei passum sit opprobrium, cui Dominus promittit auxilium cum vastatione Iudæorũ: promittit præterea & robur & liberationem, ac misericordiã his qui ad ipsum se conuerſent.

ET dixit Dñs ad me: Si iterit Moyses & Samuel coram me, nõ est anima mea ad populum istum: eice illos à facie mea, & egrediantur. * Quod si dixerint ad te: Quod egrediemur? dices ad eos: Hæc dicit Dñs: || Qui ad mortẽ ad mortem: & qui ad gladium, ad gladium: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captiuitatem, ad captiuitatem. * Et visitabo super eos quatuor species, dicit Dñs: Gladium ad occisionem, & canes ad lacerandũ, & volatilia cœli & bestias terræ ad deuorandum & dissipandum: * & dabo eos in feruorẽ vniuersis regnis terræ: || propter Manassẽ filium Ezechie regis Iudæ, super omnibus quæ fecit in Ierusalem. * Quis enim miserebitur tui Ierusalem? aut quis contristabitur pro te? aut quis ibit ad rogandũ pro pace tua? * Tu reliquisti me, dicit Dñs, retrorsum abiisti: & extẽdam manum meam super te, & interficiam te: laboraui rogans. * Et dispergam eos ventilabro in portis terræ: interfeci & disperdidi populum meum, & tamen à viis suis non sunt reuerſi. * Multiplicatæ sunt mihi viduæ eius super arenã maris: induxi eis super matrem adoleſcẽtis vastator meridie: misi super ciuitates repente terrorem.

*¶ Infirmata est quæ peperit septem, de qua fecit anima eius: * occidit ei sol, cum adhuc esset dies: confusa est, & erubuit:*

*¶ Residuos eius in gladiũ dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dñs. * Vt mihi mater mea, quare genuisti me, virum rixæ, virum discordiæ in vniuersa terra? non fœnerani, nec fœnerauit mihi quisquam: omnes maledicunt mihi. * Dicit Dñs: Si non reliquĩ tuæ in bonum, si non occurrĩ tibi in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis aduersus inimicum. * Numquid fœderabitur ferrum ferro ab Aquilone, &*

*as? * Diuitias tuas & thesauros tuos in direptionem dabo gratis, in omnibus peccatis tuis, & in omnibus terminis tuis. * Et adducã inimicos tuos de terra, quam nescis: quia ignis succensus est in furore meo, super vos ardebit. * Tu scis Dñe, recordare mei, & visita me: & tueri me ab his qui persequuntur me, noli in patiẽtia tua suscipere me: scito quoniam sustinui propter te opprobrium. * Inuenti sunt sermones tui, & comedi eos: & factum est mihi verbum tuum in gaudium & lætitiã cordis mei: quoniam innocatum est nomen tuum super me, Dñe Deus exercituum. * || Non sedi in concilio Iudentium, & gloriatum sum à facie manus tuæ: solus sedebam, quoniam cõbinatione replesti me. * || Quare factus est dolor meus perpetuus, & || plaga mea desperabilis renuit curari? facta est mihi quasi mendacium aquarũ infidelium. * Propter hoc hæc dicit Dñs: Si conuerteris, conuertam te, & ante faciem meã stabis: & si separaueris pretiosum à vili, quãtòs meum eris: conuertentur ipsi ad te, & tu non conuertẽris ad eos. * Et dabo te populo huic in murũ æreum, fortis, & bellabit aduersũ te, & non praualebunt: quia ego tecum sum vt saluem te, & erũt, dicit Dñs. * Et libero te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium.*

C A P. XVI.

Frohibet Dominus ne propheta vxorẽ ducat, denuncians Iudæos vario moris genere interituros, ita vt mortui non sepeliantur nec plangentur à viuis propter idolatriam parum ac filiorum, & derelictam legem Domini: sed postea per piscatores ac venatores reduceret Dominus in terram suam, in qua ipsi vnã cum Gentibus confitebuntur Domino peccata sua.

ET factũ est verbũ Dñi ad me dicẽs: * Non accipies vxorẽ, & non erunt tibi filij & filiz in loco isto. * Quia hæc dicit Dñs super filios & filias, qui generatũ in loco isto, & super matres eorũ, quæ genuerunt eos: & super patres eorũ, de quorũ stirpe sunt nati in terra hac: * Mortibus ægrotationum morientur plangentur, & non sepelientur, in serquinium super facie terræ erũt: & gladio & fame consumentur: & erit cadaver eorũ in escã volatilibus cœli, & bestiis terræ. * Hæc enim dicit Dñs: Ne ingrediaris domum conuiuij, neque vadas ad plangendũ, neque consolieris eos: quia abstuli pacem meam à populo isto, dicit Dñs: misericordiam & miserationes. * Et morientur grandes & parui in terra ista: non sepelientur neq; plangentur, & non se incident: neque caluitium fiet pro eis. * Et non frangent inter eos lugentĩ panem ad consolandum super

per mortuo: & non dabunt eis potu calicis ad consolandū super patre suo & matre. Et domū cōiuij non ingredia-
 ris, vt sedes cum eis, & comedas & bi-
 bas: quia hæc dicit Dñs exercituum
 Deus Israël: Ecce ego auferam de loco
 isto in oculis vestris, & in diebus vestris
 vocem gaudij, & vocem lætitiæ, vocem
 sponsi, & vocē sponsæ. Et cum annun-
 tiaueris populo huic omnia verba hæc,
 & dixerint tibi: Quare locutus est Dñs
 super nos omne malū grande istud? quæ
 iniquitas nostrā? & quod peccatum nos-
 trum, quod peccauimus Dño Deo nos-
 tro? Dices ad eos: Quia dereliquerunt
 patres vestri, ait Dñs: & abierunt
 post deos alienos, & seruierunt eis, & C
 adorauerunt eos, & me dereliquerunt,
 & legem meā non custodierunt. Sed & 12
 vos pei operati estis, quā patres ves-
 tri: ecce enim ambulat vnusquisq; post
 prauitatem cordis sui mali, vt me non
 audiat. Et ceciam vos de terra hac, in
 terrā, quam ignoratis vos, & patres ves-
 tri, & seruieris ibi diis alienis die ac
 nocte, qui nō dabūt vobis requiē. Pro-
 pterea ecce dies veniūt, dicit Dñs, & nō
 dicetur vltrā: Viuit Dñs qui eduxit fi-
 lios Israel de Terra Egypti, sed, Viuit
 Dñs, qui eduxit filios Israël de terra A-
 quilonis, & de vniuersis terris, ad quas
 eieci eos: & reducam eos in terrā suam,
 quā dedi patribus eorū. Ecce ego mittā
 piscatores multos dicit Dñs, & piscabū-
 tur eos: & post hæc mittam eis multos
 venatores, & venabunt eos de omni
 monte, & de omni colle, & de cauernis
 petrarū. Quia oculi mei super omnes
 vias eorum: non sunt absconditæ facie
 meā, & non fuit occultata iniquitas eo-
 rū ab oculis meis. Et reddām primum
 duplices iniquitates, & peccata eorum:
 quia cōtaminauerunt terram meam in
 morticinis idolorū suorū, & abomina-
 tionibus suis impleuerunt hereditatem
 meam. Domine fortitudo mea, & robur
 meū, & refugij meum in die tribulatio-
 nis: ad te Gētes veniēt ab extremis ter-
 ræ: & dicent: Verē mendacium possede-
 runt patres nostri, vanitatem, quæ eis nō
 profuit. Numquid faciet sibi homo
 deos, & ipsi non sunt dii? Idcirco ecce
 ego ostendam eis per vicē hanc, ostē-
 dam eis manum meā, & virtutem meā
 & scient quia nomen mihi Dñs.

C A P. XVII.

Iudei in peccato obstinati, & ob id
 vastandi dicuntur: maledictus qui con-
 fidit in homine, & benedictus qui in
 Deo confidit: solus Deus scrutatur cor-
 das, & cuique reddit iuxta viam suam:
 pete propheta à Deo, in quo spēs habuit,
 liberari, & inimicos confundi præcipit
 Deus de obseruando sabbaro, vt om-
 nia sine ipsi Ierusalem prospera, qua

aliqui igne consumeretur.

P Ecceatū Iuda scriptū est stylo ferreo
 in vngue adamantino, exaratum su-
 per latitudinem cordis eorū, & in cor-
 nibus ararum eorum. Cum recordati
 fuerint filij eorum ararum suarū & lu-
 corum suorū, lignorūque frondentiū
 in montibus excelis, sacrificantes in
 agro: fortitudinē tuā, & omnes thesau-
 ros tuos in direptionem dabo, & excessa
 tua propter peccata in vniuersis finibus
 tuis. Et relinqueris sola ab hereditate
 tuā, quam dedi tibi: & seruire te faciam
 inimicis tuis in terra, quā ignoras: quo-
 niā ignem succēdisti in furore meo, vs-
 que in æternū ardebit. Hæc dicit Dñs:
 Maledictus homo, qui confidit in ho-
 mine, & ponit carnem brachiū suū, & a
 Domino recedit cor eius. Erunt enim
 quasi myricæ in deserto, & non videbit
 cum venerit bonū: sed habitabit in sic-
 citate in deserto, in terra falsuginis, &
 inhabitabili. Benedictus vir, qui confi-
 dit in Dño, & erit Dñs fiducia eius. Et
 erit quasi lignum quod trāspantatur
 super aquas, quod ad humorem mittit
 radices suas: & nō timebit cum venerit
 æstus. Et erit foliū eius viride, & in tē-
 pore siccitatis nō erit sollicitū, nec ali-
 quando desinet facere fructū. Præui
 cor omnium, & inscrutabile: quis cogno-
 scet illud? Ego Dñs scrutans cor, &
 probans renes: qui do vnicuique iuxta
 viā suā, & iuxta fructū adinventionū
 suarum. Perdix fouit quæ non pepe-
 rit, fecit diuitias, & nō in iudicio in di-
 midio dierū suorum derelinquet eas, &
 in nouissimo suo erit insipiens. Solū
 gloriæ altitudinis à principio, locus
 sanctificationis nostræ. Expectatio Is-
 rael Dñe: omnes, qui te derelinquunt,
 confundentur: recedentes à te, in terra
 scribentur quoniā dereliquerūt venam
 aquarum viventū Dñm. Sana me Dñe,
 & sanabor: saluum me fac, & saluus ero:
 quoniā laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt
 ad me: Vbi est verbum Dñi? veniat. Et
 ego non sum turbatus, te pastorem se-
 quens: & diem hominis non desiderauī,
 tu scis: Quod egressū est de labiis meis,
 rectum in conspectu tuo fuit. Non sis
 tu mihi formidini, spes mea tu in die
 afflictionis. Confundantur qui me per-
 sequuntur, & non confundat ego: pa-
 ueant illi, & non paueam ego: induc
 super eos diem afflictionis, & duplici cō-
 tritione contene eos. Hæc dicit Dñs ad
 me: Vade, & sta in porta filiorum popu-
 li, per quam ingrediuntur reges Iuda, &
 egrediuntur, & in cunctis portis Ierusa-
 lem. Dices ad eos: Audite verbum Dñi
 reges Iuda, & omnis Iuda, cunctique
 habitatores Ierusalem, qui ingredi mini
 per portas istas. Hæc dicit Dñs: Culo-
 dice animas vestras, & nolite portare
 pondera

pondera in die Sabbati, nec inferatis per portas Ierusalem. * Et nolite facere onera de domibus vestris in die sabbati: & omne opus nō facietis, sanctificate diē sabbati, sicut praecepi patribus vestris: * Et non audierunt, nec inclinaverunt aurē suam: sed incurrerūt crucem suam, ne audirēt me, & ne acciperent disciplinam. * Et erit: Si audieritis me, dicit Dñs, vt non inferatis onera per portas ciuitatis huius in die sabbati: & si sanctificaueritis diē sabbati, ne faciatis in eo omne opus. * Ingrediētur per portas ciuitatis huius reges & principes, sedentes super solum Dauid, & ascendentes in curribus & equis, ipsi & principes eorum viri Iuda, & habitatores Ierusalē: & habitabitur ciuitas hāc in sempiternum. * Et venient de ciuitatibus Iuda, & de circuito Ierusalem, & de Terra Benjamin, & de campestribus, & de montuosis, & ab Austro, portantes holocaustum, & victimam, & sacrificium, & thus, & inferent oblationem in domum Dñi. * Si autem non audieritis me, vt sanctificetis diē sabbati, & ne porretis onus, & ne inferatis per portas Ierusalē in die sabbati: succendam ignem in portis eius, & deuorabit domos Ierusalem, & non exstinguetur.

CAP. XVIII.

Exemplo figuli ostēdit Dominus in manu sua esse domum Israel: vt iuxta ipsorum merita eis faciat, etiam si prius aliud se facturum dixerit: propter obstinaciam Iudeorum malitiam denuntiatur eis interitum: conspiratio Iudeorum contra Ieremiam, ipsi quoque ad Deum lamentatio, & penarum qua inimicos sequens denuntiatio.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Dño dicens: Surge, & descende in domum figuli, & ibi audies verba mea. * Et descendi in domū figuli, & ecce ipse faciebat opus super rotam. * Et dissipatum est vas, quod ipse faciebat: & luto manibus suis conuersusq; fecit illud vas alterū, sicut placuerat in oculis eius vt faceret. * Et factū est ver-

|| Isa. b. um Dñi ad me, dicens: * || Numquid si-

cut figulus iste, nō potero vobis facere, domus Israel, ait Dñs: ecce sicut lutum Rom. in manu figuli, sic vos in manu mea: do-

mus Israel. * Repentē loquar aduersum gentem, & aduerntum regnum, vt edicem, & destruam, & disperdā illud. * Si penitentiā egerit gens illa à malo suo, quod locutus sum aduersum eam: & ego penitentiā super malo, quod cogitavi facerem ei. * Et subito loquar de gente & de regno, vt aedificē & plantem illud. * Si fecerit malū in oculis meis, vt non audiat vocem n. eam: penitentiā agam super bono, quod locutus sum vt facerem ei. * Nunc ergo dic viro Iuda, &

habitatores Ierusalē, dicens: Hāc dicit Dñs: Ecce ego fringo contra vos malleum, & cogito cōtra vos cogitationem: reuertatur vnusquisq; à via sua mala, & dirigite vias vestras & studia vestra. * Qui dixerunt: Desperauimus: post cogitationes enim nostras ibimus, & vnusquisque prauitatem cordis sui mali faciemus. * Ideo hāc dicit Dominus: Interrogate Gentes: Quis audiuit talia horribilia, quae fecit nimis virgo Israel: Numquid deficiet de petra agri nix Libani? aut euelli possunt aquae erumpentes frigidae, & defluentes? * Quia oblitus est mei populus meus; frustra libantes, & impingentes in viis suis, in semitis saeculi, vt amularent per eas in itinere non trito: * vt heret terra eorū in desolationem, & in sibilum sempiternum: omnis qui praeterierit per eā obstupescet, & mouebit caput suum. * Sicut ventus vrens dispergam eos coram inimicis dorsum, & nō faciē ostē-

dam eis in die perditionis eorum. * Et dixerunt: Venite, & cogitemus contra Ieremiam cogitationes: non enim peribit lex à sacerdotibus, neq; consilium à sapiente, nec sermo à propheta: venite, & percutiamus eum linguā, & non attendamus ad vniuersos sermones eius. * Attēde Dñe ad me, & audi vocē aduersariorum meorum. * Numquid redditor pro bono malum, quia foderunt foueā animae meae? Recordare quod steterim in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bonum, & auerterē indignationē tuam ab eis. * Propterea da filios eorū in famem, & deduc eos in manus gladij; fiat vxores eorū absque liberis, & viduae: & viri earū interficiantur morte: iuuenes eorum confodiantur gladio in praelio. * Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronē repentē: quia foderunt foueam vt caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. * Tu autem Dñe scis omne consilium eorum aduersum me in mortem: ne propitius iniquitati eorum, & peccatum eorum à facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

CAP. XIX.

Ieremias per laqueum terream quam fregit, ostendit populum Ierusalem perdendum gladio & fame in obsidione, in qua patres filios comedant propter multiplicem ipsorum idololatriam & contemptum verbi Dei.

Hāc dicit Dominus: vades, & accipe laqueum figuli testem à senioribus populi, & à senioribus sacerdotum: * Et egredere ad vallem filij Ennom, quae est iuxta introitum portae fistilis: & praedicabis ibi verba, quae ego loquar ad te. * Et dices: Audite verbum Domini

Dñi reges Iuda, & habitatores Ierusalem: hæc dicit Dñs exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita vt omnis, qui audierit illam, tinniant aures eius: * Et quod dereliquerint me, & alienum fecerint locum istum: & liberauerint in eodis alienis, quos nescierunt ipsi, & patres eorū, & reges Iudas: & repleuerunt locum istum sanguine innocentium. * Et edificauerunt excelsa Baalim, ad cōburnendos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepit, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meū. Propterea ecce dies veniunt, dicit Dñs: & non vocabitur amplius locus iste, Topheth, & Vallis filij Ennom, sed Vallis occisionis. * Et dissipabo consilium Iuda, & Ierusalē in loco isto: & subuertam eos gladio in cōspectu inimicorū suorum, & in manu quærentiū animas eorum: & dabo cadauera eorū, escam volatilibus cæli, & bestiis terræ. * Et ponam ciuitatē hanc in stuporem, & in sibilum: omnis, qui præterierit per eam obstupescet, & sibilabit super vniuersā plagā eius. * Et cibabo eos carnibus filiorū suorum, & carnibus filiarum suarum: & vnusquisque carnem animi sui comederit in obsequio, & in angustia, in qua concludent eos inimici eorū, & qui quærent animas eorum. * Et conteres lagunculam in oculis virorum, qui ibūt tecum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dñs exercituum: Sic conteram populum istum, & ciuitatem istam, sicut conteritur vrs signi, quod non potest vltra instaurari: & in Topheth sepelientur, eo quod non sit alius locus ad sepeliendum. * Sic faciam loco huic, ait Dñs, & habitatoribus eius: & ponam ciuitatem istam sicut Topheth. * Et erunt domus Ierusalem, & domus regum Iuda, sicut locus Topheth, immunda: omnes domus, in quarum domatibus sacrificauerunt omni militiæ cæli, & liberauerūt libamina diis alienis. * Venit autem Ieremias de Topheth, quō miserat eū Dñs ad prophetandum, & stetit in acrio domus Dñi: & dixit ad omnem populum: * Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam super ciuitatem hanc, & super omnes vrbes eius, vniuersa mala, quæ locutus sum aduersum eam: quoniam indurauerunt ceruicem suam, vt non audirent sermones meos.

CAPVT XX.

Percussus Ieremias mittitur a Phassur in neruum, & ab eodem eductus variatur illi tamquam pseudopropheta & omnibus amicis eius torque Iudæa captiuitatem Babylonicam: conueritur se videri & pari opprobrium, ac persecutionem ob verbum Domini, maledictioque diei natiuitatis suæ.

1 A T audiuit Phassur filius Emmer sacerdos, qui cōstitutus erat princeps in domo Dñi, Ieremiam prophetantem sermones istos. * Et percussit Phassur Ieremiam prophetam, & misit eum in neruū, quod erat in porta Benjamin superiori, in domo Dñi. * Cūque illuxisset in crastinum, eduxit Phassur Ieremiā de neruo: & dixit ad eū Ieremias: Non Phassur vocauit Dñs nomen tuum sed pavorem vniūque. * Quia hæc dicit Dñs: Ecce ego dabo te in pavorem, te & omnes amicos tuos: & corruent gladio inimicorum tuorum, & oculi tui videbunt: & omnem Iudam dabo in manum regis Babylonis: & traducet eos in Babylonem, & percutiet eos gladio. * Et dabo vniuersam substantiam ciuitatis huius, & omnem laborem eius, omniūque pretium, & cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu inimicorū eorum: & diripiet eos, & tollent, & ducēt in Babylonē. * Tu autem Phassur & omnes habitatores domus tuæ, ibitis in captiuitatem: & in Babylonem venies, & ibi morieris, ibique sepelieris tu, & omnes amici tui, quibus prophetasti mendacium. * Seduxisti me Domine, & seductus sum: fortior me fuisti, & inualuisti, factus sum in derisum tota die, omnes subannāt me. * Quia iam olim loquor, vociferans iniquitatem, & vilitatem clamito: & factus est mihi sermo Domini in opprobrium, & in derisum tota die. * Et dixi: Non recordabor eius: neque loquar vltra in nomine Illius: & factus est in corde meo quasi ignis exarsuans, claususque in ossibus meis: & defeci, ferre non sustinens. * Audiui enim contumelias multorū, & terrore in circuitu: Persequimini, & persequamur eum, ab omnibus viris, qui erāt pacifici mei, & custodientes latus meum: si quo modo decipiat, & praualeamus aduersus eum, & consequamur vltionem ex eo. * Dñs autem mecum est quasi bellator fortis: idcirco qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: confundentur vehementer, quia non intellexe. * Infr. runt opprobrium sempiternum, quod numquam delebitur. * Et tu Dñe exercituum, probator iusti, qui vides renes & cor: videā quæso vltionē tuā ex eis tibi. * Sup. enim reuelauī causam meam. * Cantate Dño, laudate Dominum: quia liberauit animam pauperis de manu malorum. * Dñs, maledicta dies, in qua natus sūdies, in qua peperit me mater mea: nō sit benedicta. * Maledictus vir, qui annūciauit patri meo, dicēs: Natus est tibi puer masculus: & quasi gaudio lætificauit eum. * Sit homo ille vt sint ciuitates, quæ subuertit Dñs, & non pœnituit eum: audiat clamorē meū, & vlulatum in tempore meridiano: qui non me interfe-

cit à vulua, vt heret mihi mater mea sepulchrum, & vulua eius cōceptus æternus. Quare de vulua egressus sum, vt viderem laborem & dolorem, & consumerentur in confusione dies mei?

CAPVT XXI.

Respondet Ieremias nuntiis Sedecie regis super obsidione regni Nabuchodonosor, Iudam vastandam peste, gladio, fame & caprituitate, soloque eos viros qui transfugerint ad Chaldaeos: hortatur etiam vt faciant iudicium, ne indignatio Domini penitus ipsos consumat.

Vertum, quod factum est ad Ieremiam à Deo, quando misit ad eum rex Sedecias Phasfur filium Melchiae, & Sophoniam filium Maasie sacerdotem, dicens: "Interroga pro nobis Dominum, quia Nabuchodonosor rex Babylonis præliatur aduersum nos: si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua, & recedat à nobis." Et dixit Ieremias ad eos: Sic dicetis Sedecie: "Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego conuertam vasa belli, quæ in manibus vestris sunt, & quibus vos pugnatistis aduersum regem Babylonis, & Chaldaeos, qui obsident vos in circuitu murorum: & congregabo ea in medio ciuitatis huius.

"Et debellabo ego vos in manu extera, & in brachio forti, & in furore, & in indignatione, & in ira grandi. "Et percutiam habitatores ciuitatis huius, homines & bestias pestilentia magna morientur. "Et post hæc ait Dominus, dabo Sedeciam regem Iudæ, & seruos eius, & populum eius, & qui derelicti sunt in ciuitate hac à peste, & gladio, & fame: in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu inimicorum eorum, & in manu querentium animam eorum, & percutiet eos in ore gladii, & non flectetur, neque parces, nec miserebitur. "Et ad populum hunc dices: Hæc dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vitæ, & viam mortis. "Qui habitauerit in vrbe hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem egressus fuerit, & transfugerit ad Chaldaeos, qui obsident vos, viuere, & erit ei anima sua, quasi spoliū. "Posui enim faciem meam super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis dabitur, & exuret ea igni. "Et domui regis Iudæ: Audite verbum Domini, domus David, hæc dicit Dominus: Iudicate manum Domini iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantis: ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea, & succedatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum. "Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque campestris ait, Dominus: qui dicitis: Quis percutiet nos? & quis ingreditur domos nostras? "Et visitabo super vos iux-

ta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus: & succendam ignem in saltu eius: & deuorabit omnia in circuitu eius.

C A P . XXII.

Hortatur regem Iudæ & populum eius vt faciant iudicium & iustitiam, quod omnia prospere ipsis succedant: alioqui erunt omnes in direptionem: quodque Sellum siue Ioachim filium Iosie regis Iudæ non sit in Ierusalem reuersurum: increpare eos qui ex iniustitia edificantes, promittentes sibi felicitatem parum iustorum: varicinasur aduersum impium Ioachim filium Iosie, quod sepultura sit cariturum. & huius filius impiissimus Iechonias cum matre ducendus in Babylonem, ibique moriturus.

Hæc dicit Dominus: Descende in domum regis Iudæ, & loqueris ibi verbum hoc: " & dices: Audi verbum Domini rex Iudæ, qui sedes super solium Dauid: tu & serui tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas. "Hæc dicit Dominus: Facite iudicium, & iustitiā, & liberate vi oppressum de manu calumniantis: & adueniam, & pupillum, & viduam nolite contristare, neque opprimatis iniquè: & sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto. "Si enim facientes feceritis verbum istud: ingredientur per portas domus huius, reges sedentes de genere Dauid super thronum eius, & ascendentes currus & equos, ipsi & serui, & populus eorum. "Quod si non audieritis verba hæc: in memetipso iurauit, dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc. "Quia hæc dicit Dominus super domum regis Iudæ: Galaad tu mihi caput Libani: si non posuero te solitudinem, vrbes inhabitabiles. "Et sanctificabo super te, interficientem virum, & arma eius, & succident electas cedros tuas, & præcipitabunt in ignem. "Et pertransibunt gētes multæ per ciuitatem hanc: & dicit vnusquisque proximo suo: "Quare fecit Dominus sic ciuitati huic grandi? "Et respondunt: "Debitur: Eo quod dereliquerint pactum Domini Dei sui, & adorauerint deos alienos, & seruiert eis: "Nolite flere mortuum, neque lugeatis super eum fletu: plangite eum, qui egreditur, quia non reuertetur ultra, nec videbit terram patriuitatis suæ. "Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium Iosie regem Iudæ, qui regnauit pro Iosia patre suo, qui egressus est de loco isto, non reuertetur huc amplius: sed in loco, ad quem transuli eum, ibi morietur, & terra istam non videbit amplius. "Vt qui ædificat domum suam in iniustitia, & cœnacula sua non in iudicio: amicum suum opprimet frustra, & mercedem eius non reddet ei. "Qui dicit: Ædificabo mihi domum latam, & cœnacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia cœdrina, pingitque sinopide.

Infr. 38. a. 2. vobis viam vitæ, & viam mortis. "Qui habitauerit in vrbe hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem egressus fuerit, & transfugerit ad Chaldaeos, qui obsident vos, viuere, & erit ei anima sua, quasi spoliū. "Posui enim faciem meam super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis dabitur, & exuret ea igni. "Et domui regis Iudæ: Audite verbum Domini, domus David, hæc dicit Dominus: Iudicate manum Domini iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantis: ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea, & succedatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum. "Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque campestris ait, Dominus: qui dicitis: Quis percutiet nos? & quis ingreditur domos nostras? "Et visitabo super vos iux-

Infr. 38. a. 3. iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantis: ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea, & succedatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum. "Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque campestris ait, Dominus: qui dicitis: Quis percutiet nos? & quis ingreditur domos nostras? "Et visitabo super vos iux-

pide. * Numquid regnabis, quoniā con-
fess te cedro? pater tuus numquid non
comedit & bibit, & fecit iudicium & ius-
ticiam tunc cū bene erat ei? * Iudica-
uit causam pauperis & egeni in bonum
suum: numquid non ideo quia cognouit
me, dicit Dñs? * Tui verò oculi &
cor ad auaritiā, & ad sanguinem in-
nocentem fundendum, & ad calūniā,
& ad cursum mali operis. * Propterea
hæc dicit Dñs ad Ioachim filium Iosif
regem Iuda: Non plangent eum: Vx fra-
ter & vx soror: non concrebunt ei: Vx
Dñe, & vx inclyte. * Sepultura asini se-
peliatur, putrefactus & proiecus extra
portas Ierusalem. * Ascende Libanum, &
clama: & in Bāsan da vocem tuam, &
clama ad transeuntes, quia contriti sūt
omnes amatores tui. * Locutus sum ad
te in abundantia tuā: & dixisti: Non au-
dij: hæc est vita tua ab adolescentia tua,
quia non audisti vocem meam. * Omnes
pastores tuos pascit ventus, & amato-
res tui in captiuitatem ibunt: & tunc
confunderis, & erubescas ab omni mali-
tia tua. * Quæ sedes in Libano, & nidi-
ficas in cedris, quomodo conuenisti,
cū venissent tibi dolores, quasi dolores
parturiētis? * Vivo ego dicit Dñs: quia
si fuerit Iechonias filius Ioachim regis
Iuda, annulus in manu dextera mea, in-
de euellam eum. * Et dabo te in manu
querentiū animā tuā, & in manu quo-
rum tu formidas facis, & in manu Na-
buchodonosor regis Babylonis, & in
manu Chaldeorū. * Et mittam te, & ma-
trem tuā quæ genuit te, in terrā alie-
nā, in qua nati non estis, ibique mori-
emini: * & in terram ad quam ipsi le-
uauerunt animā suā, vt reuerterentur illuc:
non reuertentur. * Numquid vas fictile
atque contritum vir iste Iechonias? nū-
quid vas absque omni voluptate: quare
abiecti sunt ipse & semen eius, & proie-
cti in terram, quam ignorauerunt? * 29
Terra, terra, terra, audi sermonem Dñi.
* Hæc dicit Dñs: Scribe virum istum steri-
lem, virum qui in diebus suis nō pro-
sperebitur: nec enim erit de semine eius
vir, qui sedeat super solium Dauid, &
potestatem habeat vltra in Iuda.

CAPVT XXIII.

*Comminatur Dominus pastoribus qui
gregem dispergunt: ac lacerant. promi-
tens se reduiturum reliquias gregis ad
locum suum, ac suscitaturum pastores
& germen Dauid iustum, sub quo ma-
gnā fruētur felicitate: & varicatur
quoque pseudopropheta æternum oppro-
brium, qui populum decipiunt, volentes
vse obliuiscatur nominis Domini, & pro-
phetant absque Dei voluntate, sermo-
nem Domini Onus appellantes.*

34. Væ pastoribus, qui disperdunt & di-
2. lacerant gregem pascuæ mez, dicit A

Dñs. * Ideo hæc dicit Dñs Deus Israel
ad pastores, qui pascunt populum meū:
Vos disperdistis gregem meum, & eieci-
stis eos, & non visitastis eos: ecce ego
visitabo super vos malitiam studiorum
vestrorum, ait Dñs. * Et ego congregabo
reliquias gregis mei de omnibus terris,
ad quas eieceram eos illic: & conuertam
eos ad rura sua, & crescent, & multipli-
cabuntur. * ¶ Et suscitabo super eos pa-
stores, & pascunt eos non formidabunt
vltrā, & non pauebūt: & nullus quæretur
ex numero, dicit Dñs. * ¶ Ecce dies ve-
niunt, dicit Dñs: & suscitabo Dauid ger-
mē iustum, & regnabit rex, & sapiens erit:
& faciet iudicium & iustitiam in terra. * 14.
* In diebus illis saluabitur Iuda, & Ier-
raël habitabit confidenter: & hoc est
nomen quod vocabunt eum. Dñs iustus
noster. * Propter hoc ecce dies veniunt,
dicit Dñs, & non dicet vltrā: Viuit Dñs,
qui eduxit filios Israel de Terra Egyp-
ti: * Sed: Viuit Dñs, qui eduxit & ad-
duxit semen domus Israel de Terra
Aquilonis, & de cunctis terris, ad quas
eieceram eos illuc: & habitabūt in ter-
ra sua. * Ad prophetas: Contritum est
cor meum in medio mei, cōcremuerunt
omnia ossa mea: factus sum quasi vir
ebrius, & quasi homo madidus à vino,
à facie Dñi, & à facie verborum san-
ctorum eius. * Quia adulteris repleta est
terra, quia à facie maledictionis lu-
xit terra: arescunt autem rura deserti: fa-
ctus est cursus eorum malus, & fortitu-
do eorum dissimilis. * Propheta nam-
que & sacerdos polluti sunt: & in domo
mea inueni malum eorum: ait Domi-
nus. * Idcirco via eorum erit quasi lu-
bricum in tenebris: impellentur enim,
& corruent in ea: afferam enim super
eos mala, annum visitationis eorum,
ait Dominus. * Et in prophetis Samaritæ
vidi fatuitatem: prophetabant in Baal,
& decipiebant populum meum Israel.
* Et in prophetis Ierusalem vidi simi-
tudinē adulterantium, & iter menda-
cij: & confortauerunt manus pessimo-
rum, vt non conuerteretur vnusquisque
ad malitia suā: facti sunt mihi omnes vt
Sodoma, & habitatores eius quasi Go-
morrah. * Propterea hæc dicit Dominus
exercituum ad prophetas: ¶ Ecce ego
cibabo eos absinthio, & potabo eos fel-
le: à prophetis enim Ierusalem egressa
est pollutio super omnem terram. * Hæc
dicit Dñs exercituum: ¶ Nolite audire
verba prophetarum, qui prophetāt vo-
bis, & decipiunt vos: visionem cordis
sui loquuntur, non de ore Dñi. * Dicunt
his, qui blasphemant me: Locutus est
Dominus: ¶ Pax erit vobis, & omni, qui
ambulat in prauitate cordis sui, dixe-
runt: Non veniet super vos malū. * Quis
enim affuit in consilio Dñi, & vidit, &
audiuit

|| Inf.
30. c.
14.

audiuit sermonē eius: quis considerauit
verbum illius & audiuit? || Ecce turbo Do-
minica indignationis egredietur, & te-
pestas erumpens super caput impiorum
veniet. * Non reuertetur furor Dñi, vsq;
dum faciat, & vsque dum cōpleat cogi-
tationē cordis sui: in nominis diebus
intelligetis cōsiliū eius. || Non mittet
prophetas, & ipsi currebant: non loque-
batur ad eos, & ipsi prophetabant. * Si ste-
tissent in consilio meo, & nota fecissent
verba mea populo meo, auertissem uti-
que eos à via sua mala, & à cogitationi-
bus suis pessimis. * Putatne Deus ē vicino
ego sum, dicit Dñs? & non Dens de lon-
ge? * Si occultabitur vir in absconditis:
ego nō videbo eum, dicit Dñs? nunquid
non cōelum & terram ego impleo, dicit
Dñs? * Audiui quæ dixerunt prophetae,
prophetæ in nomine meo mendaciū,
atque dicētes: Somniaui, somniaui. * Vt
quequē istud est in corde prophetarum
vaticinantū mendaciū, & prophetantiū
seductiones cordis sui? Qui vult facere
ut obliuiscatur populus meus nominis
mei propter somnia eorum, quæ narrat
vnusquisq; ad proximū suū, sicut obli-
tunt patres eorum nominis mei propter
Baal. * Propheta, qui habet somniū, nar-
ret somnium: & qui habet sermonem
meū, loquatur sermonē meū verē: quid
paleis ad triticum, dicit Dñs? * Nunquid
non verba mea sunt quasi ignis, dicit
Dñs, & quasi malleus conterens petra?
* Propterea ecce ego ad prophetas, ait
Dñs: qui furantur verba mea vnusquisq;
ad proximū suū. * Ecce ego ad prophetas,
ait Dñs, qui assumunt linguas suas, &
ajunt: Dicit Dñs. * Ecce ego ad prophetas
somniares mendaciū, ait Dñs, qui nar-
rauerunt ea, & seduxerūt populi meum
in mendacio suo, & in miraculis suis:
cū ego non misissem eos, nec mandas-
sem eis, qui nihil profuerunt populo
huic, dicit Dñs. * Si igitur interrogaue-
rit te populus iste, vel propheta, aut sa-
cerdos, dicēs: Quod est onus Dñi? dices
ad eos: Vos estis onus: proiciam quippe
vos, dicit Dñs. * Et propheta, & sacer-
dos, & populus qui dicit: Onus Dñi: Vi-
sistabo super virū illum, & super domū
eius. * Hæc dicetis vnusquisque ad pro-
ximum & ad fratrē suū: Quid respon-
dit Dñs? & quid locutus est Dñs? * &
onus Dñi vltā non memorabitur: quia
onus erit vnicuique sermo suus: & per-
uerstis verba Dei vinentis, Dñi exerci-
tuum Dei nostri. * Hæc dices ad prophe-
tā: Quid respondit tibi Dñs? & quid lo-
cutus est Dñs? Si autem onus Dñi dixe-
ritis: propter hoc hæc dicit Dñs: Quia
dixistis sermonem istum: Onus Dñi: &
misi ad vos, dicens: Nolite dicere: Onus
Dñi: * Propterea ecce ego tollam vos
portans, & derelinquā vos, & ciuitatem

quam dedi vobis, & patribus vestris, à
facie mea. || Et dabo vos in opprobrium
sempiternum, & in ignominia æternam:
quæ nunquam oblivione delebitur.

CAP. XXIV.

*Calathus bonarum ficuum designat
captiuos in Babylonia Iudeos, quos di-
cit Dominus se reduciturum in terram
suā, qui toto corde ad ipsū reuerentur:
calathus autem malarū ficuū significat
eos qui manserant Ierosolymis, ac postea
fugerant in Ægyptum, quos dicit se da-
turum in opprobriū & maledictionem.*

Ostendit mihi Dñs: & ecce duo ca-
lathi pleni ficis, positi ante templum
Dñi, postquam transtulit Nabuchodo-
nosor rex Babylonis Iechoniam filium
Ioachim regem Iudæ, & principes eius,
& fabrum, & inclusorem, de Ierusalē, &
adduxit eos in Babylonem. * Calathus
vnus ficus bonas habebat nimis, & so-
lent ficus esse primi temporis: & cala-
thus vnus ficus habebat malas nimis,
quæ comedi non poterant, eo quod es-
sent malæ. * Et dixit Dñs ad me: Quid
tu vides Ieremia? Et dixi: Ficus, ficus bo-
nas, bonas valde; & malas, malas valde,
quæ comedi non possunt, eo quod sint
malæ. * Et factum est verbū Dñi ad me,
dicēs: Hæc dicit Dñs Deus Israel: Sicut
ficus hæ bonæ, sic cognoscam transmi-
grationem Indaqui emisi de loco isto
in terram Chaldaeorum, in bonum. * Et
ponam oculos meos super eos ad pla-
candum, & reducam eos in terram hanc
& ædificabo eos, & nō destrua: & plan-
tabo eos, & non euellam. * Et dabo eis
cor vt sciant me, quia ego sum Dñs:
|| & erunt mihi in populū, & ego ero
eis in Deum: quia reuertentur ad me
in toto corde suo. || Et sicut ficus pes-
simæ, quæ comedi non possunt eo quod
sint malæ: hæc dicit Dñs, sic dabo Sede-
ciam regem Iudæ, & principes eius, &
aliquos de Ierusalem, qui remaserunt
in vrbe hac, & qui habitant in Terra
Ægypti. * Et dabo eos in vexationem,
afflictionemque omnibus regnis terræ:
in opprobrium, & in parabolam, & in
prouerbiū, & in maledictionē in vni-
uersis locis, ad quæ eieci eos. * Et mit-
tam in eis gladium, & famem, & pestē,
donec consumantur de terra, quam
dedi eis, & patribus eorum.

CAP. XXV.

*Quia noluerunt audire Ieremiam nec
reliquos prophetas adhortātes ad peni-
tenciam, prædicat excidium Ierosolymo-
rum, & captiuitatem septuaginta an-
norum, & deinde perditionem regum
qui ipsos tenebant captiuos: quapropter
iubetur Ieremias ciuitatibus Iudæ ac
ceteris regibus terrarum propinare cali-
cem furoris Domini: vlulatum quoque
prænunciat pastoribus ac opimatoribus.*

Verbum

|| Sup.
7c. 23
Infr.
29. d.
17.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam de omni populo Iuda in anno quarto Ioachim filij Iosif regis Iuda; (ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis.) Quod locus est Ieremias propheta ad omnem populum Iuda, & ad vniuersos habitatores Ierusalem dicens: "A tertio decimo anno Iosif filij Ammon regis Iuda vsque ad diem hanc; iste tertius & vigesimus annus; factum est verbum Dñi ad me, & locutus sum ad vos de nocte confurgens, & loquens; & non audistis. ^{17. c.} "Et misit Dominus ad vos omnes seruos suos prophetas; & confurgens diluculo, mittensque; & non audistis, neque inclinastis aures vestras vt audiretis, ^{18. b.} "cūm diceret: [[Reuertimini vnusquisque à via sua mala, & à pessimis cogitationibus vestris: & habitabitis in terra, quam dedit Dñs vobis, & patribus vestris, à sæculo, & vsque in sæculum. "Et nolite ire post deos alienos, vt seruatiis eis; adoretisq; eos: neque me ad iracundiam pronocetis in operibus manuum vestrarum, & non affligam vos. "Et non audistis me, dicit Dñs, vt me ad iracundiam prouocaretis in operibus manuum vestrarum, in malum vestrum. "Propterea hæc dicit Dñs exercituum: Pro eo quod non audistis verba mea: "ecce ego mittam, & assumam vniuersas cognationes Aquilonis, ait Dñs, & Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meum: & adducā eos super terram istam, & super habitatores eius, & super omnes nationes, quæ in circuitu illius sunt: & interficiam eos, & ponam eos in stuporē & in sibilum, & in solitudines sempiternas. "Perdā-¹⁰ que ex eis vocem gaudij, & vocem lætitiæ: vocem sponsi, & vocem sponsæ, vocem molæ, & lumen lucernæ. "[Et ¹¹ erit vnversa terra hæc in solitudinem, & in stuporem: & seruient omnes gentes istæ regi Babylonis septuaginta annis. "Cūmque impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babylonis, & super gentem illam, dicit Dñs, iniquitatē eorum: & super terrā Chaldeorum: & ponam illam in solitudines sempiternas. "Et adducam super terram illam, omnia verba mea, quæ locutus sum contra eam, omne quod scriptum est in libro isto, quæcumque prophetauit Ieremias aduersum omnes gentes: "Quia seruiert eis, cūm essent ¹⁴ gētes multæ, & reges magni: & reddam eis secundum opera eorum, & secundum facta manuum suarum. Quia sic dicit ¹⁵ Dñs exercituum Deus Israel: Sume calicem vini furoris huius de manu mea: & propinabis de illo cunctis gentibus, ad quas ego mittā te. "Et bibent, & turbabuntur, & infaniēt à facie gladij, quē

¹⁷ ego mittam inter eos. "Et accepi calicē de manu Dñi, & propinaui cunctis gentibus, ad quas misit me Dñs: Ierusalem, & ciuitatibus Iuda, & regibus eius, & principibus eius: vt darem eos in solitudinem, & in stuporem, & in sibilum, & in maledictionem, sicut est dies ista: ¹⁹ "Pharaoni regi Ægypti, & seruis eius, & principibus eius, & omni populo eius ²⁰ " & vniuersis generaliter: cunctis regibus terræ Assutidis, & cunctis regibus terræ Philisthiim & Ascaloni, & Gaza, ²¹ & Accaron, & reliquiis Azoti, & Idumæ, & Moab, & filiis Ammon: "Et cunctis regibus Tyri, & vniuersis regibus Sidonis: & regibus terræ insularū, ²³ qui sunt trans mare: "Et Dedan & Thema, & Buz, & vniuersis qui attonsi sunt ²⁴ in comam: "Et cunctis regibus Abraham, & cunctis regibus Occidentis, qui habitant in deserto: "Et cunctis regibus Zambrin, & cunctis regibus Elam, & cunctis regibus Medorum: "cunctis quoq; regibus Aquilonis de prope & de longe vniciq; contra fratrem suum: & omnibus regnis terræ, quæ super faciem eius sunt: rex Sefach bibet post eos: ²⁷ " & dices ad eos. Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israel: Bibite, & inebriamini, & vomite: & cadite, neque surgatis à facie gladij, quem ego mittā inter vos. ²⁸ "Cūmquē noluerint accipere calicē de manu tua vt bibant, dices ad eos: "Hæc dicit Dñs exercituum: bibentes bibetis: ²⁹ "[quia ecce in ciuitate, in qua inuocatum est nomen meum, ego incipiam affligere: & vos quasi innocentes & immunes eritis: non eritis immunes: gladium enim ego voco super omnes habitatores terræ, dicit Dñs exercituum. ³⁰ "Et tu prophetabis ad eos omnia verba hæc, & dices ad illos: [[Dñs de excelso rugiet, & de habitaculo sancto suo dabit vocem suam: rugiens rugiet super decorem suum: celeuma quasi calcantium concinetur aduersus omnes habitatores terræ. "Peruenit sonitus vsque ad extrema terræ: quia iudicium Dñs cum Gentibus: indicatur ipse cum omni carne: impios tradidi gladio, dicit Dñs. "Hæc dicit Dñs exercituum: Ecce afflictio egredietur de gente in gentem: & turbo magnus egredietur à summis terræ. "Erunt interfecit Dñi in die illa, à summo terræ vsque ad summum eius: non plangentur, & non colligentur, neque sepelientur: in sterquilinum super faciem terræ iacebunt. ³⁴ "Vlulate pastores, & clamate: & aspergite vos cinere optimates gregis: quia completi sunt dies vestri, vt interficiamini: & disspationes vestræ, & caderis quasi vasa pretiosa. "Et peribit fuga à pastoribus, & saluatio ab optimatibus gregis. "Vox clamoris pastorum, & vlulatus

latuſ optimatum gregis : quia vaſtauit Dominuſ paſcuſ eorum.* Et conticue-
runt arua pacis à facie iræ furoris Do-
mini.* Dereliquit quaſi leo umbracu-
lum ſuum, quia facta eſt terra eorum
in deſolationem à facie iræ columbæ,
& à facie iræ furoris Domini.

C A P. XXVI.

Prophetans Ieremias excidium Ieroſolymorum niſi reſpiſcant, comprehenditur à ſacerdotibus & prophetis, ſed liberatur per principes ſeniores ne occidatur, prolæu exemplis Michæ & Vriæ prophetarum.

IN principio regni Ioachim filij Ioſiæ
regis Iuda, factum eſt verbum illud à
Dño, dicēs: *Hæc dicit Dñs: Sta in atrio
domuſ Dñi; & loqueris ad omnes ciui-
tates Iuda, de quibus veniit vt adorent
in domo Dñi, vniuerſos ſermones, quos
ego mandauit tibi vt loquaris ad eos :
noli ſubtrahere verbū,* ſi fortè audiant
& cōuertantur vnusquiſq; à via ſua ma-
la; & pœniteat me mali, quod cogito fa-
cere eis propter malitiā ſtudioſū eo-
rum.* Et dices ad eos: Hæc dicit Dñs: Si
non audieritis me, vt ambuletis in lege
mea, quam dedi vobis,* vt audiaris ſer-
mones ſeruorum meoſum Prophetarum,
quos ego miſi ad vos de nocte conſur-
gens; & dirigēs, & non auditiſtis. || Dabo
domū iſtam ſicut Silo,* & vrbē hanc da-
bo in maledictionē cūſis gentibus ter-
ræ.* Et audierunt ſacerdotes, & prophe-
tæ; & omnis populus, Ieremiā loquen-
tē verba hæc in domo Dñi.* Cūmq; cō-
pleſſet Ieremias, loquens omnia quæ
præceperat ei Dñs vt loqueretur ad
vniuerſum populū, apprehenderūt eum
ſacerdotes, & prophetæ; & omnis popu-
lus dicens: Moritè moriatur.* Quare
prophetauit in nomine Dñi, dicēs: Sicut
Silo erit domus hæc, & vrbis iſta deſola-
bitur, eo quòd nō ſit habitator. Et con-
gregatus eſt omnis populus aduerſus Ie-
remiam in domo Dñi.* Et audierunt
princeps Iuda verba hæc: & ascende-
runt de domo regis in domum Dñi, &
ſederunt in introitu portæ domus Dñi
nouæ.* Et locuti ſunt ſacerdotes & pro-
phetæ ad principes, & ad omnem popu-
lū, dicētes Iudiciū mortis eſt viro huic:
quia prophetauit aduerſus ciuitatem
iſtā, ſicut auditiſtis auribus veſtris.* Et ait
Ieremias ad omnes principes, & ad vni-
uerſum populū, dicens: || Dñs miſit me,
vt prophetarē ad domum iſtā, & ad ciui-
tatem hanc, omnia verba quæ auditiſti.
|| Nunc ergo bonas facite vias veſtras,
& ſtudia veſtra; & audite vocē Dñi Dei
veſtri; & pœnitebit Dñm mali, quod
locutus eſt aduerſum vos.* Ego autem
ecce manibus veſtris ſum: facite mihi
quod bonū & rectum eſt in oculis ve-
ſtris: Veritatem ſcitor & cognosci-

te, quòd ſi occideritis me, ſanguinē in-
nocentem traderis contra voſmetipſos,
& contra ciuitatem iſtam, & habitato-
res eius, in veritate enim miſit me Dñs
ad vos, vt loquerer in auribus veſtris
omnia verba hæc.* Et dixerunt prin-
cipes, & omnis populus, ad ſacerdotes &
ad prophetas. Non eſt viro huic iudiciū
mortis: quia in nomine Dñi Dei noſtri
locutus eſt ad nos.* Surrexerunt ergo
viri de ſenioribus terræ; & dixerunt ad
omnem cœtum populi, loquentes: * Mi-
chæ de Moſaſſi fui propheta in die-
bus Ezechie regis Iuda; & ait ad omnē
populum Iuda, dicens: Hæc dicit Dñs
exercituum: || Sion quaſi ager arabi-
tur: & Ieruſalem in acervum lapidum
erit: & mōs domus in excelsa ſilu-
arum: Numquid morte condemnauit eum
Ezechias rex Iuda, & omnis Iuda? nun-
quid non timuerunt Dñm, & deprecati
ſunt faciem Dñi: & pœnitui Dñm ma-
li, quod locutus fuerat aduerſum eos?
Itaq; nos faciemus malum grande con-
tra animas noſtras.* Fuit quoque vir
prophetans in nomine Dñi, Vrias filius
Semie de Cariathiarim; & prophetauit
aduerſus ciuitatem iſtam, & aduerſus
terram hanc, iuxta omnia verba Iere-
miæ.* Et audiuit rex Ioachim, & omnes
potentes, & principes eius verba hæc; &
quæſiuit rex interficere eum. Et audiuit
Vrias, & timuit, fugitque & ingreſſus
eſt Ægyptum.* Et miſit rex Ioachim vi-
ros in Ægyptum, Elnatham filium A-
chobor, & viros cum eo in Ægyptum.
Et eduxerunt Vriam de Ægypto: & ad-
duxerunt eum ad regem Ioachim, &
percuffit eum gladio: & proiecit cada-
uer eius in ſepulchris vulgi ignobilis.
Igitur manus Ahicam filij Sapham
ſuit cum Ieremia, vt non traderetur in
manus populi, & interficerent eum.

C A P. XXVII.

Vinculis ad varios reges miſiſ, dicit illos, ſi ſeruira velint regi Babylonis, eiſque poſteris, permannſuros in terra ſua: alioqui perituros gladio, fame & peſte: inuehens in pseudoprophetas qui aliud variſcinantur fallentes populū: prædicat etiam ſacra vaſa quæ reliqua ſunt: tranſferenda in Babylonem, & tandem referenda Ieroſolymam.

IN principio regni Ioachim filij Ioſiæ
regis Iuda, factum eſt verbū iſtud ad
Ieremiam à Domino, dicens: *Hæc dicit
Dñs ad me: Fac tibi vincula, & catenas:
& pones eas in collo tuo.* Et mitteſ
eas ad regem Edom, & ad regem Moab,
& ad regem filiorum Ammon & ad re-
gem Tyri, & ad regem Sidonis: in ma-
nu nuntiorum, qui venerunt Ieruſalem
ad Sedeciam regem Iuda.* Et præcipies
eiſ vt ad dominos ſuos loquantur: Hæc
dicit Dominuſ exercituum Deus Iſraël:
Hæc

Hæc dicetis ad dominos vestros : " Ego feci terram, & homines, & iumenta, quæ sunt super faciem terræ, in fortitudine mea magna, & in brachio meo extento: & dedi eam ei, qui placuit in oculis meis. " Et nunc itaq; ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis serui mei : in super & bestias agri dedi ei vt seruiant illi. " Et seruient ei omnes gentes, & filio eius, & filio filij eius: donec veniat tēpus terræ eius & ipsius: & seruiet ei gētes multæ, & reges magni. " Gens autē & regnum, quod non seruerit Nabuchodonosor regi Babylonis, & quicumq; non curauerit collū suum sub iugo regis Babylonis : in gladio, & in fame, & in peste visitabo super gentē illā, ait Dñs donec consumā eos in manu eius. " ¶ Vos ergo nolite audire prophetas vestros, & diuinos, & somniatores, & augures, & maleficos, qui dicunt vobis: Non seruietis regi Babylonis. " Quia mendacium prophetauerunt vobis : vt longē vos faciant de Terra vestra, & eiciant vos, & pereatis. " Porro gens, quæ subiecerit ceruicem suā sub iugo regis Babylonis, & seruiet ei dimittit eā in terra suā, dicit Dñs: & colet eā, & habitabit in ea. " Et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba hæc, dicens, Subiicite collā vestra sub iugo regis Babylonis, & seruite ei, & populo eius, & viuētis: " Quare moriemini tu, & populus tuus gladio, & fame, & peste, sicut locutus est Dñs ad gentem, quæ seruire noluerit regi Babylonis? " Nolite audire verba prophetarū dicentium vobis : Non seruietis regi Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur vobis. " ¶ Quia non misit eos, ait Dñs, & ipsi prophetauerunt in nomine meo mendaciter : vt eiciant vos, & pereatis tam vos, quā prophetæ, qui vaticinantur vobis. " Et ad sacerdotes, & ad populum istum locutus sum, dicens: Hæc dicit Dñs: Nolite audire verba prophetarum vestrorum, qui prophetant vobis, dicentes : Ecce vasa Dñi reuertentur de Babylone nunc citō, mendacium enim prophetant vobis. " Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylonis, vt viuatis : quare datur hæc ciuitas in solitudinē? " Et si prophetæ sunt, & est verbum Dñi in eis: occurrant Domino exercituum, vt non veniant vasa, quæ derelicta fuerūt in domo Dñi, & in domo regis Iuda, & in Ierusalem, in Babylone. " Quia hæc dicit Dñs exercituum ¶ ad columnas, & ad mare, & ad bases, & ad reliqua vasorū, quæ remanserunt in ciuitate hac : quæ non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis, cum transferret Iechoniam filium Ioachim, regem Iuda de Ierusalē in Babylone, & omnes optimates Iuda & Ierusalem.

21 " Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël ad vasa, quæ derelicta sunt in domo Dñi, & in domo regis Iuda & Ierusalem : " in Babylone transferentur, & ibi erunt vsque ad diem visitationis suæ, dicit Dñs, & afferri faciam ea, & restitui in loco isto.

CAP. XXVIII.

Hananias pseudopropheta, a blatis de collo Ieremias catenis vaticinatur sacra vasa cum rege & caprino populo post biennium reducenda, sed iubetur Ieremias contrarium vaticinari, & mortem illi denuntiare, quæ iuxta verbum Ieremias eodem anno secuta est.

1 **E**T factum est in anno illo, in principio regni Sedeciz regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur propheta de Gabaon, in domo Dñi, coram sacerdotibus & omni populo dicens. " Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israël: Conuertit iugum regis Babylonis. " Adhuc duo anni dierum, & ego referri faciam ad locum istum omnia vasa domus Dñi, quæ tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto, & trātulit ea in Babylone. " Et Iechoniā filium Ioachim regem Iuda, & omnem transmigratorem Iuda, qui ingressi sunt in Babylone, ego conuertam ad locum istum, ait Dñs: conteram enim iugū regis Babylonis. " Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam, in oculis sacerdotum, & in oculis omnis populi, qui stabat in domo Dñi : " & ait Ieremias propheta: Amen: sic faciat Dñs: Suscitet Dominus verba tua, quæ prophetaisti: vt referantur vasa in Domo Domini, & omnis transmigratio de Babylone ad locum istum. Veruntamen audi verbum hoc, quod ego loquor in auribus tuis, & in auribus vniuersi populi. " Propheta, qui fuerunt ante me & ante te ab initio, & prophetauerunt super terras multas, & super regna magna, de prælio, & de afflictione, & de fame. " Propheta, qui vaticinatus est pacem: cum venerit verbum eius, sciatur propheta quem misit Dñs in veritate. " Et tulit Hananias propheta catenā de collo Ieremias propheta, & confregit eam. " Et ait Hananias in conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit Dñs: Sic contringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium gentium. " Et abiit Ieremias propheta in viam suam. Et factum est verbum Dñi ad Ieremiam, postquam confregit Hananias propheta, catenam de collo Ieremias propheta, dicens " Vade, & dices Hananias. Hæc dicit Dominus: Catenas ligneas contriuiisti: & facies pro eis catenas ferreas. " Quia hæc dicit Dñs exercituum Deus Israël : Iu-

gum ferreum posui super collum cunctarum Gentium istarum, ut seruiant Nabuchodonosor regi Babylonis; & seruiant ei: insuper & bestias terræ dedi ei. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiah: propheta: Audi Hananiah: non misit te Dñs, & tu confidere fecisti populum istum in mendacio. Idcirco hæc dicit Dñs: Ecce ego mittā te ad faciem terræ: hoc anno morieris: aduersum enim Dñm locutus es. * Et mortuus est Hananiah propheta in anno illo, mense septimo. C A P. XXXIX.

Capitulum Iudeos variatur 70. annis in Babylone permansuros, horratūrg; ut illic multiplicari studeant. & deinde reducentur: eos verò qui Ierusalem remanserunt, gladio, fame & peste dicit consumendos: deinde mala variatur aduersus Achab, Sedeciam & Semeiam pseudoprophetas, seducētes populum transmigrationis

Et hæc sunt verba libri, quem misit Ieremias propheta de Ierusalem ad reliquias seniorum transmigrationis, & ad sacerdotes, & ad prophetas, & ad omnem populum, quem traduxerat Nabuchodonosor de Ierusalem in Babylone: * postquam egressus est Iechonias rex, & domina, & eunuchi, & principes Iuda & Ierusalem: & faber & inclusor de Ierusalem: in manu Elas filij Saphā, & Gamariæ filij Helciz, quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylone, dicens: * Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israël omni transmigrationi, quā transiit de Ierusalem in Babylone. * Edificate domos, & habitate: & plantate hortos, & comedite fructum eorum. * Accipite uxores, & generate filios & filias: & date filiis vestris uxores, & filias vestras date viris, & pariant filios & filias: & multiplicamini ibi, & nolite esse pauci numero. * Et querite pacē ciuitatis, ad quam transmigrare vos feci: & orate pro ea ad Dñm: quia in pace illius erit pax vobis. * Hæc enim dicit

Sup. Dñs exercituum Deus Israël: || Non vos seducant prophete vestri, qui sunt in medio vestrum, & dñini vestri: & ne attendatis ad somnia vestra, quæ vos somniiatis: * quia falsò ipsi prophetant vobis in nomine meo: & non misi eos, dicit Dñs. || Quia hæc dicit Dominus: 10

Sup. Cūc exierint Iherem in Babylone secundum C. 23. 25. c. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

querieritis me in toto corde vestro. 14 * Et inueniar à vobis, ait Dñs: & reducam captiuitatem vestram, & congregabo vos de vniuersis gentibus, & de cunctis locis, ad quæ expulsi vos, dicit Dñs: & reuertii vos faciam de loco, ad quem transmigrare vos feci. * Quia dixistis: Suscitauit nobis Dominus Prophetas in Babylone. * Quia hæc dicit Dñs ad regem, qui sedet super solium Dauid, ad omnem populum habitatorem vrbs huius, ad fratres vestros, qui non sunt egressi vobiscum in transmigrationem. * Hæc dicit Dominus exercituum: || Ecce mittam in eos gladium, & famē, & pestem: & ponā eos quasi ficus malas, quæ comedi nō possunt, eo quod pessimæ sint. * Et persequer eos in gladio, & in fame, & in pestilentia: & dabo eos in vexationē vniuersis regnis terræ, in maledictionem, & in stuporem, & in sibilū, & in opprobriū cunctis Gentibus, ad quas ego eieci eos: * eo quod non audierint verba mea, dicit Dñs: quæ misi ad eos per seruos meos prophetas de nocte consurgens, & mittens: & non audistis, dicit Dñs. * Vos ergo audite verbū Dñi: omnis transmigrationi, quam emisi de Ierusalem in Babylone. * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël ad Achab filium Coliæ, & ad Sedeciam filium Maasiz, qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter: Ecce ego tradam eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis: & percutiet eos in oculis vestris. * Et assumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Iuda, quæ est in Babylone, dicentium: Ponat te Dñs sicut Sedeciā, & sicut Achab, quos frinxit rex Babylonis in igne: * pro eo quod fecerint stultitiam in Israël, & moechati sunt in uxores amicorū suorum, & locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter, quod non mandauī eis: ego sum index & testis, dicit Dñs. 24 * Et ad Semeiam Nehelamiten dices: 25 * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Pro eo quod misisti in nomine tuo libros ad omnem populum, qui est in Ierusalem, & ad Sophoniam filium Maasiz sacerdotem, & ad vniuersos sacerdotes, dicens: * Dñs dedit te sacerdotem pro Ioiaie sacerdote, ut sis dux in domo Dñi super omnem virum arripitum & prophetantem, ut mittas eum in nerium & in carcerem. * Et nunc quare non increpasti Ieremiam Anathothiten, qui prophetat vobis? * Quia super hoc misit in Babylone ad nos, dicens: Iocum est: edificate domos, & habitate: & plantate hortos, & comedite fructus eorum. * Legit ergo Sophonias sacerdos librū istum in auribus Ieremiz Prophetæ. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: Mitte ad omem

Sup. 24. d. 10.

omnem transmigrationem, dicens: Hæc dicit Dñs ad Semeiam Neelamiten. Pro eo quod prophetauit vobis Semeias, & ego non misi eum; & fecit vos confidere in mendacio. * Idcirco hæc dicit Dñs: 32 Ecce ego visitabo super Semeiam Neelamiten, & super semen eius: non erit ei vir sedens in medio populi huius, & non videbit bonum, quod ego faciam populo meo, ait Dñs: quia prævaricationem locutus est aduersus Dñm.

C A P. XXX.

Varicinarur Iudæis & filiis Israël reditum a graui captiuitate, in qua propter peccata sua detinebantur. & quod post reditum seruiuri sint Domino, ac David regi, quem ille suscitabit eis in prosperitate & securitate magna deuastatu ipsorum inimicis.

Hoc verbum, quod factum est ad Ieremiam a Dño, dicens. * Hæc dicit Dñs Deus Israël, dicens: Scribe tibi omnia verba, quæ locutus sum ad te, in libro. * Ecce enim dies veniunt, dicit Dñs: & conuertam conuersionem populi mei Israël & Iudæ, ait Dñs: & conuertat eos ad terram, quam dedi patribus eorum: & possidebunt eam. * Et hæc verba, quæ locutus est Dñs ad Israël & ad Iudæ: 4 Quoniam hæc dicit Dñs: Vocem terroris audiuiimus: formido; & nō est pax.

* Interrogate, & videte si generat masculus: quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum suum, quasi parturientis, & conuersæ sunt vniuersæ facies in auruginē? * Ipse quia magna dies illa, 7 nec est similis eius: tempusque tribulationis est Iacob, & ex ipso saluabitur. * Et erit in die illa, ait Dñs exercituum: 8 cōterā iugum eius de collo tuo, & vincula eius dirumpis; & non dominabuntur ei amplius alieni: * sed seruient Dño Deo suo, & David regi suo, quem suscitabo eis. * Tu ergo ne timeas serue meus Iacob, ait Dñs, neque paueas Israël: quia ecce ego saluabo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captiuitatis eorū: & reuertetur Iacob, & quiescet; & cunctis affluet bonis, & non erit quem formidet: * quoniam tecum ego sum, ait Dñs, vt saluē te: faciā enim consummationē in cunctis gētib; in quibus dispersi te: te autem non faciam in consummationē: sed castigabo te in iudicio, vt nō videaris tibi innoxius. * Quia hæc dicit Dñs: Infanabilis fractura tua: pessima plaga tua. * Non est qui iudicet iudiciū tuum ad alligandum: curationū C vtilitas non est tibi. * Omnes amatores tui oblitī sunt tui, & nō querent: 10

plaga enim inimici percussit te: castigatione crudeli: propter multitudinē iniquitatis tuæ dura facta sūt peccata tua. * Quid clamas super cōtritione tua? infanabilis est dolor tuus: propter multi-

tudinē iniquitatis tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc tibi. * Propterea omnes, qui comedunt te, deuorant untur: & vniuersi hostes tui in captiuitatē ducuntur: & qui te vastat, vastabitur, cunctosque prædatores tuos dabo in prædā. 17 Obduca enim cicatricē tibi, & à vulneribus tuis sanabo te, dicit Dñs. Quia cicatrē vocauerunt te Sion: Hæc est, quæ non habebat requirentem. * Hæc dicit Dñs: Ecce ego conuertā conuersionem tabernaculorū Iacob: & tectis eius miserebor, & ædificabitur ciuitas in excelso suo, & templum iuxta ordinem suum fundabitur. * Et egredietur de eis laus, voxque ludentium: & multiplicabo eos, & non minuentur: & glorificabo eos, & non attenuabuntur. * Et erunt filij eius sicut à principio, & cæterus eius coram me permanebit: & visitabo aduersum omnes qui tribulant eum. * Et erit dux eius ex eo: & princeps de medio eius produceret: & applicabo eū, & accedat ad me, quis enim iste est, qui applicet cor suū vt appropinquet mihi, ait Dñs? 22 Et eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum. * Ecce turbo Dñi, furor egrediens, procella ruens in capite impiorum conuiescet. * Non auertet iram indignationis Dominus, donec faciat, & compleat cognitionem cordis sui: in nouissimo dierum intelligetis.

C A P. XXXI.

Dicit Dominus se reduiturum populum Israël de captiuitate, vt in affluentia bonorum seruiat Domino: iubetur ergo Rachel non flere amplius filios suos: agnoscit Israël se merito castigatum, ideoque penitentiam agit: de nouitate quam femina circumdabit virum: vigilabit Dominus ad reducendam Israël: de vna acerba de nouo pacto quod fecerit Dominus cum domo Israël, nec abiciet vnquam vnuerfum illius semen.

In tempore illo, dicit Dominus: Ero Deus vniuersis cognitionibus Israël, & ipsi erunt mihi in populum. * Hæc dicit Dominus. Inuenit gratiam in deserto populus, qui remanserat à gladio: vadet ad requiem suam Israël. * Longè Dominus apparuit mihi. Et in charitate perpetua dilexi te: ideo attraxi te, miserans. * Rursūque ædificabo te, & ædificaberis virgo Israël: adhuc ornaberis tympanis tuis, & egredieris in choro, ludentium. * Adhuc plantabis vineas in montibus Samaritæ: plantabunt plantantes, & donec tempus veniat, non vindemiabunt: * quia erit dies, in qua clamabunt custodes in monte Ephraim: Surgite, & ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum. * Quia hæc dicit Dominus: Exultate in lætitia Iacob, & hincite contra caput Gentium, personate; & canite, & dicite. Salua Dñe populum

|| Isai.

2. a. 2.

c. 11.

Amos

5. c. 18.

Soph. 1

d. 15.

|| Isa.

43. a. 1.

c. 44.

a. 2.

Luc. 1

c. 70.

|| Sup.

23. d.

19.

|| Isa.

2. a. 1.

Mich.

4. a. 2.

populum tuum, reliquias Israël: * Ecce ego adducam eos de terra Aquilonis, & congregabo eos ab extremis terræ: inter quos erūt cæcus & claudus, pregnās, & pariens simul, cæterus magnus reuerentium huc. * In fletu venient, & in misericordia reducam eos: & adducam eos per torrentes aquarum in via recta, & non impingent in ea: quia factus sum Israëlī pater, & Ephraim primogenitus meus est. * Audite verbum Domini gentes, & annuntiate in insulis, quæ procul sunt, & dicite: Qui dispersit Israël, congregabit eum: & custodiet eum sicut pastor gregem suum. * Redemti enim Dominus Iacob, & liberauit eum de manu potentioris. * Et venient, & laudabunt in monte Sion: & confluent ad bona Domini, super frumento, & vino, & oleo, & fœtu pecorum & armentorum: eritque anima eorum quasi hortus irriguus, & vltra non esurient. * Tunc lætabitur virgo in choro, iuvenes & senes simul: & conuertam luctum eorum in gaudium, & consolabor eos, & lctificabo à dolore suo. * Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine: & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus.

|| Mar. 2. d. 18. * Hęc dicit Dominus: || Vox in excelsis audita est lamentationis, luctus, & fletus Rachel plorantis filios suos, & nolentis cōsolari super eis, quia non sunt. * Hęc dicit Dominus: Quiescat vox tua à ploratu, & oculi tui à lacrymis: quia est merces operi tuo, ait Dominus: & reuertentur de terra inimici. * Et est spes nouissimis tuis, ait Dñs: & reuertentur filij ad terminos suos. * Audiens audiui Ephraim transgredientem: Castigasti me, & eruditus sum, quasi iuenculus indomitus: conuerte me, & conuertar: quia tu Dñs Deus meus. * Postquam enim conuertisti me, egi penitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussi femur meum. Confusus sum & erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ. * Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius, ait Dominus. * Statue tibi speculam, pone tibi amaritudines: dirige cor tuum in viam rectam in qua ambulasti: reuertere virgo Israël, reuertere ad ciuitates tuas istas. * Vsq̃ue quod deliciis dissolueris filia vaga: quia creauit Dñs nouum super terram. FEMINA CIRCUMDABIT VIRVM. * Hęc dicit Dominus exercituum Deus Israël: E adhuc dicent verbum istud in terra Iudæ, & in vr̃ibus eius, cū conuertero captiuitatē eorum: Benedicat tibi Dñs, pulchritudo iustitiæ, mons sanctus: & habitabunt in eo Iudas & omnes ciui-

tates eius simul, agricolæ & minantes greges. * Quia inebriauit animam lassam, & omnem animā esurientem saturauit. * Ideo quasi de somno sulcitus sum: & vidi, & somnus meus dulcis mihi. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & seminabo domum Israël & domum Iudæ semine hominum, & semine iumentorum. * Et sicut vigilauit super eos vt euellerem, & demolirer, & dissiparem, & disperderem, & affigerem: sic vigilabo super eos vt ædificem, & plantem, ait Dominus. * In diebus illis non dicent vltra: || Patres comederunt vnam acerbam, & || Edentes filiorū obstupuerunt: * Sed vnusquisque in iniquitate sua morietur: omnis homo, qui comederit vnam acerbam, obstupescant dentes eius. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & feriam domum Israël & domum Iudæ fœdus noui: non secundum pactū: quod pepigi cum patribus eorum, in die, qua apprehendi manum eorum, vt educerem eos de Terra Egypti: pactum, quod irritū fecerunt, & ego dominatus sum eorū, dicit Dñs: * Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israël: post dies illos, dicit Dñs: || Dabo legem meam in viscibus eorū, || & in corde eorum scribam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erūt mihi in populum. * Et non docebit vltra vir proximum suū, & vir fratrē suum, dicens: Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me, à minimo eorum vsq̃ ad maximum, ait Dñs: || quia propitiabor iniquitati eorū, & peccati eorum non memorabor amplius. * Hęc dicit Dñs, qui dat solem in lumine diei, ordinem lunæ & stellarum in lumine noctis: qui turbat mare, & sonant fluctus eius, Dñs exercituum nomen illi. * Si defecerint leges istæ coram me, dicit Dominus: tunc & semen Israël deficiet, vt non sit gens corā me cunctis diebus. * Hęc dicit Dominus: Si mensurari potuerint cæli sursum, & inuestigare fundamenta terræ deorsum: & ego abiiciam vniuersum semen Israël, propter omnia quæ fecerunt, dicit Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dñs: & ædificabitur ciuitas Domino, à turre Hananeel vsq̃ue ad portam anguli. * Et exibit vltra norma mensuræ in conspectu eius super collem Gæbæ: & circuibit Goatha, & omnem vallem cadauerum, & cineris, & vniuersam regionem mortis, vsq̃ue ad torrentem Cedron, & vsq̃ ad angulum portæ, equorū Orientalis sanctum Domini non euellatur, & non destruetur vltra in perpetuum.

C A P. XXXII.

Obsidente Nabuchodonosor Ierusalem, Ieremias in arrio carceris positus, agrum in Anathoth iussu Domini emit a suo patruelis iuberq; seruari librum emprobris refert coram Domino beneficis Israelis

raclitis præsita: Dominus dicit se iradurum ciuitatem cum populo regi Babylonis propter illorum idololatriam: sed postea reuocaturum ipsos in Ierusalem, ac percussurum cum eis nouum fœdus ut sibi ex toto corde seruiant.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, in anno decimo A Sedeciae regis Iuda: ipse est annus decimus octauus Nabuchodonosor. Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Ierusalem: & Ieremias Propheta erat clausus in atrio carceris, qui erat in domo regis Iuda. Clauserat enim cum Sedecias rex Iuda, dicens: Quare vaticinaris, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo ciuitatem istam in manus regis Babylonis: & capiet eam? Et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldeorum: sed tradetur in manus regis Babylonis: & loquetur os eius cum ore illius: & oculi eius oculos illius videbunt. Et in Babylonem ducet Sedeciam: & ibi erit donec visitem eum, ait Dñs, si autem dimicaueritis aduersum Chaldeos, nihil prosperum habebitis. Et dixit Ieremias: Factum est verbum Dñi ad me, dicens: Ecce Hanameel filius Sellu patruelis tuus venit ad te, dicens: Eme tibi agrum meum, qui est in Anathoth: tibi enim competit ex propinquitate ut emas. Et venit ad me Hanameel filius patru mei secundum verbum Dñi ad vestibulum carceris: & ait ad me: Posside agrum meum, qui est in Anathoth in terra Benjamin: quia tibi cõpetit hereditas, & tu propinquus es ut possideas. Intellexi autem quod verbum Dñi esset. Et emi agrum ab Hanameel filio patru mei, qui est in Anathoth: & appendi ei argentum septẽ stateres, & decẽ argenteos. Et scripsi in libro, & signaui, & 10 adhibui testes: & appendi argentum in statera. Et accepi librum possessionis signatum, & stipulationes, & rata, & signa forinsecus. Et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filij Maasie, in oculis Hanameel patruelis mei, & in oculis testium, qui scripti erant in libro emptionis, & in oculis omnium Iudeorum, qui sedebant in atrio carceris. Et præcepi Baruch coram eis, dicens: Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israël: Sume libros istos, librum emptionis hunc signatum, & librum hunc qui apertus est, & pone illos in vase fictili, ut permanere possint diebus multis. Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israël: Adhuc possidebunt domus, & agri, & vinee in terra ista. Et orauit ad Dñm, postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: Heu, heu, heu Dñe Deus: ecce tu fecisti cælum & terram in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extenso non erit tibi difficile omne ver-

bum: Qui facis misericordiam in millibus, & reddis iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum post eos. Fortissime, magne, & potens, Dñs exercituum nomen tibi. Magnus consilio, & incomprehensibilis cogitatu: cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam, vt reddas vnicuique secundum vias suas, & secundum fructum adinventionum eius. Qui posuisti signa & portenta in Terra Ægypti vsq; ad diem hanc, & in Israël, & in hominibus, & fecisti tibi nomen sicut est dies hæc. Et deduxisti populum tuum Israël de terra Ægypti, in signis, & in portentis, & in manu robusta, & in brachio extenso, & in terrore magno. Et dedisti eis terram hanc, quam iurasti patribus eorum vt dares eis terram fluentem lacte & melle. Et ingressi sunt, & possederunt eam: & non obediunt voci tuæ, & in lege tua non ambulauerunt: omnia quæ mandasti eis vt facerent, non fecerunt: & euenerunt eis omnia mala hæc. Ecce munitiones extructæ sunt aduersum ciuitatem, vt capiatur: & vrbs data est in manus Chaldeorum, qui præstantur aduersum eam, à facie gladij, & famis, & pestilentie: & quicumq; locutus es, acciderunt, vt tu ipse cernis. Et tu dicis mihi Domine Deus: Eme agrum argenteo, & adhibe testes: cum vrbs data sit in manus Chaldeorum? Et factum est verbum Dñi ad Ieremiam, dicens: 27 Ecce ego Dominus Deus vniseris carnis: numquid mihi difficile erit omne verbum? Propterea hæc dicit Dñs: Ecce ego tradam ciuitatem istam in manus Chaldeorum, & in manus regis Babylonis, & capient eam. Et veniet Chaldei preliantes aduersum urbem hanc, & succendent eam igni, & comburent eam, & domos in quarum domatibus sacrificabant Baal, & libabant diis alienis libamina ad irritandum me. Erant enim filij Israël, & filij Iudæ iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua: filij Israël qui vsque nunc exacerbant me in opere manuum suarum, dicit Dominus. Quia in furore & in indignatione mea facta est mihi ciuitas hæc, à die qua edificauerunt eam, vsque ad diem istam, qua auferetur de conspectu meo. Propter malitiam filiorum Israël, & filiorum Iudæ, quam fecerunt ad iracundiam me prouocantes, ipsi & reges eorum, principes eorum, & sacerdotes eorum, & prophete eorum, viri Iuda & habitatores Ierusalem. Et verterunt ad me terga & non facies: cum docerem eos diluculo, & erudirem, & nollent audire vt acciperent disciplinam. Et posuerunt idola sua in domos in qua inuocatum est nomen meum, vt polluerent eam. Et edificauerunt excelsa Baal, &

|| Exo. 34. 4. 5

|| 4. Reg. 21. 4

factum est verbum Domini ad Ieremiā, dicens: Numquid non vidisti quid populus hic locutus sit, dicens: Dux cognitiones, quas elegerat Dñs, abiecta sunt & populum meum despexerunt: eo quod non sit vltra gens coram eis? Hæc dicit Dominus: Si pactum meum inter diem & noctem, & leges celo & terræ non posui: *equidem & semen Iacob & David serui mei proiciam, vt non assumam de semine eius principes seminis Abraham, Isaac, & Iacob: reducam enim conuerſionem eorum, & miserebor eis.

C A P. XXXIV.

Prædicat Dominus se traditurum regem Sedeciam in manus regis Babylonis, vna cum Ierusalem, quam igni succendat, eo quod pactum, quod coram Domino pepigerant de dimittendo his liberis quos ex Hebrais sibi in seruientem subiecerant, non seruauerint.

VERBUM quod factum est ad Ieremiā, I à Dño, quando Nabuchodonosor rex, Babylonis, & omnis exercitus eius, vniuersaque regna terræ, quæ erant sub potestate manus eius, & omnes populi bellabant contra Ierusalem, & contra omnes vrbes eius, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israël: Vade, & loquere ad Sedeciā regem Iudæ: & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradā ciuitatem hanc in manus regis Babylonis, & succendet eam igni. * Et tu non effugies de manu eius: sed comprehensione capieris, & in manu eius traderis: & oculi tui oculos regis Babylonis videbūt, & os eius cum ore tuo loquetur, & Babylonem introibis. * Attamen audi verbum Dñi Sedecia rex Iudæ: Hæc dicit Dñs ad te: Non morieris in gladio, * sed in pace morieris, & secundum combustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te, sic comburet te: & vñ Domine, plangent te: quia verbum ego locutus sū, dicit Dñs. * Et locutus est Ieremias propheta ad Sedeciā regem Iudæ vniuersa verba hæc in Ierusalem. * Et exercitus regis Babylonis pugnabat contra Ierusalē, & contra omnes ciuitates Iudæ, quæ reliquæ erant, contra Lachis, & contra Azeccha: hæ enim supererant de ciuitatibus Iudæ, vrbes munitæ. * Verbum, quod factū est ad Ieremiā à Dño, postquam percussit rex Sedecias fœdus cum omni populo in Ierusalē, prædicās: * vt dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, Hebræum & Hebræam: liberos: & nequaquam dominarentur eis: id est, in Iudæo & fratre suo. * Audierunt ergo omnes principes & vniuersus populus, qui inierant pactum vt dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillā suam, liberos, & vltra non dominarentur eis: audierunt igitur, & dimiserunt. * Et cō-

uersi sunt deinceps: & retraxerunt seruos & ancillas suas, quos dimiserant liberos, & subiunguerunt in famulos & famulas. * Et factum est verbum Dñi ad Ieremiā à Dño, dicens: Hæc dicit Dñs Deus Israël. Ego percussī fœdus cū patribus vestris, in die, qua eduxi eos de terra Ægypti de domo seruitutis dicens: 14 * Cum complerī fuerint septem anni, dimittat vnusquisque fratrem suum, & fratrem suum, qui venditus est ei, & seruiet tibi sex annis: & dimittes eum à te liberum: & non audierunt patres vestri me, nec inclinauerunt aurem suam. * Et conuersi estis vos hodie, & fecistis quod rectum est in oculis meis, vt prædicaretis libertatem vnusquisque ad amicum suū: & inistis pactū in conspectu meo, in domo, in qua inuocatum est nomen meum super eam. * Et reuersi estis, & commaculastis nomen meum: & reduxistis vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, quos dimiseratis vt essent liberi & suæ potestatis: & subiungitis eos vt sint vobis serui & ancillæ. * Propterea hæc dicit Dñs: Vos non audistis me, vt prædicaretis libertatem vnusquisque fratri suo, & vnusquisque amico suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dñs, ad gladiū, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ. * Et dabo viros, qui præuaricantur fœdus meum, & non obseruauerunt verba fœderis, quibus assensū sunt in conspectu meo, vitulū quē conciderūt in duas partes: & transierūt inter diuisiones eius: * Principes Iudæ & principes Ierusalē, eunuchi & sacerdotes, & omnis populus terræ, qui transierunt inter diuisiones vituli. * Et dabo eos in manus inimicorum suorum, & in manus quærentium animā eorum: & erit morticinium eorum in escam volatilibus cali, & bestis terræ, * Et Sedeciam regem Iudæ, & principes eius, dabo in manus inimicorum suorum, & in manus quærentium animas eorū, & in manus exercituum regis Babylonis, qui recesserunt à vobis. * Ecce ego præcipio, dicit Dominus, & reducā eos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam: & incendent igni: & ciuitates Iudæ dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator.

C A P. XXXV.

Exemplo obedientie Rechabitarum præcepta patrum sui licet dura seruauerunt, expositulat Dominus de perniciā Iudæorum inobedientia aduersus ipsius præcepta: quapropter his prauis precibus Dominus mala, illis autem bona.

VERBUM, quod factum est ad Ieremiā à Domino, in diebus Ioachim filij Iosif regis Iudæ, dicens: Vade ad domū Rechabitarum: & loquere eis, & introduce

duces eos in domum Dñi, in vnam exedram thesaurorū, & dabis eis bibere vinum. * Et assumpsit Iezoniam filium Ieremiz filij Habsaniz, & fratres eius, & omnes filios eius, & vniuersam domum Rechabitarū: * Et introduxi eos in domum Dñi ad gazophylacium filiorum Hanā, filij Iegedeliz hominis Dei, quod erat iuxta gazophylacium principis, super thesaurum Maasiz filij Sellum, qui erat custos vestibuli. * Erposui corā filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, & calices: & dixi ad eos: Bibite vinum. * Qui responderunt: Non bibemus vinū: quia Ionadab filius Rechab, pater noster, praecepit nobis, dicens: Non bibetis vinū vos, & filij vestri, vsq; in sempiternum: * & domum non edificabitis & sementem non seretis, & vineas non plantabitis, nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, vt viuas diebus multis super faciem terræ, in qua vos peregrinamini. * Obediimus ergo voci Ionadab filij Rechab, patris nostri, in omnibus, quæ praecepit nobis, ita vt nō biberemus vinū cunctis diebus nostris nos, & mulieres nostræ, filij, & filiz nostræ: * non edificaremus domos ad habitandum & vineas & agrū, & semetē non habuimus: * sed habitauimus in tabernaculis, & obediētes fuim⁹, iuxta omnia quæ praecepit nobis Ionadab pater noster. * Cum autē ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram, diximus: Venite, & ingrediamur Ierusalē à facie exercitus Chaldæorum, & à facie exercitus Syriz: & mansimus in Ierusalem. * Et factū est verbū Dñi ad Ieremiam, dicens: * Hec dicit Dñs exercituum Deus Israël: Vade, & dic viris Iuda, & habitatoribus Ierusalē: Nūquid non recipietis disciplinā vt obediatis verbis meis dicit Dñs? * Præualuerunt sermones Ionadab filij Rechab, quos praecepit filiis suis vt non biberēt vinū & non biberunt vsque ad diē hanc, quia obediērunt praecepto patris sui: ego autē locutus sum ad vos, de mane confurgens & loquens, & non obedistis mihi. * Misique ad vos omnes sermos meos prophetas, confurgens diluculo, mitemsq; & dicens: || Conuertimini, mini vnusquisque à via sua pessima, & bona facite studia vestra: & nolite sequi deos alienos, neque colatis eos: & habitabitis in terra, quam dedi vobis & patribus vestris: & non inclinastis aurē vestram, neq; audistis me. * Firmauerunt igitur filij Ionadab filij Rechab praeceptū patris sui, quod praeceperat eis: populus autē iste non obediuit mihi. * Idcirco hęc dicit Dñs exercituum, Deus Israël: Ecce ego adducā super Iudā, & super omnes habitatores Ierusalē, vniuersam afflictionem, quam locutus sum

aduersum illos: eo quod locutus sum ad illos, & non audierunt: vocaui illos, & non responderunt mihi. * Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias: Hęc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Pro eo quod obedistis praecepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis vniuersa, quæ praecepit vobis: * Propterea hęc dicit Dñs exercituum Deus Israël: Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

CAPVT XXXVI.

Iussu Domini mittit Ieremias inclusus carcere per Baruch librum comminationum, quem legat coram omni populo vt resipiscant: porro rex Ioachim ipsum igni consumit, iubens Ieremiā & Baruch comprehendī, qui absconditi erant: Ieremias autem iussu Domini iubet Baruch alium scribere, & Ioachim ac semen eius vnā cum Ierusalem pradicis perdendos.

ET factū est in anno quarto Ioachim filij Iosiaz regis Iuda: factum est verbum hoc ad Ieremiam à Domino, dicens: * Tolle volumen libri, & scribes in eo omnia verba, quæ locutus sum tibi aduersum Ieremiam & Iudam, & aduersum omnes gentes: à diē, qua locutus sum ad te, ex diebus Iosiaz vsque ad diē hanc: * Si fortē audiente domo Iuda vniuersa mala, quæ ego cogito facere eis, reuertatur vnusquisque à via sua pessima: & propitius ero iniquitatib; & peccato eorum. * Vocauit ergo Ieremias Baruch filium Neriz: & scripsit Baruch ex ore Ieremiz, omnes sermones Domini, quos locutus est ad eum, in volumine 5 libri: & praecepit Ieremias Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini. * Ingredere ergo tu, & lege de volumine, in quo scripsisti ex ore meo, verba Domine audiente populo in domo Domini in diē ieiunij: insuper & audiente vniuerso Iuda, qui veniunt de ciuitatibus suis, leges eis. * Si fortē cadat oratio eorum in conspectu Domini, & reuertatur vnusquisque à via sua pessima: quoniam magnus furor & indignatio est, quam locutus est Dominus aduersum populum hunc. * Et fecit Baruch filius Neriz, iuxta omnia, quæ praeceperat ei Ieremias propheta, legens ex volumine sermones Domini in domo Domini. * Factum est autē in anno quinto Ioachim filij Iosiaz regis Iuda, in mense nono: prædicauerunt ieiuniū in conspectu Domini omni populo in Ierusalē, & vniuersæ multitudini, quæ confluerat de ciuitatibus Iuda in Ierusalē. * Legitq; Baruch ex volumine sermones Ieremiz in domo Dñi in gazophylacio Gamariz filij Saphan scribæ in vestibulo superiori, in introitu portæ aque domus Domini audiente omni

|| *Sup. luculo, mitemsq; & dicens: || Conuertimini, mini vnusquisque à via sua pessima, & bona facite studia vestra: & nolite sequi deos alienos, neque colatis eos: & habitabitis in terra, quam dedi vobis & patribus vestris: & non inclinastis aurē vestram, neq; audistis me. * Firmauerunt igitur filij Ionadab filij Rechab praeceptū patris sui, quod praeceperat eis: populus autē iste non obediuit mihi. * Idcirco hęc dicit Dñs exercituum, Deus Israël: Ecce ego adducā super Iudā, & super omnes habitatores Ierusalē, vniuersam afflictionem, quam locutus sum*

omni populo. * Cūq; audisset Michas¹¹
 filius Gamariæ filij Saphan omnes ser-
 mones Dñi ex libro : descendit in do-¹²
 mū regis ad gazophylaciū scribæ : & ec-
 ce ibi omnes principes sedebāt. Elisama
 scriba, & Dalaias filius Semciæ, & El-
 nathan filius Achobor, & Gamarias fi-
 lius Saphā, & Sedecias filius Hananiæ,
 & vniuersi principes. * Et nuntiavit eis¹³
 Michas omnia verba, quæ audiuit le-
 gēte Barnuch ex volumine in aurib; po-
 puli. * Miserunt itaque omnes principes¹⁴
 ad Baruch, Iudi filiū Nathanai filij Se-
 lemiæ, filij Chulī, dicētes : Volumen, ex
 quo legisti audiente populo, sume in
 manu tua, & veni. Tulit ergo Baruch fi-
 lius Neriz volumen in manu sua, & ve-
 nit ad eos. * Et dixerūt ad eum : Sede, &¹⁵
 lege hæc in auribus nostris. Et legit Ba-
 ruch in auribus eorum. * Igitur cū au-¹⁶
 dissent omnia verba obstupuerūt vnus-
 quisque ad proximū suū, & dixerūt ad
 Baruch : Nuntiare debemus regi omnes
 sermones istos. * Et interrogauerunt eū,¹⁷
 dicētes : Indica nobis quomodo scripsi-
 sti omnes sermones istos ex ore eius.
 * Dixit autē eis Baruch : Ex ore suo lo-¹⁸
 quebatur quasi legēs ad me omnes ser-
 mones istos : & ego scribebā in volumi-
 ne atramento. * Et dixerūt principes ad¹⁹
 Baruch : Vade, & abscondere tu & Iere-
 mias, & nemo sciāt vbi sitis. * Et ingres-²⁰
 si sunt ad regē in atrii; porro volumen
 cōmendauerunt in gazophylacio Elisa-
 mæ scribæ : & nuntiauerūt audiēte rege
 omnes sermones. * Misitque rex Iudi v²¹
 sumeret volumē : qui tollēs illud de ga-
 zophylacio Elisamæ scribæ, legit audiē-
 te rege, & vniuersis principibus, qui sta-
 bāt. circa regē. * Rex autē sedebat in do-²²
 mo hiemali in mēse nono : & posita erat
 arula coram eo plena prunis. * Cūq; v²³
 legisset Iudi tres pagellas vel quatuor,
 scidit illud scapello scribæ, & proiecit
 in ignem, qui erat super arulam, donec
 consumeretur omne volumen igni, qui
 erat in arula. * Et non timuerunt, neque²⁴
 sciderunt vestimenta sua rex, & omnes
 serui eius, qui audiēnt vniuersos ser-
 mones istos. * Verumtamen Elnathan, &²⁵
 Dalaias, & Gamarias contraxerūt regi-
 ne, & cōbureret libris : & nō audiuit eos.
 * Et præcepit rex Jeremiel filio Amelech,²⁶
 & Sarais filio Ezriel, & Slemiz filio
 Abdeel, vt comprehenderent Baruch
 scribā, & Jeremiam prophetā : abscondit
 autē eos Dñs. * Et factū est verbū Dñi ad²⁷
 Jeremiam prophetā, postquā combusserat
 rex volumē, & sermones quos scripse-
 rat Baruch ex ore Jeremiæ, dicēs : * Rur-²⁸
 sum tolle volumē aliud, & scribe in eo
 omnes sermones priores, qui erant in
 primo volumine, quod cōbussit Ioachim
 rex Iuda. * Et ad Ioachim regem Iuda,²⁹
 dices : Hæc dicit Dñs : Tu combussisti vo-

lumen illud, dicens : Quare scripsisti in
 eo annuntians : Echinus veniet rex Ba-
 bylonis, & vastabit terrā hanc, & cessare
 faciet ex illa hominem, & iumentum?
 30 * Propterea hæc dicit Dñs contra Ioa-
 chim regē Iuda : Non erit ex eo qui se-
 deat super solii David : & cadaver eius
 proicietur ad æstū per diem, & ad gelu
 31 per noctem. * Et visitabo contra eum, &
 contra semē eius, & contra seruos eius
 iniquitates suas : & adducam super eos,
 & super habitatores Ierusalem, & super
 viros Iuda omne malum, quod locutus
 32 sum ad eos, & non audierunt. * Jeremias
 autem tulit volumen aliud, & dedit il-
 lud Baruch filio Neriz scribæ : qui scrip-
 sit in eo ex ore Jeremiæ omnes sermo-
 nes libri, quem combusserat Ioachim
 rex Iuda igni : & insuper additi sunt ser-
 mones multo plures, quā antea fuerant.

C A P. XXXVII.

*Sedecias Iechonia succedens perie pro
 se orare Ieremiam : qui relicta a Chaldeis
 Ierusalem propter aduentum exercitus
 Pharaonis, propheta Chaldaeos reditu-
 ros, & Ierusalem exiuros : ipse quo-
 que Ieremias urbem egrediens, casus in
 carcerem deerrudicatur : vnde a Sedecia
 eductus, seruatur in vestibulo carceris,
 assignata ipsi in dies torra panis.*

1 **E**T regnavit rex Sedecias filius Iosiz
 A pro Iechonia filio Ioachim : quem
 constituit regem Nabucho donosor rex
 2 Babylonis in terra Iuda. * Et non obedi-
 uit ipse, & serui eius, & populus terræ,
 verbis Dñi, quæ locutus est in manu Ie-
 3 remiæ prophetæ. * Et misit rex Sedecias
 Iuchal filiū Slemiz, & Sophoniā filiū
 Maasiz sacerdotē ad Jeremiam propheta,
 4 dicens : Oro pro nobis Dñm Deū no-
 strū. * Jeremias autē liberē ambulabat in
 medio populi : non enim miserant eum
 in custodiam carceris. * Igitur exercitus
 Pharaonis egressus est de Ægypto : &
 5 audiētes Chaldaei, qui obsidebant Ieru-
 salē, huiuscemodi nuntiū, recesserunt ab
 6 Ierusalē. * Et factū est verbū Dñi ad Ie-
 remiam prophetā, dicens. * Hæc dicit Dñs
 B Deus Israël : Siedicetis regi Iuda, qui
 misit vos ad me interrogandum : Ecce
 exercitus Pharaonis, qui egressus est
 vobis in auxilium, reuertetur in terram
 7 suā in Ægyptum, & redient Chaldaei, &
 bellabūt contra ciuitatē hanc : & capiet
 8 eam : & succendent eam igni. * Hæc dicit
 Dñs : Nolite decipere animas vestras,
 dicentes : Euntēs abibunt, & recedent a
 9 nobis Chaldaei : quia non abibunt. * Sed
 & si percuiseritis omnem exercitum
 Chaldæorum, qui præliantur aduersum
 vos, & derelicti fuerint ex eis aliqui
 vulnerati : singuli de tentorio suo con-
 surgent, & incendunt ciuitatem hanc
 10 igni. * Ergo cū recessisset exercitus
 Chaldæorum ab Ierusalem propter exer-
 citum,

citum Pharaonis, egressus est Ieremias de Ierusalem ut iret in Terram Benjamin, & diuideret ibi possessionē in cōspectu ciuium. * Cūque peruenisset ad portam Benjamin, erat ibi custos portę per vices, nomine Ieremias, filius Seleniā filij Hananiā, & apprehendit Ieremiam prophetam, dicens: Ad Chaldaeos profugis. * Et respondit Ieremias: Falsum est, non fugio ad Chaldaeos. Et non audiuit eum: sed comprehendit Ieremias Ieremiam, & adduxit eum ad principes. * Quam ob rem irati principes contra Ieremiam, cāsum eum miserunt in carcerem, qui erat in domo Ionathan scribę, ipse enim prępositus erat super carcerem. * Itaque ingressus est Ieremias in domum Iaci & in ergastulum: & sedit ibi Ieremias diebus multis. * Mittēs autem Sedecias rex tulit eū: & interrogauit eum in domo sua absconditē, & dixit: Putāsne est sermo à Dño? Et dixit Ieremias: Est, & ait: In manus regis Babylonis traderis. * Et dixit Ieremias ad regē Sedecia: Quid peccauit tibi, & seruus tuus, & populo tuo, quia misisti me in domū carceris? * Vbi sunt prophetę vestri, qui prophetabant vobis, & dicebant: Non veniet rex Babylonis super vos, & super terrā hāc? Nunc ergo audi obsecro dñe mi rex: Valeat deprecatio mea in conspectu tuo: & ne me remittas in domum Ionathan scribę, ne moriar ibi. * Pręcepit ergo rex Sedecias vt traderetur Ieremias in vestibulo carceris: & daretur ei torra panis quotidie, excepto pulmento, donec consumerentur omnes panes de ciuitate: & mansit Ieremias in vestibulo carceris.

C A P. XXXVIII.

Ieremias principibus a rege traditur mittitur in lacum lutozum; unde iussu regis per Abdemelech eductum in vestibulum carceris suadet regi vt egrediatur ad Chaldaeos, aliqui nec ipse eos effugiet, & ciuitas ab eu igne succenderetur: iubet quoque rex Ieremiam vt hoc colloquium seruet secretum.

Audiuit autem Sapharias filius Mathan, & Gedelias filius Phasfur, & Alichal filius Seleniā, & Phasfur filius Melchiz, sermones, quos Ieremias loquebatur ad omnē populū, dicens: Hęc dicit Dñs: Quicumque manserit in ciuitate hac, morietur gladio, & fame, & peste, qui autē profugerit ad Chaldaeos viuet, & erit anima eius sospes & viuēs. * Hęc dicit Dñs: Tradendo tradetur ciuitas hac in manu exercitus regis Babylonis, & capiet eā. * Et dixerunt principes regi: Rogam⁹ vt occidatur homo iste: de industria enim dissoluit manus virorū bellantiū, qui remaserunt in ciuitate hac, & manus vniuersi populi, loquens ad eos iuxta verba hęc: siquidem

homo iste nō querit pacē populo huic, sed malum. * Et dixit rex Sedecias: Ecce ipse in manibus vestris est: nec enim fas est regē vobis quidquā negare. * Tulerūt ergo Ieremiā, & proiecerunt eum in lacum Melchiz filie Amelech, qui erat in vestibulo carceris: & submiserunt Ieremiā funib⁹ in lacū, in quo nō erat aqua, sed lutū descendit itaq; Ieremias in cāpñ. * Audiuit autē Abdemelech Æthiops vir eunuchus, qui erat in domo regis quod misisset Ieremiam in lacum: porro rex sedebat in porta Benjamin. * Et egressus est Abdemelech de domo regis & locutus est ad regē, dicens: Dñe mi rex, malefecerunt viri isti omnia, quęcumq; perpetrarūt contra Ieremiā prophetā, mittentes eū in lacū vt moriatur ibi fame, nō sunt enim panes vltiā in ciuitate. * Pręcepit itaque rex Abdemelech Æthiopi, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros, & leua Ieremiā prophetā de lacu antequam moriatur. * Assumpsis ergo Abdemelech secum viros ingressus est domū regis, quę erat sub cellario, & tulit inde veteres pānos, & antiqua quę cōputruerant, & submisit ea ad Ieremiā in lacū per funiculos. * Dixitque Abdemelech Æthiops ad Ieremiā: Pone veteres pānos, & hęc scissa & putrida sub cubito manū tuarū & super funes, fecit ergo Ieremias sic. * Et extraxerunt Ieremiam funibus, & eduxerunt eum de lacu: mansit autem Ieremias in vestibulo carceris. * Et misit rex Sedecias, & tulit ad Ieremiā prophetam ad ostium tertium, quod erat in domo Dñi: & dixit rex ad Ieremiam: Interrogo ego te sermonem, ne abscondas à me aliquid. * Dixit autem Ieremias ad Sedeciam: Si annuntiauerō tibi, numquid non interficies me? & si consilium dederō tibi, nō me audies. * Iurauit ergo rex Sedecias Ieremiā clām, dicens: Viuit Dñs, qui fecit nobis animam hāc, si occidero te, & si tradidero te in manus virorū istorum, qui quarunt animam tuam. * Et dixit Ieremias ad Sedeciam: Hęc dicit Dñs exercituum Deus Israël: Si profectus exieris ad principes regis Babylonis, viuet anima tua, & ciuitas hac non succedet regi igni: & saluus eris tu, & domus tua. * Si autē non exieris ad principes regis Babylonis, tradetur ciuitas hac in manus Chaldaeorum, & succendent eam igni: & tu non effugies de manu eorum. * Et dixit rex Sedecias ad Ieremiā: Sollicitus sum propter Iudęos, qui transfugerūt ad Chaldaeos: ne forte tradar in manus eorum: & illudant mihi. * Respondit autem Ieremias: Non te tradent, audi quęo vocem Domini, quā ego loquor ad te, & bene tibi erit, & viuet anima tua. * Quod si nolueris egredi, iste est sermo, quem ostēdit mihi

Dñs.

Dñs: "Ecce omnes mulieres, quæ reman-
serunt in domo regis Iuda, educuntur
ad principes regis Babylonis: & ipsæ
dicent, Seduxerunt te, & præualuerunt
aduersus te viri pacifici tui demerserunt
in cæno, & in lubrico pedes tuos, & re-
cesserunt à te." Et omnes vxores tuæ, &
filij tui educuntur ad Chaldæos: & non
effugies manus eorum, sed in manu re-
gis Babylonis capieris: & ciuitatem hæc
comburet igni." Dixit ergo Sedecias ad
Jeremiam: Nullus sciat verba hæc, & nō
morieris. "Si autem audierint principes,
quia locutus sum tecum, & venerint ad
te, & dixerint tibi: Indica nobis quid
locutus sis cum rege, nec celes nos, & nō
te interficiemus: & quid locutus est te-
cum rex?" Dices ad eos: Prostrauit ego
preces meas coram rege, ne me reduci
iuberet in domum Ionathan: & ibi mo-
rerer. "Venerunt ergo omnes principes
ad Jeremiam, & interrogauerunt eum;
& locutus est eis iuxta omnia verba
quæ præceperat ei rex, & cessauerunt ab
eo, nihil enim fuerat auditum. "Manfit
verò Jeremias in vestibulo carceris vs-
que ad diem, quo capta est Ierusalem:
& factum est vt caperetur Ierusalem.

CAP. XXXIX.

*Ierusalem à rege Babylonu capta, rex
Sedecias fugiens capitur una cum prin-
cipibus; cuius filij in conspectu, ipsum
cruciantur cum nobilibus, ipseque exo-
culatur, ac vincitur in Babylonem duci-
tur: subuerso autem muro Ierusalem,
& palatio, aliisque domibus igne suc-
cens, pars vulgi transierunt in Baby-
lonem, & pars Ierosolymu relinquitur;
Jeremias verò de carceris vestibulo li-
ber educitur.*

¶ 4. Anno nono Sedeciz regis Iuda, mense
Reg. decimo, venit Nabuchodonosor rex A-
25. a. Babylonis, & omnis exercitus eius Ie-
rusalē, & obsidebāt eam. "Vndecimo au-
31. a. tē anno Sedeciz, mense quarto, quinta
4. mēsis, aperta est ciuitas. "Et ingressi sunt
omnes principes regis Babylonis, & se-
derunt in porta media: Neregel, Sere-
ger, Semegarnabu, Sarfachim, Rabfars,
Neregel, Serefer, Rebmag, & omnes re-
liqui principes regis Babylonis. "Cum-
que vidisset eos Sedecias rex Iuda, &
omnes viri bellatores, fugerūt, & egressi
sunt nocte de ciuitate per viā horti re-
gis: & per portam, quæ erat inter duos
muros, & egressi sunt ad viam deserti.
"Persecutus est autē eos exercitus Chal-
dæorum, & comprehenderūt Sedeciam
in campo solitudinis Iericonitinz, & cap-
tum adduxerunt ad Nabuchodonosor
regē Babylonis in Reblath, quæ est in
Terra Emath: & locutus est ad eum iu-
dicia. "Et occidit rex Babylonis filios
Sedeciz in Reblath, in oculis eius: &
omnes nobiles Iuda occidit rex Baby-

lonis. "Oculos quoque Sedeciz eruit:
& vinxit eum compedibus, vt duceretur
in Babylonem. "Domum quoque regis, &
domū vulgi succenderunt Chaldæi igni
& murū Ierusalem subuerterūt. "Et reli-
quias populi qui remanserāt in ciuita-
te, & perfuga, qui transfugerant ad eum,
& superfluos vulgi qui remanserāt, tran-
stulit Nabuzardā magister militū in Ba-
bylonē. "Et de plebe pauperū, qui nihil
cpenitus habebant, dimisit Nabuzardan
magister militū in Terra Iuda: & dedit
eis vineas & cisternas in die illa. "Præ-
ceperat autē Nabuchodonosor rex Ba-
bylonis de Jeremia Nabuzardan magi-
stro militū, dicens: "Tolle illum, & pone
super eum oculos tuos, nihilque ei mali
facias: sed vt volueris, sic facias ei. "Misit
ergo Nabuzardan princeps militiæ, &
Nabufezban, & Rabfars, & Neregel, &
Serefer, & Rebmag, & omnes optimates
regis Babylonis, miserunt, & tulerunt
Jeremiam de vestibulo carceris, & tra-
diderunt eum Godoliz filio Ahicam fi-
lij Saphan, vt intraret in domum, & ha-
bitaret in populo. "Ad Jeremiam autem
factus fuerat sermo Domini, cum clau-
sus esset in vestibulo carceris, dicens:
"Vade, & dic Abdemelech Æthiopi, di-
cens: Hæc dicit Dñs exercituum Deus
Israël: Ecce ego inducā sermones meos
super ciuitatem hanc in malum, & non
in bonum: & erunt in conspectu tuo in
die illa. "Et liberabo te in die illa, ait
Dominus: & non tradēris in manus vi-
torum, quos tu formidas. "Sed eruens
liberabo te, & gladio non cades: sed
erit tibi anima tua in salutem, quia in
me habuisti fiduciam, ait Dominus.

CAP. XL.

*Jeremia permittitur liberè habitare
ubicumque voluerit: quia una cum disper-
sis Iudæis venit ad Godoliam præfectum
reliquis Iudæorum: qui Godolias au-
dire noluit Iohannam monentem ipsum
de Ismahel intente eum morrem.*

1. Sermo, qui factus est ad Jeremiam à
A. Dño, postquam dimissus est à Nabu-
zardan magistro militiæ de Rama, quā-
dā tulit eum vincum catenis in medio
omnium, qui migrabant de Ierusalem
& Iuda, & ducebantur in Babylonem.
2. Tollens ergo princeps militiæ Iere-
miam, dixit ad eum: Dñs Deus tuus lo-
cutus est malum hoc super locum istū,
3. & adduxit: & fecit Dñs sicut locutus
est, quia peccastis Dño, & non audistis
vocem eius: & factus est vobis sermo
4. hic. "Nunc ergo ecce solui te hodie de
catenis, quæ sunt in manibus tuis: si
placet tibi vt venias mecum in Babylo-
nem, veni; & ponam oculos meos super
te: si autem displicet tibi venire me-
cum in Babylonem, reside: ecce omnis
terra in conspectu tuo est: quod elege-

ris, & quo placuerit tibi vt vadas, illic perge: Et mecū noli venire: sed habita apud Godoliam filium Ahicam filij Saphan, quē prapōsuit rex Babylonis ciuitatibus Iuda. Habita ergo cum eo in medio populi: vel quocumque placuerit tibi vt vadas, vade: Dedit quoque ei magister militiæ cibaria, & munuscula, & dimisit eum. * Venit autem Ieremias ad Godoliam filij Ahicam in Masphath, & habitauit cū eo in medio populi qui relictus fuerat in terra. * Cūque audissent omnes principes exercitus qui dispersi fuerant per regiones, ipsi & socij eorum, quod præfēcisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicæ terræ, & quod commendasset ei viros, & mulieres, & paruulos, & de pauperibus terræ qui non fuerant transfati in Babylonē. * Venerit ad Godoliam in Masphath: & Ismahel filius Nathanix, & Iohana & Iohnathan filij Caree, & Sares filius Thanehumeth, & filij Ophi, qui erat de Neophathi, & Iezonias filius Maachathi, ipsi & viri eorum. * Et iurauit eis Godolias filij Ahicam filij Saphan, & comitibus eorum, dicēs: Nolite timere seruire Chaldæis, habitare in terra, & seruire regi Babylonis, & bene erit vobis. * Ecce ego habio in Masphath, vt respondeam præcepto Chaldæorum, qui mittuntur ad nos: vos autem colligite vindemiā, & messiem, & oleum, & condite in vasis vestris, & manete in vrbibus vestris, quas tenetis. * Sed & omnes Iudæi, qui erant in Moab, & in filiis Ammon, & in Idumæa, & in vniuersis regionibus, audite quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudæa, & quod præposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filij Saphan: * reuersi sunt, iniquā omnes Iudæi de vniuersis locis, ad quæ profugerant, & venerunt in terram Iuda ad Godoliam in Masphath, & collegerūt vinum, & messiem multum nimis. * Iohanan autem filius Caree, & omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant in regionibus, venerūt ad Godoliam in Masphath. * Et dixerunt ei: Scito quod Baalis rex filiorum Ammon misit Ismahel filium Nathanix percutere animam tuam. Et non credidit eis, Godolias filius Ahicam. * Iohanan autem filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphath, loquens: Ibo, & percutiam Ismahel filium Nathanix: nullo sciente, ne interficiat animam tuam, & dissipentur omnes Iudæi, qui congregati sunt ad te, & peribunt reliquie Iuda. * Et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree: Noli facere verbum hoc: falsum enim tu loqueris de Ismahel.

C A P. X L I.

Ismahel dolo occidit Godoliam præfectum, cum Iudæis & Chaldæis qui cum

eo erant in Masphath; aliosque octoginta interimens, pepercit decem qui se thesauros habere dicebant: ac eandem veritus Iohanan ac principes bellatorum fugit cum octo viris, liberato populo quem ceperat captiuum: omnes autem qui reliqui sunt, statuerunt fugere in Ægyptum à facie Chaldæorum.

ET factum est in mense septimo, venit Ismahel filius Nathanix filij Elisama de semine regali, & optimates regis, & decem viri cum eo, ad Godoliam filium Ahicam in Masphath: & comederūt tibi panes simul in Masphath. * Surrexit autem Isuahel filius Nathanix, & decem viri, qui cum eo erant, & percellerunt Godoliam filium Ahicam filij Saphan gladio, & interfecerunt eū, quē præfecerat rex Babylonis, terræ: * Omnes quoque Indæos, qui erant cum Godolia in Masphath, & Chaldæos, qui reperti sunt ibi, & viros bellatores percussit Ismahel. Secundo autē die postquam occiderat Godoliam, nullo adhuc sciente, * venerunt viri de Sichem, & de Silo, & de Samaria octoginta viri, rasi barba, & scissis vestibus, & squallētes: & munera & thus habebant in manu, vt offerrent in domo Dñi. * Egressus ergo Ismahel filius Nathanix in occursum eorum de Masphath, incedēs & plorans ibat: cum autem occurrisset eis, dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahicam. * Qui cum venissent ad medium ciuitatis, interfecit eos Ismahel filius Nathanix circa medium Iacis, ipse, & viri, qui erant cum eo. * Decem autē viri reperti sunt inter eos, qui dixerūt ad Ismahel: Noli occidere nos, quia habemus thesauros in agro, frumenti, & hordei, & olei, & mellis. Et cessauit: & non interfecit eos cum fratribus suis. * Lacus autē, in quem proiecerat Ismahel omnia caduera virorum, quos percussit propter Godoliam, ipse est, quod fecit rex Aia propter Baasæ regē Israël: ipsum repleuit Ismahel filius Nathanix occisis. * Et captiuos duxit Ismahel omnes reliquias populi, qui erant in Masphath: filias regis, & vniuersum populum, qui remanserant in Masphath: quos cōmendauerat Nabuzardan princeps militiæ Godolix filio Ahicæ. Et cepit eos Ismahel filius Nathanix, & abiecit eos vt transiret ad filios Ammon. * Audiuit autem Iohanan, filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, omne malū quod fecerat Ismahel filius Nathanix. * Et assumptis vniuersis viris, profecti sunt vt bellarent aduersum Ismahel filium Nathanix, & inuenerunt eum ad aquas multas, quæ sunt in Gaboon. * Cūque vidisset omnis populus, qui erat cum Ismahel, Iohanan filium Caree, & vniuersos principes bellatorum, qui erant cum eo, lætati sunt. * Et reuersus,

nerfus est omnis populus, quem ceperat D¹ Imaël, in Masphath: reuerſusque abiit ad Iohanan filium Carce. * Iſmahel autem filius Nathaniz fugit cum octo viris à facie Iohanan, & abiit ad filios Ammon. * Tulit ergo Iohanan filius Ca-¹⁵ree, & omnes principes bellatorum qui erant cum eo, vniuerſas reliquias vulgus reduxerat ab Iſmahel filio Nathaniz de Masphath, postquam percussit Godoliam filium Ahicam: fortes viros ad prælium, & mulieres, & pueros, & eunuchos, quos reduxerat de Gabzon. * Et¹⁷ abierunt, & sederunt peregrinantes in Chamaan, quæ est iuxta Bethleem, vt pergerent, & introirent Ægyptum * à¹⁸ facie Chaldeorum: timebant enim eos, quia percussit Iſmahel filius Nathaniz Godoliam filium Ahicam, quæ præposuerat rex Babylonis in terra Iuda.

CAP. XLII.

Missa Ieremias ad orandum ac consulendum Dominum pro reliquis Iudaorum, respondet ipse fore saluos, si in Iudæa maneant: si autem in Ægyptum fugiant, dicit eos omnes gladio, fame, & peste morituros.

ET accesserunt omnes principes bellatorum, & Iohanan filius Carce, & A Iezonias filius Oſaiz, & reliquum vulgus à paruo vsque ad magnum. * Dixe-²runtque ad Ieremiam prophetâ: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dñm Deum tuum pro vniuersis reliquis istis: quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui non intuentur: Et annunciet nobis Dñs³ Deus tuus viam, per quam pergamus, & verbum, quod faciamus. * Dixit autem ad eos Ieremias propheta: Audiui: ecce ego oro ad Dñm Deum vestrum secundum verba vestra: omne verbum, quodcunque responderit mihi, indicabo vobis: nec celabo vos quidquam. * Et illi dixerunt ad⁵ Ieremiam: Sit Dñs inter nos testis veritatis & fidei, si non iuxta omne verbum, in quo miserit te Dñs Deus tuus ad nos, sic faciemus. * Siue bonum est, siue⁶ malum, voci Dñi Dei nostris ad quæ mittimus te, obediemus: vt bene sit nobis cum audierimus vocem Dñi Dei nostri. * Cum autem completi essent decem dies,⁷ factum est verbum Dñi ad Ieremiam. * Vocauitque Iohanan filium Carce, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, & vniuersum populum à minimo vsque ad magnum. * Et dixit ad eos: Hæc dicit⁹ Dñs Deus Israël, ad quæ misisti me, vt proſtrernerẽ preces vestras in conspectu eius: * Si quiescentes mæſeritis in terra¹⁰ hac: ædificabo vos, & non destrua; plantabo, & non euellam: iam enim placatus sum super malo quod feci vobis. * Nolite¹¹ timere à facie regis Babylonis, quæ vos pauidi formidatis: nolite metuere cum

dicit Dñs: quia vobiscum sum ego, vt saluos vos faciam, & eruam de manu eius. * Et dabo vobis misericordias, & miserebor vestri, & habitare vos faciam¹³ in terra vestra. * Si autem dixeritis vos. Non habitabimus in terra ista, nec audiemus vocem Dñi Dei nostri, * dicentes: Nequaquam, sed ad Terram Ægypti pergemus: vbi non videbimus bellum, & clangorem tubæ non audiemus, & famem non sustinebimus: & ibi habitabimus.¹⁵ * Propter hoc nunc audite verbum Dñi reliquæ Iuda: Hæc dicit Dñs exercituum, Deus Israël: Si posueritis faciem vestram vt ingrediamini Ægyptum, & intraueritis vt ibi habitetis: gladius, quæ vos formidatis, ibi comprehendet vos in Terra Ægypti: & fames, pro qua estis solliciti, adhærebit vobis in Ægypto, & ibi moriemini. * Omnesque viri, qui posuerunt faciem suam vt ingrediantur Ægyptum, vt habitent ibi, morientur gladio, & fame, & peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet à facie mali, quod ego afferam super eos. * Quia hæc dicit Dñs exercituum Deus Israël: Sicut conflatus est furor meus: & indignatio mea¹⁷ super habitatores Ierusalem sic conflabitur indignatio mea super vos, cum ingressi fueritis Ægyptum, & eritis in iurandum, & in stuporem, & in maledictum, & in opprobrium: & nequaquam vltra videbitis locum istum. * Verbum Domini super vos reliquæ Iuda: Nolite intrare Ægyptum: scientes scietis quia obreſtatus sum hodie, * quia deceperitis animas vestras: vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum, dicentes: Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quæcunque dixerit tibi Dñs Deus noster, sic annuntia nobis, & faciemus. * Et annuntiaui vobis hodie, & non audistis vocem Dñi Dei vestri super vniuersis,²² pro quibus misit me ad vos. * Nunc ergo scientes scietis, quia gladio, & fame, & peste moriemini in loco, ad quem voluistis intrare vt habitaretis ibi.

CAPVT XLIII.

Reliquæ Iudaorum non audientes Domini præceptum quod referebat Ieremias, proficiſcuntur una cum Ieremia & Baruch in Ægyptum, ubi constitutus Ieremias vaticinatur regem Babylonis vastaturum Terram Ægypti cum idolis suis, eique dominaturum.

Actum est autem, cum compleſſet Ieremias loquens ad populum vniuersos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dñs Deus eorum ad illos, omnia verba hæc: * dixit Azarias filius Oſaiz, & Iohanan filius Carce, & omnes viri superbi, dicentes ad Ieremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dñs Deus noster, dicens: Ne ingredia

grediamini Ægyptum, vt habitetis illic.

Sed Baruc filius Neriz incitat te ad-3
uersus nos vt tradat nos in manus Chal- B
dzorū, vt interficiat nos, & traduci faci-
at in Babylonē: Et non audiuit Ioha- 4
nā filius Carē, & omnes principes bel-
latorum, & vniuersus populus voce Dñi,
manerent in Terra Iuda: Sed tollēs Io-
hanan filius Carē, & vniuersi principes 5
bellatorū vniuersos reliquiarū Iuda, qui
reuerſi fuerant de cunctis gentibus ad
quas fuerant ante dispersi, vt habitarent
in terra Iuda: viros & mulieres, & par- 6
vulos, & filias regis, & omnem animam,
quam reliquerat Nabuzardan princeps
militiz cum Godolia filio Ahicam filij
Saphan, & Ieremiā prophetā, & Baruch
filium Neriz. Et ingressi sunt Terram 7
Ægypti, quia non obediunt voci Dñi:
venerunt vsque ad Taphnis. Et factus C
est sermo Dñi ad Ieremiam in Taphnis, 8
dicens: Sume lapides grandes in manu
tua, & abscondes eos in crypta, quæ est
sub muro latericio in porta domus
Pharonis in Taphnis, cernētibus viris
Iudæis. Et dices ad eos: Hæc dicit Dñs 10
exercitū Deū Israël: Ecce ego mittā,
& assumā Nabuchodonosor regē Baby-
lonis seruum meum: & ponam thronū
eius super lapides istos, quos abscondi,
& statuet solium suum super eos. Veni- 11
entisq; percutiet Terrā Ægypti, quos
in mortem, in mortem; & quos in cap-
tivitatem, in captivitatem: & quos in
gladium, in gladium. Et succender ig- 12
nem in delubris deorum Ægypti, & cō-
buret ea, & captiuos ducer illos: &
amicietur terra Ægypti, sicut amicitur
pastor pallio suo: & egredietur inde
in pace. Et conteret statuas domus So- 13
lis, quæ sunt in Terra Ægypti: & delu-
bra deorum Ægypti comburet igni.

C A P. X L I V.

*Iudæi in Ægypto reprehensi à Ieremia
super idololatria, obſtinatē respondē-
tē cum multitudine mulierū se per-
māſuros in idololatria inuenerat: quos
Ieremias prædicit vniuersos gladio &
fame consumendos, regēq; Ægypti tra-
dendum in manus inimicorum suorum,
ac terrā Ægypti prorsu vastandam.*

Verbum, quod factum est, per Iere-
miam ad omnes Iudæos, qui habi- A
tabant in Terra Ægypti, habitantes in
Magdolo, & in Taphnis, & in Memphis,
& in Terra Phaturs, dicens: Hæc dicit
Dñs exercituum Deus Israël: Vos vi-
distis omne malū istud, quod adduxi su-
per Ierusalem, & super omnes vrbes
Iuda: & ecce desertæ sunt hodie, & non
est in eis habitator. Propter malitiam, 3
quam fecerunt vt me ad iracundiam
prouocarent, & irent vt sacrificarent, &
colerent deos alienos, quos nesciebant
& illi, & vos, & patres vestri. Et misi ad 4

vos omnes seruos meos prophetas, de
nocte consurgens, mittēsq; & dicens:
Nolite facere verbum abominationis
huiusmodi, quam odiui. Et non au-
dierunt, nec inclinauerunt aurem suam,
vt conuerterentur ad malis suis, & non
6 sacrificarent diis alienis. Et cōflata est
B indignatio mea, & furor meus, & suc-
censa est in ciuitatibus Iuda, & in pla-
teis Ierusalem, & versæ sunt in solitudi-
nē & vastitatem secundum diem hanc.
7 Et nunc hæc dicit Deus exercitū Deus
Israel: Quare vos facitis malum grande
hoc contra animas vestras, vt intereat
ex vobis vir & mulier, paruulus & la-
ctens de medio Iudæ, nec relinquatur,
8 vobis quidquam residuū: Prouocantes
me in operibus manuum vestrarum, sa-
cificādō diis alienis in Terra Ægypti,
in quam ingressi estis vt habitetis ibi, &
dispereatis, & sitis in maledictionem &
in opprobrium cunctis gentibus terræ.
9 Numquid oblitī estis mala patrum ves-
trorum, & mala regum Iuda, & mala
vxorū eius, & mala vestra, & mala vxorū
vestrarum, quæ fecerunt in Terra
10 Iuda, & in regionibus Ierusalem? Non
sunt mundati vsq; ad diem hanc: & non
timuerunt, & non ambulauerunt in le-
ge Dñi, & in præceptis meis, quæ dedi
coram vobis & coram patribus vestris.
11 Ideo hæc dicit Dñs exercituum Deus
C Israel: Ecce ego ponam faciem meam
in vobis in malū: & disperdam omnem
mos 9.
Iudam. Et assumam reliquias Iudæ, qui
b. 4.
posuerunt facies suas vt ingrederentur
Terram Ægypti, & habitarent ibi: &
consumuntur omnes in Terra Ægypti:
cadent in gladio & fame: & consumen-
tur a minimo vsque ad maximum, in
gladio & in fame morientur: & erunt in
iusturandum, & in miraculum, & in ma-
13 ledictionem, & in opprobrium. Et visi-
tabo super habitatores Terræ Ægypti,
sicut visitauī super Ierusalē, in gladio,
14 & fame, & peste. Et non erit qui effu-
D giat, & sit residuus de reliquiis Iudæo-
rum, qui vadunt vt peregrinentur in
Terra Ægypti: & reuertantur in terram
Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas,
vt reuertantur, & habitent ibi: non re-
15 uertentur nisi qui fugerint. Responde-
runt autem Ieremiæ omnes viri, scientes
quod sacrificarent vxores eorum
diis alienis, & vniuersæ mulieres, quarū
fuit multitudo grandis, & omnis
populus habitantium in Terra Ægypti
in Phaturs dicentes: Sermonem quē
16 locutus es ad nos in nomine Dñi, non
17 audiemus ex te: sed facientes faciemus
omne verbum, quod egredietur de ore
nostro, vt sacrificemus reginæ calī, &
& libemus ei libamina, sicut fecimus nos,
& patres nostri, reges nostri, & princi-
pes nostri in vrbibus Iuda, & in plateis
Ierusa

CAP. XLV.

Ierusalem:& saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malumque non vidimus. ¹⁸ "Ex eo autem tempore, quo cessauimus sacrificare reginæ cæli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio & fame consumpti sumus. * Quod si nos ¹⁹ sacrificamus reginæ cæli, & libamus ei libamina: numquid sine viris nostris fecimus ei placentia, ad colendum eam, & libandū ei libamina? " Et dixit Ieremias ²⁰ ad omnem populum, aduersum viros, & aduersū mulieres, & aduersum vniuersam plebē, qui responderant ei verbum, dicens: "Numquid non sacrificiū, quod sacrificasti in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalē, vos & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dñs, & ascendit super cor eius? " Et nō poterat Dñs ²¹ vltā portare propter malitiā studiorū vestrorum, & propter abominationes, quas fecistis: & facta est terra vestra in desolationē, & in stuporē, & in maledictum, eo quod non sit habitator, sicut est dies hęc. " Propterea quod sacrificaueritis idolis, & peccaueritis Dño, & nō audieritis vocē Dñi, & in lege, & in præceptis, & in testimoniis eius non ambulaueritis: idcirco euenerunt vobis mala hęc, sicut est dies hęc. " Dixit autem Ieremias ²² ad omnem populum, & ad vniuersas mulieres: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Egypti: " Hęc inquit Dñs exercituum Deus ²³ Israël, dicens: Vos, & vxores vestræ locuti estis ore vestro, & manibus vestris implestis, dicētes: Faciamus vota nostra, quæ vouimus, vt sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina, implestis vota vestra, & opere perpetrastis ea. " Ideo audite verbum Dñi omnis Iuda, ²⁴ qui habitatis in terra Egypti: Ecce ego iuravi in nomine meo magno, ait Dñs: quia nequaquā vltā vocabitur nomen meū ex ore omnis viri Iudæi, dicentis: Viuit Dñs Deus in omni Terra Egypti. * Ecce ego vigilabo super eos in malū, ²⁵ & non in bonū: & consumentur omnes viri Iuda, qui sunt in terra Egypti, gladio & fame, donec penitus consumantur. " Et qui fugerint gladiū, reuertētur ²⁶ de Terra Egypti in Terram Iuda viri pauci: & scient omnes reliquæ Iuda ingredientur Terram Egypti, vt habitent ibi, cuius sermo cōpleatur, meus, an illorū. " Et hoc vobis signū, ait Dñs, quod ²⁷ visitem ego super vos in loco isto: vt sciatis quia verē cōplebuntur sermones mei cōtra vos in malū. " Hęc dicit Dñs: ²⁸ 30 Ecce ego tradam Pharaonem Ephree regē Egypti in manu inimicorum eius, & in manu quærentium animam illius: sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & quærentis animā eius.

Denu per Ieremiam arguit Baruch, quod quereretur se dolorem habere, & non requiem: cui tamen in ceterorum visitatione pollicetur securitatem.

Verbum, quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Neriz, cum scripsisset verba hęc in libro ex ore Ieremias, anno quarto Ioachim filij Iosif regis Iudæ: dicens: " Hęc dicit Dñs Deus Israël ad te Baruch: " Dixisti: Vx misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: laboraui in gemitu meo, & requiem non inueni. " Hęc dicit Dñs: Sic dices ad eum: Ecce ⁴ B quos ædificauī, ego destruo: & quos plantaui, ego euello, & vniuersam terram hanc. " Eru quæris tibi grandia? ⁵ noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dñs, & da' o tibi animā tuam in salutem in omnibus locis, ad quæcūq; perrexeris.

CAP. XLVI.

Dominus per Ieremiam Pharaoni & Egypto prænuntiat desolationem, quam inducet Nabuchodonosor; Iudæis autem & filiis Israël consolationem tandem ac liberationem: vniuersis vero Gentibus ad quas Deus illos eiecerat, visitationem.

Quod factum est verbum Dñi ad Ieremiam prophetam contra Gentēs. " Ad Egyptum aduersum exercitum Pharaonis Nechao regis Egypti, qui erat iuxta flumini Euphratem in Charcamis, quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno Ioachim filij Iosif regis Iudæ. " Præparate scutum, & clypeum, & procedite ad bellum. ³ " Iungite equos, & ascendite equites: stante in galeis, polite lanceas, induite vos loriceis. " Quid igitur vidit ipsos pauidos, & terga vertentes, sortes eorum casos: fugerunt conciti, nec respexerunt: terror ⁶ vndiq; ait Dñs. " Non fugiat velox, nec ⁷ B saluari se putet fortis: Ad Aquilonem iuxta flumē Euphratē victi sunt, & ruunt. " Quis est iste, qui quasi flumen ascendit, & velut flumiorum, intumescunt ⁸ gurgites eius? " Egyptus, fluminis instar ascendit, & velut flumina mouebuntur fluctus eius, & dicit: Ascendens operiam terram, & perdam ciuitatem, & habitatores eius. " Ascendite equos, & ⁹ exultate in curribus, & procedant fortes, Ethiopia, & Lybies tenentes scutū, & Iydij arripientes, & iacētes sagittas. ¹⁰ " Dies autē ille Dñi Dei exercitū, dies vltionis, vt sumat vindictā de inimicis suis: deuorabit gladius, & saturabitur, ¹¹ C & inebriabitur sanguine eorum: viscima enim Dñi Dei exercitū in terra Aquilonis iuxta flumen Euphratem. " Ascende in Galaad, & tolle resinam, virgo filia Egypti: frustra multiplicas medicamina,

grediamini Ægyptum, vt habitetis illic.

Sed Baruc filius Neriz incitat te aduersus nos vt tradat nos in manus Chaldeorum, vt interficiat nos, & traduci faciat in Babylonē: Et non audiuit Iohanna filius Carē, & omnes principes bellatorum, & vniuersus populus vocē Dñi, manerent in Terra Iuda. Sed tollēs Iohanan filius Carē, & vniuersi principes bellatorū vniuersos reliquiā Iuda, qui reuerſi fuerant de cunctis gentibus ad quas fuerant antē dispersi, vt habitarent in terra Iuda; viros & mulieres, & paruulos, & filias regis, & omnem animam, quam reliquerat Nabuzardan princeps militiæ cum Godolia filio Ahicam filij Saphan, & Ieremiā prophetā, & Baruch filium Neriz. Et ingressi sunt Terram Ægypti, quia non obediuerunt voci Dñi: venerunt vsque ad Taphnis. Et factus est sermo Dñi ad Ieremiam in Taphnis, dicens: Sume lapides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta, quæ est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Taphnis; cernētibus viris Iudæis. Et dices ad eos: Hæc dicit Dñs exercitū Deū Israel: Ecce ego mittā, & assumā Nabuchodonosor regē Babylonis seruum meum: & ponam thronū eius super lapides istos, quos abscondi, & statuet solum suum super eos. Veniētiq; pereunt Terrā Ægypti, quos in mortem, in mortem; & quos in captiuitatem, in captiuitatem; & quos in gladium, in gladium. Et succendet ignem in delubris deorum Ægypti, & comburet ea, & captiuos ducet illos: & amicietur terra Ægypti, sicut amicitur pastor pallio suo: & egredietur inde in pace. Et conteret statuas domus Solis, quæ sunt in Terra Ægypti: & delubra deorum Ægypti comburet igni.

C A P. XLIV.

Iudæi in Ægypto reprehensi à Ieremia super idololatriam, obſtinare respondentes cum multitudine mulierū se permāuros in idololatria inuererant: quos Ieremias prædicat vniuersos gladio & fame consumendos, regēq; Ægypti tradendum in manus inimicorum suorum, ac terrā Ægypti prorsus vastandam.

Verbum, quod factum est per Ieremiam ad omnes Iudæos, qui habitabant in Terra Ægypti, habitantes in Magdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in Terra Phatures, dicens: Hæc dicit Dñs exercitū Deū Israel: Vos vidistis omne malū istud, quod adduxi super Ierusalem, & super omnes vrbes Iuda: & ecce defertur sunt hodie, & non est in eis habitator. Propter malitiam, quam fecerunt vt me ad iracundiam prouocarent, & irent vt sacrificarent, & colerent deos alienos, quos nesciebant & illi, & vos, & patres vestri. Et misi ad 4

vos omnes seruos meos prophetas, de nocte confurgens, mittētiq; & dicens: Nolite facere verbum abominationis huiusmodi, quam odiui. Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam, vt conuerterentur à malis suis, & non sacrificarent diis alienis. Cōflata est indignatio mea, & furor meus, & succensa est in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem, & versæ sunt in solitudinē & vastitatem secundū diem hanc. Et nunc hæc dicit Dñs exercitū Deū Israel: Quare vos facitis malum grande hoc contra animas vestras, vt intereat ex vobis vir & mulier, paruulus & lactens de medio Iudæ, nec relinquatur, vobis quidquam residuū: Prouocantes me in operibus manuum vestrarum, sacrificādō diis alienis in Terra Ægypti, in quam ingressi estis vt habitetis ibi, & dispereatis, & sitis in maledictionem & in opprobrium cunctis gentibus terræ? Numquid obliiti estis mala patrum vestrorum, & mala regum Iuda, & mala vxorū eius, & mala vestra, & mala vxorum vestrarum, quæ fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem? Non sunt mundati vsq; ad diem hanc: & non timuerunt, & non ambulauerunt in lege Dñi, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram patribus vestris. Ideo hæc dicit Dñs exercitū Deū Israel: Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malū: & disperdam omnem Iudam. Et assumam reliquias Iudæ, & posuerunt facies suas vt ingrederentur Terram Ægypti, & habitarent ibi: & consumerentur omnes in Terra Ægypti: cadent in gladio & fame: & consumerunt à minimo vsque ad maximum, in gladio & in fame morientur: & erunt in iusiurandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium. Et visitabo super habitatores Terræ Ægypti, sicut visitauī super Ierusalē, in gladio, & fame, & peste. Et non erit qui effugiat, & sit residuus de reliquiis Iudæorum, qui vadunt vt peregrinentur in Terra Ægypti: & reuertantur in terram Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas, vt reuertantur, & habitent ibi: non reuertentur nisi qui fuerint. Respondent autem Ieremias omnes viri, scientes quod sacrificarent vxores eorum diis alienis, & vniuersæ mulieres, quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitant in Terra Ægypti in Phatures dicentes: Sermonem quē locutus es ad nos in nomine Dñi, non audiemus ex te: sed facientes faciemus omne verbum, quod egredietur de ore nostro, vt sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri in vrbibus Iuda, & in plateis Ierusa

Ierusalem: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malūq; non vidimus. ¹⁸ Ex eo autem tempore, quo cessauimus sacrificare reginæ cæli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio & fame consumpti sumus. * Quod si nos ¹⁹ sacrificamus reginæ cæli, & libamus ei libamina: numquid sine viris nostris fecimus ei placentias, ad colendum eam, & libandū ei libamina? * Et dixit Ieremias ²⁰ ad omnem populum, aduersum viros, & aduersū mulieres, & aduersum vniuersam plebē, qui responderant ei verbum, dicens: * Numquid non sacrificiū, quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalē, vos & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dñs, & ascēdit super cor eius? * Et nō poterat Dñs ²¹ vltā portare propter malitiā studiōrū vestrorum, & propter abominationes, quas fecistis, & facta est terra vestra in desolationē, & in stuporē, & in maledictum, eo quod non sit habitator, sicut est dies hęc. * Propterea quod sacrificaueritis idolis, & peccaueritis Dño, & nō audieritis vocē Dñi, & in lege, & in præceptis, & in testimoniis eius non ambulaueritis: idcirco euenerunt vobis mala hęc, sicut est dies hęc. * Dixit autem Ieremias ad omnem populum, & ad vniuersas mulieres: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Egypti: * Hęc inquit Dñs exercituum Deus ²² Israël, dicens: Vos, & vxores vestræ locuti estis ore vestro, & manibus vestris implestis, dicētes: Faciamus vota nostra, quæ vouimus, vt sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina, implestis vota vestra, & opere perpetrastis ea. * Ideo audite verbum Dñi omnis Iuda, ²³ qui habitatis in terra Egypti: Ecce ego iuravi in nomine meo magno, ait Dñs: quia nequaquā vltā vocabitur nomen meū ex ore omnis viri Iudæi, dicentis: Viuit Dñs Deus in omni Terra Egypti. * Ecce ego vigilabo super eos in malū, ²⁴ & non in bonū: & consummentur omnes viri Iuda, qui sunt in terra Egypti, gladio & fame, donec penitus consumantur. * Et qui fugerint gladiū, reuertētur ²⁵ de Terra Egypti in Terram Iuda viri pauci: & scient omnes reliquæ Iuda ingredientur Terram Egypti, vt habitent ibi, cuius sermo cōpleatur, meus, an illorū. * Et hoc vobis signū, ait Dñs, quod ²⁶ viderem ego super vos in loco isto: vt sciatis quia verē cōplebuntur sermones mei cōtra vos in malū. * Hęc dicit Dñs: ²⁷ Ecce ego tradam Pharaonem Ephree regē Egypti in manu inimicorum eius, & in manu quærentium animam illius: sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & quærentis animā eius.

CAP. XLV.

Dum per Ieremiam arguit Baruch, quod quereretur se dolorem habere, & non requiem: cui tamen in ceterorum visitatione pollicetur securitatem.

^A Verbum, quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Neriz, eū scripsisset verba hęc in libro ex ore Ieremias, anno quarto Ioachim filij ² Iosif regis Iudæ: dicens: * Hęc dicit Dñs Deus Israël ad te Baruch: * Dixisti: Vx misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: laboraui in gemitu meo, & requiem non inueni. ³ Hęc dicit Dñs: Sic dices ad eum: Ecce ⁴ quos adificauimus, ego destruo: & quos plantaui, ego euello, & vniuersam terram hanc. * Et tu quæris tibi grandia? ⁵ noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dñs, & da' o tibi animā tuam in salutem in omnibus locis, ad quæcūq; perrexeris.

CAP. XLVI.

Dominus per Ieremiam Pharaoni & Egypto prænuntiat desolationem, quam inducet Nabuchodonosor; Iudæis autem & filiis Israel consolationem tandem ac liberationem: vniuersis vero Gentibus ad quas Deus illos eiecerat, visitationem.

¹ Quod factum est verbum Dñi ad Ieremiam prophetam contra Gentes. * Ad Egyptum aduersum exercitum ² Pharaonis Nechao regis Egypti, qui erat iuxta fluuium Euphratem in Charcamis, quem percutit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno Ioachim filij Iosif regis Iudæ. * Præparate scutum, & clypeum, & procedite ad bellum. ³ Iungite equos, & ascēdit equites ista in galeis, polite lanceas, induite vos loriceis. * Quid igitur vidit ipsos pauidos, & terga vertentes, sortes eorum cæcos: ⁴ fugerūt conciti, nec respexerunt: terror vndiq; ait Dñs. * Non fugiat velox, nec ⁵ saluari se putet fortis: Ad Aquilonem iuxta flumē Euphratē victi sunt, & ruerunt. * Quis est iste, qui quasi flumen ascendit; & veluti fluuiorū, intumescunt ⁶ gurgites eius? * Egyptus, fluminis instar ascendit, & velut flumina mouebuntur fluctus eius, & dicit: Ascendens operiam terram, & perdam ciuitatem, & habitatores eius. * Ascendite equos, & ⁷ exultate in curribus, & procedant fortes, Æthiopia, & Lybies tenentes scutū, & Lydij arripientes, & iacētes sagittas. ⁸ Dies autē ille Dñi Dei exercitū, dies ultionis, vt sumat vindictā de inimicis suis: deuorabit gladius, & saturabitur, ⁹ & inebriabitur sanguine eorum: víctima enim Dñi Dei exercitū in terra Aquilonis iuxta flumen Euphratem. * Ascende in Galaad, & tolle resinam, virgo filia Egypti: frustra multiplicas medicamina,

dicamina, sanitas non erit tibi. Audierunt gentes ignominiam tuam, & vlulatus tuus repleuit terram: quia fortis impiegit in fortem, & ambo pariter conciderunt. Verbum quod locutus est Dominus ad Ieremiam prophetam super eo quod venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis, & percussurus Terram Egypti. Annuntiate Egypto, & auditum facite in Magdalo, & resonet in Memphis, & in Taphnis, dicite: Sta, & præpara te: quia deuorabit gladius ea, quæ per circuitum tuum sunt. Quare computruit fortis tuus? non stetit: quoniam Dominus subuertit eum. Multiplicauit ruentes ceciditque vir ad proximum suum: & dicens: Surge, & reuertamur ad populum nostrum, & ad terram natiuitatis nostræ: à facie gladii columbæ. Vocate nomen Pharaonis regis Egypti, tumultum adduxit tempus. Vno ego (inquit rex), Dominus exercituum nomen eius) quoniam sicut E Tabor in montibus, & sicut Carmelus in mari, veniet. Vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Egypti: quia Memphis in solitudinem erit, & deservetur, & inhabitabilis erit. Vitula elegans atque formosa Egyptus: stimulator ab Aquilone veniet ei. Mercenarij quoque eius, qui versabantur in medio eius, quasi vituli saginati versi sunt: & fugerunt simul, nec stare poterunt: quia dies interfectionis eorum venit super eos tempus visitationis eorum. Vox eius, quasi æris sonabit: quoniam cum exercitu properabunt, & cum securibus venient ei, quasi cædentes ligna. Succiderunt saltum eius, ait Dominus, qui supputari non potest: multiplicati sunt super locustas, & non est ei numerus. Confusa est filia Egypti, & tradita in manus populi Aquilonis. Dixit Dominus exercituum Deus Israël: Ecce ego visitabo super tumultum Alexandriæ, & super Pharaonem, & super Egyptum, & super deos eius, & super reges eius, & super Pharaonem, & super eos, qui confidunt in eo. Et dabo eos in manus quærentium animarum eorum, & in manus Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manus seruorum eius: & post hæc habitabitur sicut diebus pristinis, ait Dñs. Et tu ne timeas serue meus Iacob, & ne paueas Israël: quia ecce ego saluum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captiuitatis tuæ: & reuertetur Iacob, & requiescet, & prosperabitur: & non erit qui exterreat eum. Et tu noli timere serue meus Iacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes ad quas eieci te: te verò non contumam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi,

Vastatio prædicitur Palæsthorum, Tyr, Sidonis, Gazæ, & Ascalonis.

Quod factum est verbū Dñi ad Ieremiam prophetam contra Palæsthnos, antequā percuteret Pharaon Gazā: Hæc dicit Dñs: Ecce aquæ ascendent ab Aquilone, & erunt quasi torrens inundans, & operient terram, & plenitudinem eius, & habitatores eius: clamabunt homines, & vlulabunt omnes habitatores terræ, à strepitu pōpæ armorum, & bellatorum eius, à commotione qualrigarum eius, & multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissoluti, pro aduentu diei, in quo vastabuntur omnes Philisthiim, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis: depopulatus est enim Dñs Palæsthnos, reliquias insulæ Cappadociæ, Venit caluitium super Gazā: contigit Ascalon, & reliquæ vallis earum: viquequō concideris? O mucro Dñi viquequō non quiesces? Ingredere in vaginā tuā refrigerare, & file. Quomodo quiescet, cum Dñs præceperit ei aduersus Ascalonem, & aduersus maritimas eius regiones, ibique condixerit illi?

Prædicit Dominus vastationem Moab & omnium vrbiū eius, sed in nouissimis diebus captiuitatem ipsorum relaxandam: maledictus dicitur faciens opus Domini fraudulenter, & gladium suum à sanguine prohibens.

Ad Moab hæc dicit Dñs exercituum Deus Israël: vix super Nabo, quoniam vastata est, & confusa: capta est Cariathaim: confusa est fortis, & tremuit. Non est vltra exultatio in Moab contra Hesebon: cogitauerunt malum: venite, & disperdamus eam de gente, ergo silens conticesces, sequeturque te gladius. Vox clamoris de Oronaim: vastitas, & contritio magna. Contrita est Moab: annuntiate clamorem paruulis eius. Per ascensum enim Luith plorans ascendit in Aetruquoniam in descensu Oronaim hostes vlulatum contritionis audierunt: Fugite, saluate animas vestras & critis quasi myrica in deserto. Pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capieris: & ibit Chamos in transmigrationem, facies dotes eius, & principes eius simul. Et veniet prædo ad omnem vrbe, & vrbs nulla saluabitur: & peribunt valles, & dissipabuntur campestria: quoniam dixit Dñs. Date florem Moab, quia florens egredietur: & ciuitates eius desertæ erunt, & inhabitabiles. Maledictus, qui facit opus Dñi fraudulenter: & maledictus, qui prohibet gladium suum à sanguine

11. a. Iacob & ne paueas Israël: quia ecce ego saluum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captiuitatis tuæ: & reuertetur Iacob, & requiescet, & prosperabitur: & non erit qui exterreat eum. Et tu noli timere serue meus Iacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes ad quas eieci te: te verò non contumam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi,

Sup.
17. a.
6.

languine. *Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua, & requieuit in fœcibus suis: nec transfusus est de vase in vas, & in transmigrationem non abiit: idcirco permanfit gustus eius in eo, & odor eius non est immutatus. * Propterea ecce dies veniunt, dicit Dñs: & mittā ei ordinatorēs, & fratros laguncularum, & sternent eum, & vasa eius exhaurient, & lagunculas eorū collident. * Et confundetur Moab à Chamos, || sicut confusa est domus Israel à Bethel in qua habebat fiducia. * Quomodo dicitis: "Fortes sumus, & viri robusti ad prælendum?" * Vastata est Moab, & ciuitates illius succiderunt: & electi iuvenes eius descendunt in occisionem: ait rex, Dñs exercitū nomen eius. * Propē est interitus Moab vt veniat: & malum eius velociter accurret nimis. * Consolamini eum omnes, qui estis in circuitu eius; & vniuersi, qui scitis nomen eius, dicit: Quomodo contracta est virga fortis, baculus gloriosus? * Descende de gloria, & sede in siti, habitatio filiz Dibon: quoniam vastator Moab ascendit ad te, dissipauit munitiones tuas. * In via sta, & prospice habitatio Aroër: interroga fugientē: & ei, qui euasit, dic: Quid accidit? * Confusus est Moab, quoniā victus est: vlulato, & clamate, annūtiare in Arnon, quoniā vastata est Moab. * Et iudicium venit ad terram campestrē; super Helō, & super Iasa, & super Mephaath, & super Dibō, & super Nabo, & super domum Deblathaim, & super Caria-thaim, & super Berthgainul, & super Berthmaon, & super Carioth, & super Bosra: & super omnes ciuitates terræ Moab, quæ longē, & quæ propē sunt. * Abscissum est cornu Moab, & brachiū eius contritum est, ait Dñs. * Inebriate eum, quoniā contra Dñm erectus est: & allidet manum Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiam ipse. * Fuit enim in derisum tibi Israel, quasi inter fures reperissem eum: propter verba ergo tua, quæ aduersum illū locutus es, captiuus ducēris. * Relinquitte ciuitates, & habitate in petra habitatores Moab: & esto te quasi colūba nidificans in sūmo ore foraminis. || Audiui enim superbiam Moab, superbus est valde sublimitatem eius, & arrogantiam, & superbiam, & altitudinem cordis eius. * Ego scio, ait Dñs, & contantiam eius: & quod non sit iuxta eam virtus eius, nec iuxta quod poterat conata sit facere. * Ideo super Moab eiulabo, & ad Moab vniuersam clamabo, ad viros muri sicilis lamentantes. * De planctu Iazer plorabo tibi vinea Sabama: propagines tuæ transierunt mare, vsque ad mare Iazer peruenerunt: super messem tuā, & vindemiā tuā prædo irruit. * Ablata est læticia & exultatio de Car-

melo, & de Terra Moab, & vinum de torcularibus sustuli nequaquam calcator vuarisolum celeuma cantabit. * De clamore Hesebon vsque Eleale, & Iasa, dederunt vocem suam; à Segor vsque ad Oronaim virula contornante: aquæ quoque Nemrim pessimæ erunt. * Et auferam de Moab, ait Dñs, offerentem in excelsis, & sacrificantem diis eius. * Propterea cor meum ad Moab quasi tibi resonabit: & cor meū ad viros muri sicilis dabit sonitum tibi: quia plus fecit quam potuit, idcirco perierunt. * Omne enim caput caluitium: & omnis barba rasa erit: in cunctis manibus colligatio: & super omne dorsum cilicium. * Super omnia testa Moab, & in plateis eius omnis planctus: quoniam contritum Moab sicut vas inutile, ait Dñs. * Quomodo victa est & vlulauerunt: quomodo deciecit ceruicem Moab, & confusus est: eritque Moab in derisum, & in exilium omnibus in circuitu suo. * Hæc dicit Dñs: Ecce quasi aquila volabit, & extendet alas suas ad Moab. * Capta est Carioth, & munitiones comprehensæ sunt: & erit cor fortium Moab in die illa, sicut cor mulieris parturientis. * Et cessabit Moab esse populus: quoniam contra Dñm gloriatu est. * Pavor, & fouea, & laqueus super te o habitator Moab, dicit Dñs. * Qui fugerit à facie pavoris, caderit in foueam: & qui conscenderit de fouea, capietur laqueo: adducam enim super Moab annū visitationis, eorum, ait Dñs. * In vmbra Hesebon steterunt de laqueo fugientes: quia ignis egressus est de Hesebon, & flama de medio Seon, & deuorabit partem Moab, & verticem filiorum tumultus. * Vt tibi Moab, periisti popule Chamos: quia comprehensum sunt filij tui, & filiz tuæ in captiuitatem. * Et conuertam captiuitatem Moab in nouissimis diebus, ait Dñs. Hucusque iudicia Moab.

C A P. XLIX.

Desolatio Ammon, Idumæa, Damasci, Cedar, regnorūque Asor & Elam prænuntiatur: capitiua autem filiorū Ammon ac Elam tandem soluenda.

AD filios Ammon. Hæc dicit Dñs: Numquid non filij sunt Israel? aut heres non est ei? Cur igitur hereditate possidet Melchom, Gad: & populus eius in vrbibus eius habitauit? * Ideo ecce dies veniunt, dicit Dñs: & auditum faciā super Rabbath filiorū Ammon fremitū prælij, & erit in tumultum dissipata, sicutque eius igni succedentur, & possidebit Israel possessores suos, ait Dñs. * Vlula Hesebon, quoniam vastata est Hai, clamate filiz Rabbath, accingite vos ciliciis: plangite & circuite per sepes: quoniam Melchom in transmigrationē ducetur, sacerdotes eius & principes

74
cipes eius simul. * Quid gloriaris in 4
vallibus? defluxit vallis tua, filia deli-
cata, quæ confidebas in thesauris tuis.
& dicebas: Quis veniet ad me? * Ecce 5
ego inducam super te terrorem, ait Dñs B
Deus exercituum, ab omnibus qui sunt
in circuitu tuo: & dispergemini singuli
à conspectu vestro, nec erit qui cõgre-
get fugientes. * Et post hæc reuer- 6
tiam captiuos filiorum Ammon, ait
Dñs: * Ad Idumæam. Hæc dicit Dñs exer- 7
cituum: Nūquid non vltra est sapientia
in Theman? Peritit consiliū à filiis, inu-
tilis facta est sapientia eorum. * Fugite, 8
& terga vertite, descendite in voragi-
nem habitatores Dedan: quoniam per-
ditionem Esau adduxi super eum, tem-
pus visitationis eius. * Si vindemiato- 9
res venissent super te, non reliquissent
racemum: si fures in nocte, rapuissent
quod sufficeret tibi. * Ego verò discoo- 10
perui Esau, reuelavi abscondita eius, &
celari non poterit: vastatum est iñem
eius, & fratres eius, & vicini eius, & non
erit. * Relinque pupillos tuos: ego fa- 11
ciā eos viuere: & viduæ tuæ in me spe-
rabunt. * Quia hæc dicit Dñs: Ecce qui- 12
bus non erat iudicium vt biberent ca-
licem, bibentes bibent: & tu quasi inno-
cens relinqueris? non eris innocens,
sed bibens bibes. * Quia per memeti- 13
sum iuravi, dicit Dñs, quod in solitudi-
nem, & in opprobrium & in desertum,
& in maledictionem erit Bosra: & om-
nes ciuitates eius erunt in solitudines
semperternas. * [Auditum audiui à Dño, 14
Abd. 6. 1. & legatus ad Gentes missus est: Congre-
gamini, & venire contra eam, & consur-
gamus in prælium: * Ecce enim paruulū 15
dedi te in Gentibus, contemptibilē in-
ter homines. * Arrogantia tua decepit 16
te, & superbia cordis tui: qui habitas in
cauernis petrarum, & apprehendere niteris D
Abd. 6. 4. altitudinem collis. * [c]u exaltaueris quasi
aquila nidum tuū, inde detrahā te, di-
cit Dñs. * Et erit Idumæa deserta: om- 17
nis qui transibit per eam, stupebit, & si-
bilabit super omnes plagas eius. * [Sic- 18
ut subuerfa est Sodoma, & Gomor-
ra, & vicina eius, ait Dñs: non habi-
tabit ibi vir, & non incoleat eam filius
hominis. * [Ecce quasi leo ascendet de 19
Inf. 50. superbia Iordanis ad pulchritudinem
E. 4. 4. robustam: quia subito currere faciam
eum ad illam: & quis erit electus, quem
præponam ei? quis enim similis mei? &
|| Tob. 41. a. 1. quis sustinebit me? || quis est iste pas-
tor, qui resistat vultui meo? Propterea 20
audite consilium Dñi, quod iniiit de
Edom: & cogitationes eius, quas cogi-
tauit de habitatoribus Theman: si non
deiecerint eos paruuli gregis, nisi dissi-
pauerint cum eis habitaculum eorum.
* A voce ruinæ eorum commota est ter- 21
ra: clamor in mari rubro auditus est

22 vocis eius. * Ecce quasi aquila ascen-
det, & auolabit, & expandet alas suas su-
per Bosram: & erit cor fortis Idumææ
in die illa: quasi cor mulieris parturi-
tis. * Ad Damascum: Confusa est Emath,
& Arphad: quia auditum pessimum au-
dierunt, turbati sunt in mari: præ soli-
tudine quiescere non potuit. * Dissol-
uta est Damascus, versa est in fugam,
tremor apprehendit eam: angustia, &
dolores tenuerunt eam quasi parturi-
tis. * Quomodo dereliquerunt ciuita-
tem laudabilem, urbem lætitiæ. * Ideo
cadent iuuenes eius in plateis eius, &
omnes viri prælii cõticescēt in die illa,
ait Dñs exercituum. * Et succedet ignis
in muro Damasci, & deuorabit mœnia
Benadad. * Ad Cedar, & ad regna Asor,
F quæ percussit Nabuchodonosor rex Ba-
bylonis: Hæc dicit Dñs: Surgite, & ascen-
dite ad Cedar, & vastate filios Orientis.
29 * Tabernacula eorum, & greges eorum
capient: pelles eorum, & omnia vasa eo-
rum, & camelos eorum tollent sibi: &
vocabunt super eos formidinem in cir-
30 cuitu. * Fugite, abite vehementer, in
voraginis sedete, qui habitatis Asor,
ait Dñs: iniiit enim cõtra vos Nabucho-
donosor rex Babylonis consilium, &
cogitauit aduersum vos cogitationes.
31 * Consurgete, & ascendite ad gentem
quietam, & habitantem confidenter, ait
Dñs: non ostia, nec vestes eis: soli habi-
32 tant. * Et erunt cameli eorum in dire-
ptionem, & multitudo iumentorum in
predam: & dispergam eos in omne ven-
tum, qui sunt attonsi in comam: & ex
omni confinio eorū adducam interitus
33 super eos, ait Dñs. * Et erit Asor in ha-
bitaculum draconum, deserta vsque in
æternum: non manebit ibi vir, nec inco-
34 let eam filius hominis. * Quod factū est
6 verbum Dñi ad Ieremiam prophetam
aduersus Ælam, in principio regni Se-
35 deciz regis Iuda, dicens: * Hæc dicit
Dñs exercituum: Ecce ego confringam
arcum Ælam, & summam fortitudinem
36 eorum. * Et inducam super Ælam qua-
tuor ventos à quatuor plagis celi: &
ventilabo eos in omnes ventos istos: &
non erit gens, quæ quam non perueniant
37 profugi Ælam. * Et pauere faciam Ælam
corā inimicis suis, & in conspectu qua-
rentium animam eorū: & adducam su-
per eos malum, iram furoris mei, dicit
Dominus: & mittam post eos gladium
38 donec consumam eos. * Et ponam so-
limum meum in Ælam, & perdam inde
39 reges & principes: ait Dominus. * In no-
uissimis autem diebus reuer- ti faciam
captiuos Ælam, dicit Dominus.

C A P. I.

*Babylon quæ in captiuitate affligit filios
Israel, huius in terrâ suâ feliciter reductus
penitus vastabitur à regibus Auerbum*

Verbum, quod locutus est Dominus de Babylone, & de terra Chaldæorum in manu Ieremiæ propheta. * Annuntiate in Gentibus, & auditu facite: leuate signum, prædicate, & nolite celare: dicite: Capta est Babylus, confusus est Bel, victus est Merodach, confusa sunt sculptilia eius, superata sunt idola eorum: Quoniam ascendit contra eam gens ab Aquilone, quæ ponet terram eius in solitudinem: & non erit qui habitet in ea ab homine usque ad pecus: & mori sunt, & abierunt. * In diebus illis, & in tempore illo, ait Dominus: venient filij Israël, & filij Iuda simul: ambulantes & sentes properabunt, & Dominum Deum suum quærent. * In Sion interrogabunt viam, huc facies eorum venient, & apponentur ad Dñm fœdere sempiterno, quod nulla obliuione delebitur. * Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque vagari in montibus: de monte in colleum transierunt, oblitus sunt cubilis sui. * Omnes, qui inuenerunt, comederunt eos: & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus: pro eo quod peccauerunt Iho decori iustitiz, & expectationi patrum eorum Dño. * Recedite de medio Babyloniis, & de terra Chaldæorum egredimini: & estote quasi hædi ante gregem. * Quoniam ecce ego suscito, & adducam in Babylonem congregationem Gentium magnarum de terra Aquilonis: & præparabuntur aduersus eam, & inde capietur: sagitta eius, quasi viri fortis interfectoris, non reuertetur vacua. * Et erit Chaldæa in prædam: omnes vastantes eam replebuntur: ait Dñs. * Quoniam exultatis, & magna loquimini, diripientes hereditatem meam: quoniam effusi estis sicut vituli super herbam, & mugistis sicut tauri. * Confusa est mater vestra nimis, & adæquata pulueri, quæ genuit vos: ecce nouissima erit in Gentibus, desertia, inuia, & arens. * Ab ira Dñi non habitabitur, sed redigetur tota in solitudinem: omnis, qui transibit per Babylonem, stupebit, & sibilabit super vniuersis plagis eius. * Præparamini cõtra Babylonem per circuitum omnes qui tenditis archibebellate eam, non parcatis iaculis, quia Dño peccauit. * Clamate aduersus eam, ubique dedit manus, ceciderunt fundamenta eius, destructi sunt muri eius, quoniam ultio Dñi est: ultionem accipite de eis sicut fecit, facite ei. * Disperditate rem de Babylone, & tenementum falcem in tempore messis: à facie gladij collibz vniuersisque ad populum suum conuerteretur, & singuli ad terram suam fugient. * Grex dispersus Israël, leones eiec'erunt eum: primus comedit eum rex Assur: iste nouissimus exossauit eum Na-

buchodonosor rex Babyloniis. * Propterea hæc dicit Dñs exercituum Deus Israël: Ecce ego visitabo regem Babyloniis & terram eius, sicut visitauit regem Assur: & reducam Israël ad habitaculum suum: & pascetur Carmelum & Basan, & in monte Ephraim & Galaad saturabitur anima eius. * In diebus illis, & in tempore illo ait Dñs, quæretur iniquitas Israel, & non erit: & peccatum Iuda, & non inuenietur: quoniam propiti ero eis, quos reliquero. * Super terram dominantium ascende, & super habitatores eius visita, disspice, & interfice quæ post eos sunt, ait Dñs & fac iuxta omnia quæ præcepi tibi. * Vox belli in terra, & contritio magna. * Quomodo cõfractus est, & contritus malleus vniuersæ terræ: quomodo versa est in desertum Babylus in Gentibus? Illaqueauit, & capta est Babylus, & nesciebas: inuenta est & apprehensa: quoniam Dominum prouocasti. * Aperuit Dñs thesaurum suum, & protulit vasa iræ suæ: quoniam opus est Dño Deo exercituum in terra Chaldæorum. * Venite ad eam ab extremis finibus, aperire, vt exeant qui conculcant eam: tollite de via lapides, & redigite in acervos, & interficite eam: nec sit quidquam reliquum. * Dissipate vniuersos fortes eius, decendant in occisionem: vix eis, quia venit dies eorum, tempus visitationis eorum. * Vox fugientium, & eorum qui euaserunt de terra Babyloniis, vt annuntiet in Sion ultionem Domini Dei nostri, ultionem templi eius. * Annuntiate in Babylone plurimis omnibus, qui tendunt arcum: consistite aduersus eam per gyrum, & nullus enadat: reddite ei secundum opus suum: iuxta omnia quæ fecit, facite illi: quia contra Dominum erecta est aduersum sanctum Israel. * Idcirco cadent iuuenes eius in plateis eius: & omnes viri bellatores eius conticescent in die illa, ait Dominus. * Ecce ego ad te superbe, dicit Dñs Deus exercituum: quia venit dies tuus, tempus visitationis tue. * Et cadet superbus, & conuertet, & non erit qui suscitaret eum: & succendam ignem in vrbus eius, & deuorabit omnia in circuitu eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Calumniâ sustinēs filij Israël, & filij Iuda simul: omnes qui ceperunt eos, tenent, nolunt dimittere eos. * Redemptor eorum fortis, Dñs exercituum nomen eius, iudicio defendet causam eorum, vt exterreat terram, & commoueat habitatores Babyloniis. * Gladius ad Chaldæos, ait Dñs, & ad habitatores Babyloniis, & ad principes, & ad sapientes eius. * Gladius ad diuinos eius, qui stulti erunt: gladius ad fortes illius, qui timebunt. * Gladius ad equos eius, & ad currus eius, & ad omne vulgus, quod

quod est in medio eius : & erunt quasi mulieres : gladius ad thesauros eius , qui diripientur . * Siccitas super aquas eius erit , & arefcet : quia terra sculptilū est , & in portētis gloriatur . * Propterea habitabunt dracones cum faunis fcaris : & habitabunt in ea struthiones , & non inhabitabitur vltra vsque in sempiternum , nec extruetur vsq; ad generationem & generationem . * || Sicut subuertit 40
 || Gen. 19. c. Dñs Sodomam & Gomorrhā , & vicinas 14. b.
 24. eius , ait Dñs : non habitabit ibi vir , & non incolet eam filius hominis . * Ecce 41
 populus venit ab Aquilone , & gens magna , & reges multi confluent ad finibus terræ . * Arcum & scutum apprehendēt : crudeles sunt & immisericordes : vox eorū quasi mare sonabit : & super equos ascendent , sicut vir paratus ad prælum contra te filia Babylon . * Audiuit rex 43
 Babylonis famam eorum , & dissolutæ sunt manus eius : angustia apprehendit eum , dolor quasi parturientem . * Ecce 44
 quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam : quia subito currere faciam eum ad illam : & quis erit electus , quem præponam ei ? quis est enim similis mei & quis sustinebit me ? || & quis est iste pastor , qui 45
 || Job. 41. a. i. resistat vultui meo ? * Propterea audite 45
 consilium Domini , quod mente concepit aduersum Babylonem : & cogitationes eius , quas cogitauit super terram Chaldæorum : Nisi detraxerint eos paruuli gregum , nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum . * A voce captiuitatis Babylonis commota est terra , & clamor inter Gentes auditus est .

C A P . I I .

Mala à regibus Medorum Babylonis imminencia prædicuntur .

Hæc dicit Dñs : Ecce ego suscitabo super Babylonem & super habitatores eius , qui cor suum leuauerunt contra me , quasi ventum pestilentem . * Et mittam in Babylonem ventilatores , & ventilabunt eam , & demolientur terram eius : quoniam venerunt super eam vndiq; in die afflictionis eius . * Non tēdat qui tendit arcū suum : & non ascendat loricator , nolite parcere iuuenibus eius , interficite omnem militiam eius . * Et cadent interfecti in terra Chaldæorum , & vulnerati in regionibus eius . * Quoniam non fuit viduatus Israël & Iuda à Deo suo Dño exercituum : terra autem eorum repleta est delicto à sancto Israël . * Fugite de medio Babylonis , & saluet vnusquisque animā suam : nolite tacere super iniquitatem eius : quoniam tempus ultionis est à Dño , vicissitudinem ipse retribuet ei . * Calix aureus Babylon in manu Dñi , inebrians omne terrā : de vino eius biberunt Gentes , & ideo cōmota sunt . * || Subito cē- 8

cidit Babylon , & contrita est : vlnate super eam , tollite refinā ad dolorem eius , si forte sanetur . * Curauimus Babylonem , & non est sanata : derelinquamus eam , & eamus vnusquisque in terram suam : quoniam peruenit vsque ad cælos iudicium eius , & eleuatum est vsque ad 10
 11 nubes . * Protulit Dñs iustitias nostras : B venite , & narremus in Sion opus Dñi Dei nostri . * Acuite sagittas , implete pharetras : suscitauit Dñs spiritum regū Medorum : & contra Babylonem mens eius est vt perdat eam , quoniam vltio 12
 13 Dñi est , vltio templi sui . * Super muros Babylonis leuate signum , augere custodiam : leuate custodes , præparate insidias : quia cogitauit Dñs , & fecit quæcumque locutus est contra habitatores 13
 14 Babylonis . * Quæ habitas super aquas multas , locuples in thesauris : venit finis tuus pedis præcisionis tuæ . || Iurauit 14
 Dñs exercitū per animam suam : Quo- 6. b. 8.
 15 niam replebo te hominibus quasi bruchis , & super te celeuma cantabitur . || Gen. 1. a. i.
 15 * || Qui fecit terram in fortitudine sua , præparauit orbem in sapientia sua , & prudentia sua extendit cælos . * Dante eo vocem , multiplicatū aquæ in cælo : qui leuat nubes ab extremo terræ , fulgura in pluuiam fecit : & produxit ventum de thesauris suis . * Stultus factus est omnis homo à scientia : confusus est omnis censator in sculptilibus , quia mendax est cōlatio eorum , nec est spiritus 18
 19 in eis . * Vana sunt opera , & risu digna , in tempore visitationis suæ peribunt . 19
 Non sicut hæc pars Iacob : quia qui fecit omnia , ipse est , & Israël sceptrū hereditatis eius : Dñs exercituum nomen 20
 21 eius . * Collidis tu mihi vasa belli , & ego collidā in te Gentes , & disperdam in te regna , & collidam in te equum , & equitem eius : & collidam in te currum & adscēsores eius : collidam in te virum & mulierem : & collidam in te senem & puerum : & collidam in te iuuenem & virginem : & collidā in te pastorem & gregem eius , & collidā in te agricolam & iugales eius : & collidā in te duces & magistratus . * Et reddam Babylonī , & cunctis habitatoribus Chaldææ omne malum suum , quod fecerunt in Sion , in oculis vestris , ait Dñs . * Ecce ego ad te mons pestifer : ait Dñs , qui corrumpis vniuersam terram & extendam manum meam super te , & euoluam te de petris , & dabo te in montem combustionis . 26
 27 * Et non tollent de te lapidem in angulum , & lapidem in fundamenta , sed perditus in æternum eris , ait Dñs . * Leuate signū in terra : clangite buccina in Gentibus , sanctificate super eam Gentes : annuntiate contra illā regibus Ararat , Menni , & Ascenez : numerate contra eam Taphsar , adducite equū quasi bruchum

chum aculeatum. * Sanctificate contra 28
eam Gentes, reges Mediæ, duces eius, &
vniuersos magistratus eius, cunctamq;
terram potestatis eius. * Et commoue- 29
bitur terra, & conturbabitur: quia cui-
dilabit contra Babylonē cogitatio Dñi,
vt ponat Terram Babylonis desertam
& inhabitabilem. * Cessauerunt fortes 30
Babylonis à prælio, habitauerunt in pre-
sidiis: deuoratum est robur eorum, &
facti sunt quasi mulieres: incensa sunt
tabernacula eius, contriti sunt vestes
eius. * Currens obuiam currenti veniet: 3
& nuntius obuius nūtiat: vt annūtiat
regi Babylonis, quia capta est ciuitas
eius à summo vsque ad luminum: * & 32
vada præoccupata sunt, & paludes in-
censa sunt igni, & viri bellatores con-
turbati sunt. * Quia hæc dicit Dominus 33
exercituum Deus Israel: Filia Babylo-
nis quasi area, tempus tritura eius: ad-
huc modicum, & veniet tempus messio-
nis eius: * Comedit me, deuorauit me 34
Nabuchodonosor rex Babylonis: red-
didit me quasi vas inane, absorbit me
quasi draco, repleuit ventrem suum te-
neritudine mea, & eiecit me. * Iniquitas 35
aduersum me, & caro mea super Baby-
lonem, dicit habitatio Sion: & sanguis
meus super habitatores Chaldaæ, dicit
Ierusalem. * Propterea hæc dicit Dñs 36
Ecce ego iudicabo causam tuam, & vi-
ciscar vltionem tuam, & desertum faci-
ciam mare eius, & siccabo venam eius.
* Et erit Babylon in tumulo, habitatio 37
draconum, stupor, & sibilus, eo quod
non sit habitator. * Simil' vt leones ru- 38
gient, excutiet comas veluti catuli leo-
num. * In calore eorū ponam potus eo- 39
rum, & inebriabo eos, vt sopiantur &
dormiant somnū sempiternum, & non
confurgant, dicit Dñs. * Deducam eos 40
quasi agnos ad victimam, & quasi arie-
tes cum hœdis. * Quomodo capta est Se- 41
fach, & comprehensa est incluta vniuer-
sa terræ? * Quomodo facta est in stupo- 42
rem Babylō inter gentes? * Ascendit su-
per Babylonem mare, multitudo flu-
ctuum eius operata est. * Factæ sunt ciui- 43
tates eius in stuporem, terra inhabita-
bilis & deserta, terra in qua nullus ha-
bitet, nec transeat per eam filius homi-
nis. * Et visitabo super Bel in Babylone, 44
& eiciā quod absorbeuerat de ore eius
& non confluent ad eum vltæ Gentes,
siquidem & murus Babylonis corruet.
* Egredimini de medio eius populus 45
meus: vt saluet vnusquisque animam
suam ab ira furoris Dñi. * Et ne forte 46
mollescat cor vestrum, & timeatis audi-
tum, qui audietur in terra: & veniet in
anno auditio, & post hunc annum au-
ditio: iniquitas in terra, & dominator
super dominatorem. * Propterea ecce 47
dies veniūt, & visitabo super sculptilia

Babylonis: & omnis terra eius confun-
detur, & vniuersi interfecti eius cadent
in medio eius. * Et laudabunt super Ba-
bylonem cæli & terras, & omnia quæ in
eis sunt: quia ab Aquilone venient ei
prædones, ait Dñs. * Et quomodo fecit
Babylon vt cadereť occisi in Israël: sic
de Babylone cadent occisi in vniuersa
terra. * Qui fugistis gladium, venite, no-
lite stare: recordamini procul Dñi, &
Ierusalem ascendat super cor vestrum.
* Confusi sumus, quoniam audiuimus
opprobrium: operuit ignominia facies
nostras: quia venerunt alieni super san-
ctificationem domus Dñi. * Propterea
ecce dies veniunt, ait Dñs: & visitabo
super sculptilibus eius, & in omni terra
eius mugiet vulneratus. * Si ascenderit
Babylon in cælum, & firmaverit in ex-
celsio robur suum: me venient vasa
fortes eius, ait Dñs. * Vox clamoris de
Babylone, & contritio magna de Terra
Chaldaeorum: * quoniam vastauit Dñs
Babylonem, & perdidit ex ea vocem
magnam: & sonabant fluctus eorum
quasi aquæ multæ: dedit sonitum vox
eorum. * Quia venit super eam, id est,
super Babylonem, prædo, & apprehensi
sunt fortes eius, & emarcuit arcus eo-
rum, quia fortis vltor Dñs reddens re-
tribuet. * Et inebriabo, principes eius,
& sapientes eius, & duces eius, & magi-
stratus eius, & fortes eius: & dormient
somnū sempiternū, & non expergiscen-
tur, ait rex, Dñs exercituum nomen eius.
* Hæc dicit Dñs exercituum: Murus Ba-
bylonis ille latissimus suffusione suffo-
diatur, & porta eius excelsa igni com-
burentur, & labores populorum ad ni-
hilum, & gentium in ignem erunt, &
disperibunt. * Verbuni, quod præcepit
Ieremias propheta, Saraïæ filio Nerîæ
filij Maasîæ, cum pergeret cum Sedecia
rege in Babylonem, in anno quarto re-
gni eius, Saraïas autem erat princeps
prophetiæ. * Et scripsit Ieremias omne
malum, quod venturum erat super Ba-
bylonē in libro vno: omnia verba hæc
quæ scripta sunt contra Babylonem.
* Et dixit Ieremias ad Saraïam: cum
veneris in Babylonem: & videris, & le-
geris omnia verba hæc, * dices: Dñs tu
locutus es contra locū istum vt disper-
deres eum: ne sit qui in eo habitet ab
homine vsque ad pecus, & vt sit perpe-
tua solitudo. * Cumque compleueris
legere librum istum, ligabis ad eum la-
pidem, & proicies illum in medium Eu-
phratem: & dices: Sic submergetur Ba-
bylon, & non cōsurgat à facie afflictio-
nis, quam ego adduco super eam, & dis-
soluetur. Hucusque verba Ieremîæ.

CAP. III.

*Præcedentium repetitio nempe quod
Ierusalē à Nabuchodonosor obsessa pos-
sē*

biennium capitur, & Sedecias rex Iuda fugiens reducitur: filiiſque eius coram ipſo cruciatis una cum principibus Iuda, exocularum ac vinetiſſi ducitur in Babylonem: & incenſo templo & palatio carerisſque domibus, transferuntur omnes in Babylonem præter paucos vinetores & agricolas: ſimiliter & vaſa templi, inter qua diſcribuntur dua arca columna: & numerus Iudaorum in Babylonem diuerſis temporibus tranſlatorum, ubi rex Ioachim poſt 37. annos de carcere educuſ: exaltatur.

4. Reg 24. d. 18. 2. Par. 36. b. 21. **F**ilius viginti & vnius anni erat Sedecias cum regnare coepiſſet: & vnde A cum annis regnavit in Ieruſale: & nomine matris eius Amith, filia Teremiz de Lobna. * Et fecit malum in oculis Domini, iuxta omnia quæ fecerat Ioachim.

* Quoniaſ furor Domini erat in Ieruſalem: 3 & in Iuda, uſquequod proſiciet eos à facie ſua: & receſſit Sedecias à rege Babylonis. * Factum eſt autem in anno nono 4 regni eius in meſſe decimo, decima meſis: Venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipſe & omnis exercitus eius aduerſus Ieruſalem, & obſederunt eam: & adificauerunt contra eam munitiones in circuitu. * Et fuit ciuitas obſeſſa uſque ad 5 vndecim annum regis Sedeciz. * Meſe 6 autè quarto, nona meſis, obtinuit fames B ciuitatem: & non erant alimenta populo terræ. * Et diſrupta eſt ciuitas, & omnes 7 viri bellatores eius fingerunt, exieruntque de ciuitate nocte per viam portæ, quæ eſt inter duos muros, & ducit ad hortuſ regis (Chaldeis obſidentibus urbem in gyro) & abierunt per viam, quæ ducit in eremum. * Perſecutus eſt autè Chaldeorum exercitus regem: & apprehenderunt Sedeciam in deſerto, quod eſt iuxta Iericho: & omnis comitatus eius diſſuſſe 9 git ab eo. * Cumque cõprehendiſſent regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha, quæ eſt in terra Einath: & locutus eſt ad eum iudicia. * Et iugulauit rex 10 Babylonis filios Sedeciz in oculis eius: ſed & omnes principes Iuda occidit in Reblatha. * Et oculos Sedeciz eruit, & 11 vinxit eum cõpedibus, & adduxit eum rex Babylonis in Babylonem, & poſuit eum in domo carceris uſque ad diem mortis eius.

* In meſe autem quinto, decima meſis, 12 ipſe eſt annus nonus decimus Nabuchodonosor regis Babylonis: venit Nabuzardan princeps militiæ, qui ſtabat coram rege Babylonis in Ieruſalem. * Et incendit 13 domum Domini, & domum regis, & omnes domos Ieruſalem, & omnem domum magnam igni cõbuſt. * Et totum murum Ieruſalem per circuitum deſtruxit, cunctus exercitus Chaldeorum, qui erat cum magiſtro militiæ. * De pauperibus autem 15 populi, & de reliquo vulgo, quod remanſerat in ciuitate, & de perfugis, qui

transfugerant ad regem Babylonis, & ceteros de multitudine, tranſtulit Nabuzardan princeps militiæ. * De pauperibus verò terræ reliquit Nabuzardan princeps militiæ vinitores, & agricolas. 16 * Columnas quoque æreas, quæ erant in domo Domini, & bæſes, & mare æneum, quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldei, & tulerunt omne æs eorum in Babylonem. * Et lebetes, & creagras, & pſalteria, & phialas, & mortariola, & omnia 18 vaſa ærea, quæ in miniſterio fuerant, tulerunt: & hydrias, & thymiamateria, 19 & vrceos, & pelues, & candelabra, & mortaria, & cyathos; quotquot aureas, aureas; & quotquot argenteas, argenteas tulit magiſter militiæ: & columnas duas & mare vnum, & vitulos duodecim æreos, qui erant ſub bæſibus, quas fecerat rex Salomon in domo Domini non erat pondus æris omnium horum vaſorum. 21 * De columnis autem, decem & octo, cubiti altitudinis erant in columna vna, funiculus duodecim cubitorum circuibat eam: porro groſſitudo eius quatuor 22 digitorum, & intrinſecus eua erat. * Et capitella ſuper vtrique ærea: altitudo capitelli vnius quingicubitorum, & retiacula, & malogranata ſuper coronam in circuitu omnia ærea. Similiter colinnæ ſecundæ, & malogranata. * Et fuerunt malogranata nonaginta ſex dependentia: & omnia malogranata centum, retiaculis 24 circumdabantur. * Et tulit magiſter militiæ Saraïam ſacerdotem primum, & Sophoniã ſacerdotem ſecundum, & tres cuſtodes veſtibus. * Et de ciuitate 25 tulit eunuchum vnum, qui erat præpoſitus ſuper viros bellatores: & ſeptem viros de hiſque videbant faciem regis, qui inuenti ſunt in ciuitate: & ſcribam principem militum, qui probabat tyrones: & ſexaginta viros de populo terræ, 26 qui inuenti ſunt in medio ciuitatis. * Tulit autem eos Nabuzardan magiſter militiæ, & duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha. * Et percuſit eos 27 rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath: & tranſlaſus eſt Iuda de terra ſua. * Iſte eſt populus, quem tranſtulit Nabuchodonosor: In anno ſeptimo Iudeos tria millia & viginti tres: * In anno octauo decimo Nabuchodonosor, de Ieruſalem animas 30 octingentas triginta duas: * In anno vigefimo tertio Nabuchodonosor tranſtulit Nabuzardan magiſter militiæ animas Iudeorum ſeptingentas quadraginta quinque: omnes ergo animæ quatuor millia ſexcentæ. * Et factum eſt in trigefimo 31 ſeptimo anno tranſmigrationis Ioachim regis Iuda duodecimo meſe, vigefima quinta meſis, eleuauit Enilmerodach rex Babylonis ipſo anno regni ſui, caput Ioachim regis Iuda, & eduxit eum de

de domo carceris. * Et locutus est cum eo bona & posuit thronum eius super thronos regum, qui erant post se in Babylon. * Et mutauit vestimenta carceris eius, & comedeat panem coram eo semper cunctis diebus vitæ suæ: * & cibaria eius, cibaria perpetua dabantur ei à rege Babylonis, statuta per singulos dies, usque ad diem mortis suæ: cunctis diebus vitæ eius.

T H R E N I,

I D E S T

L A M E N T A T I O N E S

I E R E M I Æ

P r o p h e t æ.

Et factum est, postquam in captiuitatem reductus est Israel, & Ierusalem deserta est, sedit Ieremias propheta flens, & planxit lamentatione hac in Ierusalem, & amaro animo suspirans, & eiulans dixit:

C A P V T P R I M V M.

A L E P H.

Quomodo seder sola ciuitas plena populo: facta est quasi vidua domina Gentium: princeps provinciarum facta est sub tributo.

B E T H.

|| *Ier.* * || Plorans plorauit in nocte, & lacrymæ eius in maxillis eius: non est qui consoletur eam ex omnibus charis eius: omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici.

G H I M E L.

* Migrauit Iudas propter afflictionem, & multitudinem seruitutis: habitauit inter gentes, nec inuenit requiem: omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias.

D A L E T H.

* Viæ Sion lugent, eo quod non sint qui veniant ad solemnitatem: omnes portæ eius destructæ: sacerdotes eius gementes: virgines eius squalidæ, & ipsa oppressa amaritudine.

H E.

* Facti sunt hostes eius in capite, inimici eius locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius: paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis.

V A V.

Et egressus est à filia Sion omnis decore eius: facti sunt principes eius velut arietes non inuenientes pascua: & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentiis.

Z A I N.

* Recordata est Ierusalem dierum afflictionis suæ, & prauaricationis om-

nium desiderabilium suorum, quæ habuerat à diebus antiquis, cum caderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator: viderunt eam hostes, & deriserunt sabbata eius.

H E T H.

* Peccatum peccati Ierusalem, propterea instabilis facta est: omnes, qui glorificabant eam, spreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius: ipsa autem gemens conuersa est retrorsum,

T E T H.

* Sordes eius in pedibus eius, nec recordata est finis sui: deposita est vehementer, non habens consolatorem: vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

I O D.

* Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius: quia vidit Gentes ingressas sanctuarii suum, de quibus præceperas ne intrarent in ecclesiā tuam.

C A P H.

* Omnis populus eius gemens, & querens panem dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. Vide Domine & considera, quoniam facta sum vilis.

L A M E D.

* O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiauit me, ut locutus est Dñs in die iræ furoris sui.

M E M.

* De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me: & expandit rete pedibus meis, conuertit me retrorsum: posuit me desolatam, tota die mœrore confectam.

N V N.

* Vigilauit iugum iniquitatum mearum; in manu eius conuolutæ sunt, & imposuit collo meo; infirmata est virtus mea; dedit me Dñs in manu, de qua non potero surgere.

S A M E C H.

* Abstulit omnes magnificos meos Dñs de medio mei; vocauit aduersum me tempus, ut contereret electos meos: torcular calcauit Dñs virgini filię Iuda.

A I N.

* || Idcirco ego, plorans, & oculus meus deducens aquas: quia longè factus est à me consolator, conuertens animam meam: facti sunt filij mei perdiri, quoniam inualuit inimicus.

P H E.

* Expandit Sion manus suas, non est qui consoletur eam: mandauit Dñs aduersum Iacob in circuitu eius hostes eius: facta est Ierusalem quasi polluta menstruis inter eos.

S A D E.

* Iustus est Dominus, quia os eius ad iracundiam prouocauit; audite obsecro vniuersi

80 L A M E N T A T I O N E S
vniuersi populi, & videte dolorem meum:
virgines meae, & iuuenes mei abierunt
in captiuitatem.

C O P H.

* Vocauit amicos meos, & ipsi deceperunt me: sacerdotes mei, & senes mei in urbe consumpti sunt: quia quæsierunt cibum sibi, vt refocillarent animam suam.

R E S.

* Vide Dñe quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subuersum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum, foris interficit gladius, & domi mors similis est.

S I N.

* Audierunt quia ingemisco ego, & non est qui consoletur me: omnes inimici mei audierunt malum meum, lætati sunt, quoniam tu fecisti: adduxisti diem consolationis, & sicut similes mei.

T H A V.

* Ingrediatur omne malum eorum coram te: & vindemia eos, sicut vindemiaſti me propter omnes iniquitates meas: multi enim gemitus mei, & cor meum mœrens.

C A P V T I I.

A L E P H.

Q Vomodo obtexit caligine in furore tuo Dñs filiam Sion: proiecta de cælo in terram inclytam Israel, & non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris tui?

B E T H.

* Præcipitauit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Iacob: destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda, & deiecit in terram: polluit regnum, & principes eius.

G H I M E L.

* Confregit in ira furoris sui omnes cornu Israel: auertit retrorsum dexteram suam à facie inimici: & succendit in Iacob quasi ignem flammæ deuorantis in gyro.

D A L E T H.

* Tetendit arcum suum quasi inimicus, firmavit dexteram suam quasi hostis: & occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiae Sion, effudit quasi ignem indignationem suam.

H E.

* Factus est Dominus velut inimicus: præcipitauit Israel, præcipitauit omnia mœnia eius: dissipauit munitiones eius, & repleuit in filia Iuda humiliatum & humiliata m.

V A V.

* Et dissipauit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum: obliuioni tradidit Dominus, in Sion festiuitatem, & sabbatum; & in opprobrium, & in indignationem furoris sui regem, & sacerdotem.

Z A I N.

* Repulit Dominus altare suum ma-

ledixit sanctificationi suæ; tradidit in manu inimici muros turrium eius; vocem dederunt in domo Domini, sicut in die solemnæ.

H E T H.

* Cogitauit Dominus, dissipare murum filiae Sion: tetendit funiculum suum, & non auertit manum suam à perditione: luxitque antemurale, & murus pariter dissipatus est.

T E T H.

* Defixæ sunt in terra portæ eius: perdidit, & contriuit vestes eius: regem eius & principes eius in Gentibus: non est lex, & propheta: eius non inueniunt visionem à Domino.

I O D.

* Sederunt in terra, conticuerunt senes filiae Sion: consperserunt cinere capita sua, accincti sunt ciliciis, abiecerunt in terram capita sua virgines Ierusalém.

C A P H.

* Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea: effusum est in terra iecur meum super contritionem filiarum populi mei, cum deficeret paruulus & lactens in plateis oppidi.

L A M E D.

* Matribus suis dixerunt: vbi est triticum & vinum? cum deficeret quasi vulnerati in plateis ciuitatis: cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.

M E M.

* Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Ierusalem? cui exæquabo te, & consolabor te, virgo filia Sion? magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui?

N V N.

* Prophetæ tui viderunt tibi falsa, & stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, vt te ad penitentiam prouocarent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, & electiones.

S A M E C H.

* Plauserunt super te manibus omnes transientes per viam: sibilauerunt, & mouerunt caput suum super filiam Ierusalém: hæc cine est vrbis, dicentes, perfecti decoris, gaudium vniuersæ terræ?

P H E.

* Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilauerunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Deuorabimus: en ista est dies, quam expectabamus: inuenimus, vidimus.

A I N.

* Fecit Dñs quæ cogitauit, completum sermonem suum, quem præceperat à diebus antiquis: destruxit, & non perpercit, & lætificauit super te inimicum, & exaltauit cornu hostium tuorum.

S A D E.

* Clamauit cor eorum ad Dominum super muros filiae Sion: Deduc quasi torrentem

Luc. 26. b.

Deut. 28. b.

Jer. 14. c. 17.

Sup. 1. f. 16.

torrentem lacrymas per diem & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

C O P H.

* Confurge, lauda in nocte, in principio vigiliarum: effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Domini: leua ad eum manus tuas pro animia paruulorum tuorum, qui defecerunt in fame, in capite omnium compitorum.

R E S.

* Vide Dñe, & considera quem vin-20 demiaueris ita: ergone comedent mulieres fructum suum, paruulos ad mensuram palmæ? sic occiditur in sanctuario Domini sacerdos, & propheta?

S I N.

* Iacuerunt in terra foris puer & se-21 nex: virgines meæ, & iuvenes mei ceciderunt in gladio: interfecisti in die furoris tui: percussisti, nec misereus es.

T H A V.

* Vocasti quasi ad diem solemnem, 22 qui terrerēt me de circuitu, & non fuit in die furoris Dñi qui effugeret, & relinqueretur: quos educaui, & enutriui inimicus meus consumpsit eos.

C A P. I I I.

A L E P H.

E Go vir videns paupertatem meam, 1 in virga indignationis eius. A

A L E P H.

* Me minauit, & adduxit in tenebras, 2 & non in lucem.

A L E P H.

* Tantum in me vertit, & conuertit; 3 manum suam tota die.

B E T H.

* Verustam fecit pellem meam, & 4 carnem meam, contriuit ossa mea:

B E T H.

* Ædificauit in gyro meo, & circum-5 dedit me felle, & labore.

B E T H.

* In tenebrosis collocauit me, quasi 6 mortuos sempiternos.

G H I M E I.

* Circumædificauit aduersum me, vt 7 non egrediar: aggrauauit compedem meum.

G H I M E I.

* Sed & cum clamauero, & rogaue-8 ro, exclusit orationem meam.

G H I M E I.

* Conclusit vias meas lapidibus qua-9 dris, semitas meas subuertit. B

D A L E T H.

* Versus insidians factus est mihi: leo 10 in absconditis.

D A L E T H.

* Semitas meas subuertit, & confre-11 git me: posuit me desolatam.

D A L E T H.

* Terendit arcum suum, & posuit me 12 quasi signum ad sagittam.

Tom. I I.

H E.

13 * Misit in renibus meis filias phare- træ suæ.

H E.

14 * Factus sum in derisum omni po- pulo meo, canticum eorum tota die.

H E.

15 * Repleuit me amaritudinibus, inebriauit me absinthio.

V A V.

16 * Et fregit ad numerum dentes meos, cibauit me cinere.

V A V.

17 * Et repulsa est à pace anima mea, oblitus sum bonorum.

V A V.

18 * Et dixi: Perijt finis meus, & spes 19 mea à Domino.

Z A I N.

19 * Recordare paupertatis, & trans- gressionis meæ, absinthij, & fellis.

Z A I N.

20 * Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea.

Z A I N.

21 * Hæc recolens in corde meo, ideo sperabo.

H E T H.

22 * Misericordiæ Domini quia non sum- mus consumpti: quia non defecerunt miserationes eius.

H E T H.

23 * Noui diluculo, multa est fides tua: 24 H E T H.

* Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum.

T E T H.

25 * Bonus est Dominus sperantibus in eum, animæ querenti illum.

T E T H.

26 * Bonum est prætolari cum silentio salutare Dei.

T E T H.

27 * Bonum est viro, cum portauerit lu- dum ab adolescentia sua.

I O D.

28 * Sedebit solitarius, & tacebit: quia leuauit super se.

I O D.

29 * Poneret in puluere os suum, si forte sit spes.

I O D.

30 * Dabit percutienti se maxillam, sa- turabitur opprobrii.

C A P H.

31 * Quia non repellet in sempiternum Dominus.

C A P H.

32 * Quia si abiicit, & miserebitur se- cundum multitudinem misericordiarum suarum.

C A P H.

33 * Non enim humiliavit ex corde suos & abiicit filios hominum.

LAMED.

L A M E D.

* Vt contereret sub pedibus suis om- 34
nes victos terræ.

L A M E D.

* Vt declinaret iudicium viri in con- 35
specu vultus Altissimi.

L A M E D.

* Vt peruerteret hominem in iudicio 36
suo, Dominus ignorauit.

M E M.

|| A- || Quis est iste, qui dixit vt fieret, 37
mos 3. Domino non iubente?

b. 6.

M E M.

* Ex ore Altissimi non egredientur 38
nec mala, nec bona?

M E M.

* Quid murmurauit homo viuens, vir 39
pro peccatis suis?

N V N.

* Scrutemur vias nostras, & quæra- 40
mus, & reuertamur ad Dominum.

N V N.

* Leuemus corda nostra cum mani- 41
bus ad Dominum in cælos.

N V N.

* Nos iniquè egimus, & ad iracun- 42
diam prouocauimus: idcirco tu inexo-
rabilis es.

S A M E C H.

* Operuisti in furore, & percussisti 43
nos: occidisti, nec pepercisti.

S A M E C H.

* Opposuisti nubem tibi, ne transeat 44
oratio.

S A M E C H.

* Eradicationem, & abiectionem po- 45
suisti me in medio populorum.

P H E.

* Aperuerunt super nos os suum om- 46
nes inimici.

P H E.

* Formido & laqueus facta est nobis 47
vaticinatio, & contritio.

P H E.

* Diuisiones aquarum deduxit ocu- 48
lus meus, in contritione filiarum populi
mei.

A I N.

* Oculus meus afflictus est, nec ta- 49
cuit, eo quod non esset requies.

A I N.

* Donec respiceret & videret Domi- 50
nus de cælis.

A I N.

* Oculus meus deprædatus est animā 51
meam in cunctis filiabus vrbis meæ.

S A D E.

* Venatione ceperunt me quasi auem 52
inimici mei gratis.

S A D E.

* Lapſa est in lacum vita mea, & po- 53
ſuerunt lapidem super me.

S A D E.

* Inundauerunt aquæ super caput 54
meum, dixi: Perij.

* Inuocaui nomen tuum Domine de
lacu nouissimo.

C O P H.

* Vocem meam audisti: ne auertas
aurem tuam à singultu meo, & clamo-
ribus.

C O P H.

* Appropinquasti in die, quando in-
uocaui te: dixisti: Ne timeas.

R E S.

* Iudicasti Domine causam animæ
meæ, redemptor vitæ meæ.

R E S.

* Vidisti Domine iniquitatē illorum
aduersum me: iudica iudicium meum.

R E S.

* Vidisti omnem furorem, vniuersas
cogitationes eorum aduersum me.

S I N.

* Audisti opprobrium eorum Domi-
ne, omnes cogitationes eorum aduer-
sum me.

S I N.

* Labia insurgentium mihi, & medi-
tationes eorum aduersum me tota die.

S I N.

* Sessionem eorum, & resurrectionem
eorum videj ego sum psalmus eorum.

T H A V.

* Reddes eis vicem Domine iuxta
opera manuum suarum.

T H A V.

* Dabis eis scutum cordis laborem
tuum.

T H A V.

* Persequeris in furore, & conteres
eos sub cælis Domine.

C A P V T. I V.

A L E P H.

Q uomodo obscuratum est aurum,
mutatus est color optimus, dispersi
sunt lapides sanctuarij in capite om-
nium platearum?

B E T H.

* Filij Sion inclyti, & amici auro
primo: quomodo reputati sunt in vasa
testea, opus manuum figuli?

G H I M E L.

* Sed & laminae nudauerunt mammae,
lactauerunt catulos suos: filia populi
mei crudelis, quasi struthio in deserto.

D A L E T H.

* Adhæsit lingua lactentis ad pala-
tum eius in siti: paruuli perierunt pa-
nem, & non erat qui frangeret eis.

H E.

* Qui vefcebantur voluptuosè, inter-
rierunt in viis: qui nutriebantur in
croceis, amplexati sunt stercorea.

V A V.

* Et maior effecta est iniquitas filiarum
populi mei peccato Sodomorum, quæ
subuersa est in momento, & non cep-
erunt in ea manus.

2 A I N.

* Candidiores Nazarzi eius niue, ni-
tidiore lacte, rubicundiores ebore an-
tiguos, sapphiro pulchriores.

H E T H.

* Denigrata est super carbones facies
eorum, & non sunt cogniti in plateis:
adhæsit cutis eorum ossibus: aruit, &
facta est quasi lignum.

T E T H.

* Melius fuit occisis gladio, quàm in-
terfectis fame: quoniam isti extrabe-
runt consumpti à sterilitate terræ.

I O D.

* Manus mulierum misericordium
coxerunt filios suos: facti sunt cibus
earum, in contritione filii populi mei.

C A P H.

* Compleuit Dominus furorem suum,
effudit iram indignationis suæ: & suc-
cendit ignem in Sion, & deuorauit fun-
damenta eius.

L A M E D.

* Non crediderunt reges terræ, &
vniuersi habitatores orbis, quoniam
ingrederetur hostis & inimicus per
portas Ierusalem.

M E M.

* Propter peccata prophetarum eius,
& iniquitates sacerdotum eius, qui ef-
fuderunt in medio eius sanguinem iu-
storum.

N V N.

* Errauerunt cæci in plateis, polluti
sunt in sanguine: cùmque non possent,
tenuerunt lacinias suas.

S A M E C H.

* Recedite polluti, clamauerunt eis:
recedite: abite, nolite tangere: iurgati
quippe sunt, & commoti dixerunt in-
ter Gentes: Non addet vltra, vt habitet
in eis.

P H E.

* Facies Dñi diuisit eos, non addet vt
respiciat eos: facies sacerdotum non
erubuerunt, neque senum miserti sunt.

A I N.

* Cùm adhuc subsisteremus, defeca-
runt oculi nostri ad auxilium nostrum
vanum, cùm respiceremus attentius ad
gentem, quæ saluare non poterat.

S A D E.

* Lubricauerunt vestigia nostra in
itinere platearum nostrarum, appro-
pinquauit finis noster: completi sunt
dies nostri, quia venit finis noster.

C O P H.

* Velociore fuerunt persecutores
nostri aquilis cæli: super montes per-
secuti sunt nos, in deserto insidiati sunt
nobis.

R E S.

* Spiritus oris nostri Christus Domi-
nus captus est in peccatis nostris: cui
diximus: In umbra tua viuemus in Gen-
tibus.

S I N.

* Gaude, & lætare filia Edom: quæ
habitas in terra Hus: ad te quoque
perueniet calix, inebriaberis, atque nu-
daberis.

T H A V.

* Completa est iniquitas tua filia
Sion, non addet vltra vt transmigret
te: visitauit iniquitatem tuam filia
Edom, discooperuit peccata tua.

ORATIO IEREMIÆ PROPHETÆ.

C A P V T V.

Recordare Dñe quid acciderit
nobis: intueris, & respice op-
probriū nostrum: * Hereditas
nostra veris est ad alienos:
domus nostræ ad extraneos. * Pupilli fa-
cti sumus absque patre, matres nostræ
quasi viduæ. * Aquam nostram pecunia
bibimus: ligna nostra pretio compara-
uimus. * Ceruicibus nostris minabamur,
lassis non dabatur requies. * Ægypto
dedimus manum, & Assyrii vt satura-
remur pane. * Patres nostri peccave-
runt, & non sunt: & nos iniquitates eo-
rum portauimus. * Serui dominati sunt
nostri: non fuit qui redimeret de manu
eorum. * In animabus nostris afferela-
mus panem nobis, à facie gladij in de-
serto. * Pellis nostra quasi clibanus
exusta est à facie tempestatum famis. *
Mulieres in Sion humiliauerunt, & vir-
gines in ciuitatibus Iuda. * Principes
manu suffens sunt: facies senum non
erubuerunt. * Adolescentibus impudice
abusi sunt: & pueri in ligno corruerunt.
Senes defecerunt de portis, iuuenes
de choro psallentium. * Defecit gau-
dium cordis nostri: versus est in luctum
chorus noster. * Cecidit corona capitis
nostri: vx nobis, quia peccauimus. *
Propterea mœstum factum est cor no-
strum, ideò contenebrati sunt oculi no-
stri. * Propter montem Sion quia dispe-
rit, vulpes ambulauerunt in eo. * Tu au-
tem Domine in æternum permanebis,
solum tuum in generationem & gene-
rationem. * Quare in perpetuum obli-
uisceris nostri? dereliques nos in lon-
gitudine dierum? * Conuertere nos Do-
mine ad te, & conuerterentur: in noua
dies nostras, sicut à principio. * Sed
proiciens repulisti nos, iratus es contra
nos vehementer.

F 2 PRO

PROPHEZIA

BARUCH.

CAPVT PRIMVM.

Iudei à Babylone mittunt ad eos qui erant in Ierusalem librum Baruch, unā cū collectis pecuniis, vt oblati holocaustis orent pro ipsis, & pro Nabuchodonosor, filioque eius Balthasar, ac consententur peccata sua.

T hec verba libri, quę scripsit Baruch filius Nerig, filij Maasiz, filij Sedeciz, filij Sedei, filij Helciz, in Babylonia, in

anno quinto, in septimo die mensis in tēpore quo ceperunt Chaldei Ierusalē, & succenderūt eā igni. * Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechonię filij Ioachim regis Iuda, & ad aures vniuersi populi veniētis ad librum, & ad aures potentū filiorū regum, & ad aures presbyterorū, & ad aures populi, à minimo vsque ad maximū eorū omnium habitantiū in Babylonia, ad flumen Sodī. * Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conspectu Dñi. * Et collegērunt pecuniam secundū quod potuit vniuscuiusque manus. * Et miserunt in Ierusalem ad Ioachim filij Helciz filij Salē, sacerdotē, & ad Sacerdotes, & ad omnē populū, qui inuenti sunt cū eo in Ierusalē: cū acciperet vasa tēpli Dñi, quę ablata fuerāt de tēplo, reuocare in Terrā Iuda decima die mēsis Siuā, vasa argentea, quę fecit Sedecias filius Iosiaz rex Iuda, posteaquā cepisset Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniā, principē, & cūctos potētes, & populū terrę ab Ierusalē, & duxit eos victos in Babyloniā. * Et dixerunt: Ecce misimus ad vos pecunias, de quib⁹ emite holocaustomata, & thus, & facite māna, & offerre pro peccato ad arā Dñi Dei nostri: & orate pro vita Nabuchodonosor regis Babylonis, & pro vita Balthasar filij eius, vt sint dies eorū sicut dies celi super terrā. * Et det Dñs virtutē nobis, & illuminet oculos nostros, vt viuamus sub vmbra Nabuchodonosor regis Babylonis, & sub vmbra Balthasar filij eius, & seruiamus eis multis dieb⁹, & inueniam⁹ gratiā in conspectu eorum. * Et pro nobis ipsis orate ad Dñm Deū nostrū: quia peccauimus Dño Deo nostro: & nō est auersus furor eius à nobis vsque in hūc diē. * Et legite librum istum, quem misimus ad vos recitari in tēplo Dñi, in die solēni, & in die opportuno. * Et dicetis: Dño Deo nostro iustitia, nobis autem cōfusio faciei nostrę: sicut est dies hęc omni Iuda, & habitantibus in Ierusalem, Regibus nostris, & principib⁹ nostris & sacerdotibus nostris, & prophetis nostris, & patribus nostris: * Peccauimus ante Dñm

Deum nostrū, & nō credidimus, diffidentes in eum: & non fuimus subiectibiles illi, & nō audiuimus vocē Dñi Dei nostri, vt ambularem⁹ in mandatis eius, quę dedit nobis. * A die, quā eduxit patres nostros de Terra Egypti, vsque ad diē hęc, eram⁹ incredibiles ad Dñm Deum nostrū: & dissipati recessimus, nē audiremus vocē ipsius. * Et adhęserunt nobis multa mala & maledictiones, quę constituit Dñs Moysi seruo suo: qui eduxit patres nostros de Terra Egypti, dare nobis terrā fluentem lac & mel, sicut hodierna diē. * Et non audiuimus vocē Dñi Dei nostri secundū omnia verba prophetarū, quos misit ad nos: & abiuius vnusquisque in sensu cordis nostri maligni, operari diis alienis, facientes mala ante oculos Dñi Dei nostri.

C A P. I I.

Iudei in captiuitate consentunt propter peccata sua contrigisse sibi mala quę Deus per prophetas suos fuerat cōminatus: suscipiunt ergo precibus pecunt misericordiam, quam per Moysen fuerat pollicitus se respicientibus daturū.

Propter quod statuit Dñs Deus noster verbum suū, quod locutus est ad nos, & ad indices nostros, qui iudicauerunt Israel, & ad reges nostros, & ad principes nostros, & ad omnē Israel, & Iuda: vt adduceret Dñs super nos mala magna, quę non sunt facta sub cælo, quę admodū facta sunt in Ierusalē, secundū quę scripta sunt in lege Moysi, vt mandauit Dñs Deus noster, & carnes filiorum suorum, & carnes filiarum suarū. * Et dedit eos sub manu regum omnium, qui sunt in circuitu nostro, in improperiū, & in desolationē in omnibus populis in quib⁹ nos disperit Dñs. * Et facti sumus sicut, & non supra: quia peccauimus Dño Deo nostro non ob audiēdo vocē ipsius. * Dñs Deus noster iustitia: nobis autē, & patribus nostris confusio faciei, sicut est dies hęc. * Quia locutus est Dñs super nos omnia mala hęc, quę venerūt super nos: & non sumus deprecati faciē Dñi Dei nostri, vt reuerteremur vnusquisque nostrū à viis nostris pessimis. * Et vigilauit Dñs in malis, & adduxit ea super nos: quia iustus est Dñs in omnibus operibus suis, quę mandauit nobis: & non audiuimus vocem ipsius vt iremus in præceptis Dñi, quę dedit ante faciem nostram. * Et nunc Dñs Deus Israel, qui eduxit populū tuū de Terra Egypti in manu valida, & in signis, & in prodigiis, & in virtute tua magna, & in brachio excelso, & fecisti tibi nōmē sicut est dies iste. * Peccauimus, impiē egimus, iniquē gessim⁹ Dñe Deus noster, in omnibus iustitiis tuis. * Auertatur ira tua à nobis: quia derelicti sumus pauci inter gentes, vbi dispersisti nos. * Exaudi

Inf. 2. b. 6.

Dan. 6. a. 5.

Dan. 9. d. 15.

di Dñe preces nostras, & orationes nostras, & educ nos propter te: & da nobis inuenire gratiam ante faciem eorū, qui nos abduxerunt: vt sciat omnis terra 15 quia tu es Dñs Deus noster, & quia nomen tuū inuocatū est super Israel, & super genus ipsius. * Il respice Dñe de domo sancta tua in nos, & inclina aurem tuam, & exaudi nos. * || Aperi oculos 17 tuos, & vide, quia non mortui, qui sunt in inferno, quorum spiritus acceptus 18 est à visceribus suis, dabunt honorem, & iustificationem Dño: * sed anima, quæ tristis est super magnitudine mali, & incedit curia, & infirma, & oculi deficientes, & anima efluens dat tibi gloriam & iustitiam Dño. * Quia non secundum iustitias patrū nostrorum nos fundimus preces, & petimus misericordiam ante conspectum teum Domine Deus noster: * sed quia misisti iram tuam, & furorem tuum super nos, sicut locutus est in manu puerorū tuorū prophetarū, dicens: Sic dicit Dñs: Inclinate humerum vestrū, & ceruicē vestram, & opera facite regi Babylonis: & sedebitis in terra, quam dedi patribus vestris. * 21 Quod si non audieritis vocem Dñi Dei vestri operari regi Babylonis: defecione vestram faciā de ciuitatibus Iuda, & à foris Ierusalem, * & auferam à vobis vocem iucunditatis, & vocem gaudij, & vocē sponsi, & vocē sponsæ, & erit omnis terra sine vestigio, ab inhabitatibus eam. * Et non audierunt vocem tuam, vt operarentur regi Babylonis: & statuisi verba tua, quæ locutus es in manibus puerorū tuorum propter ar, vt transferrentur ossa regum nostrorum, & ossa patrum nostrorum de loco suo: * & ecce proiecta sunt in calore Solis, & in gelu noctis: & mortui sunt in doloribus pessimis in fame: & in gladio, & in emissione. * Et posuisti templū in quo inuocatū est nomen tuum in ipso, sicut hæc dies: propter iniquitatē domus Israel & domus Iuda: * Et fecisti in nobis Dñe Deus noster secundum omnem bonitatē tuā, & secundum omnem miserationē tuam illam magnam: * Sicut locutus es in manu pueri tui Moysi in die, qua præcepisti ei scribere legem tuam coram filiis Israel, dicens: || Si non audieritis vocem meam, multitudo hæc magna conuertetur in minimam inter Gentes, quod ego eos dispergam: quia scio quod me non audit populus, populus est enim dura ceruicē: & conuertetur ad cor suū in terra captiuitatis suæ: & scient quia ego sum Dominus Deus eorum, & dabo eis cor, & intelligant, & aures audient. Et laudabunt me in terra captiuitatis suæ, & memores erunt nominis mei. * Et auertent se à dorso suo duro, & à malignitatibus suis: quia remini-

scunt viam patrum suorum, qui peccauerunt in me. * Et reuocabo illos in terram, quam iuravi patribus eorum, Abraham, Isaac, & Iacob, & dominabuntur eis: & multiplicabo eos, & non minorabuntur. * Et statuam illis testamentū alterum sempiternum, vt sim illis in Deus, & ipsi erunt mihi in populus: & non mouebo amplius populi meum, filios Israel, à terra, quam dedi illis.

CAP. III.

Perseuerant confiteri peccata sua & patrum suorum obseruantes Deum pro misericordia: Israel in captiuitatem ductus est, eo quod dereliquerit viam sapientie quæ non inuenitur à potentibus, diuinitatibus, aut gigantibus: sed populo Israel tradita fuerat à Deo, cui omnes sua creatura obediunt: additurque de Christi aduentu in carnem.

1 E T nunc Dñe omnipotēs, Deus Israel anima in angustiis & spiritus anxius clamat ad te: * audi Dñe, & miserere, quia Deus es misericors, & miserere nostri: quia peccauimus ante te. * Quia tu sedes in sempiternum, & nos peribimus in æuum? * Dñe omnipotēs Deus Israel, audi nunc orationē mortuorum Israel, & filiorum ipsorum, qui peccauerunt ante te, & non audierunt vocem Dñi Dei sui, & agglutinata sunt nobis mala: * Noli meminisse iniquitatū patrū nostrorum, sed memento manus tuas, & nominis tui in tempore isto: quia tu es Dñs Deus noster, & laudabimus te Dñe: * quia propter hoc dedisti timorē tuum in cordibus nostris, & vt inuocemus nomen tuum, & laudemus te in captiuitate nostra, quia conuertimur ab iniquitate patrum nostrorum, qui peccauerunt ante te. * Et ecce nos in captiuitate nostra sumus hodie, quæ nos disperdisti in imperiū, & in maledictū, & in peccatū secundum omnes iniquitates patrū nostrorū, qui recesserunt à te Dñe Deus noster. * Audi Israel mandata vitæ: auribus percipe, vt scias prudentiā. * Quid est Israel quod in terra inimicorum es? * Inueterasti in terra aliena, coinquinquatus es cum mortuis, deputatus es cum descendentibus in infernū. * Dereliquisti fontem sapientiæ: nam si in via Dei ambulasses, habitasses vtrique in pace sempiterna. * Disce vbi sit prudentia, vbi sit virtus, vbi sit intellectus: vt scias simul vbi sit longiturnitas vitæ & victus, vbi sit lumen oculorum & pax. * Quis inuenit locū eius? & quis intrauit in thesauros eius? * Vbi sunt principes Gentium, & qui dominantur super bestias, quæ sunt super terram? * qui in aubus cæli ludunt, qui argentum thesaurizant, & aurum, in quo confidunt homines, & non est finis acquisitionis eorū: qui argentum fabricant, & solliciti sunt

nec est inuentio operum illorum, * ex-terminati sunt, & ad inferos descenderunt, & alij loco eorum surrexerunt. * Inuenies viderunt lumen, & habitauerunt super terrā: viam autem disciplinæ ignorauerunt, neque intellexerunt semitas eius, neque filij eorum susceperunt eam, à facie ipsorum longè facta est: * non est audita in Terra Chanaan, neque visa est in Theman. * Filij quoque Agar, qui exquirunt prudentiam, quæ de terra est, negotiatores Merrhæ & Themanæ, & fabulatores, & exquisitores prudentiæ, & intelligentiæ: viam autem sapientiæ nescierunt, neque commemorati sunt semitas eius. * O Israël, quā magna est domus Dei, & ingens locus possessionis eius. * Magnus est, & non habet finem: excelsus & immensus. * Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, statura magnascentes bellum. * Non hos elegit Dñs, neque viam discipulorum inuenerunt: propterea perierunt.

Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. * Quis ascendit in cælum, & accipit eam, & eduxit eā de nubibus? * Quis transfretauit mare, & inuenit illam? & Datus illi illam super aurum electum? * Non est qui possit scire vias eius, neque qui exquirat semitas eius: * sed qui scit vniuersa, nouites, & adinuenit eā prudentia sua: qui præparauit terrā in æterno tempore, & repleuit eam pecudibus, & quadrupedibus: qui emittit lumē, & vadit: & vocauit illud, & obedit illi in tremore. * Stellæ autem dederunt, lumine in custodiis suis, & latatæ sunt: vocatæ sunt, & dixerunt. Adsumus, & luxerunt ei cum iucunditate, qui fecit illas. * Hic est Deus noster, & non æstimabimur alius aduersus eum. * Hic adinuenit omnem viam disciplinæ, & tradidit illam Iacob puero suo, & Israël dilecto suo. * Post hæc in terris visus est, & cum hominibus conuersatus est.

C A P. I V.

Ierusalem suam lugeat desolationem, horraurque filios suos vt forti sint animo: nam sicut propter ipsum peccata Deum eos tradidit aduersariis, ita eis liberatis punit hostes ipsum.

Hic liber mandatorum Dei, & lex, quæ est in æternū: omnes qui tenent eam peruenient ad vitam: qui autem dereliquerunt eam in mortē. * Conuertere Iacob, & apprehende eam, ambula per viam ad splendorem eius contra lumē eius. * Ne tradas alteri gloriam tuam, & dignitatem tuā genti alienæ: * Beati sumus Israël: quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis. * Animæ quior esto populus Dei, memorabilis Israel: venūdatis estis gentibus non in perditionē: sed propter quod in ira ad iracundiam prouocastis

Deum, traditi estis aduersariis. * Exacerbatis enim cum qui fecit vos Deum æternum, immolantes dæmonis, & non Deo. * Obliti enim estis Deum, qui nutriti vos, & contristatis nutricem vestram Ierusalem. * Vidit enim iracundiam à Deo venientem vobis, & dixit: Audite confines Sion adduxit enim mihi Deus luctum magnum. * Vidi enim captiuitatem populi mei, filiorum meorum, & filiarum, quam superdixit illis æternus. * Nutriui enim illos cum iucunditate: dimisi autem illos cum fletu, & luctu. * Nemo gaudeat super me viduus, & desolata: à multis derelicta sum propter peccata filiorum meorum, quia declinauerunt à lege Dei. Iustitias autem ipsius nescierunt, nec ambulauerunt per vias mandatorum Dei, neque per semitas veritatis eius cum iustitia ingrediti sunt. * Veniant confines Sion, & memoretur captiuitatem filiorum, & filiarum mearum, quam superdixit illis æternus. Adduxit enim super illos gentem de longinquo, gentem improbam, & alterius linguæ qui non sunt reueriti semen, neque peritorum miserti sunt, & abduxerunt dilectos viduas, & à filiis vnicā desolauerunt. * Ego autem quid possum adiuuare vos: * Qui enim adduxit super vos mala, ipse vos eripiet de manibus inimicorum vestrorum. * Ambulate filij ambulate: ego enim derelicta sum sola. * Exui me stola pacis, indui autem me sacco obsecrationis, & clamabo ad Altissimum in diebus meis. * Animæ quiores estote filij, clamate ad Dominum. & eripiet vos de manu principum inimicorum. * Ego enim speravi in æternum salutem vestram: & venit mihi gaudium à sancto super misericordia, quæ venit vobis ab æterno salutari nostro. * Emisi enim vos cum luctu & ploratu: reducet autem vos mihi Dñs cum gaudio & iucunditate in sempiternum. * Sicut enim viderunt vicinæ Sion captiuitatem vestram à Deo sic videbunt & in celeritate salutem vestram à Deo, quæ superueniet vobis cum honore magno, & splendore æterno. * Filij patienter sustinete iram, quæ superuenit vobis, persecutus est enim te inimicus tuus, sed cito videbis perditionem ipsius: & super ceruices ipsius ascendes. * Delicati mei ambulauerunt vias asperas: ducti sunt enim vt grex direptus ab inimicis. * Animæ quiores estote filij, & proclamare ad Dñm: erit enim memoria vestra ab eo qui duxit vos. * Sicut enim fuit sensus vester vt erraretis à Deo: decies tantum iterum conuergentes requiretis eum. * Qui enim induxit vobis mala, ipse rursum adducet vobis sempiternam iucunditatem cum salute vestra. * Animæ quior esto Ierusalem, exhortatur enim te, qui

te nominauit. * Nocentes peribunt, qui te vexauerunt: & qui gratulati sunt in tua ruina, punientur: * ciuitates, quibus seruierunt filij tui, punientur: & quæ accepit filios tuos. * Sicut enim gauisa est in tua ruina, & lætata est in casu tuo, sic contristabitur in sua desolatione. * Et amputabitur exultatio multitudinis eius, & gaudium eius erit in luctu. * Ignis enim superueniet ei ab æterno in logarithmicis diebus, & habitabitur à dæmoniis in multitudine temporis. * Circūspice Ierusalem ad Orientem, & vide iucunditatem à Deo tibi venientem. * Ecce enim veniunt filij tui, quos dimisisti dispersos, veniunt collecti ab Oriente usque ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes in honorem Dei.

CAP V.

Iherus Ierusalem luctum exuere, eo quod filij eius cum ignominia ducti in captiuitatem, cum gloria sint ad eum reducendi.

Exue te Ierusalem stola luctus, & vexationis tux: & indue te decore, & honore eius, quæ à Deo tibi est, sempiternæ gloriæ. * Circumdabit te Deus diploide iustitiæ, & imponet mitram capiti honoris æterni. * Deus enim ostendet splendorem suum in te, omni qui sub cælo est. * Honorabitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum: Pax iustitiæ, & honor pietatis. * Exurge Ierusalem, & sta in excelso, || & circūspice ad Orientem, & vide collectos filios tuos ab Oriente usque ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes Dei memoria. * Exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis: adducet autem illos Dominus ad te portatis in honore sicut filios regni. * Constituit enim Deus humiliare omnem montem excelsum, & rupes perennes, & cõualles replere in æqualitate terræ, ut ambulet Israël diligenter in honore Dei. * Obumbraverunt autem & syluæ, & omne signum suauitatis, Israel ex mandato Dei. * Adducet enim Deus Israel cum iucunditate in lumine maiestatis sue, cum misericordia, & iustitia, quæ est ex ipso.

CAP. VI.

Iudaos apud Babylonios captiuos uacillatur Ieremias post septem generationes liberandos: horriturque ut sibi caueant ab illorum idololatria, offendens à plurimis effectibus imbecillia esse idola, penitusque sensu carentia, ac vanissima.

Exemplar epistolæ, quam misit Ieremias ad abducendos captiuos in Babyloniam à rege Babyloniorum, ut annuntiaret illis secundum quod præcepit illi à Deo. * PROPTER peccata, quæ peccastis ante Deum, abducimini in Babyloniam captiui à Nabuchodonosor rege Babyloniorum. * Ingressi itaque in Babylonem, eritis ibi annis plurimis, &

temporibus longis, usque ad generationes septem: post hoc autem educam vos inde cum pace. * || Nunc autem videbitis in babilonia deos aureos, & argenteos, & lapideos, & ligneos in humeris portari, ostēdantes metum Gentibus. * Videte ergo ne & vos similes efficiamini factis alienis, & metuaris, & metus vos capiat in ipsis. * Visa itaque turba de retro, & ab antè, adorantes, dicite in cordibus vestris: te oportet adorari Dominus. * Angelus enim meus vobiscum est: ipse autem exquiram animas vestras. * Nam lingua ipsorum polita à fabro, ipsa etiā inaurata & inargērata falsa sunt, & non possunt loqui. * Et sicut virginis amanti ornamenta: ita accepto auro fabricati sunt. * Coronas certē aureas habent super capita sua dii illorum: unde subrahunt sacerdotes ab eis aurum, & argentum, & erogāt illud in semetipsos. * Dant autem & ex ipso prostitutis, & meretrices ornant: & iterū cum receperint illud à meretricibus, ornant deos suos. * Hi autem non liberantur ab æruginē & tineæ. * Operitis autem illis veste purpurea, extergunt faciem ipsorum propter puluerem domus, qui est plurimus inter eos. * Scepterū autem habet ut homos, sicut iudex regionis, qui in se peccantem non interficit. * Habet etiam in manu gladium, & securim, se autem de bello, & à latronibus non liberat. Vnde vobis notum sit quia non sunt dii. * Non ergo timueritis eos. Sicut enim vas hominis confractum inutile efficitur, tales sunt & dii illorum. * Constitutis illis in domo, oculi eorum pleni sunt puluere à pedibus introeuntium. * Et sicut aliqui qui regem offendit, circumsepti sunt ianæ, aut sicut ad sepulchrū adductum mortuū, ita turant sacerdotes ostia clausuris & seris, ne à latronibus expolientur. * Lucernæ accendunt illis, & quidem multas, ex quibus nullam videre possunt: sunt autem sicut trabes in domo. * Corda verò eorum dicunt elingere serpentes, qui de terra sunt, dum comedunt eos, & vestimentum ipsorum, & non sentiunt. * Nigræ sunt facies eorum à fumo, qui in domo fit. * Supra corpus eorum & supra caput eorum volant noctuæ, & hirundines, & aues etiā similiter & catæ. * Vnde sciatis quia non sunt dii. Ne ergo timueritis eos. * Aurum etiam quod habent, ad speciem est. Nisi aliquis extenderit æruginē, non fulgebunt: neque enim dum cõstaretur, sentiebant. * || Ex omni pretio empta sunt, in quibus spiritus non inest ipsis. * Sine pedibus in humeris portantur, ostēdantes ignobilitatem suam hominibus. Confundantur etiam qui colunt ea. * Propterea si ceciderint in terram, à semetipsis non consurgunt: neque si

quis eum statuerit rectū, per semetipsū
 stabit, sed sicut mortui munera eorum
 illis apponentur. * Hostias illorum ven-
 dunt sacerdotes ipsorum, & abutuntur:
 similiter & mulieres eorum decerpentes,
 neq; infirmo, neq; medicanti aliquid
 impertit: * de sacrificiis eorū fœta &
 menstruata contingūt. Scientes itaq; ex
 his quia non sunt dij, ne timeatis eos.
 * Vnde enim vocātur dij? Quia mulieres
 apponunt diis argenteis & aureis & li-
 gneis: * & in domibus eorū sacerdotes
 sedēt, habentes tunicas scissas, & capita:
 & barbā rasam, quorū capita nuda sunt.
 * Rugiunt autem clamātes contra deos
 suos, sicut in cœna mortui. * Vestimenta
 eorum auferunt sacerdotes, & vestiunt
 vxores suas, & filios suos. * Neque si quid
 mali patiuntur ab aliquo, neque si quid
 boni, potēt ut retribuere: neq; regē con-
 sistere possunt, neq; auferre. * Similiter
 nequidē diuitias possunt, neque malum
 retribuere. Si quis illis votū vouerit, &
 non reddiderit, neq; hoc requirit. * Ho-
 minē à morte non liberāt, neq; infirmū
 à potentiore eripiunt. * Homine cecū ad
 vīsum non restitunt, de necessitate ho-
 minē non liberabūt. * Viduē non misere-
 buntur, neq; orphanis beneficient. * La-
 pidibus de mōte similes sunt dij illorū,
 lignei, & lapidei, & aurei, & argentei.
 Qui autē colūt ea confudentur. * Quo-
 modo ergo estimandū est, aut dicendū,
 illos esse deos? Adhuc enim ipsi Chal-
 dæis non honorantibus ea: qui cū au-
 dierint mutum non posse loqui, offerūt
 illud ad Bel, postulantes ab eo loqui:
 * quasi possint sentire qui non habent
 motum: & ipsi cū intellexerint, relin-
 quent ea: sensum enim non habent ipsi
 dij illorum. * Mulieres autem circum-
 datæ fimbriis in viis sedent, succenden-
 tes ossa oliuarum. * Cū autem aliqua
 ex ipsis attracta ab aliquo transeunte
 dormierit cum eo, proximæ suæ expo-
 brat quoddā ea non sit digna habita, sicut
 ipsa, neque funis eius diruptus sit. * Om-
 nia autē quæ illis sunt, falsa sunt. Quo-
 modo estimandum, aut dicendū est, il-
 los esse deos? à fabris autem, & ab au-
 rificibus facta sunt. Nihil aliud erunt,
 nisi id quod volūt esse sacerdotes. * Ar-
 tifices etiā ipsi, qui ea faciunt, non sunt
 multi temporis. Nunquid ergo possunt
 ea quæ fabricata sunt ab ipsis, esse dij?
 * Reliquerunt autē falsa, & opprobrium
 postea futuris. * Nam cū superuenerit
 illis prælum, & mala; cogitant sa-
 cerdotes apud se, vbi se abscondant cū
 illis. * Quomodo ergo sentiri debeant
 quoniam dij sunt, qui nec de bello se
 liberant, nequidē malis se eripiunt. * Nam
 cū sint lignei, inaurati, & inargentati,
 scietur postea quia falsa sunt, ab vni-
 uersis Gentibus, & regibus: quæ mani-

festa sunt, quia non sunt dij, sed opera
 manū hominum, & nullum Dei opus
 cum illis. * Vnde ergo notum est, quia
 non sunt dij, sed opera manuum homi-
 num, & nullū Dei opus in ipsis est? * Re-
 gem regioni non sulcant: neq; pluuiā
 hominibus dabunt. * Iudicium quoque
 non discernunt, neque regiones libe-
 rabunt ab iniuria: quia nihil possunt, si-
 cut corniculā inter mediū cæli & terræ.
 * Etenim cū inciderit ignis in domum
 deorum ligneorum, argenteorum, & au-
 reorū, sacerdotes quidē ipsorū fugient,
 & liberabuntur: ipsi verō scit traves
 in medio comburentur. * Regi autem,
 & bello non resistent. Quomodo ergo
 estimandū est, aut recipiendū quia dij
 sunt? * Non à furibus, neque à latroni-
 bus se liberabunt dij lignei, & lapidei, &
 inaurati, & inargentati: quibus hi qui
 fortiores sunt, aurū, & argentū, & ves-
 timētum, quo operi sunt auferent illis
 & abibunt, nec sibi auxilium ferēt. * Ita-
 que melius est esse regē ostentantē vir-
 tutē suam, aut in domo vilem, in quo
 gloriabitur qui possidet illud? vel ostiū
 in domo quod custodit quæ in ipsa sūt
 quam falsi dij. * Sol quidē, & luna, ac si-
 dera cū sint splendida, & emissā ad vtili-
 tates, obaudiunt. * Similiter & fulgur
 cū apparuerit, perspicuum est idipsum
 autē & spiritus in omni regione spirat.
 * Et nubes, quibus cū imperatū fuerit à
 Deo perambulare vniuersum orbem,
 perficiunt quod imperatū est eis. * Ignis
 etiam missus desuper vt cōsumat mon-
 tes, & siluas, facit quod præceptū est ei.
 Hæc autē neque speciebus, neque virtu-
 tibus vni eorum similia sunt. * Vnde ne-
 que existimandū est, neq; dicendū, illos
 esse deos, quando non possunt neque
 iudicium iudicare, neq; quidquid facere
 hominibus. * Scientes itaque quia non
 sunt dij,ne ergo timeueritis eos. * Neque
 enim regibus maledicent, neque bene-
 dicēt. * Signa etiā in cælo Gētibus non
 ostendunt, neque vt sol lucebunt, neque
 illuminabunt vt luna. * Bestiæ meliores
 sunt illis, quæ possunt fugere sub tectis,
 ac prodesse sibi. Nullo itaq; modo no-
 bis est manifestū quia sunt dij: propter
 quod ne timeatis eos. * Nam sicut in cu-
 cumerario formido nihil custodit, ita
 sunt dij illorum lignei, & argentei, & in-
 aurati. * Eodem modo & in horto spina
 alba, supra quā omnis avis sedet. Simi-
 liter & mortuo proiecō in tenebris si-
 miles sunt dij illorū lignei, & inaurati,
 & inargentati. * A purpura quoque &
 murice, quæ supra illos tineant, scietis
 itaq; quia non sunt dij. Ipsi etiā postre-
 mō comeduntur, & erunt opprobrium
 in regione. * Melior est homo iustus
 qui non habet simulachra: nam cri-
 longē ab opprobriis.

PROPHETIA EZECHIELIS.

CAPVT PRIMVM.

*Tempus & locus quibus Ezechielis
ostensa sunt visiones Dei: nempe in me-
dio ignis similitudo quatuor animalium
qua describuntur: similiter & vocarum
firmamenti throni: & hominis in thro-
no sedentis igne circumdari.*

ET factum est in trigesimo an-
no, in quarto, in quinta men-
sis, cum essem in medio capti-
uorum || iuxta fluuium Cho-
bar, aperti sunt coeli, & vidi visiones Dei.

|| *Inf.* 3f. 23. 1. at, aperti sunt coeli, & vidi visiones Dei.
10. d. 2. In quinta mensis, ipse est annus quin-
20. 43. tus transmigrationis regis Iudaeorum.
4. 3. Cum est verbum Domini ad Ezechielē

filiū Buzi sacerdotem in terra Chal-
dæorum, secus flumen Chobar: & facta
est super eum ibi manus Dñi. Et vidi
& ecce ventus turbinis veniebat ab A-
quilone: & nubes magna, & ignis inuo-
luens, & splendor in circuitu eius: & de
medio eius quasi species electri, id est,
de medio ignis: & in medio eius simi-
lilitudo quatuor animalium: hic aspectus
eorum similitudo hominis in eis. Qua-
tuor facies vni, & quatuor pennæ vni.
Pedes eorū pedes recti: & planta pedis
eorū quasi planta pedis vituli: & scin-
tillæ quasi aspectus æris candentis. Et
manus hominis sub pennis eorū in qua-
tuor partibus: & facies & pennis per qua-
tuor partes habebant. Iunctæque erant
pennæ eorū ad alterū: non reuerterebatur
cū incederent: sed vnumquodq; ante
faciē suā gradiebatur. Similitudo autē
vultus eorum: facies hominis, & facies
leonis à dextris ipsorū quatuor; facies
autem bouis, à sinistris ipsorū quatuor:
& facies aquilæ desuper ipsorum qua-
tuor. Facies eorū, & pennæ eorū exten-
tæ desuper: duæ pennæ singulorū iunge-
bantur, & duæ tegebant corpora eorū.
& vnumquodq; eorum corā faciē sua
ambulabat: vbi erat impetus spiritus,
illuc gradiebantur, nec reuerterebantur
cum ambularent. Et similitudo anima-
liū: aspectus eorum quasi carbonū ignis
ardentiū, & quasi aspectus lampadarum.
Hæc erat visio discurrens in medio ani-
malium, splendor ignis, & de igne fulgur
egrediens. Et animalia ibāt, & reuerte-
bantur in similitudinem fulguris corusc-
antis. Cūque aspicerem animalia,
apparuit rota vna super terram iuxta
animalia, habens quatuor facies, & as-
pectus rotarum, & opus earū, quasi vi-
sio maris: & vna similitudo ipsarū qua-
tuor: & aspectus earum & opera quasi
sit rota in medio rotarū. Per quatuor

partes earum euntes ibāt, & non reuer-
tebantur cum ambularet. Statuta quo-
que erat rotis, & altitudo, & horribilis
aspectus: & totū corpus oculis plenum || *Inf.*
19 in circuitu ipsarum quatuor. Cūque
ambularent animalia, ambulabant pa-
riter & rotæ iuxta ea: & cū eleuaren-
tur animalia de terra, eleuabantur si-
mul & rotæ. Quocumque ibat spiritus,
illuc eunte spiritu, & rotæ pariter ele-
uabantur, sequentes eum. Spiritus enim
vitæ erat in rotis. Cū euntibus ibāt,
& cum stantibus stabāt: cū eleuatis
à terra pariter eleuabantur & rotæ, se-
quentes ea: quia spiritus vitæ erat in
rotis. Et similitudo super capita ani-
malium firmamenti, quasi aspectus cry-
stalli horribilis, & extenti super capita
eorum desuper. Sub firmamento autē
pennæ eorum rectæ alterius ad alterum:
vnumquodque duabus alis velabat cor-
pus suum, & alterū similiter velabat.
Et audiebam sonum alarum, quasi fo-
num aquarum multarum, quasi sonum
sublimis Dei: cum ambularent quasi so-
nus erat multitudinis vti sonus castrorū,
cūque starent, dimittebantur pennæ
eorū. Nam cū fieret vox super firma-
mentum, quod erat super caput eorum,
stabāt, & submittebāt alas suas, & super
firmamentū, quod erat imminēs capiti
eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri
similitudo throni: & super similitudinē
throni, similitudo quasi aspectus homi-
nis desuper. Et vidi quasi speciem electri,
velut aspectum ignis, intrinsecus
eius per circuitum: à lumbis eius, &
desuper, à lumbis eius vsque deorsum,
vidi quasi speciem ignis splendentis in
circuitu. Velut Aspectum arcus cū
fuerit in nube in die pluuiæ, hic erat
aspectus splendoris per gyrum.

CAP II.

*Roboratur propheta exercitus. ut in-
trepe arguat rebelles filios Israel, &
quo modo tandem ab inueteratis pecca-
tis resipiscant, & iubetur comedere li-
brum scriptum inru & foris, in quo
erant lamentationes, & carmen, & va-*

HÆc visio: similitudinis gloriæ Dñi,
& vidi, & cecidi in faciē meā, &
audiui vocem loquentis. Et dixit ad me:
Fili hominis sta super pedes tuos, & lo-
quar tecū. Et ingressus est in me spi-
ritus postquam locutus est mihi, & statuit
me supra pedes meos: & audiui loquen-
tem ad me, & dicentem: Fili hominis,
mitto ego te ad filios Israël, ad Gentes
apostatricas, quæ recesserunt à me ipsi
& patres eorum præuocati sunt pactū
meum vsque ad diem hanc. Et filij du-
ra faciē, & indomabili corde sunt, ad
quos ego mitto te: & dices ad eos: Hæc
dicit Dñs Deus: Si forte vel ipsi au-
diant, & si forte quiescant, quoniam do-
mus

mus exasperans est : & scient quia propheta fuerit in medio eorum. Tu ergo fili hominis ne timeas eos neque sermones eorum metuas : quoniam increduli & subuersores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas : verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides, quia domus exasperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte audiat, & quiescat : quoniam irritatores sunt. Tu autem fili hominis audi quicquid loquor ad te : & noli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est : aperi os tuum & comede quicquid ego do tibi. Et vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat inuolutus liber : & ex-

|| Apo. pandit illum coram me, || qui erat scriptus 5. a. 1. ptus intus, & foris : & scriptæ erant in eo lamentationes, & carmen, & vñ.

C A P V T I I I.

Comesto libro datur propheta facies, adamantea, ut inreperit : arguat durissimos filios Israel in eam migratione constitutos : missus autem constituitur speculator, qui si visum imminens malum non annuntiauerit, eum qui perit, reus efficitur : si autem annuntiauerit, animam suam liberat, etiam si alius pereat, deinde campum ingressus : visaque ibi gloria Domini, iuberur in domo sua includi, tanquam vincit ac murus.

Et dixit ad me : Fili hominis quodcumque inueneris, comede : & volumen istud, & vadens loquere ad filios Israel. Et aperui os meum, & cibauit me volumine illo : & dixit ad me : Fili hominis venter tuus comedet : & viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. Et comedi illud : & factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me : Fili hominis vade ad domum Israel, & loqueris verba mea ad eos. Non enim ad populum profundi sermonis & ignotæ linguæ tu mitteris ad domum Israel, neque ad populos multos profundi sermonis, & ignotæ linguæ, quorum non possis audire sermones : & si ad illos mitteris ipsi audirent te. Domus autem Israel nolunt audire te : quia nolunt audire me : omnis quippe domus Israel attrita fronte est, & duro corde. Ecce dedi faciem tuam valentior faciebus eorum, & frontem tuam durior frontibus eorum. Ut adamantea, & ut silicē dedi faciem tuam : ne timeas eos, neque metuas à facie eorum : quia domus exasperans est. Et dixit ad me : Fili hominis, omnes sermones meos, & quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi. Et vade, ingredi ad transmigratorem, ad filios populi tui, & loqueris ad eos, & dices eis : Hæc dicit Dominus Deus : si forte audiat, & quiescant. Et assumpsit me spiritus, & audiui post me vocem cōmōtionis magnæ : Benedicta gloria Domini de loco suo : & vo-

cem alarum animalium percutientium alteram ad alteram & vocem rotarum sequentium animalia, & vocem cōmōtionis magnæ. Spiritus quoque leuauit me, & assumpsit me : & abij amarus in indignatione spiritus mei : manus enim Domini erat mecum, confortans me. Et veni ad transmigratorem, ad acerum nouarum frugum, ad eos qui habitabant iuxta flumen Chobar, & sedi ibi illi sedebat, & mansi ibi septem diebus mœrens in medio eorum. Cum autem pertransissem septem dies, factum est verbum Domini ad me, dicens : Fili hominis speculatorem dedi te domui Israel : & audies de ore meo verbum, & annuntiabis eis ex me. Si dicente me ad impium : Morte morieris : non annuntiaueris ei, neque locutus fueris ut auertatur à via sua impia, & viuat : ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. Si autem tu annuntiaueris impio, & ille non fuerit conuersus ab impietate sua, & à via sua impia : ipse quidem in iniquitate sua morietur, tu autem animam tuam liberaſti. Sed si conuersus iustus à iustitia sua fuerit, & fecerit iniquitatem : ponam offendiculum coram eo, ipse morietur, quia non annuntiasti ei : in peccato suo morietur, & non erunt in memoria iustitiae eius, quas fecit : sanguinem verò eius de manu tua requiram. Si autem tu annuntiaueris iusto, ut non peccet iustus, & ille non peccauerit : viuēs viuēt, quia annuntiasti ei, & tu animam tuam liberaſti. Et facta est super me manus Domini, & dixit ad me : Surgēs egredere in campum, & ibi loquar tecum. Et surgens, egressus sum in campum : & ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria quā vidi iuxta fluvium Chobar : & cecidi in faciem meam. Et ingressus est in me spiritus, & statuit me super pedes meos : & locutus est mihi : & dixit ad me : Ingredere, & includere in medio domus tuæ. Et tu fili hominis, ecce data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis : & non egredieris de medio eorum. Et linguam tuam adhaere faciam palato tuo, & eris murus, nec quasi vir obiurgans : quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi, aperiā os tuum, & dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : Qui audit, audiat : & qui quiescit, quiescat : quia domus exasperans est.

C A P I V.

Iuberur propheta figurare obsidionem Ierusalem ac dormire super laeus sinistrum 390. diebus, super dexterum verò 40. ac vilem cibum & fædè confectum sibi praparare : quibus designet calamitatem filiorum Israel, obsidionem & afflictionem habitarum Ierusalem.

Et

ET tu fili hominis sume tibi laterem, & pones eum coram te: & describes in eo ciuitatem Ierusalem. Et ordina-
bis aduersus eam obsidionem, & ædificabis munitiones, & cõportabis aggeres, & dabis contra eam castra, & pones ardetes in gyro. Et tu sume tibi saginam ferream, & pones eam in murum ferreum inter te, & inter ciuitatem: & obsidmabis faciem tuã ad eam, & erit in obsidionẽ, & circumdabis eam: signum est domui Israël. Et tu dormies super latus tuum sinistrum, & pones iniquitates domus Israël super eo numero dierum, quibus dormies super illud, & assumes iniquitatẽ eorum. Ego autẽ dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos & nonaginta dies: & portabis iniquitatem domus Israël. Et cum cõpleueris hæc, dormies super la-

Nu. tus tuum dexterum secundò, & assumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus, diem pro anno, diem, inquam, pro anno dedi tibi. Et ad obsidionem Ierusalem conuerteris faciẽ tuam, & brachium tuum erit extentum: & prophetabis aduersus eam. Ecce circumdedit te vinculis: & non te conuerteris ad latere tuo in latus aliud, donec compleas dies obsidionis tuæ. Et tu sume tibi frumẽ, & hordeum, & fabam, & lentem, & milium, & viciam: & mirtes ea in vas vnum, & facies tibi panes numero dierum, quibus dormies super latus tuum: trecentis & nonaginta diebus comedes illud. Cibis autẽ tuus quo vesceris, erit in pondere viginti statera in die: tempore vsque ad tempus comedes illud. Et aquam in mensura bibes, sextam partem hinc a tempore vsque ad tempus bibes illud. Et quasi subcinericium hordeaceũ comedes illud: & stercore, quod egredietur de homine, operies illud in oculis eorũ. Et dixit Dñs:

[20] Sic comedetis filij Israël panem suum pollutum inter Gentes, ad aquas eiũ iũ eos. Et dixi: **Aja, Dñe Deus, ecce anima mea non est polluta; & morticinũ, & laceratum ad bestiis nõ comedi ab infantia mea vsque nunc, & non est ingressa in os meum omnis caro immunda.** Et dixit ad me: **Ecce dedi tibi simũ bouum pro stercorebus humanis: & facies panem tuum in eo.** Et dixit ad me: **Fili hominis: Ecce ego conteram baculum panis in Ierusalem: & comedent panem in pondere, & in solitudine: & aquam in mensura, & in angustia bibent, vt deficientibus pane & aqua corrui vniuersique ad fratrem suum: & contabescant in iniquitatibus suis.**

C A P. V.

Per deconsos capitis & barba propheta pilos iussu Domini, varique consumptos, designantur Iudai, propter sua pec-

cata fame & gladio consumendi, sic vt patres filios, & filij patres comedant; reliqui verò in captiuitatem ducendi, vbi sint opprobrium ac stupor Gentibus quarum superarunt scelera.

ET tu fili hominis sume tibi gladium acutum, radentem pilos: & assumes eum, & duces per caput tuũ, & per barbam tuam: & assumes tibi statẽrã ponderis, & diuides eos. Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis, iuxta completionẽ dierum obsidionis: & assumes tertiam partem, & concides gladio in circuitu eius: tertiam verò aliam disperges in ventum, & gladium nudo post eos. Et fumes inde paruum numerum: & ligabis eos in summitate palij tui. Et ex eis rursum tolles, & proiicies eos in medio ignis, & combures eos igni: & ex eo egredietur ignis in omnẽ domum Israël. Hæc dicit Dñs Deus: **Ista est Ierusalem, in medio Gentium posui eam; & in circuitu eius terras. Et contempni iudicia mea, plus esset impia quàm Gentes, & præcepta mea vltra quàm terræ, quæ in circuitu eius sunt: iudicia enim mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt.**

Idecirco hæc dicit Dñs Deus: quia superastis Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, & iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, non estis, operati: Ideo hæc dicit Dñs Deus: **Ecce ego ad te, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis Gentium: & faciam in te quod non feci, & quibus similia vltra non faciam propter omnes abominationes tuas.**

Ideo patres comedent filios in medio tui, & filij comedent patres suos, & faciam in te iudicia & ventilabo vniuersas reliquias tuas in omnem ventum. **I**decirco viuus egodicit Dñs Deus: **Nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis: ego quoque confringam, & nõ parceret oculus meus, & non miserehor.** Tertia pars tui peste morietur, & fame consumetur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo: tertiam verò partem tuam in omnem ventum dispergam, & gladium euaginabo post eos. Et complebo furorem meum, & requiescere faciam indignationem meam in eis, & consolabor: & scient quia ego Dñs locutus sum in zelo meo, cum implevero indignationem meam in eis. Et dabo te in desertum & in opprobrium Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, in conspectu omnis prætereuntis. Et eris opprobrium, & blasphemia, exemplum, & stupor in Gentibus quæ in circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore,

& in indignatione, & in increpationibus iræ. Ego Dñs locutus sum; Quando 16
miserò sagittas famis pessimas in eos; quæ erunt mortiferæ, & quas mittam ut disperdam vos: & famem congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis. * Et immittam in vos famem, & bestias pessimas vsque ad inter-
fectionem: & pestilentia, & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. Ego Dominus locutus sum.

C A P. V I.

Propter multiplicem idololatriam filiorum Israël, prædicantur eorum vrbes & excelsa dissipanda, & qui pestem, gladium & famem euaserint, dispergendi inter gentes, ubi malis pressi, conuercentur ad Dominum.

Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: 1
Fili hominis pone faciem tuam ad montes Israël, & prophetabis ad eos, & adices: || Montes Israël audite verbum Dñi Dei: Hæc dicit Dñs Deus mōtib⁹, & collibus, rupib⁹, & vallibus: Ecce ego inducā super vos gladium, & disperdam excelsa vestra, * & demoliar aras vestras, & cōstringentur simulachra vestra; & deiiciā interfectos vestros ante idola vestra. * Et dabo cadauera filiorū Israël ante faciē simulachrorum vestrorum: & dispergā ossa vestra circū aras vestras, * in omnibus habitationibus vestris. Vrbes desertæ erunt, & excelsa demolientur, & dissipabuntur: & interibunt aræ vestræ, & cōstringentur: & cessabūt idola vestra, & conterentur delubra vestra, & delebūtur opera vestra. * Et cadet interfect⁹ in medio vestri: & scietis quia ego sum Dñs. * Et relinqū in vobis eos, qui fugerint gladiū in Gētib⁹, cum disperfero vos in terris. * Et recordabūt mei liberati vestri in Gētib⁹, ad quas captiui ducti sunt: quia contriui cor eorū fornicantes, & recedēs a me; & oculos eorū fornicantes, post idola sua: & displicebūt sibi met super malis quæ fecerūt in vniuersis abominationib⁹ suis. * Et scietis, quia ego Dñs non frustra locutus sum, ut facerē eis malū hoc. * Hæc dicit Dñs Deus: Percute manum tuā, & allide pedē tuū, & dic: Heu, ad omnes abominationes malorū domus Israël; quia gladios, fame, & peste ruituri sunt. * Qui lōge est, peste morietur; qui autem propē, gladio corruet: & qui relictus fuerit, & obsessus, fame morietur: & complebo indignationem meam in eis. * Et scietis, quia ego Dñs, cū fuerint interfecti vestri in medio idolorū vestrorū, in circuitu ararū vestrarū, in omni colle excelsō & in cūctis summmitatib⁹ montiū, & subrus omne lignum nemorosum, & subrus vniuersam quercum frondosam, locum ubi accenderunt thura redolentia vniuersis idolis suis. * Et extendam

manum meam super eos: & faciam terram desolatam & desertam, ad deserto Deblatha, in omnibus habitationibus eorum: & scient quia ego Dominus.

C A P. V I I.

Denuntiat propheta totius terræ ludæ extremam & inenirabilem vastationem proximè imminere propter ipsorum scelera.

Et factus est sermo Dñi ad me dicens: 1
* Et tu fili hominis, hæc dicit Dñs Deus terræ Israël: Finis venit, venit finis super quatuor plagas terræ. * Nunc finis super te, & immittam furorem meum in te & iudicabo te iuxta vias tuas, & ponam contra te omnes abominationes tuas. * Et non parceret oculus meus super te, & non misereboris vias tuas ponam super te, & abominationes tuas in medio tui erunt: scietis quia ego sum Dñs. * Hæc dicit Dñs Deus: Afflictio vna afflicti, ecce venit: finis venit, venit finis, euigilauit aduersum te: ecce venit. * Venit contritio super te, qui habitas in terra: venit tempus, propē est dies occisionis, & non gloriæ montiū. * Nūc de propinquo effundam iram meam super te, & complebo furorem meum in te: & iudicabo te iuxta vias tuas, & imponam tibi omnia scelera tua. * Et non parceret oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, & abominationes tuas in medio tui erūt: & scietis quia ego sum Dñs percutiens. * Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit virga, germinauit superbia: iniquitas surrexit in virga impietatis, non ex eis, & non ex populo, neq; ex sonitu eorum: & non erit requies in eis. * Venit tempus, appropinquauit dies: qui emit, non lætetur: & qui vendit, non lugeat: quia ira super omnem populum eius. * Quia qui vendit, ad id quod vendidit, non reuertetur: & adhuc in viuentibus vita eorum, visio enim ad omnē multitudinem eius non regredietur: & vir in iniquitate vitæ suæ non confortabitur. * Canite tuba, præparentur omnes, & non est qui vadat ad prælium: ira enim mea super vniuersum populum eius. * Gladius foris: & pestis, & fames intrinsecus: qui in agro est, gladio morietur: & qui in ciuitate, pestilentia, & fame deuorabuntur. * Et saluabuntur qui fugerint ex eis: & erunt in montibus quasi columbæ conuallium omnes trepidi, vnusquisque in iniquitate sua. * Omnes manus dissoluentur: & omnia genua fluent aquis. * || Et accingent se || Iſa. E ciliis, & operiet eos formido, & in 25 a. 2 omni facie confusio, & in vniuersis cal- 1er. 19 pitibus eorum caluitium. * Argentum 48. f. eorum foras proicietur, & aurum eorum in sterquilinum erit. || Argentum 37. eorum, & aurum eorum non valebit li- 11. a. 4 berare

Soph. berare eos in die furoris Dñi. Animam
d. 18. suam non saturabunt; & ventres eorum
Ecc. non implebuntur: quia scandalum ini-
5. c. 10. quitatis eorū factum est. * Et ornamen-
 tum monilium suorū in superbiam pos-
 fuerunt; & imagines abominationum
 suorū & simulachrorum fecerūt ex eo:
 propter hoc dedi eis illud in immunditi-
 am: * & dabo illud in manus alieno-
 rum ad diripiendum; & impiis terrā in
 prādam; & contaminabunt illud. * Et
 auertam faciē meam ab eis; & violabūt
 arcā meum; & introibunt in illud
 emissarij; & contaminabunt illud. * Fac
 conclusionem: quoniam terra plena est
 iudicio sanguinum; & ciuitas plena ini-
 quitate. * Et adducam pessimos de Gen-
 tibus; & possidebunt domos eorum: &
 quiescere faciam superbiam potentiū;
 & possidebunt sanctuaria eorum. * An-
 gustia superueniente, requirēt pacē; &
 non erit. * Conturbatio super conturba-
 tionē veniet; & auditus super auditum.
 & quærent visionē de propheta; & lex
 peribit à sacerdote; & consiliū à se-
 nioribus. * Rex lugebit; & princeps in-
 ductur mœrore; & manus populi terræ
 conturbabuntur. Secundū viam eorū
 faciam eis; & secundū iudicia eorum
 iudicabo eos: & scient quia ego Dñs.

C A P. V I I I.

*Ezechiel post visam Dei similitudi-
 nem, spiritus raptus in Ierusalem, vi-
 det pessimas Iudeorum idololatrias sub
 variis figuris: quare dicit Dominus se
 eis non parciturum, nec orationes exau-
 diturum.*

14. *f.* ET factum est in anno sexto, in sexto
 mense, in quinta mensis: ego sede-
 bam in domo mea, & senes Iuda sede-
 bant coram me; & cecidit ibi super me
 manus Domini Dei. * Et vidi; & ecce si-
 militudo quasi aspectus ignis: ab aspe-
 ctu lumborum eius; & deorsum ignis: &
 à lumbis eius; & sursum, quasi aspectus
 splendoris, vt visio electi. * ¶ Et emissā
 similitudo manus apprehendit me in
 concinno capitis mei: & eleuauit me
 spiritus inter terram & cælum; & addu-
 cit me in Ierusalem in visione Dei; iux-
 ta ostium interius, quod respiciebat ad
 Aquilonem, vbi erat statum idolum
 zeli ad prouocandā emulationem.
 * Et ecce ibi gloria Dei Israël; secundū
 visionem quam videram in campo. * Et
 dixit ad me: Fili hominis, leua oculos
 tuos ad viam Aquilonis. Et leuaui ocu-
 los meos ad viam Aquilonis: & ecce
 ab Aquilone portæ altaris idolum zeli
 in ipso introitu. * Dixit ad me: Fili ho-
 minis, putāsne, vides tu, quid isti fa-
 ciunt; abominationes magnas, quas do-
 mus Israël facit hic; vt procul recedam
 à sanctuario meo? & adhuc conuersus
 videbis abominationes maiores. * Et 7

introduxit me ad ostium atrij: & vidi;
 & ecce foramen vnum in pariete. * Et
 dixit ad me: Fili hominis fode parie-
 tem. Et cū fodissem parietem, appa-
 ruit ostium vnum. * Et dixit ad me: In-
 gredere; & vide abominationes pelli-
 mas, quas isti faciunt hic. * Et ingressus
 vidi; & ecce omnis similitudo reptilium
 & animalium, abominatio, & vniuersa
 idola domus Israël depicta erant in pa-
 riete in circuitu per torum. * Et septua-
 ginta viri de senioribus domus Israël
 & Iezonias filius Saphan stabat in me-
 dio eorum, stantium ante picturas: &
 vnusquisq; habebat thuribulū in manu
 sua; & vapor nebulae de thure consurge-
 bat. * Et dixit ad me: Certē vides fili
 hominis quæ seniores domus Israël faciūt
 in tenebris, vnusquisq; in abscondito
 cubiculi suis; dicit enim Non videt Dñs
 nos; dereliquit Dñs terram. * Et dixit ad
 me: Adhuc conuersus videbis abomi-
 nationes maiores, quas isti faciunt. * Et
 introduxit me per ostium portæ domus
 Dñi, quod respiciebat ad Aquilonem;
 & ecce ibi mulieres sedebant plangen-
 tes Adonidem. * Et dixit ad me: Certē
 vidisti fili hominis: adhuc conuersus
 videbis abominationes maiores his. * Et
 introduxit me in atrium domus Dñi
 interius; & ecce in ostio templi Dñi in-
 ter vestibulum & altare, quasi viginti-
 quinque viri, dorsa habentes contra
 templum Dñi; & facies ad Orientem: &
 adorabant ad ortum Solis. * Et dixit ad
 me: Certē vidisti fili hominis: numquid
 leue est hoc domui Iuda, vt facerent
 abominationes istas, quas fecerunt hic?
 quia repletes terrā iniquitate conuersi
 sunt ad irritandum me; & ecce applicat
 ramū ad nares suas. * Ergo & ego faciā
 in furore: non parcer oculus meus, nec
 miserebor; & cū clamauerint ad aures
 meas voce magna, non exaudiam eos.

C A P. I X.

*Apparentes sex viri iubentur omnes
 in Ierusalem cruciari, qui à viro li-
 neis vestito non sunt signo thau notati:
 quo facto Dominus exclamanti propheta
 responderet id furorum exigentibus
 ipsorum criminibus.*

1 ET clamauit in auribus meis voce
 magna dicens: Appropinquaerunt
 visitationes i vrbis; & vnusquisq; vas
 interfectionis habet in manu sua. * Et
 ecce sex viri veniebant de via portæ su-
 perioris, quæ respicit ad Aquilonem
 & vnus cuiusque vias interitus in manu
 eius: vir quoque vnus in medio eorum
 vestitus erat lineis, & aramentarium
 scriptoris ad renes eius; & ingressi sunt;
 & steterunt iuxta altare æreum. * Et gloria
 Dñi Israël assumpta est de cherub;
 quæ erat super eum ad limen domus;
 & vocauit virum, qui indutus erat li-
 neis

neis, & atramentariū scriptoris habebat in lumbis suis. * Et dixit Ihs ad eum : 4
Transi per mediam ciuitatem in medio Ierusalē : || & signa Thau super frontes 12. b. 7
viroꝝ gementium, & dolentium super Apoc. cunctis abominationibus, quæ sunt in medio eius. * Et illis dixit, audiente me : 7. a. 3.
Transite per ciuitatem sequentes eum, & percutite : non parcat oculus vester, neque miseramini. * Senem, adolescentulum, & virginē, paruulum, & mulieres interficite vique ad internecionem : omnem autem, super quem videritis Thau, ne occidatis, & à sanctuario meo incipite. C
Ceperunt ergo à viris senioribus, qui erant ante faciem domus. * Et dixit ad eos : Contaminate domum, & implete atria interfecistis, egredimini. Et egressi sunt, & percutiebant eos, qui erant in ciuitate. * Et cæde completa, remansi ego, rufusque super faciem meam, & clamās aio: Heu : heu, heu, Dñe Deus : ergone disperdes omnes reliquias Israël, effundens furorē tuum super Ierusalem ? * Et dixit ad me : Iniquitas domus Israël, & Iuda, magna est nimis valde, & repleta est terra sanguinibus, & ciuitas repleta est auersione : dixerunt enim: Dereliquit Dñs terram, & Dñs nō videt. * Igitur & meus non parcat oculus, neque miserebor : yamī eorum super caput eorum reddam. * Et ecce vir, qui erat indutus lineis, qui habebat atramentarium in dorso suo, respondit verbū dicens: Feci sicut præcipisti mihi.

C A P. X.

Intubetur vir lineis vestimentum accipere prunas ignis de medio rotarum, quæ sunt sub cherubim, & super ciuitatem effundere, describitur visio Dei, cherubim, & quatuor rotarum.

E T vidi, & ecce in firmamento, quod erat super caput cherubim, quasi lapis sapphirus, quasi species similitudinis solij, apparuit super ea. * Et dixit ad virum qui indutus erat lineis, & ait: Ingredere in medio rotarum, quæ sunt sub cherubim & imple manum tuam prunis ignis, quæ sunt inter cherubim & effunde super ciuitatē. Ingressusque est in conspectu meo: cherubim autem stabant à dextris domus cum ingrederetur vir, & nubes impleuit atrij interioris. * Et eleuata est gloria Dñi de super cherubim ad limen domus : & repleta est domus nube, & atrij repletū est splendore gloriæ Dñi. * Et sonitus alarū cherubim audiebatur vsq; ad atrij exterioris quasi vox Dei omnipotentis loquentis. * Cūque præcepisset viro, qui indutus erat lineis, dicens: Sume ignē de medio rotarū, quæ sūt inter cherubim: ingressus ille stetit iuxta rotā. * Et extēdit Cherub manū de medio cherubim ad ignē, qui erat inter cherubim : & sumpsit, &

8 dedit in manus eius, qui indutus erat lineis: qui accipiens egressus est. * Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis sub pennas eorū, * & vidi, & ecce quatuor rotæ iuxta cherubim: rotæ vna iuxta cherub vñ, & rotæ alia iuxta cherub vnum: species autem rotarū erat 10 quasi visio lapidis crysolithi, * & aspectus earum similitudo vna quatuor : 11 quasi sit rota in medio rotæ. * Cūque ambularent, in quatuor partes gradiebatur: & nō reuertebantur ambulantes, sed ad locum, ad quem ire declinabat quæ prima erat: sequebantur & cæteræ, nec conuertebantur. * Et omne corpus 12 earum, & colla, & manus, & pennæ, & circuli, plena erant oculis, in circuitu 13 quatuor rotarum. * Et rotas istas vocauit volubiles, audiente me. * Quatuor autem facies habebat vnum: facies vna, facies cherub: & facies secunda, facies hominis: & in tertio facies leonis: & in 15 quarto facies aquilæ. * Et eleuata sunt cherubim : ipsum est animal, quod videbam iuxta flumī Chobar. * Cūque ambularent cherubim, ibant pariter & rotæ iuxta ea : & cū eleuarent cherubim alas suas vt exaltarentur de terris, non residebant rotæ, sed & ipsæ iuxta 17 erant. * Stantibus illis, stabant : & cum eleuatis eleuabantur, spiritus enim vitæ erat in eis. * Et egressa est gloria Dñi à limine templi : & stetit super cherubim. 19 * Et eleuanti cherubim alas suas, exaltata sūt à terra coram me, & illis egredientibus, rotæ quoque subsequutæ sunt & stetit in introitu portæ domus Dñi orientalis & gloria Dei Israël erat super ea. * Ipsum est animal, quod vidi subter Deum Israël || iuxta flumī Chobar & intellexi quia Cherubim essent. t. a. 1.

C A P. X I.

Aduersus Iezoniam & Pheltiam qui dicebant, pessimum erat stātes consilium, Nōne dudum edificatae sunt domus? hac esse lebes, nos autem carnes? variatur illos & quorūque nolunt resipiscere puniendos: & prophetae Ezechiel mortuus est helias: reliquias autem Israel dicit se raditūrum in terram ipsorum, & daturum eis cor carneum, vt colant ac timeant Dominum.

E T eleuauit me spiritus, & introduxit me ad portam domus Dñi orientalem, quæ respicit ad solis ortum : & ecce in introitu portæ vigintiquinque viri : & vidi in medio eorum Iezoniam filium Azur, & Pheltiam filium Banai, principes populi. Dixitq; ad me: Fili hominis

hominis, hi sunt viri, qui cogitant iniquitatem, & trahunt consilium pessimum in vrbe ista, dicentes: Nonne dum edificatæ sunt domus hæc? est lebes, nos autem carnes. Idcirco vaticinare de eis, vaticinare fili hominis. Et irruit in me spiritus Domini, & dixit ad me: Loquere: Hæc dicit Dñs: Sic locuti estis domus Israël, & cogitationes cordis vestri ego noui. Plurimos occidis in vrbe hac, & implestis vias eius interfecistis. Propterea hæc dicit Dñs Deus: Interfecti vestri, quos posuistis in medio eius, hi sunt carnes, & hæc est lebes: & educā vos de medio eius. Gladiū meruistis, & gladiū inducā super vos, ait Dñs Deus. Et eiciam vos de medio eius, dabōq; vos in manu hostiū, & faciā in vobis iudicia. Gladio cadetis: in finibus Israël indicabo vos, & scietis quia ego Dominus. Hæc non erit vobis in leberem, & vos non eritis in medio eius in carnes: in finibus Israël iudicabo vos. Et scietis quia ego Dñs: quia in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia Gentiū, quæ in circuitu vestro sūt, estis operati. Et factum est, cum prophetarē, Pheltias filius Banaia mortuus est: & cecidi in faciem meam clamans voce magna, & dixi: Heu, heu, heu Deus: consummationē tu facis reliquiarū Israël? Et factū est verbum Dñi ad me dicens: Fili hominis, fratres tui fratres tui, viri propinqui tui, & omnis domus Israël, vniuersi, quibus dixerunt habitatores Ierusalem: Longē recedite à dño, nobis data est terra in possessionem. Propterea hæc dicit Dñs Deus: quia longē feci eos in Gentibus, & quia dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationem modicam in terris, ad quas venerunt. Propterea loquere: Hæc dicit Dñs Deus: Congregabo vos de populis, & adunabo de terris, in quibus dispersi estis, dabōque vobis humū Israël. Et ingredientur illuc, & auferent omnes offensiones, cunctāque abominationes eius de illa. Et dabo eis cor f. vnum, & spiritum nouum tribuam in visceribus eorum, & auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum: Vt in præceptis meis ambulent, & iudicia mea custodiant, faciāntq; ea: & sint mihi in populus, & ego sim eis in Deum. Quorū cor post ostendicula: & abominatōnes suas ambulat, horum viam in capite suo ponam, dicit Dñs Deus. Et eleuauerūt cherubim alas suas, & rotæ cū eis: & gloria Dei Israël erat super ea. Et ascendit gloria Dñi de medio ciuitatis, stetitque super montem, qui est ad orientem vrbis. Et spiritus leuauit me adduxitque in Chaldaā ad transmigrationem, in visione, in spiritu

Dei: & sublata est à me visio, quā videram. Et locutus sum ad transmigratōnem omnia verba Dñi, quæ ostenderat mihi. C A P. XII.

Ezechiel suis factu portendit fururam Ierusalem & regu ipsu capsiuram, reliqu gladio, peste & fame in Ierusalem consumpsit: ostendit etiam visionem prophetarum non cassam futuram, nec in longum differendam.

1 T factus est sermo Dñi ad me, dicens. Fili hominis in medio domus exasperantis tu habitas: qui oculos habent ad videndum, & non vident: & aures ad audiendum, & non audiunt: quia domus exasperans est. Tu ergo fili hominis, fac tibi vasa transmigrationis, & transmigrabis per diem corā eis: transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum, in conspectu eorum, si forte aspiciant, quia domus exasperans est. Et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu eorū: tu autem egredieris vespere coram eis, sicut egreditur migrās. Ante oculos eorum perfode tibi parietem: & egredieris per eum. In conspectu eorum in humeris portaberis, in caligine effereis: faciem tuam velabis, & non videbis terram: quia portentum dedi te domū Israël. Eeci ergo sicut præceperat mihi Dñs: vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem: & vespere perfodi mihi parietē manu: & in caligine egresus sum, in humeris portans in conspectu eorum. Et factus est sermo Dñi manē ad me, dicens: Fili hominis, nūquid non dixerunt ad te domus Israël, domus exasperans: Quid tu facis? Dic ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Super ducem onus istud, qui est in Ierusalem, & super omnem domum Israël, quæ est in medio eorum. Dic: Ego portentum vestrum: quomodo feci, sic fiet illis, in transmigratōnem, & in captiuitatem ibunt. Et dux, qui est in medio eorum, in humeris portabitur, in caligine egredietur: parietem perfodient vt educāt eum: facies eius operietur vt nō videat oculo terram. Et extendā rete meam super eum, & capietur in fagina mea: & adducam eum in Babylonem in terram Chaldæorum: & ipsam non videbit, ibique morietur. Et omnes qui circa eum sunt præsidium eius, & agmina eius dispergam in omnem ventum: & gladium euaginato post eos. Et scient quia ego Dñs, quando disperfero illos in Gentibus, & disseminauero eos in terris. Et relinquam ex eis viros paucos, ad gladio, & fame, & pestilentia: vt enarrent omnia scelera eorum in Gentibus, ad quas ingredientur: & scient quia ego Dñs. Et factus est sermo Dñi ad me, dicens. Fili hominis panem tuum in contur

|| *Ier.* nationes eius de illa. || Et dabo eis cor f. vnum, & spiritum nouum tribuam in visceribus eorum, & auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum: Vt in præceptis meis ambulent, & iudicia mea custodiant, faciāntq; ea: & sint mihi in populus, & ego sim eis in Deum. Quorū cor post ostendicula: & abominatōnes suas ambulat, horum viam in capite suo ponam, dicit Dñs Deus. Et eleuauerūt cherubim alas suas, & rotæ cū eis: & gloria Dei Israël erat super ea. Et ascendit gloria Dñi de medio ciuitatis, stetitque super montem, qui est ad orientem vrbis. Et spiritus leuauit me adduxitque in Chaldaā ad transmigrationem, in visione, in spiritu

|| *Inf.* 17. f.

20.

conturbatione comedetis: & aqua tua in festinatione & in errore bibe. Et dices ad populum terræ: Hæc dicit Dñs Deus ad eos, qui habitant in Ierusalem in terra Israël: Panem suum in solitudine comedent, & aquam suam in desolatione bibent: ut desoletur terra à multitudine sua, propter iniquitatem omnium, qui habitant in ea. Et ciuitates, quæ nunc habitantur, desolatæ erunt, terræque deserta: & scietis quia ego Dñs. * Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: "Fili hominis, quod est prouerbiū istud vobis in terra Israël, dicentium: In longum differunt dies, & peribit omnis visio? Ideo dic ad eos, Hæc dicit Dñs Deus: Quiescere faciam prouerbiū istud: neque vlgò dicetur vltà in Israël: & loquere ad eos quòd appropinquauerint dies, & sermo omnis visionis. "Non enim erit vltà omnis visio cassa, neque diuinatione ambigua in medio filiorum Israël. Quia ego Dñs loquar, & quodcumque locutus fuero verbum fiet, & non prolongabitur amplius: sed in diebus vestris domus exasperis loquar verbum, & faciam illud, dicit Dñs Deus. * Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: "Fili hominis, ecce domus Israël dicentium: Visio, quam hic videtis, in dies multos: & in tempora longa iste prophetat. Propterea dic ad eos. Hæc dicit Dñs Deus: Non prolongabitur vltà omnis sermo meus: verbum, quod locutus fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

C A P. XIII.

Minatur Dominus pseudoprophetas ex suo cerebro diuinantibus: populūque seducenibus, falsam promittendo pacem, & parietem luto absque paleis linendo, similiter & filibus Israël de corde suo prophetantibus, & puluillos sub omni cubito consuentibus.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: "Fili hominis, vaticinare ad prophetas Israël, qui prophetant: & dices prophetantibus de corde suo: Audite verbum Domini: Hæc dicit Dñs Deus;

|| Ier. || Vt prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident.

Infrā 23. a. 1. Quasi vulpes in deserto, prophetæ tui

14. c. 9. Israel erant. Non ascendistis ex aduerso, neque opposuistis murum pro domo

34. a. 2. Israël, ut staretis in prælio in die Dñi.

"Vident vana, & diuinant mendacium, dicentes: Ait Dñs: cum Dñs non miserit eos: & persenerauerunt confirmare sermonem. Numquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem locuti estis? & dicitis, Ait Dñs; cum ego non sim locutus. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia locuti estis vana, & vidistis mendacium: ideo ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus. * Et erit manus mea super prophetas,

B qui vident vana, & diuinant mendacium: in consilio populi mei non erunt & in scriptura domus Israël non scribentur, nec in terram Israël ingredientur: & scietis quia ego Dominus Deus. 10. * Eò quòd deceperint populum meum, dicentes, Pax, & non est pax: & ipse edificabat parietem, illi autem lineabant eum luto absque paleis. Dic ad eos, qui liniunt absque temperatura, quòd casurus sit: erit enim imber inundans, & dabo lapides prægrandes desuper irruentes; & ventum procellæ dissipabit eum. Siquidem ecce cecidit parietes: numquid non dicitur vobis: Vbi est litura, quam liniistis? Propterea hæc dicit Dñs Deus: Et erumpete faciam spiritum tempestatum in indignatione mea, & imber inundans in furore meo erit: & lapides grandes in ira in consumptionem. Et destruiam parietem, quem liniistis absque temperamento: & adæquabo eum terræ, & reuelabitur fundamentum eius: & cadet, & consumetur in medio eius: & scietis quia ego sum Dñs. * Et còplebo indignationem meam in pariete, & in his qui liniunt eum absque temperamento, dicamque vobis: Non est paries, & non sunt qui liniunt eum. * Prophetæ Israël, qui prophetant ad Ierusalem, & vident ei visionem pacis: & non est pax, ait Dñs Deus. * Et tu fili hominis, pone faciē tuam contra filios populi tui, quæ prophetant de corde suo; & vaticinare super eas, & dic: Hæc dicit Dñs Deus: Vt quæ consuunt puluillos sub omni cubito manus, & faciunt ceruicalia sub capite vniuersæ ætatis ad capiendas animas: & cum caperent animas populi mei, viuificabant animas eorum. * Et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei, & fragmen panis, ut interficerent animas, quæ non moriuntur, & viuificaret animas, quæ non viuunt, metientes populo meo credenti mendaciis. Propter hoc hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad puluillos vestros, quibus vos capitís animas volantes: & dirumpam eos de brachiis vestris: & dimittā animas, quas vos capitís, animas ad volandum. * Et dirumpam ceruicalia vestra, & liberabo populum meum de manu vestra; neque erunt vltà in manibus vestris ad prædandum: & scietis quia ego Dñs. 22. * Pro eo quòd morere fecistis cor intus mendaciter, quem ego non contristauit: & confortastis manus impij, ut non reuerteretur à via sua mala & viveret: 23. * propterea vana non videbitis, & diuinationes non diuinabitis amplius, & etiam populum meum de manu vestra: & scietis quia ego Dominus.

C A P. XIV.

Conminatur Dominus idololatriæ qui veniunt

veniunt ad prophetas, ut per eos consu-
lant Dominum, dicens se illos perdi-
rurum, & prophetas decepturum, ut
respondeant iuxta illorum iniquitates:
Noë autem, Daniele & Iob sua iusti-
tia liberabuntur: se tantum & non impios
de fame, malis bestiis, gladio & peste,
qua in populum peccatorem immittet
Dominus: additur etiam consolatio re-
liquarum Israël.

ET venerunt ad me viri seniorum Is-
raël, & sederunt coram me. Et factus
est sermo Domini ad me, dicens: Fili
hominis, viri isti posuerunt immundi-
tias suas in cordibus suis, & scandalum
iniquitatis suæ statuerunt contra fa-
ciem suam: numquid interrogatus res-
pondebo eis? Propter hoc loquere
eis, & dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus
Homo homo de domo Israël, qui po-
suerit immunditias suas in corde suo,
& scandalum iniquitatis suæ statuerit
contra faciem suam, & venerit ad pro-
phetam interrogans per eum me: ego
Dñs respondebo ei in multitudine im-
munditiarum suarum, ut capiat do-
mus Israël in corde suo, quo recesserūt
à me in cunctis idolis suis. Propterea
dic ad domum Israël: Hæc dicit Dñs
Deus: Convertimini, & recedite ab ido-
lis vestris, & ab vniuersis contamina-
tionibus vestris auertite facies vestras.
Quia homo homo de domo Israël, &
de proselytis quicumque advena fuerit
in Israël si alienatus fuerit à me, & po-
suerit idola sua in corde suo, & scanda-
lum iniquitatis suæ statuerit contra fa-
ciem suam, & venerit ad prophetam ut
interroget per eum me: ego Dñs respon-
debo ei per me. Et ponam faciem
meam super hominem illum, & faciam
eum in exemplum & in proverbium
& disperdam eum de medio populi mei:
& scietis quia ego Dñs. Et propheta
cum errauerit, & locutus fuerit verbū:
ego Dñs decepi prophetam illum, &
extendam manum meam super illum,
& delebo eum de medio populi mei Is-
raël. Et portabunt iniquitatem suam:
iuxta iniquitatem interrogantis in-
iquitas prophetæ erit: ut non erret vi-
trā domus Israël à me, neque polluat
in vniuersis prauaricationibus suis: sed
sint mihi in populum, & ego sim eis in
Deum, ait Dominus exercituum. Et
factus est sermo Dñi ad me, dicens: Fili
hominis, terra cum peccauerit mihi,
ut prauaricetur prauaricans, exten-
dam manum meam super eam, & con-
teram virgam panis eius: & immit-
tam in eam famem, & interficiam de ea ho-
minem, & iumentum. Et si fuerint tres
viri isti in medio eius, Noë, Daniel, &
Iob: ipsi iustitia sua liberabunt animas
suas, ait Dñs exercituum. Quod si &

bestias pessimas induxero super terram
Erit vastem eam, & fuerit inuiua, eo quod
non sit pertransiens propter bestias:
Tres viri isti si fuerint in ea, viuo ego,
dicit Dñs Deus, quia nec filios, nec fi-
lias liberabunt: sed ipsi soli liberabun-
tur, terra autem desolabitur. Vel si
gladium induxero super terram illam,
& dixerō gladio: Transi per terram, &
interfecero de ea hominem, & iumen-
tum: & tres viri isti fuerint in medio
eius, viuo ego, dicit Dñs Deus, non li-
berabunt filios, neque filias: sed ipsi so-
li liberabuntur. Si autem & pestilen-
tiam immiserō super terram illam, &
effudero indignationem meam super
eam in sanguine, ut auferam ex ea ho-
minem, & iumentum: Et Noë, Dani-
el, & Iob fuerint in medio eius: viuo
ego, dicit Dñs Deus, quia filium & fi-
liam non liberabunt: sed ipsi iustitia sua
liberabunt animas suas. Quoniam hæc
dicit Dñs Deus: Quod & si quatuor iu-
dicia mea pessima, gladium, & famem,
ac bestias malas, & pestilentiam immi-
sero in Ierusalem, ut interficiam de ea
hominem, & pecus: tamen relinquetur
in ea saluatio educientium filios, & fi-
lias: ecce ipsi ingredientur ad vos, & vi-
debitis viam eorum, & adiuuaciones
eorum, & consolabimini super malo,
quod induxi in Ierusalem, in omnibus
quæ importauī super eam. Et consola-
buntur vos, cum videritis viam eorum,
& adiuuaciones eorum: & cognosce-
tis quod non frustra fecerim omnia,
quæ feci in ea, ait Dominus Deus.

CAPVT X V.

Sicut lignum de vine praeisum soli ser-
uit igni, ita Iudæos ob innumerata peccata
cum Ierusalem praeisum exurendas.

ET factus est sermo Domini ad me,
dicens: Fili hominis, quid fiet de
ligno vitis, ex omnibus lignis memorū
quæ sunt inter ligna siluarum? Num-
quid tollitur de ea lignū, ut fiat opus,
aut fabricabitur de ea paxillus, ut de-
pendeat in eo quodcumque vas? Ecce
igni datum est in escam, utramque par-
tem eius consumpsit ignis, & medietas
eius redacta est in fauillam: numquid
vtile erit ad opus? Etiam cum esset in-
tegrum non erat aptū ad opus: quanto
magis cum illud ignis deuorauerit, &
combusserit, nihil ex eo fieri poterit?
Propterea hæc dicit Dñs Deus: Quo-
modo lignum vitis inter ligna sylua-
rum, quod dedi igni ad deuorandum, sic
tradam habitatores Ierusalem. Et po-
nam faciem meam in eos: de igne egre-
dientur, & ignis consumet eos: & scie-
tis quia ego Dñs, cum posuero faciem
meam in eos, & dederō terram inuiam
& desolatam: eo quod prauaricato-
res extiterint, dicit Dominus Deus.

CAP.

CAPVT XVI.

Ierusalem prius abiectissima, mirum in modum à Deo exaltata, ostendit ingrati tudinem varia idololatria, in qua & Samariam & Sodomam superauit idcirco tradet eam Dñs in vastationem & in ignominiam omnibus gentibus; seruabit tamen pactum reliquiis suis.

ET factus est sermo Dñi ad medicēs: **1** Fili hominis, notas fac Ierusalem **A** abominationes suas: & dices: Hæc dicit Dñs Deus Ierusalem: Radix tua, & generatio tua de terra Chanaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. **2** Et quando nata es, in die ortus tui **4** est præcisus umbilicus tuus, & aqua nō es lota in salutem, nec sale salita, nec inuoluta pannis, **5** Non peperit super te oculus ut faceret tibi vnum de his, miseris tui: sed proiecta es super faciem terræ in abiectione anime tuæ, in die qua nata es, **6** Transiens autem per te, vidi te cōcūcari in sanguine tuo, & dixi tibi cū esses in sanguine tuo: Viue: dixi, inquam, tibi: In sanguine tuo viue. **7** Multiplicatam quasi germen agri dedi te, & multiplicata es, & grandis effecta, ingressa es, & peruenisti ad mundum muliebrem: vbera tua intumuerunt, & pilus tuus germinauit: & eras nuda, & confusione plena. **8** Et transiui per te, & vidi te: & ecce tempus tuum, tempus amantium: & expandi amicum meum super te, & operui ignominiam tuam. Et iuravi tibi, & ingressus sum pactum tecum (ait Dñs Deus) & facta es mihi. **9** Et lauī te aqua, & emundaui sanguinem tuum ex te: & vixi te, oleo. **10** Et vestiui discoloribus, & calceavi te ianthino: & cinxi te bysso, & indui te subtilibus. **11** Et ornauit te ornamento, & dedit tibi armillas in manibus tuis, & torquem **B** circa collum tuum. **12** Et dedi in aurem super os tuum, & circulos auribus tuis, & coronam decoris in capite tuo. **13** Et ornata es auro, & argento, & vestita es bysso, & polymito, & multicoloribus: similam, & mel, & oleum comedisti, & decora facta es vehementer nimis: & profecisti in regnum. **14** Et egressus est nescituum in Gentes propter speciem tuam: quia perfecta eras in decore meo, quem posueram super te, dicit Dñs Deus. **15** Et habens fiduciam in pulchritudine tua, & fornicata es in nomine tuo: & exposuisti fornicationem tuam omni transeunti, ut eius fieres. **16** Et sumens de vestimentis tuis, fecisti tibi excelsa hinc inde confuta: & fornicata es super eis, sicut non est factum, neque futurum est. **17** Tulisti vasa decoris tui de auro meo atque argento meo, quæ dedi tibi: & fecisti tibi imagines masculinas, & fornicata es in eis. **18** Et sumpsisti vestimenta tua multicoloria & operuisti illas: & oleum

meum, & thymiamam meam, posuisti corā **19** eis. Et panem meum, quem dedi tibi, similam, oleum, & mel, quibus enutriui te, posuisti in conspectu eorum in odorem suauitatis, & factum est, ait Dñs Deus. **20** Et tulisti filios tuos, & filias tuas, quas generasti mihi: & immolasti eis ad deuorandum. Numquid parua est fornicatio tua? **21** Immolasti filios meos, & dedisti, illos consecrans, eis. **22** Et post omnes abominationes tuas, & fornicationes, nō es recordata dierum adolescentiæ tuæ, quando eras nuda, & confusione plena, conculcata in sanguine tuo. **23** Et accidit post omnē malitiā tuam (væ, væ tibi, ait Dñs Deus). **24** & edificasti tibi lupanar, & fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis. **25** Ad omne caput viæ edificasti signum prostitutionis tuæ: & abominabilem fecisti decorem tuum: & diuisti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicationes tuas. **26** Et fornicata es cum filiis Egypti vicinis tuis magnarū carnum: & multiplicasti fornicationem tuā ad irritandum me. **27** Ecce ego extendam manum meam super te, & auferam iustificationem tuam: & dabo te in animas obedientium te filiarum Palæstinarum, quæ erubescunt in via tua scelerata. **28** Et fornicata es in filiis Assyriorum, eo quod necdum fueris expleta: & postquā fornicata es, nec sic es satiata. **29** Et multiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan cum Chaldeis: & nec sic satiata es. **30** In quo mundabo cor tuum, ait Dñs Deus: cum facias omnia hæc opera mulieris meretricis, & procacis? **31** Quia fabricasti lupanar tuum in capite Domnis viæ, & excelsum tuum fecisti in omni platea: nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium, sed quasi mulier adultera, quæ super virum suum inducit alienos. **32** Omnibus meretricibus dantur mercedes: tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis, ut intrarent ad te vndique ad fornicandum tecum. **33** Factumque est in te contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis, & post te non erit fornicatio: in eo enim quod dedisti mercedes, & mercedes nō accepisti, factum est in te contrarium. **34** Propterea meretrix audi verbum Dñi. **35** Hæc dicit Dñs Deus: Quia effusum est æs tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos, & super idola abominationum tuarum in sanguine filiorum tuorum, quos dedisti eis. **36** Ecce ego congregabo omnes amatores tuos, quibus commissa es; & omnes, quos dilexisti, cum vniuersis quos oderas: & congregabo eos super te vndique, & nudabo ignominiam tuā corā eis, & videbunt omnem turpitudinem tuam: & iudicabo te iudiciis adulterarum.

rarum, & effundentium sanguinem: & dabo te in sanguine furoris & zeli. * Et lupanar tuum: & demolientur prostibulum tuum, & denudabunt te vestimentis tuis, & auferent vasa decoris tui: derelinquent te nudam, plenamque ignominiam. * & adducent super te multitudinem, & lapidabunt te lapidibus, & trucidabunt te gladiis suis. * Et comburent domos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum: & desines fornicari, & mercedes vltra non dabis. * Et requiescet indignatio mea in te: & auferetur zelus meus a te, & quiescat ne ireas amplius. * Eo quod non fueris recordata dierum adolescentie tue, & prouocasti me in omnibus his: quapropter & ego vias tuas in capite tuo dedi, ait Dominus Deus, & non feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis. * Ecce omnis, qui dicit vulgo prouerbum, in te assumet illud, dicens: Sicut mater, ita & filia eius. * Filia matris tuæ es tu, quæ proiecit virum suum, & filios suos: & soror sororum tuarum es tu, quæ proiecerunt viros suos, & filios suos: mater vestra Cethza, & pater vester Amorrhæus. * Et soror tua maior, Samaria, ipsa & filiz eius, quæ habitant ad sinistram tuam: soror autem tua minor te, quæ habitat a dextris tuis, Sodoma, & filiz eius. * Sed nec in viis earum ambulasti, neque secundum scelera earum fecisti paucillius minus, penè sceleratiora fecisti illis in omnibus viis tuis. * Viuo ego, dicit Dominus Deus, quia non fecit Sodoma soror tua ipsa, & filiz eius, sicut fecisti tu, & filiz tuæ. * Ecce hæc fuit iniquitas Sodomiz sororis tuæ, superbia, saturitas panis & abundantia, & orium ipsius, & filiarum eius: & manu egeno & pauperi non porrigebant. * Et eleuati sunt, & fecerunt abominationes coram me: & abstuli eas sicut vidisti. * Samaria dimidium peccatorum tuorum non peccauit: sed vicisti eas sceleribus tuis, & iustificasti sorores tuas in omnibus abominationibus tuis, quas operata es. * Ergo & tu porta confusionem tuam, quæ vicisti sorores tuas peccatis tuis, sceleratius agens, ab eis iustificata: sunt enim a te: ergo & tu confundere, & porta ignominiam tuam quæ iustificasti sorores tuas. * Et conuertam restituens eas conuersione Sodomorum cum filiabus suis, & conuersione Samariz, & filiarum eius: & conuertam reuersionem tuam in medio earum; & vt portas ignominiam tuam, & confundaris in omnibus, quæ fecisti consolans eas. * Et soror tua Sodoma, & filiz eius reuertentur ad antiquitatem suam: & tu, & filiz

tue reuertimini ad antiquitatem vestram. * Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo, in die superbie tue, antequam reuelaretur malitia tua, sicut hoc tempore in opprobrium filiarum Syriz, & cunctarum in circuitu tuo filiarum Palæstinarum, quæ ambibit te per gyrus, scelus tuum, & ignominiam tuam tu potissimè ait Dominus Deus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Et facta tibi, sicut despectisti iuramentum, vt irritum faceres pactum: & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentie tue: & suscitabo tibi pactum sempiternum. * Et recordaberis viarum tuarum, & confundaris: cum receperis sorores tuas te maiores cum minoribus tuis: & dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo. * Et suscitabo ego pactum meum tecum: & scies quia ego Dominus, & vt recorderis, & confundaris, & non sit tibi vltra aperire os præ confusione tua, cum placatus tibi fuero in omnibus quæ fecisti, ait Dominus Deus.

CAP. XVII.

Per parabolam de duabus aquilis, & plantata ac crescente vinea qua non prosperabitur, declaratur quod rex Babylonis transfatus in Babylonem rege loachim, constitueret pro coregem Sedeciam: qui relicto fudere cum Nabuchodonosor iniro, ad regem Egypti transfugit: quapropter a Domino traderetur in manus Nabuchodonosor, & ductus in Babylonem moreretur ibi: Dominus autem sublimi humiliari exaltabit humilem.

ET factum est verbum Domini ad me, Edicens: * Fili hominis propone agnam, & narra parabolam ad domum Israel, & dicens: Hæc dicit Dominus Deus: Aquila grandis magnarum alarum, longo membrorum ductu, plena plumis, & varietate, venit ad Libanum, & tulit medullam cedri. * Summitatem frondium eius auulsi: & transportauit eam in terram Chanaan, in vrbe negotiatorum posuit illam. * Et tulit de femine terræ, & posuit illud in terra pro semine, vt firmaret radicem super aquas multas: in superficie posuit illud. * Cumque germinalisset, creuit in vineam latiore humili statura, respicientibus ramis eius ad eam: & radices eius sub illa erant, facta est ergo vinea, & fructificauit in palmites, & emisit propagines. * Et facta est aquila altera grandis, magnis alis, multisque plumis: & ecce vinea ista quasi mittens radices suas ad eam, palmites suos extendit ad illam, vt irrigaret eam de areolis germinis sui. * In terra bona super aquas multas plantata est, vt faciat frondes, & portet luctum, vt sit in vineam grandem. * Dicit hæc dicit Dominus Deus: Ergone prosperabitur nonne radices eius enestet, & fructus eius.

eius distringet, & siccabit omnes palmites germinis eius, & arcescit: & non in brachio grādi neq; in populo multo, vt euelleret eā radicitus? Ecce plātata est: ergone prosperabitur? nōne cūm tetigerit eā vērū vres, siccabitur, & in areis germinis sui arcescit? Et factū est verbū Dñi ad me dicens: "Dic ad domū exalperantem: Nescitis quid ista significant? Dic: Ecce venit rex Babylonis in Ierusalē: & assumet regē, & principes eius, & adducet eos ad semetipsum in Babylonē. Et tollet de semine regni, ferietq; cum eo fœdus: & ab eo accipiet iusurandum; sed & fortes terræ tollet, vt sit regnum humile, & non eleuetur, sed custodiat pactū eius, & seruet illud. Qui recedēs ab eo misit nuntios ad Egyptū, vt daret sibi equos, & populū multum. Nūquid prosperabitur, vel consequetur salutē qui fecit hæc? & qui dissoluit pactum, nūquid effugiet? Vnu ego dicit Dñs Deus: quoniam in loco regis, qui cōstituit eum regē, cuius fecit irritum iuramentū, & soluit pactū, quod habebat cū eo, in medio Babylonis morietur. Et non in exercitu grandineq; in populo multo faciet cōtra eum Pharaō praliū: in factū aggeris, & in extrucone vallorū interficiat animas multas. Spreuerat enim iuramentum vt solueret fœdus, & ecce dedit manū suā: & cū omnia hæc fecerit, nō effugiet. Propterea hæc dicit Dñs Deus: Vnu ego, quoniam iuramentū quod spreuit, & fœdū quod prauaricatus est, ponam in caput eius.

|| Sup. || Et expandam super eum rete meū, & cōprehendetur in sagena mea: & adducam eum in Babylonē, & iudicabo eū ibi in prauaricatione, qua depexit me. Et omnes profugi eius cū vniuerso agmine suo, gladio cadent: residui autem in omnem ventum dispergentur. & scietis quia ego Dñs locutus sum. Hæc dicit Dñs Deus: & summam ego de medulla cedri sublimis, & ponam de vertice ramorum eius tenerum distringā, & plantabo super montē excelsum, & eminentem. In monte sublimi Israhel plantabo illud, & erūpet in germinem, & faciet fructū: & erit in cedrum magnā: & habitabunt sub ea omnes volucres, & vniuersum volatile sub vmbra frondium eius nidificabit. Et scient omnia ligna regionis, quia ego Dñs humiliavi lignum sublime, & exaltaui lignū humile: & siccaui lignū viride, & frondere feci lignū aridum. Ego Dñs locutus sum, & feci.

C A P. XVIII.

Reiecta Iudaorum parabola dicit quod filius non portabit iniquitatem patris, nec contra: sed quisque suam ipsius portabit, quod si impius penitentiam agat, saluabitur: iustus vero si suam deserat iustitiam, damnabitur: horra-

tur ergo Dominus ad penitentiam & cordū inuocationem

Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Quid est quod inter vos parabolam veritatis in proverbium istud in terra Israhel, dicētes: Patres comederunt vnam acerbā, & dentes filiorū obstupescunt? Vnu ego, dicit Dñs Deus, si erit vltā vobis parabola hæc in proverbium in Israhel. Ecce omnes animæ meæ sunt, vt anima patris, ita & anima filij mea est: anima, quæ peccauerit, ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus, & fecerit iudiciū, & iustitiam in montibus non comederit, & oculos suos non leuauerit ad idola domus Israhel: & uxorem proximi sui non violauerit, & ad mulierem menstruatam non accesserit: & hominem non contristauerit: pignus debitori reddiderit, per vim nihil rapuerit: panē suum esuriēti dederit, & nudum operuerit vestimento: ad vsuram non commodauerit, & amplius non accepit: ab iniquitate auerterit manum suā, & iudiciū verū fecerit inter virum & virum: in præceptis meis ambulauerit & iudicia mea custodierit vt faciat veritatem: hic iustus est, vita viuet, ait Dñs Deus. Quod si genuerit filium latronē effundentem sanguinem, & fecerit vnū de istis: & hæc quidē omnia non facientem, sed in montibus comedentem, & uxore proximi sui polluentem: egenum & pauperē contristantem, rapientē rapinas, pignus non reddentem, & ad idola leuantē oculos suos, abominationē facientem: ad vsurā dantē, & amplius accipientem: nūquid viuet non viuet, cum vniuersa hæc detestanda fecerit, morte morietur, sanguis eius in ipso erit.

Quod si genuerit filiū, qui valens omnia peccata patris sui quæ fecit, timerit, & non fecerit simile eis: super mores non comederit, & oculos suos non leuauerit ad idola domus Israhel, & uxorem proximi sui non violauerit: & virum non contristauerit, pignus non retinuerit, & rapinam non rapuerit, panem suum esuriēti dederit, & nudum operuerit vestimento: à pauperis iniuria auerterit manum suam, vsurā & superabundantiam non accepit: iudicia mea fecerit, in præceptis meis ambulauerit: hic non morietur in iniquitate patris sui, sed vita viuet. Pater eius quia calumniatus est, & vim fecit fratri & malum operatus est in medio populū sui, ecce mortuus est in iniquitate sua.

Et dicitis: Quare non portauit filius iniquitatē patris? Videlicet, quia filius iudiciū & iustitiā operatus est, omnia præcepta mea custodiuit, & fecit illa, viuet vita. Anima, quæ peccauerit, ipsa morietur: filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filij.

4. Reg iniquitatem filij: iustitia iusti super eum
 14. b. erit: & impietas impij erit super eum. * Si
 2. Par autē impius egerit pœnitentiā ab om-
 25. a. nibus peccatis suis, quæ operatus est, &
 custodierit omnia præcepta mea, & fe-
 cerit iudicium & iustitiā: vita viuet, &
 non morietur. * Omnium iniquitatum eius,
 quas operatus est, non recordabor: in
 iustitia sua, quam operatus est, viuet. ||
 32. 33. Nūquid voluntatis meæ est mors impij:
 3. 11. dicit Dñs Deus: & non vt conuerteretur à
 6. 9. vis suis, & viuat? Si autem auerterit se
 iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatē
 secundum omnes abominationes, quas
 operari solet impius, nūquid viuet? om-
 nes iustitiæ eius, quas fecerat, nō recor-
 dabūtur: in præuicatione, qua præua-
 ricatus est, & in peccato suo quod pec-
 cauit, in ipsis morietur. * Et dixisti: [Nō
 33. a. est equa via Dñi. Audite ergo domus Is-
 20. raël: Nūquid via mea nō est æqua, & nō
 magis, viz vestræ prauæ sunt? * Cū
 enim auerterit se iustus à iustitia sua: &
 fecerit iniquitatē, morietur in eis: in in-
 iustitia, quā operatus est, morietur. * Et
 cū auerterit se impius ab impietate
 sua, quā operat⁹ est, & fecerit iudiciū &
 iustitiā: ipse animā suā viuificabit. * Cō-
 sideras enim, & auertens se ab omnibus
 iniquitatibus suis, quas operat⁹ est, vita
 viuet, & non morietur. * Et dicunt filij
 G Israël: Nō est æqua via Dñi. Numquid
 viz meæ nō sunt æquæ, domus Israël, &
 nō magis viz vestræ prauæ? * Idcirco
 30 vnumquemq; iuxta vias suas iudicabo
 || Mar. domus Israēl ait Dñs Deus: || Conuer-
 3. a. 2. mini & agite pœnitentiā ab omnibus
 Luc. 3. iniquitatibus vestris: & nō erit vobis in
 4. 3. ruina iniquitas. * Proiciite à vobis om-
 nes præuicationes vestras in quibus
 præuicati estis: & facite vobis cor no-
 uum: & spiritū nouum: & quare morie-
 || Sup. mini domus Israēl? || Quia nolo mortē
 32 e. 23. morietis, dicit Dñs Deus, reuertimini, &
 Inf. 33. viuite. C A P. XIX.

Parabola leana & leunculorum desi-
 2. Per. gnar captiuitatem regum ioachaz, &
 3. c. 9. ioachim: item prateriam ciuitatis Ie-
 rusalem felicitatem describit, præsen-
 temq; calamitatem sub parabola vineæ.
 ET tu assume plantum super princi-
 pes Israēl, & dices: Quare mater
 tua leana inter leones cubauit, in me-
 dio leunculorū nutritiui catulos suos?
 * Et eduxit vnum de leunculis suis, &
 leo factus est: & didicit capere prædam,
 hominēque comedere. * Et audierunt
 de eo Gentes, & non absque vulneribus
 eis ceperunt eum & adduxerunt eum
 in catenis in terram Ægypti. * Quæ
 vidisset quoniam infirmata est, & pœnit
 expectatio eius: tulit vnum de leunculis
 suis, leonem constituit eum. * Qui in-
 cebat inter leones, & fact⁹ est leo: &
 didicit prædam capere, & hominē de-

7 morare: * Didicit viduas facere, & ciui-
 tates eorum in desertum adducere, &
 desolata est terra, & plenitudo eius à
 8 voce rugitus illius. * Et conuenerunt ad-
 uersus eum Gentes vndique de provin-
 ciis, & expanderunt super eum rete
 suum, in vulneribus earum caput est.
 C * Et miserunt eum in catenas, in catenis
 9 adduxerunt eum ad regem Babylonis:
 miseruntque eum in carcerem, ne audi-
 retur vox eius vltra super montes Is-
 10 raël. * Mater tua quasi vinea in sanguine
 tuo super aquā plantata est: fruct⁹ eius,
 & frondes eius creuerūt ex aquis mul-
 11 tis. * Et fact⁹ sunt ei virgæ solidæ in
 D scepra dominatium, & exaltata est sta-
 tura eius inter frondes: & vidit altitudi-
 nē suam in multitudine palmitum suo-
 rum. * Et euulsa est in ira: in terrāque
 12 proiecta, || & ventus vrens siccauit fru-
 ctum eius: marcuerunt, & arefacti sunt
 13. d. virgæ roboris eius, ignis comedit eam. 15.
 13 * Et nunc transplantata est in desertum,
 in terra inuia & sitienti. * Et egressus est
 14 ignis de virga ramorum eius, qui fru-
 ctum eius comedit: & non fuit in ea
 virga fortis, Sceptrum dominantium,
 Plantatus est, & erit in plantum.

C A P. XX.

Dominus negat se filiis Israēl respon-
 surum, quia & in Ægypto & in des-
 erto & in terra promissionis præuicati
 sunt ipsius mandata, & idola coluerunt,
 quibus sæpe comminatus est mala, sed
 pepercit ne nomen eius blasphemaretur
 inter Gentes: nunc autē post hæc omnia
 dicit se eos reuocaturū ad erram suam:
 in qua sibi seruiant: iubet etiam pro-
 phetæ contra saltem mædianum.

1 ET factum est in anno septimo, in
 A quinto, in decima mensis: venerunt
 viri de senioribus Israēl, vt interroga-
 rent Dominum, & sederunt coram me.
 2 * Et factus est sermo Dñi ad me, dicens:
 3 * Fili hominis loquere senioribus Israēl
 & dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus:
 Numquid ad interrogandū me vos
 venistis: viuo ego, quia non respondebo
 4 vobis, ait Dñs Deus. * Si iudicas eos, si
 iudicas fili hominis, abominationes pa-
 5 trum eorum ostende eis. * Et dices ad
 eos: Hæc dicit Dñs Deus: In die, qua
 elegeram Israēl, & leuauī manū meā pro
 6 st: prope domus iacob, & apparui eis in
 terra Ægypti, & leuauī manū meā pro
 6 eis, dicens: Ego Dñs Deus vester: in die
 illa leuauī manū meā pro eis, vt edu-
 7 cerem eos de terra Ægypti, in terram,
 quam prouideram eis, fluentem lacte,
 & melle: quæ est egregia inter omnes
 7 terras. * Et dixi ad eos: vnusquisque of-
 fensiones oculorū suorū abiiciat, & in
 8 idolis Ægypti nolite pollui: ego Dñs
 8 Deus vester. * Et irritauerunt me, no-
 9 luēruntq; me audire: vnusquisque abo-

minationes oculorum suorum nō proiecit, nec idola Aegypti reliquerunt; & dixi vt effunderem indignationē meam super eos, & implerē iram meam in eis, in medio Terræ Aegypti. * Et feci propter nomen meum, vt non violaretur coram Gentibus, in quarū medio erant, & inter quas apparui eis vt educerem eos de terra Aegypti. * Eieci ergo eos de terra Aegypti, & eduxi eos in desertum. **[Leu.]** * || Et dedi eis præcepta mea, & iudicia mea ostendi eis, quæ faciens homo, vi- **Rom.** uet in eis. * || Insuper & sabbata mea dedi eis, vt essent signum inter me, & **[Exo.]** eos, & scirent quia ego Dñs sanctificans eos. * Et irritauerunt me domus Israël in deserto, in præceptis meis non ambulauerunt, & iudicia mea proiecerūt, quæ faciens homo uiuet in eis; & sabbata mea violauerūt vehementer; dixi ergo vt effunderem furorē meū super eos in deserto, & consumerem eos. * Et feci propter nomē meū, ne violaretur corā Gentibus, de quibus eieci eos in conspectu earum. * Ego igitur leuaui manum meā super eos in deserto, ne inducerē eos in terram, quam dedi eis, fluentem lacte, & melle, præcipuam terrarū omnium. * Quia iudicia mea proiecerūt, & in præceptis meis non ambulauerunt, & sabbata mea violauerunt: post idola enim cor eorū gradiebat. * Et pepercit oculus meus super eos vt nō interficerē eos, nec cōsumpsi eos in deserto: * Dixi autem ad filios eorū in solitudine, In præceptis patrū vestrorū nolite incedere, nec iudicia eorū custodiatis, nec in idolis eorū polluinini. * Ego Dñs Deus vestrorū in præceptis meis ambulate, iudicia mea custodite, & facite ea. * Et sabbata mea sanctificate, vt sint signum inter me & vos, & sciat quia ego sum Dñs Deus vester. * Et exacerbauerunt me filij: in præceptis meis non ambulauerunt, & iudicia mea non custodierūt vt facerent ea: quæ cum fecerit homo, uiuet in eis & sabbata mea violauerunt: & comminatus sum vt effunderem furorē meum super eos, & implerem iram meam in eis in deserto. * Aueri autē manum meam, & feci propter nomen meum, vt non violaretur coram Gentibus, de quibus eieci eos in oculis earum. * Iterum leuaui manum meam in eos in solitudine, vt disperderem illos in nationes, & ventilarem in terras: eo quod iudicia mea non fecissent, & præcepta mea reprobasent, & sabbata mea violassent, & post idola patrum suorum fuissent oculi eorum. * Ergo & ego dedi eis præcepta non bona, & iudicia, in quibus non uiuent. * Et pollui eos in muneribus suis, cum offerrent omne quod aperit vuluam, propter delicta sua; & sciant quia ego Dñs.

27 * Quamobrem loquere ad domum Israël, fili hominis: & dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Adhuc & in hoc blasphemauerit me patres vestri, cum spreuissent me contemnentes: & induxissent eos in Terrā, super quam leuaui manum meam vt darem eis: viderunt omnem collem excelsū, & omne lignū nemorosū, & immolauerunt ibi victimas suas: & dederunt ibi irritationem oblationis suæ, & posuerunt ibi odorem suauitatis suæ, & libauerunt libationes suas. * Et dixi ad eos: Quid est excelsus, ad quod vos ingredimini? & vocatur est nomen eius. Excelsus vique ad hanc diem. * Propterea dic ad domū Israël: hæc dicit Dñs Deus: Certē in via patrum vestrorū vos polluinini, & post offendicula eorum vos fornica-
mini: & in oblatione donorum vestrorū, cum traducitis filios vestros per ignem, vos polluinini in omnibus idolis vestris vsque hodie: & ego respondebo vobis domus Israël: Viuo ego dicit Dñs Deus, quia non respondebo vobis. * Neque cogitatio mentis vestræ fiet dicentium: Erimus sicut Gentes, & sicut cogitationes terræ vt colamus ligna & lapides. * Viuo ego, dicit Dñs Deus, quoniam in manu forti, & in brachio extento, & in furore effuso regnabo super vos. * Et educam vos de populis: & congregabo vos de terris, in quibus dispersi estis, in manu valida, & in brachio extento, & in furore effuso regnabo super vos. * Et adducam vos in desertum populorum, & iudicabor vobis cum ibi facie ad faciam. * Sicut iudicio contendam aduersum patres vestros in deserto terræ Aegypti, sic iudicabo vos, dicit Dñs Deus. * Et subiiciam vos scepro meo, & inducam vos in vinculis sœderis. * Et eligam de vobis transgressores, & impios, & de terra incolatus eorum educam eos, & in terram Israël non ingredientur: & scietis quia ego Dominus. * Et vos domus Israël: Hæc dicit Dñs Deus: Singuli post idola vestra ambulate, & seruite eis. Quod si & in hoc non audieritis me, & nomen meū sanctum pollueritis vltra in muneribus vestris, & in idolis vestris: in monte sancto meo, in monte excelsso Israël, ait Dñs Deus, ibi seruiet mihi omnis domus Israël omnes, inquam, in terra, in qua placebit mihi, & ibi quæram primitias vestras, & initium decimarum vestrarum in omnibus sanctificationibus vestris. In odore suauitatis percipiam vos, cum eduxero vos de populo, & congregaui vos de terris, in quas dispersi estis, & sanctificabo in vobis oculis nationū. * Et scietis quia ego Dñs, cum induxero vos ad terram Israël in terram, pro qua leuaui manum meam

meū, vt darem eam patribus vestris. Et recordamini ibi viarum vestrarum, & omnium scelorum vestrorum, quibus polluti estis in eis: & displicebitis vobis in conspectu vestro in omnibus malitiis vestris, quas fecistis. Et scietis quia ego Dñs, cum benefecero vobis propter nomen meum, & non secundum vias vestras malas, neque secundum scelera vestra pessima domus Israël, ait Dñs Deus. Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: Fili hominis, pone faciem tuam cōtra viam Austris, & fili ad Africum, & propheta ad saltum agri meridiani. Et dices saltui meridiano: Audi verbum Domini: hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego succendam in te ignem & comburam in te omne lignum viride, & omne lignum aridum: non extinguetur flamma succensionis: & comburetur in ea omnis facies ab Austro vsq; ad Aquilonem. Et videbit vnuerſa caro, quia ego Dominus succendi eam, nec exstinguetur. Et dixi: A, a, a, Do- mine Deus: ipsi dicunt de me: Nunquid non per parabolas loquitur iste?

CAP. XXI.

Vaticinatur horridū ac multiplicem gladium venturum super Ierusalem, & super filios Ammon, a rege Babylonis: quæ eandem etiam in terra sua iudicandus est, penitusque dissipandus.

Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: Fili hominis, pone faciem tuam ad Ierusalem, & stilla ad sanctuaria, & A propheta contra humum Israël: Et dices terræ Israël: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te, & eiciam gladiū meum de vagina sua, & occidam in te iustum & impium. Pro eo autem quod occidi in te iustum & impium, idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab Austro vsq; ad Aquilonem: Vt sciat omnis caro quia ego Dñs eduxi gladium meum de vagina sua irruocabilem. Et tu fili hominis ingemisce in contritione lumborum, & in amaritudinibus ingemisce coram eis. Cumque dixerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro auditu: quia venit, & tabescet omne cor, & dissoluentur vnuerſæ manus: & infirmabitur omnis spiritus, & per cuncta genua fluent aquæ: ecce venit, & fiet, ait Dominus Deus. Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis propheta, & dices: Hæc dicit Dñs Deus: Loquere: Gladius, gladius exacutus est, & limatus. Vt cædat victimas, exacutus est: vt splendeat, limatus est: qui moues sceptrum filij mei, succidisti omne lignum. Et dedi cum ad læuigandum, vt teneatur manu, iste exacutus est, vt gladius, & iste limatus est, vt sit in manu interficientis. Clama, & vlula fili hominis, quia hic

factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israël qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo meo, idcirco plaudite super femur, quia probatus est: & hoc cum sceptrum subuerterit, & non erit, dicit Dñs Deus. Tu ergo fili hominis propheta, & percutite manu ad manum, & duplicetur gladius, ac triplicetur gladius interfectorum: hic est gladius occisionis magnæ, qui obstupescet eos facit, & corde tabescere, & multiplicat ruinas. In omnibus portis eorum dedi conturbationem gladij acuti, & limari ad fulgendum, amicti ad cædem. Esaciero, vade ad dexteram suæ ad sinistram, quocumque faciei tuæ est appetitus. Quia & ego plaudam manu ad manum, & implebo indignationem meam, ego Dominus locutus sum. Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Et tu fili hominis pone tibi duas vias vt veniat gladius regis Babylonis: de terra vna egredientur ambæ: & manu capiet coniecturam, in capite vix ciuitatis conciet. Viam pones vt veniat gladius ad Rabbath filiorum Ammon, & ad Iudā in Ierusalem munitissimam. Stetit enim rex Babylonis in biuijs, in capite duarū viarum, diuinationem querens, commiscens sagittas: interrogauit idola, exta consuluit. Ad dexteram eius facta est diuinitas super Ierusalem, vt ponat arietes, vt aperiat os in cæde, vt eleuet vocem in vlulatu, vt ponat arietes contra portas, vt comportet aggerem, vt ædificet munitiones. Eruntque quasi consules frustra oraculum in oculis eorum, & sabbatorū oriū imitantes: ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum. Idcirco hæc dicit Dñs Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis vestræ, & reuelastis prauaricationes vestras, & apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris: pro eo, inquam, quod recordati estis, manu capiemini. Tu autē profane, impie dux Israël, cuius venit dies in tempore iniquitatis præfinita: Hæc dicit Dñs Deus: Aufer cidarim, tolle coronam: nonne hæc est, quæ humilem subleuauit, & sublimem humiliauit? Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem ponam eam: & hoc non factū est, donec veniret cuius est iudicium, & tradā ei. Et tu fili hominis propheta, & dic: Hæc dicit Dñs Deus ad filios Ammon, & ad opprobriū eorum, & dices: Mucro, mucro, euagina te ad occidendum, lima te vt interficias, & fulgeas, cum tibi viderentur vana, & diuinarentur mendacia: vt dareris super colla vulneratorū impiorum, quorum venit dies in tempore iniquitatis præfinita. Reuertere ad vaginam tuam, in loco in quo creatus es, in terra natiuitatis tuæ iudicabo

te, & effundam super te indignationem meam; in igne furoris mei sufflabo in te, dabōque te in manus hominum insipientium, & fabricantium interitum. Igni eris cibus, sanguis tuus erit in medio terræ, obliuioni traderis: quia ego Dominus locutus sum.

C A P. XXII.

Varia narrat scelera Ierosolymis perpetrata propter quæ dicit se super eos effusurum indignationem suam, narratque scelera sacerdotum, principum p̄fcedo prophetarum, ac populi terræ, ut nullus inueniatur sit qui pro auertendo furore Domini se opponeret.

ET factum est verbum Dñi ad me, dicens: "Et tu fili hominis nōne iudicas, nōne iudicas ciuitatem sanguinum?" & ostendes ei omnes abominaciones suas, & dices: Hæc dicit Dñs Deus: Ciuitas effundens sanguinem in medio sui, ut veniat tempus eius; & quæ fecit idola contra semetipsum, ut pollueretur: In sanguine tuo, qui à te effusus est, deliquisti: & in idolis tuis, quæ fecisti polluta es: & appropinquare fecisti dies tuos, & adduxisti tempus annorum tuorum: propterea dedi te opprobrium Gentibus, & irrisiōem vniuersis terris. Quæ iuxta sunt, & quæ procul à te, triumphabunt de te: sordida, nobilis, grandis interitum. Ecce principes Israël singuli in brachio suo fuerunt in te, ad effundendum sanguinem. Patrem & matrem contumeliis affecerunt in te, aduenam calumniati sunt in medio tuis, pupillū & viduam contristauerunt apud te: Sæctuaria mea spreuisti, & sabbata mea polluisti. Viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem: & super montes comederunt in te, scelus operati sunt in medio tui. Verecundiora patris discooperuerunt in te, immunditiam menstruatæ humiliauerunt in te: Et vnusquisq; in vxorem proximi sui operatus est abominationem, & socr nurum suam polluit nefariè, frater sororē suam filiā patris sui oppressit in te. Munera acceperunt, apud te ad effundendū sanguinem: & superabundantiam accepisti, & auari proximos tuos calumniabaris: mei q; oblita es ait Dñs Deus. Ecce cōplohi manus meas super auitatē tuā, quam fecisti: & super sanguinē qui effusus est in medio tui. Nunquid sustinebit cor tuum, aut præualebunt manus tuæ, in diebus, quos ego faciam tibi? ego Dñs locutus sum, & faciam. Et dispergam te in nationes, & vētilabo te in ætēras, & desicere faciam immunditiam tuā à te. Et possidebo te in conspectu Gentium: & scies quia ego Dñs. Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: Fili hominis, versa est mihi domus Israël D

|| Jer.
5.6.7.

in scoriam: omnes isti æs, & stannum, & ferrum, & plumbum in medio fornacis: scoria argenti facti sunt. Propterea hæc dicit Dñs Deus: Eo quod verbi estis omnes in scoriam, propterea ecce ego congregabo vos in medio Ierusalem, congregatione argenti, & æris, & stanni, & ferri, & plumbi in medio fornacis: ut succendam in ea ignem ad conflagrandum, sic congregabo in furore meo, & in ira mea & requiescam: & conflabo vos. Et congregabo vos, & succendam vos in igne furoris mei, & conflabo bimini in medio eius. Ut conflatur argentum in medio fornacis, sic eritis in medio eius: & scietis quia ego Dñs cum effuderim indignationem meam super vos. Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: Fili hominis, dic ei. Tu es terra immunda, & non completa in die furoris. Coniuratio prophetarum in medio eius, sicut leo rugiens, rapiensque prædā, animas deuorauerunt, opes & pretium acceperunt, viduas eius multiplicauerunt in medio illius. Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea: inter sanctum & profanum non habuerunt distantiam: & inter pollutum & mundum non intellexerunt: & à sabbatis meis auerterunt oculos suos, & coinquinabar in medio eorum. Principes eius in medio illius, quasi lupi rapientes prædā ad effundendum sanguinem & ad perdendas animas, & auarè ad sectanda lucra. Prophete autem eius inliebant eos absque temperamento, videntes vana, & diuinantes eis mendacium dicentes: Hæc dicit Dñs Deus, cum Dñs non sit locutus. Populi terræ calumniabantur calumniam, & rapiebant violentè regnum & pauperem affigebant, & aduenam opprimebant calumnia absque iudicio. Et quæsiui de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam: & non inueni. Et effudi super eos indignationem meam, in igne iræ meæ consumpsi eos: viam eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

C A P. V. T. XXIII.

Sub figura multiplicium suprorum duarum meretricum Oolba & Ooliba ac punitionis earum, ostendit Dominus variam idololatriam Samaria & Ierusalem, propter quam tradendi sunt in opprobrium Gentibus, quarum sunt idololatriam imitati.

ET factus est sermo Dñi ad me, dicens: Fili hominis, duæ mulieres filia matris vnus fuerunt, & fornicatæ sunt in Ægypto, in adolescentia sua fornicatæ sunt tibi: subactæ sunt vbera earum, & fractæ sunt mamme pubertatis earū. Nomina autē earum, Qolla maior

|| Mi-
chæ
3.d.11.
Seph.
3.a.3.

maior, & Ooliba soror eius minor: & habui eas, & pepererunt filios & filias. Porro earū nomina, Samaria Oolla, & Ierusalem Ooliba. * Fornicata est igitur super me Oolla, & insaniuit in amatoribus suis, in Assyrios propinquantibus, vestitos hyacintho, principes, & magistratus, iuvenes cupidinis, vniuersos equites, ascensores equorum. * Et dedit fornicationes suas super eos electos filios Assyriorum vniuersos: & in omnibus in quos insaniuit, in immunditiis eorum polluta est. * Insuper & fornicationes suas, quas habuerat in Ægypto, non reliquit: nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius, & illi confrugerūt vbera pubertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam. * Propterea tradidi eam in manus anatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum insaniuit libidine. * Ipsi dis-cooperuerunt ignominiam eius, filios & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio: & factæ sunt famosæ mulieres, & iudicia perpetrauerunt in ea. * Quod cum vidisset soror eius Ooliba, plusquam illa insaniuit libidine: & fornicationem suam super fornicationem sororis suæ: ad filios Assyriorum præbuit impudenter, ducibus & magistratibus ad te venientibus, indutis veste varia, equitibus qui vectabantur equis, & adolescentibus forma cunctis egregia. * Et vidi quod polluta esset via vna ambarum. * Et auxit fornicationes suas: cumque vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldæorum expressas coloribus, & accinctos balteis renes, & tiaras tinctas in capitis eorum, formam ducum omnium, similitudinem filiorum Babylonis, terræque Chaldæorum, in qua orti sunt, insaniuit super eos concupiscentia oculorum suorum, & misit nuntios ad eos in Chaldæā. Cumque venissent ad eam filij Babylonis ad cubile mammarum, polluerūt eam stupris suis, & polluta est ab eis, & saturata est anima eius ab illis. * Denudauit quoque fornicationes suas, & discooperuit ignominiam suam: & recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea à sorore eius. * Multiplicauit enim fornicationes suas, recordans dies adolescentiæ suæ, quibus fornicata est in terra Ægypti. * Et insaniuit libidine super concubitus eorum, quorum carnes sunt ut carnes asinorum; & sicut fluxus equorum, fluxus eorum. * Et visitasti scelus adolescentiæ tuæ, quando subacta sunt in Ægypto vbera tua, & confractæ sunt māmæ pubertatis tuæ. * Propterea Ooliba, hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus satiata est anima tua: & congregabo eos aduersū te in circuitu

23 * Filios Babylonis, & vniuersos Chaldæos, nobiles, tyrannosque, & principes, omnes filios Assyriorum, iuvenes forma egregia, ducēs, & magistratus vniuersos, principes principum, & nominatos ascensores equorum: & venient super te instructi curru & rota, multitudo populorum: lorica, & clypeo, & galea armabuntur contra te vndique; & dabo corā eis iudicium, & iudicabunt te iudiciis suis. * Et ponam zelum meum in te, quem exercent tecum in furore: nasum tuum, & aures tuas præcident: & quæ remanserint, gladio concident: ipsi filios tuos, & filias tuas capient: & nouissimum tuum deuorabitur igni. * Et denudabunt te vestimentis tuis, & tollent vasa gloriæ tuæ. * Et requiescere faciam scelus tuū de te, & fornicationem tuam. * De terra Ægypti: nec leuabis oculos tuos ad eos, & Ægypti non recordaberis amplius. * Quia hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego tradam te in manus eorum, quos odisti, in manus, de quibus satiata est anima tua. * Et agent tecum in odio, & tollent omnes labores tuos, & dimittent te nudā, & ignominia plenā, & reuelabitur ignominia fornicationū tuarū, scelus tuū, & fornicationes tuæ. * 30 * Eecerunt hæc tibi, quia fornicata es post Gentes, inter quas polluta es in idolis earum. * In via sororis tuæ ambulasti, & dabo calicem eius in manu tuā. * 32 * Hæc dicit Dñs Deus: Calicem sororis tuæ bibes profundum & latum: eris in derisum, & in subannationem, quæ est capacissima. * Ebrietate, & dolore repleberis: calice mæroris, & tristitiæ, calice sororis tuæ Samariæ. * 34 * Et bibes illud, & epotabis vsque ad feces, & fragmenta eius deuorabis, & vbera tua lacerabis: quia ego locutus sum, ait Dñs Deus. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Quia oblita es mei, & proiecasti me post corpus tuum, tu quoque porta scelus tuum, & fornicationes tuas. * Et ait Dñs ad me, dicens: Fili hominis, numquid iudicas Oollam, & Oolibam, & annuntias eis scelera earum? * Quia adulteratæ sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatæ sunt: insuper & filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt eis ad deuorandum. * Sed & hoc fecerunt mihi: polluerunt sanctuarium meum in die illa, & fabbata mea profanauerunt. * Cumque immolarent filios suos idolis suis, & ingrederentur sanctuarium meum in die illa ut polluerent illud: etiam hæc fecerūt in medio domus meæ. * Miserunt ad viros venientes de longe, ad quos nuntium miserant: itaque ecce venerunt: quibus te lauasti, & circumlinisti fribus oculis tuos, & ornata es mundo muliebri. * Sed disti in lecto pulcherrimo, & mensa or-

nata est ante te: thymiamam meam, & vnguentum meum posuisti super eam. * Et vox multitudinis exultantis erat in ea, & in viris, qui de multitudine hominū adducebantur, & veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorū, & coronas speciosas in capitibus eorum. * Et dixi ei, quæ attrita est in adultē-
 43 riis: Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam hæc. * Et ingressi sunt ad eam
 44 quasi ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur ad Oollam, & Oolibam, mulieres nefarias. * Viri ergo iusti, sunt
 45 hi iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effundētium sanguinem: quia adulteræ sunt, & sanguis in manibus earū. * Hæc enim dicit Dñs Deus: Adduc
 46 ad eas multitudinem, & trade eas in tumultum, & in rapinā: * Et lapidentur lapidibus populi, & confodiantur gladiis eorum: filios, & filias earum interficiet, & domos earum igne succedent.
 47 * Et auferam scelus de terra, & dicent omnes mulieres ne faciant secundum
 48 scelus earū. * Et dabunt scelus vestrum super vos, & peccata idolorū vestrorum portabitis: & scietis quia ego Dñs Deus.

C A P. XXIV.

Sub figura olla, electioribus carnum parribus ac ossibus plena: ignique admodum, & sub figura mortis uxoris Ezechielis, pro qua iussus est nullum facere luctum, significat Dominus domum Israël in exitum tradendam, filiosque eius cruciandos, nullo sequente luctu præ animi stupore.

ET factum est verbum Dñi ad me in Anno nono, in mense decimo, decima die mensis, dicens: * Fili hominis scribe tibi nomen diei huius, in qua confirmatus est rex Babylonis aduerfum Ierusalem hodie. * Et dices perproverbium ad domum irritatricem parabolam: & loqueris ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Pone ollam; pone, inquam, & mitte in eam aquā. * Congere frusta eius in eam, omnem partē bonam, femur & armum, electa & ossibus plena. * Pinguissimum pecus assume, cōpone quoque fruges ossū sub ea: efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Vx ciuitati sanguinum olla, cuius rubigo in ea est, & rubigo eius nō exiit de ea: per partes & per partes suas eiice eam: non cecidit super eam fors. * Sanguis enim eius in medio eius est, super limpidissimam petram effudit illum: non effudit illum super terram vt possit operiri puluere. * Vt superinducerem indignationem meam, & vindictā vlciscerer: dedi sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: [Vx ciuitati sanguinum, cuius ego grandē faciam pyram. * Con-

gere ossa, quæ igne succendā: consumētur carnes, & coquetur vniuersa cōpositio, & ossa tabescent. * Pone quoque eam super prunas vacuum, vt incalcescat & liquefat æs eius: & confuetur in medio eius inquinamentum eius & confumatur rubigo eius: multo labore sudatum est, & non exiit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem. * Immunditia tua execrabilis: quia mundare te volui, & non es munda: a sordibus tuis: sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationē meam in te. * Ego Dñs locutus sum: Veniet & faciā: non transeam, nec parcam, nec placabor iuxta vias tuas, & iuxta adinventiones tuas iudicabo te, dicit Dñs. * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, ecce ego tollo à te desiderabile oculorū tuorū in plaga: & non planges, neque plorabis, neque fluent lacrymæ tuæ. * Ingemisce tacens, mortuorum luctum non facies: corona tua circumligata sit tibi, & calceamenta in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. * Locutus sum ergo ad populum manē, & mortua est vox mea vespere: fecique manē sicut præceperat mihi. * Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis, quid ista significant, quæ tu facis? * Et dixi ad eos: Sermo Dñi factus est ad me, dicens: * Loquere domui Israël. * Hæc dicit Dñs Deus. Ecce ego pollui sanctuariū meū, superbiam imperij vestri, & desiderabile oculorum vestrorum, & super quo pauet anima vestra: filij vestri, & filiæ vestræ, quas reliquistis, gladio cadent. * Et facietis sicut feci: Ora amictu non velabit, & cibos lugentium non comedetis. * Coronas habebitis in capitibus vestris, & calceamenta in pedibus: non plangetis, neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, & vnuquisque gemet ad fratrē suum. * Erigitur Ezechiel vobis in portentum: iuxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit istud: & scietis quia ego Dñs Deus. * Et tu fili hominis, ecce in die, quā tollā ab eis fortitudinem eorum, & gaudium dignitatis & desiderium oculorū eorum, super quo requiescunt animæ eorum, filios & filias eorū. * In die illa cum venerit fugiens ad te, vt annuntiet tibi. * In die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo, qui fugit; & loqueris, & non silebis ultra: erisque eis in portentum, & scietis, quia ego Dominus.

C A P. XXV.

Regionibus Ammon, Moab, Idumææ, & Palestina minatur Dominus exitū, eo quod filios Israël afflixerint, & de ipsorum afflictione exultauerint.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens. * Fili hominis pone faciē tuā con-

[i]Nab. cit Dñs Deus: [Vx ciuitati sanguinum, cuius ego grandē faciam pyram. * Con-

contra filios Ammon, & prophetabis
de eis. * Et dices filiis Ammon: Audite
verbum Domini Dei: Hæc dicit Domi-
nus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge-
euge super sanctuarium meum, quia pol-
lutum est; & super terrâ Israël, quoniâ
desolata est; & super domum Iuda, quo-
niâ ducti sunt in captiuitatem: * Idcirco
ego tradam te filiis orientalibus in
hereditatem, & collocabunt caulas tuas
in te, & ponent in te tentoria sua: Ipsi
comedent fruges tuas: & ipsi bibent lac
tuum. * Daboque Rabbath in habitaculum
camelorum, & filios Ammon in cubile pe-
corum: & scietis quia ego Dñs. * Quia
hæc dicit Dñs Deus: Pro eo quod plau-
sisti manu, & percussisti pede, & gaudi-
sa es ex toto affectu super terram Israël:
* Idcirco ecce ego extendâ manum meam
super te, & tradâ te in direptionem Gen-
tium, & interficiâ te de populis, & per-
dam de terris, & conteram: & scies quia
ego Dñs. * Hæc dicit Dñs Deus: Pro eo
quod dixerunt Moab & Seir: Ecce sicut
omnes Gentes, domus Iuda: * Idcirco
ecce ego aperiam humerum Moab, de
ciuitatibus, de ciuitatibus, inquâ, eius, &
de finibus eius, in clypeas terræ Bethie-
simoth, & Beelmeon, & Cariathaim, fi-
liis Orientis cum filiis Ammon, & dabo
eam in hereditatem: vt non sit vltra
memoria filiorum Ammon in Gentibus:
* Et in Moab faciam iudicia: & scient
quia ego Dñs. * Hæc dicit Dñs Deus: Pro
eo quod fecit Idumæa vltionem vt se
vindicaret de filiis Iuda, peccauitque
delinquens, & vindictam expetiuit de
eis: * Idcirco hæc dicit Dñs Deus: Ex-
tendam manum meam super Idumæam,
& auferâ de ea hominem & innocentem,
& faciam eam desertâ ab Austro: & qui
sunt in Dedan, gladio cadent. * Et dabo
vltionem meam super Idumæam per
manum populi mei Israël: & facient in
Edom, iuxta iram meâ, & furorē meum:
& scient vindictam meam, dicit Domi-
nus Deus. * Hæc dicit Dñs Deus: Pro eo
quod fecerunt Palæstini vindictam, &
vlti se sunt toto animo, interficientes,
& implentes inimicitias veteres: Pro-
pterea hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego
extendam manum meam super Palæsti-
nos, & interficiam interfectores: & per-
dam reliquias maritimæ regionis: fa-
ciâmq; in eis vltiones magnas arguens
in furore, & scient quia ego Dñs, cum
dederō vindictam meam super eos.

CAP. XXVI.

*Tyri incluya urbem prædicat Dominus
euerfionem: eo quod super vastatione
Ierusalem exulsauerit.*

ET factum est in vndecimo anno pri-
ma mensis, factus est sermo Dñi ad
me, dicens: * Fili hominis, pro eo
quod dixit Tyrus de Ierusalem: Euge

confractæ sunt portæ populorum, con-
uersa est ad me: implebor, deserta est.
3 * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Ecce
ego super te Tyre, & ascendere faciam
ad te gentes multas, sicut ascendit ma-
re fluctuans. * Et dissipabunt muros Tyri,
& destruent turres eius: & radam pul-
uerem eius de ea, & dabo eam in lim-
pidissimam petram. * Siccatio fagenarum
erit in medio maris, quia ego locutus
sum, ait Dñs Deus: & erit in direptionem
Gentibus. * Filii quoque eius, que
sunt in agro, gladio interficientur: &
7 scient quia ego Dominus. * Quia hæc
dicit Dominus Deus: ecce ego adducam
ad Tyrum Nabuchodonosor regem Ba-
bylonis ab Aquilone, regem regum, cum
equis, & curribus, & equitibus, & cœru,
8 populorum magno. * Filias tuas, que
sunt in agro, gladio interficiet: & circū-
dabit temunitionibus, & comportabit
aggerem in gyro: & eleuabit contra te
9 clypeum. * Et vineas, & arietes tempera-
bit in muros tuos, & turres tuas de-
10 struet in armatura sua. * Inundatione
equorum eius operiet te puluis eorum:
sonitu equitum, & rotarum, & currum
moueantur muri tui, cum ingressus
fuerit portas tuas quasi per introitum
11 urbis dissipatæ. * Ungulis equorum suo-
rum conculcabit omnes plateas tuas:
populum tuum gladio cadet, & statu-
12 tæ nobiles in terram corruent. * Vasta-
bunt opes tuas, diripient negotiationes
tuas & destruent muros tuos, & domos
tuas preclaras subuertent: & lapides tuos
& ligna tua, & puluerem tuum in medio
13 aquarum ponent. * Et quiescere faciam
multitudinem cantorum tuorum, & 7
C sonitus cithararum tuarum non audietur
14 amplius. * Et dabo te in limpidissimam
petrâ, siccatio fagenarum eris, nec ædifi-
caberis vltra: quia ego locutus sum, ait
15 Dominus Deus. * Hæc dicit Dñs Deus
Tyro: Nunquid non ad sonitu ruinæ tuæ,
& gemitu interfectorum tuorum, cum
occisi fuerint in medio tui, commoue-
16 buntur insule? * Et descendēt de sedibus
suis omnes principes maris: & auferent
exuias suas, & vestimenta sua varia
abicient, & induentur stupore: in terrâ
sedebunt, & attoniti super repentino
17 casu tuo admirabuntur: * Et affumentes
super te lamentum, dicent tibi: Quomodo
peristi, quæ habitas in mari, urbs incli-
ta, quæ fuisti fortis in mari cum ha-
bitatoribus tuis, quos formidabant vni-
18 uersi. * Nunc stupebunt naues in die pa-
duoris tui: & turbabuntur insule in mari.
19 eo quod nullus egrediatur ex te. * Quia
hæc dicit Dñs Deus: Cum dederō te vr-
bem desolatam, sicut ciuitates quæ non
habitauerunt: & adduxerō super te aby-
20 sum, & operuerint te aquæ multæ: * Et
detraxero te cum his qui descendunt in
lacum

lacum ad populum sempiternum, & collocauero te in terra nouissima sicut solitudines veteres, cum his qui deducuntur in lacum, vt non habiteris: porro cum dederò gloriam in terra viuentium, in nihilum redigam te, & non eris, & requisita non inuenieris vltra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

CAPVT XXVII.

Tyri urbis maritima ac opulentiſſima ruina deſcribitur enarratis mercibus quæ à quaque regione ad eam deſerri ſolent.

Eccens: "Tu ergo fili hominis aſſume ſuper Tyrum lamentum: " Et dices Tyro: quæ habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad inſulas multas: Hæc dicit Dñs Deus. O Tyre, tu dixiſti: Perfecti decoris ego ſum, & in corde maris ſita. Finitimi tui, qui te ædificauerunt, impleuerunt decorem tuum: abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabularis maris, cedrũ de Libano tulerunt vt facerent tibi malum. " Quercus de Baſan dolauerunt in remos tuos: & tranſtra tua fecerunt tibi ex ebore Indico, & prætoriola de Inſulis Italiz. " Byſſus varia de Ægypto texta eſt tibi in velum vt poneretur in malo: hyacinthus & purpura de inſulis Eliſa facta ſunt operimentũ tuum. " Habitatores Sidonis & Aradij fuerunt remiges tui: ſapientes tui, Tyre, facti ſunt gubernatores tui. " Senes Giblij, & prouidetes eius, habuerunt notas ad miniſterium variæ ſupelleſtilis tuæ: omnes naues maris, & nauæ earũ fuerunt in populo negotiationis tuæ. " Perſæ & Lidij, & Libyes erant in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeum, & galeam ſuſpenderunt in te pro ornatu tuo. " Filij Aradij cum exercitu tuo erāt ſuper muros tuos in circuitu: ſed & Pygmæi, qui erāt in turribus tuis, pharetras ſuas ſuſpenderunt in muris tuis per gyrũ: ipſi conpleuerunt pulchritudinem tuam. " Carthaginēſes negotiatores tui à multitudine cunctarũ diuitiarum, argento, ferro, ſtanno, plũbũque, repleuerunt nundinas tuas. " Græcia, Thubal, & Moſoch, ipſi inſtitores tui in incipia, & vaſa ærea aduexerunt populo tuo. " De domo Thogorma, equos, & equites, & mulos adduxerunt ad forum tuum. " Filij Dedan negotiatores tui inſulæ multæ, negotiatio manus tuæ: dentes eburneos & hebeninos commutauerunt in pretio tuo. " Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, & purpuram & ſcutulata, & byſſum, & ſericum, & chodchod propoſuerunt in mercatu tuo. " Iuda & terra Iſraël ipſi inſtitores tui in frumento primo, baſamũ, & mel, & oleum, & refinam propoſuerunt in nundinis tuis

18 " Damascenus negotiator tuus in multitudine operũ tuorum, in multitudine diuerſarum opum in vino pingui in lanis coloris optimi. " Dan, & Græcia, & Moſel, in nundinis tuis, propoſuerunt ferrum fabrefactũ: ſtaſte & calamus in negotiatione tua. " Dedan inſtitores tui in tapetibus ad ſedendũ. " Arabia & vniuerſi principes Cedar, ipſi negotiatores manus tuæ: cum agnis, & arietibus, & hœdis venerũt ad te negotiatores tui. " Veditores Saba, & Reemas, ipſi negotiatores tui: Cum vniuerſis primis aromatibus, & lapide pretioſo, & auro, quod propoſuerunt in mercatu tuo. " Haran, & Chene, & Edẽ, negotiatores tui: Saba, Affur, & Chelmad, venditores tui. " Ipſi negotiatores tui multifariam inuolucris hyacinthi, & polymitorum, gazarũque pretioſarũ, quæ obuolutæ & aſtrictæ erant funibus: cedros quoque habebant in negotiationibus tuis. Naues maris, principes tui in negotiatione tua: & repleta es, & gloriſicata nimis in corde maris. " In aquis multis adduxerunt te remiges tui: ventus auſter contriuit te in corde maris. " Diuitiæ tuæ, & theſauri tui & multiplex inſtrumentũ tuum nauæ tui, & gubernatores tui, qui tenebant ſupelleſtilem tuam & populo tuo præerant: viri quoque bellatores tui, qui erant in teſſeru vniuerſa multitudine tua, quæ eſt in medio tui: cadet in corde maris in die ruinæ tuæ. " A fonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur claſſes. " Et deſcendent de nauibus ſuis omnes qui tenebant remum: nauæ & vniuerſi gubernatores maris in terra ſtabunt: & eiulabunt ſuper te voce magna, & clamabunt amarè: & ſuperficiant puluerem capitis ſuis, & cinere conſpergentur. " Et radet ſuper te caluitium, & accingentur ciliis: & plorabũt te in amaritudine animæ ploratu amariffimo. " Et aſſument ſuper te carmen lugubre: & plagent te: Quæ eſt vt Tyrus, quæ obmutuit in medio maris: Quæ in exitu negotiationũ tuarum de mari impleſti populos multos in multitudine diuitiarum tuarum, & populorum tuorum diſtaſti reges terræ. " Nunc cõtrita es à mari, in profundis aquarum opes tuæ, & omnis multitudo tua, quæ erat in medio tui, ceciderunt. " Vniuerſi habitatores inſularum obſtupuerunt ſuper te: & reges earum omnes tempeſtate percuſi mutauerunt vultus. " Negotiatores populorum ſibilaerunt ſuper te: ad nihilum deducta es, & non eris vſque in perpetuum.

CAPVT XXVIII.

Ruina regis Tyri, maxima gloria prius exaltari, ob nimiam ipſius ſuperbiam aliãſque iniquitates: ſimiliter & vaſtatio Sidonis, ac reductio filiorum Iſraël

*Israel in terram suam, vastatis ipso-
rum inimicis.*

Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: **F**ili hominis, dic principi Tyri: Hec a dicit Dñs Deus: Eo quod eleuatum est **A** cor tuum, & dixisti: Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi in corde maris: cum sis homo, & non Deus, & dedisti cor tuum quasi cor Dei. * Ecce sapientior es **I**u Daniele: omne secretum non est absconditum a te. * In sapientia & prudentia tua **4** fecisti tibi fortitudinem: & acquisisti aurum & argentum in thesauris tuis. * In multitudine sapientie tue, & in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem: & eleuatum est cor tuum in robore tuo. * **6** Propterea hæc dicit Dñs Deus: Eo quod eleuatum est cor tuum quasi cor Dei: * idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos gentium: & nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientie tue, & polluent decorem tuum. * Interficiant, & detrahent te: & morieris in interitu occisorum in corde maris. * Numquid **9** dicens loqueris: Deus ego sum, coram interficientibus te: cum sis homo, & non Deus, in manu occidentium te? * **10** Moriente ierocisciforum morieris in manu alienorum: quia ego locutus sum, ait Dñs Deus. * Et factus est sermo Dñi ad me, dicens: Fili hominis leua plantam super regem Tyri: * & dices ei: Hæc dicit Dñs Deus: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, & perfectus decore, * in **13** deliciis paradisi Dei fuisti: omnis lapis pretiosus operimentum tuum: sardius, topazius, & iaspis, chrysolitus, & onyx, & berillus, sapphirus, & carbunculus, & smaragdus: aurum opus decoris tui: & foramina tua in die, qua conditus es, **14** præparata sunt. * Tu cherub extensus, & protegens, & posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti. * Perfectus in viis tuis a die constitutionis tue, donec inuenta est iniquitas in te. * In multitudine negotiationis **16** tue repleta sunt interiora tua iniquitate & peccasti: & eieci te de monte Dei, & perdidisti te, & cherub protegens, de medio lapidum ignitorum. * Et eleuatum est cor tuum in decore tuo, perdidisti sapientiam tuam in decore tuo, in terra proieci te: ante faciem regum dedi te ut cerne- **17** rent te. * In multitudine iniquitatum **18** tuarum, & iniquitate negotiationis tue polluisti sanctificationem tuam: producam ergo ignem de medio tui, qui comedat te, & dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te. * Omnes, qui viderint te in Gentibus, **19** obstupescunt super te: nihili factus es, & non eris in perpetuum. * Et factus **20** est sermo Dñi ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra Sidonem: & prophetabis de ea, * & dices: **22**

Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te **S**idon, & glorificabor in medio tui: & scient quia ego Dñs, cum fecero in ea **23** iudicia, & sanctificatus fuero in ea. * Et imitabitur ei pestilentiam, & sanguinem in plateis eius: & conuertent interferti in medio eius gladio per circuitum: & **24** scient quia ego Dominus. * Et non erit ultra domui Israël offensiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens undique per circuitum eorum, qui aduersantur eis: & scient quia ego Dominus Deus. * Hæc dicit Dñs Deus: Quando **25** congregauero domum Israël de populis, in quibus dispersi sunt, sanctificabor in eis coram Gentibus: & habitabit in terra sua, quam dedi seruo meo Iacob. **26** * Et habitabunt in ea securi: & ædificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus, qui aduersantur eis per circuitum: & scient quia ego Dominus Deus eorum.

CAP. XXIX.

Aduersus regem Egypti ac regnum eius, in solitudinem redigendum, post 40. tamen annos reuocandum, licet non ad pristinam gloriam. Terra Egypti datur Nabuchodonosor, eo quod cum suo exercitu laborauerit deuastando Tyrum.

In anno decimo, decimo mense, vndecima die mensis, factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Egypti, & prophetabis de eo, & de **3** Egypto vniuersa: * Loquere, & dices: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te Pharaon rex Egypti draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum, & **4** dicens: Mens est fluuius, & ego feci me metipsum. * Et ponam frenum in maxillis tuis: & agglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis: & extraham te de medio fluminum tuorum, & vniuersi **5** pisces tui squamis tuis adhærebunt. * Et proiciam te in desertum: & omnes pisces fluminis tui: super faciem terre cades, non colligeris, neque congregaberis: **6** bestis terræ, & volatilibus cæli dedi te ad deuorandum. * Et sciant omnes habitatores Egypti quia ego Dñs: || pro eo || **1**sa. quod fuisse baculus arundineus domui **36. b.** Israël. * Quando apprehenderunt te manu & contraxerunt es, & lacerasti omnem humerum eorum: & inuidentibus eis super te, comminutus es, & dissoluisti omnes renes eorum. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego adducam super te gladium: & interficiam de te hominem & iumentum. * Et erit terra Egypti in desertum, & in solitudinem: & scient quia ego Dominus: pro eo quod dix- **9** eris: Fluuius meus est, & ego feci eum. **10** Idcirco ecce ego ad te, & ad flumina tuas:

tua : dabóque terram Ægypti in solitudines, gladio dissipatam, à turre Syenæ usque ad terminos Æthiopiz. * Non pertransibit eam pes hominis, neque pes iumenti gradietur in ea : & non habitabitur quadraginta annis. * Dabóque Terram Ægypti desertam in medio terrarum desertarum, & ciuitates eius in medio urbium subuersarum, & erunt desolatæ quadraginta annis & dispergam Ægyptios in nationes, & ventilabo eos in terras. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Post finem quadraginta annorum congregabo Ægyptum de populis, in quibus dispersi fuerant. * Et reducam captiuitatem Ægypti, & collocabo eos in terra Phathures, in terra natiuitatis suæ : & erunt ibi in regnum humile : * Inter cætera regna erit humillima, & non eleuabitur ultra super nationes, & imminuam eos ne imperent Gentibus. * Neque erunt ultra domui Israel in confidentia, docentes iniquitatem, vt fugiant, & sequantur eos: & scient quia ego Dñs Deus. * Et factum est in vigesimo & septimo anno, in primo, in vna mensis: factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis, Nabuchodonosor rex Babylonis seruire fecit exercitum suum seruitute magna aduersus Tyrum: omne caput decaluatum, & omnis humerus depilatus est: & merces nõ est reddita ei, neque exercitui eius, de Tyro, pro seruitute, qua seruauit mihi aduersus eam. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in terra Ægypti & accipiet multitudinem eius, & depredabitur manubias eius, & diripiet spolia eius: & erit merces exercitui illius & operi, quo seruauit aduersus eam: dedi ei terram Ægypti, pro eo quod laborauerit mihi, ait Dñs Deus. * In die illo pullulabit cornu domui Israel, & tibi dabo apertum os in medio eorum: & scient quia ego Dominus.

C A P. XXX.

Omnes vrbes Ægypti per regem Babylonis vastabuntur.

ET factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis propheta, & dic: Hæc dicit Dñs Deus: Vlulate, vz, vz dici: * quia iuxta est dies, & appropinquat dies Dñi: dies nubes, tempus Gentium erit. * Et veniet gladius in Ægyptum: & erit pavor in Æthiopia, cum ceciderint vulnerati in Ægypto, & ablata fuerit multitudo illius, & destructa fundamenta eius. * Æthiopia, & Libya, & Lydi, & omne reliquum vulgus, & Chub, & filij terræ fœderis, cum eis gladio cadent. * Hæc dicit Dominus Deus: Et corruent fulcientes Ægyptum & destruetur superbia imperij eius: à turre Syenæ gladio cadent in ea ait

Dñs Deus exercituum: * & dissipabuntur in medio terrarum desolatatum, & vrbes eius in medio ciuitatum desertarum erunt. * Et scient quia ego Dominus: cum dederò ignem in Ægypto, & attriti fuerint omnes auxiliares eius: * In die illa egredientur nuntij à facie mea in trieribus, ad conterendam Æthiopia confidentiam: & erit pavor in eis in die Ægypti, quia absque dubio veniet. * Hæc dicit Dominus Deus: Cessare faciam multitudinem Ægypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis. * Ipse & populus eius cum eo, fortissimi Gentium adducentur ad disperdendam terram: & euaginant gladios suos super Ægyptum: & implebunt terram interfecis. * Et faciam alueos flus minù aridos, & tradam terram in manus pessimorum: & dissipabo terram & plenitudinem eius manu alienorum, ego Dominus locutus sum. * || Hæc dicit Dñs Deus: Et disperdam simulachra, & cessare faciã idola de Memphis: & dux de Terra Ægypti non erit amplius: & dabo terrorem in terra Ægypti. * Et disperdam terram Phathures, & dabo ignem in Taphnis, & faciam iudicia in Alexandria. * Et effundam indignationem meã super Pelusium robur Ægypti, & interficiam multitudinẽ Alexandriæ, & dabo ignem in Ægypto: quasi parituriens dolebit Pelusium, & Alexandria erit dissipata, & in Memphis angustia quotidiana. * Iuuenes Heliopoles & Bubasti gladio cadent, & ipsa captiua ducetur. * Et in Taphnis nigrescet dies, cum contriuero ibi scepra Ægypti, & defecerit in ea superbia potentia eius: ipsam nubes operiet, filia autem eius in captiuitatem ducentur. * Et iudicia faciam in Ægypto: & scient quia ego Dñs. * Et factum est in vndecimo anno, in primo mense, in septima mensis, factum est verbum Domini ad me dicens: * Fili hominis, brachium Pharaonis regis Ægypti confregi: & ecce non est obuolutum vt restitueretur ei sanitas, vt ligaretur pannis, & fasciaretur linteo, vt recepto robore posset tenere gladium. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad Pharaonem regẽ Ægypti, & comminuam brachium eius forte, sed contractum: & deiciam gladium de manu eius: & dispergam Ægyptum in Gẽtibus, & ventilabo eos in terris. * Et confortabo brachia regis Babylonis, dabóque gladium meum in manu eius: & confringam brachia Pharaonis, & gement gemitibus interfecti coram facie eius. * Et confortabo brachia regis Babylonis, & brachia Pharaonis concident: & scient quia ego Dñs, cum dederò gladiũ meum in manu regis Babylonis, & extenderit eum super

super Terram Ægypti. * Et dispergam Ægyptum in nationes, & ventilabo eos in terras, & scient quia ego Dominus.

CAP. XXXI.

Sublimitatem regis Pharaonis cum Assur comparat, & vtriusque similem prædicit interitum.

ET factum est in anno vndecimo, tertio mense, vna mensis, factum est A verbum Dñi ad me, dicens: "Fili hominis dic Pharaoni regi Ægypti, & populo eius: Cui similis factus es in magnitudine tua? * Ecce Assur quasi cedrus in Libano, pulcher ramis, & frondibus nemorosus, excelsusque altitudine, & inter condensas frondes eleuatum est cacumen eius. * Aquæ nutrierunt illum, abyssus exaltauit illum: flumina eius manabant in circuitu radicum eius, & riuos suos emisit ad vniuersa ligna regionis. * Propterea eleuata est altitudo eius super omnia ligna regionis: & multiplicata sunt arbuta eius, & eleuati sunt rami eius præ aquis multis. * Cumque extendisset vmbra suam, in ramis eius fecerunt nidos omnia volatilia celi, & sub frondibus eius genuerunt omnes bestię saluum, & sub vmbaculo illius habitabat cœtus Gentium plurimarum. * Eratque pulcherrimus in magnitudine sua, & in dilatactione arbutorum suorum: erat enim radix illius iuxta aquas multas. * Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei, abietes non adæquauerunt summitatem eius, & platanus non fuerunt æque frödis illius: omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, & pulchritudini eius. * Quoniam speciosum feci eum, & multis, cödensque frondibus: & æmulata sunt eum omnia ligna voluptatis, quæ erant in paradiso Dei. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Pro eo quod sublimatus est in altitudine, & dedit summitatem suam virentem, atque condẽsam, & eleuatũ est cor eius in altitudine sua: Tradidit eum in manu fortissimi Gentium faciens faciem ei iuxta imperatũ eius eieci eum. * Et succidit eum alieni, & crudelissimi nationum, & proiciunt eum super montes, & in cunctis conuallibus corruet rami eius, & confringentur arbuta eius in vniuersis rupibus terræ: & recedent de vmbaculo eius omnes populi terræ, & relinquent eum. * In ruina eius habitauerunt omnia volatilia celi & in ramis eius fuerunt vniuersæ bestię regionis. * Quia ob rem nõ eleuabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarũ: nec ponet sublimitatẽ suã inter nemorosa atq; frödosa, nec stabit in sublimitate sua omnia, quæ irrigantur aquis: quia omnes traditi sunt in mortem ad terram vltimã, in medio filiorum hominum ad eos qui descendunt in lacum. * Hæc dicit Dñs Deus: In die quan-

do descendit ad inferos, induxi luctum, operui eum abyssus: & prohibui flumina eius, & coërcui aquas multas: contristatus est super eum Libanus, & omnia ligna agri concussa sunt. * A sonitu ruinæ eius commouit Gentes cum dedicerem eum ad infernum cum his qui descendeant in lacum: & consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia, atque præclara in Libano, vniuersæ quæ irrigabantur aquis. * Nam & ipsi cum eo descendent in infernũ ad interfectos gladio: & brachium vniuscuiusq; sedebit sub vmbaculo eius in medio nationum. * Cui assimilatus es o inclite atque sublimis inter ligna voluptatis? Ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram vltimã: in medio incircumforum dormies, cum eis qui interfecti sunt gladio: ipse est Pharaos, & omnis multitudo eius, dicit Dominus Deus.

CAP. XXXII.

Pharaos quantumvis sublimis, conrendendus est a rege Babylonis: cuius vastatione plurimi reges obstupescunt, pluresque nationes cum eo in abyssum detrahentur.

ET factum est, duodecimo anno, in mense duodecimo, in vna mensis, factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis assume lamentum super Pharaonem regem Ægypti, & dices ad eum: Leoni Gentiũ assimilatus es, & draconis, qui est in mari: & ventilabas cornu in fluminibus tuis, & cõturbabas aquas pedibus tuis, & concutebas flumina earũ. * Propterea hæc dicit Dñs Deus: Expandã super te rete meũ in multitudine populorum multorum, & extraham te in sagena mea. * Et proiciã te in terrã, & super faciẽ agri abiciam te: & habitare faciam super te omnia volatilia celi, & saturabo de te bestias vniuersæ terræ. * Et dabo carnes tuas super montes, & implebo colles tuos sanguine tuo. * Et irrigabo terram factore sanguinis tui super montes, & valles implebuntur ex te. * Et operiã eum extinctus fueris, celi, & nigrescere faciam stellas eius, solẽ nubeculã, & luna non dabit lumẽ suum. * Omnia luminaria cœli morere facia super te & dabo tenebras super terram tuam. * Hæc dicit Dñs Deus, cum ceciderint vulnerati tui in medio terræ, ait Dñs Deus. * Et irritabo cor populorum multorum, cum induxero contritionẽ tuã in Gentibus super terras, quas nescis. * Et stupescere facia super te populos multos: & reges eorũ horrore nimio formidabunt super te cum volare cœperit gladius meus super facies eorũ: & obstupescunt repente singuli pro anima sua in die ruinæ tuæ. * Quia hæc dicit Dñs Deus: Gladius regis Babylonis veniet tibi. * In gladiis sortium deiciam multitudinem

titudinē tuam: inexpugnabiles omnes Gentes hęc: & vastabitur superbiā Egypti, & dissipabitur multitudo eius. * Et perdam omnia iumenta eius, quę erant super aquas plurimas: & non conturbabit eas pes hominis vltřā, neque vngula iumentorum turbabit eas. * Tunc purissimas reddam aquas eorum, & flumina eorum quasi oleum adducam, ait Dñs Deus. * Cū dederō terram Egypti desolatam: deferetur autē terra ā plenitudine sua, quando percussēro omnes habitatores eius: & scient quia ego Dñs. * Planctus est, & plangēt eum: filii Gentium plangēt eum: super Egyptū, & super multitudinē eius plangent eū, ait Dñs Deus. * Et factū est in duodecimo anno, in quintadecima mensis, factū est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis cane lugubre super multitudinē Egypti: & detrahe eam ipsam, & filias Gentium robustarū ad terrā vltimā cū his, qui descēdunt in lacum. * Quo pulchrior es? descende, & dormi cū incircumcisīs. * In medio interfectorum gladio cadēt: gladius datus est, attraxerunt eā, & oēs populos eius. * Loquētur ei potentissimi robustorū de loco inferni, qui cū auxiliatoribus eius descēderūt, & dormierunt incircumcisīs, interfecti gladio. * Ibi Assur, & omnis multitudo eius: in circuitu illius sepulchra eius omnes interfecti, & qui ceciderunt gladio. * Quorū data sunt sepulchra in nouissimis lacis: & facta est multitudo eius per gyrū sepulchri eius: vniuersi interfecti, cadentēscue gladio qui dederant quondam formidinē in terra viuētiū. * Ibi Ālam, & omnis multitudo eius per gyrū sepulchri sui: omnes hi interfecti, rursūscue gladio: qui descēderūt incircumcisīs ad terrā vltimā: qui posuerūt terrorē suū in terra viuētiū, & portauerunt ignominia suā cū his, qui descēdunt in lacum. * In medio interfectorum posuerunt cubile eius in vniuersis populis eius: in circuitu eius sepulchrū illius: omnes hi incircumcisī, interfectique gladio. dederūt enim terrorē suū in terra viuētiū, & portauerunt ignominia suā cū his, qui descēdunt in lacū: in medio interfectorū positi sūt. * Ibi Mosoch, & Tubal, & omnis multitudo eius: in circuitu eius sepulchra illius: omnes hi incircumcisī, interfectique gladio: quia dederunt formidinē suā in terra viuētiū. * Et non dormiēt cum foribus, cadentibūscue & incircumcisīs, qui descenderunt ad infernum cum armis suis, & posuerūt gladios suos sub capitibus suis, & fuerunt iniquitates eorū in ossibus eorum: quia terror fortium facti sunt in terra viuētiū. * Et tu ergo in medio incircumcisiorum conuerteris, & dormies cū

interfectis gladio. * Ibi Idumea, & reges eius, & omnes duces eius, qui dati sunt cum exercitu suo cū interfectis gladio: & qui cū incircumcisīs dormierūt, & cū his, qui descēdunt in lacum. * Ibi principes Aquilonis omnes, & vniuersi venatores: qui deducti sunt cum interfectis, pauētes, & in sua fortitudine cōfusi: qui dormierunt incircumcisī cū interfectis gladio, & portauerūt confusionē suā cū his, qui descēdunt in lacū. * Vidit eos Pharaō, & consolatus est super vniuersā multitudinē suā, quę interfecta est gladio; Pharaō, & omnis exercitus eius, ait Dñs Deus: * quia dedi terrorem meum in terra viuētiū, & dormiuit in medio incircumcisiorū cū interfectis gladio; Pharaō, & omnis multitudo eius: ait Dñs Deus.

C A P. XXXIII.

*Si speculator visam imminens malum non annuntiauerit, reus erit percun-
rium: quod si annuntiauerit, solus is
qui sibi non cauit, reus erit. Iustus
quoque si suam deserat iustitiam, dam-
nabitur, & impius si conuerteretur, sal-
uabitur. Nec confident de terra sibi
data in possessionem, quoniam propter
suas iniquitates perdentur, & terra in
solitudinem redigetur.*

ET factū est verbum Dñi ad me, dicens: * Fili hominis loquere ad filios populi tui, & dices ad eos: Terra cū induxero super eam gladiū, & tulerit populus terrę virum vnum de nouissimis suis, & constituerit eū super se speculatorem: & ille viderit gladiū venientem super terrā, & cecinerit buccinā, & annuntiauerit populo: * Audiēs autē, quisquis ille est, sonitum buccinę: & non se obseruauerit, veneritque gladius, & tulerit eū; sanguis ipsius super caput eius erit. * Sonum buccinę audiuit, & non se obseruauit, sanguis eius in ipso erit: * autē se custodierit, animā suā saluabit. * Quod si speculator viderit gladiū venientem, & non insonauerit buccinā: & populus se non custodierit, veneritque gladius, & tulerit de eis animā: ille quidē in iniquitate sua captus est, sanguinē autē eius de manu speculatoris requirā. * Et tu fili hominis, speculatorem de-|| *Sup*
di te domui Israhel: audiens ergo ex ore *3. d. 7.*
meo sermonem, annūtiabis eis ex me. * Si me dicente ad impium: Impie, morte morieris: nō fueris locutus vt se custodiat impius ā via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinē autē eius de manu tua requiram. * Si autem annuntiant te ad impiū, vt ā viis suis cōuertatur, nō fuerit cōuersus ā via suā ipse in iniquitate sua morietur: porro tu animā tuā liberaſti. * Tu ergo fili hominis dic ad domum Israhel: Sic locuti estis, dices: Iniquitates nostrę, & pec-
cata

super nos sunt, & in ipsis non tabescimus: quomodo ergo vivere poterimus?

|| *Sup.* 18. c. 23. g. 32. || Dic ad eos: Vivo ego: dicit Dñs Deus: 1 nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius à via sua, & viuât. Conuertimini, conuertimini à viis vestris pessimis: & quare moriemini domus Israël? Tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui: Iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccauerit: & impietas impij non nocebit eis, in quacumque die conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus non poterit vivere in iustitia sua in quacumque die peccauerit. * Et iā dixero iusto quòd vita viuât, & cōfessus in iustitia sua fecerit iniquitatē: omnes iniquitatis eius obliuioni tradetur, & in iniquitate sua, quā operatus est, in ipsa morietur. * Si autē dixero impio: Morte morieris: & egerit pœnitentiā à peccato suo, feceritque iudiciū & iustitiā, & pignus reuerterit ille impius, rapināque reddiderit, in mādatis vitæ ambulauerit, nec fecerit quidquā iniustum: vita viuât, & nō morietur. * Omnia peccata eius, quæ peccauit, non imputabuntur ei: iudiciū & iustitiā fecit: vita viuât. * Et dixerunt filij populi tui: Non est æquū: pōderis via Dñi: & ipsorum via iniusta est. * Cū enim recesserit iustus à iustitia sua, feceritque iniquitates, morietur in eis. * Et cū recesserit impius ab impietate sua, feceritque iudiciū & iustitiā, viuet in eis. || *Sup.* 18. f. 25. || Et dicitis: Non est recta via Dñi. Vnumquemque iuxta vias suas iudicabo de vobis domus Israël. * Et factū est in duodecimo annis in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me qui fugerat de Ierusalem: dicens: Vastata est ciuitas. * Manus autē Dñi facta fuerat ad me vespere, antequam veniret qui fugerat: aperuitque os meum donec veniret ad me mane, & aperto ore meo non silui amplius. * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: Fili hominis, qui habitant in ruinosis his super lunum Israël, loquentes aiunt: Vnus erat: Abrahā, & hereditatem possedit terrā: nos autē multi sumus, nobis data est terra in possessionem. * Idecirco dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Qui in sanguine comeditis, & oculis vestris lenatis ad immunditias vestras, & sanguinem funditis: numquid terram hereditate possidebitis? Stetitis in gladiis vestris, fecistis abominationes, & vnusquisque uxorem proximi sui polluit: & terram hereditate possidebitis? * Hæc dices ad eos: Sic dicit Dñs Deus: Vivo ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent: & qui in agro est, bestiis tradetur ad deuorandū: qui autem in prædijs & speluncis sūt, peste morientur. * Et dabo terram in solitudinem, & in desertum, & desiciet su-

perba fortitudo eius, & desolabuntur mōtes Israël, eo quòd nullus sit qui per eos transeat. * Et sciēt quia ego Dñs, cū dederō terram eorum desolatam, & desertam, propter vniuersas abominationes suas, quas operati sunt. * Et tu fili hominis, filij populi tui qui loquuntur de te iuxta muros, & in ostijs domorum, & dicunt vnus ad alterum, vir ad proximum suum loquentes: Venite, & audiamus quis sit sermo egrediens à Dño. * Et veniunt ad te, quasi si ingreditur populus, & sedent coram te, populus meus: & audiunt sermones tuos, & non faciunt eos: quia in canticum oris sui vertunt illos, & avaritiā suā sequitur cor eorum. * Et es eis, quasi carmen musicum, quod suauiter dulcique sonat: canitur: & audiunt verba tua, & non faciunt ea. * Et cū venerit quod prædictum est (ecce enim venit) tunc sciēt quòd prophetae fuerint inter eos.

C A P. XXXIV.

Ex manibus pastōrū, qui neglecto grege raurum quæ sua sunt, quarunt, dicit Dominus se oves suas liberaturum: quodque eas in iudicio pascet, suscitaturum super eas seruum suum Dauid, sub quo in omni terra vberare secures pascantur: ostenditque grege suum esse populum Israël, & se Deam ipsorum.

ET factum est verbum Dñi ad me, dicens: Fili hominis propheta de pastōribus? Israël: propheta, & dices pastōribus: Hæc dicit Dñs Deus: || Vx pastōribus Israël, qui pascebant iemetipfos, nōne greges à pastōribus pascuntur? Lac comedeatis, & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum, non pascebatis. Quod infirmum fuit, non consolidastis, & quod agrotū, non sanastis, quod confractum est, non alligastis, & quod abiectum est, non reduxistis, & quod perierat, non quæstistis: sed cum austeritate imperabatis eis, & cum potentia. * Et dispersæ sunt oves meæ, to quòd non esset pastor: & factæ sunt in deuorationē omnium bestiarum agri, & dispersæ sunt. * Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle excelso: & super omnem faciē terræ dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret. * Propterea pastores audite verbum Dñi: Vivo ego, dicit Dñs Deus: quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapinam, & oves meæ in deuorationem omnium bestiarum agri, eo quòd non esset pastor: (neque enim quæserunt pastores mei gregem meū) quæcebant pastores semetipfos, & greges meos non pascebant. * Propterea pastores audite verbum Dñi: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ipse super pastores re-

quiram gregem meum de manu eorum
& cessare faciam eos ut vltra non pas-
cant gregem: nec pascant amplius pas-
tores semetipsos: & liberabo gregem
meum de ore eorum, & non erit vltra
eis in escam. *Quia hæc dicit Dñs Deus:*
Ecce ego ipse requiram oues meas, &
visitabo eas. * Sicut visitat pastor gre-
gem suum, in die quando fuerit in me-
dio ouium suarum dissipatarum: sic vi-
sitabo oues meas, & liberabo eas de
omnibus locis in quibus dispersæ fue-
rant in die nubis & caliginis. * Et edu-
cas eas de populis, & cōgregabo eas de ter-
ris, & inducā eas in terram suam: & pas-
cam eas in montibus Israel, in ruinis, &
in cistis sedib' terræ. In pascuis vber-
rimis pascam eas, & in montibus excel-
sis Israel erunt pascua earū: ibi requie-
scent in herbis virentibus, & in pascuis
pinguib' pascetur super mōtes Israel.
* Ego pascam oues meas, & ego eas ac-
cubare faciam, dicit Dñs Deus. * Quod
perierat, requiram, & quod abiectum
erat, reducam, & quod cōtractū fuerat,
alligabo, & quod infirmum fuerat, con-
solidabo, & quod pingue & forte, cu-
stodiam: & pascā illas in iudicio. * Vos
autem greges mei, hæc dicit Dñs Deus:
Ecce ego iudico inter pecus & pecus,
arietum, & hircorum. * Nōne satis vo-
bis erat pascua bona depasci? In super-
e & reliquias pascuarum vestrarum con-
culcastis pedibus vestris: & cum purissi-
mam aquam biberetis, reliquā pedibus
vestris turbabatis. * Et oues meæ his,
quæ conculcata pedibus vestris fuerāt,
pasciebantur: & quæ pedes vestri turba-
uerant hæc bibebāt. * Propterea hæc di-
cit Dñs Deus ad vos: Ecce ego ipse iu-
dico inter pecus pingue, & macilentum
* pro eo quod lateribus & humeris im-
pingebatis, & cornibus vestris ventila-
batis omnia infirma pecora, donec dis-
pergerentur foras: * saluabo gregem
meum, & non erit vltra in rapinā: & iu-

dicabo inter pecus & pecus. *¶* ET SVS-
CITABO SVPER EAS PASTOREM F-
VNVM, qui pascat eas, seruum meum
David: ipse pascet eas, & ipse erit eis in
pastore. * Ego autem Dñs ero eis in
Deum: & seruus meus David princeps
in medio eorum: ego Dñs locutus sum.
* Et faciam cum eis pactum pacis, & ces-
sare faciam bestias pessimas de terra
& qui habitant in deserto, securi dor-
mient in saltibus. * Et ponam eos in cir-
cuiu collis mei benedictionem: & de-
ducam imbrem in tempore fuo: pluiæ
benedictionis erunt. * Et dabit lignum
agri fructum suum, & terra dabit grem-
m suum, & erunt in terra sua absque
timore: & scient quia ego Dñs, cum cō-
triuero catenas iugi eorum, & erue-
ro eos de manu imperantium sibi. * Et non

erunt vltra in rapinam in Gentibus,
neque bestie terræ deuorabunt eos:
sed habitabunt confidenter absque vi-
lo terrore. * Et suscitabo eis germen
nominatum: & non erunt vltra immi-
nuti fame in terra, neque portabunt vltra
opprobrium gentiū. * Et scient quia
ego Dñs Deus eorū cum eis, & ipsi po-
pulus meus domus Israel ait Dominus
Deus. *¶* Vos autem greges mei, greges
pascuæ meæ, homines estis: & ego Dñs
Deus vester, dicit Dominus Deus.

C A P. XXXV.

*Montis Seir sue Idumæorum furura
vastatio, cō quod populū Dei afflixerint*

ET factus est sermo Dñi ad me, di-
cens: * Fili hominis pone faciem
tuam aduersum montem Seir, & pro-
phetabis de eo, & dices illi: * Hæc dicit
Dñs Deus: Ecce ego ad te mons Seir,
& extendam manum meam super te, &
dabo te desolatum atque desertum.
* Vrbes tuas demoliar, & tu desertus
eris: & scies quia ego Dñs. * Eo quod
fueris inimicus sempiternus: & conclu-
seris filios Israel in manus gladii in tē-
pore afflictionis eorum, in tēpore ini-
quitatē extremæ. * Propterea viuo ego,
dicit Dominus Deus: quoniam sanguinē
tradam te: & sanguis te persequetur:
& cum sanguinem oderis, sanguis, perse-
quetur te. * Et dabo montem Seir de-
solatum atque desertum: & auferam de
eo euntem, & redeuntem. * Et implebo
montes eius occisorum suorum: in col-
libus tuis, & in vallibus tuis, atque in
torrentibus interfici gladio cadent.
* In solitudines sempiternas tradam te,
& ciuitates tuæ non habitabuntur: &
scietis quia ego Dñs Deus. * Eo quod
dixeris: Duæ gentes, & duæ terræ meæ
erunt, & hereditate possidebo eas: cum
Dñs esset ibi: * Propterea viuo ego, di-
cit Dñs Deus, quia faciam iuxta iram
tuam, & secundum zelum tuum, quem
fecisti odio habens eos: & notus efficiet
per eos cum te iudicauero: * Et scies
quia ego Dñs audiui vniuersa oppro-
bria tua, quæ locutus es de montibus
Israel, dicens: Desertum nobis ad deuo-
randum dati sunt. * Et insurrexisti su-
per me ore vestro, & derogastis aduer-
sum me verba vestra: ego audiui. * Hæc
dicit Dñs Deus: Exante vniuersa terra
in solitudinem te redigam. * Sicuti ga-
uius es super hereditatem domus Is-
rael, eo quod fuerit dissipata, sic faciam
tibi: dissipatus eris mons Seir & Idumæa
omnis: & scient quia ego Dñs.

C A P. XXXVI.

*Quia populus Dei erat in opprobrium
Gentibus, cō quod propter sua pecca-
ta dispersi essent in captiuitatem, dicit
Dominus, non propter idum, sed pro-
pter se reducitur eum in terram
suam:*

suam: quodque super ipsum effundet
aquam mundam, faciens eum in suis
præceptis, ambulare magnæque frui se-
licitate.

TV autem filii hominis propheta su-
per montes Israel, & dices: **M**ôtes A
||^{Sup.} Israel audite verbum Dñi: **H**æc dicit
6. a. j. Dñs Deus: Eo quod dixerit inimicus de
vobis: Euge, altitudines sempiternæ in
hæreditatem datæ sunt nobis: **P**ro-
pterea vaticinare, & dic: **H**æc dicit Dñs
Deus: Pro eo quod desolati estis, & cõ-
culcati per circuitum, & facti in here-
ditatem reliquis Gentibus, & ascendistis
super labiũ linguæ, & opprobriũ popu-
li: propterea montes Israel audite ver-
bum Dñi Dei: **H**æc dicit Dñs Deus mō-
tibus, & collibus, torrentibus, vallibũ-
que, & desertis, parietinis, & vrilibus de-
relictis, quæ depopulatæ sunt, & sub-
sannatæ à reliquis Gẽtibus per circui-
tũ. **P**ropterea hæc dicit Dñs Deus: Quo-
niam in igne zeli mei locutus sum de B
reliquis Gẽtibus, & de Idumæa vniuersa,
quæ dederunt terram meam sibi in
hereditatem cum gaudio, & toto corde,
& ex animo: & eiecerunt eam vt va-
starent: **I**dcirco vaticinare super humũ
Israel, & dices montibus & collibus,
iugis & vallibus: **H**æc dicit Dñs Deus:
Ecce ego in zelo meo, & in furore meo
locutus sum eo quod confusionem gẽ-
tium sustinueritis. **I**dcirco hæc dicit
Dñs Deus: Ego lenaui manum meam, vt
Gentes, quæ in circuitu vestro sustin-
pse confusionem suam portent: **V**os au-
tem nōres Israel ramos vestros germi-
netis & fructum vestrum asseratis po-
pulo meo Israel: propẽ enim est vt ve-
niat. **Q**uia ecce ego ad vos, & conuer-
tar ad vos, & arabimini, & accipietis se-
mentem. **E**t multiplicabo in vobis
homines, omnẽque domum Israel: &
habitabuntur ciuitates, & ruinosæ in-
staurabuntur. **E**t replebo vos homini-
bus, & iumentis: & multiplicabuntur &
crescent: & habitare vos faciam sicut à
principio, bonisque donabo maioribus
quàm habuistis ab initio: & scietis quia
ego Dñs. **E**t adducam super vos ho-
mines, populum meum Israel, & here-
ditate possidebũt te: & eris eis in here-
ditatem, & non addes vltiã vt absque
eis sis. **H**æc dicit Dñs Deus: Pro eo
quod dicunt de vobis: Deuoratrix ho-
minum es, & suffocans gentem tuam.
Propterea homines non comedes am-
plius, & gentem tuam non necabis vlti-
ã, ait Dñs Deus: **N**ec audiam faciam
in te amplius confusionem Gentium, &
opprobrium populorum nequaquam
portabis, & gentem tuam non amittes
amplius, ait Dñs Deus. **E**t factum est
verbum Dñi ad medicens. **F**ilii homi-
nis, domus Israel habitauerunt in hu-

mo sua, & polluerunt eam in viis suis,
& in studiis suis: iuxta immunditiam
menstruatæ facta est via eorum coram
me. **E**t effudi indignationem meam
super eos pro sanguine, quem fuderunt
super terram, & in idolis suis pollue-
runt eam. **E**t dispersi eos in Gentes, &
ventilati sunt in terras: iuxta vias go-
rum, & adiuuentiones eorum iudicaui
eos. **E**t ingressi sunt ad Gentes, ad
quas introierunt: & polluerunt nomen
sanctum meum, cũm diceretur de eis:
Populus Dñi iste est, & de terra eius
egressi sunt. **E**t peperci homini sancto
meo, quod polluerat domus Israel in
Gentibus, ad quas ingressi sunt. **I**dcirco
dices domui Israël: **H**æc dicit Dñs
Deus: Non propter vos ego faciam, do-
mus Israël, sed propter nomen sanctum
meum, quod pollulistis in Gentibus, ad
quas intrastis. **E**t sanctificabo nomen
meum magnum, quod pollutum est in-
ter Gentes, quod pollulistis in medio
earum: vt sciant Gentes quia ergo Dñs:
ait Dñs exercituum, cũm sanctificatus
fuerõ in vobis coram eis: **T**ollam quip-
pe vos de Gentibus, & congregabo vos
de vniuersis terris, & adducam vos in
terram vestram. **E**t effundam super
vos aquam mundam, & mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris, &
ab vniuersis idolis vestris mundabo
vos. **E**t dabo vobis cor nouum, & spi-
ritum nouum ponam in medio vestri:
& auferam cor lapideũ de carne vestra,
& dabo vobis cor carneũ. **E**t spiritum
meum ponam in medio vestri: & faciã
vt in præceptis meis ambuletis, & iudi-
cia mea custodiatis & operemini. **E**t
habitabit in terra, quam dedi patribus
vestris: & eritis mihi in populum, & ego
ero vobis in Deum. **E**t saluabo vos ex
vniuersis inquinamentis vestris, & voca-
bo frumentum, & multiplicabo illud, &
non imponam vobis famẽ. **E**t multipli-
cabo fructũ ligni, & genimina agri, vt
non portetis vltiã opprobriũ famis in
Gentibus. **E**t recordabimini viarũ ve-
strarũ pessimarum: studiorũq; nō bo-
norũ: & displicebunt vobis iniquitates
vestræ, & scelera vestra. **N**on propter
vos ego faciam, ait Dñs Deus, notum
sit vobis: confundimini, & erubescite
super viis vestris, domus Israel. **H**æc
dicit Dñs Deus: In die, qua mundauero
vos ex omnibus iniquitatibus vestris,
& inhabitari fecero vrbes, & instaura-
vero ruinosas, & terra deserta fuerit ex-
culta, quæ quondam erat desolata in
oculis omnis viatoris, dicent: Terra
illa inculta: facta est vt hortus voluptatis:
& ciuitates desertæ, & destitutæ, atq;
suffossæ, munus sederunt. **E**t sciẽt
Gẽtes quæcumque derelictæ fuerint in
circuitu vestro, quia ego Dñs edificauit
H a dissipata

diffipata; plantauique inculta; ego Dñs locutus sum; & fecerim. * Hæc dicit Dñs 37
Deus: Adhuc in hoc inuenient me domus Israel; vt faciam eis: Multiplicabo eos sicut gregem hominum; * vt gregem 38
sanctum; vt gregem Ierusalem in solemnitatibus eius: Sic erunt civitates desertæ; plenæ gregibus hominum: & scient quia ego Dominus.

C A P. XX XVII.

In figura aridorū ossū reuiuiscentiū, designat filios Israel qui de omni prosperare desperant, reducidos in terram suam: & per duo ligna coniuncta significat vnum fore regnū Iuda & Israel, qui sub vno rege ac pastore Dauid observaturi sint mandata Domini; qui cum ipsi pactum feriet sempiternum.

FActa est super me manus Dñi; & eduxit me in spiritu Dñi: & dimisit me in medio cāpi, qui erat plenus ossibus: * Et circumdixit me per ea in gyro: erat autem multa valde super faciem cāpi, siccæque vehementer. * Et dixit ad me: Fili hominis putāsne viuere ossa ista? Et dixi: Dñe Deus, tu nosti. * Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis; & dices eis: Ossa arida audite verbum Dñi. * Hæc dicit Dñs Deus, ossibus his: Ecce ego in- 6
tremittam in vos spiritum; & viuetis. * B
Et dabo super vos nervos; & succrescere faciam super vos carnes; & superextendam in vobis cutem: & dabo vobis spiritum; & viuetis; & scietis quia ego Dñs. * Et prophetaui sicut præceperat 7
mihi: factus est autem sonitus, prophete-
rante me; & ecce cōmotio: & accesserunt ossa ad ossa, vnumquodque ad iuncturā suam. * Et vidi, & ecce super ea nerui; & 8
carnes ascēderunt: & extenta est in eis cutis desuper; & spiritum non habebāt. * Et dixit ad me: Vaticinare ad spiritum; 9
vaticinare fili hominis; & dices ad spiritū: Hæc dicit Dñs Deus: A quatuor vē-
tis veni spiritus; & insuffla super interfectos istos; & reuiuifcant. * Et prophetaui 10
sicut præceperat mihi: & ingressus est in ea spiritus; & vixerunt; & iterū tunc super pedes suos exercitus grandis nimis valde. * Et dixit ad me Fili hominis; 11
ossa hæc vniuersa, domus Israel est ipsi dicunt; Aruerunt ossa nostra; & perit spes nostra; & absiciū sumus. * Propterea 12
vaticinare; & dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros; & educam vos de sepulchris vestris; & indicam vos in terram Israel. * Et scietis quia ego Dñs, 13
cūm aperuero sepulchra vestra; & edu-
xero vos de tumulis vestris; & popule meus: * Et dederō spiritum meum in vobis; & vixeritis; & requiescere vos faciam super humum vestram; & scietis quia ego Dñs locutus sum; & feci; ait Dñs Deus. * Et factus est sermo Dñi ad 15 4

me dicens. * Et tu fili hominis sume tibi lignum vnum; & scribe super illud: Iuda; & filiorum Israel sociorum eius: & tolle lignum alterum; & scribe super illud: Ioseph ligno Ephraim; & cūctæ domui Israel, sociorumq; eius. * Et adiunge illa; vnum ad alterum tibi in lignum vnum; & erūt in vnionem in manu tua. * Cū autem dixerint ad te filij populi tui loquētes: Nōne indicas nobis quid in his tibi velis? * loquēris ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego assumā lignum Ioseph, quod est in manu Ephraim; & tribus Israel; quæ sunt ei adiunctæ; & dabo eas pariter cū ligno Iuda; & faciam eas in lignum vnum; & erunt vnū in manu eius. * Erunt autem ligna; super quæ scripseris in manu tuā in oculis eorū.

E
Et dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego assumam filios Israel de medio nationū; ad quas abierunt; & congregabo eos vndique; & adducam eos ad humum suam. * || Et faciam eos in gentē vnā in terra in montibus Israel; & rex vnus erit omnibus imperans; & non erūt vltra duæ gentes, nec diuidentur amplius in duo regna. * Neque polluetur vltra in idolis suis; & abominationibus suis; & cunctis iniquitatibus suis; & saluos eos faciā de vniuersis sedibus; in quib; peccauerunt; & emūdabo eos; & erūt mihi populus; & ego ero eis Deus. * || Et seruus meus Dauid rex super eos; & pastor vnus erit omnium eorū; in iudiciis meis. 40. c.
ambulant; & mādara mea custodient; & facient ea. * Et habitabunt super terram, quā dedi seruo meo Iacob; in qua habitauerunt patres vestri: & habitabunt super eam ipsi; & filij eorum; & filij filiorum eorum vsque in sempiternum. * || Dñs Deus meus princeps Dan-
eorum in perpetuum. * || Et percutiam illis sēdus pacis; pactum sempiternum erit eis; & fundabo eos; & multiplicabo eos; & dabo sanctificationem meam in medio eorū in perpetuum. * Et erit tabernaculum meum in eis; & ero eis Deus; & ipsi erunt mihi populus. * Et scient Gentes quia ego Dominus sanctificator Israel; cū fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

C A P. XXXVII.

Habitantibus post redultam captiuitatem securē filius Israel in oppidis suis adducet Dominus in nouissimis diebus contra eos Gog cum ingenti exercitu, sed & hunc cum suo exercitu multis cladibus postea consumer.

E
T factus est sermo Dñi ad me dicens: * || Fili hominis, pone faciem tuā contra Gog terram Magog; principē capitis Mosoch & Thubal; & vaticinare de eo; & dices ad eum: Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego ad te Gog principem capitis Mosoch & Thubal; & circumagam te; &

& ponam frenū in maxillis tuis: & seducam te, & omnem exercitū tuum: equos & equites: vestitos loriceis vniuersos multitudinē magnam, hastā & clypeum arripientium & gladium: Persā, Athio- pes, & Libyes cum eis omnes scutati & B galeati. Gomer, & vniuersa agmina ei: domus Thogorma, latera Aquilonis, & totū robur eius, populi, multi tecum. Præpara, & instrue te, & omnē multitudinē tuā, quæ coaceruata est ad te: & esto eis in præceptū. Post dies multos visitaberis: in nouissimo annorum venies ad terram, quæ reuersa est à gladio, & congregata est de populis multis ad montes Israel, qui fuerunt deserti iugiter: hæc de populis educta est, & habitabunt in ea cōsidenter vniuersi. Ascendens autē quasi tēpestas venies, & quasi nubes, vt operias terrā tuā, & omnia agmina tuā & populi multi tecum. Hæc dicit Dñs Deus: in die illa ascendent sermones super cor tuū, & cogitabis cogitationē pessimā: & dices: Ascendam ad terrā absque muro: veniā ad quiescentes, habitantēsq; securē: hi oēs habitant sine muro, vestes & portæ non sunt eis: vt deripias spolia, & inuadās eos, qui deserti fuerant, & postea restituti, & super populum, qui est congregatus ex Gētib⁹, qui possidere cōpit, & esse habitator vmbilici terræ. Sabā, & Dedan, & negotiatores Tharhis, & oēs leones eius dicēt tibi: Numquid ad sumēda spolia tu venis: ecce ad diripiendā prædam congregasti multitudinē tuā, vt tollas argentū & aurū, & auferas supellectilem, atque substantiam, & diripias manubias infinitas. Propterea vaticinare fili hominis & dices ad Gog. Hæc dicit Dñs Deus. Nūquid non in die illo, cum habitauerit populus meus Israël cōfidenter, scies? Et venies de loco tuo à lateribus Aquilonis tu, & populi multi tecum, ascensores equorum vniuersi, cœtus magnus, & exercitus vehemens. Et ascēdes super populū meum Israel quasi nubes, vt operias terram. In nouissimis diebus eris, & adducam te super terrā meam: vt sciāt Gētes me, cum sanctificatus fuero in te in oculis eorū ō Gog. Hæc dicit Dñs Deus: Tu ergo ille es, de quo locutus sum in diebus antiquis, in manu seruorum meorum prophetarum Israel, qui prophetauerūt in diebus illorum temporum, vt adducere te super eos. Et erit in die illa, in die aduentus Gog super terram Israel, ait Dñs Deus, ascendet indignatio mea in furore meo. Et in zelo meo, in igne ire meæ locutus sum. Quia in die illa erit commotio magna super terram Israel: & comouebuntur à facie mea pisces maris, & volucres cæli, & bestię agri, &

omne reptile quod mouetur super humū, cūcūque homines qui sunt super faciem terræ: & sabuerint mōtes, & cadent sepes, & omnis murus corietur in terrā. Et conuocabo aduersus eum in cunctis montibus meis gladium, ait Dñs Deus, gladius vniuscuiusque in fratrem suum diriget. Et iudicabo eum peste, & sanguine, & imbre vehemēti, & lapidibus immensis: ignē & sulphur pluam super eum, & super exercitū eius, & super populos multos, qui sunt cum eo. Et magnificabor, & sanctificabor: & notus ero in oculis multarum gentium & scient quia ego Dominus.

CAP. XXIX.

Adducet Dominus Gog contra Israel, sed ipsum cum toto eius exercitu ibi perdet: in cuius sepultura septem mensibus occupabuntur ad mundandam terram: Domini filios Israel propter peccata ipsorum tradidit in captiuitatem, sed reducet eos in terram suam ad nominis sui glorificationem.

Tu autē fili hominis vaticinare aduersum Gog, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Gog principem capitū Mosoch & Thubal: & circumgrediar te, & educam te, & ascendere te faciam de lateribus Aquilonis: & adducam te super montes Israel. Et percussit arcum tuum in manu sinistra tua, & sagittas tuas de manu dextera tua deliciam. Super montes Israel cades tu, & omnia agmina tuā & populi tui qui sunt tecum: feris, auibus, omnique volatili, & bestiis terræ, dedi te ad deuorandum. Super faciem agri cades quia ego locutus sum, ait Dñs Deus. Et inimitram ignem in Magog, & in his qui habitant in insulis cōfidenter: & scient quia ego Dominus. Et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israel, & non polluet nōmē sanctum meum amplius: & scient Gentes quia ego Dñs sanctus Israel. Ecce venit, & factum est, ait Dominus Deus: hæc est dies, de qua locutus sum. Et egredientur habitatores de ciuitatibus Israel, & succendent, & comburent arma, clypeum, & hastas, arcum, & sagittas, & baculos manuum, & contos: & succendent ea igni septem annis. Et non portabunt ligna de regionibus, neque succident de saltibus: quoniam arma succendent igni, & deprædabuntur eos, quibus prædæ fuerant, & diripient vastatores suos, ait Dñs Deus. Et erit in die illa: dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israel: vallem viatorum ad Orientem maris, quæ obstupescere faciet prætereuntes: & sepelient ibi Gog, & omnem multitudinē eius, & vocabitur vallis multitudinis Gog. Et sepelient eos domus Israel vt mundent

mundent terram septem mensibus. * Se-
peliet autem eum omnis populus terræ
& erit eis nominata dies, in qua glori-
ficatus sum, ait Dominus Deus. * Et vi-
ros iugiter constituit lustrantes ter-
ram, qui sepeliant, & requirant eos qui
remanerant super faciem terræ, ut
emundent eam: post menses autem se-
ptem quærere incipient. * Et circuibunt
peragranter terram: cùmque viderint
os hominis, statuent iuxta illud titu-
lum, donec sepeliant illud pollinctores
in valle multitudinis Gog. * Nomen au-
tem ciuitatis Amona, & mundabunt ter-
ram. * Tu ergo fili hominis, hæc dicit
Dominus Deus: Die omni volucris, &
vniuersis auibus, cunctisque bestiis agri:
Conuenite, properate, concurrite vnde-
que ad victimam meam, quam ego im-
molo vobis, victimam grandem super
montes Israel: ut comedatis carnem,
& bibatis sanguinem. * Carnes fortium
comedetis, & sanguinem principum
terræ bibetis: arietum, & agnorum, &
hircorum, taurorumque & altilium, &
pinguim omnium. * Et comedetis adi-
pem in saturitatem, & bibetis sangui-
nem in ebrietatem, de victima, quam
ego immolabo vobis: & saturabimini
super mensam meam de equo, & equite
forti, & de vniuersis viris bellatoribus,
ait Dñs Deus. * Et ponam gloriam meam
in Gentibus: & videbunt omnes gentes
iudicium meum, quod fecerim: & ma-
num meam, quam posuerim super eos.
* Et scient domus Israel, quia ego Dñs
Deus eorum, à die illa, & deinceps. F
* Et scient Gentes quoniam in iniqui-
tate sua capta sit domus Israel, eo quòd
dereliquerint me, & absconderim faciem
meam ab eis: & tradiderim eos in ma-
nus hostium, & ceciderint in gladio
vniuersi. * Iuxta immunditiam eorum
& scelus feci eis, & abscondi faciem
meam ab illis. * Propterea hæc dicit
Dñs Deus: Nunc reducam captiuitatem
Jacob, & miserebor omnis domus Is-
rael, & assumam zelum pro nomine
sancto meo. * Et portabunt confusio-
nem suam, & omnem præuaricationem,
qua præuaricati sunt in me, cùm ha-
bitauerint in terra sua considerent nemi-
nem formidantes: & reduxero eos de
populis, & congregauero de terris ini-
micorum suorum, & sanctificatus fuero
in eis, in oculis gentium plurimarum.
* || Et scient quia ego Dominus Deus
eorum, eo quòd transtulerim eos in na-
tiones, & congregauerim eos super ter-
ram suam, & non dereliquerim quem-
quam ex eis ibi. * Et non abscondam
vltrà faciem meam ab eis, eo quòd ef-
fuderim spiritum meum super omnem
domum Israel, ait Dominus Deus.

|| Sup.
26. c.
23.

*Propheta ostenditur futura reedificatio
iuitatis, cùm mensura in longitudine,
latitudine & altitudine singularum
domus portarum, thalamorum, frontiũ,
fenestrarum, vestibulorum, cubiculorum
& graduum: item mensuratio quatuor
mensurarum ad immolanda sacrificia:
rursum gazophylacia cantorum & sa-
cerdotum, ac vestibula templi.*

IN vigesimo quinto anno transmigra-
tionis nostræ, in exordio anni decima
mensis, quartodecimo anno postquã
percutsa est ciuitas: in ipsa hac die facta
est super me manus Dñi, & adduxit me
illuc. * In visionibus Dei adduxit me
in terrã Israel, & dimisit me super mon-
tẽ excelsum nimis super quẽ erat quasi
ædificium ciuitatis vrgentis ad Austrũ.
* Et introduxit me illuc: & ecce vir,
cuius erat species quasi species æris, &
funiculus lineus in manu eius, & cala-
mus mensuræ in manu eius: stabat au-
tem in porta. * Et locutus est ad me idẽ
vir: Fili hominis vide oculis tuis, & au-
ribus tuis audi, & pone cor tuũ in om-
nia, quæ ego ostendã tibi: quia ut osten-
dantur tibi adductus es huc: annuntia
omnia, quæ tu vides, domui Israel. * Et
ecce murus forinsecus in circuitu do-
mus vndique, & in manu viri calamus
mensuræ sex cubitorũ, & palmo: & mẽ-
sus est latitudinem ædificij calamo vno
altitudinẽ quoque calamo vno. * Et venit
ad portam, quẽ respiciebat viã Orienta-
lem, & ascendit per gradus eius: men-
sus est limen portæ, calamo vno latitu-
dinem, id est, limen vnũ calamo vno in
latitudine: & thalamum vno calamo in
longum, & vno calamo in latum & inter
thalamos, quinque cubitos: * & limen
portæ iuxta vestibulum portæ intrinse-
cus, calamo vno. * Et mẽsus est vestibulũ
portæ octo cubitorum, & frontem eius
duobus cubitis, vestibulum autẽ portæ
erat intrinsecus. * Porro thalami portæ
ad viã Orientale, tres hinc & tres inde:
mẽsura vna triũ, & mẽsura vna frõtiũ
ex utraq; parte. * Et mensus est latitudi-
nẽ liminis portæ, decẽ cubitorũ: & lon-
gitudinẽ portæ tredecim cubitorũ: * Et
marginẽ ante thalamos cubiti vnus: &
cubitus vnus finis vtrimque: thalami
autem, sex cubitorum erant hinc & in-
de. * Et mẽsus est portã à tecto thalami,
vsque ad tectum eius, latitudinẽ viginti
quinque cubitorũ: ostium cõtra ostium.
* Et fecit frontes per sexaginta cubitos:
& ad frontem atrij portæ vndique per
circuitum. * Et ante faciem portæ, quẽ
pertingebat vsque ad faciem vestibuli
portæ interioris, quinquaginta cubi-
tos. * Et fenestras obliquas in thala-
mis, & in frontibus eorum, quẽ erant
intra portam vndique per circuitum
simi

similiter autem erant & in vestibulis fenestraz per gyrum intrinsecus, & ante frontes pictura palmarum. * Et eduxit me ad atrium exterius, & ecce gazophylacia, & pavementum stratum lapide in atrio per circuitum: triginta gazophylacia in circuitu pavementi. * Et pavementum in fronte portarum, secundum longitudinem portarum erat inferius. * Et mensus est latitudinem a facie portarum inferioris vsq; ad frontem atrij interioris extrinsecus, centum cubitos ad Orientem, & ad Aquilonem. * Portam quoque, quæ respiciebat viam Aquilonis atrij exterioris, mensus est tam in longitudine quam in latitudine. * Et thalamos eius tres hinc, & tres inde: & frontem eius, & vestibulum eius secundum mensuram portarum prioris, quinquaginta cubitorum longitudinem, eius, & latitudinem viginti quinque cubitorum. * Fenestraz autem eius, & vestibulum, & sculpturas secundum mensuram portarum, quæ respiciebat ad Orientem: & septem graduum erat ascensus eius, & vestibulum ante eam. * Et porta atrij interioris contra portam Aquilonis, & Orientalem: & mensus est a porta vsq; ad portam centum cubitos. * Et eduxit me ad viam Australem, & ecce porta, quæ respiciebat ad Austrum: & mensus est frontem eius, & vestibulum eius, iuxta mensuras superiores. * Et fenestras eius & vestibula in circuitu, sicut fenestras ceteras: quinquaginta cubitorum longitudine, & latitudine viginti quinque cubitorum. * Et in gradibus septem ascendebatur ad eam: & vestibulum ante fores eius: & cælatæ palmæ erant, vna hinc, & altera inde in fronte eius. * Et porta atrij interioris in via Australi: & mensus est a porta vsq; ad portam in via Australi, centum cubitos. * Et introduxit me in atrium interius ad portam australem: & mensus est portam iuxta mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius eisdem mensuris: & fenestras eius, & vestibulum eius in circuitu, quinquaginta cubitos longitudinis, & latitudinis viginti quinque cubitos. * Et vestibulum per gyrum longitudine viginti quinque cubitorum, & latitudine quinque cubitorum. * Et vestibulum eius ad atrium exterius, & palmas eius in fronte: & octo gradus erant, quibus ascendebatur per eam. * Et introduxit me in atrium interius per viam Orientalem: & mensus est portam secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius, sicut supra: & fenestras eius, & vestibula eius in circuitu, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine viginti quinque cubitorum. * Et vestibulum eius id est, atrij exterioris: & palmæ cælatæ in fronte eius hinc & inde: & in octo

gradibus ascensus eius. * Et introduxit me ad portam, quæ respiciebat ad Aquilonem: & mensus est secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius, & fenestras eius per circuitum, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine viginti quinque cubitorum. * Et vestibulum eius respiciebat ad atrium exterius: & cælatura palmarum in fronte eius hinc & inde: & in octo gradibus ascensus eius. * Et per singula gazophylacia ostium in frontibus portarum ibi lauebant holocaustum. * Et in vestibulo portarum, duæ mensæ hinc, & duæ inde: ut immoleretur super eas holocaustum, & pro peccato, & pro delicto. * Et ad latum exterius, quod ascendit ad ostium portarum, quæ pergit ad Aquilonem, duæ mensæ: & ad latum alterum ante vestibulum portarum, duæ mensæ. * Quatuor mensæ hinc, & quatuor mensæ inde: per latera portarum octo mensæ erant, super quas immolabant. * Quatuor autem mensæ ad holocaustum de lapidibus quadris extructæ: longitudine cubiti vnus & dimidij: & latitudine cubiti vnus & dimidij: & altitudine cubiti vnus: super quas ponant vasa, in quibus immolatur holocaustum, & victima. * Et labia earum palmarum vnus, reflexa intrinsecus per circuitum: super menses autem, carnes oblationis. * Et extra portam interiori, gazophylacia cætorum in atrio interiori, quod erat in latere portæ respicientis ad Aquilonem & facies eorum contra viam Australem, vna ex latere portæ Orientalis, quæ respiciebat ad viam Aquilonis. * Et dixit ad me: Hoc est gazophylacium, quod respicit viam Meridianam, sacerdotum erit, qui excubant in custodiis templi. * Porro gazophylacium, quod respicit ad viam Aquilonis, sacerdotum erit, qui excubant ad ministerium altaris, isti sunt filij Sadoc, qui accedunt de filiis Leui ad Dominum ut ministrarent ei. * Et mensus est atrium longitudine centum cubitorum, & latitudine centum cubitorum per quadrum: & altare ante faciem templi. * Et introduxit me in vestibulum templi: & mensus est vestibulum quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & latitudinem portæ trium cubitorum hinc, & trium cubitorum inde. * Longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum, & latitudinem vnde cum cubitorum, & octo gradibus ascendebatur ad eam. * Et columnæ erant in frontibus, vna hinc, & altera inde.

CAPVT XII.

Dispositio reedificandi templi iuxta partes singulas.

ET introduxit me in templum, & mensus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, & sex cubitos inde, latitudinem tabernaculi. * Et latitudo portæ,

decem cubitorum erat: & latera portæ, quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde & mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum, & latitudinem viginti cubitorum. * Et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portæ duos cubitos: & portam, sex cubitorum: & latitudinem portæ, septem cubitorum. * Et mensus est longitudinem eius viginti cubitorum, & latitudinem eius viginti cubitorum, ante faciem templi: & dixit ad me: Hoc est sanctum sanctorum. * Et mensus est parietem domus sex cubitorum: & latitudinem lateris quatuor cubitorum vndique per circuitum domus. * Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria: & erant eminentiæ, quæ ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, ut continerent, & non attingerent parietem templi. * Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleam, & in cœnaculum templi deferebat per gyrum: idcirco latus erat templum in superioribus: & sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium. * Et vidi in domo altitudinem per circuitum, fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatio: * & latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum: & erat interior domus in lateribus domus. * Et inter gazophylacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus vndique, * & ostiū lateris ad orationem: ostium vñ ad viam Aquilonis, & ostium vñ ad viam Australem, & latitudinem loci ad orationem, quinque cubitorum in circuitu. * Et ædificium, quod erat separatim, versumque ad viam respicientem ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum: paries autem ædificij, quinque cubitorum latitudinis per circuitum: & longitudo eius nonaginta cubitorum. * Et mensus est domus longitudinem, centum cubitorum: & quod separatim erat ædificiū, & parietes eius, longitudinis centum cubitorum. * Latitudo autem ante faciem domus, & eius quod erat separatim contra Orientem, centum cubitorum. * Et mensus est longitudinem ædificij contra faciem eius, quod erat separatim ad dorsum: et hec ex vtraque parte centum cubitorum: & templum interius, & vestibula atrij. * Liminæ, & fenestras obliquas, & ethecas in circuitu per tres partes, contra vniuscuiusque limem, stratumque lignum per gyrum in circuitu: terra autem vsq; ad fenestras, & fenestras clausæ super ostia. * Et vsque ad domum interiorē, & forinsecus per omnē parietē in circuitu intrinsecus, & forinsecus, ad mensuram. * Et fabrefacta Cherubim & palmæ: & palma inter cherub, & cherub, duasque facies habebat cherub. * Faciē hominis iuxta palmā ex hac parte, & faciē leo-

nis iuxta palmā ex alia parte expressam per omnem domū in circuitu. * De terra vsque ad superiora portæ, cherubim, & palmæ celatæ erant in pariete templi. * Limen quadrangulum, & facies sanctorum, aspectus contra aspectum. * Altaris lignei trium cubitorum altitudo: & longitudo eius duorum cubitorum: & anguli eius, & longitudo eius, & parietes eius lignei. Et locutus est ad me. Hæc est mensa coram Dño. * Et duo ostia erant in templo, & in sanctuario. * Et in duobus ostiis ex vtraque parte bina erant ostiola, quæ in se inuicem plicabantur: bina enim ostia erant ex vtraque parte ostiorum. * Et celata erant in ipsis ostiis templi cherubim, & sculpturæ palmarum, sicut in parietibus quoque expressæ erant: quam ob rem & grossiora erant ligna in vestibuli fronte forinsecus. * Super quæ fenestræ obliquæ, & similitudo palmarum hinc atque inde in humerulis vestibuli, secundum latera domus, latitudinemque parietum.

C A P. XLII.

De gazophylaciis, cererisque quæ ad sacrorum usum pertinent: & ædificiis.

ET eduxit me in atrium exterius per viam ducētem ad Aquilonem, & introduxit me in gazophylacium, quod erat cōtra separatim ædificium, & contra ædem vergentem ad Aquilonem. * In facie longitudinis, centum cubitos ostij Aquilonis: & latitudinis quinquaginta cubitos. * Cōtra viginti cubitos atrij interioris, & contra pavementum stratum lapide atrij exterioris, vbi erat porticus iuncta porticui triplici. * Et ante gazophylacia deambulatio decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens viæ cubiti vnus. Et ostia eorum, ad Aquilonem: * Vbi erant gazophylacia in superioribus humiliora: quia supportabant porticus, quæ ex illis eminebāt de inferioribus, & de mediis ædificij. * Tristega enim erant, & non habebāt colūnas, sicut erant colūmæ atriorum: propterea eminebāt de inferioribus, & de mediis ad terram cubitis quinquaginta. * Et peribolus exterior secundum gazophylacia, quæ erant in via atrij exterioris ante gazophylacia: longitudo eius quinquaginta cubitorum. * Quia longitudo erat gazophylaciorum atrij exterioris, quinquaginta cubitorum: & longitudo ante faciem templi, centum cubitorum. * Et erat subter gazophylacia hæc introitus ab Oriente ingreditium in ea de atrio exteriori. * In latitudine periboli atrij, quod erat contra viam Orientalem, in faciem ædificij separati, & erant ante ædificium gazophylacia. * Et via ante faciem eorum, iuxta similitudinem gazophylaciorum, quæ erant in via Aquilonis: secundum, longitudinem eorum, sic

fic & latitudo eorum: & omnis introitus eorum, & similitudines, & ostia eorum.

Secundum ostia gazophylaciorum, quæ erant in via respiciente ad Notum: ostium in capite viæ: quæ via erat ante vestibulum separatam per viam Orientalem ingredientibus. Et dixit ad me: Gazophylacia Aquilonis, & gazophylacia Austri, quæ sunt ante ædificiū separatam: hæc sunt gazophylacia sancta: in quibus vescentur sacerdotes, qui appropinquant ad Dñm in sancta sanctorum: ibi ponent sancta sanctorum, & oblationē pro peccatis, & pro delicto: locus enim sanctus est. Cum autē ingressi fuissent sacerdotes, non egredientur de sanctis in atrium exterius: & ibi reponent vestimenta sua, in quibus ministrant, quia sancta sunt, vestienturque vestimentis aliis, & sic procedet ad populum. Cumque complisset mensuras domus interioris, eduxit me per viā portæ, quæ respiciebat ad viam Orientalem: & mensus est eam vndique per circuitum. Mensus est autē cōtra vñtum Orientalem calamo mēsuræ, quingētos calamos in calamo mēsuræ per circuitum. Et mensus est contra ventū Aquilonis quingētos calamos in calamo mēsuræ per gyrum. Et ad ventū Australem mēsus est quingētos calamos in calamo mēsuræ per circuitum. Et ad ventum Occidentalem mēsus est quingētos calamos in calamo mēsuræ. Per quatuor ventos mēsus est murum eius vndique per circuitum, longitudinem quingētorum cubitorum, in latitudine quingētorum cubitorum, diuidentem inter sanctuarium & vulgi locum.

CAP. XLIII.

Gloria Domini apparente audit propheta quod filij Israël non amplius polluent nomen Domini, & quæ sine mensura altarum, ac sacrificia ad ipsum septem diebus expiandum.

ET duxit me ad portā, quæ respiciebat ad viā Orientalem. Et ecce gloria Dei Israël ingrediebatur per viam Orientalem: & vox erat ei quasi vox aquarū multarum, & terra splendebat à maiestate eius. Et vidi visionē secundum speciem, quam viderā, quando venit ut disperderet ciuitatem, & species secundum aspectū, quem videram iuxta fluuium Chobar: & cecidi super faciem meā. Et maiestas Dñi ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciebat ad Orientem. Et eleuauit me spiritus, & introduxit me in atrium interius: & ecce repleta erat gloria Dñi domus. Et audiui loquentem ad me de domo, & vir qui stabat iuxta me, dixit ad me: Fili hominis, locus solij mei, & locus vestigiorū pedum meorū, ubi habito in medio filiorū Israël in æternum: & non polluent vltra domus Israël nomē san-

ctum meum, ipsi & reges eorū in fornicationibus suis, & in ruinis regū suorū, & in excelsis. Qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum, & postes suos iuxta postes meos: & murus erat inter me & eos: & polluerunt nomē sanctum meum in atoninationibus, quas fecerunt: propter quod cōsumpsi eos in ira mea. Nunc ergo repellat procul fornicationem suam, & ruinas regum suorū à me: & inhabitabo in medio eorū semper. Tu autem fili hominis ostēde domui Israel templum, & confundantur ab iniquitatibus suis: & metuantur fabricam:

& erubescant ex omnibus, quæ fecerunt: Figurā domus, & fabricæ eius exitus, & introitus, & omnē descriptionē eius, & vniuersa præcepta eius, cūcūmque ordinem eius, & omnes leges eius ostēde eis, & scribes in oculis eorū: vt custodiant omnes descriptiones eius, & præcepta illius, & faciant ea. Ita est lex domus in summitate montis: Omnis finis eius in circuitu, sanctū sanctorum est, hæc est ergo lex domus. Ista autem mensuræ altaris in cubito verissimo, qui habebat cubitum & palmum: in sinu eius erat cubitus, & cubitus in latitudine, & definitio eius vsque ad labium eius, & in circuitu, palmus vnus, hæc quoque erat fossa altaris. Et de sinu terræ vsque ad crepidinem nouissimam duo cubiti, & latitudo cubiti vnus: & à crepidine minore vsque ad crepidinem maiorem quatuor cubiti, & latitudo cubiti vnus. Ipse autem Ariel quatuor cubitorum: & ab Ariel vsque ad sursum, cornua quatuor. Et Ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis: quadrangulatum æquis lateribus. Et crepido quatuordecim cubitorum longitudinis, per quatuordecim cubitos latitudinis in quatuor angulis eius: & corona in circuitu eius dimidij cubiti, & sinus eius vnus cubiti per circuitum: gradus autē eius versū ad Orientem. Et dixit ad me: Fili hominis, hæc dicit Dñs Deus: Hi sunt ritus altaris, in quacūque die fuerit fabricatum, vt offeratur super illud holocaustum, & effundatur sanguis. Et dabis Sacerdotibus, & Leuitis qui sunt de Semine Sadoe, qui accedunt ad me, ait Dñs Deus, vt offerant mihi vitulum de armento pro peccato. Et assumens de sanguine eius, pones super quatuor cornua eius, & super quatuor angulos crepidinis, & super coronā in circuitu, & mundabis illud, & expiabis. Et tolles vitulum, qui oblatas fuerit pro peccato: & combures eum in separato loco domus extra sanctuarium. Et in die secunda offers hircum caprarum immaculatum pro peccato: & expiabunt altare, sicut expiauerunt in vitulo. Cumque

que compleueris expians illud offeres G
vitulum de armento immaculatum, &
arietem de grege immaculatum. Et of- 24
feres eos in conspectu Dñi: & mittent
sacerdotes super eos sal, & offerent eos
holocaustum Dño. * Septem diebus fa- 25
cies hircum pro peccato quotidie: &
vitulum de armento, & arietem de pe-
coribus immaculatos offerent. * Septem 26
diebus expiant altare, & mundabunt
illud: & implebunt manum eius. * Ex- 27
pletis autem diebus, in die octaua & vl-
tima, faciet sacerdotes super altare holo-
causta vestra, & quæ pro pace offerunt:
& placatus ero vobis, ait Dñs Deus.

C A P. XLIV.

*Porta sanctuarij clausa, qua solus
Deus ingreditur: incircumcisi carne
& corde non ingreditur sanctua-
rium, nec Leuitæ qui idola securi sunt,
sed hi ministri domus erunt: filij au-
tem Sadoc sacerdotes ingreſſi-entur, &
horum leges ponuntur.*

ET conuertit me ad viam portæ san- 1
ctuarij exterioris quæ respiciebat ad A
Orientem: & erat clausa. Et dixit Dñs ad 2
me. Porta hæc clausa erit nō aperietur,
& vir non transibit per eam: quoniam
Dñs Deus Israël ingressus est per eam,
eritq; clausa principi. Princeps ipse se- 3
debit in ea, vt comedit panem corā Dño:
per viam portæ vestibuli ingreditur, &
per viam eius egreditur. * Et adduxit 4
me per viā portæ Aquilonis in conspe- B
ctu domus: & vidi, & ecce impleuit glo-
ria Dñi domum Dñi: & cecidi in faciem
meam. Et dixit ad me Dñs: Fili homi- 5
nis pone cor tuum, & vide oculis tuis,
& auribus tuis audi omnia, quæ ego lo-
quor ad te de vniuersis ceremoniis dom- 6
us Dñi, & de cunctis legibus eius, &
pones cor tuum in viis tēpli per omnes
exitus sanctuarij. * Et dices ad exaspe- 7
rantem me domū Israël: Hæc dicit Dñs
Deus: Sufficiat vobis omnia scelera ves-
tra domus Israël, * eo quod inducitis 8
filios alienos incircūcisos corde, & in-
circumcisos carne, vt sint in sanctuario
meo, & polluat domum meā: & offeritis
panes meos: adipem, & sanguinem: & dis-
soluitis pactū meū in omnib; sceleribus
vestris. * Et non seruastis præcepta san- 9
ctuarij mei: & posuistis custodes obser-
uationis mearum in sanctuario meo vo-
bismetipsis. * Hæc dicit Dñs Deus. Om- 10
nis alienigena incircūciscus corde, &
incircūciscus carne, nō ingreditur san-
ctuariū meum, omnis filius alienus qui
est in medio filiorum Israël. Sed & Le- 11
uitæ, qui lōgē recesserūt à me in erro-
re filiorū Israël, & errauerūt à me post
idola sua, & portauerūt iniquitatē suā,
& erunt in sanctuario meo ædificati, & iu-
nitores portarū domus, & ministri do-
mus: si inactabūt holocausta, & victi-

mas populi: & ipsi stabunt in conspectu
12 eorū, vt ministrēt eis. * Pro eo quod mi-
nistrauerunt illis in conspectu idolorum
suorū, & facti sunt domui Israël in of-
fendiculum iniquitatis: idcirco leuani
manum meā super eos, ait Dñs Deus, &
13 portabunt iniquitatē suam: & non ap-
propinquabunt ad me, vt sacerdotio
fungantur mihi: neq; accedent ad omne
sanctuarium meum iuxta sancta sancto-
rum: sed portabunt confusione meam,
14 & scelera sua quæ fecerunt. * Et dabo
eos ianitores domus in omni ministe-
rio eius, & in vniuersis, quæ fient in ea.
15 * Sacerdotes autē & Leuitæ filij Sadoc,
qui custodierunt ceremonias sanctua-
rij mei, cum errarent filij Israël à me,
ipsi accedent ad me vt ministrent mihi:
& stabunt in conspectu meo vt offerant
E mihi adipem, & sanguinem, ait Domi-
16 nus Deus. * Ipsi ingreſſi-entur sanctua-
rium meum, & ipsi accedent ad mensam
meam vt ministrent mihi, & custodiant
17 ceremonias meas. * Cūq; ingreſſi-entur
portus atrij interioris, vestibus li-
neis induentur: nec ascendet super eos
quidquam laneum, quando ministrant
in portis atrij interioris & intrinsecus.
18 * Vittæ lineæ erunt in capitibus eorum,
& feminalia lineæ erunt in lumbis eo-
19 rum, & non accingentur in sudore. * Cū-
que egredientur atrium exterius ad po-
pulum, exuent se vestimentis suis, in
F quibus ministrauerant, & reponent ea
in gazophylco sanctuarij, & vestient
se vestimentis aliis: & non sanctificat
20 populum in vestibus suis. * Caput autem
suum non radent, neq; comā nutrient:
21 sed tondentes attondent capita sua. * Et
vinum nō bibet omnis sacerdos quādo
22 ingressurus est atrium interioris. * [Et vi-
duam & repudiatam non accipient vxor- 21. c.
res, sed virgines de semine domus Is- 14.
raël; sed & viduam, quæ fuerit vidua à
23 sacerdote accipient. * Et populū meum
docebunt quid sit inter sanctum & pol-
lutum, & inter mundum & immundum
24 offendent eis. * Et cū fuerit contro-
uersia stabunt in iudiciis meis, & iudi-
cabunt: leges meas, & præcepta mea in
omnibus solemnitatibus meis custo-
dient, & Sabbata mea sanctificabunt.
25 * Et ad mortuum hominem non ingre-
dientur, ne polluantur, nisi ad patrem
& matrem, & filium & filiam, & fratrem
& sororem, quæ alterum virum non ha-
26 buerit: in quibus contaminabuntur. * Et
postquā fuerit emundatus, septem dies
27 numerabuntur ei. * Et in die introitus
sui in sanctuarium ad atrium interius,
vt ministret mihi in sanctuario, offeret,
28 pro peccato suo, ait Dñs Deus. * [Non
erit autem eis hæreditas, ego hæreditas
eorum & possessionem non dabis eis in
29 Israël, ego enim possessio eorum. * Vi-
& inam 20.

||Deu.
18. a. 1.
Num.
18. c.
20.

Amā & pro peccato & pro delicto ipsi comedent: & omne vorum in Israël ip[s]orum erit. * Et primitiua omniū pri-
 27. d. mogenitorum, & omnia libamenta ex
 29. omnibus quæ offeruntur, sacerdotum erunt: & primitiua ciborum vestrorum dabitur sacerdoti, ut reponat benedictionem domui tuæ. * Omne morticinum, & captum à bestia de aui-
 21. a. 8. bus & de pecoribus non comedent Sacerdotes.

C A P. XLV.

In terra diuisione, separatis Domino primitiua: assignanda est certa portio Sacerdotibus, Leuitis, ciuitati, ac principi: seruandaque aquas in ponderibus, mensura, primitiui & sacrificiui: qua sacrificia offerentur primo ac secundo die primi mensis, & in solemnitatibus Pasche ac Tabernaculorum.

Cumque cœperitis terrā diuidere sortitō, separate primitias Dño, sanctificatū de terra, lōgitudine vigintiquinque millia, & latitudine decē millia sanctificatū erit in omni termino eius per circuitū. * Et erit ex omni parte sanctificatū quingētos per quingētos, quadrisariā per circuitum: & quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrū. * Et à mensura ista mensurabis longitudinē vigintiquinq; milliū, & latitudinē decē milliū, & in ipso erit templū, sanctūq; sanctorū. * Sanctificatū de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarij, qui accedūt ad ministeriū Dñi: & erit eis locus in domos, & in sanctuariū sātctitatis. * Vigintiquinq; autē millia lōgitudinis, & decē millia latitudinis erunt Leuitis, qui ministrant domui: ipsi possidebunt viginti gazophylacia. * Et possessionem ciuitatis dabitur quinq; millia latitudinis, & lōgitudinis vigintiquinq; millia, secundū separationē sanctuarij, omni domui Israël. * Principi quoque hinc & inde in separationē sātctuarij, & in possessionē ciuitatis, contra faciem possessionis sātctuarij, & cōtra faciem separationis vr̄bis: à latere Maris vsq; ad Mare, & à latere Oriētis vsq; ad Orientem. Lōgitudinis autē iuxta vnāquamq; partē à termino Occidētali vsq; ad terminum Orientalē. * De terra erit ei possessio in Israël: & nō depopulabūtūr vlr̄a principes populū meū: sed terrā dabunt domui Israël secundū tribus eorū. * Hæc dicit Dñs Deus: Sufficiat vobis principes Israël: iniquitatē & rapinas intermitte, & iudiciū & iusticiā facite, separate confinia vestra à populo meo, ait Dñs Deus. * Statera iusta, & ephi iustū, & batus iustus erit vobis. * Ephī & batus æqualia, & vnus mensuræ erūt: ut capiat decimā partē cori batus, & decimā partē cori ephi: iuxta mensuram cori erit æqua libratio eorum. * Siclas autē viginti obolos habet. Porro viginti sicli,

& vigintiquinq; sicli, & quindēcim sicli mna faciūt. * Et hæc sunt primitiæ, quas collētis: sextam partē ephi de coro frumenti, & sextā partē ephi de coro hordei. * Mensura quoque olei, batus olei, decima pars cori est: & decē bati cori faciūt: quia decem bati implēt eorum. * Et arietē vnū de grege ducentorum, de his quæ nutriunt Israël in sacrificiū, & in holocaustum, & in pacificā, ad expiandum pro eis: ait Dñs Deus. * Omnis populus terræ tenebitur primitiis his principi in Israël. * Et super principem erunt holocausta, & sacrificiū & libamina in solemnitatibus, & in Calendis, & in Sabbatis, & in vniuersis solemnitatibus domus Israël: ipse faciet pro peccato sacrificiū, & holocaustum, & pacifica ad expiandum pro domo Israël. * Hæc dicit Dñs Deus: In primo mense, vna mensis, fumes vitulum de armento immaculatum, & expiabis sanctuarium. * Et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato: & ponet in postibus domus, & in quatuor angulis crepidinis altaris, & in postibus portæ atrij interioris. * Et sic facies in septima mēsis, pro vnoquoque qui ignorauit, & errore deceptus est: & expiabis pro domo. * In primo mēse quartadecima die mensis, erit vobis Paschæ solemnitas: septē diebus azyma comedentur. * Et faciet princeps in die illa pro se, & pro vniuerso populo terræ, vituli pro peccato, & in septem diebus solēnitatis faciet holocaustum Dño septem vitulos, & septē arietes immaculatos quotidie septē diebus: & pro peccato hircū caprarum quotidie. * Et sacrificiū ephi per vitulum, & ephi per arietem faciet: & olei hin per singula ephi. * Septimo mense, quintadecima die mēsis, in solemnitate, faciet sicut suprà dicta sunt per septem dies: tam pro peccato, quā pro holocausto, & in sacrificio, & in oleo.

C A P. XLVI.

Porta solū Sabbatū ac Calendis aperienda, & qua holocausta his diebus offeret princeps, quæue porta ipse aut populus templum ingrederetur, vel egredieretur: de spontaneo & quotidiano principis holocausto: de ipsius dono filiis aut seruis dato: loca in quibus sacerdotes coquant sacrificia & ministri vitimas populi.

Hæc dicit Dñs Deus porta atrij interioris, quæ respicit ad Orientem, erit clausa sex diebus, in quibus opus sit: die autem Sabbati aperietur, sed & in die Calendarum aperietur. Et intrabit princeps per viam vestibuli portæ de foris, & stabit in limine portæ: & facient sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius: & adorabit super limen portæ, & egredietur: porta autem non clau-

claudetur usque ad vesperam. Et ad-
 3 rabit populus terræ ad ostium portæ il-
 lius in Sabbatis, & in Calendis, coram
 Dño. Holocaustum autem hoc offeret
 4 princeps Dño; in die Sabbati sex agnos
 immaculatos, & arietem immaculatū.
 * Et sacrificium ephi per arietem; in
 5 agnis autem sacrificium quod dederit
 manus eius; & olei hin per singula ephi.
 * In die autem Calendarum vinulum de
 6 armento immaculatum; & sex agni, &
 arietes immaculati erunt. * Et ephi per
 7 vitulum, ephi quoque per arietem faciet
 sacrificium; de agnis autem, sicut
 innenerit manus eius; & olei hin per
 singula ephi. * Cumque ingressurus est
 8 princeps, per viam vestibuli portæ in-
 C grediatur, & per eandem viam exeat.
 * Et cum intrabit populus terræ in con-
 9 spectu Dñi in solemnitatibus: qui in-
 greditur per portam Aquilonis, vt ado-
 10 ret, egrediatur per viam portæ Meri-
 dianæ: porrò qui ingreditur per viam
 portæ Meridianæ, egrediatur per viam
 portæ Aquilonis: non reuertetur per
 viam portæ, per quam ingressus est, sed
 11 de regione illius egredietur. * Princeps
 autem in medio eorū cum ingredienti-
 bus ingreditur, & cum egredientibus
 egredietur. * Et in nundinis, & in solem-
 12 nitatibus erit sacrificium ephi per vitu-
 lum, & ephi per arietem: agnis autem
 erit sacrificium sicut innenerit manus
 eius; & olei hin per singula ephi. * Cum
 13 autem fecerit princeps spontaneum ho-
 locaustum, aut pacifica voluntaria Dño;
 aperietur ei porta, quæ respicit ad
 Orientem, & faciet holocaustum suum,
 & pacifica sua, sicut fieri solet in die
 sabbati; & egredietur, claudeturq; porta
 14 postquam exierit. * Et agnum eiusdem
 anni immaculatū faciet holocaustum
 quotidie Dño: semper manē faciet il-
 lud. * Et faciet sacrificium super eo cata
 15 mane sextam partem ephi, & de
 oleo tertiā partem hin, vt misceatur si-
 militer: sacrificium Dño legitimū, iugo,
 & arque perpetuum. * Faciet agnum, & sa-
 16 crificium, & oleū cata mane mane: ho-
 locaustum sempiternū. * Hæc dicit Dñs
 17 Dens: Si dederit princeps domum alicui
 de filiis suis: hereditatis eius, filiorum
 suorum eris possidebunt eam heredita-
 18 riē. * Si autem dederit legatum de here-
 ditate sua vni seruatorum suorum, erit il-
 19 lius vsque ad annum remissionis, & re-
 uertetur ad principē: hereditas autem
 eius, filiis eius erit. * Et non accipiet
 princeps de hereditate populi per vio-
 lentiam, & de possessione eorū: sed de
 possessione sua hereditatem dabit filiis
 suis: vt non dispergatur populus meus
 vnusquisq; a possessione sua. * Et intro-
 20 duxit me per ingressum, qui erat ex la-
 tere portæ, in gazophylacia sanctuarij

ad sacerdotes, quæ respiciebāt ad Aquil-
 20 onem: & erat ibi locus vergens ad Oc-
 cidentem. * Et dixit ad me: iste est locus
 G vbi coquent sacerdotes pro peccato, &
 pro delicto: vbi coquent sacrificia, vt
 non esserant in atriū exterius, & sancti-
 21 ficet populus. * Et eduxit me in atriū
 exterius, & circumduxit me per quatuor
 angulos atrij: & ecce atrium erat in
 22 angulo atrij, atriola singula per angu-
 los atrij: * In quatuor angulis atrij
 atriola disposita, quadraginta cubito-
 rum per longum, & triginta per latum:
 23 mensuræ vnus quatuor erant. * Et pa-
 rietes per circuitum ambiens quatuor
 atriola: & culine fabricatæ erant subter
 porticus per gyrum. * Et dixit ad me:
 24 Hæc est domus culinarij, in qua coquent
 ministri domus Dñi victimas populi.

CAP. XLVII.

*Aquæ subter limen domus egredien-
 res: & in larum templi dextrum descen-
 dentes, efficiuntur torrens qui tandem
 non potest transuadari, & sanat om-
 nia ad quæ pertrixerit, habens pisces &
 arbores fructiferas: terminus Terræ san-
 ctæ, quæ duodecim tribubus Israël &
 aduenis diuidentia erit.*

1 ET conuertit me ad portam domus, &
 A Ecce aquæ egrediebantur subter li-
 men domus ad Orientem: facies enim
 domus respiciebat ad Orientem: aquæ
 autem descendeant in larum tēpli dex-
 2 trum ad meridiū altaris. * Et eduxit me
 per viam portæ Aquilonis, & conuertit
 me ad viam foras portam exteriorē,
 viam quæ respiciebat ad Orientem: &
 ecce aquæ redundantes à latere dextro:
 3 * Cum egrederetur vir ad Orientē, qui
 habebat funiculum in manu sua, & mē-
 sus est mille cubitos: & traduxit me per
 4 aquam vsque ad talos. * Rursumque
 mensus est mille, & traduxit me per
 5 aquam vsque ad genua: * & mensus est
 mille, & traduxit me per aquam vsque
 ad renes. Et mensus est mille, torren-
 tem, quem non potui pertransire: quo-
 6 niam intumuerat aquæ profundū tor-
 rentis, qui non potest transuadari. * Et
 B dixit ad me: Certè vidisti fili hominis.
 Et eduxit me, & conuertit ad ripam tor-
 7 rentis. * Cumque me conuertissem, ecce
 in ripa torrentis ligna multa nimis ex
 8 vtraque parte. * Et ait ad me: Aquæ istæ
 quæ egrediuntur ad tumulos sabuli
 Orientalis: descendunt ad plana deser-
 9 tis in trabunt mare, & exibunt & sana-
 buntur aquæ. * Et omnis anima viuens,
 quæ serpit, quocumque venerit torrens,
 10 vinerit: & erūt pisces multi satis postquā
 venerint illuc aquæ istæ, & sanabuntur,
 & viuens omnia, ad quæ venerit torrens.
 * Et stabunt super illas piscatores, ab
 Engaddi vsque ad Engallim siccatio sa-
 genarum erit: plurimæ species erunt
 piscium

piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimie: in littoribus autē eius, & in palustribus non sanabuntur, quia in salinas dabuntur. Et super torrentem orietur in ripis eius ex utraque parte omne lignum pomiferū: non defluet foliū ex eo, & non deficiet fructus eius: per singulos menses afferet primitiua, quia aqua eius de sanctuario egrediuntur: & erunt fructus eius in cibū, & folia eius ad medicinā. Hæc dicit Dñs Deus: Hic est terminus, in quo possidebitis terram in duodecim tribubus Israël: quia Ioseph duplicem funiculum habet. Possidebitis autem eam singuli æquē ut frater suus; super quam leuauit manū meam ut darem patribus vestris: & caderet terra hæc vobis in possessionē. Hic est autē terminus terræ: ad plagam Septentrionalem, à mari magno via Hethalon venientibus Sedada. Emath, Berotha, Sabarim, quæ est inter terminū Damasci & confiniū Emath, domus Tichon, quæ est iuxta terminum Auram. Et erit terminus à Mari vsq; ad atrium Enon terminus Damasci: & ab Aquilone ad Aquilonē: terminus Emath plagæ Septentrionalis. Porro plagæ Orientalis de medio Auram, & de medio Damasci, & de medio Galaad, & de medio terræ Israël, Iordanis determinans ad mare Orientale, metiemini etiā plagā Orientalem. Plaga autē Australis meridiana à Thamar vsq; ad aquas contradictionis Cades: & torrens vsq; ad mare magnum: & hæc est plagæ ad Meridiem australis. Et plagæ Maris, mare magnum à confinio per directū, donec venias Emath: hæc est plagæ Maris. Et diuidetis terram istam vobis per tribus Israël: & mitteretis eam in hereditatem vobis, & aduenis, qui accesserint ad vos qui genuerint filios in medio vestrum: & erūt vobis sicut indigenæ inter filios Israël: vobiscum diuitem possessionem in medio tribuum Israël. In tribu autem quacumque fuerit aduena, ibi dabitis possessionem illi, ait Dominus Deus.

C A P. X I. V I I I.

Diuisio Terra sancta in duodecim tribus: ubi sunt primitiæ & sanctuarium: locus sacerdotum ac Leuitarum: mensura ciuitatis in quadra cum suburbaniis: possessio principis: & duodecim portæ ciuitatis iuxta duodecim tribus.

ET hæc nomina tribuum à finibus Aquilonis iuxta viam Hethalō per Agentibus Emath, atrium Enan terminus Damasci ad Aquilonem iuxta viam Emath. Et erit ei plagæ Orientalis Mare, Dan vna. Et super terminum Pan: à plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Afer vna: & super terminum Afer, à plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Nephtali vna. Et super terminum 4

Nephtali, à plagæ Maris, Manasse vna. Et super terminum Manasse, à plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Ephraim vna. Et super terminum Ephraim, à plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Ruben vna. Et super terminum Ruben, à plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Iuda vna. Et super terminum Iudæ, à plagæ Orientali vsque ad plagam maris, erunt primitiæ, quas separabitis, viginti quinque millibus latitudinis, & longitudinis, sicuti singulæ partes à plagæ Orientali vsque ad plagam Maris: & erit sanctuarium in medio eius. Primitiæ, quas separabitis Dño: longitudo viginti quinque millibus: & latitudo decem millibus. Hæc autem erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum: ad Aquilonem longitudinis viginti quinque millia: & ad mare latitudinis decem millia, sed & ad Orientem latitudinis decem millia, & ad Meridiem longitudinis viginti quinque millia: & erit sanctuarium I hī in medio eius. Sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc, qui custodierunt ceremonias meas, & non errauerunt cum erraret filij Israël, sicut errauerunt & Leuitæ. Et erunt eis primitiæ de primitiis terræ sanctum sanctorum, iuxta terminum Leuitarum. Sed & Leuitæ similiter iuxta fines sacerdotum viginti quinque millia longitudinis, & latitudinis decem millia. Omnis longitudo viginti & quinque millium, & latitudo decem millium, & non vendabunt ex eo, neque mutabunt, neque transferentur primitiæ terræ, quia sanctificatæ sunt Dño. Quinq; millia autē quæ supersunt in latitudine per viginti quinque millia, profana erunt vrbis in habitaculum, & in suburbana: & erit ciuitas in medio eius. Et hæc mensuræ eius ad plagam Septentrionalem quingenta & quatuor millia: & ad plagam Meridianā, quingenta & quatuor millia: & ad plagam Orientalem, quingenta & quatuor millia: & ad plagam Occidentalem, quingenta & quatuor millia. Erunt autem suburbana ciuitatis ad Aquilonem ducenta quinquaginta, & ad Meridiem ducenta quinquaginta, & ad Orientem ducenta quinquaginta, & ad Mare ducenta quinquaginta. Quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarij, decem millia in Orientem, & decem millia in Occidentem, erunt sicut primitiæ sanctuarij & erūt fruges eius in panes his, qui seruiunt ciuitati: & seruientes autem ciuitati, operabuntur ex omnibus tribubus Israël. Omnes primitiæ viginti quinque millium, per viginti quinque millia in quadrum, separabuntur in primitias sanctuarij, & in possessionem ciuita

ciuitatis. * Quod autem reliquum fuerit principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarij & possessionis ciuitatis : & regione viginti quinque millium primitiarum vsq; ad terminum Orientalem : sed & ad Mare , & regione viginti quinque millium vsque ad terminum maris , similiter in partibus principis erit : & erunt primitiæ sanctuarij , & sanctuarii templi in medio eius. * De possessione autem Leuitarum , & de possessione ciuitatis in medio partium principis : erit inter terminum Iuda , & inter terminum Benjamin , & ad principem pertinebit. * Et reliquis tribubus : A plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem , Benjamin vna. * Et contra terminum Benjamin , à plaga Orientali vsque ad plagam occidentalem , Simeon vna. * Et super terminum Simeonis , à plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem , Issachar vna. * Et super terminum Issachar , à plaga Orientali vsq; ad plagam Occidentalem , Zabulon vna. * Et super terminum Zabulon à plaga Orientali vsque ad plagam Maris , Gad vna. * Et super terminum Gad , ad plagam Austri in Meridie , & erit finis de Thamar vsque ad aquas cõrãdictionis Cades , hæreditas contra mare magnum. * Hæc est terra , quam mitteris in fortem tribubus Israël , & hæ partitiones earum , ait Dñs Deus. * Et hi egressus ciuitatis : A plaga Septentrionali quingentos & quatuor millia mensurabis : Et portæ ciuitatis ex nominibus tribuum Israël , portæ tres à Septentrione , porta Ruben vna , porta Iuda vna , porta Levi vna. * Et ad plagam Orientalem , quingentos & quatuor millia : & portæ tres , porta Ioseph vna , porta Benjamin vna , porta Dan vna. * Et ad plagam Meridianam , quingentos & quatuor millia metieris : & portæ tres , porta Simeonis vna , porta Issachar vna , porta Zabulon vna. * Et ad plagam Occidentalem , quingentos & quatuor millia , & portæ eorum tres , porta Gad vna , porta Aser vna , porta Nephthali vna. * Per circuitum , decem & octo millia : & nomen ciuitatis ex illa die , Dominus ibidem.

PROPHETIA DANIELIS.

CAPVT PRIMVM.

Daniel, Ananias, Misael & Azarias in captiuitate eliguntur , vt docti linguam Chaldaorum astarent regi : mutatisque ipsorum nominibus , obrirent à prapósito eunuchorum vt solis vescantur leguminibus , aquam bibentes : quo factis , facies ipsorum corruerunt.

iores erant quàm illorum qui cibo regio vescabantur : quibus Deus sapientiam dedit , & Danieli præterea intelligentiam somniorum.

Nno tertio regni Ioachim regis Iuda , venit Nabuchodonosor rex Babylonis in Ierusalem , & obsedit eam : & tradidit Dñs in manu eius Ioachim regem Iuda , & partem vasorum domus Dei : & asportauit ea in terram Sennaar in domum Dei sui , & vasa intulit in domum thesauri Dei sui. * Et ait rex Asphenez prapósito Eunuchorum , vt introduceret de filiis Israël , & de semine regio & tyrannorum , & pueros , in quibus nulla esset macula , decoros forma , & eruditus omni sapientia , cautos scientia , & doctos disciplina , & qui possent stare in palatio regis , vt doceret eos litteras , & linguam Chaldaeorum. * Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis , de vino vnde bibebat ipse , vt nutriti tribus annis , posset stare in conspectu regis. * Fuerunt ergo inter eos de filiis Iuda , Daniel , Ananias , Misael , & Azarias. * Et imposuit eis prapositus eunuchorum , nomina Danieli , Baltassar , Ananias , Sadrach , Misaeli , Misach , & Azarias , Abdenago. * Proposuit autem Daniel in corde suo , ne pollueretur de mensa regis , neque de vino potus eius , & rogauit eunuchorum prapositum ne contaminaretur. * Dedit autem Deus Danieli gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum. * Et ait princeps eunuchorum ad Danielē : Timeo ego Dñm meum regem , qui constituit vobis cibum & potum : qui si viderit vultus vestros macilentiores præ ceteris adolescentibus coeui vestris , condemnabit caput meum regi. * Et dixit Daniel ad Malasaram quem constituerat princeps eunuchorum super Danielelem , Ananiam , Misaelem , & Azariam : * Teneas nos obsecro seruos tuos diebus decem , & dentur nobis legumina ad descendendum , & aqua ad bibendum : * & contemplare vultus nostros , & vultus puerorum qui vescuntur cibo regio : & sicut videris , facies cum seruis tuis. * Qui , audito sermone huiusmodi , tenuit eos diebus decem. * Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores & corpulentiores præ omnibus pueris , qui vescabantur cibo regio. * Porro Malasar tollebat cibaria , & vinum potus eorum , dabatq; eis legumina. * Pueris autem his dedit Deus scientiam , & disciplinam in omni libro , & sapientiam : Danieli autem intelligentiam omnium visionum , & somniorum. * Completi itaque diebus , post quos dixerat rex vt introducerentur , introduxit eos prapositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor.

Nabuchodonosor. * Cūque eis locutus fuisset rex, non sunt inuenti tales de vniuersis, vt Daniel, Ananias, Misael, & Azarias: & steterunt in conspectu Regis. * Et omne verbum sapientiæ & intellectus, quod discipitatus est ab eis Rex, inuenit in eis decuplum super cunctos ariolos, & magos, qui erant in vniuersis. Inf. fo regno eius. * ¶ Fuit autem Daniel vs- 21
6. g. que ad annum primum Cyri regis.

C A P I T U L U M II.

Cū sapientes Chaldaei somnium Nabuchodonosor coniectare non potentes, iuberentur omnes interiri, oranti Danieli reuelatum est mysterium, qui regi aperit somnium ipsius de magna quadam statua, eiusque declarationem de quatuor regnis: quo factō Nabuchodonosor Daniele adorauit, & hostias ac incensum illi præcepit offerri, consensens Dñm Deum, & exaltans Danielem.

IN anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somniū, & contritus est spiritus eius, & somnium eius fugit ab eo. * Præcepit autem rex, vt conuocarentur arioli, & magi, & malefici, & Chaldaei, vt indicarent regi somnia sua: qui cū venissent, steterunt coram rege. * Et dixit ad eos rex: Vidi somniū, & mente confusus ignoro quid viderim. * Responderuntq; Chaldaei regi Syriacē: Rex in sempiternū viuē: dic somniū seruis tuis, & interpretationem eius indicabimus. * Et respondēs rex ait Chaldeis: Sermo recessit à me: nisi indicaueritis mihi somniū, & coniecturā eius, peribitis vos, & domus vestra publicabuntur. * Si autē somniū, & coniecturā eius narraueritis, præmia, & dona & honorē multū accipietis à me: somniū igitur, & interpretationē eius indicate mihi. * Responderunt secundo, atq; dixerunt: Rex somniū dicat seruis suis, & interpretationem illius indicabimus. * Respōdebit rex, & ait: Certē noui quod tēpus redimitis, sciētes quod recesserit à me sermo. * Si ergo somniū non indicaueritis mihi, vna est de vobis sententia, quod interpretationē quoque fallacē & deceptione plenā cōposueritis, vt loquamini mihi donec tēpus pertrāseat. Somniū itaq; dicite mihi, vt sciam quod interpretationē quoq; eius verā loquamini. * Respondētēs ergo Chaldaei corā rege, dixerunt: Non est homo super terrā, qui sermonē tuum, rex, possit implere: sed neq; regū quisquā magnus & potēs verbū huiuscemodi sciscitatur ab omni ariolo, & mago, & Chaldæo. * Sermo enim, quem tu quæris, rex, grauis est: nec reperietur quisquam, qui indicet illum in conspectu regis exceptis diis, quorum non est cum hominibus conuersatio. * Quo audito, rex in furore & in ira magna præcepit, vt peri-

rent omnes sapientes Babylonis. * Et egressa sententia, sapientes interficiantur: quærebanturq; Daniel & socij eius, vt perirent. * Tunc Daniel requisit de lege, atque sententia ab Arioch principe militiæ regis, qui egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis. * Et interrogauit eum, qui à rege potestatem acceperat, quomodo causam tam crudelis sententia à facie regis esset egressa. Cū ergo rem indicasset Arioch Danieli. * Daniel ingressus rogauit regem, vt tempus daret sibi ad solutionē indicandam regi. * Et ingressus est domum suam, Ananiasque & Misaeli & Azariæ socijs suis indicauit negotium: vt quærerent misericordiam à facie Dei cæli super sacramento isto, & non perirent Daniel & socij eius cum ceteris sapientibus Babylonis. * Tunc Danieli mysterium per visionem nocte reuelatum est: & benedixit Daniel Deum cæli, & locutus ait: Sit nomen Dñi benedictum à sæculo & vsque in sæculum: quia sapientia & fortitudo eius sunt. * Et ipse mutat tempora, & ætates: transfert regna, atque constituit: dat sapientiam sapientibus, & scientiam intelligentibus disciplinam: ipse reuelat profunda, & abscondita, & nouit in tenebris constituta: & lux cum eo est. * Tibi Deus patrum nostrorū confiteor, tēq; laudo: quia sapientiam & fortitudinem dedisti mihi: & nunc ostendisti mihi quæ rogauimus te, quia sermonē regis aperuisti nobis. * Post hæc Daniel ingressus ad Arioch, quem constituerat rex vt perderet sapientes Babylonis, sic ei locutus est: Sapientes Babylonis ne perdas: introduce me in conspectu regis, & solutionē regi narrabo. * Tunc Arioch testinus introduxit Daniēl ad regem, & dixit ei: Inueni hominem de filiis transmigrationsis Iuda, qui solutionē regi annuntiet. * Respondit rex, & dixit Danieli, cuius nomen erat Balaissar: Putāsne verē potes mihi indicare somniū, quod vidi, & interpretationem eius? * Et respondens Daniel coram rege, ait: Mysteriū, quod rex interrogat, sapientes, magi, arioli, & aruspices nequeunt indicare regi. * Sed est Deus in cælo reuelans mysteria, qui indicauit tibi rex Nabuchodonosor, quæ ventura sunt in nouissimis temporibus. Somniū tuum, & visiones capitis tui in cubili tuo huiuscemodi sunt: * Tu rex cogitare cœpisti in strato tuo, quid esset futurum post hæc: & qui reuelat mysteria, ostēdit tibi quæ ventura sunt. * Mihi quoque non in sapientia, quæ est in me plus quā in cunctis viuētib; sacramentum hoc reuelatum est: sed vt interpretatio regi manifesta fieret, & cogitationes mentis tuæ scires. * Tu rex videbas, & ecce quasi statua vna

vna gradhis: statua illa magna, & statu-
ra sublimis stabat contra te, & intuitus
eius erit terribilis. * Huius statuz caput 32
ex auro optimo erat, pectus autem &
brachia de argenteo: porro venter & fe-
mora ex ære, * tibiæ autem ferræ, pedû 33
quædã pars erat ferræ: quædam autem
fictilis. * Videbas ita donec abscessus est 34
lapis de mōte sine manibus: & percussit
statuā in pedibus eius ferreis & fictili-
bus, & cōminuit eos. * Tunc cōtrita sunt 35
pariter ferrû, testâ, æs, argentiû, & aurû,
& redacta quasi in fauillâ æstiuæ, ærẽ
quæ rapta sunt vento: nullûsque locus
inuentus est eis, lapis autẽ qui percuf-
serat statuā, factus est mons magnus, &
impleuit vniuersâ terram: hoc est som- 36
niû. Interpretationem quoque eius dice-
mus corâ te, rex. * Tu rex regum es: & 37
Deus cæli, regnû, & fortitudinẽ, & im-
periû, & gloriã dedit tibi: * & omnia in 38
quibus habitat filij hominum, & bestię
agri: volucres quoque cæli dedit in ma-
nu tua, & sub ditione tua vniuersa cō-
stituit: tu es ergo caput aurẽ. * Et post 39
te consurget regnum aliud minus te ar-
genteum: & regnû tertium aliud æreum,
quod imperabit vniuersæ terræ. * Et re- 40
gnû quartû erit velut ferrum: quomodo
ferrum cōminuit, & domat omnia, sic
cōminuet, & conteret omnia hæc.
* Porro quia vidisti pedû & digitorum 41
partem testâ figuli, & partem ferream:
regnum diuisum erit, quod tamen de
plantario ferri orietur, secundum quod
vidisti ferrum mistum testâ ex luto. * Et 42
digitos pedum ex parte ferreos, & ex
parte fictiles: ex parte regnû erit soli-
dum, & ex parte contritû. * Quod autem 43
vidisti ferrum mistum testâ ex luto, cō-
miscabantur quidẽ humano semine, sed
non adhærebunt sibi, sicuti ferrû misce-
ri non potest testâ. * In diebus autem 44
regnorû illorum, suscitabit Deus cæli
regnum, quod in æternû non dissipabi-
tur, & regnum eius alteri populo non
traderetur: cōminuet autem, & consumet
vniuersa regna hæc: & ipsum stabit in
æternû. * Secundum quod vidisti, quod de 45
monte abscessus est lapis sine manibus,
& cōminuit testâ, & ferrû, & æs, & ar-
gentum, & aurû, Deus magnus ostendit
regi quæ ventura sunt postea, & verum
somnia, & fidelis interpretatio eius.
* Tunc rex Nabuchodonosor cecidit in 46
faciẽ suâ, & Daniël adorauit, & hostias,
& incensû præcepit vt sacrificarent ei.
* Loquens ergo rex, ait Daniël: Verẽ 47
Deus vester Deus deorû est, & Dñs reg-
gũ, & reuelans mysteria: quoniã tu po-
tuisti aperire hoc sacramentum. * Tunc 48
rex Daniël in sublime extulit, & mu-
nera multa & magna dedit ei: & consti-
tuit eum principẽ super omnes prouin-
cias Babylonis, & præfectum magistra-

tuũ super cunctos sapientes Babylonis.
49 * Daniel autem postulauit à rege: &
constituit super opera prouinciæ Baby-
lonis, Sidrach, Misach, & Abdenago:
ipse autem Daniel erat in foribus regis.

C A P. III.

Ananias, Misael, & Azarias no-
lentes adorare statuam quam rex Nabu-
chodonosor crexerat ligari mittuntur
in fornacem ignis ardentis, in qua il-
lasi manentes consentunt Domino. quod
propter peccata sua gentis præerentur
afflictiones: & perentes eius misericor-
diam, exhortantur omnem creaturam
ad Benedicendum Dominum: quod
Nabuchodonosor animaduertens obitu-
puit, & illi de fornace egressis benedixit
Deum ipsorum: iubens vt occidatur
quisquis ipsum blasphemauerit.

Nabuchodonosor rex fecit statuam
I Nauream, altitudine cubitorû sexa-
ginta, latitudine cubitorum sex, & statu-
it eam in campo dura prouinciæ Ba-
bylonis. * Itaque Nabuchodonosor rex
2 misit ad congregandos satrapas, magi-
stratus, & iudices, duces, & tyrannos, &
præfectos, omneque principes regio-
num, vt conuenirent ad dedicationem
statuz, quam crexerat Nabuchodonoso-
3 rex. * Tunc congregati sunt satrapæ,
magistratus, & iudices, duces, & tyran-
ni, & optimates qui erant in potestati-
bus constituti, & vniuersi principes regio-
num, vt conuenirent ad dedicatio-
nem statuz, quã crexerat Nabuchodono-
4 nosor rex: stabant autem in conspectu
statuz, quã posuerat Nabuchodonosor
5 rex: & præco clamabat valẽter: Vobis
dicitur populus, tribubus, & linguis: In
hora, qua audieritis sonitum tubæ, & fi-
6 stulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterij, &
symphoniz, & vniuersi generis musicor-
um, cadentes adorete statuam auream,
7 quam constituit Nabuchodonosor rex.
* Si quis autem non prostratus adora-
uerit, eadem hora mittetur in fornacem
8 ignis ardentis. * Post hæc igitur statim
vt audierunt omnes populi sonitum tu-
bæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psal-
9 terij, & symphoniz, & omnis generis
musicorum: cadentes omnes populi
tribus, & linguz, adorauerunt statuam
10 auream, quã constituerat Nabuchodono-
sor rex. * Statimque in ipso tempore
accedentes viri Chaldæi accusauerunt
11 Iudæos: & dixeruntque Nabuchodono-
sor regi: Rex in æternum viue: * tu rex
posuisti decretum, vt omnis homo qui
audierit sonitû tubæ, fistulæ, & citharæ
12 sambucæ, & psalterij, & symphoniz, &
vniuersi generis musicorum, prosterneat
se, & adoret statuam auream: * si quis
autem non prociðes adorauerit mitra-
tur in fornacem ignis ardentis. * Sunt
B ergo viri Iudæi, quos constituisti super
opera

opera regionis Babylonis, Sidrach, Mis-
lach, & Abdenago: viri isti contem-
pserunt, decretum tuum: deos tuos non
colunt, & statuum auream, quam erexisti,
non adorant. * Tunc Nabuchodonosor
in furore, & in ira præcepit, vt adduce-
rentur Sidrach, Mislach, & Abdenago:
qui confectim adducti sunt in cōspectu
regis. Pronuntiāntque Nabuchodonoso-
r rex, ait eis: Verēne Sidrach, Mislach,
& Abdenago, deos meos non colitis, &
statuam auream, quam constitui, non
adoratis? * Nunc ergo si estis parati,
quacumque hora audieritis sonitum
tubæ, situle, citharæ, sambuce, & psalte-
rij, & symphoniarum, omnīq; generis mu-
sicarum, prosternite vos, & adorate sta-
tuam quam feci: quod si non adoraue-
ritis, eadem hora mittemini in fornacem
ignis ardentis: & quis est Deus, qui
eripiet vos de manu mea? Responden-
tes Sidrach, Mislach, & Abdenago, dixe-
runt regi Nabuchodonosor. Nō oportet
nos de hac re respondere tibi. * Ecce
enim Deus noster, quem colimus, potest
eripere nos de camino ignis ardentis, &
de manibus tuis, & ex liberare. * Quid
si nolueritis, notū sit tibi, rex, quia deos
tuos non colimus, & statuam auream,
quam erexisti, non adoramus. * Tunc
Nabuchodonosor repletus est furore:
& aspectus faciei illius immutatus est
super Sidrach, Mislach, & Abdenago, &
præcepit vt succederet forax septu-
plum quā succendi consueverat. * Et
viris fortissimis de exercitu suo iussit,
vt ligatis pedibus Sidrach, Mislach, &
Abdenago, mitterent eos in fornacem
ignis ardentis. * Et confectim viri illi vin-
tibus bracciis suis, & tiaris, & calcea-
mentis, & vestibus, missi sunt in medium
fornacis ignis ardentis: nam iussu regis
urgebat: fornax autem succensa erat ni-
mis. Porro viros illos, qui miserant Si-
drach, Mislach, & Abdenago, interfecit
flāma ignis. * Viri autē hi tres, id est, Si-
drach, Mislach, & Abdenago, ceciderunt in
medio camino ignis ardentis, colligati.

*Quæ sequuntur, in Hebrais volu-
minibus non reperi.*

* Et ambulabant in medio flammæ lau-
dantes Deum, & benedicentes Domino.
* Stans autem Azarias oravit sic, ap-
petensque os suum in medio ignis, ait
* Benedicētis es Dñe Deus patrum no-
strorum, & laudabile, & gloriosum no-
men tuum in sæcula: quia iustus es in
omnibus, quæ fecisti nobis, & vniuersa
opera tua vera & vix tua recta, & om-
nia iudicia tua vera. * Iudicia enim ve-
ra fecisti, iuxta omnia quæ induxisti su-
per nos, & super ciuitatem sanctam pa-
trum nostrorum Ierusalem: quia in ve-
ritate, & in iudicio, induxisti omnia
hæc propter peccata nostra. * Peccaui-

mus enim, & iniquè egimus recedentes
à te: & deliquimus in omnibus: &
præcepta tua non audiuimus, nec ob-
seruauimus: nec fecimus sicut præce-
pas nobis vt bene nobis esset. * omnia
ergo, quæ induxisti super nos, & vni-
uersa, quæ fecisti nobis, in vero iudi-
cio fecisti: & tradidisti nos in manibus
inimicorum nostrorum iniquiorum, &
peccatorum, præuicatorumque, &
regi insulto & pessimo vltà omnē ter-
ram. * Et nunc non possumus aperire os,
confitio & opprobriū facti sumus ser-
uis tuis, & his qui colunt te. * Ne, quæ-
sumus, tradas nos in perpetuū propter
nomen tuum, & ne dissipes testamentum
tuum: * neque auferas misericordiam
tuam à nobis, propter Abraham dile-
ctum tuum, & Isaac seruum tuum, & I-
saac sanctum tuum: quibus locutus es
pollicēs quod multiplicares semen eo-
rum sicut stellæ cæli, & sicut arenam quæ
est in litore maris: * quia Dñe immi-
nui sumus plus quam omnes gentes,
sumusque humiles in vniuersa terra ho-
die propter peccata nostra. * Et non est
in tempore hoc princeps, & dux, & pro-
pheta, neque holocaustum, neque sacri-
ficiū, neque oblatio, neque incensum,
neque locus primitiarum coram te, vt
possimus inuenire misericordiam tuam:
sed in animo contrito, & spiritu humi-
litis suscipiamur. * Sicut in holocau-
sto arietum, & taurorum, & sicut in mil-
libus agnorum pinguium: sic fiat sacri-
ficiū nostrum in conspectu tuo ho-
die, vt placeat tibi: quoniam non est
confusio confidentibus in te. * Et nunc
sequimur te in toto corde, & timemus
te, & querimus faciem tuam. * Ne con-
fundas nos: sed fac nobiscū iuxta man-
suetudinem tuam, & secundum multi-
tudinem misericordiarum tuarum. * Et erue nos
in mirabilibus tuis, & da gloriam no-
mini tuo Dñe: & confundant omnes
qui ostendunt seruis tuis mala: confun-
dantur in omni potentia tua, & robur
eorum conteratur: * & sciant quia tu es
Dñs Deus solus, & gloriosus super or-
bem terrarum. * Et non cessabant qui
miserant eos ministri regis succendere
fornacem, naphthæ, & stuppæ, & picis, &
malleolis, & effundebatur flāma super
fornacem cubitis quadraginta nouem:
& erupit, & incendit quos reperit iux-
ta fornacem de Chaldeis. * Angelus autē
Dñi descendit cum Azaria, & sociis eius
in fornacem: & excussit flammam ignis
de fornace, & fecit medium fornacis
quasi ventum roris flantem, & non teti-
git eos omnino ignis, neque contrista-
uit, nec quidquam molestie intulit.
* Tunc hi tres quasi ex vno ore lau-
dabant, & glorificabant, & benedice-
bant Deum in fornace, dicentes:

* Benedictus es Dñe Deus patrum nostrorum : & laudabilis , & gloriosus , & superexaltatus in sæcula : & benedictum nomen gloriæ tuæ sanctû : & laudabile , & superexaltatum in omnibus sæculis.

* Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ : & superlaudabilis , & super gloriosus in sæcula.

* Benedictus es in throno regni tui : & superlaudabilis , & superexaltatus in sæcula.

* Benedictus es , qui intueris abyssos , & sedes super cherubim : & laudabilis , & superexaltatus in sæcula.

* Benedictus es in firmamento cæli , & laudabilis , & gloriosus in sæcula.

* Benedicite omnia opera Dñi Dño , laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite Angeli Domini Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

|| *Tal.* || Benedicite cæli Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

148. * Benedicite aquæ omnes , quæ super cælos sunt , Domino : laudate , & superexaltate eum in sæcula.

4.4. * Benedicite omnes virtutes Domini Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite sol & luna Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite stellæ cæli Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnis imber & ros Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnes spiritus Dei Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite ignis & æstus Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite frigus & æstus Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite rores & pruina Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite gelu & frigus Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite glacies & niues Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite noctes & dies Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite lux & tenebræ Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite fulgura & nubes Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicat terra Dominum : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite montes & colles Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite vniuersa germinantia in terra Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite fontes Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite maria & flumina Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite cetera , & omnia quæ mo-

uentur in aquis , Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

80 * Benedicite omnes volucres cæli Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

81 * Benedicite omnes bestię & pecora Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

82 * Benedicite filij hominum Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

83 * Benedicat Israël Dominum : laudet & superexaltet eum in sæcula.

84 * Benedicite sacerdotes Dñi Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

85 * Benedicite serui Domini Dño : laudate & superexaltate eum in sæcula.

86 * Benedicite spiritus & animæ iustorum Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

87 * Benedicite sancti & humiles corde Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

88 * Benedicite Anania , Azaria , Misael Domino : laudate & superexaltate eum in sæcula.

Quia eruit nos de inferno , & saluos fecit de manu mortis , & liberauit nos de medio ardentis flammæ , & de medio ignis eruit nos.

89 Constitimini Dño quoniam bonus : quoniam in sæculū misericordia eius.

90 * Benedicite omnes religiosi Domino Deo deorum : laudate & constitimini ei , quia in omnia sæcula misericordia eius.

Hucusque in Hebræo non habetur :

Quæ posuimus , de Theodorici editione translata sunt.

91 * Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit , & surrexit properè , & ait optimatibus suis : Nōne tres viros misimus in medium ignis compeditos ? Qui respondentes regi , dixerunt : verè rex .

92 Respondit , & ait . Ecce ego video quatuor viros solutos , & ambulantes in medio ignis , & nihil corruptionis in eis est , & species quarti similis filio Dei .

93 * Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis , & ait : Sidrach , Misach , & Abdenago , serui Dei excelsi , egredimini , & venite . Statimque egressi sunt Sidrach , Misach , & Abdenago de medio ignis .

94 * Et congregati satrapæ , & magistratus , & iudices , & potentes regis , contemplantur viros illos , quoniam nihil potestatis habuissent ignis in corporibus eorum , & capillus capitis eorum non esset adustus , & sarabala eorum non fuissent immutata , & odor ignis non transisset per eos .

95 * Et erumpens Nabuchodonosor ait : Benedictus Deus eorum , Sidrach videlicet , Misach , & Abdenagos qui misit angelum suum , & eruit seruos suos , qui crediderunt in eum & verbum regis immutauerunt , & tradiderunt corpora sua ne seruirent ,

& ne adorarent omnem deum, excepto Deo suo. * A me ergo positum est hoc decretum, ut omnis populus, tribus, & lingua, quaecumque locuta fuerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, & Abdenago, differeat, & domus eius vastetur, neque enim est alius Deus, qui possit ita saluare. * Tunc rex promouit Sidrach, Misach, & Abdenago, in provincia Babylonis. * NABUCHODONOSOR rex, omnibus populis, gentibus, & linguis, qui habitant in vniuersa terra, pax vobis multiplicetur. * Signa, & mirabilia fecit apud me Deus excelsus. Placuit ergo mihi predicare signa eius, quia magna sunt; & mirabilia eius, quia fortia: & regnum eius regnum sempiternum; & potestas eius in generationem & generationem.

C A P. I V.

Somnium regis Nabuchodonosor de excelsa arbore praefata solus Daniel interpretatur, quod ipse regno pulsus ad septem annos cum bestiis ageret: hortatur igitur ut eleemosynas sua redimat peccata: sed compleretur nihilominus somnium propter illius superbiam, donec Deum cali recognouit, & tunc in suum regnum restituitur.

EGO Nabuchodonosor quiescere in domo mea, & flores in palatio meo: * somnium vidi, quod perterritum me: & cogitationes meae in strato meo, & visiones capitis mei, conturbauerunt me. * Et per me propositum est decretum, ut introducerentur in conspectu meo cuncti sapientes Babylonis, & ut solutionem somnij indicarent mihi. * Tunc ingrediebantur arioli, magi, Chaldaei, & aruspices, & somnium narraui in conspectu eorum: & solutionem eius non indicauerunt mihi: * donec collega ingressus est in conspectu meo Daniel, cui nomen Baltassar secundum nomen Dei mei, qui habet spiritum deorum sanctorum in semetipso: & somnium coram ipso locutus sum. * Baltassar princeps ariolorum, quoniam ego scio quod spiritum sanctorum deorum habeas in te, & omne sacramentum non est impossibile tibi: visiones somniorum meorum, quas vidi, & solutionem earum narra: * Visio capitis mei in cubili meo: Videbam & eum arbor in medio terrae, & altitudo eius nimia. * Magna arbor, & cunctis: & proceritas eius contingens caelum, aspectus illius erat usque ad terminos vniuersae terrae. * Folia eius pulcherrima, & fructus eius nimius: & esca vniuersorum in ea: subter eam habitabant animalia, & bestiae, & in ramis eius conuersabantur volucres cali: & ex ea vivebatur omnis caro. * Videbam in visione capituli mei super stratum meum, & ecce vi-

gil, & sanctus de caelo descendit. * Clamauit fortiter, & sic ait: Succidite arborem, & praecidite ramos eius: excutite folia eius, & dispergite fructus eius: fugiant bestiae quae subter eam sunt, & volucres de ramis eius. * Verumtamen germen radicem eius in terra finite, & alligetur vinculo ferreo & arceo, in herbis quae foris sunt, & rore cali tingatur, & cum feris pars eius in herba terrae: * Cor eius ab humano commutetur: & cor ferarum detur ei: & septem tempora mutentur super eum. * In sententia vigiliam decretum est, & sermo sanctorum, & petitio: donec cognoscant viuentes, quoniam dominatur. Excelsus in regno hominum; & cuiuscumque voluerit, dabit illud, & humillimum hominem constituet super eum. * Hoc somnium vidi ego Nabuchodonosor rex: tu ergo Baltassar interpretationem narra festinus: quia omnes sapientes regni mei non queunt solutionem edicere mihi: tu autem potes, quia spiritus deorum sanctorum in te est. * Tunc Daniel, cuius nomen Baltassar, cepit intra semetipsum tacitus cogitare quasi vna hora: & cogitationes eius conturbabant eum. Respondens autem rex ait: Baltassar, somnium & interpretatio eius non conturbent te. Respondit Baltassar, & dixit Dñe mihi somnium his, qui te oderunt, & interpretatio eius hostibus tuis sit. * Arborem quam vidi sublimem, atque robustam, cuius altitudo pertingit ad caelum, & aspectus illius in omnem terram: * & rami eius pulcherrimi, & fructus eius nimius, & esca omnium in ea, subter eam habitantes bestiae agri, & in ramis eius commorantes aues cali: * Tu es rex, qui magnificatus es, & inualuisti: & magnitudo tua creuit, & peruenit usque ad caelum: & potestas tua in terminis vniuersae terrae. * Quod autem vidit rex vigilem, & sanctum descendere de caelo, & dicere: Succidite arborem, & dissipate illam, etiam germen radicem eius in terra dimitte, & vinciat ferreo & arceo in herbis foris, & rore cali conpergatur, & cum feris sit pabulum eius: donec septem tempora mutentur super eum. * Haec est interpretatio sententiae Altissimi, quae peruenit super dominum meum regem: * Efficiens ab hominibus, & cum bestiis ferisque erit habitatio tua, & solum: ut bos comedas, & rore cali infunderis: septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur. Excelsus super regnum hominum, & cuiuscumque voluerit, det illud. * Quod autem praecepit ut relinqueretur germen radicem eius, id est, arboris: regnum tuum tibi manebit, postquam cognoueris potestatem esse caelestem.

Eccl.
3. d. 33.

13 Quam ob rem rex consilium meum placeat tibi, & peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiis pauperum: forsitan ignoscat delictis tuis. Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor regem. * Post finem mensis duodecim, in aula Babylonis deambulabat. Responditque rex: & ait: Nonne hæc est Babylon magna, quam ego ædificavi in domum regni in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei? Cùmque sermo adhuc esset in ore regis, vox de cælo ruit: Tibi dicitur Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit a te, & ab hominibus efficiet tibi: & cum bestiis & feris erit habitatio tua, sicut quasi bos comedes, & septem tempora mutabitur, super te, donec scias, quod dominetur Excelsus in regno hominum, & cūcūque volueris, derisus. Eadem hora sermo completus est super Nabuchodonosor, & ex hominibus abiectus est, & sicut ut bos comedit, & rore cæli corpus eius infectum est, donec capilli eius in similitudinem aquilarum crescerent, & ungues eius quasi avium. Igitur post finem dierum, ego Nabuchodonosor oculis meos ad cælum levavi, & sensus meus redditus est mihi: & Altissimo benedixi, & viventem in sempiternum laudavi, & glorificavi: quia potestas eius potestas sempiterna, & regnum eius in generatione & generatione. * Et omnes habitatores terræ apud eum in nihilum reputati sunt: iuxta voluntatem enim suam facit tam in virtutibus cæli, quàm in habitatoribus terræ: & non est qui resistat manui eius, & dicat ei: Quare fecisti? In ipso tempore sensus meus reuersus est ad me, & ad honorem regni mei decorumque perueni: & figura mea reuersa est ad me: & optimates mei, & magistratus mei requisierunt me, & in regno meo restitutus sum: & magnificètia amplior addita est mihi. Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico regem cæli: quia omnia opera eius vera, & viæ eius iudicia, & gradientes in superbia potest humiliare.

CAPUT V.

Postquam Baltassar in conuiuio bibitum suis, ex vasis templi Domini, laudando idola sua, vidit digiros in pariete scribentes: quam scripturam solus Daniel legere potuit, & interpretari, nempe quod quia secutus ipsam Nabuchodonosor eleuauerat cor suum contra Deum laudans idola, similiter auferretur ei regnum, honorato igitur Daniele, ac rege ea nocte interempto, successit Darius Medus.

Baltassar rex fecit græde conuiuium optimatibus suis mille: & unusquisque secundum suam bibebat atatem. * Præcepit ergo iam temulentus, ut af-

ferrentur vasa aurea, & argentea, quæ apportauerat Nabuchodonosor pater eius de templo, quod fuit in Ierusalem, ut biberent in eis rex & optimates eius, & vxorèque eius, & concubinae. Tunc allata sunt vasa aurea, & argentea, quæ apportauerat de templo, quod fuerat in Ierusalem: & biberunt in eis rex & optimates eius, vxores, & concubinae illius. Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, & eos, ferreos, ligneosque & lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae: & rex aspicebat articulos manus scribentis. Tunc facies regis commutata est, & cogitationes eius conturbabant eum: & cõpæges renū eius soluebantur, & genua eius ad se inuicem collidebantur. Exclamauit itaque rex fortiter, ut introducerent magos, Chaldaeos, & aruspices. Et proloquens rex ait sapientibus Babylonis: Quicumque legerit scripturam hanc, & interpretationem eius manifestam mihi fecerit, purpura vestietur, & torquem aureum habebit in collo, & tertius in regno meo erit. Tunc ingressi omnes sapientes regis, non poterunt nec scripturam legere, nec interpretationem indicare regi. Vnde rex Baltassar satis conturbatus est, & vultus illius immutatus est: sed & optimates eius turbabantur. Regina autem, pro re quæ acciderat regi, & optimatibus eius, domum conuiuii ingressa est: & proloquens, ait: Rex in æternū viuens: non te conturbet cogitatio tua, neque facies tua immutetur. Effir vir in regno tuo, qui spiritum deorum sanctorum habet in se: & in diebus patris tui scientia & sapientia inuenta sunt in eonā: & rex Nabuchodonosor pater tuus, princeps magorum, incantatorum, Chaldaorum, & aruspicum constituit eum, pater, inquam tuus, o rex: quia spiritus amplior, & prudentia, intelligentiaque & interpretatio somniorum, & ostensio secretorum, ac solutio ligatorum, inuenta sunt in eo, hoc est in Daniele: cui rex posuit nomen Baltassar: nunc itaque Daniel vocetur, & interpretationem narrabit. Igitur introductus est Daniel coram rege. Ad quæ præfatus rex, ait, Tu es Daniel, de filiis captiuitatis Iudæ, quem adduxit pater meus rex de Iudæa? Audini de te: quoniam spiritum deorum habes, & scientia, intelligentiaque, ac sapientia ampliores inuenta sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectum meo sapientes magi, ut scripturam hæc legerent, & interpretationem eius indicaret mihi: & nequinerunt sentium huius sermonis edicere. Porro ego audiui de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissoluere, si ergo vales scripturam

scripturam legere, & interpretationem eius indicare mihi, purpura vestieris, & torquem auream circa collum tuum habebis, & tertius in regno meo princeps eris. * Ad quæ respondens Daniel, ait coram rege: Munera tua sint tibi, & dona domus tuæ alteri da: scripturam autem legam tibi rex, & interpretationem eius ostendam tibi. * O rex, Deus Altissimus, regnum & magnificentiam, gloriam & honorem dedit Nabuchodonosor patri tuo. * Et propter magnificentiam quam dederat ei, universi populi tribus, & linguæ, tremebant, & metuebant eum: quos volebat interficere, & quos volebat percutere, & quos volebat exaltare: & quos volebat humiliare. * Quando autem eleuatum est cor eius, & spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio regni sui, & gloria eius & ablata est: & filiis hominū eiectus est: sed & cor eius cum bestiis positum est, & cum onagris erat habitatio eius: fœnū quoque, ut bos comedebat, & rore cæli corpus eius infectū est, donec cognosceret quod potestatem haberet Altissimus in regno hominū: & quemcumque voluerit, suscitabit super illud. * Tu quoque filius eius Baltassar, non humiliasti cor tuū, cum scires hæc omnia: * sed aduersum Dominatorem cæli eleuatus es: & vasa domus eius allata sunt coram te: & tu, & optimates tui, & vxores tuæ, & concubinae tuæ, vinū bibistis in eis: deos quoque argenteos, & aureos, & æreos, ferreos, ligneosque & lapideos, qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti, porro Deum, qui habet statum tuum in manu sua, & omnes vias tuas, non glorificasti. * Idcirco ab eo missus est articulus manus, quæ scripsit hoc, quod exaratum est. * Hæc est autem scriptura, quæ digesta est: MANE, THECEL, PHARES. * Et hæc est interpretatio sermonis. MANE: numeravit Deus regnum tuum, & compleuit illud. * THECEL: appensus es in latere, & inuentus es minus habens, * PHARES: diuisum est regnum tuum, & datum est Medis & Persis. * Tunc iubente rege indutus es Daniel purpura, & circumdata est torques aurea collo eius: & prædictum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. * Eadem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldeus. * Et Darius Medus successit in regnum annos natus sexaginta duos.

CAPVT VI.

Daniel supra satrapas regni constituitur, & accusarum quod regis edictum non seruasset, quia Deum cæli orabat, missus est in lacum leonum: sequenti die ille saluus eductus immisit ac subito dilaniatis eius accusatoribus: quare

morus rex, in suis prouinciis Deum eius rimandum præcepit.

A P lacidit Darius, & constituit super regnum satrapas centū viginti, ut essent in toto regno suo. * Et super eos principes tres, ex quibus Daniel vnus erat, ut satrapæ illis redderent rationem, & rex non sustineret molestiam. * Igitur Daniel superabat omnes principes & satrapas: quia spiritus Dei amplior erat in illo. * Porro rex cogitabat constituere eum super omne regnum: vnde principes & satrapæ quærebant occasionem, ut inuenirent Danieli ex latere regis nullamque causam & suspitionem reperire poterant, eo quod fidelis esset, & omnis culpa & suspicio non inueniretur in eo. * Dixerunt ergo viri illi: Non inueniemus Danieli huic aliquā occasionem, nisi fortè in lege Dei sui. * Tunc principes & satrapæ surripuerunt regi, & sic locuti sunt ei: Darius rex in æternū vine, * consilium inierunt omnes principes regni tui, magistratus, & satrapæ, senatores, & iudices, ut decretum imperatorū exeat, & edictum: ut omnis qui petierit aliquā petitionem à quocumque dedi, & homine, vsque ad triginta dies, nisi à te rex, mittatur in lacum leonum. * Nunc itaque rex confirma sententiā, & scribe decretum: ut non immutetur quod statutum est à Medis & Persis, nec præuaricari cuiquam liceat. * Porro rex Darius proposuit edictum, & statuit. **C** Quod cum Daniel compersisset, id est, constitutam legem, ingressus est domū suam: & fenestris apertis in cœnaculo suo contra Ierusalem tribus temporibus in die steterat genua sua, & adorabat, confitebaturque coram Deo suo, sicut & ante facere consueuerat. * Viri ergo illi curiosius inquirentes, inueniunt Danielē orantē & obsecrantē Deum suum. * Et accedentes locuti sunt regi super edicto: Rex numquid non constituit, ut omnis homo, qui rogaret quendam de diis, & hominibus, vsque ad dies triginta, nisi te rex, mitteretur in lacum leonū? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo, iuxta decretū Medorum atque Persarū, quod præuaricari non licet. * Tunc respondentes dixerunt coram rege: Daniel de filiis captiuitatis Iuda non curauit de lege tua, & de edicto, quod constituiti: sed tribus temporibus per diē orat obsecratione sua. **D** Quod verbum cum audisset rex, satis contristatus est: & pro Daniele posuit cor ut liberaret eum, & vsque ad occasum solis laborabat ut crueret illū. * Viri autem illi intelligentes regem dixerunt ei. Scito rex, quia lex Medorū atque Persarum est, ut omne decretum, quod constituerit rex, non liceat immutari. **E** Tunc rex præcepit, & adduxerunt Danielem

niclem, & miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Danieli: Deus tuus quem colis semper, ipse liberabit te. * Allatusque est lapis vnus, & positus est super os laci: quem obsignauit rex annulo suo, & annulo optimatum suorum, ne quid fieret contra Danielē. * Et abiit rex in domum suam, & dormiuit incoenatus, cibique non sunt allati coram eo, insuper & somnus recessit ab eo. * Tunc rex primo diluculo confurgens, festinus ad lacum leonum perrexit: appropinquansque lacui, Danielem voce lacrymabili inclamauit, & affatus est eū: Daniel serue Dei viuētis, Deus tuus, cui tu seruis semper, putāne valuit te liberare a leonibus? * Er Daniel regi respondens ait: Rex in aeternum viuē. * Deus meus misit angelum suum, & conclusit ora leonū, & non nocuerunt mihi: quia corā eo iustitia inuenta est in meis: & corā te rex, delictum non feci. * Tunc vehementer rex gaudius est super eo, & Danielem praecepit educi de lacu: ductusque est Daniel de lacu, & nulla laesio inuenta est in eo, quia credidit Deo suo. * Iubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusauerant Danielem: & in lacum leonum missi sunt, ipsi, & filij & vxores eorū: & non peruenerunt vsque ad paumentum laci, donec arripenter eos leones, & omnia ossa eorū comminuerunt. * Tunc Darius rex scripsit vniuersis populis, tribubus, & linguis, habitantibus in vniuersa terra: PAX vobis multiplicetur. * A me constitutum est decretum, vt in vniuerso imperio & regno meo, tremiscant & paueāt Deū Danielis. Ipse est enim Deus viuēs, & aeternus in saecula: & regnū eius non dissipabitur, & potestas eius vsque in aeternum. * Ipse liberator, atque saluator faciens signa, & mirabilia in caelo & in terra: qui liberauit Danielem de lacu leonum.

|| Sup. 1. d. 21. || Porro Daniel perseuerauit vsque ad regnum Darij, regnūque Cyri Persae.

C A P. VII.

Visio Danielis de quatuor bestiis quatuor regna designantibus: de antiquo dierum & throno eius ac ministris quo iudicante perierunt bestia: ad hunc accedens filius hominis accipit potestatem aeternam & incorruptibile regnum: declarantur regna per bestias designata, & maximè qua per quartam bestiam & eius cornua designentur, quae regnabit vsque ad tempus & tempora & dimidium temporis.

ANNO primo Baltasar regis Babylo-
nis, Daniel somnium vidit: visio autem capitis eius in cubili suo: & somnium scribens, breui sermone comprehendit: summamque perstringens ait: Videbam in visione mea nocte, & ecce quatuor veti caeli pugnabāt in mari magno. * Er

quatuor bestiae grandes ascendebant de mari diuersae inter se. * Prima quasi leuena, & alas habebat aquile: aspicebā donec euulsa sunt alas eius, & sublata est de terra, & super pedes quasi homo stetit, & cor hominis datum est ei. * Et ecce bestia alia similis vrsō in parte sterit: & tres ordines erat in ore eius, & in dentibus eius, & sic dicebant ei: Surge, comedere carnes plurimas. * Post hæc aspicebam, & ecce alia quasi pardus, & alas habebat quasi auis, quatuor super se, & quatuor capita erant in bestia & potestas data est ei. * Post hæc aspicebam in visione noctis, & ecce bestia quarta terribilis, atque mirabilis, & fortis nimis, dentes ferreos habebat magnos, comedens atque comminuens, & reliqua pedibus suis conculcans: dissimilis autem erat ceteris bestiis, quas videram anteam, & habebat cornua decem. * Considerabam cornua, & ecce cornu aliud paruulū ortum est de medio eorum: & tria de cornib' primis euulsa sunt: & facie eius: & ecce oculi quasi oculi hominis erant in cornū istō, & os loquēs ingentia. * Aspicebā donec throni positi sunt, & antiquus dierū sedes vestimentū eius candidum quasi nix, & capilli capitis eius quasi lana munda: thronus eius flammæ ignis: rotæ eius ignis ascensus. * Fluvius igneus, rapidusque egrediebatur a facie eius: nulliā milliū ministrabant ei, & decies milles centena millia assistebāt ei: iudiciū sedis, & libri aperti sunt. * Aspicebam propter vocem ferementū gradium, quos cornu illud loquebatur, & vidi quoniam interfecit esset bestia, & prissit corpus eius, & traditū esset ad comburendum igni: * aliarum quoque bestiarum ablata esset potestas, & tempora vitæ constituta essent ei vsque ad tempus & tempus. * Aspicebam ergo in visione noctis, & ecce cum nubibus caeli quasi filius hominis veniebat, & vsque ad antiquum dierum peruenit: & in conspectu eius obtulerunt eum. * Et dedit ei potestatem, & honorē, & regnum: & omnes populi, tribus, & linguæ ipsi seruiunt: || potestas eius, potestas aeterna. || Sup. 1. d. 21. || quod non corrumpetur. * Horrui spiritus meus, ego Daniel territus sum in g. 31. his, & visiones capitis mei conturbauē. Mich. 4. c. 7. bus, & veritate quærebam ab eo de Luc. 1. omnibus his. Qui dixit mihi interpre- d. 32. tationem sermonum, & docuit me: Hæc quatuor bestiae magnæ: quatuor sunt regna, quæ confluent de terra. * Suscipient autem regnum sancti Dei altissimi: & obtinebunt regnum vsque in saeculum, & saeculū saeculorū. * Post hoc volui diligenter discere de bestia quarta, quæ erat dissimilis valde ab omni bus,

bus, & terribilibus nimis. dentes & ungues eius ferrei: comedebat, & comminebat, & reliqua pedibus suis conculcabat, & de cornibus decem, quæ habebat in capite: & de alio, quod ortum fuerat, ante quod ceciderat tria cornua: & de cornu illo, quod habebat oculos, & os loquens grãdia, & maius erat ceteris. * Aspiciebã, & ecce cornu illud faciebat bellum aduersus sanctos, & præualebat eis, donec venit antiquus dierum, & iudicium dedit sanctis. Excelsi, & tempus aduenit, & regnũ obtinuerunt sancti. * Et sic ait: Bessia quarta, regnũ quartũ erit in terra, quod maius erit omnibus regnis, & deuorabit vniuersam terrã, & conculeabit, & comminet eam. * Porro cornua decem ipsius regni, decem reges erunt: & alius consurgit post eos, & ipse potior erit prioribus, & tres reges humiliabit. * Et sermones contra Excelsum loquens, & sanctos Altissimi conteret: & putabit quod possit mutare tempora, & leges, & tradet in manu eius usque ad tempus, & tempora, & dimidiũ temporis. * Et iudiciũ sedebit, vt auferatur potentia, & conetur, & dispareat usque in finem. * Regnum autẽ, & potestas, & magnitudo regni, quæ est subter omne cœlum, detur populo sanctorum Altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est, & omnes reges seruiunt ei, & obediunt. * Hucusque finis verbi. Ego Daniel multum cogitationibus meis conturbabar, & facies mea mutata est in me: verbum autem in corde meo conseruauit.

CAP. VIII.

Viso de arietẽ duorum cornuum, & hirco vnius, ac postmodum quatuor cornuum, qui deuicit arietem: quorum ille regem Medorum ac Persarum designat, hic autem regem Græcorum: additur prophetia de rege impudẽte, ipsiusque tyrannide, dolo & superbia, qui sine manu conteretur.

Anno tertio regni Baltassar regis, visio apparuit mihi. Ego Daniel post id quod videram in principio, vidi in visione mea, cum essem in Susis castro, quod est in Aclam regione: vidi autẽ in visione esse me super portam Vlai. * Et leuauit oculos meos, & vidi: & ecce aries vnus stabat ante paludẽ, habens cornua excelsa, & vnum excelsius altero atque succrescens. Postea vidi arietem cornibus ventilantem contra Occidentẽ, & contra Aquilonem, & cõtra Meridiẽ, & omnes bestiæ non poterant resistere ei, neque liberari de manu eius: fecitque secundum voluntatem suã, & magnificatus est. * Et ego intelligebã: ecce autem hircus caprarum veniebat ab Occidẽte super faciem totius terræ, & nõ tangebatur terram: porro hircus habebat cornu insignẽ inter oculos suos. * Et venit vs-

que ad arietem illum cornutum, quem videram stantẽ ante portam, & cucurrit ad eum in impetu fortitudinis suæ. * Cũque appropinquaret propẽ arietẽ efferratus est in eum, & percussit arietem & comminuit duo cornua eius, & non poterat aries resistere ei: cũque eum misisset in terram, conculcauit, & nemo quibat liberare arietem de manu eius. * Hircus autem caprarum magnus factus est nimis: cũque creuisset, fractum est cornu magnum, & orta sunt quatuor cornua subter illud per quatuor ventos cœli. * De vno autẽ ex eis egressum est cornu vnum modicum, & factum est grande contra Meridiẽ, & contra Orientem, & contra fortitudinem. * Et magnificatum est vsque ad fortitudinem cœli: & deiecit de fortitudine, & de stellis, & conculcauit eas. * Et, vsque ad principem fortitudinis magnificatum est: & ab eo tulit iuge sacrificium, & deiecit locũ sanctificationis eius. * Robor autẽ datum est ei cõtra iuge sacrificiũ propter peccata, & prolietneretur veritas in terra, & faciet, & prosperabitur. * Et audiui vnum de sanctis loquentem: & dixit vnus sanctus alteri nescio cui loquenti: Vsquequo visio, & iuge sacrificium, & peccatum desolationis, quæ facta est: & sanctuariũ, & fortitudo conculcabitur? * Et dixit ei: Vsque ad vesperam & manẽ, dies duo millia trecenti: & mundabitur sanctuarium. * Factum est autem cũ viderem Ego Daniel visionem, & quærerem intelligentiã: ecce stetit in conspectu meo quasi species viri. * Et audiui vocem viri inter Vlai: & clamauit, & ait: Gabriel fac intelligere istum visionem. * Et venit, & stetit iuxta vbi ego stabam: cũque venisset, pauens corruì in faciem meam, & ait ad me: Intellige fili hominis, quoniã in tempore finis complebitur visio. * Cũque loqueretur ad me, collapsus sum prope in terrã: & tetigit me, & statuit me in gradu meo, dixitque mihi: Ego ostendã tibi quæ futura sunt in nouissimo maledictionis: quoniã habet tempus finem suum. * Aries, quẽ vidisti habere cornua, rex Medorũ est atque Persarum. * Porro hircus caprarum, rex Græcorũ est, & cornu grande quod erat inter oculos eius, ipse est rex primus. * Quod autem fracto illo surrexerunt quatuor pro eo: quatuor reges de gente eius consurgẽt, sed non in fortitudine eius. * Et post regnum eorum, cũ creuerint iniquitates, consurget rex impudẽs facie, & intelligẽs propositiõnes, sed non in viribus suis: & supra quã credi potest, vniuersa vastabit, & prosperabitur, & faciet. Et interficiet robustos, & populum sanctorũ secundum voluntatem

tatem suam. & digefetur polus in manu eius: & cor suū magnificabit, & in copia rerum omnium occidet plurimos: & cōtra principem principum confurget, & sine manu conteretur. * Et visio vel-
perè & manè, quæ dicta est, vera est: tu ergo visionem signa, quia post multos dies erit. * Et ego Daniel lægui, & ægro-
taui per dies: cūque surrexissem, faciebam opera regis, & stupebam ad visionē, & non erat qui interpretaretur.

C A P. I X.

*Post orationem Danielis, quæ confite-
tur iudeis propter sua & patrum pec-
cata venisse in magnam afflictionem,
perens Dei misericordiam erga populum
suum, fit ipsi reuelatio de 70. hebdoma-
dibus, usque ad victionem Sancti san-
ctorum, & de Christi morte, populoque
eius perdendo, & abominatione desola-
tionis in templo.*

IN anno primo Darij filij Assueri de
semine Medorum, qui imperauit super
|| 1er. regnum Chaldæorum: Anno vno regni
25. c. eius, ego Daniel intellexi in || libris nu-
11. 29. merum antiquorum, de quo factus est ser-
6. 10. mo Dñi ad Ieremiā prophetā, vt com-
plerentur desolationis Ierusalē septua-
ginta anni. * Et posui faciē meā ad Dñm
3 Deum meū rogare & deprecari in ieiun-
niis, sacco, & cinere. * Et orauī Dñm
4 Deum meū, & confessus sum, & dixi:
|| 2. || Obsecro Dñe Deus magne & terribi-
E/dr. lis, custodiēs pactū & misericordiā dili-
1. 6. 5. gētibz te, & custodiētibus mādāta tua.
|| Ba- * || Peccauimus, iniquitātē fecimus, im-
ruc. 1. piē egimus, & recessimus: & declinaui-
6. 17. mus à mandatis tuis, ac iudiciis. * Non
obediui nō seruis tuis prophetis, qui lo-
cuti sunt in nomine tuo regibus nostris,
principibus nostris, patribus nostris,
omniq; populo terræ. * Tibi Dñe iusti-
7 tia: nobis autem cōfusio faciē, sicut est
hodie viro Iuda, & habitatoribus Ieru-
salē & omni Israhē, his qui propē sunt,
& his qui procul, in vniuersis terris ad
quas eiecisti eos, propter iniquitates
eorum, in quibus peccauerunt in te.
* Dñe nobis cōfusio faciē, regibus no-
8 stris, principibus nostris, & patribus no-
9 stris, qui peccauerunt. * Tibi autem Dñe
Deo nostro misericordia, & propitius
10 ratio, quia recessimus à te, & non audiui-
mus vocē Dñi Dei nostri, vt ambulā-
remus in lege eius, quam posuit nobis
per seruos suos prophetas. * Et omnis Is-
11 rahē prauaricati sunt legē tuā, & de-
clinauerūt, ne audirent vocē tuā, & stili-
12 tauit super nos maledictio, & destesta-
tio || quæ scripta est in libro Moysi serui
27. c. Dei, quia peccauimus ei. * Et statuit ser-
14. mones suos, quos locutus est super nos,
& super principes nostros, qui iudica-
uerunt nos, vt superinduceret in nos
magnum malū, quāle nunquam fuit sub

omni cælo, secundum quod factū est in
Ierusalem. * Sicut scriptum est in lege
13 Moysi, omne malū hoc venit super nos:
& nō rogauimus faciē tuā Dñe Deus
noster, vt reuerteremur ab iniquitatibus
nostris, & cogitaremus veritatē tuā.
14 * Et vigilauit Dñs super malitiam, & ad-
duxit eam super nos: iustus Dñs Deus
noster in omnibus operibus suis, quæ
fecit: non enim audiuius vocē eius.
15 * || Et nunc Dñe Deus noster: || qui edu-
xisti populum tuū de Terra Ægypti in
manu forti, & fecisti tibi nomen secun-
dum diē hanc: peccauimus, iniquitatem
16 fecimus. * Dñe in omni iustitia tuā:
auertatur obsecro ira tua, & furor tuus,
à ciuitate tua Ierusalem, & monte san-
cto tuo. Propter peccata enim nostra,
& iniquitates patrum nostrorum, Ieru-
salem & populus tuus in opprobrium
sunt omnibus per circuitum nostrum.
17 * Nunc ergo exaudi Deus noster oratio-
nem serui tuī, & preces eius: & ostēde
faciē tuam super sanctuarium tuum,
quod desertū est propter temerisum.
18 * Inclina Deus meus aurē tuā, & au-
di: aperi oculos tuos & vide desolatio-
nem nostram, & ciuitatem, super quam
inuocatum est nomen tuum: neq; enim
in iustificationibus nostris prosterni-
mus preces ante faciē tuā, sed in mi-
19 serationibus tuis multis. * Exaudi Dñe,
placare Dñe: attende & fac: ne moreris
propter temerisum Deus meus: quia
nomen tuum inuocatum est super ciui-
20 ratem, & super populum tuum. * Cūq;
adhuc loquerer, & orarem, & confiterer
peccata mea, & peccata populi mei
F Israhē, & prosternerem preces meas in
cōspectu Dei mei, pro monte sancto
21 Dei mei. * Adhuc me loquēte in oratio-
ne, ecce vir Gabriel, quem viderā in vi-
sione à principio, cito volans tetigit me
22 in tempore sacrificij vespertini. * Et dō-
cuit me & locutus est mihi dixitq; Da-
niel nunc egressus sum vt docerē te, &
23 intelligeres. * Ab exordio precum tua-
rum egressus est sermo: ego autem veni
vt indicarem tibi, quia vir desideriorū
es: tu ergo animaduertere sermonem, &
intellige visionē. || Septuaginta hebdo-
24 mades abbreviatæ sunt super populum
tuum, & super urbem sanctam tuā, vt
consummaretur prauaricatio, & finē ac-
cipiat peccatū, & deleatur iniquitas, &
adducatur iustitia scēpterna, & impleat-
25 ur visio, & prophetia, & vngatur San-
ctus sanctorum. * Scito ergo & animad-
uertere: Ab exitu sermonis, vt iterū ædifi-
cetur Ierusalem, vsq; ad Christum du-
cem, hebdomades septem, & hebdoma-
des sexaginta duæ erunt: & rursum ædi-
ficabitur platea, & muri in angustia tē-
26 porum. * Et post hebdomades sexaginta
duas occidetur Christus: & nō erit eius popu-

|| Ba-
ruc 2.
c. 11.
|| Exo.
14. c.
22.

100.
1. g.
45.

populus, qui enim negaturus est. Et ciuitatem & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: & finis eius vastitas, & post finem bellitatus desolatio. * Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium: & erit in templo abominatio desolationis: & usque ad consummationem & finem perseuerabit desolatio.

CAP V T X.

Vbi se affixisset Daniel, videt virum lineis vestitum qui hic describitur, & territus ac tremens confortatur semel, & iterum: de resistente principe regni Persarum, de principe Græcorum, & de Michael principe Iudaorum qui solus auxiliatur.

Anno tertio Cyri regis Persarum, verbum reuelatum est Danieli cognomento Baltassar, & verbum verum & fortitudo magna intellexitque sermonem: intelligētia enim est opus in visione. * In diebus illis ego Daniel iugebam triū hebdomadarum dies, panem desiderabilem non comedi, & caro & vinū non introierunt in os meum, sed neque vnguentum unctus sum: donec compleretur trium hebdomadarum dies. * Die autem vigesima & quarta mensis primi, erā iuxta fluium magnū, qui est Tigris. * Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce vir vnus vestitus lineis, & renes eius accincti auro obrizo: & corpus eius quasi chrysolithus, & facies eius velut species fulguris, & oculi eius vt lampas ardens: & brachia eius, & quæ deorsū sunt vsque ad pedes quasi species aris eandentis: & vox sermonum eius vt vox multitudinis. * Vidi autē ego Daniel solus visionem: porro viri, qui erant mecum non viderunt: sed terror nimis irruit super eos, & fugerunt in absconditum. * Ego autem relictus solus vidi visionē grandem hanc: & non remansit in me fortitudo, sed & species mea inmutata est in me, & emarcui, nec habui, quid loquar virum. * Et audiui vocem sermonis eius: & audiens iacebam cōternatus super faciem meam, & vultus meus hærebat terræ. * Et ecce manus tetigit me, & erexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum. * Et dixit ad me: Daniel vir desideriorū, intellige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cūque dixisset mihi sermonē istū steri tremēs, * Et ait ad me: Noli metuere Daniel: quia ex die primo, quo posuisti cor vnum ad intelligendum, vt te affigeres in cōspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: & ego veni propter sermones tuos. * Princeps autem regni Persarū restitit mihi viginti & vno diebus: & ecce Michael vnus de principibus primis venit in adiutorium meum, & ego remansi ibi

14 iuxta regem Persarum. * Veni autem vt docerem te quæ ventura sunt populo tuo in nouissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies. * Cūque loqueretur mihi huiuscemodi verba, dei cecidi vultū meum ad terrā, & tacui. * Et ecce, quasi similitudo filij hominis tetigit labij mea: & aperiens os meum locutus sum, & dixi ad eum qui stabat contra me: Hæc mihi in visione tua dissolutæ sunt compages meæ, & nihil in me remansit virium. * Et quomodo poterit seruus Dñi mei loqui cū Dño meo: nihil enim in me remansit virium, sed & halitus meus intercluditur. * Rursum ego tetigit me quasi visio hominis, & confortauit me, & dixit. Noli timere vir desideriorum: pax tibi, confortare, & esto robustus. * Cūque loqueretur mecum, conualui, & dixi: Loquere Dñe mihi, quia cōfortasti me. * Et ait: Nunquid scis quare venerim ad te? & nunc reuertar vt prælior aduersum principem Persarum, cū ego egreders apparuit princeps Græcorū veniens. * Veruntamen annuntiabo tibi quod expressum est in scriptura veritatis: & nemo est adiutor meus in omnibus his, nisi Michael princeps vester.

CAP. XI.

Vaticinium de regibus Persarum & reges Græcorum: de bellis ac insidiis inter reges Austri & Aquilonis, & de rege qui Deum deorum non reputabit, sed plurima aduersus ipsum loquetur, & qua prouincia ab illo euadent, quibusue dominabitur.

EGO autē ab anno primo Darij Medi stabam vt confortaretur, & roboraretur. * Et nunc veritatem annuntiabo tibi. Ecce adhuc tres reges stabunt in Perside, & quartus dabitur opibus nimis super omnes: & cū inualuerit diuitiis suis, concitabit omnes aduersū regnum Græciæ. * Surget rex rex fortis, & dominabitur potestate multa, & faciet quod placuerit ei. * Et cū steterit, cōteretur regnum eius, & diuidetur in quatuor ventos cæli: sed non in posteros eius, neque secundum potentiam illius, qua dominatus est: lacerabitur enim regnum eius etiam in exteris, exceptis his. * Et cōfortabitur rex Austri: & de principibus eius præualebit super eū, & dominabitur ditione multa enim dominatio eius. * Et post finem annorū fœderabuntur: filiæque regis Austri veniet ad regem Aquilonis facere amicitiam, & non obtinebit fortitudinē brachij, nec stabit semen eius: & tradetur ipsa, & qui adduxerunt eam, adolecentes eius, & qui confortabant eā in temporibus. * Et stabit de germine radicū eius plātatio: & veniet cum exercitu, & ingreditur prouinciā regis Aquilonis: & abutetur eis, & obtinebit. * Insuper & Deos

Deus eorum, & sculptilia, vasa quoque pretiosa argenti & auri, captiua ducet in Ægyptum: ipse præualebit aduersus regem Aquilonis. * Et intrabit in regnū rex Austri, & reuertetur ad terram suā. * Filij autem eius prouocabuntur, & congregabunt multitudinē exercituum plurimorū: & veniet properas, & inundas: & reuertetur, & concitabitur, & cōgredietur cum robore eius. * Et prouocabitur rex Austri egredietur & pugnabit aduersus regē Aquilonis, & præparabit multitudinē nimiam, & dabitur multitudo in manu eius. * Et capiet multitudinem, & exaltabitur cor eius, & deficiet multa millias, sed non præualebit. * Conuertetur enim rex Aquilonis, & præparabit multitudinē multo maiore quam prius: & in fine tēporum annorūque veniet properans cum exercitu magno, & opibus nimis. * ¶ Et in temporibus illis multi consurgent aduersus regem Austri: filij quoque præuicatorum populi tui extollentur vt impleant visionem, & corruent. * Et veniet rex Aquilonis, & cōportabit aggerē, & capiet vrbes munitissimas: & brachia Austri non sustinebunt, & consurgent electi eius ad resistendum: & nō erit fortitudo. * Et faciet veniens super eum iuxta placitū suum, & non erit quī flet contra faciem eius: & stabit in terra inclita, & consumetur in manu eius. * Et ponet faciem suam vt veniat ad tenendum vniuersum regnum eius, & recta faciet eū eo: & filiam seminarum dabit ei, vt euertat illud & non stabit, nec illius erit. * Et conuertet faciem suam ad insulas, & capiet multas: & cessare faciet principem opprobrij sui, & opprobrium eius conuertetur in eum. * Et conuertet faciem suam ad imperiū terræ suæ, & impinget, & corruet, & non inuenietur. * Et stabit in loco eius vilissimus, & indignus decore regio: & in paucis diebus conteretur, non in furore, nec in pralio. * Et stabit in loco eius despectus, & non tribuetur ei honor regius: & veniet clam, & obtinebit regnum in fraudulentia. * Et brachia pugnantis expugnabuntur à facie eius, & conterentur: insuper & dux fœderis. * Et post amicitias, cum eo faciet dolum: & ascendet, & superabit in modico populo. * Et abundantes & vberes vrbes ingreditur: & faciet quæ non fecerunt patres eius, & patres patrum eius rapinas, & prædam, & diuitias eorum dissipabit, & contra firmissimas cogitationes inibit: & hoc vsque ad tēpus. * Et concitabitur fortitudo eius, & cor eius aduersum regem Austri in exercitu magno: & rex Austri prouocabitur ad bellū multis auxiliis, & fortibus nimis: & non stabunt, quia inibunt aduersus eum consilia. * Et comedentes panē cum

eo, cōterent illū, exercitusque eius operimetur: & cadent interfecti plurimi. * Duorum quoque regiorū erit vt malefaciant, & ad mensam vnā mendacium loquentur, & non proficiet: quia adhuc finis in aliud tēpus. * Et reuertetur in terrā suā cū opibus multis: & cor eius aduersum testamētū sanctum, & faciet, & reuertetur in terram suam. * Statuto tēpore reuertetur, & veniet ad Austrū: & non erit priori simile nouissimū. * Et venient super eū Trieres & Romani: & percutietur, & reuertetur, & indignabitur contra testamētū sanctuarij, & faciet: reuerteturque: & cogitabit aduersū eos quī dereliquerunt testamētū sanctuarij: * Et brachia ex eo stabunt, & pollent sanctuarij fortitudinis, & auferent iuge sacrificium: & dabit abominationem in desolationem. * Et impij in testamētum simulabunt fraudulenter: populus autē sciens Deum suum, obtinebit, & faciet. * Et docti in populo docebunt plurimos: & ruent in gladio, & in flamma, & in captiuitate, & in rapina dierum. * Cūque corruerint, subleuabuntur auxilio paruulo: & applicabuntur eis plurimi fraudulentē. * Et de eruditis ruent, vt consensur, & eligantur, & dealbentur vsque ad tēpus præfinitum: quia adhuc aliud tēpus erit. * Et faciet iuxta voluntatem suam rex, & eleuabitur, & magnificabitur aduersus omne Deum: & aduersus Deū Deorum loquetur magnifica & dirigitur, donec compleatur iracundia: perpetrata quippe est definitio. * Et Deū patrū suorum non reputabit: & erit in concupiscentiis seminarum, nec quemquam Deorum curabit: quia aduersum vniuersa cōsurget: Deū autē Maozim in loco suo venerabitur, & Deūquem ignorauerunt patres eius, coler auro, & argento, & lapide pretioso, rebusque pretiosis. * Et faciet vt muniat Maozim cum Deo alieno, quem cognouit, & multiplicabit gloriā, & dabit eis potestatem in multis, & terrā diuidet gratuito. * Et in tēpore præfinito præliabitur aduersus eum rex Austri & quasi tempestas veniet contra illum rex Aquilonis, in curribus, & in equitibus, & in classe magna, & ingreditur terras, & conteret & pertranseat. * Et introibit in terram gloriosam, & multe corruent: hæc autem solæ saluabuntur de manu eius, Edom, & Moab, & principij filiorum Ammon. * Et mittet manū suam in terras: & Terra Ægypti non effugiet. * Et dominabitur thesaurum auri & argenti, & in omnibus pretiosis Ægypti: per Libiam quoque & Æthiopiam transibit: * Et fama turbabit eum ab Oriente & ab Aquilone: & veniet in multitudinē magna vt cōterat & interficiat plurimos

Isa. 19
c. 16.

rimos. * Et figet tabernaculum suum A-45
adno inter maria, super montē inclym-
atum: & sanctum: & veniet vsque ad sum-
mitatem eius; & nemo auxiliabitur ei.

CAP. XII.

Post magnam afflictionem tandem
saluabuntur reliquia Iudaorum, & ex
mortuis quidam resurgent ad vitam, &
quidam ad opprobrium, docti verò ac
doctores fulgebunt: de duobus ad ripas
fluminis stantibus: & viro lineis vesti-
to, qui temporis aperit determinatio-
nem: & de completionē huius propheti-
e post statutum tempus.

In tempore autem illo conserget Mi-
chaël princeps magnus, qui stat pro A
filiis populi tui: & veniet tempus quale
non fuit ab eo ex quo gētes esse cœpe-
runt vsque ad tēpus illud. Et in tēpore
illo saluabitur populus tuus, omnis qui
inuētus fuerit scriptus in libro. Et mul-
ti de his qui dormiunt in terrē puluere
euigilabūt: alij in virā aeternā: & alij in
[Mat. 25. d. opprobriū vt videant semper: * Qui autē
46. docti fuerint,] fulgebunt quasi splendor
firmamenti: & qui ad iustitiam erudiunt
multos, quasi stellæ in perpetuas aeter-
nitates. * Tu autem Daniel claude ser-
mone: & signa librū vsque ad tēpus sta-
tutū: plurimi pertransibūt, & multiplex
erit scientia. * Et vidi ego Daniel, & ecce
quasi duo alij stabant: vnus hinc super
ripā fluminis, & alius inde ex altera ri-
pā fluminis. * Et dixi viro, qui erat indu-
tus lineis, qui stabat super aquas flumi-
nis: vsquequo finis horū mirābilium? *
Et audiui virū, qui indutus erat lineis,
qui stabat super aquas fluminis, [Apo. 10. b.]
cū eleuasset dexteram & sinistram suam in
cælum, & iurasset per viuētem in eter-
num, quia in tempus, & tempora, & di-
midium temporis. Et cū cōpleta fuerit
dispersio manus populi sancti, comple-
buntur vniuersa hæc. * Et ego audiui, &
non intellexi. * Et dixi Dñe mihi, quid erit
post hæc? * Et ait: Vade Daniel, quia
clausi sunt, signatiq̃ sermones vsque
ad prænitum tempus: * Eligentur &
dealbabitur, & quasi ignis probabun-
tur multi: & impij agent impij: neque
intelligēt omnes impij, porro docti in-
tellegant. * Et ad tempore cū ablatum
fuerit iuge sacrificium, & posita fuerit
abominatio in desolationem, dies mille
ducenti nonaginta. * Beatus qui expe-
ctat, peruenit vsque ad dies mille tre-
centos triginta quinque. * Tu autem va-
de ad prænitum: & requiesces, & stabis
in forte tua in finem dierum.

Hucusque Daniele in Hebraeo volumi-
ne legimus: Quia sequimur vsque ad
finem libri, de Theodorionis editione rra-
sata sunt. CAP. XIII.

Castissimā Susannam impudici pres-
byteri, cū ei concubiu frus non

posset, falsō adulterij accusant: sed
cum ad mortem duceretur, orantem ex-
audiuit Deus: & per puerum Daniele
proprio ore conuictos senes, inre salionis
populu interimit.

Et erat vir habitans in Babylone, &
nomen eius Ioachim: * Et accepit
vxoꝛē nomine Susannam, filiam Helcia,
pulchram nimis, & timentem Deum:
parentes enim illius cum essent iusti,
erudierunt filiam suam secundum legē
Moysi: * Erat autem Ioachim diues valde,
& erat ei pomarium vicinū domui
suz: & ad ipsum consuebant Iudæi, cō
quod esset honorabilior omnium. * Et
constituti sunt de populo duo senes iu-
dices in illo anno: de quibus locutus est
Dñs: Quia egressa est iniquitas de Ba-
bylone ad senioribus iudicibus, qui vi-
debantur regere populu. * Isti fre-
quentabant domum Ioachim, & venie-
bant ad eos omnes qui habebāt iudicia.
* Cū autē populus reuertisset per me-
ridiem, ingrediebatur Susanna, & deambu-
labat in pomario viri sui. * Et videbāt eā
senes quotidie ingredientem, & deambu-
lantem: & exarserunt in concupiscen-
tiam eius: * & euerterunt sensum suum,
& declinauerunt oculos suos vt non
viderent cælum, neque recordarentur
iudiciorum iustorum. * Erāt ergo ambo
vulnerati amore eius, nec indicauerunt
sibi vicissim dolorem suum: * erubescē-
bant enim indicare sibi concupiscen-
tiam suam, volentes concumbere cum
ea: * & obseruabant quotidie sollicitius
videre eam: Dixitque alter ad alterum:
* Eamus domum: quia hora prandij est.
* Et egressi recesserunt ad se. * Cūque re-
uertissent, venerunt in vnum: & sciscitan-
tes ab inuicem causam, confessi sunt
concupiscentiam suam: & tunc in com-
muni statuerunt tempus, quando eam
posset inuenire solā. * Factū est autem,
cū obseruarent diē aptum, ingressa est
aliquādo, sicut heri & nudius tertius, cū
duabus solis puellis, voluitque lauari in
pomario: æstus quippe erat: nō erat ibi
quisquā præter duos senes absconditos,
& contēplantes eā. * Dixit ergo puellis:
Afferte mihi oleū, & smigmata & ostia
pomarij claudite, vt lauer. * Et fecerunt
sicut præceperat: clausēruntque ostia
pomarij, & egressæ sunt per posticum, vt
afferrent quæ iusserat: nesciebantq̃ se-
nes intus esse absconditos. * Cū autem
egressæ essent puellæ surrexerunt duo
senes, & accurrerunt ad eam, & dixerūt.
* Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo
nos videt, & nos in concupiscentia tuā
sumus: quā ob rē assentire nobis, & cō-
miscere nobiscum, quod si nolueris, di-
cemus contra te testimonij, quod fue-
rit tecum iuuenis, & ob hanc causā emi-
seris puellas ad te. * Ingemuit Susanna, &
ait

ait: Angustia sunt mihi vndique: si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras quam peccare in conspectu Dñi. Et exclamauit voce magna Susanna: exclamauerunt autem & senes aduersus eam. Et cucurrit vnus ad ostia pomarij, & aperuit. Cum ergo audissent clamorem famuli domus in pomario, irruerunt per posticum vt viderent quidnam esset. Postquam autem senes locuti sunt, erubuerunt serui vehementer: quia nunquā dictus fuerat sermo huiusmodi de Susanna. Et facta est dies crassina. Cūque venisset populus ad Ioachim virum eius, venerunt & duo presbyteri pleni iniqua cogitatione aduersus Susannam vt interficerent eā. Et dixerunt corā populo. Mittite ad Susannam filij Helcia vxorē Ioachim. Et statim miserunt. Et venit cū parentibus, & filiis, & vniuersis cognatis suis. Porro Susanna erat delicata nimis & pulchra specie: At iniqui illi iusserunt vt discooperiretur (erat enim cooperta) vt vel sic satiarentur decore eius. Elebant igitur sui, & omnes qui nouerant eam. Consurgetes autē duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus sua super caput eius. Quz flens suspexit ad cælū: erat enim cor eius fiducia habēs in Dño. Et dixerunt presbyteri. Cū deābularemus in pomario soli, ingressa est hæc cū duabus puellis: & clausit ostia pomarij, & dimisit à se puellas. Venitque ad eā adolescens, qui erat absconditus, & concubuit cum ea. Porro nos cum essemus in angulo pomarij, videntes iniquitatē, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter cōmiseri. Et illum quidē non quiniūsum comprehendere, quia fortior nobis erat, & apertis ostiis exiit: hanc autem cum apprehēdissemus, interrogauimus quidnam esset adolescens, & noluit indicare nobis, huius rei testes sumus. Credidit eis multitudo, quasi senitus & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem. Exclamauit autē voce magna Susanna, & dixit: Deus æternus, qui absconditorū es cognitor, qui nosti omnia antequam fiāt, tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt corā me: & ecce morior, cum nihil horum fecerim, quæ isti malitiosē composuerunt aduersum me. Exaudivit autem Dñs vocem eius. Cūque duceretur ad mortem, suscitauit Dñs spiritum sanctū pueri iunioris, cuius nomen Daniel: Et exclamauit voce magna: Mundus ego sum à sanguine huius. Et cōuersus omnis populus ad eum, dixit: Quis est iste sermo, quem tu locutus es? Qui cum staret in medio eorum, ait: Sic fatui filij Israël

non iudicantes, neque quod verum est cognoscentes, condemnastis filiā Israël? Reuertimini ad iudicium, quia falsum testimonium locuti sunt aduersus eam. Reuersus est ergo populus cum festinatione, & dixerunt ei senes: Veni, & sede in medio nostrum, & indica nobis quia tibi Deus dedit honorem senectutis. Et dixit ad eos Daniel: Separate illos ab inuicem procul, & diiudicabo eos. Cū ergo diuisi essent alter ab altero, vocauit vnus de eis, & dixit ad eum: Inueterate dierum malorum nunc venerunt peccata tua, quæ operaberis prius: iudicans iudicia iniusta, innocentēs opprimens, & dimittens noxios, dicente Dño: || Innocentem & iustum non interficies. Nunc ergo si vidisti eā, dic sub qua arbore videris eos colloquētes sibi. Qui ait sub schino. Dixit autē Daniel: Rectē mentitus es in caput tuum: Ecce enim Angelus Dei accepta sententia ab eo, scinder te medium. Et amoto eo, iussit venire alium, & dixit ei: Semen Chanaan & nō Iuda: species decepit te, & concupiscentia subuertit cor tuum: sic faciebatis filiabus Israël & illæ rimentes loquebantur vobis: sed filia Iuda non sustinuit iniquitatem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua arbore comprehendis eos loquētes sibi. Qui ait: Sub prino. Dixit autem ei Daniel: Rectē mentitus es & tu in caput tuum: manet enim Angelus Dñi, gladium habens, vt fecer te mediū: & interficiat vos. Exclamauit itaque omnis cœtus voce magna, & benedixerunt Deum, qui saluat sperantes in se. Et confurrexerunt aduersus duos presbyteros (conuincerat enim eos Daniel ex ore suo falsū dixisse testimonium) feceruntque eis sicut malē egerant aduersus proximum, || vt facerent secundum legem Moysi: & interfecerūt eos, & saluatus est sanguis innoxius in die illa. Helcias autem & vxor eius laudauerunt Deum pro filia sua Susanna, cum Ioachim marito eius, & cognatis omnibus, quia non esset inuenta in ea res turpis. Daniel autem factus est magnus in conspectu populi, à die illa, & deinceps. Et rex Assyages appositus est ad patres suos, & suscepit Cyrus Perses regnum eius.

CAPVT XIV.

Fraudes Sacerdotum idoli Bel, qui appositos illi cibos occulte auferbant, regi per Danielem detecta sunt: ipsique intereremur, idolum vna cum templo suo euersum est: similiter & dracone quem colebant Babylonij, inietta in os Massa ex pice, adipe, & pilis confecta, Daniel interfecit: quapropter infancibus Babylonis missus est in lacum leonum, illa susque seruati, allato etiam illi per prophetam Habacuc prandio ex Iudæa: quod

quod videns rex, aduersarii illius à leonibus in momento deuorari iubet omnes timere Deum Danielis.

ERat autem Daniel conuiua regis, & honoratus super omnes amicos eius. A Erat quoque idolū apud Babylonios nomine Bel: & impendebantur in eo per dies singulos similia artabæ duodecim, & oues quadraginta, vinique amphoræ sex. Rex quoque colebat eū; & ibat per singulos dies adorare eū: porro Daniel adorabat Deum suum. Dixitque ei rex: Quare non adoras Bel? Qui respondens ait ei. Quia non colo idola manufacta, sed viuente Deum, qui creauit cælū & terrā, & habet potestatem omnis carnis. Et dixit rex ad eū: Nō videtur tibi esse Bel viuens Deus? An non vides quanta comedat, & bibat quotidie? Et ait Daniel arridens: Ne erres rex, iste enim intrinsecus luteus est, & forinsecus æreus, neque comedit aliquando. Et iratus rex vocauit sacerdotes eius, & ait eis: Nisi dixeritis mihi, quis est qui comedat impensas has, moriemini. Si autem ostenderitis, quoniam Bel comedat hæc, morietur Daniel, quia blasphemauit in Bel. Et dixit Daniel regi: Fiat iuxta verbum tuum. Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis vxoribus, & paruulis, & filiis. Et venit rex cū Daniele in templum Bel. Et dixerunt Sacerdotes Bel: Ecce nos egredimur foras: & tu rex pone escas, & vinum misce, & claudē ostiū & signa anulo tuo: & cum ingressus fueris mane, nisi inueneris omnia conesta à Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mentitus est aduersum nos. Contemnebant autem, quia fecerant sub mensa absconditum introitum, & per illum ingrediebantur semper, & deuorant ea. Factum est igitur postquam ingressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel: præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt cineres, & cribrauit per totum templū coram rege: & egressi clausurunt ostium: & signantes annulo regis abierunt. Sacerdotes autem ingressi sunt nocte iuxta consuetudinem suam, & vxores, & filij eorum: & comederunt omnia, & biberunt. Surrexit autem rex primo diluculo, & Daniel cum eo. Et ait rex: Saluāne sunt signacula, Daniel? Qui respondit: Salua, rex. Statimque cum apparuisset ostiū, intuits rex mensam, exclamauit voce magna: Magnus es Bel: & non est apud te dolus quicquam. Et risit Daniel, & tenuit regem ne ingrederetur intro: & dixit: Ecce paumentum animaduerte cuius vestigia sunt hæc. Et dixit rex: Video vestigia virorum, & mulierum, & infantium. Et iratus est rex. Tunc apprehendit sacerdotes, & vxores & filios eorum; & ostenderunt

ei abscondita ostioli, per quæ ingrediebantur, & consumebant quæ erant super mensam. Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Danielis: quā subuertit eum, & templum eius. Et erat draco magnus in loco illo, & colebant eum Babylonij. Et dixit rex Danieli: Ecce nunc non potes dicere quia iste non sit Deus viuens: adora ergo eum. Dixitque Daniel: Dñm Deum meum adoro: quia ipse est Deus viuens, iste autem non est Deus viuens. Tu autem rex da mihi potestatem, & interficiam Draconē abique gladio & fuste. Et ait rex: Do tibi. Tulit ergo Daniel picē, & adiecit pilos, & coxit pariter: fecitque massas, & dedit in os draconis, & dirupit draco. Et dixit: Ecce quæ colebatis: Quod cum audissent Babylonij, indignati sunt vehementer, & cōgregati aduersum regē, dixerunt: Iudæus factus est rex. Bel destruxit, draconē interfecit, & sacerdotes occidit. Et dixerunt cum venissent ad regem. Trade nobis Daniele, alioquin interficiemus te, & domum tuam. Vidit ergo rex quod iruerent in eum vehementer, & necessitate compulsus tradidit eis Daniele. Quis miserunt eum in lacum leonum, & erat illi diebus sex. Porro in lacu erant leones septem, & dabantur eis duo corpora quotidie, & duæ oues: & tunc non data sunt eis vt deuorarent Daniele. Erat autem Habacuc propheta in Iudæa, & ipse coxerat pulmentum, & intrinsecus panes in alueolo: & ibat in campum vt ferret messoribus. Dixitque Angelus Dñi ad Habacuc: Fer prandium, quod habes, in Babylonem Danieli, qui est in lacu leonum. Et dixit Habacuc: Dñe Babylonem non vidi, & lacum nescio. Et apprehendit eum Angelus Dñi in vertice eius, & portauit eū capillo capitis sui, posuitque eum in Babylone supra lacum in impetu spiritus sui. Et clamanit Habacuc, dicens: Daniel serue Dei tolle prandium, quod misit tibi Deus. Et ait Daniel: Recordatus es mei Deus, & non dereliquisti diligentes te. Surgenteque Daniel comedit. Porro Angelus Dñi restituit Habacuc confectum in loco suo. Venit ergo rex die septimo vt lugeret Daniele: & venit ad lacum, & introspexit, & ecce Daniel sedens in medio leonum. Et exclamauit voce magna rex, dicens: Magnus es Dñe Deus Danielis. Et extraxit eum de lacu leonum. Porro illos, quæ perditionis eius causa fuerant, intromisit in lacum, & deuorati sunt in momento corā eo. Tunc rex ait: Paueant omnes habitantes in vniuersa terra Deum Danielis: quia ipse est saluator, faciens signa & mirabilia in terra: qui liberauit Daniele de lacu leonum.

PRO

PROPHEETIA OSEE

CAPVT PRIMVM.

Quo tempore Osee prophetauerit, qui in suu fornicariam accipere uxorem, duos filios vnâque filiam ex ea genuerat: quibus nomina subetur imponere iuxta effectum quos Dominus in populo suo decreuerat inducere: de Gentium conuersione, & futuro eodem capite filiorum Iuda & Israël.

Verbum Dñi, quod factum est ad Osee filium Beeris, in diebus Ozia, Ioathan, Achaz, Ezechie regum Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israël. "Principium loquendi Dño in Osee: & dixit Dñs ad Osee: Vades,sume tibi vxorē fornicationis, & fac tibi filios fornicationum, quia fornicans fornicabitur terra à Dño. "Et abiit, & accepit Gomer filiā Debelaim & concepit, & peperit ei filiū. "Et dixit Dñs ad eum: voca nomē eius Iezrahel: quoniā adhuc modicum, & visitabo sāguinem Iezrahel super domum Iehu; & quiescere faciam regnum domus Israël. "Et in illa die conteram arcum Israël in valle Iezrahel. "Et concepit adhuc & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius. Absque misericordia: quia non addam vltā misereri domui Israël, sed obliuione obliuiscar eorū. "Et domui Iuda miserebor, & saluabo eos in Dño Deo suo: & non saluabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus. "Et ablauit eā, quæ erat absque misericordia. Et concepit, & peperit filium. "Et dixit Voca nomē eius: Nō populus meus: quia vos nō populus meus: & ego non ero vester. "Et erit numerus filiorum Israël quasi arena maris, quæ sine mensura est, & non numerabitur. "Et erit in loco vbi dicitur eis: Non populus meus vos: diceretur eis: Filij Dei vuentis. "Et congregabūtur filij Iuda, & filij Israel pariter: & ponent sibi met caput vnum, & ascendet de terra: quia magnus dies Iezrahel.

CAP. I I.

Minatur Dominus Israël tanquam uxori adultera repudium, & sepi vias eius spinis, ut ad virum suum reuerteretur: cumque non aduertat a quo habeat bonorum abundantiam, ablatum se ab ea dicit cuncta in quibus delectatur: sicque ipsum eandem ad se reducitur, magnæque felicitate donaturum & de Gentium uocatione.

Dicite fratribus vestris: Populus meus; & sorori vestræ, Misericordia

diā consecuta. "Iudicate matrem vestram, iudicate: quoniam ipsa non vxor mea, & ego non vir eius: auferat fornicationes suas à facie sua, & adulteria sua de medio verberum suorum. "Ne forte expoliet eam nudam, & statuam eam secundum diem natiuitatis suæ; & ponam eam quasi solitudinem, & statuam eam velut terram inuiam, & interficiam eam siti. "Et filiorum illius non miserebor: quoniam filij fornicationum sunt: quia fornicata est mater eorum, confusa est quæ concepit eos: quia dixit: Vadam: post amatores meos, qui dant panes mihi, & aquas meas. Ianam meam: & linum meum, oleum meum, & potum meum. "Propter hoc ecce ego sepiam viam tuā spinis, & sepiam eam maceria, & semitas suas non inueniet. "Et sequetur amatores suos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inueniet, & dicit: Vadam: & reuertar ad virum meum priorem: quia bene mihi erat tunc magis quàm nunc. "Et hæc nesciuit, quia ego dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, & argentum multipicaui ei, & aurum, quæ fecerunt Baal. "Idcirco conuertar, & sumam frumentum meum in tēpore suo, & vinum meum in tempore suo, & liberabo lanam meam & linum meum, quæ operiebant ignominiam eius. "Et nunc reuelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius; & vir non eruet eam de manu mei: & cessare faciā omne gaudium eius, sollemnitatem eius, neomeniam eius, sabbatum eius, & omnia festa tempora eius. "Et corrumpam vineam eius, & ficum eius: diebus quibus dixit Mercedes hæc, meæ sunt, quas dederunt mihi amatores mei & ponam eā in saltum, & comedet eam bestia agri. "Et visitabo super eam dies Baalim, quibus accendebat incensum, & ornabatur in aure sua, & monili suo, & ibat post amatores suos: & mei obliuiscabatur, dicit Dñs. "Propter hoc ecce ego latabo eam, & ducam eam in solitudinem: & loquar ad cor eius. "Et dabo ei viniores eius ex eodem loco, & vallem Achor ad aperiendam spem: & canet ibi iuxta dies iuuentutis suæ, & iuxta dies ascensionis suæ de terra Egypti. "Et erit in die illa, ait Dñs: vocabit me: Vir meus; & non vocabit me vltā, Baal. "Et auferam nomina Baalim de ore eius, & non recordabitur vltā nominis eorum. "Et percutiam cum eis dardurum in die illa, cum bestia agri, & cum volucre cæli, & cum reptili terræ, & arcum, & gladium, & bellum conteram de terra: & dormire eos faciam fiducialiter. "Et sponsabo te mihi in sempiternum: & sponsabo te mihi in iustitia, & iudicio, & in misericordia, & in

[[Rom. 9:26

in miserationibus. * Et sponsabo te mihi in fide. & scies quia ego Dñs. * Et erit in die illa: Exaudiam, dicit Dñs, exaudiam celos, & illi exaudient terram. * Et terra exaudiet triticum, & vinū, & oleum: & hæc exaudient Iezrahel. * Et seminabo eam mihi in terra, & miserebor eius, quæ fuit absque misericordia. * || Et dicitur: tam non populo meo: Populus meus. Pet. es tu: & ipse dicit: Deus meus es tu.

C A P. III.

Rursum inberit Propheta diligere adulteram, quæ tamen multis diebus illum expellet: quia filios Israel multis diebus sine rege & sacrificio sedentes tandem ad Dominum dicit reuersuros.

ET dixit Ihs ad me: Adhuc vade, & diligile mulierem dilectam amico & adulterā: sicut diligit Dñs filios Israël, & ipsi respiciunt ad deos alienos, & diligunt vinacia vuarum. * Et fodi eam mihi quindecim argenteis, & coro hordei, & dimidio coro hordei. * Et dixi ad eam: Dies multos expectabis me: non fornicaberis, & non eris viro: sed ego expectabo te: quia dies multos sedebunt filij Israël sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine ephod, & sine theraphim. * || & post hæc reuertentur filij Israël, & querent Dñm Deum suum, & David regem suum: & pauebunt ad Dominum, & ad bonum eius, in nouissimo dierum.

C A P. IV.

Minatur terra Israel, propter multa populi peccata qui & scientiam repulit, & idololatriæ fuit deditus: dicit se relicturum Israel in peccatis suis cupiens ne Iuda ipsum imitetur.

ADITE verbum Dñi filij Israël, quia iudicium Dño cum habitatoribus terræ: non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. * Maledictum, & mendacium, & homicidium, & furtū, & adulteri inundaauerunt, & sanguis sanguinem texit. * Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre celi: sed & pisces maris congregabuntur. * Verū tamen vnusquisque, non iudicet, & non arguat vir: populus enim tuus, sicut hi, qui contradicunt sacerdoti. * Et corruet hodie, & corruet etiam propheta tecū: nocte tacere feci matrem tuam. Concutit populus meus, eo quod nō habuerit scientiā: quia tu scientiā repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: & oblita es legis Dei tui. obliuiscar filiorum tuorum & ego. * Secundum multitudinem eorum sic peccauerūt mihi: gloriam eorum in ignominia commutabo. * Peccata populi mei comedet, & ad iniquitatem eorum subleuabit animas eorum. * Et erit sicut populus, sic sacer-

dos: & visitabo super eum vias eius, & cogitationes eius reddam ei. * Et comedent, & non saturabuntur: fornicari sunt, & non cessauerunt: quoniam Dñm dereliquerunt in non custodiendo. * Fornicatio, & vinū, & ebrietas auferunt cor. * Populus meus in ligno suo interrogauit, & baculus eius annuntiavit ei: spiritus enim fornicationis decepit eos, & fornicari sunt à Deo suo. * Super capita montium sacrificabant, & super colles accendebant thymiam: subtus quercū & populum, & therebinthū, quia bona erat umbra eius: ideo fornicabantur filij vestræ, & sponsæ vestræ adulterauerunt. * Non visitabo super filias vestras cum fuerint fornicatæ, & super sponsas vestras cum adulterauerint: quoniam ipsi cum meretricibus conuersabantur, & cum effeminatis sacrificabant, & populus non intelligens depulabit. * Si fornicaris tu Israël, non desinquit saltē Iuda: & nolite ingredi in Galgal, & ne ascenderitis in Bethaueim, neque iuraueritis: Viuit Dñs. * Quoniam sicut vacca lasciuies declinauit Israël: nunc pascet eos Dñs, quasi agnum in latitudine. * Particeps idolorum Ephraim, dimittit eum. * Separatum est conuiuium eorum, fornicatione fornicati sunt: dilexerunt asserre ignominiam protectores eius. * Ligauit eum spiritus in alis suis, & confundentur à sacrificiis suis.

C A P. V.

Minatur Dominus se puniturum Israel propter peccata sua, similiter & Iudam: nec proderit humanum auxilium cum Dominus eis aduersetur.

ADITE hoc sacerdotes, & attendite domus Israël, & domus regis auscultate: quia vobis iudicium est, quoniam laqueus facti estis speculationi, & rete expansum super Thabor. * Et victimas declinastis in profundū: & ego eruditor omnium eorum. * Ego scio Ephraim, & Israël non est absconditus à me: quia nunc fornicatus est Ephraim, cōtaminatus est Israël. * Non dabūt cogitationes suas vt reuertantur ad Deum suum: quia spiritus fornicationum in medio eorum, & Dñm non cognouerunt. * Et respondebit arrogantia Israël in facie eius: & Israël & Ephraim ruent in iniquitate sua, ruet etiam Iudas cum eis. * In gregibus suis, & in armentis suis vadent ad querendum Dñm, & non inuenient: ablati sunt ab eis. * In Dominū præuaricati sunt, quia filios alienos genuerunt: nunc deuorabit eos mensis cum partibus suis. * Clangite buccina in Gabaa, tuba in Rama: ululate in Bethaueim, post tergum tuum Benjamin. * Ephraim in desolatione erit in die correptionis: in tribus Israël ostendit fidem. * Facti sunt principes Iuda quasi

quasi assumentes terminum : super eos effundam quasi aquam iram meam. * Calumniam patiens est ephraim, fractus iudicio : quoniam cepit abire post fordes. * Et ego quasi tinea Ephraim : & quasi putredo domui Iuda. * Et vidit Ephraim languorem suum, & Iuda vinculum suum : & abiit Ephraim ad Assur, & misit ad regem Vltorem : & ipse non poterit sanare vos, nec soluere poterit a vobis vinculum. * Quoniam ego quasi leena Ephraim, & quasi catulus leonis domui Iuda : ego ego capiam, & vadam : tollam, & non est qui eruat. * Vadens reuertar ad locum meum : donec desiciatis, & queratis faciem meam.

C A P. V I.

Reuersi in tribulatione ad Dominum, magna fiducia salutem sibi ab eo promittunt : expostulat Dominus cum Israel & Iuda, quod neque beneficiis, neque prophetarum comminationibus ab idololatria aliisque iniquitatibus sint renocati, cum praeferat misericordiam sacrificio.

IN tribulatione sua manē consurgens ad me : Venite, & reuertamur ad Dominum. * *1. Cor.* minui : quia ipse cepit, & sanabit nos, percutiet, & curabit nos. * *15. a. 4.* Viuificabit nos post duos dies : in die tertia suscitabit nos, & viuemus in conspectu eius. Sciemus, sequemurque ut cognoscamus Dominum : quasi diluculum preparatus est egressus eius, & veniet quasi imber nobis temporaneus, & serotinus terrae. * Quid facia tibi Ephraim, quid facia tibi Iuda : misericordia vestra quasi nubes matutina, & quasi ros manē pertransiens. * Propter hoc dolani in prophetis occidi eos in verbis oris mei : & iudicia tua quasi lux egrediētur. * *15. c.* Quia misericordiam velui, & non sacrificium, & scientiam dei, plusquam holocaustis. *22. Eccl.* * Ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum, ibi praeuicati sunt in me. *Matt.* * Galaad ciuitas operantium idolum, supplantata sanguine. * Et quasi fauces virorum latronum particeps sacerdotum, in via interficiētium pergentes de Sichem : quia scelus operati sunt. * In domo Israel vidi horrendum : ibi fornicationes Ephraim : contaminatus est Israel. * Sed & Iuda pone mensem tibi, cum cōuertero captiuitatē populi mei.

C A P. V I I.

Cum sanaturus esset Dominus Israel, obstitērunt iniquitates eorum : consentientes enim regum suorum malitiae, omnes in idololatriam vehementer exarserunt, Dominoque relicto, conuersi ad Aegypti auxilium, translati sunt in Assyrios.

Cum sanare vellem Israel, reuelata est iniquitas Ephraim, & malitia Samaria, quia operati sunt mendacium :

& sur ingressus est spolians, latrunculus foris. * Et ne forte dicant in cordibus suis, omnem malitiam eorum me recordatum : nunc circumdederunt eos adinuationes suae, coram facie mea factae sunt. * In malitia sua laetificauerunt regem : & in mendaciis suis principes. * Omnes adulterantes, quasi clibanus succensus a coquente : quiescit pululum ciuitas a commitione fermenti, donec fermētaretur totum. * Dies regis nostris ceperunt principes furere a vino : extendit manum suam cum illusoribus. * Quia applicauerunt quasi clibanum cor suum, cum insidiaretur eis : tota nocte dormiuit coquens eos, manē ipse succensus quasi ignis flammaz. * Omnes calefacti sunt quasi clibapūs, & deuorauerunt iudices suos : omnes reges eorum ceciderunt : non est qui clamer in eis ad me. * Ephraim in populis ipse commiscebatur : Ephraim factus est subcinericius panis, qui non reuertatur. * Comederunt alieni robur eius, & ipse nesciuit : sed & cani effusi sunt in eo, & ipse ignorauit. * Et humiliabitur superbia Israel in facie eius : nec reuerſi sunt ad Dominum Deum suum, & non quaesierunt eum in omnibus his. * Et factus est Ephraim, quasi columba seducta non habens cor : Aegyptum inuocabant, ad Assyrios abierunt. * Et cum profecti fuerint, expandam super eos rete meum : quasi volucrum colli detraham eos, cadam eos secundum auditionē cœtus eorū. * Vx eis, quoniam recesserunt a me : vastabuntur, quia praeuicati sunt in me : & ego redemi eos : & ipsi locuti sunt contra me mendacia. * Et non clamauerunt ad me in corde suo, sed vlulabant in cubilibus suis : super triticum & vinum ruminabant, recesserunt a me. * Et ego erudiui eos, & confortauī brachia eorum : & in me cogitauerunt malitiam. * Reuersi sunt ut essent absque iugo, facti sunt quasi arcus dolofus : cadent in gladio principes eorum, a furore linguae suae. Ita subannatio eorum in Terra Aegypti.

C A P. V I I I.

Samariam praedicat cum virulo suo destruendam per Nabuchodonosor, propter idololatriam : nec ipsorum hostia suscipiētur : ciuitates autem Iudae etiam concremabuntur.

IN gutture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini : pro eo quod transgressi sunt fœdus meum, & legem meam praeuicati sunt. * Me inuocabunt : Deus meus cognouimus, te Israel. * Proiecit Israel bonum, inimicus persequetur eum. * Ipsi regnauerunt, & non ex me : principes extiterunt, & non cognoui : argentum suum & aurum suum fecerunt sibi idola, ut interirent : * proiectus est vitulus tuus Samaria, iratus est furor meus

meus in eos : vsquequò non potuerunt emundari? Quia ex Israël & ipse effarctus fecit illum, & non est Deus : quoniam in araneorum telas erit vitulus amariz. Quia ventum semilabunt, & turbinem merent : culmus stans non est in eo germen non faciet farinam : quòd & si fecerit, alieni comedent eam. De-8 noratus est Israël : nunc factus est in nationibus quasi vas imundum. Quia 9 ipsi ascenderunt ad Assur, & onager solitarius sibi : Ephraim munera dederunt amatoribus. Sed & cum mercede conduxerint nationes, nunc congregalos : & quiescent paulisper ab onere regis, & principum. Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandum : factæ sunt ei aræ in delictum. Scribæ ei multiplices leges meas, quæ velut alienæ computatæ sunt. Hostias offerent, immolabunt carnes, & comedent, & Dñs non suscipiet eas : nunc recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum : ipsi in Ægyptum conuerterunt. Et oblitus est Israël factoris sui, & edificauit delubra : & Iudas multiplicauit vrbes munitas : & mittit ignem in ciuitates eius, & deuorabit ædes illius.

C A P V T I X.

Dominus in populum Israël famem & captiuitatem propter ipsius peccata immitteret : nec grata ipsi erunt eorum sacrificia : & quia in peccatis perseuerant, perpetuo eiecti a Domino permanent, vagi inter nationes.

Noli latari Israël, noli exultare sicut populi : quia fornicatus es a Deo tuo, dilexisti mercedem super omnes areas tritici. Area & torcular non preceperunt eos, & vinum mentietur eis. Non habitabunt in terra Dñi : reuersus est Ephraim in Ægyptum, & in Assyriis pollutum comedit. Non libabunt sibi vinum, & non placebunt ei : sacrificia eorum quasi panis lugentium : omnes qui comedent eum, contaminabuntur : quia panis eorum animæ ipsorum, non intrabit in domum Dñi. Quid facieris in die solemnium, in die festiuitatis Dñi? Ecce enim profecti sunt a vastitate Ægypti congregati eos, Memphis sepeliet eos : desiderabile argentum eorum vtricia hæreditabit, lappa in tabernaculis eorum. Venerunt dies visitationis, venerunt dies retributionis : scitote Israël stultum prophetam, insorum virum spirituales, propter multitudinem iniquitatis tuæ, & multitudinem amariæ. Speculator Ephraim, cum Deo meo : propheta laqueus ruinæ factus est super omnes vias eius, infamia in domo Dei eius. Profundè peccauerunt, sicut in diebus Gabaa : recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum. Quasi vas in deserto, inueni Israël :

Tom. I I.

quasi prima poma ficulnæ in cacumine eius, vidi patres eorum : ipsi autem intrauerunt ad Beelphegor, & abalienati sunt in confusionem, & facti sunt abominabiles, sicut ea quæ dilexerunt. Ephraim quasi avis auolauit gloria eorum à partu, & ab vtero, & à conceptu. Quòd & si enutrierint filios suos, abique liberis eos faciam in hominibus : sed & vix eis cum recessero ab eis. Ephraim, vt vidi, Tyrus erat fundata in pulchritudine : & Ephraim educet ad interfectorem filios suos. Da eis Domine. Quid dabis eis? Da eis vuluam sine liberis, & vbera arentia. Omnes nequitie eorum in Galgal, quia ibi exolos habui eos : propter malitiam adinventionum eorum, de domo mea eiiciam eos : non addam vt diligam eos, omnes principes eorum recedentes. Percussus est Ephraim, radix eorum excisaca est : fructum nequam facient. Quòd & si genuerint, interficiam amantissima vteri eorum. Abiciet eos Deus meus, quia non audierunt eum : & erunt vagi in nationibus.

C A P V T X.

Propter idololatriam Israël traditur Assyriis : & cum à Domino reuocati ad iustitiam, pergant sequi vias suas, omnes eorum munitiones vastabuntur.

Vitis frondosa Israël, fructus adæquat : quatuor est ei : secundum multitudinem fructus sui multiplicauit altaria, iuxta vbertatem terræ suæ exuberavit simulachris. Diuitum est cor eorum, nunc interibunt : ipse confringet simulachra eorum, depopulabitur aras eorum. Quia nunc dicent : Non est rex nobis : non enim timemus Dominum : & rex quid faciet nobis? Loquimini verba visionis inutilis, & ferietis fœdus : & germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri. Vacca Berhaem coluerunt habitatores Samariæ : quia luxit super eum populus eius, & ædificauit eius super eum exultauerunt in gloria eius, quia migrauit ab eo. Si quidem & ipse in Assur delatus est, munus regi vltori : confusio Ephraim capiet, & confunderetur Israël in voluntate sua. Transire fecit Samaria regem suum quasi spumam super faciem aquæ. Et disperderunt excelsa idoli, peccatum Israël : lappa & tribulus ascendet super aras eorum : & dicent montibus : Operite nos : & colibus : Cadite super nos. Ex diebus 23. Gabaa, peccatum Israël, ibi steterunt : non comprehendet eos in Gabaa prælium super filios iniquitatis. Iuxta desiderium meum corripiam eos : congregabuntur super eos populi, cum corripuerint.

K

perphtys 221

piuntur propter duas iniquitates suas.

Ephraim vitula docta diligere triturā, & ego transiui super pulchritudinē colli eius: ascendam super Ephraim, arabit

Mer. 4 Iudas, confringet filii Iulcos Iacob. ||
4.3. Seminate vobis in iustitia, & metite in

ore misericordiæ, innouate vobis nouale: tempus autem requirendi Dominum, cū venerit, qui docebit vos iustitiam. * Arastis impietatem, iniquitatem messuistis, comedistis frugem mendacij: quia confusus es in viis tuis, in multitudine fortium tuorum. * Cōsurget tumultus in populo tuo: & omnes munitiones tuæ vastabuntur, sicut vastatus est Salmana à domo eius: || qui iudicauit

Iud. 3.6.12 Baal in die prælij, matre super filios allisa. * Sic fecit vobis Bethel, à facie malitiæ nequitiarum vestrarum.

C A P V T X I.

Beneficiis ostendit Dominus se diligere populum Israel: sed propter illius scelera iradidit eum Assyriis atque amem propter suam misericordiam reducet eos, vt in terra sua seruiant Domino, vna cum Gentibus ad Deum conuersis.

Icut manē transiit, pertransiit rex Israel. Quia puer Israel, & dilexi eum:

Matt. 2.6.15 Vocauerunt eos, sic abierunt à facie eorum: Baalim immolabant, & simulachris sacrificabant. * Et ego quasi nutriticius Ephraim, ortabam eos in brachiis meis: & nescierunt, quod curarem eos.

* In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis: & cito eis quasi exaltās iugum super maxillas eorum, & declinaui ad eum vt vinceretur. * Non reuertetur in Terrā Egypti, & Assur ipse rex eius: quoniam noluerunt conuerſi. * Cœpit gladius in ciuitatibus eius, & conſumer electos eius, & comedet capita eorum. * Et populus meus pendebit ad reditū meum: iugum autem imponetur eis simul, quod nō auferetur. * Quomodo dāto te Ephraim, protegam

Gen. 19.6.24. te Israel? || quomodo dāto te sicut Adam, ponāte vt Seboim? Conuersum est in cor meum, pariter conturbata est pœnitudo mea. * Non faciā furorem iram me: nō cōuertat vt disperdā Ephraim quoniam Dens ego, & non homo: in medio tui sanctus, & non ingrediar ciuitatem. * Post Dñm ambulabunt quasi leo rugiet: quia ipse rugiet, & formidabunt filij maris. * Et anolabunt quasi anis ex Egypto, & quasi columba de terra Assyriorum: & collocabo eos in domibus suis, dicit Dñs. * Circumdedit me in negat one Ephraim, & in dolo domus Israel: Iudas autem testis descendit cum Deo, & cum sanctis fidelis.

C A P. XII.

Vane sidit Israel in Egypto, vrab Assur liberetur: sed iam ipsi quam Iuda reddet Dominus iuxta merita ipsorum qui immemores beneficiorum Iacob patriarchæ præſtitorum, declinauerunt in auaritiam, quibus tamen pacem offert: carpens potissimum idololatriam Galaad.

reddet Dominus iuxta merita ipsorum qui immemores beneficiorum Iacob patriarchæ præſtitorum, declinauerunt in auaritiam, quibus tamen pacem offert: carpens potissimum idololatriam Galaad.

Ephraim pascit ventum, & sequitur æstus: tota die mendacium & vastitatem multiplicat: & scædus cum Assyriis inuit, & oleum in Egyptum ferebat. * Iudicium ergo Domini cum Iuda, & visitatio super Iacob iuxta vias eius, & iuxta adinuentiones eius reddet ei.

Gen. 25.4. In vtero supplantauit fratrem suum: || & in fortitudine sua directus est cum angelo. * Et inuallit ad angelum, & confortatus est: sleuit, & rogauit eum: in Bethel inuenit eum, & ibi locutus est nobiscum. * Et Dominus Deus exercituum, Dominus memoriale eius. * Et tu ad Deum tuum conuerteris: misericordiam & iudicium custodi, & spera in Deo tuo semper. * Chanaan, in manu eius statera dolosa, calumniam dilexit.

Gen. 32.24. * Et dixit Ephraim: Verumtamen diues effectus sum inueni idolum mihi: omnes labores mei non inuenient mihi iniquitatem, quam peccaui. * Et ego Dñs Deus tuus ex Terra Egypti, adhuc sedere te faciam in tabernaculis, sicut in diebus festiuitatis. * Et locutus sum super prophetas, & ego visionem multiplicauit, & in manu prophetarum as-

similatus sum. * Si Galaad idolum, ergo frustra erant in Galgal bobus immolantes: nam & altaria eorum quasi acerui super sulcos agri. || Fugit Iacob in regionem Syriæ, & seruiuit Israel in vxorem, & in vxorem seruauit. || in propheta autem eduxit Dñs Israel de Egypto, & in propheta seruatus est. Ad iracundiam me prouocauit Ephraim in amaritudinibus suis, & sanguis eius super eum veniet, & opprobrium eius restituet ei Dominus suus.

Gen. 28.2.5. Exo. 4.6.22. Ad 22.

Abominaciones Israel ostendit, propter quas ipsi minatur exitum: Dominus dicit se solum esse Deum & liberatorem, arguens Israel ingrati tudinis de beneficiis in deserto acceptis, grauemque obid vindictam illis comminatur, addens se eos de morte liberaturum, densis morre & inferno.

Loquente Ephraim, horror inuasit Israel, & deliquit in Baal, & mortuus est. * Et nunc addiderunt ad peccandum: feceruntque sibi constatile de argento suo quasi similitudinem idolorum, factura artificum totum est: his ipsi dicunt: Immolate homines vitulos adorantes. * Idcirco erunt quasi nubes matutina, & sicut ros matutinus præteriens, sicut puluis rurbine raptus ex area, & sicut fumus de fumario. || Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

Isa. 43.6.11. Ego autem

PROPHETIA IOEL

CAPVT PRIMVM.

Ioël parabola proposita de eruca locusta, bruchis, & rubigine, quaruor plagas contra Iudam vacuando, hortatur omnes & potissimū sacerdotes ad planctum, ieiunium & orationem. plangens & ipse vastitatem terræ suæ.

Verbū dñi, quod factum est ad Ioël filiū Phatuel. Audite hoc senes, & auribus percipite omnes habitatores terræ: factū est istud in diebus vestris, aut in diebus patrū vestrorū? Super hoc filiis vestris narrate, & filij vestri filiis suis, & filij eorū generationi alteræ. Residuum erucæ comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residui bruchi comedit rubigo. Expergiscimini ebrii, & stete, & ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam periit ab ore vestro. Gens enim ascendit super terram meam, fortis & innumerabilis: dentes eius vt dentes leonis: & molares eius vt caruli leonis. Posuit vineā meam in desertum, & ficum meam decorticauit: nudās spoliavit eam, & proiecit: albi facti sunt rami eius. Plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ. Periit sacrificium, & libatio de domo dñi: luxerunt sacerdotes ministri dñi. Depopulata est regio, luxit humus: quoniam denastatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum. Confusi sunt agricolæ, ululauerunt vitatores super frumētū, & hordeo, quia periit messis agri. Vineā confusa est, & ficus elanguit malogranatum, & palma, & malum, & omnia ligna agri aruerunt: quia confusum est gaudium à filiis hominum. Accingite vos, & glangite sacerdotes, ululate ministri altaris: ingred mini, cubate in sacco ministri Dei mei: quoniam interit de domo Dei vestri sacrificium & libatio. Sanctificate ieiunium, vocate eorum, congregate senes, omnes habitatores terræ in domum Dei, vestri, & clamate ad I. sin. A a a, diei: quia prope est dies dñi, & quasi vastitas à potente veniet. Numquid non coram oculis vestris alimenta perierūt de domo Dei nostri latitā & exultatio? Computruerunt iumenta in stercore suo, demolita sunt horrea, dissipata sunt apotheca: quoniam confusum est triticum. Quid ingenuit animal, mugierunt greges armenti? Quia non est pascua eis: sed & greges pecorum disperierunt. Ad te dñe clamabo: quia ignis comedit speciosa deserti,

Infra. 2.6.15

autem dñs Deus tuus ex terra Egypti & Deum absque me nescies, & saluator non est prater me. Ego cognoui te in deserto, in terra solitudinis. Iuxta pacem suā adinque leti sunt, & saturati sunt: & leuauerunt cor suum, & soliti sunt mei. Et ego ero eis quasi leuana, sicut pardus in via Assyriorum. Occurrant eis quasi vřia raptis catulis, & dirumpant interiora iecoris eorum: & consumam eos ibi quasi leo, bestia agri scindet eos. Perditio tua Israël: tanquam modo in me auxilium tuum. Vbi est rex tuus? maxime nunc saluet te in omnibus viribus tuis: & indices tui, de

Reg. 2.4.5. **Q**uoniam dixisti: Mihi regem, & principes. Dabo tibi regem in furore meo, & auferam in indignatione mea. Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum eius. Dolores parturiētis venient ei: ipse filius non sapiens, nunc ei frater non stabit in contritione filiorum. De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos: pro mors tua o mors, morsus tuus ero inferne. Consolatio abscondita est ab oculis meis. *Heb. 2.4.14.* Quia ipse inter fratres diuideret adducere ventem dñs de deserto ascendente: & siccabit venas eius, & desolabit fontem eius, & ipse diripiet thesaurum omnis visis desiderabilis.

CAPVT XIV.

Perditionē annuntiat Israeli propter ipsius peccata: renouat tamen ad se, & conuersis plurima bona promittit.

Pereat sanaria, quoniam ad amaritudinem concitauit Deum suum: in gladio pereant, paruuli eorum elidantur, & fortæ eius discendantur. Conuertere Israel ad dñm Deum tuum: quoniam corruisti in iniquitate tua. Tolle vobiscum verba, & conuertimini ad dñm: & dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, accipe bonum: & reddemus vitulos labiorum nostrorum. Assur nō saluabit ros, super equum non ascendet, nec dicemus vřrā: Dij nostri opera maruum nostrarum: quia eius, qui in te est, misereberis pupilli. Satiati contritiones eorum, diligam eos spontaneē: quia queris est furor meus ab eis. Ero quasi ros, Israel germinabit sicut lilium, & erumpet radix eius vt Libani. Ibunt rami eius, & erit quasi oliua gloria eius, & odor eius vt Libani. Conuertentur sedentes in vinea eius: vident triticum, & germinant quasi vinea: memoriale eius sicut vinum Libani. Ephraim qui mihi vřrā idololatriæ ego exaudiam, & dirigam eum: vt abierem virentem ex me fructus tuus inuenietur est. Quis sapiens, & intelliget ista? intelligens, & sciet hæc? quia relictæ viæ dñi, & iusti ambulabunt in eis, prauaricatores verò corruent in eis.

& flamma succendit omnia ligna regionis. * Sed & bestie agri quasi area sitiens imbrem, suspexerunt ad te : quoniam exsiccati sunt fontes aquarum, & ignis deuorauit speciosa deserti.

C A P. I I.

Propheta Iudaus crudelitatem hostium suorum denunciat, & quam terribilis erit ipsius des illa : quapropter ad penitentiam eos hortatur, & conuersis magnam pollicetur Dominus prosperitatem, & sequetur daturum suum super omnem carnem : & magna prodigia ante diem Domini magnum & terribilem : eritque saluus omnis qui inuocauerit nomen Domini.

Canite tuba in Sion, & uolate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terræ : quia venit dies Domini, quia propè est dies tenebrarum & caliginis : dies nubes & turbinis : quasi manens expensum super montes populus multus & fortis : similis ei non fuit à principio, & post eum non erit usque in annos generationis & generationis. Ante faciem eius ignis vorans, & post eum exurens flamma : quasi hortus voluptatis terra coram eo, & post eum solitudo deserti, neque est qui effugiat eum. * Quasi aspectus equorum, aspectus eorum & quasi equites sic current. * Sicut sonitus quadrigarum super capita montium exilient sicut sonitus flammæ ignis deuorantis stipulam, velut populus fortis præparatus ad prælium. * A facie eius cruciabantur populi : omnes vultus redigebant in ollam. * Sicut fortes current, quasi viri bellatores ascendent murum : viri in viis suis gradientur, & non declinabunt à semitis suis. * Vnusquisque fratrem suum non coarctabit, singulum in calle suo ambulabit, sed & per fenestras cadent, & non demolientur.

Isa. 34. 10 li in calle suo ambulabit, sed & per fenestras cadent, & non demolientur. **Eze.** 32. 6. 7 Urhem ingredientur, in muro current : inf. domos conscendent, per fenestras intrabunt quasi fur. * A facie eius contremunt terra, moti sunt cæli : sol & luna obtenebrati sunt, & stellæ retraxerunt splendorem suum. * Et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui : quia multa sunt nimis castra eius, quia fortia & facientia verbum eius : magni enim dies Domini, & terribilis valde. **Ier.** 49. 11 quis sustinebit eum ? * Nunc ergo dicit Dominus : Convertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio, & in flestu, & in planctu. * Et scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & conuertimini ad Dominum Deum vestrum : quia benignus & misericors est, patiens & multæ misericordiæ, & præstabilis misericordia, per malitiam. **Quis** scit si conuertatur, & ignoscat & relinquat post se benedictionem sacrificii & libamen Domino Deo vestro : Canite tuba in Sion, sanctificati-

cate ieiunium, vocate cœtum, & congregate populum, sanctificate ecclesiā, coadunate senes, congregate paruulos & sugentes vbera egredietur sponfus de cubili suo, & sponsa de thalamo suo.

Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, & dicent : Parce Domine, parce populo tuo : & ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes, quare dicit in populis : Vbi est Deus eorum ? Zelatus est Dominus terram suā, & pepercit populo suo.

Et respondit Dominus, & dixit populo suo : Ecce ego mittam vobis frumentum, & vinum, & oleum, & replebimini eis :

& non dabo vos ultra opprobrium in Gentibus. * Et cum, qui ab Aquilone est, procul faciā vobis : & expellam eum in terrā inuiā & desertam : faciem eius contra mare Orientale, & extremū eius ad mare nouissimum : & ascendet sector eius, & ascendet putredo eius, quia superbe egit. * Noli timere terra, exulta & latare : quoniam magnificauit Dominus & faceret. * Nolite timere animalia regionis : quia germinauerunt speciosa deserti, quia lignū attulit fructū suum, ficus, & vinea dederunt virtutē suam. * Et filij Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro : quia dedit vobis doctorem inuitia, & descendere faciet ad vos imbrē matutinū & serotinū, sicut in principio. * Et implebuntur aræ frumento, & redundabit torcularia vino & oleo.

Et reddam vobis annos, quos comedit locusta, bruchus, & rubigo, & erucat fortitudo mea magna, quam misi in vos. * Et comeditis vescentes, & saturabimini : & laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum, & non confundetur populus meus in sempiternū. * Et sciatis quia in medio Israël ego sum, & ego Dominus Deus vestrus, & non est amplius : & non confundetur populus meus in æternū. * Et erit post hæc :

Isa. 44. 2. 3 **E**t edificabo domum spirituum meum super omnem carnem : & prophetabunt filij vestri, & filiz vestrae : senes vestri somnia somniant, & iuvenes vestri visiones videbunt. * Sed & super seruos meos, & ancillas in diebus illis edificabo spiritum meum. * Et dabo prodigia in cælo, & in terra sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. * Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem : antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. * Eterit omnis qui inuocauerit nomen Domini, & saluus erit : quia in morte Sion, & in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit Dominus, & in residuis quos Dominus vocauerit.

C A P. I I I.

Minatur Dominus afflictionem magnam Geribus, quæ populum suū afflixerunt : sequetur omnes in valle Iosaphat indicaturus : fons de domo Domini

Isa. 44. 2. 3 **E**t edificabo domum spirituum meum super omnem carnem : & prophetabunt filij vestri, & filiz vestrae : senes vestri somnia somniant, & iuvenes vestri visiones videbunt. * Sed & super seruos meos, & ancillas in diebus illis edificabo spiritum meum. * Et dabo prodigia in cælo, & in terra sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. * Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem : antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. * Eterit omnis qui inuocauerit nomen Domini, & saluus erit : quia in morte Sion, & in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit Dominus, & in residuis quos Dominus vocauerit.

C A P. I I I.

Minatur Dominus afflictionem magnam Geribus, quæ populum suū afflixerunt : sequetur omnes in valle Iosaphat indicaturus : fons de domo Domini

Isa. 44. 2. 3 **E**t edificabo domum spirituum meum super omnem carnem : & prophetabunt filij vestri, & filiz vestrae : senes vestri somnia somniant, & iuvenes vestri visiones videbunt. * Sed & super seruos meos, & ancillas in diebus illis edificabo spiritum meum. * Et dabo prodigia in cælo, & in terra sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. * Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem : antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. * Eterit omnis qui inuocauerit nomen Domini, & saluus erit : quia in morte Sion, & in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit Dominus, & in residuis quos Dominus vocauerit.

C A P. I I I.

Minatur Dominus afflictionem magnam Geribus, quæ populum suū afflixerunt : sequetur omnes in valle Iosaphat indicaturus : fons de domo Domini

I O
egredietur, & Iudaa in aeternum inhabitabitur, sanguine ipsius emendato.

Q Via ecce in diebus illis, & in tempore illo, cum conuertereo captiuitatem Iuda & Ierusalem: Congregabo omnes Gentes, & deducam eas in vallem Iosaphat: & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hereditate mea Israel, quos disperserunt in nationibus; & terram meam diuiserunt. * Et super populum meum miserunt fortem: & posuerunt puerum in prostibulo, & puellam venderunt pro uiuo ut biberent. * Verum quid mihi & vobis, Tyrus & Sidon; & omnis terminus Palaestinarum? numquid ultionem vos reddetis mihi? & si ultiscimini vos contra me, cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. * Argentum enim meum & aurum tulistis: & desiderabilia mea & pulcherrima intulistis in delubra vestra. * Et filios Iuda, & filios Ierusalem, vendidistis filijs Graecorum; ut longè faceretis eos a finibus suis. * Ecce ego suscitabo eos de loco, in quo vendidistis eos, & conuertam retributionem vestram in caput vestrum. * Et vendam filios vestros, & filias vestras in manibus filiorum Iuda, & vendubunt eos Sabaeis genti longinqua, quia Dominus locutus est. * Clamate hoc in Gentibus, sanctificate bellum, suscite robustos; accendant ascendat omnes viri bellatores. * Concidite aratra vestra in gladios, & ligones vestros in lanceas. Infirmitas dicat: Quia fortis ego sum. * Erumpite, & venite omnes gentes de circuitu, & congregamini: ibi occumbere faciet Dominus robustos tuos. * Consursum, & ascendant Gentes in vallem Iosaphat: quia ibi sedebam ut iudicem omnes gentes in circuitu. * || Mitrite falces

Apoc. 14. e. quoniam maturauit messis: venite, & descendite, quia plenum est torcular, exuberant torcularia: quia multiplicata est malitia eorum. * Populi, populi in valle concisionis: quia iuxta est dies || Sup. Domini in valle concisionis. * || Sol & luna obreuebrati sunt, & stellae retraxerunt splendorem suum. * || Et Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & mouebuntur caeli, & terra: & Dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. Amos * Et scietis quia ego Dominus Deus vester, habitans in Sion monte sancto meo, & derit Ierusalem sancta, & alieni non transibunt per eam amplius. * Et erit

Amos in die illa: || Stillabunt montes dulcedinem, & colles fluent lacte: & per omnes riuos Iuda ibunt aquae: & fons de domo Domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarum. * Aegyptus in desolationem erit: & Idumaea in desertum perditionis pro eo quod inique egerint in filios Iuda, & effuderint sangui-

E L. 149
nem innocentem in terra sua. * Et Iudaea in aeternum habitabitur, & Ierusalem in generationem & generationem. * Et mundabo sanguinem eorum, quem non mundaui: Et Dominus commorabitur in Sion.

PROPHETIA AMOS.

CAPVT PRIMVM.

Tempus prophetiae Amos: ultio Domini in Damascus, Philisthaos, Tyrum, Idumeam, & filios Ammon, quos super quatuor sceleribus non conuertet.

Verba Amos, qui fuit in pastoribus Aethiae: quae vidit super Israel in diebus Oziae regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel, || ante duos annos terrae motus. * Et dixit: || Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & luxuriet speciosa pastorum: & exsiccatus est vertex Carmeli. * Haec dicit Dominus super tribus sceleribus Damascus, & super quatuor non conuertam eum: eo quod tritauerint in plaustris ferreis Galaad. * Et mittam ignem in domum Azael, & deuorabit domos Benadad. * Et conteram vestem Damascus: & disperdam habitatorem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptatis: & transferet populum Syriae Cyrenem, dicit Dominus. * Haec dicit Dominus super tribus sceleribus Gazae, & super quatuor non conuertam eum: eo quod transfulerint captiuitatem perfectam, ut concluderent eam in Idumaea. * Et mittam ignem in murum Gazae, & deuorabit aedes eius. * Et disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone: & conuertam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus. * Haec dicit Dominus super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non conuertam eum: eo quod concluserint captiuitatem perfectam in Idumaea, & non sint recordati foederis fratrum. * Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit aedes eius. * Haec dicit Dominus super tribus sceleribus Edom, & super quatuor non conuertam eum: eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum, & violauerit misericordiam eius, & tenuerit ultra furorem suum, & indignationem suam seruauerit vique in finem. * Mittam ignem in Theman: & deuorabit aedes Bosrae. * Haec dicit Dominus super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quatuor non conuertam eum: eo quod dissecuerit praegnantem Galaad ad dilacerandum terminum suum. * Et

K 3 succen

succendam ignem in muro Rabba: & deuorabit ædes eius in vultu in die belli: & in turbine in die commotionis. * Et ibit Melchion in captiuitatem, ipse, & principes eius simul, dicit Dominus.

CAPVT II.

Vleio Domini in Moab Iudam & Israël, hisque minatur interitum, quem effugere non poterunt, quia acceptis beneficiis semper fuerunt ingrati, Deique legem abiecerunt.

Hæc dicit Dñs: Super tribus sceleribus Moab, & super quatuor non conuertam eum: eò quòd incenderit ossa regis Idumæ vsque ad cinerem. * Et mittà ignē in Moab, & deuorabit ædes Carioth: & morietur in fonitu Moab in clangore tubæ: * & disperdà iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit Dñs. * Hæc dicit Dñs: Super tribus sceleribus Indæ, & super quatuor non conuertà eū: eò quòd abiecerit legē Dñi, & mandata eius non custodierit: deperunt enim eos idola suas, post quæ abierant patres eorum. * Et mittà ignem in Iudā, & deuorabit ædes Ierusalem. * Hæc dicit Dñs: Super tribus sceleribus Israël, & super quatuor non conuertam eum: pro eo quòd vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calcamentis. * Qui conuertit super puluerem terræ capita pauperum, & viam humilium declinant: & filius ac pater eius ierunt ad puellam, vt violenter nomen sa. Aum meum. * Et super vestimentis pignoris acubuerūt iuxta omne altare: & vinum damnatorum

¶ *Nu.* bibebant in domo Dei sui. * *¶* *Ego autem* exterminauī Amorrhæum à facie eorum: cuius altitudo, cedrorum altitudo eius, & fortissimè quasi quercus: & contritiui fructum eius desuper, & radices *¶* *Exo.* eius subter. * *¶* *Ego sum, qui ascendere* in deserto quadraginta annis, vt possideretis terram Amorrhæi. * Et suscitauī de filiis vestris in prophetas, & de iuuenibus vestris Nazaræos: nunquid non ita est filij Israël, dicit Dñs? * Et propinabitis Nazaræis vinum: & prophetis mandabitis, dicentes: Ne prophetetis. * Ecce ego strideo subter vos, sicut stridet plaustrum onustū scæno. * Et peribit fuga à veloce, & fortis non obtinebit virtutē suam, & robustus non saluabit animam suam: * & tenens arcum, non stabit, & velox pedibus suis non saluabitur, & ascensor equi non saluabit animam suam: * & robustus corde inter fortēs nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

CAPVT III.

Domum Israël populū olīm vnici electū arguit variorum scelerū: ex quibus paucos dicit seruandos in superna afflictione, quam ipsis comminatur.

Avdite verbum, quod locutus est Dñs super vos, filij Israël: super omnem cogitationem, quam eduxi de terra Ægypti, dicens: * Tantummodo vos cognoui ex omnibus cognationibus terræ: idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras. * Numquid ambulabunt duo pariter, nisi conuenerit eis? * Numquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit prædam? numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit? * nunquid auferet anis in laqueum terræ absque canope? numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit? * Si clanget tuba in ciuitate, & populus non ex-pauescet? si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit? * Quia non facit Dominus Deus verbum, nisi reuelauerit secretum suum ad seruos suos prophetas. * Leo rugiet, quis non timebit Dñs Deus locutus est, quis non propheta? * Auditem facite in ædibus Azotus, & in ædibus terræ Ægypti: & dicite: Congregamini super montes Samariæ, & videte infanias multas in medio eius, & calumniam patientes in penetralibus eius. * Et nescierunt facere rectum, dicit Dñs, thesaurizantes iniquitatē & rapinas in ædibus suis. * Propterea hæc dicit Dñs Deus. Tribulabitur & circumietur terra: & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripientur ædes tuæ: * Hæc dicit Dñs. Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auriculæ: sic eruentur filij Israël, qui habitant in Samaria in plaga lectu- & in Damasci grabato. * Audite, & contestamini in domo Iacob, dicit Dñs Deus exercituum: quia in die cum visitare cæpero præuaricationes Israël, super eum visitabo, & super altaria Bethel: & amputabuntur cornua altaris, & cadent in terram. * Et percussio domum hyemalem cum domo æstiuā: & peribunt domus elærneæ, & dissipabuntur ædes multæ, dicit Dominus.

CAPVT IV.

Inuehitur sub typo vaccarum pinguiū in iniquos primates Samariæ, ipsorum subsannans idololatriam: & quia filij Israël variis flagitiis à peccatis suis reuocari non poterunt, minatur eis Dominus similia his quæ prius passi fuerant, horrando vt ad Deum omnipotentem conuertantur.

Avdite verbum hoc vaccæ pingues, quæ estis in mōte Samariæ: quæ calumniam facitis egenis, & confringitis pauperes: quæ dicitis dominis vestris: * Afferte, & bibemus. * Irrauit Dominus Deus in sancto suo: quia ecce dies venient super vos, & leuabunt vos in cunctis, & reliquias vestras in ollis feruentibus. * Et per aperturas exibiitis altera contra

contra alterā & proiciemini in Armō,
dicit Dñs. * Venite ad Bethel & impiē
agite: ad Galgalā & multiplicare pręua-
ricationem & afferet manē victimas ve-
stras: tribus diebus decimas vestras. * Et
sacrificet de fermento laudē & voca-
re volūtarias oblationes & annunciate:
sic enim voluistis filij Israël, dicit Dñs
Deus. * Vnde & ego dedi vobis suporē
dentiū in cūctis vrbibus vestris, & indi-
gentiā panū in omnibus locis vestris &
non estis reuerſi ad me, dicit Dñs. * Ego
quoq; prohibui ā vobis imbrē, cum ad-
huc tres mēſes ſuperſeſſent vſq; ad meſ-
ſem: & plui ſuper vnā ciuitatē, & ſuper
alterā ciuitatē non plui: pars vna com-
pluta eſt & pars, ſuper quam non plui,
aruit. * Et venerunt duz & tres ciuitates
ad vnā ciuitatē vt biberent aquā, & non
ſunt ſatiatę: & non rediſtis ad me, dicit
Dñs. * ¶ Percuſi vos in vtro vrſte, & in
aurigine, multitudinē hortorū veſtro-
rum & vinearū veſtrarū: oliuetā veſtra,
& ficeta veſtra comedit eruca: & non
rediſtis ad me, dicit Dñs. * Miſit in vos
mortē in via Aęgypti, percuſi in gladio
iuuenes veſtros, vſque ad captiuitatem
equorū veſtorū: & accēdere feci putre-
dinē caſtrorū veſtorū in pares veſtras:
& nō rediſtis ad me, dicit Dñs. * Subuerſi
vos, ¶ ſicut ſubuerſit Deus Sodomā &
Gomorrhā, & facti eſtis quaſi torris rap-
tis ab incendio: & non reſiſtiſtis ad me,
dicit Dñs. * Quapropter hęc faciam tibi
Iſraēl: poſtquam autē hęc fecero tibi
pręparare in occurſum Dei tui Iſraēl.
* Quia ecce formans montes, & creans
ventum, & annuntians homini eloquiū
ſuum, faciens matutinā nebulā, &
gradiens ſuper excelsā terrā: Dominus
Deus exercituum nomen eius.

C A P. V.

*Luger caſum Iſraelis Propheta, reuo-
cans eos ad quarendum Dominum, vt
ira poſſint euadere afflictiones ſuis pec-
catis debitas, propter quas vbiq; plan-
ctus erit: odit Dominus feſtiuitates ac
ſacrificia eorum, quibus propter idolola-
triam minatur captiuitatem.*

Avdite verbum illud: quod ego leuo
ſuper vos planctum. Domus Iſraēl
cecidi, & non adificiet vt reſurgat. * Vir-
go Iſraēl proſecta eſt in terram ſuam,
non eſt qui ſuſcitet eam. * Quia hęc di-
cit Dñs Deus: Vrbs de qua egrediebantur
mille, relinquentur in ea centum, &
de qua egrediebantur centum, relin-
quentur in ea decem in domo Iſraēl.
* Quia hęc dicit Dñs domui Iſraēl: 4
Quęrite me, & viuētis. * Et nolite quę-
rere Bethel, & in Galgalam nolite in-
trare, & in Beſſabē non tranſibitis:
quia Galgalā captiua ducetur, & Bethel
erit inutilis. * Quęrite Dñm, & viuite
ne fortē comburatur vt ignis domus

Ioseph, & deorabit, & non erit qui ex-
tinguat Bethel. * Qui conuerſiſtis in ab-
ſinthium iudicium, & iuſtitiam in terra
relinquitiſ. * Facientē Arceturum & Orio-
nem, & conuerſentem in mane tene-
bras, & diem in noctem mutantem: ¶ qui
vocat aquas maris, & effundit eas ſu-
per faciem terrę: Dñs nomen eſt eius.
* Quia ſubridet vaſtatem ſuper robu-
ſtum, & depopulationem ſuper poten-
tem aſſert. * Odio habuerunt corripien-
tem in porta: & loquentē perfectię abo-
minati ſunt. * Idcirco, pro eo quod di-
ripiebatis pauperem, & pradam elec-
tā tollebatis ab eo: ¶ domos quadro
lapide adificabitis, & non habitabitis. ¶
in eis: vineas plantabitis amantiffimas,
& non bibetis vinum earum. * Quia co-
gnoui multa ſclera veſtra, & fortia
peccata veſtra: hoſtes iuſti accipientes
munus, & pauperes deprimentes in porta:
* Ideo prudens in tempore illo tacebit,
quia tempus malum eſt. * Quęrite bo-
num, & non malum, vt viuatis: & erit
Dñs Deus exercituum vobiſcum, ſicut
dixiſtis. * ¶ Odite malum, & diligite bo-
num, & conſtituite in porta iudicium: ſi
forte miſereatur Dñs Deus exercituum
reliquiſ Ioseph. * Propterea hęc dicit
Dñs Deus exercituum dominator: In
omnibus plateis planctus: & in cunctis,
quę foris ſunt, dicitur vir vx: & voca-
bunt agricolam ad luctum, & ad plan-
ctū eos, qui ſciunt plangere. * Et in om-
nibus vineis erit planctus, quia pertran-
ſibo in medio tuarū, dicit Dñs. * ¶ Vx deſi-
derantibus diem Dñi: ad quid eam vo-
bis? dies Dñi iſta, tenebrę, & non lux.
* Quomodo ſi fugiat vir ā facie Leonis, c. 13.
& occurrat ei vrſus: & ingredietur do-
mum, & innitatur manu ſua ſuper pa-
rietem, & mordeat eum coluber. * Num-
quid non tenebrę dies Dñi, & non lux:
& caligo, & non ſplendor in eis? ¶ Odite
proieci feſtiuitates veſtras: & non ca-
piam odorē coetum veſtorum. * Quod
ſi obtuleritis mihi holocausta, & mu-
nera veſtra, non ſuſcipiam: & vota pin-
guium veſtorum non reſpiciam. * Aufer
ā me tumultum carminum tuorum: &
cantica lyre tux non audiam. * Et reue-
labitur quaſi aqua iudicium, & iuſtitia
quaſi torrens fortis: ¶ Nūquid hoſtias
& ſacrificium obtuliſtis mihi in deſer-
to quadraginta annis, domus Iſraēl? * Et
portasti tabernaculum Moloch ve-
ſtro, & imaginem idolorū veſtorum ſi-
dus Dei veſtri, quę feciſtis vobis. * Et
migrare vos faciā trans Damascū, dicit
Dñs, Deus exercituum nomen eius.

C A P. VI.

*Comminatur Dominus ſuperbiſ, & in
delictis agentibus exitium ac tranſmi-
grationem, vnā cum reliquo populo
Iſraēl: cuius deſceſſatur ſuperbiā.*

Zuc. 6. d. 24. **V**æ qui opulenti estis in Sion, & cō-
fiditis in monte Samaria: optima-
tes capita populorū ingredientiē pom-
patice domum Israël. "Transite in Cha-
lane, & videte, & ite inde in Emath ma-
gnā: & descendite in Geth Palesthino-
rum, & ad optima quæque regna horū:
si latior terminus eorū termino vestro
est. "Qui separati estis in diem malum:
& appropinquatis folio iniquitatis.
"Qui dormitis in lectis eburneis, & la-
sciuitis in stratis vestris: qui comeditis
agnum de grege, & vitulos de medio
armenti. "Qui canitis ad vocē psalterij:
sicut David putauerunt se habere vasa
cantici. "Bibentes vinum in phialis, &
optimo vnguento delibuti: & nihil
pariebantur super contritione Ioseph.
"Quapropter nunc migrabunt in capi-
te transmigrationum: & auferetur factio
lasciuientium. "¶ Iurauit Dñs Deus in
anima sua, dicit Dñs Deus exercituum:
Detestor ego superbiam Iacob, & do-
mos eius odi, & tradam ciuitatem cum
habitoribus suis. "Quod si reliqui
fuerint decem viri in domo vna: & ipsi
morientur. "Et tollet eum propinquus
suus, & comburet eum, vt esset ossa
de domo: & dicit ei, qui in penetra-
libus domus est: Nunquid adhuc est pe-
nes te? "Et respondebit: Finis est. Et
dicer ei: Tace, & non recorderis no-
minis Dñi. "Quia ecce Dñs mandabit,
& percutiet domum maiorem ruinis, &
domum minorem scissionibus. "Num-
quid currere queunt in petris equi, aut
arari potest in bubalis, quoniam con-
uertistis in amaritudinem iudicium, &
fructum intittiz in absinthium? "Qui
latamini in nihilo: qui dicitis: Num-
quid non in fortitudine nostra assu-
psimus nobis cornua? "Ecce enim sus-
citabo super vos domus Israël, dicit
Dñs Deus exercituum, gentem: & con-
teret vos ab introitu Emath, vsque ad
torrentem deserti.

C A P. VII.

*Deprecatur propheta penas quas vi-
det imminere, & Dominus comminatur
captiuitatem, quam Amos sub parabola
trullæ cæmentarij vaticinatur, ad-
uersante licet Amasia sacerdote Be-
thel: qui coram rege Israël accusat
Amos, suadens ipsi Amos vt eas pro-
phetarum in terram Iuda, sed ostendit
se factum à Domino prophetam, vt su-
per Israël prophetaret, qui & Amasia
& Israël vaticinatur afflictiones.*

Hæc ostendit mihi Dñs Deus: &
Ecce fletor locustæ in principio
germinantiū serotini imbris, & ecce fe-
rorinus post tonsionem regis. "Et factū
est: cum consummasset comedere her-
bam terræ, dixi: Dñe Deus propitius
esto, obsecro: quis suscitabit Iacob,

quis paruulus est? "Misertus est Dñs
super hoc: Non erit, dicit Dominus.
"Hæc ostendit mihi Dñs Deus, & ecce
vocabat iudicium ad ignem Dominus
Deus: & deuorauit abyssum multam, &
comedit simul partem. "Et dixit Domi-
ne Deus quiesce, obsecro: quis suscita-
bit Iacob, quis paruulus est? "Misertus
est Dñs super hoc: Sed & istud non erit,
dixit Dominus Deus. "Hæc ostendit
mihi Dominus: Et ecce Dñs stans super
murum litum, & in manu eius trulla
cæmentarij. "Et dixit Dñs ad me: Quid
tu vides Amos? Et dixi: Trullam cæmen-
tarij: Et dixit Dominus: Ecce ego po-
nam trullam in medio populi mei Is-
raël: non adiciam vltra superinducere
enim. "Et demolientur excelsa idoli, &
sanctificationes Israël desolabuntur:
& consurgam super domum Ieroboam
in gladio. "Et misit Amasias sacerdos
Bethel ad Ieroboam regem Israël: di-
cens: Rebellauit contra te Amos in
medio domus Israël: non poterit ter-
ra sustinere vniuersos sermones eius.
"Hæc enim dicit Amos: in gladio mo-
rietur Ieroboam, & Israël captiuus mi-
grabit de terra sua. "Et dixit Amasias
ad Amos: Qui vides gradere, fuge in
terram Iuda: & comede ibi panem, &
prophetabis ibi. "Et in Bethel non ad-
icies vltra vt propheta: quia sanctifi-
catio regis est, & domus regni est. "Res-
ponditque Amos, & dixit ad Amasiam.
Non sum propheta, & non sum filius
prophetæ: sed armentarius ego sum
vellicans scymoros. "Et tulit me Dñs
cū sequerer gregem: & dixit Dominus
ad me: Vade, propheta ad populum
meum Israël. "Et nunc audi verbum
Domini: Tu dicis: Non prophetabis su-
per Israël, & non stillabis super do-
mum idoli. "Propter hoc hæc dicit Do-
minus: Vxor tua in ciuitate fornicabi-
tur, & filij tui, & filiz tue in gladio ca-
dent, & humus tua funiculo metietur:
& tu in terra polluta morieris, & Israël
captiuus migrabit de terra sua:

C A P. VIII.

*Amos sub parabola vncini pomorum
prophetat sinem imminere regni Israël,
propter pauperum oppressiones: acerbita-
tem vero imminenti calamitati expli-
cat: ac festiuitates eorum dicit in lu-
tum conuerendas, famemque verbis
Dei furuam denuntiat.*

Hæc ostendit mihi Dñs Deus, & ec-
ce vncinus pomorum. "Et dixit:
Quid tu vides Amos? Et dixi: Vncinum
pomorum. Et dixit Dominus ad me:
Venit finis super populum meum Israël
non adiciā vltra vt pertranseam eum.
"Et stridebunt cardines repli in die il-
la, dicit Dominus Deus: multi morien-
tur: in omni loco proicietur silen-
tium.

tium. * Audite hoc qui conteritis pauperem & deficere facitis egenos terræ: dicentes: Quando transibit mensis & venundabimus merces; & sabbatum, & aperiemus frumentum; vt imminuamus mensuram; & augeamus siclum, & supponamus stateras dolosas; * vt possideamus in argento egenos, & pauperes pro calceamentis; & quicquillas fumentum vendamus? * Iuravit Dominus in superbiam Iacob: Si oblitus fuero vsq; ad finem omnia opera eorum. * Nunquid super isto non commovebitur terra, & lugebit omnis habitator eius; & ascendet quasi fluvius vniuersus, & elicietur: & defluet quasi riuus Egypti? * Et erit in die illa, dicit Dominus Deus: occidet sol in meridie & tenebre-
 || Tob. scere faciam terrā in die luminis; || & 10
 1. h. 6. conuertā festiuitates vestras in luctum,
 1. Mac & omnia cantica vestra in planctum; &
 1. c. 41. inducam super omne dorsum vestrum
 saccum, & super omne caput caluitium; & ponam eam quasi luctum vni-
 geniti; & nouissima eius quasi diem amarum. * Ecce dies veniunt, dicit Dñs; & mittam famem in terram; non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum Dñi. * Et commouebuntur à mari vsque ad mare; & ab Aquilone vsque ad Orientem: circuibunt quærentes verbum Domini, & non inuenient. * In die illa deficient virgines pulchræ, & adolescentes in siti. * Qui iurant in delicto Samariz, & dicunt: Viuit Deus tuus Dan, & viuit via Bersebee; & cadent, & non resurgent vltra.

CAP. IX.

Vastaturum se dicit Dominus impios, sic vt nulli pateat effugium; postea ramem suscitabit tabernaculum Dauid, & captiuitatem filiorum Israël conuertet, cum magna ipsorum felicitate.

Vidi Dñm stantem super altare, & dixit: Percute cardinem, & commoueantur superliminaria: auaritia enim in capite omnium, & nouissimum eorum in gladio interficiat: non erit fuga eis. Fugient, & non saluabitur ex eis
 || Psal. qui fugerit. * || Si descenderint vsque ad infernum, inde manus mea educet eos; & si ascenderint vsque in cælum, inde detrahā eos. * Et si absconditi fuerint in vertice Carmeli, inde scrutans auferam eos; & si celauerint se ab oculis meis in profundo maris, ibi mandabo serpenti, & mordebit eos. * Et si abierint in captiuitatem coram inimicis suis, ibi mandabo gladio; & occidet eos; &
 || Jer. || ponam oculos meos super eos in malum, & non in bonum. * Et Dñs Deus exercituum, qui tangit terram, & tabescet: & lugebunt omnes habitantes in ea; & ascendet sicut riuus omnis, & defluet sicut fluvius Egypti. * Qui ædifi-

cat in cælo ascensionem suam, & fasciculum suum super terram fundauit: || qui vocat aquas maris, & effundit eas || *Sub. 5*
 super faciem terræ, Dominus nomen b. 8.
 7. eius. * Nunquid non vt filij Æthiopum vos estis mihi, filij Israël, ait Dominus; numquid non Israel ascendere feci de Terra Egypti: & Palæstinos de Capadocia; & Syros de Cyrene? * Ecce oculi Dñi Dei super regnum peccans, & conteram illud à facie terræ; veruntamen conteres non conteram domum
 9. Iacob, dicit Dominus. * Ecce enim mandabo ego, & concutiam in omnibus gentibus domum Israël, sicut concutitur triticum in cribro: & non cadet lapillus super terram. * In gladio morientur omnes peccatores populi mei; qui dicunt: Non appropinquabit, & non
 11. veniet super nos malum. * In die illa || suscitabo tabernaculum Dauid, quod cecidit; & reedificabo aperturas murorum eius, & ea quæ corruerunt instaurabo: & reedificabo illud sicut in diebus antiquis. * Vt possideant reliquias Idumæ, & omnes nationes, eo quod inuocatum sit nomen meum super eos:
 13. dicit Dñs faciens hæc. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & comprehendet arator messorem, & calcator vix mittentem semen: || & stillabunt montes dulcedinem, & omnes colles culti erunt. * Et conuertam captiuitatem populi mei Israël: & ædificabunt ciuitates desertas, & inhabitabunt; & plantabunt vineas, & bibent vinum earum: & facient hortos, & comedent fructus eorum.
 15. rum. * Et plantabo eos super humum suam; & non euellam eos vltra de terra sua; quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

PROPHETIA ABDIE.

Vaticinatur exitum aduersus Idumæos qui affligebant ac subianabant filios Israël: qui ramen reducti dominum accipiente in eos qui ipsos afflixerant.

1. **M** I S I O Abdix: Hæc dicit Dñs Deus ad Edom: || Audium au- || *te. 49*
 diuimus à Domino, & legatum ad gentes misit: Surgite, & cōfurgam aduersus eum in prælium.
 2. * Ecce paruulum dedi te in Gentibus: contemptibilis tu es valde. * Superbia cordis tui extulit te, habitantem in scissuris petrarum, exaltantem solum tuum: qui dicis in corde tuo: Quis detrahet me in terram? * Si exaltatus fueris vt aquila, & si inter sidera posueris nidum tuum inde detrahā te, dicit Dñs.
 3. * Si

105 Si fures introissent ad te, si latrones
per noctem quomodo conticisses? non
ne furati essent sufficientia tibi? si vin-
demiatores introissent ad te, nunquid
saltem racemum reliquissent tibi? Quo-
modo scrutati sunt Esau, inuestigaue-
runt abscondita eius? Usque ad ter-
minum emisserunt te: omnes viri so-
deris tui illuserunt tibi: inualuerunt
aduersum te viri pacis tue, qui comen-
dant tecum, ponent insidias subter te:
non est prudentia in eo. || Nunquid
non in die illa, dicit Dominus, perdam
sapientes de Idumæa, & prudentiam
de monte Esau? Et timebunt fortes
tui à Meridie, vt intreat vir de mon-
te Esau. * || Propter interfecionem, &
propter iniquitatem in fratrem tuum
Iacob, operiet te confusio, & peribis
in æternum. * In die cum stares aduer-
sus eum, quando capiebant alieni exer-
citum eius, & extranei ingrediebantur
portas eius, & super Ierusalem mitte-
bant formem: tu quoque eras quasi
vnus ex eis. * Et non despicies in die
fratris tui, in die peregrinationis eius:
& non lataberis super filios Iuda in
die perditionis eorum: & non magni-
ficabis eum in die angustie: * Ne-
que ingredieris portam populi mei in
die ruine eorum: neque despicies, &
tu in malis eius in die visitatis illius,
& non emitteris aduersus exercitum
eius in die visitatis illius. * Neque sta-
bis in exitibus vt interficias eos qui
fugerint: & non concludes reliquos
eius in die tribulationis. * Quoniam
iuxta est dies Domini super omnes gen-
tes sicut fecisti, fiet tibi: retributio-
nem tuam conuerteret in caput tuum.
* Quomodo enim bibistis super mon-
tem sanctum meum, bibent omnes
Gentes iugiter: & bibent, & absorbe-
bunt, & erunt quasi non sint. * Et in
monte Sion erit saluatio, & erit san-
ctus: possidebit domus Iacob eos qui
se possederant. * Et erit domus Iacob
ignis, & domus Ioseph flamma, & do-
mus Esau stipula: & succendentur in
eis, & deuorabunt eos: & non erunt
reliqui domus Esau, quia Dominus
locutus est. * Et hereditabunt hi qui
ad Austrum sunt montem Esau, & qui
in campatribus Philisthiim: & possi-
debunt regionem Ephraim, & regio-
nem Samariz: & Benjamin possidebit
Galaad. * Et transmigrationis exercitus
huius filiorum Israël, omnia loca Cha-
nanæorum vsq; ad Sareptam: & trans-
migrationis Ierusalem, quæ in Bosphoro
est, possidebit ciuitates Austri. * Et as-
cendent saluatores in montem Sion
iudicare montem Esau: Et erit Domi-
mino regnum.

PROPHETIA IONÆ.

CAPVT PRIMVM.

*Ionas à Domino missus vt in Ninive
predicaret, nauigio fugit in Tharsis à
facie Domini, quo imminente in nauim
tempestas, iactisq; sortibus depre-
henso Ionas in mare mittitur, cessat
que tempestas.*

1 Factum est verbum Dñi ad Io-
nam filium Amathi, dicens:
2 Surge, & vade in Niniuem ciui-
tatem grandem, & prædica in ea, quia
3 ascendit malitia eius coram me. * Et
surrexit Ionas, vt fugeret in Tharsis, à
facie Domini, & descendit in Toppen,
& inuenit nauem eantem in Tharsis:
& dedit naulum eius, & descendit in
eam vt iret cum eis in Tharsis à facie
4 Domini. * Dñs autem misit ventum ma-
gnum in mare: & facta est tempestas
5 magna in mari, & naus periclitabatur
conteri. * Et timuerunt nauæ, & clama-
uerunt viri ad Deum suum, & miserunt
vasa, quæ erant in nauis in mare, vt alle-
uiaretur ab eis: & Ionas descendit ad
interiora nauis, & dormiebat sopore
6 graui. * Et accessit ad eum gubernator, &
dixit ei: Quid tu sopore deprimeris?
surge, inuoca Deum tuum, si forte re-
cogitet Deus de nobis, & nõ pereamus.
7 * Et dixit vir ad collegam suum: Venite,
& mittamus sortes, & sciamus quare
hoc malum sit nobis. Et miserunt sor-
8 tes: & cecidit sors super Ionam. * Et di-
xerunt ad eum: Indica nobis cuius cau-
sa malum istud sit nobis, quod est opus
tuum? quæ terra tua, & quo vadis? vel ex
9 quo populo es tu? * Et dixit ad eos: He-
bræus ego sum, & Dñm Deum celi ego
10 timeo, qui fecit mare & aridam. * Et ti-
muerunt viri timore magno, & dixe-
runt ad eum: Quid hoc fecisti? (cogno-
uerunt enim viri quod à facie Dñi fu-
11 geret, quia indicauerat eis.) * Et dixe-
runt ad eum: Quid faciem tibi, & ces-
sabit mare à nobis: quia mare ibat, &
12 intumescibat. * Et dixit ad eos: Tollite
me, & mittite in mare, & cessabit mare
à vobis: scio enim ego quoniam propter
13 me tempestas hæc grandis venit
super vos. * Et remigebant viri vt reuer-
terentur ad aridam, & non valebant:
quia mare ibat, & intumescibat super
14 eos. * Et clamauerunt ad Dñm, & dixe-
runt: Quæsumus Dñe, ne pereamus in
anima viri istius, & ne des super nos
sanguinem innocentem, quia tu Dñe, si-
cut voluisti, fecisti. * Et tulerunt Ionam,
15 & miserunt in mare, & stetit mare à
feruore suo. * Et timuerunt viri timore
magno

magno Dominum, & immolauerunt hostias Domino, & vouerunt vota.

C A P. II.

*Jonas a ceto quem Dominus prapara-
uerat absorptus, fuit in eo tribus die-
bus & tribus noctibus, cumque de ven-
tre eius orasset Dominum, ipsius iussu
in aridam euomitur.*

ET praparauit Dñs piscem grandem **I**
|| **Mar.** vt deglutiret Ionam: || & erat **10-A**
12. c. nas in ventre piscis tribus diebus, &
40. & tribus noctibus. * Et orauit Ionas ad **2**
16. a-4 Dominum Deum suum de ventre pis-
cis. * Et dixit: **3**

|| **Luc.** || Clamaui de tribulatione mea ad **11.**
11. d. Dñm, & exaudivit me: de ventre infe-
30. ri clamaui, & exaudivisti vocem meam.
1. Cor. * Et proiecisti me in profundum in **4**
15. a. corde maris, & in flumen circumdedit **B**
4. **Ps.** me: omnes gurgites tui, & fluctus tui,
110. super me transierunt.

a-1. * Et ego dixi: abiectus sum à conspe- **5**
ctu oculorum tuorum: veruntamen rur-
sus videbo templum sanctum tuum.

|| **Isal.** || Circumdederunt me aquæ vsque **6**
68. a. ad animam; abyssus vallauit me, pelag-
2. us operuit caput meum.

* Ad extrema montium descendit: **7**
et vestes concluderunt me in æternum:
& subleuabis de corruptione vitam
meam Domine Deus meus.

* Cum angustieretur in me anima **8**
mea, Domini recordatus sum: vt ve-
niat ad te oratio mea ad templum san-
ctum tuum.

* Qui custodiunt vanitates frustra, **9**
misericordiam suam derelinquunt.

* Ego autem in voce laudis immola- **10**
bo tibi: quæcumque voui, reddam pro
salute Domino.

* Et dixit Dominus pisci: & euomuit **11**
Ionam in aridam.

C A P. III.

*Rursum missus Ionas ad Niniu-
itatis prædicationem: illis
autem ad Deum conuersus, & magna
penitentia signa ostendentibus, parci-
t Dominus ciuitati.*

ET factum est verbum Dñi ad Ionam **1**
secundo: dicens: "Surge, & vade in **2**
Ninuiem ciuitatem magnam, & prædi- **A**
ca in ea prædicationem, quam ego lo-
quor ad te. * Et surrexit Ionas, & abiit **3**
in Ninuiem iuxta verbum Dñi: & Nin-
iue erat ciuitas magna itinere triū die-
rum." Et cepit Ionas introire in ciui- **4**
tatem itinere diei vnus: & clamaui: **B**
dixi: Adhuc quadraginta dies, & Nin-
iue subuerteretur. ||

|| **Mar.** || Et crediderunt viri **5**
12. c. Niniuiter in Deum, & prædicauerunt
41. ieiunium, & vestiti sunt sacco à maiore
Luc. vsque ad minorem. * Et peruenit ver- **6**
12. c. bum ad regem Niniuæ: & surrexit de
32. solio suo, & abiicit vestimentum suum
à se, & indutus est sacco, & sedit in ci-

7 nere. * Et clamaui, & dixit in Niniuæ ex
ore regis & principum eius, dicens: Ho-
mines, & iumenta, & boues & pecora
non gustent quidquam: nec pascantur
8 & aquam non bibant. * Et operiantur
C saccis homines, & iumenta: & clament
ad Dominum in fortitudine, & conuer-
tatur vir à via sua mala & ab iniquita-
te, quæ est in manibus eorum. || **Ier.**
|| **Quis** scit si conuertatur & ignolet Deus: &
18. b. reuertatur à furore iræ suæ, & nō peri-
11. bimus? * Et vidit Deus opera eorum, **10el.2**
quia conuersi sunt de via sua mala: &
6.14. misertus est Deus super malitiam, quam
locutus fuerat vt faceret eis: & nō fecit.

C A P. IV.

*Afflictus Ionas quia varicinium suum
aduersus Niniuem videbat non impleri,
mortem optat: verum à Domino corri-
piatur, qui iniustitiam ipsius indignatio-
nem conuincit, quod putaret se velle
dolere de arsefacta hederæ, & tamen no-
luerit Dominum parcere Ninivæ ciuita-
ti maxima, in qua erant plus quam
120000. eorum qui non peccauerant.*

ET afflictus est Ionas afflictione ma- **1**
gna, & iratus est: * & orauit ad Dñm: **2**
A & dixit: Obsecro Dñe, numquid non hoc
est verbum meum, cum adhuc essem in
terra mea: propter hoc præoccupavi vt
fugerem in Tharhis, || scio enim quia tu || **Psal.**
Deus clemens & misericors es patiens, **83. a. 5**
B & multa miserationis, & ignoscens su- **10el.**
3 per malitia. * Et nunc Dñe, tolle quæso **2. c. 13.**
animam meam à me: quia melior est
mihi mors, quàm vita. * Et dixit Domi-
4 nus: Putasne bene irasceris tu? * Et
C egressus est Ionas de ciuitate, & sedet
contra Orientem ciuitatis: & fecit sibi
met vml raculum ibi, & sedebat subter
illud in vmbra, donec videret quid ac-
6 cideret ciuitati. * Et praparauit Dñs
Deus hederam, & ascendit super caput
Ionæ, vt esset vmbra super caput eius, &
protegeret eum (laborauerat enim) &
lætatus est Ionas super hederam, lætitia
7 magna. * Et parauit Deus vermẽ ascen-
su diluculi in crastinum: & percussit
8 hederam, & exaruit. * Et cum ortus
fuisset sol, præcepit Dñs vento calido &
vrenti: & percussit sol super caput Io-
næ, & zibabat & petiuit animæ suæ vt
moreretur, & dixit: melius est mihi
9 mori, quàm viuere. * Et dixit Dñs ad
D Ionam: Putasne bene irasceris tu super
hederam? Et dixit: Bene irascor ego
10 vsque ad mortem. * Et dixit Dñs: Tu
doles super hederam, in qua non labora-
stis, neque fecisti vt cresceret, quæ sub
vna nocte nata est, & sub vna nocte pe-
11 riit. * Et ego non parcam Ninivæ ci-
uitati magnæ, in qua sunt plusquam
centum viginti millia hominum, qui
nesciunt quid sit inter dexteram, & sini-

P R O P H E T I A

M I C H A E Æ.

CAPVT I.

Quotempore Micheas prophetauerit: comminatur Samaria, & Ierusalem exitium & captiuitatem propter idolatriam ipsorum: quos plangit Prophe- ra & ad planctum prouocat.

Erbum Dñi, quod factum est ad Michæam Morasthiten, in diebus Ioathan, Achaz, & Ezechiz, regum Iuda: quod vidit super Samariam, & Ierusalem.

|| Deu. 32. *Iſa. 1. a. 2. || Iſa. 26. d. 31.* Audite 2 populi omnes, & attendat terra, & plenitudo eius: & sit Dñs Deus vobis in testem. Dominus de templo sancto suo. || Quia ecce Dñs egredietur de loco suo: & descendet, & calcabit super excelsa terræ. & consummentur montes sub eius eum: & valles scinduntur sicut cera

à facie ignis, & sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. In scelere Iacob omne istud, & in peccatis domus Israël: quod scelus Iacob? nonne Samaria, & quæ excelsa Iudæ? nonne Ierusalem? & ponam Samariam quasi acerum lapidum in agro cum plantatur vinea, & detrahā in vallem lapides eius, & fundamenta eius reuelabo. & omnia sculptilia eius concidentur, & omnes mercedes eius comburentur igne, & omnia idola eius ponam in perditione: quia de mercedibus meretricis congregata sunt, & vsque ad mercedem meretricis reuertentur. Super hoc plangam & ululabo: vadam spoliatus, & audis: faciam planctum velut draconum, & luctu quasi struthionum. Quia desperata est plaga eius: quia venit vsq; ad Iudam tetigit portam populi mei vsque ad Ierusalem. In Geth nolite annuntiare, lachrymis ne ploretis, in domo pulueris puluere vos conspergite. Et transite vobis habitatio Pulchra, confusa ignominia: non est egressa, quæ habitat in exitu: planctum Domus vicina accipiet ex vobis, quæ stetit sibi met. Quia infirmata est in bonis, quæ habitat in amaritudinibus: quia descendit malū à Dño in portam Ierusalem. Tumultus quadrigæ stuporis habitanti Iachis: principium peccati est filiz Sion, quia in te inuenta sunt scelera Israël. Propterea dabit emissarios super hereditatē Geth domus mendacij in deceptionem regibus Israël. Adhuc heredem adducam tibi quæ habitas in Maresa: vsque ad Odollam veniet gloria Israël. Decal. 36 uare & tondere super filios deliciarum tuarum: dilata caluitium tuum sicut aquila: quoniam captiui ducti sunt ex te.

Propheta populi sui multiplicem iniustitiam, aliāque peccata recensens, prædicit vindictam, & captiuitatem ipsi imminere, & ob id lugens, reliquiarum futuram congregationem denuntiat.

Væ qui cogitatis inutile, & operamini malum in cubilibus vestris in luce matutina faciunt illud, quoniam contra Deum est manus eorum: & concupierunt agros, & violenter tulerunt, & rapuerunt domos: & calumniabantur virum, & domum eius; virum, & hereditatem eius. Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego cogito super familiam istam malum: vnde non auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pessimum est. In die illa sumetur super vos parabola, & cantabitur canticum cum suauitate dicentium: Depopulatione vastati sumus: pars populi mei commutata est: quomodo recedet à me cum reuertatur, qui regiones nostras diuidat? Propter hoc non erit tibi mittens funiculum sortis in cœtu Dñi. Ne loquamini loquentes: Non stillabit super istos, non comprehendet confusio. Dicit domus Iacob: Numquid abbreviatus est spiritus Domini, aut tales sunt cogitationes eius? Nonne verba mea bona sunt cum eo, qui recte graditur? & Et è contrario populus meus in aduersarium confurrexit: desuper tunica pallium sustulisti: & eos, qui transibant simpliciter, conuertistis in bellum. Mulieres populi mei eiecistis de domo deliciarum suarum: paruulis earum tulistis laudem meam in perpetuum. Surgite, & ite quia non habetis hic requiem: propter immunditiam eius corruptetur putredine pessima. Vtinam non essem vir habens spiritum, & mendacium potius loquerer: stillabo tibi in vinum, & in ebrietatem: & erit super quem stillatur populus iste. Congregatione congregabo Iacob totum te: in vinum conducam reliquias Israël, pariter ponam illum quasi gregem in ouili, quasi pecus in medio caularum, tumultuabuntur à multitudine hominum. Ascendet enim pandens iter ante eos: diuident & transibunt portam, & ingredientur per eam: & transibit rex eorum coram eis, & Dominus in capite eorum.

CAP. III.

Propter peccata principum iudicum, pseudoprophetarum ac sacerdotum populi Israël, comminatur Dominus grauem vltionem, & Ierosolymæ deletionem.

ET dixi: Audite principes Iacob, & Aduces domus Israël: Numquid non vestrum est scire iudicium, qui odio habetis bonum, & diligitis malum: qui violentè

violenter tollitis pelles eorum desuper eis, & carnem eorum desuper ossibus eorum. Qui comederunt carnem populi mei, & pellem eorum desuper exoriantur: & ossa eorum confreguerunt, & conciderunt sicut in lebere, & quasi carnem in medio ollæ. Tunc clamabunt ad Dñm, & non exaudiet eos, & abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis. Hæc dicit Dñs super prophetas, qui seducunt populum meum: qui mordent dentibus suis, & prædicant pacem; & si quis non dederit in ore eorum quidpiam, sanctificant super eum prelium. Propterea nox vobis pro visione erit, & tenebræ vobis pro diuinatione; & occumbet sol super prophetas, & obtenebrabitur super eos dies. Et confundentur qui vident visiones, & confundentur diuini; & operient omnes vultus suos, quia non est responsum Dei. Verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Dñi iudicio, & virtute; vt annunciem Iacob scelus suum, & Israël peccatum suum. Audite hoc principes domus Iacob, & iudices domus Israël: quia abominamini iudicium, & omnia recta peruertitis. Qui ædificatis Sion in sanguinibus, & Ierusalem in iniquitate. Principes eius in muneribus iudicabant, & sacerdotes eius in mercede docebant, & prophetæ eius in pecunia diuinabant, & super Dominum requiescebant, dicentes: Numquid non Dominus in medio nostrum? non veniet super nos mala.

Exe. 22. f. 27. Soph. 3. a. 3. Ier. 26. f. 18. Propter hoc, causa vestri. Sion quasi si ager arabitur, & Ierusalem quasi acervus lapidum erit, & mons templi in excelsa sylvarum.

C A P. I V.

Tempore gratiæ plurimæ nationes accedent ad Ecclesiam, & cultū Dei: cum magna securitate: consolatur Sion quod de captivitate sit a Domino redimenda, vt se de suis inimicis vlescat.

Isa. 2. a. 2. Et erit: In nouissimo dierum erit mons domus Domini præparatus in vertice montium, & sublimis super colles: & fluent ad eum populi. Et properabunt gentes multæ, & dicent: Venite, ascendamus ad montem Dñi, & ad Domum Dei Iacob; & docebit nos de viis suis, & ibimus in semitis eius: quia de Sion egredietur lex, & verbum Dñi de Ierusalem. Et indicabit inter populos multos, & corripiet gentes fortes vsque in longinquum; & concident gladios suos in vomeres, & hastas suas in ligones: non sumet gens aduersus gentem gladium: & non discant vltra belligere. Et sedebit vir subtus vitæ suam, & subtus sicum suam, & non erit qui deterrcat: quia os Dñi exercituum locutus

est. Quia omnes populi ambulabunt vnusquisque in nomine Dei sui: nos autem ambulabimus in nomine Dñi Dei nostri in æternum & vltra. In die illa dicit Dñs: congregabo claudicantem; & eam, quam ei eceram: colligam; & quam affixeram. Et ponam claudicantem in reliquias; & eam, quæ laborauerat, in gentem robustam; & regnabit Dñs super eos in monte Sion, ex hoc nunc vsque in æternum. Et tu turris gregis nebulosa filiæ Sion vsque ad te veniet: & veniet potestas prima regnum filiæ Ierusalem. Nunc quare mærore contraheris? nūquid rex non est tibi, aut consiliarius tuus peritit, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? Dole, & satage filia Sion quasi parturiens: quia nunc egredieris de ciuitate; & habitabis in regione, & venies vsque ad Babylonem, ibi liberaberis: ibi redimet te Dñs de manu inimicorum tuorum. Et nunc congregatæ sunt super te gētes multæ, quæ dicunt: Lapidetur, & aspiat in Sion oculus noster. Ipsi autem non cognouerunt cogitationes Dñi, & non intellexerunt consilium eius: quia congregauit eos quasi fœnem areæ. Surge, & tritura filia Sion: quia cornu tuum ponam ferreum, & ungulas tuas ponam areas; & comminues populos multos, & interficies Dño rapinas eorum, & fortitudinem eorum Domino vniuersæ terræ.

C A P. V.

Imminens vrbi Ierusalem vastatio ostenditur, & Christus in Bethlehem nasciturus: reliquia Israel exaltabuntur, deuictis inimicis, & ablata ab ipsis idololatria.

Mat. 2. a. 6. Nunc vastaberis filia latronis: obidionem posuerunt super nos, in virga percutient maxillam iudicis Israël. ET TV BETHLEHEM Ephraim paruulus es in millibus Iuda: ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israël, & egressus eius ab initio, à diebus æternitatis. Propter hoc dabit eos vsque ad tempus, in quo parturiens pariet: & reliquiæ fratrum eius conuertentur ad filios Israël. Et stabit, & pascet in fortitudine Dñi in sublimitate nominis Dñi Dei sui: & conuertentur, quia nunc magnificabitur vsque ad terminos terræ. Et erit iste pax: cum venerit Assyrius in terram nostram, & quando calcauerit in domibus nostris: & sufficabimus super eum septem pastores, & octo primates homines. Et pascet terram Assur ingladio, & terram Nemrod in laccis eius: & liberabit ab Assur cum venerit in terram nostram, & cum calcauerit in finibus nostris. Et erunt reliquiæ Iacob in medio populorum multorum quasi ros a Dño, & quasi stillæ super herbam, quæ non expectat virum.

& non præstolatur filios hominum. Et erunt reliquæ Iacob in Gentibus in medio populorum multorum, quasi leo in iumentis silvarum, & quasi catulus leonis in gregibus pecorum: qui cum transierit, & conculcauerit, & ceperit, non est qui eruat. Exaltabitur manus tua super hostes tuos, & omnes inimici tui interibunt. Et erit in die illa dicit Dominus: Auferam equos tuos de medio tui, & disperdam quadrigas tuas. Et perdam ciuitates terræ tuæ, & destruiam omnes munitiones tuas, & auferam maleficia de manu tua, & diuinationes non erunt in te. Et perire faciam sculpitilia tua, & statuas tuas de medio tui: & non adorabis vltiâ opera manuum tuarum. Et euellam lucos tuos de medio tui: & conteram ciuitates tuas. Et faciam in furore & in indignatione vltionem in omnibus gentibus, quæ non audierunt.

C A P. V I.

Discepat Dominus cum ingratis, re- censens collata illis beneficia, indicans etiam quid sit bonum, & quid Dominus à populo suo requirat: sed propter iniustitiam aliâque scelera filiorum Iſrael comminatur eis Dominus varias afflictiones.

Audite quæ Dñs loquitur: Surge, contende iudicio aduersum montes, & audiant colles vocem tuam. Audiant montes iudicium Dñi, & fortia fundamenta terræ: quia iudicium Dñi cum populo suo, & cum Israël diiudicabitur. Popule meus quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi? responde mihi. Quia eduxi te de terra Aegypti, & de domo seruentium liberaui te: & misi ante faciem tuam Moysen, & Aaron, & Mariam. Popule meus memeto quæso quid cogitauerit Balach rex Moab, & quid responderit ei Balaam filius Beor, de Scrim vsque ad Galgalam, vt cognosceres iustitias Domini.

Quid dignum offeram Dño: curuabo genu Deo excelso: numquid offeram ei holocausta mutæ & vitulos anniculos? Numquid placari potest Dominus in millibus arietum, aut in multis millibus hircorum pinguium? numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructum ventris mei pro peccato animæ meæ? Indicabo tibi o homo quid sit bonum, & quid Dñs requirat à te: Vtique facere iudicium, & diligere misericordiam, & sollicitum ambulare cum Deo tuo. Vox Dñi ad ciuitatem clamat, & salus erit timentibus nomen tuum: Audite tribus, & quis approbabit illud? Adhuc ignis in domo impij thesauri iniquitatis, & mensura minor iræ plena. Numquid iustificabo stare- ram impiam, & fæcellis pondera dolo-

12 fa? In quibus diuites eius repleti sunt iniquitate, & habitantes in ea loquebantur mendacium, & lingua eorum fraudulenta in ore eorum. Et ego ergo cæpi percutere te perditione super peccatis tuis. Tu comes, & non saturaberis: & humiliatio tua in medio tui: & apprehendes, & non saluabis: quos saluaueris, in gladium dabo. Tu seminabis, & non metes: tu calcabis oliuam, & non vngeris oleo; & mustum, & non bibes vinum. Et custodisti præcepta Amri, & omne opus domus Achab, & ambulasti in voluntatibus eorum, vt darem te in perditionem, & habitantes in ea in furorem, & opprobrium populi mei portabitis.

C A P. V I I.

Lugens propheta tam paucos esse reliquos qui non sint iniqui: in nullo homine ostendit esse confidendum, sed in solo Deo saluatore: qui miserebitur Sion: & pudentes inimici, eam ad se reducerent, complens factas ad patres promissiones.

Veni mihi, quia factus sum sicut qui colligit in autumnum racemos vindemiz: non est bonus ad comedendū, præcoquas ficus desiderauit anima mea. Perit sanctus de terris, & rectus in hominibus non est: omnes in sanguine insidiatur, vir fratrem suum ad mortem venatur. Malum manuum suarum dicunt bonum: principes postulat, & iudex in reddendo est; & magnus locutus est desiderium animæ suæ, & conturbauerunt eam. Qui optimus in eis est, quasi palioris: & qui rectus, quasi spina de sepe. Dies speculationis tuæ, visitatio tua venit: nunc erit vastitas eorum.

Nolite credere amico: & nolite confidere in duce: ab ea, quæ dormit in sinu tuo: custodi claustra oculi tui. Quia filius contumeliam facit patri, & filia conturbat aduersus matrem suam, & aduersus socrum suam: & inimici hominis domestici eius. Ego autem ad Dominum aspiciam, expectabo Deum saluatorē meum: audiet me Deus meus. Ne læteris inimica mea super me, quia cecidi: confurgam, cum sedero in tenebris, Dominus lux mea est. Iram Domini porto, quoniam peccauit ei, & nec causam meam iudicet, & faciat iudicium meum: educet me in lucem, vnde debo iustitiam eius. Et aspiciet inimica mea, & operietur confusione, quæ dicit ad me: Vbi est Dñs Deus tuus? Oculi mei videbunt in eam: nunc erit in conculcationem, vt lutum platearū.

Dies, vt ædificetur maceriz tuæ: in die illa longè fiet lex. In die illa & vscue ad te venit de Assur, & vsque ad ciuitates munitas; & à ciuitatibus munitis vsque ad flumen, & ad mare de mari, & ad montem de monte. Et terra erit

|| Jer.
2. 2. 5.

|| Nu.
21. &
23. ~

|| Mat.
20. 6.
35.
36.
10. d.
36.
10. d.
11. C
12. C
13. C

erit in desolationem propter habitatores suos, & propter fructum cogitationum eorum. * Pasce populum tuum in virga tua, gregem hereditatis tue, habitantes solos in saltu, in medio Carmeli: pascentur Basan & Galaad iuxta dies antiquos. * Secundum dies egressionis tue de Terra Ægypti ostendam tui mirabilia. * Videbunt gentes, & confundentur super omni fortitudine sua: ponent manum super os, aures eorum surdæ erunt. * Lingent pulverem sicut serpentes, velut reptilia terræ perturbabuntur in ædibus suis: Dñm Deū nostrū || *Ier.* 10. a. Deus similis tui, qui auferens iniquitatem 6. & transis peccatum reliquiarum hereditatis tue: non immittet vltīmā furorē suū, quoniam volens misericordiam est. * Reuertetur, & miserebitur nostri: 19. deponet iniquitates nostras, & proiciet in profundum maris omnia peccata nostra. * Dabis veritatem Iacob, misericordiam Abraham: quæ iurasti patribus nostris à diebus antiquis.

PROPHETIA

N A H V M.

CAPVT PRIMVM.

Zelus Dei aduersus hostes suos, qui pascens est & fortitudine magnus, cuius ira nemo potest resistere, & in se sperantium est liberator, sueque populi hostes est consumpturus.

Nus Ninive: Liber visionis Nahum Elcesai. * Deus æmulator, & vlciscens Dominus: A vlciscens Dominus, & habens furorē: vlciscens Dñs in hostes suos, & irascens ipse inimicis suis. * Dñs patiens, & magnus fortitudine, & mundans non faciet innocentem Dñs in tempestate, & turbine viæ eius, & nebula pulvis pedum eius. * Increpans mare, & exsiccat illud: & omnia flumina ad desertum deducēs. Infirmatus est Basan & Carmelus: & flus Libani elanguit. * Montes commoti sunt ab eo, & colles desolati sunt: & contremuit terra à facie eius, & orbis, & omnes habitantes in eo. * Ante faciē indignationis eius quis stabit? & quis resistit in ira furoris eius? indignatio eius effusa est vt ignis: & petreæ dissolutæ sunt ab eo. * Bonus Dñs, & confortans in die tribulationis: & sciēs sperantes in se, & in diluuiō prætērente, consummationē faciet loci eius: & inimicos eius persequetur tenebræ. * Quid cogitatis contra Dñm? consummationem ipse faciet: non consurget duplex tribulatio. * Quia sicut spinæ se inuicem complectantur, sic conuiuium

eorum pariter potantium: consumentur quasi stipula ariditate plena. * Ex te exhibit cogitans contra Dominum malitiam: mente pertractans prauaricationem. * Hæc dicit Dñs: Si perdidisti fuerint: & ita plures; sic quoque attendentur, & pertransibit affixi te, & non affligam te vltimā. * Et nunc conteram virgam eius de dorso tuo, & vincula tua dirumpam. * Et præcipiet super te Dñs, non seminabitur ex vmine tuo amplius: de domo Dei tui interficiam sculptile, & conflatile, ponam sepulchrum tuum, quia inhonoratus es. * || Ecce super montes pedes euangelizantis, & annuntiantis pacem: celebra Iuda festiuitates tuas, & redde vota tua: quia non adiciet vltimā vt pertranseat in te Belial: vniuersus interit. || *Isa.* 52. b. 7. *Rom.* 10. c.

C A P. I I.

Obsidio Ninive eiusque à Chaldaeo populo, quia superbe egit contra populum Domini.

Ascendit qui dispergat coram te, qui custodiat obsidionem: contemplantiam, conforta lumbos, robora virtutem valde. * Quia reddidit Dñs superbiam Iacob, sicut superbiam Israël: quia vastatores dissipauerunt eos, & propagines eorū corruerunt. * Clypeus fortium eius ignitus, viri exercitus in coccineis: igneque habent currus in die præparationis eius, & agitatores conturbati sunt: quadrigæ collisæ sunt in plateis: B aspectus eorum quasi lampades, quasi fulgura discurrentia. * Recordabitur fortium suorum, ruent in itineribus suis: velociter ascendent muros eius, & præparabitur vmbraculū. * Portæ fluminiū aperte sunt, & templū ad solū dirutum. * Et miles captiuus abductus est: & ancillæ eius minabantur gementes vt columbæ, murmurantes in cordibus suis. * Et Ninive quasi piscina aquarū aque eius: ipsi verò fugerūt, state, state: & non est qui renertatur. * Diripite argentum, diripite aurum: & non est finis diuitiarum ex omnibus vasīs desiderabilibus. * Dissipata est, & scissa, & dilacerata, & cor tabescens, & dissolutio geniculorū, & defectio in cunctis renibus: & facies omnium eorum sicut nigredo ollæ. * Vbi est habitaculum leonum, & pascua catulorum leonum, ad quam iuit leo vt ingrederetur illuc, catulus leonis, & non est qui exterreat? * Leo cepit insulciēt catulis suis, & necauit leonis suis: & impleuit præda speluncas suas, & cubile suum rapina. * Ecce ego ad te, dicit Dñs exercituum, & succendam vsq; ad funem quadrigas tuas, & leunculos tuos comedet gladius: & exterminabo de terra prædam tuam, & non audietur vltimā vox nuntiorum tuorum.

C A P.

CAP. III.

Ninive urbs sanguinum sub nomine adultera vastanda predicatur: quod exemplo Alexandria à Babylonis devastata confirmatur: nec erit qui Ninive condoleat, aut eam consoletur super ipsius devastatione.

Exe. **V** Aciuitas sanguinū, vniuersa men-
24. **6.** dacij dilaceratione plena; non re-
cedet à te rapina. * Vox flagellij, & vox
Hab. impetus rotæ & equi frementis, & qua-
drigæ fermentis, & equitis ascendentis:
625. * & micantis gladij, & fulgurantis ha-
stæ, & multitudinis interfectæ, & grauis
ruinæ: nec est finis cadauerū, & corrue-
t in corporibus suis. * Propter multitu-
dinem fornicationū meretricis specio-
sæ, & gratæ, & habentis maleficia, quæ
vendidit gētes in fornicationibus suis.
& familias in maleficiis suis: Ecce ego
ad te, dicit Dñs exercituum, & reuelabo
pudenda tua in facie tua, & ostendam
gētibz nuditatem tuā, & regnis igno-
miniam tuam. * Et proiciā super te abo-
minationes, & contumelias te afficiam,
& ponam te in exemplum. * Et erit om-
nis, qui viderit te, resiliat à te, & dicet:
Vastata est Ninive: quis commouebit
super te caput vnde quærā consolatorē
tibi? Numquid melior es Alexandria po-
pulorū, quæ habitat in fluminibz, aquæ
in circuitu eius: cuius dimitit, mare:
aquæ, muri eius. * Æthiopia, fortitudo
eius, & Ægyptus, & non est finis: Africa
& Libyes fuerunt in auxilio tuo. Sed &
ipsa in transmigrationē ducta est in ca-
pitū: & parui eius ei si sunt in capi-
te omnū viarum, & super inclitos eius
miserit fortē & omnes optimates eius
confixi sunt in cōpedibus. * Et tu ergo
inebriaberis, & eris despecta: & tu quæ-
res auxiliū ab inimico. * Omnes muni-
tiones tuæ sicut ficus cū grossis suis: si
concussæ fuerint, cadent in os comedē-
tis. * Ecce populus tuus mulieres in me-
dio tuo: in amicis tuis adpersione pā-
dentur portæ terræ tuæ, deuorabit ignis
vætes tuos. * Aquam propter obsidionē
hauri tibi, extruxit munitiones tuas: intra
lutum, & calca, subigens tene laterē.
* Ibi comedit te ignis: peribis gladio,
deuorabit te vt bruchus: congregare vt
bruchus: multiplicare vt locustæ. * Plu-
res fecisti negotiationes tuas quā stellæ
sunt cæli: bruchus expansus est, & auola-
uit. * Custodes tui quasi locustæ: &
parui tui quasi locustæ locustarum,
quæ confidunt in sepibus in die frigoris:
sol ortus est, & auolauerunt, & non est
cognitus locus earū vbi fuerint. * Dor-
miferunt pastores tui, rex Assur: sepe-
lauerunt principes tui: latitauit populus
tuus in montibus, & non est, qui cōgre-
get. * Non est obscura cōfessio tua, pes-
tima est plaga tua: omnes qui audierunt

auditionem tuam compresserunt ma-
num super te: quia super quem non
transiit malitia tua semper?

PROPHETIA

H A B A C V C.

CAPVT PRIMVM.

Miratur Propheta impiū prospera-
ri, & prauallere aduersus iustū: nam
aduersus Iudæos suscitatur Dominus
Chaldæos, qui victoriam non Dominos
sed idolo suo tribuunt.

Nus, quod vidit Habacue
propheta. * Vsq̃uequō Dñe
clamabo, & non exaudies?
voci ferabor ad te vim pa-
tiens, & non saluabis? * Quare ostendi-
sti mihi iniquitatem, & laborem, videre
prædam, & iniustitiam contra me? & fa-
ctum est iudiciū, & contradictio potē-
tior. * Propter hoc lacerata est lex, &
non peruenit vsq; ad finē iudiciū: quia
impia præualeat aduersus iustum, propterea
egreditur iudiciū peruerlum.
* Aspiciate in gentibus, & videte: admi-
ramini, & obstupescite: quia opus factū
est in diebus vestris, quod nemo credet.
cū narrabitur. * Quia ecce ego suscita-
bo Chaldæos, gentē amarā, & velocem,
ambulantem super latitudinem terræ, vt
possideat tabernacula non sua. * Horri-
bilis, & terribilis est: ex semetipso iudi-
cium, & onus eius egreditur. * Leuiore
parris equi eius, & velociore lupi ves-
pertinis: & diffundentur equites eius:
equites namq; eius de longē veniēt, vo-
labunt quasi aquila festinans ad come-
dendū. * Omnes ad prædam veniēt, facies
eorū ventus vrens: & congregabit
quasi arenam, captiuitatem. * Et ipse de
regibus triumphabit, & tyranni ridicu-
li eius erunt: ipse super omnem muni-
tionem ridebit, & comportabit aggre-
rem, & capiet eam. * Tunc mutabitur
spiritus, & pertransibit, & corrue: hæc
est fortitudo eius Dei sui. * Nūquid non
tu à principio Dñe, Deus meus sancte
meus, & non moriemur? Dñe in iudiciū
posuisti eum: & fortem, vt corriperes,
fundasti eum. * Mundi sunt oculi tui, ne
videas malum: & respicere ad iniqui-
tatem non poteris. quare respicit super
iniqua agentes, & tacet deuorante
impio iustiore se? * Et facies homi-
nes quasi pisces maris, & quasi reptile
non habens principem. * Totū in hamo
subleauit, traxit illud in sagena sua, &
& congregauit in rete suam. Si per hoc
lætabitur & exultabit. * Propterea im-
molabit sagena suæ, & sacrificabit re-
ti suo: quia in ipsis in crassata est pars
eius, & cibus eius electus. * Propter hoc
ergo

ergo expandit sagenam suam, & semper interficere Gentes non parcat.

C A P. I I.

Propheta à Domino responsum expectanti precipitur, ut scribat visionem, ac longanimiter ipsum euentum expectet: destructio Babylonis propter mulra ipsorum scelera describitur, & quod idola eis non proderunt.

Super custodiam meam stabo, & figā gradum super munitionem: & con- templabor, ut videam quid dicatur mihi, & quid respondeam ad arguentem me. * Et respondit mihi Dñs, & dixit: 2 Scribe visum, & explana eum super tabulas, ut percurrat, qui legerit eum.

* Quia adhuc visus procul, & apparebit in finem, & non mentietur, si moram fecerit, expecta illum: quia veniens veniet, & non tardabit. * Ecce qui incredulus est, non erit recta anima eius in se-

metipso: || iustus autem in fide sua uiuet. * Et quomodo vinum potantem decipit: sic erit vir superbus, & non decorebitur: qui dilatauit quasi infernus animam suam: & ipse quasi mors, & non adimpletur: & congregabit ad se omnes gentes, & coaceruabit ad se omnes populos. * Numquid non omnes isti super eum parabolam sumēt, & loquelā ænigmatū eius: & dicetur: Vt ei, qui multiplicat non suū, vsquequē & aggrauat contra se densum lutum? * Numquid non repente consurgent qui mordeant te: & suscitabuntur lacerantes te, & eris in rapinā eis? * Quia tu spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes, qui reliqui fuerint de populis propter sanguinem hominis & iniquitatem terræ ciuitatis, & omniū habitantiū in ea. * Vt qui congregat auaritiā malam domui suæ, ut sit in excello nidus eius, & liberrari se putat de manu mali. * Cogitasti confusionem domui tuæ, concidisti populos multos, & peccauit anima tuæ.

* Quia lapis de pariete clamabit: & lignum, quod inter iuncturas ædificiorū est, respondebit. || Vt qui ædificat ciuitatem in sanguinibus, & præparat urbem in iniquitate: * Numquid non hæc sunt à Dño exercituum? Laborabunt enim populi in multo igne & gentes in vacuum, & deficient. * Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam Dñi, quasi aquæ operientes mare. * Vt qui potum dat amico suo mitens fel suum, & inebrians, ut aspiciat nuditatem eius. * Repletus es ignominia pro gloria: bibetu quoque: & consopire, circumdabit te calix dexteræ Dñi, & vomitus ignominie super gloriam tuam. * Quia iniquitas Libani operiet te, & vastitas animalium deterrebit eos de sanguinibus hominū, & iniquitate terræ, & ciuitatis, & omniū habitantium in ea. * Quid pro-

|| Eze. 24. c. Nab. 3. d. 1.

Tom. I I.

dest sculptile, quia sculpsit illud fictor suus, constabile, & imaginem falsam? 19 quia sperauit in figmento fictor eius, ut faceret simulachra mura. * Vt qui dicit ligno. Expergiscere: Surge, lapidi tacenti: numquid ipse docere poterit? Ecce iste cooptus est auro, & argento: 20 & omnis spiritus non est in visceribus eius. * || Dñs autem in templo sancto suo: sileat à facie eius omnis terra. || Psal. 10. b. 5

ORATIO

H A B A C V C

PROPHETÆ
pro ignorantis.

C A P V T T E R T I V M.

DOMINE audiui auditionem tuam, & timui. * Dñe opus tuum, in medio annorum viuifica illud.

In medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis.

3 * Deus ab Austro veniet, & sanctus de monte Pharan:

Operuit cælos gratia eius: & laudis eius plena est terra.

4 * Splendor eius ut lux erit: cornua in manibus eius.

Ibi abscondita est fortitudo eius: 5 * ante faciem eius ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pedes ei. 6 * Stetit, & mensus est terram.

Aspexit, & dissoluit Gentes: & contriti sunt montes sæculi.

Incuruati sunt colles mundi, ab itineribus æternitatis eius.

7 * Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiz, turbabuntur pelles terræ Madian.

8 * Numquid in fluminibus iratus es Domine? aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos, & quadrigæ tuæ saluatio.

9 * Sufficiens suscitabis arcum tuum: iuramenta tibi quæ locutus es.

10 Flumines scindes terræ: * viderunt te, & doluerunt montes: gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuari.

11 * Sol, & luna steterunt in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

12 * In fremitu conculcabis terram: in furore obstruies facies Gentes.

13 * Egredies in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum eius vique ad collum.

14 * Maledixisti sceptris eius, capiti bellato

L

bellatorum eius, venientibus vt turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, sicut eius, qui deuorat pauperem in abscondito.

* Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

* Audiui, & conturbatus est venter meus: à voce contremuerunt labia mea.

Ingradiatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat.

Vt requiescam in die tribulationis: vt ascendā ad populum accensū nostrum.

* Ficus enim non florebit: & non erit germen in vineis.

Mentietur opus oliuæ: & arua non afferent cibum.

Abscinderetur de ouili pecus: & non erit armentum in præsepibus.

* Ego autem in Domino gaudebo: & exultabo in Deo Iesu meo.

* Deus Dominus fortitudo mea: & ponet pedes meos quasi ceruorum.

Et super excelsa mea deducet me victor in psalmis carentem.

PROPHETIA

SOPHONIAE.

CAP. I.

Quo tempore Sophonias prophetauit: qui primum peccatoribus universis, deinde Iudæis comminatur, ob idololatricam & Dei contemptum, diuinam ultionem: Ierusalem quoque lucernis scrutanda dicitur, & quam erit amara dies ultionis Domini.

Erunt Domini, quod factum est ad Sophoniam filium Chusi, filij Goudolij, filij Amariæ, filij Ezechij, in diebus Iosæ filij Amon regis Iudæ.

* Congregans congregabo omnia à facie terræ, dicit Dominus: * congregans hominem & pecus, congregans volatilia cæli, & pisces maris: & ruinas impiorum erunt: & disperdam homines à facie terræ, dicit Dominus. * Et extendam manum meam super Iudam, & super omnes habitantes Ierusalem: & disperdam de loco hoc reliquias Baal, & nomina zedituorum cum sacerdotibus: & eos qui adorant super tecta militiæ cæli, & adorant, & iurant in Dñs, & iurant in Melchon. * Et qui auertuntur de post tergum Dñi, & qui non quaesierunt Dñm, nec inuestigauerunt eum. * Si legeris à facie Dñi Dei, quia iuxta est dies Dñi, quia præparauit Dñs hostiam, sacrificauit vocatos suos. * Et erit: in die hostiæ Dñi visitabo super principes, & super filios regis, & super omnes, qui induti sunt veste peregrina: * & visitabo super omnem, qui arroganter ingredi-

tur super limen in die illa: qui complent domum Domini Dei sui iniquitate & dolo. * Et erit in die illa, dicit Dominus, vox clamoris à porta piscinæ, & vnlatus à Secunda & contritio magna à collibus. * Vlulare habitatores: Pilæ: continebit omnis populus Chanaan, disperierunt omnes inuoluerunt argento. * Et erit in tempore illo: seruitor Ierusalem in lucernis: & visitabo super viros defixos in scæbis suis: qui dicunt in cordibus suis: Non faciet be-

ne Dñs, & non faciet malè. * Et erit fortitudo eorum in direptionem, & domus eorum in desertum: & edificabunt domos, & non habitabunt: & plantabunt vineas, & non bibent vinum earum. * Iuxta est dies Domini magnus: iuxta est & velox nimis: vox diei Domini amara, tribulabitur ibi fortis. * Dies illa: dies illa: dies tribulationis & angustia, dies calamitatis & miserie: dies tenebrarum & caliginis, dies nubulæ & turbinis, * dies tubæ & clangoris super ciuitates munitas, & super angulos excelsos. * Et tribulabo homines, & ambulabunt vt cæci, quia Domino peccauerunt: & effundetur sanguis eorum sicut humus, & corpora eorum sicut sterco- ra. * Sed & argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die ira Domini: in igne zeli eius diuorabit omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cum habitantibus terram.

CAP. II.

Hortatur propheta populum vt ad Deum conuertatur, priusquam ira Domini ei superueniat, omnesque mansuetos terra vt Dominum querant denuntians destructionem imminere Philisthæis, Moabitibus, Ammonitiis, Ethiopis & Assyriis.

* Onueniet, congregamini gens non amabilis: * Priusquam pariat iussio quasi puluerem transeuntem diem, antequam veniat super vos ira furoris Domini, antequam veniat super vos dies indignationis Domini. * Querite Dominum omnes mansueti terræ, qui iudicium eius estis operati: querite iustum, querite mansuetum: si quomodo abscondamini in die furoris Domini. * Quia Gaza destructa erit, & Ascalon in desertum, Azotum in meridie eiciens, & Accaron eradicabitur. * Vx qui habitabat s. funiculū maris, gens perditorum verbum Domini super vos Chanaan terra Philistinorum, & disperdam te, ita vt non sit inhabitator. * Et erit funiculus maris requies pastorum, & caula pecorum: * & erit funiculus eius, qui remanserit de domo Iuda: ibi pascetur, in domibus Ascalonis ad vesperam requiescet: quia visitabit eos Dñs Deus eorum.

ebrium, & auertet captiuitatem eorum.

* Audiui opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. * Propterea viuo ego, dicit Dñs exercituum Deus Israël, quia Moab vt Sodoma erit, & filij Ammon quasi Gomorra, siccitas spinarum, & acerui salis, & desertum vsque in æternum: reliquæ populi mei diripient eos, & residui gentis meæ possidebunt illos: * Hoc eis eueniet pro superbia sua: quia blasphemauerunt, & magnificati sunt super populum Domini exercituum. * Horribilis Dñs super eos, & attenuabit omnes deos terræ: & adorabunt eum viri de loco suo, omnes insulæ Gentium. * Sed & vos Æthiopes interfecti gladio meo eritis. * Et extendet manum suam super Aquilonem, & perdet Assur, & ponet speciosam in solitudinem, & in inuium, & quasi desertum. * Et accubabit in medio eius greges, omnes bestię Gentium: & onocrotalus, & ericius in liminibus eius morabuntur: vox cantantis in fenestra, cuius in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. * Hæc est ciuitas, gloriosa habitas in confidetiā, quæ dicebat in corde suo, Ego sum, & extra me nō est alia amplius: quomodo facta est in desertū cubile bestię: & omnis qui transit per eam, sibilabit: & mouebit manum suam.

C A P. III.

Arguit Ierusalem, & precipue vestros eius quibus minatur celerem Dei vindictam, quod neque beneficiis, neque flagellis sint ad ipsum conuersi, de felicitate noua legis ac multiplicatione credentium: panāq; iniquorum predicatur.

Vt prouocatrix, & redempta ciuitas, columba. * Non audiuit vocem, & non suscepit disciplinam: in Dño non est confisa, ad Deum suum non appropinquauit. * Principes eius in medio eius, quasi leones rugientes: iudices eius lupi vespere, non relinquebant in manē. * Mich. * Prophetæ eius vesani, viri infideles: & sacerdotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem: Dñs iustus in medio eius non faciet iniquitatem: manē manē iudicium suum dabit in lucem, & non abscedetur: nesciuit autem iniquus confusionem. * Disperdidi Gentes, & dissipati sunt angeli earū: & desertas feci vias eorum: dum nō est qui trāseat: desolatz sunt ciuitates eorum, non remanente viro, neque vllō habitatore. * Dixi: Attamen timebis me, suscipies disciplinam: & non peribit habitaculum eius propter omnia, in quibus visitauit eam: Verumtamen diluculo surgentes corruerunt omnes cogitationes suas. * Quapropter expecta in die Dñs, in die resurrectionis meæ in futurum, quia

iudicium meum, vt congregem Gentes, & colligam regna: & effundam super eos indignationem meam: omnem iram furoris mei: in igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra. * Quia tunc redam populum labium electum, & seruiuent omnes in nomine Dñs, & vt inuocet ei humero viro. * Ultra flumina Æthiopiz, inde supplices mei, filij dispersorum meorum deferent munus mihi. * In die illa non confunderis super cunctis adinuationibus tuis, quibus præuaticata es in me: quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbiæ tuæ, & non adicies exaltari amplius in monte sancto meo. * Et derelinquam in medio tui populum pauperem, & egenum: & sperabit in nomine Dñs. * Reliquia Israël non facient iniquitatem, nec loquentur mendacium, & non inuenietur in ore eorum lingua dolosa: quoniam ipsi pascetur, & accubabunt, & non erit qui exterreat. * Lauda filia Sion: iubilā, Israël: lætare, & exulta in omni corde filia Ierusalem. * Abiit Dñs iudiciū tuū, auertit inimicos tuos: rex Israël Dñs in medio tui, non timebis malum vltra. * In die illa dicetur Ierusalem: Noli timere, Sion, non dissoluantur manus tuæ, & Dñs tuus in medio tui fortis, ipse saluabit: gaudebit super te in lætitia, silebit in dilectione sua, exultabit super te in laude. * Nugas qui a lege recesserant, congregabo, quia ex te erant: vt non vltra habeas super eis opprobrium. * Ecce ego interficiam omnes, qui affixerunt te in tempore illo: & saluabo claudicantem: & eam, quæ eiecta fuerat, congregabo: & ponā eos in laudem, & in nomen, in omni terra. * Confusionis eorum: in tempore illo, quo adducam vos, & in tempore, quo congregabo vos: dabo enim vos in nomen, & in laudem omnibus populis terræ, cum conuertero captiuitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dñs.

P R O P H E T I A

A G G A E I.

C A P V T P R I M V M

Quo tempore prophetauerit Aggaus: qui increpat Iudæos, quod neglecta domo Dei propria adficia curarent: ob quam causam dicit illis immisam a Deo sterilitatem, & eoque tempore dux Zorobabel & Iesus sacerdos magnus vni, cum populo excitari: incipiunt adificare domum Dei.

N anno secundo Darij regis, in mensē sexto, in die vna mensis, factum est verbum Dñi in manu Aggæ prophete ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Iudæ:

& ad Iesum, filium Iosedec, sacerdotem magnum, dicens: "Hæc ait Dominus exercituum, dicens Populus iste dicit. Nondum venit tempus domus Dñi edificandæ." Et factum est verbum Dñi in manu Aggæi prophetæ, dicens. "Numquid tempus vobis est vt habitetis in domibus laqueatis; & domus ista deserta? " Et nunc hæc dicit Dñs exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras. " Seminaſtis multum, & intulistiſtis parum: comedistiſtis, & non estis satiati: bibistiſtis, & non estis inebriati: operuiſtis vos, & non estis calefacti: & qui mercedes congregaui, miſi eas in ſacculum pertuſum." Hæc dicit Dñs exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras: " ascendite in montem, & portate ligna, & ædificate domum: & acceptabilis mihi erit, & glorificabor dicit Dñs. " Reſpexiſtis ad amplius, & ecce factum est minus: & intuliſtis in domum, & exuſtaui illud, quam ob cauſam, dicit Iñs exercituum: quia domus mea deserta est, & vos feſtinatis vnuiſque in domum ſuam: Propter hoc ſuper vos prohibiti ſunt cæli ne darent rorem, & terra prohibita eſt ne daret germen ſuum: " & vocaui ſiccitatem ſuper terram, & ſuper montes, & ſuper triticum, & ſuper vinum, & ſuper oleum, & quæcumque proferit humus, & ſuper homines, & ſuper iumenta, & ſuper omnem laborem manuum. " Et audiuit Zorobabel filius Salathiel, & Ieſus filius Iosedec ſacerdos magnus, & omnes reliqui populi, vocem Dñi Dei ſui, & verba Aggæi prophetæ, ſicut miſit eum Dñs Deus eorum ad eos, & timuit populus à facie Domini. " Et dixit Aggæus nuntius Dñi de nuntiis Dñi, populo dicens, Ego vobiscum ſum, dicit Dñs. " Et ſollicitauit Dñs ſpiritus Zorobabel filij Salathiel, ducis Iudæ, & ſpiritus Ieſu filij Iosedec ſacerdotis magni, & ſpiritus reliquorum de omni populo, & ingreſſi ſunt, & faciẽbant opus in domo Domini exercituum Dei ſui.

C A P. I I.

Eſt templum reedificatum nihil videatur priori collarũ; poſtea tamen veniente Meſſia, replebitur gloria maior, quam fuerit prioris templi: & ſicue Iuda; ob neglectam templi, reedificationem faſti fuerant immundi coram Deo, ipſorumque ſacrificia & ſterilitas adducta; ita poſt inceſſam reedificationem omnia ipſiſſa ſunt proſpera.

IN die vigefima & quarta menſis, in ſexto menſe, in anno ſecundo Darij regis. " In ſeptimo menſe, vigefima & prima menſis, factum eſt verbum Dñi in manu Aggæi prophetæ, dicens: " Loquere ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iudæ, & ad Ieſum filium Iosedec

ſacerdotem magnũ, & ad reliquos populi, dicens: " Quis in vobis eſt dereliſtus qui vidit domum iſtam in gloria ſua prima? & quid vos videtis hanc nunc? nũquid non ita eſt, quaſi nõ ſit in oculis veſtris? " Et nunc confortare Zorobabel dicit Dñs: & confortare Ieſu filio Iosedec ſacerdos magne, & confortare omnis populus terræ, dicit Dñs exercituum, & facite (quoniam ego vobiscum ſum, dicit Dñs exercituum) " verbum quod pepigi vobiscum cum egrederemini de Terra Ægypti: & ſpiritus meus erit in medio veſtrum, nolite timere. " Quia hæc dicit Dñs exercituum: " Adhuc vnũ modicum eſt, & ego commouebo cælum, & terram, & mare, & aridam. " Et mouebo omnes Gentes. **E T V E N I E T D E S I D E R A T V S cunctis Gentibus, & implebo domum iſtam gloria, dicit Dñs exercituum. " Meum eſt argentum, & meum eſt aurum, dicit Dñs exercituum. " Magna erit gloria domus iſtus nouiſſimæ plus quam primæ, dicit Dominus exercituum, & in loco iſto dabo pacem, dicit Dñs exercituum. " In vigefima & quarta noni menſis, in anno ſecundo Darij regis, factum eſt verbum Dñi ad Aggæum prophetam, dicens. " Hæc dicit Dñs exercituum. Interroga ſacerdotes legem, dicent. Si tulerit homo carnem ſanctificatam in ora veſtimenti ſui, & tetigerit de ſummitate eius panem, aut pulmentum, aut vinum, aut oleum, aut omnem cibum; numquid ſanctificabitur? Reſpondentes autem ſacerdotes, dixerunt: Non. " Et dixit Aggæus: Si tetigerit pollutus in anima ex omnibus hiſ, numquid contaminabitur? Et reſponderunt ſacerdotes, & dixerunt: Contaminabitur. " Et reſpondit Aggæus, & dixit: Sic populus iſte, & ſic gens iſta ante faciem meam, dicit Dñs, & ſic omne opus manuum eorum, & omnia que obtulerunt ibi, contaminata erunt. " Et nunc ponite corda veſtra à die hæc & ſuprà, antequam poneretur lapis ſuper lapidem in templo Dñi. " Cum accederetis ad acerum viginti modiorum, & fierent decem: & intraretis ad torulas, vt exprimeretis quinquaginta laſenas, & ſiebant viginti. " Percuſſi vos intro vrent, & aurugine, & grandine omnia opera manuum veſtrarum, & nõ fuit in vobis, qui reuerteretur ad me dicit Dñs. " Ponite corda veſtra ex diſta, & in futurum, à die vigefima & quarta noni menſis: à die, qua fundameta iacta ſunt templi Dñi, ponite ſuper veſtrum. " Numquid iam ſemen i germine eſt, & adhuc vinea, & ficus, & malogranatum, & lignum oliuæ nõ floruit? ex die iſta benedicam. " Et factum eſt verbum Dñi ſecundò ad Aggæum in vigefima & quarta menſis, dicens: " Loquere**

A G

quere ad Zorobabel ducem Iuda, dicēs:
Ego mouebo cælum pariter & terram.
"Et subuertam folium regnorum, & cō-
teram fortitudinem regni Gentium: &
subuertam quadrigam, & ascensorem
eius: & descendent equi, & ascensores
eorum: vir in gladio fratris sui. In die
illa, dicit Dñs exercituum, assumam te
[Eccel.] Zorobabel fili Salathiel serue meus, di-
49. c. cit Dñs: & ponam te quasi signaculum,
13. quia te elegi, dicit Dñs exercituum.

P R O P H E T I A

Z A C H A R I Æ.

C A P V T P R I M V M.

*Quo tempore Zacharias propheta-
uit: qui hortatur populum ad respicien-
tiam, ne imitentur patres suos, quos pro-
phetas contemneres puniri sunt: du-
plici figura ostendit Dominus se puni-
entur Genes quæ populum suum affli-
xerant; hunc autem in Ierusalem re-
nucandum; in qua edificabitur ipse Do-
mino templum.*

N mense octauo, in anno
secundo Darij regis, fa-
ctum est verbum Dñi ad
Zachariam, filium Bara-
chiz filij Addo, prophe-
tam, dicens: " Iratus est

Dñs super patres vestros iracundia. " Et
dices ad eos: Hæc dicit Dñs exerci-
tuum: " Conuertimini ad me, ait Dñs
21. c. exercituum: & conuertar ad vos, dicit
12. 31. Dñs exercituum. " Ne sitis sicut patres
6. vestri, ad quos clamabant prophete
45. d. priores, dicentes: Hæc dicit Dñs exer-
citus: Conuertimini de viis vestris
1er. malis, & de cogitationibus vestris pes-
3. d. 12. mis: & non audierunt, neque attende-
Ezec. runt ad me, dicit Dñs. " Patres vestri
18. g. vbi sunt! & prophete numquid in
30. 33. sempiternum viuunt? " Verumtamen
6. 11. verba mea & legitima mea, quæ man-
Osee dau seruis meis prophetis, nunquid
14. 4. non comprehenderunt patres vestros,
2. & conuersi sunt, & dixerunt: Sicut co-
Ioël. gitauit Dñs exercituum facere nobis
2. c. 12. secundum vias nostras, & secundum ad-
Mal. inuentiones nostras, fecit nobis. " In die
3. 6. 7. vigesima & quarta vndecimi mensis Sa-
bath, in anno secundo Darij, factum est
verbum Dñi ad Zachariam filium Bara-
chiz, filij Addo, prophetam, dicens.
" Vidi per noctem, & ecce vir ascen-
dens super equum rufum, & ipse stabat
inter myrteta, quæ erant in profundo, &
post eum equi rufi, varij, & albi. " Et di-
xi: Quid sunt isti, Dñe mi? " dixit ad me
Angelus, qui loquebatur in me: Ego
ostendam tibi quid sint hæc. " Et respon-
dit vir, qui stabat inter myrteta, & di-

G Æ I.

165
xit: Isti sunt, quos misit Dñs vt peram-
bulent terram. " Et responderunt Angelo
Dñi, qui stabat inter myrteta, & dixerunt.
Perambulauimus terram, & ecce omnis
12 terra habitatur, & quiescit. " respondit
Angelus Dñi, & dixit. Dñe exercituum
vsquequò tu non misereberis Ierusalē,
& vrbum Iuda, quibus iratus es? Iste
13 iam septuagesimus annus est. " Et res-
pondit Dñs Angelo qui loquebatur in
14 me verba bona, verba consolatoria. " Et
dixit ad me Angelus, qui loquebatur in
me. Clama, dicens. Hæc dicit Dñs exer-
citus: " Zelatus sum Ierusalem, & Sion
15 zelo magno. " Et ira magna ego irascor
super gentes opulentas; quia ego iras-
tus sum parum, ipsi verò adiuuerunt in
16 malum. " Propterea hæc dicit Domi-
nus: Reuertar ad Ierusalem in miseri-
cordiis; & domus mea ædificabitur in
ea, ait Dominus exercituum; & perpen-
diculum extendetur super Ierusalem.
17 " Adhuc clama, dicens: Hæc dicit Do-
minus exercituum: Adhuc affluent ci-
uitates meæ bonis; & consolabitur ad-
huc Dominus Sion, & eliger adhuc Ie-
18 rusalem. " Et leuauit oculos meos, &
19 vidi; & ecce quatuor cornua. " Et dixi
ad Angelum, qui loquebatur in me.
Quid sunt hæc? & dixit ad me: Hæc sunt
cornua, quæ ventilauerunt Iudam, &
20 Israël, & Ierusalem. " Et ostendit mihi
21 Dominus quatuor fabros. " Et dixi.
Quid isti veniunt facere? Qui ait, di-
cens. Hæc sunt cornua, quæ ventilaue-
runt Iudam per singulos viros, & ne-
mo eorum leuauit caput suum, & vene-
runt isti detertere ea, vt deiciant cornu
gentium, quæ leuauerunt cornu su-
per terram Iuda, vt dispergerent eam.

C A P . I I.

*Apparet vir mensuraturus Ierusalem
qua post captiuitatem soluram vehem-
enter replenda est habitatoribus: cui
Deus pro muro erit: & afflicti Chal-
deæ ac ceteris qui filios Israël affixe-
rant, multa gentes vnā cum Sion la-
uenerit ad seruendum Domino, quas
ipse suscipiet in populum.*

Et leuauit oculos meos, & vidi: & ec-
ce vir, & in manu eius funiculus me-
A forum. " Et dixi. Quo tu vadis? Et dixit
ad me. Vt metiar Ierusalem, & videam
quanta sit latitudo eius, & quanta lon-
3 gitudo eius. " Et ecce angelus, qui lo-
quebatur in me, egrediebatur, & an-
gelus alius egrediebatur in occursum
4 eius. " Et dixit ad eum: Curre loquere
ad puerum istum, dicens. Absque mu-
B ro habitabitur Ierusalem præ multitu-
dine hominum, & iumentorum in me-
5 dio eius. " Et ego ero ei, ait Domi-
nus, murus ignis in circuitu; & in glo-
ria ero in medio eius. O, o fugite de
terra Aquilonis, dicit Dominus; quo-

L 3 niam

niam in quatuor ventos cæli disperfi
vos,dicit Dñs."O Sion,fuge que habitas
apud filiam Babylonis : " quia hæc di-di-
cit Dominus exercituum . Post gloriam Ci-
nismite me ad gentes , quæ spoliaverunt
vos : qui enim tetigerit vos , tangit pu-
pillam oculi mei : " quia ecce ego leuo
manum meam super eos , et erunt præ-
da his , qui dernebant sibi : et cognos-
cetis quia Dominus exercituum misit me .

* Lauda, & lertare filia Sion : quia ecce
ego venio, & habitabo in medio tui ait
Dñs. * Et applicabuntur Gentes multæ
ad Dominum in die illa : & erunt mihi
in populum, & habitabo in medio tui :
& scies quia Dñs exercituum misit me
ad te. * Et possibilet Dominus Iudam
partem suam in terra sanctificata : &
eliget adhuc Ierusalem. * Sileat omnis
caro : & facie Domini : quia consurrex-
it de habitaculo sancto suo.

C A P. III.

Iesus sacerdos exiens sordidis, induit
mutatorius, qui indicaturus est do-
mum Domini, si in viis ipsius ambulet:
adducet Dominus seruum suum Orien-
tem: & de lapide agat super quem se-
prem oculi sunt.

ET ostendit michi Dominus Iesum se-
cedentem magnum stantem coram
angelo Domini: & statim stabat a dex-
tris eius ut aduerteretur ei. Et dixit
Dominus ad satan: Inceperat Dominus
in te satan: & inceptor Dominus in te,
qui elegit Ierusalem: numquid non
iste torris est erutus de igne? Et Ie-
sus erat indutus vestibus sordidis: & sta-
bat ante faciem angeli. Qui respondit,
& ait ad eos qui stabant coram se,
dicens: Auferite vestimenta sordida ab eo.
Et dixit ad eum: Ecce abstuli a te ini-
quitiatem tuam, & indui te mutatorius.
Et dixit: Ponite cidarim mundam su-
per caput eius. Et posuerunt cidarim
mundam super caput eius, & induerunt
eum vestibus: & angelus Domini sta-
bat. Et confabulabatur angelus Domini
Iesum, dicens: Hec dicit Dominus
exercituum: Si in viis meis ambul-
ueris, & custodiam meam custodieris:
tu quoque iudicabis domum meam, &
custodies ciuitatem meam: & dabo tibi ambu-
lantes de his, qui nunc hic assistunt.
Audi Iesu sacerdos magnus, & amici
tui, qui habitant coram te, quia viri

*De Cadelabro aureo cū duabus olivis,
lapide primario & stanneo, ac septem
oculis Domini, & horum interpretatio:
quòdque templum à Zorobabel funda-
rum, ab ipso consummabitur.*

ET reuerſus eſt angelus, qui loqueba-
A tur in me, & ſuſcitauit me, quaſi ve-
rum qui ſuſcitatur de ſomno ſuo. * Et
dixit ad me: Quid tu vides: * Et dixi:
Viſi; & ecce candelabrum aureum to-
tum, & lampas eius ſuper caput ipſius,
& ſeptem lucernæ eius ſuper illud: &
ſeptem infuſoria lucernis, quæ erant
ſuper caput eius. * Et dux oliuæ ſuper
illud: vna à dextris lampadis, & vna à
ſiniſtris eius. * Et reſpondi, & aſio ad
Bangelum, qui loquebatur in me, dicens:
5 Quid ſunt hæc, domine mi? * Et reſpon-
dit angelus, qui loquebatur in me,
& dixit ad me: Nunquid neſcis quid
ſunt hæc? Et dixi: Non, domine mi.
6 * Et reſpondit, & ait ad me, dicens:
Hoc eſt verbum Domini ad Zorobabel,
dicens: Non in exercitu, nec in robo-
re, ſed in ſpiritu meo, dicit Dominus
7 exercituum. * Quis tu mons magne co-
C ram Zorobabel, in planum: & educes
lapidem ſtrumarium, & exæquabit gra-
8 tiam gratiæ eius. * Et factum eſt ver-
9 bum Domini ad me, dicens: * Manus
Zorobabel fundauerunt domum iſtam,
& manus eius perficiunt eam: & ſcietis
quia Dominus exercituum, miſit me
10 ad vos. * Quis enim deſepit dies pa-
ruos? & lætabuntur, & videbunt lapi-
dem ſtanneum in manu Zorobabel. Sep-
tem iſti oculi ſunt Dñi, qui diſcurrunt
11 in vniuerſam terram. * Et reſpondi, &
Dixi ad eum: Quid ſunt dux oliuæ iſtæ
ad dexteram candelabri & ad ſiniſtram
12 eius? * Et reſpondi ſecundo, & dixi ad
eum: Quid ſunt dux ſpicæ oliuarum,
quæ ſunt iuxta duo roſtra aurea: in
13 quibus ſunt ſuffuſoria ex auro? * Et ait
ad me, dicens: Nunquid neſcis quid
14 ſunt hæc? Et dixi: Non domine mi. * Et
dixit: Iſti ſunt duo filij olei, qui aſſi-
ſtunt dominatori vniuerſæ terræ.

C A P. V.

*Volumen volās, quo iniqui iudicabun-
tur: mulier in amphora sedens cum mas-
sa plumbi, designat impietatem: & duæ
mulieres alata levant illam in aëra.*

1 **E**t conuersus sum, & leuauit oculos
2 **A**meos: & uidi, & ecce uolumen vo-
3 lans. * Et dixit ad me: Quid tu uides? Et
4 **R**exi: Ego uideo uolumen volans: longi-
5 tudinis eius uiginti cubitoru, & latitudi-
6 nis eius decem cubitorum. * Et dixit ad me:
7 **H**ec est maledictio, quæ egreditur super
8 facie omnis terræ: quia omnis filius
9 hominis ibi scriptu est, iudicabitur: & om-
10 nis iurans, ex hoc similiter iudicabitur:
11 **E**dificauit illud, dicit Deus exercituum

& veniet ad domum furis, & ad domum iurantis in nomine meo mendaciter: & cōmorabitur in medio domus eius, & cōsumet eā, & ligna eius: & lapides eius. * Et egressus est angelus, qui loquebatur in me: & dixit ad me. Leua oculos tuos, & vide quid est hoc, quod egredietur. * Et dixi: Quidnā est? Et ait: Hęc est amphora egrediens. Et dixit: Hęc est oculus eorū in vniuersa terra. * Et ecce 7 talentū plūbi portabatur: & ecce mulier vna sedēs in medio amphoræ. * Et dixit: Hęc est impietas. Et proiecit eam in medio amphoræ, & misit massam plumbeā in os eius: * Et leuauit oculos meos, & vidi: & ecce duz mulieres egredietes, & Spiritus in alīs earū, & habebant alas quasi alas nilyi: & leuauerūt amphorā inter terrā & cælum. * Et dixi ad angelū, 10 qui loquebatur in me: Quō istæ deferūt amphorā? * Et dixit ad me: Vt zdficetur ei domus in terra Sennaar: & stabiliatur, & ponatur ibi super balem suam.

CAPVT VI.

Quatuor quadriga vīsa de medio duorum montium areorum, quatuor veniunt egredientes in terram: de coronis in capite Iesu sacerdotis imponendis: de viro, cuius nomen Oriens: qui templum adificabit Domino, dominabitur in solo Iuo.

ET conuersus sum, & leuauit oculos, & meos, & vidi: & ecce quatuor quadrigæ egredientes de medio duorū montium: & mōtes, mōtes ærei. * In quadriga prima equi rubi: & in quadriga secunda equi nigri, * & in quadriga tertia, equi albi: & in quadriga quarta equi varij, & fortes. * Et respondi, & dixi ad angelum, 4 qui loquebatur in me: Quid sunt hęc, dñe mī? Et respondit angelus, & ait ad me: Isti sunt quatuor venti cœli, qui B egrediuntur, vt ſent corā Dominatore omnis terræ. * In qua erant equi nigri, 6 egrediebātur in terrā Aquilonis: & albi egressi sunt post eos: & varij egressi sunt ad terram Austri. * Qui autē erant robu- 7 tissimi, exierunt, & quærebant irē, & discurrere per omnem terram. Et dixit: Ite perambulate terrā: & perambulauerunt terram. * Et vocauit me, & locutus 8 est ad me, dicens. Ecce qui egrediuntur in terrā Aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum in terra Aquilonis. * Et 9 factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Sume a transmigratione, & Holdai, 10 & Tobia, & ab Idaia, & venies tu in die illa, & intrabis domū Iosæ, filij Sophoniz, qui venerunt de Babylone. * Et su- 11 mes aurū & argentū, & facies coronas, & pones in capite Iesu filij Iosedece sacerdotis magni, * & loqueris ad eum, 12 dicens: Hęc ait Dñs exercituum, dicit:

|| **ECCE VIR ORIENS. NOMEN EYIS:** & subter eum oriatur, & zdficabit tem-

13 plū Dño. * Et ipse extruet templū Dño: & ipse portabit gloriam, & sedebit, & dominabitur super folio suo: & erit sacerdos super folio suo, & consilium patris erit inter illos duos. * Et coronæ erunt Helem, & Tobie, & Idaiz, & Hemo filio Sophoniz, men oriale in templo 15 Dñi. * Et qui proci sunt, venientes, & zdficabunt in templo Domini: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. Erit autem hoc, si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri.

CAPVT VII.

Ieiunia quibus Iudæi per 70. annos captiui carui ieiunauerunt, non placebant Domino, quia in inquiraribus suis permanebant: proinde horrarunt eos ad respiciendam, nam quia propheta olim non audierant, dispexit eos Dominus: in gentes, terraque desolata facta est propter ipsorum iniquitates.

1. T factum est in anno quarto Darsi 2. regis, factum est verbum Dñi. Ad Zachariam, in quarta mensis ponti, qui 2 est Casteu. * Et miserunt ad domum Dei, Sarasar, & Rogommelech, & viri qui erant cum eo, ad deprecandam faciē 3 Dñi: * vt dicerent sacerdotibus domus Dñi exercituum, & prophetis loquentes: Nunquid flendum est mihi in quinto mense, vel sanctificare me debeo, 4 sicut iam feci multis annis? * Et factum est verbum Dñi ad me, dicens: * Loquere ad omnem populum terræ, & ad sacerdotes, dicens: || Cū || 1/a. B ieiunaretis, & plangeretis in quinto & 5. 6. septimo per hos septuaginta annos: * 6 nunquid ieiunasti ieiunasti mihi, * & cū comedistis, & bibistis, numquid non vobis comedistis, & vobismetipsis 7 bibistis? * Numquid non sunt verba: quæ locutus est Dñs in manu prophetarum, priorum, cū adhuc Ierusalem habitaretur, & esset opulenta, ipsa & vrbes in circuitu eius, & ad Austrum, & 8 in campesribus habitaretur? * Et factum est verbum Dñi ad Zachariam, dicens: 9. Hęc ait Dñs exercituum, dicens: Iudicium verum iudicate, & misericordiam & miserationes facite, vnusquis. 10 que cū fratre suo. || Et viduam, & pu- || 11 pillum, & aduenam, & pauperem noli. 12. d. te calumniari: & malum viri fratri suo 23. 1. non cogite in corde suo. * Et nolue- 1/a. 1. runt attendere, & auerterunt scapulam. 23. recedente, & aures suas aggrauerunt. 12. e. 2. non audirent. * Et cor suū posuerunt vt 2. 23. adamantem, ne audirent legem, & verba quæ misit Dñs exercituum in spiritu suo per manum prophetarum priorum: & facta est indignatio magna a Dño 13 exercituum. Et factum est sicut locutus est, & non audierunt: sic clamabunt, & non exaudiam, dicit Dominus exer- 14 cituum. * Et dispersi eos per omnia re-

gnas, quæ nesciunt: & terra desolata est ab eis; eò quòd non esset transiens & reuertens: & posuerunt terram desiderabilem in desertum.

CAPVT VIII.

Sicut Dominus propter peccata populi sui afflixit eum, & desolatam facit Ierusalem: sic nunc facit illam plurimum habitari, omniaque dabit prospera, modo ei seruiant quibus adiungetur & alia gentes: de simbria Iudæa decem viru æthiopicis apprehensa.

ET factum est verbum Dñi exercituum, dicens: Hæc dicit Dñs exercituum: Zelatus sum Sion zelo magno, & indignatione magna zelatus sum eam. Hæc dicit Dñs exercituum: Reuersus sum ad Sion, & habitabo in medio Ierusalem: & vocabitur Ierusalem Ciuitas veritatis, & Mons Dñi exercituum mons sanctificatus. Hæc dicit Dñs exercituum: Adhuc habitabunt senes, & anus in plateis Ierusalem: & viri baculus in manu eius præ multitudinem dierum. Et plateæ ciuitatis complebuntur infantibus, & puellis ludentibus in plateis eius. Hæc dicit Dñs exercituum: Si videbitur difficile in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis, numquid in oculis meis difficile erit, dicit Dñs exercituum? Hæc dicit Dñs exercituum: Ecce ego saluabo populum meum de terra Orientis, & de terra Occasus solis. Et adducam eos, & habitabunt in medio Ierusalem: & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deus, in veritate, & in iustitia. Hæc dicit Dñs exercituum: Confortentur manus vestræ, qui audistis in his diebus sermones istos per os prophetarum, in die qua fundata est domus Dñi exercituum, ut templum ædificaretur. Si quidem ante dies illos merces hominum non erat, nec merces iumentorum erat; neque introeunti, neque exeunti erat pax præ tribulatione: & dimissi omnes homines, vnumquemque contra proximum suum. Nunc autem non iuxta dies priores ego faciam reliquias populi huius, dicit Dñs exercituum, sed iuxta pacis erit: vinea dabit fructum suum, & terra dabit germen suum, & cæli dabunt rorem suum: & possidere faciam reliquias populi huius vniuersa hæc. Et erit, sicut etatis maledictio Gentibus, domus Iudæ, & domus Israël: sic saluabo vos, & eritis benedictio: nolite timere, confortentur manus vestræ. Quia hæc dicit Dominus exercituum: Sicut cogitavi ut affigerem vos, cum ad iracundiam prouocassent patres vestri me, dicit Dñs, & non sum miseratus conuersus cogitavi in diebus istis vt benefaciam domui Iudæ, & Ierusalem: nolite timere. Hæc sunt ergo verba, quæ facietis. Loquimini veritatem vniuersis; cum proximo suo: verita-

tem & iudicium pacis iudicate in portis vestris. Et vniuersis; malum contra amicum suum ne cogitatis in cordibus vestris: & iuramentum mendax ne diligatis: omnia enim hæc sūt, quæ odidit Dñs. Et factum est verbum Domini exercituum ad medicos: Hæc dicit Dñs exercituum: Ieiunium quarti, & ieiunium quinti, & ieiunium septimi, & ieiunium decimi erit domui Iudæ in gaudiis, & lætitiis, & in solemnitate præclaras: veritatem tantum, & pacem diligite. Hæc dicit Dñs exercituum: Vnusquisque veniant populi, & habitent in ciuitatibus multis, & vadat habitatores, vnus ad alterum, dicentes: Eamus, & deprecemur faciem Dñi, & queramus Dñm exercituum vadam etiam ego. Et venient populi multi, & gentes robustæ ad querendum Dominum exercituum in Ierusalem, & deprecandam faciem Domini. Hæc dicit Dominus exercituum: In diebus illis, in quibus apprehendent decem homines ex omnibus linguis Gentium, & apprehendent simbram viri Iudæi, dicentes: Tibimus vobiscum: adiuiimus enim quoniam Deus vobiscum est.

CAP. IX.

Vaticinatur aduersus ciuitates Syriæ, & superbos Philistæos: rex Christus venturus est ad Sion insidens pullo asini, & ablato bello imperabit mundo in magna pace; qui etiam emisit vinctos de lacu in sanguine essentem suis: omnia dicuntur futura populo Dei prospera, quoniam ipse eum proteget.

Nus verbi Dñi in terra Hadrach, & Damascus requiei eius: quia Domini est oculus hominis, & omnium trilitum Israël. Emath quoque in terminis eius, & Tyrus, & Sidon: asumpserunt quippe sibi sapientiam valde. Et ædificauit Tyrus munitionem suam, & coaceruauit argentum quasi humum, & aurum vt lutum platearum: Ecce Dñs possidebit eam, & percutiet in mari fortitudinem eius, & hæc igni deuorabitur. Videbit Afsalon, & mitebit; & Gaza, & dolebit nimis; & Accaron, quoniam confusa est spes eius: & peribit rex de Gaza, & Afsalon non habitabitur. Et sedebit separator in Azoto, & disperdam superbiæ Philistinorum. Et auferam sanguinem eius de ore eius, & abominaciones eius de medio dentium eius, & relinquetur etiam ipse Deo nostro, & erit quasi dux in Iudæa, & Accaron quasi Iezusens. Et circumdabo domum meam ex his qui militant mihi euntes & reuertentes: & transibit super eos vltra exactor: quia nunc vidi in oculis meis. Exulta satis filia Sion, iubilabis Ierusalem: Ecce REX TVVS venit tibi iustus, & saluator

[[Eph. 4. 25.]

[[Isai. 61. d. 11. Mart. 21. a. 5.]

uatur: ipse pauper, & ascendens super
asinum, & super pullum filium asinæ.
* Et disperdam quadrigam ex Ephraim, 10
& equum de Ierusalem, & dissipabitur
arcus belli: & loquetur pacem Genti-
bus, & potestas eius ad mari vsque ad
mare, & ad fluminibus vsque ad fines
terre. * Tu quoque in sanguine testa-
menti tui emisisti vinctos tuos de lacu,
in quo non est aqua. * Conuertimini ad
munitionem vincti spei, hodie quoque
annuntians duplicia reddam tibi. * Quo-
niam extendi mihi Iudam quasi arcum,
impleui Ephraim: & suscitabo filios
tuos Sion super filios tuos Græcia: &
ponā te quasi gladium fortium. * Et Dñs
Deus super eos videbitur: & exhibet
fulgur iaculū eius: & Dñs Deus in ruba
canet, & vadet in turbine Austri. * Dñs
exercitū proteget eos: & deorabunt,
& subiciēt lapidibus sumis, & bibe-
res inebriantur quasi a vino: & reple-
buntur vt phialæ, & quasi cornua altaris.
* Et saluabit eos Dñs Deus eorū in die
illa, vt gregem populi sui, quia lapides
sancti eleuabuntur super terram eius,
* Quid enim bonum eius est, & quid
pulchrum eius, nisi frumentum electo-
rum, & vinum germinans virgines?

C A P. X.

*Solus Dominus potest pecora prestare,
qui confortabit iudaos: & miserum
ipsum congregabit eos de variis locis
captiuitatis in terram pristinam, hu-
miliatis ipsum inimicis.*

Petite à Dño pluuiam in tempore se-
rutorio, & Dñs faciet nives, & pluuiā
imbris dabit eis, singulis herbā in agro.
* Quia simulachra locuta sunt inutile, &
& diuini viderunt mendacium, & som-
natores locuti sunt frustra: vanē cōso-
labātur: idcirco abducti sunt quasi grex:
affligentur, quia non est eis pastor. * Su-
per pastores iratus est furor meus, &
super hircos visitabo: quia visitauit
Dñs exercitū gregem suum, domum
Iuda, & posuit eos quasi equum gloriæ
sue in bello. * Ex ipso angulus, ex ipso
paxillus, ex ipso arcus prælij, ex ipso
egredietur omnis exactor simul. * Et
erunt quasi fortes conculcantes lutum
viarū in prælio: & bellabunt, quia Dñs
cum eis, & confundentur ascensores
equorum. * Et confortabo domū Iuda, &
domum Ioseph saluabo: & conuertam
eos, quia miserebor eorum, & erunt sicut
fuerunt quando non proieceram
eos: ego enim Dñs Deus eorū, & exau-
diā eos. * Et erunt quasi fortes Ephraim,
& lætabitur cor eorum quasi a vino: &
filij eorum videbunt, & lætabuntur, &
exultabit cor eorum in Dño. * Sibila-
bo eis, & congregabo illos, quia redemi-
cos: & multiplicabo eos sicut ante fue-
rant multiplicati. * Et seminabo eos in 8

populis, & de longē recordabuntur
mei: & viuent cum filiis suis, & reuer-
tentur. * Et reducam eos de Terra Ægy-
pti, & de Assyriis congregabo eos, & ad
Terram Galaad & Libani adducam eos:
& non inuenietur eis locus: & transi-
bit in maris freto, & percutiet in mari
fluctus, & confundentur omnia profun-
da fluminis, & humiliabitur superbia
Assur, & sceptrum Ægypti recedet.
* Confortabo eos in Domino, & in no-
mine eius ambulant, dicit Dominus.

C A P. XI.

*Iubet Dominus pasci pecora occasio-
nis, quibus non parceret, quia pastores eo-
rum non parcebant eis: de duabus vir-
gis tandem abscissis, & tribus pastoribus
vno mense succisis, de appensa mercede
triginta argenteorum proiectorum
ad statuarium: de alio malo pastore à
Domino suscitando.*

Aperi Libane portas tuas, & come-
de ignis cedros tuas. * Vlula abies,
quia cecidit cedrus, quoniam magnifici
visitati sunt: vlulare quercus Basan, quo-
niam succisus est salus munitus. * Vox
vlulatus pastorum, quia vastata est ma-
gnificientia eorum: vox rugitus leonū,
quoniam vastata est superbia Iordanis.
* Hæc dicit Dñs Deus meus: Pasce peco-
ra occisionis, quæ qui possederant, oc-
cidebant, & non dolebant, & vdebant
ea, dicentes: Benedictus Dñs, diuites facti
sumus: & pastores eorū non parce-
bāt eis. * Et ego non parcam vltā super
habitantes terram, dicit Dñs: ecce ego
tradam homines, vnumquemque in ma-
nu proximi sui, & in manu regis sui:
& concident terram: & non erūt de ma-
nu eorum. * Et pascam pecus occisionis
propter hoc, o pauperes gregis: Et as-
sumpsi mihi duas virgas, vnā vocavi De-
corē, & alterā vocavi Funiculū: & paui
gregē. * Et succidi tres pastores in men-
se vno, & cōtracta est anima mea in eis:
siquidē & anima eorum variat in me.
* Et dixi: Non pascā vos: quod moritur,
moriatur: & quod succidatur, succida-
tur: & reliqui deuorent vnusquisq; car-
nē proximi sui. * Et tuli virgā meā, quæ
vocabatur Decus: & abscidi eam, vt irri-
tum facerem fœdus meū, quod percussī
cum omnibus populis. * Et in irritū de-
ductum est in die illa: & cognouerunt
sic pauperes gregis, qui custodiūt mihi,
quia verbum Dñi est. * Et dixi ad eos: Si
bonū est in oculis vestris, asserite mer-
cedē meam: & si non, quiescite. || Et ap-
penderunt mercedē meam triginta ar-
gentos. * Et dixit Dñs ad me: Proice
illud ad statuarium, decorum pretium,
quo appetiatis sum ab eis. Et tuli tri-
ginta argenteos, & proieci illos in domū
Dñi ad statuarium. * Et præcidi virgam
meam secundam, quæ appellabatur Fu-
nicus

Mat.
27. 6.

g.

niculus, vt dissoluere germanitatem inter Iudam, & Israël. * Et dixit Ihs ad 15
me: Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti.
* Quia ecce ego suscitabo pastorem in 16
terra, qui derelicta non visit, bit, disper-
su non queret, & contritum non sanabit,
& id quod stat, non enutriet, & carnes
pinguium comedet, & vngulas eorum dis-
soluet. * O pastor, & idoli, derelinquens 17
gregem: gladius super brachium eius, &
super oculus dextrum eius: brachium
eius ariditate siccatum, & oculus dex-
ter eius tenebrensens obscurabitur.

C A P. XII.

Iuda & Ierusalem à variis regnū affi-
gentur, sed rursum reducti filij Israël
in terram suam. Superiores erunt his
qui se affixerant: effusioque à Domino
spiritu gratia super habitatores Ieru-
salem, aspicient ad eum quem confixe-
runt, & super eum dolebunt, plangen-
tes, singula familia seorsum.

ONUS verbi Dñi super Israël, dicit
Dñs excedens cælū, & fundās ter-
rā, & fingēs spiritus hominis in eo: Ec-
ce ego ponā Ierusalē superliminare cra-
pulae omnibus populis in circuitu, sed
& Iuda erit in obsidione cōtra Ierusa-
lē. * Et erit: In die illa ponā Ierusalem
lapidem oneris cunctis populis: omnes
qui Ienabunt eā, concisione lacerabun-
tur: & colligētur aduersus eā omnia re-
gna terræ. In die illa dicit Dñs, pecu-
riā omnē equum in stupore, & ascen-
sorē eius in amentia: & super domū Iuda
aperiam oculos meos, & omnē equum
populorum percutiā cecitate. * Et dicēt
duces Iuda in corde suo: Confortentur
mihī habitatores Ierusalē in Dño exerci-
tuum Deo eorum. * In die illa ponam
duces Iuda sicut caminū ignis in lignis,
& sicut facē ignis in feno: & deuora-
bunt ad dexterā, & ad sinistram omnes
populos in circuitu: & habitabitur Ieru-
salē rursus in loco suo in Ierusalē. * Et
saluabit Dñs tabernacula Iuda, sicut in
principio: vt non magnificet gloriatur
domus Dauid, & gloria habitatiū Ie-
rusalē contra Iudā. * In die illa prote-
get Dñs habitatores Ierusalem, & erit
qui offēderit eis in die illa, quasi Da-
uid, & dom⁹ Dauid quasi Dei, sicut An-
gelus Dñi in conspectu eorum. * Et erit
in die illa: querā cōterere omnes Gētes,
quæ veniunt contra Ierusalē. * Et effu-
da super domum Dauid, & super habi-
tatores Ierusalē spiritum gratiæ, & pre-
cium: & aspicient ad me, quem confixe-
runt: & plāgent eum planctu quasi super
vniuentum, & dolebunt super eum, vt
doleri solet in morte primogeniti: * In
die illa magnus erit planctus in Ierusa-
lē, sicut plāctus Adadrem in campo
Mageddon. * Et plāget terra: familiæ
& familiæ seorsum: familiæ domus Da-

uid seorsum, & mulieres eorum seor-
sum: familiæ domus Nathan seorsum,
& mulieres eorum seorsum: familiæ
domus Leui seorsum, & mulieres eo-
rum seorsum: familiæ Semzi seorsum, &
mulieres eorum seorsum. * Omnes fami-
liæ reliquæ, familiæ, & familiæ seor-
sum, & mulieres eorum seorsum.

C A P. XIII.

Cū fueris fons patens domui Dauid
in ablutionem peccatoris, tollentur idola,
& pseudo propheta sibi charissimi
lapidabuntur: quæ sint plage in medio
manuum: percutiendus pastor, & oues
dispergenda: dua parres hominum dis-
pergentur in omni terra, & terra per
ignem probabitur.

IN die illa erit fons patēs domui Da-
uid, & habitantibus Ierusalem in ab-
lutionē peccatoris & menstruat. * Et
erit in die illa, dicit Dñs exercituum: 30.
Disperdam nomina idolorum de terra, & 4. 13.
& non memorabuntur vltra, & pseudo-
prophetas, & spirituum immundum au-
feram de terra. * Et erit, cū propheta-
uerit quispiam vltra, dicent ei pater
eius, & mater eius, qui genuerunt eum:
Non viues: quia mendacium locutus es
in nomine Dñi, & configent eum pater
eius & mater eius: genitores eius, cū
prophetauerit. * Et erit: In die illa con-
fundentur prophetae, vnusquisque ex-
visione sua cū prophetauerit: nec ope-
rientur pallio saccino vt mentiantur:
sed dicet: Non sum propheta: homo
agricola ego sum: quoniam Adam
exemplum meum ab adolescentia mea.
* Et dicitur ei: Quid sunt plagæ istæ
in medio manuum tuarum? Et dicit: his
plagatus sum in domo eorum, qui dili-
gebant me. * Framea suscitare super pa-
storem meum, & super virum coheren-
tem mihī, dicit Dñs exercituum: per-
cute pastorem, & dispergentur oues: &
conuertam manum meam ad paruulos.
* Et erunt in omni terra, dicit Dñs: par-
tes duæ in ea dispergentur, & deficient:
& tertia pars relinquetur in ea. * Et du-
cam tertiam partem per ignem, & vram
eos sicut vritur argentum: & probabo
eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit
nomen meum, & ego exaudiam eum.
Dicam: Populus meus es; & ipse di-
cit: Dominus Deus meus.

C A P. XIV.

Postquam Ierusalem, capta fuerit, ca-
pitaneat aliaque afflictiones à Con-
tribus, erit dies nota Dominum cum exibat
aqua viua de Ierusalem, & filij Israël
reuerterentur, habitaturi secure in Ie-
rusalem: percutietque Dominus plaga
Gentes quæ pugnaverunt aduersus Ie-
rusalem, & harum reliqua ascendent,
vt adorēt Dominum in Ierusalem, san-
ctumque: erit quod est super frantum equi.

E C C E

|| Ios.

19.

g. 37.

|| 2 Par.

35.

4. 22.

11

12

|| Marc
26.

c. 31.

|| Marc.

14.

c. 27.

Ecce venient dies Domini, & diu-
dentur spolia tua in mediortui. * Et 2
congregabo omnes Gentes ad Ierusa-
lem in prælum, & capietur ciuitas, &
vastabuntur & domus, mulieres violabuntur:
& egredietur media pars ciuitatis in captiuitatem, & reliquum populi non auferetur ex vrbe. * Et egredietur 3
Dominus, & præliabitur contra Gentes illas, sicut præliatus est in die certaminis. * Et stabunt pedes eius in die illa super Montem Oliuarum, qui est cōtra Ierusalem ad Orientem: & scindetur mons Oliuarum ex media parte sui ad Orientem, & ad Occidentem, prærupto grādī valde; & separabitur mediū montis ad Aquilonem, & mediū eius ad Meridiem. * Et fugietis ad vallem montium eorum, quoniam conuigetur vallis montium vsq; ad proximū: & fugietis, sicut 5
fugistis à facie terræ motus in diebus Ozīæ regis Iuda: & veniet Dñs Deus meus, omnesque sancti cum eo. * Et erit in die illa: Non erit lux, sed frigus & gelu. * Et erit dies vnus, quæ nota est Dño non dies, neq; nox: & in tēpore vesperti erit lux. * Et erit in die illa. Exibunt aquæ viuz de Ierusalē, medium earum ad mare Orientale, & mediū earum ad mare nouissimū in æstate, & in hieme erunt. * Et erit Dñs rex super omnē terrā: in die illa erit Dñs vnus, & erit nomen eius vnum. * Et reuertetur omnis terra vsq; ad desertum, de colle Rēmon ad Austrum Ierusalē: & exaltabitur, & habitabit in loco suo, à porta Benjamin vsq; ad locum portæ prioris, & vsq; ad portam angularum: & à turre Hananeel vsq; ad torcularia regis. * Et habitabunt in ea, & anathema non erit amplius: sed 7
sedebit Ierusalem secura. * Et hæc erit 8
plaga, quæ percutiet Dñs omnes Gētes, quæ pugnaverunt aduersus Ierusalem: tabescent caro vniuersiusq; stantis super pedes suos, & oculi eius cōrabscent in foraminibus suis, & lingua corū contabescet in ore suo. * In die illa erit tumultus Dñi magnus in eis: & apprehendet vir manum proximi sui, & confertur manus eius super manum proximi sui. * Sed & Iudas pugnabit aduersus Ierusalem: & congregabuntur diuitiæ omnium Gentium in circuitu aurum, & argentum, & vestes multæ satis. * Et sic erit ruina equi, & muli, & cameli, & asini, & omnium iumentorum, quæ fuerint in castris illis, sicut ruina hæc. * Et omnes qui reliqui fuerint de vniuersis Gentibus, quæ venerunt contra Ierusalem, ascendent ab anno in annum, vt adorent Regem, Dñm exercituum, & celebrent festiuitatem tabernaculorum. D
* Et erit: qui non ascenderit de familiaris terræ ad Ierusalem, vt adoret Regem, Dñm exercituum, non erit su-

per eos imber. * Quod & si familia Ægypti non ascenderit, & non venerit: nec super eos erit, sed erit ruina, quæ percutiet Dominus omnes Gentes, quæ non ascenderint ad celebrandum festiuitatem tabernaculorum, * Hoc erit peccatum Ægypti, & hoc peccatum omnium Gentium quæ non ascenderint ad celebrandum festiuitatem tabernaculorum. * In die illa erit quod super frenum equi est, sanctum Domino, & erunt lebetes in domo Domini quasi phialæ coram altari. * Et erit omnis lebes in Ierusalem, & in Iuda sanctificatus Dño exercituum: & venient omnes immolantes, & sument ex eis, & coquent in eis. & non erit mercator vltra in domo Dñi exercituum in die illo.

PROPHETIA

MALACHIÆ.

CAPVT PRIMVM.

Prophetia Malachia ad Israël, quem Dominus arguit ingrati tudinis, quod non agnoscebat se in Iacob unde descendit, dilectum, relictum Esau cum populo suo: ideo conuenitur se ab Israël non honorari neque cimeri, quodque sacerdotes despiciant nomen Domini, quorum relictis sacrificia, gratiam habens oblationem mundam quæ in omni loco ei offertur.

Dixit Dñs verbi Dñi ad Israël in manu Malachiz. * Dilexi vos, dicit Dñs, & dixistis: In quo dilexisti nos? Nōne frater erat Esau Iacob, dicit Dñs, & dilexi Iacob. * Esau autem odio habui? & posui montes eius in dracones deserti. * Quod si dixerit Idumzæ: Destitisti sumus, sed reuerentes ædificabimus quæ destructa sunt: Hæc dicit Dominus exercituum: Illi ædificabunt, & ego destruiam: & vocabuntur termini impietatis, & populus, cui iratus est Dominus, vsque in æternum. * Et oculi vestri videbunt: & vos dicetis: Magnificetur Dominus super terminum Israël: * Filius honorat patrem, & seruus dominum suum: si ergo Pater ego sum, vbi est honor meus? & si Dominus ego sum, vbi est timor meus? dicit Dominus exercituum ad vos: o sacerdotes, qui despiciatis nomen meum, & dixistis: In quo desepimus nomen tuum? * Offeritis super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo pollumuste? in eo quod dicitis: Mensa Domini despecta est. * Si offeratis cæcum ad immolandum, nōne malum est? & si offeratis claudum, & languidum,

172
quidum, nonne malum est? offer illud
duci tuo, si placuerit ei, aut si suscep-
erit faciem tuam, dicit Dñs exercituum.
* Et nunc deprecamini vultum Dei vt
misereatur vestri (de manu enim vestra
factum est hoc) si quomodo suscipiat
facies vestras, dicit Dñs exercituum.
* Quis est in vobis, qui claudat ostia, &
incendat altare meum gratitudinem non est
mihi voluntas in vobis, dicit Dñs exer-
citus: & minus non suscipiam de manu
vestra. * || Ab ortu enim solis vsque ad
occasum, magnum est nomen meum in
Gentibus & in omni loco sacrificatur,
& offertur nomini meo oblatio munda:
quia magnum est nomen meum in Gen-
tibus, dicit Dominus exercituum. * Et
vos pollulistis illud in eo quod dicitis:
Mentia Dñi contaminata est: & quod su-
perponitur, contemptibile est cum igne,
qui illud deuorat. * Et dixistis: Ecce de
labore, & exufflastis illud, dicit Dñs
exercitus, & intulistis de rapinis clau-
dum & languidum, & intulistis munus:
numquid suscipiam illud de manu vestra
dicit Dñs? Maledictus dolosus, qui ha-
bet in grege suo malculum & votum faci-
ens, immolat debile Dño: quia Rex
magnus ego, dicit Dñs exercituum, &
nomen meum horribile in Gentibus.

CAPVT II.

Comminatur Dominus se maledictu-
rum benedictionibus sacerdotum, nisi
resipiscant: ipsi enim legem contem-
nunt, irritum facientes pactum Leui,
qui hic laudatur: transgressus est &
Iuda ducens alienigenas, quapropter
non respiciet deinceps Dominus ad sa-
crificium eorum: de vxore diligenda seu
dimittenda: labore fecerunt Domi-
num in sermonibus suis.

11. **E** T nunc ad vos inuadit hoc, o sa-
cerdotes. * || Si nolueritis audire & si
nolueritis ponere super cor, vt detis
gloriam nomini meo, ait Dñs exercitus:
mittam in vos egestatem, & maledicam
benedictionibus vestris, & maledicam illis:
quoniam non posuistis super cor. * Ecce
ego proiciam vobis brachium & dispersam
super vultu vestrum stercore solenitatum
vestrarum, & assumet vos secum. * Et scie-
tis quia misi ad vos mandatum istud, vt
esset pactum meum cum Leui, dicit Dñs
exercitus. * Pactum meum fuit cum eo
vitæ, & pacis: & dedi ei timorem, & ti-
muit me, & à facie nominis mei pau-
ebat. * Lex veritatis fuit in ore eius, &
iniquitas non est inueta in labiis eius: in
pace & in æquitate ambulauit mecum,
& multos auertit ab iniquitate: * Labia
enim sacerdotis custodiēt scientiam, &
legem requirent ex ore eius: quia ange-
lus Dñi exercitus est. * Vos autē reces-
sistis de via, & scandalizastis plurimos
in lege: irritum fecistis pactum Leui, dicit

9 Dñs exercituum. * Propter quod & ego
dedi vos contemptibiles, & humiles om-
nibus populis, sicut non seruastis vias
meas, & accepistis faciem in lege. * || Nu-
quid non pater vnus omnium nostrum?
numquid non Deus vnus creauit nos?
quare ergo despexit vnusquisque no-
strum fratrem suum, violans pactum patrum
nostrorum? * Transgressus est Iuda, &
abominatio facta est in Israël, & in Ier-
usalē: quia contaminauit Iudas sancti-
ficationem Dñi, quam dilexit, & habuit
filium Dei alieni. Disperdet Dñs virum
qui fecerit hoc, magistram, & discipulum
de tabernaculis Iacob, & offerentem mu-
nus Dño exercitus. * Et hoc rursum fec-
istis, operiebatis lacrymis altare Dñi,
fletu, & mugitu, ita vt non respiciam
vlter ad sacrificium, nec accipiam placabile
quid de manu vestra. * Et dixistis: Quam
ob causam? quia Dñs testificatus est inter
te, & vxorem puteratis tuam, quā tu des-
pexisti: & hæc particeps tua, & vxor
fœderis tui. * Nonne vnus fecit, & resi-
duum spiritus eius est? Et quid vnus
querit nisi semen Dei? Custodite ergo
spiritu vestrum, & vxorem adulescentem
tuam noli despiciere. * Cum odio habue-
ris, dimitte, dicit Dñs Deus Israël: ope-
riet autem iniquitas vestimentum eius,
dicit Dñs exercitus, custodite spiritum
vestrum, & nolite despiciere. * Laborare
fecistis Dñm in sermonibus vestris, &
dixistis: In quo cum fecimus laborare?
In eo quod dicitis: Omnis qui facit ma-
lum, bonus est in conspectu Dñi, & tales
ei placet, aut certe vbi est Deus iudicij.

CAP. III.

De procuratore Christi, & huius aduen-
tu, ac futuro iudicio, qui purgatis filiis
Leui gratum habebit sacrificium Iuda
& Ierusalem: comminatur sceleratis
grauem ultionem: quos tamen ad se
reuocat plurima bona conuersis prome-
rens: conueniunt de ingratitudine fi-
lijum Israël, & quod ipsam in decimis
suis confagant, quodque dicant Deo non
esse cura suos cultores, cuius contrarium
eandem experientur.

1 **E** Cce ego mitto Angelum meum, & præ-
parabit viam ante faciem meam: Et
statim veniet ad templum suum Domi-
nator, quem vos queritis: & Angelus
testamenti, quem vos vultis. Ecce venit,
dicit Dñs exercituum. * Et quis poterit
cogitare diem aduentus eius & quis sta-
bit ad videndum eum? Ipse enim quasi
ignis conflagans, & quasi herba fulgurum:
* & sedebit conflagans, & emundans ar-
gentum: & purgabit filios Leui, & cola-
bit eos quasi aurum, & quasi argentum,
& erunt Dño offerentes sacrificia in iu-
stitia. * Et placebit Dño sacrificium Iu-
da, & Ierusalē sicut dies seculi, & sicut
anni antiqui. * Et accedam ad vos in
iudi

judicio, & ero testis velox maleficis, & adulteris, & periuris, & qui calumniantur mercedē mercenarij, viduas & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timebunt me, dicit Dñs exercituum. * Ego enim Dñs, & non mutor, & vos filij Jacob non estis consupti. * A dieb' enim patrum vestrorū recessistis, à legitimis meis, & non custodistis. ¶ Reuertimini ad me, & reuertar ad vos, dicit Dñs exercituum. Et dixistis: in quo reuertemur?

Zach.
1. 4. 3.

* Si affiget homo Deum, quia vos configitis me? Et dixistis: in quo configimus te? In decimis, & in primitiis. * Et in penuria vos maledicti estis, & me vos configitis gens tota. * Inferte omnem decimā in horreū, & sit cibus in domo mea & probate me super hoc, dicit Dñs, si non aperuerō vobis catenas celi, & effundero vobis benedictionē vique ad abundantiam, & increpabo pro vobis deuorantes, & non corripet fructum terræ vestræ: nec erit sterilis vinea in agro, dicit Dñs exercituum. * Et beatos vos dicent omnes Gentes: eritis enim vos terra desiderabilis, dicit Dñs exercituum. * Inualuerunt super me verba vestra, dicit Dñs. * Et dixistis: Quid locuti sumus contra te? Dixistis: Vanus es, qui seruit Deo: & quod emolumentū quia custodimus præcepta eius, & quia ambulauimus tristes coram Dño exercituum? ergo nūc beatos dicimus arrogantes: si quid ædificati sunt facientes impietatem, & tentauerunt Deum, & falsi facti sunt. * Tunc locuti sunt timentes Dñm: vnusquisque cum proximo suo. Et attendit Dñs, & audiuit: & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dñm, & cogitantibus nomen eius. * Et erunt mihi, ait Dñs exercituum, in die qua ego facio, in peculium, & parcam eis, sicut parci vir filio suo seruienti sibi. * Et conuertemini, & videbitis quid sit in inter iustum & impium: inter seruientem Deo, & non seruientem ei.

Job.
2. 6. 15.

C A P. I V.

Dies Domini inflamabit omnes facientes impietatem, euulsā ipsorum radicē, oriatur sol iusticiæ Deum timentibus, qui calcabunt impios: iubet reminisci legis Moysi: Eliam antequam veniat dies Domini miserendus prædicatur, qui conuertat cor patrum ad filios.

Ecce enim dies venit succēsa quasi caminus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem, stipula: & inflammabit eos dies veniens, dicit Dñs exercituum, quæ non derelinquet eis radicem & germen. * ¶ Et oriatur vobis timentibus nomen meum sol iustitiæ, & sanitas in pennis eius & egrediemini & salietis sicut vituli de armento. * Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in die qua ego

Luc.
2. 78.

facio, dicit Dñs exercituum. * ¶ Memorote legis Moysi serui mei, quam mandauit ei in Horeb ad omnem Israël: præcepta, & iudicia. * ¶ Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam antequam veniat dies Dñi magnus, & horribilis. * Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte veniamus & percutiam terram anathemate.

Exod.
10.
4. 5. 6.
Mar.
17. 6.
Marc.
9. b. 10
Luc. 1
b. 17.

LIBER PRIMVS
MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

Mortuo Alexandro Magno qui Darium percusserat, successit eandem in Græcia Antiochus illustris: sub quo scelerari quidam ex filiis Israël profanarunt Ierusalem: Antiochus autem, deuictus Ptolema rege Aegypti, inuasis Ierusalem: & ablatis omnibus vasis templi ac thesauris, fecit eadem magnam, unde ortus est ingens plantatus simile fecit: & princeps tributorum ab eo missus incensa Ierusalem plurimisque in captiuitatem duxit. Antiochus leges idololatriæ Iudæis statuit, ablatis cunctis diuini cultus ceremoniis, & edificato idolo desolationis, renitentes misero cruciatis: cuius edicta plurimum impij securi sunt, pñ vtrō respuerunt, morem potius subire parati.

Factum est, postquā percussit Alexander Philippus Macedo, qui primus regnouit in Græciā, gressus de terra Cethim, Dariū regē Persarū: & Medorum: cōstituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terrarū: & pertransiit vique ad fines terrarū: & accepit spolia multitudinis Gentium: & siluit terra in conspectu eius. * Et cōregauit virtutē & exercitū fortē nimis: & exaltatū est, & eleuatū cor eius: & sol tenuit regiones gentiū: & tyrānos: & facti sunt illi in tributū. * Et post hæc decidit in lectum, & cognouit quia moreretur. * Et vocauit pueros quos nobiles, qui secum erant nutriti à iuuentute, & diuisit illis regnum suum, cum adhuc viueret. * Et regnauit Alexander annis duodecim & mortuus est. * Et obtinuerunt pueri eius regnum, vnusquisque in loco suo: & imposuerunt omnes sibi diadematā post mortem eius, & filij eorū post eos annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. * Et exiit ex eis radix peccatrix, Antiochus illustris, filius Antiochii regis qui fuerat Romæ obfēs: & regnauit in anno centesimo trigesimo septimo regni Græcorum. * In diebus illis exierunt ex Israël filij iniqui, & susce-

rule

174 runt multis, dicentes : Eamus, & dispo-
 namus testamentum cum Gentibus, quæ
 circa nos sunt : quia ex quo recessimus
 ab eis, inuenerunt nos multa mala. * Et
 bonus visus est sermo in oculis eorum.
 * Et destinauerunt aliqui de populo, &
 abierunt ad regē : & dedit illis potestatem
 ut facerent iustitiam Gentium. * Et ædifica-
 uerunt gymnasium in Ierosolymis se-
 cundum leges Nationū : & fecerunt sibi
 præputia, & recesserunt à testamento
 sancto, & iuncti sunt Nationibus, & ven-
 diti sunt ut facerent malum. * Et pa-
 ratū est regnum in conspectu Antiochi, C
 & cepit regnare in terra Ægypti, ut re-
 gnaret super duo regna. * Et intrauit in
 Ægyptū in multitudine graui, in curri-
 bus, & elephātis, & equitibus, & copio-
 sa nauium multitudine : & cōstituit bellū
 aduersus Ptolomæum regem Ægyptis, &
 verius est Ptolomæus à facie eius, &
 fugis, & ceciderunt vulnerati multi. * Et
 comprehendit ciuitates munitas in terra
 Ægypti : & accepit spolia terræ Ægypti.
 * Et conuertit Antiochus, postquam
 percussit Ægyptū in centesimo & qua-
 dragesimo tertio anno : & ascendit ad
 Israël, & ascendit Ierosolymā in mul-
 titudine graui. * Et intrauit in sanctifi-
 cationem cum superbia, & accepit altare
 aureum, & candelabrum luminis,
 & vniuersa vasa eius, & mensam propo-
 sitionis, & libatoria, & phialas, &
 mortariola aurea, & velum, & coronas,
 & ornamentum aureum : quod in facie
 templi erat : & cōminuit omnia. * Et
 accepit argentū, & aurum, & vasa concu-
 piscibilia, & accepit thesauros ocu-
 lutos, quos inuenit : & sublati omni-
 bus abiit in terram suam. * Et fecit cædē
 hominū, & locus est in superbia ma-
 gna. * Et factus est plangitio magna in
 Israël, & in omni loco eorum : & inge-
 muerunt principes, & seniores, virgines,
 & iuuenes infirmati sunt : & speciositas
 mulierum immutata est. * Omnis mari-
 tus sumpsit lamentum : & quæ sedebant
 in thoro maritali, lugebant : & cōmo-
 ta est terra super habitantes in ea, &
 vniuersa domus Iacob induit confusio-
 nem. * Et post duos annos dierum misit
 Rex principem tributorum in ciuitates
 Iuda, & venit Ierusalem cum turba ma-
 gna. * Et locus est ad eos verba paci-
 fica in dolo : & crediderunt ei. * Et irruit
 super ciuitatem repente, & percussit eā
 plaga magna, & perdidit populū multū
 ex Israël. * Et accepit spolia ciuitatis :
 & succendit eam igni, & destruxit do-
 mos eius, & muros eius in circuitu : &
 captiuas duxerunt mulieres, & natos, &
 pecora possederunt. * Et ædificauerunt
 ciuitatem David muro magno & firmo
 & turribus firmis, & facta est illis in ar-
 cē : & posuerunt illic gentē peccatricē, &

E viros iniquos, & conualuerunt in ea :
 & posuerunt arma, & escas, & congrega-
 uerunt spolia Ierusalem : & reposuerunt
 illic : & facti sunt in laqueum ma-
 gnum. * Et factum est hoc ad insidias
 sanctificationi, & in diabolum malum in
 Israël : & effuderunt sanguinem inno-
 centem per circuitum sanctificationis,
 & contaminauerunt sanctificationem.
 * Et fugerunt habitatores Ierusalē pro-
 pter eos, & facta est habitatio exterorū,
 & facta est externa semini suo, &
 nati eius reliquerunt eam. * Sanctifica-
 tio eius desolata est sicut solitudo, [] Tob
 dies festi eius conuersi sunt in luctum, 2. a. 6.
 sabbata eius in opprobriū, honores eius
 in nihilum. * Secundum gloriam eius
 multiplicata est ignominia eius : & sub-
 linitas eius conuersa est in luctum.
 * Et scripsit rex Antiochus omni regno
 suo, ut esset omnis populus vnus : & re-
 linqueret vnusquisque legem suam. * Et
 consenserunt omnes Gentes secundum
 verbum regis Antiochi : & multi ex Is-
 raël consenserunt seruituti eius, & sac-
 rificauerunt idolis, & conuinuerunt
 sabbatum. * Et misit Rex libros per ma-
 nus nuntiorum in Ierusalem, & in om-
 nes ciuitates Iuda, ut sequerentur leges
 Gentium terræ, & prohiberent holo-
 causta, & sacrificia, & placationes fieri
 in templo Dei, & prohiberent cele-
 brari sabbatum, & dies solemnes : &
 iussit conuinuari sancta, & sanctum
 populū Israël. * Et iussit ædificari aras,
 & templa, & idola, & immolari carnes
 suillas, & pecora communia, & relin-
 quere filios suos incircumcisos, & con-
 uinuari animas eorum in omnibus im-
 mūdis, & abominationibus, ita ut obli-
 uiscerentur legem, & immutarent om-
 nes iustificationes Dei. * Et quicumque
 non fecisset secundum verbum regis
 Antiochi, morerentur. * Secundum om-
 nia verba hæc scripsit omni regno suo :
 & præposuit principes populo, qui hæc
 fieri cogerent. * Et iusserunt ciuitatis
 Iuda sacrificare. * Et congregati sunt
 multi de populo ad eos, qui derelique-
 rant legem Dñi : & fecerunt mala super
 terram. * Et effugauerunt populū Israël
 in abditis, & in absconditis fugiuorum
 locis. * Die quintadecima mensis Cas-
 leuquinto, & quadragesimo & centesi-
 mo anno, ædificauit Rex Antiochus
 abominandum idolum desolationis super
 altare Dei, & per vniuersas ciuita-
 tes Iuda in circuitu ædificauerunt aras :
 & ante ianuas domorum, & in plateis
 incendebant thura, & sacrificabant : &
 libros legis Dei combusserunt igni, scin-
 dentes eos : & apud quemcumque in-
 ueniebātur libri testamenti Dñi, & qui-
 cumque obseruabat legem Dñi, secun-
 dum edictum regis trucidabant eum. * In
 virtute

virtute sua faciebāt hęc populo Israël, qui inueniebatur in omni mēse & mēse in ciuitatibus. " Et quinta & vigesima die mensis sacrificabant super arā, quę erat contra altare. " Et mulieres, quę circūcidebant filios suos, trucidabantur secūdum iussum regis Antiochi. " & suspendebāt pueros à cernicibus per vniuersas domos eorum: & eos qui circūciderant illos, trucidabant. " Et multi de populo Israel desinierūt apud se, vt non manducarent immunda; & elegerunt magis mori quā cibis coquinari immundis: " & noluerunt infringere legem Dei sanctā, & trucidati sunt: facta est ira magna super populum valde.

CAP. I.

Mathathias cum filiis luger afflictionem ciuitatis, & sanctorum profanationem ostensit, & signis mactaria, respondet his qui a rege missi erant, nec se, nec cognationem suam impio decreto obtemperaturos: occisique idololatriæ Iudæ & regis ministro: fugit cum filiis in montes: plurimi nolentes obtemperare trucidantur, cum nolent sabbato inimicis resistere: Mathathias collecto piorum exercitu, reuocat Dei cultum destructæ idololatriæ, casoque Antiochi præsidio: & morientium horreatur filios, & patrum exemplo semper ruerant legem Domini, datus Simonem filium suum in consolatorem, & Iudam in militiæ principem.

IN diebus illis surrexit Mathathias filius Ioannis, filij Simeonis, sacerdos ex filiis Ioarib ab Ierusalem, & cōstitit in Monte Modin: " & habebat filios quinque, Ioannē, qui cognominabatur Gaddis: " & Simonē, qui cognominabatur Thasi: " & Iudā, qui vocabatur Machabæus: " & Eleazarū, qui cognominabatur Abaron: & Ionathā, qui cognominabatur Apphus: hi viderunt mala, quę fiebant in populo Iudæ, & in Ierusalem. " Et dixit Mathathias: Vxor mihi, vt quid natus sum videre contritionem populi mei, & contritionem ciuitatis sanctę, & sedere illic, cum datur in manibus inimicorum? " Sancta in manu extraneorū facta sunt: templum eius sicut homo ignobilis. " Vasa glorię eius captiua abducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis & iuvenes eius ceciderunt in gladio inimicorū. " Quę gens non hæreditauit regnū eius, & non obtinuit spolia eius. " Omnis compositio eius ablata est. Quę erat libera, facta est ancilla. " Et ecce sancta nostra, & pulchritudo nostra, & claritas nostra desolata est, & coinquauerunt ea gentes. " Quod ergo vobis adhuc viuere? " Et fecidit vestimenta sua Mathathias, & filij eius: & operuerunt se ciliciis, & planxerunt valde. " Et venenit illuc qui missi erant à rege Antiocho, vt

cogerēt eos, qui confugerāt in ciuitatē Modin, immolare & accendere thura, & à lege Dei discedere. " Et multi de populo Israël consentientes accesserūt ad eos: sed Mathathias & filij eius cōstantiter steterunt. " Et respondentes qui missi erant ab Antiocho, dixerūt Mathathias: Princeps & clarissimus, & magnus es in hac ciuitate, & ornatus filijs & fratribus. " Ergo accede prior, & fac iussū regis, sicut fecerūt oēs gentes, & viri Iudæ & qui remaserunt in Ierusalem: & eris tu & filij tui inter amicos regis, & amplificatus auro, & argēto, & munerib; multatus. " Et respondit Mathathias, & dixit magna voce: Et si oēs gētes regi Antiocho obediunt, vt discedat vnusquisque à seruitute legis patrū suorū, & cōsentiat mādatis eius: ego & filij mei, & fratres mei obediunt legi patrū nostrorū. " Propitius sit nobis Deus: non est nobis vile relinquere legem, & iustitias Dei. " Cetero audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes legis, nec strem mādatis, vt eamus altera via. " Et vt cessauit loqui verba hæc, accessit quidā Iudæus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in ciuitate Modin, secundum iussum regis: & vidit Mathathias, & doluit, & contremuerunt renes eius, & accessus est furor eius secundum iudiciū legis, & insiliens trucidauit eū super arā: sed & virū, quem rex Antiochus miserat, qui cogeat immolare, occidit in ipso tēpore, & arā destruxit, & zelatus est legem. " Iussit fecit Philistinus. " Et exclamauit: " Nees Zamri filio Salomi. " Et exclamauit: " Mathathias voce magna in ciuitate, dicēs: Omnis, qui zelus habet legis statuens testamentū, exeat post me. " Et fugit ipse & filij eius in montes, & reliquerunt quęcūque habebant in ciuitate: " Tunc descenderunt multi quærentes iudiciū, & insitiā, in desertum, & sederunt ibi ipsi, & filij eorum, & mulieres eorum, & pecora eorū: quoniam inundauerunt super eos mala. " Et renuntiātū est viris regis, & exercitui, qui erat in Ierusalem ciuitate Dauid, quoniam discessissent viri quidam, qui dissipauerunt mandatum regis, in loca occulta in deserto, & absissent post illos multi. " Et statim perrexerunt ad eos, & constituerunt aduersus eos prælium in die sabbatorum; & dixerunt ad eos: " Resistitis & nunc adhuc? exite, & facite secundum verbum regis Antiochi, & viuete. " Et dixerunt: Non exibimus, neque faciemus verbum regis, vt polluamus diem sabbatorum. " Et concitauerunt aduersus eos prælium. " Et non responderunt eis, nec lapidem miserunt in eos, nec oppilauerunt loca occulta, dicentes: Moriamur omnes in simplicitate nostra: & testes erunt super nos cælum, & terra,

terra, quod iniuste perdidit nos. Et in-
 tulerunt illis bellum sabbatis: & mortui
 sunt ipsi, & vxores eorum, & filij eorū,
 & pecoraeorum, vltj ad mille animas
 hominum. Et cognouit Mathathias, &
 amici eius, & l. d. habuerunt super
 eos valde. Et dixit vir proximo suo: Si
 omnes fecerimus sicut fratres nostri
 fecerunt, & non pugnaverimus aduersus
 gētes pro animabus nostris, & iustificati-
 onibus nostris: nunc citius discedunt
 nos à terra. Et cogitauerunt in die illa,
 dicentes: Omnis homo quicumq; vene-
 rit ad nos in bello die sabbatorum, pu-
 gnumus aduersus eū: & non moriemur
 omnes, sicut mortui sunt fratres nostri
 in occultis. Tunc cōgregata est ad eos
 synagoga Assidzorum fortis viribus ex
 Israël, omnis voluntarius in lege: &
 omnes, qui fugebant à malis, additi
 sunt ad eos, & facti sunt illis ad firma-
 mentum. Et collegerunt exercitum, &
 percusserunt peccatores in ira sua, &
 viros iniquos in indignatione sua: &
 ceteri fugerunt ad nationes, vt euaderēt.
 Et circūiuit Mathathias, & amici eius,
 & destruxerunt aras: & circūciderunt
 pueros incircūcisos quotquot inue-
 nerunt in finibus Israël: & in fortitudine.
 Et persecuti sunt filios superbi, & pro-
 peratum est opus in manibus eorum: &
 obtinuerunt legē de manibus gentiū, &
 de manibus regū: & non dederunt cornu
 peccatori. Et appropinquauerunt dies
 Mathathie moriendi, & dixit filiis suis:
 Nunc cōfortata est superbia, & castiga-
 tio, & tēpus cūersionis, & ira indigna-
 tionis. Nunc ergo, o filij, æmulatores
 estote legis, & datē animas vestras pro
 testamento patrū vestrorū, & memen-
 tore operū patrū, quæ fecerūt in gene-
 rationibus suis: & accipietis gloriā ma-
 gnā, & nomē æternū. Abraham nōne
 in tentatione inuentus est fidelis, & re-
 putatū est ei ad iustitiā? Ioseph in tē-
 pore angustie iuxta custodiuit mandatū,
 & factus est Dñs Ægypti. Phinees pa-
 ter noster, zelando zelum Dei, accepit
 testamentū sacerdotij æterni. Iesus dñs
 impleuit verbū factus est dux in Israël.
 Caleb, dñs testificatur in ecclesia, ac-
 cepit hæreditatē. Dauid in sua mise-
 ricordia cōsecutus est sedē regni in sa-
 cula. Elias, dñs zelat zelatum legis re-
 cepit est in cælu. Ananias & Azarias
 & Misael credētes, liberati sunt de flā-
 ma. Daniel in sua simplicitate libera-
 tus est de ore leonum. Et ita cogitate
 per generationē, & generationem: quia
 omnes qui sperant in eum non infirmā-
 tur. Et à verbis viri peccatoris ne ti-
 mueris: quia gloria eius stercus & ver-
 mis est: hodie extollietur, & cras non
 inuenietur: quia cōuersus est in terram
 suā, & cogitatio eius periiit. Vos ergo

filij confortamini, & viriliter agite in
 lege: quia in ipsa gloriosi eritis. Et
 ecce Simon frater vester, scio quod vir
 consilij est: ipsum audite semper, & ipse
 erit vobis pater. Et Iudas Machabæus
 fortis viribus à iuuentute sua, sit vobis
 princeps militiæ, & ipse agat bellum
 populi. Et adductis ad vos omnes fa-
 ctiores legis: & vindicatis vindictam
 populi vestri. Retribuite retributio-
 nem Gentibus, & intendite in præceptū
 legis. Et benedixit eos, & appositus est
 ad patres suos. Et defunctus est anno
 centesimo & quadragesimo sexto: &
 sepultus est à filiis suis in sepulchris
 patrum suorum in Modin, & planxe-
 runt cum omnis Israël planctu magno.

C A P. III.

Iudas Machabæus dux exercitus pradi-
 catur, qui perambulans ciuitates Iuda
 cruciabat omnes impios: & occiso duce
 Apollonio, eiusque exercitū disperso,
 vicit cum paucis potentissimum Syriæ
 exercitum unā cum duce Serone: iras-
 rus autem ob hoc rex Antiochus, profe-
 ctus in Persidem constituit Lyfiam vice-
 regem, dato belli in Iudæa apparatu,
 qui misit contra terram Iudæ Gorgiam
 cum exercitu: Iudas autem & sui ad
 bellum se parant, maxime operibus pa-
 nitentia & oratione ad Deum.

ET surrexit Iudas, qui vocabatur Ma-
 chabæus, filius eius pro eo: & ad-
 iuuabant eum omnes fratres eius, &
 vniuersi qui se coniunxerant patri eius,
 & præliabantur prælium Israël cum læ-
 titia. Et dilatavit gloriam populo
 suo, & induit se loriceam sicut gigas, &
 succinxit se arma bellica sua in præliis,
 & protegebat castra gladio suo. Simi-
 lis factus est leoni in operibus suis, &
 sicut caudus leonis rugiens in venatio-
 ne. Et persequutus est iniquos perscruta-
 ns eos: qui conturbabant populum
 suum, eos succendit flammis: & repulsi
 sunt inimici eius præ timore eius, &
 omnes operarij iniquitatis conturbati
 sunt: & directi est salus in manu eius.
 Et exacerbat reges multos, & latria-
 cat Iacob in operibus suis & in secu-
 lum memoria eius in benedictione. Et
 perambulauit ciuitates Iudæ, & perdidit
 impios ex eis, & auertit iram ab Israël.
 Et nominatus est vsque ad nouissimum
 terræ, & congregauit percutientes. Et
 congregauit Apollonius Gentes, & à Sa-
 maria virtutem multam & magnam, ad
 bellandum contra Israël. Et cognouit
 Iudas, & exiit obuiau illi: & percussit
 & occidit illum: & ceciderunt vulnera-
 ti multi, & reliqui fugerunt, & accepit
 spolia eorum: & gladium Apollonij ab-
 stulit Iudas, & erat pugnans in eo om-
 nibus diebus. Et audiuit Seron princeps
 exercitus Syriæ, quod cōgregauit Iudas
 congre

congregationem fidelium, & ecclesiā fecum, & ait: Faciam mihi nomen, & glorificabor in regno, & debellabo Iudam, & eos qui cum ipso sunt, qui spernebat verbū regis. Et præparauit se: ascenderunt cum eo castra impiorum, fortes auxilij, vt facerent vindictā in filios Israël. Et appropinquantur vsque ad Bethoron: & exiit Iudas obuiam illi cū paucis. Vt autem viderunt exercitū venientem fidei obuiam, dixerunt Iudæ: Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinem tantā, & tantū fortē, & nos fatigati sumus ieiunio hodie? Et ait Iudas: Facile est concludi multos in manus pauciorū: & nō est differentia in conspectu Dei cæli liberare in multis, & in paucis: quoniam non in multitudine exercitus victoria bellis, sed de cælo sortitudo est. Ipsi veniunt ad nos in multitudine contumaciæ, & superbia, vt disperdāt nos, & vxores nostras & filios nostros, & vt spolient nos: nos verō pugnabimus pro animabus nostris & legibus nostris: & ipse Dñs conteret eos ante faciem nostram: vos autem ne timueritis eos. Vt cessauit aurē loqui, insiluit in eos subitō: & cōtritus est Seron, & exercitus eius in conspectu ipsius: & persecutus est eū in descensu Bethoron vsque in campū, & ceciderūt ex eis octingenti viri, reliqui autem fugerunt in terrā Philistiim. Et cecidit timor Iudæ, ac frater eius, & formido super omnes gentes in circuitu eorum. & peruenit ad regem nomē eius, & de præliis Iudæ narrabat oēs gentes. Vt audiuit autem rex Antiochus sermones istos iratus est animo: & misit, & cōgregauit exercitū vniuersi regni sui, castra fortia valde: & aperuit ararium suum, & dedit stipēdia exercitui in annum: & mādauit illis vt essent parati ad omnia. Et vidit quod defecit pecunia de thesauris suis, & tributa regionis modica propter dissensionem, & plagam, quam fecit in terra, vt tolleretur legitima, quæ erāt à primis diebus: & timuit ne non haberet vt seirel & bis, in sumptus & donaria, quæ cederat ante larga manu, & abundauerat super reges qui ante eū fuerant. Et cōsternatus erat animo valde, & cogitauit ire in Persidē & accipere tributa regionū, & congregare argētum multum. Et reliquit Lyfiam hominem nobilem de genere regali, super negotia regiāā flumine Euphrate vsque ad flumen Egypti: & vt nutritet Antiochum filium suum, donec rediret. Et tradidit ei medium exercitū, & elephātos: & mādauit ei de omnibus quæ volebat, & de inhabitantibus Iudæ, & Ierusalem: & vt mitteret ad eos exercitus, ad conterendam & extirpandam virtutem Israël, & reliquias Ierusalem.

& auferēdam memoriā eorum de loco: & vt constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorū, & sorte distribueret terram eorum. Et rex assumpsit partem exercitus residui, & exiit ab Antiochia ciuitate regni sui anno cētesimo & quadragesimo septimo, & trāsiretavit Euphratem flumen, & perambulabat superiores regiones. Et elegit Lyfias Ptolemzū filiū Dorymīni & Nicanorem, & Gorgiā, viros potētes ex amicis regis: & misit eū eis quadraginta millia virorum, & septem millia equitum, vt venirent in terram Iudæ, & disperderent eam secundū verbū regis. Et processerunt cum vniuersa virtute sua, & venerūt, & applicuerunt Emmaū in terra campestrī. Et audierūt mercatores regionum nomen eorū: & acceperunt argentū, & aurum multum valde, & pueros: & venerunt in castra, vt acciperent filios Israël in seruos: & additū sunt ad eos exercitus Syrix, & terræ alienigenarum. Et vidit Iudas, & fratres eius, quia multiplicata sunt mala, & exercitus applicabant ad fines eorum, & cognouerunt verba regis, quæ mādauit populo facere in interitū & cōsumptionē: & dixerūt vniuersi quod proximum suum: Erigamus deiectionē populī nostri, & pugnemus pro populo nostro & sanctis nostris. Et cōgregatus est cōuentus vt essent parati in præliū, & vt orarent, & peterent misericordiā & miserationes. Et Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur, & egrederetur de nativitate eius: & sanctum concubabatur: & filij alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: & ablata est voluptas à Iacob, & defecit ibi tibia, & ci-thara. Et congregati sunt, & venerunt in Maspha contra Ierusalem: quia locus orationis erat in Maspha ante in Israël. Et ieiunauerunt illa die, & induerunt se ciliciis, & cinerem imposuerunt capiti suo, & disciderunt vestimenta suā. & expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem similitudinum suorum: & attulerunt ornamenta sacerdotalia, & primitias, & decimas: & suscitauerunt Nazaræos, qui impleuerant dies: & clamauerunt voce magna in cælum, dicētes: Quid faciemus istis, & quod eos ducentus? & sancta tua conculcata sunt, & contaminata sunt: sacerdotes tui facti sunt in luctum, & in humilitatem: & ecce Nationes conuenerunt aduersum nos vt nos disperdant: tu scis quæ cogitant in nos. Quomodo poterimus subsistere ante faciem eorum, nisi tu Deus adiuues nos? Et tubis exclamauerunt voce magna. Et post hæc constituit Iudas duces populū, tribunos, & cēturiones, & pēta-

178
 || Deu. 20. a. qui ædificabāt domos, & spōsābāt vxores, & plātabāt vineas, & formidolosis, 7.8. ut redirent vnusquisque in domū suam secundum legē. Et mouerunt castra, & 57 collocauerūt ad Austrū Emmaū. Et ait 58 Iudas: Accingimini, & estote filij potentes, & estote parati in mane, ut pugnetis aduersus Nationes has, quæ cōuenerūt aduersus nos, & disperdere nos, & sancta nostra: quoniā melius est nos mori in bello, quā videre mala gentis nostræ, & sanctorū. Sicut autē fuerit voluntas in celo, sic fiat. C. A. P. I. V.

Gorgias quare Iudā: at hic suos hortatur fudit hostes, rursusque Gorgia exercitū suo colligit spolia: & iterum fufus ad Deum precibus, deuincit Lysia exercitum, ac postmodū purificato templonouum erigit altare: & omnibus quæ ad Dei cultum requirebantur præparatis, sacrificijsque oblati, magna læticia celebrant illius dedicationem diebus octo: statuto etiam huius dedicationis annuo festo ad dies octo.

ET assumpsit Gorgias quinque millia virorum, & mille equites electos: & 2 mouerūt castra nocte, vt applicaret ad castra Iudæorū & percuterēt eos subito: & filij qui erāt ex arce, erāt illis duces. Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, & 3 potētes, percutere virtutem exercitū regis, qui erāt in Emmaū. Adhuc. 4. dispersus erat exercitus ad castris. Et venit 5 Gorgias in castra Iudæ noctū, & neminē inuenit, & quærebat eos in motib: qm̄ dixit: Fugiant hi à nobis. Et cū dies 6 factus esset, apparuit Iudas in campo cū tribus millib: virorum tātum: qui tegumētra & gladios nō habebant: & viderūt 7 castra Gentium valida, & loricatoros, & equitē in circuitu eorū, & hi docti ad præliū. Et ait Iudas viris, qui secū erāt: 8 Ne timueritis multitudinē eorū, & impetū eorū ne formideatis. || Memento 9 qualiter salui facti sunt patres nostri in mari rubro, cūm sequeretur eos Pharaō cū exercitu multo. Et nunc clame-

10 mus in celū: & miserebitur nostri Dñs, & memor erit testamenti patrū nostrorū, & cōteret exercitū istum ante faciē nostrā hodie: & scient oēs gentes, quia 11 est qui redimat & liberet Israel. Et eleuauerunt alienigenæ oculos suos, & viderūt eos veniētes ex aduerso. Et exierunt 12 de castris in præliū, & tuba cecinerunt hi qui erāt cum Iuda: Et cōgressi 13 sunt: & cōtrix sunt Gētes, & fugerūt in cāpum. Nouissimi autē oēs ceciderunt 14 in gladio, & persecuti sunt eos vsq; Gazerō, & vsq; in cāpos Idumææ, & Azoti, & Iamnitæ: & ceciderunt ex illis vsq; ad 15 tria millia virorum. Et reuersus est Iudas, & exercitus eius, sequēs eū. Dixitq; 16 ad populū: Nō cōcupiscatis spolia: quia

17 bellum contra nos est, & Gorgias & exercitus eius prope nos in monte: sed hæc nūc cōtra inimicos nostros, & expugnatē eos, & sumietis postea spolia 18 securi. Et adhuc loquente Iuda hæc, ecce apparuit pars quædā prospiciens de mōte. Et vidit Gorgias quod in fugam cōuersi sunt sui, & succederunt castra: 19 fumus enim, qui videbatur, declarabat quod factum est. Quibus illi conspectis 20 timuerūt valde, aspicientes simul & Iudā, & exercitum in cāpo paratū ad præliū. 21 Et fugerūt oēs in cāpum alienigenarū: 22 & Iudas reuersus est ad spolia castrorū, & accepit aurū multū, & argentū, & hyacinthū, & purpurā marinā, & opes 23 magnas. Et cōuersi, hymnū canebāt: & benedicebāt Deū in celū, qm̄ bonus est, 24 quoniā in sæculū misericordia eius. Et facta est sal' magna in Israel in die illa. 25 Quicumque autē alienigenarū enaserūt, venerunt, & nuntiauerunt Lysia vniuersa quæ acciderāt. Quibus ille auditis, cōsternatus animo desiebat: quod non quælia voluit, talia contigerunt in 26 Israël, & qualia mādauit rex. Et sequenti anno congregauit Lysias virorū electorū sexaginta millia, & equitū quinq; 27 millia, ut debellaret eos. Et venerunt in Iudæā, & castra posuerunt in Bethoron, & occurrit illis Iudas cū decē milibus viris. Et viderunt exercitū fortē, 28 & orauit, & dixit: Benedictus est saluator Israël, qui cōtriuisti impetū potētis in manu serui tui Dauid. || & tradisti 29 castra alienigenarum in manu Ionathæ filij Saul, & armigeri eius. Conclude exercitū istū in manu populi tui 30 Israël, & confundantur in exercitu suo & equitibus. Da illis formidinē & tæbescat audaciā virtutis eorū, & commouentur contritione sua. Delice illos 31 gladio diligentia te: & collaudet te oēs, qui nouerunt nomen tuū in hymnis. Et commiserunt prælium: & ceciderunt de exercitu Lysie quinq; millia virorum. 32 Videns autem Lysias fugam suorum, & Iudæorum audaciam, & quod parati sunt aut viuere, aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites: ut multiplicati rursus venirēt in Iudæam. Dixit autem Iudas, & fratres eius: Ecce 33 contriti sunt inimici nostri: ascēdamus nunc mundare sancta, & renouare. Et cōgregatus est omnis exercitus, & ascēderunt in montem Sion. Et viderunt 34 sanctificationē desertā, & altare profanātū, & portas euulsas, & in atrijs virgulta nata sicut in saltu, vel in motibus 35 & pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua, & planxerunt planctu magno, & imposuerunt cinerē super caput suum. & ceciderūt in faciē super terrā, & exclamauerunt tubis signorum, & clamauerunt in celū. Tunc ordinauit Iudas

1. Reg. 17. 50
 1. Reg. 14. 6
 13.

das viros, vt pugnarent aduersus eos, qui erāt in arce, donec emundaret sancta. * Et elegit sacerdotes sine macula voluntē habētes in lege Dei; & munda-
uerūt sancta, & tulerunt lapides con-
minationis in locū immundū. * Et cogi-
tauit de altari holocaustorū, quod pro-
fanatū erat, quid de eo faceret. * Et inci-
dit illis consiliū bonū vt destruerent il-
lud: ne forte illis esset in opprobrium,
quia contaminauerunt illud Gentes, &
demoliti sunt illud. * Et reposerūt la-
pides in mōte dom⁹ in loco apto, quo-
adusq; veniret propheta, & responderet
de eis. * Et accepit lapides integros
secundū legē: & ædificauerunt altare
nouū, secundū illud, quod fuit prius: &
ædificauerunt sancta, & quæ intra
domū erāt intrinsecus: & ædem & atria
sanctificauerunt. * Et fecerunt vasa fan-
cta noua, & intulerūt candelabrū: & al-
tare incensorū, & mensam in tēplum. * Et
incensum posuerunt super altare, & ac-
cenderūt lucernas quæ super candelabrū
erāt, & lucebāt in templo. * Et posuerūt
super mensam panes, & appenderunt
vela, & consummauerunt omnia opera
quæ fecerant. * Et ante matutinū surre-
xerunt quinta & vigesima diē mēsis no-
ui (hic est mēsis Casseu) centesimi qua-
dragesimi octauū anni: & obtulerūt sa-
crificiū secundū legē, super altare ho-
locaustorum nouum, quod fecerūt. * Se-
cundum tēpus & secundū diē, in qua
contaminauerūt illud gentes, in ipsa re-
nouatū est in canticis & citharis: & cy-
nistris: & in cymbalis. * Et cecidit omnis
popul⁹ in facie, & adorauerunt, & ben-
dixerūt in cælū eū, qui prosperauit eis.
* Et fecerūt dedicationem altaris diebus
octo, & obtulerūt holocausta cū lætitia
& sacrificiū salutaris & laudis. * Et or-
nauerūt faciem tēpli coronis aureis: &
scutulis: & dedicauerūt portas, & pasto-
phoria, & imposuerunt eis ianuas. * Et
facta est lætitia in populo magna valde,
& auersum est opprobrium Gentium.

[[Joan
10. d.
22.

[[Et statuit Iudas, & fratres eius, & vni-
uersa ecclesia Israël, vt agatur dies de-
dicationis altaris in tēporibus suis, ab
anno in annū, per dies octo, a quinta &
vigesima diē mēsis Casseu, cū lætitia &
gaudio. * Et ædificauerūt in tempore illo
mōtem Sion, & per circuitū muros al-
tos, & turres firmas, nequādo venirent
Gētes, & conculcarent eum, sicut antea
fecerunt. * Et collocauit illic exercitū, vt
seruaret eum, & muniret eum ad custo-
diendam Bethsurā, vt haberet populus
munitionem contra faciem Idumææ.

C A P. V.

Percussit Iudas plurimas Gentes fini-
timas: obsequiosque Galaaditas & Gali-
leos ipse vna cum fratre Simone liberari
& deuitio semel atque iterum Time-

theocapraque ciuitate Ephron, quæ tra-
suum ipsi prabere noluerat, & omni ma-
sculo ipsius inirempio; tandem integro
numero latī reuertuntur in montem
Sion ad sacrificandum Domino: inereat
qui reliqui fuerāt duces in Ierusalem, dum
contra Iudæ præcepit pugnare aduer-
sus Gentes, caduntur: Iudas verò per-
currit Chebron & Azotum, subuerfit
ipsarum simulachris

ET factum est, vt audierunt Gentes in
circuitu, quia ædificatum est altare,
& sanctuarium sicut prius, irate sunt val-
de: * & cogitabāt tollere genus Iacob,
qui erāt inter eos: & cœperunt occide-
re de populo, & persequi. * Et debellabat
Iudas filios Esau in Idumæa, & eos qui
erāt in Acrabathane, quia circūfede-
bāt Israhēlitas, & percussit eos plaga magna.
* Et recordatus est malitiæ filiorum Bēā,
qui erāt populo in laqueum, & in scan-
dalū, infidiātes ei in via. * Et cōclusi sūt
ab eo in turribus, & applicuit ad eos, &
anathematizauit eos, & incendit turres
eorū igni, cū omnib⁹ qui in eis erāt. * Et
trāsiiuit ad filios Ammō, & inuenit ma-
nū sortem, & populū copiosū, & Timo-
theū ducē ipsorum: & cōmisit cum eis
prælia multa, & cōtriti sūt in conspectu
eorum, & percussit eos: * & cepit Gazer
ciuitatē, & filias eius, & reuerſus est in
Iudæā. * Et congregatæ sunt gentes quæ
sunt in Galaad, aduersus Israhēlitas quæ
erant in finibus eorū, vt tollerēt eos: &
fugerūt in Dathemā munitiōē, & mi-
serunt litteras ad Iudam & fratres eius,
dicentes: Congregatæ sunt aduersū nos
gentes per circuitū, vt nos auferāt: * &
paratū venire, & occupare munitiōē, in
quam cōfugimus: & Timotheus est dux
exercitus eorū. Nūc ergo veni, & eripe
nos de manibus eorū, quia cecidit mul-
titudine de nobis. * Et oēs fratres nostri,
qui erāt in locis Tubin, interfecisti sūt: &
captiuas duxerūt vxores eorū, & natos,
& spolia, & peremerūt illic ferē mille
viros. * Et adhuc epistolæ legebantur, &
ecce alij nūtiij venerūt de Galilæa con-
fissis tunicis, nuntiantes secundū verba
hæc: * Adicentes conuenisse aduersum se
à Ptolemaida & Tyro, & Sidone: & re-
pleta est omnis Galilæa alienigenis, &
nos consumant. * Vt audiuit autem Iu-
das, & populus sermones istos, conuenit
ecclesia magna cogitare quid facerent
fratribus suis, qui in tribulatione erant,
& expugnabātur ab eis. * Dixitq; Iudas
Simoni fratri suo: Elige tibi viros & va-
de, & libera fratres tuos in Galilæa: ego
autem, & frater meus Ionathas ibimus
in Galaaditim: * Et reliquit Iosephum
filium Zachariæ, & Azariam duces po-
puli, cum residuo exercitu in Iudæa ad
custodiā: & præcepit illis dicens: Præ-
estote populo huic: & nolite bellū cō-
mittere

M A

niculus, vt dissoluerem germanitatem inter Iudam & Israël. * Et dixit Ihs ad 15
me: Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti.
* Quia ecce ego suscitabo pastorem in 16
terra, qui derelicta non visitabit, disper-
sum non queret, & contritum non sanabit,
& id quod stat, non enutriet, & carnes
pinguium comedet, & vngulas eorum dis-
soluet. * O pastores & idoli, derelinquens 17
greges: gladius super brachium eius, &
super oculum dextrum eius: brachium
eius ariditate siccabitur & oculus dex-
ter eius tenebre facientur obscurabitur.

C A P. X I I.

Iuda & Ierusalem à variis regni affli-
gentur, sed rursum reducti filij Israël
in terram suam superiores erunt his
qui se afflixerant: effusioque à Domino
spiritus gratia super habitatores Ieru-
salem, aspiciet ad eum quem confixe-
runt, & super eum dolentur, plangen-
tes, singula familia seorsum.

Nus verbi Dñi super Israël, dicit 1
Dñs extendens caeli, & fundas ter-
ræ, & fingens spiritus hominis in eo: * Ec- 2
ce ego ponam Ierusalem superliminare cra-
pule: omnibus populis in circuitu, sed
& Iuda erit in obsidione contra Ierusa-
lém. * Et erit: In die illa ponam Ierusalem 3
lapidem oneris cunctis populis: omnes
qui senabunt eam, concisione lacerabun-
tur: & colligetur aduersus eam omnia re-
gina terræ. * In die illa dicit Dñs, percu- 4
tia omne equum in stupore, & alen-
sor eius in anientia: & super domum Iuda
aperiam oculos meos, & omne equum
populorum percutiam cecitate. * Et dicet 5
duces Iuda in corde suo: Confortentur
mihi habitatores Ierusalem in Dño exer-
cituum Deo eorum. * In die illa ponam 6
duces Iuda sicut caminum ignis in lignis,
& sicut faciem ignis in fenio: & deuora-
bunt ad dexteram, & ad sinistram omnes
populos in circuitu: & habitabitur Ieru-
salem rursus in loco suo in Ierusalem. * Et 7
saluabit Dñs tabernacula Iuda, sicut in
principio: vt non magnificet gloriatur
domus Dauid, & gloria habitatum Ieru-
salem contra Iudam. * In die illa prote-
get Dñs habitatores Ierusalem, & erit
qui offederit ex eis in die illa, quasi Da-
uid, & domus Dauid quasi Dei, sicut An-
gelus Dñi in conspectu eorum. * Et erit 9
in die illa: querat coterere omnes Gētes,
quæ veniunt contra Ierusalem. * Et effun-
da super domum Dauid, & super habi-
tatores Ierusalem spiritum gratia, & pre-
|| Ioan. cum, & aspiciet ad me, quem confixe-
19. runt: & plangent eum placent, quasi super
g. 37. vnguentum, & dolebit super eum, vt
doleri solet in morte primogeniti: * In
die illa magnus erit plangens in Ierusa-
|| 2 Par. 18. lem, sicut plangens Achaz in campo
35. Mageddon. * Et plangent terra: familiae
d. 22. & familiae seorsum: familiae domus Da-

uid seorsum, & mulieres eorum seor-
sum: familiae domus Nathan seorsum,
& mulieres eorum seorsum: familiae
domus Leui seorsum, & mulieres eo-
rum seorsum: familiae Semai seorsum, &
14 mulieres eorum seorsum. * Omnes fa-
milie reliquæ, familiae, & familie seor-
sum, & mulieres eorum seorsum.

C A P. X I I I.

Cum fueris fons patens domui Dauid
in ablucione peccatorum, tollentur ido-
la, & pseudopropheta à sibi charissimis
lapidabuntur: quæ sint: plaga in medio
manuum: percutiendus pastor, & oues
dispergenda: duæ partes hominum di-
spersæ in omni terra, & tertia per
ignem probabitur.

In die illa erit fons patens domui Da-
uid, & habitantibus Ierusalem in ab-
lutione peccatorum: & menstruat. * Et 1
erit in die illa, dicit Dñs exercituum: 2
Disperdam nomina idolorum de terra, d. 13.
& non memorabuntur ultra, & pseudo-
prophetas, & spirituum immundum au-
feram de terra. * Et erit, cum propheta-
uerit quispiam ultra, dicent ei pater 3
eius, & mater eius, qui genuerunt eum:
Non vines: quia mendacium locutus es
in nomine Dñi, & configent eum pater
eius & mater eius, genitores eius, cum
4 prophetauerit. * Et erit: In die illa con-
fundentur, prophetae, vnusquisque ex
visione sua cum prophetauerit: nec ope-
rientur pallio saccino vt mentiantur: 5
sed dicet: Non sum propheta, homo
agricola ego sum: quoniam Adam
exemplum meum ab adolescentia mea. 6
* Et dicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in
medio manuum tuarum? Et dicet: his
plagatus sum in domo eorum, qui dili-
gebant me. * Framea suscitare super pas-
torem meum, & super virum coheren-
tem mihi, dicit Dñs exercituum: || percu- || Marc
tute pastorem, & dispergent oues: & 26.
conuertam manum meam ad paruulos. 7
* Et erunt in omni terra, dicit Dñs: par-
tes duæ in ea dispergentur, & deficient: 8
& tertia pars relinquetur in ea. * Et du- 9
cam tertiam partem per ignem, & vram
eos sicut vritur argentum: & probabo
eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit
nomen meum: & ego exaudiam eum.
Dicam: Populus meus es; & ipse di-
cit: Dominus Deus meus.

C A P. X I V.

Postquam Ierusalem passa fuerit cap-
tuitatem, aliaque afflictiones à Gen-
tibus, erit dies nota Dominocum exibat
aqua viua de Ierusalem & filij Israël
reuerterentur, habitaturi secure in Ieru-
salem: percutietque Dominus plagas
Gentes quæ pugnaverunt aduersus Ieru-
salem, & horum reliquia ascendent,
vt adorēt Dominum in Ierusalem, san-
ctumque erit quod est super fransum equi.

Ecce venient dies Domini, & diui-
dentur spolia tua in mediou. * Et
congregabo omnes Gentes ad Ierusa-
lem in praelium, & capietur ciuitas, &
vastabitur & domus mulieres violabun-
tur: & egredietur media pars ciuitatis
in captiuitatem, & reliquum populi
non auferetur ex vrbe. * Et egredietur
Dominus, & praeliabitur contra Gentes
illas, sicut praelius est in die certami-
nis. * Et stabunt pedes eius in die il-
la super Montem Oliuarum, qui est cō-
tra Ierusalem ad Orientem: & scindetur
mons Oliuarum ex media parte sui ad
Orientem, & ad Occidentem, praepto
gradi valde: & separabitur mediū mō-
ris ad Aquilonem, & mediū eius ad Mer-
ridiem. * Et fugietis ad vallem montium
eorum, quoniam coniungetur vallis mon-
tium vsq; ad proximū: & fugietis sicut
fugistis à facie terræ motus in diebus
Oziz regis Iuda: & veniet Dñs Deus
meus, omnesque sancti cum eo. * Et erit
in die illa: Non erit lux, sed frigus &
gelu. * Et erit dies vna, quæ nota est Dño
non dies, neq; nox: & in tēpore vesperi
erit lux. * Et erit in die illa. Exibunt
aquæ viuæ de Ierusalē, medium earum
ad mare Orientale, & mediū earum ad
mare nouissimū in zēate, & in hieme
erunt. * Et erit Dñs rex super omnē ter-
rā: in die illa erit Dñs vnus, & erit no-
men eius vnum. * Et reuerteretur omnis
terra vsq; ad desertum, de colle Rēmon
ad Austrum Ierusalē: & exaltabitur, &
habitabit in loco suo, à porta Benjamin
vsq; ad locum portæ prioris, & vsq; ad
portam angulorum: & à turre Hananeel
vsq; ad torcularia regis. * Et habitabunt
in ea, & anathema non erit amplius: sed
sedebit Ierusalem secura. * Et hæc erit
plaga, quæ percutiet Dñs omnes Gētes,
quæ pugnaverunt aduersus Ierusalem:
tabescent caro vniuscuiusq; stantis super
pedes suos, & oculi eius cōtrahescent in
foraminibus suis & lingua corū conta-
bescent in ore suo. * In die illa erit tu-
multus Dñi magnus in eis: & apprehen-
det vir manum proximi sui, & confere-
ret manus eius super manum proximi
sui. * Sed & Iudas pugnabit aduersus
Ierusalem: & congregabuntur diuitie
omnium Gentium in circuitu aurum, &
argentum, & vestes multæ satis. * Et sic
erit ruina equi, & muli, & cameli, &
asini, & omnium iumentorum, quæ fue-
runt in castris illis, sicut ruina hæc. * Et
omnes qui reliqui fuerint de vniuersis
Gentibus, quæ venerunt contra Ierusa-
lem, ascendent ab anno in annum, vt
adorent Regem, Dñm exercituum, &
celebrent festiuitatem tabernaculorum.
* Et erit: qui non ascenderit de fami-
liis terræ ad Ierusalem, vt adoret Re-
gem, Dñm exercituum, non erit su-

per eos imber. * Quod & si familia Æ-
gypti non ascenderit, & non venerit:
nec super eos erit, sed erit ruina, quæ
percutiet Dominus omnes Gentes, quæ
non ascenderint ad celebrandam festi-
uitatem tabernaculorum. * Hoc erit
peccatum Ægypti, & hoc peccatum
omnium Gentium quæ non ascenderint
ad celebrandam festiuitatem taberna-
culorum. * In die illa erit quod super
frenum equi est, sanctum Domino, &
erunt lebetes in domo Domini quasi
phialæ coram altari. * Et erit omnis le-
bes in Ierusalem, & in Iuda sanctifica-
tus Dño exercituum: & venient omnes
immolantes, & sument ex eis, & co-
quent in eis: & non erit mercator vltra
in domo Dñi exercituum in die illo.

PROPHETIA

MALACHIE.

CAPVT PRIMVM.

Prophetia Malachia ad Israël, quem Dominus arguit ingrati tudinis, quod non agnoscebat se in Iacob unde descendere, dilectum, reiecto Esau cum populo suo: ideo conuenitur se ab Israël non honorari: neque timeri, quodque sacerdotibus despiciant nomen Domini, quorum reiecit sacrificia, gratiam habens oblationem mundam quæ in omni loco ei offertur.

Nus verbi Dñi ad Israël in ma-
nu Malachiz. * Dilexi vos, dicit
Dñs, & dixistis: In quo dilexi-
sti nos: Nōne frater erat Esau
Jacob, dicit Dñs, & dilexi Iacob. * Esau
autem odio habui? & posui montes
eius in solitudinem, & hereditatē eius
in dracones deserti. * Quod si dixerit
Idumæa: Destructi sumus, sed reueren-
tes ædificabimus quæ destructa sunt:
Hæc dicit Dominus exercituum: Isti
ædificabunt, & ego destruiam: & voca-
buntur termini impietatis, & populus,
cui iratus est Dominus vsque in æter-
num. * Et oculi vestri videbunt: & vos
diceris: Magnificetur Dominus super
terminum Israël. * Filius honorat pa-
trem, & seruus dominum suum: si er-
go Pater ego sum, vbi est honor meus?
& si Dominus ego sum, vbi est timor
meus? dicit Dominus exercituum ad
vos, o sacerdotes, qui despiciatis nomen
meum, & dixistis: In quo depeximus
nomen tuum? * Offeritis super altare
meum panem pollutum, & dicitis: In
quo pollumus te? in eo quod dicitis:
Mensa Domini despecta est. * Si offera-
tis cæcum ad immolandum, nōne ma-
lum est? & si offeratis claudum, & lan-
guidum

172
gnum, nonne malum est? offer illud
duci tuo, si placuerit ei, aut si suscep-
erit faciem tuam, dicit Dñs exercituum.
Et nunc deprecamini vultum Dei vt
misereatur vestri (de manu enim vestra
factum est hoc) si quomodo suscipiat
facies vestras, dicit Dñs exercituum.
Quis est in vobis, qui claudat ostia, &
incendat altare meum gratuitò? non est
mihi voluntas in vobis, dicit Dñs exer-
cituus: & munus non suscipiam de manu
vestra. || Ab ortu enim solis vsque ad
occasum, magnum est nomen meum in
Gentibus: & in omni loco sacrificatur:
& offertur nomini meo oblatio munda:
quia magnum est nomen meum in Gen-
tibus, dicit Dominus exercituum. Et
vos polluistis illud in eo quod dicitis:
Mentia vltra contaminata est: & quod su-
perponitur, contèptibile est, cum igne,
qui illud deuorat. Et dixistis: Ecce de
labore, & exustastis illud, dicit Dñs
exercituus, & intulistis de rapinis clau-
dum & languidum, & intulistis munus:
numquid suscipiā illud de manu vestra
dicit Dñs? Maledictus dolosus, qui ha-
bet in grege suo malculum & votum fa-
ciens, immolat debile Dño: quia Rex
magnus ergo, dicit Dñs exercituum, &
nomen meum horribile in Gentibus.

CAPVT II.

Comminatur Dominus se maledictu-
rum benedictionibus sacerdotum, nisi
respiciant: ipsi enim legem contem-
nunt, irritum facientes pactum Leui,
qui hic laudatur: transgressus est &
Iuda ducens alienigenas, quapropter
non respiciet deinceps Dominus ad sa-
crificium eorum: de vxore diligenda, seu
dimittenda: laborare fecerunt Domi-
nus in sermonibus suis.

11. a. 26. b. 14. 28. b. 15.
[Leui.] E T nunc ad vos mādātum hoc, o sa-
cerdotes. || Si nolueritis audire & si
nolueritis ponere super cor, vt detis
gloriā nomini meo, ait Dñs exercituus:
mittam in vos egestatē, & maledicā be-
nedictionibus vestris, & maledicā illis:
quoniam non posuistis super cor. Ecce
ego proiciā vobis brachiū & dispergā
super vultū vestrū stercus solēnitatum
vestrarū, & assumet vos secum. Et scie-
ris quia misi ad vos mandatum istud, vt
esset pactum meum cū Leui, dicit Dñs
exercituus. Pactum meum fuit cum eo
vitæ, & pacis: & dedi ei timorem, & ti-
muit me, & à facie nominis mei pau-
ebat. Lex veritatis fuit in ore eius, &
iniquitas non est innēta in labiis eius:
in pace & in xquitate ambulauit mecū,
& inultus auertit ab iniquitate. Labia
enim sacerdotis custodiēt scientiam, &
legem requirēt ex ore eius: quia ange-
lus Dñi exercituus est. Vos autē reces-
sistis de via, & scandalizastis plurimos
in lege: irritum fecistis pactū Leui, dicit

9 Dñs exercituum. *Propter quod & ego
dedi vos contèptibiles, & humiles om-
nibus populis, sicut non seruastis vias
meas, & accepistis faciem in lege. || Num-
quid non pater vnus omnium nostrum?
numquid non Deus vnus creauit nos?
quare ergo despiciat vnusquisque nos-
trum fratrem suū, violans pactū patrum
nostrorum? Transgressus est Iuda, &
abominatio facta est in Israël, & in Ie-
rusalē: quia contaminauit Iudas sancti-
ficationem Dñi, quam dilexit, & habuit
filium Dei alieni. Disperdet Dñs virum
qui fecerit hoc, magistrū, & discipulum
de tabernaculis Iacob, & offerentem mu-
nus Dño exercituus. Et hoc rursum fe-
cistis, operiebatis lacrymis altare Dñi,
stetu, & mugitu, ita vt non respiciam
vltrā ad sacrificiū, nec accipiam placabile
quid de manu vestra. Et dixistis: Quam
ob causā? quia Dñs testificatus est inter
re, & vxorem pubertatis tuæ, quā tu de-
spexisti: & hæc particeps tuā, & vxor
scederis tui. Nonne vnus fecisti, & resi-
duum spiritus eius est? Et quid vnus
queritis, nisi semen Dei? Custodite ergo
spiritū vestrum, & vxorem adolescentiæ
tuæ noli despiciere. Cū odio habue-
ris, dimitte, dicit Dñs Deus Israël: ope-
riet autem iniquitas vestimentum eius,
dicit Dñs exercituus, custodite spiritum
vestrum, & nolite despiciere. Laborare
fecistis Dñm in sermonibus vestris, &
dixistis: In quo cum fecimus laborare?
In eo quod dicitis: Omnis qui facit ma-
lū, bonus est in conspectu Dñi, & tales
ei placēt, aut certe vbi est Deus iudicij.

CAP. III.

De praeursore Christi, & huius aduen-
tu, ac futuro iudicio, qui purgatis filiis
Leui gratum habeat sacrificium Iuda
& Ierusalem: comminatur sceleratis
grauem vltionem: quos tamen ad se
reuocat plurima bona conuersis promi-
tens: conqueritur de ingratitude filio-
rum Israel, & quod ipsum in decimis
suis confangant, quodque dicant Deo non
esse cura suos cultores, cuius contrarium
tandem experientur.

1. 2. 3. 4. 5.
E Cce ego mitto Angelū meū, & præ-
parabit viam ante faciem meam: Et
statim veniet ad templum suum Domi-
nator, quem vos queritis: & Angelus
testamenti, quem vos vultis. Ecce venit,
dicit Dñs exercituum. Et quis poterit
cogitare diē aduentus eius, & quis sta-
bit ad videndum eum? Ipse enim quasi
ignis conflagans, & quasi herba fullonis:
& sedebit conflagans, & emundans ar-
gentum: & purgabit filios Leui, & cola-
bit eos quasi aurum, & quasi argentum,
& erunt Dño offerentes sacrificia in iu-
stitia. Et placebit Dño sacrificium Iu-
da, & Ierusalē sicut dies sæculi, & sicut
anni antiqui. Et accedam ad vos in
iudi

Zach.
1. 4. 3.

iudicio, & ero testis vobis maleficis, & adulteris, & peruriis, & qui calumniantur mercedē mercenarij, viduas & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timerunt me, dicit Dñs exercituum.*
 6 Ego enim Dñs, & non mutor, & vos filij Iacob non estis consupti. * A dieb' enim
 7 patrum vestrorū recessistis, & legitimis meis, & non custodistis. // Reuertimini ad me, & reuertar ad vos, dicit Dñs exercituum. Et dixistis: in quo reuertemur?
 8 * Si affiget homo Deum, quia vos configitis me? Et dixistis: in quo configimus te? In decimis, & in primitiis. * Et in penuria vos maledicti estis, & me vos configitis gens tota. * Inferte omnem decimā in horreū, & sit cibus in domo mea, & probate me super hoc, dicit Dñs, si non aperuerō vobis catenas celi, & effunderē vobis benedictionē vsque ad abundantiam, & increpabo pro vobis deuorantē, & non corrumpet fructum terræ vestræ: nec erit sterilis vinea in agro, dicit Dñs exercituum. * Et beatos vos dicent omnes Gentes: eritis enim vos terra desiderabilis, dicit Dñs exercituum.*
 13 Inualuerunt super me verba vestra dicit Dñs. * Et dixistis: Quid locuti sumus contra te? Dixistis: Vanus est, qui seruit Deo: & quod emolumentū quia custodiimus præcepta eius, & quia ambulauimus tristes coram Dño exercituum? ergo
 15 nūc beatos dicimus arrogantes: si quid edificati sunt facientes in pietatem, & tentauerunt Deum, & salui facti sunt.*
 16 Tunc locuti sunt timentes Dñm: vnusquisque cum proximo suo. Et attendit Dñs, & audiuit: & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dñm, & cogitantibus nomen eius.* Et erunt michi, ait Dñs exercituum, in die qua ego facio, in peculium, & parcam eis, sicut parci vir filio suo seruienti sibi. * Et
 18 conuertermini, & videbitis quid sit inter iustum & impium: inter seruientem Deo, & non seruientem ei.

C A P. I V.

Dies Domini inflammabit omnes facientes impietatem, euulsā ipsorum radice, orietur sol iustitiae Deum timentibus, qui calcabunt impios: iuber reminisci legis Moysi: Elias antequam veniat dies Domini mittendus prædicatur, qui conuertat cor parum ad filios.

Ecce enim dies venit luccēsa quasi caminus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem, stipula: & inflammabit eos dies veniens, dicit Dñs exercituum, quæ non derelinquet eis radicem & germen. // Et orietur vobis timentibus nomen meum Sol iustitiæ, & sanitas in pennis eius & egrediemini & salietis sicut vituli de armento. * Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in die qua ego

Zach.
2. 78.

facio, dicit Dñs exercituum. // * Memen-
 4 tore legis Moysi serui mei, quam mandauit ei in Horeb ad omnem Israel, præcep-
 5 ta, & iudicia. // Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam antequam veniat
 6 dies Dñi magnus, & horribilis. * Et conuerteret cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte veniamus
 7 & percutiamus terram anathemate. 9. b. 10
Luc. 1
b. 17.

LIBER PRIMVS
MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

Mortuo Alexandro Magno qui Dariū percusserat, successit eandem in Gracia Antiochus illustris: sub quo scelerari quidam ex filiis Israel profanarunt Ierusalem: Antiochus autem, deuictō Ptolemaeo rege Ægypti, inuasit Ierusalem: & ablatis omnibus vasis templi ac thesauris, fecit eadem magnam, vnde orius est ingens plantus: simile fecit & principis erubescorū ab eo missus incensa Ierusalem plurimisque in capritiarum ductis. Antiochus leges idololatrarum Iudeis statuit, ablatis cunctis diuini cultus caeremoniis, & edificare idolo desolationis, venientes misere trucidans: cuius edicta plurimi impy secuti sunt, pꝛ vtrō respuerunt, mortem potius subire parati.

Et factum est, postquā percussit Alexander Philippi Macedo, qui primus regnouit in Gracia, egressus de terra Cethim, Dariū regē Persarū, & Medorum: constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terræ: & pertransiit vsque ad fines terræ: & accepit spolia multitudinis Gentium: & filuit terra in conspectu eius. * Et cōgregauit virtutē & exercitū fortē nimis: & exaltatū est, & eleuatū cor eius: & obtinuit regiones gentium, & tyrānos, & facti sunt illi in tributū. * Et post hæc decidit in lectum, & cognouit quia moreretur.
 7 * Et vocauit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti à iuuentute: & diuise illis regnum suum, cum adhuc vineret. * Et regnauit Alexander annis duodecim
 9 & mortuus est. * Et obtinuerunt pueri eius regnum, vnusquisque in loco suo:
 10 * & imposuerunt omnes sibi diadematā post mortem eius, & filij eorū potē eos
 11 annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. * Et exiit ex eis radix peccatrix, Antiochus illustris, filius Antiochi regis qui fuerat Romæ obfēs: & regnauit in anno centesimo trigesimo septimo regni Græcorum. * In diebus illis exierunt ex Israël filij iniqui & susce-
 12 runt

174 runt multis, dicentes : Eamus, & disponamus testamentum cum Gentibus, quæ circa nos sunt : quia ex quo recessimus ab eis, inuenerunt nos multa mala. ^E173 bonus visus est sermo in oculis eorum. ^E174 Et desinuerunt aliqui de populo, & abierunt ad regem : & dedit illis potestatem ut facerent iustitiam Gentium. ^E175 Et ædificauerunt gymnasium in Ierosolymis secundum leges Nationum : & fecerunt sibi præputia, & recesserunt à testamento sancto, & iuncti sunt Nationibus, & vendidati sunt ut facerent malum. ^E176 Et paratum est regnum in conspectu Antiochii, C & cepit regnare in terra Ægypti, ut regnaret super duo regna. ^E177 Et intravit in Ægyptum in multitudine graui, in curribus, & elephatis, & equitibus, & copiosa manu multitudinis : & constituit bellum aduersus Ptolomæum regem Ægypti, & veritas est Ptolomæus à facie eius, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. ^E178 Et comprehedit ciuitates munitas in terra Ægypti : & accepit spolia terræ Ægypti. ^E179 Et conuerit Antiochus, postquam percussit Ægyptum in centesimo & quadragesimo tertio anno : & ascendit ad Israël, & ascendit Ierosolymam in multitudine graui. ^E180 Et intravit in sanctificationem cum superbia, & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum : quod in facie templi erat : & conuoluit omnia. ^E181 Et accepit argentum, & aurum, & vasa concupiscibilia, & accepit thesauros oculos, quos inuenit : & sublati omnes homines abiit in terram suam. ^E182 Et fecit cadere hominum, & locutus est in superbia magna. ^E183 Et factus est planctus magnus in Israël, & in omni loco eorum : & ingemuerunt principes, & seniores, virgines, & iuuenes infirmati sunt : & speciositas mulierum immutata est. ^E184 Omnis maritus sumpsit lamentum : & quæ sedebant in thoro maritali, lugebant : & comortata est terra super habitantes in ea, & vniuersa domus Jacob induit confusionem. ^E185 Et post duos annos dierum misit Rex principem tributorum in ciuitates Iudæ, & venit Ierosalem cum turba magna. ^E186 Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo : & crediderunt ei. ^E187 Et irruit super ciuitatem repente, & percussit eam plaga magna, & perdidit populum multum ex Israël. ^E188 Et accepit spolia ciuitatis : & succendit eam igni, & destruxit domos eius, & muros eius in circuitu : & captiuas duxerunt mulieres, & natos, & pecora possederunt. ^E189 Et ædificauerunt ciuitatem David muro magno & firmo & turribus firmis, & facta est illis in arce : & posuerunt illic gentem peccatricem, &

E viros iniquos, & conualuerunt in ea : & posuerunt arma, & escas, & congregauerunt spolia Ierosalem, & reposuerunt illic : & facti sunt in laqueum malignum. ^E190 Et factum est hoc ad insidias sanctificationi, & in diabolum malum in Israël : & effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis, & contaminauerunt sanctificationem. ^E191 Et fugerunt habitatores Ierosale propter eos, & facta est habitatio exterorum, & facta est externa semini suo, & nati eius reliquerunt eam. ^E192 Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo, [] dies festi eius conuersi sunt in luctum, sabbata eius in opprobrium, honores eius in uilium. ^E193 Secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius : & sublimitas eius conuersa est in luctum. ^E194 Et scripsit rex Antiochus omni regno suo, ut esset omnis populus vnus : & relinqueret vnusquisque legem suam. ^E195 Et consenserunt omnes Gentes secundum verbum regis Antiochii : & multi ex Israël consenserunt seruituti eius, & sacrificauerunt idolis, & coinquinauerunt sabbatum. ^E196 Et misit Rex libros per manus nuntiorum in Ierosalem, & in omnes ciuitates Iudæ, ut sequerentur leges Gentium terræ, & prohiberent holocausta, & sacrificia, & placationes fieri in templo Dei, & prohiberent celebrari sabbatum, & dies solemnes : & iussit coinquinari sancta, & sanctum populum Israël. ^E197 Et iussit ædificari aras, & templa, & idola, & immolari carnes suillas, & pecora communia, & relinquere filios suos incircumcisos, & coinquinari animas eorum in omnibus immundis, & abominationibus, ita ut obliuiscerentur legem, & immutarent omnes iustificationes Dei. ^E198 Et quicumque non fecissent secundum verbum regis Antiochii, morerentur. ^E199 Secundum omnia verba hæc scripsit omni regno suo : & proposuit principes populo, qui hæc fieri cogent. ^E200 Et insurrexerunt ciuitatibus Iudæ sacrificare. ^E201 Et congregati sunt multi de populo ad eos, qui dereliquerant legem Domini : & fecerunt mala super terram. ^E202 Et effugauerunt populum Israël in abditiis, & in absconditis fugitiuorum locis. ^E203 Die quintadecima mensis Casleu, quinto & quadragesimo & centesimo anno, ædificauit Rex Antiochus abominandum idolum desolationis super altare Dei, & per vniuersas ciuitates Iudæ in circuitu ædificauerunt aras : & ante ianuas domorum, & in plateis incendebant thura, & sacrificabant : & libros legis Dei combusserunt igni, scindentes eos : & apud quemcumque inueniebatur libri testamenti Domini, & quicumque obseruabat legem Domini, secundum edictum regis trucidabat eum. ^E204 In

virtute

virtute sua faciebāt hęc populo Israhē,
qui inueniebatur in omni mēse & mēse
in ciuitatibus. * Et quinea & vigesima
die mēsis sacrificabant super arā, quę
erat contra altare. * Et mulieres, quę
circūdebant filios suos, trucidabantur
secūdum iussum regis Antiochi, & sus-
pēdebant pueros ā ceruicibus per uni-
uersas domos eorum; eos qui circūci-
derant illos, trucidabant. * Et multi de
populo Israhel deficiētur apud se, ut non
manducarent immunda; & elegerunt
magis mori quā cibus cōquinari
immundis; & noluerunt infringere le-
gem dei sanctā; & trucidati sunt: facta
est ita magna super populum valde.

CAP. I L.

*Marthas cum filiis luger afflicti-
onem ciuitatis, & sanctorum profanationem
offensisse signis, multas, respon-
dit his qui a rege missi erant, nec se,
nec cognationem suam impio decreto
obtemperaturos: occisisque idololatriæ
Iudæ & regis ministro: fugit cum filiis
in montes: & plurimi nolentes obtempe-
rare cruciantur, cum nolent sabbato
inimicis resistere: Marthas collecto
piorum exercitu, renouat Dei cultum
destructæ idololatriæ, & agone Antiochi
præsidio: & moriturus hortatur filios,
et patrum exemplo semper teneant
legem Domini, dans Simonem fidum
suum in consulem, & Iudam in mi-
liti principem.*

IN diebus illis surrexit Mathathias fi-
lius Ioannis, filij Simeonis, sacerdos
ex filijs Ioarib ab Ierusalem, & cōlēdit
in Monte Modin: * & habebat filios
quinque, Ioannē, qui cognominabatur
Gaddis: * & Simonē, qui cognominaba-
tur Thafi: * & Tudā, qui vocabatur Ma-
chabazus: * & Eleazarū, qui cognomi-
nabatur Abaron: & Ionathā, qui cognomi-
nabatur Apphus: hī viderunt mala, quæ
fiebant in populo Iuda: & in Ierusalem.
* Et dixit Mathathias: Vx, mihi, vultis
natus sum videre contritionem populi
mei, & contritionem ciuitatis sanctæ, &
sedere illic, cū datur in manibus inimi-
corum? Sancta in manu extraneorū
facta sunt: templum eius sicut homo igno-
bilis. Vasa glorię eius captiua abdu-
cta sunt: truncati sunt senes eius in pla-
teis & iuuenes eius ceciderūt in gladio
inimicorū. * Quæ gens non hereditauit
regnū eius, & non obtinuit spolia eius.
* Omnis compositio eius ablata est. Quæ
erat libera, facta est ancilla. Et ecce sã-
cta nostra, & pulchritudo nostra, & cla-
ritas nostra desolata est, & cōquina-
uerūt ea gentes. * Quod ergo vobis adhuc
vivere? * Et scidit vestimenta sua Ma-
thathias, & filij eius: & operuerunt se ci-
licijs, & plangerunt valde. * Et venerunt
illuc qui missi erant à rege Antiocho, vt

cogeret eos, qui confugerat in ciuitate
Modim: immolate & accendere thura, &
16 a lege Dei discedere. * Et multi de po-
pulo Israël consentientes accesserunt ad
eos: sed Mathathias & filij eius constan-
17 ter steterunt. * Et respondentes qui mis-
erant ab Antiocho, dixerunt Mathathias:
Principes & clarissimos, & magnos es in
hac ciuitate, & ornatus filiis & fratri-
18 bus. * Ergo accede prior: & fac iussu re-
gis: sicut fecerunt oēs gentes, & viri Iuda-
& qui remanserunt in Ierusalē: & eris tu
& filij tui inter amicos regis: & amplifi-
catus auro, & argēto, & munerib' mul-
19 tis. * Et respondit Mathathias, & dixit
magna voce: Et si oēs gētes regi Antiocho
obediunt: ut discedat vnusquisque ad
seruitutē legis patrū suorū, & cōsentiat
20 mādātis eius: ego & filij mei, & fratres
mei obediimus legi patrū nostrorū. *
Propitius sit nobis Deus: non est nobis
21 vtile relinquere legem, & iustitias Dei:
C non audiemus verba regis Antiochi, nec
sacrificabimus transgredientes legis no-
22 strae: sed mādāt vlt. eamē altera vi. * Et v-
cescant loqui verba hęc, accessit qui-
dā Iudus in omnium oculis sacrificare
idolīs super aram in ciuitate Modim:
23 secundū iussū regis: & vidit Matha-
thias, & doluit, & contremuerunt renes
eius, & accensus est furor eius secundū
iudiciū legis, & in illius truculentiā cū
24 super arā: sed & viri, quē rex Antio-
chus miserat, qui cōgebant immolare,
occidit in ipso tēpore, & arā destrinxit,
25 & zelatus est legem, sicut fecit Phi-
nees Zamir filio Salomi. * Et exclamauit
Mathathias voce magna in ciuitate, di-
cēs: Omnis, qui zelat habet legis statuen-
26 tes: testamētū, exeat post me. * Et fugit ipse
& filij eius in montes, & reliquerunt
27 quicūque habebant in ciuitate: * Tunc
descenderunt multi querentes iudiciū,
28 & iniuriā, in desertum, * & sederunt ibi
ipsi, & filij eorū, & mulieres eorū, &
pecora eorū: quoniam inuadauerunt
29 super eos mala. * Et renuntiāuit eis viris
D regis, & exercitū, qui erat in Ierusalem
ciuitate David, quoniam discesserunt
viri quidam, qui discesserunt manda-
tum regis: in loca occulta in deserto,
30 & absconderunt post illos multi. * Et statim
perrexerunt ad eos, & constituerunt ad-
uersus eos praelium in die sabato.
31 * & dixerunt ad eos: Resistitis
nunc adhuc? exite, & facite secundū
32 verbum regis Antiochi, & vicietis. * Et
dixerunt: Non exibimus, neque facie-
mus verbum regis, & v pollutamus die-
33 sabatū. * Et contulerunt aduer-
sus eos praelium. * Et non responderunt
34 eis, nec lapidē miserunt in eos, nec
oppellauerunt loca occulta, * dicentes:
Moriamur omnes in simplicitate no-
stra: & testes erunt super nos cāzum, &

terra, quod iniuste perdidit nos. Et in-
 38 tulerunt illis bellum sabbatis: & mortui
 sunt ipsi, & vxores eorum, & filij eorū,
 & pecora eorum, vsq; ad mille animas
 hominum. Et cognouit Mathathias, & 39
 amici eius, & luctum habuerunt super
 eos valde. Et dixit vir proximo suo: Si 40
 omnes fecerimus sicut fratres nostri fe-
 cerunt, & non pugnauerimus aduersus
 gētes pro animabus nostris, & iustifica-
 tionibus nostris: nunc citius disperdent
 nos à terra. Et cogitauerūt in die illa, 41
 dicentes: Omnis homo quicumq; vene-
 rit ad nos in bello die sabbatorum, pu-
 gnemus aduersus eū: & non moriemur
 omnes, sicut mortui sunt fratres nostri
 in occultis. Tunc cōgregata est ad eos 42
 synagoga Assidzorum fortis viribus ex
 Israël, omnis voluntarius in lege: & 43
 omnes, qui fugiebant à malis, additi
 sunt ad eos: & facti sunt illis ad firma-
 mentum. Et collegerunt exercitum, & 44
 perculserunt peccatores in ira sua, &
 viros iniquos in indignatione sua: &
 ceteri fugerūt ad nationes, vt euaderēt.
 Et circūiuit Mathathias, & amici eius, 45
 & destruxerunt aras: & circūciderunt
 pueros incircūcīfos quotquot inueni-
 erunt in finibus Israël: & in fortitudine.
 Et persecuti sunt filios superbi, & prof- 47
 peratum est opus in manibus eorum: & 48
 obtinuerunt legē de manibus gentiū, &
 de manibus regū: & non dederūt cornu
 peccatori. Et appropinquauerunt dies 49
 Mathathie moriendi, & dixit filiis suis:
 Nunc cōfortata est superbia, & castiga-
 tio, & tēpus euerisionis, & ira indigna-
 tionis. Nunc ergo, o filij, emulatores 50
 estote legis, & date animas vestras pro
 testamento patrū vestrorū, & memē- 51
 tote operū patrū, quæ fecerūt in gene-
 rationibus suis: & accipietis gloriā ma-
 gnā, & nomē æternū. Abraham nōne 52
 in tentatione inuentus est fidelis, & re-
 putatū est ei ad iusticiā? Ioseph in tē- 53
 pore angustie suæ custodiuit mandatū,
 & factus est Dñs Egypti. Phinees pa- 54
 ter noster, zelando zelum Dei, accepit
 testamentū sacerdotij æterni. Iesus dñs 55
 impleuit verbū factus est dux in Israël.
 Caleb, dñs testificatur in ecclesia, ac- 56
 cepit hæreditatē. David in sua mise- 57
 ricordia cōsecutus est sedē regni in sa-
 cula. Elias dñs zelat zelatum legis re- 58
 ceptus est in celū. Ananias & Azarias 59
 & Misael credētes, liberati sunt de flā-
 ma. Daniel in sua simplicitate libera- 60
 tus est de ore leonum. Et ita cogitate 61
 per generationē, & generationē: quia
 omnes qui sperant in eum, non infirmā- 62
 tur. Et à verbis viri peccatoris ne ti- 63
 deamini: quia gloria eius stercus & ver- 64
 mis est: hodie extollitur, & cras non
 inuenietur: quia cōuersus est in terram
 suā, & cogitatio eius perit. Vos ergo

filij confortamini, & viriliter agite in
 lege: quia in ipsa gloriosi eritis. Et
 ecce Simon frater vester, scio quod vir
 consilij est: ipsum audite semper, & ipse
 erit vobis pater. Et Iudas Machabeus
 fortis viribus à iuuentute sua, sit vobis
 princeps militiæ, & ipse agat bellum
 populi. Et adducetis ad vos omnes fa-
 ctiores legis: & vindicabit vindictam
 populi vestri. Retribuite retributio-
 nem Gentibus, & intendite in preceptū
 legis. Et benedixit eos, & appositus est
 ad patres suos. Et defunctus est anno
 centesimo & quadragesimo sexto: &
 sepultus est à filiis suis in sepulchris
 patrum suorum in Modin, & planxe-
 runt eum omnis Israël planctu magno.

C A P. I I I.

*Iudas Machabeus dux exercitus pradi-
 carur, qui perambulans ciuitates Iuda
 cruciabat omnes impios: & occiso duce
 Apollonio, eiusq; exercitu disperso,
 vicit cum paucis potentissimum Syriæ
 exercitum unā cum duce Serone: ira-
 rus autem ob hoc rex Antiochus, profe-
 ctus in Persidem construxit Lysiam vice
 regem: dato belli in Iudæos apparatu,
 qui misit contra terram Iudæ Gorgiam
 cum exercitu: Iudas autem & sui ad
 bellum se parant, maxime operibus pa-
 nitentia & oratione ad Deum.*

ET surrexit Iudas, qui vocabatur Ma-
 chabeus, filius eius pro eo: & ad-
 iuuabant eum omnes fratres eius, &
 vniuersi qui se coniunxerant patri eius,
 & præliabantur prælium Israël cum Ie-
 ruzalem. Et dilatauit gloriam populo
 suo, & induit se lorica sicut gigas, &
 succinxit se arma bellica sua in præliis,
 & protegebat castra gladio suo. Simi-
 lis factus est leoni in operibus suis, &
 sicut catulus leonis rugiens in venatio-
 ne. Et persequutus est iniquos perseru-
 tans eos: & qui conturbabant populum
 suum, eos succendit flammis: & repulsi
 sunt inimici eius præ timore eius, &
 omnes operarij iniquitatis conturbati
 sunt: & directā est salus in manu eius.
 Et exacerbabat reges multos, & Ietifi-
 cat Iacob in operibus suis & in secu-
 lum memoria eius in benedictione. Et
 perambulauit ciuitates Iudæ, & perdidit
 impios ex eis: & avertit iram ab Israël.
 Et nominatus est vsq; ad nouissimum
 terræ, & congregauit pereuntes. Et
 congregauit Apollonius Gentes, & à Sa-
 maria virtutem multam & magnam: ad
 bellandum contra Israël. Et cognouit
 Iudas, & exiit obviam illi: & percussit
 & occidit illum: & ceciderunt vulnera-
 ti multi, & reliqui fugerunt. Et accepit
 spolia eorum: & gladium Apollonis ab-
 stulit Iudas, & erat pugnans in eo om-
 nibus diebus. Et audiuit Seron princeps
 exercitus Syriæ, quod cōgregauit Iudas
 congre

|| Gen.

22. a. 2.

|| Gen.

41. c.

40.

|| Nu.

25. c.

13. Ec.

cli. 45

d. 28.

|| Ios.

1. a. 2.

|| Nu.

14. a. 6

Ios. d. 14.

14.

|| 2.

Reg. 2

a. 4.

|| 4.

Reg. 3

b. 1. 1.

|| Dan.

3. c. 50.

|| Dan.

6. f. 2.

|| 2.

|| 2.

|| 2.

|| 2.

|| 2.

|| 2.

|| 2.

|| 2.

|| 2.

congregationem fidelium, & ecclesia fecum, & ait: Faciam mihi nomen, & glorificabo in regno, & debellabo Iudam, & eos qui cum ipso sunt, qui spernebat verbum regis. Et preparauit se: & ascenderunt cum eo castra impiorum, fortes auxiliarii, ut facerent vindictam in filios Israël. Et appropinquauerunt vsque ad Bethoron: & exiuit Iudas obuiam illi cum paucis. Ut autem viderunt exercitum venientem sibi obuiam, dixerunt Iudæ: Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinem tantam, & tam fortem, & nos fatigati sumus ieiunio hodie? Et ait Iudas: Facile est concludi multos in manus paucorum: & non est differentia in conspectu Dei cæli liberare in multis, & in paucis: quoniam non in multitudine exercitus victoria belli, sed de cælo fortitudo est. Ipsi veniunt ad nos in multitudine contumaci, & superbia, ut disperdant nos, & uxores nostras & filios nostros, & ut spolient nos: non vero pugnabimus pro animabus nostris & legibus nostris: & ipse Dominus conteret eos ante faciem nostram: vos autem ne timueritis eos. Ut cessauit autem loqui, insiluit in eos subito: & cõtritus est Seron, & exercitus eius in conspectu ipsius: & persecutus est eum in descensu Bethoron vsque in campum, & ceciderunt ex eis octingenti viri, reliqui autem fugerunt in terram Philistini. Et cecidit timor Iudæ, ac frater eius, & formido super omnes gentes in circuitu eorum, & peruenit ad regem nomen eius, & de præliis Iudæ narrabat omnes gentes. Ut audiuit autem rex Antiochia sermones istos iratus est animo: & misit, & cõgregauit exercitum vniuersi regni sui, castra fortia valde: & aperuit ærarium suum, & dedit stipendia exercitui in annum: & mādauit illis vt essent parati ad omnia. Et vidit quod defecit pecunia de thesauris suis, & tributa regionis modica propter dissensionem, & plagam, quam fecit in terra, ut tolleret legitima, quæ erant à primis diebus: & timuit ne non haberet vt seruet & bis, in sumptibus & donariis, quæ egerat ante larga manu, & abundauerat super reges, qui ante eum fuerant. Et cõsternatus erat animo valde, & cogitauit ire in Persidē & accipere tributa regionum, & congregare argentum multum. Et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere Regali, super negotia regiam à flumine Euphrate vsque ad flumen Ægypti: & vt nutrieret Antiochum filium suum, donec rediret. Et tradidit ei medium exercitum, & elephantos: & mādauit ei de omnibus quæ volebat, & de inhabitantibus Iudæ, & Ierusalem: & vt mitteret ad eos exercitum, ad conterendam & extirpandam virtutem Israël, & reliquias Ierusalem,

& auferendam memoriam eorum de loco: & ut constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorum. Et sorte distribueret terram eorum. Et rex assumpsit partem exercitus residui, & exiuit ab Antiochia ciuitate regni sui anno ceterimo & quadragesimo septimo, & transfretauit Euphratem flumen, & perambulabat superiores regiones. Et elegit Lysias Ptolemæum filium Dorymini & Nicanorem, & Gorgiam viros potentes ex amicis regis: & misit cum eis quadraginta millia virorum, & septem millia equitum, ut venirent in terram Iudæ, & disperderent eam secundum verbum regis. Et processerunt cum vniuersa virtute sua, & venerunt, & applicuerunt Emmaus in terra campestris. Et audierunt mercatores regionum nomen eorum: & acceperunt argentum, & aurum multum valde, & pueros: & venerunt in castra, ut acciperent filios Israël in seruos: & additi sunt ad eos exercitus Syriæ, & terræ alienigenarum. Et vidit Iudas, & fratres eius, quia multiplicata sunt mala, & exercitus applicabant ad fines eorum, & cognouerunt verba regis, quod mādauit populo facere in interitum & cõsummationem: & dixerunt vnusquisque ad proximum suum: Erigamus deiectionem populi nostri, & pugnemus pro populo nostro & sanctis nostris. Et cõgregatus est cõuentus ut essent parati in prælium, & ut orarent, & peterent misericordiam & miserationes. Et Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur, & egrederetur de nativitate eius: & sanctum conculcabatur: & filij alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: & ablata est volupras à Iacob, & defecit ibi tibia, & ciuitas thara. Et congregati sunt, & venerunt in Maspha contra Ierusalem: quia locus orationis erat in Maspha ante in Israël. Et ieiunauerunt illa die, & induerunt se ciliciis, & cinerem imposuerunt capiti suo, & disciderunt vestimenta suas: & expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem fundamentorum suorum: & attulerunt ornamenta sacerdotalia, & primitias, & decimas: & suscitauerunt Nazaræos, qui impleuerant dies: & clamauerunt voce magna in cælum, dicentes: Quid faciemus istis, & quod eos decemus? & sancta tua conculcata sunt, & contaminata sunt, & sacerdotes tui facti sunt in luctum, & in humilitatem: & ecce Nationes conueniunt aduersum nos ut nos disperdant: tu scis quæ cogitant in nos. Quomodo poterimus subsistere ante faciem eorum, nisi tu Deus adiuues nos? Et tubis exclamauerunt voce magna. Et post hæc constituit Iudas duces populi, tribunos, & ceteros, & præ-

11 Deu. 20. a. 5. b. 6. Ind. 7. a. 3. cōtarchos, & decuriones. || Et dixit his, 58
qui edificabāt domos, & spoliabāt vxores, & plātabāt vineas, & formidolosus, vt redirent vnusquisque in domū suam secundum legē. * Et mouerunt castra, & 57 collocauerūt ad Austrū Emmaū. * Et ait 58 Iudas: Accingimini, & estote filij potentes, & estote parati in mane, vt pugnetis aduersus Nationes has, quz cōueniūt aduersus nos, disperdere nos, & sancta nostra: * quoniā melius est nos mori in 59 bello, quā videre mala gentis nostræ, & sanctorū. * Sicut autē fuerit voluntas in 60 celo, sic fiat. C A P . I V .

Gorgias quare Iudæ: achie suos hortatu sudit hostes, rursūque Gorgia exercitu suo colligit spolia: & iterum fustis ad Deum precibus, deuincit Lyfiam exercitum, ac postmodū purificato templonouum erigit altare: & omnibus qua ad Dei cultum requirebantur prapariis, sacrificijque oblatiis, magna leticia celebrant illius dedicationem diebus octo: statuto etiam huius dedicationis annuo festo ad dies octo.

ET assumpsit Gorgias quinque millia 1 virorum, & mille equites electos: & 2 mouerūt castra nocte, vt applicaret ad 3 castra Iudæorū & percuteret eos subito: & filij qui erāt ex arce, erāt illis duces. * Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, 3 & potētes, percutere virtutem exercitū regis, qui erāt in Emmaū. * Adhuc, n. dis- 4 persus erat exercitus ad castra. * Et venit 5 Gorgias in castra Iudæ noctū, & neminē inuenit, & quærebat eos in mōtib: quā dixit, Fugiant hi à nobis. * Et cū dies 6 factus esset, apparuit Iudas in campo cū tribus millib' virorum tātum: qui tegumēta & gladios nō habebant: & viderūt 7 castra Gentium valida, & loricatoros, & equitat' in circuitu eorū, & hi docti ad praliū. * Et ait Iudas viris, qui secū erāt: 8 Ne timueritis multitudinē eorū, & impetū eorū ne formidetis. || Mementote 9 qualiter salui facti sunt patres nostri in mari rubro, cū sequebatur eos Pharaon cū exercitu suo: Et nunc clame- 10 mus in celū: & miserebitur nostri Dñs, & memor erit testamenti patrū nostrorū, & cōteret exercitū istum ante faciē nostrā hodie: & scient oēs gentes, quia 11 est qui redimat & liberet Israel. * Et ele- 12 uauerunt alienigenæ oculos suos, & vi- 13 derūt eos venientes ex aduerso. * Et exie- 14 runt de castris in praliū, & tuba cecine- 15 runt hi qui erāt cum Iuda. * Et cōgressi 16 sunt: & cōtritz sunt Gētes, & fugerūt in cāpū. * Nouissimī autē oēs ceciderunt 17 in gladio, & persecuti sunt eos vsq; Gazerō, & vsq; in cāpos Idumææ, & Azoti, & Iamniæ: & ceciderunt ex illis vsq; ad tria millia virorum. * Et reuersus est Iu- 18 das, & exercitus eius, sequēs eū. * Dixitq; 19 ad populū: Nō cōcupiscatis spolia: quia

18 bellum contra nos est, * & Gorgias & exercitus eius prope nos in monte: sed hāte nūc cōtra inimicos nostros, & expugnate eos, & sumetis postea spolia securi. * Et adhuc loquente Iuda hæc, ecce apparuit pars quædā prospiciens de 19 mōte. * Et vidit Gorgias quod in fugam cōuersi sunt sui, & succenderunt castra: fumus enim, qui videbatur, declarabat 20 quod factum est. * Quibus illi conspiciens timuerūt valde, aspicientes simul & Iudæ, & exercitum in cāpo paratū ad praliū. 21 * Et fugerūt oēs in cāpum alienigenarū: 22 * & Iudas reuersus est ad spolia castrorū, & acceperūt aurū multū, & argentū, & hyacinthū, & purpurā marinā, & opes 23 magnas. * Et cōuersi hymnū canebāt: & benedicebāt Dñi in celū, qm̄ bonus est, 24 quoniā in sæculū misericordia eius. * Et facta est sal' magna in Israel in die illa. 25 * Quicūque autē alienigenarū enaserūt, venerunt, & nuntiauerunt Lyfiæ vniuersa quæ acciderāt. * Quibus ille auditis, cōsternatus animo deficiebat: quod non qualia voluit, talia contigerunt in 26 Israel, & qualia mādauit rex. * Et sequenti anno congregauit Lyfias virorū electorū sexaginta millia, & equitū quinq; 27 millia, vt debellaret eos. * Et venerunt in Iudæā, & castra posuerunt in Bethoron, & occurrit illis Iudas cū decē milibus viris. * Et viderunt exercitū fortē, 28 & orauit, & dixit: Benedictus est saluator Israel, || qui cōtriiuit impetū potentis in manu serui tui Dauid, || & tradidisti castra alienigenarum in manu Io- 29 nathæ filij Saul, & armigeri eius. * Conclude exercitū istū in manu populi tui Israel, & confundantur in exercitu suo 30 & equitibus. * Da illis formidinē & tabescat audaciā virtutis eorū, & commoueantur contritione sua. * Desice illos gladio diligentē teū, & collaudet te oēs, 31 qui nonerunt nomen tuū in hymnis. * Et commiserunt praliū: & ceciderunt de exercitu Lyfiæ quinq; millia virorum. 32 * Videns autem Lyfias fugam suorum, & Iudæorum audaciam, & quod parati sunt aut viuere, aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites: vt multiplicati rursus venirēt in Iudæam. * Dixit autem Iudas, & fratres eius: Ecce contriti sunt inimici nostri: ascēdamus nunc mundare sanctā, & renouare. * Et cōgregatus est omnis exercitus, & ascēderunt in montem Sion. * Et viderunt sanctificationē desertā, & altare profanātū, & portas exustas, & in atriis virgulta nata sicut in saltu, vel in mōtibus 33 & pastophoria diruta. * Et sciderunt vestimenta sua, & planxerunt planctu magno, & imposuerunt cinerē super caput suum. * Ceciderunt in faciē super terrā, & exclamauerunt tubis signorum, & cla- 34 mauerunt in celū. * Tunc ordinauit Iudas

|| Exo. 14. b. 9.

1. Reg. 17. 50
1. Reg. 14. 9

das viros, vt pugnarent aduersus eos, qui erāt in arce, donec emundaret sancta. * Et elegit sacerdos sine macula 42 voluntate habētes in lege Dei: * & mun- 43 dauit sancta, & tulerunt lapides cōtaminationis in locū immundū. * Et cogi- 44 tauit de altari holocaustorū, quod p- o- fanatū erat, quod de eo faceret. * Et inci- 45 dit illud consiliū bonū vt destruerent illud: ne forte illis esset in opprobrium, quia contaminauerunt illud Gentes, & demoliti sunt illud. * Et reposuerūt la- 46 pides in mōte dom' in loco apto, quoadusq; veniret propheta, & responderet de eis. * Et acceperunt lapides integros 47 secundum legē: & edificauerunt altare nouū, secundum illud, quod fuit prius: E * & edificauerunt sancta, & quæ intra 48 domū erāt intrinsecus: & ædem & atria sanctificauerunt. * Et fecerunt vasa san- 49 cta noua, & intulerūt candelabrū: & altare incensorū, & mensam in tēplum. * Et incensum posuerunt super altare, & ac- 50 cenderūt lucernas, quæ super candelabrū erāt, & lucebāt in templo. * Et posuerūt 51 super mensam panes, & appenderunt vcla, & consummauerunt omnia opera quæ fecerant. * Et ante maturinū surre- 52 xerunt quinta & vigesima die mēsis nov- (hic est mēsis Cassēu) centesimi qua- 53 dragēsimi octauū anni: & obtulerūt sacrificiū secundum legē super altare ho- 54 locaustorum nouum, quod fecerūt. * Se- 55 cundum tēpus & secundum diē, in qua 56 contaminauerūt illud gentes, in ipsa renouatū est in canticis: & citharis: & cy- 57 nyris: & in cymbalis. * Et cecidit omnis 58 popul' in faciē: & adorauerunt: & benedixerūt in cælū ei, qui prosperauit eis. * Et fecerūt dedicationem altaris diebus 59 octo, & obtulerūt holocausta cū lætitia & sacrificiū salutaris & laudis. * Et or- 57 nauerūt faciem: tēpli coronis aureis; & scutulis; & dedicauerūt portas, & pasto- 58 phoria, & imposuerunt eis ianuas. * Et 58 facta est lætitia in populo magna valde, & acruum est opprobrium Gentium.

¶ Et statuit Iudas, & fratres eius, & vni- 59 uersa ecclesia Israël, vt agatur dies dedicationis altaris in tēporibus suis, ab anno in annū, per dies octo, & quinta & vigesima die mēsis Cassēu, cū lætitia & gaudio. * Et edificauerūt in tempore illo mōtem Sion, & per circuitū muros altos, & turres firmas, nequādo venirent Gētes, & conculcarent eum, sicut antea fecerunt. * Et collocauit illic exercitū, vt 61 seruaret eum, & muniret eum ad custo- diendam Bethsurā, vt haberet populus munitionem contra faciem Idumææ.

C A P. V.

Percussit Iudas plurimas Gentes fini-
timas: obsequioque Galaditæ & Gali-
laos: ipsa uero cum fratre Simone liberata
& deuicta semel atque iterum Timo-

themæ captaque ciuitate Ephron: quæ tra-
suerunt ipsi præbere noluerat, & omni ma-
sculo ipsius interempto; tandem integro
numero latè reuerterunt in montem
Sion ad sacrificandum Domino: interea
qui reliqui fuerat duces in Ierusalē, dum
contra Iudæ præcepit pugnare aduer-
sus Gentes, caduntur: Iudas uero per-
currit Chebron & Azorim, subuersis
ipsarum simulacris

1 T factum est, vt audierunt Gentes in
A circuitu, quia ædificatum est altare,
& sanctuariū sicut prius, iratæ sunt valde
2 de: * & cogitabāt tollere genus Iacob,
qui erāt inter eos: & cœperunt occide-
3 re de populos: & persequi. * Et debellabat
Iudas filius Esau in Idumæa: & eos qui
erāt in Acrabathane, quia circūfidebat
4 Israëlitas, & percussit eos plaga magna.
* Et recordatus est malitiæ filiorum Beæ,
qui erāt populo in laqueum, & in scan-
5 dalū, infidiates ei in via. * Et cœclisi sūt
ab eo in turribus: & applicuit ad eos, &
anathematizauit eos, & incendit turres
6 eorū igni, cū omnib' qui in eis erāt. * Et
trāsiit ad filios Ammō, & inuenit ma-
7 nū fortem, & populū copiosū, & Timo-
theū ducē ipsorum: & cōmisi cum eis
8 prælia multa: & cōtriti sūt in conspectu
eorum, & percussit eos: * & cepit Gazer
ciuitatē, & filias eius, & reueris est in
9 Iudæā. * Et congregatæ sunt gentes quæ
sunt in Galaad, aduersus Israëlitas qui
erant in sinibus eorū, vt tollerēt eos: &
10 fugerūt in Dathemā munitionē, & mi-
serunt litteras ad Iudam & fratres eius,
dicentes: Congregatæ sunt aduersus nos
11 gentes per circuitū, vt nos auferat. * &
B parat venire, & occupare munitionē, in
quam cōsugimus: & Timotheus est dux
12 exercitus eorū. Nūc ergo ueni, & eripe
nos de manibus eorū, quia cecidit mul-
13 titudo de nobis. * Et oēs fratres nostris,
qui erāt in locis Tubin, interfecti sūt: &
captiuus duxerūt vxores eorū, & natos, &
14 & spolia, & peremerūt illic ferē mille
44 viros. * Et adhuc epistolæ legabantur, &
ecce alij nūtij uenerūt de Galilæa con-
fessis tunicis, nuntiantes secundū uerba
15 hæc: * Dicentes conuenisse aduersum se
à Ptolemaida & Tyro, & Sidone: & re-
pleta est omnis Galilæa alienigenis, vt
16 nos consumant. * Vt audiuit autem In-
das, & populus sermones istos, conuenit
ecclesia magna cogitare quid faceret
fratribus suis, qui in tribulatione erant,
17 & expugnabātur ab eis. * Dixitq; Iudas
Simoni fratri suo: elige tibi viros & va-
de, & libera fratres tuos in Galilæa: ego
autem, & frater meus Ionathas sumus
18 in Galaaditinis: * Et reliquit Iosephum
filium Zachariæ, & Azariam duces po-
puli, cum residuo exercitu in Iudæa
19 custodiā: * & præcepit illis dicens: Præ-
estote populo huic: & nolite bellū cō-
mittere

mittere aduersum gentes, donec reuertamur. Et partiti sunt Simoni viri tria millia: ut iret in Galilæam; Iudæ autem octo millia in Galaaditim. Et abiit Simon in Galilæam, & commisit prælia multa cum gentibus: & contrita sunt gētes à facie eius, & persecutus est eos vique ad portā. Ptolemaïdis & ceciderunt de gentibus ferè tria millia virorum; & accepit spolia eorum. Et assumpsit eos, qui erāt in Galilæa, & in Abazis, cum vxoribus, & natis, & omnibus, quæ erāt illis, & adduxit in Iudæā cum lætitia magna. Et Iudas Machabæus, & Ionathas frater eius transierunt Iordanem & abierunt viam triū dierum per desertum. Et occurrerūt eis Nabuthæi, & susceperunt eos pacificè: & narrauerunt eis omnia, quæ acciderāt fratribus eorum in Galaaditide: & quia multi ex eis comprehensi sunt in Barsā, & Bofor, & in Alimis, & in Calsphor, & Mageth, & Carnaim: hæc omnes ciuitates munitæ & magnæ. Sed & in cæteris ciuitatibus Galaaditidis tenentur cōprehensi, & in crastinum constituerunt ad mouere exercitū ciuitatibus his, & comprehendere, & tollere eos in vna die. Et conuertit Iudas, & exercitus eius, viam in desertum Bofor repente, & occupauit ciuitatē, & occidit omnem masculū in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum, & succendit eam igni. Et surrexerunt inde nocte, & ibant vsq; ad munitionem. Et factum est diluculo, cum eleuassent oculos suos ecce populus multus, cuius non erat numerus portantes scalas & machinas, ut comprehederent munitionem, & expugnarēt eos. Et vidit Iudas quia cōpit bellum, & clamor Belli ascēdit ad cælum sicut tubæ, & clamor magnus de ciuitate: & dixit exercitui suo: Pugnate hodie pro fratribus vestris. Et venientibus ordinibus post eos, & exclamauerūt tubis, & clamauerunt in oratione. Et cognuerunt castra Timothei quia Machabæus est, & refugerunt à facie eius: & percuſſerunt eos plaga magna, & ceciderunt ex eis in die illa ferè octo millia virorū. Et diuertit Iudas in Maspha, & expugnauit, & cepit eam: & occidit om̃i masculum eius, & sumpsit spolia eius, & succendit eā igni. Inde perrexit, & cepit Gasbon, & Mageth, & Bofor, & reliquas ciuitates Galaaditidis. Post hæc autē verba congregauit Timotheus exercitum alium, & castra posuit contra Raphon trans torrentē. Et misit Iudas specularem exercitū: & renuntiauerunt ei, dicentes: Quia conuenerunt ad eum oēs gentes, quæ in circuitu nostro sunt, exercitus multus nimis: & Arabas conduxerunt in auxilium sibi, & castra posuerunt trans torrentē, parati ad te venire in præliū. Et 40

abiit Iudas obuiam illis. Et ait Timotheus principibus exercitus sui: Cum appropinquauerit Iudas, & exercitus ei ad torrentem aquæ: si transierit ad nos prior, non poterimus sustinere eū quia potens poterit aduersum nos. Si verò timuerit transire, & posuerit castra extra flumē, transiremus ad eos, & poterimus aduersus illū. Ut autē appropinquauit Iudas ad torrentem aquæ, statuit scribas populi secus torrentem, & mandauit eis dicens: Neminē hominū reliqueritis: sed veniant oēs in præliū. Et transfretauit ad illos prior, & omnis populus post eū & cōtrita sunt oēs gētes à facie eorum, & proiecerunt arma sua, & fugerunt ad sanum, quod erat in Carnaim. Et occupauit ipsam ciuitatē, & sanum succēdit igni cū omnibus, qui erant in ipso: & oppressa est Carnaim, & non potuit sustinere cōtra faciē Iudæ. Et congregauit Iudas vniuersos Israelitas, qui erant in Galaaditide, à minimo vsque ad maximum, & vxores eorū, & natos, & exercitum magnum valde, ut venirent in terrā Iudæ. Et venerunt vsque Ephrō: & hæc ciuitas magna in ingressu posita munita valdē, & non erat declinare ab ea dextera, vel sinistra, sed per medium iter erat. Et incluserūt se qui erāt in ciuitate, & obstruxerūt portas lapidibus, & misit ad eos Iudas verbis pacificis, dicens: Transeamus per terrā vestrā, ut eamus in terrā nostrā: & nemo vobis nocebit: tantū pedibus transibimus. Et nolēbāt eis aperire. Et præcepit Iudas prædicare in castris, ut applicarēt vnusquisq; in quo erat loco. & applicauerūt se viri virtutis: & oppugnavit ciuitatē illā tota die, & tota nocte, & tradita est ciuitas in manu eius: & peremerunt omnem masculū in ore gladij, & radicauit eam, & accepit spolia ei, & transiuit per totam ciuitatē super interfectos. Et transgressi sunt Iordanem in cāpo magno, contra faciē Bethsan: Et erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populū per totam viā donec veniret in terrā Iudæ. Et ascenderūt in montē Sion cū lætitia & gaudiis, & obtulerunt holocausta, quod nemo ex eis cecidisset donec reuerterētur in pace. Et in diebus, quibus erat Iudas, & Ionathas in terra Galaad, & Simō frater eius in Galilæa contra faciē Ptolemaïdis, audiuit Iosephus Zachariæ filius, & Azarias princeps virtutis, res bene gestas, & prælia quæ facta sunt, & dixit: Faciamus & ipsi nobis nomē, & eamus pugnare aduersus gentes quæ in circuitu nostro sunt. Et præcepit his, qui erant in exercitu suo, & abierūt Iamniā. Et exiuit Gorgias de ciuitate, & viri eius obuiā illis in pugna. Et fugati sunt Iosephus & Azarias vique in fines Iudææ.

& ceciderunt illo die de populo Israël ad duo millia viri, & facta est fuga magna in populo: quia non audierunt Iudam, & fratres eius, existimantes fortiter se facturos. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israël. Et viri Iuda magnificati sunt valde in conspectu omnis Israël, & gērium omnium, ubi audiebatur nomen eorum. Et conuenerunt ad eos fausta acclamantes. Et exiuit Iudas, & fratres eius, & expugnabant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est, & percussit Chebron & filias eius, & muros eius, & turres succendit igni in circuitu. Et movit castra ut iret in terram alienigenarum, & perambulabat Samariam. In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in prælium. Et declinavit Iudas in Azotum in terrâ alienigenarum, & diruit aras eorum, & sculptilia deorum ipsorum succedit igni & cepit spolia ciuitatibus, & reuerfus est in terrâ Iuda.

CAPVT VI.

Antiochus repulsus ab opulenta ciuitate Elymaide venit in Babylonem: ubi auditis infortunis qua sui in Iudæa passi erant, incidit præ tristitia in moris languorem, confrensus hoc sibi contigisse ob impietatem quâ in Iudæos exercuerat: quo ibi mortuo, & Iuda arcem Ierusalem obsidente, successit eius filius Antiochus dictus Eupator, congregato aduersus Iudam potenti summo exercitu non potuit eum vincere: & Eleazar, occiso ingenti elephante, ab eo oppressus interit: Rex autem oppugnans Ierusalem reuocatur à Lygia: sed post iurata pacem non seruat insurandum.

Et rex Antiochus perambulabat superiores regiones, & audiuit esse ciuitatem Elymaidem in Perside nobilissimam, & copiosam in argento, & auro, templumque in eo locuples valde: & illic velamina aurea, & lorice, & scuta, quæ reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnauit primus in Græcia. Et venit, & quærebatur capere ciuitatem, & deprædatur eam: & non potuit: quoniam innotuit sermo his qui erant in ciuitate: & insurrexerunt in prælium, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuersus est in Babyloniam. Et venit qui nuntiaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Iuda: & quia abiit Lyfias cum virtute forti in primis, & fugatus est à facie Iudzorum, & inualuerunt armis, & viribus, & spoliis multis, quæ ceperunt de castris, quæ exciderunt: & quia diruerunt abominationem, quæ edificauerat super altares, quod erat in Ierusalem, & sanctificationem, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed & Bethsurâ ciuitatem suam.

8 Et factum est vt audiuit rex sermones istos, expault, & commotus est valde: & decidit in lectum, & incidit in languore præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. Et erat illic per dies multos quia renouata est in eo tristitia magna, & arbitrat' est se mori. Et vocauit omnes amicos suos, & dixit illis: Recesse somnus ab oculis meis, & concidi, & corruui corde præ sollicitudine: & dixi in corde meo: In quantâ tribulationem deueni, & in quos fluctus tristit' æm qua nunc sum, qui iucundus eram, & dilectus in potestate mea. Nunc verò reminiscor malorum, quæ feci in Ierusalem, vnde & abstuli omnia spolia aurea, & argentea, quæ erant in eas, & misi auferre habitates Iudzam sine causa. Cognoui ergo quia propterea inuenerunt me mala ista: & ecce per te tristitia magna in terra aliena. Et vocauit Philippum, vnum de amicis suis, & præposuit eum super vniuersum regnum suum: & dedit ei diademam, & stola suâ, & annulum, vt addiceret Antiochum filium suum, & nutrieret eum, & regnaret. Et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadragesimo nono. Et cognouit Lyfias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quæ nutritus adolescentem: & vocauit nomen eius Eupator. Et hi qui erant in arce, concluderant Israël in circuitu sanctorum: & quærebatur eis mala semper: & firmamentum Gentium. Et cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit vniuersum populum, vt obsiderent eos. Et conuenerunt simul, & obsederunt eos anno cetero quinquagesimo, & fecerunt balistas & machinas. Et exierunt quidam ex eis qui obsidebantur, & adiunxerunt se illis aliqui impij ex Israël, & abierunt ad regem, & dixerunt: Quosque non facis indicium, & vindicas fratres nostros? Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in præceptis eius, & obsequij edictis eius: & filij populi nostri propter hoc alienabatur se à nobis, & quicunque inueniebantur ex nobis, interficiebantur, & hereditates nostræ diripiebantur. Et non ad nos tantum extenditur manus, sed & in omnes fines nostros: & ecce applicuerunt hodie ad arcem Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram muierunt: & nisi præueneris eos velocius maiora, quam hæc, facient, & non poteris obtinere eos. Et iratus est rex, & hæc audiuit: & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos qui super equites erant: sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis uenerunt ad eum exercitus cōducitij. Et erat numerus exercitus eius, ceterum millia pedum, & viginti millia equitum, & elephanthi triginta duo, docti ad prælium. Et

venerunt per Iudamā: & applicuerūt ad Bethsuram: & pugnaverunt dies multos & fecerunt machinas: & exierūt & succederunt eas igni: & pugnaverūt viriliter. * Et recessit Iudas ab arce, & movit castra ad Bethzacharā cōtra castra regis. * Et surrexit rex ante lucē & cōcitavit exercitus in imperiū cōtra viā Bethzacharam: & cōparauerunt se exercitus in prælium: & tubis cecinerunt: & elephatis ostenderūt sanguinē vix & mori: ad acuendos eos in prælium: & diuiserunt bestias per legiones: & asiterunt singulis elephantis mille viri in loriceis concatenatis, & galeæ æreæ in capitibus eorum: & quingenti equites ordinati vnicuique bestie electi erāt. * Hi ante tempus ubicumque erat bestia ibi erant: & quocumque ibat, & non discedebat ab ea. * Sed & turres lignæ super eos firmæ protegēs super singulas bestias: & super eas machinæ: & super singulas viri virtutis triginta duo, qui pugnabāt de super, & Indus magister bestiarum. * Et residuum equitātū hinc & inde statuit in duas partes, tubis exercituum cōmovere & perurgere constipatos in legionibus eius, * Et ut resulset sol in clypeos aureos & æreos resplenderūt mōtes ab eis, & resplenderunt sicut lapides ignis. * Et distincta est pars exercitus regis per mōtes excelsos, & alia per loca humilia: & ibāt cautē & ordinatē. * Et cōmouebantur oēs inhabitātes terrā à voce multitudinis, & incessu turbæ, & collisione armorū: erat enim exercitus magnus valde, & fortis. * Et appropiauit Iudas, & exercitus eius in prælium & ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri. * Et vidit Eleazar filius Saura vnam de bestiis loricateam loriceis regis: & erat eminēs super ceteras bestias, & visum est ei quod in ea esset rex: & dedit se ut liberaret populum suum, & acquireret sibi nomē æternum. * Et cucurrit ad eā audacter in medio legionis, interficiens à dextris & à sinistris, & cadebat ab eo huc atque illuc. * Et iuit sub pedes elephantis, & supposuit se ei, & occidit eum: & cecidit in terrā super ipsum: & mortuus est illic. * Et videntes virtutē regis, & impetū exercitus eius, diueiterunt se ab eis. * Castra autē regis ascenderūt cōtra eos in Ierusalem, & applicuerunt castra regis ad Iudā & montem Sion. * Et fecit pacem cum his qui erant in Bethsurā: & exierunt de ciuitate, quia non erant eis ibi alimēta conclusi, quia sabbata erāt terræ. * Et comprehendit rex Bethsurā: & constituit illic custodiā seruare eam. * Et conuertit castra ad locum sanctificationis dies multos: & statuit illic bastias, & machinas, & ignis iacula, & tormēta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpiones ad mittendas sagittas, &

fundibula. * Fecerunt autē & ipsi machinas aduersus machinas eorū, & pugnaverunt dies multos. * Esec autem non erant in ciuitate, eo quod septimus annus esset: & qui remāserant in Iudæa de Gentibus, consumperant reliquias eorum quæ repositæ fuerant. * Et remanserunt in sanctis viri pauci, quoniam obtulerat eos fames: & dispersi sunt vnusquisque in locum suum. * Et audiuit Lyfias quod Philippus, quem constituerat rex Antiochus, cum adhuc viueret, ut nutrirer Antiochū filiū suum, & regnaret, reuersus esset à Perside, & Media, & exercitus qui aberat cū ipso, & quia quærebat suscipere regni negotia: festinavit ire, & dicere ad regem & duces exercitus: Desicimus quotidie, & esca nobis modica est, & locus, quem obsidemus, est munitus, & incumbit nobis ordinare de regno. * Nunc itaque demus dextras hominibus istis, & faciamus cū illis pacē, & cum omni gente eorum: & constituamus illis ut ambulent in legitimis suis sicut prius, propter legitimam enim ipsorum, quæ delpeximus, irati sunt, & fecerunt omnia hæc. * Et placuit sermo in conspectu regis, & principū: & misit ad eos pacē facere, & receperunt illam. * Et intrauit illis rex & principes: & exierunt de munitione. * Et intrauit rex montem Sion, & vidit munitionem loci: & rupit citius iuramentum, quod iurauit: & mandauit destruere murū in gyro. * Et discessit festinanter, & reuersus est Antiochiam, & inuenit Philippum dominantem ciuitati: & pugnavit aduersus eum, & occupauit ciuitatē.

C A P. VII.

Demetrius Seleuci filius, occisis Antiocho & Lyfia, obtinet regnū patrū suorū: qui accusato apud se Iuda Machabæo, mittit ducem Bacchidē & accusatorem Alciniū cōstituerunt sacerdotem ad assignandū filios Israel: sed cum non possent aduersus Iudam præualere, missus est à rege Nicanor, qui priores cum dolo nequireret Iudæ aggressus semel atque iterum ab eo deuictus est, & promissus ad Deum precibus, cum toto suo exercitu occisus: amputato ipsius capite ac dextera, quam iustis Iudaorum sacrificiis superbe contra locum sanctum extulerat: cuius victoria dies annuus apud Iudeos celebris instituitur.

1 Anno centesimo quinquagesimo primo
2 Amo exiit demetrius Seleuci filius
3 ab vrbe Romæ & ascendit cum paucis viris
4 in ciuitatem maritimā, & regnauit illic. * Et factū est, ut ingressus esset domū regni patrū suorū, comprehendit exercitus Antiochum & Lyfiam, ut adducerent eos ad eum. * Et res ei innotuit: & ait: Nolite mihi ostendere faciē eorum.
* Et occidit eos exercitus. Et sedet Demetrius

merius super sedem regni sui: & vene-
 rūt ad eū viri iniqui & impij ex Israël:
 & Alcimus duz eorum, qui volebat fieri
 sacerdos. Et accusauerunt populū apud
 regē, dicentes: Perdidit Iudas, & fratres
 eius omnes amicos tuos, & nos disperdit
 de terra nostra. Nunc ergo mitte virū,
 cui credis, vt eat: & videat exterminium
 omne, quod fecit nobis, & regionibus
 regis; & puniat oēs amicos eius, & adiu-
 tores eorum. Et elegit rex ex amicis
 suis Bacchidem, qui dominabatur trans
 flumen magnum in regno, & fidelē regi-
 gi & misit eum, vt videret exterminium
 quod fecit Iudas: sed & Alcimus impiū
 constituit in sacerdotium, & mandauit
 ei facere vltionem in filios Israël. Et
 surrexerunt, & venerunt cum exercitu
 magno in terram Iudæ: & miserunt nū-
 tios, & locuti sunt ad Iudam, & ad fra-
 tres eius verbis pacificis in dolo. Et
 non intenderunt sermonibus eorum: vi-
 derunt enim quia venerunt cum exer-
 citu magno. Et conueniunt ad Alci-
 mum & Bacchidem cōgregatio scriba-
 rum requirere quæ iusta sunt: & primi,
 Afidai, qui erant in filiis Israël, &
 exquirebant ab eis pacem. Dixerunt
 enim: Homo sacerdos de semine Aaron
 venit, non decipiet nos. Et locutus est
 cum eis verba pacifica: & iurauit illis,
 dicens: Non inferemus vobis malum,
 neq; amicis vestris. Et crediderunt ei:
 Et comprehendit ex eis sexaginta viros,
 & occidit eos in vna die, secundū ver-
 bum, quod scriptum est. ¶ Carnes san-
 ctorum tuorum, & sanguinem ipsorum
 effuderunt in circuitu Ierusalem, &
 non erat qui spelleret. Et incubuit ti-
 mor & tremor in omnem populū: quia
 dixerunt: Non est veritas, & iudicium
 in eis: transgressi sunt enim constitu-
 tum, & iurandum quod iurauerunt.
 Et mouit Bacchides castra ab Ierusa-
 lem, & applicuit in Bethzecha: & misit,
 & comprehendit multos ex eis qui ad se
 effugerant, & quosdam de populo ma-
 strauit, & in puteum magnum proiecit.
 Et commisit regionem Alcimo, & reli-
 quit cum eo auxilium in adiutorium
 ipsi. Et abiit Bacchides ad regem: & fa-
 tis agebat Alcimus pro principatu sa-
 cerdotij sui: & conueniunt ad eum
 omnes, qui perturbabant populū suum,
 & obtinuerunt terram Iudæ, & fecerunt
 plagam magnam in Israël. Et vidit Iu-
 das omnia mala quæ fecit Alcimus, &
 dicit cum eo erat, filiis Israël, multo plus
 quam Gentes: & exiit in omnes fines
 Iudæ in circuitu, & fecit vindictam in
 viros desertores, & cessauerunt vltra
 exire in regionem. Vidit autē Alcimus
 quod præualuit Iudas, & qui cum eo
 erant: & cognouit quia nō potest susti-
 nere eos, & regressus est ad regem, & ac-

26 cusauit eos multis criminibus. ¶ Et ini-
 sit rex Nicanorem, vnū ex principibus
 suis nobilioribus: qui erat inimicitias
 exercebat contra Israël: & mandauit ei
 27 euertere populum. Et venit Nicanor in
 Ierusalem cum exercitu magno, & misit
 ad Iudam & ad fratres eius verbis paci-
 28 ficis cum dolo, dicens: Non sit pugna
 inter me & vos: veni cum viris paucis,
 29 vt videam facies vestras cum pace. Et
 venit ad Iudam, & salutauerunt ei inui-
 cem pacifice: & hostes parati erant ra-
 30 pere Iudam. Et innotuit sermo Iudæ,
 & quoniam cum dolo venerat ad eum: &
 contritus est ab eo, & amplius noluit
 31 videre faciem eius. Et cognouit Nica-
 nor quoniam deuotum est consilium
 eius: & exiit obuiam Iudæ in pugnam
 32 iuxta Capharsalama. Et ceciderunt de
 Nicanoris exercitu fere quinque millia
 viri, & fugerunt in ciuitatem Dauid.
 33 Et post hæc verba ascēdit Nicanor in
 montem Sion: & exierunt de sacerdoti-
 bus populi salutare eum in pace, & de-
 monstrare ei holocaustomata, quæ offe-
 rebantur pro rege. Et irridens spreuit
 34 eos, & polluit: & locutus est superbe,
 & irauit cū iradicēs: Nisi traditus fuerit
 Iudas, & exercitus eius in manus meas,
 continuo cū regressus fuero in pace,
 succendam domum istam. Et exiit cum
 36 ira magna, & intrauerunt sacerdotes, &
 steterunt ante faciem altaris & templi:
 37 & steterunt dixerunt: Tu Dñe elegisti do-
 mum istam ad inuocandum nomen
 tuum in ea, vt esset domus orationis,
 38 obsecrationis populo tuo: fac vindictā
 in homine isto, & exercitu eius, & cadā
 in gladio: memōto blasphemias eo-
 rum, & ne dederis eis vt permaneāt. Et
 exiit Nicanor ab Ierusalē, & castra ap-
 40 plicuit ad Bethoron: & occurrit illi
 exercitus Syriz. Et Iudas applicuit in
 Adarā cū tribus millibus viris: & orauit
 41 Iudas, & dixit. ¶ Qui misit erant a rege 4. Reg.
 Sēnacherib, Dñe, quia blasphemauerunt 19. g.
 te, exiit angelus, & percussit ex eis cen- 35.
 42 tum octoginta quinque millia: sic con- Tob. 1.
 tere exercitum istū in conspectu nostro 4. 21.
 hodie: & sciat ceteri quia malū locutus 4. 21.
 est super sancta tua: & iudica illum se- 48. d.
 43 cundum malitiam illius. Et commisit 24.
 44 exercitus prælium tertiadecima die 1. 37.
 mensis Adar: & contrita sunt castra Ni- 36.
 canoris, & cecidit ipse primus in pra- 2. Mac.
 45 lio. Vt autem vidit exercitus eius quia 8. c. 19.
 cecidisset Nicanor, proiecerunt arma
 45 sua, & fugerunt: & persecuti sunt eos
 viā vnus diei, ab Adazer vsquequo ve-
 niatur in Gazara, & tubis cecinerunt
 46 post eos cum significationibus: & exie-
 runt de omnibus castellis Iudæ in cir-
 cuitu, & vētilabant eos cornibus, & cō-
 uerrebantur iterum ad eos, & ceciderūt
 oēs gladio, & non est reliquus ex eis nec
 vnus

vnus. * Et acceperunt spolia eorum in 47
prædam: & caput Nicanoris amputa-
runt: & dexteram eius, quæ extenderat
superbè, & attulerunt & suspenderunt
cōtra Ierusalem. * Et lætatus est popu- 48
lus valde, & egerūt diem illum in læti-
tia magna. * Et constituit agi omnibus 49
annis diem istā triadecima die mensis
Adar. * Et siliuit terra Iuda dies paucos. 50

C A P. VII.

*Iudas, audita celebrissima Romanorū
fama ac virtute quæ hic recitantur,
missis nunciis fœdum cum illu percussit,
ut ipsorum præfidiis Iudæ a Græcorum
iugo liberentur: Romani autem Iudæ
remittunt isti fœderis rescriptum in ta-
bulis æreis sculptum, quod hic refertur.*

Et audiuit Iudas nomen Romanorū, 1
quia sunt potentes viribus, & ac-
quiescunt ad omnia quæ postulāt ab
eis: & quicumq; accesserunt ad eos, sta-
tuerunt cum eis amicitias, & quia sunt
potentes viribus. * Et audierunt prælia 2
eorū, & virtutes bonas, quas fecerunt in
Galatia, quia obtinuerunt eos: & duxe-
runt sub tributū: & quanta fecerūt in 3
regione Hispaniæ, & quod in potestate
redegerūt metalla argenti & auri, quæ
illuc sunt: & possederunt oēm locū con-
silio suo, & paciētia: * locaq; quæ longè 4
erāt valde ab eis, & Reges qui superue-
nerāt eis ab extremis terræ, contriue-
runt, & percusserunt eos plaga magna:
ceteri autē dant eis tributum omnibus
annis, * & Philippum & Persen Cætorū 5
regem: & ceteros qui aduersum eos arma
tulerant, contriuerunt in bello, &
obtinuerūt eos: * & Antiochum magnū 6
regē Asiæ, qui eis pugnam intulerat, ha-
bentes centū viginti elephantos, & equi-
tatum & currus, & exercitum magnum
valde, contriuit ab eis. * & quia cepērūt 7
eum viuū, & statuerunt ei vt daret ipse,
& qui regnarent post ipsum, tributum
magnum, & daret obseques, & constitutū,
* & regionem Indorum, & Medos, & Ly- 8
dos, de optimis regionibus eorū: & ac-
ceptas eas ab eis, dederūt Eumeni regi.
* & quia qui erant apud Helladam, vo- 9
luerunt ire, & tollere eos: & innotuit
sermo his, * & miserūt ad eos ducē vnū 10
& pugnaverunt cōtra illos, & ceciderūt
ex eis multi, & captiuas duxerunt vxo-
res eorum & filios, & diripuerunt eos,
& terrā eorum possederunt, & destruxe-
rūt muros eorum, & in seruitutem illos
redegerunt vsq; in hunc diē. * & residua 11
regna, & insulas, quæ aliquando resi-
stebant illis, exterminauerunt, & in pote-
statē redegerunt. * Cū amicis autē suis, 12
& qui in ipsis requiē habebant, conser-
uauerūt amicitia, & obtinuerūt regna,
quæ erant proxima: & quæ erant longè:
quia quicumq; audiebant nomen eorū,
timebant eos, quibus verò vellēt auxi- 13

lio esse vt regnaret, regnabant: quos au-
tē vellēt regno deturbabant: & exaltati 14
sunt valde. * Et in omnibus istis nemo
portabat diadema, nec induebar pur- 15
pura, vt magnificaretur in ea. * Et quia
curiā fecerunt sibi, & quotidie consi-
lebant trecētos viginti consiliū agentes
semper de multitudine, vt quæ digna 16
sunt, gerant: & committunt vni homini
magistratū suū per singulos annos do-
minari vniuersæ terræ suæ, & oēs obe-
diunt vni, & nō est inuidia, neque zelus 17
inter eos. * Et elegit Iudas Eupoleum,
filium Ioannis, filij Iacob, & Iosonem,
filium Eleazarī, & misit eos Romā cōsti- 18
tuere cū illis amicitia, & societate. * & vt
auferrent ab eis iugum Græcorum, quia
viderunt quod in seruitutē premerent 19
regnū Israël. * Et abierunt Romam viam
multam valde, & introierunt curiam, &
dixerunt. * Iudas Machabæus, & fratres 20
eius, & populus Iudzorum miserūt nos
ad vos statuere vobiscum societatem &
pacē, & cōscribere nos socios & amicos 21
vestros. * Et placuit sermo in conspectu
eorū. * hoc rescriptū est, quod rescrip- 22
serunt in tabulis æreis, & miserunt in
Ierusalem, vt esset apud eos ibi memo-
riale pacis, & societatis. * **BENE SIT** 23
ROMANIS & gēti Iudzorū in mari, &
in terra in æternum: gladiūq; & hostis 24
procul sit ab eis. * Quod si inlitterit bel-
lū Romanis prius, aut omnibus sociis
eorū in omni dominatione eorū: auxi- 25
liū feret gens Iudzorum, prout tempus
diſtauerit, corde pleno: & præstantibus 26
non dabunt, neq; subministrabunt triti-
cum, arma, pecunia, naues, sicut placuit
Romanis & custodiēt mandata eorum, 27
nihil ab eis accipiente. * Similiter autē
& si genti Iudzorū prius acciderit bel-
lum, adiuuabunt Romani ex animo, 28
prout eis tēpus permiserit: & adiuuā-
tibus nō dabitur triticū, arma, pecunia,
naues sicut placuit Romanis: & custo- 29
diēt mandata eorum absque dolo. * se-
cundū hæc verba constituerunt Ro-
mani populo Iudzorum. * Quod si post 30
hæc verba hi, aut illi addere, aut de-
mere ad hæc aliquid voluerint, faciant
ex proposito suo: & quæcumque addi- 31
derint, vel dēserint, rata erunt. * Sed &
de malis, quæ Demetrius rex fecit in
eos scripsimus ei dicentes: Quare gra-
uasti iugum tuum super amicos nostros
& socios Iudæos? Si ergo iterum adie- 32
rint nos, aduersum te faciemus illis iu-
diciū & pugnabimus tecū mari terraq;

C A P V T I X.

*Bacchide & Alcimo contra Iudam
missis a Demetrio, Iudas minimo exerci-
tu fortissime resistens occiditur: ac luge-
tur: grauiterque afflictiis suis Israelitis
frater ipsius Ionathas in eiu locum
succieitur: qui ob fratru Ioannis more*

sem percussit filios Iambri in nuptiis: rursumque percussit de Bacchidis exercitum mille viris. Alciurus ob impia in locum sanctum opera percussus à Deo paralyti, moriturus esset: sed & Bacchides eum nec dolo nec vi posset Ionatham perdere, inquit cum eo saltem discessit, nec amplius in Iudæam reuersus est.

Interea vtadiuit Demetrius, quia cecidit Nicanor, & exercitus eius in prælio, appoluit Bacchidæ & Alciurus mittre in Iudæâ & dextrum cornu cum illis. Et abierunt viis, quæ ducit in Galgalâ, & castra posuerunt in Mafaloth, quæ est in Arbellis; occupauerunt eam, & peremerunt animas hominum multas. In mense primo anni centesimi & quinquagesimi secundi applicuerunt exercitum ad Ierusalem: & surrexerunt, & abierunt in Bereâ viginti millia virorum, & duo millia equitum. Et Iudas posuerat castra in Laifa, & tria millia viri electi cum eo: & viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt, & timerunt valde: & multi subtraxerunt se de castris, & non remanserunt ex eis nisi octingenti viri. Et vidit Iudas quod defluxit exercitus suus, & bellum perurgebat eum, & confectus est corde: quia non habebat tempus congregandi eos, & dissolutus est. Et dixit his qui residui erant: Surgamus, & eamus ad aduersarios nostros, si poterimus pugnare aduersus eos. Et auertebat eum, dicens: Non poterimus, sed liberem⁹ animas nostras modo, & reuertamur ad fratres nostros: & tunc pugnamus aduersus eos: nos autem pauci sumus. Et ait Iudas: Absit ista rem facere, vt fugiamus ab eis: & si appropiauit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros: & non inferamus crimen gloriæ nostræ. Et mouit exercitus de castris, & steterunt illis obuiam, & diuisi sunt equites in duas partes, & fundibularij, & sagittarij præbant exercitum, & primi certaminis omnes potestates. Bacchides autem erat in dextro cornu, & proximaui legio ex duabus partibus, & clamabant tubis: & exclamauerunt autem & his, qui erant ex parte Iudæ, etiam ipsi, & commota est terra à voce exercitus: & commissum est prælium à mane vsque ad vespertim. Et vidit Iudas, quod firmitior est pars exercitus Bacchidis in dextris, & conuenerunt cum ipso omnes constantes corde: & contrita est dextera pars ab eis, & persequutus est eos vsque ad montem Azoti. Et qui in sinistro cornu erant, viderunt quod contritus est dextrum cornu, & secuti sunt post Iudam, & eos qui cum ipso erant, à tergo: & ingratiu⁹ est prælium, & ceciderunt vulnerati multi ex his, & ex illis. Et Iudas cecidit, & ceteri fugerunt. Et Ionathas & Simon tulerunt Iudâ fratrem suum, & C

sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in ciuitate Modin. Et fleuerunt eum omnis populus Israël planctu magno, & lugebat dies multos, & dixerunt: Quomodo cecidit potens, qui saluum faciebat populum Israël? Et cætera verba bellorum Iudæ, & virtutum, quas facit, & magnitudinis eius, non sunt descripta: multa enim erat valde. Et factum est, post obitum Iudæ emerunt iniqui in omnibus finibus Israël, & exorti sunt omnes qui operabantur iniquitatem. In diebus illis facta est fames magna valde, & tradidit se Bacchidi omnis regio eorum cum ipsis. Et elegit Bacchides viros impios, & constituit eos dominos regionis: & exquirebant, & persecutabantur amicos Iudæ, & adducebant eos ad Bacchidem, & vindicabat in illos & illudebat. Et facta est tribulatio magna in Israël, qualis non fuit ex die, qua non est visus propheta in Israël. Et congregati sunt omnes amici Iudæ, & dixerunt Ionathæ: Ex quo frater tuus Iudas defunctus est, vir similis ei non est, qui exeat contra inimicos nostros, Bacchidem, & eos qui inimici sunt gentis nostræ. Nunc itaque te hodie elegimus esse pro eo nobis in principem, & ducem ad bellandum bellum nostrum. Et suscepit Ionathas tempore illo principatum, & surrexit loco Iudæ fratris sui. Et cognouit Bacchides, & quærebat eum occidere. Et cognouit Ionathas, & Simon frater eius, & omnes qui cum eo erant: & fugerunt in desertum Thecuz, & confederunt ad aquam lacus Asphar. Et cognouit Bacchides, & die sabbatorum venit ipse, & omnis exercitus eius trans Iordanem. Et Ionathas misit fratrem suum ducem populi, & rogauit Nabuthas amicos suos vt commoderent illis apparatum suum, qui erat copiosus. Et exierunt filij Iambri ex Madaba, & cõprehenderunt Ioannem, & omnia quæ habebat, & abierunt habentes ea. Post hæc verba, renuntiatum est Ionathæ, & Simoni fratri eius, quia filij Iambri faciunt nuptias magnas, & ducit sponsam ex Madaba, filiam vnus de magnis principibus Chanana, cum ambitione magna. Et recordati sunt sanguinis Ioannis fratris sui, & ascenderunt, & absconderunt se sub tegumento montis. Et eleuauerunt oculos suos, & viderunt: & ecce tumultus, & apparuit multus, & sponsus processit, & amici eius, & fratres eius, obuiam illis cum tympanis & musicis, & armis multis. Et surrexerunt ad eos ex insidiis, & occiderunt eos, & ceciderunt vulnerati multi, & residui fugerunt in montes, & acceperunt omnia spolia eorum: & conuerse sunt nuptiæ in luctum, & vox musicorum ipsorum in lamentum. Et vindicauerunt vindictam sanguinis fratris sui: & reuersi sunt ad

ad ripam Iordanis. * Et audiuit Bacchi-
des, & venit die Sabbatorum vsque ad
oram Iordanis in virtute magna. * Et di-
xit ad suos Ionathas: Surgamus, & pu-
gnemus cōtra inimicos nostros: non est
enim hodie sicut heri & nudistertius.
* Ecce enim bellū ex aduerso, aqua verō
Iordanis hinc & inde, & ripæ & paludes,
& saltus: & non est locus diuertendi.
¶ I. Nunc ergo clamate in cœlū vt libere-
mini de manu inimicorū vestrorum: Et
cōmissum est bellum. * Et extēdit Iona-
thas manū suā percutere Bacchidem, &
diuertit ab eo retrō, & dissiliit Ionathas,
& qui cum eo erant in Iordanē: & trā-
sauerunt ad eos Iordanem: & ceci-
derūt de parte Bacchidis die illa mille
viri. Et reuersi sunt in Ierusalē, & ædi-
ficarūt ciuitates munitas in Iudæa, mu-
nitionē, quæ erat in Ierico, & in Ammaū,
& in Bethor, & in Bethel, & Tammata,
& Phara, & Thopo muris excelis, &
portis: & seris. * Et posuit custodiam in
eis, vt inimicitias exerceat in Israël: &
muniuit ciuitatem Bethsur, & Gazara,
& arcē, & posuit in eis auxilia, & appa-
ratū eicarū: & accepit filios principū
regionis obsides, & posuit eos in arce
in Ierusalem in custodiam. * Et anno cen-
tesimo quinquagesimo tertio mense se-
cundo: præcepit Alcimus destrui muros
domus sanctæ interioris, & destrui ope-
ra prophetarum, & cepit destruere. * In
tempore illo percussus est Alcimus: &
impedita sunt opera illius: & occlusum
est os eius, & dissolutus est paralytis: nec
vltrā potuit loqui verbum, & mandare
de domo sua. * Et mortuus est Alcimus
in tempore illo cum tormento magno.
* Et vidit Bacchides quoniam mortuus est
Alcimus, & reuersus est ad regē, & siluit
terra annis duobus. * Et cogitauerunt
omnes iniqui dicentes: Ecce Ionathas,
qui cum eo sunt in silētio habitant cō-
fidenter: nunc ergo adducamus Bacchi-
dem, & comprehendat eos omnes vna
noctē. * Et abierunt & consilium ei de-
derūt. * Et surrexit vt veniret eam ex-
citu multo, & misit occultē epistolas
sociis suis, qui erant in Iudæa, vt cōpre-
henderent Ionatham, & eos qui cum eo
erant: sed non potuerunt, quia innotuit
eis consilium eorum. * Et apprehendit
de viris regionis, qui principes erant
malitiæ, quinquaginta viros & occidit
eos: & scesit Ionathas, & Simō, & qui
cum eo erant, in Bethbesen, quæ est in
deserto: & extruxit diruta eius, & firma-
uerunt eam. * Et cognouit Bacchides, &
congregauit vniuersam multitudinem
G. suā: & his qui de Iudæa erant denuncia-
uit. * Et venit, & castra posuit desuper
Bethbesen: & oppugnauit eā dies mul-
tos, & fecit machinas. * Et reliquit Iona-
thas Simōnem fratrem suū in ciuitate, &

exiit in regionem, & venit cum nuntio-
66 * & percussit Odaren, & fratres eius, &
filios Phasero in tabernaculis ipsorum,
& cepit cadere, & crescere in virtuti-
67 bus. * Simō verō, & qui cum ipso erant,
exierunt de ciuitate, & succederūt ma-
68 chinas: & pugnaverunt contra Bacchi-
dem, & contritus est ab eis: & afflixerūt
eum valde, quoniam consilium eius.
69 congressus eius erat inanis. * Et iratus
cōtra viros iniquos, qui ei consiliū de-
derant, vt veniret in regionem ipsorū,
multos ex eis occidit: ipse autē cogita-
uit cum reliquis abire in regionē suam.
70 * Et cognouit Ionathas, & misit ad eum
legatos componere pacem cum ipso, &
71 reddere ei captiuitatem; & libenter
accepit, & fecit secundum verba eius,
& iurauit se nihil facturum ei mali om-
72 nibus diebus vitæ eius: * Et reddidit ei
captiuitatem quam prius erat prædatus
de terra Iudæ: & conuersus abiit in ter-
ram suam, & non apposuit amplius ve-
73 nire in fines eius. * Et cessauit gladius
ex Israël, & habitauit Ionathas in Mach-
mas, & cepit Ionathas ibi iudicare po-
pulū, & exterminauit impios ex Israël.

C A P. X.

Alexandro Nobilis Antiochi filio oc-
cupante Ierusalem, conatur Demetrius
seruare sedem Ionathæ, semel ac ire-
rum plurima pollicens: ac ille prælegit
oblatas ab Alexandro amicitias: quæ
Alexander, deuotio occisique Demetrii
duxit uxorem Cleopatram Ptolemi re-
gis Egypti filiam plurimam Ionatham
honorans: porro Apollonium ducenti-
iunioris Demetrii deuicere Ionathas, sus-
censa Azoro & templo Dagon: rur-
sumque ab Alexandro honorari data
sibi Accaron ac fibula aurea.

¶ E T anno centesimo sexagesimo ascē-
dit Alexander Antiochi filius, quæ
cognominatus est Nobilis: & occupauit
Ptolemaidam & receperunt eum, & re-
gnauit illic. * Et audiuit Demetrius rex,
& congregauit exercitū copiosum val-
3 de, & exiuit obuiam illi in prælium. * Et
misit Demetrius epistolā ad Ionatham
4 verbis pacificis, vt magnificaret eū. * Di-
xit enim: Anticipemus facere pacē cum
eo, priusquam faciat cum Alexandro ad-
uersum nos: recordabitur enim omniū
malorum, quæ fecimus in eum, & in fra-
trem eius, & in gentem eius. * Et dedit
ei potestatem congregandi exercitū, &
fabricare arma, & esse ipsum socium
eius: & obsides, qui erant in arce, iussit
7 tradi ei. * Et venit Ionathas in Ierusa-
lem, & legit epistolas in auditu omnis
8 populi, & eorum qui in arce erant. * Et
timuerunt timore magno, quoniam au-
dierant quod dedit ei rex potestatem
9 congregandi exercitū: & traditi sunt Io-
nathæ obsides, & reddidit eos parētibus
suis

suis: & habitauit Ionathas in Ierusalē,
 & cepit edificare & inuocare ciuitatē.
 "Et dixit faciētibus operauit extruerēt
 muros, & montē Sion in circuitu lapi-
 dibus quadra tis ad munitionem: & ita
 fecerunt." Et fugerunt alienigenæ, qui
 erant in munitionibus, quas Bacchides
 edificauerat: & reliquit vnusquisque
 locū suū, & abiit in terrā suā: tantum
 in Bethsura remanserunt aliqui ex his,
 qui reliquerant legem: & precepta Dei,
 erat enim hæc eis ad refugium. Et audi-
 uit Alexāder rex promissa, quæ promi-
 sit Demetrius Ionathæ: & narrauerunt ei
 prælia, & virtutes, quas ipse fecit, &
 fratres eius, & labores quos laboraue-
 runt, & ait: Nūquid inuenimus aliquē
 virum talē? nūc faciemus enim amicus
 & socium nostrum. Et scripsit epistolā,
 & misit ei secundum hæc verba, dicens:
 "REX Alexander fratris Ionathæ salutē.
 "Audiuius de te, quod vir potens sis
 viribus & aptus es vt sis amicus noster:
 " & nunc constituimus te hodie sum-
 mum sacerdotē gentis tuæ, & vt amicus
 voceris regis, (& misit ei purpuram, &
 coronam aureā) & quæ nostra sunt sen-
 tias nobiscum, & cōserues amicitias ad
 nos." Et induit se Ionathas stola sancta
 septimo mense, anno centesimo sexage-
 simo, in die sollempni scenopægiæ: & cō-
 gregauit exercitum, & fecit arma co-
 piosa. Et audiuit Demetrius verba ista,
 & cōstritus est nimis, & ait: Quid hoc
 fecimus, quod preoccupauit nos? Alexā-
 der apprehendere amicitia Iudzorum
 ad munimen sui? Scribam & ego illis
 verba deprecatoria, & dignitates, & do-
 na: vt sint mecū in adiutorium. Et scri-
 psit eis in hæc verba: Rex Demetrius ge-
 nti Iudzorū salutē. Quoniam seruastis ad
 nos pactum, & mansistis in amicitia no-
 stra, & non accessistis ad inimicos no-
 stros, audiuius, & gauisi sumus. Et nūc
 perseuerate adhuc conseruare ad nos
 fidē, & retribuemus vobis bona pro his
 quæ fecistis nobiscum: & remitemus
 vobis præstationes multas, & dabimus
 vobis donationes. Et nūc absoluo vos,
 & omnes Iudæos à tributis, & pretia
 salis indulgeo, & coronas remitto, &
 tertias seminis: & dimidiā partem fru-
 ctus ligni, quod est portio mea, relin-
 quo vobis ex hodierno die, & deinceps,
 ne accipiat à terra Iuda, & à
 tribus ciuitatib⁹, quæ additæ sunt illi ex
 Samaria & Galilæa, ex hodierna die, &
 in totū tempus: & Ierusalē sit sancta, &
 libera cū finib⁹ suis: & decimæ & tribu-
 ta ipsius sint. Remitto etiā potestatem
 arcis, quæ est in Ierusalē, & do eā summo
 sacerdoti, vt cōstituat in ea viros quos-
 cumque ipse elegerit, qui custodiāt eā. Et
 omnē animā Iudzorū, quæ captiua est
 à terra Iuda in omni regno meo relin-

quo liberam gratis, vt omnes à tributis
 soluantur etiā pecorū suorū. Et omnes
 dies solēnes, & sabbata, & neomeniæ, &
 dies decreti, & tres dies ante diē sole-
 mnē, & tres dies post diē sollempnē, sint
 omnes immunitatis & remissionis om-
 nibus Iudæis, qui sunt in regno meo: &
 nemo habebit potestatem agere aliquid,
 & mouere negotia aduersus aliquem
 illorum in omni causā. Et ascribantur
 ex Iudæis in exercitu regis ad triginta
 millia virorum: & dabuntur illis copiæ
 vt oportet omnibus exercitijs regis,
 & ex eis ordinabuntur qui sint in mu-
 nitionibus regis magni: & ex his con-
 stituentur super negotia regni, quæ agi-
 tur ex fide, & principes sint ex eis, &
 ambulent in legibus suis, sicut præcepit
 rex in terra Iuda. Et tres ciuitates, quæ
 additæ sunt Iudææ ex regione Samariæ,
 cum Iudæa repententur: vt sint sub vno,
 & non obediāt alijs potestatibus, nisi fno-
 mi sacerdotis. Ptolemaida, & confines
 eius: quas dedi donum sanctis, qui sunt
 in Ierusalē, ad necessarios sumptus san-
 ctoꝝ. Et ego do singulis annis quin-
 decim millia siclorum argenti de ratio-
 nibus regis, quæ me contingūt: & omne
 quod reliquū fuerit, quod non reddide-
 rat qui super negotia erant annis prio-
 ribus, ex hoc dabit in opera domus. Et
 super hæc quinq; millia siclorū argēti,
 quæ accipiebāt de sanctorū ratione per
 singulos annos: & hæc ad sacerdotes
 pertineant, qui ministerio fungūtur. Et
 quicūq; cōfingerint in templū, quod est
 Ierosolymis, & in omnibus finibus eius,
 obnoxij regi in omni negotio dimittā-
 tur, & vniuersa, quæ sunt eis in regno
 meo, libera habeant. Et ad edificanda,
 vel restauranda opera sanctorū, sumptus
 dabūt de ratione regis: & ad extru-
 endos muros Ierusalē, & cōmuniendos
 in circuitu, sumptus dabuntur de ratio-
 nibus regis, & ad cōstruendos muros in Iu-
 dea. Vt audiuit autē Ionathas & popu-
 lus sermones istos, non crediderit eis,
 nec receperunt eos, quia crederati sunt
 malitiæ magnæ quā fecerat in Iiraël, &
 tribulauerat eos valde. Et complacuit
 eis in Alexandrum, quia ipse fuerat eis
 princeps sermonū pacis, & ipsi auxiliū
 ferebāt omnibus diebus. Et congrega-
 uit rex Alexander exercitum magnū, &
 admoit castra contra Demetrium. &
 cōmiserunt prælium duo reges, & fugit
 exercitus Demetrii, & insecutus est eū
 Alexāder, & incubuit super eos. Et in-
 ualuit præliū nimis donec occidit sol:
 & cecidit Demetrius in die illa. Et mi-
 sit Alexāder ad Ptolemiū regē Ægypti
 legatos secūdū hæc verba dicens: QVO-
 NIAM regressus sum in regnum meū,
 & sedi in sede patrū meorum, & obtinui
 principatū: & cōtrijui Demetriū, & pos-
 sedi

|| Sup.
 7. b. 11.

sedi regionem nostram, & commisi pugnam cum eo, & contritus est ipse; & castra eius à nobis, & sedimus in sede regni eius: & nunc statuimus ad inuicem amicitiam: & da mihi filiam tuam vxorem, & ego ero gener tuus, & dabo tibi dona: & ipsi digna te. Et respondit rex Ptolemæus, dicens: FELIX dies in qua reuersus es ad terram patrum tuorum, & sedisti in sede regni eorum: & nunc faciam tibi quod scripsisti, sed occorre mihi Ptolemaidam, ut videamus inuicem nos, & spondeam tibi sicut dixisti. & Exiuit Ptolemæus de Ægypto ipse, & Cleopatra filia eius, & venit Ptolemaidam anno centesimo sexagesimo secundo: & occurrit ei Alexander rex, & dedit ei Cleopatram filiam suam: & fecit nuptias eius Ptolemaidæ, sicut reges in magna gloria: & scripsit rex Alexander Ionathæ ut veniret obuiam sibi. Et abiit cum gloria Ptolemaidam, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis argentum multum, & aurum, & dona: & inuenit gratiam in conspectu eorum. Et conuenerunt aduersus eum viri pestilentes ex Israël, viri iniqui interpellantes aduersus eum; & non intendit ad eos rex. Et iussit spoliari Ionatham vestibus suis, & indui eum purpura: & ita fecerunt. Et collocauit eum rex sedere secum. Dixique principibus suis: Exite cum eo in medium ciuitatis, & prædicate, ut nemo aduersus eum interpellet de vilo negotio, nec quisquam ei molestus sit de vlla ratione: & factum est, ut viderunt qui interpellabant gloriam eius, & quæ predicabatur, & opertum eum purpura, fugerunt omnes: & magnificauit eum rex, & scripsit eum inter primos amicos: & posuit eum duce, & participem principatus. Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum pace, & lætitia. In anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii à Creta in terram patrum suorum. & audiuit Alexander rex, & contristatus est valde, & reuersus est Antiochiam. Et constituit Demetrius rex Apollonium duce, qui præerat Cœlesyriæ: & congregauit exercitum magnum: & accessit ad Iamnam: & misit ad Ionatham summum sacerdotem, dicens: Tu solus resistis nobis: ego autem factus sum in derisum, & in opprobrium, propterea quia tu potestatem aduersum nos exerces in montibus. Nunc ergo si confidis in virtutibus tuis, descende ad nos in campum, & compremus illic inuicem, quia necum est virtus bellorum: & Interrogauit, & disse quis sum ego, & ceteri qui auxilio sunt mihi, & qui dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram, quia bis in fugam conuersi

sunt patres tui in terra sua, & nunc quomodo poteris sustinere equitatum, & exercitum tantum in campo, ubi non est lapis, neque saxum, neque locus fugiendi. Ut audiuit autem Ionathas sermones Apollonii, motus est animo: & elegit decem millia virorum, & exiit ab Ierusalem, & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium: & applicuerunt castra in Toppen, & excludit eum à ciuitate (quia custodia Apollonii à Toppe erat) & oppugnavit eam. Et exterriti qui erant in ciuitate aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Toppen. Et audiuit Apollonius, & admouit tria millia equitum, & exercitum multum. Et abiit Azotum tanquam iter faciens, & statim exiit in campum eo quod haberet multitudinem equitum, & confideret in eis. Insecutus est eum Ionathas in Azotum: & commiserunt prælium. Et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occulte. Et cognouit Ionathas quoniam insidie sunt post se, & circueiunt castra eius, & iecerunt iacula in populum à mane vsque ad vesperam: & Populus autem stabat, sicut præceperat Ionathas: & laborauerunt equi eorum. & eiecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem: equites enim fatigati erant: & contriti sunt ab eo, & fugerunt. Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Bethdagon idolum suum, ut ibi se liberarent. Et succendit Ionathas Azotum, & ciuitates, quæ erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagou: & omnes qui fugerunt in illud, succendit igni. & fuerunt qui ceciderunt gladio cum his qui successi sunt ferè octo millia virorum. Et mouit inde Ionathas castra, & applicuit ea Ascalonem: & exierunt de ciuitate obuiam illi in magna gloria. & reuersus est Ionathas in Ierusalem cum suis, habentibus spolia multa. Et factum est, ut audiuit Alexander rex sermones istos: & addidit adhuc glorificare Ionatham. Et misit ei sibilam auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum, & dedit ei Accaron, & omnes fines eius in possessionem.

CAPVT XI.

Mortuo Alexandro, & similiter Ptolemæo qui Alexandri regnum dolo inuaserat, ablata ab eo filia sua & tradita in vxorem Demetrii, hic Demetrius Ionatham honorat datis litteris immunitatis à tributis: Ionathas autem mittit ei auxiliares milites, qui occisi vno die centum milibus, regem à ciuibz Antiochia liberauerunt, & Antiochiam incenderunt: illo autem factum cum Ionatha initum prauaricantæ, Antio-

ebus filius Alexandri deuictio Demetrio regnans, sedus inuit cum Ionatha, qui una cum fratre Simone sapus victor euadit aduersus alienigenas.

ET rex Egypti congregauit exerci-
tum, sicut arena, quæ est circa oram
maris, & naues multas: & quærebat ob-
tinere regnum Alexandri dolo, & ad-
dere illud regno suo. * Et exiit in Sy-
riam verbis pacificis, & aperiebant ei
ciuitates, & occurrebant ei: quia man-
dauerat Alexander rex exire ei obuiam,
eo quod focer suus esset. * Cum autem in-
troiret ciuitatem Ptolemæus, ponebat
custodias militum in singulis ciuitati-
bus. * Et vt appropinquauit Azoto, ostende-
runt ei templum Dagon lucensum igni,
& Azotum & cetera eius demolita, &
corpora proieccta, & eorum qui cæsi
erant in bello, tumulos, quos fecerant
secus viam. * Et narrauerunt regi quia
hæc fecit Ionathas, vt inuidiam face-
rent ei: & tacuit rex. * Et occurrit Io-
nathas regi in Ioppen cum gloria, &
inuicem se salutauerunt, & dormierunt
illuc. * Et abiit Ionathas cum rege vsque
ad fluuium, qui vocatur Eleutherus: &
reuersus est in Ierusalem. * Rex autem
Ptolemæus obtinuit dominium ciuita-
tum vsque Seleuciam maritimam, & co-
gitabat in Alexandrum consilia mala.
* Et misit legatos ad Demetrium, dicens:
VENI, componamus inter nos pactum,
& dabo tibi filiam meam, quam habet
Alexander, & regnabis in regno patris
tui, * pœnitet enim me quod dederim
illi filiam meam: quæsiuit enim me oc-
cidere. * Et vituperauit eum propterea
quod concupierat regnum eius. * Et ab-
stulit filia suam, & dedit eam Demetrio,
& alienauit se ab Alexandro, & manife-
statæ sunt inimicitia eius. * Et intrauit
Ptolemæus Antiochiæ, & imposuit duo
diademata capiti suo, & Egypti & Afæ.
* Alexander autem rex erat in Sicilia il-
lis temporibus: quia rebellabant qui
erant in locis illis. * Et audiuit Alexan-
der, & venit ad eum in bellum: & pro-
duxit Ptolemæus rex exercitum, & oc-
currit ei in manu valida, & fugauit eum.
* Et fugit Alexander in Arabiam, vt ibi
propteretur: Rex autem Ptolemæus
exaltatus est. * Et abstulit Zabdiel Arabs
caput Alexandri: & misit Ptolemæo.
* Et rex Ptolemæus mortuus est in die
tertia: & qui erant in munitionibus
perierunt ab his qui erant intra castra.
* Et regnauit Demetrius anno centesi-
mo sexagesimo septimo. * In diebus illis
congregauit Ionathas eos qui erant in
Iudæa, vt expugnaret arcem: quæ est
in Ierusalem, & fecerunt contra eam
machinas multas. * Et abierunt quidam
qui oderant gentem suam viri iniqui
ad regem Demetrium, & renuntiauerunt

21 ei quod Ionathas obsideret arcem. * Et
vt audiuit, iratus est, & statim venit ad
Ptolemæidam, & scripsit Ionathæ ne
obsideret arcem, sed occurreret sibi ad
22 colloquium festinatio: * Vt audiuit au-
tem Ionathas, iussit obsidere: & elegit
de senioribus Israël, & de sacerdotibus,
23 & dedit se periculo. * Et accepit aurum,
& argentum, & vestem, & alia xenia mul-
ta, & abiit ad regem Ptolemæidam, &
24 inuenit gratiam in conspectu eius. * Et
interpellabat aduersus eum quidam
25 iniqui ex gente sua: * Et fecit ei rex, si-
cut fecerant ei quante eum fuerant, &
exaltauit eum in conspectu omnium
26 amicorum suorum, & statuit ei princi-
pum sacerdotij, & quæcumque alia
habuit prius pretiosa, & fecit eum prin-
27 cipem amicorum. * Et postulatit Iona-
thas à rege, vt immunem faceret Iu-
dæam, & tres toparchias, & Samariam,
& confines eius: & promissit ei talenta
28 trecenta. * Et consensit rex, & scripsit
Ionathæ epistolas de his omnibus, hunc
29 modum continentes: * REX Demetrius
fratri Ionathæ salutem, & genti Iudæo-
rum. * Exemplum epistolæ, quam scrip-
psimus Latheni parenti nostro de vo-
30 bis misimus ad vos vt sciretis: * Rex
Demetrius Latheni parenti salutem.
31 Genti Iudæorum, amicis nostris, &
conseruantibus quæ iusta sunt apud
nos, decreuimus benefacere, propter
benignitatem ipsorum, quam erga nos
32 habent. * Statuimus ergo illis omnes fi-
nes Iudææ, & tres ciuitates, Tydan, &
Ramathan quæ additæ sunt Iudææ ex
Samarita, & omnes confines earum se-
questriari omnibus sacrificantiis in Ie-
rosolymis pro his quæ ab eis prius ac-
cipiebat rex per singulos annos, & pro
33 fructibus terræ, & pomorum. * Et alia
quæ ad nos pertinebant decimarum, &
tributorum, ex hoc tempore remitti-
mus eis: & areas salinarum, & coronas
34 quæ nobis deferbantur, * omnia ipsis
concedimus: & nihil horum irritum
35 erit ex hoc, & in omne tempus. * Nunc
ergo curate facere horum exemplum,
& detur Ionathæ, & ponatur in mon-
te sancto, in loco celebri. * Et videns
Demetrius rex quod filius terra in
36 conspectu suo, & nihil ei resistit, dimi-
sit totum exercitum suum, vinumque
in locum suum, excepto peregrino
exercitu, quem contraxit ab insulis
Gentium & inimici erant ei omnes
37 exercitus patrum eius. * Tryphon autem
erat quidam partium Alexandri prius: &
vidit quoniam omnis exercitus mur-
murabat contra Demetrium, & iuit ad
Emalchuel Arabem, qui nutriebat An-
tiochum filium Alexandri, & assidebat
40 ei, vt traderet eum ipsis, vt regnaret loco
patris sui: & enuntiavit ei quante fecit
Deme

Demetrius, & inimicitias exercituum eius aduersus illum. Et mansit ibi diebus multis. Et misit Ionathas ad Demetrium regem: vt eiceret eos, qui in arce erant in Ierusalem: & qui in praediis erant: quia impugnabant Israel. Et misit Demetrius ad Ionatham, dicens: Non hac tantum faciam tibi, & genti tuae, sed gloria illustrabo te, & gentem tuam, cum fuerit opportunitas. Nunc ergo recte feceris, si miseris in auxilium mihi viros: quia discessit omnis exercitus meus. Et misit ei Ionathas tria millia virorum fortium Antiochia, & venerunt ad regem, & delectatus est rex in aduentu eorum. Et conuenerunt qui erant de ciuitate, centum viginti millia virorum, & volebant interficere regem. Et fugit rex in aulam, & occupauerunt qui erant de ciuitate, itinera ciuitatis, & ceperunt pugnare. Et vocauit rex Iudaeos in auxilium, & conuenerunt omnes simul ad eum, & dispersi sunt omnes per ciuitatem: & occiderunt in illa die centum millia hominum, & succenderunt ciuitatem, & ceperunt spolia multa in die illa, & liberauerunt regem. Et viderunt qui erant de ciuitate, quod obtinuissent Iudaei ciuitatem sicut volebant: & infirmati sunt mente sua, & clamauerunt ad regem cum precibus dicentes: Da nobis dexteram, & cessent Iudaei oppugnare nos, & ciuitatem. Et proiecerunt arma sua, & fecerunt pacem, & glorificati sunt Iudaei in conspectu regis, & in conspectu omnium qui erant in regno eius, & nominati sunt in regno: & regressi sunt in Ierusalem habentes spolia multa. Et fedit Demetrius rex in sede regni sui: & siluit terra in conspectu eius. Et mentitus est omnia quaecumque dixit, & abalienauit se a Ionatha, & non retribuit ei secundum beneficia quae sibi tribuerat, & vexabat eum valde. Post hac autem reuersus est Tryphon, & Antiochus cum eo puer adulescens, & regnauit, & imposuit sibi diadema. Et congregati sunt ad eum omnes exercitus, quos disperserat Demetrius, & pugnaverunt contra eum: & fugit, & terga vertit. Et accepit Tryphon bestias, & obtinuit Antiochiam: & scripsit Antiochus adulescens Ionathae, dicens: Constituo tibi sacerdotium, & constituo te super quatuor ciuitates, vt sis de amicis regis. Et misit illi vasa aurea in ministerium, & dedit ei potestatem bibendi in auro, & esse in purpura, & habere fibulam auream: & Simonem fratrem eius constituit duces a terminis Tyri vsque ad fines Aegypti. Et exiit Ionathas, & perambulabat trans flumen ciuitates: & congregatus est ad eum omnis exercitus Syriz in auxilium, & venit Ascalonem, & occur-

rerunt ei honorifice de ciuitate. Et abiit inde Gazam: & concluderunt se qui erant Gazae: & obsedit eam, & succendit quae erant in circuitu ciuitatis, & praedatus est ea. Et rogauerunt Gazenses Ionatham, & dedit illis dexteram: & accepit filios eorum obsides, & misit illos in Ierusalem: & perambulauit regionem vsque Damascum. Et audiuit Ionathas, quod praeparati sunt principes Demetrii in Cades, quae est in Galilaea, cum exercitu multo, volentes eum remouere a negotio regni: & occurrit illis: fratrem autem suum Simonem reliquit intra prouinciam. Et applicuit Simon ad Bethsuram, & expugnabat eam diebus multis, & concludit eos. Et postulauerunt ab eo dexteram accipere, & dedit illis, & eiecit eos inde, & cepit ciuitatem, & posuit in ea praesidium. Et Ionathas & castra eius applicuerunt ad aquam Genesar, & ante lucem vigilauerunt in campo Asor, & ecce castra alienigenarum occurrebant in campo, & tendebant ei insidias in montibus: ipse autem occurrit ex aduerso. Insidiae vero exurrerunt de locis suis, & commiserunt praedium. Et fugerunt qui erant ex parte Ionathae: omnes, & nemo reliquus est ex eis, nisi Mathathias filius Absalom, & Iudas filius Calphi, principes militum exercitus. Et scidit Ionathas vestimenta sua, & posuit terram in capite suo, & orauit. Et reuersus est Ionathas ad eos in praedium, & conuertit eos in fugam, & pugnaverunt. Et viderunt qui fugiebant partis illius, & reuersi sunt ad eum, & insequerantur eum eo omnes vsque Cades ad castra sua, & peruenerunt vsque illuc, & ceciderunt de alienigenis in die illa tria millia virorum: & reuersus est Ionathas in Ierusalem.

CAPVT XII.

Ionathas cum Romanis ac Spartianis foedus renouat: principes Demetrii ipsum inuadentes fugat: percussisque Arabibus ordinat adificare praesidia in Iudaea, & muros contra arcem in Ierusalem: sed a Tryphone cupiente regnum Antiochi inuadere, & fingente se amicum apud Ptolemaida dolo caprius effi, omnesque qui cum eo erant interfecit.

Et vidit Ionathas quia tempus eum appropinquauit, & elegit viros, & misit eos Romam, statuere & renouare cum eis amicitiam: & ad Spartianas, & ad alia loca misit epistolam secundum eandem formam. Et abierunt Romam, & intrauerunt curiam, & dixerunt: Ionathas summus sacerdos, & gens Iudaeorum miserunt nos, vt renouaremus amicitiam & societatem secundum prius. Et dederunt illis epistolam ad ipsos.

ipſos per loca, vt dederunt eos in
terrâ Iuda cum pace. Et hoc eſt exem-
plum epistolarum, quas ſcripſit Iona-
thas Spartiatis: * IONATHAS ſummus
ſacerdos & ſeniores gentis, & ſacerdo-
tes, & reliquus populus Iudæorum,
ſpartiatis fratribus ſalutem. * Impri-
dem miſſæ erant epistolæ ad Oniam
ſummum ſacerdotem ab Ario, qui re-
gnabat apud vos: quoniam eſtis fra-
tres noſtri, ſicut reſcriptum continet,
quod ſubiectum eſt. * Et ſuſcepit Onias
virum, qui miſſus fuerat, cum honore:
& accepit epistolâ, in quibus ſignifi-
catur de ſocietate & amicitia. * Nos,
cûm nullo horum indigeremus, habes-
ſolatio ſanctos libros, qui ſunt in
manibus noſtris: maluimus mittere ad
vos renouare fraternitatem, & amici-
tiam, ne forte alieni efficiamur à vo-
bis: multa enim tempora tranſierunt
ex quo miſiſti ad nos. * Nos ergo in
omni tempore ſine intermiſſione in die-
bus ſolemnibus, & cæteris, quibus oportet,
memores ſumus veſtri in ſacrificiis
quæ offerimus, & in obſervationibus,
ſicut ſas eſt & decet meminiffe fratrum:
Letamur itaque de gloria veſtra. * Nos
autem circumdederunt multæ tribula-
tiones, & multa prælia; & impugnau-
runt nos reges, qui ſunt in circuitu no-
ſtro. * Noluimus ergo vobis moleſti eſ-
ſe, neque cæteris ſociis & amicis no-
ſtris in hiſ præliis: habuimus enim de
cælo auxilium: & liberati ſumus nos, &
humiliati ſunt inimici noſtri. * Elegi-
mus itaq; Numenium Artiochi filium,
& Antipatrem Iſaonis filium, & miſi-
mus ad Romanos renouare cum eis
amicitiâ & ſocietate priſtinam.
* Mandauimus itaque eis vt veniant
etiâ ad vos, & ſalutent vos: & red-
dant vobis epistolâ noſtrâ de inno-
datione fraternitatis noſtræ. * Et nunc
benefacietis reſpondentes nobis ad hæc.
* Et hoc eſt reſcriptum epistolarum,
quod miſerat Oniz: Arius, rex Spar-
tiatarum, Oniz ſacerdoti magno ſalu-
tem. Inuentum eſt in ſcriptura de Spar-
tiatis & Iudæis, quoniam ſunt fratres,
& quod ſunt de genere Abraham. * Et
nunc ex quo hæc cognouimus, bene-
facietis ſcribentes nobis de pace veſtra.
* Sed & nos reſcripſimus vobis: Pec-
ora noſtra, & poſſeſſiones noſtrâ, veſtræ
ſunt; & veſtræ, noſtræ, mandauimus
itaque hæc nuntiari vobis. * Et audiuit
Ionathas, quoniam reſcripti ſunt prin-
cipes Demetrii cum exercitu multo ſu-
pra quàm prius, pugnare aduerſus eum:
exiit ab Ieruſalem, & occurrit eis
in Amathiæ regione: non enim dedit
eis ſpatium vt ingrederentur regio-
nem eius. * Et miſit ſpeculatores in ca-
ſtra eorum: & reuerſi reuertiauerunt

quod conſtituit ſuperuenire illis no-
cte. * Cûm occidiſſet autem ſol, præcepit
Ionathas ſuis vigilare, & eſſe in ar-
mis paratos ad pugnam tota nocte, &
poſuit cuſtodes per circuitum caſtro-
rum: Et audierunt aduerſarii quod pa-
ratus eſt Ionathas cum ſuis in bello: &
timuerunt, & formidauerunt in corde
ſuo: & accenderunt focos in caſtris ſuis.
* Ionathas autem, & qui cum eo erant
non cognouerunt vſque manè: vide-
bant autem luminaria ardentia: * & ſe-
cutus eſt eos Ionathas, & non compre-
hendit eos: tranſierunt enim flumen
Eleutherum. * Et diuerſit Ionathas ad
Arabas, qui vocantur Zabædæi, & per-
cuſit eos, & accepit ſpolia eorum. * Et
iunxit, & venit Damafcum, & peram-
bulabat omnem regionem illam. * Si-
mon autem exiit, & venit vſque ad Af-
calonem, & ad proxima præſidia: &
declinavit in Ioppen: occupauit eam
(*audiuit enim quod velens præſidium
tradere partibus Demetrii) & poſuit
ibi cuſtodes vt cuſtodirent eam. Et re-
uerſus eſt Ionathas, & conueſcavit ſe-
niores populi, & cogitauit cum eis
edificare præſidia in Iudæa, & ædifica-
re muros in Ieruſalem, & exaltare al-
titudinem magnam inter medium arcis
& ciuitatis, vt ſepararet eam à ciuita-
te, vt eſſet ipſa ſingulariter, & neque
emant, neque vendant. * Et conuen-
runt, vt edificarent ciuitatem, & cecidit
murus, qui erat ſuper torrentem ab or-
tu ſolis, & reparauit eum, qui voca-
tur Caphetetha: * & Simon ædificauit
Ædiadâ in Sephela, & muriuit eam, &
impoſuit portas, & ſeras. * Et cum cogi-
taſſet Tryphon regnare Aſia, & aſſume-
re diadema, & extendere manum in
Antiochum regem: timens ne forte
non permitteret eum Ionathas, ſed pu-
gnaret aduerſus eum, quærebat com-
prehendere eum, & occidere. Et exur-
gens abiit in Bethſan. * Et exiuit Iona-
thas o'uiam illi cum quadraginta mil-
libus virorum electorum in prælium,
& venit Bethſan. * Et vidit Tryphon
quia venit Ionathas cum exercitu multo
vt extenderet in eum manus, timuit,
& excepit eum cum honore, & com-
mendauit eum omnibus amicis ſuis,
& dedit ei munera: & præcepit exer-
citibus ſuis vt obedirent ei, ſicut ſibi.
* Et dixit Ionathas: Vt quid vexaſti
vniuerſum populum, cum bellum non
his non ſit? * Et nunc remitte eos in
domos ſuas: elige autem tibi viros pau-
cos, qui tecum ſint, & veni mecum
Prolemaidam, & tradam eam tibi, &
reliqua præſidia, & exercitum, & vni-
uerſos præpoſitos negotij, & conuer-
ſus abibo: propterea enim veni. * Et
credidit ei: & fecit ſicut dixit: & di-
miſit

misit exercitum, & abierunt in terram Iuda. * Retinuit autem secum tria milia virorum: ex quibus remisit in Galilæam duo milia, mille autem venerunt cum eo. * Ut autem intravit Ptolemaïdam Ionathas, clauferunt portas ciuitatis Ptolemaïenses: & comprehenderunt eum: & omnes qui cum eo intraverant gladio interfecerunt. * Et misit Tryphon exercitum & equites in Galilæam, & in campum magnum, ut perderent omnes socios Ionathæ. * At illi cum cognouissent quia comprehensus esset Ionathas, & periiit, & omnes qui cum eo erant, hortati sunt semetipsos, & exierunt parati in prælium. * Et videntes hi, qui insecuti fuerant, quia pro anima res esset illis, reuersi sunt: * illi autem venerunt omnes cum pace in terram Iuda. Et planxerunt Ionathan, & eos qui cum ipso fuerant valde: & luxit Israël luctu magno. * Et quæsierunt omnes gentes, quæ erant in circuitu eorum, contereere eos, dixerunt enim: Non habent principem, & adiuuantem: nunc ergo expugnemus illos, & tollamus de hominibus memoriam eorum.

C A P. XIII.

Suscepit Simon principatu pro fratre Ionatha misit peritiam à Tryphone pecuniam, vna cum filiis Ionathæ, ad eius redemptionem: Tryphon autem, accepta pecunia, partem occidit cum filiis: quibus sepulcris ac defletis, Simon magnificum exerxit parentibus ac fratribus sepulchrum in Modin: Tryphon vero, occiso Antiocho, regnum eius inuasit, & Simon, impetratis à rege Demetrio litteris fœderis ac immunitatis, expugnavit Gazaram, & arcem Ierosolymorum obtinuit: propter quod larum agunt festum, quod etiam quotannis apud Iudæos agi præcipitur.

ET audiuit Simon quod congregauit Tryphon exercitum copiosum, ut A veniret in terram Iuda, & attereret eam. * Videns quia in tremore populus est, & in timore, ascendit Ierusalem, & congregauit populum: & adhortans dixit: Vos fecistis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei, fecimus pro legibus & pro sanctis prælia, & angustias quales vidimus: * horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israël, & relictus sum ego solus. * Et nunc non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis: non enim melior sum fratribus meis. * vindicabo itaque gentem & meam, & sancta, natos quoque nostros, & uxores: quia congregatæ sunt vniuersæ gentes contereere nos inimicitæ gratia. * Et accensus est spiritus populi simul ut audiuit sermones istos: & res.

B ponderunt voce magna, dicentes: Tu es dux noster loco Iudæ & Ionathæ: 9 fratris tui: * pugna prælium nostrum: & omnia quæcumque dixeris nobis, faciemus. * Et congregans omnes viros bellatores, accelerauit consummare vniuersos muros Ierusalem, & munivit eam in gyro. * Et misit Ionatham filium Absalomi & cum eo exercitum nouum, in Ioppen; & eiecit his qui erant in ea, remansit illic ipse. * Et mouit Tryphon à Ptolemaïda cum exercitu multo, ut veniret in terram Iuda & Ionathas cum eo in custodia. * Simon autem applicuit in Addus contra faciem campi. * Et ut cognouit Tryphon quia surrexit Simon loco fratris sui Ionathæ: & quia commissurus esset cum eo prælium, misit ad eum legatos, * dicens: Pro argento, quod debebat frater tuus Ionathas in ratione regis, propter negotia quæ habuit, detinuius eum. * Et nunc mitte argenti talenta centum, & duos filios eius obfides, ut non dimissus fugiat à nobis, & remitemus eum. 17 * Et cognouit Simon quia cum dolo cloqueretur secum, iussit tamen dari argentum, & pueros: ne inimicitiam magnam sumeret ad populum Israël dicentem: * Quia non misit ei argentum, & pueros, propterea periiit. * Et misit pueros, & centum talenta: & mentitus est, & non dimisit Ionatham. 20 * Et post hæc venit Tryphon intra regionem, ut contereret eam & gyrauerunt per viam, quæ ducit Ador: & Simon, & castra eius ambulabant in omnem locum quocumque ibant. * Qui autem in arce erant, miserunt ad Tryphonem legatos, ut festinaret venire per desertum, & mitteret illis alimonias. * Et parauit Tryphon omnem equitatum, ut veniret illa nocte: erat autem nix multa valde, & non venit in Galaaditim. * Et cum appropinquasset Bascaman, occidit Ionathan, & filios eius illic. * Et conuertit Tryphon, & abiit in terram suam. * Et misit Simon, & accepit ossa Ionathæ fratris sui, & sepeliuit ea in Modin ciuitate patrum eius. * Et planxerunt eum omnis Israël planctu magno, & luxerunt eum dies multos. * Et ædificauit Simon super sepulchrum patris sui & fratrum suorum ædificium altum, visui, lapide polito rector & antè. * Et statuit septem pyramidas, vnam contra vnam patri & matri, & quatuor fratribus: & his circumposuit columnas magnas; & super columnas arma, ad memoriam æternam: & iuxta arma naues sculptas, quæ videbantur ab omnibus natigantibus mare. * Hoc est sepulchrum, quod fecit in Modin vsque in hunc diem. * Tryphon autem cum iter faceret cum Antiocho

cho rege adolescente, dolo occidit eum. * Et regnavit loco eius, & imposuit sibi diadema Afiz, & fecit plagam magnam in terra. * Et edificavit Simon præsedia Iudæ, muniens ea turribus excelis, & muris magnis, & portis, & seris: & posuit alimenta in munitionibus. * Et elegit Simon viros, & misit ad Demetrium regem, ut faceret remissionem regioni: quia actus omnes Tryphonis per direptionem fuerant gestis. * Et Demetrius rex ad verba ista respondit ei, & scripsit epistolam talem. * Rex Demetrius Simoni summo sacerdoti, & amico regum, & senioribus, & genti Iudzorum salutem. * Coronam auream, & bahem, quam misisti, suscepimus: & parati sumus facere vobiscum pacem magnam, & scribere prapositionis regis remittere vobis quæ indulgimus. * Quæcumque enim constitimus, vobis constant. Munitiones, quas edificastis, vobis sint, & peccata vique in hodiernum diem, & coronam quam debeatis, & si quid aliud erat tributarium in Ierusalem, iam non sit tributarium. * Et si qui ex vobis apti sunt conscribi inter nostros, conscribantur, & sit inter nos pax: * Anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum Gentium ab Israël. * Et cepit populus Israël scribere in tabulis, & gestis publicis, anno primo sub Simone summo sacerdote, magno duce, & principe Iudzorum. * In diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circumdedit eam castris, & fecit machinas, & applicuit ad civitatem, & percussit turrem vnam, & comprehendit eam. * Et eruperant qui erant intra machinam in civitatem: & factus est motus magnus in civitate. * Et ascenderunt qui erant in civitate cum vxoribus & filiis supra murum, scissis tunicis suis, & clamauerunt voce magna, postulantes à Simone dexteras sibi dari. * & dixerunt: Non nobis reddas secundum malitias nostras, sed secundum misericordias tuas. * Et flexus Simon non debellavit eos: eiecit tamen eos de civitate, & mundavit ædes, in quibus fuerant simulachra, & tunc intravit in eam cum hymnis benedicens Domini: * & eiecit ab ea omni immunditiam, collocavit in ea viros qui legem facerent: & munivit eam & fecit sibi habitationem. * Qui autem erant in arce Ierusalem, prohibebantur egredi, & ingredi regionem, & emere, ac vendere: & esurierunt valde, & multi ex eis fame perierunt. * Et clamauerunt ad Simonem ut dexteras acciperent: & dedit illis: & eiecit eos inde, & mundavit arcem à contami-

nationibus: & intrauerunt in eam tertia & vigesima die secundi mensis, anno centesimo septuagesimo primo, cum laude, & ramis palmarum, & cinyris, & cymbalis, & nablis, & hymnis, & canticis, quia contritus est inimicus magnus ex Israël. * Et constituit ut omnibus annis agerentur dies hi cum lætitia. * Et munivit montem templi, qui erat secus arcem, & habitavit ibi ipse, & qui cum eo erant. * Et vidit Simon Ioannem filium suum, quod fortis prælii vir esset: & posuit eum ducem virtutum vniuersarum: & habitavit in Gazaris.

CAP. XIV.

Demetrio à duce Arsacis denisso & capto Simon cum suo populo magna pace fruatur: ad quem missa sunt litteræ renouari fœderis à Spartacis & Romanis cum maxima laude Simonis qui Romanis clypeum aureum mmarum mille misit:

ANNO centesimo septuagesimo secundo congregavit rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia, ut expugnaret Tryphonem. * Et audiuit Arsaces rex Persidis & Mediz, quia intrauit Demetrius confines suos, & misit vnum de principibus suis ut comprehenderet eum vivum, & adduceret eum ad se. * Et abiit, & percussit castra Demetrii: & comprehendit eum, & duxit eum ad Arsacem, & posuit eum in custodiam. * Et siluit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis: & quæsiuit bona genti suæ: & placuit illis potestas eius, & gloria eius, omnibus diebus. * Et cum omni gloria sua accepit Ioppen in portum, & fecit introitum in insulis maris. * Et dilatavit fines gentis suæ & obtinuit regionem. * Et congregavit captiuitatem multam, & dominatus est Gazaræ, & Bethsuræ, & arci & abstulit immunditias ex eas, & non erat qui resisteret ei. * Et vnusquisque colebat terram suam cum pace: & terra Iuda dabat fructus suos: & ligna camporum fructum suum. * Seniores in plateis sedebant omnes, & de bonis terræ trahebant, & iuvenes induebant se gloriam, & stolas bellis. * Et ciuitatibus tribuebat alimonias, & constituabat eas ut essent vixæ munitionis quoadusque nominatum est nomen gloriæ eius vsque ad extremum terræ. * Fecit pacem super terram, & lætatus est Israël lætitia magna. * Et sedit vnusquisque sub vite sua, & sub ficulnea sua: & non erat qui eos tereretur. * Defecit impugnans eos super terram: reges contriti sunt in diebus illis. * Et confirmauit omnes humiles populi sui, & legem exquisiuit, & abstulit omnem iniquum & malum: sancta

sancta glorificauit, & multiplicauit res
 vasa sanctorum. * Et auditum est Ro-
 maz quia defunctus esset Ionathas, &
 vique in Spartiatis: & contristati sunt
 valde. * Vt audierunt autem quod Si-
 mon frater eius factus esset summus sacer-
 dos loco eius, & ipse obtineret
 omnem regionem, & ciuitates in ea;
 & scripserunt ad eum in tabulis æ-
 reis, vt renouaret amicitias & socie-
 tatem, quam fecerant cum Iuda, &
 cum Ionatha fratribus eius. * Et lectæ
 sunt in conspectu ecclesiæ in Ierusa-
 lem. Et hoc exemplum epistolarum,
 quas Spartiæ miserunt: * S P A R-
 T I A N O R V M principes, & ciuita-
 tes, Simoni Sacerdoti magno, & senio-
 ribus, & sacerdotibus, & reliquo
 populo Iudeorum, fratribus, salutem.
 Legati, qui missi sunt ad populum nos-
 trum, nuntiauerunt nobis de vestra
 gloria, & honore, ac lætitia: & gauisi
 sumus in introitu eorum. * Et scripsi-
 mus quæ ab eis erant dicta in concilii
 populi, sic: Numenius Antiochii
 & Antipater Iasonis filius, legati Iu-
 dæorum, venerunt ad nos, renouan-
 tes nobiscum amicitiam pristinam. * Et
 placuit populo excipere viros glorio-
 sè, & ponere exemplum sermonum
 eorum in fregatis populi libris, vt sit
 ad memoriam populo Spartiatarum.
 Exemplum autem horum scripsimus Si-
 moni magno sacerdoti. * Post hæc au-
 tem misit Simon Numenius Romam,
 habentem clypeum aureum magnum,
 pondo minarum mille, ad statuendam
 cum eis societatem. Cum autem iudi-
 disse populus Romanus: sermones
 istos, dixerunt: Quam gratiarum actio-
 nem reddemus Simoni, & filiis eius?
 * Restituit enim ipse fratres suos, &
 expugnauit inimicos Israel ab eis: &
 statuerunt ei libertatem, & descripe-
 runt in tabulis æreis, & posuerunt in
 titulis in monte Sion. * Et hoc est
 exemplum scripturæ: O C T A V A de-
 cima die mensis Elul, anno centesimo
 septuagesimo secundo, anno tertio sub
 Simone Sacerdote magno in Asmarel,
 in conuentu magno sacerdotum, & po-
 puli, & principum gentis & seniorum
 regionis nota facta sunt hæc: Quoniam
 frequenter facta sunt prælia in regione
 ostræ. * Simon autem Mathathie filius, &
 filius Iarib, & fratres eius dederunt
 se periculo, & restiterunt aduersariis
 gentis suæ, vt starent sancta ipsorum, &
 lex: & gloria, magna glorificauerunt
 gentem suam. * Et congregauit Iona-
 thas gentem suam, & factus est illis sacer-
 dos magnus, & apostolus est ad po-
 pulum suum. * Et voluerunt inimici
 eorum calcare, & atterere regionem

ipsorum, & extendere manus in sancta
 eorum. * Tunc resistit Simon, & pug-
 nauit pro gentibus, & erogauit pecu-
 nias multas, & armavit viros virtutis
 gentis suæ, & dedit illis stipendia: * &
 munivit ciuitates Iudææ, & Bethsuram,
 quæ erat in finibus Iudææ, vbi erant
 arma hostium antea: & posuit illic
 prædium viros Iudæos. * Et Ioppem
 munivit quæ erat ad mare, & Gazaram,
 quæ est in finibus Azotii, in qua hostes
 antea habitabant, & collocauit illic
 Iudæos: & quæcumque apta erant ad
 correctionem eorum, posuit in eis.
 * Et vidit populus actum Simonis,
 & gloriam quam cogitabat facere genti
 suæ, & posuerunt eum ducem suum,
 & principem sacerdotum, eo quod ip-
 se fecerat hæc omnia, & iustitiam, &
 fidem, quam conseruauit genti suæ, &
 exquisiuit omni modo exaltare popu-
 lum suum. * Et in diebus eius prosperatum
 est in manibus eius, vt tolleretur
 gens de regione ipsorum, & quæ
 in ciuitate David erant in Ierusalem,
 in arce, de qua procedebant, & con-
 taminabant omnia quæ in circuitu
 sanctorum sunt, & inferebant plagam
 magnam castitati: * & collocauit in
 ea viros Iudæos ad tutamentum regio-
 nis, & ciuitatis, & exaltauit muros
 Ierusalem. * Et rex Demetrius statuit illi
 summum sacerdotem. * Secundum hæc
 fecit eum amicum suum, & glorifica-
 uit eum gloria magna. * Audiuit enim
 quod appellati sunt Iudæi à Romanis
 amici, & socij, & fratres, & quia sus-
 ceperunt legatos Simonis gloriosè, * &
 quia Iudæi, & sacerdotibus eorum con-
 senserunt eum esse ducem suum, &
 summum sacerdotem in æternum, do-
 nec surgat propheta fidelis: * & vt sit
 super eos dux, & vt cura esset illi pro
 sanctis, & vt constitueret præpositos
 super opera eorum, & super regionem,
 & super arma, & super prædia:
 * & cura sit illi de sanctis: & vt audia-
 tur ab omnibus, & scribantur in no-
 mine eius omnes conscriptiones in re-
 gione: & vt operiatur purpura, & au-
 ro: * & ne liceat ulli ex populo, & ex
 sacerdotibus, irritum facere aliquid
 horum, & contradicere his quæ ab eo
 dicuntur, aut conuocare conuentum
 in regione sine ipso: & vestiri purpura,
 & vti fibula aurea. * Qui autem fe-
 cerit extrâ hæc, aut irritum fecerit
 aliquid horum, reus erit. * Et complauit
 omni populo statuere Simonem,
 & facere secundum verba ista. * Et sus-
 cepit Simon & placuit ei vt summus
 sacerdos fungeretur, & esset dux &
 princeps gentis Iudæorum, & sacerdo-
 tum, & præfesset omnibus. * Et scriptum

nam istam dixerunt ponere in tabulis æreis, & ponere eas in peribolo sanctorum, in loco celebri: exemplum autem eorum ponere in ærario, ut habeat Simon, & filij eius.

C A P. X V.

Antiochus Demetrii filius litteras amicitiarum misit ad Simonem: Romani fœderatos sibi Iudæos ceteris nationibus per litteras commendans: Antiochus dum Thyrrhophonem insequitur, missum à Simone militum auxilium recusar, mittique ad eum Athenobium qui multa tanquam debita repositar: & Simonis responso accepto, constituit aduersus eum Cendebaum ducem exercitus, ipse vero Thyrrhophonem persequitur.

ET misit rex Antiochus filius Demetrii epistolas ab insulis maris Simonem sacerdoti, & principi gentis Iudæorum, & vniuersis genti: & erant continentes hunc modum: **R E X** Antiochus Simonem sacerdoti magno, & genti Iudæorum, salutem. Quoniam quidem pestilentes obtinuerunt regnum patrum nostrorum, volo autem vendicare regnum, & restituere illud sicut erat antea: & electam feci multitudinem exercitus, & feci naues bellicas. Volo autem procedere per regionem, ut visitar in eos, qui corruerunt regionem nostram, & qui desolauerunt ciuitates multas in regno meo. Nunc ergo statuo tibi omnes oblationes, quas remisistunt tibi ante me omnes reges, & quæcumque alia dona remisistunt tibi: & permitto tibi facere per cussuram proprii numismatis in regione tua: Ierusalem autem sanctam esse, & liberam: & omnia arma quæ fabricata sunt, & præsidia quæ construxisti, quæ tenes, maneant tibi. Et omne debitum regis: & quæ futura sunt regi, ex hoc, & in totum tempus remittuntur tibi. Cuius autem obtruerimus regnum nostrum, glorificabimus te, & gentem tuam, & templum gloria magna ita, ut manifestetur gloria vestra in vniuersa terra. Anno 174. exiit Antiochus: in terram patrum suorum, & conueniunt ad eum omnes exercitus, ita ut pauci reliqui essent cum Tryphone. Et insecutus est eum Antiochus rex, & venit Doram fugiens per maritimam, sciebat enim quod congregata sunt mala in eum, & reliquit eum exercitus. Et applicuit Antiochus super Doram cum centum viginti millibus virorum beligeratorum & octo millibus equitum: & circumiit ciuitatem, & naues à mari accesserunt: & vexabant ciuitatem à terra, & mari, & neminem sinebant ingredi, vel egredi. Venit autem Nûmenius, & qui cum eo fuerant ab

vrbe Roma, habentes epistolas regibus & regionibus scriptas, in quibus continebantur hæc: **L V C I V S** consul Romanorum, Ptolemæo regi salutem. Legati Iudæorum venerunt ad nos amici nostri, renouantes pristinam amicitiam & societatem, mihi à Simone principe Sacerdotum, & populo Iudæorum. Attulerunt autem & clypeum aureum mmarum mille. Placuit itaque nobis scribere regibus, & regionibus, ut non inferant illis mala, neque impugnent eos, & ciuitates eorum, & regiones eorum: & ut non ferant auxilium pugnantibus aduersus eos. Visum autem est nobis accipere ab eis clypeum. Si qui ergo pestilentes refugerunt de regione ipsorum ad vos, tradite eos Simoni principi sacerdotum, ut vindicet in eos secundum legem suam. Hæc eadem scripta sunt Demetrio regi, & Attalo, & Ariarathi, & Arsaci, & in omnes regiones: & Lampaco, & Spartiatis, & in Delum, & in Myndum, & in Syconem, & in Cariam, & in Samum, & in Pamphiliam, & in Lyciam, & in Alimarnassum, & in Gno, & in Sidem, & in Aradon, & in Rhodon, & in Phasidem, & in Gortynam, & Gnidum, & Cyprum, & Cyrenem. Exemplum autem eorum scripserunt Simoni principi sacerdotum, & populo Iudæorum. Antiochus autem rex applicuit castra in Doram secundo, adiuuens ei semper manus, & machinas faciens: & conclusit Tryphonem, ne procederet. & misit ad eum Simon duo millia virorum electorum in auxilium, & argentum, & vala copiosa: & noluit ea accipere, sed rupit omnia, quæ pactus est cum eo antea, & alienauit se ab eo. Et misit ad eum Athenobium vnum de amicis suis, ut tractaret cum ipso, dicens: Vos tenetis Ioppem, & Gazaram, & arcem quæ est in Ierusalem, ciuitates regni mei: si nes earum desolastis, & fecistis plagam magnam in terra, & dominati estis per loca multa in regno meo. Nunc ergo tradite ciuitates, quas occupastis, & tributa locorum, in quibus dominati estis extra fines Iudææ: si autem, date pro illis quingenta talenta argenti, & exterminij, quod exterminastis, & tributorum ciuitatum alia talenta quingenta: si autem uenieritis, & expugnabimus vos. Et venit Athenobius amicus regis in Ierusalem, & vidit gloriam Simonis, & claritatem in auro & argento, & apparatus copiosissimus, & obstupuit: & retulit uerba Regis. Et respondit ei Simon, & dixit: Neque alienam terram sumptissimus, neque aliena detineamus: sed hereditatem pa-

trum nostrorum, quæ iniuste ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est. * Nos verò tempus habentes, vindicamus hereditatem patrum nostrorum. * Nam de Ioppe, & Gazara, quæ expositas ipsi faciebant in populo plagam magnam, & in regione nostra: horum damus talenta centum. Et non respondit ei Athenobius verbum. * Reuerſus autem cum ira ad regem, renuntiavit ei verba ista, & gloriam Simonis, & vniuersa quæ vidit, & iratus est rex ira magna. * Tryphon autem fugit naui in Orthosia. * Et constituit rex Cendebeum ducem maritimum, & exercitum peditum & equitum dedit illi. * Et mandauit illi mouere castra contra faciem Iudææ: & mandauit ei ædificare Gedorem, & obstruere portas ciuitatis, & debellare populum. Rex autem persequebatur Tryphonem. * Et peruenit Cendebeus Iamniam, & cepit irritare plebem, & concutere Iudæam, & capitiare populum, & interficere, & ædificare Gedorem. * Et collocauit illic equites, & exercitum: vt egressi perambularent viam Iudææ, sicut constituit ei rex.

CAPVT XVI.

Simon senex mittit exercitum suum cum filiis suis Iuda & Ioanne aduersus Cendebeum: quo deſiſto, Iſolemaus gener Simonis dominandi ambitione inflammatus, acceptos conuiſſoſoſocorum eiusque filios, Marthathiam & Iudam dolo interfecit: vt ira Iudææ provincias obtineret: porro nuntij quos ad Ioannem dolo inuermendum miserat, sunt ab illo interfecti, & Ioannes patri in summo ſacerdotio ſucceſſit.

ET ascendit Ioannes de Gazaris, & innuntiavit Simoni patri suo quæ fecit Cendebeus in populo ipsorum. * Et vocauit Simon duos filios seniores, Iudam & Ioannem, & ait illis: Ego, & fratres mei, & domus patris mei, expugnauimus hostes Iſraël ab adoleſcentia vsque in hunc diem: & prosperatum est in manibus nostris liberare Iſraël aliquoties. * Nunc autem ſenui, sed eſtote loco meo, & fratres mei, & egressi pugnate pro gente nostra: auxilium verò de cælo vobiscum ſit. * Et elegit de regione viginti millia viro- rum belligatorum, & equites; & profecti sunt ad Cendebeum: & dormierunt in Modia. * Et surrexerunt mane, & abierunt in campum: & ecce exercitus copioſus in obuiam illis peditum, & equitum, & fluuius torrens erat inter medium ipsorum. * Et admonit castra contra faciem eorum ipse, & populus eius, & vidit populum trepidantem ad transfretandum torren-

tem, & transfretauit primus: & viderunt eum viri, & tranſierunt poſt eum. * Et dimiſit populum, & equites in medio peditum: erat autem equitatus aduerſariorum copioſus nimis. * Et exclamauerunt ſacris tubis, & in fugam conuerſus eſt Cendebeus, & castra eius: & ceciderunt ex eis multi vulnerati: reſidui autem in munitionem fugerunt. * Tunc vulneratus eſt Iudas frater Ioannis: Ioannes autem inſecutus eſt eos, donec venit Cedronem, quam ædificauit, & fugerunt vsque ad turres, quæ erant in agris Azoti, & ſuccendit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo millia viro- rum, & reuerſus eſt in Iudæam in pace. * Et Ptolemæus filius Abobi conſtitutus erat dux in campo Iericho, & habebat argentum, & aurum multum. * Erat enim gener ſummi ſacerdotis. * Et exaltatum eſt cor eius, & volebat obtinere regionem, & cogitabat dolum aduerſus Simonem, & filios eius, vt tolleret eos. * Simon autem perambulans ciuitates, quæ erant in regione Iudææ, & ſolicitudinem gerens earum, deſcendit in Iericho ipſe, & Mathathias filius eius, & Iudas anno centesimo ſeptuageſimo ſextimo, menſe vndecimo: hic eſt menſis Salbath. * Et ſuſcepit eos filius Abobi in munitiunculum, quod vocatur Docho, cum dolo, quam ædificauit: & fecit eis conuiſium magnū, & abſcondit illic viros. * Et cum inebriatus eſſet Simon, & filij eius, ſurtexit Ptolemæus cum ſuis, & ſumpſerunt arma ſua, & intrauerunt in conuiſium, & occiderunt eum, & duos filios eius, & quosdam pueros eius, & fecit deceptionem magnam in Iſtaël, & redidit mala pro bonis. * Et ſcripſit hæc Ptolemæus, & miſit regi, vt mitteret ei exercitum in auxilium, & traderet ei regionem, & ciuitates eorum, & tribuni. * Et miſit alios in Gazaram tollere Ioannem, & tribuni miſit epistolam, vt venirent ad ſe, & daret eis argentum, & aurum, & dona. * Et alios miſit occupare Ieruſalem, & montem templi. * Et præcurrens quidam, nuntiavit Ioanni in Gazara, quia petiit pater eius, & fratres eius, & quia miſit re quoque interfici. * Vt audiuit autem, vehementer expanit: & comprehendit viros, qui venerant perdere eum, & occidit eos: cognovit enim quia quærebant eum perdere. * Et cætera ſermonum Ioannis, & bellorum eius, & bonarum virtutum, quibus forſiter geſſit, & ædificij murorum, quos extruxit, & rerum geſtarum eius, & ecce hæc ſcripta ſunt in libro dierum ſacerdotij eius, ex quo factus eſt princeps ſacerdotum poſt patrem ſuum.

LIBER SECVNDVS

MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

Iudai habitantes Ierosolymis scribunt Iudais in Ægypto commorantibus mortem Antiochi ac suorum qua in Ierside conseruas: gratias Deo agentes, & hortantes vt celebrent diem scenopægia & diem dari ignis post reductionem captiuitatis: cuius rei narratur hic historia & oratio Nehemias.

RATRIBVS, qui sunt per Ægyptum, Iudæis, salutem dicunt fratres, qui sunt in Ierosolymis, Iudæi, & qui in regione Iudææ, & pacem bonam. * Beneficiat vobis Deus, & meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, & Isaac, & Iacob, seruatorum suorum fidelium: & det vobis cor omnibus, vt colatis eum, & faciatis eius voluntatem corde magno, & animo volenti. * Adaperiat cor vestrum in lege sua, & in preceptis suis, & faciat pacem: * Exaudiat orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. * Et nunc hic sumus, orantes pro vobis. * Regnante Demetrio, anno 169. nos Iudæi scripsimus vobis in tribulatione, & impetu, qui superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iasôn à sancta terra, & à regno. * Portam succenderunt & effuderunt sanguinem innocentem & orauimus ad Dominum, & exauditi sumus, & obtulimus sacrificium, & similaginem, & accendimus lucernas, & proposuimus panes. * Et nunc frequentate dies scenopægiæ mensis Castellum. * Anno centesimo octogesimo octauo, 10 populus, qui est Ierosolymis, & in Iudæa, Senatūque & Iudas, Aristobolo magistro Ptolemæi regis, qui est de genere christorum sacerdotum, & his qui in Ægypto sunt, Iudæis salutem & sanitatem. * De magnis periculis à Deo liberati, magnificè gratias agimus ipsi, vt potè qui aduersus talem regem dimicauimus. * Ipse enim 12 ebullire fecit de Perside eos, qui pugnaverunt contra nos, & sanctam ciuitatem. * Nam cum in Perside esset dux ipse, & cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Nanæz, consilio deceptorum sacerdotum Nanæz: * etenim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus, & amici eius, & vt acciperet pecunias multas dotis nomine. * Cūque proposuissent eas sacer-

16 Dotes Nanæz, & ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum tani, clausserunt templum, cum intrasset Antiochus: apertoque occulto aditu templi, mittentes lapides percellerunt ducem, & eos qui cum eo erant, & diuiserunt membratim, & capillis amputatis foras proiecerunt. * Per omnia benedixit Deus, qui tradidit impios. * Facturi igitur quinta & vigesima die mensis Castellum purificationem templi, necessarium diximus significare vobis: vt & vos quoque agatis diem scenopægiæ, & diem ignis, qui datus est quando Nehemias ædificauit templo, & altari obtulit sacrificia. 19 * Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri, sacerdotes, qui tunc cultores Dei erant, acceptum ignem de altari occultè absconderunt in valle, ubi erat puteus altus & siccus, & in eo contutati sunt eum, ita vt omnibus ignotus esset locus. * Cū autem præterissent anul multi: & placuit Deo vt mitteretur Nehemias à rege Persidis: nepotes sacerdotum illorum, qui absconderant, misit ad requirendum ignem: & sicut narrauerunt nobis, non inuenerunt ignem, sed aquam crassam. 21 * Et iussit eos haurire, & afferre sibi: & sacrificia, quæ imposita erant, iussit sacerdotes Nehemias aspergi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant superposita. * Vtque hoc factum est, & tempus affuit, quo Sol resulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ita vt omnes mirarentur. * Orationem autem faciebant omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, ceteris autem respondentibus. * Et Nehemiæ erat oratio hunc habens modum: DOMINE Deus omnium creator, terribilis & fortis, iustus & misericors, 23 qui solus es bonus rex, solus præstans, solus iustus, & omnipotens, & æternus, qui liberas Israël de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos: 26 accipe sacrificium pro vniuerso populo tuo Israël, & custodi partem tuam, & sanctifica. * Congrega dispersionem nostram, libera eos qui seruiunt Gentibus, & contempnos & abominatos respice: vt sciatis Gentes quia tu es Deus noster. * Afflige opprimentes nos, & conumeliā facientes in superbia. * Constituē populum tuum in loco sancto tuo, sicut dixit Moyses. * Sacerdotes autem psallebant hymnos, vtque quod consumm-

30 prum esset sacrificium. * Cū autem consumptum esset sacrificium ex residua aqua Nehemias iussit lapides maiores d. 18. perfundi. * Quod vt factum est, ex eis flamma accensa est: sed ex lumine, quod resulsit ab altari, consumpta est. 33 * Vt verò manifestata est res, renuntia-

tum est regi Persarum, quod in loco in quo igne abconderant hi qui transfati fuerant sacerdotes, aqua apparuit, de qua Nehemias, & qui cum eo erant, purificauerunt sacrificia. * Considerans autem rex, & rem diligenter examinans, fecit ei templum, vt probaret quod f. & cum probasset, sacerdotibus donauit multa bona, & alia atque alia munera, & accipiens manu sua, tribuebat eis. * Appellauit autem Nehemias hunc locum Nephthar, quod interpretatur purificatio, Vocatur autem apud plures Nephi.

CAP. II.

Jeremias sub Babilonicam captiuitatem tradito transmigrationibus igne & lege Dei, in eo monte ad quem, ascendens Moyses vidit terram promissionis, abscondit tabernaculum, arcam & altare incens, vt ibi essent vsque ad populi reditum ex captiuitate Babilonica: quodam Moysi & Salomonis facta hic attinguntur: de falsis Iuda Machabai & fratrum eius, de quo quinque Iasonis volumina in vnum hunc librum contrahuntur.

I nuenitur autem in descriptionibus Jeremias propheta, quod iussit eos ignem accipere qui transmigrationibus vt significatum est, & vt mandauit transmigrationis. * Et dedit illis legem ne obliuiscerentur praecepta Domini, & vt non exerrarent mentibus videntes simulachra aurea, & argentea, & ornamenta eorum. * Et alia huiusmodi dicens, hortabatur ne legem amouerent a corde suo. * Erat autem in ipsa scriptura, quomodo tabernaculum, & arcam iussit propheta diuino responso ad se facto comitari se cum, vsquequo exiit in montem, || in quo Moyses ascendit, & vidit Dei hereditatem. * Et veniens ibi Jeremias inuenit locum spelunca, & tabernaculum, & arcam, & altare incens in tulit illuc, & ostium obstrinxit. * Et accesserunt quidam simul qui sequebantur, vt notarent sibi locum: & non potuerunt inuenire. * Vt autem cognouit Jeremias, culpans illos, dixit: Quod ignotus erit locus, donec congreget Deus congregationem populi, & propitius fiat: * & tunc Dominus ostendet hanc, & apparebit maiestas Domini, & nubes erit sicut & Moysi manifestabatur, & || sicut cum Salomon petiit vt locus sanctificaretur magno Deo, manifestabar hanc. * Magnificet etenim sapientiam tractabat: & vt sapientiam habens, obtulit sacrificium dedicationis, & consummationis templi. || Si- cuit & Moyses orabat ad Dominum, & descendit ignis de caelo, & consumpsit holocaustum, sic || & Salomon orauit, &

descendit ignis de caelo, & consumpsit holocaustum. * Et dixit Moyses, || eo quod non sit comestum quod erat pro peccato, consumptum est. * Similiter & Salomon octo diebus celebravit dedicationem. * Inferebantur autem in descriptionibus & commentariis Nehemias hanc eadem: & vt construens bibliothecam congregauit de regionibus libros, & Prophetarum, & David, & epistolas Regum, & de donariis. * Similiter autem & Iudas ea, quae deciderant per bellum, quod nobis acciderat, congregauit omnia, & sunt apud nos. * Si ergo desideratis hanc, mittite qui perferant vobis. * Auri itaque purificationem scripsimus vobis: bene ergo facietis, si egeritis hos dies. * Deus autem, qui liberauit populum suum, & reddidit hereditatem omnibus, & regnum, & sacerdotium, & sanctificationem, || sicut promissum in lege, spe- ramus quod cito nostri misererebitur, & congregabit de sub caelo in locum sanctum. * Eriquit enim nos de magnis periculis, & locum purgauit. * De Iudaeis vero Machabae, & fratribus eius, & de templi magni purificatione, & de arae dedicatione: * sed & de praesulis, & quae pertinent ad Antiochum Nobilem, & filium eius Eupatorem: * & de illuminationibus quae de caelo factae sunt ad eos, qui pro Iudaeis fortiter fecerunt, ita vt vniuersam regionem, cum pauci essent, vindicarent, & barbaram multitudinem fugarent, & famosissimum in toto orbe templum recuperarent, & ciuitatem liberarent, & leges quae abolerent erant, restituerunt, Domino cum omni tranquillitate propitio facto illis; * itemque ab Iafone Cyrenensi quinq; libris comprehensa tentauimus nos vno volumine breuiare. * Considerantes enim multitudinem librorum, & difficultatem volentibus aggredi narrationes historiarum propter multitudinem rerum, curauimus volentibus quidem legere, vt esset animi oblectatio: studiosis vero, vt facilius possint memorie commendare: omnibus autem legentibus vtilitas conferatur. * Et nobis quidem ipsis, qui hoc opus breuiandi causa suscepimus, non facilem laborem, immo vero negotium plenum vigiliis, & sudoris assumpsimus. * Sicut hi qui praeparant conuiuium, & quorundam aliorum voluntati parere propter multorum gratiam, libenter laborem sustinemus. * Veritatem quidem de singulis auctoribus concedentes, ipsi autem secundum datam formam breuiati studentes. * Sicut enim nouae domus architecto de vniuersa structura curandum est: ei vero qui pingere curat, quae apta sunt ad ornatum,

|| Deu.

34. a.

1.

|| Reg.

8. b. 11

2. Par.

6. c. 14

|| Leu.

9. d.

24.

ornatum, & exquirenda sunt: ita æstimandum est & in nobis. * Etenim intellectum colligere, & ordinare sermonem, & curiosius partes singulas quasque disquirere, historice congruit auctori: breuitatem verò dictionis sectari, & executiones rerum vitare, breuissimi concedendum est. * Hinc ergo narrationem incipimus; de præfatione tantum dixisse sufficiat; stultum enim est ante historiam effluere, in ipsa autem historia succingi.

C A P. III.

Simon templi prapostus, thesauros eius Apollonio duci prodit: ad quos rapiendos missus à rege Heliodorus, post fusas iudeorum orationes, à Deo percussus, sed Onia pontificis sacrificio ac precibus liberatur, atque Deo & Onia gratias, narrat regi ac ceteris omnibus Dei magnalia.

Igitur cum sancta ciuitas habitaretur in omni pace, leges etiam adhuc optimè custodirentur, propter Onia pontificis pietatem, & animos odio habentes mala; * fiebat vt & ipsi reges & principes locum summo honore dignum ducerent, & templum maximis muneribus illustrarent: ita vt Seleucus Asia rex de redditibus suis præstaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes. * Simon autem de tribu Benjamin prapostus templi constitutus, contendebat, obstitente sibi principe sacerdotum, iniquum aliquid in ciuitate moliri. * Sed cum vincere Oniam non posset, venit ad Apollonium Tharixz filium, qui eo tempore erat dux Cælesyriæ, & Phœnicis: * & nuntiavit ei pecuniis innumerabilibus plenum esse ærarium Ierosolymis, & communes copias immentensas esse quæ non pertinent ad rationem sacrificiorum: esse autem possibile sub potestate regis cadere vniuersa. * Cùmque retulisset ad regem Apollonius de pecuniis, quæ delatæ erant, ille accieum Heliodorum, qui erat super negotia eius, misit cum mandatis, vt prædictam pecuniam transportaret. * Statimque Heliodorus iter est aggressus, specie quidem quasi per Cælesyriam & Phœnicem ciuitates esset peragraturus, re vera autem regis propositum perfecturus. * Sed, cum venisset Ierosolymam, & benigne à summo sacerdote in ciuitate esset exceptus, narrauit de dato iudicio pecuniarum: & cuius rei gratia adesset, aperuit: interrogabat autem, si verè hæc ita essent. * Tunc summus sacerdos ostendit deposita esse hæc, & vidualia viduarum & pupillorum: quædam verò esse Mircani Tobiz viri valde eminentis, in his quæ detulerat impius Si-

mon: vniuersa autem argenti talenta esse quadringenta, & auri ducenta: * decipi verò eos, qui credidissent loco & templo, quod per vniuersum mundum honoratur, pro sui veneratione & sanctitate omnino impossibile esse. * At ille pro his quæ habebat in mandatis à rege, dicebat omni genere regi ea esse deferenda. * Constituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus. Non modica verò per vniuersam ciuitatem erat trepidatio. * Sacerdotes autem ante altare cum stolis sacerdotalibus iactauerunt se, & inuocabant de cælo eum, qui de depositis legem posuit, vt his, qui deposuerant ea, salua custodiret. * Iam verò qui videbat summi sacerdotis vultum, mente vulnerabatur: facies enim & color immutatus declarabat eternum animi dolorem; * circumfusus enim erat mortis quædam viro, & horror corporis, per quem manifestus aspicientibus dolor cordis eius eiciebatur. * Alij etiam gregatim de domibus confluebant, publica supplicatione obsecrantes, pro eo quod in contemptum loci esset venturus. * Acciditque mulieres ciliciis pectus, per plateas confluebant, sed & virgines; quæ conclusæ erant, procurebant ad Oniam, aliz autem ad muros, quædam verò per fenestras aspiciebant: * vniuersæ autem protendentes manus in cælum, deprecabantur, * erat enim misera commixta multitudinis, & magni sacerdotis in agone constituti expectatio. * Et hi quidem inuocabant omnipotentem Deum, vt credita sibi, his qui crediderant, cum omni integritate conseruarentur. * Heliodorus autem, quod decreuerat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præsens. * Sed Spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis euidentiam, ita vt omnes, qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem & formidinem conuerterentur. * Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorum, optimis operimentis adornatus: sique cum impetu Heliodoro priores calces elisit, qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea. * Alij etiam apparuerunt duo iuuenes virtute decori, optimi gloriæ, speciosique amicti: qui circumsteterunt eum, & ex vtraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes. * Subito autem Heliodorus concidit in terram, cùmque multa caligine circumfusus raperetur, atque in sella gestatoria positum eiecerunt. * Et is, qui cum multis cursoribus & satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur nullo sibi auxilio ferente,

Demetrius, & inimicitias exercituum eius aduersus illum. Et mansit ibi diebus multis. * Et misit Ionathas ad Demetrium regem : vt eiceret eos, qui in arce erant in Ierusalem : & qui in prædiis erant : quia impugnabant Israël. * Et misit Demetrius ad Ionathan, dicens : Non hæc tantum faciam tibi, & genti tuæ, sed gloria illustrabo te, & gentem tuam, cum fuerit opportunitum. * Nunc ergo rectè feceris, si miseris in auxilium mihi viros : quia discessit omnis exercitus meus. * Et misit ei Ionathas tria millia virorum fortium Antiochiæ, & venerunt ad regem, & delectatus est rex in aduentu eorum. * Et conuenerunt qui erant de ciuitate, centum viginti millia virorum, & volebant interficere regem. * Et fugit rex in aulâ, & occupauerunt qui erant de ciuitate, itinera ciuitatis, & cæperunt pugnare. * Et vocauit rex Iudæos in auxilium, & conuenerunt omnes simul ad eum, & dispersi sunt omnes per ciuitatē : & occiderunt in illa die centum millia hominū, & succenderunt ciuitatē, & ceperunt spolia multa in die illa, & liberauerunt regem. * Et viderunt qui erant de ciuitate, quod obtinuissent Iudæi ciuitatem sicut volebant : & infirmati sunt mente sua, & clamauerunt ad regem cum precibus dicentes : * Da nobis dexteras, & cessent Iudæi oppugnare nos, & ciuitatem. * Et proiecerunt arma suas, & fecerunt pacem, & gloriificati sunt Iudæi in conspectu regis, & in conspectu omnium qui erant in regno eius, & nominati sunt in regno : & regressi sunt in Ierusalem habentes spolia multa. * Et sedit Demetrius rex in sede regni sui : & siliuit terra in conspectu eius. * Et mentitus est omnia quæcumque dixit, & abalienauit se à Ionathas, & non retribuit ei secundum beneficia quæ sibi tribuerat, & vexabat eum valde. * Post hæc autem reuersus est Tryphon, & Antiochus cum eo puer adulescens, & regnauit, & imposuit sibi dædema. * Et congregati sunt ad eum omnes exercitus, quos disperserat Demetrius, & pugnaverunt contra eum : & fugit, & terga vertit. * Et accepit Tryphon bestias, & obtinuit Antiochiam : & scripsit Antiochus adulescens Ionathæ, dicens : Constituo tibi sacerdotium, & constituo te super quatuor ciuitates, vt sis de amicis regis. * Et misit illi vas aurea in ministerium, & dedit ei potestatem bibendi in auro, & esse in purpura, & habere fibulam auream : & Simonem fratrem eius constituit ducem à terminis Tyri vsque ad fines Ægypti. * Et exiit Ionathas, & perambulabat trans flumen ciuitates : & congregatus est ad eum omnis exercitus Syriæ in auxilium, & venit Ascalonē, & occur-

rerunt ei honorificè de ciuitate. * Et abiit inde Gazam : & concluderunt se qui erant Gazæ, & obfedit eam, & succendit quæ erant in circuitu ciuitatis, & prædatus est ea. * Et rogauerunt Gazenses Ionatham, & dedit illis dextram : & accepit filios eorum obfides, & misit illos in Ierusalem : & perambulauit regionem vsque Damascum. * Et audiuit Ionathas, quod præuaricati sunt principes Demetrii in Cades, quæ est in Galilæa, cum exercitu multo, volentes eum renouare à negotio regni : & occurrit illis : fratrem autem suum Simonem reliquit intra prouinciā. * Et applicuit Simon ad Bethinram, & expugnabat eam diebus multis, & conclusit eos. * Et postularunt ab eo dexteras accipere, & dedit illis, & eiecit eos inde, & cepit ciuitatem, & posuit in ea præsidium. * Et Ionathas & castra eius applicuerunt ad aquam Genesar, & ante lucem vigilauerunt in campo Asor, & ecce castra alienigenarum occurrebant in campo, & tendebant ei insidias in montibus : ipse autem occurrit ex aduerso. * Insidiaz verò exoruerunt de locis suis, & commiserunt prælium. * Et fugerunt qui erant ex parte Ionathæ omnes, & nemo reliquus est ex eis, nisi Mathathias filius Absalom, & Iudas filius Calphi, principes militiæ exercitus. * Et sedit Ionathas vestimenta sua, & posuit terram in capite suo, & orauit. * Et reuersus est Ionathas ad eos in prælium, & conuertit eos in fugam, & pugnaverunt. * Et viderunt qui fugiebant partis illius, & reuersi sunt ad eum, & insequuntur eum eo omnes vsque Cades ad castra sua, & peruenerunt vsque illuc, & ceciderunt de alienigenis in die illa tria millia virorum : & reuersus est Ionathas in Ierusalem.

CAPVT XII.

Ionathas cum Romanis ac Spartianis fadu renouat : principes Demetrii ipsum inuadentes fugat : percussisque Arabibus ordinat adificare præsidia in Iudæa, & muros contra arcem in Ierusalem : sed à Tryphone cupiente regnum Antiochi inuadere, & fingente se amicum apud Ptolemaidā dolo captum est, omnesque qui cum eo erant interfecit.

ET vidit Ionathas quia tempus eum inuauat, & elegit viros, & misit eos Romam, statuere & renouare cum eis amicitiam : * & ad Spartianas, & ad alia loca misit epistolas secundum eandem formam. * Et abierunt Romam, & intrauerunt curiam, & dixerunt : Ionathas summus sacerdos, & gens Iudæorum miserunt nos, vt renouaremus amicitiam & societatem secundum primū stipum. * Et dederunt illis epistolas ad ipsos

ipsos per loca, vt dederent eos in terrâ iuda cum pace. * Et hoc est exemplum epistolârum, quas scripsit Ionathas Spartiatis: * IONATHAS summus sacerdos & seniores gentis, & sacerdotes, & reliquus populus Iudæorum, Spartiatis fratribus salutem. * Iam pridem missæ erant epistolæ ad Oniam summum sacerdotem ab Ario, qui regnabat apud vos: quoniam estis fratres nostri, sicut rescriptum continet, quod subiectum est. * Et suscepit Onias virum, qui missus fuerat, cum honore: & accepit epistolâs, in quibus significabatur de societate & amicitia. * Nos, cum nullo horum indigeremus, habentes solatio sanctos libros, qui sunt in manibus nostris, malimus mittere ad vos renouare fraternitatem, & amicitiam, ne forte alieni efficiamur à vobis: multa enim tempora transierunt ex quo missis ad nos. * Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus solemnibus, & cæteris, quibus oportet, memores sumus vestri in sacrificiis quæ offerimus, & in obseruationibus, sicut fas est & decet meminisse fratrum: * Lætatur itaque de gloria vestra. * Nos autem circumdederunt multæ tribulationes, & multa prælia, & impugnauerunt nos reges, qui sunt in circuitu nostro. * Nolumus ergo vobis molesti esse, neque cæteris lociis & amicis nostris in his præliis, habuimus enim de cælo auxilium, & liberati sumus nos, & humiliati sunt inimici nostri. * Elegimus itaq; Numenium Antiochi filium, & Antipatrem Iasonis filium, & misimus ad Romanos renouare cum eis amicitiam & societatem priusnam. * Mandauimus itaque eis vt veniant etiam ad vos, & saluent vos: & reddant vobis epistolâs nostras de innoatione fraternitatis nostræ. * Et nunc benefacietis respondentes nobis ad hæc. * Et hoc est rescriptum epistolârum, quod miserat Oniz: * Arius, rex Spartiatarum, Oniz sacerdoti magno salutem. * Inuentum est in scriptura de Spartiatis & Iudæis, quoniam sunt fratres, & quod sunt de genere Abraham. * Et nunc ex quo hæc cognouimus, benefacietis scribentes nobis de pace vestra. * Sed & nos rescriptimus vobis: Pecora nostra, & possessiones nostræ, vestræ sunt; & vestræ, nostræ, mandauimus itaque hæc nuntiari vobis. * Et audiuit Ionathas, quoniam regressi sunt principes Demetrii cum exercitu multo super quam prius, pugnare aduersus eum: & exiit ab Ierusalem, & occurrit eis in Amathite regione: non enim dederat eis spatium vt ingrederentur regionem eius. * Et misit speculatores in castra eorum: & reuersi repuniunt: augunt

quod constituunt superuenire illis non. * Cum occidisset autem sol, præcepit Ionathas suis vigilare, & esse in armis paratos ad pugnam tota nocte, & posuit custodes per circuitum castrorum. * Et audierunt aduersarii quod paratus esset Ionathas cum suis in bello: & timuerunt, & formidauerunt in corde suo: & accenderunt focos in castris suis. * Ionathas autem, & qui cum eo erant non cognouerunt vsque manè: videbant autem luminaria ardentia: & secutus est eos Ionathas, & non comprehendit eos: transierunt enim flumen Eleutherum. * Et diuertit Ionathas ad Arabas, qui vocantur Zabidzi, & percussit eos: & accepit spolia eorum. * Et iunxit, & venit Damascum, & perambulabat omnem regionem illam. * Simon autem exiit, & venit vsque ad Ascalonem, & ad proxima præsidia: & declinauit in Ioppen: & occupauit eam. * Audiuit enim quod vellet præsidium tradere partibus Demetrii, & posuit ibi custodes vt custodirent eam. * Et reuersus est Ionathas, & conuocauit seniores populi, & cogitauit cum eis ædificare præsidia in Iudæa, & ædificare muros in Ierusalem, & exaltare altitudinem magnam inter medium arcis & ciuitatis, vt separaret eam à ciuitate, vt esset ipsa singulariter, & neque temerant, neque vendant. * Et conueniunt, vt ædificarent ciuitatem: & cecidit murus, qui erat super torrentem ab ortu solis, & reparauit eum, qui vocatur Capthetha: * & Simon ædificauit Adia in Sephela, & munivit eam, & imposuit portas, & leras. * Et cum cogitasset Tryphon regnare Asiâ, & assumere diadema, & extendere manum in Antiochum regem: timens ne forte non permitteret eum Ionathas, sed pugnaret aduersus eum, quærebat comprehendere eum, & occidere. Et exurgens abiit in Bethsan. * Et exiit Ionathas obviam illi cum quadraginta milibus virorum electorum in prælium, & venit Bethsan. * Et vidit Tryphon quia venit Ionathas cum exercitu multo vt extenderet in eum manus, timuit, & excepit eum cum honore, & commendauit eum omnibus amicis suis, & dedit ei munera: & præcepit exercitibus suis vt obedirent ei, sicut sibi. * Et dixit Ionathas: Vt quid vexasti vniuersum populum, cum bellum non sis non sit? * Et nunc remitte eos in domos suas: elige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, & veni mecum Ptolemaidam, & tradam eam tibi, & reliqua præsidia, & exercitum, & vniuersos præpositos negotiorum, & conuersus abibo: propterea enim veni. * Et credidit ei: & fecit sicut dixit: & dimisit

misit exercitum, & abierunt in terram Iuda. * Retinuit autem secum tria milia viros: ex quibus remisit in Galilziam duo milia, mille autem venerunt cum eo. * Vt autem intravit Ptolemaidam Ionathas, clauferunt portas ciuitatis Ptolemenses: & comprehenderunt eum: & omnes qui cum eo intrauerant gladio interfecerunt. * Et misit Tryphon exercitum & equites in Galilziam, & in campum magnum, vt perderent omnes socios Ionathæ. * At illi cum cognouissent quia comprehensus est Ionathas, & perijt, & omnes qui cum eo erant, hortati sunt semetipsos, & exierunt parati in prælium. * Et videntes hi, qui insecuti fuerant, quia pro anima res est illis, reuersi sunt: * illi autem venerunt omnes cum pace in terram Iuda. Et planxerunt Ionathan, & eos qui cum ipso fuerant valde: & luxit Israël luctu magno. * Et quæsierunt omnes gentes, quæ erant in circuitu eorum, contere eos, dixerunt enim: * Non habent principem, & adiuuantem: nunc ergo expugnemus illos, & tollamus de hominibus memoriam eorum.

C A P. XIII.

Suscepit Simon principatus pro fratre Ionatha misit peritiam à Tryphone puerum, vnâ cum filiis Ionathæ, ad eius redemptionem: Tryphon autem, accepta pecunia, patrem occidit cum filiis: quibus sepulchris ac defteris, Simon magnificum exeruxit parentibus ac fratribus sepulchrum in Modin: Tryphon verò, occiso Antiocho, regnum eius inuasit, & Simon, impetratis à rege Demetrio litteris faderis ac immunitatis, expugnavit Gazaram, & arcem Ierosolymorum obtinuit: propter quod Ierum agunt festum, quod etiam quorannis apud ludæos agi precipitur.

ET audiuit Simon quod congregauit Tryphon exercitum copiosum, vt veniret in terram Iuda, & attereret eam: * videns quia in tremore populus est, & in timore, ascendit Ierusalem, & congregauit populum: * & adhortans dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei, fecimus pro legibus & pro sanctis prælia, & angustias quales vidimus: * horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israël, & relictus sum ego solus. * Et nunc non mihi contingat parcere anime meæ in omni tempore tribulationis: non enim melior sum fratribus meis. * Vindicabo itaque gentem meam, & sancta, natos quoque nostros, & uxores: quia congregatæ sunt vniuersæ gentes contere nos inimicitie gratia. * Et accensus est spiritus populi simul vt audiuit sermones istos: * & ref-

B ponderunt voce magna, dicentes: Tu es dux noster loco Iudæ & Ionathæ fratris tui: * pugna prælium nostrum: & omnia quæcumque dixeris nobis, faciemus. * Et congregans omnes viros bellatores, accelerauit consummare vniuersos muros Ierusalem, & muniuit eam in gyro. * Et misit Ionatham filium Absalom & cum eo exercitum nouum, in Ioppen; & ceteris his, qui erant in ea, remansit illic ipse. * Et mouit Tryphon à Ptolemaida cum exercitu multo, vt veniret in terram Iuda & Ionathas cum eo in custodia. * Simon autem applicuit in Addus contra faciem campum. * Et vt cognouit Tryphon quia surrexit Simon loco fratris sui Ionathæ: & quia commissurus esset cum eo prælium, misit ad eum legatos, * dicens: Pro argento, quod debebat frater tuus Ionathas in ratione regis, propter negotia quæ habuit, detinuimus eum. * Et nunc mitte argenti talenta centum, & duos filios eius obsides, vt non dimissus fugiat à nobis, & remitemus eum. * Et cognouit Simon quia cum dolo loqueretur secum, iussit tamen dari argentum, & pueros: ne inimicitiam magnam fumeret ad populum Israël dicentem: * Quia non misit ei argentum, & pueros, propterea perijt. * Et misit pueros, & centum talenta: & mentitus est, & non dimisit Ionatham. * Et post hæc venit Tryphon intra regionem, vt contereret eam & gyrauerunt per viam, quæ ducit Ador: & Simon, & castra eius ambulabant in omnem locum quocumque ibant. * Qui autem in arce erant, miserunt ad Tryphonem legatos, vt festinaret venire per desertum, & mitteret illis alimonia. * Et parauit Tryphon omnem equitatum, vt veniret illa nocte: erat autem nix multa valde, & non venit in Galaaditim. * Et cum appropinquasset Balcama, occidit Ionathan, & filios eius illic. * Et conuertit Tryphon, & abiit in terram suam. * Et misit Simon, & accepit ossa Ionathæ fratris sui, & sepeliuit ea in Modin ciuitate patrum eius. * Et planxerunt cum omnis Israël planctu magno, & luxerunt eum dies multos. * Et edificauit Simon super sepulchrum patris sui & fratrum suorum ædificium altum: visum lapide polito rector & antè. * Et statuit septem pyramidas, vnâ contra vnâ patri & matri, & quatuor fratribus: & his circumposuit columnas magnas, & super columnas arma, ad memoriam æternam: & iuxta arma naues sculptas, quæ viderentur ab omnibus nauigantibus nari. * Hoc est sepulchrum, quod fecit in Modin vsque in hunc diem. * Tryphon autem cum iter faceret cum Antiocho

tho rege adolescente, dolo occidit eum. * Et regnavit loco eius, & imposuit sibi diadema Asiz, & fecit plagam magnam in terra. * Et edificavit Simon præsidia Iudzæ, muniens ea turribus cælestis; & muris magnis, & portis, & seris; & posuit alimenta in munitionibus. * Et elegit Simon viros, & misit ad Demetrium regem, ut faceret remissionem regioni: quia actus omnes Tryphonis per direptionem fuerant gesti. * Et Demetrius rex ad verba ista respondit ei, & scripsit epistolam talem. Rex Demetrius Simonis summo sacerdoti, & amico regum, & senioribus, & genti Iudzorum salutem. * Coronam auream, & bahem, quam misisti, suscepimus: & paratissimum facere vobiscum pacem magnam, & scribere præpositis regis remittere vobis quæ indulgimus. * Quæcumque enim constitimus, vobis constant. Munitiones, quas edificastis, vobis sint: remittimus quoque ignorantias, & peccata vsque in hodiernum diem, & coronam quam debebatis, & si quid aliud erat tributarium in Ierusalem, iam non sit tributarium. * Et si qui ex vobis apti sunt conscribi inter nostros, conscribantur, & sit inter nos pax: * Anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum Gentium ab Israël. * Et cepit populus Israël scribere in tabulis, & gestis publicis, anno primo sub Simone summo sacerdote, magno duce, & principe Iudzorum. * In diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circumdedit eam castris, & fecit machinas, & applicuit ad ciuitatem, & percussit turrem vnā, & comprehendit eam. * Et eruperant qui erant intra machinam in ciuitatem: & factus est motus magnus in ciuitate. * Et ascenderint qui erant in ciuitate cum vxoribus & filiis supra murum, scissis tunicis suis, & clamauerunt voce magna, postulantes a Simone dexteras sibi dari, & dixerunt: Non nobis reddas secundum malitias nostras, sed secundum misericordias tuas. * Et flexus Simon non debellauit eos: eiecit tamen eos de ciuitate, & mundauit ædes, in quibus fuerant simulachra, & tunc intravit in eam cum hymnis benedicens Dominum: & eiecit ab ea omni immunditia, collocauit in ea viros qui legem facerent: & munivit eam & fecit sibi habitationem. * Qui autem erant in arce Ierusalem, prohibebantur egredi, & ingredi regionem, & emere, ac vendere: & elurierunt valde, & multi ex eis fame perierunt. * Et clamauerunt ad Simonem ut dexteras acciperent: & dedit illis: & eiecit eos inde, & mundauit arcem & contami-

Tom. 3. l.

nationibus: * & intrauerunt in eam tertia & vigesima die secundi mensis, anno centesimo septuagesimo primo, cum laude, & ramis palmarum, & cinyris, & cymbalis, & nablīs, & hymnis, & canticis, quia contritus est inimicus magnus ex Israël. * Et constituit vt omnibus annis agerentur dies hi cum lætitia. * Et munuit montem templi, qui erat secus arcem, & habitauit ibi ipse, & qui cum eo erant. * Et vidit Simon Ioannem filium suum, quod sortis prælij vir esset: & posuit eum ducem virtutum vniuersarum: & habitauit in Gazaris.

CAP. XIV.

Demetrio à duce Arsacis deuicto & capto, Simon cum suo populo magna pace fruatur: ad quem missa sunt litteræ renouari fœderis à Spartacis & Romanis cum maxima laude Simonis qui Romanis clypeum aurei mmarum mille miserat:

1. Anno centesimo septuagesimo secundo congregauit rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia, ut expugnaret Tryphonem. * Et audiuit Arsaces rex Persidis & Mediæ, quia intravit Demetrius confines suos, & misit vnum de principibus suis vt comprehenderet eum vnum, & adduceret eum ad se. * Et abiit, & percussit castra Demetrii: & comprehendit eum, & duxit eum ad Arsacem, & posuit eum in custodiam. * Et siliuit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis, & quæsiuit bona genti suæ: & placuit illis potestas eius, & gloria eius, omnibus diebus. * Et cum omni gloria sua accepit toppen in portum, & fecit introitum in insulis maris. * Et dilabant fines gentis suæ & obtinuit regionem. * Et congregauit captiuitatem multam, & dominatus est Gazaræ, & Bethsuræ, & Arci & abtulit immunditias ex eas, & non erat qui resisteret ei. * Et vnusquisque colebat terram suam cum pace: & terra Iuda dabat fructus suos, & ligna camporum fructum suum. * Seniores in plateis sedebant omnes, & de bonis terræ tractabant, & iuuenes induebant se gloriam, & stolas bellas. * Et ciuitatibus tribuebat alimonias, & constituabat eas vt essent vasa munitionis quoadusque nominatum est nomen gloriæ eius vsque ad extremum terræ. * Fecit pacem super terram, & lætatus est Israël lætitia magna. * Et sedit vnusquisque sub vite sua, & sub ficulnea sua: & non erat qui eos tereretur. * Defecit impugnantis eos super terram: reges contriti sunt in diebus illis. * Et confirmant omnes humiles populi sui, & legem exquisiuit, & abtulit omnem iniquum & malum:

N sancta

sancta glorificauit, & multiplicauit 15
 vasa sanctorum. * Et auditum est Ro- 16
 maz quia defunctus esset Ionathas, &
 vsque in Spartiatas: & contristati sunt 17
 valde. * Vt audierunt autem quod Si- 33
 mon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius, & ipse obtinere
 omnem regionem, & ciuitates in eas;
 * & scripserunt ad eum in tabulis æ- 18
 reis, vt renouarent amicitias & socie- C
 tatem, quam fecerant cum Iuda, &
 cum Ionatha fratribus eius. * Et lectæ 19
 sunt in conspectu ecclesie in Ierusalem. Et hoc exemplum epistolarum,
 quas Spartiatæ miserunt: * S P A R- 20
 T I A N O R V M principes, & ciuitates,
 Simoni Sacerdoti magno, & senioribus, & sacerdotibus & reliquo
 populo Iudæorum, fratribus, salutem.
 * Legati, qui missi sunt ad populum nostrum,
 nuntiauerunt nobis de vestra gloria,
 & honore, ac lætitia: & gressus
 sumus in introitu eorum. * Et scripsimus
 quæ ab eis erant dicta in conciliis
 populi, sic: Numenius Antiochi,
 & Antipater Iasonis filius, legati Iudæorum,
 venerunt ad nos, renouantes
 nobiscum amicitiam pristinam. * Et 23
 placuit populo excipere viros gloriose,
 & ponere exemplum sermonum eorum
 in segregatis populi libris, vt sit
 ad memoriam populo Spartiatarum.
 Exemplum autem horum scripsimus
 Simoni magno sacerdoti. * Post hæc autem 24
 tem misit Simon Numenium Romanum,
 habentem clypeum aureum magnum,
 pondo mnam mille, ad statuendam
 cum eis societatem. Cum autem audisset
 populus Romanus * sermones 25
 istos, dixerunt: Quam gratiarum actionem
 reddemus Simoni, & filiis eius?
 * Restituit enim ipse fratres suos, & 26
 expugnauit inimicos Israel ab eis: &
 statuerunt ei libertatem, & descripserunt
 in tabulis æreis, & posuerunt in titulis
 in monte Sion. * Et hoc est 27
 exemplum scripturæ: O C T A V A
 decima die mensis Elul, anno centesimo
 septuagesimo secundo, anno tertio sub
 Simone Sacerdote magno in Asimarel,
 in conuentu magno sacerdotum, & populi,
 & principum gentis & seniorum
 regionis, nota facta sunt hæc: Quoniam
 frequenter facta sunt prælia in regione
 ostra. * Simon autem Morthathæ filius, 29
 & filiis larib, & fratribus eius dederunt
 se periculo, & resisterunt aduersariis
 gentis suæ, vt flarent sancta ipsorum, &
 lex: & gloria, magna glorificauerunt
 gentem suam. * Et congregauit Ionathas
 gentem suam: & factus est illis sacerdos
 magnus, & appositus est ad populum
 suum. * Et voluerunt inimici 31
 eorum calcare, & atterere regionem

ipsorum, & extendere manus in sancta
 eorum. * Tunc restitit Simon, & pug-
 nauit pro gente sua, & erogauit pecu-
 nias multas, & armauit viros virtutis
 gentis suæ, & dedit illis stipendia: * &
 muniuit ciuitates Iudææ, & Bethsuram,
 quæ erat in finibus Iudææ, vbi erant
 arma hostium antea: & posuit illis
 præsidium viros Iudæos. * Et Ioppem
 muniuit quæ erat ad mare, & Gazaram,
 quæ est in finibus Azori, in qua hostes
 antea habitabant, & collocauit illis
 Iudæos: & quicumque apta erant ad
 correptionem eorum, posuit in eis.
 * Et vidit populus actum Simonis, &
 gloriam quam cogitabat facere genti
 suæ, & posuerunt eum ducem suum,
 & principem sacerdotum, eo quod ipse
 fecerat hæc omnia, & iustitiam, &
 fidem, quam conseruauit genti suæ, &
 exquisiuit omni modo exaltare populum
 suum. * Et in diebus eius prosperatum
 est in manibus eius, vt tollerentur
 gentes de regione ipsorum, & qui
 in ciuitate David erant in Ierusalem,
 in arce, de qua procedebant, & con-
 taminabant omnia quæ in circuitu
 sanctorum sunt, & inferebant plagam
 magnam castitati: * & collocauit in
 ea viros Iudæos ad tutamentum regionis,
 & ciuitatis, & exultauit muros
 Ierusalem. * Et rex Demetrius statuit illi
 summum sacerdotum. * Secundum hæc
 fecit eum amicum suum, & glorificauit
 eum gloria magna. * Audiuit enim
 quod appellati sunt Iudæi à Romanis
 amici, & socij, & fratres, & quia
 susceperunt legatos Simonis gloriose, * &
 quia Iudæi, & sacerdotess eorum con-
 senserunt eum esse ducem suum, &
 summum sacerdotem in æternum, donec
 surgat propheta fidelis: * & vt sit
 super eos dux, & vt cura esset illi pro
 sanctis, & vt constitueret præpositos
 super opera eorum, & super regionem,
 & super arma, & super præsidia:
 * & cura sit illi de sanctis: & vt audiat
 ab omnibus, & scribantur in nomine
 eius omnes conscriptiones in regione:
 & vt operari purpura, & auro:
 * & ne liceat vlli ex populo, & ex
 sacerdotibus, irritum facere aliquid
 horum, & contradicere his quæ ab eo
 dicuntur, aut conuocare conuentum
 in regione sine ipso: & vestiri purpura,
 & vti fibula aurea. * Qui autem
 fecerit extrâ hæc, aut irritum fecerit
 aliquid horum; reus erit. * Et complauit
 omni populo statuere Simonem,
 & facere secundum verba ista. * Et suscepit
 Simon & placuit ei vt summus sacerdos
 fungere, & esset dux & princeps
 gentis Iudæorum, & sacerdotum,
 & præfesset omnibus. * Et scrip-
 tum, & præfesset omnibus. * Et scrip-
 tum, & præfesset omnibus. * Et scrip-

ram istam dixerunt ponere in tabulis
æreis, & ponere eas in peribolo sancto-
rum, in loco celebri: exemplum au- 49
tem eorum ponere in ærario, ut habeat
Simon, & filij eius.

C A P. X V.

Antiochus Demetrii filius litteras
amicitiarum misit ad Simonem: Ro-
mani federatos sibi Iudæos ceteris na-
tionibus per litteras commendant: An-
tiochus dum Thyryphonem insequitur,
missum à Simone militum auxilium re-
cusat, mittitque ad eum Athenobium
qui multa tanquam debita reposcat: &
Simonis responso accepto, constituit ad-
uersus eum Cendebæum ducem exerci-
tus, ipse vero Thyryphonem persequitur.

ET misit rex Antiochus filius Deme-
trij epistolas ab insulis maris Si-
monis facerdoti, & principi gentis Iu-
dæorum, & vniuersæ genti: & erant
continentes hunc modum: R E X An-
tiochus Simoni facerdoti magno, &
genti Iudæorum, salutem. * Quoniam
quidem pestilentes obtinuerunt regnum
patrum nostrorum, volo autem ven-
dicare regnum, & restituere illud sicut
erat antea: & electam feci multitudi-
nem exercitus, & feci naues bellicas.
* Volo autem procedere per regionem, 4
ut vicissem in eos, qui corruerunt re-
gionem nostram, & qui desolauerunt
ciuitates multas in regno meo. * Nunc
ergo statuo tibi omnes oblationes,
quas remisit tibi ante me omnes
reges, & quæcumque alia dona remi-
serunt tibi: & permitto tibi facere per
6 cussuram proprii numismatis in regio-
ne tua: * Ierusalem autem sanctam es-
7 se, & liberam: & omnia arma quæ fa-
B bricata sunt, & præsidia quæ constru-
xisti, quæ tenes, manent tibi. * Et
8 omne debitum regis: & quæ futura
sunt regi, ex hoc, & in totum tempus
remittuntur tibi. * Cum autem obtri-
9 uerimus regnum nostrum, glorifica-
bimus te, & gentem tuam, & templum
gloria magna ita ut manifestetur glo-
ria vestra in vniuersa terra. * Anno 10
174. exiit Antiochus: in terram pa-
trum suorum, & conueniunt ad eum
omnes exercitus, ita ut pauci reliqui
essent cum Tryphone. * Et insecutus 11
est eum Antiochus rex, & venit Do-
ram fugiens per maritimam, * sciebat
enim quod congregata sunt mala in
eum, & reliquit eum exercitus. * Et ap- 13
plicuit Antiochus super Doram cum
centum viginti millibus virorum bel-
ligeratorum & octo millibus equi-
tibus: & circumiit ciuitatem, & naues 14
à mari acceperunt: & vexabant ciui-
tatem à terra, & mari, & neminem sine-
bant ingredi, vel egredi. Venit autem 15
Númenius, & qui cum eo fuerant ab

vrbe Roma, habentes epistolas regibus
& regionibus scriptas, in quibus con-
tinebantur hæc: L V C I V S consul
Romanorum, Ptolemæo regi salutem.
17 * Legati Iudæorum venerunt ad nos
amici nostri, renouantes pristinam
amicitiam & societatem, mihi à Simo-
ne principe Sacerdotum, & populo
18 Iudæorum. * Attulerunt autem & cly-
peum aureum mmarum mille. * Placuit
itaque nobis scribere regibus, & regio-
nibus, ut non inferant illis mala, ne-
que impugnent eos, & ciuitates eor-
um, & regiones eorum: & ut non fer-
rant auxilium pugnantibus aduersus
20 eos. * Visum autem est nobis accipere
21 ab eis clypeum. * Si qui ergo pestilen-
tes refugerunt de regione ipsorum ad
vos, tradite eos Simoni principi sacer-
dotum, ut vindicet in eos secundum
22 legem suam. * Hæc eadem scripta sunt
Demetrio regi, & Attalo, & Ariarathi,
23 & Arsaci, & in omnes regiones: &
Lampaco, & Spartiatis, & in Del-
um, & in Myndum & in Syconem,
& in Cariam, & in Samum, & in
Pamphiliam, & in Lyciam, & in Ali-
carnassum, & in Gno, & in Sidem, &
in Aradon, & in Rhodon, & in Phae-
idem, & in Gortynam, & Gnidam, &
24 Cyprum, & Cyrenem. * Exemplum au-
tem eorum scripserunt Simoni prin-
cipi facerdotum, & populo Iudæorum.
25 * Antiochus autem rex applicuit castra
in Doram secundo, admoens ei sem-
per manus, & machinas faciens: &
conclussit Thyphonem, ne procederet,
26 & misit ad eum Simon duo millia vi-
Erorum electorum in auxilium, & ar-
27 gentum, & aurum, & vala copiosa: &
& noluit ea accipere, sed rupit omnia,
quæ pactus est cum eo antea, & alie-
28 nauit se ab eo. * Et misit ad eum Athe-
nobiū vnum de amicis suis, ut tra-
siret cum ipso, dicens: Vos tenetis
Ioppem, & Gazaram, & arcem quæ est
29 in Ierusalem, ciuitates regni mei: * si-
nes earum desolastis, & fecistis plagam
magnam in terra, & dominati estis per
30 loca multa in regno meo. * Nunc ergo
tradite ciuitates, quas occupastis, &
tributa locorum, in quibus dominati
estis extra fines Iudææ: * si autem,
31 dare pro illis quingenta talenta argen-
ti, & exterminij, quod exterminastis,
& tributorum ciuitatum alia talenta
quingenta: si autem, veniemus, & ex-
32 pugnabimus vos. * Et venit Athenobius
amicus regis in Ierusalem, & vidit glo-
riam Simonis, & claritatem in auro
& argento, & apparatum copiosum,
& obstupuit: & retulit ei verba Regis.
33 * Et respondit ei Simon, & dixit. Ne-
que alienam terram sumptis, neque
aliena detinemus: sed hereditatem pa-

trum nostrorum, quæ iniuste ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est. * Nos verò tempus habentes, vindicamus hereditatem patrum nostrorum. * Nam de Ioppe, & Gazara, quæ expositulæ ipsi faciebant in populo plagam magnam, & in regione nostra: horum damus talenta centum. Et non respondit ei Athenobius verbum. * Reuerſus autem cum ira ad regem, renuntiavit ei verba ista, & gloriam Simonis, & vniuersa quæ vidit, & iratus est rex ira magna. * Tryphon autem fugit naui in Orthosia. * Et constituit rex Cendebeum ducem maritimum, & exercitum peditum & equitum dedit illi. * Et mandauit illi mouere castra contra faciem Iudææ: & mandauit ei edificare Gedorem, & obſtruere portas ciuitatis, & debellare populum. Rex autem perſequebatur Tryphonem. * Et peruenit Cendebeus Iamniam, & cepit irritare plebem, & conſulcare Iudzam, & captiuare populum, & interficere, & edificare Gedorem. * Et collocauit illic equites, & exercitum: vt egressi perambularent viam Iudææ, sicut conſtituit ei rex.

CAPVT XVI.

Simon senex mittit exercitum suum cum filiis suis Iudæ & Ioanne aduersus Cendebeum: quo deuicto, Irolemaus gener Simonis dominandi ambrosio inflammatus, accepto consensu focerum eiusque filios, Mathathiam & Iudam dolo interfecit, vt ita Iudæa prouincias obtineret: porro nuntij quos ad Ioannem dolo interrimendum miserat, sunt ab illo interfecit, & Ioannes patri in summo sacerdotio successit.

ET ascendit Ioannes de Gazaris, & nuntiavit Simoni patri suo quæ fecit Cendebeus in populo ipsorum. * Et vocauit Simon duos filios seniores, Iudam & Ioannem, & ait illis: Ego, & fratres mei, & domus patris mei, expugnauimus hostes Israël ab adolescentia vsque in hunc diem: & prosperatum est in manibus nostris liberare Israël aliquoties. * Nunc autem senui, sed estote loco meo, & fratres mei, & egressi pugnetis pro gente nostra: auxilium verò de cælo vobiscum sit. * Et elegit de regione viginți millia virorum belligatores, & equites: & profecti sunt ad Cendebeum: & dormierunt in Modia. * Et surrexerunt mane, & abierunt in campum: & ecce exercitus copiosus in obuium illis peditum, & equitum, & alius torrens erat inter medium ipsorum. * Et ad-mouit castra contra faciem eorum ipse, & populus eius, & vidit populum ereptantem ad transfratandum torren-

tem, & transfratante primus: & viderunt eum viri, & transierunt post eum. * Et dimisit populum, & equites in medio peditum: erat autem equitatus aduersariorum copiosus nimis. * Et exclamauerunt sacris tubis, & in fugam conuersus est Cendebeus, & castra eius: & ceciderunt ex eis multi vulnerati: residui autem in munitionem fugerunt. * Tunc vulneratus est Iudas frater Ioannis: Ioannes autem insecutus est eos, donec venit Cedronem, quam edificauit, & fugerunt vsque ad turres, quæ erant in agris Azoti, & succendit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo millia virorum, & reuerſus rest in Iudzam in pace. * Et Ptolemæus filius Abobi constitutus erat dux in campo tericho, & habebat argentum, & aurum multum. * Erat enim gener summi sacerdotis. * Et exaltatum est cor eius, & volebat obtinere regionem, & cogitabat dolum aduersus Simonem, & filios eius, vt tolleret eos. * Simon autem perambulans ciuitates, quæ erant in regione Iudææ, & solitudinem gerens earum, descendit in Iericho ipse, & Mathathias filius eius, & Iudas anno centesimo septuagesimo septimo, mense vndecimo: hic est mensis Sabbath. * Et suscepit eos filius Abobi in munitionicula, quæ vocatur Doch, cum dolo, quam cecidit: & fecit eis conſulium magnum, & abscondit illic viros. * Et cum inebriatus esset Simon, & filij eius, surrexit Ptolemæus cum suis, & sumperunt arma sua, & intrauerunt in conſulium, & occiderunt eum, & duos filios eius, & quosdam pueros eius: & fecit deceptionem magnam in Israël, & reddidit mala pro bonis. * Et scripsit hæc Ptolemæus, & misit regi, vt mitteret ei exercitum in auxilium, & traderet ei regionem, & ciuitates eorum, & tributum. * Et misit alios in Gazaram tollere Ioannem, & tribunis misit epistolam, vt venirent ad se, & daret eis argentum, & aurum, & dona. * Et alios misit occupare Ierusalem, & montem templi. * Et præcurrens quidam, nuntiavit Ioanni in Gazara, quia perierat pater eius, & fratres eius, & quia misit te quoque interfici. * Vt audiuit autem, vehementer expauit: & comprehendit viros, qui venerant perdere eum, & occidit eos: cognovit enim quia quærebant eum perdere. * Et cetera sermonum Ioannis, & bellorum eius: & bonarum virtutum, quibus fortiter gessit, & edificij murorum, quos extrinxit, & rerum gestarum eius, * ecce hæc scripta sunt in libro dierum sacerdotij eius, ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum.

LIBER SECVNDVS

MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

Iudai habitantes Ierosolymis scribunt Iudais in Aegypto commorantibus mortem Antiochi ac suorum quam in perfide conigeras: gratias Deo agentes, & hortantes vt celebrent diem scenopægiæ & diem dari ignis post reductionem captiuitatis: cuius rei narratur hic historia & oratio Nehemias.

RATRIBVS, qui sunt per Aegyptum, Iudæis, salutem dicunt fratres, qui sunt in Ierosolymis, Iudæi, & qui in regione Iudææ, & pacem bonam. * Beneficiat vobis Deus, & meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, & Isaac, & Iacob, seruum suorum fidelium: & det vobis cor omnibus, vt colatis eum, & faciatis eius voluntatem corde magno, & animo volenti. * Adaperiat cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem: * Exaudiat orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. * Et nunc hic sumus, orantes pro vobis. * Regnante Demetrio, anno 169. nos Iudæi scripsimus vobis in tribulatione, & impetu, qui superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iason a sancta terra, & à regno. * Portam succenderunt & effuderunt sanguinem innocentem & orauimus ad Dominum, & exauditi sumus, & obtulimus sacrificium, & similaginem, & accendimus lucernas, & propoluimus panes. * Et nunc frequentate dies scenopægiæ mensis Casleu. * Anno centesimo octogesimo octauo, 10 populus, qui est Ierosolymis, & in Iudæa, Senatusque & Iudas, Aristobolo magistro Ptolemæi regis, qui est de genere chrisorum sacerdotum, & his qui in Aegypto sunt, Iudæis salutem & sanitatem. * De magnis periculis à Deo liberati, magnifice gratias agimus ipsi, vt pote qui aduersus talem regem dimicauimus. * Ipse enim ebullire fecit de Perfide eos, qui pugnaverunt contra nos, & sanctam ciuitatem. * Nam cum in Perfide esset dux ipse, & cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Nanæ, consilio deceptus sacerdotum Nanæ: * etenim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus, & amici eius, & vt acciperet pecunias multas dotis nomine. * Cumque propoluissent eas sacer-

Dotes Nanæ, & ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum tani, clauserunt templum, * cum intrasset Antiochus: apertoque occulto aditu templi, mittentes lapides percussere ducem, & eos qui cum eo erant, & diuiserunt membratim, & captilibus amputatis foras proiecerunt. * Per omnia benedictus Deus, qui tradidit impiis. * Facturi igitur quinta & vigesima die mensis Casleu purificationem templi, necessarium duximus significare vobis: vt & vos quoque agatis diem scenopægiæ, & diem ignis, qui datus est quando Nehemias ædificauit templo, & altari obtulit sacrificia. * Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri, sacerdotes, qui tunc cultores Dei erant, acceptum ignem de altari occulte absconderunt in valle, ubi erat puteus altus & siccus, & in eo contutati sunt eum, ita vt omnibus ignotus esset locus. * Cum autem præterissent annus ille: & placuit Deo vt mitteretur Nehemias à rege Persidis: nepotes sacerdotum illorum, qui absconderant, misit ad requirendum ignem: & sicut narrauerunt nobis, non inuenerunt ignem, sed aquam crassam. * Et iussit eos haurire, & afferre sibi & sacrificia, quæ imposita erant, iussit sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant superposita, vtque hoc factum est, & tempus affuit, quo Sol resulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ita vt omnes mirarentur. * Orationem autem faciebant omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, ceteris autem respondentibus. * Et Nehemias erat oratio hunc habens modum: DOMINE Deus omnium creator, terribilis & fortis, iustus & misericors, qui solus es bonus rex, solus præstans, solus iustus, & omnipotens, & æternus, qui liberas Israël de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos: * accipe sacrificium pro vniuerso populo tuo Israël, & custodi partem tuam, & sanctifica. * Congrega dispersionem nostram, libera eos qui seruiunt Gentibus, & contempnos & abominatos respice: vt sciant Gentes quia tu es Deus noster. * Afflige opprimentes nos, & conumeliā facientes in superbia. * Constitue populum tuum in loco sancto tuo. * sicut dixit Moyses. Sacerdotes autem || Den. C || psallebant hymnos, vsque quo consummptum esset sacrificium. * Cum autem 3.5. consumptum esset sacrificium, ex residua 1. inf. 2. aqua Nehemias iussit lapides maiores d. 18. perfundi. * Quod vt factum est, ex eis flamma accensa est; sed ex lumine, quod resulsit ab altari, consumpta est. * Vt verò manifestata est res, renuntia-

tum est regi Perfarum, quod in locos in quo igne absconderant hi qui translati fuerant sacerdotes, aqua apparuit, de qua Nehemias, & qui cum eo erant, purificauerunt sacrificia. * Considerans autem rex, & rem diligenter examinans, fecit ei templum, ut probaret quod f. & cum erat, & cum probasset, sacerdotibus donauit multa bona, & alia atque alia munera, & accipiens manu sua, tribuebat eis. * Appellauit autem Nehemias hunc locum Nephthar, quod interpretatur purificatio, Vocatur autem apud plures Nephi.

C A P. I I.

Jeremias sub Babilonica captiuitate tradito transmigrationibus igne & lege Dei, in eo monte ad quem, ascendens Moyses vidit terram promissionis, abscondit tabernaculum, arcam & altare incensi, ut ibi essent usque ad populi reditum ex captiuitate Babilonica: quadam Moysi & Salomonis facta hic attinguntur: de saltis Iuda Machabai & fratrum eius, de quo quinque Iasonis volumina in vnum hunc librum conerantur.

Inuenitur autem in descriptionibus Jeremie prophete, quod iussit eos ignem accipere qui transmigrationibus: ut significatur est, & ut mandauit transmigrationis. * Et dedit illis legem ne obliuiscerentur precepta Domini, & ut non exerrarent mentibus videntes simulachra aurea, & argentea, & ornamenta eorum. * Et alia huiusmodi dicens, hortabatur ne legem amouerent a corde suo. * Erat autem in ipsa scriptura, quomodo tabernaculum, & arcam iussit propheta, diuino responso ad se facto comitari secum, usquequo exiit in montem, in quo Moyses ascendit, & vidit Dei hereditatem. * Et veniens ibi Jeremias inuenit locum speluncæ, & tabernaculum, & arcam, & altare incensi intulit illuc, & ostium obstruxit. * Et accesserunt quidam simul qui sequebantur, ut notarent sibi locum: & non poterunt inuenire. * Ut autem cognouit Jeremias, culpans illos, dixit: Quod ignorus erit locus, donec congreget Deus congregationem populi, & propitius fiat: & tunc Dominus ostendet hæc, & apparebit maiestas Domini, & nubes erit sicut & Moysi manifestabatur, & sicut cum Salomon petiit ut locus sanctificaretur magni Dei, manifestabat hæc. * Magnificet etenim sapientiam tractabat: & ut sapientiam habens, obtulit sacrificium dedicationis, & consummationis templi. * Sicut & Moyses orabat ad Dominum, & descendit ignis de celo, & consumpsit holocaustum, sic & Salomon orauit, &

descendit ignis de celo, & consumpsit holocaustum. * Et dixit Moyses, quod non sit comestum quod erat pro peccato, consumptum est. * Similiter, & Salomon octimo diebus celebravit dedicationem. * Inferebantur autem in descriptionibus & commentariis Nehemie hæc eadem: & ut construens bibliothecam congregauit de regionibus libros, & Prophetarum, & David, & epistolas Regum, & de donariis. * Similiter autem & Iudas ea, quæ deciderant per bellum, quod nobis acciderat, congregauit omnia, & sunt apud nos. * Si ergo desideratis hæc, mittite qui perferant vobis. * Acturi itaque purificationem scriptimus vobis: bene ergo facietis, si egeritis hos dies. * Deus autem, qui liberauit populum suum, & reddidit hereditatem omnibus, & regnum, & sacerdotium, & sanctificationem, * sicut promisit in lege, spe-ramus quod citò nostri miseribitur, & congregabit de sub celo in locum sanctum. * Eripuit enim nos de magnis periculis, & locum purgauit. * De Iuda vero Machabzo, & fratribus eius, & de templi magni purificatione, & de aræ dedicatione: sed & de praeliis, & quæ pertinent ad Antiochum Nobilem, & filium eius Eupatorem: & de illuminationibus, quæ de celo factæ sunt ad eos, qui pro Iudeis fortiter fecerunt, ita ut vniuerfam regionem, cum pauci essent, vincerent, & barbaram multitudinem fugarent, & famosissimum in toto orbe templum recuperarent, & ciuitatem liberarent, & leges quæ abolitæ erant, restituerentur, Domino cum omni tranquillitate propitio facto illis, itemque ab Iafone Cyrenzo quinque libris comprehensa tenuimus nos vno volumine breuiare. * Considerantes enim multitudinem librorum, & difficultatem volentibus aggredi narrationes historiarum propter multitudinem rerum, & caruimus volentibus quidem legere, ut esset animi oblectatio: studiosis verò, ut facilius possint memoris commendare: omnibus autem legentibus vtilitas conseruatur. * Et nobis quidem ipsis, qui hoc opus breuiandi causa suscepimus, non facilem laborem, immò verò negotium plenum vigiliarum, & sudoris assumpsimus. * Sicut hi qui præparant conuiuium, & querunt aliorum voluntati parere propter multorum gratiam, libenter laborem sustinent. Veritatem quidem de singulis auctoribus concedentes, ipsi autem secundum datam formam breuiati studentes. * Sicut enim nouæ domus architecto de vniuersa structura curandum est: ei verò qui pingere curat, quæ apta sunt ad ornatum,

||Deu.
34. d.
1.

|| 3
Reg.
8. b. 11
2. Par.
6. c. 14

||Zeu.
9. d.
24.

ornatum, & exquirenda sunt: ita æstimandum est & in nobis. * Etenim intellectum colligere, & ordinare sermonem, & curiosius partes singulas quasque disquirere, historici congruit auctoribus: breuitatem verò dictionis sectari, & executiones rerum vitare, breuitanti concedendum est. * Hinc ergo narrationem incipimus; de præfatione tantum dixisse sufficiat; stultum etenim est ante historiam effluere, in ipsa autem historia succingi.

C A P. III.

Simon templi præpositus, thesauros eius Apollonio duci prodit: ad quos rapiendos missus à rege Heliodorus, post fusas Iudæorum orationes, à Deo percussus, sed Onia pontificis sacrificio ac precibus liberatur, atque Deo & Onia gratias, narrat regi ac ceteris omnibus Dei magnalia.

Igitur cum sancta ciuitas habitaretur in omni pace, leges etiam adhuc optimè custodirentur, propter Onie pontificis pietatem, & animos odio habentes mala. * Hebat ut & ipsi reges & principes locum summo honore dignum ducerent, & templum maximis muneribus illustrarent: ita ut Seleucus Asiæ rex de redditibus suis præstaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes. * Simon autem de tribu Benjamin præpositus templi constitutus, contendebat, obstitente sibi principe sacerdotum, iniquum aliquid in ciuitate moliri. * Sed cum vincere Oniam non posset, venit ad Apollonium Tharsæ filium, qui eo tempore erat dux Cælesyriæ, & Phœnicis: & nuntiavit ei pecuniis innumerabilibus plenum esse ærarium Ierosolymis, & communes copias immensas esse quæ non pertinent ad rationem sacrificiorum: esse autem possibile sub potestate regis cadere vniuersa. * Cùmque retulisset ad regem Apollonius de pecuniis, quæ delatæ erant, ille accitum Heliodorum, qui erat super negotia eius, misit cum mandatis, ut prædictam pecuniam transportaret. * Statimque Heliodorus iter est aggressus, specie quidem, quasi per Cælesyriam & Phœnicem ciuitates esset peragaturus, re vera autem regis propositum persequens. * Sed, cum venisset Ierosolymam, & benignè à summo sacerdote in ciuitate esset exceptus, narrauit de dato iudicio pecuniarum: & cuius rei gratia adesset, aperuit: interrogabat autem, si verè hæc ita essent. * Tunc summus sacerdos ostendit deposita esse hæc, & victualia viduarum & pupillorum: quædam verò esse Mircani Tobiz viri quidam eminentis, in his quæ detulerat impius Si-

mon: vniuersa autem argenti talenta esse quadringenta, & auri ducenta: * decipi verò eos, qui credidissent loco & templo, quod per vniuersum mundum honoratur, pro sui veneratione & sanctitate omnino impossibile esse. * At ille pro his quæ habebat in mandatis à rege, dicebat omni genere regi ea esse deferenda. * Constituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus. Non modica verò per vniuersam ciuitatem erat trepidatio. * Sacerdotes autem ante altare cum scellis sacerdotalibus iactauerunt se, & inuocabant de cælo eum, qui de depositis legem posuit, ut his, qui deposuerant ea, salua custodiret. * Iam verò qui videbat summi sacerdotis vultum, mente vulnerabatur: facies enim & color immutatus declarabat internum animi dolorem; circumfusi enim erat mortis quædam viro, & horror, corporis, per quem manifestus aspicientibus dolor cordis eius efficiebatur. * Alij etiam gregatim de domibus confluebant, publica supplicatione obsecrantes, pro eo quod in contemptum locus esset venturus. * Accinæque mulieres ciliciis pectus, per plateas confluebant, sed & virgines; quæ conclusæ erant, procurrebant ad Oniam, aliz autem ad muros, quædam verò per fenestras aspiciebant: vniuersæ autem protendentes manus in cælum, deprecabantur; erat enim misera commixta multitudinis, & magni sacerdotis in agone constituti expectatio. * Et hi quidem inuocabant omnipotentem Deum, ut credita sibi, his qui crediderant cum omni integritate conseruarentur. * Heliodorus autem, quod decreuerat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præsens. * Sed Spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ offensionis euidentiā, ita ut omnes, qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem & formidinem conuerterentur. * Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens scissorem, optimis operimentis adornatus: sique cum impetu Heliodoro priores calces elisit, qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea. * Alij etiam apparuerunt duo iuvenes virtute decori, optimi gloriæ, speciosique amictu: qui circumsteterunt eum, & ex vtraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes. * Subito autem Heliodorus concidit in terram, cùmque multa caligine circumfusus rapuerunt, atque in sella gestatoria positum eiecerunt. * Et is, qui cum multis cursoribus & satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur nullo sibi auxilium se-

rente, manifesta Dei cognita virtute:
 " & ille quidem per diuinam virtutem
 iacebat mutus, atque omni spe & salu-
 tate priuatus. Hi autem Dominum bene-
 dicebant, quia magnificabat locum
 suum: & templum, quod paulo ante ti-
 more ac tumultu erat plenum, appa-
 rente omnipotente Dño, gaudio, & læ-
 titia impletum est. Tunc vero ex ami-
 cis Heliodori quidam rogabant confe-
 ssum Oniam, vt inuocaret Altissimum, vt
 vitam donaret ei, qui in supremo spi-
 ritu erat constitutus. Considerans au-
 tem summus sacerdos, ne forte rex sus-
 picaretur malitiam aliquam ex Iudæis
 circa Heliodorum consummatam, ob-
 tulit pro salute viri hostiam salutarem.
 Cùmque summus sacerdos exoraret, i-
 dem iuuenes eisdem verbis amicti
 stantes Heliodoro, dixerunt: Onia fac-
 cerdoti gratias age: nam propter eum
 Dñs tibi vitam donauit. Tu autem ad
 Deo flagellatus, nūtiā omnibus magna-
 lia Dei, & potestatem. Et his dictis, non
 compauerunt. Heliodorus autem, hos-
 stia Deo oblata, & votis magnis pro-
 missis ei, qui viuere illi concessit, &
 Onia gratias agens, recepto exercitu,
 repedabat ad regem. Testabatur autem
 omnibus ea quæ sub oculis suis viderat
 opera magni Dei. Cùm autem rex in-
 terrogsset Heliodorum, quis esset ap-
 pus adhuc semel Ierosolymam mitti
 ait: Si quem habes hostem, aut regni
 tui insidiatorem, mitte illum, & flagella-
 tum eum recipies, si tamen euaserit: eo
 quod in loco sit verè Dei quædam vir-
 tus. Nam ipse, qui habet in calis ha-
 bitationem, visitator & adiutor est loci
 illius, & veniens ad malefaciendum
 percutit, ac perdit. Igitur de Heliodo-
 ro, & ærii custodia ita res se habet.

C A P. I V.

Onias ob Simonis deractiones ad Se-
 leucum concessit: cuius pontificatum
 ambiens frater eius Iason promisit;
 regi plurima talenta acceptoque ponti-
 ficatu omnem Dei cultum peruerit;
 quem pontificatu priuari curat Menelaus
 plura regi talenta pollicitus; cui
 promissa non præstanti, succedit frater
 ipsius Lysimachus: Onias cum Menelaus
 de sacrilegio argueret, illius sua-
 su ab Andronico perimitur: propter
 quod iussu Antiochi in eodem loco Andro-
 nicus inuenerit: Lysimacho a po-
 pulo oppresso, Menelaus apud regem ac-
 cusatus, intercedentibus donis absol-
 uitur, occisi innocentibus eius accu-
 satoribus.

Simon autem prædictus pecuniarum
 & patriæ delator, male loquebatur
 de Onia, tanquam ipse Heliodorum in-
 stigasset ad hæc, & ipse fuisset inceptor
 malorum: prouisorumque ciuitatis, &

ac defensorum gentis suæ, & emulato-
 rem legis Dei haudebat insidiatorem
 regni dicere. Sed, cùm inimicitia in
 tantum procederent, vt etiam per quos-
 dam Simonis necessarios homicidia
 fierent: considerans Onias periculum
 contentionis, & Apollonium insinare,
 vt pote ducem Cælefyriæ, & Phœni-
 cis, ad augendam malitiam Simonis,
 ad regem se contulit: non vt ciuium
 accusator, sed communem utilitatem
 apud semetipsum vniuersæ multitudi-
 nis considerans. Videbat enim sine
 regali prouidentia impossibile esse pa-
 cem rebus dari, nec Simonem posse
 cessare à stultitia sua. Sed post Seleu-
 ci vitæ excessum, cùm suscepisset re-
 gnum Antiochus, qui Nobilis appella-
 batur, amebat Iason frater Onia
 summum sacerdotium: adito rege,
 promittens ei argenti talenta trecenta
 sexaginta, & ex redditibus aliis talen-
 ta octoginta, super hæc promittebat
 & alia centum quinquaginta, si pote-
 stati eius concederetur gymnasium &
 ephebiæ sibi constituere, & eos, qui
 in Ierosolymis erant, Antiochenos
 scribere. Quod cum rex annuisset, &
 obtinuisset principatum, statim ad
 gentilem ritum contribiles suos trans-
 ferre cepit, & amoris his, quæ hu-
 manitatis causa Iudæis à regibus fue-
 rant constituta, per Ioannem patrem
 Enpolemi, qui apud Romanos de ami-
 citia, & societate functus est legatio-
 ne legitima, ciuium iura destituens,
 praua instituta sanciebat. Etenim au-
 sus est sub ipsa arce gymnasium con-
 stituere, & optimos quosque ephebo-
 rum in lupanariis ponere. Erat autem
 hoc non initium, sed incrementum
 quoddam, & profectus gentilis & alieni-
 genæ conuersationis: propter impij
 & non sacerdotis Iasonis nefarium &
 inaudium scelus: ira vt sacerdotibus
 iam non circa alterius officia dediti
 essent, sed contempto templo & sacri-
 ficiis neglectis, festinarent participes
 fieri palestra, & præbitionis eius in-
 iustæ, & in exercitiis disci: & patri-
 os quidem honores nihil habentes,
 Græcas glorias optimas arbitraban-
 tur: quarum gratia periculosa eos
 contentio habebat, & eorum institu-
 ta emulabantur, ac per omnia his
 conuiles esse cupiebant, quos ho-
 mines enim diuinas impiè agere impu-
 nè non cedit: sed hoc tempus se quens
 declarabit. Cùm autem quinquen-
 nalis agon Tyri celebraretur, & rex
 præsens esset, misit, Iason facinorosus
 apud Ierosolymis viros peccatores,
 portantes argenti didrachmas trecentas
 in sacrificium Herculis: quas pon-
 tificauerunt

fulauerunt hi, qui asportauerant ne in sacrificiis erogarentur, quia non oportet, sed in alios sumptus eas deputari. * Sed hæc oblatæ sunt quidem ab eo, qui miserat, in sacrificium Herculis: propter præsentem autem datæ sunt in fabricam nauium tîremium. * Misso autem in Ægyptum Apollonio Mnesthei filio propter primates Ptolemæi Philometoris regis, cum cognouisset Antiochus alienum se à negotiis regni effectum, propriis utilitatibus consensuens profectus inde venit Ioppen, & inde Ierosolymam. * Et magnificè ab Iafone, & cluiate susceptus, cum familiarum luminibus & laudibus ingressus est: & inde in Phœnicem exercitum conuertit. * Et post triennij tempus misit Iafon Menelaum, supradicti Simonis fratrem, portantem pecunias regi, & de negotiis necessariis responsa perlatum. * At ille commendatus regi, cum magnificasset faciem potestatis eius, in semetipsum retorfit summum sacerdotium, superponens Iafoni talenta argenti trecenta. * Acceptisque à rege mandatis, venit, nihil quidem habens dignum sacerdotio; animos verò crudelis tyranni, & feræ bellæ iram gerens. * Et Iafon quidem, qui proprium fratrem captiuauerat, ipse deceptus profugus in Ammanitem expulsus est regionem. * Menelaus autem principatum quidem obtinuit: de pecuniis verò regi promissis nihil agebat, cum exactionem faceret Solstratus, qui arci erat præpositus. * (Nam ad hunc exactio vestigialium pertinebat) quam ob causam utrique ad regem sunt euocati. * Et Menelaus amotus est à sacerdotio, succedente Lyfimacho fratre suo: Solstratus autem prelatus est Cypris. * Et cum hæc agerentur, contigit, Tharsenses & Malloetæ seditionem mouere, eo quod Antiochidi regis concubinx dono essent dari. * Festinant itaque rex venit sedare illos, relicto successore vno ex comitibus suis Andronico. * Ratus autem Menelaus accepisse se tempus opportunum, aurea quadam vasa è templo furatus donauit Andronico, & alia vendiderat Tyri, & per vicinas ciuitates. * Quod cum certissimè cognouisset Onias, arguebat eum, ipse in loco tuto se continens Antiochiæ secus Daphnem. * Vnde Menelaus accedens ad Andronicum, rogabat vt Oniam interficeret. Qui cum venisset ad Oniam, & datis detestis cum iureiurando (quamuis esset ei suspectus) suauiter de asylo procedere, statim eum peremit, non veritus iustitiam. * Ob quam causam non solum Iudæi, sed alique quoque nationes indignabantur, & mole-

lestè ferebant de nece tanti viri iniusta. * Sed regressum regem de Ciliciæ locis adierunt Iudæi apud Antiochiam simul & Græci, conquirentes de iniqua nece Oniæ. * Contristatus itaque animo Antiochus propter Oniam, & flexus ad misericordiam lacrymas fudit, recordatus defuncti sobrietatem, & modestiam, accensisque animis, Andronicum purpura exutum, per totam ciuitatem iubet circumduci: & in eodem loco, in quo in Oniam impietatem commiserat, sacrilegum vita priuari, Iafoni condignam retribuente pœnam. * Multis autem sacrilegiis in templo à Lyfimacho commissis Menelai consilio, & diuulgata fama, congregata est multitudo aduersum Lyfimachum, multo iam auro exportato. * Turbis autem insurgentibus, & animis iræ repletis, Lyfimachus armatis ferè tribus millibus iniquis manibus uti cœpit, duce quodam tyranno, ætate pariter & dementia profecto. * Sed, vt intellexerunt conatum Lyfimachi, alij lapides, alij fustes validos arripuerunt: quidam verò cinerem in Lyfimachum iecere. * Et multi quidem vulnerati, quidam autem & prostrati, omnes verò in fugam conuersi sunt: ipsum etiam sacrilegum secus ærarium interfecerunt. * De his ergo cœpit iudicium aduersum Menelaum agitari. * Et cum venisset rex Tyrus ad ipsi negotium detulerunt missi tres viri à senioribus. * Et cum superaretur Menelaus, promissit Ptolemæo multas pecunias dare ad suadendū regi. * Itaq; Ptolemæus in quodam atrio positum quasi refrigerandi gratia regem adiit, & deduxit à sententia: * & Menelaum quidem vniuersæ malitiæ reum criminibus absoluit: miseris autem, qui, etiam apud Scythas causam dixisset, innocentes iudicarentur, hos morte damnauit. * Citò ergo iniustam pœnam dederūt, qui pro ciuitate, & populo, & sacris vasis causâ persecuti sunt. * Quam ob rem Tyrij quoque indignati, erga sepulcrum eorum liberalissimè exiterunt. * Menelaus autem, propter eorum, qui in potentia erant, auaritiam, permanebat in potestate, crescens in malitia ad insidias ciuium.

C A P. V.

Armata exercitus, ipsorumque congregationes Ierosolymis in acre quadraginta diebus conspiciuntur: Iafon Ierosolymam inuadens, & ciues crudeliter cruciandans, apud externos misere moritur: Antiochus, innumeris in Ierosolymam trucidariis, vinctis ac venudatis templi spoliis, & discedens, relinquit crudeliter præpositos, qui populum affligant: rursusque misso duce Apollonio plurimos interficit: Iudæi verò Machabæus cum suis in desertum locum secessit.

Eodem

Eodem tēpore Antioch^{us} secundā p^{ro}-
fectionē parauit in Aegyptum. Con-
tigit autē per vniuersā Ierosolymorum
ciuitatē videri diebus quadraginta per
aēra equites discurrētes auratas stolas
habētes, & hastis, quasi cohortes arma-
tos, & cursus equorū per ordines diges-
tos, & congregiones fieri cominus, &
scutorū motus, & galeatorū multitudi-
nē gladiis districtis, & telorum iactus, &
aureorū armorū splendorē, omnēq; ge-
neris loriatū. Quapropter oēs rogabāt
in bonū mōstra cōuerri. Sed cū fals^{us} ru-
mor existēset, tanquam vita existēset Antio-
chus, assūptis Iasō non min^{us} mille vi-
ribus, repētē aggressus est ciuitatē, & ci-
uib^{us} ad murum cōuolūtibus, ad vltimū
apprehensa ciuitate, Menelaus fugit in
arce^m. Iasō verō nō parcebat in cāde
ciuib^{us} suis, nec cogitabat prosperitatē
aduersum cognatos malū esse maximū,
arbitrās hostiū & non ciuiū se trophæa
capturū. Et principatū quidē nō obti-
nuit, sinē verō insidiarū suarum confu-
sionem accepit, & profugus iterū abiit
in Ammaniten. Ad vltimum, in exitum
sui cōclusus ab Areta Arabum tyranno,
fugiens de ciuitate in ciuitatē, omni^{us} us
odiosus, vt refuga legū & execrabilis, vt
patriz & ciuiū hostis, in Aegyptum ex-
trusus est. & qui multos de patria sua
expulerat, peregrē periiit, Lacedæmonas
profectus, quāsi pro cognitione ibi re-
fugiū habiturus, & qui insēpultos mul-
tos abiecerat, ipse & illamētatus, & in-
sepultus abiicitur, sepultura neq; pere-
grina vsus, neq; patrio sepulchro parti-
cipas. His itaq; gestis, suspicatus est rex
societatē deserturos Iudzos, & ob hoc
profectus ex Aegypto efferatis animis,
ciuitatē quidē armis cepit. Iussit autē
militib^{us} interficere, nec parcere occur-
santibus, & per domos ascēdentes tru-
cidare. Fiebat ergo cades iuuenum ac
seniorū, & mulierū, & natorū exterminia,
virginūque & parvulorum neces.
Erant autē toto tri-duo octoginta mil-
lia interfecit, quadraginta millia vincti,
nō min^{us} autē venundati. Sed nec ista
sufficiunt: ausus est etiā intrare tēplum
C^{on} vniuersa terra sanctus, Menelao ducto-
re, qui legem & patriæ fuit proditor, &
seclēstis manibus sumēs sacra vasa, quæ
ab aliis regibus, & ciuitatibus erāt po-
sita ad ornatū loci, & gloriā, contrecta-
bat indignē & contaminabat. Ita alie-
natis mēte Antiochus, nō cōsiderabat,
quod propter peccata habitātium ciui-
tatē, modicum Deus fuerat iratus, pro-
pter quod & accidit circa locū despec-
tior: alioquin nisi cōtīgisset eos multis
|| Sup. 3. peccatis esse inuolutos, || sicut Heliodo-
rus, qui missus est à Seleuco rege ad
expoliandum ararium, etiam hic statim
adueniens flagellatus & repulsus utique

19 fuisset ab audacia. Verūm non propter
locum, gentem, sed propter gentē, locum
20 Deus elegit. Ideoque & ipse locus par-
ticeps factus est populi malorum: postea
autē fiet socius bonorum, & qui dereli-
ctus in ira Dei omnipotentis est, iterum
in magni Dñi reconciliatione cum sum-
ma gloria exaltabitur. Igitur Antio-
chus mille & octingētis ablatis de tēplo
talentis, velociter Antiochiā regressus
est, existimans se prae superbia teram ad-
nauigandum pelagus verō ad iter agen-
dum deducturū propter mentis elatio-
nē. Reliquit autē & praepositos ad af-
fligendā gentē: Ierosolymis quidē Phi-
lippū genere Phrygē, morib^{us} crudelio-
23 rē eo ipso, a quo cōstitutus est: in Ga-
rizim autē Andronicū, & Menelaū, quī
gravius quā ceteri imminēbat ciuib^{us},
24 Cūque appositus esset cōtra Iudzos,
misi odiosum principē Apolloniū cū
exercitu viginti & duob^{us} millibus, pra-
cipiens ei oēs perfectæ ætatis interfice-
re, mulieres ac iuuenes vendere. Qui
cū venisset Ierosolymā, pacem simu-
lans, quieuit vsq; ad diē sanctū sabbatis
& tunc feriatīs Iudzis, arma capere suis
26 praecepit. Omnēq; qui ad spectāculum
processerant, trucidauit: & ciuitatem
cum armatis discurrens, ingentē multi-
tudinē peremit. Iudas autē Macha-
bzus, qui decimus fuerat, successerat in
desertum locum, ibique inter feras vi-
tam in montibus cum suis agebat: &
fœni cibo vescētes, demorabantur, ne
participes essent conuinationis.

C A P. VI.

Per ducem aēge missum Iudai a lege
Dei arcētur, cēpiumque fadiſſimo
profanatur. Et Iudai etiam per varias
regiones dispersi ad idolorum coguntur
sacrificia: describitur duarum mulierum
supplicium eo quod filios suos circum-
cidissent: sabbatarumque celebrantes
concremantur: ostenditur tamen hac
afflictio non esse Dei deſerentia, sed suos
corripientem: egregium Eleazarū senis
martyrium nolentis porcinis vesci car-
nibus, nec id simulare.

Sed non post multum temporis misit
rex senem quemdam Antiochenum,
qui compelleret Iudzos, vt se transfer-
rent à patriis & Dei legibus. Contami-
nare etiam quod in Ierosolymis erat
templū, & cognominare Iouis Olympij:
& in Garizim, prout erant hi, qui lo-
cum inhabitabant, Ioui hospitalis.
Pessima autē & vniuersis grauis erat
malorum incurſio: nam templum lu-
xuria, & comestationibus Gentium erat
plenum, & scontantiū cum meretricibus,
sacratissime ædibus mulieres se vitro in-
gerebāt intrō ferentes ea, quæ non lice-
bat. Altare etiā plenum erat illicitis,
6 quæ legibus prohibebantur. Neq; autē
tabernaculum

sabbata custodiebātur, neque dies solē-
nes patrij seruabantur, nec simpliciter
Iudæum se esse quisquam confitebatur.
Ducebantur autē cū amara necessitate
in die natalis regis ad sacrificia: & cum
Liberi sacra celebrarentur, cogeabantur
hedera coronati. Libero circuire. De-
cretum autē exiti in proximas Gentiliū
ciuitates, suggerentibus Ptolemæis, vt
pari modo, & ipsi aduersus Iudæos age-
rent, vt sacrificarent: eos autē, qui nol-
lent transire ad instituta Gētium, inter-
ficerentur ergo videre miserā. Dux
enim mulieres delatae sunt natos suos
circumcidisse: quas infantibus ad verba
suspensis, cum publicè per ciuitatē cir-
cūduxissent, per viros præcipitauerūt.
Alij verò, ad proximas cōeūtes spelū-
cas, & latenter sabbati diē celebrantes,
cū in iudiciū essent Philippo, flammis
succensit eos: quod verberantur, propter
religionem & obseruantiam manu
sibi met auxilium ferre. Obsecro autem
eos, qui hunc librum lecturi sunt, ne ah-
horrescant propter aduersos casus, sed
repent ea quæ acciderunt, nō ad inter-
itum, sed ad correptionem esse generis
nostri. Etenim multo tēpore non finire
peccatoribus ex sententia agere, sed sta-
tim vltiones adhibere, magni beneficij
est indicium. Non enim, sicut in alijs
nationibus, Dñs patienter expectat, vt
eas, cū iudicij dies aduenerit in pleni-
tudine peccatorum puniat: ita & in no-
bis statuit, vt peccatis nostris in finem
deuoluit, ita demum in nos vindictet.
Propter quod nunquā quidem à nobis
misericordiam suam amouet: corripit
verò in aduersis populum suum non de-
rellinquit. sed hæc nobis ad comuni-
tationem legentium dicta sint paucis. Tam
autem veniendum est ad narrationē. Igi-
tur Eleazarus vnus de primoribus scri-
barum, vir ætate p̄nēctus, & vultu de-
corus, appeto ore hians compellebatur
carnem porcinā manducare. At ille glo-
riosissimā mortem magis quā odibile vi-
tam complectens, voluntariē præbat ad
supplicium. Intuens autem quemadmo-
dum oporteret accedere patienter susti-
nens, destinauit non admittere illicita
propter vitæ amorem. Hi autem qui
astabant, iniqua miseratione commoti:
propter antiquā viri amicitiam, tollentes
eum secretò rogabant afferri carnes,
quibus vesci ei licebat, vt simularetur
manducasse, sicut rex imperauerat de sa-
crificij carnibus: vt hoc facto, à morte
liberaretur: & propter veterē viri ami-
ciā, hanc in eo faciebatur humanitatem.
At ille cogitare cœpit ætatis ac sene-
ctutis suæ eminentiā dignā, & in genitæ
nobilitatis cantientiā, atque à puero opti-
mæ conuersationis actus: & secundum
sanctæ & à Deo conditæ legis cōstitutā,

respondit citò, dicens, præmitti se velle in
internū. Non enim ætati nostræ dignū
est, inquit, fingere vt multi adolescentiū
arbitrantes Eleazarū nonaginta annorū
transisse ad vitam alieni genarum,
& ipsi propter meam simulationem &
propter modicū corruptibilis vitæ tem-
pus decipiantur: & per hoc macula, atq;
execrationem meæ senectūti cōquiram.
Nam est in præsentī tempore supplicij
hominum eripias, sed manum Omnipotē-
tis, nec viuus, nec defunctus effugiat.
Quālorem fortiter vita excedendo, se-
nectute quidē dignus appareat: adoles-
centibus autem exemplum forte relin-
quā, si prompto animo, ac fortiter pro
grauissimis ac sanctissimis legions ho-
nesta morte perungar. His dictis cōse-
stim ad supplicium trahebatur. Hi autē,
qui enim ducebant, & paulo ante fuerāt
mitiores, in iram conuersi sunt propter
sermōnes, ab eo dictos, quos illi per ar-
rogantiam prolatos arbitrabantur. Sed,
cū plagis perimeretur, ingemuit, & di-
xit: Dñe, qui habes sanctam scientiam,
manifeste tu scis, quia cū à morte posset
liberari, aduersus corporis sustineo dolo-
res: secundū animā verò propter timo-
rē tuū liberet hæc patior. Est iste qui-
dem hoc modo vita decessit, non solum
iuuenibus, sed & vniuersæ genti memo-
riam mortis suæ ad exemplum virtu-
tis & fortitudinis derelinqvens.

CAPVT VII.

Septem fratrum matrisque eorum ingen-
tia fortissimeque tolerata supplicia,
quod porcinis nollet vesci carnibus: &
quā constanter regi ob suam crudeli-
tatem ostenderint paratam, esse dāna-
tionē, & mater suos filios sit exhorrata.

Contigit autē & septē fratres vnā cū
matre sua apprehensos, compelli à
rege edere contra fas carnes porcinas,
flagris & tauris cruciatis. Vnus autem
ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid
queris, & quid vis discere à nobis, para-
tus sumus mori, magis quam patrias Dei
leges præuicari. Iratus itaq; rex iussit
fartagine, & ollas æneas succendi:
quibus statim succensis, iussit ei, qui
prior fuerat locutus, amputari linguā:
& cute capitis abtracta, summam quoq;
manū & pedes ei præcindi ceteris eius
fratribus & matrem insipientibus. Et
cū iam per omnia inutilis factus es-
set, iussit ignem admoneri, & adhuc spi-
rantem torreri in fartagine: in qua cum
diu cruciaretur, ceteri vnā cum matre
innicē se hostiabatur mori fortiter di-
centes. Dñs Deus aspiciet veritatem, &
consolabitur in nobis, quemadmo-
dum in protestatione cantici declarauit
Moyles: & in seruis suis consolabitur.
Mortuo itaque illo primo, hoc mo-
do, sequentem deducebant ad illuden-
dum;

Deut.
1. 32.
36.
43.

dum: & cute capitis eius cum capillis abstracta; interrogabant, si manducaret prius, quam toto corpore per membra singula puniretur: "At ille, respondens 8
patria voce dixit: Non faciam. Propter quod & iste, sequestri loco, primi tormēta suscepit: & in vltimo spiritu constitutus, sic ait: Tu quidem scelestissime in presenti vita nos perdis: sed rex mundi defunctos nos pro suis legibus in æternę vitę resurrectione suscitabit. "Post hęc tertius illuditur, & lingua postulatus citō protulit; & manus cōstanter extendit: & cū fiducia ait: E cœlo ista possideo, sed propter Dei leges nūc hęc ipsa despicio, quoniā ab ipso me ea recepturū spero ita ut rex; & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animū, quod tāquā nihil duceret cruciatus. "Et hoc ita defuncto, quartum vexabāt similiter torquentes. "Et cū iā esset ad mortē, sic ait: Porus est ab hominibus mortis dator spēs expectare ad Deū iterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrectio ad vitā nō erit. "Et cū ad mouisset quintū, vexabat eum, At ille respiciens in eū dixit: "Potestare inter homines habes, cū sis corruptibilis, facis, quod vis: noli autē putare genus nostrū ad Deo esse derelictum: tu autē patieris sustine, & videbis magnā potestare ipsius, qualiter te, & semen tuum torquebit. "Post hęc ducebant sextum, & is mori incipiens, sic ait: Noli frustra errare: nos enim propter nosmetipsos hęc patimur, peccātes in Deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis: tu autem ne existimes tibi impunē futurum, quod contra Deum pugnare cōtraueris: "Suprā modū autem mater mirabilis, & bonorum memoria digna, quę peruntes seipōse filios sub vnus diei tēpore cōspiciens, bono animo ferebat, propter srem quam in Deum habebat, singulos illorum hortabatur vocē patriā fortiter, repleta sapientia, & semineq̃ cogitationi masculinum animum inserens, dixit ad eos: Nescio qualiter in vtero meo apparuisti: neque enim ego spiritum & animā donauī vobis & vitā, & singulorum membra non ego ipsa compegi: sed enim mundi Creator, qui formauit hominis natiuitatem quique omnū inuenit originem, & spiritum vobis iterū, cum misericordia reddet & vitā, sicut nūc vosmetipsos despiciatis propter leges eius. "Antiochus autem contemni se arbitratu, simul & exprobrātis voce despecta, eū adhuc adolefcentior superesset, nū solū verbis hortabatur, sed & cum iuramento affirmabāt, se diuitem & beatū facturum, & translātum ad patriis legibus amicū habiturum & res necessarias ei prębiturum. "Sed ad hęc cū adolefcentem nequaquā inclinaretur, vocauit

rex matrem, & suadebat ei ut adolefcenti fieret in salutem. "Cū autem multis eam verbis esset hortatus, promissit suasuram se filio suo. Itaque inclinata ad illum irridens crudelem tyrannū, ait patria voce: Fili mi, miserere mei, quę te in vtero nouē mēsihus portauī, & lac triennio dedi & alui, & in ætate istā perduxī. "Petō, nate, ut aspicias ad cœlum, & terram, & ad omnia quę in eis sunt: & intelligas, quia ex nihilo fecit illa Deus, & hominum genus: ita fiet, ut non timeas carnificem istum, sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam. "Cū hęc illa adhuc diceret, ait adolefcent: Quem sustineris? non obedio pręcepto regis, sed pręcepto legis, quę data est nobis per Moysen. "Tu verō, qui inuentor omnis malitię factus es in Hebręos, non effugias manum Dei. "Nos enim pro peccatis nostris hęc patimur. "Et si nobis propter increpationem & correptionē Dñs Deus noster modicum iratus est: sed iterum recōciliabitur seruis suis. "Tu autem, o scelestē, & omnium hominum flagitiosissimē, noli frustra extolli vanis spebus in seruos eius inflammatus; nondum enim omnipotentis Dei, & omnia insipientis, iudicium effugisti. "Nam fratres mei, modico nūc dolore sustentato, sub testamento æternę vitę effecti sunt: tu verō iudicio Dei iustas superbiz tuę penas exolues. "Ego autem sicut fratres mei, animā & corpus meum trado pro patriis legibus: inuocās Deum maturius genti nostrę propitium fieri, quę cum tormentis & verberibus confiteri, quod ipse est Deus solus. "In me verō & in fratribus meis desinet omnipotentis irā, quę super omne genus nostrum iussit superdūcta est. "Tunc rex accensus ira in hunc super omnes crudelius desauit, indignē ferens se derisum. "Et hic itaq̃ mundus oblitus per omnia in Dño cōfident. "No uissimē autem post filios & mater consumpta est. "Igitur de sacrificiis, & de nimis crudelitatibus satis dictum est.

CAP. VIII.

Iudas Machabæus, inuocato Dei auxilio, post aliquot victorias Nicanorem quę certā sibi de Iudais poticebatur victoriā suos primum ad constantiam adhortatus profugauit, interfectis de eius exercitu vna cū Timotheo, & Bacchide plusquā 20000. ita ut Nicanor solus effugies prædicaret Iudæos Deū habere protectorem.

Iudas verō Machabæus, & qui cū illerant, introibant lateenter in castellā: & conuocantes cognatos, & amicos & eos, qui permāserunt in Iudaismo assumentes, eduxerunt ad se sex millia virorum. "Et inuocabāt Dñm, ut respiceret

res in populo, qui ab omnibus calcabatur: & miseretur tēplo, quod contaminabatur ab impiis: miseretur etiā ex terminio ciuitatis, quæ esset illicō complananda, & vocem sanguinis ad se clamantis audiret: memoraretur quoque iniquissimas mortes paruulorum innocentum, & blasphemias nomini suo illas, & indignaretur super his: At Machabæus, congregata multitudo, intolerabilis gentibus effieciatur: ira enim Dñi in misericordiā cōuersa est. Et superueniēs castellis, & ciuitatibꝫ improptius, succedebat eas: & opportuna loca occupans, nō paucas hostiū strages dabat: maxime autē noctibꝫ ad huiusmodi excursus ferebatur: & fama virtutis eius ubiqꝫ diffundebatur. Videns autem Philippus paulatim virum ad profectū venire, ac frequētius res ei cedere prosperē, ad Ptolemæum ducem Cæleſyriæ, & Phœnicis scripsit, vt auxilium ferret regis negotiis. At ille velociter misit Nicanorē Patrocli de primoribus amicis, datis ei de permittis gentibus, armatis non minus viginti millibus, vt vniuersum Iudæorū genus deleteret, adiuncto ei & Gorgia viro militari, & in bellicis rebus experientissimo. Constituit autē Nicanor, vt regi tributū, quod Romanis erat dandū, duo millia talentorum de captiuitate Iudæorum suppleret: statimque ad maritimas ciuitates misit cōuocās ad cōtempnionem Iudæorum mācipiorum, promittens se nonaginta mācipia talēto distracturum, non respiciens ad vindictam, quæ eū ab Omnipotente esset consecutura. Iudas autem ubi cōperit, indicauit his qui secū erant Iudæis, Nicanoris aduentum. Ex quibus quidam formidantes & non credentes Dei iussitiz, in fugā vertebantur: alij verō si quid eis supererat vendebant, simulqꝫ Dñm deprecabantur, vt eriperet eos ab impio Nicanore, qui eos prius quā cominus veniret, viderat: & si non propter eos, propter testamentū tamen quod erat ad patres eorum, & propter inuocationem sancti & magnifici nominis eius super ipsos. Conuocatis autem Machabæus septem millibus, qui cum ipso erāt rogabat ne hostibꝫ reconciliarentur, neque metuerent inique venientiū aduersum se hostium multitudinē, sed fortiter contenderent, ante oculos habentes contumeliā, quæ loco sancto ab his iniuste esset illata, itemque & ludibrio habitæ cūstratis iniuriā, adhuc etiā veterum instituta cōuulsa. Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul & audacia: nos autem in omnipotente Dño, qui potest & venientes aduersum nos, & vniuersū mundum vno nūri delere, confisimur. Admonuit autē eos & de auxiliis Dei,

quæ facta sunt erga parentes: & quod sub Sēnacherib cētu octoginta quinqꝫ millia perierunt: & de prelio, quod eis aduersus Galatas fuit in Babylonia omnes, ubi ad rem ventum est, Macedonibus sociis hæsitantibus, ipsi sex millia soli peremerunt centum viginti millia, propter auxilium illis datum de cœlo, & beneficia pro his plurima cōsecuti sunt. His verbis cōlatis effecti sunt: & pro legibus, & patria mori parati. Constituit itaque fratres suos duces viri, quæ ordini Simonem, & Iosephū & Ionathan, subiectis vnicuique millenis, & quingentenis. Ad hoc etiā ab Esdra lecto illis sacro libro, & dato signo adiutorij Dei, in prima acie ipse dux cōmisit cū Nicanore. Et factū sibi adiutore omnipotente, interfecerunt super nouē millia hominum: maiorē autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt. Pecuniis verō eorum, qui ad emptionem ipsorū venerant sublatis, ipsos vsquequaque persecuti sunt, sed reuersi sunt hora cōclusi: nam erat ante sabbatum quam ob causam non perseuerauerunt insequentes. Arma autē ipsorum: & spolia congregantes, sabbatū agebant: benedictes Dñm, qui liberauit eos in illo die misericordiā initium stillans in eos. Post sabbatum verō, debilibus, & orphanis, & viduis diuiserunt spolia, & reſidua ipsi cū suis habuere. His itaque gestis, & communiter ab omnibus facta obsecratione, misericordiē Dñm postulabant vt in finem seruis suis reconciliaretur. Et ex his, qui cum Timotheo, & Bacchide erant cōtra se cōtendentes, super viginti millia interfecerūt, & munitiones excelſas obtinuerunt: plures prælas diuiserunt, æquā portionē debilibus, pupillis, & viduis, sed & senioribus facientes. Et cū arma eorū diligenter collegissent, omnia composuerunt in locis opportunis, reſidua verō spolia Ierosolimā derulerunt: & Philarchen qui cum Timotheo erat, interfecerunt, virū scelerū, qui in multis Iudæos affixerat. Et cū cīnīcia agerēt Ierosolymis eū, qui sacras ignis incenderat, id est, Callisthenē, cum in quoddā domiciliū refuſiſſet, incenderunt, digna ei mercede pro impietatis suis reddita. Facinorosissimus autem Nicanor, qui mille negotiantes ad Iudæorum venditionem adduxerat, humiliatus auxilio Dñi, ab his quos nullo existimauerat, deposita veste gloriæ, per mediterranea fugiens, solus venit Antiochiam, summam infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus. Et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captiuitate Ierosolymorum, prædicabat nunc protectorem Deū habere Iudæos.

& ob ipsi inuulnerabiles esse, eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas.

C A P. IX.

Antiochus à Persèpoli fugauit, dum Iudæos ad internecionem perdere medietur, maximis viscerum doloribus à Deo percussus, cum furore inolerabili, scurientibus è corpore vermibus, post ferorum criminum agnitionem, & sero promissam emendationem, merita morte occubuit, scriptis ad Iudæos literis ut filio suo subditi persisterent.

Odem tempore Antiochus inhonestè reuertebatur de Perside. Intraerat enim in eam, quæ dicitur Persèpolis, & attemptauit expoliare templum, & ciuitatē opprimere: sed multitudine ad arma concurrentes, in fugam versi sunt: & ita cōtiguit vt Antiochus post fugā turpiter rediret. * Et cū venisset circa Ecbatana, nam, recognouit quæ erga Nicanorē & Timotheū gesta sunt. * Elatus autem in ira, arbitrabatur se iniuriā illorum, qui se fugauerat, posse in Iudæos retorqueri: ideo quā agitari curram suam, sine intermissione agensiter, caelesti eū iudicio perurgente, eo quod ita superhè locutus est se vērū Ierusalem, & congeriē sepulchri Iudzorum eā facturum,

¶ *Par* Sed qui vniuersa conspicit Dñs Deus Israel, percussit eum infanabili & inuisibili plaga. Vt enim finiuit hunc ipsam sermonē, apprehendit eum dolor diuis viscerum, & anura interiorum tormēta: & quidē satis iuste, quippe qui multis & nouis cruciatib. aliorum, torserat viscera, licet ille nullo modo à sua natalia cessaret. * Super hoc autē superbia repletus ignē spirans animo in Iudæos & præcipiēs accelerari negotiū, cōtiguit illum impetu euntē de curru cadere, & graui corporis collisione mēbra vexari. * Itq; qui sibi videbatur etiā fluctibus maris imperare, supra humanum modū superbia repletus, & montiū altitudines in statera apēdere, nunc humilitatus ad terrā in gemitario portabatur, manifesta Dei virtutē in semetipso contestās: ita vt de corpore impij vermes scaturirēt, ac viuētis in doloribus carnes eius effluerent, odore etiā illius & fœtore exercitus grauaretur: & qui paulo antē sidera cœli cōtingere se arbitrabatur, eū nemo poterat propter intolerantiam fœtoris portare. * Hinc igitur cœpit ex graui superbia deductus ad agnitionem sui venire, diuina admonitus plagas per momēta singula doloribus suis augmētā capientibus. * cū nec ipse iā fœtorem suū ferre posset, ita ait: iustum est subditū esse Deo, & mortālē non paria Deo sentire. * Orabat autē hic sceleris Dñi, à quo non esset misericordiā consecutus. * Et ciuiatē, ad quā festinans veniebat vt eā ad solū deduceret, ac se-

pulchrum congestorum faceret: nunc optat liberā reddere: & Iudæos, quos nec sepultura quidem se dignos habiturū, sed auiibus ac feris diripiēdos tradidit, & cū paruulis exterminatū dixerat, quales nūc Atheniēsis fœturū pollicetur: * templum etiā sanctū, quod prius expoliauerat, optimis donis ornaturū, & sancta vasa multiplicaturū, & pectinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis præstaturū. * Super hæc, & Iudæum se futurum, & omnem locū terræ perambulaturū, & prædicaturū Dei potestatem. * Sed non cessantibus doloribus (superuenerat enim in eū iustum Dei iudiciū) desperas scripsit ad Iudæos in modum deprecationis epistolam hæc continentem.

19 * OPTIMIS ciuibus Iudzis plurimam salutem, & bene valere, & esse felices, 20 rex & principes Antiochus. * Si bene valeris, & filij vestri, & ex sententia vobis cūcta sunt, maximas agimus gratias. * Et ego in infirmitate cōstitutus, vestri autē memor benignē reuersus de Persidis locis, & infirmitate graui apprehensus, necessariū duxi pro communi utilitate curam habere: * non desperans memetipsum, sed spē multā habens effugiendi 23 infirmitatē. * Respicens autem quod & pater meus, quibus temporibus in locis superioribus ducebat exercitiū, ostendit 24 qui post se susciperet principatū: * vt si quid contrarium accideret, aut difficile nitiaretur, sciētes hi qui in regionibus erant, cui esset rerum summa derelicta, 25 non turbaretur. * Ad hæc, considerans de proximo potentes quosq; & vicinos temporibus insidiantes, & euentū expectantes: designauit filiū meū Antiochū regē, quē ipse recurrentis in superiora regna multis vestrū cōmēdabam: & scripsi 26 eum quæ subiecta sunt. * Orū itaq; vos & peto memores beneficiorum publicē & priuatim, vt vnusquisq; conseruet fidē ad me, & ad filiū meū. * Confido enim eū modestē & humanē acturum, & sequentē propōitū meū, & cōmūnem vobis fore. * Igitur homicida & blasphemus pessimē percussus, & vt ipse alios trānerat, peregrē in mortuius miserabili obitu functus est. * Transferebat autem corpus Philippus collectaneus eius: qui metuens filium Antiochi, ad Ptolemæum Philometorem in Ægyptum abiit. C A P. X.

Iudæi Machabæum purgari templo ac ciuitate octo diebus solemniter celebrat, & quorundam celebrandam ordinat: Eupator Antiocho patri in regno succedens Ptolemæo, veneno extincto, Gorgiam ducem locorum cōstituit, Iudæos sapius pugna molestantem: Iudæi & hunc & Timotheum variāque hostium munitiones deuincunt, occisus plurimōs

plurimis millibus, quinque etiam eque-
stribus de celo apparentibus, qui Iudæis
in auxilium venerant.

Merant, Dño se protegente, templum A-
quidem, & ciuitatē receperit: "aras autē,
quas alienigenæ per plateas extruxe-
rant, itēque delubra demolitus est." & 3
purgato templo, aliud altare fecerunt: &
de ignitis lapidibus igne cōcepto, sacri-
ficia obtulerunt post biennium, & incen-
sum, & lucernas, & panes propositionis
posuerunt. "Quibus gestis, rogabat Dñm
prostrati in terram, ne amplius talibus
malis inciderent: sed & si quando pec-
cassent, vt ab ipso mitius corripērētur,
& non barbaris ac blasphemis homini-
bus traderentur." Qua die autē templū
ab alienigenis pollutū fuerat, contigit
eadē die purificationem fieri, vigesima
quinta mensis, qui fuit Casleu. "Et cum
6 læticia diebus octo egerit in modū ta-
bernaculorum, recordantes quod ante
modicū temporis, diē solemne taberna-
culorū in moribus, & in speluncis more
bestiarum egerāt. "Propter quod Thy-
7 sos, & ramos virides, & palmas præfe-
rebāt eis, qui prosperauit mundari locū
suū. "Et decreuerunt cōmuni præcepto
8 & decreto, vniuersæ genti Iudzorum,
omnibus annis agere dies istos. "Et An-
9 tiochi, quidē, qui appellatus est Nobi-
lis, vltz excessus ita se habuit. "Nunc
10 autē de Eupatore Antiochi impij filio,
quz gesta sunt narrabimus, breuiantes
mala, quz in bellis gesta sunt. "Hic enim
11 suscepto regno, cōstituit super negotia C-
regni Lyfiā quendā, Phœnicis, & Syriæ
militiæ principem. "Nā Ptolemæus, qui
12 dicebatur, Macer, iusti tenax erga Iu-
dzos esse cōstituit, & præcipue propter
iniquitatē, quz facta erat in eos, & pa-
cificē agere cū eis. "Sed ob hoc accusa-
13 tus ab amicis apud Eupatorem, cū fre-
quenter proditor audiret, eo quod Cy-
prū creditā sibi à Philometore deseruis-
set, & ad Antiochiū Nobilem transiit
etiā ab eo recessisset, veneno vitā fini-
uit. "Gorgias autem, cū esset dux loco-
rum, assumptis aduenis frequenter Iu-
dzos debellabat. "Iudzi verō, qui tene-
15 bant opportunas munitiones fugatos
ab Ierosolymis suscipiebant, & bellare
tentabant. "Hi vero qui erant cum Ma-
16 chabæo, per orationes Iñm rogantes
vt esset sibi adiutor, impetū fecerunt
in munitiones Idumæorū: multaq; vi in-
17 sistentes, loca obtinuerunt, occurrentes
interemerunt, & omnes simul nō min-
us viginti millibus trucidauerunt. "Quidā
18 autem, cū confugissent in duas turres
valde munitas, omnem apparatus ad
repugnandū habentes. "Machabæus ad
19 eorū expugnationē, relicto Simone, &
Iosepho, itēq; Zachæo, eisq; qui cum

ipsis erant satis multis, ipse ad eas, quz
amplius perurgebant, pugnas conuersus
20 est. "Hi verō qui cum Simone erāt, cupi-
ditate ducti, à quibuscūq; qui in turribus
E erāt, suasi sunt pecunia: & septuaginta
millibus didrachmis acceptis, dimisse-
21 runt quosdā effugere. "Cū autem Ma-
chabæo nuntiatum esset quod factū est,
principibus populi congregatis, accusa-
uit, quod pecunia fratres vendidissent,
22 aduersariis eorum dimissis. "Hos igitur
proditores sacros interfecit, & conse-
23 ritim duas turres occupauit. "Armīs autē
ac manibus omnia prosperē agendo in
duabus munitionib; plus quā viginti
24 millia peremit. "Ac Timothæus, qui prius
à Iudæis fuerat superatus, conuocato
exercitu peregrinæ multitudinis, & cō-
gregato equitatu Asiæ, aduenit quasi
25 armis Iudæā capturus. "Machabæus au-
tē & qui cū ipso erant, appropinquante
illo, deprecabantur Dñm, caput terra
aspergentes, lumbosq; ciliiciis præcincti,
26 "ad altaris crepidinem prouoluti,
vt sibi propitijs, inimicis autem eorum
esset inimicus, & aduersariis aduersare-
27 tur, sicut lex dicit. "Et ita post oratio-
nem, sumptis armis, longius de ciuitate
F procedentes, & proximi hostibus effecti
28 iesederunt. "Primò autem solis ortu
vtriq; commiserunt; isti quidem victoriæ
& prosperitatis ipsorum cum virtu-
te Dñm habentes: illi autem ducem
29 belli animum habebāt. "Sed, cū vehe-
mens pugna esset, apparuerunt aduer-
sariis de celo viri quinq; in equis, fren-
nis aureis decori, ducatum Iudæis præ-
30 stantes: "ex quibus duo Machabæum
medii habentes, armis suis circūseptum
incolumen cōseruabant: in aduersarios
autem tela & fulmina iaciebant, ex quo
& cæcitate confusi, & repleti perturba-
31 tione cadebant. "Interfecti sunt autem
viginti millia quingenti, & equites sex-
32 centi. "Timotheus verò cōfugit in Ga-
zarā præsidium munitum, cui præerat
33 Chzreus. "Machabæus autem, & qui cum
G eo erant, latrocinia obfederunt præsidium
diebus quatuor. "At hi, qui intus erant,
4 loci firmitate confisi, supra modū ma-
ledicebāt, & sermones nefandos iace-
35 bant. "Sed cum dies quinta illucel-
leret, viginti iuueues ex his qui cum Ma-
chabæo erant, accensi animis propter
blasphemias, viriliter accesserunt ad mu-
rum, & feroci animo incedentes ascen-
36 debant: "sed & alij similiter ascenden-
tes, turres porisq; succendere aggressi
sunt, atq; ipsos maledicos viuos cōcre-
37 mare. "Per continuum autem biduum
præsidio vastato, Timotheum occultantē
se, in quodā repertum loco peremerūt:
& fratrem illius Chzreā & Apollophanem
38 occiderunt. "Quibus gestis in hym-
nis & confessionibus benedicebant Domi-
nūm

minum, qui magna fecit in Israël, & victoriam dedit illis.

C A P. X I.

Iudas Machabæus ferocius Lyſia maximum proſtravit exercitus ſerius auxilio miſi, calius equiſ: quod animaduertens Lyſias pacem inter Iudaos & regem componi: reſeruntur epiſtola Lyſia, Antiochi, ac Romanorum ad Iudaos & Antiochi ad Lyſiam pro Iudaïs.

Sed pauſa poſt tempore, Lyſias procurator regis, & propinquus, ac negotiorum propoſitus, grauiter ferens de his quæ acciderant, congregatis octoginta millibus, & equitatu vniuerſo, veniebat aduerſus Iudæos, exiſtimans ſe ciuitatem quidem captâ Gentibus habitaculū foreturū, * tēplū verō in pecuniæ quæſtū, ſicut cætera delubra Gentium, habiturum: & per ſingulos annos venale ſacerdotium: nuſquam recogitans Dei poteſtatē, ſed mente effrenatus, in multitudine pedum, & in millibus equitum, & in octoginta elephantis conſidebat. Ingreſſus autem Iudæam, & appropiās Bethſuræ, quæ erat in anguſto loco, ab Ieroſolyma interuallo quinq; ſtadiorū, illud præſidium expugnabat. **V**t autē Machabæus, & qui cū eo erant, cognouerunt expugnari præſidia, cum ſtetu & lacrymis rogabant Dñm, & omnis turba ſimul, vt bonū angelū mitteret ad ſalutē Iſraēl. Et ipſe prim⁹ Machabæus, ſumptis armis cæteros adhortatus eſt ſimul ſecū periculum ſubiros, & ferre auxiliū fratribus ſuis. Cūq; pariter pròptō animo procederent, Ieroſolymis apparuit præcedens eos eques in veſte cādæ armis aureis haſtā vibrās. Tunc oēs ſimul benedixerunt miſericordem Dñm, & conualuerunt animis: nō ſolū homines, ſed & beſtias ferociſſimas, & nuros ferreos parati penetrare. Ibant igitur pròpti de cœlo habentes adiutorem, & miſerantem ſuper eos Dñm. Leonū autē more impetu irruentes in hoſtes, proſtrauerūt ex eis vndecim millia peditū, & equitū mille ſexcentos: vniuerſos autem in fugā vertērunt: plures autē ex eis vulnerati nudi euaserūt. Sed & ipſe Lyſias turpiter fugiens euasiſt. Et quia nō inſeſatus erat, ſecū ipſe reputans, ſactam erga ſe diminutionē, & intelligens inuiſus eſſe Hebræos omnipotētis Dei auxilio innitres, miſit ad eos: promittiq; ſe cōſenſurū omnibus quæ iuſta ſunt, & regē conpulſurum amicū fieri. Annuit autē Machabæus precibus Lyſia in omnibus vilitatī cōſulēs: & quæcumq; Machabæus ſcripſit, Lyſia de Iudæis, ea rex cōceſſit. Nam erant ſcriptæ Iudæis epiſtolæ 16 Lyſia quidē hunc modum continentes: **L**YſIAS ſapulo Iudæorum ſalutem. Ioanines & Abſalon, qui miſi fue-

Drant vobis, tradentes ſcriptas, poſtulabant vt ea, quæ per illos ſignificabātur, 18 implerem. Quæcumque igitur regi potuerunt perferri, expoſui: & quæ res 19 permittebat, conceſſi. Si igitur in negotiis fidē conſeruaueritis, & deinceps 20 bonorum vobis cauſa eſſe tentabo. De cæteris autem per ſingula verbo mandauī, & iſtis, & hiſ qui à me miſi ſunt, 21 colloqui vobiſcum. Bene valere. Anno centeſimo quadrageſimo octauo menſis Dioſcori, die vigeſima & quarta. 22 Regis autem epiſtola iſta continebat **R**E X Antiochus Lyſia fratri ſalutem. 23 Patre noſtro inter deos tranſlato, nos volentes eos, qui ſunt in regno noſtro ſine tumultu agere, & rebus ſuis adhibere diligentia, audiuiſmus Iudæos nō conſenſiſſe patri meo vt transferrentur ad ritum Græcorum, ſed tenere velle ſuum inſtitutū, ac propterea poſtulare à nobis cōcedi ſibi legitima ſua. Volētes igitur hāc quoq; gentē quietā eſſe, ſtatuētes iudicauimus, tēplum reſtitui illis, vt agerent ſecundum ſuorū maiorum conſuetudinem. Bene igitur feceris, ſi miſeris ad eos, & dexteram dederis: vt cognita noſtra voluntate, bono animo ſint, & vtilitatibus propriis deſeruiant. 27 Ad Iudæos verō regis epiſtola talis **F** erat.

RE X Antiochus ſenatu Iudæorum, 28 & cæteris Iudæis ſalutem. Si valeatis, ſic eſtis vt volumus: ſed & ipſi bene valeamus. Adit nos Menelaus, dicēs velle vos deſcendere ad veſtros, qui ſunt 29 apud nos. His igitur, qui cōmeant vſq; ad diem trigēſimum menſis Xanthici, 30 damus dextras ſecuritatis, vt Iudæi vearutur cibis & legibus ſuis, ſicut prius: & nemo eorum villo modo moleſtiam patiatur de his quæ per ignorantiam geſta ſunt. Miſimus autem & Menelaum, qui vos alloquatur. Valere 31 Anno centeſimo quadrageſimo octauo, Xanthici menſis quintadecima die. 32 Miſerunt autem etiam Romani epiſtolam, ita ſe habentem.

QUINTVS Memmius, & Titus Manilius, legati Romanorum, populo Iudæorum ſalutē. De his, quæ Lyſias cognatus regis conceſſit vobis, & nos cōceſſimus. De quibus autē ad regē iudicauit referēdum, conſeſtim aliquem mittite, diligentiū inter vos conſerentes, vt discernamus, ſicut cōgruit vobis: nos enim 33 Antiochiā accedimus. Ideoq; feſtina referre ſcribere, vt nos quoque ſciamus cuius eſtis voluntatis. Bene valere. Anno centeſimo quadrageſimo octauo, quintadecima die menſis Xanthici.

C A P. X I I.

Iudas ac duces ipſius diuino ſecuti auxilio pugnant ſeculiciter aduerſus Ioppieas, Iaminitas, Arabes, Cypſim & Epirom ſinitates.

ciuitates: item aduersus Timotheū habē-
rem ingenem exercitum, aduersus præ-
sidium Carnio, & Gorgiam: occisis autem
quibusdam Iudæis, qui de donariis ido-
lorum sustulerant, Iudas curat prop-
terum peccatis offerri sacrificium.

His factis pacem omnibus, Lysias perge-
bat ad regē Iudæi autem agricultu-
ræ operam dabāt. Sed hi qui refecerāt,
Timotheus, & Apollonius Gēzai filius,
sed & Hieronymus, & Demophon super-
bos, & Nicanor Cypriarches, non sine-
bāt eos in silentio agere, & quietē.
Ioppitæ verò tale quoddam flagitium
perpetrarūt: rogauerunt Iudæos, cū qui-
bus habitabant, ascendere scaphas, quas
parauerant, cum vxoribus & filiis, quasi
nullis inimicitiis inter eos subiacenti-
bus. Secundum cōmune itaque decretū
ciuitatis, & ipsis acquiescentibus, pacisq;
causa nihil suspectū habentibus: cū in
altā processissent, submerferunt non mi-
nus ducentos. Quam credulitatē Iudas
in suæ gentis homines factū vt cognō-
uit, præcepit viris, qui erant cum ipso, &
innocato iusto iudice Deo, venit ad-
uersus interfectores fratrum: & portum
quidem noctu succēdit, scaphas exulit,
eos autē, qui ab igne refugerant, gladio
peremit. Et cum hæc ita egiſſet, discessit
quasi iterū reuertens, & vniuersos Iop-
pitas eradicauit. Sed cū cognouisset
& eos, qui erant Iāniz, velle pari modo
facere habitantibus secum Iudæis, Iā-
nitis quoque nocte superuenit, & portū
cum nauibus succēdit: ita vt lumē ignis
appareret Ierosolymis ad stadiis ducen-
tis quadraginta. Inde cum iā abiſſent
nouem stadiis, & iter facerent ad Timo-
thei, cōmiserunt cum eo Arabes, quinq;
millia viri, & equites quingēti. Cūq;
pugna valida fieret, & auxilio Dei pro-
spere cessisset, residui Arabes victi, pete-
bant ad Iudā dextrā sibi dari, promitten-
tes se pascua darios, & in ceteris pro-
futuros. Iudas autē arbitratu verē in
multis eos viles, promissā pacem dex-
trisq; acceptis, discedere ad tabernacu-
la sua. Aggressus est autem & ciuitatē
quandā firmā, pontibus murisq; circum-
septā, quæ à turbis habitabatur Gentiu
promiscuarum, cui nomen Gaspin. Hi
verò qui intus erant, confidentes in sta-
bilitate murorū, & apparatu alimonia-
riu, remissis agebant, maledictis lace-
scentes Iudā, & blasphemantes, ac loquē-
tes quæ fas non est. Machabæus autem
inuocato magno mundi Principe, qui
fines arietibus & machinis // temporibus
sine præcipitauit Iericho, irruit feroci-
ter muris. & capta ciuitate per Dñi
voluntatem innumerabiles cades fecit,
ita vt adiacens stagnū stadiorū duorum
latitudinis, sanguine interfectorū flue-
re videretur. Inde discesserunt stadia

sepringenta quinquaginta, & venerunt
in Characa ad eos qui dicuntur Tubia-
18 næ, Iudæos: & Timotheū quidē in illis
locis non cōprehenderunt: nulloq; ne-
gorio perfectō regressus est: relicto in
19 quodā loco firmissimo præsidio. Dosi-
theus autē & Sosipater, qui erant duces
cū Machabæo, peremerunt à Timotheo
relictos in præsidio decem millia viros
20 At Machabæus, ordinatis cum se sex
millibus, & cōstituit per cohortes, ad-
uersus Timotheum processit, habentem
secum centū viginti millia peditū, equi-
21 tumque duo millia quingentos. Cogni-
to autē Iudæ aduentu, Timotheus præ-
misit mulieres, & filios, & reliquū appa-
ratū, in præsidii quod Carnion dicitur:
erat enim inexpugnabile, & accessu dif-
22 ficile propter locorū angustias. Cūq;
cohors Iudæ prima apparuisset, timor
hostibus incussus est, ex præsentia Dei
qui vniuersa conspicit, & in fugam versi
sunt alius ab alio, ita vt magis à suis
desicerentur, & gladiatorum suorū iētibus
23 debilitarentur. Iudas autē vehementer
instabat puniens prophanos, & prostra-
24 uit ex eis triginta millia virorum. Ipse
verò Timotheus incidit in partes Do-
stheï & Sosipatris: & multis precibus
postulabat vt viuus dimitteretur, eo
quod multorū ex Iudæis parentes ha-
beret, ac fratres, quos morte eius deci-
25 pi eueniret. Et cum fidē dedisset res-
titurū se eos secundū cōstitutū, illi
26 eū dimiserunt propter fratrum salutē.
E Iudas autē egressus est ad Carnion, in-
27 terfectis viginti quinque millibus, post
horum fugā, & necē, mouit exercitū ad
Ephrō ciuitatē munitā, in qua multitu-
do diuersarū gentiu habitabat: & robu-
stissimi iuvenes pro muris cōstitētes fortiter
repugnabāt: in hac autē machinē multę
28 & telorū erat apparatus. Sed cum om-
nipotentē innocassent, qui potestate sua
vires hostiū confringit, ceperūt ciuitate:
& ex eis qui intus erāt viginti quinque
29 millia prostrauerunt. Inde ad ciuitatē
Scytharum abierunt, quæ ab Ierosoly-
30 mis sexcentis stadiis aberat. Cōstanti-
bus autem his, qui apud Scythopolitas
erant, Iudæis, quod benignē ab eis
haberentur, etiam temporibus infeli-
31 citatis, quod molestē secum egerint:
F gratis agentes eis, & exhortati etiā de
cætero erga genus suum benignos esse,
venerunt Ierosolymam die solemnī s-
32 ptimanarum instante. Et post Penteco-
sten abierunt contra Gorgiam præposi-
33 tum Idumææ. Exiuit autem cum pedi-
bus tribus millibus, & equitibus qua-
34 dringentis. Quibus congressis, contigie
35 paucos ruerē Iudæorū. Dositheus verò
quidam de Bacenoris eques vir fortis,
Gorgiam tenebat: & cū vellet illū ca-
pere viuū, eques quidā de Thracibus

irruit in eum, humerumque eius ampu-
rauit: atq; ita Gorgias effugit in Mare-
sa. * At illis qui cum Eslrin erant, diu-
tius pugnantibus & fatigatis, inuocant
Iudas Dñm adiutorē & ducē belli fieri:
"Incipiēs voce patriā, & cū hymnis cla-
more extollens, fugā Gorgiz militibus
incurrit. Iudas autem collecto exercitu
venit in ciuitatem Odollam, & cū se-
ptima dies superueniret, secundū cō-
suetudinem iurificati, in eodem loco,
sabbati egerunt. * Et sequenti die venit
cū suis Iudas, vt corpora prostratorum
tolleret, & cū parentibus poneret in se-
pulchris paternis. * Inuenerunt autem
sub tunicis interfectorum de donariis
idolorumque apud lāniā fuerunt, || a
quibus lex prohibet Iudæos: omnibus
ergo manifestū factū est; ob hanc causā
eos corruisse. * Omnes itaque benedixe-
rūt iustū iudiciū Dñi, qui occulta fece-
rat manifesta. * Atque ita ad preces con-
uersi rogauerunt, vt id quod factū erat,
delictum obliuioni traderetur. At verō
fortissimus Iudas hortabatur populum
cōseruare se sine peccato, sub oculis vi-
dentes quæ facta sunt pro peccatis eorū
qui prostrati sunt. * Et facta collatione,
duodecim millia drachmas argēti misit
Ierolimam offerri pro peccatis mor-
tuorum sacrificiū, bene & religiosē de
resurrectione cogitans. (* nisi. n. eos, qui
ecceiderāt, resurrecturos speraret, super-
flūū videretur & vanū orare pro mor-
tuis) & quia considerabat quod his qui
cū pietate dormitionē acceperant, opti-
mā haberent repositā gratiam. * Sancta
ergo & salubris est cogitatio pro de-
functis exorare, vt à peccatis soluantur.

C A P. XIII.

*Menelaus Iudæi transfuga iussu An-
tiochi extremo afficitur supplicio: An-
tiochus verò maximum ducens in Iu-
dæos exercitum, semel ac iterum victus,
& repulsus, multisque millibus ex suis
occisus, & Philippo rebellante, supplex
pacem cum Iudæis firmat iuramento,
oblato in templo sacrificio: Iudæque in
principem Ptolemaidā constituto.*

ANNO cētesimo quadagesimo nono, 1
cognouit Iudas Antiochū Eupatorē A
venire cū multitudine aduersus Iudæā,
* & cum eo Lysia procuratorem & prę-
positū negotiorum, secū habentē pedi-
tum centū decē millia, & equitū quinq;
millia, & elephātos viginti duos, curius
cū falcibus trecentos. * Cōmiscuit autē
se illis & Menelaus: & cum multa fallā-
cia depracabatur Antiochum, non pro
patriæ salutē, sed sperans se constitū in
principatum. * Sed Rex regum suscitauit
omnes Antiochi in peccatores: & sugge-
rente Lysia hunc esse causam omnium
malorum, iussit (vt eis est consuetudo)
apprehensum in eodē loco necari. * Erant

autē in eodē loco turris quinquaginta
cubitorum, aggestū vndiq; habens cinē-
ris: hæc prospēctū habebat in præcep-
s. * Inde in cinerē deiici iussit sacrilegum,
omnibus eum propellentibus ad inter-
ritū. * Et tali lege præuaricatore legi
cōgit mori, nec terrā dari Menelaum.
* Et quidē satis iuste: nā quia multa er-
ga arā Dei delicta cōmisit, cuius ignis &
cinis erat sanctus; ipse in cineris morte
damnatus est. * Sed rex mente effrenatus
veniebat, nequiorē se patre suo Iu-
dæis ostēsurus. Quibus Iudas cognitis,
præcepit populo vt die ac noctē Dñm
inuocarent, quod, sicut semper, & nunc
adiuuaret eos: * quippe qui lege, & pa-
tria, sanctiq; tēplo priuari vererentur
ac populum, qui nuper paululum respi-
rasset, ne fineret blasphemis rursus na-
tionibus subdi. * Omnibus itaque simul
D. * Et perentibus à Dño mi-
sericordiā, cum steru & ieiuniis, per tri-
duū continuum prostratis, hortatus est
eos Iudas vt se præpararent. * Ipse verò
cum senioribus cogitauit, prius quā rex
admoerret exercitū ad Iudæā, & obti-
neret ciuitatē, exire, & Dñi iudicio cō-
mittere exitum rei. * Dans itaq; potesta-
tē omniū Deo iudici creatori, & exhor-
tatus suos vt fortiter dimicaret, & vsq;
ad mortē pro legibus, templo, ciuitate,
patria, & ciuibus starent, circa Modin
exercitum cōstituit. * Et dato signo suis
Dei victoriæ, iuuenibus fortissimis ele-
ctis, noctē aggressus aulā regiam in cas-
tris interfecti viros quatuor millia, &
maximum elephātorum cum his qui
superpositi fuerant: summōq; metu ac
perturbatione hostiū castra replentes,
rebus prosperē gestis, abierunt. * Hoc
autem factum est die illucescente, adiu-
uante cum Dñi protectione. * Sed rex,
accepto gustu audaciz Iudæorum, arte
difficultatē locorum tentabat: & Beth-
surā, quæ erat Iudæorū præsidium mu-
nitum, castra admoebat: sed fugabatur,
impingebat, minorabatur. * His autem,
qui intus erant, Iudas necessariā mitte-
bat. * Enuntiavit autem mysteria hosti-
bus Rhodocus quidā de Iudaico exerci-
tu, qui requisitus comprehensus est, &
conclusus. * Iterū rex sermonem habuit
ad eos qui erant in Bethsuris: dextram
dedit: accepit: abiit: cōmisit cum Iuda:
superatus est. Vt autem cognouit rebel-
lasse Philippum Antiochig, qui relictus
erat super negotia, mente consternatus,
Iudæos deprecans, subditūque eis, iurat
de omnibus quibus iustum visum est: &
recōciliatus obtulit sacrificiū, honora-
uit tēplum, & munera posuit. * Macha-
baum amplexatus est, & fecit eū à Pro-
lemaide vsque ad Gerrenos ducem &
principem. * Vt autē venit Ptolemaidā,
grauiter ferebat Ptolemaidis amicitiz

conventionē, indignantes ne forte sœdus irrumperet. Tunc ascendit Lyſias 26 tribunal, & expoſuit rationē, & populū ſedavit: reſcēſſūque eſt Antiochiam: & hoc modo regis proſectio & reditus proceſſit. C A P. XIV.

Suggerente Alcimo qui ſummo deſtitutus erat ſacerdotio, Nicanor in Iudæos miſſus à rege Demetrio, auditis Iudæ præclaris facinoribus, amicitiam cum eo contrahit: quam poſtmodū rege cogente ſolvens, dum Iudæ nequit cōprehendere, templi minatur eversionem, & ſenem Raziā Iudæum magnanimum apprehendere conatur: qui dum ab hoſtibus iam ſe capiendum videret, elegit potius conſtantiſſimo animo ſibi mortem inferre quam indigna pars ab hoſtibus, in quos propriis manibus ſua inreſtina proiecit.

Sed poſt triennii tempus, cognovit Iudæus, & qui cum eo erant, Demetriū A Seleuci, cum multitudine valida, & navibus, per portum Tripolis aſcendiſſe ad loca opportuna, & tenuiſſe regiones aduerſus Antiochiā, & ducem eius Lyſiā. Alcimus autē quidam, qui ſummus ſacerdos fuerat, ſed voluntariē coinquinatus eſt temporibus cōmiſſionis: cōſiderans nullo modo ſibi eſſe ſalutem, neque acceſſam ad altare, venit ad regem Demetriū, centeſimo quinquageſimo anno, offerens ei coronā aurēā, & palmam, ſuper hæc & thallos, qui templi eſſe videbantur. Et ipſa quidem diſſiſuit. Tempus autē opportunum demetrii ſuz natus, conuocatus à Demetrio ad conſilium, & interrogatus quibus rebus & conſiliis Iudæi niterentur: reſpōdit: Ipſi qui dicuntur Aſſidz, Iudæorum, quibus præſt Iudæ Machabæus, bella nutriunt, & ſeditiones mouent, nec patiuntur regnū eſſe quietum: nam & ego defraudatus parentū gloria (dico autem ſummo ſacerdotio) huc veni: primō quidem vtilitatibus regis fidem ſeruā, ſecūdo autem etiam ciuibz cōſulens: nam illorū prauitate vniuerſum genus noſtrū non minimē vexatur. Sed oro his ſingulis, o rex, cognitis, & regionis, & generis, ſecundū humanitatē tuā peruulgatam omnibus, proſpice: nam, quando ſupereſt Iudæ, impoſſibile eſt pacem eſſe negotiis. Talibus autem ad hoc dictis, & ceteri amici, hoſtiliter ſe habentes aduerſus Iudæ, inſtāmauerunt Demetriū. Qui ſtatim Nicanorē præpoſitū elephātorum ducem miſit in Iudæam: datis iurandis, ut ipſum quidem Iudæm caperet: eos vero, qui cum illo erāt, diſpergeret, & conſtitueret Alcimū maximi templi ſummū ſacerdotē. Tūc gentes, quæ de Iudæa fugerāt Iudæ gratiam ſe Nicanori miſcebant, miſerias, & clades Iudæorum, proſperitates rerū ſuarū exiſtimantes. Audiſto itaq; Iudæi

Nicanoris aduentu, & conuentu nationum, conſperſi terrā rogabant eum, qui populū ſuum cōſtituit, ut in æternū cuſtodiret, quique ſuam portionem ſignis euidentibus protegit. Imperatē autem dūce, ſtatim inde mouerunt, conueniuntq; ad caſtellū Deſſau. Simon verō frater Iudæ cōmiſerat cū Nicanore: ſed contreritus eſt repentino aduentu aduerſariorum. Nicanor tamen audiens virtutem comitū Iudæ, & animi magnitudinem, quā pro patris certaminibus habebant, ſanguine iudicium facere metuēbat. Quam ob rem præmiſit Poſidonū, & Theodorū, & Matthiā, ut darent dextras atque acciperent. Et cū diu de his cōſilium ageretur, & ipſe dux ad multitudinem retuliſſet, omnium vna fuit ſentētia amicitia annuere. Itaque diem cōſtituerunt, quā ſecreto inter ſe agerent: & ſingulis ſellæ prolatae ſunt, & poſitæ: Præcepit autem Iudæ armatos eſſe locis opportunis, ne forte ab hoſtibus repētē mali aliquid oriretur: & congruū colloquū fecerunt. Morabatur autē Nicanor Ieroſolymis, nihilque inique agebat, gregēſque turbarū, quæ congregatæ fuerant, diſmiſit. Habebat autem Iudæm ſemper charum ex animo, & erat viro inclinatus. Rogauitq; eū ducere vxorē, filiōſq; procreare. Nuptias facit: quietē egit, communiterq; viuebat. Alcimus autē, vidēs charitatē illorū adinuicē, & conuentiones, venit ad Demetriū, & dicebat, Nicanorem rebus alienis aſſentire, Iudæque regni Inſidiatorē ſucceſſorem ſibi deſtināſſe. Itaque rex exasperatus, & peſſimis huius criminationibus irritatus, ſcripſit Nicanori, dicens, grauiter quidem ſe ferre de amicitia cōuentione, iubere tamen Machabæū citius vincitū mittere Antiochiam. Quibus cognitis, Nicanor conſternabatur, & grauiter ferebat ſi ea, quæ cōueniētiā irrita faceret nihil laſus à viro: ſed quia regi reſiſtere non poterat, opportunitatē obſeruabat, quā præceptum perſiceret. At Machabæus, vidēs ſecum auſterius agere Nicanorē, & conſuetū occuſū ferocius exhibētē, intelligēs non ex bono eſſe auſteritatē iſtā, paucis ſuorū congregatis, occultauit ſe à Nicanore. Quod cum ille cognouit, fortiter ſe à viro præueniūt, venit ad maximum & ſanctiſſimū templū: & ſacerdotibus ſolitas hoſtias offerentibus, iuſſit ſibi tradi virum: quibus cū iuramento dicentibus neſcire ſe vbi eſſet, qui quærebat, extendens manum ad templum, iurauit, dicens, Niſi Iudæm mihi vincitū tradideritis, iſtud Dei fanū in plantis deducā, & altare eſſodiam, & templum hoc Libero patri cōſecrabo. Et his dictis abiit. Sacerdotes autem protendentē manus in calibz, inuocabāt

cū, qui semper propugnator esset gentis
israhel, hæc dicentes: "Tu Dñe vniuer-
sorū, qui nullius indiges, voluisti tem-
plū habitationis tuæ fieri in iobis. "Et
nunc sancte sanctorum omnium Dñe, cō-
seua in æternū impollutā domū istam,
quæ nuper mundata est. "Razias autem
quidā de senioribus ab Ierosolymis de-
latus est Nicanori, vir amator ciuitatis
& bene audiens: qui pro affectu pater
Iudgorū appellabatur. "Hic multis teni-
poribus continētiæ propositum tenuit
in Iudaismo, corpūsq; & animā tradere
cōtentus pro p̄feneratā. "Volens autē
Nicanor manifestare odium, quod ha-
bebat in Iudæos, misit milites quingē-
tos, vt eum comprehenderent. "P̄rabat
n. si illum decepisset, se eadem Iudæis
maximā illaturum. "Turbis autē irruere
in domum eius, & ianuā distumpere,
atque ignē admouere cupientibus, cū
iam comprehēderetur, gladio se petiit
eligens nobiliter mori potius, quā sub-
ditus fieri peccatoribus, & cōtra nata-
les suos indignis iniuriis agi. "Sed cū
per festinationem non certo ictu plagā
dedisset, & turbæ intra ostia irrumpe-
rēt, recurrens audacter ad murum, præ-
cipitavit semetipsum viriliter in tur-
bas: "quibus velociter locum dantibus
casui eius, venit per mediam ceruicem:
" & cū adhuc spiraret accēsus animo,
surrexit: & cum sanguis eius magno flu-
xu deflueret, & grauissimis vulneribus
esset saucius, cursu turbam pertransiit:
" & stans supra quamdam petram præ-
ruptā, & iam exanguis effectus comple-
xus intestina sua vtriusq; manibus pro-
iecit super turbas, inuocans domina-
torem vitæ ac spiritus, vt hæc illi iterū
redderet: atque ita vita defunctus est.

C A P. X V.

*Iudæos suos contra Nicanorem Dei po-
tentiam contemnentem roborat, cum
exhortatione, tum nocturna apparitionis
manifestatione de viso Ieremia pro po-
pulo Israël orante: qui in Deum spem
habentes ingentem prostruunt exerci-
tum, amputatis capite & manu Nica-
noris, quæ Ierosolymis in memoriam di-
uina protectionis suspensæ sunt, lingua
eius blasphemam auius particulatim ira-
ditæ, eoque die in annuam solemnita-
tem instituta.*

Mach
7. d.
26.

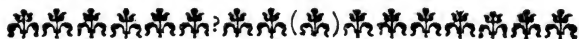
Nicanor autē, vt cōperit Iudæ esse in
locis Samaritæ, cogitavit cū omni
imperio die fabbat committere bellum.
"Iudæis verò, qui illū per necessitatem
sequebātur, dicentibus: Ne ita ferociter
& barbarē feceris, sed honorem tribue
dei sanctificationis: & honora eum, qui
vniuersa cōspicit: "ille infelix interro-
gatus est potēs in cælo, qui imperauit
die sabbatorum. "Et respondentes
alis. EADñs vixit ipse in cælo potēs,

qui iussit agi septimā diem. "At ille ait
Et ego potens sum super terrā, qui im-
pero sumi arma, & negotia regis imple-
ri. Tamen nō obtinuit vt consiliū perfice-
ret. "Et Nicanor quidem cum summa
superbia erectus, cogitauerat commu-
trophæū statuere de Iuda. "Machabæus
autem semper cōsēdabat cum omni ipe
auxiliū sibi à Deo affuturum: & hortā-
batur suos ne formidarent ad aduētum
nationū, sed in metē haberent aduēto-
ria sibi facta de cælo, & nunc sperarent
ab Omnipotēte sibi affuturā victoriā.
"Et allocutus eos de lege & prophetis,
admonens etiam certamina, quæ fecerant
prius, promptiores constituit eos:
" & ita animis eorum erectis, simul ostē-
debat Gentium fallaciam, & iuramen-
torum præuaricationem. "Singulos autem
illorum armauit, non clypei & hastæ
munitione, sed sermionibus opti-
mis, & exhortationibus, exposito di-
gno fide de somnio, per quod vniuersos
lætificauit. "Erat autē huiusmodi vi-
sus: Oniā, qui fuerat summus sacerdos,
virum bonū & benignum, verecundum
visu, modestum moribus, & eloquio de-
corū, & qui à puero in virtutibus exer-
citus sit manus protendentem, orare
pro omni populo Iudæorum. "Post hoc
apparuisse & alium virum ætate & gloria
mirabilem, & magni decoris habi-
tudine circa illum. "Respondentem ve-
rō Onian dixisse: Hic est fratrum amor,
& populi Israël: hic est qui multū orat
pro populo, & vniuersa sancta ciuitate.
"Ieremias propheta Dei. "Extendisse au-
tem Ieremiam dextram, & dedisse Iudæ
gladium aureum, dicens: "Accipe sanctum
gladium munus à Deo, in quo de-
iicies aduersarios populi mei Israël. "
D) Exhortari itaq; Iudæ sermonibus bonis
valde, de quibus extolli posset imperus,
& animi iuuenum cōfortari, statuerunt
dimicare & cōfigere sortiter, vt virtus
de negotiis iudicaret; eò quod ciuitas
sancta & templum periclitarentur. "Erat
enim pro vxoribus & filiis, ite: quæ pro
fratribus, & cognatis, minor sollicitudo:
maximus verò & primus pro sanctitate
timor erat templi: sed & eos qui in ci-
uitate erāt, non minima sollicitudo
bebat pro his qui congressuri erant. "Et
cum iam omnes sperarent iudiciū futu-
rum, hostesq; adessent, atque exercitus
esset ordinatus, bestie equitēsq; oppor-
tuno in loco cōposuit, "considerans Ma-
chabæus aduentum multitudinis, & ap-
paratum varium armorum, & ferocita-
tem bestiarum, extendens manus in cæ-
lum, prodigia facientem Dñm inuoca-
uit, qui non secundum armorum po-
tētiā, sed propter ipsū placet, dat dignis
victoriā. "Dixit autem inuocans hoc
modo: "Tu Dñe, qui misisti angelum
tuum

Sup.
8. c. 13
tuum

tuum sub Ezechia rege Iuda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinquemilla: & nunc dominator 23
 celorum mitte angelum tuum bonum ante nos, in timore, & tremore magnitudinis brachij tui, ut metuant qui cum blasphemiam veniunt aduersus sanctum populum tuum. Et hic quidem ita perorauit. Nicanor autem, & qui cum ipso erant, cum tubis & canticis admovebant. Indas vero, & qui cum eo erant, invocato Deo per orationes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostrauerunt non minus trigintaquinque millia, presentia Dei magnifice delectati. Cumque cessassent, & cum gaudio redirent, cognouerunt Nicanorem fuisse cum armis suis. Facto itaque clamore, & perturbatione excitata, patria voce, omnipotentem Dominum benedicebant. Precepit autem Iudas, qui per omnia corpore & animo mori pro ciuibz paratus erat, caput Nicanoris, & manum cum humero abscissam, Ierosolymam perferri. Quod cum peruenisset, conuocatis contribulibus, & sacerdotibus ad altare, accersit & eos qui in arce erant. Et ostenso capite

32 Nicanoris, & manu nefaria, quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei, magnifice gloriatus est. Linguam etiam impij Nicanoris percussam iussit particulatim auibz dari: manum autem dementis contra templum suspendi. Omnes igitur celi benedixerunt Dominum, dicentes: Benedictus, qui locum suum incontaminatum seruauit. Suspendit autem Nicanoris caput in summa arce, ut euident esset, & manifestum signum auxilij Dei. Itaque omnes comuni consilio decreuerunt nullo modo diem istum absque celebritate prætereire: habere autem celebritatem tertia decima die mensis Adar, quod dicitur voce Syriaca, pridie Mardochei diei. Igitur his erga Nicanorem gestis, & ex illis temporibus ab Hebræis ciuitate possessa, ego quoque in his faciam finem sermonis. Et si quidem bene, & ut historia competit, hoc & ipse velim: sin autem minus digne, concedendum est mihi. Sicut enim vinum semper bibere, aut semper aquam, contrarium est; alternis autem utriusque delectabile: ita legentibus, si semper exactus sit sermo, non erit gratus. Hic ergo erit consummatus.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIUM

SECUNDVM MATTHÆVM.

CAPVT PRIMVM.

[Luc 3

g. 11.

[Gen.

21. a. 3

[Gen.

25. d.

29

[Gen.

29. c.

35.

[Gen.

38. g.

29.

1. Par.

2. a. 4.

Rus. 4.

d. 18.

1. Par.

2. a. 5.

[Nu.

7. b. 12.

[Rus.

a. d. 21.

[Rus.]

A quibus maioribus Christus secundum carnem descendit: Angelus instruit Ioseph de Maria sponsa sua conceptione, partuque futuro.

I B E R generationis Iesu Christi filij Dauid, filij Abraham.

Abraham genuit Isaac.

Isaac autem genuit Iacob.

Iacob autem genuit Iudam, & fratres eius.

Iudas autem genuit Phares, & Zaram;

de Thamar.

Phares autem genuit Esron.

Esron autem genuit Aram.

Aram autem genuit Aminadab.

Aminadab autem genuit Naasson.

Naasson autem genuit Salmon.

Salmō autem genuit Booz de Rahab.

Booz autem genuit Obed ex Ruth.

Obed autem genuit Iesse.

Iesse autem genuit Dauid regem.

Dauid autem rex genuit Salomonem ex ea quæ fuit Viri.

Salomon autem genuit Roboam.

Roboam autem genuit Abiam.

Abias autem genuit Asa.

Asa autem genuit Iosaphat.

Iosaphat autem genuit Ioram.

Ioram autem genuit Oziam.

Ozias autem genuit Ioatham.

Ioatham autem genuit Achaz.

Achaz autem genuit Ezechiam.

Ezechias autem genuit Manassē.

Manassēs autem genuit Amon.

Amon autem genuit Iosiam.

4. d. 12

[1. Reg.

16. a. 1

2. Reg.

12. f.

24.

[3. Reg.

11. g.

43.

3. Reg.

14. g.

31.

[3. Reg.

15. b. 8.

2. Pa.

16. d. 13

2. Pa.

18. d.

27.

2. pay

32. g.

33.

2. Pav

35. d.

20.

|| 2 Par * || Iofias autem genuit Iechoniam, & 11
33.d. fratres eius in transfugatione Ba-
bylonis.

25. * Et post transmigrationem Babylonis: 12
2. Pa. Iechonias genuit Salathiel.

36.4. Iechonias genuit Salathiel.
Salathiel autem genuit Zorobabel.

* Zorobabel autem genuit Abiud.

Abind autem genuit Eliacim.

Eliacim autem genuit Azor.

* Azor autem genuit Sadoc.

Sadoc autem genuit Achim.

Achim autem genuit Eliud.
Et Eliud autem genuit Eleazar.

* Eliud autem genuit Eleazar.
Eleazar autem genuit Mathan.

Eleazar autem genuit Mathan.
Mathan autem genuit Iacob.

* Jacob autem genuit Ioseph

Mariz, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

* Omnes itaque generationes ab Abraham vsque ad David, generationes quatuordecim : & à David vsque ad transfmigrationem Babylonis , generationes quatuordecim : & à transfmigratione Babylonis vsque ad Christum , generationes quatuordecim.

Inc. 1. *Christi autem generatio sic erat: || Cum 18
A. 27. offer desponsata mater eius Maria Io-

seph, antequā conuenirent, inuenta est
in utero habens de Spiritu sancto. *Io-¹⁹
seph autē vir eius, cū esset iustus, & nol-
let eā traducere, voluit occulte dimitt-

tere eam. Hæc autem eo cogitate, ecce
Angelus Dñi apparuit in somnis ei, di-
cens: Ioseph fili Dauid, noli timere ac-
cipere Mariã coniugẽ tuã: quod enim in
ea natũ est, de Spiritu sancto est. Parierit

vocabis nomē ei⁹ IESVM:

ipse enim saluum faciet populum suum
à peccatis eorum. *Hoc autè totum fa-
ctum est, vt adimpleretur quod dictum
est à Dño per Prophetam dicentem: "[12]
Ecce virgo in vtero habebit, & pariet

filium & vocabunt nomen eius Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus. Exurgens autē Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei Angelus Dñi, & accepit coniugem suā. Et non cognoscebat eam donec peperit filiū suū primogenitum; & vocauit nomen eius Iesum.

E L I V M
ubi Christus nasceretur. * At illi dixe-
runt ei: In Bethlehē Iudæ: Sic.n. scriptū
est per Prophetam: | | Et tu Bethlehem
terra Iudæ, nequaquā minima es in prin-
cipibus Iudæ: ex te enim exierit dux, qui
regat populum meum Israel. * Tunc He-

Mich.
5. a. 2.
Iean.
7. f. 42

Procatismagis diligenter di-
tempus stellæ, quæ apparuit

Pf. 71.
b. 10.

11 Office
11.4.1.

2 [1] *ter.*

C A P. III.
Ioannes Baptista (cuius vita austeritas
describitur) paenitentiam iuxta Isaia
varicinum in deserto pradicat: &
populo ad ipsum confluente, reprehendit

dit Phariseos una cum Sadduceis, docēs
ut dignos faciant fructum penitentie: &
quancum sum a Christi baptismo dis-
ferat: super Christum autem a Ioanne
baptizatum descendit spiritus sanctus,
& vox patris colitur audita est.

In diebus autem illis venit Ioannes
Baptista prædicans in deserto Iudææ,
2 & dicens: Penitentiam agite: appro-
pinquavit enim regnū celorum: Hic est
enim qui dictus est per Isaiam propheta-
tam dicentem: Vox clamantis in des-
erto: Parate viam Dñi: rectas facite se-
mitas eius. Ipse autem Ioannes habebat
vestimentum de pilis camelorum: & zonam
pelliceam circa lumbos suos: esca autem
eius erat locustæ, & mel siluestre. Tunc
exibat ad eum Ierosolyma, & omnis Iudæa,
3 & omnis regio circa Iordanem: & baptizabantur
ab eo in Iordane, confitentes peccata sua.

Videns autem multos Pharisæorum,
& Sadducæorum, venientes ad baptismum
suum, dixit eis: Progenies viperarum,
quis demonstravit vobis fugere à re-
tūra ira? Facite ergo fructū dignum
penitentie. Et ne velitis dicere intra
vos: Patrem habemus Abraham: dico
enim vobis quoniam potens est Deus de
lapidibus istis suscitare filios Abraham.

Iam enim securus ad radicē arborum
posita est. Omnis ergo arbor, quæ non
facit fructū bonū, excidetur, & in ignem
mittetur. Ego quidem baptizo vos in
aqua in penitentiā: qui autem post me
venitur, fortior me est, cuius non
sum dignus calcarea portare: ipse
Ioannes vos baptizabit in spiritu sancto, & igni.

Cuius ventilabrum in manu sua: &
permandabit areā suā: & congregabit
triticeū suū in horreum paleas autem
comburet igni inextinguibili. Tunc
venit Iesus à Galilæa in Iordanem ad
Ioannem, ut baptizaretur ab eo. Ioannes
autem prohibebat eum, dicens: Ego
te debeo baptizari, & tu venis ad me?

Respondens autem Iesus, dixit ei: Sine
modo: sic enim decet nos implere om-
nē iustitiam. Tunc dimisit eum. Bapti-
zatus autē Iesus, confestim ascendit de
aqua, & ecce aperti sunt ei cœli: & vidit
spiritum Dei descendentem sicut colum-
bam, & venientem super se. Et ecce
vox de cœlis dicens: Hic est Filius
meus dilectus, in quo mihi complacui.

CAPVT IV.

Christus in deserto post ieiunium qua-
draginta dierum vincit diaboli tenta-
tiones: & capro Ioanne secedens in Ca-
pharnaum, penitentiam prædicat: pi-
scatores Petrum & Andream, Iacobum
& Ioannem Zebedæi ad se vocat: an-
nuntians quoque Galilæis euangelium,
varias curas infirmis, & vrbis ipsum
comitantibus.

Incipit Iesus ductus est in desertum
spiritus, ut tentaretur à diabolo. Et
cum ieiunasset quadraginta diebus, &
quadraginta noctibus, postea esuriit. Et
accedens tentator dixit ei: Si Filius Dei
es, dic ut lapides isti panes fiant. Qui
respondens dixit: Scriptum est: Non in
solo pane vivit homo, sed in omni ver-
bo, quod procedit de ore Dei. Tunc
assumpsit eum diabolus in sanctam ciui-
tatem, & statuit eum super pinnaculum
templi, & dixit ei: Si filius Dei es, mitte
te deorsum. Scriptum est enim: Quia
Angelis suis mandavit te, & in mani-
bus tollēt te, ne forte offendas ad lapi-
dē pedem tuum. At illi Iesus: Ratiū
scriptū est: Non tētabis Dñm Deū tuū.
Iterū assumpsit eum diabolus in montē
B excelsum valdē: & ostēdit ei omnia re-
gna mundi, & gloriā eorū, & dixit ei:
Hæc omnia tibi dabo, si cadens adora-
ueris me. Tunc dicit ei Iesus: Vade
Satan: Scriptum est enim: Dñm Deū
tuū adorabis, & illi soli servies. Tunc
reliquit eū diabolus: & ecce Angeli ac-
cesserunt, & ministrabant ei. Cum autē
audivisset Iesus quod Ioannes traditus
esset, secessit in Galilæam: & relicta
ciuitate Nazareth, venit, & habitavit in
Capharnaū maritima, in finibus Zabulō
& Nephthalim: ut adimpleretur quod
dictum est per Isaiam prophetā: Terra
Zabulon, & terra Nephthalim, via
maris, trans Iordanem, Galilæa gen-
tium: populus qui sedebat in tenebris,
vidit lucem magnā: & sedentibus in
regione vmbra mortis, lux orta est eis.
Exinde cepit Iesus prædicare, & di-
cere: Penitentiam agite: appropinqua-
uit enim regnū celorum. Ambulans
autem Iesus iuxta mare Galilææ, vidit
duos fratres, Simonem, qui vocavit Pe-
trum, & Andream fratrem eius, mittē-
tes rete in mare, (erant enim piscato-
res), & ait illis: Venite post me, & fa-
ciam vos fieri piscatores hominū. At
illi continuū relictis retibus secuti sunt
eum. Et procedens inde, vidit alios
duos fratres, Iacobū Zebedæi, & Ioan-
nem fratrem eius, in navi cum Zebedæo
patre eorū, resicientes retia sua: &
vocauit eos. Illi autem statim relictis
retibus, & patre, secuti sunt eum. Et
circuibat Iesus totam Galilæam, docens
in synagogis eorū, & prædicans Evan-
gelium regni: & sanans omnem languo-
rem, & omnem infirmitatem, in popu-
lo. Et abiit opinio eius in totā Syriam,
& obtulerunt ei omnes malē habentes,
variis languoribus & tormentis cōpre-
hensos, & qui dæmonia habebant, &
lunaticos & paralyticos, & curauit eos.
& fecut sunt eum turbæ multæ de
Galilæa, & Decapoli, & de Ierosolymis
& de Iudæa, & de trans Iordanem.

amplius facitis? nōne & Ethnici hoc faciunt? Efflore ergo vos perfecti, sicut & Pater vester cœlestis perfectus est.

C A P V T V I.

Docet Christus quo modo faciendæ sint eleemosynæ & oratio: radii quæ discipulis formam orandi, & offensas aliis condonandi: item quo modo sit ieiunandum: quod non in terra: sed in cœlo thesaurizandum, oculus mundandus, non seruendum duobus dominis: verar itaque sollicitudinem de vultu, vestitu, & de crastino.

Attendite ne iustitiā vestram faciat coram hominibus, ut videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum, qui in cœlis est. Cum ergo facis eleemosynā, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagoga, & in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis, receperunt mercedem suā. Te autē faciente eleemosynā, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua: ut fit eleemosynā tua in abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Et cum oratis, non eritis, sicut hypocritæ, qui amant in synagoga, & in angulis platearū stantes orare, ut videantur ab hominibus: amen dico vobis, receperunt mercedem suā. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuū, & clauso ostio, ora Patrem tuū in abscondito: & Pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi. Orantes 7 autem, nolite multū loqui, sicut Ethnici, putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur. Nolite ergo assimilari eis, sicut enim Pater vester, quid opus sit vobis, antequā petatis eum. Sic ergo vos orabitur: Pater noster, qui es in cœlis sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnū tuū. Fiat volūtas tua, sicut in cœlo, & in terra. Panē nostrū supersubstantialē da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo Amen. Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis Pater vester cœlestis delicta vestra. Si autem nō dimiseritis hominibus: nec Pater vester dimittet vobis peccata vestra. Cum autem ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes: exterminant enim facies suas, ut appareat hominibus ieiunantes. Amen dico vobis, quia receperunt mercedem suā. Tu autē, cum ieiunas, unge caput tuū, & faciē tuā laua, ne videaris hominibus ieiunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite the-

Luc. 11. a. 2.

Ecc. 28. a. 3. 4. 5.

Inf. 18. d. 15. Mar. 11. e. 25.

Luc. 12. e. 33. Tim. 6. d. 19.

thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi xerugo, & tinea demolitur: & ubi fures effodiunt, & furantur. Thesaurizare autē vobis thesauros in cœlo: ubi neq̃ tru-

go, neque tinea demolitur: & ubi fures non effodiunt, nec furantur. Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuū. Oculus tuus fuerit simplex: totū corpus tuum lucidū erit. Si autem oculus tuus fuerit neq̃: totū corpus tuū tenebrosū erit. Si ergo lumen quod in te est, tenebræ sunt: ipse tenebræ quāte erunt?

Nemo potest duobus dñis seruire: aut vñ odio habebit, & alterum diligit: aut vñ iustinebit, & alterū cōtemnet. Nō potestis Deo seruire & māmōrī. Ite dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ quid mādueritis, neq̃ corpori vestro quid induamini. Nōne anima plus est quā esca: & corpus plus quā vestimentum? Respicite volatilia cœli, quoniam non sciunt, neq̃ metunt, neq̃ congregant in horrea: & Pater vestester pascit illa. Nōne vos magis pascitis illis? Quis autem vestrū cogit addicere ad staturā suā, & detrahēre vñ? Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant, neque nent. Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua cooperatus est sicut vñ ex istis. Si autem scœnum agri, quod hodie est, & cras in clibanū mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos modicæ fidei? Nolite ergo solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigentis. Querite ergo primum regnū Dei, & iustitiā eius: & hæc omnia adiicientur vobis. Nolite ergo solliciti esse in crastinū. Crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipse: sufficit diei malitia sua.

C A P V T V I I.

Docet non iudicandum: de festu in oculo fratris, & irare in proprio oculo: sanctum non dandum canibus: omnem perentem, querentem, & pulsantem a Deo exaudiri: faciendum aliis quod nobis fieri volumus: per angustam portam ad vitam intrandum: quomodo dignoscantur falsi prophete, & arbor bona a mala: comparatio de audiente Christi verba: & operante aut non operante iuxta illa.

Nolite iudicare, ut non iudicemini. In quo enim iudicio iudicaueritis, ita iudicabimini: & in qua mensura mensi fueritis, remettebitur vobis. Quid autē vides festum in oculo fratris tui? & irabem in oculo tuo non vides? Aut quomodo dicis fratri tuo: Sine eiiciam festucam de oculo tuo: & ecce trabs est in oculo tuo? Hypocrite, ecce primum trabs de oculo tuo, & tunc videbis eicere festucam de oculo fratris tui. Nolite dare scœcum canibus, neque mit-

tatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcēt eas pedibus suis, & cō-
 || *Infr.* uerſi dirumpāt vos." || Petite, & dabitur 7
 21. b. vobis; quærite, & inuenietis: pulsate, &
 22. aperietur vobis. " Omnis enim qui pe- 8
 Marc. tit accipit, & qui quærit, inuenit: & pul- B
 11. c. ſanti aperiatur. " Aut qui eſt ex vobis 9
 24. homo, quē ſi petierit, filius ſuus panem,
 Luc. nunquid lapidē porriget ei? Aut ſi piſ- 10
 11. b. g. cem petierit, nunquid ſerpentē porriget
 Ioan. ei? " Si ergo vos, cum ſitis mali, nolitis 11
 14. b. bona dare filiis veſtris: quāto ma-
 14. c. 1. gis pater veſter, qui in cœlis eſt, dabit
 6. b. bonā petētibz ſe: " || Omnia ergo que- 12
 Luc. cumq; vultis vt faciant vobis homines,
 11. b. & vos facite illis. Hæc eſt enim lex, &
 11. Prophetæ. " Intrate per anguſtā portam: 13
 || Tob. quia lata porta, & ſpatioſa via eſt, quæ
 4. c. 16. ducit ad perditionem, & multi ſunt qui
 Luc. 6. intrant per eam. " Quā anguſta porta: 14
 d. 31. & arcta via eſt, quæ ducit ad vitam: &
 || Luc. pauci ſunt, qui inueniūt eam! Attendi- 15
 13. c. te: falſis prophetis, qui veniunt ad vos
 24. in veſtimentis ouium, intrinſecus autē
 ſunt lupi rapaces: " || Fructibus eorum 16
 cognofcetis eos. Nunquid colligunt de
 ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? " Sic 17
 omnis arbor bona fructus bonos facit:
 mala autem arbor malos fructus facit.
 " Non poteſt arbor bona malos fructus 18
 facere, neque arbor mala bonos fructus
 || *Sup.* facere. " || Omnis arbor, quæ nō facit fru- 19
 3. b. 10. ctū bonū, excidetur, & in ignē mittetur.
 " Igiturex fructibus eorum cognofcetis 20
 || *Infr.* eos. " || Non omnis, qui dicit mihi, Dñe, 21
 25. a. Dñe, intrabit in regnum cœlorum: ſed qui
 11. facit voluntatem Patris mei, qui in cœ-
 Luc. 6. lis eſt, ipſe intrabit in regnū cœlorum.
 24. 6. " Multi dicēt mihi in illa die: Dñe, Dñe, 22
 13. nōne in nomine tuo prophetauimus,
 || *Al.* & || in nomine tuo dæmonia eieciſmus, &
 19. c. in nomine tuo virtutes multas fecim? "
 13. " Et tunc conſitebor illis: Quia num- 23
 quā noui vos: || diſcedite ad me, qui ope-
 || *ps.* ramini iniquitatem. " || Omnis ergo, qui 24
 6. b. 9. audit verba mea hæc, & facit ea, ſimi-
 || *Infr.* labitur viro ſapienti, qui ædificauit do- 25
 25. a. mum ſuum ſupra petram, " & deſcendit 25
 41. pluuia, & venerunt flumina, & flauerūt
 Luc. venti, & irruerunt in domum illam, &
 13. f. non cecidit: fundata enim erat ſuper
 petram. " Et omnis, qui audit verba mea 26
 || Luc. hæc, & nō facit ea, ſimilis erit viro ſtul- 27
 6. g. to, qui ædificauit domū ſuā ſuper are-
 48. nam: " & deſcendit pluuia, & venerunt
 Rom. flumina, & flauerunt venti, & irruerūt in
 2. c. 13. domum illam, & cecidit, & fuit ruina
 fac. 1. illius magna. " Et factum eſt cum con- 28
 d. 22. ſummaffet Ieſus verba hæc admiraban-
 || *Mar.* tur turbæ ſuper doctrina eius. " || Erat 29
 1. c. 22. enim docēs eos ſicut poteſtate habens,
 Luc. & non ſicut Scribæ eorum, & Phariſæi.

CAP. VIII.

32. Curacum leproſum Ieſus mittit ad
 ſacerdotes: ſanas puerum Centurionis,

cuius fidem commendat; item ſocrum
 Petriſcibificantem, aliſq; quo plurimas
 male habentes: verbo ſpiritu eiecit:
 Scribam ſequi volentem reſciit, alium
 verò patre inſepulto mox ſequi iubet:
 nauicula fluctibus periclitante excita-
 rus à diſcipulis mare ſedat: duos quo-
 que dæmoniacos apud Ceraſenos liberaos
 dæmonibus in porcos ingredi permittens;
 quo viſo Ceraſeni precantur ut à
 ſuis finibus diſcedat.

1 C Vm autem deſcendiſſet de monte,
 ſequutæ ſunt eum turbæ multæ: || *Mar.*
 2 ecce leproſus veniens, adorabat eum, || *d. 4. 0*
 A dicens: Dñe, ſi vis, potes me mundare, || *Luc. 5*
 " Et extendens Ieſus manum, tetigit 12.
 eum, dicens: volo. Mundare. Et conſe-
 ſtim mundata eiſt lepra eius. " Et ait illi
 4 Ieſus: Vide, nemini dixeris: ſed vade,
 || oſtende te ſacerdoti, & offer munus. || *Leui*
 quod præcepit Moſes, in teſtimonium 14. a. 2
 illis. Cum autem introiſſet Caphar- || *Luc.*
 naum, acceſſit ad eum Centurio, rogans 7. a. 1.
 6 eum, & dicens: Dñe, puer meus iacet
 in domo paralyticus, & Male torque-
 7. tur. " Et ait illi Ieſus: Ego veniam; & cu-
 rabo eum. " Et reſpondens Centurio ait:
 || Dñe non ſum dignus vt intres ſub te- || *Luc.*
 ctam meum: ſed tantū dic verbo, & 7. a. 6.
 9 ſanabitur puer meus. " Nam & ego homo
 ſum ſub poteſtate conſtitutus, habens
 B ſub me milites, & dico huic: Vade, &
 vadit; & alij, Veni, & venit: & ſeruo
 10 meo: Fac hoc, & facit. " Audiſt autē Ieſus
 miratus eſt, & ſequētibz ſe dixit: Amen
 dico vobis, non inueni tantam fidem in
 11 Iſraël. " Dico autem vobis, quod multi
 || ab Oriente, & Occidente venient, & || *Mal.*
 recumbent cum Abraham, & Iſaac, & 1. c. 11.
 12 Iacob in regno cœlorum: " filij autem
 regni eiecientur in tenebras exteriores:
 13 ibi erit ſletus, & ſtridor denticum. " Et di-
 xit Ieſus Centurioni: vade, & ſicut cre-
 didiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in il-
 14 la hora. " Et cum veniſſet Ieſus in domū
 Petri, vidit ſocrum eius iacentem, & fe-
 15 bricitantem: " & tetigit manum eius, &
 dimiſit eam febris, & ſurrexit, & mini-
 16 ſtrabat eis. " || Veſpere autem factū, ob- || *Mar.*
 tulerunt ei multos dæmonia habentes: 1. b. 31.
 & eieciabat ſpiritus verbo: & omnes ma-
 17 le habentes curauit: " vt adimpleretur
 quod dictum eſt per || Iſaiam prophetā, || *Iſa.*
 dicentem: Ipſe inſirmitates noſtras ac- 53. b. 4
 cepit: & ægrotationes noſtras portauit. 1. Per.
 18 " Videns autem Ieſus turbas multas cir- 2. d.
 19 cum ſe, iuſſit ire trans ſtretum. " Et acce- 24.
 C dens vnus ſcriba, ait illi: Magiſter, ſe-
 20 quar te, quocumque ieris. " Et dicit ei
 Ieſus: " Vulpes foueas habent, & volu- || *Luc.*
 eres cœli nidos: filius autem hominis 9. g. 58
 21 non habet ubi caput reclinet. " Alius au-
 tem de diſcipulis eius ait illi: Dñe, per-
 mitte me primum ire, & ſpelire patrē
 22 meum. " Ieſus autem ait illi: Sequere
 me

me, & dimitte mortuos sepelire mor-

tuos suos. || Et ascendente eo in nauim

4. d. culam, secuti sunt eum discipuli eius: & 24

36. ecce motus magnus factus est in mari,

Luc. 8. ita vt nauicula operiretur fluctibus, ipse

6. 22. verò dormiebat. || Et accesserunt ad eum

discipuli eius: & suscitauerunt eum, dicē-

tes: Dñe, salua nos perimus. || Et dicit eis

Iesus: Quid timidi estis, modicæ fidei?

Tunc surgens imperauit ventis & mari,

& facta est tranquillitas magna. || Porro

hominem mirati sunt, dicētes: Qualis est

|| Mar hic, quia venti & mare obediunt ei. || Et 28

5. a. 1. cum venisset trās fretū in regionē Ge-

Luc. 8. rafenorū, occurrerunt ei duo habentes

d. 26. demonia de monumētis exeuntes, & iu-

nimis, ita vt nemo posset transire per viā

illā. || Et ecce clamauerunt dicētes: Quid

29 nobis, & tibi Iesu Fili Dei? Venisti huc

|| Mar ante tempus torquere nos? || Erat autē

5. a. 11. nō longe ab illis grex multorū porco-

Luc. 8. rum pascens. || Demones autē rogabant

e. 32. eum, dicētes: Si eiicis nos hinc, mitte

eum in gregem porcorum. || Et ait illis:

Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos,

& ecce impetu abiit totus grex per præ-

ceps in mare: & mortui sunt in aquis.

|| Pastores autem fugerunt, & venientes

35 in ciuitatem nuntiauerunt omnia, & de

eis, qui demonia habuerant. || Et ecce

34 tota ciuitas exiit obuiā Iesu: || & viso eo

rogabant vt transiret ad finibus eorum.

C A P V T I X.

|| Mar Paralyticū curans. Scribis murmurāti-

bus quod dixisset remissa illi peccata. Vocat

Matthæum publicanū: & respondet

Pharisæis murmurantibus quod cum

publicanis ederet quodam: ipsius discipuli

nō ieiunarent: muliere a sanguinis pro-

fluuiio liberat: filiam principis mortuam

suscitat: visu duobus cæcis restituro da-

moniaco mutū sanat: & ubiq; pradi-

cās omnes sanat infirmitates: dicens mul-

tam esse messem, paucos verò operarios.

E T ascendens in nauiculam, transi-

|| Mar fretauit: & venit in ciuitatem suam. A

2. a. 3. || Et ecce offerebant ei paralyticum ia-

Luc. 5. centem in lecto. || Et videns Iesus fidem

d. 18. illorum, dixit paralytico: Confide fili,

remittuntur tibi peccata tua. || Et ecce

quidam de Scribis dixerūt intra se: Hic

blasphemat. || Et cum vidisset Iesus co-

5 gitationes eorum, dixit: Vt quid cogita-

tis mala in cordibus vestris? || Quid est

6 facilius, dicere: Dimittitur tibi peccata

tua; an dicere: Surge, & ambula. || Vt au-

7 tem sciat, quia filius hominis habet

potestatem in terra dimittendi peccata,

tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum

tuum, & vade in domum tuam. || Et sur-

8 rexit, & abiit in domum suam: || Viden-

9 tes autem turbæ timeuerūt, & glorifica-

uerunt Deum, qui dedit potestatem ta-

lem hominibus. || Et cum transiret in

10 de Iesus, vidit hominem sedentē in te-

lonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Se-

10 quere me. Et surgens, secutus est eū. || Et

factū est discumbente eo in domo, ecce

multi publicani & peccatores venien-

tes, discumbēbant cum Iesu, & discipulis

11 eius. || Et videntes Pharisei, dicebant di-

scipulis eius: Quare cum publicanis &

peccatoribus mādatur Magister vltire?

12 || At Iesus audiens ait: Non est opus va-

lentibus medicus, sed malē habentibus.

13 || Euntes autem dicite quid est: || Mife. || Osee

ricordiā volo, & nō sacrificiū. Nō enim 6. c. 6.

veni vocare iustos, || sed peccatores. Infrā

14 || Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioa-

nis, dicētes: || Quare nos, & Pharisei, || 1.

ieiunamus frequenter: discipuli autem Tim.

15 tui non ieiunant. || Et ait illis Iesus: Nūc 15.

quid possunt filij sponsi lugere quādiu || Mar.

cum illis est sponsus: Venient autē dies 2. c. 28.

cum auferetur ab eis sponus: & tunc iei-

16 iunabunt. Nemo autem immitte com-f. 33.

missuram panni rudis in vestimentū ve-

tus: tollit enim plenitudinem eius & ve-

17 stimentū, & peior scissura fit. || Neque

mittunt vinum nouum in vtres veteres,

C alioquin rumpuntur vtres, & vinum ef-

funditur, & vtres pereunt. Sed vinum

nouum in vtres novos mittunt, & ambo

18 conseruantur. || Hæc illo loquente ad || Mar.

eos, ecce princeps vnus accessit, & ado-

rabat eum, dicens: Dñe, filia mea modò

defuncta est: sed veni, impone manum f. 41.

19 tuam super eam, & viuet. || Et surgens Ie-

sus, sequēbatur eum, & discipuli eius.

20 || Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum || Mar.

patiebatur duodecim annis accessit re- 5. e. 25.

trō, & tetigit fimbriam vestimenti eius. Luc. 8.

21 || Dicebat enim intra se: Si tetigero tan- f. 43.

22 tūm vestimentum eius, salua ero. || At

Iesus conuersus, & videns eam, dixit:

Confide filia, fides tua te saluam fecit.

Et salua facta est mulier ex illa hora.

23 || Et cum venisset Iesus in domum prin-

cipis, & vidisset tибicines & turbam tu-

24 multuentem, dicebat: Recedite: non est

enim mortua puella, sed dormit. Et de-

ridebat eum. || Et cum ciecta esset turba,

25 intrauit: & tenuit manum eius. Et surre-

xit puella. || Et exiit fama hæc in vniuer-

26 sam terram illam. || Et transiente inde

Iesu, secuti sunt eum duo cæci, claman-

tes & dicentes: Misereere nostri, fili Da-

uid. || Cum autem venisset domum, ac-

27 cesserunt ad eum cæci. Et dicit eis Iesus:

Creditis quia hoc possum facere vobis?

Dicunt ei: Vtique Domine. || Tunc teti-

28 git oculos eorum dicens: Secundū fidem

vestram fiat vobis. || Et aperti sunt

29 oculi eorum: & comminatus est illis Ie-

sus, dicens: Videte ne quis sciāt. || Illi au-

30 tem exeuntes: diffamauerūt eum in to- || Infr.

ta terra illa. || Egressis autem illis, || ecce 12. b.

31 obtulerunt ei hominem mutum & dæmo-

niū habentem. || Et ciecto dæmonio, Luc. 11

32 locutus est mutus, & mirate sunt turbæ b. 14.

dicentes: Nunquā apparuit sic in Israël.

¶ Pharisei autē dicebāt: In principio dæmoniorū eiicit dæmones. ¶ Et circuibat Iesus omnes ciuitates, & castella, docēs in synagogis eorū, & prædicans euāgelium regni, & curans omnem languorē, & omnem infirmitatem. Videns autem turbas, misertus est eis: quia erāt vèxati, & icentes sicut oves non habentes pastorem. ¶ Tunc dicit discipulis suis:

¶ Messis quidem multa: operarij autem pauci. ¶ Rogate ergo Dominum messis, vt mittat operarios in messēm suam.

C A P. X.

Legatio ac instructio duodecim Apostolorum (quorū hic nomina recensentur) ad euangelizandum Iudeis, & dæmoniacos infirmosque curandos: qui aduersus mala hic imminencia præmonentur, & roborantur: Christus non venit vt mitteret pacem, sed gladium ipseque coram hominibus conficiendus est: neque quidquam eius amori proponendū: honorans autem alios propter Christum, honorat Christum, & ita mercedem recipiet.

¶ Et conuocatis duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum A
3. b. 11 immundorum, vt eicerent eos: & curarent omnem languorē, & omnem infirmitatem. ¶ Duodecim autem Apostolorum nomina sunt hæc: Primus, Simon qui dicitur Petrus, & Andreas frater eius, Iacobus Zebedæi, & Ioannes frater eius, Philippus, & Bartholomæus, Thomas, & Matthæus publicanus, Iacobus Alphæi, & Thaddæus. ¶ Simon Chananæus, & Iudas Iscariotes, qui & tradidit eum. ¶ Hos duodecim misit Iesus: præcipiens eis, dicens: in viam gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorum ne intraueritis: sed potius ite

¶ oves, quæ perierūt domus Israël. ¶ Euntes autem prædicare, dices: Quia appropinquauit regnum cælorum. ¶ Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mundate, dæmones eiicite: gratis accipistis, gratis date. ¶ (¶ Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris: non peram in via: neq; duas tunicas, neq; calceamenta, neque virgam: dignus enim est operarius cibo suo. ¶ In quacumque autem ciuitatem aut castellum intraueritis, interrogate, quis in ea dignus sit: & ibi manete donec exeatis. ¶ Intrantes autem in domum, salutate eam, dices: Pax huic domui. ¶ Et si quidem fuerit, domus illa digna, veniet pax vestra super eam: si autem non fuerit digna, pax vestra reuertetur ad vos. ¶ Et quicumque non receperit vos, neque audierit sermones vestros: exeuntes foras de domo, vel ciuitate excutite puluerem de pedibus vestris. ¶ Amen dico vobis: Tot

¶ Ierabilis erit terra Sodomorum & Go-

morrhæorum in die iudicij, quā illi ciuitati. ¶ (¶ Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes: & simplices sicut columbæ. ¶ Caute autem ab hominibus. ¶ Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos: & ad prædices, & ad reges ducimini propter me, in testimonium illis, & gentibus. ¶ Cū autem tradent vos, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. ¶ Non enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. ¶ Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & insurgent filij in parentes, & morte eos afficient: & eritis odio omnibus propter nomen meum: qui autem perseuerauerit vsq; in finem, hic saluus erit. ¶ Cū autem persequerentur vos in ciuitate ista, fugite in alia. Amen dico vobis, non consummabitis ciuitates Israël, donec veniat filius hominis.

¶ Non est discipulus super magistrum, nec seruus super dominum suum: sicut discipulo, vt sit sicut magister eius: Ioannes, & seruo, sicut Dñs eius. Si patremfamilias Beelzebub vocauerunt: quanto magis domos filios eius? ¶ Ne ergo timeatis eos. ¶ Nihil enim est opertum, quod non reuelabitur: & occultum, quod non scietur. ¶ Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicare super tecta. ¶ Et nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timere eū, qui potest & animam & corpus perdere in gehennam. ¶ Nōne duo passeret asse vndeunt: & vnus ex illis non cadet super terrā sine patre vestro? ¶ Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt. ¶ Nolite ergo timere: multis passeribus meliores estis vos. ¶ Omnis ergo qui confitebitur me corā hominibus, confitebor & ego eum corā Patre meo, qui in cælis est: qui autē negauerit me corā hominibus, negabo, & ego eum corā Patre meo, qui in cælis est. ¶ Nolite arbitrari quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. ¶ Veni enim separare hominem aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem suam, & nuntium aduersus focum suum: & inimicum hominis domesticum eius. ¶ Qui amat patrem aut matrem plus quā me, non est mihi dignus: & qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus. ¶ (¶ Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. ¶ Qui inuenit animam suam, perdet illam: & qui perdidit animam suam propter me, inueniet eam: Qui recipit vos, me recipit: & qui me recipit, reci-

24. f. pit eū qui me misit. * Qui recipit pro-
26. phetam in nomine prophetæ, mercedē
17. g. prophetæ accipiet; & qui recipit inſum
33. in nomine iuſti, mercedē iuſti accipiet.
10. a. n. * Et quicumque potum dederit inſi ex 42
12. f. minimis iſtis calicem aquæ frigide tan-
25. tum in nomine diſcipuli; amen dico vo-
Luc. bis, non perdet mercedem ſuam.

CAP. XI.

10. a. n. Ioannes de carcere nuncios mittit ad
21. c. 20. Ieſum: quibus poſt Chriſti reſponſum
Mar. abeuntibus, ipſe coram turba laudat
9. f. 40. Ioannem: Iudeos verò puerum foro in-
uicem acclamantibus aſſimilat, expro-
bans ciuitatibus obſtinatis in quibus
plurimas fecerat virtutes: conſeſſio Ieſu
ad Patrem: oneratoſ autē vocat Chriſtum,
dicens iugum ſuum eſſe ſuauē.

E T factum eſt, cum conſummaret Ie-
ſus, præcipiens duodecim diſcipulis A
ſuis, tranſiit inde vt doceret, & prædi-
Luc. caret in ciuitatibus eorum. * || Ioannes 2
7. c. 18. autem cum audiſſet in vinculis opera
Chriſti, mittens duos de diſcipulis ſuis,
ait illi: Tu es qui venturus eſ, an alium 3
expectamus? Et reſpondens Ieſus ait il- 4
lis: Euntē renuntiate Ioanni quæ audi-
ſtis, & vididiſti. * || Cæci vident, claudi 5
35. b. 5. ambulāt, leproſi inundantur, ſurdi au-
61. diunt, mortui reſurgunt, pauperes euan-
4. 1. gelizantur: & beatus eſt, qui non fue-
rit ſcandalizatus in me. * || Illis autem 7
7. c. 24. abeuntibus, cepit Ieſus dicere ad turbas
de Ioanne Quid exiſtis in deſertum viderē
arundinem vento agitatam? * Sed 8
quid exiſtis videre? hominē molliſſum
veſtītum? Ecce qui molliſſus veſtītus
eſt, in domibus regum ſunt. * Sed quid 9
exiſtis videre? prophetam Etiam dico B
vobis, & pluſquā prodhetam. * Hic eſt
a. 1. enim de quo ſcriptum eſt: || Ecce mitto
Mar. ego angelū meum ante faciem tuā, qui
1. a. 2. præparabit viā tuā ante te. * Amen dico
Luc. 7. vobis, non ſurrexit inter natos mulierū
a. 27. maior Ioanne Baptiſta: qui autem mi-
nor eſt in regno cælorum, maior eſt il-
lo. * A diebus autem Ioannis Baptiſtæ
vſque nunc, regnum cælorum vim patitur,
& violenti rapiunt illud. * Omnes enim
prophetæ & lex, vſque ad Ioannem pro-
phetauerunt: & ſi vultis recipere, || ipſe 14
4. b. 5. eſt Elias, qui venturus eſt. * Qui habet
15. aures audiendi, audiat. * Cui autem ſimi-
lem æſtimabo generationem iſtā? Simi-
lis eſt pueris ſedentibus in foro qui cla-
mantes corqualibus dicunt: Cecinimus
vobis, & non ſiſtaſti: lamentauimus, &
nō planxiſti. * Venit enim Ioannes, neq;
18. manducans, neq; bibens, & dicit: Dæ-
monium habet. * Venit filius hominis
19. manducans & bibens, & dicit: Ecce
homo vorax, & potator vini, publica-
norum, & peccatorum amicus. Et iuſti-
ficata eſt ſapientia a filiis ſuis. * Tunc
cepit exprobrare ciuitatibus, in quibus

factæ ſunt plurimæ virtutes eius, quia
21. non egiſſent penitentiā. * || Vx tibi Co-
roſain, vx tibi Bethſaida: quia, ſi in Ty-
ro & Sidone factæ eſſent virtutes, quæ
factæ ſunt in vobis, olim in cilicio &
22. cinere, penitentiam egiſſent. * Verum-
tamen dico vobis, Tyro, & Sidoni re-
miſſus erit in die iudicii, quā vobis.
23. * Et tu Capharnaum, numquid vſque in
cælum exaltaberis? vſque in infernū de-
ſcendes: quia, ſi in Sodomis factæ fui-
ſſent virtutes, quæ factæ ſunt in reſortē
24. manſiſſent vſq; in hanc diem. * Verum-
tamen dico vobis, quia terræ Sodomo-
rum remiſſus erit in die iudicii, quā
25. tibi. * In illo tempore reſpondens Ieſus
dixit: Conſiteor tibi, Pater, Dñe cæli &
terræ, quia abſcondiſti hæc à ſapienti-
bus, & prudentibus, & reuelāſti ea pa-
26. uulis. * Ita Pater: quoniā ſcī ſuit placitū
27. ante te. * Omnia mihi tradita ſunt à Pa-
tre meo. || Et nemo nouit Filium, niſi Pa-
ter: neq; Pater quis nouit, niſi Filius & 6. c. 46
28. cui voluerit Filius reuelare. * Venite ad
me omnes, qui laboratis & onerati eſtis d. 28.
29. & ego reſcīdā vos. * || Tollite iugum meū
super vos, & diſcite à me, quia mitis 8.
ſum, & humilis corde: & inuenietis re- 6. 19.
10. quiem animabus veſtris. * Iugum enim
29. meum ſuauē eſt, & onus meum leue, || 1. c. 6.
d. 16.

CAP. XII.

Diſcipulos ſpicæ ſabbato vellentē
excusāt, manum quoque aridam ſabbato
eo curat: Iſariſorum machinationi
ratiō cadens, varioſque à fe curatos
ſilire præcipiens, implet Iſaia vari-
cium: demoniaco caco & muto curato,
Iſariſos ipſum in Bethſebeb euicere
demonia blaſphemantes conuincit ſal-
ſum dicere: dicens blaſphemiam in
Spiritu ſancto irremiſſibilem, &
de omni verbo oriſo reddendam ra-
tionem: cribis autem & Iſariſos
ſignum petentibus, dandum dicit Iona
ſignum: & quæ ſint mater & fratres
ipſius.

I N illo tempore abiit Ieſus per ſata
ſabbato, diſcipuli autē eius eſurien-
tes ceptum vellere ſpicas, & mandu-
care. * Phariſæi autem videntes, dice-
runt ei: Ecce diſcipuli tui faciunt quod
non licet facere ſabbatis, * At ille dixit i. Reg.
eis: Non legiſtis || quid fecerit Dauid, 2. d. 23
quando eſuriit, & qui cum eo erant: || Num
quomodo intrauit in domū Dei, & pa- 1. c. 6
4. nes propoſitionis comedit, quos non li- 1. c. 6
6. cebat ei edere, neq; his qui cum eo erant, 14. b. 9
7. || niſi ſolis ſacerdotibus? * Aut non legi- 1. c. 6
ſtis in lege, || quia ſabbatis ſacerdotes in 15.
tēplo ſabbatum violant, & ſine crimine 22.
ſunt? * Dico autem vobis, quia tempore Eccl.
maior eſt hic. * Si autem ſcīreris, quid 4. d. 7
eſt: || Miſericordiam volo, & non ſacri-
ficiū: nunquam condeſcendiſtis in 6. c. 6
nocentes. * Quis enim eſt filius hominis Sup-
etiam

etiam sabbati. * Et cum inde transisset, venit in synagogam eorum: [Et ecce homo manum habens aridam: & interrogabant eum dicentes: Si licet sabbatis curare? ut accusarent eum.] Ipse autem dixit illis,

[Mar.

3. a. 1.

Luc. 6

a. 6.

[Deu.

23. a. 4.

Quis erit ex vobis homo, qui habeat ovem vnam, & si ceciderit hæc sabbatis in foueam nonne tenebit, & leuabit eam?

* Quanto magis melior est homo, oue?

Itaque, licet sabbatis benefacere. * Tunc ait homini: extende manum tuam. Et extendit, & restituta est sanitati sicut altera. * Exeuntes autem Pharisei, consilium faciebant aduersus eum, quomodo perderent eum. * Iesus autem sciens recessit inde: & secuti sunt eum multi & curauit eos omnes: & præcepit eis ne manifestum eum facerent: Ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam Prophetam

[Isa.

42. a. 1.

dicentem: [Ecce puer meus, quem elegi, dilectus meus, in quo bene complacuit animæ meæ. Pone Spiritum meum super eum, & iudiciū gentibus nuntiabit. * Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem eius: * arundine quassata non confringet, & linum fumigans non extinguet, donec eiciat ad victoriam iudicium: & in nomine eius Gentes sperabunt: * Tunc oblatus est ei dæmonium habens cæcus, & mutus, & curauit eum ita ut loqueretur, & videret. * Et stupebant omnes turbæ, & dicebant: Numquid hic est filius David. * Pharisei autem audientes, dixerunt, Hic non eiciit dæmones nisi in Beelzebub principe dæmoniorum. * Iesus autem sciens cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum diuitem contra se, desolabitur: & omnis ciuitas, vel domus diuisa contra se non statit. * Et si satanas satanam eiciat, aduersus se diuisus est, quomodo ergo stabit regnum eius? * Et si ego in Beelzebub eicio dæmones, filij vestri in quo eiciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. * Si autem ego in Spiritu Dei eicio dæmones, igitur peruenit in vos regnum Dei. * Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, & vasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortem? & tunc domum illius diripiet. * Qui non est mecum, contra me est: & qui non congregat mecum, spargit. * Ideo dico vobis: Omne peccatum & blasphemia remittetur hominibus, spiritus autem blasphemia non remittetur. * Et qui cumque dixerit verbum contra filium hominis, remittetur ei: qui autem dixerit contra Spiritum sanctum, non remittetur ei, neque in hoc sæculo, neque in futuro: * Aut facite arborem bonam, & fructum eius bonum: aut facite arborem malam, & fructum eius malum: si quidem ex fructu arbor agnoscitur. * Progenies viperarum, quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali? Ex abundantia enim cordis os loquitur: Bonus homo de bono thesauro profert bonas: & malus homo de malo thesauro profert mala. * Dico autem vobis, quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicii. * Ex verbis enim tuis iustificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis. * Tunc respondenterunt ei quidam de Scribis, & Phariseis, dicentes Magister, volumus a te signum videre. * Qui respondens, ait illis: Generatio mala, & adultera signum queritis: & signum non dabitur ei, nisi signum [Iste propheta: Sicut enim inquit fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus sic erit Filius hominis in corde terre tribus diebus, & tribus noctibus. * Viri Ninitiæ surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabit eam: quia poenitentiam egerunt in prædicatione Ionæ. Et ecce plus quam Ionas hic. * Regina Aultri surgit in iudicio cum generatione ista, & condemnabit eam: quia venit a finibus terre atque dire sapientiam Salomonis, & ecce plus quam Salomon hic. * Cum autem immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, querens requiem, & non inuenit. * Tunc dicit: Reuertar in domum meam, vnde exiui. Et veniens inuenit eam vacantem scopis mundatam, & ornatam: Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum nequiores se, & intrantes habitant ibi: & sunt nouissima hominis illius peiora prioribus: Sic erit & generationi huic pessima: * Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater eius, & fratres stabant foris, querentes loqui ei. * Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, & fratres tui foris stant querentes te. * At ipse respondens dicenti sibi ait: Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? * Et extendens manum in discipulos suos, dixit: Ecce mater mea, & fratres mei. * Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater, & soror, & mater est.

C A P. XIII.

Sedens in nauicula proponit turbis parabolas seminantis ac zizaniorum, quas etiam de cipulis interpretatur: item parabolas de grano sinapis, de fermento in farina occultato, de thesauro & margarita inueniis: de reti in mare missio, quam parabolas etiam declarat: docens in patria, ait propheta non esse sine honore nisi in propria patria.

In illo die exiit Iesus de domo, sedebat secus mare. [Et congregati sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in nauiculam ascendens sederet: & omnis turba stabat in littore.] & locutus est eis multa in parabolis, dicens: Ecce exiit qui seminat, & seminare: Et dum seminat, quidam ceciderunt secus viam, & venerunt volucres cœli

ezli & comederunt ea.* Alia autē ceciderunt in petrosa, ubi nō habebant terram multam : & continuū exorta sunt, quia non habebant altitudinem terræ. *sole autem orto asstauerunt : & quia non habebant radicem, aruerunt.* Alia autem ceciderūt in spinas : & creuerunt spinæ, & suffocauerunt ea.* Alia autem ceciderunt in terram bonam : & dabant fructum, aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigesimum. *Qui habet aures audiendi, audiat.* Et accedentes discipuli dixerunt ei : Quare in parabolis loqueris eis ? qui respondens, ait illis : Quia vobis datum est nosse mysteria regni cælorum : illis autē non est datū. *Qui enim habet, dabitur ei, & abundabit : qui autem non habet, & quod habet, auferetur ab eo.* Idē in parabolis loquitur eis : quia videntes nō vident, & audientes non audiunt, neque intelligunt.* Et adimpletur in eis propheta Isaia dicens : Auditū audietis, & non intelligitis : & videntes videbitis, & non videbitis. * Incrassatum est enim cor populi huius, & auribus grauitur audierunt, & oculos suos claustrunt : ne quando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & cōuertantur, & sanem eos.* Vestri autem beati oculi quia vident, & aures vestræ quia audiunt. * Amen quippe dico vobis, quia multi prophetæ, & iusti cupierunt videre quæ videtis, & non viderūt, & audire quæ auditis, & non audierūt. Vos ergo audite parabolam seminantis. * Omnis qui audit verbum regni, & nō intelligit, venit malus, & rapit quod seminatum est in corde eius : hic est qui secus viam seminatus est. * Qui autem super petrosa seminatus est, hic est, qui verbū audit, & continuū cum gaudio accipit illud : non habet autē in se radicem, sed est temporalis : facta autem tribulatione & persecutione propter verbum, continuū scandalizatur. * Qui autē seminatus est in spinis, hic est, qui verbū audit, & sollicitudo sæculi istius, & fallacia diuitiarum suffocat verbū, & sine fructu efficitur. * Qui verō in terrā bonam seminatus est, hic est, qui audit verbum, & intelligit, & fructum affert, & facit aliud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud verō trigesimum. * Aliam parabolam proposuit illis, dicens : Simile factum est regnum cælorum homini, qui seminauit bonum semen in agro suo, cū autem dormirent homines, venit inimicus eius, & superseminauit zizaniam in medio tritici, & abiit. Cū autem creuisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt zizaniam. Accedentes autē serui patris familias, dixerunt ei : Dne, nōne bonū semen seminauisti in agro tuo ? Vnde ergo

habet zizaniam ? Et ait illis : Inimicus homo hoc fecit. Serui autem dixerunt ei : Vis, imus, & colligimus ea ? Et ait : Nonne fortē colligentes zizaniam, ardecitis simul cum eis & triticum. * Sinite utraque crescere vsque ad messem, & in tempore messis dicam messoribus : Colligite primū zizaniam, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum meum. * Simile est regnū cælorū grano sinapis, quod accipies homo seminauit in agro suo : quod minimum quidem est omnibus seminibus : cū autē creuerit, maior est omnibus oleis, & fit arborita, vt volucres cæli veniant, & habitent in ramis eius. * Aliā parabolam locutus est eis. * Simile est regnū cælorum fermēto, quod acceptum mulier abscondit in farinā satis tribus, donec fermentatum est totum. * Hæc omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas : & sine parabolis non loquebatur eis : vt impleteretur quod dictum erat per Prophetā dicentem : Aperiam in parabolis os meum, & eructabo abscondita a constitutione mundi. * Tunc, dimissis turbis, venit in domum, & accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes : Edificare nobis parabolam zizaniorum agri. * Qui respondens ait illis : Qui seminat bonum semen, est filius hominis. * Ager autem, est mundus. Bonum verō semen, sunt filij regni. Zizaniam autem, filij sunt nequam. * Inimicus autem qui seminauit ea, est diabolus. * Messis verō consummatio sæculi est. Messoris autem, angeli sunt. * Sicut ergo colliguntur zizaniam, & igni comburuntur : sic erit in consummatione sæculi, mittet filius hominis angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem : & mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus, & stridor dentium. * Tunc iusti subleuent sicut sol in regno Patris eorum. * Qui habet aures audiendi, audiat. * Simile est regnū cælorum thesauro abscondito in agro : quem qui inuenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit vniuersa quæ habet, & emit agrū illum. * Iterum simile est regnum cælorum homini negotiatori, qui reuertitur bonas margaritas. * Inuenta autē vna pretiosa margarita abiit, & vendidit omnia quæ habuit, & emit eam. * Iterum simile est regnum cælorum sagaxi misse in mare, & ex omni genere piscium congreganti, quā cū impleta esset, educentes, & secus litus sedentes, elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserūt. * Sic erit in consummatione sæculi : exibunt angeli, & separabūt malos de medio iustorum, & mittent eos in caminum,

Inf.

25. c.

29.

Isa.

b. c. 9.

Mar. 4.

b. 12.

Luc. 8.

b. 10.

Isa.

12. f.

40.

Mat.

28. f.

26.

Rom.

11. b. 8.

Luc.

10. e.

24.

Mar.

4. c.

26.

minum ignis: ibi erit Aetius, & stridor dentium. Intellexistis hæc omnia? Dicit ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno celorum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo noua & vetera. Et factum est, cum consummasset Iesus parabolas istas, transiit inde. ¶ Et veniens in patriam suam, docebat eos in synagogis eorum. Ita ut miraretur, & dicerent: Vnde huic sapientia hæc, & virtutes? ¶ Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria; & fratres eius, Iacobus, & Ioseph, & Simo, & Iudas? & sorores eius, nonne omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista? ¶ Et scandalizabatur in eo Iesus autem dixit eis: Non est propheta sine honore nisi in patria sua & in domo sua. ¶ Et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum.

C A P. XIV.

*Caput Iohannis datur puella saltarri-
ci: Iesus quinque virorum millia in des-
erto quinque panibus & duobus pisci-
bus satiat, subleuans duodecim reliquia-
rum copinis: & super mare ambulans
discipulos rempestate agitaros confor-
tat, & terrumque a submersione liberat:
in terra Genesar varij curantur lan-
guores tactu vestimenti ipsius.*

MAR. ¶ In illo tempore audiuit Herodes te-
trarcha famam Iesu: & ait pueris
suis: Hic est Ioannes Baptista: ipse sur-
rexit a mortuis: & idcirco virtutes opera-
tur in eo. ¶ Herodes enim tenuit Ioan-
nem, & alligauit eum: & posuit in carcerem
propter Herodiam uxorem fratris sui.
Dicebat enim illi Ioannes: Non licet tibi habere eam. ¶ Et voleus illum occi-
dere, timuit populum: quia sicut pro-
phetam eum habebat. Die autem natalis
Herodis solauit filia Herodiadis in medio,
& placuit Herodi. ¶ Vnde cum iuramento posset eis ei dare quodcumque postulasset ab eo. At illa premonita a matre sua, Da mihi, inquit, hic in disco, caput Ioannis Baptiste.
¶ Et contristatus est rex: propter iuramentum autem, & eos qui pariter recumbabant, iussit dari. ¶ Misitque & decollauit Ioannem in carcere. ¶ Et allatum est caput eius in disco, & datum est puellæ: & attulit matri suæ. ¶ Et accedentes discipuli eius, tulerunt corpus eius, & sepelierunt illud: & venientes nuntiauerunt Iesu. ¶ Quod cum audisset Iesus, secessit inde in nauicula, in locum desertum seorsum: & cum audisset turbæ, secute sunt eum pedes de ciuitatibus. ¶ Extiens vidit turbam multam, & misertus est eis, & curauit languidos eorum.

MAR. ¶ Vespere autem facto, accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes: Desertus est locus, & hora iam præterit: dimitte turbas, ut eunt in castella, emant sibi

16 escas. Iesus autem dixit eis: Nō habent
17 necessesse: date illis vos manducare. ¶
Respondit eis: Nō habemus hic nisi ¶ 10a.
18 quinque panes, & duos pisces. ¶ Qui ait
19 eis: Afferte mihi illos huc. ¶ Et cū iussisset turbæ discumbere super stratum, accepit quinque panibus, & duobus piscibus aspiciens in celum benedixit, & fregit, & dedit discipulis panes discipuli
20 autem turbis. ¶ Et manducauerunt omnes
C & saturati sunt. ¶ Et tulerunt reliquias, duodecim copinis fragmentorum pie-
21 nos. Manducantium autem fuit numerus, quinque millia virorum, exceptis mulieribus, & paruulis. ¶ Et statim compulit Iesus discipulos ascendere in nauiculam, & præcedere eum trans fretum,
22 donec dimitteret turbas. ¶ Et dimissa turbæ, ascendit in montem solus orare. ¶ 10a.
24 Vespere autem facto solus erat ibi, nauicula autem in medio mari iactabatur fluctibus: erat enim contrarius ventus.
25 ¶ Quarta autem vigilia noctis, venit ad eos ambulans super mare. ¶ Et videntes eum super mare ambulante, turbati sunt dicentes: Quia phantasma est.
27 præ timore clamauerunt. Statimque Iesus locutus est eis, dicens: Habete fiduciam ego sum, nolite timere. ¶ Respondens autem Petrus dixit: Dñe, si tu es,
29 iube me ad te venire super aquas. ¶ At ipse ait: Veni. Et descendens Petrus de nauicula, ambulabat super aquam ut
30 veniret ad Iesum. Videns verò ventum validum, timuit, & cum cœpisset mergi, clamauit dicens: Dñe, saluum me fac.
31 ¶ Et continuo Iesus extendens manum, apprehendit eum: & ait illi: Modica fides, quare dubitasti. ¶ Et cū ascendissent in nauiculam, cessauit ventus. ¶ Qui autem in nauicula erat, venerunt, & adorauerunt eum, dicentes: Verè Filius Dei es. ¶ Et cum transisset, venerunt in terram Genesar. ¶ Et cum cognouissent eum, terræ illius, miserunt in vniuersam regionem illam, & obtulerunt ei omnes velle habentes: & rogabant eum vt simbriam vestimentorum eius tangerent. Et quicumque tetigerunt, salui sunt.

C A P. XV.

*Phariseorum de laudandis manibus alisque rebus traditiones, quas Dei mandatis præponebant: & quæ sint co-
inquinantia hominem: mulier Chananae persenerant fide ac supplicatione imperat filia curationem: Iesus curauit in mari Galilæa varijs languoribus, quatuor virorum millia septem panibus paucisque pisciculis satiat, subleuans septem spicarum reliquias.*

A ¶ Vnc accesserunt ad eum ab Ierosolymis Scribæ, & Pharisei, dicentes: ¶ Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum, non enim lauant manus suas cum panem manducat. ¶ Ipse autem

autem respondens ait illis: Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit: **Exo.** "Honorare patrem, & matrem: Et: Qui ma-
20. c. ledixerit patri vel matri, morte moriatur.
12. Vos autē dicitis: Quicumque dixerit
11. Deu. patri vel matri, Minus quodcumque est
5. b. 16 ex me, tibi proderit: & non honorifi-
Eph. 6 cabit patrem suum aut matrem suam & ir-
a. 2. ritū fecistis mādatum Dei propter tra-
11. Exo. ditionem vestram: Hypocritæ, bene pro-
21. c. phetauit de vobis Iſaias, dicens: "Po-
17. culum hic labiis me honorat: cor autem
Leuit. eorum longe est à me." Sine causa autē
20. b. 9 colunt me, docentes doctrinas, & man-
Pro. 8 data hominum. "Et conuocatis ad se
20. c. turbis, dixit eis: Audite, & intelligite.
20. "Non quod intrat in os coinquinat ho-
11. Iſa. minem: sed quod procedit ex ore, hoc
29. d. coinquinat hominē. Tunc accedentes
13. discipuli eius, dixerunt ei: Scis quia
Mar. Pharisei audito verbo hoc, scandalizati
7. a. 6. sunt? At ille respondens ait: Omnis plā-
13. Iſa. ratio, quam non plantauit Pater meus
15. a. 2 cælestis, eradicabitur. "Sinite illos: Cæ-
14. Luc. ci sunt, & ducēs cæcorū, cæcus autem si
6. c. 39 cæco ducatū præstet, ambo in foueam
11. Mar. cadunt. "Respondens autē Petrus dixit
7. c. 17 ei: Ediffere nobis parabolā istā. "At ille
16 dixit: Adhuc & vos sine intellectu estis:
17 "Nō intelligitis, quia omne quod in os
17 intrat, in ventrem vadit, & in secessum
18 emittitur? Quæ autē procedūt de ore, istæ
18 de corde exeunt, & ea coinquinant ho-
19 minem: de corde enim exeunt cogita-
19 tiones malæ, homicidia, adulteria, for-
20 nicationes, furta, falsa testimonia, blas-
20 phemix, hæc sunt, quæ coinquinant
20 hominē. Non lotis autē manibus man-
21 ducare, non coinquinat hominē. "Et
21 egressus inde Iesus, secessit in partes Ty-
11. Mar. ri, & Sidonis. "Et ecce mulier Chæ-
7. c. 24 nanæ à sinibus illis egressa, clamauit,
24 dicens ei: Miserere mei Dñe fili Dauid:
25 filia mea male à demonio vexatur. "Qui
25 non respondit ei verbum. Et accedentes
26 discipuli eius rogabant eum, dicentes:
26 Dimitte eā: quia clamat post nos. "Ipse
27 autē respondens ait: Nō sum missus nisi
11. Sup. ad omnes, quæ perierunt domus Iſraël.
10. a. 6 "At illa venit, & adorauit eum dicens:
10. a. Dñe, adiuua me. "Qui respondens ait:
10. a. 3 Non est bonū sumere panē filiorum,
27 & mittere canibus. "At illa dixit: Etia Dñe:
27 nā & catelli edunt de micis, quæ cadunt
28 de mensa dominorū suorum. Tunc res-
28 pondens Iesus, ait illi: O mulier, magna
29 est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata
29 est filia eius ex illa hora. "Et cum tran-
30 sisset inde Iesus, venit fecit Mare Gali-
30 lææ: & ascendens in montē, sedebat ibi,
31. Iſa. "Et accesserunt ad eū turbæ multæ, ha-
35. b. 5 bētes secū multos, cæcos, claudos, debi-
35 les, & alios multos: & proiecerunt eos
35 ad pedes eius: & curauit eos: ita ut tur-

Tom. I. l.

bæ mirarētur, videntes multos loquen-
35 tes, claudos ambulātes, cæcos videntes:
36 & magnificabant Deum Iſraël. "Et Iesus
37 autem, conuocatis discipulis suis, dixit:
37 Misereor turbæ, quia triduo iam perse-
38 uerant mecum, & non habent quod man-
38 ducant: & dimittere eos ieiunos nolo,
39 ne deficiant in viā. "Et dicunt ei disci-
39 puli: Vnde ergo nobis in deserto panes
40 tantos, ut saturemus turbam tantam?
40 "Et ait illis Iesus: Quot habetis panes?
41 At illi dixerunt: Septem, & paucos pis-
41 ciculos. "Et præcepit turbæ, ut discum-
42 berent super terrā. "Et accipiens, septē
42 panes, & pisces, & gratias agens, fregit,
43 & dedit discipulis suis, & discipuli de-
43 derunt populo. "Et comederunt omnes,
44 & saturati sunt. Et quod superfluum
44 fragmenti, tulerūt septē sportas plenas.
45 "Erant autē qui manducauerunt qua-
46 tuor millia hominum, extra paruulos
46 & mulieres. "Et dimissa turba, ascendit
47 in nauiculā: & venit in fines Magedan-
48 æ.

CAP. XVI.

*Iesu signi petitione ipsum tentantes arguit, quod signa temporum non diu-
dicarent: iubet discipulos cauere à ferme-
mento phariseorum ac Sadduceorum: ipso-
rumque interrogat quem ipsum esse di-
cant, & iterum post illius responsum promittit clauis regni calorum: suam
autem passionem prædicans, à Petro in-
crepatur: propter quod Iſaiam ipsum
appellat, docens quemque propriam crui-
cem tollere, & Deum unicuique iuxta
sua opera redditurum.*

1 Et accesserunt ad eum Pharisei & **Mar.**
A Sadducei tentantes: & rogauerunt **8. b. 11**
1 eum ut signum de cælo ostenderet eis.
2 "At ille respondēs, ait illis: Facto vesti- **Luc.**
2 re dicitis: Serenum erit, rubicundum est **12. g.**
3 enim cælum? Et marē: Hodie tēstas, **54.**
4 rutilat enim triste cælum. "Faciem ergo
5 cæli diiudicare nōstis: signa autem tē-
6 porum nō potestis scire? "Generatio **Sup.**
6 mala & adultera signū quærit: & signū **12. c.**
7 nō dabitur ei, nisi signum Ionæ pro- **39.**
8 phetæ. Et relictis illis, abiit. "Et cum **10. a.**
9 venissent discipuli eius trans fretum, **2. a. 1.**
10 oblitī sunt panes accipere. "Qui dixit **17.**
11 illis: Intuemini, & cauetē à fermento **Mar.**
12 Phariseorum, & Sadduceorum. "At illi **8. b. 15**
13 cogitabant intra se dicentes: Quia pa- **Luc.**
14 nes non accepimus. "Sciens autem **12. a. 1**
15 Iesus, dixit: Quid cogitatis intra vos **12. a. 1**
16 modicæ fidei, quia panes non habetis?
17 "Nondum intelligitis, neq; recordamini.
18 Ni || quinque panum in quinque millia
19 hominum, & quot copinos lumpulit?
20 neque || septem panum in quatuor
21 millia hominum, & quot sportas lum-
22 pulit? "Quare nō intelligitis, quia
23 nō de pane dixi vobis: Cauetē à fer-
24 mento Phariseorum, & Sadduceorum?
25 "Tunc intellexerunt, quia nō dixerit

P. cauca

caucendum à fermento panum, sed à doctrina Phariseorum, & Sadduceorum.
 [[*Mar.*]] Venit autē Iesus in partes Cæsareæ 13
 8. c. 27 Philippi : & interrogabat discipulos
Luc. 9 suos, dicens : Quem dicit homines esse
 b. 19. Filium hominis? || At illi dixerunt: Alij
 Marc. Ioannē Baptista, alij autem Eliam, alij
 8. c. 28 verò Ieremiam aut vnum ex prophetis.
 "Dicit illis Iesus: Vos autē quem me esse
 15 dicitis? Respondentes Simon Petrus dixit
 16 || *10a.* xit: || Tu es Christus, filius Dei viui.
 6. g. 70 Respondens autē Iesus, dixit ei: Beatus 17
 es Simon Bar-Iona: quia caro & sanguis
 non revelavit tibi, sed pater meus, qui
 || *10a.* in cælis est. || Et ego dico tibi, quia tu es 18
 1. f. 42 Petrus, & super hanc petram ædificabo
 ecclesiā meā: & portæ inferi nō præua-
 || *1/a.* lebūt adversus eā. || Et tibi dabo claves 19
 22. f. regni cælorū. || Et quodcumq; ligaveris
 22. super terram erit ligatum & in cælis: &
 || *10a.* quodcumq; solueris super terram, erit
 20. f. solutum & in cælis. "Tunc præcepit disci-
 23. pulis suis, ut nemini dicerent quia ipse
 esset Iesus Christus. "Exinde cepit Iesus
 ostendere discipulis suis, quia oportet
 eum ire Ierosolymā, & multa pati à
 senioribus, & scribis, & principibus sacer-
 dotū, & occidi, & tertio die resurgere.
 "Et assumens eū Petrus cepit incre-
 22 pare illū, dicens: Absit à te, Dñe: nō erit
 tibi hoc. "Qui conversus dixit Petro: 23
 || *Mar.* || Vade post me satana: scandalū es mihi:
 8. d. 33 quia non sapis ea, quæ Dei sunt, sed ea
 quæ hominū. "Tunc Iesus dixit disci-
 || *Sup.* pulis suis: || Si quis vult post me venire,
 10. d. abneget semetipsum, & tollat crucem
 38. suā, & sequatur me. || Qui enim volue-
Luc. 9 rit animā suā salvā facere perdet eā:
 c. 23. qui autē perdidit animā suā propter
 24. f. me, inveniet eam. "Quid enim prodest
 27. homini, si mundū vniuersum lucretur,
Luc. animæ verò suæ detrimentum patiatur?
 27. g. Aut quā dabit homi commutationem
 33. pro anima sua? "Filius enim hominis
Ioan. venturus est in gloria Patris sui cum
 12. d. angelis suis: & tunc reddet vnicuique
 25. secundum opera eius. "Amē dico vobis,
 || *Act.* sunt quidam de hic stantibus, qui non
 17. g. gustabunt mortem, donec videant Fi-
 31. lium hominis venientem in regno suo.
 2. a. 6 CAPVT XVII.

[[*Mar.*]] Christi in monte transfiguratio, quam
 8. d. 39 iubet discipulos silentio servare, donec
Luc. 9 à mortuis resurgat: Eliam dicit ven-
 6. 7. turum, imo iam venisse, sed cognitum
 non fuisse, nempe Ioannem Baptistam:
 paterum lunaticum curat, quem discipu-
 li ob medicam fidem curare non potue-
 rant; ostendunt quanta sint virtutis,
 fides similis grano sinapis, ieiunium, &
 oratio: passionem suam prædicat: pro se
 quoque & Petro didrachma soluit, in-
 venio in ore piscis steterat.

[[*Mar.*]] Et post dies sex assumit Iesus Pe-
 9. a. 1. trum & Iacobum & Ioannem fra-

trum eum, & ducit illos in montem ex-
 2. celsum scorsum, & transfiguratus est 9. d.
 ante eos. Et resplenduit facies eius sicut
 sol: vestimenta autem eius facta sunt
 3. alba sicut nix. "Et ecce apparuerunt
 illis Moyses, & Elias cum eo loquentes.
 4. Respondentes autem Petrus dixit ad
 Iesum: Dñe, bonum est nos hic esse: si
 vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi
 5. vnum, Moysi vnum, & Eliæ vnum. "Ad-
 huc eo loquente, ecce nubes lucida
 obumbravit eos. || Et ecce vox de nu- || *Sup.*
 b. dicens: Hic est Filius meus dilectus, 3. d. 17
 in quo mihi bene complacui: ipsum au- 2. Per.
 6. dite. "Et audientes discipuli ceciderunt 1. d. 17
 7. in faciem suam, & timerunt valde. "Et
 accessit Iesus, & tetigit eos: dixitq; eis:
 8. Surgite, & nolite timere. "Levantes au-
 tem oculos suos, neminē viderunt, nisi
 9. solū Iesum. "Et descendentibus illis de
 monte, præcepit eis Iesus, dicens: Ne-
 10. mini dixeritis visionem, donec Filius
 hominis à mortuis resurgat. "Et inter-
 10. rogaverunt eum discipuli, dicentes:
 || Quid ergo scribæ dicunt quod Eliam
 oporteat primū venire: Et ille respondit,
 11. d. ait eis: "Eliās quidem venturus est, Mala.
 12. & restituet omnia: "dico autem vobis, 4. b. 5.
 || quia Elias iam venit, & nō cognoue- 8. Sup.
 runt eum, || sed fecerunt in eo quæcum- 11. b.
 14. que voluerunt. Sic & Filius hominis
 13. passurus est ab eis. "Tunc intellexerunt
 discipuli, quia de Ioanne Baptista di- 14. a.
 14. xisset eis. "Et cum venisset ad turbam,
 accessit ad eum homo genibus prouo- 14. Mar.
 lutus ante eum, dicens: Dñe miserere 9. c. 16
 filio meo, quia lunaticus est, & male 9. c. 9
 patitur: nam sæpe cadit in ignē, & cre- 6. 38.
 15. brō in aquam, & obulit eum discipu-
 lis tuis, & non potuerunt curare eum.
 16. Respondens autem Iesus, ait: O gene-
 ratio incredula, & perversa, quousque
 ero vobiscum? vsquequō patiar vos? Af-
 17. ferte huc illum ad me. "Et increpavit
 Cillum Iesus, & exiit ab eo dæmonius,
 18. & curatus est puer ex illa hora. "Tunc ac-
 cesserunt discipuli ad Iesum secretō, &
 dixerunt: Quare nos non potuimus
 19. eiicere illum? Dixit illis Iesus: propter
 incredulitatem vestram. || Amen quippe || *Luc.*
 dico vobis, si habueritis fidem, sicut 17. b. 6
 granum sinapis, dicetis monti huius:
 Transi hinc illuc: & transibit, & nihil
 20. impossibile erit vobis. "Hoc autem ge-
 nus non eiicitur nisi per orationem, &
 21. ieiunium. "Conversantibus autem eis
 in Galilæa, dixit illis Iesus: || Filius
 hominis tradendus est in manus hominū: || *Inf.*
 22. & occidetur eum, & tertio die resur- 20. b.
 23. get. Et contristati sunt vehementer. "Et || *Mar.*
 cum venissent Capharnaū, accesserunt 9. c. 30
 qui didrachma accipiebant ad Petrum *Luc.* 9
 & dixerunt ei: Magister vester non sol. f. 44.
 24. uit didrachmā? Ait: Etiam. Et cum in-
 trasset in domum, prænuntiavit eum Iesus,
 dicens:

dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum vel cēsum? à filiis suis: an ab alienis? Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filij? vt autē non scandalizemus eos: vade ad mare, & mitte hamum: & cum piscem, qui primus ascenderit: tolle, & aperto ore eius, inuenies statrem: illum fumens, dā eis pro me, & te.

¶ C A P. XVIII.

Proposito parvulo docet quismā maior sit in regno calorum, & quā sit a pusillorum scandalo cauendum: quomodo frater in nos peccans debeat corripi, & ecclesiam non audiens pro ethnico haberi, peccitare ligandi atque solvendi discipulis tradita: docet etiam quā sit apud Deum efficax duorum peritio sibi consensuum, & quorū fratri in nos peccanti sit ignoscendum, accommodata ad hoc parabola de rege rationem cum seruis inuenit.

Mar. **I**n illa hora accesserūt discipuli ad Iesum, dicentes: Quis putas, maior est in regno calorum? ¶ Et aduocans Iesus parvulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, nisi cōuerſi fueritis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnū calorum. ¶ Quicumq; ergo humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est maior in regno calorum. ¶ Et qui suscepit vnum parvulum talem in nomine meo, me suscipit. ¶ Qui autē scandalizaverit vnum de pusillis istis, qui in luc. me credunt, expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Vt mundo sit scandalis. Necessē est enim vt veniant scandala: verumtamen vltimū hominī illi, per quem scandalum venit. ¶ Si autē manus tua, vel pes tuus scandalizat te: abscide eum, & proice abs te: bonū tibi est ad vitā ingredi debilem, vel claudū, quā duas manus, vel duos pedes habentem mitti in ignem æternū. ¶ Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum, & proice abs te: bonū tibi est cum vno oculo in vitam intrare, quā duos oculos habentem mitti in gehennā ignis. ¶ Videte ne contemnatīs vnum ex his pusillis: dico enim vobis, quia angeli eorū in calis semper vident faciem patris mei, qui in calis est. ¶ Venit enim Filius hominis saluare quod perierat. ¶ Quid vobis videtur? si fuerint alicui centum oues, & errauerit vna ex eis: nōne relinquit novaginta novē in montibus, & vadit querere eā quæ erravit? & si contigerit vt inueniat eam: Amen dico vobis, quia gaudet super eam magis quā super novaginta novē, quæ non erraverūt. Sic non est voluntas ante Patrem vestrū, qui in calis est, vt pereat vnus de pusillis istis. ¶ Si autem peccaverit in te frater tuus, vade, & corripe eū inter te & ipsū

solum: si te audierit, lucratus eris fratrem. ¶ Si autem te non audierit, adhibe duos, & si adhuc vnum, vel duos, ¶ vt in ore duorum vel trium testium stet omne verbum. ¶ Quod si non audierit eos: cōtra ecclesiam; si autem ecclesia non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus. ¶ Amen. ¶ Dico vobis, quæcūq; alligaveritis super terrā, erit ligata & in calo: & quæcūq; solveritis super terrā, erunt soluta & in calo. ¶ Iterum dico vobis, quia si duo, ex vobis consenserint super terram, de omni re quæcumq; petieritis, fiet illis. ¶ Cum autem fueritis in calis: vbi enim 5, 6, 7, sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorū. ¶ Tunc cedens Petrus ad eum, dixit: Dñe quomodo peccabit in me frater meus, & dimittis eum septies? ¶ Dicit illi Iesus: Non dico tibi vltiq; septies, sed usque septuagies septies. Ideo assimilatur ei regnū calorum hominī regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. ¶ Et cum cepisset rationem ponere, oblatum est ei vnus, qui debebat ei decem millia talenta. ¶ Cum autem non haberet unde redderet, iussit eū dominus eius venundari, & uxorem eius, & filios, & omnia quæ habebat, & reddi. ¶ Prociðes autem Dñe servus ille, orabatur eum, dicens: Patientiā habe in me, & omnia reddam tibi. ¶ Misertus autem dominus servi illius, dimisit eum, & debitū dimisit ei. ¶ Egressus autem servus ille, inuenit vnum de consensu suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabat eum, dicens: Redde quod debes. ¶ Et procidens servus eius, rogabat eū, dicens: Patientiā habe in me, & omnia reddam tibi. ¶ Ille autem noluit: sed abiit, & misit eum in carcerem, donec redderet debitum. ¶ Videntes autem consensui eius quæ fiebant, contristati sunt valde: & venerunt, & narraverunt dño suo omnia quæ facta fuerant. ¶ Tunc vocavit illum dominus suus, & ait illi: Serue nequam, omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me, nōne ergo oportuit & te mihi conferui tui, sicut & ego tui miseris sum? ¶ Et iratus dominus eius tradidit eum tortoribus, quoadusq; redderet vniuersum debitū. ¶ Sic & Pater meus cælestis faciet vobis, si non remiseritis vniuersis fratri suo de cordibus vestris.

¶ C A P. XIX.

*Marrimonium docet ex sua institutio-
ne esse indissolubile, nec uxorem extra
causam fornicationis posse dimitti: in-
ter varios eunuchos laudat illos qui se
castraverunt propter regnum calorum:
parvulis manus imponit: adulescenti
qui omnia se servasse præcepta dicebat,
audito Christi consilio de omnibus ven-
dendis abiit iūstis: difficiē ergo as-
serit diuitem intrare regnum calorum*

P. 2. rnm

rum, & quid illis pramū sit qui omnibus reliquit ipsum sequuntur.

ET factum est, cum consummasset Iesus sermones istos, migravit à Galilea

|| Mar. 12. & || venit in fines Iudææ trans Iordanem, & secuta sunt cum turbæ multæ

|| Mar. 12. & curavit eos ibi. || Et accesserunt 3
10. a. 2 ad eum Pharisæi tentantes eum, & discipuli Gen. centes: si licet homini dimittere uxorem

1. d. 27 suā, quacunque ex causa? Qui respondit 4
Gen. deus, ait eis: Non legistis, quia? qui fecit

2. d. hominē ab initio, masculum & feminā 24.
fecit eos? & dixit: Propter hoc dimitte

Ephe. t et homo patrem, & matrem, & adhæret 5.
3. 31 rebit uxori suæ, & erunt duo in carne

Cor. 6. vna. Itaque iam non sunt duo, sed vna 6
d. 16. caro. Quod ergo Deus coniunxit, homo

|| Deus non separet. Dicunt illi: || Quid ergo 7
24. a. 1 Moyse mandavit dare libellum repudiij, & dimittere? Ait illis: Quoniam 8

Moyse ad duritiā cordis vestri permisit vobis dimittere uxores vestras: ab initio autem non fuit sic. || Dico autē 9

|| Sup. vobis, quia quicunque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem, & aliam duxerit mæchatur: & qui dimissam duxerit, mæchatur. || Dicit ei discipulus 10

Luc. eius: Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere. || Qui dixit illis, 11

18. Non oēs capiunt verbum istud, sed qui 1. Cor. bus datum est. || Sunt enim eunuchi, qui 7. b. 10

de matris utero sic nati sūt, & sūt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus: & sunt eunuchi, qui se ipsos castraverunt propter regnū cælorum. || Qui potest capere, capiat. Tunc oblatis sunt ei paruuli, 13

|| Mar. 10. b. ut manus eis imponeret, & oraret. Discipuli autē in reprobant eos. Iesus verò 14

18. c. ait eis: || Sinite paruulos, & nolite eos prohibere ad me venire: talis est enim regnum cælorum. Et cum imposuisset 15

|| Sup. eis manus, abiit inde. || Et ecce vnus 16
18. a. 3 accedens: ait illi: Magister bone, quid boni faciam vt habeam vitam æternam?

|| Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? vnus est bonus, Deus: Si autē vis ad vitā ingredi, serua mādata. Dicit illi, 18

|| Mar. 10. b. Quæ? Iesus autē dixit || Non homicidiū C. 17. facies: Non adulterabis: Non facies furti: Non falsum testimoniū dices: || Ho-

18. a. 3 19. nora patrem tuum, & matrē tuā: & diliges proximum tuum sicut teipsum. Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodi-

Exod. ni à iuuentute mea, quid adhuc mihi deest? Ait illi Iesus: Si vis perfectus esse

13. vade, & vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurū in cælo: & veni, sequere me. Cum audisset autem adolescens verbum, abiit tristis: erat enim habes multas possessiones. Iesus autē dixit discipulis suis: Amē dico vobis, quia diues difficillē intrabit in regnū cælorum. Et iterū dico vobis: Facilis est camelū per foramen acustre transire, quā diuitē intrare in regnū cælōrum

25. Audietis autē his discipuli mirabantur de valde, dicentes: Quis ergo poterit saluus esse? Aspiciebat autem Iesus, dixit illis:

16. Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia possibilia sunt.

27. Tunc respondens Petrus, dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis? Iesus autē dixit illis: Amē dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël.

28. Et omnis qui reliquerit domū, vel fratres, aut sorores, aut patrē, aut matrē, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomē meū, centuplum accipiet, & vitā æternā possidebit. || Multi autem erunt || Infr.

29. primi nouissimi, & nouissimi primi. 20. b. 16.

C A P. X X.

Parabolam proponit de operariis in vineam conductis, quorum vltimis idem datur denarius cum primis: Iesu discipulis passionem ac resurrectionem suam Luc. pradicat: & occasione ambitionis filiorū Zebedæi docet discipulos, quod non possint ostensione domini, sed officio ministerij debeant esse maiores: egrediens verò Iericho duos cæcos illuminat.

1. Inuile est regnum cælorum homini a patrifamilias, qui exiti primo mane conducere operarios in vineam suam.

2. Conuentione autem facta tum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam. Et ingressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos, & dixit illis: Ite & vos in vineam meam, & quod iustum fuerit dabo vobis, illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam, & nonam horam, & fecit similiter. Circa vndecimam verò exiit, & inuenit alios stantes, & dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in vineam meam.

3. Cum sero autem factum esset, dicit Dñs vineæ procuratori suo: Voca operarios, & redde illis mercedem, incipiens à nouissimis vsque ad primos. Cum venissent ergo qui circa vndecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. Venientes autem & primis, arbitrati sunt quod plus essent accepturi: acceperunt autem & ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurabant aduersus pretresfamilias, dicentes: Hi nouissimi vna hora fecerunt & pares illis nobis fecisti, qui portauimus pondus diei, & æstus. At ille respondens vni eorum, dixit: Amice non facio tibi iniuriam: nōne ex denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est, & vade, volo autem & huic nouissimo dare sicut & tibi. Aut non licet mihi quod volo, facere? an oculus tuus nequam est, quia ergo

[[*Sup.* ego bonus sum?"] Sic erunt nouissimi 16
 19. d. primi, & primi nouissimi: multi enim
 30. sunt vocati, pauci verò electi. "Et ascen- 17
 Marc. dens Iesus Ierofolymam, assumpsit duo-
 10. e. decim discipulos secretò, & ait illis:
 31. "Ecce ascendimus Ierofolymā, & filius 19
 Luc. hominis tradetur principibus sacerdo- C
 13. tibus, & Scribis, & cōdēnabunt eum mor- 20
 f. 30. te," & tradent eum Gentibus ad illudē-
 dum, & flagellandum, & crucigendum,
 10. d. & tertia die resurget. "]] Tunc accēdit 21
 32. ad eum mater filiorum Zebedei cum fi-
 Luc. liis suis adorās & petens aliquid ab eo.
 18. f. "Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi: Dic vt 22
 31. sedēant hi duo filij mei, vnus ad dexte-
 [[*Mar.* rā tuā, & vnus ad sinistrā in regno tuo.
 10. e. "Respondens autē Iesus, dixit: Nescitis 23
 35. quid petatis. Potestis bibere calicē, quē
 ego bibiturus sum? Dicent ei: Possumus.
 "Ait illis: Calicem quidem meum bibe- 24
 tis: sedere autem ad dexteram meā, vel
 sinistrā, nō est meū dare vobis, sed
 [[*Mar.* quibus paratū est a Patre meo. "]] Et audiēs 25
 10. f. res decē, indignati sunt de duobus fra-
 41. tribus. "]] Iesus autem vocauit eos ad se, 26
 [[*Luc.* & ait: Scitis quia principes gentiū do- 27
 22. c. minantur eorum, & qui maiores sunt po-
 35. tēstatem exercent in eos. Non ita erit
 inter vos: sed quicumq; voluerit inter
 vos maior fieri, sit vester minister: " & 28
 qui voluerit inter vos primus esse, erit
 vester seruus, "]] sicut filius hominis nō
 venit ministrari, sed ministrare, & dare
 animā suā redēptionē pro multis. "]] 29
 [[*Phil.* 2. a. 7. Et egredientibus illis ab Iericho, secuta 30
 10. g. est eum turba multa. "]] & ecce duo cæci 3
 46. sedentes secus viā audierunt, quia Iesus
 Luc. transiit: & clamauerūt dicentes: Dñe,
 18. f. miserere nostri, fili David. Turba autē 31
 35. increpabat eos vt tacerent. At illi magis
 clamabānt dicentes: Dñe, miserere
 nostri, fili David. Et stetit Iesus & voca- 32
 uit eos, & ait: Quid vultis vt faciam
 vobis? Dicunt illi: Dñe, vt aperiantur 33
 oculi nostri. "]] Misertus autem eorum 34
 Iesus, tetigit oculos eorum. Et confe-
 ssim viderunt, & secuti sunt eum.

C A P. XXI.

Iesus super asinam Ierusalē cum quā-
 pho ingressus, negotiariorum de templo eii-
 cit, & Iherosolymis de triumpho indignan-
 ribus respondet: discipulis autem de
 ficulnea Christi verbo arefacta mirāti-
 bus, declarat fidei efficaciam in interroga-
 tionem de sua potestate rerundis, qua-
 stione de iohannis baptismo: & ex para-
 bolis de homine duos filios habente, & de
 parrefamilias, cuius vinitorum post alios
 seruos, etiam filium vinea heredem oc-
 cidunt, predicat regnum Dei a lu-
 [[*Mar.* dai ad Genes transferendum.

11. a. 1. E T cum appropinquassent Ierofoly- 1
 Luc. mis, & venissent Bethphage ad Mon- 19.
 19. c. tem oliuē: tunc Iesus misit duos dis-
 29. cipulos, & dicens eis: Ite in castellum, &

quod cōtra vos est, & statim inuenietis
 asinam alligatū, & pullum cum ea: 3
 3 soluite, & adducite mihi: & si quis vo-
 bis aliquid dixerit, dicite quia Dñs his
 opus habet: & confestim dimittet eos. 4
 "Hoc autem totum factum est, vt adim-
 pleretur quod dictum est per Prophē- 5
 tam dicentem: "]] Dicite filij Sion: Ecce 1
 rex tuus venit tibi mānūctus, sedens su- 6. 1. d.
 per asinam, & pullum filium iugaliū. 12.
 6. "Euntes autem discipuli fecerunt sicut Zach.
 7. praecepit illis Iesus. "]] Et adduxerunt asi- 9. b. 9.
 nam, & pullū: & imposuerunt super eos loan-
 vestimenta sua, & eum desuper sedere 12. c.
 8. fecerunt. "Plurima autem turba laetaue- 15.
 runt vestimenta sua in viā: alij autem
 cādebat ramos de arboribus, & sterne- 9
 bant in viā: "]] turba autē, quae praece-
 debant, & quae sequebantur, clamabāt, di-
 cētes: Hosanna filio David: benedictus, [[*Psal.*
 qui venit in nomine Dñi: hosanna in 117. d.
 10. altissimis. "]] Et cum intrasset Ierofoly- 26.
 11. mam, commota est vniuersa ciuitas, di- Marc.
 cens: Quis est hic? "Populi autem di- 11. b.
 cebant: Hic est Iesus propheta a Naza- 12
 reth Galilae. "]] Et intrauit Iesus in tē- Luc.
 plum Dei, & eiciebat omnes vendē- 19. f.
 tes, & emētes in templo: & mensas nu- 3.
 mulariorum, & cathedras venditorū. 10. a.
 13. columbas euerit: & dicit eis: Scriptum ē. c. 4.
 est: Domus mea domus orationis vo- 1
 14. cabitur: vos autē fecistis illam speluncā. 6. e. 7
 15. Ieronimus: "Et acceperunt ad eū cæci, & Ier. 7.
 claudi in templo: & sanauit eos. "Vide- b. 11.
 16. tes autē principes sacerdotū, & Scribæ Luc. 19
 mirabilia quae fecit, & pueros clamātes 4. 46.
 in tēplo, & dicentes: Hosanna filio Da-
 uid: indignati sunt: & dixerunt ei: Audi-
 17. quid isti dicūt: Iesus autē dixit eis:
 Vtique numquam legistis: "]] Quia ex ore 1
 18. infantium, & lactentium perfectissi laudem. 8. b. 3.
 19. "]] Et relictis illis, abiit foras extra ciui-
 20. tatem in Bethaniam: ibiq; mansit. "Ma-
 21. ne autem reuertens in ciuitatē, esurit. 1
 22. "]] Et videns fici arborem vnam secus 1
 23. viam, venit ad eam: & nihil inuenit in 11. b.
 ea nisi folia tantum, & ait illi. Numquā 13.
 24. ex te fructus nascatur in tempore num.
 25. Et arefacta est continuō ficulnea. "]] Et [[*Mar.*
 26. vidētes discipuli, mirati sunt dicentes: 11. c.
 27. Quomodo continuō aruit? "]] Respon- 20.
 dens autem Iesus, ait eis: Amen dico
 vobis, si habueritis fidem, & non hēti-
 28. taueritis, non solum de ficulnea facie-
 29. tis, sed & si monti huic dixeritis, Tolle,
 & iacta te in mare, fiet. "]] Et omnia quae 1
 30. cumq; petieritis in oratione credentes, 7. b. 7.
 31. accipietis. "]] Et cum venisset in tem- 1
 32. plum, accesserunt ad eum docētes, 11. c.
 33. principes sacerdotū, & seniores populi, 24.
 34. dicentes: "]] In qua potestate hæc facis? 1. 10. a.
 35. Et quis tibi dedit hanc potestatem? Res- 3. d. 22
 pondens Iesus dixit eis: Interrogabo Luc.
 vos & ego vnus sermonem: quem si di- 20. a. 2
 xeritis mihi, & ego vobis dicam in qua

potestate hæc facio. * Baptismus Ioannis
vnde erit? & cælo, an ex hominibus? At
illi cogitabant inter sedicentes. * Si di-
xerimus, cælo, dicit nobis: Quare ergo
nō credidistis illi? Si autem dixerimus,

|| *Sup.* ex hominibus, timemus turbā: || oēs enim

14. 4. 5. habebāt Ioannem sicut prophetam. * Et

respondentes Iesus, dixerunt: Nescimus,

ait illis & ipse. Nec ego dico vobis in

qua potestate hæc facio. * Quid autē vo-

bis videtur? Homo quidā habebat duos

filios, & accessit ad primum, dixit Filii,

vade hodie, operare in vinea mea. * Ille

autem respondens, ait: Nolo. Postea au-

tem, pœnitentia moris, abiit. * Accedens

autem ad alterum, dixit similiter. At ille

respondens, ait: Eo, dñe, & nō iui, * quis

ex duobus fecit voluntatē patris? Dicūt

ei: Primus. Dicit illis Iesus: Amen dico

vobis, quia publicani, & meretrices præ-

cedent vos in regnum Dei. * Venit enim

ad vos Ioannes in via iustitiæ, & nō credi-

distis ei: publicani autē, & meretrices

crediderunt ei: vos autem viuentes nec

pœnitentiam habuistis postea, vt crede-

retis ei. * Aliam parabolā audite: || Homo

erat pater familias, qui plantavit vineā,

& septem circumdedit eis, & fodit in ea

torcular, ædificauit turrim, & locauit

eam agricolis, & peregrē profectus est.

* Cū autem tempus fructuum appropin-

quasset, misit seruos suos ad agricolas,

vt acciperent fructus eius. * Et agricola-

colæ, apprehensis seruis eius, aliū ceciderunt,

aliū occiderunt, aliū verō lapidauerunt.

* Iterū misit alios seruos plures

prioribus, & fecerunt illis similiter.

* Nouissimē autem misit ad eos filium

suum, dicens: Verebuntur filium meum.

* Agricola autē videntes filium, dixerunt

intra se: || Hic est heres, venite, occida-

mus eum, & habebimus hereditatē eius.

* Et apprehensum eum ceciderunt extra

vineā, & occiderunt. * Cū ergo venerit

dñs vineæ, quid faciet agricolis illis?

* Aiunt illi: Malos malē perdet, & vineā

suā locabit aliis agricolis, qui reddant

ei fructum temporibus suis. * Dicit illis

Iesus: Numquam legis in Scripturis:

|| Lapidem quem reprobauerunt ædifi-

cantes, hic factus est in caput anguli?

|| Dñs scit, & est istud, & est mirabile in

oculis nostris: * Ideo dico vobis, quia

22. ædificabitur a vobis regnū Dei, & dabitur

genti facienti fructus eius. * Et qui ceci-

4. b. 11. Rom. derit suū lapidem istum, cōstringetur:

9. 8. 3. super quē verō ceciderit, conteret eum.

1. Per. * Et cum audissent principes sacerdo-

2. b. 7. tū & Pharisæi parabolas eius, cognoue-

46. runt quod de ipsis diceret. * Et quæren-

tes eum teneret, timerunt turbas: quon-

iam sicut prophetam eum habebant.

C A P. X X I I.

Parabola de rege qui fecit nuptias
filio suo, in quibus discumbens absque

veste nuptiali in tenebris eiecitur super-
iores: tenetur Iesus a Pharisæis, &
cenfū dando Cæsari, & a Sadduceis
per resurrectionē, quorum redarguit
nesciam, mortuorum euincens, resur-
rectionem: rursumque a legistis
tenetur super legi maximo mandaro
vicissim quoque interrogat Pharisæos,
cuius filius sit Christus.

1. T respondens Iesus, dixit iterum in

2. parabolis eis, dicens: || Simile factum || *Iue.*

A est regnū calorū homini regi, qui fecit 14. d.

3. nuptias filio suo. * Et misit seruos suos 16.

4. vocare inuitatos ad nuptias, & nolebāt. *Apoc.*

5. venire. Iterum misit alios seruos, dicens 19. b.

6. Dicite inuitatis: Ecce prandii meū pa-

7. raui, tauri mei, & altilia occisa sunt, &

8. omnia parata: venite ad nuptias. * Illi

9. autē neglexerūt: & abierūt, alius in vil-

10. lā suā, alius verō ad negotiationē suam.

11. 6. reliqui verō tenuerunt seruos eius, &

12. 7. contumeliis affectos occiderūt. Rex autē

13. cū audisset, iratus est: & milis exer-

14. citibus suis, perdidit homicidas illos, &

15. 8. ciuitatem illorum succendit. * Tunc ait

16. seruis suis: Nuptiæ quidē paratæ sunt,

17. sed qui inuitati erant, nō fuerunt digni.

18. 10. ite ergo ad exitus viarū, & quocumq;

19. Binueneritis, vocate ad nuptias. * Et egre-

20. ssi serui eius in vias, congregauerūt oēs,

21. quos inuenerunt, malos & bonos: & im-

22. pletæ sunt nuptiæ discumbentium. In-

23. travit autē rex, vt videret discumbentes,

24. & vidit ibi hominem non vestitum ve-

25. ste nuptiali. * Et ait illi: Amice, quomo-

26. do hic intraisti non habens vestem nu-

27. ptialē? At ille obmutuit. * Tunc dixit

28. rex ministris: || Ligatis manibus & pedi-

29. bus eius, mittite eum in tenebras exte-

30. 8. b. 12. riores: ibi erit fletus, & stridor dentium. 13. f.

31. 14. Multi enim sunt vocati, pauci verō 42.

32. 15. electi. || Tunc abeuntēs Pharisæi, con-

33. 16. siliū inierunt vt caperent eum in ser-

34. 20. mone. * Et mittunt ei discipulos suos

35. cum Herodianis, dicentes: Magister, si-

36. scimus quia verax es, & viā Dei in ve-

37. 17. ritate doces, & non est tibi cura de ali-

38. 20. quonō enim respicis personam homi-

39. 17. nū: * dic ergo nobis quid tibi videtur, 20. d.

40. 18. licet censum dare Cæsari: an nō? Co-

41. 19. gnita autem Iesus nequitia eorum, ait:

42. 20. Quid me tentatis hypocritæ? ostendite

43. 20. mihi numisma census. At illi obtrulerūt

44. 21. ei denarium. * Et ait illis Iesus: Cuius?

45. 21. Et imago hæc, & superscriptio: Dicunt 13. b. 7.

46. 21. ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Reddite ergo 12. b.

47. 21. quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt 25. b. 6.

48. 22. Dei, Deo. * Et audientes mirati sunt, & 11. Rom.

49. 23. relicto eo abierunt. In illo deo accessit 13. b. 7.

50. 24. Crunt ad eum Sadducei, qui dicunt, non 12. b.

51. 24. esse resurrectionē: & interrogauerūt 19.

52. 24. eum: * dicentes: Magister, Moyses dixit: 19.

53. 24. Si quis mortuus fuerit nō habēs filiū, 19.

54. 24. vt ducat frater eius uxore illius, & sus- 20. c.

55. 24. citet semen fratri suo. * Erant autem 28.

apud nos septē fratres : & primus, vxore defuncta est : & non habens semen, reliquit vxorem suam fratri suo. * Similiter secundus, & tertius vique ad septimū. * Nouissimē autem omnium & mulier defuncta est. * In resurrectione ergo cuius erit de septem vxor : omnes enim habuerunt eam. * Respondens autē Iesus, ait illis : Erratis, nescientes Scripturas, neque virtutē Dei. * In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur : sed erit sicut angelus Dei in cælo. De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est à Deo dicente vobis : || Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob : Nō est Deus mortuorum. sed viuētium. * Et audientes turbati mirabatur in doctrina eius. * Pharisei autē audiētes, quod silentiū imposuisset Sadduceis, cōueniunt in vniū. * & interrogauit eum vnus ex eis legis doctor tentans eum : * Magister, quod est mandatum magnū in Lege ? Ait illi Iesus : || Diliges Dñm Deum tuū ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mēte tua. * Hoc est maximū, & primum mādatum. * Secundum autem simile est huic : || Diliges proximiū tuū, sicut teipsum. * In his duobus mādatis vniuersa lex pēdet, & propheta. * Congregati autē Pharisei, interrogauit eos Iesus, dicens : Quid vobis videtur de Christo ? cuius filius est ? Dicunt ei : David. * Ait illis : || Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dñm. * Psal. dicens : * || Dixit Dñs Dño meo : sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum ? * Si ergo David vocat eum Dñm quomodo filius eius est ? * Et nemo poterat ei respondere verbū ; neque ausus fuit quicquid illa die eum ampliū interrogare.

C A P. X X I I I.

Scribis & Phariseis super cathedram Moysi sedentibus precipit Iesus obedire, ipsorum autem opera non imitari, retergens ipsorum hypocrisim & ambitionem, discipulis verō contrariam docens humilitatē : deinde multis flexis vellis ob hypocrisim ac reliquis suis iniquitates interminatur, prædicans eos patrum suorum mensuram in iustorum persecutionibus impleturos, ac Ierusalem deserendam.

Tunc Iesus locutus est ad turbas, & ad discipulos suos, dicens : Super cathedram Moysi sederunt || Scribæ, & Pharisei. * Omnia ergo quæcumque dixerint vobis, seruare, & facite : secundum opera verō eorum nolite facere : dicunt enim, & non faciunt. * || Alligant enim onera grauia, & importabilia, & imponunt in humeros hominum : digito autem suo nolunt ea mouere. * Omnia verō opera sua faciunt vt videantur ab hominibus : || dilatant enim phylacteria sua, & magnificant fimbrias. * Amant autem &

primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro, & vocari ab hominibus. * Rabbi. * || Vos autē nolite vocari Rabbi : vnus est enim Magister vester, omnes autem vos fratres estis. * || Et patrem nolite vocare vobis super terrā : vnus est enim Pater vester, qui in cœlis est. * Nec vocemini magistri : quia Magister vester vnus est, Christus. * Qui maior est vester vult minister vester. * || Qui autem se exaltat, humiliabitur : & qui se humiliauerit, exaltabitur. * Vt autem vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ quia clauditis regnum cœlorum ante homines : vos enim non intratis, nec introeitis finitis intrare. * Vt vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ : quia comeditis domos : viduarum orationes longas graues : propter hoc amplius accipietis iudicium. * Vt vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ : quia circūitis mare, & arida, vt faciatis vnū proselytū : & cum fuerit factus, facitis eū filiū gehennæ duplo quàm vos. * Vt vobis duces cæci, qui dicitis : Quicumque iurauerit per templum, nihil est : qui autem iurauerit in auro templi, debet. * Cæci & cæci : Quid enim maius est, aurum, an templum, quod sanctificat aurum ? * Et quicumque iurauerit in altari, nihil est : quicumque autem iurauerit in domo, quod est super illud, debet. * Cæci : Quid enim maius est, domum an altare, quod sanctificat domum ? * Qui ergo iurat in altari, iurat in eo, & in omnibus quæ super illud sunt : & quicumque iurauerit in templo, iurat in illo, & in eo qui habitat in ipso : & qui iurat in cælo, iurat in throno Dei, & in eo qui sedet super eum. * || Vt vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ : qui decimatis mentham, & anethum, & cyminū, & reliquistis quæ grauiora sunt legis, iudicium, & misericordiam, & fidem : hæc oportuit facere, & illa non omittre. * Duces cæci, excolantes culicem, camelū autem glutientes. * Vt vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ : quia mundatis quod deforis est calceis & paropsideis : intus autem pleni estis rapina, & immunditia. * Pharisee cæce, munda prius quod intus est calicis & paropsideis, vt fiat id, quod deforis est, mundum. * Vt vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ : quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ aforis parent hominibus speciosa, intus verō plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia : sic & vos aforis quidem parent hominibus iusti : intus autē pleni estis hypocrisu, & iniquitate. * Vt vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ, qui zdificatis sepulchra prophetarum, & ornatis monumenta iustorum : & dicitis : Si fuissēmus in diebus patrum nostrorum, non esse-

mus focij eorū in sanguine prophetarum: itaque testimonio estis vobismet-
 ipsis: quia filij estis eorū, qui prophetas
 occiderunt. Et vos implete mensuram
 patrum vestrorum. || Serpentes genimi-
 na viperarum quomodo fugietis a iudicio gehennae? Ideo ecce mitto ad
 vos prophetas, & sapientes, & Scribas,
 & ex illis occiditis: & crucifigitis, & ex
 eis flagellabitis in synagogis vestris, &
 persequemini de ciuitate in ciuitate:
 ut veniat super vos omnis sanguis iu-
 stus, qui effusus est super terram, a san-
 guine Abel iusti vsque ad sanguinem ||
 Zachariae, filij Barachiae, quem occidi-
 stis inter templum & altare. Amen dico
 vobis, hanc veniet omnia super ge-
 nerationem istam. || Ierusalem, Ierusa-
 lem, quae occidis prophetas, & lapidas
 eos, qui ad te missi sunt, quoties volui
 congregare filios tuos, quemadmodum
 gallina congregat pullos suos sub alas,
 & noluisti? Ecce relinquetur vobis do-
 mus vestra deserta. || Dico enim vobis,
 nō me videbitis amodo, donec dicatis:
 Benedictus, qui venit in nomine Dñi,
 C A P. X X I V.

*Traditio templi euerfionem, monetque
 caueant a venturo seductore, futura
 praeuocant bella ac persecutiones: sur-
 gent pseudochristi & pseudoprophetae:
 de aduentu filij hominis, praedicationibus
 signis in sole, luna & stellis: omnibus
 ignotum dicit Christus diem iudicii, &
 de fidelis ac malo sermo, propter quā do-
 cet semper esse vigilandum.*

ET egressus Iesus de templo, ibat. Et
 accesserunt discipuli eius, ut osten-
 derent ei edificationes templi. Ipse au-
 tem respondens dixit illis: Videtis hanc
 omnia? Amen dico vobis, || non relinque-
 tur hic lapis super lapidem, qui nō de-
 struatur. || Sedente autem eo super Mo-
 rem Oliueti, accesserunt ad eum discipu-
 li secretò, dicentes: Dic nobis, quando
 haec erunt? & quod signum aduentus tui
 & consummationis saeculi? Et respon-
 des Iesus, dixit eis: || Videre ne quis vos
 seducat: multi enim venient in nomi-
 ne meo dicentes: Ego sum Christus: &
 multos seducunt. || Audituri enim estis
 praes, & opinionibus praetorum. Videte
 ne turbemini, oportet enim hanc fieri
 sed nondum est finis. || conserget enim
 gens in gentem & regnum in regnum,
 & erunt pestilentiae & fames, & terrae
 motus per loca. haec autem omnia ini-
 tia sunt dolorum. || Tunc tradent vos
 in tribulationem, & occident vos: & eri-
 tis odio omnibus gentibus propter no-
 men meum. || Et tunc scandalizabuntur
 multi, & inuicem tradent, & odio ha-
 bebunt inuicem. || Et multi pseudopro-
 phetae surgent & seducunt multos. || Et
 quoniam abundauit iniquitas, refrige-

scet charitas multorum: qui autē per-
 seuerauerit vsque in finem, hic saluus
 erit. || Et praedicabitur hoc Euangelium
 regni in vniuerso orbe, in testimonium
 omnibus gentibus: & tunc veniet con-
 summatio. || Cum ergo videritis abomi-
 nationem desolationis, quae dicta est || Ma-
 || Daniele propheta stantem in loco san-
 ctissimo: qui legit intelligat: tunc qui in
 diebus istis sunt fugiant ad montes: & qui in
 tecto, non descendant tollere aliquid de
 domo sua: & qui in agro, non reuer-
 tatur tollere tunicā suā. Vt autē praed-
 gnantibus & nutriendis in illis diebus, 9 g.
 || Orate autem ut non fiat fuga vestra in
 hieme, vel sabbato: erit enim tunc tri-
 bulatio magna, qualis nō fuit ab initio
 mundi vsque modo, neque fiet. || Et nisi
 breuiati fuissent dies illi, non fieret salua
 omnis caro: sed propter electos breui-
 a buntur dies illi. || Tunc si quis vobis di-
 xerit: Ecce hic est Christus, aut illic: nō
 credite. || Surgent enim pseudochri-
 sti, & pseudoprophetae: & dabunt signa
 magna, & prodigia, ita ut in errore
 ducantur (si fieri potest) etiam electi. || Ecce
 praedixi vobis. || Si ergo dixerint vobis:
 Ecce in deserto est, nolite exire: ecce in
 penetralibus, nolite credere. || Si enim
 fulgur exit ab Oriente, & parit vsque in
 Occidentem: ita erit, & aduentus Filij ho-
 minis. || Vbi cumque fuerit corpus, illic
 congregabuntur & aquilae. || Statim autē
 post tribulationem dierū illorū Sol ob-
 scurabitur, & luna nō dabit lumen suū:
 & stellae cadent de caelo, & virtutes
 caeli. || Tunc motabuntur: & tunc parebit
 signū Filij hominis in caelo: & tunc pla-
 gent omnes tribus terrae: & videbitur Fi-
 lium hominis venientē in nubibus caeli.
 || Cum virtute multa, & maiestate. || Et mit-
 tet Angelos suos cum tuba, & voce ma-
 gna: & congregabunt electos eius a qua-
 tuor vētis, a summis calorum vsque ad
 terminos eorū. || Ab arbore autē sici di-
 scite parabolā: cū iam ramus eius tener
 fuerit & folia nascentis, quia propē est
 aestas: ita & vos cū videritis hanc om-
 nia, scitote quia propē est inianus. || Amen
 dico vobis, quia non praeteribit ista ge-
 neratio haec, donec omnia haec fiant.
 || Caelus & terra transibunt, verba autē
 mea non praeteribunt. || De die autē
 illa, & hora nemo scit, neque Angeli
 caeli, nisi solus Pater. || Sicut autē
 in diebus Noë, ita erit & aduentus Filij
 hominis: sicut enim erant in diebus
 ante diluuium comedentes & bibentes,
 nubentes & nupti tradentes, vsque ad
 diem, quo intrauit Noë in arcā, & nō
 cognouerunt donec venit diluuium,
 tulit omnes ista: erit & aduentus Filij
 hominis. || Tunc duo erunt in agro: vnus
 assumetur, & vnus relinquetur: dum
 molentes in mola: vna assumetur, & vna
 relin-

relinquetur. *Vigilate ergo, quia nesci-
tis qua hora Dñs uenerit venturus sit. Il-
lud autē scitote, quoniam si sciret pater-
familias qua hora fur venturus esset, vi-
gilaret utique & non sineret perferri do-
mum suam. Ideo & vos estote parati: quia
quia quia nescitis hora Filius hominis
uenturus est. Quis putas, est fidelis seruus,
& prudens, quem constituit Dñs suus
super familiam suam, ut det illis cibum

in tempore? * Beatus ille seruus, quem
cum uenerit Dñs eius, inuenit sic faci-
entem. Amen dico uobis, quoniam si super
omnia bona sua constituit eum. Si autē
dixerit malus seruus ille in corde suo:
Morā facit Dñs meus uenire: & coeperit
percutere conseruos suos, manducet autem
& bibat cum ebriosis: ueniet Dñs

serui illius in die, qua non sperat & ho-
ra, qua ignorat: & diuidet eum, partem
que eius ponet cum hypocritis. Illic
erit fletus, & stridor dentium.

C A P. XXXV.

Parabolas proponit de decem virgini-
bus ac talentis distribuit seruis: quorum
dominus peregre rediens singulos pra-
miat aut punit iuxta ipsorum merita:
extremum iudicium ponit ob oculos, &
causas pramiationis bonorum, ac puni-
tionis malorum.

Tunc simile erit regnum cœlorum
decem virginibus: quæ accipientes
lampades suas, exierunt obuiam sponso
& sponse. Quinque autem ex eis erant
fatue, & quinque prudentes: sed quin-
que fatue, acceptis lampadibus, non
sumpserunt oleum secum: prudentes
uero acceperunt oleum in uasis suis cum
lampadibus. Moram autem facientes
sponso, dormitauerunt omnes & dor-
mierunt. Media autē nocte clamor fa-
ctus est: Ecce sponsus uenit, exite obuiā
ei. Tunc surrexerunt omnes virginē
illæ, & ornauerunt lampades suas. Fatue
autem sapientibus dixerunt: Date nobis
de oleo uestro: quia lampades nostræ
extinguntur. Responderunt prudentes,
dicentes: Ne forte non sufficiat nobis
& uobis, ite potius ad uendentes, & emite
uobis. Dum autem irent emere, uenit
sponsus: & quæ paratæ erant, intrae-
runt cum eo ad nuptias: clausa est ia-
nuā. Nouissimē uero ueniunt & reliquæ
virginē, dicentes: Domine, Domine, aperi
nobis. At ille respondens ait: Amen dico
uobis, nescio uos. Vigilate itaque

Mar. 13. d. que, quia nescitis diem, neque horam.
13. Sicut enim homo peregrinatus profici-
14. ens, vocauit seruos suos, & tradidit
15. illis bona sua. Et uni dedit quinque
16. talenta, alij autem duo, alij uero unum,
unicuique secundum propriam uir-
tutem, & profectus est statim. Abiit
autem qui quinque talenta acceperat,
& operatus est in eis: & lucratus est alia

17. quinque. Similiter & qui duo accepe-
18. rat, lucratus est alia duo. Qui autem
unum acceperat, abiens fodit in terra,
19. & abscondit pecuniam dñi sui. Post
multum uero temporis uenit dñs ser-
uorum illorum, & posuit rationem cū
20. eis. Et accedens qui quinque talenta
acceperat, obtulit alia quinque talen-
ta, dicens: Dñe, quinque talenta tradi-
disti mihi, ecce alia quinque superlu-
cratus sum. Ait illi dñs eius: Euge ser-
ue bone, & fidelis, quia super pauca
fuisi fidelis, super multa te constituam,
intra in gaudium dñi tui. Accessit autem
21. & qui duo talenta acceperat: & ait:
Dñe, duo talenta tradidisti mihi, ecce
alia duo lucratus sum. Ait illi domi-
nus eius: Euge serue bone, & fidelis,
quia super pauca fuisi fidelis, super
multa te constituam, intra in gaudium
dñi tui. Accedens autem & qui unum
22. talentum acceperat, ait: Dñe, scio quia
homo durus es, metis ubi non semina-
sti, & congregas ubi non sparsisti: &
23. timens abij, & abscondi talentum tuum
in terra: ecce habes quod tuum est. Re-
spondens autem dñs eius, dixit ei: Ser-
ue male, & piger, sciebas quia meto ubi
non semino, & congrego ubi non spar-
24. si: oportuit ergo te committere pecu-
niam meam numulariis, & ueniens ego
recepissem utique quod meum est cum
25. usura. Tollite itaque ab eo talentum,
& date ei qui habet decē talenta. Om-
ni enim habenti dabitur, & abundabit:
ei autem qui non habet, & quod uide-
26. tur habere, auferetur ab eo. Et inuti-
lem seruum eiecit in tenebras exte-
riores: illic erit fletus, & stridor den-
27. tium. Cum autem uenerit Filius ho-
minis in maiestate sua, & omnes Ange-
li cum eo, tunc sedebit super sedem Ma-
iestatis suæ: & congregabuntur ante
eum omnes gentes, & separabit eos ab
innicem, sicut pastor segregat oues ab
hædis: & statuet oues quidē à dextris
28. suis, hædos autem à sinistris. Tunc di-
cet rex his, qui à dextris eius erūt: Ve-
nite benedicti Patri mei, possidete pa-
ratum uobis regnum à constitutione
mundi: Iesurui enim, & dedistis mihi
29. manducare: situi, & dedistis mihi bibe-
re: hospes erā, & collegistis me: nudus,
30. & cooperuistis me: infirmus, & visita-
stis me in carcere: eram, & uenistis ad
me. Tunc respondebunt ei iusti, di-
cētes: Dñe, quando te uidimus esur-
31. rientem, & pauperem te: sitientem, & de-
ditimus tibi potum: quando autem te
uidimus hospitem, & collegimus te, aut
nudum, & cooperuimus te? aut quan-
do te uidimus infirmum aut in carcere,
32. & uenimus ad te? Et respondens rex,
dicet illis: Amen dico uobis, quamdiu
fecistis vñ ex his fratribus meis mini-

Sup. 13.
b. 2.
Mar.
4. c. 25
Luc. 8.
c. 18.
19.
d. 26.

1sa. 58.
c. 7.
Ezec.
18. b.
17. d.
16.
Eccl. 7.
d. 39.

Pf. 6. mis, mihi fecistis. Tunc dicer & his, qui
b. 9. à sinistris erūt: Discedit à me maledi-
Sup. 7. ci in igne æterni, qui parat? est diabo-
d. 13. lo, & angelis eius. Esuriui enim, & non
Luc. 13 dedistis mihi māducare: sitiui, & nō de-
f. 27. distis mihi potū: hospes erā, & nō col-
 legistis me: nudus, & non cooperuistis
 me: infirmus, & in carcere, & non visita-
 stis me: Tunc respondebit ei & ipsi di-
 cētes Dñe, quando te vidimus esuriē-
 tem, aut sitientē, aut hospitē, aut nudū,
 aut infirmū, aut in carcere, & nō mini-
 strauimus tibi? Tunc respondebit illis,
Dan. 1 dicens: Amen dico vobis: Quādiu non
13. a. 2 fecistis vni de minoribus his, nec mihi
10a. 5. fecistis. * || Et ibunt hi in supplicium
c. 29. æternum: iusti autem in vitam æternā.

CAP V T XXVI.

Consultat principes sacerdotum de
 occidendo Iesū: qui vnguento pretioso à
 muliere perfunditur: marmuranibus
 discipulo, venditur à Iuda: de cuius
 proditorie discipulis in cæna loquitur,
 in qua panem in corpus suum, & vinum
 in sanguinem consecrata tradit disci-
 pulis: prædicat omnes scandalizandos,
 trinamque Petri negationem: & post
 trinam orationem capiet à Iudais:
 quorum vni Petrus abscidit auriculam:
 discipulis fugientibus coram Caipha à
 falsis testibus accusatus mortisque reus
 iudicatus, confusus, ac caditur, & ter
 à Iero negatur.

ET factum est: cum consummasset Ie-
 sus sermones hos omnes, dixit disci-
 pulis suis: * || Scitis quia post biduum
Mar. 14. a. 1 Pascha fiet, & Filius hominis tradetur vt
Zu. 22 crucifigatur. Tunc cōgregati sunt prin-
a. 1. f. cipes sacerdotum, & seniores populi in
 atrium principis sacerdotū, qui dicebat
 Caiphas: & consilium fecerunt vt
 Iesum dolo tenerent, & occiderent. Di-
 cebant autem: Non in die festo, ne forte
 tumultus fieret in populo. Cū autem
 Iesus esset in Bethania in domo Simo-
 nis leprosi, accessit ad eū mulier habēs
 alabastrum vnguenti pretiosi: & effudit
 super caput ipsius recubentis. Viden-
 tes autē discipuli, indignati sunt dicen-
 tes: Vt quid perditio hæc? potuit enim
 istud vendideri multo, & dari pauperi-
 bus. Sciens autem Iesus, ait illis: Quid
 molesti estis huic mulieri? opus enim
 bonū operata est in me: nam sēper pau-
 peres habebis vobiscū: me autē non semper
 habebis. Mittens enim hæc vnguen-
 tum hoc in corpus meū: ad sepeliendum
 me fecit. Amen dico vobis: vbiūque
 prædicatus fuerit hoc Euangeliū in toto
 mūdo, dicetur & quod hæc fecit in me-
 moriam eius. || Tunc abiit vnus de duo-

Mar. 14. a. 11 bus, decimus, qui dicebatur Iudas Iscariotes, B
10a. 2. 12 ad principes sacerdotum: & ait illis:
a. 3. Quid vultis mihi dare, & ego vobis
 eum tradam? At illi constituerunt ei tr,

16 ginta argenteos. * Et exinde quære-
 bat opportunitatem vt cum traderet.
17 || Prima autē die azymorū accesserunt
 discipuli ad Iesum, dicentes: Vbi vis pa-
18 remus tibi comedere Pascha? * At Iesus
 dixit: Ite in ciuitatem ad quēdam & di-
 cite ei: Magister dicit: Tēpus meū propē
 est, apud te facio Pascha cum discipulis
 meis. Et fecerunt discipuli sicut consti-
 tuit illis Iesus, & parauerunt Pascha.
19 || Vespere autē factō, discumbebat cum
 duodecim discipulis suis. * Et edentibus
 illis, dixit: Amen dico vobis, || quia vnus
 vestrū me traditurus est. Et contrista-
 ti valde, cœperunt singuli dicere: Nun-
 quid ego sum, Dñe? At ipse respondens,
 ait: Qui intingit mecum manū in paropfi-
 de, hic me tradet. Filius quidem homi-
 nis vadit, sicut scriptum est de illo, vt
 autē hominū illi, per quem Filius hominis
 tradetur: bonū erat ei: natus non fuis-
 set homo ille. Respondēs autem Iudas,
 qui tradidit eū, dixit: Nunquid ego sum.
 Rabb? Ait illi: Tu dixisti. * Cœnantibus
 autem eis, accepit Iesus panem, & bene-
 dixit: ac fregit, deditque discipulis suis,
 & ait: Accipite, & comedite: hoc est
 corpus meū. * Et accipiens calicem gra-
 tias egit: & dedit illis, dicens: Bibite ex
 hoc omnes. Hic enim sanguis meus
 noui testamenti, qui pro multis effunde-
 tur in remissionem peccatorum. Dico
 autē vobis: non bibam modo de hoc ge-
 minime vitis vsq; in diem illūcū illud
 bibam vobiscum nouum in regno Patris
 mei. Et hymno dicto, exierunt in mon-
 tē Oliueti. Tunc dicit illis Iesus: || Om-
 nes vos scandalum patiemini in me, in
 ista nocte. Scriptū est enim: Percutiam
 pastorem, & dispergunt oues gregis.
 Postquā autem resurrexero, præcedam
 vos in Galilæam. Respondens autē Pe-
 trus, ait illi: Etsi omnes scandalizati fue-
 rint in te, ego nunquam scandalizabor.
 Ait illi Iesus: Amen dico tibi: quia in
 hac nocte a nequā gallos cantet, ter me
 negabis. Ait illi Petrus: Etiamsi oportuerit
 mihi mori tecum, non te negabo. Similiter
 & omnes discipuli dixerunt. Tunc venit
 Iesus cum illis in villam, & quz dicitur
 Iethsemani, & dixit discipulis suis: Sedete
 hic, donec vadam illuc, & orem. * Et assumpto
 Petro, & duobus filiis Zebedei, cœpit contristari &
 mœstus esse. Tunc ait illis: Tristis est ani-
 ma mea vsque ad mortem: sustinete hic,
 & vigilate mecum. * Et progressus pu-
 sillum, procidit in faciem suam, orans,
 & dicens: Pater mi, si possibile est, tran-
 seat à me calix iste: veruntamen non
 sicut ego volo, sed sicut tu. * Et venit ad
 discipulos suos, & inuenit eos dormien-
 tes, & dicit Petro: Sic non potuisti vna
 hora vigilare mecum? Vigilate, & ora-
 te, vt non intretis in tentationem. Spi-

- vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est ager sanguinis, vsque in hodiernum diem. Tunc impletum est quod dictum est per Ieremiam prophetam, dicentem: **[[Zac. 11. c.]** Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiationem appretiauerunt a filiis Israël: & dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dñs. Iesus autem stetit ante preside, & interrogauit eum preses, dicens: Tu es Rex Iudeorum? Dicit illi Iesus: Tu dicis. Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, & senioribus nihil respondit: Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? & Et non respondit ei ad vllū verbum, ita vt miraretur preses vehementer. Per diem autē solemnem confueuerat preses populo dimittere vnum vincitū, quē voluissent. habebat autē tunc vincitū insignē, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittē vobis: Barabbam, an Iesum, quod dicitur Christus? Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum vxor eius, dicens: Nihil tibi, & iusto illi multa enim passa sum hodie per visum propter eum. Principes autē sacerdotum, & seniores persuaferunt populo vt peterent Barabbam, Iesum verō perderent. Respondens autē preses, ait illis: Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt Barabbam: Dicit illis tamen Pilatus: Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? Dicunt omnes: Crucifigatur. Ait illis preses: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant, dicens: Crucifigatur. Videns autē Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens: Innocēs ego sum à sanguine iusti huius: vos videtis. Et respondens vniuersus populus, dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Tunc dimisit illis Barabbam: Iesum autem flagellatum tradidit eis vt crucifigeretur. Tunc milites praeficiis suscipientes Iesum in praetorium, congregauerunt ad eum vniuersā cohortē: & exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei: & pleudentes coronā de spinis, posuerunt super caput eius & arundinem in dextera eius. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicens: Ave rex Iudeorum: Et expuentes in eum, acceperunt arundinē, & percutiebant caput eius. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum vestimentis eius, & duxerunt eum vt crucifigerent. Exeuntes autem inueniunt hominem Cyrenaeum, nomine Simonem: hunc angariauerunt, tolleret crucem eius, & venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Caluarie locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum: & cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diuiserunt vestimenta eius, sortem mittentes: vt impleteretur quod dictū est per Prophetam, dicentem: Quid diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Sedentes seruabant eum. Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam: HIC EST IESVS REX IVDÆORVM. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones; vnus à dextris, & vnus à sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum mouentes capita sua, & dicens: Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas: salua temetipsū, si filius Dei es, descende de cruce. Similiter & principes sacerdotum illuderes cum Scribe & senioribus dicebant: Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere: si rex Israël est, descendat nunc de cruce, & credimus ei: fides in Deo liberet nunc, si vult eū: dicit enim: Quia filius Dei sum, idipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperebant ei. A sexta autem hora tenebrae factae sunt super vniuersā terrā vsq; ad horā nonā. Et circa horā nonam clamauit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli lama fabaſſan? hoc est, Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me? Quidam autē illic stantes, & audientes, dicebat: Eliā vocat iste. Et continuo currens vnus ex eis accepit spongiam impleuit aceto, & imposuit ei bibere. Ceteri verō dicebant: Sine videamus an veniat Elias liberās eum: Iesus autē iterū clamans voce magna, emisit spiritum. Et ecce velū tēpli scissum est in duas partes à summo vsque deorsum: & terra mota est, & petrae scissae sunt, & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorū, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius, venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerūt multis. Centurio autē, & qui cū eo erant, custodientes Iesum, viso terrae motu, & his, quae fiebant, timuerunt valde, dicens: Verē Filius Dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multae à longē quae secutae erant Iesum à Galilaea, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi & Ioseph mater, & mater filiorū Zebedaei. Cum autem serō factum esset, venit quidam homo diues ab Arimathea, nomine Ioseph, & ipse discipulus erat Iesu: hic accessit ad Pilatū, & posuit corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda, & posuit illud in monumento suo non

uo, quod excederet in petra, & aduoluit
 saxum magnum: ad osium monumenti,
 & abiit: * Erat autem ibi Maria Magda-
 lena, & altera Maria sedentes contra
 sepulchrum. * Altera autem die, quæ est
 post parasceuen, conueniunt principes
 sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum, *
 dicentes: Dñe, recordati sumus quia
 seductor ille dixit adhuc uiuens: Post
 tres dies resurgam. * Tunc ergo custo-
 diri sepulchrum vsque in diem tertium,
 ne forte veniant discipuli eius, & fure-
 ntur eum, & dicant plebi: Surrexit à mor-
 tuis: & erit nouissimus error peior
 priore. * At illis Pilatus: Habetis custo-
 diam ite, custodite sicut scitis. * Illi au-
 tem abeunt, munierunt sepulchrum,
 signantes lapidem cum custodiibus.

C A P . X X V I I I .

Facto terra motu, & terrisq; custo-
 dibus, Angelus mulieribus narrat Chri-
 sti resurrectionem: qui ipsis apparet
 iuber (sicut & Angelus iusserat) ut
 discipuli nuntient, quod Dominum in
 Galilæa visuri sint: milites sepulchri
 custodes, pecunia corrupti dicunt corpus
 Christi furto sublatum: discipuli vi-
 dentes in Galilæa Dominum, iubentur
 ire ad docendas, & baptizandas omnes
 gentes.

Mar. 6
 a. l.
 Ioan. 20. 6.
 11.
 Vespere autem sabbati, quæ lucefcit
 in prima sabbati venit Maria Mag-
 dalena, & altera Maria videre sepul-
 chrum. * Et ecce terræ motus factus est,
 & magnus. Angelus enim Dñi descendit de
 celo: & accedens reuoluit lapidem, &
 sedebat super eum: * erat autem aspe-
 ctus eius sicut fulgur: & vestimentum
 eius sicut nix. * Præ timore autem eius
 exterriti sunt custodes, & facti sunt ve-
 lut mortui. * Respondens autē Angelus
 dixit mulieribus: Nolite timere vos:
 scio enim, quod Iesum, qui crucifixus
 est, queritis: non est hic: surrexit enim
 sicut dixit, venite, & videte locum, vbi
 positus erat Dñs. * Et citò euntes dicite
 discipulis eius, quia surrexit: & ecce
 præcedit vos in Galilæam: ibi eum vi-
 debitis, ecce prædixi vobis. * Et exierunt
 citò de monumento cum timore, &
 gaudio magno, currentes nuntiare disci-
 pulis eius. * Et ecce Iesus occurrit il-
 lis, dicens: Aucte. Illæ autem accesserunt
 eum, & tenuerunt pedes eius, & adora-
 uerunt eum. * Tunc ait illis Iesus: Noli-
 te timere: ite nuntiate fratribus meis, ut
 eant in Galilæam, ibi me videbunt. *
 Quæ cum abiissent, ecce quidam de cus-
 todibus venerunt in ciuitatem, & nunti-
 auerunt principibus sacerdotum omnia
 quæ facta fuerant. * Et congregati
 cum senioribus, consilio accepto pecu-
 niam copiosam dederunt militibus, ut
 dicentes: Dicite quia discipuli eius non
 euerunt, & furati sunt eum, & vobis

14 dormientibus. * Et si hoc auditum fue-
 rit à prædicatoribus, nos suadebimus eis, & se-
 15 curos vos faciemus. * At illi accepta pecu-
 nia, fecerunt sicut erant edocti. Et
 diuulgatum est verbum istud apud Iu-
 16 dæos, vsque in hodiernum diem. * Ven-
 17 decim autem discipuli abiierunt in Gal-
 18 ilzæam, in montem, vbi constituerat illis
 19 Iesus. * Et videntes eum adorauerunt:
 20 quidam autem dubitauerunt. * Et acce-
 dens Iesus locutus est eis dicens: Data
 est mihi omnis potestas in celo, & in
 19 terra. * ¶ Euntes ergo docete omnes
 gentes, baptizantes eos in nomine Pa-
 tris, & Filij, & Spiritus sancti: * docen-
 15 tes eos seruire omnia quæcumque
 mandauimus vobis. Et ecce ego vobiscum
 sum omnibus diebus, vsque ad consumma-
 tionem sæculi.

Mar.
 16. 6.
 15.

S A N C T U M

IESV CHRISTI

E V A N G E L I U M ,

secundum Marcum.

C A P V T P R I M U M .

Ioannes in austeritate vitæ predicato
 ac baptizans aqua: Christus verò Spiritus
 sancto: qui à Ioanne baptizatus, cum
 bestis agens in deserto, post ieiunium
 quadraginta dierum à sarana reuocatur,
 & Ioanne tradito, predicare incipit
 in Galilæa: vocatisque Simone &
 Andrea, Iacobo & Ioanne Zebedæi, ac-
 cedit Capharnaum, & reliqua Gali-
 læa loca, ubique predicans curat socrum
 Simonis, & leprosum quem mittit ad
 sacerdotes, plurimosque demoniacos ac
 mali habentes, cum magna omnium ad-
 miratione.

1 Nitium Euangelij Iesu Christi, || Mal.
 2 Filij Dei. Sicut scriptum est in || 3. a. 1.
 3 Isaia Prophetâ: ¶ Ecce ego || 1. c. 40.
 4 mitto angelum meum ante faciem || 3. a. 3.
 5 tuâ, qui præparabit viam tuam ante te. * Vox || Marr.
 6 clamantis in deserto: Parate viam Dñi, || 3. a. 3.
 7 rectas facite semitas eius. * Fuit Ioannes || Luc. 3.
 8 in deserto baptizans, & prædicans baptis- || 6. 4.
 9 mû poenitentiz in remissionē peccato- || Ioan. 1.
 10 rum. ¶ Et egrediebatur ad eum omnis Iu- || 1. c. 23.
 11 dæa regio, & Ierosolymitæ vniuersi, & || Marr.
 12 baptizabantur ab illo in Iordanis flu- || 3. a. 4.
 13 mine, confitentes peccata sua. ¶ Et erat || Luc. 1.
 14 Ioannes veltus pilis cameli, & zona || 11. c. 23.
 15 pellicea circa lumbos eius: & locustas, || Marr.
 16 & mel siluestre edebat. Et prædicabat, || 3. b. 1.
 17 dicens: ¶ Venit fortior me post me: cuius || Luc. 3.
 18 non sum dignus procumbens soluere || 4. 16.
 19 corrigiam calcamentorum eius. * Ego || Ioan. 1.
 20 baptizavi vos aqua, ille verò baptiza- || 1. d. 3.
 21 bit vos Spiritu sancto: & factum est: ||
 in

17.1. in diebus illis venit Iesus à Nazareth
 a.5.2. Galilææ: & baptizatus est à Ioanne in
 a.4.11 Iordane. Et statim ascendens de aqua, 10
 b.16. venit cœlos apertos, || & Spiritum tan- B
 19.a.4. quam colubam descendente, & manen-
 tem in ipso. * Et vox facta est de cœlis: 11
 Tu es filius meus dilectus, in te com-
 || Luc. placui. || Et statim spiritus expulit eum 12
 3.c.22. in desertū. * Et erat in deserto quadra- 13
 Ioan. ginta diebus, & quadraginta noctib. &
 1.c.32. tentabatur à satana: eratque cū bestiis,
 || Mar. & angeli ministrabant illi. || Postquam 14
 4.a.1. autem traditus est Ioannes, venit Iesus
 Luc.4. in Galilzæam, prædicans euangelium re-
 a.1. gni Dei, * & Dicens: Quoniam imple- 15
 || Mar. tum est tempus, & appropinquavit re-
 4.b.12. gnum Dei: penitentes inii, & credite Euan-
 Luc.4. gelio. || Et præteriens secus mare Gali- 16
 6.14. lzæ, vidit Simonem, & Andræ fratrem
 Ioan. eius mittētes retia in mare (erant enim 17
 4.f.43. piscatores) * & dixit eis Iesus, Venite
 || Mar. post me, & faciam vos fieri piscatores
 4.c.18. hominum. * Et protinus relictis retibus, 18
 Luc.5. secuti sunt eum. * Et progressus inde 19
 a.2. pusillum, vidit Iacobum Zebedei
 & Ioannem fratrem eius, & ipsos compo-
 nentes retia in navi: * & statim vocavit 20
 illos. Et relicto patre suo Zebedæo in
 navi cum mercenariis, secuti sunt eum.
 || Mar. || Et ingreditur Capharnaum: & sta- 21
 4.b.13. tim sabbatis ingressus in synagogam,
 Luc.4. docebat eos: || Et stupebant super do- 22
 c.31. ctrina eius: erat enim docens eos, quasi
 || Mar. potestatem habens, & non sicut Scribæ. C
 7.a.28. || Et erat in synagoga eorum homo 23
 || Luc. spiritus immundo & exclamavit, dicens 24
 4.c.32. Quid nobis, & tibi Iesu Nazarene: ve-
 || Luc. nisti perdere nos? scio qui sis, Sanctus
 4.c.33. Dei: Et comminatus est ei Iesus, dicens:
 25. Obmutescere, & exi de homine: * Et di-
 26. scerpens eum spiritus immundus, & ex-
 27. clamas voce magna, exiit ab eo. * Et mi-
 rati sunt omnes, ita ut conquirerent in-
 ter se dicentes: Quidnam est hoc? quæ-
 nam doctrina hæc nova? quia in pote-
 state etiā spiritibus immundis imperat,
 & obediunt ei: * Et processit rumor eius 28
 || Mar. statim in omnem regionē Galilzæ. || Et 29
 2.b.14. protinus egredientes de synagoga, ve-
 Luc.4. nērunt in domum Simonis & Andræ,
 9.38. cū Iacobo & Ioanne. * Decumbebant au-
 tē socrus Simonis febricitans: & statim
 dicunt ei de illa: * Et accedens eleuauit
 eam apprehensa manu eius: & continuo
 dimisit eam febris, & ministrabat eis. 32
 Vespere autem facto cum occidisset sol,
 afferbant ad eū omnes malè habentes
 & dæmonia habētes: * & erat omnis ci- 33
 uitas congregata ad ianuā: * Et curauit 34
 multos, qui vexabantur variis languo-
 || Luc. ribus, || & dæmonia multa eiciebat, &
 4.f. non sinebat ea loqui, quoniam sciebant
 42. eū. * Et diluculo valde surgens, egressus
 abiit in desertū locum, ibique orabat.
 * Et persecutus est eum Simon, & qui-

37 cū illo erant. * Et cū inuenissent eum,
 38 dixerunt ei: Quia omnes quærunt te. * Et
 ait illis: Eamus in proximis vicis, &
 ciuitates, vt & ibi prædicem: ad hoc
 39 enim veni. * Et erat prædicans in syna-
 gogis eorum, & in omni Galilzæ, & dz-
 40 monia eiciens. || Et venit ad eū lepro- || M
 sus deprecans eum: & genu flexo dixit 8.a
 41 ei: Si vis potes me mundare. * Iesus autē Luc.
 misertus eius, extendit manum suam & c.12.
 42 tangens eum, ait illi: Volo mundare. * Et
 cū dixisset, statim discessit ab eo lepra,
 43 & mundatus est. * Et comminatus est ei.
 44 Itaqueque electi illud: * & dicit ei: Vide
 nemini dixeris: sed vade, ostēdet te prin-
 cipi sacerdoti, & offer pro emundatione
 tua, || quæ præcepit Moyses in testimo- || Le
 45 nium illis: * At ille egressus cepit præ- 14.a
 dicare, & diffamare sermonem, ita vt
 iam non posset manifestē introire in ci-
 uitatem, sed foris in desertis locis esset,
 & conueniebat ad eum vndique.

C A P. II.

*Murmuranibus Scribæ quod paraly-
 tico per cœtum in grabato demisso, dice-
 ret remitti peccata, iubens ipsum ferre
 grabatum, & sanari eum: apud Leui, quem
 ad se sequendum vocauerat, discum-
 bens cum pluribus publicanis, rationem
 dicit murmurantibus Phariseis, quare
 cum peccatoribus conuersetur, & cur
 ipse discipulis non ieiunet: quos etiam
 spicas sabbato vellentes excusat.*
 E T iterum intrant Capharnaum post
 1. dies, * & auditum est quod in domo 9.a.1
 esset, & conuenerunt multi, ita vt non 9.a.1
 caperet neq; ad ianuam, & loquebatur 4.18.
 3 eis verbum: || Et venerat ad eum serens
 paralyticus, qui à quatuor portaba-
 4 tur: Et cū non posset offerre eū illi
 præ turba, nudauerunt tædum vbi erat:
 & patefacientes submiserunt grabatum,
 5 in quo paralyticus iacebat. * Cū autē
 vidisset Iesus fidem illorum, ait paraly-
 6 tico: Fili, dimituntur tibi peccata tua.
 * Erant autem illic quidā de Scribis se-
 7 dentes, & cogitantes in cordibus suis:
 || Quid hic sic loquitur? blasphematur. || 10
 8 Quis potest dimittere peccata, nisi so- 14.a
 lus Deus? * Quo statim cognito Iesus 4
 spiritu suo, quia sic cogitarent intra se, 14.a
 9 dicit illis: Quid ista cogitatis in cordi- 4.13
 bus vestris? Quid est facilius dicere pa-
 10 ralytico: Dimituntur tibi peccata, an
 11 dicere: Surge, tolle grabatum tuum, &
 ambula? Vt autē sciatis, quia filius ho-
 12 minis habet potestātē in terra dimittē-
 di peccata (ait paralytico) * tibi dico,
 11 Surge, tolle grabatū tuū, & vade in do-
 12 mum tuam. * Et statim surrexit ille: &
 sublato grabato abiit coram omnibus,
 ita vt miraretur omnes, & honorifica-
 13 rent Deū dicētes: Quia nūquā sic vidi-
 mus. * Et egressus est rursus ad mare:
 omnisque turba veniebat ad eū, & do-
 cebas

Mat. cebat eos. ¶ Et cū prateriret, vidit Le-
9. b. 9. ui Alphaei, sedentem ad telonium, & ait
Luc. 5. illi: Sequere me. Et surgens secutus est
6. 17. eum. * Et factum est, cū accumberet in
 domo illius, multi publicani & pecca-
 tores simul discubebant cum Iesu, &
 discipulis eius: erant enim multi, qui &
 sequebantur eum. * Et Scribæ, & Phari-
 sæi videntes quia manducaret cum pub-
 licanis & peccatoribus, dicebant disci-
 pulis eius: Quare cum publicanis &
 peccatoribus manducat & bibit Magis-
 ter vester? * Hoc audito Iesus ait illis:
 Non necesse habet sani medico, sed qui
 malè habent: non enim veni vocare ius-
 tos, sed peccatores. * Et erant discipuli
14. 15. Ioannis, & Pharisei ieiunantes: & veniunt
 & dicunt illi: Quare discipuli Ioannis &
 Phariseorum ieiunant, tui autè discipuli
 non ieiunant? * Et ait illis Iesus: Numquid
 possunt filij nuptiarum, quādiu sponsus
 cū illis est, ieiunare? Quāto tēpore ha-
 bent secū sponsum, non possunt ieiuna-
 re. ¶ Veniēt autē dies cū auferetur ab
 eis sponus: & tunc ieiunabunt in illis
 diebus. * Nemo assumentum panni rudis
 assuit vestimēto veteri: alioquin aufert
 supplementū nouum à veteri, & maior
 scissura fit. * Et nemo mittit vinū nouū
 in vtres veteres: alioquin dirumpet vi-
 num vtres, & vinum effundetur, & vtres
 peribunt: sed vinum nouum in vtres
 novos mitti debet. ¶ Et factum est ite-
11. 4. 4. rum cū Dñs sabbatis ambulare per
Luc. 14. fatis, & discipulis eius cēperunt progre-
16. 4. 1. di, & vellere spicas. * Pharisei autem
 dicebant eis: Ecce, quid faciunt sabbatis
 quod non licet? * Et ait illis: Numquam
1. 18. 3. legis quid fecerit Dauid, quando ne-
21. 1. 6. cessitatem habuit, & esurit ipse, & qui
 cum eo erant? * Quomodo introiuit in
 domum Dei sub Abiathar principe sa-
 cerdotum, & panes propositionis man-
 ducavit, quos non licebat manducare, ¶
24. 9. nisi sacerdotibus, & dedit eis qui cum
 eo erant? Et dicebat eis: Sabbatum
 propter hominem factum est, & non
 homo propter sabbatum. * Itaque Do-
 minus est filius hominis, itam sabbati.

C A P. III.

Postquā manū aridā curauerat, Pha-
 risæoru cedes machinationi secedit, tur-
 banturque ad ipsum cōsuetudinibus, qua-
 rum infirmos curat: duodecim à se ele-
 ctos (qui hic recensentur) mittit ad
 predicans, daturque ipsis potestate super
 infirmos ac demonia: Scribas blas-
 phemantes ipsum in Beelzebub eicere
 demonia cōuincit falsitatem, dicens bla-
 sphemia in Spiritu sanctum irremissibi-
 lem & qua sine matre & fratre eius.
 ¶ Introiuit iterum in synagogam: & t-
 erat ibi homo habens manū aridam. A-
14. 6. * Et obseruabant eum, si sabbatis cura-
1. 6. ret, vt accusarent illum. * Et ait homini 3

halenti manum aridam: Surge in me-
 dium. * Et dicit eis: Licet sabbatis benè
 facere, an malè? animam saluam facere,
 an perdere? At illi tacebant. * Et circum-
 spiciens eos cum ira, contristatus super
 cæcitate cordis eorum, dicit homini.
 Extende manum tuam. Et extendit, &
 restituta est manus illi. ¶ Excutes au-
12. b. tem Pharisei, statim cum Herodianis
 cōsiliū faciēbat aduersus eum, quo-
14. modo eum perderent. * Iesus autē cum
 discipulis suis fecisset ad mare: & mul-
 ta turba à Galilæa, & Iudæa secuta est
 eum, & ab Ierosolymis, & ab Idu-
 mæa, & trās Iordanem: & qui circa Ty-
 rum & Sidonem, multitudo magna, au-
 diētes quæ faciebat, venerunt ad eum.
 ¶ * Et dixit discipulis suis vt naucula si-
 bi deseruiret propter turbam, ne com-
 primerent eum, multos enim sanabat.
 ita vt irruerent in eum, vt illum tange-
 rent quotquot habebat plagas. * Et ip-
 ricus immundus, cum illū videbat, pro-
 cidebat ei: & clamabant, dicētes: Tu
 es Filius Dei. Et vehementer cōminaba-
 tur eis ne manifestarent illum. ¶ * Et
10. 4. 1. ascendens in mōtem vocauit ad se quos
Luc. 6. voluit ipse: & venerunt ad eū. * Et fecit
 vt essent duodecim cum illo: & vt mit-
 teret eos prædicare. * Et dedit illis po-
 testatem curādi infirmitates, & eiicere
 diæmonia. * Et imposuit Simonem
 mē Petrus: & Iacobū Zebedæi & Ioan-
 nem fratres Iacobi, & imposuit eis no-
 mina Boanerges, quod est, Filij toni-
 trui: & Andræ, & Philippū, & Bartho-
 lomæum, & Matthæum, & Thomam, & Iac-
 obū Alphæi, & Thadæum, & Simonem
 Chananzæum, & Iudam Iscariotem, qui
 tradidit illum. * Et veniunt ad domū
 & conuenit iterum turba, ita vt non
 possent neque panem manducare. * Et
 cū audissent sui exierunt tenere eum:
 dicebat enim: Quoniam in finem versus
 est. * Et Scribæ, qui ab Ierosolymis de-
 scenderant, dicebant: ¶ Quoniam Beel-
 zebub habet, & quia in principe dæmo-
 niorum eicit dæmonia. * Et conuocatis
 eis, in parabolis dicebat illis: Quomo-
 do potest Sathanas Sathanam eicere? * Et
 si regnum in se diuidatur, non potest re-
 gnū illud stare. * Et si domus super se-
 metipsam diripiat, non potest do-
 mus illa stare. * Et si Sathanas cōsurre-
 xerit in semetipsum, dissipatus erit, &
 non poterit stare, sed finem habet. * Ne-
 mo potest vasa fortis ingressus in do-
 mum diripere, nisi prius fortem alliget.
 ¶ Amen dico vobis, quoniam omnia dimittet filius
 hominum peccata, & blasphemias, qui-
 bus blasphemauerint: * qui autem blas-
 phemauerit in Spiritum sanctum, non
 habebit remissionē in æternum, sed re-
 perit æterni delicti. * Quoniam dicebat
 Spiritum

11. *Mat.* Spiritum immundū habet. ¶ Qui veniunt 31
 12. *d.* mater eius & fratres: & foris stantes mi-
 46. serunt ad eum vocantes eum, & sede- 32
Luc. bat circa eum turba: & dicunt ei: Ecce 33
 6. 19. mater tua, & fratres tui foris querunt
 te. * Et respondens eis, ait: Quis est ma- 31
 ter meus, & fratres mei? * Et circumspi- 34
 ciens eos, qui in circuitu eius sedebant
 ait: Ecce mater mea, & fratres mei. * Qui 35
 enim fecerit voluntatem Dei, hic frater
 meus, & soror mea, & mater est.

CAPVT IV.

*Parabolam proponit seminantis, quam
 discipulis declarat: lucernam dicit super
 candelabrum ponendam; addens parabolas
 de semine in terram iactū quod ex-
 crescit dormiente eo qui seminauit, &
 de grano sinapi: discipulis autem seorsim
 omnia interpretatur: in navi a somno
 excitatus, tempestatem maris sedat.*

Nat. T iterum cepit docere ad mare: & 1
 11. *Mat.* congregata est ad eum turba multa. A
Luc. itavit nauim accedens sederet in mari: &
 4. omnis turba circa mare super terram
 erat: & docebat eos in parabolis mul- 2
 ta, & dicebat illis in doctrina sua: * Au- 3
 dite: ecce exiit seminans ad seminandū.
 * Et dū seminat, aliud cecidit circa viā, 4
 & venerunt volucres cæli, & comede-
 runt illud. * Aliud verò cecidit super 5
 petrosā, vbi non habuit terram mul-
 tam: & statim exortū est, quoniam non
 habebat multitudinē terræ: & quando 6
 exortus est sol, exsiccatus est: & eo quod
 non habebat radicem, exaruit. * Et aliud 7
 cecidit in spinas: & ascendunt spinæ,
 & suffocauerunt illud, & fructum non
 dedit. * Et aliud cecidit in terrā bonam: 8
 & dabit fructum ascendente, & crescen-
 te, & afferet vnum triginta, vnum
 sexaginta, & vnum centū. * Et dicebat: 9
 Qui habet aures audiendi, audiat. * Et 10
 cum esset singularis, interrogauerunt eū
 hi qui cū eo erant, duodecim, parabolā.
 * Et dicebat eis: Vobis datū est nosse my- 11
 steriū regni Dei illis autē, qui foris sunt: B
 ¶ *Mat.* in parabolis omnia fiunt. ¶ videntes 12
 c. 9. videant, & nō videant: & audientes au-
 11. *Mar.* diāt, & non intelligant: nequando con-
 1. 6. 14 uertātur & dimittātur eis peccata: * Et 13
Ioan. ait illis: Nescitis parabolā hanc? & quo-
 11. *f.* modo omnes parabolās cognoscetis? 14
 40. Qui seminat, verbū seminat. * Hi autem 15
 11. *Mat.* sunt, qui circa viā, vbi seminat verbū
 28. *f.* & cum audierint, confestim venit sata-
 26. *Rom.* nas, & auferit verbum, quod seminatum
 11. 6. 8 est in cordibus eorum. * Et hi sunt simi-
 17. *Mat.* liter, qui super petrosā seminantur: qui
 cum audiunt verbum, statim cum gaudi-
 o accipiunt illud, & non habent ra-
 17. *d.* dicem in se, sed temporales sunt: deinde
 orta tribulatio & persecutio propter
 verbum, confestim scandalizantur. * Et
 alij sunt qui in spinis seminantur: hi
 sunt qui verbū audiunt, & erum- 19

næ sæculi, & deceptio diuitiarū, & cir- 1. 7
 ca reliqua concupiscentiæ introeunt. 6. d.
 suffocant verbū, & sine fructu efficitur.
 20. * Et hi sunt, qui super terram bonam se-
 C minati sunt: qui audiunt verbum, & sus-
 ciipiunt & fructificant, vnum triginta, 11. *Mat.*
 21. vnum sexaginta, & vnum centum. ¶ Et
 dicebat illis: Numquid venit lucerna vt 5. b.
 sub modio ponatur, aut sub lecto? nō-
 22. ne vt supercandelabrum ponatur? ¶ Non
 est enim aliquid absconditum, quod non 6. 16
 manifestetur: nec factū est occultū, sed 4. 2
 23. vt in palam veniat. ¶ Si quis habet aures
 24. audiendi, audiat. * Et dicebat illis: Vide-
 te quid audiat. ¶ In qua mensura men- 11. *Mat.*
 si fueritis, remetietur vobis, & adicie- 10. c.
 25. tur vobis: ¶ Qui enim habet, dabitur il- 26.
 li: & qui non habet, etiam quod habet 11. *Luc.*
 26. auferetur ab eo. * Et dicebat: Sic est re- 6. 17
 27. gnum Dei, quemadmodum, si homo ia- 11. *Mat.*
 27. ciat sementem in terram, & dormiat, 7. a
 & exurgat nocte & die, & semen germi- 11. *Luc.*
 28. net, & crescat dum nescit ille. * Vltro 6. 38
 enim terra fructificat, primum herbam, 11. *Mat.*
 29. deinde spicam, deinde plenum frumen- 11. *Luc.*
 29. tum in spica. * Et cum produxerit fructus, 6. 24
 statim mittit falcem, quoniam ad- 11. *Luc.*
 30. est messis. * Et dicebat: Cui assimila- 6. 18
 31. bimus regnum Dei? aut cui parabolā 19. 1
 31. comparabimus illud? ¶ Sicut granum 26.
 32. sinapis, quod cum seminatum fuerit in 11. *Mat.*
 terra, minus est omnibus seminibus, 15. 1
 32. quæ sunt in terra: & cum seminatum 31.
 fuerit, ascendit, & fit maius omnibus 11. *Luc.*
 33. oleribus, & facit ramos magnos, ita vt 11. *Mat.*
 possint sub vmbra eius aues cæli habi- 11. *Luc.*
 33. tare. * Et talibus multis parabolis loque-
 34. batur eis verbum: prout poterat audire: *
 35. sine parabola autē non loquebatur eis,
 35. seorsim autē discipulis suis differebat
 36. omnia. * Et ait illis in illa die, cum serō
 36. esset factum: Transseamus contra. ¶ Et 11. *Mat.*
 dimittentes turbam, assumpserunt eum 11. *Luc.*
 37. ita vt erat in nauis: & alie naues erant cum 11. *Mat.*
 37. illo. * Et facta est procella magna veni- 6. 22
 38. ti, & fluctus mittebat in nauim, ita vt 11. *Luc.*
 38. impleteretur nauis: * Et erat ipse in puppi
 super ceruical dormiens: & excitatus eū,
 & dicunt illi: Magister, non ad te perie-
 39. nit, qui perimus? * Et exurgens commi-
 39. natus est vento, & dixit mari: Tace, ob-
 40. mutesce. * Et cessauit ventus: & facta
 40. est tranquillitas magna. * Et ait illis: Quid
 timidi estis? nec dum habetis fidem? Et
 timuerunt timore magno, & dicebant
 ad alterutrum: Quis, putas, est iste, quia
 & ventus & mare obediunt ei?

CAP. V.

*In regione Gerasenorum demoniacum
 curat: ferocissimum a legione demonum;
 quibus permittitur in porcos ingredian-
 tur, nec sint vt ipsum sequatur is quē
 liberatus erat: curata muliere a pro-
 fluio sanguinis, venit ad domum patris
 eiusque filiam resuscitat.*

ET

Mar. **E**t venerunt trans fretum maris in re-
gionem Gerasenerorum. Et exeun-
ti ei de nauis statim occurrit de monumentis
homo in spiritu immundo. Qui domi-
ciliū habebat in monumentis, & neque
catenis iam quiscūq̃ poterat eū ligare:
quoniã sępē cōpēdibus & catenis vin-
ctus dirupisset catenas, & cōpēdes comin-
uisset, & nemo poterat eū domare:
& sępē die ac nocte in monumētis &
in montibus erat, clamans, & concidens
se lapidibus. Videns autē Iesum à lon-
ge occurrit & adorauit eum: & clamās
voce magna dixit: Quid mihi, & tibi, Ie-
su fili Dei altissimi? adiuro te per Deū,
ne me torqueas. Dicebat enim illi: Exi
spiritus immūde ab homine. Et inter-
rogabāt eū: Quod tibi nomen est? Et di-
xit ei: Legio nīhi nōmē est, quia multi
sumus. Et deprecabatur eū multum, ne
se expelleret extra regionē. Erat autē
ibi circa montē grex porcorū magnus,
pascens. Et deprecabantur eū spiritus,
dicentes: Mitte nos in porcos vt in eos
introducamus. Et concessit eis statim Ie-
sus. Et exeuntes spiritus immūdi intro-
ierunt in porcos: & magno impetu grex
pręcipitatus est in mare ad duo millia,
& suffocati sunt in mari. Qui autē pa-
scēbāt eos, fugerunt, & nuntiauerunt in
ciuitatē, & in agros. Et egressi sunt vi-
dere quid esset factū: & veniūt ad Iesū:
& vidēt illū, qui à dęmonio vexabatur,
sedentē, vestitū, & sanę mētis, & timue-
runt. Et narrauerunt illis, qui viderāt,
qualiter factū esset ei, qui dęmoniu ha-
buerat, & de porcis. Et rogare cōpe-
runt eū vt discederet de finibus eorū.
Cūq̃ue ascenderet nauim, cōpit illum
deprecari, qui à dęmonio vexatus fue-
rat vt esset cū illo: & non admisit eum,
sed ait illi: Vade in domū tuam ad tuos
& annuntia illis quanta tibi Dñs fecerit
& misertus sit tui. Et abiit, & cōpit
prędicare in Cępoli, quanta sibi fe-
cisset Iesus: & omnes mirabantur. Et
cū transcendisset Iesus in nāui tursū
trans fretum, conuenit turba multa ad
eum, & erat circa mare. ¶ Venit quidā
de archisynagōgis nomine Iairus: & vi-
dens eū, procidit ad pedes eius. & de-
precabatur eū multum, dicens: Quoniã
filia mea in extremis est, veni impone
manum super eam, vt salua sit, & viuat.
Et abiit cum illo, & sequebatur eum
turba multa, & comprimebant eum. Et
mulier, quę erat in prostiuiu sanguinis
annis duodecim, & fuerat multa per-
pessa à cōpluribus medicis: & erogau-
erat omnia sua, nec quidquā profecerat,
sed magis deterius habebat. Cū au-
tem de Iesu, venit in turba retrō, &
tetigit vestimentum eius: dicebat enim
Quia si vel vestimentum eius tetigero,
salua ero. Et cōfessim siccatus est fons

sanguinis eius: & sensit corpore quia
sanata esset à plaga. Et statim Iesus in
dixit ei: Cognosce me, & tu es sanus.
Et ait ei: Quis tetigit vestimenta mea?
Et dicebat ei discipuli sui: Quid turbam
comprimēte te, & dicis: Vides me teti-
gisse? Et circūspiciebat videre eam, quę
hoc fecerat. Mulier verō timēs & tre-
mens, sciens quod factum esset in se, ve-
nit & procidit ante eū, & dixit ei omne
veritatem. Ille autē dixit ei: Filia fides
tua te saluam fecit: vade in pace, & es
sana à plaga tua. Adhuc eo loquente,
veniūt ab archisynagogo, dicētes: Quia
filia tua mortua est: quid vltā vexas
Magistrum? Iesus autē audiō verbo,
quod dicebatur, ait archisynagogo: No-
li timere: tantummodo crede. Et non
admisit quęquam se sequi, nisi Petrum,
& Iacobum, & Ioannē fratē Iacobi. Et
veniūt in domū archisynagōgi, & videt
tumultum, & fientes, & ciulantes multū.
Et ingressus, ait illis: Quid turbamini
& ploratis? Puella non est mortua, sed
dormit. Et irridebant eum. Ipse verō
cicētis omnibus, assumit patrē & matrē
puellę, & qui secum erant, & ingreditur
vbi puella erat iacens. Et tenens ma-
num puellę, ait illi: Talitha cumi, quod
est interpretatum: Puella (tibi dico) sur-
ge: & confestim surrexit puella, & am-
bulabat: erat autē annorum duodecim.
& obstupuerunt stupore magno. Et
pręcepit illis vehementer vt nemo id
sciret: & dixit dari illi manducare.

CAP. VI.

*Christi doctrinam in ipsius patria ad-
mirantur: vbi tamen propter illorum
incredulitatem pauca edidit miracula:
Apostolos mirans ad prędicandum, in-
struit quid obseruare debeant: Herodes,
audita Christi fama, dicit Ioannem Ba-
ptistam resurrexisse: cuius caput postu-
lanti Herodiadi filia saltatrici propter
iusurandum eradiderat: in deserto
quinque panibus & duobus piscibus
quinque milia virorum satiāt: super
mare ambulans, tempestatem sedat: in
terra Genesareth plurimos cęcū sim-
bria vestimenti sanat.*

Et egressus inde, abiit in patriā suā. Et
sequebantur eum discipuli sui: & 13. g.
facto sabbato cōpit in synagoga doce-
re: & multi audientes admirabantur in
doctrina eius, dicentes: Vnde huic hęc
omnia? & quę est sapientia, quę data
est illi: & virtutes tales, quę per ma-
nus eius efficiuntur. ¶ Nōne hic est
faber, filius Mariz, frater Iacobi, & Io-
seph, & Iudę, & Simonis? nōne & so-
rores eius hic nobiscū sunt? Et scan-
dali-
lizabatur in illo: Et dicebat illis Iesus:
¶ Quia non est propheta sine honore
nisi in patria sua, & in domo sua, & in

Matt. in cognitione sua. * Et non poterat ibi
 10. a. 1 virtutem ipsam facere, nisi paucos in-
 Sup. 3 firmos impositis manibus curauit: * & 6
 b. 14. mirabatur propter incredulitatem eo-
 Luc. rum, & circuibat castra in circuitu do-
 9. a. 1. cens. * || Et vocauit duodecim: & cepit
 eos mittere binos, & dabat illis pote-
 statem spirituum immundorum. * Et praecepit
 11. b. 3 eis ne quid tollerent in via, nisi
 virgam tantum, non peram, non panem,
 neque in zona as, * || sed, calcatos san-
 10. b. 1 dalus, & ne induerent duabus tunicis,
 14. * & dicebat eis: Quocumque introieritis in
 Luc. 9 domum, illic manete donec exeatis inde: B
 a. 5. * & quicumque non receperint vos, nec
 11. a. 1 audierint vos, || exeuntes inde, excutite
 11. g. 1 puluerem de pedibus vestris in testimo-
 11. i. 1 nium illis. * Et exeuntes praedicabant vt
 12. f. 6 penitentiam agerent: * & demonia mul-
 || lac. 1 ta eiciebant, & vngebant oleo multos
 13. a. 1 aegros, & sanabant. * || Et audiuit rex
 14. a. 1 Herodes, (manifestum enim factum
 14. a. 1 est nomen eius) & dicebat: Quia Ioan-
 Luc. 1. 2 nes Baptista resurrexit à mortuis: &
 9. a. 7. 1 propterea virtutes operantur in illo. *
 Alij autem dicebant: Quia Elias est. Alij
 10. a. 1 vero dicebant: Quia propheta est, quasi
 16. v. 1 vnus ex prophetis. * Quo audito Hero-
 Luc. 1. 2 des ait: Quem ego decolauit Ioannem,
 hic à mortuis resurrexit. * || Ipse enim
 13. c. 1 Herodes misistat tenuit Ioannem, & vin-
 d. 19. 1 xit eum in carcere, propter Herodiadem
 vxorem Philippi fratris sui quia duxerat,
 eam. * Dicebat enim Ioannes Herodi:
 11. b. 1 licet tibi habere vxorem fratris tui. * He-
 12. b. 1 rodis autem inuidiabat illi: & volebat
 16. 1 occidere eum, nec poterat. * Herodes
 enim metuebat Ioannem, sciens eum virum
 iustum & sanctum, & custodiebat eum, &
 audito eo multa faciebat, & libenter eum
 audiebat. * Et cum dies opportunus ac-
 cidisset, Herodes natalis sui cenam fecit
 principibus, & tributis, & primis Gali-
 laeae. * Cumque introisset filia ipsius He-
 rodiadis, & saltasset, & placuisset Hero-
 di, simulque recumbentibus: rex ait puel-
 lae: Pete à me quod vis, & dabo tibi: * &
 23. iuraui illi: Quia quicquid petieris da-
 bo tibi, licet dimidium regni mei. * Quae
 cum existisset, dixit matri suae: Quid petam?
 Ad illa dixit: Caput Ioannis Baptistae.
 Cumque introisset statim cum festinatione
 ad regem, petiuit dicens: Volo vt pro-
 prius des mihi in disco caput Ioannis
 Baptistae. * Et contristatus est rex: pro-
 pter iurandum, & propter simul discum-
 bentes noluit eam contristare, * sed misso
 27. spicatore praecipit afferri caput eius
 in disco. Et decollauit eum in carcere. * &
 28. & attulit caput eius in disco: & dedit
 illud puellae: & puella dedit matri suae.
 * Quo audito discipuli eius venerunt,
 29. & tulerunt corpus eius: & posuerunt il-
 luc in monumento. * || Et conuenientes
 30. a. 1 apostoli ad Iesum renuntiauerunt ei om-

nia, quae egerant, & docuerant. * Et ait il-
 31. lis: || Venite seorsum in desertum locum, 14. b
 & requiescite pusillum. Erant enim qui
 32. veniebant & redibant multi: & nec spa- 6.
 tium manducandi habebant. * Et ascen- 9. a. 1
 dentes in nauim, abierunt in desertum lo- 10. a. 1
 33. cum seorsum. * Et viderunt eos abeuntes, 6. a. 1
 E & cognouerunt multi: & pedes- res de
 omnibus ciuitatibus concurrunt illuc, & Ma- 1
 34. praeruerunt eos. * || Et exiens vidit tur- d
 bam multam Iesus: & misertus est super 36.
 eos, quia erant sicut oves non habentes 14. b
 pastorem, & cepit illos docere multa. 14.
 35. * Et cum iam hora multa fieret, accesserunt
 discipuli eius, dicentes: Desertus
 36. est locus hic, & iam hora praeterit: * || Luc
 dimitte illos, vt euntes in proximas vil- 9. b. 1
 las & vicus, emant sibi cibos, quos man-
 37. ducent. * Et respondens ait illis: Date
 illis vos manducare. Et dixerunt ei: En-
 38. nus emamus ducentis denariis panes, &
 dabimus illis manducare. * Et dicit eis:
 Quot panes habetis? ite, & videte. Et
 cum cognouissent, dicunt: Quinque &
 39. duos pisces. * || Et praecipit illis, vt ac- 10. a. 1
 bere facerent omnes secundum contuber- 6. b. 1
 40. nia super viride fenum. * Et discubue-
 runt in partes per centenos & quingue-
 41. nos. * Et accepit quinque panibus, & duo-
 bus piscibus, intuens in caelum benedixit,
 & fregit panes, & dedit discipulis suis, vt
 42. ponerent ante eos: & duos pisces diui-
 dit in omnibus. * Et manducauerunt omnes,
 43. & saturati sunt. * Et suffulerunt reliquias,
 fragmentorum duodecim cophinos ple-
 44. nos, & de piscibus. * Erant autem qui
 manducauerunt quinque millia virorum.
 45. * Et statim coegit discipulos suos ascen-
 dere nauim, vt praecederent eum trans-
 46. fretum ad Bethsaida, dum ipse dimitteret
 populum. * Et cum dimisisset eos abiit
 47. montem orare. * Et cum sero esset, erat
 nauis in medio mari, & ipse solus in
 48. terra. * || Et videns eos laborantes in Ma- 14. 1
 remigando (erat enim ventus contra- 25.
 rius eis) & circa quartam vigiliam noctis
 venit ad eos ambulans supra mare: &
 49. volebat praerire eos. * Ad illi vt vide-
 runt eum ambulante supra mare, puta-
 uerunt phantasma esse, & exclamauerunt.
 50. * Omnes enim viderunt eum, & contur-
 51. bati sunt. Et statim locutus est cum eis, &
 dixit eis: Confidite, ego sum, nolite ti-
 52. mere. * Et ascendit ad illos in nauim, &
 cessauit ventus. Et plus magis intra se
 53. stupebant: * non enim intellexerunt de
 panibus: erat enim cor eorum obcaecatum.
 54. * || Et cum transfretasset, venerunt in Ma- 14. 1
 terram Genesareth, & applicuerunt. * Cu- 34.
 que egressi essent de nauic, continuo co-
 55. gnouerunt eum: & percurrentes vniuer-
 sam regionem illam, coeperunt in graba-
 56. tiis eos, qui se male habebant, circumferre,
 vbi audiebant eum esse. * Et quocumque
 introibat, in vicus, vel in villas, aut
 ciuitates

ciuitates, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent: & quotquot tangebant eum, salui fiebant.

CAPVT VII.

Pharisæos redarguit. Christi arguit discipulos, quod non lotis edere manibus ipsi Dei mandata ob suas traditiones transgredientur declaras quam possint hominem conuincere, nempe quia de corde exiit: Syrophœnissæ filia ad perseverantem illius supplicationem à demonio liberata: & surdus ac mutus sanatus.

Et conueniunt ad eum Pharisæi, & Ierosolymis. Et cum vidisset quosdam ex discipulis eius, communibus manibus, id est non lotis, manducare panes, vituperauerunt. Pharisæi enim, & omnes Iudei nisi crebro laverint manus, non manducatis tenentes traditionem seniorum: & à foro nisi baptizentur, non comedunt: & alia multa sunt, quæ tradita sunt illis feruare, baptizata calicum, & vrecorum, & xrametorum, & lectorum, & interrogabant eum Pharisæi, & Scribæ: Quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panes? At ille respondens, dixit eis: Bene prophetauit Isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est: Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me. In vau autem me colunt, docentes doctrinam & præcepta hominum. Relinquentes enim mandatum Dei tenetis traditionem hominum, baptizata vrecorum, & calicum: & alia similia his facitis multa. Et dicebat illis. Bene irritum facitis præceptum Dei, vt traditionem vestram seruetis.

Moyse enim dixit: Honorare patrem tuum, & matrem tuam. Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. Vos autem dicitis: Si dixerit homo patri, aut matri, Corban (quod est donum) quodcumque ex meritis profuerit: & vitâ non dimittitis, id est quidnam facere patri suo, aut matri, reiciuentes verbum Dei per traditionem vestram, quâ tradidisti, & similia huiusmodi multa facitis. Et ad vocans iterum turbam dicebat illis: Audite me omnes, & intelligite. Nihil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum conuincere, sed quæ de homine procedit illa sunt quæ communicant hominibus. Si quis habet aures audiendi, audiat. Et cum introisset in domum à turba, interrogabat eum discipuli eius parabolam. Et ait illis Sic & vos imprudentes estis? Non intelligitis, quia omne extrinsecus introiens in hominem, non potest eum conuincere: quia non intrat in cor eius, sed in ventrem vadit, & in feculum exit purgans omnes estas. Dicebat autem, quia quæ de homine exeunt, illa

21 communicant hominibus. Abintus enim de corde hominum malæ cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, furta, auaritiæ, iniquitates, dolus, impudicitia, oculus malus, blasphemia, superbia, stultitia. Omnia hæc mala abintus procedunt, & communicant hominibus. Et inde surgens abiit in fines Tyri & Sidonis: & ingressus domum, minem voluit scire, & non potuit latere. Mulier enim statim, vt audiuit de eo, cuius filia habebat spiritum immundum, intrauit, & procedit ad pedes eius. Erat enim mulier Gentilis, Syrophœnissæ genere. Et rogabat eum vt demonium ei eceret de filia eius. Qui dixit illi: Sine prius saturari filios, non est enim bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa respondit, & dixit illi: Vtique Domine, nã & catelli comedunt pro mensa micis puerorum. Et ait illi: Propter hunc sermonem vade, exiit demonium à filia tua. Et cum abiisset domum suam, inuenit puellam iacentem supra lectum, & dormientem. Et iterum exiit de finibus Tyri, venit per Sidonem ad Mare Galilee, inter medios fines Decapolos. Et adducunt ei surdum & mutum, & deprecabantur eum, vt imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba secorsum, misit digitos suos in aurículas eius: & expuens, tetigit linguam eius: & inscipientes in cælum, ingemuit, & ait illi: Ephetha, quod est adaperire. Et statim aperit sunt aures eius, & solutum est venter, & lingua eius, & loquebatur rectè. Et præcepit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant: & eo amplius admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit: & surdos fecit audire, & mutos loqui.

CAP. VIII.

Septem panibus paucisque pisciculis satiat quatuor hominum milia: discipulorum à fermento Pharisæorum cauere iuberit: eam sensim curare: interrogatis Apostolis, quem Iesum esse dicerent, Iesum confiteatur ipsum esse Christum: & paulo post facrum ab eo dicitur, quod increpare illum dum suam prædicare passionem de tollenda cruce, & quod anima nihil deberet esse charius.

In diebus illis iterum cum turba multa esset, nec haberent quod manducarent: conuocatis discipulis, ait illis: Miror feror super turbam: quia ecce illa triduo sustinent me, nec habent quod manducarent: & si dimiserim eos ieiunios in domum suam, deficiet in via: quidam enim ex eis de longè venerunt. Et responderunt ei discipuli sui: vnde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? Et interrogauit eos: Quot panes habetis? Qui dixerunt: Septem. Et præcepit turgo discumbere super ter-

[Mat. temnatur. Sed dico vobis quia] & Elias
 17. b. venit (& fecerunt illi quicunque voluerunt) C
 12. sicut scriptum est de eo. * Et veniens
 ad discipulos suos, vidit turbam magnam
 circa eos & scribas conquirentes eum
 illis. * Et contestim omnis populus videns
 Iesum stupefactus est, & expauerunt, &
 accurrentes salutabant eum. * Et inter-
 rogavit eos: Quid inter vos conquiri-
 tis? * Et respondens unus de turba, di-
 23. xit: Magister, artuli filium meum ad te
 habentem spiritum mutum: * qui ubi-
 cumque eum apprehenderit, allidit illū, &
 24. spumans, & stridet dentibus, & arefcit: &
 dixi discipulis tuis ut eicerent illum,
 & non potuerunt. * Qui respondens eis,
 dixit: O generatio incredula, quamdiu
 apud vos ero: quamdiu vos patiar? affer-
 25. re illū ad me. * Et attulerunt eū. Et cum
 vidisset eum, statim spiritus conturbauit
 illū: & elisus in terram, volubatur
 spumans. * Et interrogavit patrem eius.
 26. Quantum tēporis est ex quo ei hoc acci-
 dit? At ille ait: Ab infantia: & frequēter
 eū in ignē, & in aquas misit, ut eū per-
 27. deret, sed si quid potes, adiuua nos, mi-
 serere nostri. * Iesus autē ait illi: Si potes
 credere, omnia possibilia sunt credenti.
 * Et continuo exclamans pater pueri,
 cum lacrymis aiebat: Credo, Domine: adiu-
 28. ua incredulitatem meam. * Et cum videret
 Iesus concurrentem turbam, comina-
 29. tus est spiritui immundo, dicens illi:
 Surde & mute spiritus, ego precipio tibi,
 exi ab eo: & amplius ne introcas in
 eum. * Et exclamans, & multū discerpēs
 eū, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus
 30. est. ita vt multi dicerent. Quia mortuus est.
 * Iesus autem tenens manū eius, eleua-
 31. uit eū, & surrexit. * Et cum introisset in
 domū, discipuli eius secretō interrogabāt
 eū. Quare nos non potuimus eicere
 32. eū? * Et dixit illis: Hoc genus in nullo
 potest exire, nisi in oratione, & ieiunio.
 [Mat. * Et inde profecti prætergredebantur
 17. c. Galilæam: nec volebat quēquam scire.
 21. *] Docebat autem discipulos suos, &
 30. Luc. dicebat illis: Quoniam filius hominis tra-
 31. detur in manus hominum, & occidetur
 32. f. 44. eum, & occisus tertia die resurget. * At
 illi ignorabant verbū: & timebant inter-
 33. rogare eum. * Et venerunt Capharnaum.
 34. Quid cum domi essent, interrogabat eos:
 Quid in via tractabatis? At illi tacebāt,
 35. siquidem in via inter se disputauerant.
 [Mat. Quis eorū maior esset. * Et respondens vo-
 18. a. 1. cauit duodecim, & ait illis: Si quis vult
 36. primus esse, erit omnium nouissimus, &
 37. f. 46. omnium minister. * Et accipiens puerū,
 statuit eum in medio eorum, quem cum
 cōplexus esset, ait illis: Quisquis vnū
 ex huiusmodi pueris receperit in no-
 mine meo, me recipit: & quicūque me
 38. susceperit, non me suscipit, sed eum, qui
 39. f. 49. misit me. * Respondit illi Ioannes, di-

38. cens: Magister vidimus quemdā in no-
 mine tuo eicientem dæmonia, qui non
 sequitur nos, & prohibuimus eū. Iesus
 39. autē ait: Nolite prohibere eum: nemo
 40. est enim qui faciat virtutem in nomine
 meo, & possit citō malē loqui de me, *
 41. 9 qui nō est aduersus vos, pro vobis est.
 42. * Quisquis enim potum dederit vobis
 calicē aquę in nomine meo, quia Chri-
 43. sti estis: amen dico vobis, non perdet
 mercedem suam. * Et quisquis scandali-
 44. zauerit vnū ex his pusillis credentibus
 in me: bonū est ei magis si circumdaretur
 mola asinaria collo ei, & in mare mit-
 45. teretur. * Et si scandalizauerit te man-
 46. tua, abscide illā: bonū est tibi debile in-
 troire in vitā, quā duas manus habentē
 ire in gehennam, in ignem inextingui-
 47. bilem: * Vbi vermis eorum non mori-
 48. tur, & ignis non extinguitur: * Et si pes
 tuus te scandalizat, amputa illum: bo-
 49. num est tibi claudum introire in vitam
 æternam, quā duos pedes habentem
 50. 45 mitti in gehennā ignis inextinguibilis: 1f. 66.
 46. * Vbi verbis eorū non moritur, & ignis
 non extinguitur. * Quod si oculus tuus
 scandalizat te, eice eum: bonū est tibi
 luscū introire in regnū Dei, quā duos
 oculos habentē mitti in gehennā ignis:
 47. * vbi vermis eorum non moritur, &
 48. ignis non extinguitur. * Omnis enim
 igne salietur, & omnis victima sale sa-
 49. lietur. * Bonū est sal: quod si sal insul-
 sum fuerit: in quo illud cōdicietur? Habete
 in vobis sal, & pacem habete inter vos.
 C A P V T X.

Nullo modo dimittēdā uxorem astru-
 aliam ducendo: paruos complexus: be-
 nedixit eis: diues qui præcepta a iuuen-
 rite obseruaret, non amplectitur Chri-
 sti consiliū de omnibus diuidendū: quid
 referent præmij qui omnia relinquunt:
 rursum suam prædicat passionem: occa-
 sione ambitionis filiorum Zebedai docet
 discipulos quod non ostensione domini,
 sed officio ministerij debeant esse maio-
 res: Barrabam cacum sanac.

E T inde exurgens venit in fines Iu-
 1. dææ ultra Iordanē: & cōueniunt ite-
 2. rum turbæ ad eum: & sicut cōsueuerat,
 iterum docebat illos. * Et accedentes
 3. Pharisei interrogabant eum: Si licet
 viro uxorem dimittere: tentantes eum.
 4. * At ille respondens, dixit eis: Quid vo-
 5. bis præcepit Moyses? * Qui dixerunt: 24. a. 1
 6. Moyses permisit libellū repudiij scri-
 7. bere, & dimittere. * Quibus respondens 2. d. 17
 8. Iesus, ait: Ad duritiā cordis vestri scri-
 9. psit vobis præceptū istud: ab initio au- 19. a. 5
 10. tem creaturæ, masculū & feminā fecit 1. Cor.
 11. eos Deus. * Propter hoc relinquet ho- 7. b. 10
 12. mo patrē suum & matrem, & adhærebit Eph. 5
 13. ad uxorem suam: & erunt duo in carne g. 31.
 14. vna. Itaque iam non sunt duos, sed vna ca- 1. Cor.
 15. 8. ro. * Quod ergo Deus coniunxit, ho- 6. d. 16
 16. 3. mo

mo non separet. Et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogauerunt eum. Et ait illis: Quiunque dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit, adulterium committit super eam. Et si uxor dimiserit virum suum, & alij nuplerit, moechatur. Et offerebant illi paruulos ut tangeret illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus. Quos cum videret Iesus, indignè tulit, & ait illis: Sinite paruulos venire ad me, & ne prohibueritis eos: talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis: Quisquis non receperit regnum Dei velut paruulus, non intrabit in illud. Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos. Et cum egressus esset in viam, procurrens quidam genu flexo ante eum, rogabat eum: Magister bone, quid faciam ut viam eternam percipiam? Iesus autem dixit ei: Quid me dicis boni? Nemo bonus est nisi vnus Deus. Præcepta nostri: Ne adulteris, Ne occidas, Ne fureris, ne Exod. 10. testimoniū dixeris, Ne fraudè feceris. Honora patrē tuū & matrē. At ille respondens ait illi: Magister hæc omnia obseruaui & teneture meæ. Iesus autem intus eum dilexit eum, & dixit ei: Vnu tibi deest vade, quæcūque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in celo & venissequere me. Qui contristatus in verbis abiit mœrens: erat enim habens multas possessiones. Et circūspiciens Iesus, ait discipulis suis: Quam difficile est qui pecunias habent, in regnū Dei introibunt! Discipuli autē obstupescerant in verbis eius: At Iesus rursus resedens ait illis: Filiioli quā difficile est confidentes in pecuniis, in regnū Dei introire? Facilius est, camelum per foramen acus transire, quā dimittere in domum Dei. Qui magis admirabantur, dicentes ad se inter ipsos: Et quis potest saluus fieri? Et intuens illos Iesus, ait: Apud homines impossibile est, sed non apud Deum omnia enim possibilia sunt apud Deum. Hic cepit ei Petrus dicere. Ecce nos dimisimus omnia & secuti sumus te. Respondens Iesus ait, Amen dico vobis: Nemo est qui reliquerit domum aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros, propter me, & propter euāgelium, qui non accipiat centes tantum, nunc in tempore hoc, domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros, cum persecutionibus, & in sæculo futuro vitam eternam. Multi autē erant primi nominati & nouissimi primi. Erant autem in via ascendentes Ierusalem: & præcedebat illos Iesus, & stupebant: & secuentes timebant. Et assumens iterum duodecim, cepit illis dicere quæ essent ei euentura. Quia ecce ascendimus Ierusalem, & Filius hominis tradetur

principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus, & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus: & illudent ei, & consequent eum, & flagellabunt eum, & interficient eum: & tertia die resurget. Et accedunt ad eum Iacobus & Ioannes filij Zebedæi, dicentes: Magister, volumus, ut quodcumque petierimus, facias nobis. At ille dixit eis: Quid vultis ut faciam vobis? Et dixerunt: Da nobis, ut vnus ad dextrā tuam, & alius ad sinistrā tuā sedeamus in gloria tua. Iesus autē ait eis: Nescitis quid petatis: potestis bibere calicē, quē ego bibo, aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? At illi dixerunt ei: Possimus. Iesus autem ait eis: Calicem quidē, quem ego bibo, bibetis: & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini. Sedere autē ad dextrā meam, vel ad sinistrā, non est meū dare vobis, sed quibus paratum est. Et audientes decem, ceperunt indignari de Iacobo, & Ioanne. Iesus autem vocans eos, ait illis: Scitis quia hi qui videntur principari gentibus, dominantur eis: & principes eorū potestatem habent ipso- rum. Non ita est autem in vobis, sed quicumque voluerit fieri maior, erit vester minister: & quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium seruus. Nam & Filius hominis non venit ut ministraretur ei, sed ut ministraret, & daret animā suam redemptionē pro multis. Et veniunt Iericho, & proficiētes eo de Iericho, & discipulis eius, & plurima multitudo, filius Timæi Bartimæus cæcus sedebat iuxta viam mendicans. Qui cum audisset quia Iesus Nazarens est, cepit clamare, & dicere: Iesu fili David, miserere mei. Et cōminabantur ei multi ut taceret. At ille multo magis clamabat: Fili David miserere mei. Et stans Iesus præcepit illum vocari. Et vocant cæcum, dicentes ei: Animum quior esto: surge, vocat te. Qui proiecito vestimento suo exiliens, venit ad eum. Et respondens Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam? Cæcus autē dixit ei: Rabbi, vt videam. Iesus autē ait illi: Vade, fides tua te saluū fecit. Et cōfestim vidit, & sequebatur eum in via.

C A P. XI.

Super pullū asina cum honore Ierusalem ingreditur: sicut maledicendo arcifacientes ac vendentes de templo eius: efficiaciā fiducia in Deū ostendit, dicens fratri remittenda quæ in nos cōmissæ: Scribis nō dicat quæ potestare hac faciat, eo quod nec illi responderent ad proposita de Ioannis baptismo questionem.

Et cum appropinquarent Ierusalem, Emma & Bethania ad Montem oliuarum, mittit duos ex discipulis suis, ait illis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim introeuntes illuc, inuenietis

uenietis pullum ligatum, super quem ne-
mo adhuc hominum sedit: soluete illum,
& adducite. * Et si quis vobis dixerit: 3
Quid facitis? dicite, quia Domino necessa-
rius est: & contineat illum dimittere. 4
* Et abeunt inueniunt pullum liga-
tum ante ianuam foris in biuio: & soluunt
eum. * Et quidam de illis stantibus di-
cebant illis: * Quid facitis soluentes
pullum? * Qui dixerunt eis sicut praece-
perat illis Iesus, & dimiserunt eis. * || Et
duxerunt pullum ad Iesum, & imponunt
illi vestimenta sua, & sedit super eum.
* Multi autem vestimenta sua strauerunt
in via: alij autem frondes cedebant de
arboribus, & sternerant in via. * Et qui
praeibant, & qui sequebantur, clama-
bant, dicentes || Hofanna: * Benedictus
qui venit in nomine Domini: Benedictum
quod venit regnum patris nostri David:
Hofanna in excelsis. * || Et introiuit Ie-
rosolymam in templum: & circumspexit
omnibus, cum iam vespera esset hora,
exiit in Bethaniam cum duodecim. * Et
alia die cum exirent a Bethania, esurunt.
* || Cumque vidisset a longe ficum haben-
tem folia, venit si quid forte inueniret
in ea, & cum venisset ad eam, nihil in-
uenit praeter folia non enim erat tem-
pus ficorum. * Et respondens dixit ei: iam
non amplius in aeternum ex te fructum
quisquam manducet. Et audiebant disci-
puli eius. * Et veniunt Ierosolymam. Et
cum introisset in templum, coepit eiecere
vendentes & ementes in templo: & men-
sas numulariorum, & cathedras venden-
tium columbas euertit. * & non sinebat
vt quisquam transferret vas per templum:
& docebat, dicens eis: Nonne scriptum
est: || Quia domus mea, domus orationis
vocabitur omnibus gentibus? Vos au-
tem fecistis eam speluncam latronum.
* Quo audito, principes sacerdotum &
Scribae querebant quomodo eum perde-
re: timebant enim eum, quoniam vni-
uersa turba admirabatur super doctrina
eius. * Et cum vespera facta esset, egre-
diebatur de ciuitate. * Et cum mande-
transirent, viderunt ficum aridam factam
a radicibus. * Et recordatus Petrus, dixit
ei: Rabbi, ecce ficus, cui maledixisti, aruit.
* Et respondens Iesus ait illis: || Habere
fidem Dei. * Amen dico vobis, quia quicun-
que dixerit huic monti: Tollere, & mittere
in mare, & non habitarit in corde suo,
sed crediderit, quia quodcumque
dixerit, fiat, fiet ei. * Propterea dico vo-
bis, omnia quaecumque orantes petitis, cre-
dite quia accipietis, & eueniet vobis.
* || Et cum stabitis ad orandum, dimittite
si quid habetis aduersus aliquem, vt &
Pater vester qui in calis est, dimittat
vobis peccata vestra. * Quod si vos non
dimiseritis: nec Pater vester, qui in calis
est, dimittet vobis peccata vestra. * || Et 27

veniunt rursus Ierosolymam. Et cum am-
bularet in templo, accedunt ad eum sum-
mi sacerdotes & Scribae, & seniores: * &
dicunt ei. || In qua potestate hac facis? & || Luc.
quis dedit tibi hanc potestatem vt ista fa-
cias? * Iesus autem respondens, ait illis: 2.
Interrogabo vos & ego vnum verbum,
& respondete mihi: & dicam vobis in
qua potestate hac faciam. * Baptismus
Ioannis, de caelo erat, an ex hominibus?
31 Respondete mihi. * At illi cogitabant
secum, dicentes: Si dixerimus, De caelo,
32 dicit: Quare ergo non credidistis ei? * Si
dixerimus, Ex hominibus, timeamus po-
pulum: omnes enim habebant Ioannem
33 quia verum propheta esset. * Et respon-
dentes dicunt Iesu: Nescimus. Et respon-
dens Iesus ait illis, Neque ego dico vo-
bis in qua potestate hac faciam.

C A P. XII.

Parabolam narrat de vinea agricolis elata,
qui seruos ac filium patris fami-
lia occiderunt: renatur a Pharisaeis
de censu Casari soluendo & a Saddu-
cais de resurrectione: interrogatur ut
Scriba de primo mandato ipse vero ra-
gat quomodo Scriba dicant Christum
filium esse David, docens ab ipso ca-
uendum: viduam laudat ob duo mun-
ta in gazophiacium missa.

ET coepit illis in parabolis loqui: Vi- Ista. 5.
neam passinauit homo, & circumdedit a.
sepem, & fodit lacum, & aedificauit tur- ler. 2.
rim, & locauit eam agricolis, & peregre d. 21.
profectus est. * Et misit ad agricolas in Matt.
tempore seruum, vt ab agricolis acciperet. 21. d.
3 ret de fructu vineae. * Qui apprehensum 33.
eum ceciderunt, & dimiserunt vacuum. Luc.
4 * Et iterum misit ad illos alium seruum: & 20. b.
illum in capite vulnerauerunt, & contra- 9.
5 melius affecerunt. * Et rursum alium misit,
& illum occiderunt, & plures alios: quos-
6 dam caedentes, alios vero occidentes. *
Adhuc ergo vnum habens filium, charissi-
mum: & illum misit ad eos nouissimum,
dicens: Quia reuerentur filium meum. Psal.
7 * Coloni autem dixerant ad inuicem: Hic 117.
est heres: venite, occidamus eum: & nostra c. 2.
erit hereditas. * Et apprehendentes eum, 1128.
8 occiderunt: & eiecerunt extra vineam, d. 16.
9 * Quid ergo faciet Dominus vineae? Veniet, Mar.
& perdet colonos: & dabit vineam aliis. 21. d.
10 Nec scripturam hanc legis: || Lapidem 42.
quem reprobaauerunt aedificantes, hic fa- 48. 4
11 ctus est in caput anguli: * A Domino fa- b. 11.
ctum est istud, & est mirabile in oculis no- Ro. 9.
12 stris: * Et querebant eum tenere: & time- g. 32.
runt turbam. cognouerunt enim quoniam 1. Per.
ad eos parabolam hanc dixerit. Etrelecto 2. b. 7.
13 eo abierunt. * || Et mittunt ad eum quos- || Mat.
dam ex Pharisaeis, & Herodianis, vt eum 22. b.
14 acciperent in verbo. * Qui venientes dicunt 15.
B ei: Magister, scimus quia verax es, & Luc.
non curas quemquam: nec enim vides 20. d.
in faciem hominum, sed in veritate vias 20.

Dei doces, licet dari tributum Cæsari, an non dabimus? * Qui sciens versu-
 15. **Rō. 13.** || Reddite igitur quæ sunt Cæsaris, Cæsari:
 b. 7. et quæ sunt Dei, Deo. Et mirabantur
 22. **Mar.** c. super eo. || Et venerunt ad eum Saddu-
 23. cæi, qui dicunt resurrectionē non esse:
Luc. & interrogabant eū dicentes: * Magister,
 20. c. Moyses nobis scripsit || vt si cuius frater
 27. mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, &
Deut. filios non reliquerit, accipiat frater eius
 25. 4. uxorem ipsius, & refuscitet semen fratris
 5. suo. * Septem ergo fratres erāt: & primus
 accepit uxorem & mortuus est non re-
 21. licto semine. * Et secundus accepit eam,
 & mortuus est: & nec iste reliquit se-
 22. men. Et tertius similiter. * Et acceperūt
 eam, similiter septem: & non reliquerūt
 semen. Nouissima omnium defuncta est
 & mulier. * In resurrectione ergo cum
 23. resurrexerint cuius de his erit vxor?
 Septem enim habuerunt eam uxorem.
 * Respondens Iesus, ait illis: Nōne ideō
 24. erratis, non scientes Scripturas, neque
 virtutem Dei? * Cū enim à mortuis re-
 25. surrexerint, neque nubent, neque nubētur,
 sed sunt sicut angeli in cælis. * De mor-
 26. tuis autem quod resurgant, non legistis C
 in libro Moysi, super rubum quomodo
 || **Exo.** dixerit illi Deus, inquit: || Ego sum
 3. b. 6. Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus
Marr. Iacob? Non est Deus mortuorū, sed vi-
 27. 22. d. uorū. Vos verò multum erratis. * Et ac-
 32. cessit vnus de Scribis, qui audierat illos
Mar. conquirentes, & videns quoniam benē
 22. d. illis responderit, interrogauit eum
 35. quod esset primum omnium mandatū.
Deut. Iesus autem respondit ei: Quia primum
 6. 4. 4. omnium mandatū est: || Audi Israël,
 Dñs Deus tuus, Deus vnus est: * & dili-
 30. ges Dñm Deum tuū ex toto corde tuo,
 & ex tota anima tua, & ex tota mente
 tua, & ex tota virtute tua. Hoc est pri-
 31. mum mandatū. * || Secundum autem si-
 19. d. mile est illi: Diliges proximum tuum
 18. tamquam te ipsum. Maius horum aliud
Marr. mandatum non est. * Et ait illi Scriba:
 22. d. Benē M gister, in veritate dixisti, quia
 39. vnus est Deus, & nō est alius præter eū.
Rom. * Et vt diligatur ex toto corde, & ex toto
 13. c. 9. intellectu, & ex tota anima, & ex tota
Galar. fortitudine: & diligere proximum tam-
 5. c. 14. quam te ipsum, maius est omnibus holo-
Iac. 2. caūtomatilis, & sacrificiis. Iesus autē
 b. 8. videns quod sapienter respondisset, di-
 xit illi: Non es longē à regno Dei. Et
 nemo iam audebat eū interrogare. * Et
 35. respondens Iesus dicebat, docēs in tem-
 plo. Quomodo dicunt Scribæ Christum
 filiū esse Dauid? Ipse enim Dauid dicit
 in Spiritu sancto: Dixit Dñs Dño meo,

D sede à dextris meis, donec ponā inimi-
 37. cos tuos scabellū pedū tuorū. * Ipse er-
 go Dauid dicit eum Dñm, & vnde est fi-
 38. lius eius? Et multa turba eum libenter
 38. audiuit. * Et dicebat eis in doctrina sua; 22. d.
 || Cauete à Scribis, qui volunt in stolis
 39. ambulare, & salutare in foro, & in pri-
 mis cathedris sedere in synagogis, & 20. g.
 40. primos discubitus in cœnis: * qui deuor-
 42. rant domos viduarū sub obtentu proli-
 23. xæ orationis: hi accipient prolixius iu-
 41. diciū. * || Sedens Iesus cōtra gazophy-
 5. laciū aspicebat quomodo turba iacta-
 11. f. ret & in gazophylaciū, & multi diuites
 42. iactabant multa. * Cū venisset autem
 43. vidua vna pauper, misit duo minuta 20. g.
 43. quod est quadrans, & cōuocans disci-
 46. pulos suos, ait illis: Amen dico vobis
Luc. quoniā vidua hæc pauper plus omnib⁹
 11. a. misit, qui miserunt in gazophylacium. 1.
 44. * Omnes enim ex eo, quod abundabat
 illis, miserunt: hæc verò de penuria sua
 omnia quæ habuit misit totum victum
 suum. C A P. XII.

*Templum dicit euerrendum, prædicte-
 que bella & varias afflictiones ac perse-
 cutiones, abominacionemque desolatio-
 nis: de pseudochristis & pseudoprophetis:
 post signa in corporibus celestibus veni-
 et cum gloria filius hominis, & huius
 signum dat à sic: quia autem nemo
 tempus nouit, iubet omnes vigilare.*

E cum egredieretur de templo, ait il-
 1. li vnus ex discipulis suis: Magister, **Marr.**
 A aspice quales lapides, & quales structu- 24. a.
 2. rz. * Et respondens Iesus, ait illi: Vides 1.
 2. has omnes magnas adificationes? Non **Luc.**
 relinquetur lapis super lapidem, qui nō 19. g.
 3. destruat. * Et cū sederet in Monte 44. 21
 oliuari contra templum, interrogabat b. 6.
 eum separatim Petrus, & Iacobus, &
 4. Ioannes & Andreas: * Dic nobis quan-
 4. do ista fient, & quod signum erit quan-
 5. do hæc omnia incipient consummari?
 5. * Et respondens Iesus cœpit dicere illis:
 6. || Videte ne quis vos seducat: * multi **Ep h**
 enim venient in nomine meo dicentes, 5. b. 6.
 7. quia ego sum & multos seducent. * Cū 2. The.
 audieritis autē bella, & opinionēs bel- 2. a. 3.
 7. lorum, ne timueritis: oportet enim hæc
 fieri: sed nondum finis. * Exurret enim
 8. gens cōtra gentē, & regnū super regnū,
 B & erunt terræ motus per loca, & fames.
 9. Initū dolorum hæc. * Videte autē vos-
 metipsos. Tradent enim vos in cōciliis,
 & in synagogis vapulabitis, & ante præ-
 10. fides & reges stabitis propter me, in
 testimonium illis. * Et in omnes gentes **Marr.**
 10. primum oportet prædicari Euangeliū. 10. b.
 11. || Et cū duxerint vos tradētes, nolite 19.
 præcogitare quid loquamini: sed quod **Lac.**
 dictū vobis fuerit in illa hora, id loqui- 12. b.
 12. mini: non enim vos estis loquentes, sed 11. c.
 12. Spiritus sanctus: * Tradet autem frater 14.
 fratrē in mortem, & pater filiū: & con-
 surgent

furgent filij in parentes, & morte affi-
cient eos.* Et eritis odio omnibus pro-
pter nomen meum. Qui autē sustinuerit
in fine, hic saluus erit.* || Cū autē vi-
deritis abominationem deolationis,
stantē vbi non debet: qui legit, intelli-
gat, tunc qui in Iudæa sunt, fugiant in
montes; & qui super tectum, ne des-
cendant in domum, nec introeat ut tollat
quid de domo sua, & qui in agro erit
nō reuertatur retrō tollere vestimentū
suū. Vt autem pręgnatibz & nutrien-
tibz in illis diebz. *Orate verō vt hie-
me non fiant.* Erunt enim dies illi tri-
bulationes tales, quales non fuerunt ab
initio creaturę, quā condidit Deus vsq;
nunc, neq; fient.* Et nisi breuiasset Dñs
dies, non fuisset salua omnis caro: sed
propter electos, quos elegit, breuiavit
dies. || * Et tūc si quis vobis dixerit, Ecce
hic est Christus, ecce illic, ne credideri-
tis.* Exurgent enim pseudochristi, &
pseudoprophetę, & dabūt signa & por-
tēta ad seducendos, si fieri potest, etiam
electos. Vos ergo videte: ecce prędixi
vobis omnia.* || Sed in illis diebz, post
tribulationē illā, sol cōtinebrabitur, &
luna non dabit splendōrē suū: & stellę
cæli erūt decedentes, & virtutes, quę in
cælis sunt, mouebuntur.* Et tūc videbūt
filij hominis venientē in nubibus cum
virtute multa, & gloria.* || Et tūc mittet
angelos suos, & congregabit electos
suos a quatuor ventis, a summo terrę,
vsq; ad summū cæli.* A sicu autē discite
parabolā. Cū iā ramus eius tener fue-
rit, & nata fuerint folia, cognoscitis
quia in proximo sit estas: sic & vos cū
videritis hæc fieri, scitote quod in pro-
ximo sit in oñiis.* Amē dico vobis quon-
iā non transibit generatio hæc, donec
omnia ista fiāt. Cælū & terra transibūt,
verba autē meā non transibunt. De die
autē illo vel hora nemo scit, neq; angeli
in cælo, neq; Filius, nisi Pater.* || Videte,
vigilate, & orate: nescitis enim quando
repetus sit. Sicut homo, qui peregrē pro-
fectus reliquit domū suā, & dedit seruis
suis potestatem cuiusq; operis, & iani-
tori pręcepit vt vigilet.* Vigilate ergo,
(nescitis enim quando dominus domus
veniat: sero, an media nocte, an galli
cantu, an manē) * ne cū venerit re-
pentē, inueniat vos dormientes.* Quod
autē vobis dico, omnibus dico: Vigilate.

C A P. X I V.

Consulrante principes sacerdotum de
occidendo Iesu: qui vnguentu pretioso
a muliere perfunditur murmurantibus
discipulis: venditur a Iuda; de cuius
proditione discipulu loquitur in cana,
in qua panem in corpus suum, & vi-
num in sanguinem consecrata tradidit
discipulis: prędicat omnes scandalizan-
dos, & cinam Petri negationem ac post

crinam orationem capitur a Iudais:
quorum vni petrus ascidit auriculam:
& discipulu fugientibz, coram Caipha
a falsis testibz accusatus, moris que
reus iudicatus, conspuitur ac caditur,
& ter a Petro negatur.

ERat autē Pascha & Azyma post bi-
duum: & querebant summi sacerdo-
tes, & Scribę, quomodo eum dolo tene-
rent, & occiderent: * Dicebant autem:
Non in die festo, ne fortē tumultus fie-
ret in populo.* || Et cū esset Bethaniz
in domo Simonis leprosi, & recuberet:
venit mulier habens alabastrū vnguenti
nardī spicati pretiosi, & fracto alaba-
stro, effudit super caput eius.* Erant au-
tem quidā indignē ferentes intra semet-
ipsos, & dicentes: Vt quid perditio ista
vnguenti facta est? * Poterat enim vn-
guentum istud venditari plus quā
trecentis denariis, & dari pauperibus. Et
fremebant in eā. Iesus autē dixit: Sinite
eam, quid illi molesti estis? Bonū opus
operata est in eā, semper enim paupe-
res habetis vobiscū; & cū volueritis,
potestis illis benefacere: me autem non
semper habetis.* Quod habuit hæc, fecit
pręuenit vngere corpus meum in
sepulturā.* Amen dico vobis: Vbi cumq;
prędicatum fuerit Euangelium istud in
vniuerso mundo, & factū fuerit hæc nar-
rabitur in memoriā eius.* || Et Iudas Is-
cariotes vnus de duodecim abiit ad su-
mos sacerdotes, vt proderet eum illis.
* Qui audientes gaudi sunt: & promise-
runt in pecuniā se daturus. Et querebat
quomodo illū opportunē traderet.* || Et
primo die Azimorum quando Pascha
immolabant, dicunt ei discipuli: Quod
vis eamus, & paremus tibi vt manduces
Pascha? * Et mittit duos ex discipulis
suis, & dicit eis: Ite in ciuitatem: & oc-
curret vobis homo lagenā aquę baiu-
lans, sequimini eum: & quocumq; in-
troierit, dicite dño domus, quia magi-
ster dicit: Vbi est refectio mea, vbi Pas-
cha cū discipulis meis manducet? * Et ipse
vobis demonstrabit cēnaculū grande,
stratum: & illic parate nobis.* Et abiit
discipuli eius, & venerūt in ciuita-
tem: & inuenerunt sicut dixerat illis, &
parauerunt Pascha.* || Vespere autē fa-
cto, venit cum duodecim.* Et disciben-
tes eis, & manducantibus, ait IESVS.
Amen dico vobis, quia vnus ex vobis
tradet me, qui manducat mecum.* At il-
li cōperunt contristari, & dicere ei sin-
gulatim: Numquid ego? Qui ait illis:
Vnus ex duodecim, qui intingit mecum
manū in catino.* Et Filius quidē homi-
nis vadit, sicut scriptum est de eo: vt
autem homini illi, per quem Filius ho-
minis traderetur, bonū erat ei, si nō esset
natus homo ille.* || Et manducanti-
bus illis, accepit Iesus panem: & bene-
dicens

dicens fregit & dedit eis, & ait: Sumite, hoc est corpus meum, & accepto calice, gratias agens dedit eis: & biberunt ex illo omnes. * Et ait illis: Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur. * Amen dico vobis, quia iam non bibam de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei. * Et hymno dicto exierunt in montem oliuarum. * Et ait eis Iesus: || Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percutiam pastorem, & dispergentur oves. || Zach. Sed postquam resurrexero, præcedam vos in Galilæam. * Petrus autem ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te, sed non ego. * Et ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. * At ille amplius loquebatur: Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. Similiter autem & omnes dicebant. * || Et veniunt in prædium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: || Sedete hic donec orem. * || Assumit Petrum, & Iacobum, & Ioannem secum: & cepit pauere, & zdere. * Et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate. * Et cum processisset paululus, prociudit super terram: & orabatur, si fieri posset, transiret ab eo hora: * & dixit: Abba pater, omnia tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc à me, sed non quod ego volo, sed quod tu. * Et venit, & inuenit eos dormientes. Et ait Petro: Simon, dormis: non potuisti vna hora vigilare? Vigilate, & orate, ut non intretis in tentationem: Spiritus quidē promptus est, caro verò infirma. * Et iterum abiens orauit, eundem sermonem dicens. * Et reuersus, denuo inuenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum grauari) & ignorabant quid responderent ei. * Et venit tertio, & ait illis: Dormite iam, & requiescite. Sufficit: venit hora: ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. * Surgite, eamus, ecce qui me tradet, prope est. * Et adhuc eo loquente, venit Iudas Iscariotes vnus de duodecim, & cum eo turba multa, cum gladis & lignis, à summis sacerdotibus, & Scribis, & senioribus. * Dederat autem traditor eius signum tuis discipulis: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenere eum, & ducite eum. * Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait: Aue Rabbi: & osculatus est eum. * At illi minus iniecerunt eum, & tenuerunt eum. * Vnus autē quidā de circumstantibus educens gladium, percussit seruum summi sacerdotis: & amputauit illi auriculā. * Et respondens Iesus, ait illis: Tanquā ad latronem exitis cum gladis & lignis comprehendere me? quotidiē etiam apud vos in templo au-

docens, & non me tenuistis. Sed ut impleatur Scriptura. * || Tūc discipuli eius reliquētes eum, omnes fugerunt. * Adolens autē quidā sequebatur eum amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum. * At ille reiecta sindone, nudus profugit ab eis. * || Et adduxerunt Iesum ad summum sacerdotē: & conuenerunt omnes sacerdotes, & Scribæ, & seniores. * Petrus autē à longē secutus est eum, usque intro in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se. * || Summi verò sacerdotes, & omne concilium, quærebāt aduersus Iesum testimonium, ut morti traderent, nec inueniebant. * Multi enim testimonium falsum dicebāt aduersus eum: & conueniētia testimonio nō erant. * Et quidā surgentes, falsum testimonium ferebant aduersus eum dicētes: Quoniam nos audiuimus eum dicentē: || Ego dissoluā templū hoc manu factū, & per triduum aliud nō manu factū, ædificabo. * Et nō erat cōueniētia testimonio illorū. * Et exurgēs summus sacerdos in mediū, interrogauit Iesum, dicens: Non respōdes quidquam ad ea, quæ tibi obiciuntur ab his? Ille autē tacebat, & nihil respondit. Rursū summus sacerdos interrogabat eum, & dixit ei: Tu es Christus filius Dei benedicti? * Iesus autem dixit illi: Ego sum: & videbitis Filium hominis sedentē à dextris virtutis Dei, & venientem cum nubibus celi. * Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait: Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes condemnauerunt eum esse reū mortis. * Et ceperunt quidā conspuere eum, & velare faciem eius, & colaphis eum zdere, & dicere ei Prophetisa: & ministri alapis eum cedebant. * || Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit vna ex ancillis summi sacerdotis: & cum vidisset Petrum cæcilefacientem se, aspiciens illum, ait: Et tu cum Iesu Nazareno eras. * At ille negauit, dicens: Neque scio, neque noui quid dicas. Et exiit foras ante atrium & galileus cantauit. * Rursus autem cum vidisset illum ancilla, cepit dicere circumstantibus: Quia hic ex illis est. * At ille iterum negauit. * || Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro: Verē ex illis es: nam & Galilæus es. * Ille autem cepit anathematizare, & iurare: Quia nescio hominem istum quem dixistis. * Et statim gallus iterum cantauit. * || Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Iesus: Prius quā gallus cantet bis, ter me negabis. Et cepit flere.

C A P. XV.

Iesus coram Pilato accusatus, nihil responderet: præligitur Barabbas, & Iesus traditur crucifigendus: qui multis modis illusus à militibus, ducitur ad crucē

crucifigendum: & diuisis ipsius vestimentis: inter latrones crucifigimus, audie
variorum iactatas in se blasphemias,
subintrant tenebra, & clamans Iesus
filius accor: potius cum clamore valido
expirat: cuius corpus a Ioseph sepelitur.

Mar. **ET** confestim manē consilium tacien-
17. **Luc.** **bus** & Scribis, & vniuerso concilio, vin-
22. **g.** cientes Iesum, duxerunt, & tradiderunt
65. Pilato. Et interrogauit eum Pilatus: Tu
18. **Joan.** es Rex Iudæorum? At ille respondens, ait
illi. Tu dicis. Et accusabant eum summi
3 sacerdotēs in multis. Pilatus autē ror-
4 **Mar.** sum interrogauit eum, dicens: Non res-
27. **b.** pones quidquam? vide in quātis te ac-
12. cūsant. Iesus autem amplius nihil res-
16. pondit, ita vt miraretur Pilatus. Per
5 **6** diem autem festum solebat dimittere
2. illis vnum ex vincētis, quemcumque pe-
10. tissent. Erat autē qui dicebatur Barab-
7 **f.** bas, qui cum seditionis erat vincētis, qui
33. in seditione fecerat homicidium. Et
8 cum ascēdisset turba, cōcepit rogare, sicut
semper faciebat illis. Pilatus autem
9 respondit eis, & dixit: Vultis dimittam
vobis regem Iudæorum? Sciebat enim
10 quod per inuidiam tradidissent eum
summi sacerdotes. Pontifices autem
11 concitauerunt turbam, vt magis Barab-
B **ban** dimitteret eis. Pilatus autem ite-
12 rum respōdens, ait illis: Quid ergo vultis
faciam regi Iudæorum? At illi ite-
13 rum clamauerunt: Crucifige eum. Pi-
14 **Luc.** latus verō dicebat illis: Quid enim mali
14. fecit? At illi magis clamabant: Crucifige
10. eum. Pilatus autem volens populo
15. **Joan.** gratificare, dimisit illis Barabbam, & tradi-
40. dit Iesum flagellis cæsum, vt crucifi-
geretur. Milites autem duxerunt eum
16 **Mar.** c. in atrium prætorij, & conuocati totam
27. cohortem, & induunt eum purpura, &
17 **han.** imponunt ei plecētes spineam coro-
12. **a.** nam: & cœperunt salutare eum: Aue
18. rex Iudæorum. & percutiebant caput
eius arundine: & conspuebāt eum, &
ponentes genua, adorabant eum. Et
20 postquam illuserunt ei, exuerunt illum
purpura, & induerunt eum vestimentis
suis: & educunt illum, vt crucifigerent
eum. Et angariauerunt prætereuntem
21 **7.** d. quempiam, Simonem Cyrenæum, ven-
2. nientem de villa, patrem Alexandri, &
40. Rufi, vt tolleret cruce eum. Et perdu-
7. cunt illum in Golgotha locum quod
6 est interpretatum Caluarie locus. Et
23 **Mar.** dabant ei bibere myrrhatum vinum: &
7. d. non accepit. Et crucifigentes eum di-
24 uiserunt vestimenta eius, mittentes sor-
40. tem super eis, quis quid tolleretur. Erat
25. **3.** c. autem hora tertia, & crucifixus erant eum.
4. Et erat titulus causę eius inscriptus:
26 **o.** **REX IVDÆORVM.** Et cum eo cruci-
27. **2.** figunt duos latrones: vnum a dextris,
31. & alium a sinistris eius. Et impleta est

scriptura, quæ dicit: Et cum iniquis re-
19 putatus est. Et prætereuntes blasphe-
55. **d.** mabant eum, mouentes capita suas, & di-
12. centes: Vah qui destruis templū Dei, &
30 in tribus diebus reedificas: saluum fac
2. **c.** 19
31 remetipsum descendens de cruce. Simi-
liter & summi sacerdotes illudentes,
ad alterutrum cum Scribis dicebant. Alios
saluos fecit, seipsum non potest saluum
32 facere. Christus rex Irael descendat
nūc de cruce, vt videam? & credamus. Et
qui cum eo crucifixi erāt, conuitiaban-
33 tur ei. Et facta hora sexta, tenebrę factę
sunt per totam terram vsq; in hora no-
34. **n.** Et hora nona exclamauit Iesus vo-
ce magna, dicens: Eloi, Eloi, lama sa-
bathani? quod est interpretatum: Deus
meus, Deus me, vt quid dereliquisti me? **Mar.**
35. Et quidā de circumstantibus audientes,
36 dicebant: Ecce Eliā vocat. Currēns au-
tem vnus, & implens spongiam aceto,
circumponēte calamo, potum dabat
Dei dicēs: Sinite, videamus si veniat Elias
37 ad deponendum eum. Iesus autem e-
38 missa voce magna expirauit. Et velum
templi scissum est in duo, & summo vs-
39 que deorsum. Videns autem Centurio,
qui ex aduerso stabat, quia sic clamans
expirasset, ait: Verē hic homo Filius Dei
40 erat. Erant autem & mulieres de Ion-
ge aspicientes: inter quas erat Maria
Magdalene, & Maria Iacobi minoris, &
41 Ioseph mater, & Salome: & cum esset
in Galilæa, sequebantur eum. & mini-
strabant ei, & alię multę, quæ simul
42 cum eo ascenderant Ierosolymam. Et
cū iam sero esset factū (quia erat pa-
43. **7.** **g.** rascene, quod est ante sabbatum) venit
Ioseph ab Arimathea nobilis decurio, **Luc.**
qui & ipse erat expectans regnum Dei, 23. **g.**
44. nūctus introiit ad Pilatum, & petiit
corpus Iesu. Pilatus autem mirabatur
si iam obiisset. Et accersito centurione,
45. interrogauit eum si iam mortuus esset.
46. Et cū cognouisset a centurione, do-
nauit corpus Ioseph. Ioseph autem
mercatus sindonem, & deponens eum
involuit sindone, & posuit eum in mo-
numento, quod erat excisum de petra,
& aduoluit lapidem ad hostium monu-
menti. Maria autem Magdalene, & Ma-
ria Ioseph aspiciēbant vbi poneretur.

CAP. XV.

Mulieribus ad Christi monumentum
obitu pœnitentibus, Angelus resurrectionem
ipsius annuntians; qui primum Ma-
ria Magdalene apparuit, deinde duobus
discipulis in alia effigie, demum vnde-
cim recumbentibus apparet, exprobra-
ta incredulitate, mittit eos vt in vni-
uerso mundo prædicent ac baptizent,
subiunctis signis, quæ sequantur cre-
dentes, ac ita in calum ascendit.

ET cū transisset sabbatum Maria
Magdalene, & Maria Iacobi, & Sa-
lome

Luc. lome emerunt aromata vt venientes
 24. a. i vngerent Iesum. * Et valde manē vna 2
Ioan. sabbatorum, veniunt ad monumentum
 20. a. i orto iam sole. * Et dicebant ad inuicem. 3
 Quis resoluit nobis lapidem ab ostio
 monumenti? * Et respicientes viderunt 4
 reuolutum lapidem. Erat quippe ma-
 gnus valde. * || Et introeuntes in moni- 5
 21. a. mentum, viderunt inuenem sedentem
 5. in dextris, coopertum stola candida, &
Luc. obstupuerunt. * Quid dicit illis? Nolite 6
 24. a. expauescere: Iesum queritis Nazare- B
 4. num, crucifixum: surrexit, non est hic,
Ioan. ecce locus vbi posuerunt eum. * Sed ite, 7
 20. c. dicite discipulis eius, & Petro, quia
 12. præcedit vos in Galilzā: ibi eum vi-
 || **Sup.** debitis, || sicut dixit vobis. * At illæ ex- 8
 14. c. cuntes, fugerunt de monumento: inua-
 28. serat enim eas tremor & pavor: & ne-
 mini quidquam dixerunt: timebant
 enim. * Surgens autem manē || prima 9
 20. d. sabbati, apparuit primò Mariæ Magda-
 16. lenæ, de qua eiecerat septem dæmonia.
 * Illa vadens nuntiavit his, qui cum eo 10
 fuerant, lugentibus, & stentibus. * Et illi
 audientes quia videret, & visus esset ab 11
 ea, non crediderunt. * || Post hæc autem C
 || **Luc.** duobus ex his ambulantibus offensus 12
 24. b. est in alia effugiens, euntibus in villam * &
 13. illi euntes nuntiauerunt cæteris: nec
 illis crediderunt. * Nouissimè recumben- 13
 tibus illis vndecim apparuit: & expo-
 brauit incredulitatem eorum, & duri- 14
 tiam cordis: quia iis qui viderant eum
 resurrexisse, non crediderunt: * Et dix-
 it eis: Euntes in mundum vniuersum præ-
 dicare Euangelium omni creaturæ.
 * Qui crediderit, & baptizatus fuerit, 15
 saluus erit: qui verò non crediderit,
 || **Mat.** condemnabitur. * Signa autem eos, qui 16
 16. d. crediderint, hæc sequentur: || In no- D
 18. mine meo dæmonia eicient: || linguis
 || **Mat.** loquentur nouis: * || serpentes tollent: 18
 a. 4. & si mortiferum quid biberint, non eis
 10. g. nocebit: || super ægros manus imponent,
 46. & bene habebunt. * Et Dominus qui-
 || **Mat.** dem Iesus postquā locutus est eis, || af-
 25. b. 8 sumptus est in cælum, & sedet à dextris
 || **Mat.** Dei. * Illi autem profecti prædicauerunt 20
 28. b. vbiq; Domino cooperante, & sermone
 8. nem confirmante, sequentibus signis.
Luc.
 24. 6.
 31.

S A N C T V M
 IESV CHRISTI
 EVANGELIUM,

secundum Lucam.

CAPVT PRIMVM.

Zacharia sacerdoti annunciat Gabriel Ioannis conceptum ex Elisabeth sterilis qui Angelo non credens murus

efficitur: idemque Gabriel Mariæ an-
 nuntiat conceptum Iesu filij Dei de
 Spiritu sancto: ad Mariæ salutationem
 Ioannes exultat in utero, & Elizabeth
 prophetat, ipsaque Mariæ canticum
 gratiarum actionis Domino decantat:
 in nati Ioannis circumcissione, Zacha-
 rias pater, recepta loquela, canticum
 gratiarum actionis edit.

Quoniam quidem multi conati
 sunt ordinare narrationem,
 quæ in nobis completæ sunt,
 rerum: * sicut tradiderunt
 nobis, qui ab initio ipsi viderunt, & mi-
 nistri fuerunt sermonis: * visum est,
 & mihi assecuto omnia à principio dili-
 genter, ex ordine tibi scribere, optime
 Theophile, * vt cognoscas eorum ver-
 borum, de quibus eruditus es, veritatem.
 * Fuit in diebus Herodis, regis Iudææ,
 sacerdos quidam nomine Zacharias,
 || de vice Abia, & vxor illius de filiabus || I
 6 Aaron, & nomen eius Elisabeth. * Erant Par.
 autem iusti ambo ante Deum, inceden- 24. a
 tes in omnibus mandatis, & iustificatio- 10.
 nibus Dñi sine querela, * & non erat il-
 lis filius, eò quòd esset Elisabeth steri-
 lis, & ambo processissent in diebus suis.
 8 * Factum est autem, cum sacerdotio
 fungeretur in ordine vicis suæ ante
 9 Deum, * secundum consuetudinem sacer-
 dotij, fortè exiit vt incensum poneret,
 10 ingressus in templum Dñi: * || omnis || Exo
 multitudo populi erat orans foris hora 30. a.
 11 incensi. * Apparuit autem illi Angelus Leu.
 12 Dñi stans à dextris altaris incensi. * Et 16. d
 13 Zacharias turbatus est videns, & timor 17.
 B irruit super eum. * Ait autem ad illum
 Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam
 exaudita est deprecatio tua, & vxor tua
 Elizabeth pariet tibi filium, & vocabis
 14 nomen eius Ioannem: * & erit gaudi-
 um tibi, & exultatio, & multi in nati-
 15 uitate eius gaudebunt: * erit enim ma-
 gnus coram Domino: & vinum, & sice-
 ram non bibet, & Spiritu sancto reple-
 16 bitur adhuc ex utero matris suæ: * &
 multos filiorum Israël conuertet ad
 17 Dominum Deum ipsorum: * & ipse
 præcedet ante illum in spiritu & virtu-
 te Elizæ: || vt conuertat corda patrum || Ma
 in filios, & incredulos ad prudentiam 4. b. c
 iustorum, parare Dño plebem perfe- Ma
 18 ctam. * Et dixit Zacharias ad Angelum. 11. b.
 Vnde hoc sciam, ego enim sum senex: 14.
 & vxor mea processit in diebus suis.
 19 * Et respondens Angelus dixit ei: Ego
 sum Gabriel, qui alto ante Deum: &
 20 missus sum loqui ad te, & hæc tibi euan-
 gelizare. * Et ecce eris tacens, & non
 poteris loqui vsque in diem, quo hæc
 21 fiant, pro eo quòd non credidisti verbis
 meis, quæ implebuntur in tempore
 & mirabantur quòd tardaret ipse in
 templo

templo. * Egressus autem non poterat
loqui ad illos, & cognouerunt quod vi-
sionem illidisset in templo. Et ipse erat
innuens illis, & permanit mutus. * Et
factum est, vt impleti sunt dies officij
eius, abiit in domum suam: * post hos
autem dies concepit Elizabeth vxor
eius, & occultabat se mensibus quinque,
dicens: * Quia sic fecit mihi Dñs in
diebus, quibus respexit aufferre oppro-
brium meum inter homines. In mense
autem sexto, missus est Angelus Gabriel
à Deo in ciuitatem Galilææ, cui nomen
Nazareth * ad Virginem desponsatam
viro, cui nomen erat Ioseph, de domo
Dauid, & nomen virginis Maria. * Et in-
gressus Angelus ad eam dixit: Ave gra-
tia plena: Dñs tecum. Benedic tu in
mulieribus. * Quæ cum audisset, turbata
est in sermone eius, & cogitabat qualis
esset ista saluatio. * Et ait Angelus: Ne
timeas Maria, inuenisti enim gratiam
apud Deum: * || ecce concipies in vte-
ro: & paries filium, & || vocabis nomen
eius I E S V M, * hic erit magnus & Fi-
lius Altissimi vocabitur, & dabit illi
Dñs Deus sedem Dauid patris eius: &
regnabit in domo Iacob in æternum, D
* & regni eius non erit finis. Dixit au-
tem Maria ad Angelum: Quomodo fiet
istud, quoniam virum non cognosco?
* Et respondens Angelus, dixit ei: Spi-
ritus sanctus superueniet in te, & virtus
Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque,
& quod nascetur ex te Sanctum voca-
bitur Filius Dei. * Et ecce Elisabeth co-
gnata tua, & ipsa concepit filium in se-
nectute sua: & hic mensis sextus est illi,
quæ vocatur sterilis, quia non erit im-
possibile apud Deum omne verbū. * Dixit
autem Maria: Ecce ancilla Dñi, fiat
mihi secundum verbum tuum. Et dis-
cessit ab illa Angelus. * Exurgens autem
Maria in diebus illis abiit in montana
cum festinatione, in ciuitatem Iuda:
* Et intrauit in domum Zachariæ, & sa-
lutaui Elisabeth. * Et factum est, vt audi-
uit salutationem Mariæ Elisabeth exul-
tauit infans in vtero eius, & repleta est
Spiritu sancto Elisabeth, * & exclama-
uit voce magna, & dixit: Benedicita tu
inter mulieres, & benedictus fructus
ventris tui. * Et vnde hoc mihi vt veniat
mater Dñi mei ad me? * Ecce enim vt fa-
cta est vox salutationis tuæ in auribus
meis, exultauit in gaudio infans in vte-
ro meo. * & beata, quæ credidisti, quo-
niam perficeretur easque dicta sunt tibi
à Domino. * Et ait Maria:
Magnificat anima mea Dominum:
* & exultauit spiritus meus in Deo sa-
lutari meo.
* Quia respexit humilitatem ancillæ
suz: ecce enim ex hoc beatam me di-
cent omnes generationes.
* Quia fecis mihi magna qui potens

est: & sanctum nomen eius.

* Et misericordia eius à progenie in
progenies timentibus eum.

* Fecit potentiam in || brachio suo:
disperfit superbos mente cordis sui. || *Isa.*

* Deposuit potentes de sede, & exal-
tauit humiles. || *Isa. 51. c. 9*

* || Esurientes impleuit bonis: & di-
uites dimisit inanes. || *Isa. 6. 10.*

* Suscepit Israël puerum suum, re-
cordatus misericordiz suæ. || *Reg. 2. a. 5.*

* Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham & semini eius in sæcula. || *Pf. 33. a. 11.*

* Mansit autem Maria cum illa quasi
mensibus tribus: & reuersa est in do-
mum suam. * Elisabeth autem impletum
est tempus pariendi, & peperit filium. || *Gen. 17. b. 9*

* Et aduerterunt vicini & cognati eius,
quia magnificauit Dñs misericordiam
suam cum illa, & congratulabantur ei: || *22. c. 16.*

* Et factum est in die octauo, venerunt
circumcidere puerum, & vocabant eum
nomine patris sui Zachariæ. * Et respon-
dens mater eius, dixit: Nequaquam, sed
vocabitur Ioannes. * Et dixerunt ad il-
lam: Quia nemo est in cognatione tua,
qui vocetur hoc nomine. * Innuebant
autem patri eius, quem vellet vocari
eum. * Et postulans pugillarem scriptis,
dicens: Ioannes est nomen eius. Et mi-
rati sunt vniuersi. * Apertum est autem
illico os eius, & lingua eius, & loqueba-
tur benedicens Deum. * Et factus est ti-
mor super omnes vicinos eorum: &
super omnia montana Iudæ diuulga-
bantur omnia verba hæc, & posuerunt
omnes qui audierant in corde suo, di-
centes: Quis putas, puer iste erit? Erenim
manus Domini erat cum illo. * Et Za-
charias pater eius repletus est Spiritu
sancto, & prophetauit, dicens:
* Benedictus Dñs Deus Israël, quia vi-
sitauit & fecit redemptionem plebis suæ: || *Psal. 73. b.*

* || Et erexit cornu salutis nobis in
domo Dauid pueri sui. || *Pf. 133. d. 17.*

* || Sicut locutus est per os sanctorum,
qui à sæculo sunt prophetarum eius. || *1. c. 16.*

* Salutem ex inimicis nostris, & de
manu omnium qui oderunt nos: || *23. a. 6*

* Ad faciendam misericordiam cum
patribus nostris: & memorari testa-
menti sui sancti. || *30. b. 10.*

* || Iururadum, quod iurauit ad Abra-
ham: patrem nostrum, daturū se nobis: || *Gen. 22. c. 16.*

* Vt sine timore, de manu ininico-
rum nostrorum liberati seruiamus illi: || *1. c. 33.*

* In sanctitate, & iustitia coram ip-
so, omnibus diebus nostris. || *f. 31. Heb. 6. c. 13.*

* Et tu puer, propheta Altissimi voca-
beris: præbis enim ante faciem Domi-
ni parare vias eius. || *d. 17. Mal. 4. b. 5.*

* Ad dandam scientiam salutis plebi
eius, in remissionem peccatorū eorum: || *Sup. 6. 17.*

* Per viscera misericordiz Dei nostri:
in quibus visitauit nos, || oriens ex alto: || *1. d. 9.*

* Illumi-

Mal. * Illuminare his, qui in tenebris, & 79
4. a. 2. in vmbra mortis sedent ad dirigendos
pedes nostros in viam pacis.

* Puer autem crescebat, & conforta- 80
batur spiritu: & erat in desertis vsque
in diem ostensionis suæ ad Israël.

CAPVT II.

Ex Augusti decreto Ioseph cum Ma-
ria ascendit in Bethleem, ubi illa pepe-
rit Saluatorem, cuius natiuitate ab
Angelo audita, pastores festini veniunt
illum visuri: puer circumcisis vocatur
I E S U S: quem post dies purificationis
in Ierusalem delatum vt Domino siste-
retur, Simeon senex benedixit, ac de
maris in passione doloribus propheta-
Annaque prophetissa vecula Dño consi-
deretur: Iesus duodecim annorum plenus
sapientia & gratia, perditus, a parenti-
bus, in medio doctorum inuenitur; descen-
ditque Nazareth factus illis subditus.

Factum est autem in diebus illis, exiit
F edictum a Cesare Augusto, vt descri- A
beretur vniuersus orbis. * Hæc descri- 2
ptio prima, facta est a præside Syriæ Cy-
rino: & ibant omnes vt profiterentur 3
singuli in suam ciuitatem. Ascendit au-
tem & Ioseph à Galilæa de ciuitate Na-
zareth, in Iudæam in ciuitatem David,
quæ vocatur || Bethleem: eo quod es-
set de domo, & familia David, * vt 5
profiteretur cum Maria desponsata sibi
uxore prægnante. * Factum est autem, 6
cum essent ibi, impleti sunt dies vt pa-
reret. * Et peperit filium suum primoge-
nitum, & pannis eum inuoluit, & reclina-
uit eum in præsepio, quia non erat
eis locus in diuersorio. * Et pastores 8
erant in regione eadem vigilantes, & B
custodientes vigilias noctis super gre-
gem suum. * Et ecce Angelus Dñi stetit 9
intra illos, & claritas Dei circumfulsit
illos, & timuerunt timore magno. * Et 10
dixit illis Angelus: Nolite timere: ecce
enim euangelizo vobis gaudium ma-
gnum, quod erit omni populo: * quia 11
natus est vobis, hodie Saluator, qui est
Christus Dñs in ciuitate David. * Et hoc 12
vobis signum: Inuenietis infantem pan-
nis inuolutum, & positum in præsepio.
* Et subito facta est, cum Angelo multi- 13
tudo militiæ celestis, laudantium Deum,
& dicentium: Gloria in altissimis Deo, 14
& in terra pax hominibus bonæ volun-
tatis. * Et factum est, vt discesserunt ab 15
eis angeli in cælum: pastores loqueban-
tur ad inuicem: Transamus vsque Beth-
lehem & videamus hoc verbum quod
factum est, quod Dñs ostendit nobis. * Et 16
venerunt festinantes, & inuenerunt Ma-
riam & Ioseph, & infantem positum in
præsepio. * Videntes autem cognoue- 17
runt de verbo, quod dictum erat, illis de
puero hoc. * Et omnes, qui audierunt, 18
mirati sunt: & de his, quæ dicta erant

|| Mi-
chæ
5. a. 2.
Matth.
2. a. 6.

19 a pastores ad ipsos. * Maria autem con-
seruabat omnia verba hæc conferens
20 in corde suo. * Et reuerſi sunt pastores
glorificantes & laudantes Deum, in om-
nibus quæ audierant & viderant, sicut
21 dictum est ad illos. * || Et postquam con-
summati sunt dies octo vt circumcide-
retur puer: vocatum est nomen eius
|| Iesus, quod vocatum est ab Angelo
22 prius quam in vtero conciperetur. * Et
postquam impleti sunt dies purificationis
eius || secundum legem Moysi tulerunt
illū in Ierusalem, vt sisterent eum Dño,
23 * sicut scriptum est in lege Dñi: || Quia
omne masculinum adaperiens vuluam
24 sanctum Dñi vocabitur, * & vt darent
hostiam secundum quod dictum est || in
lege Dñi, par turturum, aut duos pullos
25 columbarum. * Et ecce homo erat in
D Ierusalem, cui nomen Simeon, & homo
iste iustus, & timoratus, expectans con-
solationem Israël, & Spiritus sanctus
26 erat in eo. * Et responsum acceperat à
Spiritu sancto, non visurum se mortem
27 nisi prius videret Christum Dñi: * Et ve-
nit in spiritu in templum. Et cum indu-
cerent puerum Iesum parentes eius, vt
facerent secundum consuetudinem le-
gis pro eo, * & ipse accepit eum in vln-
28 as suas, & benedixit Deum, & dixit:
29 * Nunc dimittis seruum tuum Domi-
E ne, secundum verbum tuum in pace:
30 * Quia viderunt oculi mei salutare
tuum.
31 * Quod parasti ante faciem omnium
populorum;
32 * Lumen ad reuelationem gentium,
& gloriæ plebis tuæ Israël.
33 * Et erat pater eius & mater mirantes
34 super his quæ dicebantur de illo. * Et
benedixit illis Simeon, & dixit ad Ma-
riam matrem eius: || Ecce positus est hic || Iſa.
in ruinā, & in resurrectionem multorum 8. c. 14
in Israël: & in signum, cui contradicetur. Rom.
35 * Et tuam ipsius animam pertrahet gla- 9. g. 33
dius, vt reuelentur ex multis cordibus, 1. Pet.
36 cogitationes. * Et erat Anna prophetissa 2. b. 7.
filia Phanneel de tribu Aſer, hæc proces-
serat in diebus multis, & vixerat cum
viro suo annis septem à virginitate sua.
37 * Et hæc vidua vsq; ad annos octoginta
F quatuor: quæ non discedebat de tem-
plo, ieiuniis, & obsecrationibus seruies
38 nocte ac die: * Et hæc, ipsa hora super-
ueniens confitebatur Dño: & loquebatur
de illo omnibus, qui expectabant re-
39 demptionem Israël. * Et vt perfecerunt
omnia secundum legem Domini, reuerſi
40 sunt in Galilæam in ciuitatem suam
Nazareth. * Puer autem crescebat, &
confortabatur plenus sapientia: & gra-
41 tia Dei, erat in illo. * Et ibant parentes
eius per omnes annos in Ierusalem || in 23. c.
42 die solemnī Paschæ. * Et cum factus es- 15. 34
set, annorum duodecim ascendit eum
illis

|| Gen.
17. b
Iſa.
12. a.
Sup.
1. d. 21
1. d. 21
|| Leui.
12. c. 6
|| Exo.
13. a. 2
Num.
8. c. 16
|| Leui.
12. d. 8

illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisq; dieb⁹, cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognouerunt parentes eius. Exultimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos, & notos. Et non inuenientes, regressi sunt in Ierusalem, requirētes eum. Et factum est post triduum inuenit illum in templo sedentem in medio doctorū audientem illos, & interrogantem eos. Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia & responsis eius. Et videntes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus & ego dolētes querebamus te. Et ait ad illos: Quid est quod me querebatis? nesciebatis quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, & venit Nazareth: & erat subditus illis. Et mater eius consuebat omnia verba hæc in corde suo. Et Iesus proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum & homines.

C A P. III.

Ioannes mittitur à Dño impleturus sua predicatione Isaiæ uaticinium & iuribus, publicanis, ac militibus dar consilium; dicit quid singulos facere oporteat, restaturque Christi excellentiam & baptismi ipsius, super quem ab ipso baptizatum descendit columba, ac vox Patris auditur: texiturq; eius genealogia à Ioseph usq; ad Adam ascendens.

¶ Anno autem quinto decimo imperij Tiberij Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudææ tetrarcha autem Galilææ Herode, Philippi autem fratre eius tetrarcha Ituræ, & Traconitidis regionis, & Iysania Abilinz tetrarcha, principibus sacerdotū Anna & Caipha, factum est verbum Dñi super Ioannem, Zachariæ filium, in deserto. Et venit Ioan. baptisum penitentiae in remissionem peccatorum, sicut scriptum est in Isai. bas sermonū Isaiæ prophete. Vox clā-antis in deserto: Parate viam Dñi re-ctas facite semitas eius: omnis vallis implebitur: & omnis mōs, & collis humiliabitur, & erunt praua in directas, & aspera in vias planas: & videbit omnis caro salutare Dei. Dicebat ergo ad turbas quæ exhibant ut baptizarentur ab ipso: Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere à ventura ira? Facite ergo fructus dignos penitentiae, & ne coperitis dicere: Patre habemus Abraham Dico enim vobis, quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. Jam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor

non faciens fructum bonum, exciderit, & in ignem mittetur. Et interrogabant eum turbæ, dicētes: Quid ergo faciemus? Respondens autem dicebat illis: Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. Venerunt autem & publicani ut baptizarentur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus? At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quàm quod constitutum est vobis, faciat. Interrogabant autem eum & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? Et ait illis: Neminem concutias, neque calumniā facias: & contenti esto stipendiis vestris. Exultimante autem populo, & cogitationibus omnibus in cordibus suis de Ioanne, ne forte ipse esset Christus, respondit Ioannes, dicens omnibus: Ego quidem aqua baptizo vos: dignus soluere corrigiam calceamenti. Marcum eius: Ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni: cuius ventilabrum in manu eius, & purgabit aream suā, & congregabit triticum in horrenum suum, paleas autē comburet igni inextingui- bilis. Multa quidem & alia exhortans euangelizabat populo. Herodes autē tetrarcha, cum corripere ab illo Herodiade vxore fratris sui, & de omnibus malis quæ fecit Herodes, adiecit & hoc super omnia, & includit Ioannem in carcere. Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, apertū est cælum: descendit Spiritus S. corporali specie sicut columba in ipsum, & vox de cælo facta est. Tu es filius meus dilectus, in te complacui mihi. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut rabatur, filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathath, qui fuit Leui, qui fuit Melch, qui fuit Iānes, qui fuit Ioseph, qui fuit Marthathiz, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui fuit Hest, qui fuit Nage, qui fuit Mahath, qui fuit Mathathiz, qui fuit Semel, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, qui fuit Ioanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri, qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cosan, qui fuit Elmadan, qui fuit Her, qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Mathath, qui fuit Leui, qui fuit Simeon, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph, qui fuit Iona, qui fuit Eliakim, qui fuit Melea, qui fuit Menna, qui fuit Marthatha, qui fuit Nathan, qui fuit Danid, qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salomon, qui fuit Naasson, qui fuit Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Efron, qui fuit Phares, qui fuit Iudæ, qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, qui fuit Sarug, qui fuit Ragau, qui fuit Phaleg, qui

qui fuit Heber, qui fuit Sale, qui fuit 36
Cainan, qui fuit Arphaxad, qui fuit
Sem, qui fuit Noë, qui fuit Lamech, qui 37
fuit Mathulale, qui fuit Henoch, qui
fuit Jared, qui fuit Malaleel, qui fuit
Cainan, qui fuit Henos, qui fuit Seth, 38
qui fuit Adam, qui fuit Dei.

C A P V T I V.

*Iesus post ieiunium quadraginta die-
rum, ac deuictas facinas tentationes, in
synagoga Nazareth legis factam de se
Isaia prophetiam, dicensque prophetam
non esse acceptum in patria propria,
quapropter voluit eum de monte præ-
cipitare: eiecit in Capharnaum damo-
nium, sanauit socrum Simonis, &
plures alios à variis languoribus, ac da-
monia eiecit.*

Mar. Iesus autem plenus Spiritu sancto re-
4. a. 1. gressus est à Iordane: & agebatur à A
Mar. 1. Spiritu in desertu diebus quadraginta, 2
b. 12. & tentabatur à diabolo. Et nihil man-
ducauit in diebus illis: & consummatis
illis esuruit. Dixit autem illi diabolus: 3
Si filius Dei es, dic lapidi huic vt panis
fiat. Et respondit ad illum Iesus: Scriptu 4
est: Quia nō in solo pane viuunt homines,
sed in omni verbo Dei. Et duxit illum 5
diabolus in montem excelsum, & ostēdit
illi omnia regna orbis terræ in momēto
tēporis, & ait illi: Tibi dabo potestatem
hanc vniuersā, & gloriam illorum: quia
mihi tradita sūt; & cui volo dō illa. Tu 6
ergo si adoraueris coram me, erunt tua 8
omnia. Et respondens Iesus, dixit illi: B

Deu. Scriptu est: Nūm Deum tuū adorabis,
8. a. 3. & illi soli seruiēs. Et duxit illū in Ie-
Mar. 1. rusalē, & statuit eū super pinnā templi,
4. a. 4. & dixit illi: Si filius Dei es, mitte te
hinc deorsum. Scriptu est enim quod 10
90. e. Angelis suis mandauit de te, vt conser-
uent te: Et quia in manibus tollent te, 11
ne forte offendas ad lapidem pedem
tuum. Et respondens Iesus, ait illi: Di-

Deu. cum est: Non tentabis Dñm Deum
6. c. 16. tuū. Et consummata omni tentatione, 13
diabolus recessit ab illo, vsque ad tēpus.

Mar. Et regressus est Iesus in virtute Spiritus 14
4. b. 12. in Galilæam, & fama exiit per vniuer-
Mar. sam regionem de illo. Et ipse docebat 15
1. b. 14. in synagogis eorum, & magnificabatur
Mar. ab omnibus. Et venit Nazareth, vbi 16
13. g. erat nutritus: & intrauit secundum con-
suetudinem suam die sabbati in syna-
gogam, & surrexit legere. Et traditus 17
6. a. 1. est illi Liber Isaie prophetæ. Et vt re-
uoluēt librum, inuenit locum vbi scri-
ptu erat: Spiritus Dñi super me: pro- 18
pter quod vñxit me, euangelizare pau-
peribus misit me, sanare contritos cor-
des, prædicare captiuis remissionem, & 19
cæcis visum, dimittere contractos in
remissionem, prædicare annū Dñi acce-
ptū, & diem retributionis. Et cum pli-
cuisset librum, reddidit ministro, & sed-

Et omnium in synagoga oculi erant in-
tendentes in eum. Cœpit autem dice-
re ad illos: Quia hodie impleta est hæc
scriptura in auribus vestris. Et omnes
testimonium illi dabant: & mirabantur
in verbis gratiæ, quæ procedebat de
ore ipsius, & dicebant: Nōne hic est fi-
lius Ioseph? Et ait illis: Vtrique dicetis
mihi hanc similitudinem: Medice cura
te ipsum, quanta audiuius facta in Ca-
pharnaum: fac & hic in patria tua. Ait
autē: Amen dico vobis, quia nemo pro-
pheta acceptus est in patria sua. In ver-
itate dico vobis, multæ viduæ erāt in
diebus Eliæ in Israël, quando clausum
est cælum annis tribus, & mensibus sex:
cū facta esset fames magna in omni
terra: & ad nullam illarum missus est
Eliæ, nisi in Sarepta Sidoniz, ad muli-
erem viduam. Et multi leprosi erant in
Israel sub Eliæ propheta: & nemo eorum
mundatus est nisi Naaman Syrus. Et repleti sunt omnes in synagoga
ira, hæc audientes. Et surrexerunt, &
eiecerunt illū extra ciuitatem: & duxe-
runt illum vsq; ad supercilium montis,
super quē ciuitas illorū erat edificata,
vt præcipitarent eū. Ipse autē transiens
per medium illorū, ibat. Et descendit in
Capharnaum ciuitatē Galilææ, ibiq; 4. b. 13
docebat illos sabbatis. Et stupebant in
doctrina eius, quia in potestate erat
sermo ipsius. Et in synagoga erat ho-
mo habēs dæmonium immundū, & ex-
clamauit voce magnadicens: Sine, quid
nobis, & tibi Iesu Nazarene? vñxisti
perdere nos? scio te quis sis, Sanctus
Dei. Et increpauit illum Iesus, dicens:
Obmutescē, & exi ab eo. Et cum proie-
cisset illū dæmoniu in medium, exiit ab
illo, nihilq; illum nocuit. Et factus est
pauor in omnibus, & colloquebātur ad
inuicem, dicentes: Quid est hoc verbū,
quia in potestate & virtute imperat im-
mundis spiritibus, & exeunt? Et diuul-
gabatur fama de illo in omnem locum
regionis. Surgēs autem Iesus de Syna-
goga, introiuit in domū Simonis. So-
crus autem Simonis tenebatur magnis
febris: & rogauerunt illū pro ea. Et
super illā, imperauit febris: & dimi-
sit illam. Et continuo surgens ministra-
bat illis. Cum autē sol occidisset, om-
nes qui habebant infirmos variis lan-
guoribus, ducebāt illos ad eum. At ille
singulis manus imponens, curabat eos.
Exibant autē dæmonia à multis cla-
mātia & dicentia: Quia tu es filius Dei:
& increpans non sinebat ea loqui: quia
sciebat ipsū esse Christum. Facta autē
die egressus ibat in desertum locum, &
turbæ requirebāt eū, & venerūt vsq; ad
ipsum: & detinebāt illū ne discederet ab
eis. Quibus ille ait quia & aliis ciui-
tātibus oportet me euangelizare re-

gnum quia ideo missus sum. * Et erat 44 19
prædicans in synagoga Galilææ.

C A P. V.

Vbi de nauicula Petri docuisset, ille
laxato ipsius iussu veri conclusit copio-
sam piscium multitudinem: curauit le-
prosum mirtis ad sacerdoes: paralyti-
co, remissis primum peccatis iubet ut le-
ctum suum collat: discumbens cum le-
ui, quem ex Telonio vocauerat, causam
dæc murmurantibus Phariseis, quare
cum peccatoribus conuersetur: & cur ip-
sum discipuli ieiunent.

Factum est autem cum turbæ irruerent
in eum, ut audiret verbum Dei, & ipse
stabat secus stagnū Genesareth. || Et vi-
dit autem duas naues stantes secus stagnū: pis-
catores autem descenderant, & lauabāt
reria. || Ascendens autem in vnā nauim,
quæ erat Simonis, rogauit eum à terra
reducere pussillum. Et sedens docebat de
nauicula turbas. || Ut cessauit autem lo-
qui, dixit ad Simonem: Huc in altum, &
laxate retia vestra in capturā. || Et respō-
dēs Simō, dixit illi: Præceptor, per totā
noctem laborātes, nihil cepimus: in ver-
bo autem tuo laxabo rete. || Et cum hoc
fecissent, concluderūt pisciū multitudi-
nem copiosam, rumpebatur autem rete
eorū. || Et annuerunt sociis, qui erant in
alia nauis, venirent, & adiunxerūt eos.
Et venerunt, & impleuerūt ambas nauiculas:
ita ut penē mergerentur. || Quod
cum videret Simon Petrus, prociuit ad
genua Iesu, dicēs: Exi à me, quia homo
peccator sum, Dñe. || Stupor enim circū-
dederat eū, & omnes, qui cum illo erāt,
in captura pisciū, quam ceperāt. Simi-
liter autem Iacobum, & Ioannem, filios
Zebedæ, qui erant socij Simonis. Et ait
ad Simonem Iesus: Noli timere, ex hoc
iam homines tuis capiens. || Et subductis
ad terram nauis, relictis omnibus se-

|| Mar. cuti sunt eum. || Et factū est, cum esset
8. a. 2. in vna ciuitatē, & ecce vir plenus lepra, C
Mar. 1 & videns Iesum, & procidens in faciem,
d. 40. rogauit eum, dicens: Dñe, si vis potes
me mundare. || Et extendens manum, te-
gigit eum, dicens: Volo: Mundare. Et
cōfessum lepra discessit ab illo: || & ipse
14 præcepit illi ut nemini diceret: sed, va-
de, ostende te sacerdoti, & offer pro
emundatione tuā, || sicut præcepit Moy-
|| Leu. ses, in testimonium illis. || Perambulabat
14. a. autem magis sermo de illo: & cōuenie-
4. bant turbæ multæ ut audirent, & cura-
rentur ab infirmitatibus suis. Ipse autē
15 sedebat in deserto, & orabat. || Et fa-
17 ctum est in vna diebus, & ipse sedebat
D docens. Et erant Pharisei sedentes, &
legis doctores, qui venerāt ex omni ca-
|| Mar. stello Galilææ, & Iudææ, & Ierusalē: &
9. a. 2. virtus Ipsi erat ad sanandum eos. || Et 18
Mar. ecce viri portantes in lecto hominem,
2. a. 3. qui erat paralyticus: & quærebant eum

inferre, & ponere ante eum. || Et non in-
uenientes qua parte illū inferrent, præ-
turbæ, ascenderunt supra tectum, & per
regulas summiserunt eum cum lecto in
mediū ante Iesū. || Quorū fidem ut vidit,
dixit: Homo remittuntur tibi peccata
21 I tua. || Et ceperunt cogitare Scribæ, &
E Pharisei, dicentes: Quis est hic, qui lo-
quitur blasphemias? Quis potest dimit-
22 ttere peccata, nisi solus Deus? || Ut cognouit
autem Iesus cogitationes eorū, respō-
dēs, dixit ad illos: Quid cogitatis in
23 cordib⁹ vestris? Quid est facili⁹ dicere:
Dimittuntur tibi peccata? ait paralytico, Surge,
24 & ambula: || Ut autem sciatis quia Filius
hominis habet potestatem in terra
dimittere peccata, ait paralytico, Tibi
dico, surge, tolle lectū tuum, & vade in
25 domum tuam. || Et confestim confurgens
corā illis, tulit lectū, in quo iacebat: &
abiit in domū suam, magnificās Deum.
26 || Et stupor apprehendit omnes, & ma-
gnificabant Deū. Et repleti sunt timore,
dicēs: Quia vidimus mirabilia hodie.
27 || Et post hæc exiit, & vidit publicanū || Mar.
nomine Leui, sedentem ad Telonium, & 9. b. 9.
28 ait illi: Sequere me. || Et relictis omnib⁹, Mar.
29 surgens secutus est eum. || Et fecit ei cō- 2. b. 14
Finiū magnum Leui in domo sua: &
erat turba multa publicanorū, & alio-
rum, qui cum illis erant discumbentes. || Mar.
30 || Et murmurabāt Pharisei & Scribæ co- 2. c. 18
rum, dicentes ad discipulos eius: Quare
cum publicanis & peccatoribus mādū-
31 caris & bibitis? || Et respōdēs Iesus, dixit
ad illos: Non egēt qui sani sunt medicos,
32 sed qui malē habent. || Non veni vocare
iustos, sed peccatores ad penitentiam. || At
33 illi dixerunt ad eum: Quare discipuli
Ioannis ieiunāt frequenter, & obsecra-
tiones faciunt, similiter & Phariseorū:
34 tui autem edunt & bibunt? || Quibus ipse
ait: Nunquid potestis filios sponsi, dum
cum illis est sponsus, facere ieiunare?
35 || Veniēt autem dies, cum ablatu fuerit
G ab illis sponsus, tunc ieiunabūt in illis
36 diebus. || Dicebat autem & similitudinē
ad illos: Quia nemo commisitū à no-
uo vestimento immittit in vestimentum
vetus: alioquin & nouum rumpit, & ve-
teri non conuenit commissura à nouo:
37 || Et nemo mittit vinum nouum in vres
veteris: alioquin rumpeť vinum nouum
vres, & ipsum effunderet, & vres peri-
38 bunt: sed vinum nouum in vres novos
mittendum est, & vtraque conseruan-
39 tur. || Et nemo bibens vetus, statim vult
nouum, dicit enim: Vetus melius est.

C A P. XI.

Discipulos spicas sabbato velentes
excusar: alioque sabbato manū cur-
rar aridam: electos duodecim nominat
Apostolos, & cum illis ac multitudi-
ne copiosa stans in loco cāmpesiri dō-
cē beatitudinis, aliāque conficit de

præcepta euangelica : de festu in oculo fratris & arbore bona ac mala ex fructu dignoscenda : audiens Christi verba cui compararetur si ea opere compleat ; & cui, si non compleat.

Mat. **12. a. 1.** **Mar.** **2. d. 23.** **Reg.** **21. b. 6.** **Exo.** **29. 6.** **Leuit.** **24. b. 9.** **Mar.** **12. a. 10.** **Mar.** **3. a. 1.** **Mar.** **10. a. 1.** **Mar.** **3. b. 13.** **Mar.** **5. a. 2.** **Mar.** **5. a. 11.**

FActum est autem in sabbato secundo, primo, cum transiret per sata, vellebāt discipuli eius spicas, & manducabant confricantes manibus. Quidam autem Phariseorum dicebāt illis: Quid facitis quod non licet in sabbatis? Et respondēs Iesus ad eos, dixit: Nec hoc legistis quod fecit David, cum esurisset ipse, & qui cum illo erant? quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis sumpsit, & manducauit, & dedit his qui cum ipso erant: quos non licet manducare nisi tantum sacerdotibus? Et dicebat illis: Quia Dñs est Filius hominis, etiā sabbati. Factū est autem & in alio sabbato, vt intraret in synagogam, & doceret. Et erat ibi homo, & manus eius dextra erat arida. Observabant autem Scribæ, & Pharisei, si in sabbato curaret: vt inuenirent vnde accusarent eum. Ipse verò sciebat cogitationes eorum: & ait homini, qui habebat manum aridam: Surge, & sta in medium. Et surgens stetit. Ait autem ad illos Iesus: Interrogo vos, si licet sabbatis beneficiere, an malē animam saluam facere, an perdere? Et circūspectis omnibus dixit homini: Extende manū tuam. Et extendit: & restituta est manus eius. Ipsi autem repleti sunt insipientia, & colloquebantur ad inuicem, quidnam facerēt Iesu. Factum est autem in illis diebus, exiit in montem orare, & erat pernoctans in oratione Dei. Et cum dies factus esset, vocauit discipulos suos: & elegit duodecim ex ipsis (quos & Apostolos nominauit). Simonem, quem cognominauit Petrum, & Andream fratrem eius, Iacobum, & Ioannem, Philippum, & Bartholomæum, Matthæum, & Thomā, Iacobum Alphæi, & Simonem, qui vocatur Zelotes, & Iudam Iacobi, & Iudam Icariorum, qui fuit proditor. Et descendens cum illis, stetit in loco campestri, & turba discipulorum eius, & multitudo copiosa plebis ab omni Iudæa, & Ierusalem, & maritima, & Tyri, & Sidonis, qui venerant vt audirent eum, & sanarentur à languoribus suis. Et qui vexabantur à spiritibus immundis, curabātur. Et omnis turba querebat eum tagere: quia virtus de illo exibat, & sanabāt omnes. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos, dicebat: Beati pauperes: quia vestrū est regnū Dei. Beati, qui nūc esuritis: quia saturabimini. Beati, qui nūc stetitis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines, & cum separauerint vos, & exprobrauerint, & eiecerint nomen vestrū tamquā

23 malum propter filiū hominis. Gaudete in illa die, & exultate: ecce enim merces vestra multa est in cælo: secundum hæc enim faciebant Prophetis patres eorū. Verumtamē vobis diuitibus, qui habetis cōsolationem vestrā. Vobis qui saturati estis: quia esurietis. Vobis qui ridetis nunc: quia lugebitis & flebitis. Vobis benedixerint vobis homines, secundum hæc enim faciebant pseudoprophetis patres eorum. Sed vobis dico, qui auditis: Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos. Benedicite maledicentibus vobis, & orate pro calumniantibus vos. Et qui te percutit in maxillam, præbe & alteram. Et ab eo, qui auferit tibi vestimentum, etiam tunicam noli prohibere. Omni autem petenti te tribue: qui auferit quæ tua sunt, ne repetas. Et prout vultis vt faciāt vobis homines, & vos facite illis similiter. Diligite eos, qui vos diligunt quæ vobis est gratia? nam & peccatores diligentes se diligunt. Et si benefeceritis his, qui vobis benefaciunt, quæ vobis est gratia? siquidem & peccatores hoc faciunt. Et si mutuum dederitis his, à quibus speratis recipere, quæ gratia est vobis? nam & peccatores peccatoribus soneantur, vt recipiant æqualia. Verumtamen diligite inimicos vestros, benefacite, & mutuum date, nihil inde sperantes: & erit merces vestra multa, & eritis filij Altissimi, quia ipse benignus est super ingratos, & malos. Estote ergo misericordes, sicut & Pater vester misericors est. Nolite iudicare, & non iudicabimini: nolite condemnare, & non condemnabimini. Dimittite, & dimittebimini. Date, & dabitur vobis: mensuram bonā, & confertā, & coagitatā, & super effluentem dabunt in sinum vestrum. Eadem quippe mensura, qua mensi fueritis, remittetur vobis. Dicebat autem illis & similitudinē. Nūquid potest cæcus cæcū ducere: nonne ambo in foueā cadunt? Non est discipulus super magistrum: perfectus autē omnis erit, si sit sicut magister eius. Quid autem vides festucā in oculo fratris tui, trabem autē, quæ in oculo tuo est, non cōsideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo: Frater, sine eiiciā festucā de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabē nō videns? Hypocrita, eiice primū trabem de oculo tuo: & tunc perspicies, vt educaš festucā de oculo fratris tui. Non est enim arbor bona, quæ facit fructus malos: neque arbor mala, faciens fructū bonū. Vnaquæque enim arbor de fructu suo cognoscitur: Neque enim de spinis colligitur ficus: neque de rubo vindemiant vnam. Bonus homo de bono thesauro, cordis sui profert bonum: & malus homo de

de malo thesauro profert malum. Ex
abundantia enim cordis os loquitur.
[Mar. 7. c. 21] non facitis, quæ dico? * Omnis qui ve-
nit ad me, & audit sermones meos, & fa-
cit eos: ostendam vobis cui similis sit
[Jac. 1. c. 22.] similis est homini edificanti domum, qui
fodit in altum, & posuit fundamentum su-
per petram, inundatione autem facta, illi-
sum est flumen domui illi, & non potuit
eā mouere: fundata enim erat super pe-
tram. * Qui autē audit, & non facit: simi-
lis est homini edificanti domum suam su-
per terram sine fundamento: in quam
illusus est fluuius, & continuo cecidit:
& facta est ruina domus illius magna.

C A P. VII.

*Admiratus Centurio fidem, absens
sanat illius seruum; iuxta portam ci-
uitatis Naim filium unicum vidua re-
suscitat: coram discipulis Ioannis Ba-
ptista per eos interrogantis an esset qui
uenturus erat: multa edidit signa: illi-
que ab euntibus Ioannem plurimum ex-
tollit: Iudæis nec Ioannis, nec Christi
vira placuit, quos pueris inuicem in fo-
ro acclamantibus assimilat: à pecca-
trice muliere pedes inunctus, responderet
Simoni ob hoc murmuranti, proposita
ad hoc parabola duorum debitorum, &
remissis mulieri peccatis.*

[Mar. 8. a. 5.] Cū autem impleisset omnia verba
sua in aures plebis, intrauit Caphar-
naum. Centurio autem cuiusdam
serui male habens, erat moriturus; qui
illi erat pretiosus. * Et cū audisset de
Iesum, misit ad eum seniores Iudæorum,
rogans eum vt veniret, & saluaret ser-
uum eius. * At illi cū venisset ad Iesum,
rogabant eum sollicitè, dicentes ei: Quia
dignus est vt hoc illi præstes, * diligit
enim gentem nostrā: & synagogam ipse
edificauit nobis. * Iesus autem ibat cum
illis. Et cū iam non longè esset à domo,
misit ad eū Centurio amicus, dicens: ||
Dñe noli vexari: Non enim sum dignus
vt sub tectū meū intres, * propter quod
& me ipsum non sum dignum arbitratu
vt venirem ad te: sed dic verbo & sana-
bitur puer meus: nā & ego homo sum
sub potestate constitutus, habes sub me
milites: & dico huic, vade: & vadit: &
alij, veni, & venit: & seruo meo, fac hoc,
& facit. * Quo audito Iesus miratus est:
& conuersus, sequentibus se turbis di-
xit: Amen dico vobis, nec in Israël tantā
fidem inueni. * Et reuersi, qui missi fue-
rant domū, inuenerunt seruum, qui lan-
guerat, sanum. * Et factum est: deinceps
ibat in ciuitatem, quæ vocatur Naim &
ibat cum eo discipuli eius, & turba co-
piosa. * Cū autē appropinquaret por-
tæ ciuitatis, ecce defunctus efferebatur
filius vnicus matris suæ: & hæc vidua
erat: & turba ciuitatis multa cum illa;

13 * Quam cū vidisset Dñs, misericordia
morus super eam, dixit illi: Noli flere.
14 * Et accessit, & tetigit loculū. (Hi autem
qui portabant, steterunt.) Et ait: Adoles-
cens, tibi dico, surge. * Et resedit qui
15 C erat mortuus, & cepit loqui. Et dedit
16 illū matri suæ. * Accipit autem omnes
timor: & magnificabant Deū, dicentes:
|| Quia propheta magnus surrexit in no- || Inf.
bis: & quia Deus visitauit plebem suā: 24. c.
17 * Et exiit hic sermo in vniuersam Iudæā 19.
18 de eo, & in omnem circa regionem. * Et Ioan-
nuntiauerunt Ioanni discipuli eius de 4. c. 19
19 omnibus his. || Et conuocauit duos de || Mat
discipulis suis Ioānes, & misit ad Iesum 11. a. 2
dicens: Tu es qui venturus es, an alium
20 expectamus? * Cū autem venissent ad
eum viri, dixerūt: Ioannes Baptista misit
nos ad te dicens: Tu es, qui venturus es,
21 an alium expectamus? * (in ipsa autem
hora multos curauit à languoribus, &
22 plagis, & spiritibus malis, & cæcis mul-
tis donauit visum.) * Et respondens, di-
xit illis: Euntes renuntiate Ioanni quæ
audistis, & vidistis: || Quia cæci vident, || 1/a.
claudi ambulant, leprosi mundantur, 35. b. 5
23 surdi audiunt, mortui resurgūt, paupe-
res euangelizantur: & beatus est qui-
24 cumq; non fuerit scādalizatus in me. * Et
cū discessissent nuntij Ioannis, cepit de
Ioanne dicere ad turbas: Quid existitis in
desertum videre? arundinem vento agi-
25 tatā? Sed quid existis videre? hominem
molliBUS vestimentis indutū? Ecce qui
in veste pretiosa sunt & deliciis, in do-
26 mibus regū sunt. * Sed quid existis vide-
re? prophetā? Vtique dico vobis, & plu-
27 quā prophetā: || hic est, de quo scriptū || Mat
est. Ecce mitto angelū meū ante faciem 1. a. 14
tuā, qui præparabit viam tuam ante te, 11. b.
28 * Dico enim vobis: Maior inter natos
mulierū propheta Ioanne Baptista ne- 10.
29 mo est: qui autē minor est in regno Dei, 11. a. 26
maior est illo. * Et omnis populus au-
30 diēs, & publicani, iustificauerunt Deum,
baptizati baptismo Ioannis. * Pharisei
autem, & legisperiti consiliū Dei spre-
uerunt in semetipsos, non baptizati ab
31 eo. * Ait autē Dñs: || Cui ergo similes || Mat
32 cam homines generationis huius? & 11. c. 4
cui similes sunt? Similes sunt pueris fe-
33 dentibus in foro, & loquentibus ad in-
uicem, & dicentibus: Cantauimus vobis
tibis, & non saltastis: lamentauimus, &
34 non plorastis. * || Venit enim Ioannes || Mat
Baptista, neq; manducans panem, neq; 3. a. 4.
habens vinum & dicitis: Dæmoniū ha- 1. a. 6.
35 bet. * Venit filius hominis manducans, &
bibens, & dicitis: Ecce homo deuorator,
& bibens vinum, amicus publicanorum, || Mat
& peccatorum. * Et iustificata est sapiē- 26. a. 7
36 tia ab omnibus filiis suis. * Rogabat au-
tem illū quidam de Phariseis, vt man- 14. a. 3
37 ducaret cū illo. Et ingressus domū Pha-
risæi discubuit: || Et ecce mulier, quæ 12. a. 3

erat in ciuitate peccatrix, vt cognouit quod accubisset in domo Pharisæi: tulit alabastrū vnguenti: & stans retrō secus pedes eius, lacrymis cœpit rigare pedes eius, & capillis capitis sui tergebatur, & osculabatur pedes eius, & vnguento vngebat. Videns autem Pharisæus, qui vocauerat eum, ait intra se dicens. Hic si esset propheta, sciret vtique, quæ, & qualis est mulier, quæ tangit eum quia peccatrix est. Et respondens Iesus, dixit ad illū: Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait: Magister, dic. Duo debitorum erant cuidam foeneratori: vnus debebat denarios quingentos, & alius quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent, donauit vtriusque. Quis ergo eum plus diligit? Respondens Simon dixit: Estimo quia is, cui plus donauit. At ille dixit ei: Rectè iudicasti. Et conuersus ad mulierem, dixit Simon: Vides hanc mulierem? Intraui in domum tuam, & quam pedibus meis non dedisti: hæc autē lacrymis rigauit pedes meos, & capillis suis tersit. Osculum mihi non dedisti: hæc autē ex quo intrauit, non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meū non vnxisi: hæc autē vnguento vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multū: Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Dixit autē ad illā: Remittuntur tibi peccata. Et cœperunt qui simul accumbebāt, dicere intra se: Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? Dixit autē ad mulierē: Fides tua te saluā fecit: Vade in pace.

C A P. VII.

Parabolam de semine proponit, ac discipulis interperatur: nihil occultum quod non manifestetur: quos dicat suam esse matrem, suosque fratres: in mari a somno excitatus, ventum increpat: demoniacum ferocissimum a demonum legione liberat, permittens demonibus vt in porcos introeant: tacta simbra vestimenti eius mulier a fluxu sanguinis curatur. & filia lairi archisynagogi verbo ipsius resuscitatur.

Et factū est deinceps, & ipse iter faciebat per ciuitates & castella, prædicans & euangelizans regnum Dei: & duodecim cū illo, & mulieres aliquæ, quæ erant curatæ a spiritibus malis, & infirmitatibus: Maria quæ vocatur Magdalene, de qua septem dæmonia exierant, & Ioanna vxor Chusæ procuratoris Herodis, & Susanna, & aliæ multæ, quæ ministrabant ei de facultatibus suis. Cū autem turba plurima conuenirent, & de ciuitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem: Exiit qui seminat, seminare semen suū: dum seminat, aliud cecidit secus viā, & conculcatum est, & volucres cæli co-

6 mederunt illud. Et aliud cecidit supra petram, & natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, & simul exortæ spinæ suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam: & ortū fecit fructum centuplū. Hæc dicens clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. Interrogabant autem eum discipuli eius, quæ esset hæc parabola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mysteriū regni Dei, ceteris autem in parabolis: vt videntes non videant, & audientes non intelligant. Est autem hæc parabola: Semen est verbum Dei. Qui autē secus viā, hi sunt qui audiunt: deinde venit diabolus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salui fiant. Nā qui supra petram, qui cū non audierunt, & à sollicitudinibus, & diuitiis, & voluptatibus vitæ euntes suffocantur, non referunt fructum. Quod autem in bonā terrā hi sūt, qui in corde bono, & optimo audientes verbū retinent, & fructum afferunt in patientiam. Nemo autē lucernā accendens, operit eam vase, aut subitus lectum ponit: sed supra candelabrum ponit, vt intrantes videāt lumen. Non est enim occultū, quod non manifestetur, nec absconditū, quod non cognoscatur, & in palā veniat. Videre ergo quomodo audiat: Qui enim habet, dabitur illi, & quicūq; non habet, etiam quod putat se habere, auferetur ab illo. Venerunt autē ad illum mater & fratres eius, & non poterant adire eum præ turba. Et nuntiatum est illi: Mater tuæ, & fratres tui stant foris, volentes te videre. Qui respondens dixit ad eos: Mater mea, & fratres mei hi sunt, qui verbū Dei audiunt, & faciunt. Factū est autē in vna dierū, & ipse ascendit in nauiculam, & discipuli eius, & ait ad illos: Transfremus trans stagnum. Et ascenderunt. Et nauigantibus illis obdormiuit, & descendit procella venti in stagnum, & complēbatur, & periclitabantur. Accedentes autem suscitauerunt eum dicētes: Præceptor, perimus. At ille surgens, increpauit ventum, & tempestatē aquæ, & cessauit & facta est tranquillitas. Dixit autem illis: Vbi estis vestra? Qui timentes, mirati sunt ad inuicē dicentes. Quis putas hic est, quia & ventis, & mari imperat, & obediunt ei? Et nauigauerunt ad regionem Gerasenorum, quæ est contra Galilæā. Et cum egressus esset ad terrā, occurrit illi vir quidā qui habebat dæmoniū iam temporibus multis, & vestimentis non induebatur, neque in domo manebat, sed in monumentis. Is, vt vidit Iesum,

Iesum, procidit ante illum: & exclamans voce magna, dixit: Quid mihi, & tibi est Iesu fili Dei Altissimi? obsecro te, ne me torqueas. * Præcipiebat enim spiritui 29 immundo vt exiret ab homine. Multis enim temporibus arripiebat illū, & vinciebat eum catenis, & cōpedibus custoditus, & ruptis vinculis agebatur à dæmonio in deserto. Interrogauit autē illum 30 Iesus dicens: Quod tibi nōm est? At ille dixit, Legio: quia intrauerant dæmonia multa in eū. Et rogabant illū ne impetaret illis vt in abyssum irēt. Erat autē 31 ibi grex porcorū multorum pascentium in monte: & rogabant eū vt permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis. * Exierunt ergo dæmonia ab homine, & intrauerunt in porcos: & impetu abiit grex per præceptum in stagnū, & suffocatus est. Quod vt viderunt factum qui pasce- 32 bant, fugerunt, & nuntiauerunt in ciuitatem, & in villas. * Exierunt autem videre quod factum est, & venerunt ad Iesum: & inuenerunt hominem sedentem à quo dæmonia exierant, vestitum, ac sana mentem, ad pedes eius, & timuerunt. Nuntiauerunt autem illis & qui 33 viderant, quomodo sanus factus esset à legione: & rogauerunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorum vt discederet ab ipsis: quia magno timore tenebantur. Ipse autē ascendens nauim, reuersus est. Et rogabat illum vir, à quo 34 dæmonia exierant, vt cum eo esset. Dimisit autē eū Iesus, dicens: * Redi in domū tuā, & narra quanta tibi fecit Deus. Et abiit per vniversā ciuitatē, prædicans quanta illi fecisset Iesus. Factū est autē 35 cum rediisset Iesus, excepit illū turba: erant enim omnes expectantes eum. Et ecce venit vir, cui nomen Iairus, & ipse princeps synagogæ erat: & cecidit ad pedes Iesu, rogans eū vt intraret in domum eius, quia vnica filia erat ei ferē 36 annorum duodecim, & hæc moriebatur. Et cōtiguit, dū iret, à turbis comprimebatur. * Et mulier quædā erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos erogauerat omnē substantiā suam, nec ab vllo potuit curari: * accessit retrō, & tetigit fimbriā vestimenti eius: & cōfessum stetit fluxus sanguinis eius. * Et ait Iesus: Quis es, qui me tetigit? Negantibus autē omnibus, dixit Petrus, & qui cum illo erant: Præceptor, turbæ te comprimūt, & affligūt, & dicis: Quis me tetigit? * Et dixit Iesus: Tetigit me aliquis, nā ego noui virtutē de me exiisse: 37 videns autem mulier, quia non latuit, tremens venit, & procidit ante pedes eius: & ob quam causā tetigerit eum, indicauit corā omni populo: & quemadmodū confestim sanata sit. * At ipse dixit ei: Filias tuas saluā te fecit: vade in pace. Adhuc illo loquente, venit quidā 38

ad principem synagogæ, dicens ei: Quia mortua est filia tua, noli vexare illum. Iesus autē, audito hoc verbo, respondit patri puellæ. Noli timere, crede tantū, & salua erit. * Et cum venisset domū, permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum, & Iacobū, & Ioannē, & patrem, & matrem puellæ. * Flebāt autē omnes, & plangebant illam. At ille dixit: Nolite flere, nō est mortua puella, sed dormit. * Et deridebāt eum, scientes quod mortua esset. Ipse autē tenens manum eius clamauit, dicens: Puella, surge. * Et reuersus est spiritus eius, & surrexit continuo. Et iussit illi dari manducare. * Et stupuerunt parentes eius, quibus præcepit ne alicui dicerēt quod factum erat.

C A P. I X.

Discipulos ad prædicandum mittens, seruanda tradit eis præcepta: Herodes audita Christi fama cupit eum videre: ex quinque panibus & duobus piscibus satiatur Iesus quinque virorum milia: Petrus illum conficitur Christum Dei: suam prædicat passionem, & de propria cruce tollenda: transfiguratio iunguntur Moyses & Elias in maiestate: ad preces patris dæmonium à filio eiicit: contentio oritur inter Apostolos de primatu: filij Zebedæi volunt igne caelesti consumi Samaritanos nolentes Iesum suscipere: volentem sequi non suscipit: alterum autem vocat, nec permittit vt primum sepeliat patrem.

Convocatis autē duodecim Apostolis, dedit illis virtutē & potestatem super omnia dæmonia, & vt languores curarent. * Et misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. || Et ait ad illos: Nihil tuleritis in viam, neq; virgam, neq; peram, neq; panem, neq; pecuniā, neque duas tunicas habeatis. * Et in quacumq; domum intraueritis, ibi manete, & inde ne exeatis. * Et quicumque non receperint vos, || exeuntes de ciuitate illa, etiam puluerem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos. * Egressi autem circuibant per castrum, euangelizantes, & curantes vbique. 7 * || Audient autem Herodes tetrarcha omnia quæ fiebant ab eo, & hæsitabat eo quod diceretur à quibusdam: Quia Ioannes surrexit à mortuis: à quibusdam verò: Quia Elias apparuit: ab aliis autem: Quia propheta vnus de antiquis surrexit. * Et ait Herodes: Ioannem ego decollauī: Quis est autē iste de quo ego talia audio? Et quærebat videre eū. 10 * Et reuersi Apostoli, enarrauerunt illi quæcumq; fecerūt: & assumptis illis secessit seorsum in locum desertū, qui est Bethsaida. * Quod cum cognouissent turbæ, securæ sunt illum: & excepit eos, & loquebatur illis de regno Dei, & eos, qui cum indigebant, sanabat. * Dies au-

tem coeperat declinare. Et accedentes
 || *Mat.* duodecim dixerunt illi: || Dimitte tur- B
 14. b. bas, ut euntes in castella villaque quæ
 15. circa sunt, diuertant, & inueniant escas:
Mar. quia hic in loco deserto sumus. * Ait 13
 6. c. 36 autē ad illos: Vos date illis manducare.
 || *10a.* At illi dixerunt. || Non sunt nobis plus
 6. a. 9. quā quinque panes, & duo pisces: nisi
 fortē nos eamus, & emamus in omnem
 hanc turbam escas. * Erant autem ferē 14
 viri quinq; millia. Ait autem ad disci-
 pulos suos. Facite illos discumbere per
 cōiuiā quinquagenos. * Et ita fecerūt. 15
 Et discumbere fecerunt omnes. * Acce- 16
 ptis autem quinque panibus, & duobus
 piscibus, respexit in cælum, & benedixit
 illis: & fregit, & distribuit discipulis
 suis, ut ponerent ante turbas. * Et man- 17
 ducaverunt omnes, & saturati sunt. Et
 sublarum est quod superfluit illis, fra-
 gmentorum cophini duodecim. * || Et 18
 16. b. factum est, cum solus esset orans, erant
 13. cum illo & discipuli: & interrogauit il-
Mar. los, dicens: Quem me dicūt esse turbæ?
 8. c. 27 * At illi responderunt, & dixerūt: Ioannē 19
 Baptistam, alij autem Eliam, alij verò
 quia vnus propheta de prioribus surre-
 xit. Dixit autem illis. Vos autem quem 20
 me esse dicitis? Respondens Simon Pe-
 trus dixit: Christum Dei. * At ille incre- 21
 pans illos, præcepit ne cui dicerēt hoc,
 || *Mat.* dicens: || Quia oportet filium hominis 22
 37. c. multa pati, & reprobari à senioribus, &
 21. principibus sacerdotum, & Scribis, &
Mar. occidi, & tertia die resurgere. * || Dice- 23
 4. 31. 9. bat autem ad omnes: Si quis vult post
 4. 30. me venire abneget semetipsum, & tol-
 || *Mat.* lat crucem suam quotidie, & sequatur 24
 10. d. me. || Qui enim voluerit animam suam
 38. 16. d. saluam facere, perdet illam: nam qui
 d. 24. perdidit animam suam propter me,
 8. d. 34. saluam faciet illam: quid enim proficit
Inf. 14. homo, si lucratur vniuersum mundum,
 f. 27. se autem ipsum perdat, & detrimentum
 || *Inf.* sui faciat? || Nam qui me erubuerit, & 26
 17. 8. meos sermones: hunc Filius hominis
 33. erubescet cū venerit in maiestate sua,
 || *10a.* & Patris, & sanctorū Angelorum. * || Di- 27
 12. d. co autem vobis verē: sunt aliqui hic
 25. stantes, qui non gustabunt mortē donec
 || *Mat.* videant regnum Dei. * || Factum est autē 28
 10. c. post hæc verba ferē dies octo, & assum-
 33. ptis Petrum & Iacobum, & Ioannem, &
Mar. 8. d. 38. ascendit in montem, ut oraret. * Et facta 29
 2. *Tim.* est, dum oraret, species vultus eius al-
 2. b. 12. tera, & vestitus eius albus & resplens.
 || *Mat.* * Et ecce duo viri loquebātur cū illo. 30
 16. d. Erant autem Moyses & Elias, visi in
 28. maiestate: & dicebant excessum eius,
Mar. quem completurus erat in Ierusalem.
 8. d. 39. Petrus verò, & qui cum illo erant gra-
 || *Mat.* uati erant somno. Et euigilantes vide- 32
 17. a. 1. runt maiestatem eius, & duos viros, qui
Mar. stabāt cum illo. * Et factum est cum dis- 33
 9. a. 1. cederent ab illo, ait Petrus ad Iesum:

Præceptor, bonum est nos hic esse: &
 faciamus tria tabernacula, vnum Tibi,
 & vnum Moysi, & vnum Eliæ: nesciens
 quid diceret. * Hæc autem illo loquen- 34
 tes, facta est nubes, & obumbravit eos: &
 timuerunt, intrantibus illis in nubem.
 || *2.* * Et vox facta est de nube, dicens: || Hic 35
 E est filius meus dilectus, ipsum audite. *Per. 1.*
 36. * Et dum fieret vox, inuentus est Iesus d. 17.
 solus. Et ipsi tacuerunt, & nemini dixe- *Mar.*
 runt in illis diebus quidquid ex his, quæ 17. b.
 37. viderant. * Factū est autem in sequenti 14.
 die, descendentibus illis de monte, oc- *Mar.*
 38. currit illis turba multa. * Et ecce vir de 9. c. 16
 turba exclamauit, dicens: Magister, obse-
 cro te, respice in filiū meū, quia vnicus
 39. est mihi: * & ecce spiritus apprehendit
 eū, & subito clamat, & elidit, & dissipat
 eum cū spuma, & vix discedit dilanians
 40. eū: * & rogauit discipulos tuos, ut eice-
 41. rent illū, & non potuerunt. * Respondens
 autē Iesus, dixit: O generatio infidelis,
 & peruersa, vsquequō ero apud vos, &
 42. patiar vos? Adhuc illū dicitur tuum. * Et cū
 accederet, elisit illū dæmonium, & dissi-
 43. pauit. * Et increpauit Iesus spiritum im-
 mundū, & sanauit puerū, & reddidit il-
 44. lum patri eius: * Stupebant autē omnes
 F in magnitudine Dei: omnibusq; miran-
 tibus in omnibus quæ faciebat, dixit ad
 discipulos suos. Ponite vos in cordibus
 vestris sermones istos: Filius enim ho-
 minis futurum est, ut tradatur in manus
 45. hominū. At illi ignorabant verbū istud,
 & erat velatū ante eos, ut non sentiret
 illud, & timebāt eum interrogare de hoc
 46. verbo. * || Intrauit autē cogitans in eos, || *Mat.*
 47. quis eorum maior esset. * At Iesus vidēs 18. a. 1
 cogitationes cordis illorū, apprehendit *Mar.*
 48. puerum, & statuit illum secus se, * & ait 9. c. 33
 illis: Quicumq; susceperit puerum istū
 in nomine meo, me recipit: & quicumq;
 me receperit, recipit eum, qui me misit.
 Nam qui minor est inter vos omnes,
 49. hic maior est. * Respondens autē Ioan-
 nes, dixit: Præceptor, vidimus quandam
 in nomine tuo eicientem dæmonia, &
 prohibuimus eū: quia non sequitur no-
 50. biscum. * Et ait ad illum Iesus: Nolite
 prohibere: qui enim nō est aduersus vos,
 51. pro vobis est. * Factum est autem dum
 compleuerunt dies assumptionis eius,
 & ipse faciem suam firmavit, ut iret in
 52. Ierusalē. * Et misit nuntios ante con-
 spicuum suum: & euntes intrauerunt in ci-
 uitatem Samaritanorū, ut pararent illi.
 53. * Et non receperunt eū, quia facies eius
 54. erat euntes in Ierusalē. * Cū viderent
 Gaude discipuli eius Iacobus & Ioannes,
 dixerunt: Dñe, vis dicimus, ut ignis de-
 55. scendat de cælo, & consumat illos? * Et
 cōuersus increpauit illos, dicens: Nesci-
 56. tis cuius spiritus estis. || Filius hominis || *10a.*
 non venit animas perdere, sed saluare. 3. b. 17.
 57. Et abierunt in aliud castellum. * Factum
 est

est autem; ambulantes illis in via dixit quidam ad illum: Sequar te quomodo? Dixit illi Iesus: Vulpes foras habent; & volucres celi nidos; Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet. Ait autem alter: Sequere me. Ille autem dixit: Domine permittite mihi primum ire, & sepelire patrem meum. Dixitque ei Iesus: Sine ut mortui sepeliant mortuos suos: tu autem vade, & annuntia regnum Dei. Et ait alter: Sequar te Domine, sed permittite mihi primum renuntiare his quae domi sunt. Ait ad illum Iesus: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrorsum, aptus est regno Dei.

CAPITULUM X

Septuaginta duos praeferens ad singulas ciuitates, tradidit praecepta, quae in praedicatione obseruent; & gaudentibus de subiectis sibi demonibus, dicit non esse ob hoc potissimum gaudendum: comminatur ciuitatibus obstinatis in quibus facta erant plurima virtutes, & exultans in spiritu confitetur Patri: rennanti Legisperito, post recitarum praeceptum de dilectione Dei & proximi, ostendit quis sit proximus per parabolam hominis a Ierusalem descendens: Martha ministranti, & de sorore Maria conuerfenti, dicit Mariam elegisse optimam partem.

Post haec autem designauit Dominus & alios septuaginta duos; & misit illos binos ante faciem suam in omnem ciuitatem, & locum, quod erat ipse venturus. Et dicebat illis: Messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta. & neminem per viam salutaueritis. In quacumque domo intraueritis, primum dicite: Pax huic domui: & si tibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem ad vos reuerteretur, in eadem autem domo manetes, edentes & bibentes quae apud illos sunt: dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. Et in quacumque ciuitate intraueritis, & susceperint vos, manducate quae apponuntur vobis: & curate infirmos, qui illa sunt, & dicite illis: Appropinquauit in vos regnum Dei. In quacumque autem ciuitatem intraueritis, & non susceperint vos, exeuntes in plateas eius, dicite: Etiam puluerem, qui adhæsit nobis de ciuitate vestra, extergimus in vos: tamen hoc scitote, quia appropinquauit regnum Dei. Dico vobis, quia quodammodo in die illa remissus erit, quae illi ciuitati. Vnde tibi Corozain, vnde tibi Bethsaida: quia si in Tyro & Sidone factae fuissent virtutes, quae factae sunt in vobis, olim in cilicio & cinere sedentes

paeniterent. Verumtamen Tyro & Sidoni remissus erit in iudicio, quam vobis. Et tu Capharnaum usque ad celum exaltata, usque ad infernum demergaris. Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. Reuersi sunt autem septuaginta duo gaudio, dicentes: Domine etiam demonia subiiciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis: Videbam satanam sicut fulgur de caelo cadentem. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici: & nihil vobis nocebit. Verumtamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subiiciuntur: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in caelis. In ipsa hora exultauit Spiritus sanctus, & dixit: Confiteor tibi Pater Domine caeli & terre, quod abscondisti haec a sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etiam pater, quoniam sic placuit ante te. Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius, nisi Pater: & quis sit Pater, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. Et conuersus ad discipulos suos, dicit: Beati oculi qui vident quae vos videtis. Dico enim vobis, Equod multi prophetae & reges voluerunt videre quae vos videtis, & non viderunt; & audire quae auditis, & non audierunt. Et ecce quidam Legisperitus surrexit tentans illum, & dicens: Magister, quid faciendo vitam aeternam possidebo? At ille dixit ad eum: In lege quod scriptum est: Quomodo legis? Ille respondens dixit: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximum tuum sicut teipsum. Dixitque illi: Recte respondisti: hoc fac, & viues. Ille autem volens iustificare seipsum, dixit ad Iesum: Et quis est meus proximus? Suspiciens autem Iesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam de spoliauerunt eum; & plagis impositis abierunt semiuivus relicto. Accidit autem vi sacerdos quidam descendens eadem via: & viso illo praeteriuit. Similiter & Leuita, cum esset secus locum, & videret eum, praeteriit. Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum misericordia motus est. Et appropians alligauit vulnera eius infundens oleum, & vinum: & imponens illum in iumentum suum, duxit in stabulum, & curam eius egit. Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius habet, & quodcumque supererogaueris, ego cum rediero reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in

latrones? At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus: Vade, & tu fac similiter. Factum est autem, dum irent, & ipse intravit in quoddam castellum, & mulier quædam Martha nomine, excepit illum in domum suam: & huic erat soror nomine Maria, quæ etiâ sedens secus pedes Dñi, audiebat verbum illius. Martha autem satagebat circa frequens ministerium, quæ stetit, & ait: Dñe, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi, ut me adiuuet. Et respondens dixit illi Dominus: Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima. Porro vnum est necessarium. Maria optimam partem elegit: quæ non auferetur ab ea.

C A P. X I.

Dacet discipulos orare, ostendens perseverantiam oratione omnia impetrare: eiectio demonio muto, confutat dicentes quod in Beelzebub eiiceret demonia: mulier quædam dicit beata vbera quæ Iesu suxerat: de signo Iona, de regina Austri, & Ninivitis, oculoque simplici & nequam: Iherusalem qui ipsum iniurauerat reprehendit, murmurantem quod illorum pranderet manibus: cavet Hypocritam Phariseum & Scribarum, dicens quod ab hac generatione exquiretur sanguis omnium Prophetarum.

Factum est: cum esset in quodam loco, coram, ut cessavit, dixit vnus ex discipulis eius ad eum: Dñe, doce nos orare, sicut docuit & Ioannes discipulos suos.

¶ *Mar. 6. b. 9.* Et ait illis: Cum oratis, dicite: || Pater, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem & ipsi dimittimus omni debenti nobis. Et ne nos inducas in temptationem. Et ait ad illos: Quis vestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi: Amice, comoda mihi tres panes, quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam illi illum, & ille deintus respondens dicat: Noli mihi molestus esse, iam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, & dare tibi. Et si ille perseveraverit pulsans: dico vobis, & si non dabit illi surgens eo quod amicus eius sit, propter improbitatem tamē eius surget, & dabit illi quotquot habet necessarios. || Ego dico vobis: Petite, & dabitur vobis: querite, & invenietis: pulsate, & aperietur vobis. Omnis enim qui petit, accipit: & qui querit, invenit: & pulsati aperientur. ¶ Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapide dabit illi? Aut piscem: nunquid pro pisce serpentem dabit illi? Aut si petierit ovem: nunquid porriget illi scorpionem? Si ergo vos cum sitis mali: nostis bona dare filiis vestris: quanto magis Pater vester

de celo dabit spiritum bonum petentibus se? || Et erat eiciens demonium, & illud erat mutum. Et cum eiecisset demonium, locutus est mutus, & admiratus sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe demoniorum eiicit demonia. Et alij tentantes, signum de celo quærebant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, & domus supra domum caderet. Si autem & satanas in seipsum divisus, est, quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in Beelzebub me eicere demonia. Si autem ego in Beelzebub eicio demonia: filij vestri in quo eiciunt demonia? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito Dei eicio demonia profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca iniqua, quærens requiem: & non inveniens dicit: Revertar in domum meam, vnde exiui. Et cum venerit, inveniet eam scopis mundatam, & ornatam. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum, nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et sunt novissima hominis illius peiora prioribus. Factum est autem, cum hæc diceret: extollens vocem quædam mulier de turbæ, dixit illi: Beatus ventris, qui te portavit, & vbera, quæ suxisti. At ille dixit: Quinimo beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiant illud. Turbæ autem concurrentibus cepit dicere: || Generationi hæc, generatio nequam est: signum quærit, & signum non dabitur ei nisi si gnum Iona propheta. ¶ Nam sicut fuit Iona signum Ninivitis: ita erit & Filius hominis generationi isti. ¶ Regina Austri surget in iudicio cum viris generationis huius, & condemnabit illos: par quia venit a finibus terræ audire sapientiam Salomonis: & ecce plus quam Salomon hic. Viri Ninivite surgent in iudicio cum generatione hac, & condemnabunt illam: quia penitentiam egerunt ad prædicationem Iona: & ecce plus quam Iona hic. ¶ Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub medio sed supra candelabrum, ut qui ingreditur, lumen videant. ¶ Lucerna corporis tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit: si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit. Vide ergo ne lumen, quod in te est, tenebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit,

de celo dabit spiritum bonum petentibus se? || Et erat eiciens demonium, & illud erat mutum. Et cum eiecisset demonium, locutus est mutus, & admiratus sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe demoniorum eiicit demonia. Et alij tentantes, signum de celo quærebant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, & domus supra domum caderet. Si autem & satanas in seipsum divisus, est, quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in Beelzebub me eicere demonia. Si autem ego in Beelzebub eicio demonia: filij vestri in quo eiciunt demonia? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito Dei eicio demonia profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca iniqua, quærens requiem: & non inveniens dicit: Revertar in domum meam, vnde exiui. Et cum venerit, inveniet eam scopis mundatam, & ornatam. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum, nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et sunt novissima hominis illius peiora prioribus. Factum est autem, cum hæc diceret: extollens vocem quædam mulier de turbæ, dixit illi: Beatus ventris, qui te portavit, & vbera, quæ suxisti. At ille dixit: Quinimo beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiant illud. Turbæ autem concurrentibus cepit dicere: || Generationi hæc, generatio nequam est: signum quærit, & signum non dabitur ei nisi si gnum Iona propheta. ¶ Nam sicut fuit Iona signum Ninivitis: ita erit & Filius hominis generationi isti. ¶ Regina Austri surget in iudicio cum viris generationis huius, & condemnabit illos: par quia venit a finibus terræ audire sapientiam Salomonis: & ecce plus quam Salomon hic. Viri Ninivite surgent in iudicio cum generatione hac, & condemnabunt illam: quia penitentiam egerunt ad prædicationem Iona: & ecce plus quam Iona hic. ¶ Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub medio sed supra candelabrum, ut qui ingreditur, lumen videant. ¶ Lucerna corporis tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit: si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit. Vide ergo ne lumen, quod in te est, tenebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit,

quod tempus gratiae non diiudicant :
monet ut quisque conetur ab aduersa-
ritate se liberare.

5 his qui occidunt corpus, & post hæc non
habent amplius quid faciant. * Offendâ
autē vobis quem timeatis: timere eum,
6 qui, postquam occiderit, habet potesta-
tem mittere in gehennā: ita dico vobis,
hunc time: * Nōne quinquē passerēs
7 veniunt dipondio, & unus ex illis non
est in obliuione coram Deo? * Sed &
8 capilli capitis vestri omnes numerati
sunt. Nolite ergo timere: multis passe-

12 respondeatis, aut quid dicatis. * Spiritus
enim sanctus docebit vos in ipsa hora,
13 quid oporteat vos dicere. * Ait autem
ei quidam de turba : Magister dic fratri
meo, ut dividat mecum hereditatem.

18 * Et dixit : Hoc faciam : Destruā horrea
mea ; & maiora faciam : & illuc congre-
gabo omnia , quæ nata sunt mihi ; & bona
19 mea ; * & dicam animæ meæ ; Anima,
habes multa bona posita in annis plu-
rimis : requiesce , comede , bibe , epulare.
20 * Dixit autem illi Deus : Stulte , hæc no-

21 ^{Ps. 54} ^{d. 23.} ^{Mar} te animam tuā repetunt à te: quæ u-
tem parasti, cuius erunt? Sic est qui sibi
thesaurizat, & non est in Deum diues.
22 ^{c. 2.} ^{1. Per} Dixit, ad discipulos suos: Ideo dico
vobis; Nolite solliciti esse animæ vestræ
quid manducetis, neque corpori quid
23 induamini. *Anima plus est quàm esca,
&

omittere. * || Vx vobis Phariseis, quia
diligitis primas cathedras in synagogis
& salutationes in foro. * Vx vobis quia
estis vt monumenta quæ non apparent,
& homines ambulantes iupra, nesciunt.
* Respondens autē quidā ex Legisperitis
ait illi: Magister, hæc dicens etiam con-
tumeliā nobis facis. * At ille ait: Et vobis

pterea & lapidētia Dei dixit: Mittā ad illos Prophetas, & Apostolos, & ex illis occident & persequētur: vt inquiratur sanguis omniū Prophetarū, qui effusus est a constitutione mundi & generatio-

ne ista, // à sanguine Abelysq; ad san-
guinē Zachariæ, qui perit inter altare
& edē. Ita dico vobis, requiretur ab hac
generatione. * Vx vobis Legisperitis,
quia tulistis clauem sciētiæ, ipsi non in-
troistis, & eos, qui introibant, prohibui-
stis. * Cum autem hæc ad illos diceret,
cœperunt Pharisei & Legisperiti gra-
uiter insillire, & os eius opprimere de
multis, infidiantes ei, & querentes ali-
quid capere de ore eius, vt acculerent
eum. C. A. P. XII.

Cauendum docet à fermēto Pharisaeorum & quod omne occultum deregerur: quis etiam timendum sit: de blasphēmia in Spiritum sanctum: roborat Apostolus aduersus persecutiones: non vult se immiscere in diuidenda fratrum hereditate: per parabolam diuitis renouat ab auiditia: verans sollicitum esse de victu & vestitu: hortaturque vt lumbi praecingantur & quis sit fidelis aut infidelis dispensator: venit vt mittat ignem in terram & separationem: reprehendis

& corpus plus quam vestimentū. Cōfi-
derate coruos, quia non semināt, neque
merunt, quibus non est cellarium, neque
horreum, & Deus pascit illos? Quanto
magis vos pluris estis illis? Quis autē
vestrū cogitando potest adicere ad D
staturā suam cubitū vnū? Si ergo neque
quod minimū est potestis, quid de ce-
teris solliciti estis? Cōsiderate lilia quo-
modo crescūt, non laborant, neque nent:
dico autē vobis, nec Salomon in omni
gloria sua vestiebatur sicut vnū ex istis.
Si autē scitis, quod hodie est in agro, &
& cras in clibanū mittitur, Deus sic ves-
sit: quanto magis vos pusillā fidei? Et
vos nolite quærere quid manducetis,
aut quid bibatis: & nolite in sublime
tolli: hæc enim omnia gentes mundi
quærunt. Pater autē vester scit quoniā
his indigetis. Verūtamē quærite pri-
mū regnū Dei, & iustitiā eius: & hæc
omnia adiicientur vobis. Nolite time-
re pusillū gregem, quia cōplacuit patri ve-
stro dare vobis regnum: Vendite quæ
possidetis, & date elemosynam. Facite
vobis sacculos, qui nō veterascunt, the-
saurū furū non deficient in cælis: quō fur
non appropriat, neque tinea corrūpit. vbi
enim thesaurus vester est, ibi & cor ves-
trum erit. Sicut lumbi vestri præcincti,
& lucernæ ardētes in manibus vestris,
& vos similes hominibus expectanti-
bus dñm suum quādo reuertatur à nu-
ptiis, ut cū venerit, & pulsauerit, con-
festim aperiant ei. Beati serui illi,
quos cū venerit dñs, inuenierit vigi-
lātes: amen dico vobis, quōd præcinger-
se, & faciet illos discubere, & transiens
ministrabit illis. Et si venerit in secūda
vigilia, & si in tertia vigilia venerit, &
ita inuenierit, beati sunt serui illi. Hoc
autem scitote, quoniā si sciret pater fa-
milias, qua hora fur veniret, vigilaret
eius: & nō suerit perfodi domū suam.
Et vos estote parati, quia qua hora nō
putatis. Filius hominis veniet. Ait au-
tē ei Petrus: Dñe, ad nos dicis hanc pa-
rabolam: & ad omnes? Dixit autem
Dñs: Quis putas, est fidelis dispensator,
& prudens, quem constituit Dñs su-
pra familiam suam, ut det illis in tem-
pore tritici mensurā? Beatus ille ser-
uus, quem cū venerit dñs, inuenierit
ita facientem. Verē dico vobis, quo-
niam supra omnia quæ possidet, con-
stituet illum. Quōd si dixerit seruus
ille in corde suo: Morā facit dominus
meus venire: & cœperit percutere ser-
uos & ancillas, & edere, bibere, & ine-
briari: veniet dñs serui illius in die,
qua non sperat, & hora quæ nescit, &
diuidet eum, partēque eius cum infi-
delibus ponet. Ille autem seruus, qui
cognouit voluntatem dñi sui, & non
præparauit, & non fecit secundū vo-

luntatem eius, vapulabit multis: qui
autem non cognouit, & fecit digna pla-
gis, vapulabit paucis. Omni autem, cui
multum datum est, multū quæratur ab
eo: & cui cōmendarunt multum plus
petent ab eo. Ignem veni mittere in
terram, & quid volo nisi ut accēdatur?
Baptismo autem habeo baptizari: &
quomodo coarctor vsque dum perficia-
tur? Putatis quia pacem veni dare in
terram? Non dico vobis, sed separa-
tionem: erunt enim ex hoc quinque in
domo vna diuisi, tres in duos, & duo in
tres diuidentur: pater in filiū, & filius
in patrem suum, mater in filiam, & filia
in matrem, socrus in nurū suam, & nu-
rus in socrum suam. Dicebat autem &
ad turbas: Cū videritis nubem orien-
tē ab occasu, statim dicitis: Nimbis ve-
nit: & ita fit, & cū aultrum flantem,
dicitis: Quia zylus erit: & fit. Hypocri-
tæ, faciē cæli, & terræ nostis probare:
hoc autem tēpus quomodo non probatis?
Quid autē & a vobis ipsis non iu-
dicatis quod iustum est? Cū autem
vadis cum aduersario tuo ad principē,
in via da operā liberari ab illo, ne for-
tē trahat te ad iudicem, & iudex tradat
te exactori, & exactor mittat te in car-
cerem. Dico tibi, non exies inde, donec
etiam nouissimum minutum reddas.

C A P. XIII.

*Occasione Galileorū in suis sacrificiis
incredulorum, & eorum qui in Siloē
corruebant, hortatur ad penitentiam,
alioqui exterminandos instar sicu in-
fructuosæ: archisynagogum redarguit,
indignatē quod sabbato curasset mu-
liera a spiritu infirmitatis: comparat
regnum colorum grano sinapis ac fer-
mento: de angusta porta, & quod qui-
dam clauso ostio frustra pulsabant. He-
rodem dicit vulpem, & ierusalem ob
crudelitatem suam deserendam.*

Derant autem quidam ipso in tem-
pore, nuntiantes illi de Galilæis,
quorum sanguinem Pilatus miscuit cū
sacrificiis eorum. Et respondens dixit
illis: Puratis quōd hi Galilæi præ
omnibus Galilæis peccatores fuerint,
quia talia passi sunt? Non dico vobis:
sed nisi penitentiam habueritis, omnes
similiter peribitis. Sicut illi decem &
octo, supra quos cecidit turris in Siloē:
& occidit eos: putatis quia & ipsi debi-
tores fuerint præter oēs homines ha-
bitantes in Ierusalē? Non dico vobis:
sed si penitentiam non egeritis, omnes
similiter peribitis. Dicebat autē & hanc
similitudinem: Arborem fici habebat
quidam plantatam in vinea sua, & ve-
nit quærere fructum in illa, & non in-
uenit. Dixit autem ad cultorem vineæ:
Ecce anni tres sunt ex quo venio quæ-
rens fructum in ficulnea hac, & non in-
uenio

uenio: succide ergo illam vt quid etiam
 terram occupat? At ille respondens,
 dicit illi: Dñe dimitte illam & hoc an-
 no vsque dum fodiam circa illā, & mittā
 stercore: & si quidem fecerit fructum:
 sin autē, in futurum succides eam. Erat
 autem docens in synagoga eorum sab-
 batis. Et ecce mulier, quæ habebat spi-
 ritum infirmitatis annis & octo:
 & erat inclinata, nec omnino poterat
 sursum respicere. Quam cum videret
 Iesus, vocauit eam ad se, & ait illi: Mu-
 lier dimissa es ab infirmitate tua. &
 imposuit illi manus, & confectim erecta
 est, & glorificabat Deum. Respondens
 autem archisynagogus, indignans quia
 sabbato curasset Iesus, dicebat turbæ:
 Sex dies sunt, in quibus oportet opera-
 ri: in his ergo venite, & curamini, &
 non in die sabbati. Respondens autem
 ad illū Dñs dixit: Hypocritæ, vnusquis-
 que vestrum sabbato non soluit bouem
 suum, aut asinum ad præsepium, & ducit
 ad aquam? Hanc autem filiam Abraham,
 quam alligauit satanas, ecce decem &
 octo annis, non oportuit solui a vincu-
 lo isto die sabbati? Et cum hæc dice-
 ret, erubescerent omnes aduersarij eius:
 & omnis populus gaudebat in vniuer-
 sis, quæ gloriose fiebant ab eo. Dice-
 bat ergo: Cui simile est regnum Dei, &
 cui simile æstimabo illud? Simile est
 grano tynapis, quod acceptum homo
 misit in hortum suum, & creuit, & factū
 est in arborem magnā: & volucres cæli
 requieuerunt in ramis eius. Et ite-
 rum dixit: Cui simile æstimabo regnum
 Dei? Simile est fermento, quod acceptū
 mulier abscondit in farinæ sata tria, do-
 nec fermentaretur totum. Et ibat per
 ciuitates, & castella docēs, & iter faciens
 in Ierusalem. Ait autem illi quidā Dñe,
 si pauci sunt, qui saluantur? Ipse autem
 dixit ad illos: Contēdite intrare per
 angustam portā: quia multi, dico vobis,
 querent intrare, & non poterūt. Cum
 autem intrauerit paterfamilias, & clau-
 deret ostium, incipientes foris stare, &
 pulsare ostium, dicentes: Dñe, aperi
 nobis: & respondēs dicet vobis: Nescio vos
 vnde sitis: tūc incipientis dicere: Mādu-
 cauimus corā te, & bibimus, & in plateis
 nostris docuisti. Et dicet vobis: Nesci-
 cio vos vnde sitis: discēdite ad me om-
 nes operari iniquitatis. Ibi erit fletus
 & stridor dentium: cum videritis Abra-
 ham, & Isaac, & Iacob, & omnes Pro-
 phetas in regno Dei, vos autem expelli
 foras. Et venient ab Oriente, & Occi-
 dente, & Aquilone, & Austro, & accum-
 bent in regno Dei. Et ecce sunt nouis-
 simi qui erūt primi, & sunt primi qui
 erunt nouissimi. In ipsa die accesserūt
 quidam Phariseorum dicentes illi: Exi,
 & vade hinc: quia Herodes vult te oc-

cidere. Et ait illis: Ite, & dicite vulpi
 illi: Ecce eiicio dæmonia, & sanitates
 perficio hodie & cras; & tertia die con-
 summor. Verumtamen oportet me ho-
 die & cras, & sequenti die ambulare:
 quia non capir prophetam perire extra
 Ierusalem. Ierusalem, Ierusalem, quæ
 occidis Prophetas, & lapidas eos, qui
 mittuntur ad te, quoties volui congre-
 gare filios tuos, quemadmodū auis ni-
 dum suum sub pennis, & noluit: Ecce
 relinquetur vobis domus vestra deser-
 ta: Dico autē vobis, quia non videbitis
 me, donec veniat cum dicetis: Benedi-
 ctus, qui venit in nomine Domini.

C A P. XIV.

In domo principis Phariseorum hy-
 dropicum sabbato curat, ostendens Legi-
 speritis ac Phariseis hoc licere: & horum
 notans ambitionem, docet inuitatum in
 nouissimo loco recumbere: parabola de
 inuitatis ad canam qui se excusauit:
 sequens Christum debet renuntiare,
 sublata cruce sua, vsque ad odium
 anima propria: volens sursum adificare
 computat primum sumptus: commen-
 dario salis.

Et factum est cum intraret Iesus in
 domum cuiusdam principis Phari-
 seorum sabbato manducare panem:
 & ipsi obseruabant eum. Et ecce homo
 quidam hydropicus erat ante illum. Et
 respondēs Iesus dixit ad Legisperitos,
 & Phariseos, dicēs: Si licet sabbato cu-
 rare? At illi tacuerūt. Ipse verō appre-
 hensum sanauit eum, & dimisit. Et re-
 spondens ad illos dixit: Cuius vestrum
 asinus, aut bos in puteum cadet, & non
 continuo extrahet illum die sabbati?
 Et non poterant ad hæc respondere
 illi. Dicebat autem & ad inuitatos pa-
 rabolam, intendens quomodo primos
 accubitus eligerēt, dicēs ad illos. Cum
 inuitatus fueris ad nuptias, non discū-
 bas in primo loco, ne fortē honora-
 tor sit te inuitatus ab illo: & veniens
 is, qui te & illum vocauit, dicat tibi: Da
 huic locum: & tūc incipias cum rubore
 nouissimū locū tenere: sed cum voca-
 tus fueris, vade, recumbe in nouissimo
 loco: vt, cum venerit qui te inuitauit,
 dicat tibi: Amice, ascēde superius. Tūc
 erit tibi gloria corā simul discubenti-
 bus: quia omnis qui se exaltat, humi-
 liabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.
 Dicebat autē & ei, qui se inuitauerat:
 Cum facis prandium, aut cœnam, no-
 li vocare amicos tuos, neque fratres
 tuos, neque cognatos, neque vicinos diui-
 tes: ne fortē te, & ipsi reuinent, & fiat
 tibi retributio: sed cum facis conui-
 uium, voca pauperes, debiles, claudos,
 & cæcos: & beatus eris, quia non ha-
 bent retribuire tibi: retribuetur enim
 tibi in resurrectione iustorum. Hæc cum
 audisset

audisset quidam de simul discumbentibus dixit illi: Beatus, qui manducabit panem in regno Dei. * At ipse dixit ei: 16

Matr. Homo quidam fecit cenam magnam, 22. a. & vocavit multos. * Et misit seruum suum 17
2. hora cenæ dicere inuitatis vt veniret, *Apo.* quia iam parata sunt omnia. * Et cœpe- 18
19. b. runt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi & necesse habeo exire; & videre illam: rogo te habe me excusatum: * Et aliter dixit: Iuga boum emi 19
9. quinq; & eo probare illa: rogo te habe me excusatum. * Et alius dixit: Vxorem 20
dixi & idē non possum venire: * Et re- 21

uersus seruus nuntiauit hæc dño suo. E Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo suo: Exi citò in plateas, & vicos ciuitatis: & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduce huc. * Et ait seruus: 22
Iste factū est vt imperasti, & adhuc locus est. * Et ait dñs seruo: Exi in vias, & 23
sepes: & compelle intrare, vt impleatur domus mea. * Dico autem vobis, quòd 24
neimo virorū illorū qui vocati sunt, gustabit cenā meam. * Ibant autem turbæ 25
multæ cum eo: & cœuersus dixit ad illos: * *¶* Si quis venit ad me, & non odit 26
10. d. patrē suū, & matrē, & vxorē, & filios, & fratres, & sorores adhuc autē & animā suā, nō potest meus esse discipulus. 27
37. *¶* Et qui non baiulat crucē suā, & venit post me, non potest meus esse discipulus. * Quis enim ex vobis volēs turrim ædificare, nō prius sedens cōputat sumptus, qui necessarij sūt, si habeat ad perficiendum: ne posteaquam posuerit 28
32. 16. fundamentū, & non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicētes: Quia hic homo cœpit ædificare, & nō potuit consummare? * At quis 29
8. d. rex iturus cōmittere bellum aduersus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se? 30
24. *¶* alioquin adhuc illo longē agente, le- 31
34. gationem mittens, rogat ea quæ pacis sunt. * Sic ergo omnis ex vobis qui non 32
37. renūciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. * *¶* Bonum est 33
10. d. sal. Si autem sal euauerit, in quo conditur? Neque in terram, neque in ster- 34
49. quiliunū vtile est, sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi audiat.

CAPVT XV.

Scribis & pharisæis murmurantibus quòd peccatores reciperet, parabolas proponit de oue & drachma perditis ac inuentis, & de filio prodigo ad patrem reuerso, benignèque ab ipso suscepto: seniore filio indignè hoc ferente: & quantum sit in cælo gaudium super peccatore penitentiam agente.

ERANT autem appropinquātes ei Pharisæi, & publicani, & peccatores, vt audirent illum. * Et murmurabant Pharisæi, & 2

scribæ, dicentes: Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. * Et ait ad illos parabolam istam, dicens: * *¶* Quis ex vobis homo, qui habet centum oues: & si perdidit vnā ex illis, nonne dimittit nonaginta nouē in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inueniat eam? * Et cum inuenerit eam imponit in humeros suos gaudens: & veniens domum conuocat amicos & vicinos, dicēs illis. Congratulamini mihi, quia inueni ouem meam, quæ perierat. * Dico vobis, quòd ita gaudiū erit in cælo super vno peccatore penitentiam agente, quàm super nonaginta nouē iustis, qui nō indigent penitentia. * Aut quæ mulier habēs drachmas decē, si perdidit drachmam vnā, nonne accendit lucernam, & euerit domum, & quærit diligenter, donec inueniat? * Et cum inuenerit, conuocat amicas, & vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inueni drachmam, quam perdideram? * Ita dico vobis, gaudiū erit coram Angelis Dei super vno peccatore penitentiam agente. * Ait autem: Homo quidam habuit duos filios: * & dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit. Et diuise illis substantiam. * Et non post multos dies, congregatis omnibus adolescentior filius peregrē profectus est in regionem longinquam, & ibi dissipauit substantiam suā, viuendo luxuriose. * Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, & ipse cœpit egere. * Et abiit, & adhæsit vni ciuiū regionis illius Et misit illū in villā suā, vt pasceret porcos. * Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant: & nemo illi dabat. * In se autem reuersus, dixit: Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus, ego autē hic fame pereor. * Surgā, & ibo ad patrē meum, & dicam ei: Pater peccaui in cælum, & coram te: iam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnū de mercenariis tuis. * Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longē esset, vidit illum pater ipsius, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collū eius, & osculatus est eum. * Dixitq; ei filius: Pater peccaui in cælum, & coram te: iam nō sum dignus vocari filius tuus. * Dixit autē pater ad seruos suos: Citò proferte stolam primā, & induite illum: & date annulum in manū eius, & calceamenta in pedes eius: & adducite vitulum saginatum, & occidite: & manducemus, & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, & reuixit: perierat, & inuentus est. Et ceperit epulari. * Erat autē filius eius senior in agro & cum venires & appropinquaret domui, audi

auduit symphoniam & chorum: & vo- 26
cavit vnum de seruis, & interrogavit
quid hæc essent. "I'que dixit illi: Frater 27
tuus venit, & occidit pater tuus vitulū
saginatum, quia saluum illum recepit." 28
Indignatus est autem, & nolebat introi-
re. Pater ergo illius egressus, cepit ro-
gare illum. "At ille respondens, dixit 29
patri suo: Ecce tot annis serui tibi, &
nunquam mandatum tuum præterui,
& nūquam dedisti mihi hædum vt cum
amicis meis epularer: sed postquam fi- 30
lius tuus hic, qui deuorauit substantiam
suam cum meretricibus, venit, occidisti
illi vitulum saginatum. "At ipse dixit illi: 31
Filli, tu semper mecum es, & omnia mea
tua sunt: "epulari autem, & gaudere 32
oportebat, quia frater tuus hic inor-
tuus erat, & reuixit, perierat, & inuen-
tus est. "CAP. XVI.

*Per parabolam de villico iniquitatis
horatur ad faciendas elemosynas, do-
cens quid mereatur fidelis ad infidelis
mammona dispensator, quodque nemo
seruire potest Deo, & mammona: Legem
ac prophetas vsque ad Ioannem fuisse
dixit, & nihil de Lege periturum: nec
dimittendam vllomodo uxorem vt alia
ducatur: de diuite epulone, & Lazaro
mendico.*

Dicebat autem & ad discipulos suos: 1
Homo quidam erat diues, qui ha-
bebat villicū: & hic dissimatus est apud
illum quasi dissipasset bona ipsius. "Et 2
vocauit illū, & ait illi: Quid hoc audio
de te? redde rationē villicationis tuæ:
Iam enim non poteris villicare. "Ait 3
autem villicus intra se: Quid faciā, quia
dominus meus aufert à me villicationem:
nem: fodere non valeo, mendicare eru-
besco. "Scio quid faciā, vt cum amotus 4
fuero à villicatione, recipiāt me in do-
mos suas. "Conuocatis itaque singulis 5
debitoribus domini sui, dicebat primo: B
Quantum debes domino meo? "At ille 6
dixit: Centum cados olei. Dixitque illi:
Accipe cautionem tuam: & sede citō,
scribe quinquaginta. "Deinde alij dixit: 7
Tu verō quantum debes? Qui ait: Cen-
tum coros tritici. Ait illi accipe litteras
tuas, & scribe octoginta. "Et laudauit 8
dominus villicum iniquitatis quia pru-
denter fecisset: quia filij huius sæculi
prudentiores filiis lucis in generatione
sua sunt. "Et ego vobis dico: facite vo- 9
bis amicos de mammona iniquitatis: vt
cum defeceritis, recipiant vos in æter-
na tabernacula. "Qui fidelis est in mini- 10
mo, & in maiori fidelis est: & qui in
modico iniquus est, & in maiori in-
iquus est. "Si ergo in iniquo mammona 11
fideles non fuistis: quod verum est, quis
credet vobis? "Et si in alieno fideles non 12
fuistis: quod vestrum est, quis dabit vo-
bis? "¶ Nemo seruus potest duobus dñis 13

seruire: aut enim vnum odiet, & alterum
diliget: aut vni adhaerebit, & alterū cō-
tēnet: non potestis Deo seruire & mam-
monæ. "Audiebant autem omnia hæc 14
Pharisæi, qui erant auari: & deridebant
15 illū. "Et ait illis: vos estis, qui iustifica-
tis vos coram hominibus: Deus autem
nouit corda vestra: quia quod homini-
bus altum est, abominatio est ante Deū.
16 "¶ Lex & prophetæ vsque ad Ioannem: ¶ *Mar.*
ex eo regnum Dei euāgelizatur, & om- 1. b. 12.
17 nis in illud vim facit. "¶ Facilius est au- *Mar.*
tem celum, & terrā præterire, quam de 5. c. 32
18 Lege vnū apicē cadere. "Omnis qui di- *Mar.*
mittit vxorem suā, & alterā ducit, mō- 5. c. 18.
chatur: & qui dimissā à viro ducit: mō- *Marc.*
19 chatur: "Homo quidā erat diues, qui in- 10. b.
ducebatur purpura & bysso: & epulaba- 11.
20 tur quotidie splendēte. "¶ Erat quidam 1. Cor.
mendicus nomine Lazarus, qui iacebat 7. b. 10
21 ad ianuam eius, vlceribus plenus: "cu- 11.
piens saturari de micis quæ cadebāt de
mensa diuitis, & nemo illi dabit: sed &
22 canes veniebāt, & lingebāt vlcera eius:
Factū est autē vt moreretur mendicus,
F & portaretur ab Angelis in sinum Abra-
23 hæ. "Mortuus est autē & diues, & sepul-
tus est in inferno. "Eleuans autē oculos
suos, cum esset in tormētis, vidit Abra-
24 ham à longē, & Lazarū in sinu eius: "¶
& ipse clamans dixit: Pater Abraham, mise-
rere mei, & mitte Lazarum, vt intingat
extremū digiti sui in aquā, vt refrigeret
25 linguā meā, quia crucior in hac flāma. "¶
G Et dixit illi Abraham: Filij, recordare quia
26 recepisti bona in vita tua, & Lazarus si-
militer mala: nunc autē hic consolatur,
tu verō cruciaris. "¶ & in his omnibus
inter nos, & vos chaos magnū firmatū
27 est, vt hi qui volunt hinc transire ad vos
non possint, neque inde hinc transire.
28 "¶ Erat autē: Rogo ergo te pater vt mittas
eum in domum patris mei. "Habeo enim
29 quinque fratres, vt testetur illis, ne &
30 ipsi veniant in hunc locum tormentorum.
"¶ Erat autē illi Abraham: Habent
Moysem, & Prophetas, audiant illos. "¶ At
31 ille dixit: Non pater Abraham: sed fi-
quis ex mortuis serit ad eos pœnitentia
agent. "¶ Ait autem illi: Si Moysem,
& Prophetas non audieris, neque si
quis ex mortuis resurrexerit, credent.

CAP. XVII.

*Va scandalizanti pusillo: frater in
nos peccatos increpandus est, eique pœni-
tenti ignoscendum: apostolos docet fidei
efficaciam: quōque dum omnia ipsi
præcepta fecerint, se seruos dicant inui-
ciles: decem leprosi mundantur, vnicō
qui americanus erat ad agendas gra-
tias reuertente: dicit aduentum filij
Dei non oculum fore, sed illustrem,
& inexpectato superueniurum, sicut di-
luminum mundo, & Sodomis subuersio
superuenit.*

Matt. Est vt non veniant scandala: vñ autem illi per quem veniunt. * Vtilius est
 18. a. 7 **Marc.** illi, si lapis molaris imponatur circa
 9. f. 41 collum eius, & proiciatur in mare, quā
 || **Marc.** vt scandalizet vnū de pusillis istis. * At-
 18. b. tendite vobis: || Si peccauerit in te frater
 21. tuus, increpa illum: & si poenitentia
 || **Ieu.** egerit, dimitte illi. * Et si septies in die
 19. c. peccauerit in te, & septies in die conuer-
 17. sit fuerit ad te, dicens: Poenitet me: di-
 || **Eccli.** mitte illi. * Et dixerunt Apostoli Dño: 5
 19. b. Adauge nobis fidem: || Dixit autē Dñs. 6
 13. Si habueritis fidem sicut granis sinapis, B
 || **Marc.** dicetis huic arbori moro: Eradicare, &
 18. b. transplantare in mare, & obediet vobis. 7
 15. Quis autē vestrū habens seruum arantē
 || **Marc.** aut pascentē, qui regresso de agro dicat
 17. c. illi: Statim transi, recūbe: * & non dicat 8
 19. ei: Para quod cōnem, & pręcinge te, & ministra mihi donec manducē, & bibā,
 & post hæc, tu manducabis, & bibes: * 9
 Nūquid gratiā habet seruo illi, quia fecit
 quæ ei imperauerat? Non puto. Sic 10
 & vos, cum feceritis omnia quæ præce- C
 pta sunt vobis, dicite: Serui inutiles sumus,
 quod debuimus facere, fecimus. * 11
 Et factū est, dū iret in Iersalē, transibat
 per mediā Samariā, & Galilæā: * Et cum 12
 ingrederetur quoddā castellū occurrerunt ei decē viri leprosi, qui steterunt a
 longē: * & leuauerunt vocem, dicentes: 13
 || **Ieu.** Iesu præceptor, miserere nostri. * Quos 14
 14. a. vt vidit, dixit: || Ite, ostendite vos sacer- D
 2. dotibus. Et factū est, dū irent, mundati sunt.
 Vnus autem ex illis, vt vidit quia 15
 mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in 16
 faciem ante pedes eius, gratias agens: & hic erat Samaritanus. * Respondens autem 17
 Iesus, dixit: Nōne decem mundati sunt? & nouem vbi sunt? Non est inuē- 18
 tus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. * Et ait illi: Surge va- 19
 20. de: quia fides tua te saluū fecit. * Interrogatus autem a Phariseis: Quādo veni- E
 rit regnum Dei? respondens eis, dixit: Non venit regnū Dei cum obseruatione: neque dicet: Ecce hic, aut ecce illic. 21
 Ecce enim regnum Dei intra vos est. * 22
 Et ait ad discipulos suos: Venient dies
 || **Matt.** quādo desideretis videre vnum diē Fi-
 24. b. lij hominis, & non videbitis. * || Et dicet 23
 23. vobis: Ecce hic, & ecce illic. Nolite ire,
 || **Marc.** neque sectemini. * Nam sicut fulgur co- 24
 13. c. ruscans de sub cœlo, in ea, quæ sub cœ-
 21. lo sunt, fulget: ita erit Filius hominis
 || **Matt.** in die sua. * Primum autem oportet il- 25
 24. c. lum multa pati, & reprobari a genera-
 37. tione hac. || Et sicut factū est in diebus 26
 || **Ge.** 7 Noë, ita erit & in diebus Filij hominis.
 6. 7. * Edebant, & bibebant: vxores ducebāt: 27
 || **Gen.** & dabantur ad nuptias, vsque in diem, F
 19. c. qua intravit Noë in arcam: & venit di-
 25. luuium, & perdidit omnes. * || Similiter 28

sicut factum est in diebus Lot: Edebant, & bibebant: emebant, & vendebant: plan-
 29. tabant, & ædificabant: * qua die autem
 exiit Lot a Sodomis, pluit ignem &
 30. sulphur de cœlo, & omnes perdidit: se-
 cundum hæc erit qua die Filius homi-
 31. nis reuelabitur. * In illa hora, qui fuerit
 G in testō, & vasa eius in domo, ne descen-
 32. dat tollere illa: & qui in agro, simi-
 33. liter non redeat retrō. * Memores esto-
 33. te vxoris Lot. * || Quicumque quæsierit Ma
 animam suam saluam facere, perdet il- 10. a
 lam & quicumque perdidit illam, vi- 39. a
 34. uisicabit eam. * Dico vobis: || In illa no- Mar.
 cte erūt duo in lecto vno: vnus assume- 8. d. 3
 35. tur: & alter relinquetur: * duæ erunt Sup-
 molentes in vnum, vna assumetur, & al- c. 24.
 36. tera relinquetur: duo in agro: vnus as- || Mat.
 36. sumetur, & alter relinquetur. * Respon- 14. d
 37. dentes dicunt illi, Vbi Domine? * Qui 40.
 dixit illis: Vbicumque fuerit corpus, il- 10. a. 1
 luc congregabuntur & auiſæ. d. 25

C A P. X V I I.

Per parabolam de iudice iniquitatis
 & vidua importuna docet semper oran-
 dum, per parabolam verō de Phariseo
 & publicano, quomodo sit orandum
 pueros a se repellī verat: diues qui a
 iuueniue omnia se seruasse præcepta
 dicebat, auditō Christi consilio de om-
 nibus relinquendis abiit tristis: & quid
 erit præmij omnia propter Christum re-
 linquentibus: prædicat suam passionem,
 & propē Iericho cacum illuminat.

Dicebat autē, & parabolam ad illos, Eccli
 1. quoniā oportet semper orare, & non 18. c.
 2. deficere dicēs: Iudex quidā erat in qua- 21.
 3. dā ciuitate, qui Deū non timebat, & ho- 1. Tit
 3. minē non reuerbatur. * Vidua autē que- 5. c. 1.
 4. dam erat in ciuitate illa, & veniebat ad eum: dicens: Vindica me de aduersario meo. * Et nolebat per multū tēpus. Post
 hæc autē dixit intra se: Et si Deū nō ti-
 5. meo, nec hominē reueror: tamē quia
 molesta est mihi hæc vidua, vindicabo
 6. illam, ne in nouissimo, veniens suggillet
 me. * Ait autem Dñs: Audite quid iudex
 7. iniquitatis dicit: * Deus autē non faciet
 7. vindictā electorū suorū clamatiū ad se
 8. die ac nocte, & patiētiā habebit in illis:
 8. * Dico vobis, quia citō faciet vindictā
 illorum. Verumtamen Filius hominis
 9. veniens, putas, inueniet fidem in terra?
 9. * Dixit autem, & ad quosdam, qui in se
 confidebant tanquam iusti, & aspera-
 10. bantur ceteros parabolam istam: * Duo
 homines ascēderunt in templū, vt orā-
 11. rēt: vnus Phariseus, & alter publicanus.
 11. * Phariseus stans, hæc apud se orabat:
 C Deus, gratias ago tibi quia non sū sicut
 12. ceteri hominū: raptores, iniusti, adulte-
 12. ri: velut etiam hic Publicanus. * Ieiuno
 13. bis in sabbato: decimas do omniū quæ
 possideo. * Et publicanus a longē stans,
 nolebat nec oculos ad cælum leuare: sed

sed percutiebat pectus suum, dicens: Deus propitius esto mihi peccatori. * Dico vobis, descendit hic iustificatus in domum suam ab illo: || quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. * || Afferebant autem ad illum & infantes, ut eos tangeret. Quod cum viderent discipuli, increpabant illos. * Iesus autem conuocans illos, dixit: Si nite pueros venire ad me, & nolite vetare eos: talium est enim regnum Dei. * Amen dico vobis: Quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer non intrabit in illud. * || Et interrogauit eum quidam princeps, dicens: Magister bone, quid faciens vitam æternam possidebo? * Dixit autem ei Iesus: Quid me dicis bonum? nemo bonus. * Exo. nisi solus Deus. * Mandata nostri: || Non occides: Non mœchaberis: Non furum facies: Non falsum testimonium dices: Honora patrem tuum, & matrem. * Qui ait: Hæc omnia custodiui a iuuentute mea: * Quo audito, Iesus ait ei: Adhuc vnum tibi deest: omnia quæcumque habes vende, & da pauperibus; & habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me. * His ille auditis, contristatus est: quia diues erat valde. * Videns autem Iesus illum tristem factum, dixit: Quàm difficile, qui pecunias habent, in regnũ Dei intrabunt. * Facilius est enim camelum per foramẽ acus transire, quàm diuitem intrare in regnum Dei. * Et dixerunt qui audiebant: Et quis potest saluum fieri? * Ait illis: Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sũt apud Deum. * Ait autem Petrus: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. * Qui dixit eis: Amen dico vobis, nemo est, qui reliquit domum, aut parentes, aut fratres, aut uxorem, aut filios, propter regnum Dei, & non recipiat multo plura in hoc tempore, & in seculo venturo vitam æternam. * || Assumpsit autem Iesus duodecim, & ait illis: Ecce ascendimus Ierosolymam, & consummabuntur cuncta, quæ scripta sunt per prophetas de Filio hominis. * Tradetur enim Gentibus; & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur: & postquam flagellauerint, occident eum; & terra die resurget. * Et ipsi nihil horum intellexerunt, & erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant quæ dicebantur. * || Factum est autem, cum appropinquaret Iericho, cæcus quidam sedebat secus viam, mendicans. * Et cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat quid hoc esset. * Dixerunt autem ei, quod Iesus Nazareus transiret. * Et clamauit, dicens: Iesu fili David miserere mei. * Et qui præibant, increpabant eum ut taceret. Ipse verò multo magis clamabat: Fili David miserere mei. * 40

Stans autem Iesus iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogauit illum, dicens: Quid tibi vis faciam? At ille dixit: Dñe, vt videam. * Et Iesus dixit illi: Respice, fides tua te saluum fecit. * Et confestim vidit, & sequebatur illum magnificans Deum. Et omnis plebs vt vidit, dedit laudem Deo.

CAPVT XIX.

Ad Zachaum plurimis murmurantibus diuersis: parabolam refert de homine nobili, qui abiens ad regnum accipiendum tradidit decem seruis decem mnas, quem ciues super se regnare volebant: super pulum asina intrans cum honore Ierosolyma, flet super illam, pradicique euersendam, & ingressus in templum eiecit ementes ac vendentes.

¶ Ingressus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues: & quærebat videre Iesum, quis esset: & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat. * Et præcurrens ascendit in arborem ficomorum, ut videret eum: quia inde erat transiturus. * Et cum venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illum: & dixit ad eum: Zachæe festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manere. * Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. * Et cum viderent omnes, murmurabant, dicentes: quod ad hominem peccatorẽ diuertisset. * Stans autẽ Zachæus, dixit ad Dñm: Ecce dimidium bonorum meorum, Dñe, do pauperibus: & si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplũ. * Ait Iesus ad eum: Quia hodie salus domui huic facta est: eo quod & ipse filius sit Abrahæ. * || Venit enim Filius hominis querere, & saluum facere quod perierat. * Hæc illis audientibus, adiciens dixit parabolam, eo quod esset prope Ierusalem: & quia existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur. * Dixit ergo: || Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reuerti. * Vocatis autem decem seruis suis, dedit eis decem mnas: & ait ad illos: Negoriamini dum venio. * Ciues autẽ eius oderant eum & miserunt legationem post illum, dicens: Nolumus hunc regnare super nos. * Et factũ est vt rediret accepto regno: & iussit vocari seruos, quibus dedit pecuniam, vt sciret quantum quisque negotiatus esset. * Venit autẽ primus, dicens: Dñe mna tua decem mnas acquisiuit. * Et ait illi: Enge bone serue, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem ciuitates. * Et alter venit, dicens: Dñe mna tua fecit quinque mnas. * Et huic ait: Et tu esto super quinque ciuitates. * Et alter venit, dicens: Domine, ecce mna tua, quam habui

huius repositam in sudario : * timui enim 21
te , quia homo austerus es : tollis quod D-
non posuisti , & metis quod non semi-
nasti . * Dicit ei : De ore tuo te iudico fer- 22
ne nequam , sciebas quod ego homo au-
sterus sum tollens quod non posui , & me-
rens quod non seminavi : * & quare non 23
dedisti pecuniā meam ad mensā , vt ego
veniens cum vlsuris vtique exegissem il-
lam ? Et astantibus dixit : Aufferre ab illo 24
mnam , & dare illi qui decem mnas ha-
bet . * Et dixerunt ei : Dñs , habet decem 25
mnas . * || Dico autem vobis , quia omni 26

[[*Mat.* 13. b. 12. 25. c. 29. *Mar.* 4. c. 25. *Supra* 8. c. 18. 11. a. 1. *Mar.* 11. a. 1.]
habent qui dabitur , & abundabit : ab eo
autē qui non habet , & quod habet , au-
feretur ab eo . * Verumtamen inimicos 27
meos illos , qui noluerūt me regnare su-
per se , adducite huc , & interficite ante
me . * Et his dictis , præcedebat ascendēs 28
Ierosolymam . * Et factum est , || cum ap- 29
propinquasset ad Bethphage & Betha-
niā , ad montē qui vocatur Olineti , mi-
sit duos discipulos suos , * dicens . Ite in 30
castellum , quod contrā est : in quod in-
troeuntes , inuenieris pullum aſinē alli-
gātū , cui nemo vnquam hominum sedit :
soluite illū , & adducite . * Et si quis vos 31
interrogaerit : Quare soluitis ? sic dice-
tis ei : Quia Dñs operā eius desiderat . * 32
Abierunt autem qui missi erant , & in-
uenerunt , sicut dixit illi , stantem pul-
lum . * Soluentibus autem illis pullum , 33
dixerunt domini eius ad illos : Quid sol-
uitis pullum ? * At illi dixerunt : Qui 34
Dñs cum necessarium habet . * || Et duxe- 35
runt illum ad Iesum . Et iactantes vesti-
menta sua supra pullum , imposuerunt 36
Iesum . Tunc autem illo , subternebant
vestimenta sua in via . * Et cum appro- 37
pinquaret iā ad descensum Montis oli-
ueti , cæperunt omnes turba discipulo-
rum gaudentes laudare Deū voce ma-
gna super omnibus quas viderant , vir-
tutibus , dicentes : Benedictus qui venit 38
rex in nomine Dñi , pax in celo , & glo-
ria in excelsis . * Et quidam Pharisæorū 39
de turbis , dixerunt ad illum : Magister ,
increpa discipulos tuos . * Quibus ipse 40
ait : Dico vobis , quia si hi tacuerint , la-
pides clamabunt . * Et vt appropinqua-
uit , videns ciuitatem , fleuit super illam ,
dicens : * Quia si cognouisses , & tu , & 42
quidē in hac die tua quæ ad pacē tibi :
nunc autem absconditis sunt ab oculis
tuis . Quia venient dies in te : & circū- 43
dabunt te inimici tui vallo , & circūda-
bunt te : & coangustabūt te vndique : * & 44
ad terrā proſternēt te , & filios tuos , qui
in te sunt , || & non relinquent in te la-
pidē super lapidē : eo quod non cognoue-
ris tempus visitationis tuæ . * || Et in- 45
gressus in tēplum , cæpit elicere venden-
tes in illo , & ementes , dicens illis : Scri-
ptū est : Quia domus mea domus ora-
tionis est . Vos autē fecistis illā spelun-

cam latronum . * Et erat docens quotidie || *Mat.* 23. l
in tēplo . Principes autem sacerdotum , &
& Scribæ , & Principes plebis quærere . 12 .
bant illum perdere : * & non inuenie-
bant quid facerent illi . Omnis enim po-
pulus suspensus erat , audiens illum . 15 .

C A P . XX .

Non dicit sacerdotibus , & Scribis quæ
potestate hac faciat , quia nec illi respon-
debant ad propositam de Ioannis ba-
ptismo questionem : parabolam refere-
re de virginitatibus , qui casus domini Iesu
erant filium eius occiderunt : tentatur
Iesus de tributo Cæsari dando , & à
Sadducais de resurrectione : quomodo
dicunt Christum filium esse David :
cauendum a Scribis ambitionis .

[[*Mat.* 23. l. 12. 25. c. 29. *Mar.* 4. c. 25. *Supra* 8. c. 18. 11. a. 1. *Mar.* 11. a. 1.]
Factum est in vna die , in docente *Mat.*
illo populum in templo , & euange-
lizante , conuenerunt principes sacer-
dotum , & Scribæ , cum senioribus , * & *Mar.*
aiunt dicentes ad illū : Dic nobis , in qua
potestate hæc facis ? aut : Quis est , qui 27-
dedit tibi hanc potestatem ? Respondēs
autem Iesus dixit ad illos : Interrogabo
vos , & ego vnum verbum . Respondete
mihī : Baptismus Ioannis de celo erat ,
an ex hominibus ? * At illi cogitabant
intra se , dicentes : Quia si dixerimus .
De celo , dicit , Quare ergo non credidi-
stis illi ? Si autem dixerimus . Ex homini-
bus , plebs vniuersa lapidabit nos : certi
sunt enim , Ioannem prophetam esse . * Et
respondenter se nescire vnde esset . * Et
Iesus ait illis : Neque ego dico vobis in
qua potestate hæc facio . * Cæpit autem
dicere ad plebem parabolam hanc : || *Mat.*
Homo plantauit vineam , & locauit
eam colonis : & ipse peregrinē fuit multis
temporibus . * Et in tempore misit ad
cultores sernum , vt de fructu vineæ da-
rent illi . Qui cæsum dimiserunt eū in-
nem . * Et addidit alterū sernum mitte-
re . Illi autem hunc quoque cædentes , &
afficientes cōtumelias , dimiserunt inanem .
* Et addidit terciū mittere : qui & illum
vulnerantes eiecerunt . * Dixit autē Dñs
vineæ : Quid faciam ? mittam filium meū
dilectum : forsitan , cum hunc viderint ,
verebuntur . * Quem cum vidissent co-
loni , cogitauerunt intra se , dicentes . Hic
est heres , occidamus illum , vt nostra
fiat hereditas . * Et ciecūm illum extra
vineam , occiderunt . Quid ergo faciet
illis dñs vineæ , veniet , & perdet colo-
nos istos , & dabit vineam aliis . Quo au-
ditos , dixerunt illi : Absit . Ille autē aspi-
ciens eos , ait : Quid est ergo hoc , quod
scriptum est : Lapidem , quem reproba-
uerit ædificat , hic factus est in caput
anguli ? * Omnis qui ceciderit super il-
lum lapidē , cōquassabitur : super quem
autem ceciderit , comminuet illum . * Et
quærebant principes sacerdotum , &
Scribæ mittere in illum lapidem illa ho-

1. *Per. 12.* et timue runt populum: cognouerunt
 1. b. 7. enim quod ad ipsos dixerit similitudinē
 || *Mar. hanc.* || Et obseruantes miserunt insidis- 20
 25. b. tores, qui se iustos simularent, vt cape-
 15. rent eū in sermone, vt traderent illum
Marc. principatui & potestati præsidiis. || Et in- 21
 12. b. 13. terrogauerunt eum, dicentes: Magister,
 scimus quia recte dicis & doces: & non
 accipis personā, sed viā Dei in veritate
 doces: licet nobis tributū dare Cæsari, 22
 23. annon? Considerans autem dolū illo-
 24. rū, dixit ad eos: Quid me tētatis? Osten-
 dite mihi denariū. Cuius habet imaginē,
 & inscriptionē? Respondentes dixe-
 || *Rom.* runt ei: Cæsaris. || Et ait illis: || Reddite 25
 13. a. 7. ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ
 sunt Dei, Deo. || Et non poterunt verbū
 eius reprehendere corā plebe: & mirati
 || *Mar.* in responso eius, tacuerunt. || Accesse- 27
 22. a. runt autē quidā Sadducæorum, qui ne-
 23. gant esse resurrectionē, & interrogauē-
 || *Marc.* runt eū, dicentes: Magister, Moyses scri- 28
 12. b. psit nobis: || Si frater alicuius mortuus
 fuerit habens vxorem, & hic sine liberis
 || *Deu.* fuerit, vt accipiat eā frater eius vxorē,
 25. a. 5. & suscitet semē fratri suo. || Septem ergo
 fratres erant: & primus accepit vxorē,
 & mortuus est sine filiis. || Et sequens ac-
 cepit illā, & ipse mortuus est sine filio.
 || Et tertius accepit illā. Similiter & om-
 nes septem, & nō reliquerunt semē, &
 mortui sunt. || Nouissimē omnium mortua
 est & mulier. || In resurrectione ergo, 33
 cuius eorū erit vxor? siquidem septem
 habuerunt eam vxorem. || Et ait illis Ie-
 34. sus: Filij huius sæculi nubunt, & tradun-
 tur ad nuptias: || illi verō qui digni ha-
 bebuntur sæculo illo, & resurrectione
 ex mortuis, neque nubent, neque ducunt
 vxores: || neque enim vltra mori poterūt.
 æquales enim Angelis sunt, & filij sunt
 Dei: cum sint filij resurrectionis. || Quia 37
 verō resurgat mortui, & Moyses osten-
 || *Evo.* dit secus rubum, || sicut dicit Dñm, Deū
 3. b. 6. Abraham, & Deū Isaac, & Deū Iacob. ||
 Deus autē non est mortuorū, sed viuorū:
 omnes enim viuunt ei. || Respondetes 39
 autē quidā Scribarum, dixerūt ei. Magi-
 ster, bene dixisti. || Et amplius non aude-
 40. bant eum quidquā interrogare. || Dixit 41
 || *Mar.* autem ad illos: Quomodo dicunt Chri-
 12. d. stū, filij esse David, || & ipse David di-
 cit in libro Psalmorū: || Dixit Dominus 42
 || *Mar.* Dño meo, sede à dextris meis, || donec
 12. d. ponā inimicos tuos, scabellum pedum
 16. tuorum. || David ergo Dñm illum vocat 44
 || *1. iog.* & quomodo filius eius est? || Audiēte 45
 1. i. autem omni populo, dixit discipulis
 || *Mar.* suis: || Attendite à Scribis qui volunt 46
 13. a. 6. ambulare in stolis, & amant salutatione-
 || *Marc.* nes in foro, & primas cathedras in sy-
 2. d. nagogis, & primos discubitus in conui-
 2. uis: || qui deuorant domos viduarum, 47
 || *1. p. II* simulantes longam orationem. Hi acci-
 4. 3. pient damnationem maiorem,

Vidua duo minuta offerentem præsert
diminutibus multa offerentibus: subuersio-
nem templi prædicat, variæque prælia,
afflictiones & persecutiones; aduersus
qua roborat Apostolos: prædicat quoque
subuersionem Ierusalem, & Iudæorum
captiuitatem ac dispersionem: de signis
præcessuris iudicium: cauendum à
crapula, ebrietate, curisque huius vitæ
& vigilandum ac orandum.

1. **R**espiciens autem, vidit eos, qui mit- *Marc.*
 A tebant munera sua in gazophyla- 12. d.
 2. cium, diuites. || Vidit autem & quandam 41.
 2. viduam pauperulam mittentē zra mi-
 3. nuta duo. || Et dixit: Verè dico vobis,
 4. quia vidua hæc pauper, plus quam om-
 nes misit. || Nam omnes hi ex abundan-
 5. ti sibi miserunt in munera Dei: hæc au-
 tem ex eo quod deest illi, omnem vi-
 6. cium suum quem habuit, misit. || Et qui-
 7. budam dicentibus de templo, quod
 bonis lapidibus, & donis ornatum esset,
 8. dixit: || Hæc quæ videtis, || venient dies, || *Mat.*
 B in quibus non relinquetur lapis super 24. d. 2
 lapidem, qui non destruitur. || Interro- *Marc.*
 7. gauerunt autem illum, dicentes: Præcep- 13. a. 2
 8. tor, quando hæc erunt, & quod signum 19. g.
 cum fieri incipiet? || Qui dixit: Videte 44.
 ne seducamini: multi enim venient in
 nomine meo, dicentes quia ego sum
 & tempus appropinquauit: nolite er-
 9. go ire post eos. || Cum autem audieritis
 C prælia, & seditiones, nolite terreri:
 oportet primū hæc fieri, sed nondum
 10. statim finis. || Tunc dicebat illis: Surget
 35. gens contra gentem, & regnum aduer-
 11. sus regnum. || Et terræmotus magni
 erunt per loca, & pestilentia, & fames,
 12. 12. erunt. || Sed ante hæc omnia incipient
 vobis manus suas, & persequentur, tra-
 dentes in synagogas, & custodias, tra-
 13. hentes ad reges & præsides propter
 14. nomen meum: || continget autem vobis
 15. 14. in testimonium. || Ponite ergo in cordi-
 bus vestris, non præmeditari quemad-
 16. 15. modum respondeatis. || ego enim dabo
 D vobis os & sapientiam, cui non poterūt
 resistere, & contradicere omnes aduer-
 17. 16. sarij vestri. || Trademini autem à paren-
 18. tibus, & fratribus, & cognatis, & amicis
 19. 17. & morte afficient ex vobis: || & eritis
 18. odio omnibus propter nomen meū: || &
 19. 19. capillus de capite vestro non peribit.
 In patientia vestra possidebitis animas.
 20. 20. vestras. || Cum autem videritis circum- || *Dan.*
 dari ab exercitu Ierusalem, tunc scitote 9. g. 27
 quia appropinquauit desolatio eius: || *Mar.*
 21. 21. tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad 24.
 montes: || & qui in medio eius, discedant: || *1. i.*
 & qui in regionibus, non inrent in eas: || *Marc.*
 22. 22. quia dies ultionis hi sūt, vt impleantur 13. b.
 23. 23. omnia, quæ scripta sunt. || Væ autē præ- 14.
 gnantibus & nutriendis in illis die-

bus : erit enim pressura magna super terrā, & ira populo huic. * Et cadent in ore gladij : & captiui ducentur in omnes Gentes : & Ierusalem calcabitur à Gentibus : donec impleantur tempora nationum. * Et erunt signa in sole, & in stellis, & in terris pressura Gentium : prae cōsolatione sonitus maris, & fluctuum : arescētibus hominibus prae timore, & expectatione, quæ superuenient vniuersis : & tunc videbunt filium hominis venientē in nube cum potestate magna, & maiestate. * His autē fieri incipientibus, respicite, & leuate capita vestra : quoniam appropinquat redēptio vestra. * Et dixit illis similitudinē : Videte ficulneā cum fructu, scitis quoniam prope est : ita & vos cum videritis hæc fieri, scitote quoniam prope est regnum Dei. * Amē dico vobis, quia nō præteribit generatio hæc, donec omnia fiant. * Cælū, & terra transibunt : verba autē mea non transibunt. * Attendite autem vobis, ne forte grauetur corda vestra in crapula, & ebrietate, & curis huius vitæ : & superueniat in vos repentina dies illa : tanquā laqueus enim superueniet in omnes, qui sedēt super faciē omnis terræ. * Vigilate itaque omni tēpore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quæ futura sunt, & stare ante Filium hominis. * Erat autem diebus docens in templo : noctibus verō exiens, morabatur in monte, qui vocatur Oliueti. * Et omnis populus manebat ad eum in templo audire eum.

C A P. X X I I.

Cogitant principes sacerdotum de occidendo Iesum, quem vendit Iudas : iubet parari pascha : panem in corpus suum & vinum in sanguinem consecrare tradit discipulis, precipiens ut idem faciant : contentio discipulorum quis eorum sit maior : pradicat trinam ferri negationē, iubens vendi tunicam & emi gladium : post prolixā in agonia orationem, & sudorem instar sanguinis in terrā decurantis, capitur à Iudeis, quorum vni Petrus absceidit auriculam : conqueritur quod ad eum quasi ad latronem capiendum exierint : in domo principis sacerdotum ter à Ferro negatur, & à Iudeis caditur ac illudetur, & mane in concilio interrogatur, fateetur se Dei filium.

Matt.

26. a. 2. **A**ppropinquabat autem dies festus I Azymorum, qui dicitur Pascha : * & 14. a. 1. quærebant principes sacerdotum, & Scribæ, quomodo Iesum interficerēt : timebant verò plebem. * Intrauit autem factus tanas in Iudam, qui cognominabatur Marc. Iscariotes, vnum de duodecim, & abiit 14. b. & locutus est cum principibus sacerdotum, & magistratibus, quomodo ill-

5 Iū traderet eis. * Et gauisi sunt, & parati sunt pecuniā illi dare. * Et spondit. Et quærebat oportunitatē ut traderet illum sine turbis. * Venit autem dies Azymorum, in qua necesse erat occidi pascha : & misit Petrus, & Ioannem dicēs : Eūtes parate nobis pascha, ut manducemus. * At illi dixerunt : Vbi vis paremus ? 10 * Et dixit ad eos : Ecce introeuntibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo quidam amphorā aquæ portans : sequimini eum in domum, in quā intrat, & dixeris patrifamilias domus : dicit tibi Magister : Vbi est diuerforium, vbi pascha cum discipulis meis manducet ? 12 * Ipse ostendet vobis cœnaculum magnū stratum, & ibi parate. * Euntes autem, inueniunt eum : dicit illis, & parauerunt pascha. * Et cum facta esset hora discubuit, & duodecim Apostoli cū eo : & ait illis : Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscū, antequam patiar. * Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. * Et accepto calice gratias egit, & dixit : Accipite, & diuidite inter vos : dico enim vobis quod non bibā de generatione vitis, donec regnū Dei veniat. * 19 Et accepto pane gratias egit, & fregit, & dedit eis, dicens : Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur : hoc facite in meā commemorationē. * Similiter & calicē, postquam cœnauit, dicens : Hic est calix nouum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. * Verumtamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. * Et quidem Filius hominis cum quo definitum est, vadit : verumtamen vobis homini illi, per quem tradetur. * Et ipsi cœperunt querere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factur⁹ esset. * Facta est autem & cōtentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. * Dixit autem eis : Reges Gentium dominantur eorum : & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. * Vos autem non sic : sed qui maior est in vobis fiat sicut minor : & qui præcessor est, sicut ministratur. * Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat ? nonne qui recumbit ? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat. * Vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. * Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnū, ut edatis & bibatis super mensam meā in regno meo : & sedetis super thronos iudicantes duodecim tribus Israël : 31 * Ait autem Dominus : Simons, Simone, ecce satanas expetiuit vos ut traderet sicut triticum : * Ego autem rogaui pro te ut non deficiat fides tua : & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. * Qui dixit ei Dñe, tecum paratus sum & in carcerem, & in mortem ire. * At

Mar.

26. b.

20.

Marc

14. b.

17.

I. Cor

11. c.

24.

Mar

26. b.

21.

Marc

14. b.

20.

10a. 13

b. 18.

Pf. 40

b. 9.

Mar

20. c.

25.

Marc

10. f.

22.

I. Sai.

40. b.

9.

31

32

D

33

34

35

36

37

38

39

40

34 * At ille dixit: Dico tibi Petre, non can-
 35 tabit hodie gallus, donec ter abneges
 36 nosse me. Et dixit eis: ¶ Quādo misi vos
 37 sine sacculo, & pera, & calcamentis,
 38 inquit aliquid defuit vobis? At illi di-
 39 xerunt: nihil. Dixit ergo eis: Sed nunc
 40 qui habet sacculum, tollat, similiter &
 41 peram: & qui non habet, vendat tunicam
 42 suam, & emat gladium. Dico enim vobis,
 43 quā adhuc hoc quod scripsi est, oportet
 44 impleri in me: ¶ Et cū inquit deputatus
 45 est. Etenim ea, quæ sunt de me, si-
 46 nem habent. At illi dixerunt: Dñe, ecce
 47 duo gladii hic. At ille dixit eis: Satis est
 48 nēm in Montem oliuarum. Secuti sunt
 49 autē illum & discipuli. ¶ Et cū perue-
 50 nisset ad locum, dixit illis: Orate ne in-
 51 tretis in tētionem. ¶ Et ipse auulsus
 52 est ab eis quantum iactus est lapidis: & F
 53 postis genibus orabat, dicens: Pater si
 54 vis transfer calicem istū a me: Verum-
 55 tamen non mea voluntas, sed tua fiat.
 56 ¶ Apparuit autem illi Angelus de cœlo,
 57 confortās eum. Et factus in agonia, pro-
 58 lixius orabat. ¶ Et factus est sudor eius,
 59 sicut guttæ sanguinis decurrētis in ter-
 60 ram. ¶ Et cū surrexisset ab oratione, &
 61 venisset ad discipulos suos, inuenit eos
 62 dormientes præ tristitia. ¶ Et ait illis: 46
 63 Quid dormitis? surgite orate, ne intre-
 64 tis in tētionem. ¶ Adhuc eo loquen-
 65 te, ecce turba: & qui vocabatur Iudas,
 66 vnus de duodecim antecedeat eos: &
 67 appropinquauit Iesu vt oscularetur eū.
 68 ¶ Iesus autē dixit illi: Iudas, osculo Filium
 69 hominis tradis? Videntes autem hi, qui
 70 circa ipsum erant, quod futurū erat, di-
 71 xerunt ei: Dñe, si percutimus in gladio?
 72 ¶ Et percussit vnus ex illis seruum prin-
 73 cipis sacerdotum, & amputauit auric-
 74 lam eius dexteram: Respondens autem
 75 Iesus, ait: Sinite vsque huc. Et cū tetigis-
 76 set auriculam eius, sanauit eum. ¶ Dixit
 77 autem Iesus ad eos, qui venerant, ad se,
 78 principes sacerdotū, & magistratus tē-
 79 pli, & seniores: Quasi ad latronē existis
 80 cū gladiis & fustib? ¶ Cū quotidie vo-
 81 biscum fuerim in templo, nō extēdistis
 82 manus in me: sed hæc est hora vēstra, &
 83 potestas tenebrarum. ¶ Comprehenden-
 84 tes autem eum, duxerūt ad domū prin-
 85 cipis sacerdotum: Petrus verō sequeba-
 86 tur à longē. ¶ Accenso autē igne in me-
 87 dio atrij, & circumfēditibus illis, erat
 88 Petrus in medio eorum. ¶ Quē cum vi-
 89 dissest ancilla quædā sedentē ad lumen,
 90 & eū fuisset intuita, dixit: Et hic cū illo
 91 erat. At ille negauit eum, dicens: Nu-
 92 lier non noui illum. ¶ Et post pusillum
 93 alius videns eum, dixit: Et tu de illis es.
 94 Petrus verō ait: O homo non sum. ¶ Et
 95 intervallo facto quasi horæ vnius, alius
 96 quidā affirmabat, dicens, verē & hic cū
 97 illo erat: nā & Galilæus est. ¶ Et ait Pe-

61 trus: homo nescio quid dicis. Et conti-
 62 nuō adhuc illo loquente cāruit gallus.
 63 ¶ Et conuersus Dñs respexit Petrum. Et
 64 recordatus est Petrus verbi Dñi, sicut
 65 dixerat: ¶ Quia prius quā gallus can-
 66 tet, ter me negabis. ¶ Et egressus foras
 67 petrus fleuit amare. ¶ Et viri qui tenebāt
 68 illum, illud eabant ei, cadentes. ¶ Et vela-
 69 uerunt eum, & percutiebant faciē eius:
 70 & interrogabāt eum dicentes: Prophe-
 71 tiza, quis est, qui te percussit? ¶ Et alia
 72 multa blasphemātes dicebāt in eū. ¶ Et
 73 factus est dies, conuenerunt seniores
 74 plebis, & principes sacerdotum, & Scri-
 75 bæ, & duxerunt illum in conciliū suum
 76 dicētes: Si tu es Christus, dic nobis. ¶ Et
 77 ait illis: Si vobis dixero, non credetis
 78 mihi: si autē & interrogauero non res-
 79 pondebitis mihi, neque dimitteris. ¶ Ex
 80 hoc autem erit Filius hominis sedens
 81 dextris virtutis Dei. ¶ Dixerunt autem
 82 omnes: Tu ergo es Filius Dei? Qui ait:
 83 Vos dicitis, quia ego sum. ¶ At illi di-
 84 xerunt: Quid adhuc desideramus testimo-
 85 nium? ipsi enim audiuius de ore eius.
 86 C A P. XXIII.

Accusatus coram Pilato mittitur ad
 Herodem, qui illum sperum illis: Pila-
 rus conatur ipsum dimittere, proposita
 Barabba homicida, & promissa casti-
 gatione: Iudei tamen instantibus mor-
 ti adiudicatur: ductusque ad suppli-
 cium, vter mulieres super se flere: cum
 latronibus crucifixus. Inter orat pro
 crucifixis: irridetur a principibus
 & a militibus acutum offerentibus:
 posita superscriptione blasphematur ab
 uno latronum, alteri vero promittit sui
 in paradiso consortium post tenebras
 aliæque signa clamans expirat: quem
 Centurio iustum prædicat, & Ioseph
 corpus eius sepelit.

1 ET surgens omnis multitudo eorum
 2 duxerunt illum ad Pilatum. Cæpe-
 3 runt autem illū accusare, dicentes: Hūc
 4 inuenimus subuertentē gentem nostrā,
 5 & prohibentem tributa dare Cæsari. ¶ Mar-
 6 & dicentem se Christū regem esse. ¶ Pi-
 7 latus autem interrogauit eum, dicens: 22.
 8 Tu es rex Iudæorum? At ille respondens Mar-
 9 ait: Tu dicis. ¶ Ait autē Pilatus ad prin-
 10 cipes sacerdotum & turbas: Nihil inue-
 11 nio causæ in hoc homine. ¶ At illi in-
 12 ualecebāt, dicentes: Cōmouet populū,
 13 docens per vniuersam Iudæam, incipiens
 14 à Galilæa vsque huc. ¶ Pilatus autem
 15 audiens Galilæam, interrogauit si homo
 16 Galilæus esset. Et vt cognouit quod de
 17 Herodis potestate esset, remisit eum ad
 18 Herodem; qui & ipse Ierosolymis erat
 19 illis diebus. ¶ Herodes autem viso Ie-
 20 su, gauisus est valde: erat enim cu-
 21 piens ex multo tempore videre eum: eo
 22 quod audierat multa de eo, & sperabat
 23 eum aliquod videre ab eo fieri. ¶ In-

terrogabat autem eum multis sermonibus: At ipse nihil illi respondebat. **Stabant autem principes sacerdotum, & Scribæ constanter accusantes eum.** *** Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo & illuste indutum veste alba, & remisit ad Pilatum.** *** Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: antea inimici erant ad inuicem.** *** Pilatus autem convocatis principibus sacerdotum, & magistratibus, & plebe, dixit ad illos: Obtulistis mihi hunc hominem quasi audentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans: nullam causam inveni in homine isto ex his, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes: nam remisit vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei.** *** Emendatum ergo illud dimittam.** *** Necessè autem habebat dimittere eis per diem festum, unum.** *** Exclamavit autem simul universa turbæ dicēs: Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam.** *** qui erat propter seditionem quandam factam in ciuitate & homicidium, missus in carcerem.** *** Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum.** *** At illi succlamabant, dicētes: Crucifige, crucifige eum.** *** Ille autem tertio dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? nulla causa mortis inuenio in eo: corripiam ergo illum, & dimittam.** *** At illi instabant vocibus magnis postulantes vt crucifigere datur: & inualecebant voces eorum.** *** Et Pilatus adiudicauit fieri petitionē eorum.** *** Dimisit autē illis eum, qui propter homicidium, & seditionē missus fuerat in carcerē quē petebant: Iesum verò tradidit voluntati eorum.** *** Et cum ducerent eum apprehēderūt Simonē quendam Cyrenen. sem venientem de villa & imposuerunt illi crucem portare post Iesum.** *** Sequēbatur autem illum multa turba populi, & mulierū: quæ plangebāt, & lamentabātur eū.** *** Conuersus autem ad illas Iesus, dixit: Filie Ierusalē, nolite flere super me, sed super vos ipsas flere, & super filios vestros.** *** Quoniā ecce venient dies, in quibus dicent: Beate steriles, & ventres qui non genuerunt, & vbera quæ non lactauerunt.** *** Tunc incipiet dicere moribus: Cadite super nos: & collibus: Ed. 19. Operite nos.** *** Quia si in viridi ligno Osee. hæc faciunt in arido quid fiet?** *** Ducebantur autem & alij duo nequā cum eo, vt interficerentur.** *** Et postquā venerunt in locū qui vocatur Caluariz, ibi crucifixerunt eum: & latrones, vnum a dextris, & alterum a sinistris.** *** Iesus autem dicebat: Pater dimitte illis: non enim sciūt quid faciunt.** *** Diuidētes verò vestimenta eius, miserūt sortes.** *** Et stabat populus spectans, & deridebant eum principes cum eis dicentes: Alios saluos fecisse saluum faciat, si hic est Christus Dei electus.** *** Illudebant autem ei & mi-**

lites accedentes, & acetum offerentes ei, & dicentes: Si tu es rex Iudæorum, saluū te fac. *** Erat autem & superscriptio scripta super eū litteris Græcis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex Iudæorum.** *** Vnus autē de his qui pendebant, latronibus, blasphemabat eū, dicens: Si tu es Christus, saluum fac te metipsum, & nos.** *** Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es? Et nos quidē iuste, nā digna factis recipimus: hic verò nihil mali gessit.** *** Et dicebat ad Iesum Dñe, memeto mei, cum veneris in regnum tuum.** *** Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso.** *** Erat autem ferè hora sexta, & tenebræ factæ sunt in vniuersa terrā vsque in horam nonā.** *** Et obscuratus est sol: & velum templi scissum est mediū.** *** Et clamans voce magna Iesus ait: Pater, in manus tuas cōmendo spiritum meū.** *** Et hæc dicens, expirauit.** *** Vidēs autem Centurio quod factū fuerat, glorificauit Deū, dicens: Verè hic homo iustus erat.** *** Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, quæ fiebāt, percutientes pectora sua reuertebātur.** *** Stabant autē omnes noti eius a longē, & mulieres quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc videntes.** *** Et ecce vir nomine Ioseph, qui erat decurio, vir bonus & iustus: hic non consenserat consilio & actibus eorum ab Arimathæa ciuitate Iudææ, qui exspectabat & ipse regnum Dei.** *** hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu: & depositum inuoluit sindone; & posuit eum in monumento exciso, in quo nondū quisquam positus fuerat.** *** Et dies erat parasceues, & sabbatū illucescebat.** *** Subsecutæ autem mulieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius.** *** Et reuertentes parauerunt aromata, & vāgenta: & sabbato quidem siluerunt secundum mādātum.**

CAPVT XXIV.

Mulieribus ad Christi monumentum conseruatis quod eius corpus non inueniret. **Angeli ipū resurrexisse nuntiās, & illa Apostoli, qui id tanquā deliramentū accipiūt: Petrus ad monumentū currens & ipse admiratur quod corpus nō inueniret: duobus in Emmaus eunibus, Iesus Scripturas interpreteratur, & in fractione panis ab eis agnoscitur: congregatis discipulis palpandum se præbet, & cum eis edens aperit sensum vt Scripturas intelligant, ac promisso Spiritu sancto in celum ascendit.**

VNa autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum, portantes, quæ parauerant, aromata: & inuenerunt lapidem reuolutū a monumento.

10. "Et ingressus non inuenerunt corpus; Dñi Iesu. "Et factum est, dum mēte con-
 16. 6. sternatq; essent de isto, ecce duo viri ste-
 21. 17. terunt secus illas in veste fulgenti. "Cum
 6. 1. timere autem, & declinare vultum
 9. 30. in terrā, dixerūt ad illas: Quid queritis
 12. 1. viuēte cum mortuis? "non est hic, sed
 16. 6. surrexit: recordamini qualiter locutus
 16. 6. est vobis, cum adhuc in Galilæa esset,
 16. 6. ||*Mat.* dicēs: || Quia oportet filiū hominis tra-
 16. 6. di in manus hominū peccatorū, & cru-
 21. 17. cifigi, & die tertia resurgere. "Et recor-
 6. 1. datz sunt verborum eius. "Et regressi z
 9. 30. monumento nuntiauerunt hæc omnia
 8. 4. 31. illis vndecim, & ceteris omnibus. "Erat
 9. 30. autem Maria Magdalene, & Ioanna, &
 12. 1. Maria Iacobi, & ceteræ quæ cum eis
 16. 6. erant, quæ dicebant ad Apostolos hæc.
 16. 6. "Et visa sunt ante illos, sicut deliramen-
 16. 6. tū verba ista: & non crediderunt illis.
 16. 6. "Petrus autē surgēs cucurrit ad monu-
 16. 6. menti, & procubēs vidit linteamina so-
 16. 6. la posita, & abiit secū mirās quod factū
 16. 6. fuerat. || "Et ecce duo ex illis ibat ipsa die
 16. 6. in castellū, quod erat in spatio stadiorū
 16. 6. sexaginta ab Ierusalē, nomine Emmaus.
 16. 6. "Et ipsi loquebantur ad inuicem de his
 16. 6. omnibus quæ acciderant. "Et factum
 16. 6. est, dum fabularentur, & secum quære-
 16. 6. rent, & ipse Iesus appropinquās ibat cū
 16. 6. illis. "Oculi autē illorum tenebantur ne
 16. 6. eū agnoscerent. "Et ait ad illos: Qui sūt
 16. 6. hī sermōnes, quos confertis ad inuicē
 16. 6. ambulātes, & estis tristes? "Et respōdens
 16. 6. vnus, cui nomen Cleophas, dixit ei: Tu
 16. 6. solus peregrinus es in Ierusalem, & non
 16. 6. cognouisti quæ facta sūt in illa his die-
 16. 6. bus? "Quibus ille dixit: Quæ? "Et dixerunt:
 16. 6. De Iesu Nazareno, qui fuit vir prophe-
 16. 6. ta, potens in opere & sermone, coram
 16. 6. Deo & omni populo: "Et quomodo eū
 16. 6. tradiderunt summi sacerdotes, & prin-
 16. 6. cipes nostri in damnationem mortis, &
 16. 6. crucifixerunt eum: nos autem speraba-
 16. 6. mus quia ipse esset redēpturus Israël:
 16. 6. & nunc super hæc omnia, tertia dies est
 16. 6. hodie, quōd hæc facta sunt. "Sed & mu-
 16. 6. lieres quædā ex nostris terruerunt nos,
 16. 6. quæ ante lucē fuerunt ad monumentū,
 16. 6. & non inuento corpore eius, venerūt,
 16. 6. dicētes se etiā visionem angelorū, vi-
 16. 6. disse, qui dicunt eum viuere. "Et abie-
 16. 6. runt quidā ex nostris ad monumentum:
 16. 6. & ita inuenerunt sicut mulieres dixerūt
 16. 6. ipsum verō non inuenerunt. "Et ipse di-
 16. 6. xit ad eos: O stulti, & tardi corde ad
 16. 6. credendum, in omnibus quæ locuti sunt
 16. 6. Prophetæ: "Nōne hæc oportuit pati
 16. 6. Christū, & ita intrare in gloriā suā? "Et
 16. 6. incipēs à Moysē, & omnibus Prophetis
 16. 6. interpretabatur illis in omnibus scrip-
 16. 6. turis, quæ de ipso erant. "Et appropin-
 16. 6. quauerunt castellū, quo ibant: & ipse se-
 16. 6. finxit longius ire. "Et coegerunt illum,
 16. 6. dicentes, Mane nobiscum, quā advespe-

16. 6. rascit, & inclinatus est iam dies. Et intra-
 16. 6. uit cum illis. "Et factum est, dum recū-
 16. 6. beret cum eis, accepit panem, & bene-
 16. 6. dixit, ac fregit, & porrigebat illis. "Et
 16. 6. aperti sunt oculi eorum, & cognouerūt
 16. 6. eum: & ipse euauit ex oculis eorū. "Et
 16. 6. dixerunt ad inuicem: Nōne cor nostrū
 16. 6. ardens erat in nobis, dū loqueretur in
 16. 6. via, & aperiret nobis Scripturas? "Et sur-
 16. 6. gentes eadem hora regressi sunt in Ier-
 16. 6. usalem: & inuenerūt cōgregatos vnde-
 16. 6. cim, & eos qui cum illis erāt, dicētes:
 16. 6. Quōd surrexit Dñs verē, & apparuit Si-
 16. 6. moni. "Et ipsi narrabant quæ gesta erāt
 16. 6. in via: & quomodo cognouerunt eū in
 16. 6. fractione panis. "|| Dum autem hæc lo-
 16. 6. quuntur, stetit Iesus in medio eorū, & di-
 16. 6. xit eis: Pax vobis: ego sum, nolite time-
 16. 6. re. "Conturbati verō, & conterriti exi-
 16. 6. stimabāt se spiritū videre. "Et dixit eis:
 16. 6. Quid turbati estis, & cogitationes as-
 16. 6. cendunt in corda vestra? "Videte manus
 16. 6. meas, & pedes, quia ego ipse sum: palpa-
 16. 6. te, & videte, quia spiritus carnem & ossa
 16. 6. non habet, sicut mē videtis habere. "Et
 16. 6. cū hoc dixisset, ostendit eis manus, &
 16. 6. pedes. "At huc autem illis non credēti-
 16. 6. bus, & mirātibz præ gaudio, dixit. Ha-
 16. 6. betis hic aliquid quod manducetur? "At
 16. 6. illi obtulerunt ei partem piscis assi, &
 16. 6. fauum mellis. "Et cū manducasset co-
 16. 6. ram eis, sumens reliquias dedit eis. "Et
 16. 6. dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locu-
 16. 6. tus sum ad vos, cū adhuc essem vobis-
 16. 6. cum, quoniam necesse est impleri om-
 16. 6. nia, quæ scripta sunt in lege Moysi, &
 16. 6. Prophetis, & Psalmis, de me. "Tunc ape-
 16. 6. ruit illis sensum vt intelligerent Scrip-
 16. 6. turas, & dixit eis: || Quoniam sic scri-
 16. 6. ptum est, & sic oportebat Christum pati,
 16. 6. & resurgere à mortuis tertia die: &
 16. 6. prædicari in nomine eius pœnitentiam
 16. 6. & remissionem peccatorū in oēs gētes,
 16. 6. incipietibus ab Ierolyma. "|| Vos au-
 16. 6. tem testes estis horum. "|| Et ego mitto
 16. 6. sedete in ciuitate, quoadusque induami-
 16. 6. ni virtute ex alto. "Eduxit autē eos for-
 16. 6. ras in Bethaniam: & eleuatis manibus
 16. 6. benedixit eis. "|| Et factum est, dum
 16. 6. benediceret illis, recessit ab eis, & fere-
 16. 6. batur in cælum. "Et ipsi adorantes re-
 16. 6. gressi sunt in Ierusalē cum gaudio ma-
 16. 6. gno: & erant semper in templo, laudan-
 16. 6. tes, & benedicentes Deum. Amen.

S A N C T V M
 I E S V C H R I S T I
 E V A N G E L I V M,
 secundum Ioannem.

C A P V T P R I M V M.

Verbū est Deus, vita, & lux omni homi-
 S 3

nem illuminans, per quod omnia facta sunt, & quod homo factum est, cui testimonium perhibet Ioannes, dicens se vocem, & indignum qui illius soluat corrigiam calceamentis, eumque esse agnum Dei qui tollit peccatum mundi: Andreas alter duorum Ioannis discipulorum qui Iesum secuti sunt, adducit ad illum etiam Simonem fratrem suum: Philippus quoque ad Iesum vocatus, adducit ad eum Nathanael.

N principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat apud Deum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat, & vita erat lux hominibus: & lux in tenebris lucet, & tenebrae eam non comprehenderunt.

[Mat.] Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut oēs crederent per illum, non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

[Inf.] Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognovit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.

[Mat.] Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriae quasi vni geniti a patre, plenum gratiae & veritatis. Ioannes testimonium perhibet de ipso, & clamat dicens: Hic erat, quem dixi: Qui post me venturus est, ante me factus est: quia prior

me erat. Et de plenitudine eius nos oēs accepimus, & gratiam pro gratia: quia lex per Moysen data est, gratia & veritas per Iesum Christum facta est. Deum enim vidit unquam vni genitus filius, qui est in sinu patris, ipse enarrauit. Et hoc est testimonium Ioannis, quando miserunt Iudaei ab Ierosolymis sacerdotes & Levitas ad eum, ut interrogarent eum: Tu quis es? Et confessus est, non negavit: & confessus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogaverunt eum: Quid ergo? Elias es tu? Et dixit: Non sum: Propheta es tu? Et respondit: Non: Dixe-

runo ergo ei: Quis es, ut responsum de mus his, qui miserunt nos? quid dicis de teipso? At: Ego vox clamantis in deserto: Dirigite viam Domini, sicut dixit Isaias propheta. Et qui missi fuerant erant ex Phariseis. Et interrogaverunt eum, & dixerunt ei: Quid ergo baptizas? Si tu non es Christus, neque Elias, neque Propheta? Respondit eis Ioannes, dicens: Ego baptizo in aqua: medius au-

tem vestrum stetit quem vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus, ut solui eius corrigiam calceamentis. Haec in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Ioannes baptizans. Altera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat, & ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi: & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei. Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesus ambulans, dixit: Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierat a Ioanne, & secuti fuerant eum. Invenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam, (quod est interpretatum Christus) Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum voluit exire in Galilaeam, & invenit Philippum. Et dicit ei Iesus. Sequere me. Erat autem Philippus a Bethsaida, civitate Andreae & Petri. Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege, & prophetae, invenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verum Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis? maius his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis caelum apertum, & Angelos Dei ascendentes & descendentes supra Filium hominis.

tem vestrum stetit quem vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus, ut solui eius corrigiam calceamentis. Haec in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Ioannes baptizans. Altera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat, & ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi: & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei. Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesus ambulans, dixit: Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierat a Ioanne, & secuti fuerant eum. Invenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam, (quod est interpretatum Christus) Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum voluit exire in Galilaeam, & invenit Philippum. Et dicit ei Iesus. Sequere me. Erat autem Philippus a Bethsaida, civitate Andreae & Petri. Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege, & prophetae, invenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verum Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis? maius his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis caelum apertum, & Angelos Dei ascendentes & descendentes supra Filium hominis.

tem vestrum stetit quem vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus, ut solui eius corrigiam calceamentis. Haec in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Ioannes baptizans. Altera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat, & ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi: & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei. Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesus ambulans, dixit: Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierat a Ioanne, & secuti fuerant eum. Invenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam, (quod est interpretatum Christus) Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum voluit exire in Galilaeam, & invenit Philippum. Et dicit ei Iesus. Sequere me. Erat autem Philippus a Bethsaida, civitate Andreae & Petri. Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege, & prophetae, invenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verum Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis? maius his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis caelum apertum, & Angelos Dei ascendentes & descendentes supra Filium hominis.

tem vestrum stetit quem vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus, ut solui eius corrigiam calceamentis. Haec in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Ioannes baptizans. Altera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat, & ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi: & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei. Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesus ambulans, dixit: Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierat a Ioanne, & secuti fuerant eum. Invenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam, (quod est interpretatum Christus) Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum voluit exire in Galilaeam, & invenit Philippum. Et dicit ei Iesus. Sequere me. Erat autem Philippus a Bethsaida, civitate Andreae & Petri. Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege, & prophetae, invenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verum Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis? maius his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis caelum apertum, & Angelos Dei ascendentes & descendentes supra Filium hominis.

tem vestrum stetit quem vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus, ut solui eius corrigiam calceamentis. Haec in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Ioannes baptizans. Altera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat, & ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi: & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei. Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesus ambulans, dixit: Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierat a Ioanne, & secuti fuerant eum. Invenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam, (quod est interpretatum Christus) Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum voluit exire in Galilaeam, & invenit Philippum. Et dicit ei Iesus. Sequere me. Erat autem Philippus a Bethsaida, civitate Andreae & Petri. Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege, & prophetae, invenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verum Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis? maius his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis caelum apertum, & Angelos Dei ascendentes & descendentes supra Filium hominis.

tem vestrum stetit quem vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus, ut solui eius corrigiam calceamentis. Haec in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Ioannes baptizans. Altera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat, & ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi: & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei. Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesus ambulans, dixit: Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierat a Ioanne, & secuti fuerant eum. Invenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam, (quod est interpretatum Christus) Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum voluit exire in Galilaeam, & invenit Philippum. Et dicit ei Iesus. Sequere me. Erat autem Philippus a Bethsaida, civitate Andreae & Petri. Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege, & prophetae, invenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verum Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis? maius his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis caelum apertum, & Angelos Dei ascendentes & descendentes supra Filium hominis.

Iesus ad nuptias inuicatus, aquam in
vinum conuerit, & a Capharnaum ve-
niens Ierosolymam, eii it de templo ne-
gatores fac signa a Iudaeis petito, di-
cit, Soluite templum hoc, &c. multi
propter signa crediderunt in nomine Ie-
su, quibus ipse non se credebat.

ET die tertia nuptiae factae sunt in Ca-
na Galilaeae: & erat mater Iesu ibi. A
Vocatus est autem & Iesus, & discipuli 2
eius, ad nuptias. Et deficiente uino, dicit 3
mater Iesu ad eum. Vinum non habent. Et 4
dicit ei Iesus. Quid mihi, & tibi est mul-
lier? nondum venit hora mea. Dicit mater 5
eius ministris. Quodcumq; dixerit vobis,
facite. Erant autem ibi lapideae hydrae 6
sex positae secundum purificationem Iu-
daeorum, capientes singulae metretas binas
vel ternas. Dicit eis Iesus: implete hy- 7
drae aqua. Et impleuerunt eas usque ad-
summum. Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, 8
& ferte Architrachelino. Et tulerunt. Ut au- 9
tem gustauit Architrachelinus aquam vi- B
num factam, & non sciebat unde esset, mi-
nistri autem sciebant, qui hauserunt aquam:
vocat sponsum Architrachelinus. Et dicit 10
ei: Omnis homo primum bonum vinum
ponit: & cum inebriati fuerint, tunc id,
quod deterius est: Tu autem seruasti
bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit 11
initium signorum Iesus in Cana Galilaeae:
& manifestauit gloriam suam, & credide-
runt in eum discipuli eius. Post hoc 12
descendit Capharnaum ipse, & mater C
eius, & fratres eius: & discipuli eius: &
ibi manserunt non multis diebus. Et pro- 13
pe erat Pascha Iudaeorum, & ascendit
Iesus Ierosolymam: & inuenit in templo 14
vendentes boues, & oves, & columbas,
& numularios sedentes. Et cum fecisset 15
quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit
de templo, oves quoque: & boues, & numu-
larios effudit: & mensas subuertit.
Et his, qui columbas vendebant, dixit: 16
Auferte ista hinc, & nolite facere domum
patris mei, domum negotiationis. Re- 17
cordati sunt vero discipuli eius, quia
scriptum est: || Zelus domus tuae com-
dit me. Responderunt ergo Iudaei & di- 18
xerunt ei: Quod signum ostendis nobis
quia haec facis? Respondit Iesus, & dixit 19
eis: || Soluite templum hoc, & in tribus
diebus excitabo illud: Dixerunt ergo Iu- 20
daei. Quadraginta & sex annis aedifica- D
tum est templum hoc, & tu in tribus
diebus excitabis illud? Ille autem dice- 21
bat de templo corporis sui. Cum ergo
resurrexisset a mortuis, recordati sunt 22
discipuli eius, quia hoc dicebat, & || cre-
diderunt scripturae, & sermoni quem di-
xit Iesus. Cum autem esset Ierosolymis 23
in pascha in die festo, multi crediderunt
in nomine eius videntes signa eius, quae
faciebat. Ipse autem Iesus non credebat 24

semetipsum eis, eo quod ipse nouisset
omnes: & quia opus ei non erat ut quis
testimonium perhiberet de homine: ipse
enim sciebat quid esset in homine.

CAPVT III.

Nicodemus nocte docet de renascen-
do ex aqua & Spiritu, ac de sui instar
anei serpentis exaltatione, quodque
Deum Filium suum misit ad saluandum
mundum, facta quaestione de purifica-
tione: Ioannes suis discipulis de Christo
murmurantibus, laudat ipsum, dicens
illum crescere oportere, se autem mi-
nuui: & quod Pater omnia dederit in
manu eius: ut qui in eum credit, habeat
vitam aeternam: qui vero non credit,
maneat ira Dei super eum.

ERAT autem homo ex Phariseis, Ni-
codemus nomine, princeps Iudaeo-
rum. Hic venit ad Iesum nocte, & dixit
ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti ma-
gister: nemo enim potest haec signa fa-
cere, quae tu facis, nisi fuerit Deus cum
eo. Respondit Iesus, & dixit ei: Amen,
amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit
denuo, non potest videre regnum Dei.
Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo
potest homo nasci, cum sit senex? num-
quid potest in ventrem matris suae ite-
raro introire, & renasci? Respondit Ie-
sus: Amen, amen dico tibi, nisi quis re-
natus fuerit ex aqua & Spiritu sancto,
non potest introire in regnum Dei. Quod
natum est ex carne, caro est: & quod
natum est ex spiritu, spiritus est. Non
mireris quia dixi tibi: oportet vos nasci
denuo. Spiritus ubi vult spirat: & vocem
eius audis, sed nescis unde veniat, aut
quo vadat: sic est omnis, qui natus est
ex spiritu. Respondit Nicodemus, &
dixit ei: Quomodo possunt haec fieri?
Respondit Iesus, & dixit ei: Tu es ma-
gister in Israel, & haec ignoras? Amen,
amen dico tibi, quia quod scimus lo-
quimur, & quod vidimus testamur, &
testimonium nostrum non accipitis. Si
terrena dixi vobis, & non creditis: quo-
modo si dixerio vobis caelestia, credetis?
Et nemo ascendit in caelum, nisi qui de-
scendit de caelo: Filius hominis, qui est in
caelo. || Et sicut Moyses exaltauit serpe-
tem in deserto: ita exaltari oportet Fi-
lium hominis: ut omnis, qui credit in ip-
sum, non pereat sed habeat vitam aeter-
nam. Sic enim Deus dilexit mundum, ut
filium suum vnigenitum daret: ut omnis
qui credit in eum, non pereat, sed habeat
vitam aeternam. Non enim misit Deus Fili-
um in mundum, ut iudicaret mundum,
sed ut saluetur mundus per ipsum. Qui
credit in eum, non iudicatur: qui autem
non credit, iam iudicatus est: quia non cre-
dit in nomine vnigeniti Filii Dei. Hoc
est autem iudicium: quia lux venit in mun-
dum, & dilexerunt homines magis te-
nebras, quam lucem.

nebras,quam lucem: erant enim eorum
mala opera."Omnis enim qui malè agit,
odit lucem, & non venit ad lucem, vt
non arguantur opera eius: " qui autem
facit veritatem: venit ad lucem, vt
manifestentur opera eius, quia in Deo sunt
facta." Post hæc venit Iesus, & discipuli
eius in terram Iudæam: & illic demora-

4. a. 1. **¶** *Infr.* batur cum eis, **¶** baptizabat. *Erat au- 23
rem & Ioannes baptizans in Ænnon,
& iuxta Salim: quia aquæ multæ erant illic,
& veniebāt, & baptizabantur. *Nondum 24
enim missus fuerat Ioannes in carcerē.
* Facta est autem quæstio ex discipulis 25
Ioannis cum Iudeis de Purificatione.
* Et venerunt ad Ioannē, & dixerunt ei. 26
Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem

Sup-
6:19. hic baptizatus & omnes veniunt ad eum.
Respondit Ioannes, & dixit: Non po-
test homo accipere quiddam, nisi fue-
rit ei datum de celo. Ipsi vos mihi te-

Sup. 1. **Stimonium perhibetis, [quod dixerim: D**
6. 20. **Non sum ego Christus: sed quia missus**
sum ante illum. * Qui habet sponsam, 29
sponsus est: amicus autem sponsi, qui
stat, & audit eū, gaudio gaudet propter
vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meū
impletum est. * Illū oportet crescere, me 30
autem minui. * Qui de sursum venit, su- 31
per omnes est. Qui est de terra, de terra
est, & de terra loquitur. Qui de cælo
venit, super omnes est. * Et quod vidit, 32
& audiuit, hoc testatur: & testimonium
eius nemo accipit. * Qui accipit eius, 33

¶ Rom. testificonium, signavit quia ¶ Deus verax
 3. 4. est. ¶ Quē enim misit Deus, verba Dei lo- 34
 quitur: non enim ad mensurā dat Deus
 spiritum. ¶ Pater diligit Filium, & omnia 35
 dedit in manu eius. ¶ Qui credit in Fi- 36
 ¶ 1o4 lium, habet vitam æternam: qui autem
 5. 6. 1o incredulus est Filio, non videbit vitam,
 sed ira Dei manet super eum.

C A P. I V.

Iesus cum muliere Samaritana loquitur de aqua viva. & adorando Deo in spiritu, manifestans ei se esse Messiam promissam: & discipuli dicunt se cibum habere quem illi nesciunt, nempe Patris obedientiam: de messe & metente ac seminante: multi Samaritanorum credunt in eum: filium reguli sanitati restituit.

V Ergo cognouit Iesus, quia audie-
runt Pharisei quod Iesus plures di-
scipulos facit, & baptizat, quam Ioan-
nes (quamquam Iesus non baptizaret,
sed discipuli eius) * reliquit Iudream,
abiit iterum in Galilaziam. * Oportebat
autem eum transire per Samariam. Venit
ergo in ciuitatem Samaritanorum, quæ dicitur
Sichar: iuxta prædium, quod dedit Ia-
cob Ioseph filio suo. * Erat autem ibi
fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex ite-
nere, sedebat sic supra fontem. Hora

E L I V M
 7 erat quasi sexta. * Venit mulier de Sa-
 maria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da-
 8 mihi bibere. (*Discipuli enim ei' abie-
 rant in ciuitatem vt cibos emerent.)
 9 * Dicit ergo ei mulier illa Samaritana:
 B Quomodo tu Iudaeus cum sis, bibere à
 me possis, quæ sum mulier Samaritana?
 non enim cõstituntur Iudæi Samaritan-
 10 nis. * Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires
 donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da-
 mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo,
 11 & dedisset tibi aquam viuam. * Dicit ei
 mulier: Domine, neque in quo haurias
 habes, & puteus altus est: vnde ergo ha-
 12 bes aquam viuam? * Numquid tu maior
 es pater noster Iacob, qui dedit nobis
 puteum, & ipse ex eo bibit, & filij eius,
 13 & pecora eius? * Respondit Iesus, & dixit
 ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet
 iterum, qui autem biberit ex aqua, quã
 14 ego dabo ei, non sitiet in æternum: (sed
 aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons
 15 aquæ salientis in vitam æternam. * Dicit
 C ad eum mulier: Domine da mihi hanc
 aquam, vt non sitiam, neque veniã huc
 16 haurire. * Dicit ei Iesus: Vade, voca virũ
 17 tuũ, & veni huc. * Respondit mulier, &
 dixit: Non habeo virum: Dicit ei Iesus:
 Bene dixisti, quia non habeo virum:
 18 * quinque enim viros habuisti; & nunc
 quem habes, non est tuus vir; hoc verè
 19 dixisti. * Dicit ei mulier: Domine, video
 20 quia Propheta es tu. * Patres nostri in
 monte hoc adorauerunt, & vos dicitis,
 [quia Ierosolymis est locus, vbi adora-] **Deu.**
 21 re oportet. * Dicit ei Iesus: Mulier crede **12. a. 5.**
 mihi, quia venit hora, quando neque in
 monte hoc, neque in Ierosolymis ado- **4. Reg**
 22 rabitis Patrem. * Vos adoratis quod **17. g-**
 23 non est: nos adoramus quod scimus, **41.**
 quia salus ex Iudæis est. * Sed venit hora,
 & nunc est, quando veri adoratores
 D adorabunt Patrẽ in spiritu & veritate.
 Nam & Pater tales quærit, qui adorent
 24 eum. [Spiritus est Deus: & eos, qui ado- **1. Cor.**
 rant eum, in spiritu & veritate oportet] **3. a. 17**
 25 adorare. * Dicit ei mulier: Scio quia
 Messias venit (qui dicitur Christus) cum
 ergo venerit ille, nobis annũciabit om-
 26 nia. * Dicit ei Iesus: Ego sum, qui loquor
 27 tecum. * Et continuò venerunt discipuli
 eius: & mirabantur quia cum muliere
 loquebatur. Nemo tamen dixit: Quid
 28 quæris, aut quid loqueris cũ ea? * Reli-
 quit ergo hydriam suam mulier, & abiit
 in ciuitatem, & dicit illis hominibus:
 29 * Venite, & videte hominem, qui dixit
 mihi omnia quæcumque feci: numquid
 30 ipse est Christus? * Exierunt ergo de ci-
 31 uitate, & veniebant ad eum. * Interea ro-
 gabant eum discipuli, dicentes: Rabbi,
 32 manduca. * Ille autem dicit eis: Ego ci-
 bum habeo manducare, quæ vos nescitis.
 33 * Dicebant ergo discipuli ad inuicem:
 E Numquid aliquis attulit ei manducare?
 * Dicit

* Dicit eis Iesus. Meus cibus est, ut faciā 34
voluntatē eius qui misit me, ut perficiā
opus eius. Nōne vos dicitis, quōd ad- 35
huc quatuor menses sunt, & messis ve-
nit? Ecce dico vobis: Leuate oculos ve-
||*Mat.* || stros, & videte regiones, || quia albz sūt
9. d. 37 iam ad messē. * Et qui metit, mercedē 36
Luc. accipit, & congregat fructum in vitam
10. d. 2 æternam: vti, & qui seminat, simul gau-
deat, & qui metit. In hoc enim est ver- 37
bū verum: quia alius est qui seminat, &
alius est qui metit. * Ego misi vos mete- 38
re quod vos non laborastis: alij labora-
uerunt, & vos in labores eorum introi-
stis. * Ex ciuitate autem illa multi credi- 39
derunt in eum Samaritanorum, propter
verbū mulieris testimoniū perhibentis:
Quia dixit mihi omnia quæcumq; feci.
* Cū venissent ergo ad illū Samarita- 40
ni, rogauerūt eū vt ibi maneret. Et man-
sit ibi duos dies. * Et multo plures credi-
derunt in eum propter sermonem eius. 41
* Et mulieri dicebant: Quia iam non
propter tuam loquelam credimus: ipsi
enim audiuimus, & scimus, quia hic est
verē Saluator mundi. * Post duos autem 43
dies exiit inde: & abiit in Galilzā. ||*Ip-* 44
||*13. g.* se enim Iesus testimonium perhibuit,
57. quia propheta in sua patria honorē nō
Marc. habet. || Cū ergo venisset in Galilzā, 45
6. a. 4 exceperūt eum Galilzi, cū omnia vi-
dissent quæ fecerat Ierolymis in die
Luc. festo: & ipsi enim venerant ad diem fe-
4. d. 24 ||*Mat.* || stū. * Venit ergo iterū in Cana Galilzæ, 46
4. b. 12 vbi fecit aquam vinum. Et erat quidam
Marc. regulus, cuius filius infirmabatur Ca-
1. b. 14 pharnā. * Hic cū audisset quia Iesus 47
Luc. adueniret in Iudzā in Galilzā, abiit ad
4. b. 14 eū, & rogabat eū vt descenderet, & sana-
Sup. 2. ret filiū eius: incipiebat enim mori. * Di-
6. 9. xit ergo Iesus ad eū: Nisi signa & prodi-
gia videritis, non creditis. * Dicit ad eū 49
regulus: Dñe, descende prius quā mori-
atur filius meus. * Dicit ei Iesus: Vade, 50
filius tuus viuit. Creditit homo sermo-
ni, quem dixit ei Iesus, & ibat. * Iam au- 51
tem eo descendente, serui occurrerunt
ei, & nuntiauerunt dicentes, quia filius
eius viueret. * Interrogabat ergo horam 52
ab eis, in qua melius haberet. Et dixe-
runt ei. Quia heri hora septima reliquit
eū febris. * Cognouit ergo pater, quia il- 53
la hora erat, in qua dixit ei Iesus, Filius
tuus viuit: & credidit ipse, & dom⁹ eius
tota. * Hoc iterū secundum signum fecit 54
Iesus, cum venisset ad Iudzā in Galilzā.

C A P. V.

*Iesus ad piscinam sanaro aggro qui 38. annis languerat subter sabbaro colle-
gebat: & Iudeis id calumnian-
tibus respondet se omnia sua simul cum
Patre operari, mortuūque viuificare, ac
iudicem ab illo constitutum esse om-
nium, cui & Ioannes & propria opera ac
Pater, imò & Moyses ipse, testimonium
perhibent.*

1 *P*ost hæc erat festus dies Iudæorum, *Leuit.*
A & ascendit Iesus Ierolymam. * Est 21. a. 5
2 antem Ierolymis probatica piscina, *Deut.*
quæ cognominatur Hel raicē Berthai- 16. a. 1
3 da, quinque porticus habens. * In his ia-
cebat multitudo magna languentium,
æcorum, claudorū, aridorū, expectan-
4 tium aquæ motum. * Angelus autē Dñi
descendebat secundum tempus in pisci-
nam: & mouebatur aqua. Et qui prior
descendisset in piscinā post motionem
aquæ, sanus fiebat: à quacumq; detine-
5 batur infirmitate. * Erat autem quidam
homo ibi triginta & octo annos habēs
6 in infirmitate sua. * Hunc cū vidisset
Iesus iacentem, & cognouisset quia iam
multū tempus haberet, dicit ei: Vis sa-
7 nus fieri? Respondit ei languidus: Dñe,
hominem non habeo, vt cū turbata
fuerit aqua, mittam me in piscinam: dum
venio enim ego, alius ante me descen-
8 dit. * Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabatū
9 tuum, & ambula. * Et statim sanus factus
est homo ille: & sustulit grabatū suum,
& ambulabat. Erat autem sabbatū in die
10 illo. * Dicebant ergo Iudæi illi qui sana-
tus fuerat, ||*Sabbatum est, non licet tibi* ||*Exo.*
11 tollere grabatū tuum. * Respondit eis: 20. b.
12 Qui me sanū fecit, ille mihi dixit: Tolle 11. b.
grabatū tuum, & ambula. * Interroga-
uerunt ergo eum: Quis est ille homo
qui dixit tibi: Tolle grabatū tuum, &
13 ambula? Is autem qui sanus fuerat ef-
fectus, nesciebat quis esset. Iesus enim
declinauit à turba constituta in loco.
14 * Postea inuenit eum Iesus in templo, &
dixit illi: Ecce sanus factus es: iam noli
peccare, ne deterius tibi aliquid con-
15 tingat. * Abiit ille homo, & nuntiauit Iu-
dæis quia Iesus esset, qui fecit eum sa-
16 num. * Propterea persequabantur Iudæi
Iesum, quia hæc faciebat in sabbato:
17 Iesus autem respondit eis: Pater meus
vsque modò operatur: & ego operor.
18 * Propterea ergo magis quærebant eum
Iudæi interficere: quia non solum solu-
ebat sabbatum, sed & patrem suum di-
cebat Deum, & æqualem se faciens Deo.
Respondit itaque Iesus, & dixit eis:
19 * Amen, amen dico vobis, non potest Fi-
lius à se facere quidquam, nisi quod vi-
derit Patrē facientem: quæcumq; enim
ille fecerit, hæc & Filius similiter facit.
20 * Pater enim diligit Filium, & omnia
C demonstrat ei, quæ ipse facit: & maiora
his demonstrabit ei opera, vt vos mi-
21 remini. * Sicut enim Pater suscitauit mor-
tuos, & viuificauit: sic & Filius, quos vult,
22 viuificat. * Neque enim Pater iudicat
quemquam: sed omne iudicium dedit
23 Filio, vt omnes honorificent Filium,
sicut honorificant Patrem, qui non ho-
norificat Filium, non honorificat Pa-
24 trem, qui misit illum. * Amen, amē dico
vobis, quia qui verbum meum audit, &
cred

credit ei qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non veniit, sed transiit à morte in vitam. Amen, amen dico vobis, quia venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocem Filij Dei; & qui audierint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetipso: sic dedit & Filio habere vitam in semetipso: & potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est. Nolite mirari hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, audient vocem Filij Dei:

|| Mar. 11 & procedent qui bona fecerunt, in resurrectione vitæ: qui verò mala egerunt; in resurrectionem iudicii. Non possum ego à meipso facere quidquam. Sicut audio, iudico: & iudicium meum iustum est: quia non quero voluntatem meam, sed voluntatem eius, qui misit me. Si ego testimonium perhibeo de me ipso, testimonium meum non est verum. Alius est, qui testimonium perhibet de me: & scio quia verum est testimonium, quod perhibet de me. Vos misistis ad Ioannem & testimonium perhibuit veritati. Ego autem non ab homine testimonium accipio: sed hæc dico ut vos salvi sitis. Ille erat lucerna ardens, & lucens. Vos autem voluistis ad horam exultare in luce eius. Ego autem habeo testimonium maius Ioanne. Opera enim, quæ dedit mihi Pater ut perficiam ea: ipsa opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quia Pater misit me: & qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me: neque vocem eius unquam audistis, || neque speciem eius vidistis, & verbum eius non habetis in vobis manens: quia quæ misit ille, huic non creditis. Scrutamini Scripturas, quia vos peristis in istis vitæ æternam habere: & illæ sunt, quæ testimonium perhibent de me: & non vultis venire ad me, ut vitam habeatis. Claritatem ab hominibus non accipio. Sed cognoui vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis. Ego veni in nomine Patris mei, & non accipitis me: si alius venerit in nomine suo, illum accipietis. Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab invicem accipitis: & gloriam, quæ à solo Deo est, non queritis? Nolite putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrem, est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis. Si enim crederetis Moysi, crederetis forsità & mihi: de me enim ille scripsit. Si autem illius litteris non creditis: quomodo verbis meis creditis?

C A P. VI.

Quinque panibus & duobus piscibus satiavit quinque virorum millia: fugit volantes ipsum facere regem: super mare ad discipulos venire agitaros ambulat: de pane caelesti docet, quodque ipse sit

panis vita, & caro eius cibum quem oportet manducare, sanguisque eius potus quem oportet bibere: quidam discipuli offensi eius sermone deserunt ipsum, Apostoli autem cum eo permanent: quorum tamen unus dicit esse diabolum.

Post hæc abiit Iesus trans mare Galilee. Quod est Tiberiadas: & sequebatur eum multitudo magna quia videbant signa, quæ faciebat super his qui infirmabantur. Subiit ergo in montem: & ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum Pascha dies festus Iudeorum. Cum subleasset ergo oculos Iesus, & vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Vnde ememus panes, ut manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset facturus. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt, eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri: Est puer vnus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, & duos pisces: sed hæc quid sinit inter tantos? Dixit ergo Iesus: Facite homines discumbere. Erat autem sœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinq; millia. Accipit ergo Iesus panes: & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter & ex piscibus quantum volebant. Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite quæ superauerunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, & impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum, ex quinq; panibus hordeaceis: quæ superfluerunt his qui manducaverant. Illi ergo homines cum vidisset quod Iesus fecerat signum, dicebant: Quia hic est verè propheta, qui venturus est in mundum. Iesus ergo cum cognovisset, quia venturi essent ut raperent eum, & facerent eum regem, fugit iterum in montem ipse solus. Ut autem serò factum est, descenderunt discipuli eius ad mare. Et cum ascenderent naui, venerunt trans mare in Capernaum: & tenebræ iam factæ erant: non venerat ad eos Iesus. Mare autem, vêtro magno sate, exurgebat. Cum remigasset ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta, vident Iesum ambulatè supra mare, & proximum naui fieri, & timuerunt. Ille autem dicit eis: Ego sum, nolite timere. Voluerunt ergo accipere eum in nauim: & statim navis fuit ad terram quam ibant. Altera die, turba quæ stabat trans mare, vidit quia nautica alia non erat ibi nisi vna, & quia non introisset cum discipulis suis Iesus in nauim, sed soli discipuli eius abiissent: alii verò superuenerunt naues à Tiberiade, iuxta locum vbi manducaverant panem, gratias agente Dño.

* Cùm

Cum ergo vidisset turba quia Iesus non
 esset ibi, neque discipuli eius, ascende-
 runt in nauiculas, & venerunt Caphar-
 naum quærentes Iesum. Et cum inue-
 nissent eum trans mare, dixerunt ei:
 Rabbi, quando huc venisti? Respondit
 eis Iesus, & dixit: Amen, amen dico vo-
 bis: quæritis me, non quia vidistis signa,
 sed quia manducaſtis ex panibus, & ſat-
 urati eſtis. Operamini non cibum qui
 perit, sed qui permanet in vita æternâ, D
 || Mar. quæ Filius hominis dabit vobis. || Hunc
 3. d. 17. enim Pater ſignauit Deus. Dixit ſūt er- 28
 17. a. go ad eum. Quid faciemus vt operemur
 5. opera Dei? Reſpōdit Ieſus, & dixit eis:
 || Sup. || Hoc eſt opus Dei, vt credatis in eum
 1. d. 32 quem miſit ille. Dixērūt ergo ei: Quod 30
 1. o. a. ergo tu facis ſignū vt videamus, & cre-
 3. d. 23 damus tibi: quid operaris? Patres no-
 || Exo. ſtri manducauerunt manna in deſerto,
 16. d. ſicut ſcriptum eſt: Panē de cælo dedit
 14. eis manducare. Dixit ergo eis Ieſus: 32
 Num. Amen, amen dico vobis: Non Moyses
 11. b. 7 dedit vobis panem de cælo, ſed Pater
 || ſal. meus dat vobis panem de cælo verum:
 77. c. Panis enim eſt, qui de cælo deſcendit,
 24. & dat vitam mundo. Dixerunt ergo ad
 34. eum: Dñe, ſemper da nobis panem hūc.
 26. c. Dixit autem eis Ieſus: Ego ſum panis
 20. vitæ: || qui venit ad me, non eſuriat: &
 || Eccl. qui credit in me, non ſitiet vnquam.
 24. c. Sed dixi vobis, quia & vidistis me, & 36
 29. non creditis. Omne quod dat mihi Pa-
 ter, ad me venit, & eum, qui venit ad
 me, non eiiciam foras: quia deſcendi
 de cælo, non vt faciam voluntatem
 meam: ſed voluntatē eius, qui miſit me:
 Hæc eſt autem voluntas eius, qui miſit
 me, Patris: vt omne, quod dedit mihi, E
 non perdam ex eo, ſed reſuſcitem illud
 in nouiſſimo die. Hæc eſt autem vo- 40
 luntas Patris mei, qui miſit me: vt om-
 nis, qui videt Filium, & credit in eum,
 habeat vitam æternam, & ego reſuſci-
 tabo eum in nouiſſimo die. Murmura-
 bant ergo Iudæi de illo, quia dixiſſet:
 Ego ſum panis viuus, qui de cælo deſ-
 cēdi, & dicebant: Nōne hic eſt Ieſus 42
 || Mar. 13. g. filius Ioseph, cuius nos nouimus pa-
 55. trem, & matrem? Quomodo ergo dicit
 Mar. hic: Quia de cælo deſcendit? Reſpōdit 43
 6. a. 3. ergo Ieſus, & dixit eis: Nolite murmu-
 rare in inuicem, nemo poteſt venire ad
 me, niſi Pater, qui miſit me, traxerit eū:
 & ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo
 || ſa. die. Eſt ſcriptum in Prophetis: || Et erūt 45
 54. f. omnes doctibiles Dei, Omnis qui audi-
 23. uit à Patre, & didicit, venit ad me. Nō
 quia Patrem vidit quiſquā, || niſi is, qui e-
 || Mar. ſt à Deo, hic vidit Patrem. Amen, amē 47
 11. d. dico vobis: Qui credit in me, habet vitā
 27. æternam. Ego ſum panis vitæ: || Patres 48
 || Exo. veſtri manducauerunt manna in deſer-
 16. c. to, & mortui ſunt. Hic eſt panis de cæ- 49
 23. lo deſcendens: vt ſi quis ex ipſo mandu- 50

51 cauerit, non moriatur. Ego ſum panis
 52 viuus, qui de cælo deſcēdi: Si quis man-
 ducauerit ex hoc pane, viuet in æternū:
 & panis, quem ego dabo, caro mea eſt
 53 pro mundi vita. Litigabant ergo Iudæi
 ad inuicem, dicentes: Quomodo poteſt
 hic nobis carnem ſuam dare ad mandu-
 54 candum? Dixit ergo eis Ieſus: Amen,
 amen dico vobis: Niſi manducaueritis
 carnem Filij hominis, & biberitis eius
 ſanguinē, non habebitis vitam in vobis.
 55 Qui manducat meam carnem, & bibit
 meum ſanguinem, habet vitam æternā:
 & ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo
 56 die: || Caro enim mea, vere eſt cibus: &
 57 ſanguis meus, verē eſt potus qui man-
 ducat meam carnem, & bibit mellē ſan-
 58 guinem, in me manet, & ego in illo: Si-
 cut miſit me viuens Pater, & ego viuo
 propter Patrem, & qui manducat me, &
 59 ipſe viuet propter me. Hic eſt panis,
 qui de cælo deſcendit. Non ſicut man-
 ducauerunt patres veſtri māna, & mor-
 tui ſunt. Qui manducat hunc panem, vi-
 60 uet in æternū. Hæc dicit in ſynagoga
 61 docens in Capharnaū. Multi ergo au-
 62 dientes ex diſcipulis eius, dixerunt: Du-
 rus eſt hic ſermo, & quis poteſt eum an-
 63 dire? Sciens autem Ieſus apud ſemetip-
 ſum, quia murmuraret de hoc diſcipuli
 64 eius, dixit eis: Hoc vos ſcandalizat? Si
 ergo videritis Filiū hominis aſcenden-
 tem vbi erat prius: Spiritus eſt, qui vi-
 65 uificat: caro non proſcit quidquā, ver-
 ba, quæ ego locutus ſum vobis Spiritus
 66 & vita ſunt. Sed ſunt quidam ex vobis,
 qui non credūt. Sciebat enim ab initio
 Ieſus qui eſſent non credentes, & quis
 67 traditurus eſſet eum. Et dicebat: Pro-
 pterea dixi vobis, quia nemo poteſt ve-
 68 nire ad me, niſi fuerit ei datum à Patre
 meo. Ex hoc multi diſcipulorum eius
 69 abierunt retrō: & iam non cum illo
 70 ambulabant. Dixit ergo Ieſus ad duo-
 decim: Nūmq̄uid & vos vultis abire?
 71 Reſpōdit ergo ei Simon Petrus: Do-
 mine, ad quem ibimus? Verba vitæ æter-
 72 næ habes, || & nos credidimus, & cog-
 nouimus, quia tu es Chriſtus Filius
 73 Dei. Reſpōdit eis Ieſus: Nōne ego vos
 16. c. duodecim elegi: & ex vobis vnus dia-
 16. bolus eſt? Dicebat autem Iudam Simo-
 74 nis Iſcariotem: hic enim erat traditu-
 rus eum, cum eſſet vnus ex duodecim.

C A P V T V I.

Ad ſcenopæia ſeſtium quaſi in occul-
 to aſcendens conuincit de ipſius doctrina
 Iudeos, quod ipſum iniuſtè calumni-
 reutur de curato homine ſabbato, ſirien-
 res ad ſe vocat, & de ipſo turba variè
 loquuntur, miniſtris qui ad eum appreh-
 hendendum miſſi erant audita eius
 predicatione collaudant ipſum, ſed &
 Nicodemus ipſum defendens, malè au-
 dit à pontificibus, & Phariſæis.

Poſt

Post hæc autē ambulabat Iesus in Galilæam, non enim volebat in Iudæā ambulare, quia querebatur eū Iudæi interficere. * Erat autem in proximo dies festus Iudæorum. || Scenopægia. * Dixerūt autē ad eū fratres eius: Transi hinc, & vade in Iudæā, vt & discipuli tui videāt opera tua, quæ facis. * Nemo quippe in occulto quid facit, & querit ipse in palam esse: si hæc facis, manifesta te ipsum mundo. * Neque enim fratres eius credebant in eum. * Dicit ergo eis Iesus: Tempus meū nondū aduenit: tēpus autē vestrū sēper est paratū. * Nō potest mūdus odisse vos: me autem odit, quia ego testimonium perhibeo de illo, quod opera eius mala sunt. * Vos ascēdite ad diē festū hunc, ego autem non ascendo ad diē festū istū: quia meū tempus nondū impletū est. * Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. * Vt autē ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diē festum nō manifeste, sed quasi in occulto. * Iudæi ergo querebant eum in diē festo, & dicebant: Vbi est ille? * Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant: Quia bonus est. Alij autem dicebant: Non, sed seducit turbas. * Nemo tamen palā loquebatur de illo propter metū Iudæorū. * Iam autē diē festo mediante, ascendit Iesus in templū, & docebat. * Et mirabantur Iudæi, dicentes: Quomodo hic literas scit, cum non didicerit. * Respondit eis Iesus, & dixit: Mea doctrina, non est mea, sed eius, qui misit me. * Si quis voluerit voluntatem eius facere cognoscat de doctrina, vtrū ex Deo sit, an ego à meipso loquar. * Qui à semetipso loquitur, gloriam propriā querit: qui autē querit gloriā eius, qui misit eum, hic verax est, & iustitia in illo non est. * || Nōne Moyses dedit vobis legem: & non ex vobis facit legem? * Quid me queritis interficere? Respondit turba, & dixit: De moniū habes: quis te querit interficere? Respondit Iesus, & dixit eis: Vnum opus feci, & omnes miramini. * Propterea || Moyses dedit vobis circumcissionē, (nō quia ex Gen. Moyses est), sed ex patribus: & in sabbato circūcidit eos hominē. * Si circumcissionē accipit homo in sabbato, vt non soluat lex Moysi: mihi indignamini quia totū hominē sanū feci in sabbato? || Nonne iudicare secundū faciē, sed iustū iudiciū iudicate. * Dicebant ergo quidā ex Ierosolymis: Nōne hic est, quē querunt interficere? * Et ecce palā loquitur, & nihil ei dicunt: Nūquid verē cognouerunt principes quia hic est Christus? Sed hūc scimus vnde sit: Christus autē cū venerit, nemo scit vnde sit. * Clamabat ergo Iesus in templo docēs, & dicēs: Et me scitis, & vnde sum scitis: à me ipso nō veni, sed eū verus, qui misit me, quē vos nesciti

29 * Ego scio eū: quia ab ipso sū, & ipse me misit. * Querēbāt ergo eū apprehendere: E & nemo misit in illum manus, quia nōcūm venerat hora eius. * De turba autē multi crediderūt in eū, & dicebāt: Christus cūm venerit, nūquid plura signa faciet quā quæ hic facit? Audierunt Pharisei turbā murmurantē de illo hæc, & miserūt Principes, & Pharisei ministros, vt apprehenderēt eū. * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicū tēpus vobiscū sum: & vado ad eū, qui me misit. || Querētis me, & nō inuenietis, & vbi ego sum, vos nō potestis venire. * Dixerunt ergo Iudæi ad semetipsos: Quō hic iturus est, quia non inuenimus eū: nūquid in dispersionē Gētīū iturus est: & doctus Gētes? * Quis est hic sermo, quē dixit. Queritis me? non inuenietis: & vbi sū ego, vos nō potestis venire. * In nouissimo autē || diē magno festiuitatis, stabat Iesus, & clamabat, dicēs: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. || Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de vētre ei⁹ fluēt aquæ viue. * Hoc autem dixit de Spiritu, quē accepturi erāt credēs in eū, nōcūm enim erat Spiritus datus: quia Iesus nōdū erat glorificatus. * Ex illa ergo turba, cūm audissent hos sermones ei⁹, dicebāt: Hic est verē propheta. Alij dicebant: Hic est Christus. Quidā autē dicebant: Nūquid à Galilæa venit Christus? || Nōne Scriptura dicit: Quia ex semine Dauid, & de Bethlehē castello, vbi erat Dauid, venit Christus? Dissensio itaque facta est in turba propter eū: Quidā autē ex ipsis volebāt apprehendere eū: sed nemo misit super eū manus. * Venerunt ergo ministri ad Pontifices, & Phariseos. Et dixerunt eis illi: Quare non adduxistis illū? Responderunt ministri: Numquā sic locutus est homo, sicut hic homo. * Responderūt ergo eis Pharisei: Nūquid & vos seduciti estis? Numquid ex principib⁹ aliquis credidit in eū aut ex Phariseis? sed turba hæc, quæ nō nouit legem, maledicti sunt. * Dixit Nicodem⁹ ad eos, || ille qui venit ad eum nocte, qui vnus erat ex ipsis. Nūquid lex nōcūm iudicat hominē, nisi prius audierit ab ipso, & cognouerit quid faciat? Responderunt, & dixerunt ei: Nūquid & tu Galilæus es? Scrutatur Scripturas, & vide dicit quia à Galilæa propheta non surgit. * Et reuersi sunt vnusquisq; in domū suam.

C A P. V I I I.

Mulierem in adulterio deprehensam, scribens in terra absoluit ab accusatoribus: dicit se lucem mundi, & Pharisei in peccato suo morituros: quē etiam verē sine eius discipuli, quive serui aut liberi: dicit illos neque ex Deo, neque ex Abraham, sed ex patre diabolo esse, qui veritatem dicenti non credere: blasphemantibus dicit se damnum

monium non habere, sed Patrem honorificare, & antequam Abraham fieret, se esse: volentibusque eum lapidare, auferens sui prospectum exiit de templo.

Iesus autem perrexit in montem Oli-
ueti: & diluculo iterū venit in tem-
plum: & omnis populus venit ad eum; &
sedens docebat eos. Adducunt autem
scribæ, & pharisei mulierem in adul-
terio deprehensam: & statuerūt eam in
medio, & dixerunt ei: Magister hæc
mulier modò deprehensa est in adulte-
rio. ¶ In lege autem moyses mandauit
nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid
dicis? Hoc autem dicebant tentantes

eum, vt possent accusare eum. Iesus autem inclinās se deorsum, digito scribebat in terra. * Cūm-ergo perseuerarent 7 interrogantes eum, erexit se, & dixit || *Deu. eis:* || Qui sine peccato est vestrum, primus in illā lapidem mittat. * Et iterum 8 se inclinans, scribebat in terra. * Audientes autem vnus post vnū exibant incipientes à senioribus: & remansit solus Iesus, & mulier in medio stans. * Erigens autem se Iesus, dixit ei: Mulier vbi sunt qui te accusabāt? nemo te condemnauit? * Quæ dixit nemo, Dñe. Dixit autem Iesus: Nec ego te condemnabo. Vade, & B iā amplius noli peccare. * Iterum ergo 12

10am. 1-6-5. || Iocutus est eis Iesus, dicens : "Ego sum lux mundi: qui sequitur me: non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vite."
"Dixerunt ergo ei Pharisei: Tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum." Respondit Iesus, & dixit eis. Et si ego testimonium perhibeo de me ipso, verum est testimonium meum: quia scio vnde veni, & quod vado: vos autem nescitis vnde venio, aut quod vado: "Vos secundum carnem iudicatis: ego non iudico quemquam: " & si iudico ego, iudicium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, & qui misit me, Pater: "Et in lege vestra scri-

|| *Deu.* p^{ri}u est, || quia duorum hominum testi-
 17. *b.6* monium verum est. *Ego sum, qui testi- 18
 19. *d.* monium perhibeo de me ipso & testi-
 15 moniū perhibet de me, qui misit me Pa-
Mar. ter. * Dicebant ergo ei: Vbi est Pater 19
 18. *c.* tuus? Respondit Iesus: Neq; me scitis, for-
 16. neq; Patrem meum: si me sciretis, for-
 2. *Cor.* sitan, & Patrem meum sciretis. * Hæc 20
 13 *a.1.* verba locutus est Iesus in gazophyla- C
Helv. cio, docens in templo: & nemo appre-
 20. *e.* hendit eum, quia nescit dum venerat ho-
 28. ra eius: * Dixit ergo iterum eis Iesus, 21

ego vado. & queretis me; & in peccato vestro moriemini. Quo ego vado, vos non potestis venire. * Dicebant ergo, Iu-
dæi : Numquid interficiet semetipsum, quia dixit : Quo ego vado, vos non potestis venire ? * Et dicebat eis : Vos de
deorum estis, ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de

24 hoc mundo. "Dixi ergo vobis, quia mori-
mini in peccatis vestris: si enim non
credideritis quia ego sum, moriemini
25 in peccato vestro: " Dicebant ergo ei:
Tu quis es? Dixit eis Iesus Principium
26 qui & loquor vobis. " Multa habeo de
vobis loqui, & iudicare: led qui me mis-
sit || verax est; & ego quæ audiui ab eo, || *Rom.*
27 hæc loquor in mundo. " Et nō cognoue-
rūt quia Patrē eius dicebat Deū. " Dixit
ergo eis Iesus: Cū exultaueritis Filiū
hominis, tūc cognoscetis quia ego sum
& a meipso facio nihil, sed sicut do-
cuit me Pater: hæc loquor: " & qui me
29 misit, mecum est, & non reliquit me so-
lum: quia ego, quæ placita sunt ei, facio
30 semper. " Hæc illo loquente, multi cre-
31 diderunt in eum. " Dicebat ergo Iesus ad
eos, qui crediderunt ei, Iudæos: Si vos
manferitis in sermone meo, verē disci-
32 puli mei eritis: " & cognoscetis verita-
33 tem; & veritas liberabit vos. " Respon-
derunt ei: Semen Abrahæ sumus; & ne-
mini seruiimus vnquam, quomodo tu
34 dicis: Liberi eritis? Respondit eis Iesus:
Amen, amen dico vobis: || quia omnis || *Rom.*
35 qui facit peccatum, seruus est peccati, 6.c.15.
seruus autem non manet in domo in-
36 æternum: filius autem manet in æter- 16.
num: " si ergo vos filius liberauit, verē 2.Per
37 liberi eritis. " Scio quia filij Abrahæ 2.d.15
estis; sed quæritis me interficere, quia
38 sermo meus non capit in vobis. " Ego
quod vidi apud Patrē meum, loquor: &
39 vos quæ vidistis apud patrē vestrū, faci-
tis. " Responderunt, & dixerunt ei: Pater
noster Abrahā est. Dicit eis Iesus: Si filij
40 Abrahæ estis, opera Abrahæ facite. " Nūc
autem quæritis me interficere, homi-
nem, qui veritatem vobis locutus sum,
quam audiui à Deo: hoc Abraham non
41 fecit. " Vos facitis opera patris vestri. Di-
xerunt itaque ei. Nos ex fornicatione
42 Deum. " Dixit ergo eis Iesus: Si Deus
pater vester esset, diligeretis vtique me:
ego enim ex Deo processi, & veni: neq;
enim à me ipso veni, sed ille me misit,
43 " Quare loquelam meam non cognoscitis?
Quia non potestis audire sermonē
44 meum. " || Vos ex patre diabolo estis, || 1.
& desideria patris vestri vultis facere, ille 10an.
homicida erat ab initio, & in veritate 3.b.8
45 nō stetit: quia nō est veritas in eo: cū
loquitur mendaciū, ex propriis loqui-
tur, quia mendax est, & pater eius. " Ego
autem si veritatem dico, non creditis
46 mihi. " Quis ex vobis arguet me de pec-
cato? Si veritatem dico vobis, quare nō
47 creditis mihi? " Qui ex Deo est, verba || 1.
Dei audit. Propterea vos non auditis, 10an.
48 quia ex Deo non estis. " Responderunt
ergo Iudæi, & dixerunt ei: Nōne bene
dicimus nos, quia Samaritanus es tu, &
49 dæmonium habes? " Respondit Iesus.
Ego

Ego dæmonium nō habeo : sed honorifico Patrem meum, & vos inhonorastis me. * Ego autem non quero gloriā meā: 50
est qui querat, & iudicet. * Amen amen 51
dico vobis : si quis sermonem meū seruauerit mortem nō videbit in æternū.
* Dixerunt ergo Iudæi : Nunc cognouimus quia dæmonium habes. Abraham mortuus est, & propheta: & tu dicis : Si quis sermonem meum seruauerit, non gustabit mortem in æternū. * Numquid 53
tu maior es patre nostro Abraham, qui mortuus est? & propheta mortui sūt. Quē te ipsum facis? * Respondit Iesus: Si ego 54
glorifico meipsum, gloria mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis quia Deus vester est, & non 55
cognouistis, eū: ego autē noui eum: Et si dixero quia nō scio eū, ero similis vobis, mēdax. Sed scio eū, & sermonē eius seruo. * Abrahā pater vester exultauit vt 56
videret diem meū : vidit, & gauisus est.
* Dixerunt ergo Iudæi ad eū: Quinqua- 57
ginta annos nōdū habes, & Abrahā vidisti? * Dixit eis Iesus: Amē, amē dico vobis, 58
antequā Abrahā fieret, ego sū. Tulerūt 59
ergo lapides, vt iacerent in eum : Iesus autem abscondit se, & exiuit de templo.

CAPVT IX.

Cacū : natiuitate sabbaro illuminat: cuius miraculi gloriam Pharisei multis reclinis laborant Christo detrachere : & quia is qui cecus fuerat Christum reuertit extra synagogā eiicitur : sed à Christo edoctus creuit, & adorauit ipsum, qui in iudicium se in mundum venisse ait.

ET præteritis Iesus vidit hominē cecū 1
à Natiuitate: & interrogauerunt eū 2
discipuli eius. Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? 3
* Respondit Iesus: Neq; hic peccauit, neq; parentes eius: sed vt manifestetur opera Dei in illo. * Me oportet operari opera 4
eius, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. * Quā- 5
diu sum in mundo, lux sum mundi. * Hec 6
cum dixisset, exiuit in terram & fecit lutū ex spūto, & liniuit lutū super oculos eius, & dixit ei: Vade, laua in natatoria Siloē (quod interpretatur Missus.) 7
B Abiit ergo, & lauit, & venit videns. * Itaque vicini, & qui viderāt eū prius quia mendiculus erat, dicebant: Nōne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alij dicebant: Quia hic est. Alij autem : Nequaquam, sed similis est ei. Ille verò dicebat: Quia ego sum. * Dicebant ergo ei: 10
Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit : ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit: & vnxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoria Siloē, & laua: Et abiit, & lauit, & video. * Et dixerunt 12
ei: Vbi est ille? Ait: Nescio. Adducit eum 13
ad Phariseos, qui cæcus fuerat. * Erat 14
autem sabbatum, quando lutum fecit

15 Iesus, & aperuit oculos eius. * Iterum C ergo interrogabant eum Pharisei quomodo vidisset. Ille autem dixit eis. Lutum mihi posuit super oculos, & laui, 16 & video. * Dicebant ergo ex Phariseis, quidā, nō est hic homo à Deo, qui sabbatum nō custodit. Alij autem dicebant: Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. 17 * Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille 18 autē dixit: Quia propheta est. * Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset, & vidisset, donec vocauerunt parentes eius, qui viderat: & interrogauerunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis quia cæcus natus est? 20 Quomodo ergo nunc videt? Respondērunt ei parentes eius, & dixerunt: Scimus quia hic est filius noster, & quia 21 cæcus natus est: quomodo autem nunc videat, nescimus: aut quis eius aperuit oculos, nos nescimus: ipsum interrogate: ætatem habet, ipse de se loquatur. 22 * Hæc dixerunt parentes eius quoniam timebant Iudæos: iam enim conspirauerant Iudæi, vt si quis eum confiteretur esse Christum, extra synagogā fieret 23 * Propterea parentes eius dixerūt: Quia ætatem habet, ipsum interrogare. * Vocauerunt ergo rursum hominem, qui fuerat cæcus, & dixerunt ei: da gloriā Deo: nos scimus quia hic homo peccator est 25 * Dixit ergo eis ille: Si peccator es, nescio: vnum scio, quia cæcus cum es, 26 sem, modò video. * Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi: quomodo aperuit tibi 27 oculos? Respondit eis: Dixi vobis iā, & audistis: quid iterū vultis audire? Numquid & vos vultis discipuli eius fieri? 28 * Maledixerunt ergo ei, & dixerunt: Tu discipulus illius sis: nos autem Moysi 29 discipuli sumus. * Nos scim' quia Moysi locutus est Deus: hunc autem nescimus 30 vnde sit. Respondit ille homo, & dixit eis: In hoc enim mirabile est, quia vos nescitis vnde sit, & aperuit meos oculos: 31 scimus autem quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatē eius facit, hunc exaudit. 32 * A sæculo non est auditum, quia quis aperuit oculos cæci nati. * Nisi esset hic à Deo, non poterat facere quidquam. 34 * Responderūt, & dixerunt ei: In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et eiecerūt eum foras. * Audiuit Iesus quia eiecerunt eum foras: & cum inuenisset eum dixit ei: Tu credis in Filium Dei? 36 Respondit ille, & dixit: Quis est, Domine, vt credam in eum? Et dixit ei Iesus: Et vidisti eum, & qui loquitur tecum: ipse 38 est. * At ille ait: Credo, Domine. * Et pro- 39 cedens adorauit eum. * Et dixit Iesus: In iudicium ego in hunc mundum veni: vt qui non vident videant, & qui vident

cæci fiant. * Et audierunt quidam ex 40
Pharisæis, qui cum ipso erant, & dixe-
runt ei; Numquid & nos cæci sumus?
* Dixit eis Iesus: Si cæci essetis, non ha- 41
beretis peccatum, nunc verò dicitis:
Quia videmus. Peccatum vestrum manet.

CAPVT X.

*Christus verum describens pastorem &
mercenarium, dicit se ostium ouium &
bonum pastorem; qui & alias habeat
oues ad idem ouile adducendas animam
suam ponit, ut iterum sumat eam: Iu-
dæi lapidare ipsum volunt, quia se ad
opera sua referens, dicebat vnum esse
cum Patre, & Filium Dei: quod tamen
offendit non esse blasphemiam.*

Amen, amen dico vobis: qui non in- 1
trat per ostium in ouile ouium, sed A
ascendit aliunde, ille fur est, & latro.
* Qui autem intrat per ostium, pastor est 2
ouium. Huic ostiarius aperit, & oues vo- 3
cæ eis audiunt, & proprias oues vocat
nominatim, & educit eas. * Et cum pro- 4
prias oues emisit, ante eas vadit: &
oues illi sequuntur, quia sciunt vocem 5
eius. Alienū autem non sequuntur, sed
fugiunt ab eo: quia nō nouerunt vocem 6
alienorū. * Hoc pronubiū dixit eis Ie- 7
sus. Illi autē non cognouerunt quid lo-
queretur eis. * Dixit ergo eis iterum Ie- 8
sus: Amen, amen dico vobis, quia ego sū
ostium ouium. * Omnes quorūque vene- 9
runt, fures sunt, & latrones, & non au-
dierunt eos oues. * Ego sum ostium. Per 10
me si quis introierit, saluabitur: & in-
gredietur, & egredietur, & pascua inue-
niet. * Fur non venit nisi ut furetur, &
mactet, & perdat. Ego veni ut vitam ha- 11
beant, & abundantius habeat. * Ego sum
pastor bonus. || Bonus pastor animam
suam dicit pro ouibus suis. * Mercenarius 12
autē, & qui nō est pastor, cuius nō sunt
oues propriæ, videt lūm venientē, &
dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, &
dispersit oues: * mercenarius autem fu- 13
git, quia mercenarius est, & non pertinet
ad eū de ouibus. * Ego sum pastor bonus 14
& cognosco meas, & cognoscunt me
|| Mar. meæ. || Sic ut nouit me Pater, & ego ag- 15
nosco patrem; & animam meā pono pro
ouibus meis. * Et alias oues habeo, quæ 16
nō sunt ex hoc ouili: & illas oportet me
10. b. adducere, & vocem meā audient, & fiet
22. vnum ouile, & vnus pastor. * Propterea 17
me diligit Pater: quia ego pono animā
|| Iai. meam, ut iterū sumā eā. * Nemo tollit 18
eā a me: sed ego pono eam a me ipso, &
53. b. 7. potestatem habeo ponendi eā: & potesta-
tem habeo iterum sumendi eā: Hoc mā-
dātū accepi a Patre meo. * Dissensio ite- 19
rum facta est inter Iudæos propter ser-
mones hos. * Dicebant autem multi ex 20
ipsis: Dæmonium habet, & insanit: quid
eum auditis? Alij dicebant: Hæc verba 21
non sunt dæmonium habentis: numquid

dæmonium potest cæcorū oculos ape- 22
rire? || Facta sunt autē, Encænna in Iero- || 1.
23 solymis: & hiems erat. * Et ambulabat Mar.
Iesus in templo, in porticu Salomonis. 4. f. 56
24 * Circumdederūt ergo eum Iudæi: & di- g. 59.
Ecebant ei: Quousq; animā nostrā tollis;
25 si tu es Christus, dic nobis palam. * Res-
pondit eis Iesus: Loquor vobis, & non
creditis, opera, quæ ego facio in nomi-
26 ne Patris mei, hæc testimonium perhi-
bent de me: * sed vos non creditis, quia
27 non estis ex ouibus meis. * Oves meæ
vocem meam audiunt, & ego cognosco
28 eas, & sequuntur me, & ego vitā æter-
nā do eis: & non peribunt in æternum,
& nō rapiet eas quisquā de manu mea.
29 * Pater meus quod dedit mihi, maius
F omnibus est: & nemo potest rapere de
30 manu Patris mei. * Ego & Pater vnus
31 sumus. * Sustulerunt ergo lapides Iudæi,
32 ut lapidarent eum. * Respondit eis Iesus:
Multa bona opera ostendi vobis ex Pa-
tre meo, propter quod eorum opus me
33 lapidatis? * Responderunt ei Iudæi: De
bono opere non lapidamus te, sed de
blasphemia: & quia tu homo cū sis,
34 facis teipsum Deum. * Respondit ei Ie-
sus: Nōne scriptum est in lege vestra:
35 quia Ego dixi, dij estis? || Si illos dixit || Psal.
deos, ad quos sermo Dei factus est, & 81. b. 6
36 non potest solui scriptura: quem Pater
G sanctificauit, & misit in mundum, vos
dicitis: Quia blasphemas, quia dixi,
37 Filius Dei sum: * Si non facio opera
38 Patris mei, nolite credere mihi. * Si au-
tem facio, & si mihi non vultis credere,
operibus credite, ut non cognoscatis, &
credatis quia Pater in me est, & ego in
39 Patre. * Quærebant ergo eum apprehen-
dere: & exiuit de manibus eorum. * Et
40 abiit iterum trans Iordanem, iū eum lo-
cū, ubi erat Ioannes baptizans primum,
41 & mansit illic. * Et multi venerunt ad
eum, & dicebant: Quia Ioannes qui-
42 dem signum fecit nullum. * Omnia au-
tem quæcumque dixit Ioannes de hoc,
vera erant. Et multi crediderunt in eum.

CAP. XI.

*Iesus Lazarū quatuor diebus mortuū
resuscitat præfatus multa cum discipu-
lis & cum Martha: quæ propter dum
propter hoc miraculum multi in Chris-
tum crederent, Pontifices & Pharisei
in eo consilio statuerunt eum occidere.
Caipha pontifice propheteante oportere Ie-
sum mori, ne totus populus periret: Iesum
autem secedit in ciuitatem Ephren.*

Erat autem quidam languens Laza-
A rus a Bethania, de castello Mariz,
& Martha sororis eius. * (Maria autem || Mar.
erat, || quæ vnix Dñm vnguento, & ex- 26. a. 7
tersi pedes eius capillis suis: cuius fra- Inf. 12
ter Lazarus infirmabatur.) * Misertur 4. 3.
3 ergo sorores eius ad eum, dicentes: Do- Luc. 7
mine, ecce quem amas infirmatur. * Au- f. 37.
dicens

diens autem Iesus dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, vt glorificetur Filius Dei per eam. * Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. * Vt ergo audiuit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus: * deinde post hæc dixit discipulis suis: Eamus in Iudæam iterum. * Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc quærebant Iudæi lapidare, & iterum vadis illuc? * Respondit Iesus: Nōne duodecim sunt horæ diei? Si quis ambulauerit in die, non offendit, quia lucē huius mundi videt, * si autem ambulauerit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. * Hæc ait, & post hæc dixit eis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado, vt à somno excitem eum. * Dixerunt ergo discipuli eius: Dñe, si dormit saluus erit. * Dixerat autem Iesus de morte eius: illi autem putauerunt quia de dormitione somni diceret. * Tunc ergo Iesus dixit eis manifestè Lazarus mortuus est; & gaudeo propter vos, vt credatis, quoniam non eram ibi, sed eamus ad eum. * Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad discipulos: Eamus & nos, vt moriamur eum eo. * Venit itaq; Iesus: & inuenit eum quatuor dies iam in monumento habentē. (Erant autem Bethania iuxta Ierosolimam quasi stadiis quindecim.) * Multi autem ex Iudæis venerant ad Martham & Mariam, vt consolaretur eas de fratre suo. * Martha ergo vt audiuit quia Iesus venit, occurrit illi; Maria autem domi sedebat. * Dixit ergo Martha ad Iesum: Dñe, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus: * Sed & nunc scio, quia quæcumque poposceris à Deo, dabit tibi Deus. * Dicit illi Iesus: Resurget frater tuus. * Dicit ei Martha: Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. * Dixit ei Iesus: Ego sum resurrectio, & vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, viuet: * & omnis, qui viuit, & credit in me, non morietur in æternum: Credis hoc? Ait illi: Vtq; Dñe, ego credidi, quia tu es Christus filius Dei viui, qui in hunc mundum venisti. * Et cum hæc dixisset, abiit, & vocauit Mariam sororem suam silentio, dicens magister adest, & vocat te. * Illa vt audiuit, surgit citò, & venit ad eum: * non dum enim venerat Iesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco, vbi occurrerat ei Martha: * Iudæi ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabatur eam, cum vidissent Mariam quia citò surrexit & exiit, secuti sunt eam dicentes: Quia vadit ad monumentum, vt ploret ibi. * Maria ergo o, cum venisset vbi erat Iesus, videns eum, cecidit ad pedes eius, & dicit ei: Domine, si fuisses hic,

non esset mortuus frater meus. * Iesus ergo, vt vidit eam plorantē, & Iudæos, qui venerant cum explorantes, infrenuit spiritu, & turbauit seipsum, & dixit: Vbi posuisti eum? Dicunt ei: Dñe, veni, & vide. * Et lacrymatus est Iesus, & dixit ergo Iudæi: Ecce quomodo amabat eum. * Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic qui aperuit oculos cæci nati, facere vt hic non moreretur? * Iesus ergo rursum fremens in semetipso, venit ad monumentum, erat autem spelunca: & lapis superpositus erat ei. * Ait Iesus: Tollite lapidē. Dicit ei Martha, sorore eius qui mortuus fuerat: Dñe, iam sciet, quatruiduanus est enim. * Dicit ei Iesus: Nōne dixi tibi, quoniam si credideris, videbis gloriam Dei? Tulerunt ergo lapidem. Iesus autem elenatis sursum oculis, dixit: Pater gratias ago tibi quoniam audisti me: ego autem sciebam quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi, vt credant quia tu me misisti. * Hæc cum dixisset, voce magna clamauit: Lazare veni foras. * Et statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus institis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus: Soluite eum, & finite abire. * Multi ergo ex Iudæis, qui venerant ad Mariam & Martham, & viderant quæ fecit Iesus, crediderunt in eum. * Quidam autem ex ipsis abiierunt ad Phariseos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus. * Collegerunt ergo Pontifices & Pharisei concilium, & dicebant: Quid facimus: quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. * Vnus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam, nec cogitatis quia expedit vobis vt vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. * Hoc autem à semetipso non dixit: sed cum esset Pontifex anni illius, prophetauit, quod Iesus moriturus erat pro gente, & non tantum pro gente, sed vt filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in vnum. * Ab illo ergo die cogitauerunt vt interficerent eum. * Iesus ergo iam non in palam ambulabat apud Iudæos, sed abiit in regionem iuxta desertum, in ciuitatē quæ dicitur Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis suis. * Proximum autē erat pascha Iudæorum: & ascenderunt multi Ierosolimā de regione ante pascha, vt sanctificaret se ipsos. * Quærebant ergo Iesum & colloquebantur ad inuicē, in templo stantes: Quid putatis, quia non venit ad diem festum? Dederant autem Pontifices & Pharisei mandatū, vt si quis cognouerit vbi sit, indicet, vt apprehendat eum.

Apud Martham & Lazarum receptus, unguento à Maria ungitur murmurante Iuda fure: cogitantur autem principes sacerdotum etiam Lazarum occidere: Iesus a Iello uellus cum honore Ierusalem ingreditur; & gentilibus eum videre cupientibus, dicit horam suam clarificationis instare, sed granum frumenti prius mortificandum: vox Patris auditur de clarificando nomine suo: princeps huius mundi foras eiciendus: de execratione Iudaorum propheta ab Iſaia: in Christo honoratur aut spernitur Pater.

I Eſus ergo autem ſeſſe diēs Paſchæ venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem ſuſcitauit Ieſus. * Fecerunt autem ei cœnâ ibi: & Martha miniſtrabat; Lazarus uerò vnus erat ex diſcipientibus cum eo. * Maria ergo accepit libram unguenti nardi piſſici, pretioſi, & vnxit pedes Ieſu, & exterlit pedes eius capillis ſuis: & domus impleta eſt ex odore unguenti. * Dixit ergo vnus ex diſcipientibus eius, Iudas Iſcariotes, qui erat eum traditurus: * Quare hoc unguentum non vñiit trecentis denariis, & datum eſt egenis? * Dixit autē hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, ſed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur portabat. * Dixit ergo Ieſus: Sinite illam, vt in diem ſepulchræ meæ ſeruet illud. * Pauperes enim ſemper habetis vobiscum: me autem non ſemper habetis. * Cognouit ergo turba multa ex Iudæis, quia illic eſt: & uenerunt, non propter Ieſum tantum, ſed vt Lazarum viderent, quem ſuſcitauit à mortuis. * Cogitauerunt autē principes ſacerdotum, vt & Lazarum interficerent: * quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Ieſum. * In crastinum autē, turba multa, quæ venerat ad diem feſtum, cum audiſſent quia uenit Ieſus Ieroſolymam: acceperunt ramos palmarum, & proceſſerunt obuiam ei, & clamabant: Hoſanna, benedictus, qui uenit in nomine Dñi, Rex Iſraël. * || Et inuenit Ieſus aſellum, & ſedit ſuper eum, ſicut ſcriptum eſt: * Noli time- re filia Sion: ecce rex tuus uenit ſedēs ſuper pullum aſinæ. * Hęc non cognouerunt diſcipuli eius primum: ſed quando gloriſicatus eſt Ieſus, tunc recordati ſunt, quia hæc erant ſcripta de eo, & hæc fecerint ei. * Teſtimoniū ergo perhibebat tuba, quæ erat cum eo quando Lazarum uocauit de monumento, & ſuſcitauit eum à mortuis. * Propterea & obuiam uenit ei turba: quia audierunt eum ſeciſſe hoc ſignum. * Phariſæi ergo dixerunt ad ſemetipſos: Videtiſ quia nihil proficiamus: ecce mundus totus poſt eum abiit. * Erant autem quidam Gen-

tili ex hiis, qui aſcenderant vradorarent in die feſto. * Hi ergo acceſſerunt ad Philippum, qui erat à Bethſaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes: Dñe, volumus Ieſum uidere. * Venit Philippus, & dicit Andree: Andreas rursū & Philippus dixerunt Ieſu. * Ieſus autem reſpondit eis, dicens: Venit hora, vt clarificetur Filius hominis. * Amen, amen dico vobis, niſi granū frumenti cadens in terram, mortuum fuerit: ipſum ſolum manet: ſi autem mortuū fuerit, multum fructum aſfert. || Qui amat animā ſuam, perdet eam: & qui odit animā ſuam, hoc mundum in vitam æternam cuſtodit eam. * Si quiſi mihi miniſtrat, me ſequatur, & ubi ſū ego, illic & miniſter meus erit. Si quiſi mihi miniſtrauerit, honorificabit eum Pater meus. * Nunc anima mea turbata eſt. Et quid dicam? Pater ſaluifica me ex hac hora. Sed propterea ueni in horā hanc. * Pater clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo: Et clarificauit, & iterū clarificabo. * Turba ergo, quæ ſtabat, & audierat, dicebat tonitruum eſſe factum. Alij dicebant: Angelus ei locutus eſt. * Reſpondit Ieſus, & dixit: Non propter hæc uox uenit ſed propter uos. * Nunc iudiciū eſt mundi: nunc princeps huius mundi eicietur foras. * Et ego ſi exaltatus fuerō à terra, omnia traham ad me ipſum. (hoc autem dicebat, ſignificans quia morte eiſet moriturus.) * Reſpondit ei turba: Nos audiuiſmus ex lege, quia Chriſtus manet in æternum: quomodo tu dicis, 109. b. oportet exaltari Filium hominis? Quis a. 116. eſt iſte Filius hominis? * Dixit ergo eis a. 2. Ieſus: Adhuc modicum lumen in vobis eſt. Ambulate dum lucem habetis, vt 40. b. non vos tenebræ comprehendant: & qui ambulat in tenebris, nefeit quō uat. Ex et. 36 dat. * Dum lucem habetis, credite in Iu- 37. g. cem, vt filij lucis ſitis. Hæc locutus eſt Ieſus: & abiit, & abſcondit ſe ab eis. 37. || Cū autē tanta ſigna feciſſet coram iſta, 38 eis, non credebant in eum: * vt ſermo 53. a. 3. Iſaiæ prophetæ impleteretur, quem dixit: Ro. 10. || Domine, quis credidit auditui noſtro? & c. 9. & brachium Domini cui reuelatū eſt? || Iſai. 39 * Propterea non poterant credere, quia 40 ierū dixit Iſaias: * || Excæcauit oculos eorum, & indurauit cor eorum: vt non t. b. videant oculis, & non intelligāt corde, 41 & conuertantur, & ſanem eos. * Hæc dixit Iſaias, quando uidit gloriam eius, & c. 9. 42 locutus eſt de eo. * Verumtamen & ex principibus multi crediderunt in eum, ſed 43 propter Phariſæos non conſecbatur, vt 44 eſt ſynagoga nō ſcicerentur. * Dillexerunt enim gloriam hominum magis, quàm gloriam Dei. * Ieſus autem clamauit, & dixit: Qui credit in me, non credit in me, ſed in eō, qui miſit me: Et qui uideret me, uideret eū, qui miſit me: * Ego lux

in mundum veni: vt omnis, qui credit in me, in tenebris non maneat. * Et si quis audierit verba mea, & non custodierit: ego non iudico eum, non enim veni vt iudicem mundum, sed vt saluificem mundum. * Qui spernit me, & non accipit

Mar. 16. b. m. o. quē locutus sum, ille iudicabit eū in nouissimo die. * Quia ego ex nō e ipso non sum locutus, sed qui misit me Patersipse mihi mandata dedit quid dīcā, & quid loquar. * Et scio quia mandata eius vita æterna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

C A P. XIII.

Iesū à cœna linteo præcinctus, lauat pedes discipulorum, renunciat primū Petro, exhorrens vt idem inuicem faciant: proditorem suum Ioanni indicat; quo post buccellam egre sso, dicit se clarificaturum: de nouo mandato dilectionis: Petro trinam prædicat sui abnegationem.

Mar. 26. a. 2. Ante diem festi m Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius vt transeat a mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dicit eos. * Et cœna facta, cum diabolus iam misisset in cor vt traderet eum Iudas Simonem Iscariotæ: sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exiuit, & ad Deū vadit: surgit à cœna, & ponit vestimenta sua: & cum accepisset lintheū, præcinxit se. * Deinde mittit aquā in peluim, & cœpit lauari pedes discipulorū, & extergere linteo, quod erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dñe, tu mihi lauas pedes? * Respondit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis: modò scies autem postea. Dicit ei Petrus: Nō lauabis mihi pedes in æternū. Respondit ei Iesus: Si non lauero, te nō habebis partem mecum. * Dicit ei Simō Petrus: Dñe, non tantū pedes meos, sed & manus, & caput. * Dicit ei Iesus: Qui lotus est non indiget nisi vt pedes lauet, sed est mundus totus. Et vos mūdi estis, sed nō omnes. Sciebat enim qui snā esset qui traderet eū: propterea dixit: Nō scitis mundi omnes. Postquam ergo lauit pedes eorū, & accepit vestimenta sua: cum recubuisse iterū, dixit eis. Scitis quid fecerim vobis? Vos vocatis me magister, & Iñe: & bene dicitis: sum etenim. * Si ergo ego laui pedes vestros, Dñs & Magister: & vos debetis alter alteri lauare pedes. Exemplum enim dedi vobis, vt quemadmodū ego feci vobis, ita & vos faciatis. * Amen. amen dico vobis: Non est seruus maior Dño suo: neque Apostolus maior est eo, qui misit illū. Si hæc scitis, beati eritis, qui feceritis ea. * Nō de omnibus vobis dico, sed de quibuscūque elegerim: sed vt adimpleatur Scriptura: Qui māducat mecum

19 panem leuabit cōtra me calcaneū suū. C * Amōdō dico vobis, priusquam fiat: vt cum factum fuerit, credatis quia ego sum. * Amen, amē dico vobis: Qui accipit si quem misero, me accipit: qui autē me accipit, accipit eū qui me misit. Cū hæc dixisset Iesus, turbatus est spiritu: & protestatus est: & dixit: Amen, amen dico vobis: Quia vnus ex vobis tradet me. * Aspiciebant ergo ad inuicem discipuli: stantes de quo diceret. * Erat ergo recubens vnus ex discipulis eius in sinu Iesu, quē diligebat Iesus. Innuit ergo huic Simō Petrus: & dixit ei: Quis est, de quo dicit: Itaq; cum recubuisse ille supra pectus Iesu, dicit ei: Dñe quis est. * Respondit Iesus: Ille est, cui ego intinctū Panem porrexero. Et cū m intinxisset panem, dedit Iudæ Simonis Iscariotæ. * Et post buccellā, introiuit in eū satanas. Et dixit ei Iesus: Quod facis, scitūs. Hoc autem nemo scinit discumbentū ad quid dixerit ei. * Quidā enim putabant, quia oculos habebat Iudas, quōd dixisset ei Iesus: Ene ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis vt aliquid daret. * Cū ergo accepisset ille buccellam, exiuit cōtinuō. Erat autē nox. Cū ergo exisset, dixit Iesus: Nunc clarificatus est filius hominis: & Deus clarificatus est in eo. Si Deus clarificat eū in eo, & Deus clarificabit eū in semetipso: & cōtinuō clarificabit eū: Filiioli adhuc modicum vobiscū sū. * Queretis me: & sicut dixi Iudæis: Quō ego vado, vos non potestis venire: & vobis dico modò. * Mandatum nouū do vobis: Vt diligatis inuicē, sicut dilexi vos, vt & vos diligatis inuicē. In hoc cognoscet omnes quia discipuli mei estis, si dilectionē habueritis adinuicē. * Dicit ei Simon Petrus: Iñe, quō vadis? Respondit Iesus: Quō ego vado, nō potestis me modò sequi: sequeris autē postea. * Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modò? animam meam pro te ponam. * Respondit ei Iesus: Animā tuā pro me pones? Amen, amen dico tibi: Nō cantabit gallus, donec ter me neges.

C A P. XIV.

Consolando discipulos ait multas in domo Iarris esse mansiones, & sequi rursum illos assumpturum: Thoma dicit se esse viam, veritatem & vitam; Philippo autem Patrem in se videri; illi ostendit, & se alium Parachum ad Patrem eis missurum; docet quā si ipsum diligere dicendus sit, & qualem pacem relinquar discipulis, qui de ipsius discessu merito gaudere deberent.

1 Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite. In domo Patris mei mansiones multæ sunt, si quō minis dixissem vobis: Quia vado para

parare vobis locū. * Et si abiero & præ-
paraeto vobis locum: iterum venio: &
accipiam vos ad me ipsum, vt vbi sum
ego, & vos sitis. * Et quò ego vado, scitis, &
& viam scitis. * Dicit ei Thomas Dñe, &
nescimus quò vadis: quomodo possumus
viam scire? * Dicit Iesus: Ego sum
via: & veritas, & vita: nemo venit
ad Patrē, nisi per me. * Si cognouissetis
me, & Patrem meū vtiq; cognouissetis:
& amodò cognoscetis eum, & vidistis
eum. * Dicit ei Philippus: Dñe ostende
nobis Patrem, & sufficit nobis. * Dicit ei
Iesus: Tanto tempore vobiscum sum: &
non cognouistis me? Philippe, qui vi-
det me, videt & Patrē. Quomodo tu di-
cis: Ostende nobis Patrem? Non credis,
quia ego in Patre, & Pater in me est? B
Verba, quæ ego loquor vobis, à me ipso
non loquor. Pater autem in me ma-
nens, ipse facit opera. * Non creditis,
quia ego in Patre, & Pater in me est?
* Alioquin propter opera ipsa credite
Amen, amē dico vobis, qui credit in me,
opera quæ ego facio, & ipse faciet, &
Inf. maiora horum faciet: quia ego ad Pa-
trē vado. * Et quodcumq; petieritis Pa-
trē in nomine meo, hoc faciam: vt
Mar. glorificetur Pater in Filio. * Si quid pe-
tieritis me in nomine meo, hoc faciam.
b. * Si diligitis me, mandata mea seruate.
* Et ego rogabo Patrem, & alium para-
clitum dabit vobis, vt maneat vobiscū
in æternum. * Spiritum veritatis, quem
mundus non potest accipere, quia non
videt eum, nec scit eū: vos autē cognos-
cetis eum; quia apud vos manebit, &
in vobis erit. * Non relinquit vos orpha-
nos: veniam ad vos. * Adhuc modicum;
& mundus me iam non videt. Vos au-
tem videtis me: quia ego vivo, & vos
veneritis. * In illo die vos cognoscetis,
quia ego sum in Patre meo, & vos in
me, & ego in vobis. * Qui habet manda-
ta mea, & seruat ea: ille est: qui diligit
me. Qui autē diligit me, diligitur à Pa-
tre meo: & ego diligam eum, & manife-
stabo ei meipsum. * Dicit ei Iudas, non
ille Ifcariotes: Dñe, quid factū est, quia
manifestaturus es nobis teipsum, & non
mundo? Respondit Iesus, & dixit ei: Si
quis diligit me, sermonē meū seruabit,
& Pater meus diligit eum, & ad eū ve-
niemus, & mansionem apud eum facie-
mus, * qui nō diligit me, sermones meos
non seruat. Et sermonē, quem audistis, D
non est meus, sed eius qui misit me, Pa-
tris. * Hæc locutus sum vobis, apud vos
manens. * Paraclitus autem Spiritus san-
ctus, quē mittet Pater in nomine meo,
ille vos docebit omnia, & suggeret vobis
omnia, quæcumque dixerō vobis.
* Pacem relinquo vobis, pacem meā do
vobis: non quomodo mundus dat: ego
do vobis. Non turbetur cor vestrū, neq;

formidet. * Audistis quia ego dixi vobis:
Vado, & venio ad vos. Si diligeretis me,
gauderetis vtiq; quia vado ad Patrem:
quia Pater maior me est. * Et nunc dixi
vobis prius quā fiat: vt cum factum
fuerit, credatis. * Iam non multa lo-
quor vobiscū: venit enim princeps mun-
di huius, & in me non habet quidquam.
Sed vt cognoscat mundus quia diligo
Patrem, & sicut mandatum dedit mihi
Pater, sic facio. Surgite, eamus hinc.

C A P. X V.

*Christum vitem, Pater agricolam, discipu-
li verò palmires: præceptum Christi de
magna dilectione frequenter iteratum:
Apostoli amici Christi, quibus secreta
sua communicauit, & elegit eos, vt fru-
ctum perpetuum afferrent; quos robo-
rat aduersus mundi odium ac perfec-
tiones, dicens: Iudeos excusationem non
habere de peccato suo.*

1. **E** G O D U M vitis vera: & Pater meus
agricola est. * Omnem palmitē in me
non ferentē fructū, tollet eum: & omne
qui fert fructū, purgabit eum, vt fructū
plus afferat. * Iam vos mundi estis pro-
pter sermonē, quem locutus sum vobis.
Manete in me: & ego in vobis. Sicut
palmes nō potest ferre fructū à semet-
ipso, nisi māierit in vite: sic nec vos, nisi
in me manseritis: * Ego sum vitis, vos
palmires: qui manet in me, & ego in
eo, hic fert fructū multū: quia sine me
nihil potestis facere. * Si quis in me nō
māierit: mittetur foras sicut palmes, &
arescet, & colligent eās, & in ignem mit-
tent, & ardet. * Si manseritis in me, & ver-
ba mea in vobis manserint: quodcumq;
vulneritis petetis, & fiet vobis. * In hoc
clarificatus est pater meus, vt fructum
plurimum afferatis, & efficiamini mei
discipuli. * Sicut dilexit me Pater, & ego
dilexi vos. Manete in dilectione mea.
* Si præcepta mea seruaueritis, manebitis
in dilectione mea, sicut & ego Patris
mei præcepta seruauis, & maneo in eius
dilectione. * Hæc locutus sum vobis, vt
gaudium meum in vobis sit, & gaudium
vstrum impleatur. * Hoc est præceptū
meum: vt diligatis inuicē, sicut dilexi
vos. * Maiorem hac dilectionem nemo
habet, vt animam suam ponat quis pro
amicis suis. * Vos amici mei estis, si feceritis,
quæ ego præcipio vobis. * Iam nō
faciā vos seruos: quia seruus nescit quid
dñs eius. Vos autē dixi amicos:
quia omnia quæcumq; audiui à Patre
meo, nota feci vobis. * Non vos me ele-
gistis, sed ego elegi vos, & posui vos
eatis, & fructum afferatis, & fructus ve-
ster maneat: vt quodcumq; petieritis
Patrē in nomine meo, det vobis. * Hæc
mando vobis, vt diligatis inuicē. * Si
mūs vos oditis, scitote quia me priorē
vobis odio habuit. * Si de mundo fuisse-

tismundus quod suū erat diligeret: quia
verò de mundo non estis, sed ego elegi
vos de mundo, propterea odit vos mun-
dus. Memēote sermonis mei, quē ego
dixi vobis: Non est seruus maior dño
suo. Si me persecuti sunt, & vos perse-
quētur: si sermonem meū seruauerūt, &
Mar. vestrum seruabunt. Sed hæc omnia fa-
cient vobis propter nomen meū: quia
nesciunt eū, qui misit me. Si nō venis-
set, sem. & locutus fuisset eis, peccatū non
haberent: nunc autem excusationē non
habēt de peccato suo. Qui me odit: &
Patrem meū odit. Si opera non fecis-
sem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatū
non haberent: nunc autē & viderunt,
& oderunt & me, & Patrē meum. Sed
ut adimpleatur sermo, qui in lege eorū
scriptus est: Quia odio habuerunt me
d. gratis: Cū autē venerit Paraclitus, quē
ego mittā vobis à Patre, spiritū verita-
tis, qui à Patre procediuit testimoniū
g. perhibebit de me: & vos testimoniū
perhibebitis, quia ab initio mecū estis.

CAP. XVI.

Discipulis prædicit futuras persecu-
tiones: & quod eis expediat, ut ipse vadat,
quo veniat Paraclitus qui mundum
arguat, ipsosque doceat, & Christum
clarificet: declarat quod dixerat, Mo-
dicum & iam non videbitis me, &c. ad-
dens similitudinem de muliere parien-
te, hortatur ut à Patre petant ipsius
nominē: prædicitque ipsorum fugam.

Hæc locutus sum vobis, ut nō scan-
dalizemini. Absque synagoga fa-
cient vos: sed venit horat, ut omnis
interficiat, ut arbitretur obsequium se
præstare Deo, & hæc faciet vobis, quia
nō noverunt Patrē, neque me. Sed hæc
locutus sum vobis: ut cum venerit hora,
eorū reminiscamini, quia ego dixi vo-
bis. Hæc autē vobis ab initio non dixi,
quia vobiscū erā: Et nūc vado ad eū, qui
misit me; & nemo ex vobis interrogat
me. Quid vadis? Sed quia hæc locutus sū
vobis, tristitia impleuit cor vestrū: Sed
ego veritatē dico vobis: expedit vobis
ut ego vadam: si enim non abierō, Para-
clitus non veniet ad vos: si autē abiero,
mittā eum ad vos. Et cū venerit ille,
arguet mundā de peccato, & de iustitia,
& de iudicio, de peccato quidem, quia
non crediderūt in me: de iustitia verò,
quia ad Patrē vado, & iam nō videbitis
me: de iudicio autē, quia princeps hu-
ius mūdi iā iudicatus est. Alhuc multa
habeo, vobis dicere: sed non potestis
portare modō. Cū autem venerit ille
Spiritus veritatis, docebit vos omnē ve-
ritatē, non enim loquetur à semetipso:
sed quæcumq; audiet, loquetur, & quæ
ventura sunt annūtiabit vobis. Ille me
clarificabit: quia de meo accipiet, & an-
nūtiabit vobis. Omnia quæcumq; ha-

bet Pater, mea sūt. Propterea dixi: quia
de meo accipiet, & annūciabit vobis.
Modicum, & iam non videbitis me: &
iterum modicum, & videbitis me: quia
vado ad Patrē. Dixerūt ergo disci-
pulis eius ad inuicem: Quid ex hoc,
quod dicit nobis: Modicū, & non vide-
bitis me: & iterum modicū, & videbitis
me: & quia vado ad Patrē? Dicebant
ergo. Quid est hoc, quod dicit, Modicū?
nescimus quid loquitur. Cognouit au-
tem Iesus, quia volebant eum interro-
gare: & dixit eis. De hoc quæritis inter
vos, quia dixi, Modicū, & non videbitis
me: & iterū modicum, & videbitis me.
Amen, amē dico vobis: quia plorabitis
& flebitis vos, mundus autem gaudebit:
vos autem contristabimini, sed tristitia
vestra vertetur in gaudiū. Mulier cū
parit, tristitiam habet, quia venit hora
eius: cū autem peperit puerū, iam non
meminit pressuræ propter gaudiū, quia
natus est homo in mundū. Et vos igitur
nunc quidē tristitiā habetis, iterum
autē videbo vos, & gaudebit cor vestrū:
& gaudiū vestrū nemo tollet à vobis. Et
in illo die me non rogabitis quidquam
Amen, amen dico vobis, si quid petie-
ritis Patrē in nomine meo, dabit vobis.
Vsq; modō non petistis quidquam in
nomine meo: Petite, & accipietis, ut
gaudiū vestrū sit plenum. Hæc in pro-
uerbiis locutus sum vobis. Venit hora,
cū iā non in proverbiis loquar vobis,
sed palām de Patre annuntiabo vobis.
In illo die in nomine meo petetis: & nō
dico vobis, quia ego rogabo Patrē de
vobis: ipse enim Pater amat vos, quia
vos me amastis, & credidistis, quia ego
à Deo exiui. Exiui à Patre, & veni in
mundum: iterū relinquo mundū, & vado
ad Patrē. Dicit ei discipuli eius: Ecce nūc
palām loqueris, & proverbiū nullum di-
cis: nunc scimus, quia scis omnia, & nō
opus est tibi ut quis te interroget: in
hoc credimus, quia à Deo existi. Res-
pondit ei Iesus: Modō creditis? Ecce
venit hora, & iam venit, ut dispergami-
nus, unusquisq; in propria, & me solum re-
linquatis: & non sum solus, quia Pater
mecū est. Hæc locutus sum vobis, ut in
me pacē habeatis. In mundo pressuram
habebitis: sed confidite ego vici mundū.

CAP. XVII.

Oratio Christi ad Patrē pro vtrius-
que clarificatione, pro discipulis & iis
qui periculosi in ipsum essent credituri,
ut serventur à malo, & omnes sint
vnum, mundusque cognoscat ipsum
fuisse à Patre missum.

Hæc locutus est Iesus: & subleuatis
oculis in cælum, dixit: Pater venit
hora, clarifica filium tuū, ut filius tuus
clarificet te. Sicut dedisti ei potestatem
omnis carnis, ut omne, quod dedisti ei,

det

de te eis vitā æternam. Hæc est autē vita æterna: vt cognoscāt te, solum Deū verū, & quē misisti Iesum Christū: Ego te clarificaui super terrā: opus cōsummaui, quod dedisti mihi vt faciā: & nunc clarifica me tu Pater apud temetipsum, claritate, quā habui prius, quā mundus esset, apud te. Manifestaui nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, & mihi eos dediti: & sermonem tuū seruauerunt. Nunc cognouerūt, quia omnia quę dedisti mihi, abs te sunt: quia verba, quę dedisti mihi, dedi eis & ipsi acceperunt, & cognouerunt verē quia à te exiui, & crediderunt quā tu me misisti. Ego pro eis rogo: Non pro mūdo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi, quia tui sunt: & mea omnia tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis. Et iam non sum in mundo, & hi in mūdo sunt, & ego ad te venio. Pater sancte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi vt sint vnū, sicut & nos. Cū essem cum eis, ego serua-

prætorium, dicit Pilato suum regnum non esse de hoc mundo: Iudei Iesum mori cupiunt, soluto Barabba.

bam eos in nomine tuo. Quos dedisti mihi, custodiui: & nemo ex eis perii, nisi filius perditionis, vt Scriptura impleatur. Nunc autē ad te venio: & hæc loquor in mundo, vt habeant gaudium meum impletū in semetipsis. Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mūdo, sicut & ego non sū de mūdo. Nō rogo vt tol- las eos de mūdo, sed vt serues eos à malo. De mūdo nō sunt, sicut & ego non sum de mūdo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. Sicut tu me misisti in mūdū, & ego misi eos in mūdū. Et pro eis ego sanctifico meipsum: vt sint & ipsi sanctificati in veritate. Nō pro eis autē rogo tantum, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbū eorū in me: vt omnes vnū sint, sicut tu pater in me, & ego in te, vt & ipsi in nobis vnū sint: vt credat mundus, quia tu me misisti. Ego claritatē, quā dedisti mihi, dedi eis, vt sint vnū, sicut & nos vnū sumus. Ego in eis, & tu in me: vt sint consummati in vnū: & cognoscat mundus quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo vt vbi sum ego, & illi sint mecum: vt videant claritatē meā, quā dedisti mihi: quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater iuste, mundus te nō cognouit: ego autē te cognoui: & hi cognouerunt, quia tu me misisti. Et notū feci eis nomē tuū, & notū faciā: vt dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

C A P. XVIII.

Iesum à Iudeis capitur, illū primum ad ipsū verbum in terram cadentibus: ad Annam & Caipham ducitur: respondens interroganti Pontifici, alapa caditur: iter à Petro negatur: dūctum in

Hæc cū dixisset Iesus egressus est. Cedron, vbi erat hortus, in quē introiit. Vt ipse, & discipuli eius. Sciebat autē & Iudas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Iesus conuenerat illuc cum discipulis suis. Iudas ergo cū acciperet cohortē, & à Pontificibus, & Pharisæis ministros, venit illuc cum lanternis, & facibus, & armis. Iesus itaque sciens omnia, quę ventura erant super eum, processit, & dixit eis: Quem queritis? Respondērunt ei: Iesum Nazarenū. Dicit eis Iesus. Ego sum. Stabat autē Iudas, qui tradebat eum, cum ipsis. Vt ergo dixit eis: Ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Itergo interrogauit eos: Quem queritis? Illi autem dixerunt: Iesum Nazarenū. Respondit Iesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me queritis, sinite hos abire: vt impleatur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti mihi, nō perdidici ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum: & percussit pontificis seruum: & abscidit auriculā eius dexteram. Erat autem nomē serui Malchus. Dixit ergo Iesus Petro: Mitte gladium tuum in vaginam, Calicē, quē dedit mihi pater, non bibā illum? Cohors ergo, & tribunus: & ministri Iudeorū cōprehenderunt Iesum, & ligauerunt eum. Et adduxerunt eum ad Annam primum, erat enim socer Caiphas, qui erat pontifex anni illius. Erat autē Caiphas, qui consilium dederat Iudeis: Quia expedit vnum hominem mori pro populo. Sequebatur autem Iesum Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, & introiuit cum Iesu in atrium pontificis. Petrus autē stabat ad ostium foris. Exiit ergo discipulus alius, qui erat notus Pontifici, & dixit ostiari: & introdixit Petrum. Dixit ergo Petro ancilla ostiaria: Numquid & tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille: Non sum. Stabant autem serui, & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se: erat autem cū eis & Petrus stans, & calefaciens se: Pontifex ergo interrogauit Iesum de discipulis suis, & de doctrina eius. Respondit ei Iesus: Ego palā locutus sum mūdo: ego semper docui in Synagoga, & in templo, quō omnes Iudei cōueniūt, & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierūt quid locutus sim ipsis: ecce hi sciunt quę dixi tibi ego. Hæc autem cū dixisset, vnus assistens ministrorum dedit alapā Iesu, dicens: Sic respondes Pontifici?

Respondit ei Iesus : Si malè locutus
sum, testimonium perhibe de malo : si

[[*Mat.* autem bene, quid me cedis ?]]

26. f. cum Annas ligatum ad Caipham ponti-
ficem. *Erat autem Simon Petrus itans,

27. f. Marc. & calefaciens se.] Dixerunt ergo ei,
28. f. Numquid & tu ex discipulis eius es ? Ne-

53. gon't ille, & dixit : Non sum.] Dicit ei
Luc. vnus ex seruis pontificis, cognatus eius,

22. f. cuius abscidit Petrus auriculam : Nonne
ego te vidi in horto cum illo ? Iterum

54. [[*Mat.* ergo negavit Petrus, & statim gallus
26. g. cantauit.]]

69. Adducit ergo Iesum ad Cai-
pha in pratorium. Erat autem mane : &

Marc. ipsi non introierunt in pratorium,] vt
14. g. non contaminarentur, sed vt manduca-

67. rent Pascha. *Exiit ergo Pilatus ad eos
Luc. foras, & dixit : Quam accusationem as-

22. f. feris aduersus hominem hunc ? Respo-
56. derunt, & dixerunt ei : Si non esset hic

[[*Mat.* malefactor, non tibi tradidissimus eum.
27. a.]]

Dixit ergo eis Pilatus : Accipite eum
28. f. vos, & secundum legem vestram iudica-

Marc. te eum. Dixerunt ergo ei Iudæi : Nobis
15. a. non licet interficere quemquam.] Vt

Luc. sermo Iesu impleretur, què dixit, signifi-
23. a. cans qua morte esset moriturus.] In-

33. troiuit ergo iterum in pratorium Pila-
10. d. tus, & vocauit Iesum, & dixit ei : Tu es

28. i. rex Iudæorum ? Respondit Iesus : A te-
a. j. metipso hoc dicis, an alij dixerunt tibi

[[*Mat.* de me ? Respondit Pilatus : Nūquid ego
20. f. Iudæus sum ? Gens tua, & pontifices tra-

19. diderunt te mihi : quid fecisti ? Respon-
[[*Mat.* dit Iesus : Regnum meum non est de

27. b. mundo, si ex hoc mundo esset reg-

11. num, ministri mei vtique decert-

[[*Mat.* vt non traderet Iudæis : nunc autem reg-
15. a. num meum est hinc.]]

Dixit itaque ei
Luc. Pilatus : ergo rex es tu ? Respondit Ie-
23. a. sus : Tu dicis quia rex sum ego. Ego in

hoc natus sum, & ad hoc veni in mun-

do, vt testimonium perhibeam verita-
ti : omnis qui est ex veritate, audit vo-

cem meam.] Dicit ei Pilatus. Quid est
38. veritas ? Et cum hoc dixisset, iterum exiit

ad Iudæos, & dixit eis : Ego nullam in-
uenio in eo causam.]]

[[*Mat.* Est autem con-
27. b. suetudo vobis, vt vnum dimittam vobis

in Pascha : vultis ergo dimittam vobis
Marc. regem Iudæorum ? Clamauerunt ergo
15. a. b. rursum omnes dicentes : Non hunc, sed

Luc. Barabbam. Erat autem Barabbas latro.
23. c.

C A P. XIX.

A Pilato flagellatus, variisque modis
afflictus, & spinis coronatus, ad mortem
depositus : rursumque a Pilato exami-
natus, ostendit illum desuper tantum
habere in ipsum potestatem : Pilatus
mercuriosus, Iesum, quem regem dice-
re Iudæorum, morti adiudicat : Iesu ba-
iulans sibi crucem, inter latrones cruci-
ficatur : posito a Pilato super crucem ri-
culo, diuisisque a militibus vestimentis,
& sorte de tunica missa : Iesus matri

Ioannem, matremque Ioanni commen-
dat : & sitiens accipit poratorem, consum-
matque omnibus tradit spiritum : fra-
ctis latronum crucibus, ex aperto Christi
lacrare sanguis, & aqua profuit, eiusque
corpus myrrha & aloë conditum sepelitur.

Tunc ergo apprehendit Pilatus Ie-

sum, & flagellauit. Et milites ple-

ntes coronam de spinis inposuerunt

capiti eius : & veste purpurea circum-

dederunt eum. Et veniebant ad eum :

& dicebant : Aue rex Iudæorum : &

alapas. * Exiit ergo iterum Pila-

lus foras, & dicit eis : Ecce adduco

vobis eum foras, vt cognoscatis quia

nullam inuenio in eo causam. (* Exiit

ergo Iesus portans coronam spinæam,

& purpureum vestimentum.) Et dicit eis :

Ecce homo. * Cum ergo vidissent eum

Pontifices, & ministri, clamabant, di-

centes : Crucifige, crucifige eum. Dicit

eis Pilatus : Accipite eum vos, & cruci-

figite : ego enim non inuenio in eo

causam. * Responderunt ei Iudæi : Nos

legem habemus, & secundum legem de-

bet mori, quia filium Dei se fecit. * Cum

ergo audisset Pilatus hunc sermonem,

magis timuit. * Et ingressus est prato-

rium iterum : & dixit ad Iesum : Vnde

es tu ? Iesus autem responsum non dedit

ei. Dicit ergo ei Pilatus : Mihi non lo-

queris ? nescis quia potestatem habeo

crucifigere te ? & potestatem habeo di-

mittere te ? Respondit Iesus : Non ha-

beres potestatem, aduersum me vllam,

nisi tibi datum esset desuper. Propterea

qui me tradidit tibi, maius peccatum

habet. * Et exinde quærebat Pilatus di-

mittere eum, Iudæi autem clamabant

dicentes. Si hunc dimittis, non es ami-

cus Cæsaris : omnis enim, qui se regem

facit, contradicit Cæsari. * Pilatus autem

cum audisset hos sermones, adduxit for-

as Iesum : & sedit pro tribunalis, in lo-

co qui dicitur Lithostrotos, Hebræis

autem Gabbatha. * Erat autem Pasche

ue Paschæ, hora quasi sexta, & dicit Iu-

dæis : Ecce rex vester. * Illi autem cla-

mabant : Tolle, tolle, crucifige eum. Di-

cit eis Pilatus : Regem vestrum crucifi-

gam ? Responderunt Pontifices : Non ha-

bemus Regem, nisi Cæsarem. * Tunc ergo

tradidit eis illum vt crucifigeretur.

Suscceperunt autem Iesum, & eduxerunt.

[[*Mat.* Et baiulans sibi crucem, exiit in eum.]]

qui dicitur Caluarie, locum, Hebræis

autem Golgotha : * vbi crucifixerunt

eum, & cum eo alios duos, hinc & hinc,

Marc. medium autem Iesum. * Scripsit autem

15. b. & titulum Pilatus : & posuit super cru-

cem. Erat autem scriptum : Iesus Naza-

Luc. lum multi Iudæorum legerunt : quia

prope ciuitatem erat locus, vbi cruci-

fixus est Iesus. Et erat scriptum Hebræi-

cē. Græcē & Latine. * Dicebāt ergo Pi-
lato Pontifices Iudzorum: Noli scribe-
re, Rex Iudzorum; sed quia ipse dixit;
Rex Iudzorum. * Respondit Pilatus: 22
Quod scripsi, scripsi. * Milites ergo cū 23

21. Mach. crucifixissent eum, || acceperunt vesti-
27. d. menta eius, & fecerunt quatuor partes:
31. vnicuique, militi partem; & tunicam. Erat
Marc. autē tunica inconsutilis, desuper cōtex-
15. ta per totū. Dixerūt ergo ad inuicem: 24
24. Non sciadamus eam: sed sortiamur de
Luc. illa cuius sit. Vt scriptura impleretur, E
23. g. dicēs. || Partiti sunt vestimēta mea sibi:
34. & in vestem meam miserunt sortem. Et
|| Psal. milites quidem hęc fecerunt. * Stabant 25
21. c. autem iuxta crucem Iesu mater eius, &
19. soror matris eius Maria Cleopha, &
Maria Magdalene. * Cū videret ergo 26

Iesus matrem, & discipulū stantē, quem
diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce
filius tuus. * Deinde dicit discipulo: Ecce 27
mater tua. Et ex illa hora accepit eam
discipulus in suā. * Postea sciens Iesus 28

|| Psal. quia omnia consummata sunt, || vt con- F
63. c. summaretur Scriptura, dicit: Sitio: Vas 29

22. ergo erat positū aceto plenum. Illi autē
spongiam plenā aceto, hyssopo circum-
ponentes, obtulerunt ori eius. * Cū er- 30
go accepisset Iesus acetum, dicit: Con-
summatū est: Et inclinato capite tradi-
dit spiritum. * Iudæi ergo, (quoniā pa- 31
rasceue erat) vt non remaneret in cruce
corpora sabbato, (erat enim magnus
dies ille Sabbati) rogauerūt Pilatum vt
frangeretur eorum crura, & tolleretur.
* Venerunt ergo milites: & primi quidē 32
fregerunt crura, & alterius qui crucifi-
xus est cum eo. * Ad Iesum autem cū 33
venisset, vt viderunt eum iam mortuū,
non fregerunt eius crura: sed vnus mi- 34
litum lancea latus eius aperuit, & conti-
nuō exiuit sanguis, & aqua. * Erqui vi- 35
dit, testimonium perhibuit: & verum
est testimonium eius. Et ille scit quia
vera dicit: vt & vos credatis. * Facta sunt 36

|| Exo. enim hęc, vt Scriptura impleretur: || Os
12. g. non comminuetis ex eo. * Et iterum alia
46. Scriptura dicit: || Videbunt in quem
Num. transfixerunt. || Post hęc autem roga- 38

9. b. 12. uit Pilatum Ioseph ab Arimathea, (eo
|| Zach. quod esset discipulus Iesu, occultus au-
12. c. tem propter metum Iudzorum,) vt tol-
10. leret corpus Iesu. Et permisit Pilatus.

|| Mar. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. * Venit 39
27. g. autem & Nicodemus, || qui venerat ad
57. Iesum nocte primum, ferens mixturam
Marc. myrrhæ & aloes, quasi libras centum.

15. d. * Acceperunt ergo corpus Iesu, & ligaue- 40
43. runt illud linteis cum aromatibus, sicut
Luc. mos est Iudæis sepelire. * Erat autem in 41
23. loco, vbi crucifixus est, hortus: & in
E. 30. hortu monumentum nouū, in quo non-

|| Sup. dum quisquam positus erat. * Ibi ergo 42
3. a. 2. propter Parasceuen Iudzorum, quia iux-
ta erat monumentum, posuerunt Iesum.

Maria Magdalene prima venit ad
monumentum, deinde Petrus & Ioan-
nes: illa plorans ad monumentum vi-
det Angelos, tandemque Iesum agnos-
cit: qui apparet Apostolis, pacem illis
operat: & ostēdit, manibus ac lateribus
dare Spiritum sanctum, vt peccata
remittant ac retineant; rursumque
non credentis Thomæ apparet cum reli-
quis discipulis, corpus præbet palpan-
dum, beatos dicens: qui in ipso non viso
crediderunt, multa Christi signa non
sunt in hoc libro scripta.

1. V Na autem sabbati, Maria Magdale- Mar.
A ne venit manē, cū adhuc tenebræ 28. a. 1
essent, ad monumentum: & vidit lap- Mar.
dem sublatum à monumento. * Cucur- 16. a. 1
rit ergo, & venit ad Simonem Petrum, Luc.
& ad alium discipulum, quem amabat 24. a. 1

Iesus, & dicit illis: Tulerunt Dñm de
monumento, & nescimus vbi posuerunt
eum. * Exiit ergo Petrus, & ille alius
discipulus, & venerunt ad monumen- 3
tum. * Currebant autem duo simul, & il- 4
le alius discipulus præcurrit citius

Petro, & venit primus ad monumentum;
5 * Et cū se inclinasset, vidit posita lin-
tea minima, non tamen introiuit. * Venit
6 ergo Simon Petrus sequens eum, & in-
troiuit in monumentum, & vidit lintea- 7
mina posita, & sudarium, quod fuerat
super caput eius, non cum lintheamini-
bus positum, sed separatim inuolutum
8 in vnum locum. * Tunc ergo introiuit
& ille discipulus, qui venerat primus ad
9 monumentum: & vidit, & credidit: non-
dum enim sciebant Scripturam, quia
oportebat eum à mortuis resurgere.

10 * Abierunt ergo iterum discipuli ad se-
11 metipfos. * || Maria autem stabat ad mo- || Mar.
numentum foris, plorans. Dum ergo fle- 28. a. 1
ret, inclinauit se, & prospexit in monu- Mar.
12 mentum: & vidit duos angelos in al- 16. a. 5
bis, sedentes, vnum ad caput, & vnum ad
pedes, vbi positum fuerat corpus Iesu. 24. a. 4

13 * Dicunt ei illi: Mulier, quid ploras? 4
Dicit eis: Quia tulerunt Dñm meum;
14 & nescio vbi posuerunt eum. * Hęc cū
dixisset, conuersa est retrorsum, & vidit
Iesum stantem: & non sciebat quia Ie-
15 sus est. * Dicit ei Iesus: Mulier, quid plo-
ras? quem queris? Illa existimans quia
hortulanus esset, dicit ei: Dñe, si tu sus-
tulisti eum, * dicit mihi vbi posuisti
16 eum: & ego eum tollam. * Dicit ei Iesus:
Maria. Conuersa illa, dicit ei: Rabboni
17 (quod dicitur magister.) * Dicit ei Iesus:
Noli me tangere, nondum enim ascendī
ad Patrem meum: vade autem ad fra-
tres meos, & dic eis: Ascendo ad Pa-
18 trem meum, & Patrem vestrum; Deum
meum, & Deum vestrum. * Venit Maria
Magdalene annuncians discipulis: Quia
vidi Dñm, & hęc dixit mihi. * || Cū

¶ *Marc* ego sero esset die illo, vna sabbatorum, 16. c. & fores essent clausæ, vbi erant discipuli congregati propter metum Iudæorum. Venit Iesus, & stetit in medio, & 24. f. dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & latus. Gaudii 35. sunt ergo discipuli, viso Dño. Dixit etiam 1. Cor. go eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Hæc cum dixisset, insufflauit: & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum: || quorum remisistis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. Thomas 24. autem vnus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis quando venit Iesus. Dixerunt ergo ei alij discipuli: Vidimus Dñm. Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum, & mittam digitum meum in locum clauorum, & mittam manum meam in latus eius, non credam. Et post 26. dies octo, iterum erant discipuli eius intus: & Thomas cum eis. Venit Iesus: Iannis clausis, & stetit in medio: & dixit: Pax vobis. Deinde dicit Thomæ: infer 27. digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas, & dixit ei: 28. Dominus meus, & Deus meus. Dixit ei Iesus: Quia vidisti me Thomas, credidisti: beati qui non viderunt: & crediderunt: || Multa quidem & alia signa fecit Iesus, in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc autem scripta sunt, 31. vt credatis, quia Iesus est Christus Filius Dei: & vt credentes, vitam habeatis in nomine eius.

C A P. X X I.

Piscantibus discipulis comprehendere facit Iesus copiosam piscum multitudinem: quo signo Petrus per Ioannem Dominum agnoscens, mittit se in mare: & facto prandio, de amore in Christum ter interrogatus, accipit ascendas ipsius oues: & de futura passione sua admonetur, frustrâ de Ioannis morte curiose scrutatus: non omnia Christi facta scripta sunt.

Postea manifestauit se iterum Iesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestauit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dicitur Didymus, & Nathanael, qui erat à Cana Galilææ, & filij Zebedæi, & alij ex discipulis eius duo. Dixit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Venimus & nos tecum. Et exierunt, & ascenderunt in nauim: & illa nocte nihil prændiderunt. manè autem, facto stetit Iesus in litore: non tamen cognouerunt discipuli quia Iesus est. Dixit ergo eis Iesus: Pueri nunquid pulmentarium habetis? Responderunt ei: Non

6. Dixit eis: Mittite in dexteram nauigij rete: & inuenietis. Miserunt ergo: & iam non valebant illud trahere propter multitudinem piscium. Dixit ergo discipulus ille, quem diligebat Iesus Petro: Dominus est, Simon Petrus cum audisset quia Dominus est, tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. Alij autem discipuli nauigio venerunt, (non enim longe erant à terra, sed quasi cubitis ducentis) trahentes rete piscium. Vt ergo descendissent in terram, viderunt prunas positas, & piscem superpositum, & panem. Dixit eis Iesus: Afferte de piscibus, quos prændidistis nunc. Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terram: plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. Dixit ei Iesus: Venite, prandete. Et nemo audebat discumbentium interrogare eum: Tu quis es? scientes, quia Dñs est. Et venit Iesus, & accipit panem, & dat eis, & piscem similiter. Hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis suis, cum resurrexisset à mortuis. Cum ergo prændissent, dicit Simon Petro Iesus: Simon Ioannis diligis me plus his? Dicit ei: Etiam Dñe, tu scis quia amo te: Dicit ei: Pasce agnos meos. Dixit ei iterum: Simon Ioannis, diligis me? At illi: etiam Dñe, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dixit ei tertio: Simon Ioannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? & dixit ei: Dñe tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oues meas. Amen, amen dico tibi: cum es iunior, cingebas te, & ambulabas: vbi volebas, cum autem senueris, extendes manus tuas, & alius te cinget, & cetero quò tu non vis. Hoc autem dixit Dñs significans quia morte clarificaturus esset Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me. Conuersus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Iesus, sequentem, qui & recubuit in cœna super pectus eius, & dixit: Domine quis est qui tradet te? Hunc ergo cum videret Petrus, dixit Iesu: Domine, hic autem quid? Dicit ei Iesus: Sic eum volo manere donec veniam quid ad te? tu me sequere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Iesus: Non moritur: sed: Sic eum volo manere donec veniam, quid ad te? Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scripsit hæc: & scimus, quia verum est testimonium eius. Sunt autem & alia multa, quæ fecit Iesus: quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eas, qui scribendi sunt, libros.

ACTVS
APOSTOLORVM.
CAPVT PRIMVM.

Iesum promittens. . Apostolis Spiritum sanctum, dicit non esse iporum scire secretum rerum futurarum tempora: & post ipsum in celum ascensum dicitur ab Angeli similiter venturus: nomina Apostolorum: oratio Ierri de uno in locum Iuda proditoris sufficiens: ubi promissis precibus eligitur sorte Marcellus.

PRIMVM quidem sermonem feci de omnibus, o Theophile, A quæ cepit Iesus facere, & docere, vique in diebus præcipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est: quibus & præbuit seipsum viuū post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei. * Et conuescens, || præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, || quam audistis (inquit) per os meum: * quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies. * Igitur qui conuenerant, interrogabant eum, dicentes: Dñesi in tempore hoc restitues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, B quæ Pater posuit in sua potestate: || sed accipietis virtutem superuenientis Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes d. 26. in Ierusalē, & in omni Iudæa, & Samaria, & vsque ad vltimum terræ. * Et cum Inf. 2. a. 2. hæc dixisset, videntibus illis, eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. * Cumque inuenerunt in celū eundem illum, ecce duo viri asisterunt iuxta illos in vestibus albis, * qui & dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in celū? hic Iesus, qui assumptus est a vobis in celū, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in celum. * Tunc reuerſi sunt Ierosolymā, à monte, qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierusalem, sabbati habens iter. * Et cum introissent in cenaculū, ascenderunt, ubi manebant Petrus, & Ioannes, Iacobus & Andreas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Iacobus Alphaei, & Simon Zelotes & Iudas Iacobis: * hi omnes erant perseverantes vnanimiter in oratione cum mulieribus: & Maria Matre Iesu, & fratribus eius. * In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul, ferè centū viginti.) * Viri fratres, oportet impleri Scripturā, || quam prædixit Spiritus sanctus per os Dauid de Iuda: || qui fuit dux eorum, qui comprehenderunt Iesum: qui con-

numeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij huius. * || Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera eius. * Et notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Hæceldama, hoc est, ager sanguinis. * Scriptū est enim in libro Psalmi: mori. || Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: || & episcopatum eius accipiat alter. * Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit & exiit inter nos Dñs Iesus, * incipiens à baptisate Ioannis vsque in diem qua assumptus est à nobis, testē resurrectionis eius nobiscū fieri vnum ex istis. * Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsābas, qui cognominatus est Iustus, & Matthiam. Et orantes dixerunt: Tu Dñe qui corda nostri omnium ostende, quem elegeris ex his duobus vnum, * accipere locum ministerij huius, & apostolatus, de quo præuaricatus est Iudas ut abiret in locum suum. * Et dederunt sortes eis, & cecidit fors super Matthiam, & annumeratus est cum vndecim Apostolis.

CAPVT II.

Effuso super discipulos Spiritu sancto die Pentecostes, admiratur Iudæi, quod omnium loquantur linguis: dicentes autem multo plenos esse confusæ Ierri cirata inter alia sua concionis, propheta Isai: compunctis Iudæi audito Petri consilio, conuerſi sunt ad Christum tria circiter milia: simulque perseverant in doctrina Apostolorum, fractione panis & orationibus, habentes omnia communia.

ET cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: * & factus est repente de celo sonus, tanquam aduenientis spiritus vehementis & repleuit totam domum ubi erant sedentes. * Et apparuerunt illis dispartitæ linguæ tanquam ignis: seditque supra singulos eorum: * & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. * Erant autem in Ierusalem habitantes Iudæi, viri religiosi ex omni natione quæ sub celo est. * Facta autem hac voce conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat vnusquisque lingua sua illos loquentes. * Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nōne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt, & quomodo nos audiuimus vnusquisque linguam nostrā, in qua nati sumus? * Parthi, & Medi, & Ælamitæ, & qui habitant Mesopotamiā Iudæā, & Cappadociam, Pontum & Asiam, * Phrygiā & Pamphylia, Ægyptum, & partes Lybiæ, quæ est

est circa Cyrenen, & aduenz Romani.

* Iudzi quoque & Profelyti, Cretes, & Arabes: audiuius eos loquētes nostris linguis, magnalia Dei. * Struēbant autem omnes & mirabātur ad inuicem dicentes: Quidnā vult hoc esse? * Alij autem irridentes dicebant: Quia multo pleni sunt isti. * Stans autē Petrus cum vdecim, leuaui vocem suam, & locutus est eis. Viri Iudzi, & qui habitatis Ierusalem vniuersi, hoc vobis notum sit, & auribus percipite verba mea. * Non enim sicut vos aſtimatis, hi ebrij sunt, cū sit hora diei tertia: * sed hoc est,

|| *Iſa.* quod dictum est per prophetā Ioēl. || *Et* 44. *erit in nouissimis diebus* (dicit Dñs) *effundam de spiritu meo super omnem carnem,* & prophetabunt filij vestri, & filiz vestrz: & iuuenes vestri visiones videbunt, & seniores vestri somnia somnabunt. * Et quidē super seruos meos, & super ancillas meas, in diebus illis effundam de spiritu meo, & prophetabunt: * & dabo prodigia in cælo sursum, & signa in terra deorsum, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi: * Sol conuerteretur in tenebras, & luna in sanguinem, antequā veniat dies Dñi magnus & ma-

|| *Ecl.* nifestus. || *Et erit: omnis quicumque in-* 2. *uocauerit nomen Dñi, saluus erit.* * Viri Rom. Iſraēlitz, audite verba hæc: Iesū Nazarenū, virum approbatum à Deo in vobis, virtutibus, & prodigijs, & signis, quæ fecit Deus per illū in medio vestri, sicut & vos scitis: * hunc definio consilio & præscientia Dei traditū, per manus iniquorum affigentes interemistis: * quem Deus suscitauit solutis doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. * David enim dicit in eum: 25

|| *Pſal.* || Prouidebā Dñm in cōspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi ne commouear: * Propter hoc latitatum est cor meū, & exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe: * Quoniam non derelinques animā meā in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionē. * Notas mihi fecisti vias vitæ, & replebis me iucunditate cū facie tua. * Viri fratres, liceat audenter dicere ad

|| *Reg.* 2. *b.* 10. vos de patriarcha David, || quoniam defunctus est, & sepultus: & sepulchrū eius est apud nos vsque in hodiernum diem, * propheta igitur cū esset, & sciret

|| *Pſal.* quia iureiurando || iurasset illi Deus de fructu lūbi eius sedere super sedē eius. 31. *providens locutus est de resurrectione*

|| *Pſal.* 15. *a.* 10. *Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro eius vidit corruptionē.* * Hunc Iesū resuscitauit Deus, cuius omnes nos testes sumus. * Dextera igitur Dei exaltatus, & promissione Spiritus sancti accepta à Patre, effudit hunc, quem vos videtis, & auditis. * Non enim David ascendit in cælum: dixit autē ipse:

|| Dixit Dñs Dño meo, sede à dextris || *Pſal.* 110. *meis, donec ponam inimicos tuos sca-* 35 *bellum pedū tuorum.* * Certissimē sciatis. 1. *ergo omnis domus Iſraēl, quia & Dñm eum, & Christū fecit Deus, hunc Iesum,* 37 *quem vos crucifixistis.* * His autem auditis, cōpuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrū, & ad reliquos Apostolos: Quid faciemus, viri fratres? * Petrus verō ad illos: Pœnitentiā (inquit) agite, & baptizetur vnusquisque vestrum in nomine Iesū Christi, in remissionē peccatorum vestrorum: & accipietis donum Spiritus sancti. * Vobis enim est repromissio, & filiis vestris, & omnibus qui longē sunt, quoscumque aduocauerit Dñs Deus noster. * Aliis etiam verbis plurimis testificatus est, & exhortabatur eos, dicens: Saluamini à generatione ista praua. 41. * Qui ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt: & appostz sunt in die illa animæ circiter tria millia. * Erant autē perseverantes in doctrina Apostolorum, & cōmunicatione fractionis panis, & orationibus. * Fiebat autem omnium animæ timor: multa quoque prodigia & signa per Apostolos in Ierusalē fiebant, & metus erat magnus in vniuersis. * Omnes etiā qui credebant, erant pariter & habebant omnia communia. * Possessiones & substantias vendebant, & diuidebant illa omnibus, prout cuique opus erat. * Quotidie quoque perdurantes vnanimiter in tēplo, & frangētes circa domos panem, sumebant cibum cū exultatione, & simplicitate cordis, collaudantes Deum, & habētes gratiā ad omnem plebem: Dominus autem augebat qui salui fierent quotidie in idiplum.

C A P. III.

Petrus cum Iohanne claudum à matris utero sanar, ac docet ipsos id fecisse per fidem nominis Christi; quem ostendit esse Mesiam promissum per Moysen & prophetas ipsique Abraham.

Petrus autem & Iohannes ascendebant in templum, ad horam orationis nominam. * Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, hauiabatur: quem ponebat quotidie ad portā templi, quæ dicitur Speciosa, vt peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. * Is cū vidisset Petrum & Iohannem incipientes introire in templum, rogabat vt eleemosynam acciperet. * Intuens autem in eum Petrus cum Iohanne, dixit: Respice in nos. * At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. * Petrus autem dixit: argentum & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Iesū Christi Nazareni surge, & ambula. * Et apprehensa manu eius dextera, alleuauit eum & protinus consolidarz sunt bases eius & plantæ. * Et exiliens stetit, & ambulabat:

bat, & intravit cum illis in templū ambulans, & exiliens, & laudans Deum. Et vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum: Cognoscebāt autem illū, quod ipse erat, qui ad elemosinam sedebat ad speciosam portam templi: & impleri sunt stupore & extasi, in eo quod cōtigerat illi. Cū teneret autē Petrum, & Ioannem, cucurrit omnis populus ad eos, ad porticum quę appellatur Salomonis, supētes. Videns autem Petrus, respondit ad populum: Viri Israhēlitz, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus patrum nostrorum, glorificavit filium suum Iesum quē vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, iudicante illo dimitti. Vos autē sanctū & iustū negastis, & petistis virū homicidā donari vobis: auctorem verō vitę interfecistis, quem Iesus suscitavit a mortuis, cuius nos testes sumus. Et in fide nominis eius hunc, quē vos vidistis, & nostis confirmari novem eius: & Fides, quę per eum est, dedit integram sanitatem istam in cōspectu omnī vestrū. Et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis sicut & principes vestri: Deus autē quę prænuntiavit per os omnī prophetarū, parī Christum suis, sic implevit. Pœnitentiam igitur, & convertimini: ut deleātur peccata vestra: ut cū venerit tempora refectio gerij ad cōspectu Dñi, & miserit eis, qui prędicatus est vobis, Iesum Christum, quē oportet quidē cælū suscipere usque in tēpora restitutionis omnī, quę locutus est Deus per os sanctorū suorū in sęculo prophetarum. Moyses quidē dixit: Quoniam Prophetę suscitabit vobis Dñs Deus vester fratribus vestris, tanquā me, ipsū audietis iuxta omnia quęcumque locutus fuerit vobis. Erat autē omnis anima quę nō audierit Prophetā illū, exterminabitur de plebe. Et omnes prophetę a Samuel, & deinceps, qui locuti sunt, annuntiaverunt dies istos. Vos estis filij Prophetarū, & testamenti, quod disposuit Deus ad patres nostros dicēs ad Abraham: Et in semine tuo benedicetur omnes familię terrę. Vobis primū Deus suscitans Filiū suū, misit eum benedictentem vobis: ut convertat se unusquisque a nequitia sua.

CAPVT IV.

Apostoli post reclusionem in custodia examinari de claudi curacione, ostendunt in solo Christo lapide angulari esse salutem, nec principibus contra Dei iussu obtemperare cessando a doctrina nominis Christi: dimissi verō, & orantes, accipiunt signa dari Spiritui sancti: nullus ipsorum quidquam proprium

habebat, sed suis diuidentis faciebat pretium esse commune, sicut fecit Barnabas diuendit agro suo.

Loquentibus autem illis ad populū, superuenerunt sacerdotes, & magistratus templi, & Sadducęi dolentes quod docerent populum, & annuntiaret in Iesu resurrectionem ex mortuis: & iniecerunt in eos manus, & locuerunt eos in custodia in crastinum: erat enim iam vespere. Multi autem eorū qui audierant verbum crediderunt: & factus est numerus virorum quinque millia. Factum est autem in crastinum, ut congregarentur principes eorū, & Seniores, & Scribę in Ierusalem, & Annas princeps sacerdotum, & Caiphas, & Ioannes, & Alexander, & quotquot erant de genere sacerdotali. Et statuentes eos in medio interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto Petrus dixit ad eos: Principes populi, & seniores audite: Si nos hodie diudicamur in beneficio hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israhēl: quia in nomine Dñi nostri Iesu Christi Nazareni quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc iste sanat corā vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis ædificanti: sed factus est in caput anguli: & non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus in quo oporteat nos salvos fieri. Videntes autem Petri constantiam, & Ioannis, comperto quod homines essent sine litteris, & idiotę, admirabantur, & cognoscebāt eos quoniam cum Iesu fuerant: hominem quoque videntes stantem cum eis qui curatus fuerat, nihil poterant contradicere. Iusserunt autē eos foras extra conciliū secedere: & conferebant ad iniucē, dicentes: Quid faciemus hominibus istis? quoniam quidem notum signum factum est per eos, omnibus habitantibus Ierusalem: manifestum est, & non possumus negare. Sed ne ampliū diuulgetur in populū, comminemur eis, ne ultra loquantur in nomine hoc vili hominum. Et vocātes eos, denuntiaverunt ne omnino loquerentur, neque docerēt in nomine Iesu. Petrus verō, & Ioannes respondentes, dixerunt ad eos: Si iustum est in cōspectu Dei, vos potiū audire quā Deum iudicetis: non enim possumus quę vobis dimisimus non loqui. At illi comminantes dimiserunt eos: non inuenientes quomodo punirent eos, propter populum, quia omnes clarificabāt id quod factum fuerat in eo quod acciderat. Annorum enim erat amplius quadraginta homo, in quo factum fue-

rat signum istud sanitatis. * Dimissi au-
tem venerunt ad suos: & annuntiaue-
runt eis, quanta ad eos principes sacer-
dotum & seniores dixerunt. * Qui cum
audissent, vnanimiter leuauerunt vo-
cem ad Deum, & dixerunt: Dñe, tu es qui
fecisti cælum, & terram, mare, & omnia
quæ in eis sunt: * qui Spiritu sancto per
os patris nostri David, pueri tui, dixisti.

¶ Psal. 11. ¶ Quare fremuerunt Gentes, & populi
meditati sunt inania? * Astiterunt reges

terræ, & principes conuenerunt in vnum
aduersus Dñm, & aduersus Christum
eius? * conuenerunt enim verè in ciui-
tate ista aduersus sanctum puerum tuum
Iesum, quem vnxisisti, Herodes, & Pon-
tius Pilatus, cum Gentibus, & populis
Israël, * facere quæ manus tua, & con-
siliū tuum decreuerunt fieri. * Et nunc
Dñe respice in minas eorum, & da ser-
uis tuis cum omni fiducia loqui verbū
tuum: * in eo quod manum tuam ex-
tendas ad sanitates, & signa & prodigia
fieri per nomen sancti filij tui Iesu. * Et
cum orassent, motus est locus, in quo
erant congregati: & repleti sunt omnes
Spiritu sancto, & loquebantur verbum
Dñi cum fiducia. * Multitudinis autem
credentium erat cor vnum, & anima vna:
nec quisquæ eorum, quæ possidebat, ali-
quid suum esse dicebat, sed erat illis
omnia cōmunia. * Et virtute magna red-
debat Apostoli testimoniū resurrectio-
nis Iesu Christi Dñi nostri: & gratia ma-
gna erat in omnibus illis. * Neque enim
quisquam egens erat inter illos. Quot-
quot enim possessores agrorum aut do-
morū erant, vendentes afferebant pretia
eorum, quæ vendebant, * & ponebant
ante pedes Apostolorum. Diuidebatur
autem singulis prout cuique opus erat.
* Ioseph autem qui cognominatus est
Barnabas ab Apostolis (quod est Inter-
pretatum Filius consolationis) Leui-
tes, Cyprius genere, * cum haberet
agrum vendidit eum & attulit pretium
& posuit ante pedes Apostolorum.

C A P. V.

Ananias & vxor sua Saphira agro di-
uendito precij partem sibi seruant, quod
tamen interrogante Petro factū esse ne-
gant, quā ob causam ad verbum Petri
vxor post maritum subita morte percu-
ritur: mulca per Apostolos, & maxime
per Petrum sunt signa: ipsiq; in custodia
reclusi ab Angelo educuntur. & rursum
apprehensi non consentiunt, vt à pradi-
catione nominis Christi cessent: Gama-
lielis autem consilio cæsi dimittuntur,
gaudentes quod pro Christi nomine cæsi
meruissent, quem continuè annuntiant.

Vtr autem quidam nomine Ananias,
cum Saphira vxore sua, vendidit A-
grem, & fraudauit de pretio agri cō-
scia vxore sua; & affegens partem quan-

dam ad pedes Apostolorū profuit. * Di-
xit autem Petrus: Ananias, cur tentauit
satanas cor tuū, mentiri de Spiritu san-
cto, & fraudare de pretio agri? * Nōne
manens tibi manebat, & venundatum in
tua erat potestate? Quare posuisti in
corde tuo hanc rem? Non es mentitus
hominibus, sed Deo. * Audiens autem
Ananias hæc verba, cecidit & expirauit.
Et factus est timor magnus super omnes
qui audierunt. * Surgentes autē iuuenes
amouerūt eum, & efferentes sepelierūt.
* Factum est autem quasi horarum triū
spatiū, & vxor ipsius nesciens quod fa-
ctum fuerat, introiuit. * Dixit autem ei
Petrus: Dic mihi mulier, si tanti agrum
vendidisti? At illa dixit: Etiam tanti. * Pe-
trus autem ad eam: Quid vtiq; conue-
nit vobis tentare Spiritū Dñi? Ecce pe-
des eorum, qui sepelierunt virum tuū,
ad ostiū, & efferent te. * Confestim ceci-
dit ante pedes eius, & expirauit. Intran-
tes autem iuuenes, inuenerunt illā mor-
tuam, & extulerūt, & sepelierunt ad vi-
rum suum. * Et factus est timor magnus
in vniuersa Ecclesia, & in omnes qui au-
dierūt hæc. * Per manus autem Aposto-
lorum fiebat signa & prodigia multa in
plebe. Et erat vnanimiter oēs in porti-
cu Salomonis. * Ceterorum autem ne-
mo audebat se coniungere illis: sed ma-
gnificabat eos populus. * Magis autem
augebatur credentium in Dño multitu-
do virorum, ac mulierum. * itavt in pla-
teas eicerent infirmos, & ponerent in
lectulis ac grabatis, vt veniente Petro,
saltem umbra illius obumbraret quem-
quam illorum, & liberarentur ab infir-
mitatibus suis. * Concurrere autem &
multitudo vicinarum ciuitatum Ierusa-
lem, afferentes ægros, & vexatos à spiri-
tibus immundis: qui curabatur omnes:
* Exurgens autem princeps sacerdotum,
& omnes qui cū illo erant (quæ est hæ-
resis Sadducæorum) repleti sunt zelo:
& iniecerunt manus in Apostolos, &
posuerunt eos in custodia publica. * An-
gelus autem Dñi per noctem aperiens
ianuas carceris, & educens eos, dixit:
* Ite, & stantes loquimini in templo
plebi omnia verba vitæ huius: * Qui cū
audissent, intrauerunt diluculo in tem-
plum, & docebant. Adueniens autem
princeps sacerdotum, & qui cū eo erāt,
conuocauerunt conciliū, & omnes
seniores filiorum Israel: & miserunt ad
carcerem vt adducerentur. * Cū autem
venissent ministri, & aperto carce-
re non inuenissent illos, reuersi nuntia-
uerunt: dicentes: Carcerem quidem in-
uenimus clausum cū omni diligentia, &
custodes stantes ante ianuas: aperientes
autem neminem intus inuenimus. * Vt
autem audierunt hos sermones magi-
stratus templi, & principes sacerdotum,
ambæ

ambigebat de illis quidā fieret: "Ad-
ueniens autem quidam nuntiavit eis:
Quia ecce viri, quos posuistis in carce-
rem sunt in templo stantes, & docentes
populum. "Tunc abiit magistratus cum
ministis, & adduxit illos, sine victimis.
bant enim populum ne lapidaretur. "Et
cum adduxissent illos, statuerunt in cō-
cilio: Et interrogant eos principes sacer-
dotum, "dices: Præcipiendo præce-
pimus vobis ne doceretur in nomine
istio: & ecce replestis Ierusalem doctrina
vestra: & vultis inducere super nos
sanguinem hominis istius. "Respondens
autē Petrus, & Apostoli, dixerunt: Obe-
dire oportet Deo magis, quam homini-
bus. "Deus patrum nostrorum suscitavit
Iesū, quē vos interemistis, suspendentes
in ligno. "Hunc principē, & saluatorem
Deus exaltauit dextera sua ad dandam
pœnitentiā Israël, & remissionē pecca-
torū, & nos sumus testes horū verbo-
rum, & Spiritus sanctus quē dedit Deus
omnibus obediētibz sibi. "Hæc cum
audissent, dissecabantur, & cogitabant
interficere illos. "Surgens autē quidam
in cōcilio Pharisæus, nomine Gamaliel,
legis doctor honorabilis vniuersæ ple-
bi, iussit foras ad breue homines fieri.
Dixitq; ad illos: Viri Israëlitz, attendi-
te vobis super hominibus istis quid
acturi sitis. "Ante hos enim dies exiit
Theodas, dicens se esse aliquē, cui con-
sēsit numerus virorū circiter quadrin-
gentorum: qui occisus est: & omnes qui
credebant ei dissipati sunt, & redacti sūt
ad nihilū. "Post hunc exiit Iudas Ga-
lilæus in diebus professionis, & auertit
populū post se, & ipse perit: & omnes
quotquot consenserunt ei dispersi sunt.
"Et nunc itaque dico vobis, discedite ab
hominibus istis, & finire illos: quoniā si
est ex hominibus cōsiliū hoc, aut opus,
dissolvetur: si verō ex Deo est, non po-
teritis dissolvere illud, ne fortē & Deo
repugnare inueniamini: Consenserunt
autem illi. "Et conuocantes Apostolos,
causis denuntiauerūt ne omnino loque-
rentur in nomine Iesu & dimiserūt eos.
"Et illi quidē ibant gaudēs ad cōspectū
cōsiliij, quoniā digni habitū sunt pro
nomine Iesu contumeliā pati. "Omni
autē die non cessabant in templo & cir-
ca domos docentes, & euangelizantes
Christum Iesum. C A P. V I.

*Electio septem diaconorum, crescente
in dies credentium numero: Stephani
vehemens cum signis & prodigijs, in
quem plurimi insurgunt Iudæi, cumque
eum non possent convincere, falsis testi-
bus nuntius opprimere.*

IN diebus autē illis, crescente numero
discipulorū, factum est murmur Græ-
corū aduersus Hebræos eo quod despi-
ceretur in ministerio quotidiano vidue

eorum. "Conuocantes autem duodecim
multitudinē discipulorū, dixerunt: Non
est æquū nos derelinquere verbum Dei,
& ministrare mensis. "Considerate ergo
fratres, viros ex vobis boni testimonij
septē plenos Spiritu sancto, & sapientia,
quos cōstituamus super hoc opus. "Nos
verū orationi, & ministerio verbi instā-
tes erimus. "Et placuit sermo corā om-
ni multitudo. Et elegerūt Stephanum
virum plenum fidē & Spiritu sancto, &
Philippum, & Prochorū, & Nicanorem
& Timonē, & Parmenā, & Nicolaū ad-
uenā Antiochenū. "Hos statuerunt ante
cōspectū Apostolorum: & orantes im-
posuerūt eis manus. "Et verbū Dñi cre-
scebat, & multiplicabatur numerus dis-
cipulorū in Ierusalē valde: multa etiam
turba sacerdotum obediēbat fidē. "Ste-
phanus autē plenus gratia & fortitudi-
ne, faciebat prodigia, & signa magna in
populo. "Surrexerunt autem quidam de
synagoga, quæ appellatur Libertinorū,
& Cyrenensium, & Alexandrinorum, &
eorum qui erant à Cilicia, & Asia, dis-
putantes cum Stephano: & non pote-
rant resistere sapientiæ, & Spiritui, quī
loquebatur. "Tunc summisserunt viros,
qui dicerent se audiuissē eum dicentem
verba blasphemiz in Moysen, & in
Deum. "Commouerunt itaque plebem,
& seniores, & scribas: & concurrentes
rapuerunt eum, & adduxerunt in conci-
lium. "Statuerunt falsos testes, qui di-
cerent: Homo iste non cessat loqui ver-
ba aduersus locum sanctum, & legem,
audiuimus enim eum dicentem. Quoniā
Iesus Nazarenus hic, destruet locum
istum, & mutabit traditiones, quas tra-
didit nobis Moyses. "Et intuentes eum
omnes, qui sedebāt in cōcilio, viderunt
faciem eius tanquam faciem Angeli.

C A P. VII.

*Stephanus, dara respondendi facultate,
multa refert de pacto Dei cum Abra-
ham eiusque minoribus, de Moysē &
egressione filiorum Israel ex Ægypto,
de tabernaculo testimonij & templo per
Salomonem adificaro, Iudæos reprehen-
dens, quod ipsi & patres eorum Spiritui
sancto semper resisterint cum autem
diceret se Iesum à dextris Dei videre,
lapidatur, restibus vestimenta ad pedes
Sauli de ponentibus, orāque pro lapi-
dantibus.*

Dixit autem princeps sacerdotum: Si
hæc ita se habent? Qui ait viri
fratres, & patres, audite: Deus gloriæ
apparuit patri nostro Abraham cū esset
in Mesopotamia, prius quā morare-
tur in Charan, & dixit ad illum: "Exi
de terra tua, & de cognatione tua, &
veni in terram, quam monstrauero tibi.
"Tunc exiit de terra Chaldæorum, &
habitaui in Charā. Et inde, postquam
mortuus

mortuus est pater eius, transtulit illum in terram istam, in qua nunc vos habitatis. "Et non dedit illi hereditatem in eas, nec passum pedis: sed reprimis dare illi eam in possessionem, & semini eius post ipsum, cum non haberet filium.

|| Gen. * Locutus est autem ei Deus: || Quia erit

15. c. semen eius accola in terra aliena, &

13. servituti eos subiicient, & male tractabunt eos annis quadringentis: " & gentem cui servierint indicabo ego, dixit Dñs, & post hæc exibunt, & servient

|| Gen. mihi in loco isto. " || Et dedit illi testa-

17. b. mentum circumcisionis: || & sic genuit

10. Isaac, & circumcidit eum die octavo: &

|| Gen. || Isaac, Jacob, & || Jacob duodecim Pa-

21. a. triarchas. " Et Patriarchæ æmulantes,

24. || Ioseph vendiderunt in Ægyptum, & B

|| Gen. erat Deus cum eo: " & eripuit eum ex

25. d. omnibus tribulationibus eius: & || dedit

24. ei gratiam, & sapientiam in conspectu

|| Gen. Pharaonis regis Ægypti, & constituit

20. f. eum præpositum super Ægyptum, & su-

32. 35. per omnem domum suam. " Venit autē

11. d. 22. fames in vniuersam Ægyptum & Cha-

|| Gen. naan, & tribulatio magna: & non inue-

4. e. 37. niant cibos patres nostri. " || Cum au-

|| Gen. disse autem Iacob esse fumentum in

2. 2. 37. Ægypto: misit patres nostros primum:

|| Gen. " || & in secundo cognitus est Ioseph à

37. f. fratribus suis, & manifestatum est Pha-

28. raoni genus eius. " Mittens autē Ioseph

|| Gen. cognationē suam in animalibus septua-

36. a. 5. ginta quinque. " || Et descendit Iacob in

|| Gen. Ægyptum, & || defunctus est ipse, & pa-

49. d. tres nostri. " Et transfati sunt in Sichem,

32. & positi sunt in sepulchro, || quod emit

|| Gen. Abraham pretio argenti à filiis Hemor

49. d. filii Sichem. " Cum autem appropinqua-

32. ret tempus promissionis, quam confes-

10. f. 24. sus erat Deus Abraham, crevit populus,

2. 3. 1. & multiplicatus est in Ægypto, " quo-

|| Gen. adusque surrexit alius rex in Ægypto,

23. c. 6. qui non sciebat Ioseph. " Hic circum-

|| Exo. ueniens genus nostrum, afflixit patres

1. a. 7. nostros, vt exponeret infantes suos ne

|| Exo. viuificarentur. " || Eodem tempore na-

2. a. 2. tus est Moyses, & fuit gratus Deo, qui

|| Hebr. nutritus est tribus mensibus in domo

11. c. patris sui. " Exposito autem illo, sustulit

23. eum filia Pharaonis, & nutriuit eum si-

bi in filio. " Et eruditus est Moyses om-

ni sapientia Ægyptiorum & erat po-

tenus in verbis, & in operibus suis. " Cum

23. autem impleteretur ei quadraginta an-

norum tempus, ascendit in cor eius vt

visitaret fratres suos filios Israël. " || Et

24. cum vidisset quendam iniuriam patien-

tem, vindicauit illum: & fecit ultionem

ei qui iniuriā sustinebat, percussio Ægyp-

ti. " Existimabant autem intelligere

25. fratres, quoniam Deus per manū ipsius

|| Exo. daret salutem illis: ait illi non intel-

2. b. 13. xerunt. " || Sequenti verò die apparuit

illis litigantibus: & reconciliabat eos

in pace, dicens: Viri, fratres estis, vt quid

17. noceris alterutrum? " Qui autem iniu-

riam faciebat proximo, repulit eum,

18. dicens: Quis te constituit principem &

iudicem super nos? " numquid interfice-

re me tu vis, quemadmodū interfeci-

19. sti heri Ægyptum? " Fugit autem Moy-

ses in verbo isto: & factus est aliena in

terra Madian vbi genuerit filios duos.

30. " Et expletis annis quadraginta, || appa-

|| Exo. ruit illi in deserto montis Sina Ange-

3. a. 2. lus in igne flammæ rubi. " Moyses autem

videns, admiratus est visū, & accedente

illo vt consideraret, facta est ad eū vox

32. Dñi, dicens: " Ego sum Deus patrū tuo-

rum, Deus Abraham, Deus Isaac, &

Deus Iacob. Tremefactus autem Moy-

33. ses, non audebat considerare. " Dixit

autem illi Dñs: Solue calceamentum

pedum tuorum: locus enim in quo stas,

34. terra sancta est. " Videns vidi afflictio-

nem populi mei, qui est in Ægypto, &

gemitum eorum audiui, & descendit li-

berare eos. Et nunc veni, & mittam te in

35. Ægyptum. " Hunc Moysen, quem nega-

uerunt, dicentes: Quis te constituit prin-

cipem, & iudicem? hunc Deus princeps,

& redemptorem misit, cum manu An-

geli, qui apparuit illi in rubo. " || Hic

|| Exo. eduxit illos, faciens prodigia, & signa in

7. 8. 9. terra Ægypti, & in rubro mari, & in de-

10. 11. sertio annis quadraginta. " Hic est Moy-

|| Exo. ses, qui dixit filiis Israël: || Prophetam

19. a. 8. suscitabit vobis Deus de fratribus ves-

18. tris, tanquam me, ipsum audietis: || De-

15. c. 1. " Hic est, qui fuit in Ecclesia in solitu-

dine cum Angelo, qui loquebatur ei in

monte Sina, & cum patribus nostris,

|| Exo. qui accepit verba vitæ dare nobis. " Cui

19. a. 3. noluerunt obedire patres nostri, sed re-

pulerunt, & aucti sunt cordibus suis in

|| Exo. Ægyptum, & dicentes ad Aaron: || Fac

32. a. 1. nobis deos, qui præcedant nos, Moyses

enim hic, qui eduxit nos de terra Ægyp-

ti, nescimus quid factum sit ei. " Et vi-

tulum fecerunt in diebus illis, & obtu-

41. lerunt hostiam simulachro, & lataban-

tur in operibus manu suarū. " Conuer-

42. tit autem Deus, & tradidit eos seruire

militiæ cæli, sicut scriptum est in libro

Prophetarum: || Numquid victimas &

hostias obtulisti mihi annis quadra-

43. ginta in deserto domus Israël? " Et su-

scipistis tabernaculum Moloch, & sidus

Dei vestri Rempham, figuras quas feci-

stis adorare eas. Et transferā vos trans

44. Babylonem. " Tabernaculum testimonij

fuit cum patribus nostris in deserto, si-

|| Exo. cut disposuit illis Deus, || loquens ad

25. c. Moysen, vt faceret illud secundum for-

45. mā quā viderat: " Quod & induxerunt, || Hel-

susipientes patres nostri cum Iesu in 8. c.

possessionem Gentium, quas expulit Ios-

Deus à facie patrum nostrorum, vsque in c. 14

diebus

diebus David: "[qui inuenit gratiam ante Deum, & petit ut inueniret tabernaculum Deo Jacob." Salomon autem edificauit illi domum. "[Sed non ex-
cellus in manufactis habitas, sicut Propheta dicit: "[Cælum mihi sedes est: terra autem scabellum pedum meorum. Quam domum edificabitis mihi, dicit Ihs? aut
Far. quis locus requietionis meæ est? Nonne manus mea fecit hæc omnia? Dura ceruice, & incircumcisis cordibus, & auribus, vos semper Spiritui sancto resistitis sicut patres vestri, ita & vds. Quem prophetarum non sunt persecuti patres vestri? Et occiderunt eos, qui prænuntiabant de aduentu Iusticiæ, cuius vos nunc proditores, & homicidæ fuistis: qui accepistis legem in dispositione Angelorum & non custodistis. Audientes autem hæc discabantur cordibus suis, & strident dēbitis in eū. Cum autem esset plenus Spiritu sancto, intrēdens in cælum, vidit gloriā Dei, & Iesū stantē à dextris Dei. Et ait: Ecce video cælos apertos, & Filium hominis stantē à dextris Dei. Exclamantes autē voce magna continuerunt aures suas, & impetū fecerunt vniuersi in eum. Et eiciētes eum extra ciuitatē lapidabant: & testes deposuerunt vestimenta sua, secus pedes adolecēsis, qui vocabatur Saulus. Et lapidabant Stephanū inuocantem, & dicentē: Dñe Iesu suscipe spiritū meum. Postis autē genibus, clamauit voce magna dicēs. Dñe, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit in Dño. Saulus autē erat consentiens neci eius.

CAP. VIII.

In persecucione disperguntur omnes præter Apostolos, Saulo decessante Ecclesiā: Philippus plurimos in Samaria conuertit, & in his Simonem magum baptizat: missi ab Apostolis Petrus & Ioannes, oratione ac manu impositione impetrant credentibus Samaritanis Spiritum sanctum: Simon autem volens Spiritus sancti donationem pecunia emere, dū à Petro corripitur: Philippus ab Angelo mittitur ad Eunuchum: quem ubi credentem baptizasset, à Spiritu raptus deferretur in Æthiopum.

Facta est autem in illa die persecutio magna in Ecclesiā, quæ erat Ierosolymis, & omnes dispersi sunt per regiones Iudææ & Samariæ, præter Apostolos. Curauerunt autem Stephanum viri timorati, & fecerūt plantū magnum super eum. Saulus autem decessabat Ecclesiā, per domos intrans, & trahens viros ac mulieres tradebat in custodiā. Igitur qui dispersi erant, pertransibāt, euangelizantes verbum Dei. Philippus autem descendens in ciuitatem Samariæ, prædicabat illis Christum. In-
tedebant autem turbæ his quæ à Phi-

lippo dicebantur, vniuersim audientes, & videntes signa quæ faciebat. Multi enim eorum, qui habebant spiritus immundos, clamantes voce magna exiabant. Multi autem paralytici & claudicuriati sunt. Factum est ergo gaudium magnū in illa ciuitate. Vir autem quidam nomine Simon, qui antē fuerat in ciuitate magus, seducens gentem Samariæ, dicens se esse aliquem magnū: cui auscultabant omnes à minimo vsque ad maximum, dīcentes: Hic est virtus Dei, quæ vocatur magna. Attendebant autem eum propter quod multo tempore magis suis dementasset eos. Cum verò credidissent Philippo euangelizanti de regno Dei, in nomine Iesu Christi baptizantur viri, ac mulieres. Tunc Simon & ipse credidit: & cum baptizatus esset, adhærebat Philippo. Videns etiam signa & virtutes maximas fieri, stupens admirabatur. Cum autem audissent Apostoli, qui erant Ierosolymis, quod receperat Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum & Ioannem: Qui cum venissent, orauerunt pro ipsis vt acciperent Spiritum sanctum. Nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Dñi Iesu. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant spiritum sanctum. Cum vidisset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens: Date & mihi hanc potestatem, vt cuiuscumque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecū sit in perditionē: quoniam donum Dei existimali pecunia possideri: Non est tibi pars, neque fors in sermone isto: cor enim tuum non est re-
ctum coram Deo. Pœnitentiam itaque age ab hac nequitia tua, & roga Deum, si fortē remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis, & obligatione iniquitatis video te esse. Respondens autem Simon, dixit: Precamini vos pro me ad Dñm, vt nihil veniat super me horum quæ dixistis. Et illi quidem testificati & locuti verbum Dñi, redibant Ierosolymam, & multis regionibus Samaritanorum euangelizabant. Angelus autem Dñi locutus est ad Philippum, dicens: Surge, & vade contra meridianum, ad viam quæ descendit ab Ierusalem in Gazam: hæc est deserta. Et surgens abiit. Et ecce vir Æthiops, eunuchus, potens Candacis reginæ Æthiopum, qui erat super omnes gazas eius, venerat adorare in Ierusalem: & reuertebatur sedens super currum suum, legēnsque Isaiā prophetam. Dixit autē Spiritus Philippo: Accede, & adiunge te ad currum istum. Accurrens

currentem Philippum, audiuit eum le-
gentem Isaiam Prophetam, & dixit: Pu-
tāsne intelligis quæ legis? Qui ait: Et
quomodo possum si non aliquis osten-
derit mihi? Rogauitque Philippum ut
ascenderet, & sederet secum. Locum au-
tem Scripturæ, quam legebat, erat hic:
|| *Isai.* || Tanquā ouis ad occisionē ductus es,
52.6.7. & sicut agnus corā tondente se sine vo-
ce, sic non aperuit os suum. In humili-
tate iudiciū eius sublatum est. Genera-
tionē eius quis enarrabit, quoniam tol-
letur de terra vira eius? Respondens
autē eunuchus Philippo, dixit: Obsecro
te, de quo Propheta dicit hoc? de se, an
de alio aliquo? Aperiens autē Philip-
pus os suū, & incipiens à Scriptura ista,
euangelizauit illi Iesum. Et dum irent
per viam, venerunt ad quamdam aquā:
& ait Eunuchus: Ecce aqua, quid prohi-
bet me baptizari? Dixit autem Philip-
pus: Si credis ex toto corde, licet. Et re-
spondens ait: Credo, Filium Dei esse Ie-
sum Christū. Et iussit stare currum: &
descenderunt uterque, in aquā Philippus
& Eunuchus, & baptizauit eū. Cū au-
tē ascēdisent de aqua, Spiritus Dñi rap-
puit Philippum, & amplius non vidit eū
Eunuchus. Ibat autē per viā suā gaudēs.
Philippus autē inuentus est in Azoto,
& pertransiens euangelizabat ciuitati-
bus cunctis, donec veniret Cæsaream.

CAP. IX.

*Admiranda Sauli persecutoris con-
uersio, Domino ei apparente, & Anania
ad ipsum missa, quo baptizatus capte
Damasci acerrime rueri Iesum esse
Christum: discipuli verò ipsum demit-
tunt per murum propter Iudeorum in-
sidias: quem Barnabas Ierosolymis ducit
ad Apostolos, unde rursus propter in-
sidias dimittitur Tarsum: Petrus Lydda
sanat Aneam paralyticum, & in Iop-
pe Tabitham resuscitat.*

Gal. 1. Saulus autem adhuc spirans minarū, 1
6.13. & cædis in discipulos Dñi: accessit A
ad Principem sacerdotū, & petiit ab eo 2
epistolas in Damascum ad synagogas:
Ut si quos inuenisset huius viæ viros, ac
mulieres, victos perduceret in Ierusa-
lem. || *Inf.* || Et cū iter faceret, contigit ut
22.6.6. appropinquaret Damasco: & subito
1. *Cor.* circumfulsit eum lux de cælo. Et cadens
15.6.8 in terram audiuit vocem dicentem si-
2. *Cor.* bi: Saule, Saule, quid me persequeris?
22.4.3 Qui dixit: Quis es Dñe? Et ille: Ego sum
Iesus, quem tu persequeris, durum est
tibi contra stimulum calcitrare. Et
tremens, ac stupens dixit: Dñe, quid me
vis facere? Et Dñs ad eum: Surge, &
ingredere ciuitatem, & ibi dicetur tibi
quid te oporteat facere. Viri autem illi
qui comitabantur eum eo, stabant stu-
pefacti, audientes quidem vocem, ne-
minem autem videntes. Surrexit au-

tem Saulus de terra, apertisque oculis
nihil videbat. Ad manus autem illū tra-
hentes, introduxerunt Damascum. Et
erat ibi tribus diebus non videns, & nō
manducauit, neque bibit. Erat autē qui-
dam discipulus Damasci, nomine Ana-
nias: & dixit ad illum in visu Dñs. Ana-
nias. Ait ille: Ecce ego, Dñe. Et Dñs
ad eum: Surge, & vade in vicum, qui
vocatur rectus: & quære in domo Iu-
da Saulum nomine Tarsensem: ecce
12 enim orat. (Et vidit virū Ananiam no-
mine) introeuntem, & imponentem sibi
13 manus ut visum recipiat. Respondit
C autem Ananias: Dñe, audiui à multis de
viro hoc, quanta mala fecerit sanctis
14 Iuis in Ierusalem: & hic habet potesta-
tem à principibus sacerdotum alli-
gandi omnes, qui inuocant nomen Iesu.
15 Dixit autem ad eum Dñs: Vade, quo-
niā vas electionis est mihi iste, ut por-
tet nomen meum coram gentibus, & re-
16 gibus, & filiis Israël. Ego enim ostendā
illi, quanta oporteat eum pro nomine
17 meo pati. Et abiit Ananias, & introi-
uit in domum: & imponent ei manus,
dixit: Saule frater, Dominus misit me
Iesum, qui apparuit tibi in via qua ve-
niebas, ut videas, & implearis Spiritu
18 sancto. Et confestim ceciderunt ab
oculis eius tanquam squamæ, & visum
19 recepit: & surgens baptizatus est. Et
D cū accepisset cibum, confortatus est.
Fuit autem cum discipulis, qui erant
20 Damasci, per dies aliquot. Et conti-
nuò in synagogis predicabat Iesum,
21 quoniam hic est Filius Dei. Stupebant
autem omnes qui audiebant, & dice-
bant: Nōne hic est, qui expugnabat in
Ierusalem eos, qui inuocabant nomen
istud: & huc ad hoc venit, ut victos il-
los duceret ad principes sacerdotum?
22 Saulus autem multo magis conuale-
scebat, & confundebat Iudeos, qui ha-
bitabant Damasci, affirmans quoniam
23 hic est Christus. Cū autem imple-
rentur dies multi, consilium fecerunt in
24 unum Iudei ut eum interficerent. No-
te autem factæ sunt Saulo insidie eo-
rum. || Custodiebant autē & portas die
25 ac nocte, ut eum interficerent. Accipien-
tes autem eum discipuli nocte, per mu-
26 rum dimiserunt eum, submitrentes in
porta. Cū autem venisset in Ierusa-
lem, tentabat se iungere discipulis, &
E omnes timebant eum, non credentes
27 quòd esset discipulus. Barnabas autem
apprehensum illum duxit ad Apostolos:
& narrauit illis quomodo in via vidisset
Dñm, & quia locutus est ei, & quo-
modo in Damasco fiducialiter egerit
28 in nomine Iesu. Et erat cum illis in-
trans & exiens in Ierusalem, & fiducia-
29 liter agens in nomine Dñi. Loqueba-
tur quoque Gētibz, & disputabat cum:
Græcis

Græcis: illi autem quærebant occidere eum.* Quod cum cognouissent fratres, deduxerunt eum Cæsaream, & dimiserunt Tarsum.* Ecclesia quidē per totam Iudæam, & Galilæam, & Samariā habebat pacem, & edificabatur ambulans in timore Dñi, & consolatione sancti Spiritus replebatur.* Factū est autē, ut Petrus dū pertransiret vniuersos, deueniret ad sanctos, qui habitabant Lyddā.* Inuenit autē ibi hominē quendam, nomine Æneam, qui erat paraliticus.* Et ait illi Petrus: Ænea, sanat te Dñs Iesus Christus: surge, & sterne tibi.* Et cōtinuō surrexit.* Et viderūt eū omnes, qui habitabant Lyddā & Saronæ: qui cōuersi sunt ad Dñm.* In Ioppe autē fuit quædā discipula, nomine Tabitha, quæ interpretata dicitur Dorcas. Hęc erat plena operibus bonis, & eleemosynis, quas faciebat.* Factū est autē in diebus illis, ut infirmata moreretur. Quam cum lauissent, posuerunt eam in cœnaculo.* Cum autem propē esset Lydda ad Ioppen, discipuli audientes quia Petrus esset in ea, miserunt duos viros ad eum, rogantes: Ne pigriteris venire vsque ad nos.* Exurgens autem Petrus venit cum illis. Et cum aduenisset, duxerunt illum in cœnaculum: & circumsteterūt illum omnes viduæ stantes, & ostendentes ei tunicas & vestes, quas faciebat illis Dorcas.* Eiectis autem omnibus foras, Petrus sponens genua orauit: & conuersus ad corpus, dixit: Tabitha, surge. At illa aperuit oculos suos: & viso Petro, resedit.* Dans autem illi manum, erexit eam. Et cum vocasset sanctos, & viduas assignauit eam viuam.* Notum autem factū est per vniuersam Ioppen: & crediderunt multi in Dño.* Factum est autem, ut dies multos moraretur in Ioppe, apud Simonem quemdā coriarium.

C A P. X.

Iussu Angeli accersit Cornelius Centurio Perrum, qui per lineæ visionem admonitus Gentes ad Euangelium admittendas esse, venit ad illum: cumque super omnes verbum eius de Christo audientes Spiritus sanctus descendisset, iussit eos baptizari.

Vir autem quidam erat in Cæsarea, nomine Cornelius, Cœturio cohortis quæ dicitur Italica, religiosus, ac timens Deum cum omni domo sua, faciens eleemosynas multas plebi, & deprecans Deum semper: is vidit in visu manifestē, quasi hora diei nona, Angelū Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi Corneli.* At ille intuens eum, timore correptus, dixit: Quid est, Dñe? Dixit autem illi: Orationes tuæ, & eleemosynæ tuæ, ascenderunt in memoriam in conspectu Dei.* Et nunc mitte viros in

Ioppen, & accersi Simonem quemdā, qui cognominatur Petrus: hic hospitatur apud Simonem quemdā coriarium, cuius est domus iuxta mare: hic dicet tibi quid te oporteat facere.* Et cū discessisset Angelus, qui loquebatur illi, vocauit duos domesticos suos, & militem metuentem Dñm, ex his qui illi parebant.* Quibus cum narrasset omnia, misit illos in Ioppen.* Postera autē die iter illis facientibus, & appropinquantibus ciuitati, ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextā.* Et cum eluriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eū mentis excessus: & vidit cœlum apertum, & descendēs vas quoddam, velut linteum magnum, quatuor initis submitti de cœlo in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & serpentina terræ, & volatilia cœli.* Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occide, & manduca.* Ait autem Petrus: Absit, Dñe, quia nūquam manducaui omne commune & immundum.* Et vox iterum secundō ad eum: Quod Deus purificauit, tu commune ne dixeris.* Hoc autem factum est perter: & statim receptum est vas in cœlum.* Et dum intra se hæzaret Petrus, quidnam esset visio, quam vidisset: ecce viri, qui missi erant à Cornelio, inquirentes domum Simonis, astiterunt ad ianuam.* Et cum vocassent, interrogabant, si Simon, qui cognominatur Petrus, illic haberet hospitium.* Petro autem cogitante de visione, dixit Spiritus ei: Ecce viri tres quæruunt te. Surge itaque, descende, & vade cum eis nihil dubitans: quia ego misi illos.* Descendens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego sum, quem quæritis, quæ causa est: propter quam venistis? Qui dixerunt: Cornelius Centurio, vir iustus, & timens Deum, & testimonium habens ab vniuersa gente Iudæorum, responsum accepit ab Angelo sancto, accersire te in domū suam, & audire verba ab te.* Introducens ergo eos, recepit hospitio. Sequenti autem die surgens profectus est cum illis: & quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum.* Altera autem die introiuit Cæsaream. Cornelius verō expectabat illos, conuocatis cognatis suis, & necessariis amicis.* Et factum est, cum introisset Petrus, obuius venit ei Cornelius, & procidens ad pedes eius adorauit.* Petrus verō eleuauit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum.* Et loquens cum illo intrauit, & inuenit multos qui conuenerant: & dixitque ad illos: Vos scitis quomodo abominatum sit viro Iudæo, coniungi, aut accedere ad alienigenam: sed mihi ostendit Deus, neminem commune, aut immundum dicere hominem.* Pro-

ad Antiochiā. * Qui cum peruenisset, & 23
vidisset gratiā Dei, gauisus est: &horta- D
batur oēs in proposito cordis perma-
nere in Dño: * quia erat vir bonus, & 24
plenus Spiritu sancto, & fide. Et apposi-
ta est multa turba Dño. Protectus est 25
autem Barnabas Tharsus, vt quæreret
Saul: quē cum inuenisset, perduxit An-
tiochiā. * Et annum totum conuersati 26
sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbā
multā, ita vt cognominarentur primū
Antiochiæ discipuli, Christiani. * In his 27
autem diebus superuenerunt ab Iero-
solyms prophetæ Antiochiæ: * & surgens 28
vnus ex eis nomine Agabus, significabat
per spiritum famem magnam futurā in
vniuerso orbe terrarū, quæ facta est sub
Claudio. * Discipuli autem, prout quis 29
habebat proposuerunt singuli in mini-
sterium mittere habitantibus in Iudæa
fratribus: quod & fecerunt, mittētes ad 30
seniores per manus Barnabæ & Sauli.

CAPVT XII.

*Herodes occiso Iacobo Petrum retru-
dit in carcerem, cupiens post Pascha eu-
trudere populo occidendū: sed orante
pro eo sine intermissione Ecclesia, An-
gelico eductus auxilio, fratribus ma-
gnū acutū gaudium: facta autem
de carceris custodiibus inquisitione, He-
rodes proficiscitur Cæsareā: cumque
diuinos honores à populo oblatos non re-
spueret, percussus est ab Angelo, & con-
sumptus à vermibus expirauit.*

Eodem autem tempore misit Herodes 1
rex manus, vt affligeret quosdam de 2
Ecclesia. * Occidit autem Iacobum fra-
trem Ioannis gladio. * Videns autē quia 3
placeret Iudæis, apposuit vt apprehen-
deret & Petrum. Erant autem dies Azy-
morū. * Quem cum apprehendisset, misit 4
in carcerē, tradēs quatuor quaternioni-
bus militum custodiendum, volens post
Pascha producere eum populo. * Et Pe- 5
trus quidem seruabatur in carcere. Oratione
autē fiebat sine intermissione ab Ec-
clesia ad Deū pro eo. * Cum autem pro- 6
ducturus eū esset Herodes, in ipsa nocte
erat Petrus dormiens inter duos mi-
lites, victus catenis duabus, & custodes
ante ostium custodiebāt carcerem: * Et 7
ecce Angelus Dñi astitit: & lumen re-
fulsit in habitaculo: percussioque latere
Petri, excitauit eum, dicens: Surge velo- 8
citer. Et ceciderunt catenæ de manibus
eius. * Dixit autem Angelus ad eū: Præ- 9
cingere, & calcea te caligas tuas. Et se-
cit sic: Et dixit illi: Circūda tibi vesti-
mentū tuum, & sequere me. * Et exiens 9
sequebatur eum: & nesciebat quia verū
est, quod fiebat per Angelum: existima-
bat autem se visum videre. * Transēntes 10
autē primā & secundā custodiam, vene-
runt ad portā ferream, quæ ducit ad
ciuitatem: quæ vltro aperta est eis. Et

exeuntes processerūt vicum vnū, & cō-
tinuō discessit Angelus ab eo. * Et Petrus
ad se reuersus, dixit: Nunc scio verē,
quia misit Dñs Angelum suū, & eripuit
me de manu Herodis, & de omni expe-
ctatione plebis Iudæorum. * Confide-
C ranque venit ad domum Mariæ matris
Ioannis, qui cognominatus est Marcus,
vbi erant multi congregati, & orantes.
* Pulsante autē eo ostiū ianuæ, proces-
14 sit puella ad audiendum, nomine Rho-
de. * Et vt cognouit vocem Petri, præ
gaudio nō aperuit ianuā, sed intrō cur-
15 rens nuntiavit stare Petrum ante ianuā.
* At illi dixerunt ad eā: Insanis. Illa au-
tem affirmabat sic se habere. Illi autem
16 dicebāt: Angelus eius est. * Petrus autem
perseuerabat pulsans. Cū autē aperuis-
17 sent, viderūt eum: & obstupuerunt. * An-
nuens autē eis manu vt tacerēt, narrauit
quomodo Dñs eduxisset eum de carce-
re, dixitque: Nuntiate Iacobo, & fratri-
bus hæc. Et egressus abiit in aliū locum.
18 * Facta autem die, erat non parua tur-
batio inter milites, quidam factum es-
19 set de Petro. * Herodes autem cum re-
quisisset eum, & nō inuenisset inquisi-
tione facta de custodiibus, iussit eos du-
ci, descendensque ad Iudæā in Cæsareā,
20 ibi cōmoratus est. * Erat autē iratus Ty-
riis, & Sidoniis. At illi vnanimis vene-
runt ad eū, & persuaso Blastō, qui erat
super cubiculū regis postulabant pacē,
eo quod alerentur regiones eorum ab
21 illo. * Statuto autem die, Herodes vesti-
tus veste regia, sedit pro tribunali, &
22 concionabatur ad eos. * Populus autem
acclamabat Dei voces, & non hominis.
23 * Confestim autem percussit eum Ange-
lus Dñi, eo quod non dedisset hono-
rem Deo: & consumptus à vermibus
24 expirauit. * Verbum autem Domini cre-
scebat, & multiplicabatur. * Barnabas
25 autem & Saulus reuersi sunt ab Iero-
solyms || expleto ministerio, assumpto
Iōāne, qui cognominatus est Marcus. 29.

CAP. XIII.

*Saulus & Barnabas iuuentur à Spi-
ritu sancto segregari ad opus predicatio-
nis inter Gentes & Bariesu siue Elyma
magos qui eorum predicationi resistebat
ad Pauli verbum excacato, credit Ser-
gius Paulus in Antiochia Fisiidiz Pau-
lus in synagoga latius de Christo disse-
ruit: sed Iudæis blasphemantibus, & per-
secutionem in eos excitantibus, conuer-
tuntur ad Gentes iuxta Isaia vaticiniū.*

Rant autē in Ecclesia, quæ erat An-
A tiochiæ, prophetæ, & doctores, in
quibus Barnabas, & Simon, qui vocabatur
Niger & Lucius Cyrenensis, & Mar-
nahan, qui erat Herodis Tetrarchæ col-
laseaneus, & Saulus. * Ministrantibus au-
tem illis Dño, & ieiunantibus, dixit il-
lis Spiritus sanctus: Segregate michi Saul

lum & Barnabam, in opus ad quod assumpti eos. Tunc ieiunantes & orâtes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. * Et ipsi quidem missi à Spiritu sancto abierunt Seleuciâ; & inde nauigauerunt Cyprû. * Et cum venissent Salaminam, prædicantem verbû Dei, in synagogis Iudzorum. Habebant autem & Ioannẽ in ministerio. * Et cum perâbassent vniuersam insulâ vsque Paphum, inuenerunt quendâ virum magni pseudopphetâ, Iudæum, cui nomen erat Bariesu, qui erat cum Proconsule Sergio Paulo viro prudente. Hic, accessit Barnaba & Saulo desiderabat audire verbum Dei. * Resistebat autem illis Elymas magus; (sic enim interpretatur nomen eius) quærēs auertere Proconsulem à fide. * Saulus autem, qui & Paulus, repletus Spiritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitiz, non desinis subuertere vias Dñi rectas? * Et nunc ecce manus Dñi super te, & eris cæcus, non vidēs solem vsque ad tempus. Et confectum cecidit in eum caligo, & tenebræ, & circuiēs quærebat qui ei manû daret. Tunc Proconsul cum vidisset factum, credidit admirâs super doctrina Dñi. * Et cum à Papho nauigassent Paulus, & qui cû eo erant, venerunt Pergen Pamphyliz. Ioannes autē descendens ab eis, reuersus est Ierosolymam. * Illi verò pertransientes Pergē, venerunt Antiochiam Pisidiz, & ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. * Post lectionē autem legis, & Prophetarum, miserunt principes synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. Surgens autem Paulus, & manu silentium indicens, ait: Viri Israëlitz, & qui timeris Deû, audite: Deus plebis Israel elegit patres nostros, & plebē exaltauit cum essent incolæ in terra Egypti, & in brachio excelso eduxit eos ex ea, & per quadraginta annorum tēporis, pus mores eorū sustinuit in deserto. * Et destruens gētes septē in terra Chanān, sorte distribuit eis terrā eorū, quasi post quadringentos & quinquaginta annos: & post hæc dedit iudices vsque ad Samuel Prophetam. * Et exinde postulatuerūt regē, & dedit illis Deus Saul filiū Cis, virum de tribu Benjamin, annis quadraginta: & amoto illo, suscitauit illis David regē: cui testimonium perhibens, dixit: Inueni David filium Iesse, virum secundum cor meū, qui faciet oēs voluntates meas: Huius Deus ex semine, secundum pronūtionē eduxit Israël saluatorē Iesum. || prædicantē Ioanne ante faciē aduentus eius baptisimū penitentiz omni populo Israël. * Cum impleret autem Ioannes cursum

suum, dicebat: Quē me arbitramini esse, non sū ego, sed ecce venit post me cuius non sum dignus calceamenta pedū soluere. * Viri fratres, filij generis Abraham, & qui in vobis timent Deū, vobis verbum salutis huius missum est. * Qui enim habitabant Ierusalem, & principes eius, hunc ignorâtes, & voces prophetarum, quæ per omne sabbatum leguntur iudicantes impleuerunt: & nullam causam mortis inuenientes in eo, perierunt à Pilato, vt interficerent eum. Cūque consummassent omnia, quæ de eo scripta erant, deponentes eū de ligno, posuerunt eum in monumento. * Deus verò suscitauit eum à mortuis tertia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascenderant cum eo de Galilz in Ierusalem: qui vsque nunc sunt testes eius ad plebem. * Et nos vobis annuntiamus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est: quā hanc Deus adimpleuit filiis nostris, resuscitans Iesum, sicut & in Psalmo secundo scriptum est: Filius meus es tu: ego hodie genui te. Quod autem suscitauit eum à mortuis, ampliù iam non reuersurū in corruptionē, ita dixit: Quia dabo vobis sancta David fidelia. Ideoque & aliàs dicit. Non dabis Sanctum tuum videre corruptionē. David enim in sua genere ratione cum administrasset, voluntati Dei dormiuit: & appositus est ad patres suos & vidit corruptionē. * Quem verò Deus suscitauit à mortuis, non vidit corruptionē. * Notum igitur sit vobis viri fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorum annuntiatur & ab omnibus quibus nō potuistis in lege Moyfi iustificari, in hoc omnis, qui credit, iustificatur. Videte ergo ne superueniat vobis quod dictum est in Prophetis: Videte contemtores, & admiramini, & dispendimini: quia opus opor̃or ego in diebus vestris, opus quod non crederis, si quis enarrauerit vobis. * Exeuntibus autē illis, rogabant vt sequenti sabbato loquerentur sibi verba hæc. Cūque dimissa esset synagoga, secuti sūt multi Iudzorum, & colentium aduenarum, Paulum & Barnabam: qui loquentes suadebant eis vt permanerent in gratia Dei. * Sequenti verò sabbato penē vniuersa ciuitas convenit audire verbū Dei. * Videntes autem turbas Iudzū repleti sunt zelo, & contradicebant his, quæ à Paulo dicebantur, blasphemantes. Tunc constanter Paulus & Barnabas dixerunt: vobis, oportebat primū loqui verbum Dei: sed quī repellitis illud, & indignos vos indicatis æternę vitæ, ecce conuertimur ad Gentes: sic enim præcepit nobis Dñs: Postui te in lucē Gentibz, ut salutes vsq; ad extremū terræ. Audietes autem Gentes gauisæ sunt, & glorificabant

ficabāt verbū Dñi: & crediderunt quot-
quot erant præordinati ad vitā æternā.

10. 6. * Diffeminabatur autem verbū Dñi per
vniuersam regionē. * Iudæi autē conci-
14. tauerunt mulieres religiosas, & hone-
14. stas, & primos ciuitatis, & excitauerūt
14. Marc. & eiecerunt eos de finibus suis. || At il-
6. b. li, excusso puluere pedum in eos, vene-
Luc. 9 runt Iconium. * Discipuli quoque re-
4. 5. plebantur gaudio, & Spiritu sancto.

CAPVT XIV.

*Multis Iudeorum ac Echnicorum
Iconij fidem in Christum suscipientibus
concitatur à Iudæis tumultus in Apo-
stolis: qui Lystram fugiunt, ubi Paulus
claudum a matris vtero curat: populū-
que ac sacerdotes ob id ipsis tamquam
diis sacrificare volentes aggre-
perunt: sed concitata à Iudæis superue-
nientibus turba, Paulus lapidatur: &
promorsuo relinquitur: cumque surre-
xisset ipse & Barnabas discipulos per
varia loca exhortantes, & presbyteros
ordinantes, reuertuntur in Antiochiam.*

Factum est autem Iconij, vt simul in-
troirent in synagogā Iudorum, & A
loquerentur; ita vt crederet Iudæorum
& Græcorum copiosa multitudo. * Qui
2. verò increduli fuerūt Iudæi, sollicitaue-
runt, & ad iracundiā cōcitauerunt ani-
mas Gentium aduersus fratres. * Multo
3. igitur tēpore demorati sunt, fiducialiter
agentes in Dño, testimonij perhibente
verbo gratiæ suæ, dante signa & prodi-
gia fieri per manus eorum. * Diuisa est
4. autem multitudo ciuitatis: & quidā qui-
dem erant cum Iudæis, quidam verò cū
Apostolis: * Cū autē factus esset impe-
5. tus Gentilium, & Iudæorum cum prin-
cipibus suis, vt contumeliis afficerent,
& lapidarent eos, intelligentes confu-
6. gerunt ad ciuitates Lyconicæ, Lystrā &
Derbē, & vniuersā in circuitu regionē,
7. & ibi Euangelizantes erāt. * Et quidā vir
B Lystris infirmus pedibus sedebat, clau-
dus ex vtero matris suæ, qui nunquam
ambulauerat. * Hic audiuit Paulum lo-
8. quentem. Qui intuitus eum, & videns
quia fidem haberet vt saluus fieret, di-
9. xit magna voce: Surge super pedes tuos
rectus. Et exiit, & ambulabat. * Turbæ
10. autem cū vidissent quod fecerat Pau-
lus leuauerunt vocem suam, Lyconicē
dicentes: Dij similes facti hominibus,
11. descenderunt ad nos. * Et vocabant Bar-
nabā Iouem, Paulum verò Mercurium:
12. quoniam ipse erat dux verbi. * Sacerdos
quoque Iouis, qui erat ante ciuitatē, tau-
ros & coronas ante ianuas afferens, cū
13. populis volebat sacrificare. * Quod vbi
13. audierunt Apostoli, Barnabas & Paulus,
C conscissis tunicis suis exiierunt in tur-
bas clamantes & dicētes: Viri, quid hæc
14. facitis? & nos mortales sumus, similes vo-

bis homines, annuntiantes vobis ab his
vanis cōuerti ad Deum viuū, || qui fecit
celū & terrā, & mare, & omnia quæ in
15. eis sunt? * qui in præteritis generatio-
nibus dimisit omnes gētes ingredi vias
16. suas. * Et quidē non sine testimoio se-
metipsum reliquit, benefaciens de celo
dans pluuias & tempora fructifera, im-
plens cibo & læticia corda nostra. * Et
17. hæc dicentes, vix sedauerunt turbas ne
18. sibi immolarēt. * Superuenerūt autē qui-
dā ab Antiochia & Iconio Iudæi: & per-
suasit turbis, lapidantēque Paulum tra-
xerūt extra ciuitatem, existimantes eum
19. mortuum esse. * Circumdantibus autē cū
discipulis, surgens intrauit ciuitatem, &
20. postea se profectus est cū Barnaba in
Derben. * Cūq; euangelizassent ciuitati
illi, & docuissēt multos, reuersi sunt Ly-
21. strā, & Iconium, & Antiochiam, confir-
mantēs animas discipulorum, exhortā-
tēque vt permanerent in fide: & quoniā
per multas tribulationes oportet nos
22. intrare in regnum Dei. * Et cū confi-
tuissēt illis per singulas ecclesias pres-
byteros, & orassent cum ieiunationibus,
commendauerunt eos Dño, in quē cre-
23. diderunt. * Transēuntēque Pisidiam, ve-
24. nerunt in Pamphylia, & loquentes
verbum Dñi in Perge, descenderunt in
25. Attaliam: * || & inde nauigauerunt An-
tiochiam, vnde erāt traditi gratiæ Dei, 13. a. 1
26. in opus quod compleuerunt. * Cū au-
tem venissent, & congregassent Eccle-
siam, retulerunt quanta fecisset Deus
cum illis, & quia aperuisset Gentibus
27. ostium fidei. * Morati sunt autem tem-
pus non modicum cum discipulis.

CAPVT XV.

*Orta Antiochia seditione propter Iu-
dæos volentes Gentes ad Deum conuer-
sas circumcidi, Paulus & Barnabas rem-
ad Apostolos referunt: qui post Petri
& Iacobi suffragia, communi decreto
per litteras statuunt, Gentes conuersas
non ligari lege Moysi: i autem cupiens ab
Antiochia inuiscere loca in quibus præ-
dicauerat, separatur a Barnaba eo
quod noller Ioannem assumi.*

1. E T quidā descendentes de Iudæa, do-
A cebant fratres. || Quia nisi circumci-
damini secundum morē Moysi, non po-
2. testis saluari. * Facta ergo seditione non
minima Paulo & Barnabæ aduersus il-
los, statuerunt vt ascenderent Paulus
& Barnabas, & quidam alij ex alijs, ad
Apostolos & presbyteros in Ierusalem,
3. super hac quæstione. * Illi ergo deducti
ab Ecclesia, pertransibant Phœnicem &
Samariam, narrantes conuersionē Gen-
tium: & faciebant gaudium magnū om-
4. nibus fratribus. * Cū autem venissent
Ierosolymam, suscepti sunt ab Ecclesia
& ab Apostolis, & senioribus, annun-
tiantes quanta Deus fecisset cum illis.

10. **S**urrexerunt autem quidam de hæresi; Phariseorum, qui crediderunt, dicen-
 tes: Quia oportet circumcidi eos, præ-
 cipere quoque seruare legem Moysi. Cō-6
 ueneruntque Apostoli & seniores videre
 de verbo hoc. Cum autem magna cō-7
 quisitio fieret, surgens Petrus dixit ad
 eos: Viri fratres, vos scitis, quoniam ab anti-
 10. **S**up. quis diebus Deus in nobis elegit, per
 10. **S**up. os meum audire Gentes verbum Euangelij,
 20. & credere. Et qui nouit corda Deus, 8
 testimonium perhibuit, dicens illis Spiritum
 sanctum, sicut & nobis, & nihil 9
 discreuit inter nos & illos, fide purifi-
 cans corda eorum. Nunc ergo quid 10
 tentatis Deum, imponere iugum super
 ceruices discipulorum, quod neque patres
 nostri, neque nos portare potuimus? Sed 11
 per gratiam Domini Iesu Christi credimus sal-
 uari, quemadmodum & illi. Tacuit autē 12
 omnis multitudo: & audiebant Barna-
 bam & Paulum, narrantes quanta Deus
 fecisset, signa & prodigia in Gentibus per
 eos. Et postquam tacuerunt, respondit
 Iacobus, dicens: Viri fratres, audite me.
 Simon narrauit quemadmodum primum 14
 Deus visitauit fumere ex Gentibus po-
 pulum nomini suo. Et huic cōcordant
 verba Prophetarum, sicut scriptum est: 16
 9. **A**mos. Post hæc reuertar, & reedificabo taber-
 9. **A**mos. naculum Dauid, quod cecidit: & diruta
 eius reedificabo, & erigam illud: ut
 requirant ceteri hominum Domini, & omnes
 gentes, super quas inuocatum est nomen
 meum, dicit Dominus faciens hæc. Notum 18
 est Domino opus suum. Propter quod 19
 ego iudico, non inquietari eos qui ex
 Gentibus conuertuntur ad Deum, sed 20
 scribere ad eos ut abstineant se a con-
 taminationibus simulachrorum, & forni-
 catione, & suffocatis, & sanguine. Moy- 21
 ses enim a temporibus antiquis habet
 in singulis ciuitatibus qui eum prædi-
 cent in synagogis, ubi per omne sabbat-
 um legitur. Tunc placuit Apostolis, & 22
 senioribus cum omni Ecclesia, eligere vi-
 ros ex eis, & mittere Antiochia cum Pau-
 lo & Barnaba, Iudam, qui cognomina-
 batur Barnabas, & Silam, viros primos
 in fratribus, scribentes per manus eo- 23
 rum. APOSTOLI & seniores fratres, E-
 his, qui sunt Antiochia, & Syriz, & Ci-
 liciz, fratribus ex Gentilibus, salutem.
 Quoniam audiuius quia quidam ex 24
 nobis exeuntes, turbauerunt vos ver-
 bis, euercentes animas vestras, quibus
 non mandauimus: placuit nobis col- 25
 lectis in vnum, eligere viros, & mittere
 ad vos, cum charissimis nostris, Barna-
 ba & Paulo, hominibus, qui tradide-
 runt animas suas pro nomine Domini
 nostri Iesu Christi. Misimus ergo Iu- 27
 dam & Silam, qui & ipsi vobis verbis
 referent eadem. Visum est enim Spiritui 28
 sancto, & nobis, nihil ultra imponere f-

29 vobis oneris quam hæc necessaria: ut
 abstineatis vos ab immolaris simula-
 chrorum, & sanguine, & suffocato, &
 fornicatione; a quibus custodientes
 30 vos, bene agetis. Valete. Illi ergo di-
 missi, descenderunt Antiochiam, & con-
 31 gregata multitudo tradiderunt epi-
 stola. Quam cum legissent, gauisi sunt
 32 super consolatione. Iudas autem & Si-
 las, & ipsi cum essent Prophete, verbo
 plurimum consolati sunt fratres, & cōfir-
 33 mauerunt. Facto autem ibi aliquanto
 tēpore, dimissi sunt cum pace a fratri-
 34 bus, ad eos qui miserant illos. Visum
 est autem Silæ ibi remanere: Iudas autē
 35 solus abiit Ierusalem. Paulus autem &
 Barnabas memorabantur Antiochia, do-
 centes, & euangelizantes cum aliis plu-
 36 ribus verbum Domini. Post aliquot autem
 dies, dixit ad Barnabam Paulus: Reuer-
 tentes visitemus fratres per vniuersas
 ciuitates, in quibus prædicauimus ver-
 37 bum Domini, quomodo se habeat. Barnabas
 autē volebat secum assumere & Ioannē,
 38 qui cognominabatur Marcus. Paulus
 autē rogabat eum (ut qui discessisset ab
 eis de Pamphilia, & non isset cum eis in
 39 opus) non debere recipi. Facta est autē
 dissensio, ita ut discederent ab inuicem
 & Barnabas quidē assumpto Marco na-
 40 uigaret Cyprium. Paulus verō electo
 Sila profectus est, traditus gratiæ Dei a
 41 fratribus. Perambulabat autem Sy-
 riam, & Ciliciam, confirmans Ecclesias,
 præcipiens custodire præcepta Aposto-
 lorum, & seniorum.

CAP. XVI.

*Paulus Lystris assumptum Timotheum circumcidit, & per varias ciuitates tra-
 dit seruanda Apostolorum dogmata: &
 vetatur a Spiritu sancto predicare in
 Asia & Bithynia: vocato autem per
 visionem Paulo in Macedoniam profi-
 ciscuntur: primumque Philippis prædi-
 cantes, hospirio excipiuntur apud Ly-
 diam: sed electo per Paulum spiritu py-
 thone, virgini casti mittitur in carcerem:
 ubi facta terra motu, soluique eorum
 vinculis, custos carceris conuertitur: Po-
 steroque die magistratus orant ut ciui-
 tatem egrediantur.*

1 **P**eruenit autem Derben, & Lystram.
 A Et ecce discipulus quidam erat ibi
 nomine Timotheus, filius mulieris Iu-
 2 dææ fidelis, patre Gentili. Huic testi-
 monium bonum reddebant, qui in Ly-
 3 stris erant & Iconio fratres. Hunc vo-
 luit Paulus secum proficisci & assumens
 circumcidit eum, propter Iudæos qui
 erant in illis locis. Sciebant enim omnes
 quod pater eius erat Gentilis. Cum
 4 autem pertransirent ciuitates, tradebant
 eis custodire dogmata, quæ erant de-
 creta ab Apostolis & senioribus, qui
 erant Ierosolymis. Et Ecclesiæ quidem
 confirma

confirmabantur fide, & abundabant numero quotidie. Transiit autē Phrygiā, & Galatiz regionem, & uenit ad Spiritu sancto loqui uerbum Dei in Asia. Cum uenissent autem in Mysiam, tentabant ire in Bithyniam: & non permisit eos Spiritus Iesu. Cum autem pertrāsissent Mysiam, descendenter Troadem: & uisio per noctem Paulo ostensa est: Vir Macedo quidam erat stans, & deprecans eum, & dicens: Transiens in Macedoniam, adiuua nos. Ut autem uisum uidit, statim quæsiuimus proficisci in Macedoniam, certi facti quod uocasset nos Deus euangelizare eis. Nauigantes autem à Troade, recto cursu uenimus Samothraciam, & sequenti die Neapolim; & inde Philippos, quæ est prima partis Macedoniæ ciuitas, colonia. Erant autem in hac urbe diebus aliquot, conferentes. Die autem sabbatorum egressi sumus foras portā iuxta flumen, ubi uidebatur oratio esse: & sedentes loquebamur mulieribus, quæ conuenerāt. Et quædam mulier nomine Lydia, purpuraria ciuitatis Thyatirenorū, colens Deū, audiuit: cuius Dñs aperuit cor intēdere his quæ dicebātur à Paulo. Cum autē baptizata esset, & domus eius, deprecata est dicens: Si iudicastis me fidelem Dño esse, introite in domum meam & manete. Et coegit nos. Factū est autē euntibus nobis ad orationem, puellā quandā habentē spiritū pythōnē obuiare nobis, quæ quæstū magnū præstabat dominis suis diuinando. Hæc subsedit Paulum, & nos, clamabat dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt, qui annuntiant uobis uiam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Dolēs autē Paulus, & cōuersus, spiritui dixit: Præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea. Et exiit eadem hora. Videntes autē dñi eius quia exiuit spes quæstus eorū, apprehendētes Paulū & Silā, perduxerunt in forum ad principes: & offerētes eos magistratibus, dixerūt: Hi homines cōturbant ciuitatē nostrā, cum sint Iudæi: & annuntiant morem, quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani. Et cucurrit plebs aduersus eos: & magistratus, scissis tunicis eorū, iussu eorū uirgis cædi. Et cū multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, præcipientes custodi ut diligenter custodiret eos. Qui cū tale præceptum accepisset, misit eos in interiorē carcerē, & pedes eorū strinxit ligno. Media autē nocte, Paulus & Silas orantes, laudabant Deū: & audiebant eos, qui in custodia erant. Subito uerò terræ motus factus est magnus, ita ut mouerentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: & uniuersorum uincula soluta sunt. Exper-

gefactus autē custos carceris, & uidens ianuas apertas carceris, euaginato gladio uolebat se interficere, estimans fugisse uinctos. Clamaui autem Paulus uoce magna, dicens: Nihil tibi mali feceris: uniuersi enim hic sumus. Petiitque lumine, introgressus est: & tremefactus procidit Paulo & Silæ ad pedes: & producens eos foras, ait: Dñi, quid me oportet facere, ut saluus fiam? At illi dixerūt: Crede in Dñm Iesum: & saluus eris tu, & domus tua. Et locuti sunt ei uerbum Dñi, cum omnibus qui erant in domo eius. Et tollens eos in illa hora noctis, lauit plagas eorū: & baptizatus est ipse, & omnis domus eius continuū. Cūque perduxisset eos in domū suam, apposuit eis mensam, & lætatus est cum omni domo sua credens Deo. Et cū dies factus esset, miserunt magistratus lictores, dicētes: Dimitte homines illos: Nuntiavit autem custos carceris uerba hæc Paulo: Quia miserunt magistratus ut dimittamini: nunc igitur exētes, ite in pacē. Paulus autem dixit eis: Cæcos nos publicē, indemnatos, homines Romanos miserunt in carcerem: & nunc occultē nos eiiciunt? Non ita: sed ueniant, & ipsi nos eiiciant. Nuntiauerunt autē magistratibus lictores uerba hæc: Timueruntque, audito quod Romani essent: & uenientes deprecati sunt eos, & eductentes rogabāt ut egredierentur de urbe. Exeuntes autem de carcere, introierunt ad Lydiam: & uisitis fratribus cōsolati sunt eos, & profecti sūt.

CAP. XVII.

Facto Thessalonica magno fructu per Pauli prædicationem, concitatur aduersus eum à Iudæis seditio, similiter & Berræ: Paulus Athenis cum Iudæis & Philosophis disserit, ac Dionysium Areopagitam ad Christum conuertere cum quibusdam alijs.

Cum autem perambulassent Amphipolim, & Apolloniam, uenerūt Thessalonicam, ubi erat synagoga Iudæorū. Secundum consuetudinem autem Paulus introiuit ad eos, & per sabbata tria disserbat eis de Scripturis, & adaperiēs & insinuās quia Christum oportuit pati, & resurgere à mortuis: & quia hic est Iesus Christus, quē ego annūcio uobis. Et quidā ex eis crediderunt, & adiuncti sunt Paulo & Silæ, & de colentibus Gentilibusque multitudo magna, & mulieres nobiles non paucæ. Zelantes autem Iudæi, assumētēsq; de uulgo viros quosdā malos, & turba facta, concitauerunt ciuitatem & assidentes domui Iasonis quærebant eos producere in populum. Et cū non inuenissent eos, traherant Iasonem & quosdam fratres ad principes ciuitatis, clamantes: Quoniam hi, qui urbe concitant, & huc uenerūt,

quos suscepit Iafon, & hi oēs contra decreta Cæſaris faciunt, regem aliū dicentes eſſe, Ieſum. * Conciſerunt autem plebem, & principes ciuitatis audientes hæc. * Et accepta ſatisfactione à Iafone, & à cæteris, dimiſerunt eos. * Fratres verò conſeſſim per noctē dimiſerunt Paulū & Silā in Berœam. Qui cum veniſſent, in Synagoga Iudæorum introierunt. * Hi autē erant nobiliores eorū, qui ſunt Theſſalonice, qui ſuſceperūt verbum cū omni auiditate, quotidie ſerutantes Scripturas, ſi hæc ita ſe haberent. * Et multi quidem crediderūt ex eis, & mulierū Gentilium honeſtarū, & viri non pauci. * Cum autē cognoviſſent in Theſſalonica Iudæi, quia & Berœæ prædicatum eſt à Paulo verbū Dei, venerunt & illuc commouentes & turbantes multitudinem. * Statimque tunc Paulum dimiſerunt fratres, vt iret vſq; ad mare: Silas autem & Timotheus remanſerunt ibi. * Qui autem deducebant Paulū, perduxerunt eum vſque Athenas, & accepto mandato ab eo ad Silam & Timotheum, vt quā celeriter veniret ad illum, profeſti ſunt. * Paulus autem cum Athenis eos expectaret, incitabatur ſpiritus eius in ipſo, videns idololatricā deditam ciuitatem. * Diſputabat igitur in ſynagoga cum Iudæis, & colentibus, & in foro, per omnes dies, ad eos qui aderant. * Quidam autem Epicurei, & Stoici philoſophici diſſerebāt cum eo, & quidam dicebant: Quid vult ſeminiuerbiis hiſc dicere? Alij verò: Novorum dæmoniorū videretur annuntiator eſſe: quia Ieſum, & reſurrectionem annuntiabat eis. * Et apprehenſum eum ad Areopagum duxerunt, dicētes: Poſſumus ſcire quæ eſt hæc noua, quæ à te dicitur, doctrina? noua enim quædam inſers auribus noſtris: Volumus ergo ſcire quidnam velint hæc eſſe. * Athenienſes autem omnes, & aduenz hoſpites, ad nihil aliud vacabant, niſi aut dicere, aut audire aliquid noui. * Stans autē Paulus in medio Areopagi, ait: Viri Athenienſes per omnia quaſi ſuperſtitioſos vos video. * Præteriens enim, & vidēs ſimulachra veſtra inueni, & arā in qua ſcriptum erat: IGNOTO DEO, Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis. * Deus qui fecit mundum, & omnia quæ in eo ſunt, hic cæli & terræ cū ſit Dñs, non in manu factis templis habitat, nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cū ipſe de omnibus vitæ, & inspirationē, & omnia: fecitque ex vno omne genus hominum inhabitare ſuper vniuerſā faciem terræ. * F deſiniens ſtatuta tēpora, & terminos habitationis eorū, & quæſere Deū, ſi forte aut excēſet eum, aut inueniāt, quāvis non longē ſit ab vnoquoque noſtrū. In ipſo

enim viuimus, & mouemur, & ſumus: ſicut & quidā veſtrorū Poëtarum dixerūt: ipſius enim & genus ſumus. * Genus ergo cū ſimus Dei, nō debemus æſtimare auro, aut argento, aut lapidi ſculpturæ artis & cogitationis hominis. * Diuinum eſſe ſimile. * Et tēpora quidem huius ignorantæ deſpiciens Deus, nunc annuntiat hominibus vt omnes vbique pœnitentiam agant, * eo quod ſtatuit diem, in quo iudicaturus eſt orbem in æquitate, in viros, in quo ſtatuit fidem præbens omnibus, ſuſcitās eum à mortuis. * Cum audiſſent autem reſurrectionem mortuorum, quidam quidē iridebant, quidam verò dixerunt: Audimus te de hoc iterum. * Sic Paulus exiit de medio eorum. * Quidam verò viri adhærentes ei, crediderunt: in quibus & Dionyſius Areopagita, & mulier nomine Damaris, & alij cum eis.

C A P. XVIII.

Paulus Corinthi ſuum exercet artificium apud Aquilā: & quāquam ad eius prædicationem blaſphemaret Iudæi audiramen in viſione multum ibi populū ad fidem conuerrendum: verum poſt ſequannum accuſatur à Iudæis apud Gallionem proconſulem, & poſt multos dies venit Ephēſum, ac variis regionibus fratres confirmat: Apollo vehementer Iudæos conuincit, offeſdens ex Scripturis Ieſum eſſe Chriſtum, quamquam tantum noſſet baptiſma Ioannis.

Post hæc egreſſus ab Athenis, venit Corinthū: & inueniens quendā Iudæum nomine Aquilam, Ponticum genere, qui nuper venerat ab Italia, & Prifcillam vxorem eius, (eo quod præcepiſſet Claudius diſcedere oēs Iudæos à Roma) acceſſit ad eos. * Et quia eiſdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur: (erant autē ſcenofactoriz artis.) * Et diſputabat in ſynagoga per omne ſabbatum, interponens nomen Dñi Ieſu, ſuadebātq; Iudæis, & Græcis, * Cum veniſſent autem de Macedonia Silas & Timotheus, inſtabat verbo Paulus, teſtificans Iudæis eſſe Chriſtum Ieſum. * Contradicientibus autem eis, & blaſphemantibus, excutens veſtimenta ſua, dixit ad eos: Sanguis veſter ſuper caput veſtrum: mundus ego, ex hoc ad Gentes vadam. * Et migrans inde, intrauit in domum cuiuſdā nomine Titi Iuſti, colentis Deū, cuius domus erat conuincta ſynagoga. * Criſpus autem archiſynagogs credidit Dño cum omni domo ſua: & multi Corinthiorū audientes credebant & baptizabantur. * Dixit autem Dñs nocte per viſionē Paulo: Noli timere, ſed loquere, & ne taceas. * Propter quod ego ſum tecum: & nemo apponetur tibi vt noceat te: quoniam populus eſt mihi multus in hac ciuitate. * Se-

dit

|| Gen. 1. 1. dñs, & omnia quæ in eo ſunt, hic cæli & terræ cū ſit Dñs, non in manu factis templis habitat, nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cū ipſe de omnibus vitæ, & inspirationē, & omnia: fecitque ex vno omne genus hominum inhabitare ſuper vniuerſā faciem terræ. F deſiniens ſtatuta tēpora, & terminos habitationis eorū, & quæſere Deū, ſi forte aut excēſet eum, aut inueniāt, quāvis non longē ſit ab vnoquoque noſtrū. In ipſo

die autem ibi annum & sex menses, docens apud eos verbū Dei. Gallione autē tē proconsule Achaiz, insurrexerūt vno D animo Iudzi in Paulū, & adduxerūt eū ad tribunal, dicentes: Quia contra legē hic persuadet hominibus colere Deum. Incipiente autē Paulo aperire os, dixit Gallio ad Iudzos: Si quidem esset iniquum aliquid, aut facinus pessimum, o viri Iudzi, rectē vos sustinerēt. Si verō quæstiones sunt de verbo, & nominibus, & lege vestra, vos ipsi videritis: Iudex ego horū nolo esse. Et minauit eos ad tribunal. Apprehendentes autē omnes Sosthenē principē synagogæ, percutiebāt eū ante tribunal: & nihil eorū Gallioni curæ erat. Paulus verō cum adhuc sustinuisset dies multos, fratribus valefaciens, nauigauit in Syriā: (cū eo || Nn. Priscilla, & Aquila) qui sibi || totonderat 6. c. 18. in Cenchris caput: habebat enim vorum. Infr. rum. Deuenitque Ephesum, & illos ibi 21. d. reliquit. Ipse verō ingressus synagogam, disputabat cum Iudzis: Rogātibus autē eis vt ampliori tēpore maneret, non cōsensit, sed valefaciēs, & dicens, iterum reuertar ad vos Deo volente, profectus est ab Epheso. Et descendens Cæsareā, ascendit, & salutauit Ecclesiā, & descendit Antiochiam. Et factū ibi aliquanto tempore profectus est, perambulans ex ordine Galaticam regionem, & Phrygiā, confirmans omnes discipulos. Iudzō autem quiddā Apollo nomine, Alexandrinus genere, vir eloquens, deuenit Ephesum, potens in Scripturis. Hic erat edoctus viam Dñi, & seruens spiritu loquebatur, & docebat diligenter ea quæ sunt Iesu, sciens tantum baptisma Ioannis. Hic ergo cepit fiducialiter agere in synagoga. Quem cum audissent Priscilla & Aquila, assumpserunt eum, & diligentius exposuerunt ei viā Dñi. Cū autē vellent ire Achaia, exhortati fratres, scripserunt discipulis vt susceperēt eum. Qui cum venisset, contulit multum his qui crediderant. Vehementer enim Iudzos reuincebat publicē, ostendens per Scripturas, esse Christum Iesum.

CAP. XIX.

Paulus Ephesi quosdā discipulos Ioannis tantum baptizatos baptizatos iubet in Iesu nomine baptizari, ac manuum impositione Spiritum S. ipsi impetrat, ibique predicans multa edificationa: de Iudais qui non credentes conuenerunt nomine Iesu a Paulo predicatori adiuvare demonia: multi peccata confitentes libros superstitiosos exurunt: Demetrius argentarius gravem aduersus Paulum seditionem excitat, quam agrē tandem sedat Alexander.

Factum est autē, cum Apollo esset Corinthi, vt Paulus peragratis superioribus partibus veniret, Ephesum, & inue-

niret quosdam discipulos: dixitque ad eos: Spiritum S. accepistis credentes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque si Spiritus S. est, audiuiimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt: In Ioannis baptismo. Dixit autem Paulus: Ioannes baptizauit baptismo pœnitentiæ populum, dicens: In quem, qui venturus esset post ipsum, vt crederent, hoc est, in Iesum. His auditis baptizati sunt in nomine Dñi Iesu. Et cum imposuisset illis manus Paulus, uenit Spiritus S. super eos, & loquebantur linguis, & prophetabant. Erant autem omnes viri ferē duodecim. Interrogatus autem synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans, suadens de regno Dei. Cū autem quidam indurarentur, & non crederent, maledicentes viam Dñi coram multitudine, discedens ab eis, segregauit discipulos, quotidie disputans in schola tyrranni cuiusdam. Hoc autem factum est per biennium, ita vt omnes, qui habitabant in Asia, audirent verbum Domini, Iudzi atque Gentiles. Virtutesque non quilibet faciebat Deus per manum Pauli: ita vt etiam super languidos deferrentur ad corpore eius sordaria, & semicinctia, & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur. Tentauerunt autem quidam & de circumcistentibus Iudzis exorcistis, innocare super eos, qui habebant spiritus malos, nomen Domini Iesu dicentes: Adiuro vos per Iesum, quem Paulus prædicat. Erant autem quidam Iudzi Sceuz principis sacerdotum septem filij, qui hoc faciebant. Respondens autem spiritus nequam dixit eis: Iesum noui, & Paulum scio: vos autem qui estis? Et insiliens in eos homo, in quo erat demonium pessimum, & dominatus amborum inualuit contra eos, ita vt nudi & vulnerati effugerent de domo illa. Hoc autem notum factum est omnibus Iudzis atque Gentilibus, qui habitabant Ephesi: & cecidit timor super omnes illos, & magnificabatur nomen Dñi Iesu. Multiq; credentium ueniebant, confitētes & annuntiantes actus suos. Multi autem ex eis, qui fuerant curiosi sectati, contulerunt libros, & combusserunt coram omnibus: & computatis pretiis illorum, inueniunt pecuniā denariorū quinquaginta milium. Ita fortiter crescebat verbum Dei, & confirmabatur. His autem expletis, proposuit Paulus in spiritu, transita Macedonia & Achaia ire Ierosolymam, dicens: Quoniā postquā fuero ibi, oportet me & Romā videre. Mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi, Timotheū & Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia. Facta est autem illo tempore

tempore turbatio non minima de via
 dñi. * Demetrius enim quidā nomine, 24
 argentarius, faciens zdes argēteas Dian-
 æ, præstabat artificibus non modicum
 quæstum: * quos conuocans, & eos qui 25
 huiusmodi erant opifices, dixit, Viri,
 scitis quia de hoc artificio est nobis ac-
 quisitio: & videtis, & auditis, quia non 26
 solū Ephesi, sed penē totius Asiæ, Paulus
 hic suadens auerit multam turbam, di-
 cens, Quoniam non sunt dii, qui mani-
 bus fiunt. * Non solū autem hæc peri- 27
 clitabitur nobis pars in redargutionem
 venire, sed & magnæ Dianæ templum
 in nihilū reputabitur, sed & destrui in-
 cipiet maiestas eius, quam tota Asia, &
 orbis colit. * His auditis, repleti sunt 28
 ira, & exclamauerunt dicentes: Magna
 Diana Ephesiorum. * Et impleta est ciui- 29
 tas cōfusione, & impetum fecerunt vno
 animo in theatrum, apud Gaio & Aristar-
 cho Macedonibus, comitibus Pauli.
 * Paulo autē volente intrare in populū, 30
 non permiserunt discipuli. * Quidam au- 31
 tem & de Asiæ principibus, qui erant
 amici eius, miserunt ad eum rogātes ne
 se daret in theatru: alij autē aliud cla- 32
 mabant. Erat enim Ecclesia confusa: &
 plures nesciebāt quæ ex causā cōuenis-
 sent. * De turba autē detraxerūt Alexan- 33
 drū, propellēribus eum Iudeis. Alexāder
 autem manu silentio postulato, volebat
 reddere rationē populo. * Quem vt co- 34
 gnouerunt Iudæum esse, vox facta vna
 est omnīū, quasi per horas duas claman-
 tium: Magna Diana Ephesiorum. * Et 35
 cū sedasset scriba turbas, dixit: Viri
 Ephesij, quis enim est hominū, qui nesci-
 at Ephesiorū ciuitatē cultricē esse ma-
 gnæ Dianæ, Ionisq; prolis? Cū ergo 36
 his contradici non possit, oportet vos
 sedatos esse, & nihil temerē agere. * Ad- 37
 duxistis enim homines istos, neq; sacri-
 legos, neq; blasphemātes deam vestram.
 * Quod si Demetrius, & qui cum eo sunt 38
 artifices, habent aduersus aliquem cau-
 sam, conuentus forēses agūtur, & procō-
 sules sunt, & accusent inuicem. * Si quid 39
 autem alterius rei queritis, in legitima
 Ecclesia poterit absolui. * Nam & peri-
 clitatur argui seditionis hodiernæ:
 cum nullus obnoxius sit (de quo possi-
 mus reddere rationem) cōcursus istius.
 Et cū hæc dixisset, dimisit Ecclesiam.

CAPVT XX.

Paulus peragratis variis parribus Ma-
 cedoniæ, & Graciæ, concionatur Troia-
 iade in mediam noctem: cūque ado-
 lescent Eurychus cadens, a tercio cæna-
 culo mortuus esset, Paulum eum resuscitauit:
 & variis locis peragratis, aduo-
 uocatos ex Epheso presbyteros exhorta-
 tur vt vigilantes sint in regenda Ec-
 clesia prædicens quod non essent am-
 plius eum visuri.

Postquam autem cessauit tumultus,
 A vocatis Paulus discipulis, & exhor-
 tatus eos, valedixit, & profectus est vt
 iret in Macedoniam. * Cū autem per-
 ambulasset partes illas, & exhortatus
 eos fuisset multo sermone, venit ad
 3 Græciam: vbi cū fecisset menses tres,
 factæ sūt illi insidiæ a Iudeis nauigatu-
 ro in Syriā: habuitq; consiliū vt reuer-
 4 teretur per Macedoniā. * Comitatus est
 autem eum Sopater Pyrrhi Berceensis,
 Thessalonicenium verò Aristarchus, &
 Secundus, & Gaius Derbeus, & Timo-
 5 theus: Asiani verò Tychicus & Trophi-
 mus. * Hi cū præcessissent, sustinuerūt
 6 nos Troade: * nos verò nauigauimus
 post dies azymorū a Philippis, & veni-
 mus ad eos Troadē in diebus quinque,
 7 vbi demorati sumus diebus septē. * Vna
 autem Sabbati cū conuenissemus ad
 frangendum panē, Paulus disputabat cū
 eis, profecturus in crastinū, protraxitq;
 8 sermonē vsq; in mediam noctē. * Erant
 autem lampades copiosæ in cœnaculo,
 9 vbi eramus congregati. * Sedens autem
 quidā adolescens nomine Eurychus su-
 per fenestram, cū mergeretur somno
 graui, disputatē diu Paulus, ductus somno
 cecidit de tercio cœnaculo deorsum, &
 10 sublatus est mortuus. * Ad quē cū de-
 scendisset Paulus, incubuit super eum:
 C & cōplexus dixit: Nolite turbari, anima
 11 enim ipsius in ipso est. * Ascendens autē,
 frangensq; panem, & gustans, satisq; al-
 12 locutus vique in lucē, sic profectus est.
 * Adduxerunt autem puerum viuētem,
 13 & consolati sunt non minimē. * Nos au-
 tem ascendentes nauem, nauigamus in
 Asson, inde suscepturi Paulum: sic enim
 disposuerat ipse per terram iter factu-
 14 rus. * Cū autem conuenisset nos in As-
 son, assumpto eo, venimus Mitylenē.
 15 * Et inde nauigantes, sequenti die veni-
 mus contra Chium, & alia applicuimus
 Samum, & sequenti die venimus Mile-
 16 tum. * Proposuerat enim Paulus trans-
 nauigare Ephesum, ne qua mora illi fie-
 17 ret in Asia. * Festinabat enim, si possibile
 sibi esset, vt diem Pentecostes faceret
 18 Ierosolymis. * A Mileto autem mittens
 Ephesum, vocauit Maiores natū Eccle-
 19 siæ. * Qui cū venissent ad eum, & simul
 essent, dixit eis: Vos scitis, a prima die,
 qua ingressus sum in Asiam, quāliter
 vobiscum per omne tempus fuerim,
 20 * seruens Domino cum omni humilitate,
 & lacrymis, & tentationibus, quæ
 mihi acciderunt ex insidiis Iudæorum:
 21 * quomodo nihil subtraxerim vtilium,
 quominus annuntiarem vobis, & doce-
 rem vos publicē, & per domos, * testi-
 22 ficans Iudæis atq; Gentilibus in Deum
 penitentiam & fidem in Dñm nostrum
 Iesum Christum. * Et nunc ecce alliga-
 tus ego spiritu, vado in Ierusalem: quæ
 23

in ea ventura sint mihi, ignorans: "nisi E
quod Spiritus sanctus per omnes ciui- 23
tates mihi protestatur, dicens: quoniam
vincula, & tribulationes Ierosolymis
me manent." Sed nihil horum vereor: 24
nec facio animam meam pretiosiores
quam me, dummodò consumem cur-
sum meum, & ministerium verbi, quod
accepi à Dño Iesu, testificari Euange- 25
lium gratiæ Dei. "Et nunc ecce ego scio,
quia amplius non videbitis faciem meā
vos omnes per quos transui prædicans
regnum Dei." Quapropter confessor 26
vos hodierna die, quia mundus sum à
sanguine omnium. "Non enim subterfu- 27
gi, quo minus annuntiarem omne con-
siliū Dei vobis." Attendite vobis, &
vniuerso gregi, in quo vos Spiritus san- 28
ctus posuit episcopos, regere Ecclesiam
Dei, quam acquisiuit sanguine suo. "Ego 29
scio quoniam intrabunt post disces-
sionem meam lupi rapaces in vos, non
parcentes gregi. "Et ex vobis ipsis exur- 30
gent viri loquentes peruersa, vt abdu-
cant discipulos post se." Propter quod 31
vigilate, memoria retinentes, quoniam
per triennium nocte & die non cessauī
cum lacrymis monens vnumquemque
vestrum. "Et nunc commendo vos Deo, 32
& verbo gratiæ ipsius, qui potens est
ædificare, & dare hæreditatem in san-
ctificatione omnibus. "Argentum & aurum, 33
aut vestem nullius concupiui, sicut ipsi 34

|| scitis: || quoniam ad ea quæ mihi opus
Cor. 4. erant, & his, qui mecum sunt, ministra-
uerunt manus istæ. "Omnia ostendi vo- 35
bis, quoniam sic laborantes, oportet sus-
cipere infirmos, ac meminisse verbi Dñi
The. Iesu, quoniam ipse dicit: Beatus est 36
magis dare, quam accipere. "Et cum hæc
dixisset, positis genibus suis orauit cum
omnibus illis. "Magnus autem factus 37
est omnium: & procumbentes su-
per collum Pauli osculabatur eum, do- 38
centes maxime in verbo, quod dixerat,
quoniam amplius faciē eius non essent
visuri. Et deducebant eum ad nauem.

CAP. XXI.

Paulo Ierosolymam tendenti post va-
rias navigationes, variatus est Agabus
propheta afflictiones quas passurus erat
Ierosolymis: nec tamen amicorum la-
chrymis auerri potest ne ascendat Ieru-
salem, paratus pro Christo etiam mor-
tem subire: cūque Ierosolyma perue-
nisset, Iacobus ipsi suadet vt eum quin-
que viris vocum habentibus se sanctifi-
cer: quod cum faceret, rapitur à Iu-
deis, sed ex eorum manibus eripitur à
tribuno, à quo carens alligatus, duci-
tur in castra: imperat tamen facultate
loquendi ad populum.

Cum autem factum esset vt nauiga-
remus abstracti ab eis recto cursu A
venimus Coem, & sequenti die Rho-

dum, & inde Pataram. "Et cum inuenis-
semus nauem transfretantem in Phœ-
nicem, ascendentes nauigauimus." Cum
apparuissemus autem Cypro relinquen-
tes eam ad sinistram nauigauimus in Sy-
riam: & venimus Tyrum: ibi enim naui-
s exposita erat onus. "Inuentis autem
discipulis, mansimus ibi diebus septem:
qui Paulo dicebant per Spiritum ne
ascenderet Ierosolymam." Et expletis
diebus profecti ibamus, deducuntibus
nos omnibus cum vxoribus, & filiis vs-
que foras ciuitatem: & positis genibus
in littore orauimus. "Et cum vale fecis-
semus inuicem, ascendimus nauem: illi
autem redierunt in sua." Nos verò, na-
uigatione expleta à Tyro descendimus
Ptolemaidam: & salutatis fratribus,
mansimus dñe vna apud illos. "Alia au-
tem die profecti, venimus Cæsaream. Et
intrans domum Philippi euangelistæ,
|| qui erat vnus de septem, mansimus || Sup.
apud eum. "Huic autem erant quatuor 6. b. 5.
filiz virgines prophetæ. "Et cum mo-
raremur per dies aliquot, superuenit
quidā à Iudæa propheta, nomine Aga-
bus. "Is cum venisset ad nos, tulit zo-
nam Pauli: & alligans sibi pedes & ma-
nus, dicit: Hæc dicit Spiritus sanctus:
Virum cuius est zona hæc, sic alligabunt
in Ierusalem Iudei, & tradent in manus
Gentium. "Quod cum audissemus, roga-
bamus nos, & qui loci illius erant ne
ascenderet Ierosolymam. "Tunc respō-
dit Paulus, & dixit: Quid facitis stantes,
& affigentes cor meum? Ego enim non
solum alligari sed & mori in Ierusalem
paratus sum, propter nomen Dñi Iesu.
"Et cum ei suaderi non possemus, quie-
uimus dicētes: Dñi voluntas fiat. "Post
dies autem istos præparati, ascende-
bamus in Ierusalem. "Venerunt autem &
ex discipulis à Cæsarea nobiscum, ad-
ducentes secum apud quem hospitare-
mur, Mnasonem quemdam Cyprium,
antiquum discipulum. "Et cum venis-
semus Ierosolymam, libenter exceperunt
nos fratres. "Sequenti autem die introi-
bat Paulus nobiscum ad Iacobum, om-
nesque collecti sunt seniores. "Quos cum
saluasset, narrabat per singula, quæ
Deus fecisset in Gentibus per ministè-
rium ipsius. "At illi cum audissent ma-
gnificabant Deum, dixeruntque ei: Vi-
des frater, quot millia sunt in Iudæis,
qui crediderunt, & omnes æmulatores
sunt legis? Audierunt autem de te, quia
discessionem doceas à Moysē eorum,
qui per gentes sunt, Iudæorum: dicens,
non debere eos circumcidere filios suos,
neque secundum consuetudinē ingredi.
"Quid ergo est, vtique oportet cōueni-
re multitudinem? Audient enim te su-
peruenisse. "Hoc ergo fac quod tibi di-
simus: Sunt nobis viri quatuor, vorum
habent

viueré. * Vociferantibus autem eis, & 23
proiicientibus vestimenta sua, & pulue- F
rem iactantibus in aërem, iussit tribu- 24
nus induci eū in castra, & flagellis cedi
& torqueri eum, vt sciret propter quam
causam sic acclamarent ei. * Et cum 25
astrinxissent eum loris dicit astanti sibi
Centurioni Paulus: Si hominem Roma-
num, & indemnatum licet vobis flagella-
re? * Quo audito, Centurio accessit ad 26
tribunum, & nuntiavit ei dicens: Quid
acturus es? hic enim homo ciuis Roma-
nus est. * Accedens autem tribunus, dixit 27
illi: Dic mihi si tu Romanus es? At ille G
dixit: Etiam. * Et respondit tribunus. Ego 28
multa summa ciuilitatem hanc consecutus
sum. * Et Paulus ait: Ego autem &
natus sum. * Protinus ergo discesserunt 29
ab illo, qui eum torturi erant. Tribunus
quoque remiuit postquam rescituit, quia
ciuis Romanus esset, & quia alligasset
eum. * Postera autem die volens scire 30
diligentius, quia ex causa accusaretur à
Iudæis, soluit eum, & iussit sacerdotes
conuenire, & omne concilium, & pro-
ducens Paulum, statuit inter illos.

CAP. XXIII.

*Paulus coram sacerdotibus & toto cō-
cilio principem sacerdotum qui ipsum
iusserat infaciem percuti iudicari parietem
dealbarum, sed excusat se quod nescisset
esse principem sacerdotum: cumque
ibidem dixisset se Phariseum, & de re-
surrectione mortuorum iudicari, orra est
inter Phariseos & Sadducaos magna
dissensio: Dñs nocte Paulum confortat
prædicans quod etiam Roma esset de
ipso testificaturus: delecta multorum
de occidendo Paulo coniuratione, tri-
bunus mittit eum Cæsarem militibus
spicatum ad Felicem præsidem, scribens
ad eum litteras quæ hic referuntur.*

Intendens autem in concilio Paulus I
ait: Viri fratres, ego omni consciëntia A
bona conuersatus sum ante Deum vsq;
in hodiernū diem. * Præcepit autem sa- 2
cerdotum Ananias, p̄cepit astantibus
sibi percutere os ei. * Tunc Paulus 3
dixit ad eum: Percutiet te Deus, paries
dealbare. Et tu sedens iudicas me secun-
dum legem, & contra legem iubes me
percuti? * Et qui, astantes dixerunt: Sum- 4
mum sacerdotem Dei maledicis? Dixit 5
autem Paulus: Nesciebam fratres quia B
princeps es & sacerdotum. Scriptum est
enim. || P̄ncipem populi tui non ma-
ledices. * Sciens autem Paulus, quia vna 6
pars esset Sadducæorum, & altera Phari-
sæorum, exclamauit in concilio: Viri
hil. fratres, ego Phariseus sum, filius Pha-
ris. * Et de spe & resurrectione mor-
t. 1. tuorum ego iudicor. * Et cum hæc dixisset, 7
et, facta est dissensio inter Phariseos
& Sadducæos, & soluta est multitudo.
* Sadducæi enim dicunt non esse resur- 8

rectionem, neque Angelum, neque Spiritu
9 pharisæi autem vtraque consentirent. * Fa-
ctus est autē clamor magnus. Et surgen-
tes quidam pharisæorum, pugnabant, di-
cētes. Nihil mali inuenimus in homine
istō: quid si Spiritus locutus est ei; aut
10 Angelus? * Et cum magna dissensio facta
C esset, timens tribunus ne discerperetur
Paulus ab ipsis, iussit milites descendere,
& rapere eū de medio eorum, ac deduce-
11 re eū in castra. * Sequenti autē nocte as-
sistēs ei Dñs, ait: Constās esto: sicut enim
testificatus es de me in Ierusalem, sic te
12 oportet & Romæ testificari. * Facta autē
die collegērunt se quidam ex Iudæis &
deuouerunt se dicentes, neque manda-
caturus, neque bibeituros, donec occide-
13 rent Paulum. * Erant autem plures quā
D quadraginta viri, qui hanc coniuratio-
14 nem fecerant: qui accesserunt ad prin-
cipes sacerdotum, & seniores, & dixe-
runt: Deuotione deuouimus nos nihil
gustaturos, donec occidamus Paulum.
15 * Nunc ergo vos notū facite tribuno cū
cōcilio, vt producat illū ad vos, tanquā
aliquid certius cognituri de eo. Nos ve-
rō prius quā appropiet parati sumus
16 interficere illum. * Quod cum audisset
filius sororis Pauli invidias, venit, & in-
17 trauit in castra, nuntiatusque Paulo. * Vo-
cās autē Paulus ad se vnū ex Centurio-
nibus, ait: Adolescentem hunc perduc
ad tribunū. habet enim aliquid indicare
18 illi. * Et ille quidē assumens eum, duxit
ad tribunū, & ait: Vincētus Paulus roga-
uit me hunc adolescentē perducere ad
19 te, habentem aliquid loqui tibi. * Appre-
E hendens autē tribunus manū illius, se-
cessit cum eo seorsum, & interrogauit
illū: Quid est, quod habes indicare mi-
hi? * Ille autem dixit: Iudæis conuenit
20 rogare te, vt crastina die producas Pau-
lum in concilium, quasi aliquid certius
21 inquisituri sint de illo: tu verō ne cre-
dideris illis, insidiantur enim ei ex eis
viri amplius quā quadraginta, qui se
deuouerunt non manducare, neque bibe-
re donec interficiant eum: & nunc pa-
rati sunt expectantes promissum tuum.
22 * Tribunus igitur dimisit adolescentem,
F præcipiens ne cui loqueretur, quoniam
23 hæc nota sibi fecisset. * Et vocatis duo-
bus Centurionibus, dixit illis: Parate
milites ducentos, vt eant vsq; Cæsareā,
& equites septuaginta, & lancearios du-
24 centos, à tertia hora noctis: & iumenta
præparate, vt imponentes Paulum, salu-
um perducerent ad Felicem præsidem.
25 * (Timuit enim ne fortē raperent eum
Iudæi, & occiderent, & ipse postea ca-
lumniam sustineret, tanquam accepturus
26 pecuniā) scribens epistolā continentem
hæc: CLAUDIVS Lysias optimo præsi-
27 di, Felici, salutem. * Virum hunc com-
prehensum à Iudæis, & incipientem in-
terfici

rū. "Qui ergo in vobis (ait) potētes sūt, & descendentes simul, si quod est in viro B crimen, accusent eum. "Demoratus autē 6 inter eos dies non amplius quā octo, aut decē, descendit Cæsaream, & altera die sedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci. * Qui cum perductus esset, circumsteterunt eū, qui ab Ierosolyma descenderant Iudzis, multas & graues causas obicientes, quas non poterant probare. * Paulo rationem reddente: Quo- 8 niam neq; in legem Iudzorū, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccauī. * Festus autem volens gratiam 9 præstare Iudzis, respondens Paulo, dixit: Vis Ierosolymā ascendere, & ibi de his iudicari apud me? Dixit autē Pau- 10 lus: Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari. Iudzis nō nocui, sicut tu melius nosti. "Si enim nocui, aut di- 11 gnū morte aliquid feci, nō recuso mori; si verō nihil est eorū, quāz hi accusāt me, nemo potest me illis donare. Cæsare appello. * Tunc Festus cum concilio 12 locutus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis. * Et cum dies aliquot 13 transacti essent, Agrippa rex & Bernice descenderunt Cæsaream ad salutandum Festum. * Et cum dies plures ibi demora- 14 rentur, Festus regi indicauit de Paulo, Dicens: Vir quidā est derelictus à Felice vinctus, de quo cum esset Ierosolymis, 15 adierūt me principes sacerdotum, & seniores Iudzorum, postulantes aduersus illū damnationē. * Ad quos respondi: Quia 16 non est Romanis consuetudo damnare aliquē hominē prius quā is qui accusatur præsentem habeat accusatores, locūq; defendendi accipiat ad abluēda crimina. * Cum ergo huc conuenissent, 17 sine vlla dilatione, sequenti die sedens E pro tribunali, iussit adduci virum. * De 18 quo, cum stetit esset accusatores, nullam causam deferēbāt, de quibus ego suspi- cabar malum: * Quæstiones verō quasdā 19 de sua superstitione habebant aduersus eū, & de quodā Iesu defuncto quē affirmabat Paulus viuere. * Hæsitās autē ego 20 de huiusmodi quæstione dicebā, si vellet ire Ierosolymam, & ibi iudicari de istis. * Paulo autē appellāte vt seruaretur 21 ad Augusti cognitionē, iussit seruari eū, donec mittā eum ad Cæsarem. * Agrippa 22 autē dixit ad Festū: Volebam & ipse hominē audire. Cras, inquit, audies eum. * 23 Altera autē die, cum venisset Agrippa, & Bernice, cū multa ambitione, & introissent in auditoriū cum tribunis, & viris principalibus ciuitatis, iubente Festo, adductus est Paulus. * Et dicit Festus: 24 Agrippa rex, & omnes, qui simul adessis nobiscū viri, videris hunc, de quo omnis multitudo Iudzorum interpellauit me Ierosolymis, prentes & acclamantes non oportere eum vincē amplius.

25 * Ego verō comperi nihil dignū morte G eū admisisse. Ipso autem hoc appellante 16 ad Augustum, iudicauī mittere. * De quo quid certum scribam Dñō, non habeo. Propter quod produxi eum ad vos, & maximē ad te rex Agrippa, vt interroga- 27 tione facta habeam quid scribam. * Sine ratione enim mihi videretur mittere vin- ctum, & causas eius non significare.

CAP. XXVI.

Paulus coram Agrippa suam causam defendit, referens suā ad Christum conuersionis ordinem, & se Iudais ac Gentibus sub diuina protectione predicasse ostendens: Festusq; ipsum ex nimia scientia insanire dicenti responderet, omnesq; oporere esse Christianos: Agrippa dicit eum poruisse dimitti, nisi Cæsare appelleret.

1 A Grippa verō ad Paulum ait: Per-
mittitur tibi loqui pro temetipso.
Tunc Paulus extenta manu cepit ra-
tionem reddere. * De omnibus quibus
accusor à Iudzis, rex Agrippa, ultimo
me beatum, apud te cum sim defensusus
3 me hodie, * maximē te sciente omnia,
& quæ apud Iudæos sunt consuetudi-
nes, & quæstiones: propter quod obse-
4 cro patienter me audias. * Et quidem vi-
tam meam à iuuenture, quæ ab initio
fuit in gente mea in Ierosolymis, noue-
5 runt omnes Iudæi: * præscientes me ab
B initio (si velint testimonium perhibere)
quoniam secundum certissimam sectam
6 nostræ religionis vixi Phariseus. * Et
nunc in spe, quæ ad patres nostros re-
promissionis facta est à Deo, totum iudicio
7 subiectus, * in quam duodecim tribus
nostræ, nocte ac die deseruiētes, spe-
rant deuenire: De qua spe accusor à
8 Iudzis, rex. * Quid incredibile iudicatur
9 apud vos, si Deus mortuos suscitāt? * Et
ego quidem existimaueram, me aduer-
sus nomen Iesu Nazareni debere multa
10 contraria agere, * || quod & feci Iero- || Sup.
C solymis, & multos sanctorum ego in 8.a.3.
carceribus inclusi, à principibus sacer-
dotum potestate accepta: & cum occi-
11 derentur, detuli sententiam. * Et per om-
nes synagogas frequenter puniens eos,
compellebam blasphemare: & amplius
insaniens in eos, persequabar vsque in
12 exterās ciuitates. * In quibus || dum irem || Sup.
Damascum cum potestate & permissu 9.a.2.
13 principum sacerdotum, * die media in
via vidi, rex, de coelo supra splendo-
rem solis circumfulsisse me lumen, &
14 eos qui mecum simul erant. * Omnēque
nos cum decidissemus in terram, audiui
vocem loquentem mihi Hebraica lin-
gua: Saule, Saule, quid me persequeris?
durum est tibi contra stimulum calci-
15 trare. * Ego autem dixi: Quis es Dñe?
Dñs autem dixit: Ego sum Iesus, quem
16 tu persequeris. * Sed exurge & sta super
pedes tuos ad hoc eū, apparui tibi, vt
consi

constituā te ministrum, & testem eorum quæ vidisti, & eorum quibus apparebo tibi, * eripiens te de populo, & gentibus, 17 in quas nunc ego mitto te, * aperire 18 oculos eorum, vt conuertantur à tenebris ad lucem, & de potestate satanæ ad Deum, vt accipiant remissionem peccatorum, & sortem inter sanctos, pro fide quæ est in me. * Vide rex Agrippa, 19 non fui incredulus cælesti visioni;

|| *Sup.* * || sed his, qui sunt Damasci primum, & 20

13. 14. Ierolymis, & in omnem regionem Iudææ, & Gentibus annuntiabam, vt poenitentiam agerent, & conuerterentur ad Deum, digna poenitentis opera facientes. * Hac ex causa me Iudæi, cum exirem 21

|| *Sup.* in templo, || comprehensum tentabant 22

21. f. interficere. * Auxilio autē adiutus Dei, 22

31. vsque in hodiernum diem sto, testificans

minoris atque maiori, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophetæ locuti sunt futura esse, & Moyses, * si passibilis Christi,

23. stus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo, & Gentibus. * Hæc loquente eo, & 24

rationem reddente, Festus magna voce dixit: Insanis Paule, multæ te litteræ ad

Insaniam conuertunt. * Et Paulus: Non 25

insanio (inquit) optime Feste, sed veritatis & sobrietatis verba loquor. * Sit 26

enim de his rex, ad quem & constanter loquor: latere enim cum nihil horum

arbitror. Neque enim in angulo quidquid horum gestum est. * Credis rex Agrippa 27

prophetis? Scio quia credis. * Agrippa 28

autē ad Paulum: In modico suades me Christianum fieri. * Et Paulus: Opto apud 29

Deū, & in modico, & in magno non tantum, sed etiam omnes qui audiunt, hodie fieri tales, qualis & ego sum, exceptis vinculis his. * Et exurrexit rex, & 30

præfex, & Bernice, & qui assidebant eis. * Et cum secessissent, loquebantur ad in-

31. uicem, dicentes: Quia nihil morte, aut vinculis dignum quid fecit homo iste. * Agrippa autē, Festo dixit: Dimitti potest 32

rat homo hic, si non appellasset Cæsarem.

C A P. XXVII.

Paulus à centurione Iulio ducitur Romam versus, nauigans per varia loca: aduersante autem ipsis vento, vix perueniunt ad quemdam in Creta locum: à quo licet prædiceret Paulus periculo am esse nauigationem, discedentes, pariuntur ingentem tempestatem, tandemque post Pauli consolationem, qui narrans factam sibi de omnium salute reuelationem, hortabatur eos ad cibum sumendum: passi naufragium omnes euadunt incolumes.

Vt autem iudicatum est nauigare eū

1 in Italiam, & tradi Paulū cum reli-

|| 2. quibus custodiis centurionis nomine Iulio

cohortis Augustæ, * || ascendentes na-

uem Adrmetinā, incipientes nauigare

|| 2. Cor. 11. 6, 25.

circa Asiz loca, sustulimus, perseuerare nobiscum Aristarcho Macedone Thes-

3 salonicensi. * Sequenti autem die deuenimus Sidonē. Humanè autem tractans Iulius Paulū, permisit ad amicos ire, &

4 curā sui agere. * Et inde cum sustulisset, subnauigauimus Cyprū, propterea

5 quod essent venti contrarii. * Et pelagus Ciliciæ & Pamphyliz nauigantes, veni-

6 mus Lystram, quæ est Lyciæ, * & ibi inueniens centurio nauem Alexandrinam nauigantē in Italiam, transposuit nos in

7 eam. * Et cum multis diebus tardè nauigarem, & vix deuenissemus contra

8 Gnidum, prohibente nos vento, adnauigauimus Cretæ, iuxta Salmonē: * & vix

9 iuxta erat ciuitas Thalasfa. * Multo autem tempore peractō, & cum iam non

esset tuta nauigatio, eo quod & ieiuniū iam præterisset, consolabatur eos Paulus,

10 lusus, * dicens eis: Viri, video quoniam cum iniuria & multo damno, non solum oneris & naui, sed etiam animarū nostrarū

11 rui incipit esse nauigatio. * Centurio autē gubernatori & nauclero magis credebatur, quàm his quæ à Paulo diceban-

12 tur. * Et cum aptus portus non esset ad hiemadum, plurimi statuerunt consiliū nauigare inde, si quomodo possent, deuenientes Phœnicem, hiemare, portum

13 Corum. * Aspirante autem Austro, æstimantes propositū se tenere, cum sustulissent de Asion, legebant Cretam. * Non

14 post multum autem misit se contra ipsam ventus Typhonicus, qui vocatur

15 Euroaquo. * Cumque arrepta esset nauis, & non posset conari in ventum, data naue statibus, ferebamur. * In insulam autem quamdam decurrentes, quæ vocatur Cauda, portum vix obtinere

17 scapham. * Qua sublata, adiutoriis utebantur, accingentes nauem, timentes ne in Syrtim inciderent, summissio vase

18 sic ferebantur. * Valida autem nobis tempestate iactatis, sequenti die iactum

19 fecerunt: * & tertia die sub manibus armamenta naui proiecerunt. * Neque autem Sole, neque sideribus apparentibus per plures dies, & tempestate non exigua imminente, iam ablata erat spes

21 omnis salutis nostræ. * Et cum multa ieiunatio fuisset, tunc stans Paulus in medio eorum, dixit: Oportebat quidē, o viri, audito me, non tollere à Creta, lucrique facere iniuriam hanc, & iacturam. * Et nunc suadeo vobis bono animo esse: amissio enim nullius animæ

23 erit ex vobis: præterquam nauis. * Astutit enim mihi hac nocte Angelus Dei, cuius sum ego, & cui deserui, * dicens: Ne times Paul, Cæsari te oportet assistere: & ecce donauit tibi Deus omnes qui

qui nauigant tecum. * Propter quod bono 25
animo estote viri: credo enim Deo, quia E
fic erit, quemadmodum dictum est mihi.
* In insulam autem quamdam oportet nos 26
deuenire. * Sed posteaquam quarta deci- 27
ma nox superuenit, nauigantibus nobis in
Adria circa mediam noctem, suspicaban-
tur nauis apparere sibi aliquam regio-
nem. * Qui & summittentes bolidem, in- 28
uenerunt passus viginti: & pusillum inde
separati, inuenerunt passus quindecim.
* Timentes autem ne in aspera loca ince- 29
deremus, de puppi mittentes anchoras
quatuor, optabant diem fieri. * Nautis verò 30
querentibus fugere de nauì, cum mis-
issent scapham in mare, sub obtentu quasi
inciperent à prora anchoras extendere,
* dixit Paulus Centurioni, & militibus: 31
Nisi hi in nauì manserint, vos salui fieri
non potestis. * Tunc absceiderunt milites 32
funes scaphæ, & passi sunt eam excidere.
* Et cum lux inciperet fieri, rogabat Pau- 33
lus omnes sumere cibum, dicens: Quarta
decima die hodie expectantes ieiuni
permanetis, nihil accipientes. * Propter 34
quod rogo vos accipere cibum pro salute
vestra: quia nullus vestrum capillus de
capite peribit. * Et cum hæc dixisset, su- 35
mens panem, gratias egit Deo in conspe-
ctu omnium: & cum fregisset, cepit man-
ducare. * Animæ quiores autem facti om- 36
nes, & ipsi sumpserunt cibum. * Eramus
verò vniuersæ animæ in nauì ducentæ 37
septuaginta sex. * Et satiati cibo alleuia-
bant nauem, iactantes triticum in mare. 38
* Cum autem dies factus esset terram non
agnoscebant: sinum verò quemdam con- 39
siderabant habentem litus, in quem co-
gitabant: si possent, eicere nauem. * Et 40
cum anchoras sustulissent, committebant
se mari; simul laxantes iuncturas guber-
naculorum: & leuato artemone secundum
auræ flatum tendebant ad litus. * Et cum 41
incidissemus in locum dithalassium, impe-
gerunt nauem: & prora quidem fixa ma-
nebat immobilis, puppis verò soluebatur 42
à vi maris. * Militum autem consilium fuit
ut custodias occiderent: ne quis cum ena-
rasset, effugeret. * Centurio autem vo- 43
lens seruare Paulum, prohibuit fieri: ius-
sitque eos, qui possent natæ, emittere
se primos, & euadere, & ad terram exire:
* ceteros alios in tabulis ferebant: quos- 44
dam super ea, quæ de nauì erant. Et sic
factum est, ut omnes animæ euaderent ad
terram.

C A P. XXVIII.

*Paulus ceterisque ipsius comites humanè
à Barbaris excipiuntur in insula Me-
litarin qua percussus à vipera Paulus
nihil mali patitur, patremque Publii
principis insula sanitari restituit, ac
alios multos curat: & ab eo loco nauig-
antes, tandem Romam perueniunt.*

Tom. II.

*vbi Paulus conuocatis primis Iudæo-
rum causam exponit cur Casarem ap-
pellauerit: dieque ab ipsis confutro
predicari de Christo cuius verbum multi
non credunt, quod Paulus ostendit ab
Isaia prædictum esse: & per biennium
de fide in Christum predicat omnibus
ad ipsum accedentibus.*

1 **E**T cum enasissemus, tunc cognoui-
mus quia Melita insula vocabatur.
Barbari verò præstabant non modicam
2 humanitatem nobis. * Accensa enim py-
ra, resciebant nos omnes, propter im-
3 brem, qui immincebat, & frigus. * Cum
congregasset autem Paulus sarmento-
rum aliquantam multitudinem, & im-
posuisset super ignem, Vipera à calore
cum processisset, inuasit manum eius,
4 * Ut verò viderent Barbari pendentem
B bestiam de manu eius, adinuicem dice-
bant: Vtique homicida est homo hic,
qui cum euaserit de mari, ultio non si-
5 nit cum viuere. * Et ille quidem excu-
tiens bestiam in ignem, nihil mali passus
6 est. * At illi existimabant eum in tumo-
rem conuertendum, & subito casurum, &
mori. Diu autem illis expectantibus, & vi-
dentibus nihil mali in eo fieri, couerten-
7 tes se, dicebant eum esse Deum. * In locis
autem illis erant prædia principis insu-
læ, nomine Publii, qui nos suscipiens,
8 triduo benignè exhibuit. * Contigit au-
tem, patrem Publii febribus & dysen-
teria vexatum iacere. Ad quem Paulus
intrauit: & cum orasset, & imposuisset
9 ei manus, saluauit eum. * Quo facto,
Comnes, qui in insula habebant infirmita-
10 tes, accedebant, & curabuntur. * qui
etiam multis honoribus nos honorau-
erunt, & nauigantibus imposuerunt quæ
11 necessaria erant. * Post menses autem
tres, nauigauimus in nauì Alexandrina,
quæ in insula hiemauerat, cui erat insigne
12 Castorum. * Et cum venissemus Syracu-
13 sam, mansimus ibi triduo. * Inde cir-
cumlegentes deuenimus Rhodium: & post
vnum diem flante Austro, secunda die ve-
14 nimus Puteolos, * vbi inuenitis fratribus
Drogati sumus manere apud eos dies se-
15 ptem: & sic venimus Romam. * Et inde
cum audissem fratres, occurrerunt nobis
vsque ad Appij forum, ac tres Tabernas.
Quos cum vidisset Paulus, gratias agens
16 Deo, accepit fiduciam. * Cum autem ve-
nissemus Romam, permixtum est Paulo
manere sibi met cum custodiente se milite.
17 * Post tertium autem diem conuocauit
primos Iudæorum. Cumque conuenissent,
dicebat eis: Ego, viri fratres, nihil aduer-
sus plebem faciens, aut morem paternum,
vinculus ab Ierosolymis traditus sum in
18 manus Romanorum, * qui cum interro-
gationem de me habuissent, voluerunt
me dimittere, eo quod nulla esset causa
19 mortis in me. * Contradicientibus au-
tem

X

tem

tem Iudæis, coactus Iude appellare. Cæ-
sarem, non quasi gentem meam habens
aliquid acculare. * Propter hanc igitur
causam rogavi vos videre, & alloqui. Pro-
pter spem enim Israël catena hac circum-
datus sum. * At illi dixerunt ad eum: 21
Nos neque literas accepimus de te à Iu-
dæa, neque adueniens aliquis fratrum
nuntiavit, aut loquutus est quid de te ma-
lum. * Rogamus autem à te audire quæ-
sentis, nam de secta hac notum est nobis
quia vbiq; ei contradicunt. * Cùm con-
stituissem autem illi diem, venerunt ad
eum in hospitium plurimi, quibus expo-
nebat testificans regnum Dei, suadensque
eis de Iesu ex lege Moysi & Prophetis, à
manè vsque ad vesperam. * Et quidam 24
credebant his quæ dicebantur: quidam
verò non credebant. * Cùmque inuicem 25
non essent cōsentientes, dicebant, dicē-
te Paulo vnum verbum: Quia bene Spiritus
sanctus loquutus est per Isaiam pro-
phetam ad patres nostros, * dicens. || Va- 26
6. 9. de ad populum istum, & dic ad eos: Aure
Mat. audietis, & non intelligetis: & videntes
13. 6. videbitis, & non perspicietis. * Incrassa- 27
14. tum est enim cor populi huius, & auri-
Mar. bus grauitur audierunt, & oculos suos
4. b. 12. compresserunt: ne fortè videant oculis,
Luc. 8. & auribus audiant, & corde intelligant,
6. 10. & conuertantur, & sanem eos. * Notum 28
Ioan. ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum
12. f. est hoc salutare Dei & ipsi audient. * Et 29
40. cùm hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi,
Rom. multam habentes inter se quæstionem. * 30
11. 6. Mansit autem, biennio toto in suo con-
ducto: & suscipiebat omnes, qui ingre-
diebantur ad eum, * prædicans regnum 31
Dei, & docens quæ sunt de Domino Ie-
su Christo, cùm omni fiducia, sine prohi-
bitione.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI ad Romanos.

CAPVT PRIMVM,

*Paulus commendat suo munere Euan-
gelico, ob magnum prædicandi Euan-
gelij zelum, operabat Romanos inuisi-
re; ostendens Ethnicos, qui ex creatu-
ris Deum cognoscentes, illius cultum
a se abiecerant, colendo creaturarum
imagines, merito à Deo desertos. & in
panem illius in abominandas, quæ hic
recensentur, incidisse scelera.*

PAVLVS, seruus Iesu Christi,
votatus Apostolus, || segrega-
tus in Evangelium Dei, * quod
ante promiserat per prophetas
suos in scripturis sanctis * de Filio suo, 3

qui factus est ei ex femine David secun-
dum carnem, * qui prædestinatus est Fi-
lius Dei in virtute secundum spiritum san-
ctificationis ex resurrectione mortuo-
rum Iesu Christi Domini nostri, * per
quem accepimus gratiam, & Apostola-
tum ad obediendum fidei in omnibus
Gentibus pro nomine eius, * in quibus
estis & vos vocati Iesu Christi: * omni-
bus qui sunt Romæ, dilectis Dei, vocatis
sanctis. Gratia vobis & pax à Deo Patre
nostro, & Domino Iesu Christo. * Pri-
mum quidem gratias ago Deo meo per
Iesum Christum pro omnibus vobis: quia
fides vestra annuntiatur in vniuerso
mundo. * Testis enim mihi est Deus, cui
seruio in spiritu meo in Euangelio Fi-
lij eius quod sine intermissione memo-
riam vestri facio * semper in orationibus
meis: obsecrans, si quo modo tandem
aliquando prosperum iter habeam in
voluntate Dei veniendi ad vos. * Desi-
dero enim videre vos, ut aliquid im-
pertiar vobis gratiæ spiritualis ad con-
firmandos vos: * id est, simul consolari
in vobis, per eam quæ inuicem est, fidem
vestram atque meam. * Nolo autem vos
ignorare fratres: quia sæpe proposui
venire ad vos, (& prohibitus sum vsque
adhuc) vt aliquem fructum habeam &
in vobis, sicut & in cæteris gentibus. * Gra-
tis ac Barbaris, sapientibus & insipienti-
bus debitor sum: * ita (quod in me)
promptum est & vobis, qui Romæ estis,
evangelizare. * Non enim crubescō Euan-
gelium. Virtus enim Dei est in salutem
omni credenti, Iudæo primum, & Græco.
Iustitia enim Dei in eo reuelatur ex
fide in fidem: sicut scriptum est: || Iustus || Hab.
autem ex fide vivit. * Revelatur enim ira 2. a. 4.
Dei de cælis, super omnem impietatem & Gal. 3
iniustitiam hominum eorum, qui verita- 6. 11.
tem Dei in iniustitia detinent: * quia Heb.
quod notum est Dei, manifestum est in 10. g.
illis, Deus enim illis manifestauit. * In- 38.
uisibilia enim ipsius, à creatura mundi,
per ea quæ facta sunt, intellecta conspi-
ciuntur: sempiterna quoque eius virtus
& diuinitas: ita vt sint inexcusabiles.
* || Quia cùm cognovissent Deum, non || Epi.
sicut Deum glorificauerunt, aut gratias 4. d.
egerunt: sed euenerunt in cogitationi- 17.
bus suis, & obscuratum est insipiens cor
eorum: * dicentes enim se esse sapientes,
stulti facti sunt. * Et mutauerunt gloriam
in corruptibilis Dei, in similitudinem
imaginis corruptibilis hominis, & volu-
crum, & quadrupedum, & serpentum.
* Propter quod tradidit illos Deus in de-
sideria cordis eorum, in immunditiam:
vt contumeliis afficiant corpora sua in
semetipsis: * qui commutaverunt verita-
tem Dei in mendacium: & coluerunt,
& seruierunt creaturæ potius quam Crea-
tori, qui est benedictus in secula. Amen.
* Propterea

* Propterea tradidit illos Deus in passio-
nes ignominie. Nam femina eorum immu-
taverunt naturalem usum in eum usum,
qui est contra naturam. Similiter autem
& masculi, relicto naturali usu femine, D
exarcerunt in desiderii suis in inuicem,
masculi in masculos turpitudinem operantes,
& mercedem, quam oportuit, erroris sui in
semetipsis recipientes. * It sicur non pro-
baverunt Deum habere in notitia: tradi-
dit illos Deum in reprobum sensum, ut
faciant ea quæ non conveniunt, * reple-
tos omni iniquitate, malitia, fornicatio-
ne, avaritia, nequitia, plenos invidia, ho-
micidio, contentione, dolo, malignitate,
suffriones, * detractores, Deo odibiles, 30
contumeliosos, superbos, elatos, inven-
tores malorum, parentibus non obe-
dientes, * insipientes, incompressos, sine
affectione, absque fœdere, sine misericor-
dia. * Qui cum iustitiam Dei cognovissent,
non intellexerunt quoniam qui talia
agunt, digni sunt morte: & non solum
qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt
facientibus.

CAPVT II.

*Iudeos redarguit qui ex data sibi lege
Gentes condemnabant, eadem ipsi pa-
rrantes, cum Deus unicuique reddi-
rurus sit iuxta ipsius opera; adeo ut
etiam Gentes, ea quæ legi sunt na-
turali lumine præstantes, pro circum-
cisionis habenda sint, eosque iudicatura,
qui ex sola legis cognitione & carnis
circumcisione gloriantur, contraria le-
gi operantes.*

Propter quod inexcusabilis es ô ho-
mo omnis, qui indicas. || In quo enim A
iudicas alterum, teipsum condemnas: ead-
em enim agis quæ iudicas. * Scimus enim 2
quoniam iudicium Dei est secundum ver-
itatem in eos qui talia agunt. * Existi-
mas autem hoc ô homo, qui iudicas eos
qui talia agunt, & facis ea, quæ tu effugies
iudicium Dei? * An divitias bonitatis eius, 4
& patientiæ, & longanimitatis contemn-
is? ignoras quoniam benignitas Dei ad pœ-
nitentiam te adducit? * Secundum autem 5
duritiam tuam, & impenitens cor, the-
saurizas tibi iram in diebus, & revelatio-
nis iusti iudicii Dei, || qui reddet unicui- 6
que secundum opera eius: * iis quidem, 7
qui secundum patientiam boni operis, B
gloriam, & honorem, & incorruptionem
querunt, vitam æternam? * iis autem, qui 8
sunt ex contentione, & qui non acquies-
cunt veritati, credunt autem iniquitati,
ira & indignatio. * Tribulatio & angustia 9
in omnem animam hominis operantis
malum, Iudeis primùm, & Græci: * gloria 10
autem, & honor & pax omni operanti bo-
num, Iudeo primùm, & Græco: || non 11
enim est acceptio personarum apud
Deum. * Quicumque enim sine lege pec- 12
caverunt, sine lege peribunt: & quicum-

que in lege peccaverunt, per legem iudi-
cabitur. || Non enim auditores legis ius-
ti sunt apud Deum, sed factores legis. 13
iustificabuntur. * Cum enim Gentes, quæ 14
legem non habent, naturaliter ea quæ le-
gis sunt, faciunt, eiusmodi legem non ha-
bentes, ipsi sibi sunt lex: * qui ostendunt
opus legis scriptum in cordibus suis testi-
monium reddente illis conscientia ipso-
rum, & inter se inuicem cogitationibus ac-
cusantibus, aut etiam defendentibus, * in
die, cum iudicabit Deus occulta homi-
num, secundum Evangelium meum, per
Iesum Christum. * Si autem tu Iudeus
cognominaris, & requiescis in lege, & glo-
riaris in Deo, * & nosti voluntatem eius,
& probas utiliora, instructus per legem,
* confidis teipsum esse ducem cæcorum,
lumen eorum qui in tenebris sunt, * eru-
ditorem insipientium, magistrum infan-
tium habentem formam scientiæ & veri-
tatis in lege. * Qui ergo alium doces,
teipsum non doces: qui prædicas non fu-
randum, furaris: qui dicis non mœchan-
dum, mœcharis: qui abominaris idola,
sacrilegium facis: * qui in lege gloriaris,
per prævaricationem legis Deum inho-
noras. || (Nomen enim Dei per vos bla-
sphemat inter gentes, sicut scriptum Est.
est.) * Circumcisio quidem prodest, si le-
gem observes: si autem prævaricator legis
sis, circumcisio tua præputium facta est.
* Si igitur præputium iustitias legis custo-
diat, nonne præputium illius in circumci-
sionem reputabitur? & iudicabit id quod
ex natura est præputium, legem consum-
mans, qui per litteram & circumcisio-
nem prævaricator legis es? * Non enim
qui in manifesto, Iudeus est: neque quæ
in manifesto, in carne est circumcisio: sed
qui in abscondito, Iudeus est: & circum-
cisio cordis in spiritu, non littera: cuius
laus non ex hominibus, sed ex Deo est.

CAPVT III.

*Quodam modo præcellunt Iudei pro-
pter factas illis à Deo promissiones,
quæ complebuntur, quamquam non-
nulli eorum fuerint increduli: omnes
autem & Iudei & Gentiles peccato
sunt obnoxij: à quo non liberat lex,
sed fides in Christum propitiatorum.
ut non sit cuiquam de legi operibus
gloriantum.*

Quid ergo amplius Iudeo est? aut
quæ utilitas circumcisionis? * Mul-
tum per omnem modum. Primum qui-
dem quia credita sunt illis eloquia Dei.
* quid enim si quidam illorum non credi-
derunt? || Numquid incredulitas illo-
rum fidem Dei euacuabit? Absit. * Est
autem Deus verax: omnis autem homo
mendax, sicut scriptum est: || ut iustifice-
ris in sermonibus tuis: & vincas cum
iudicaris. * Si autem iniquitas nostra ius-
titiæ Dei commendat, quid dicemus?

Numquid iniquus est Deus, qui infert iram. (secundum hominem dico.) Absit, 6
alioquin quomodo iudicabit Deus hunc mundum? Si enim veritas Dei in meo men- 7
dacio abundavit in gloriam ipsius: quid adhuc & ego tamquam peccatori iudico?

* & non (sicut blasphemamur, & sicut 8
sunt quidam nos dicere) faciamus mala ut veniant bona quorum damnatio iusta est. Quid ergo? praecepsimus eos? Nequa- 9
quam. Causati enim sumus, iudeos & Graecos omnes sub peccato esse, sicut 10
scriptum est: Quia non est iustus quisquam: non est intelligens, non est requi- 11
rens Deum: Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt, non est qui faciat boni, 12
non est usque ad vnum. * Sepulchrum pateas est guttur eorum, linguis suis do- 13
lose agebant: Venenum aspidum sub labiis eorum: Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est: Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem: Cō- 14
tritio, & infelicitas in vis eorum: & viam pacis non cognoverunt. Non est timor 15
Dei ante oculum eorum. Scimus autem, quonia 16
quicumque lex loquitur, qui in lege sunt, loquitur: ut omne os ob- 17
struatur, & subditus fiat omnis mundus Deo: quia ex operibus legis non iusti- 18
ficabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. Nunc autem sine 19
lege iustitia Dei manifestata est: testifica- 20
ta à lege & Prophetis. Iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi, in omnes & su- 21
per omnes qui credunt in eum: non enim est distinctio: Omnes enim peccaverunt, & egent gloria Dei: Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quae est in Christo Iesu, quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae suae, propter remissionem praecedentium delictorum, in sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiae eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus, & iustificans cum, qui est ex fide Iesu Christi. vbi est ergo gloria tua? Exclusa est Per quam legem: Facto- 27
rum? Non sed per legem fidei. Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis. An Iudaeorum Deus tantum? nōne & Gentium? Immo & Gentium: quonia quidem unus est Deus, qui iustificat circumcisionem ex fide, & praeputium per fidem. Legem ergo destrui- 31
mus per fidem? Absit: sed legē statuimus.

|| Gal. 3. d. 2.

|| Fsal. 139. a. 4.

|| Prou. 1. b. 16

|| Psal. 35. a. 2

|| Gal. 2. d. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

|| Prou. 1. b. 16

Sara annos excessissent apros ad generandum.

Quid ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem? Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptura? Cre- 3
didit Abraham Deo, & reputatum est 4
illi ad iustitiam. Ei autem qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. Li vero qui non operatur, credenti autem in eum qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam secundum propositam gratiam Dei. Sicut & David dicit beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus, * Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. * Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum. Beatitudo ergo haec in circumcisione tantum manet, an etiam in praeputio? Dicimus enim quia reputata est Abraham fides ad iustitiam. Quomodo ergo reputata est, in circumcisione, an in praeputio? Non in circumcisione, sed in praeputio. * Et signum accepit circumcisionis, signaculum iustitiae fidei, quae est in praeputio: ut sit pater omnium credentium per praeputium, ut reputetur & illis ad iustitiam: & sit pater circumcisionis, non iis tantum qui sunt ex circumcisione, sed & iis qui sequuntur vestigia fidei, quae est in praeputio patris nostri Abraham. Non enim per legem promissio Abraham, aut femini eius, ut haeres esset mundi: sed per iustitiam fidei. Si enim qui ex lege, haeredes sunt: exinacta est fides, abolita est promissio. Lex enim iram operatur. Vbi enim non est lex, nec praeuaricatio. Ideo ex fide, ut secundum gratiam firma sit promissio omni semini, non ei qui ex lege est solum, sed & ei qui ex fide est Abraham, qui pater est omnium nostrum. (sicut scriptum est: Quia patrem multarum gentium posuisti) ante Deum, cui credidit, qui viuificat mortuos, & vocat ea quae non sunt, tamquam ea quae sunt. qui contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium, secundum quod dictum est ei: Sic erit semen tuum. Et non infirmatus est fide, nec considerauit corpus suum emortuum, cum iam feret centum esset annorum: & emortuam vuluam Sarae. In promissione etiam Dei non haxitavit dissidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo, plenissime sciens quia quicquid promissum, potens est facere. Ideo reputatum est illi ad iustitiam. Non est autem scriptum tantum propter ipsum, quia reputatum est illi ad iustitiam sed & propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum, qui suscitauit Iesum Christum qui

|| Gen. 15. b. 5

|| Gal. 3. a. 6

|| Jac. 2. d. 23

|| Psa. 1. b. 1

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

|| Gal. 3. a. 6

Non ex legis operibus con:ingit iustificatio sed ex fide in Deum, quae Abrahae reputata fuit ad iustitiam ante daram ipsi circumcisionem, quam postea accepit: futurum non lege, sed iustitia fidei, pater omnium qui ipsius fidem imitarentur: credidit autē Deo separare se fore multarum gentium per promissum si-
li semen cum tam ipse quam vxor eius

C A P. I V.

Gz. 17. a. 4.

Gen. 15. b. 5

Christum qui

Christum Dominum nostrum : ad mortuis ;
 * qui traditus est propter delicta nostra, & 25
 resurrexit propter iustificationem nostram.

CAPVT V.

Ex fide inquit iustificari non solum spe gloriamur, verum etiam in aduersitatibus : nam si Christus pro nobis adhuc impiis mortuus est, multo magis saluabitur iustificatos per sanguinem ipsius : & sicut per vnam Adam inobedientiam omnes peccauimus, ac mortui sumus ; ita per vnus Christi obedientiam, ex multis delictis iustificamur ad vitam.

Iustificati ergo ex fide pacem habeamus **I**
 ad Deum per Dominum nostrum Ie- **A**
 sum Christum. * || per quem & habeamus **2**
 accessum per fidem in gratiam istam, in **Ephes**
 quam stamus, gloriamur in spe gloriæ filio- **2 ad. 18**
 rum Dei. * Non solum autem sed & glo- **3**
 riamur in tribulationibus : || scientes quod **Iac. 1.**
 tribulatio patientiam operatur : patientia **4. 3.**
 autem probationem, probatio vero spem,
 * spes autem non confundit : quia charitas **5**
 Dei diffusa est in cordibus nostris per Spi-
 ritum sanctum, qui datus est nobis, * vt **6**
 quid enim Christus, cum adhuc infirmi **B**
 essemus, secundum tempus || pro impiis **Heb.**
 mortuus est? Vix enim pro iusto qui mo- **9. d.**
 ritur : nam pro bono forsitan quis audeat **14.**
 mori. * Commendat autem charitatem **1 Per.**
 suam Deus in nobis : quoniam cum adhuc **3. d.**
 peccatores essemus, secundum tempus : **18.**
 * Christus pro nobis mortuus est : multo **9**
 igitur maior nunc iustificati in sanguine **10**
 ipsius, salui erimus ab ira per ipsum. * Si **10**
 enim cum inimici essemus, reconciliati su-
 mus Deo per mortem filij eius : multo ma-
 gis reconciliati, salui erimus in vita ipsius.
 * Non solum autem : sed & gloriamur in **11**
 Deo per Dominum nostrum Iesum Chri- **C**
 stum, per quem nunc reconciliationem ac-
 cepimus. * Propterea sicut per vnum homi-
 nem peccatum in hunc mundum intra-
 uit, & per peccatum mors, & ita in omnes
 homines mors pertransiit, in quo omnes
 peccauerunt, * vsque ad legem enim pec-
 catum erat in mundo : peccatum autem
 non imputabatur, cum lex non esset. * Sed **14**
 regnavit mors ab Adam vsque ad Moysen
 etiam in eos, qui non peccauerunt in simi-
 litudinem præuaricationis Adæ, qui est
 forma futuri * Sed non sicut delictum, ita
 & donum : si enim vnus delicto multi
 mortui sunt multo magis gratia Dei & do-
 num in gratia vnus hominis Iesu Christi
 in plures abundauit. * Et non sicut per **16**
 vnum peccatum, ita & donum : nam iudi-
 cium quidem ex vno in condemnationem :
 gratia autem ex multis delictis in ius-
 tificationem. * Si enim vnus, delicto mors **17**
 regnavit per vnum : multo magis abundan-
 tia gratiæ, & donationis, & iustitiæ acci-
 pientes, in vita regnabunt per vnum Ie-
 sum Christum. * Igitur sicut per vnus de- **18**

lictum in omnes homines in condemna-
 tionem : sic & per vnus iustitiam in omnes
 homines in iustificationem vitæ. * Sicut
 enim per inobedientiam vnus hominis,
 peccatores constituti sunt multi ita & per
 vnus obedientiam, iusti constituentur
 multi. * Lex autem subintravit vt abunda-
 ret delictum. Vbi autem abundauit deli-
 ctum, superabundauit gratia. * Vt sicut re-
 gnauit peccatum in mortem ita & gratia
 regnet per iustitiam in vitam æternam,
 per Iesum Christum Dominum nostrum.

CAPVT VI.

In Christo baptizari sumus, vt mortui peccato deinceps in nouitate vitæ ambulemus : sicut Christus semel mortuus ac sepultus, ad nouam vitam non amplius moriturus, resurrexit : nõ ergo iam obediemus peccato aut concupiscentiis ; sed solum a lege liberati, & per Christi gratiam a peccato & seruili iustitia, tradamus membra nostra in obsequium iustitiæ ad vitam, quæ prius traderamus immunditiæ ad mortem.

Quid ergo dicemus ? permanebimus **1**
 in peccato vt gratia abundet ? Absit. **A**
 Quia enim mortui sumus peccato. quo- **2**
 modo adhuc viuemus in illo ? * An igno-
 ratis quia quicumque baptizati sumus in **3**
 Christo Iesu, in morte ipsius baptizati su-
 mus ? || Consepulti enim sumus cum illo **Gal. 3.**
 per baptismum in mortem : vt quomodo **d. 27.**
 Christus surrexit a mortuis per gloriam **Col. 2.**
 patris, ita & nos in nouitate vitæambu- **6. 12.**
 lemus. * Si enim complantati facti sumus, || **Eph.**
 similitudini mortis eius : simul & resurre- **4. c. 2. 3**
 rectionis erimus. * Hoc scientes, quia ve- **Hebr.**
 rus homo noster simul crucifixus est, vt **12. a. 1**
 destrueretur corpus peccati, & vltra non **1. Per.**
 seruauimus peccato. * Qui enim mortuus **2. a. 1.**
 est, iustificatus est a peccato. * Si autem **4. a. 2.**
 mortui sumus cum CHRISTO : credimus
 quia simul etiam viuemus cum Christo : *
 scientes quod Christus resurgens ex mor-
 tuis iam non moritur, mors illi vltra non
 dominabitur. * Quod enim mortuus est
 peccato, mortuus est semel : quod autem
 viuit, viuit Deo. * Ita & vos existimate, vos
 mortuos quidem esse peccato, viuentes
 autem Deo, in Christo Iesu Domino no-
 stro. * Non ergo regnet peccatum in vestro
 mortali corpore, vt obediatis con-
 cupiscentiis eius. * Sed neque exhibeatis
 membra vestra arma iniquitatis peccato :
 sed exhibete vos Deo, tanquam ex mor-
 tuis viuentes : & membra vestra arma ius-
 titiæ Deo. * Peccatum enim vobis non
 dominabitur : non enim sub lege estis,
 sed sub gratia. * Quid ergo peccabimus,
 quoniam non sumus sub lege, sed sub
 gratia ; Absit. * || Nescitis quoniam cui ex- **10. a. 8.**
 hibetis vos seruos ad obediendum, serui **d. 34.**
 estis eius, cui obeditis, siue peccati ad **2. Per.**
 mortem, siue obedientiæ ad iustitiam ? **2. d. 19**

Gratias autem Deo, quod fuisſis ſerui
peccati, obediſtis autem ex corde in eam
formam doctrinæ, in quam traditi eſtis. 17
Liberati autem à peccato, ſerui facti eſtis
iuſtitiz. * Humanum dico propter infirmi- 19
tatem carnis veſtræ: ſicut enim exhibuiſtis
membra veſtra ſeruire immunditiæ, & ini-
quitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete
membra veſtra ſeruire iuſtitiz in ſanctifi-
cationem. * Cùm enim ſerui eſſetis pecca- 20
ti, liberi fuiſtis iuſtitiz. * Quem ergo fru- 21
ctum habuiſtis tunc in illis, in quibus nunc
erubescitis? Nam ſinis illorum mors eſt.
* Nunc verò liberati à peccato, ſerui autem 22
facti Deo, habetis fructum veſtrum in
ſanctificationem, ſinem verò vitam æter-
nam. * Stipendia enim peccati, mors, Gra- 23
tia autem Dei, vita æterna, in Chriſto Jeſu
Domino noſtro.

CAPVT VII.

*In ſimilitudinem mulieris cuius vir de-
functus eſt, nos per Chriſtum ſoluti ſu-
mus à lege, qua peccatorum affectus
reddebantur v. hementiores, vt ſer-
uiamus Chriſto in nouitate ſpiritus:
occasione autem legis peccatum iudi-
cantis, magis ſe exeruit & creuit pec-
catum, quamquam lex ſancta eſſet ac
ſpiritalis: imò & nunc aduerſante
carnis ſomite allicimur, quantumuis
repugnantes ad ea qua ſecundum ra-
tionem deſectamus, legiſque ſunt con-
traria.*

AN ignoratis fratres (ſcientibus enim
legem loquor) quia lex in homine
dominatur, quanto tempore viuit? * Nam
quæ ſub viro eſt mulier, viuente viro, alligata
eſt legi: ſi autem mortuus fuerit vir
eius, ſoluta eſt à lege viri. * Igitur, viuente
viro, vocabitur adultera ſi fuerit cum
alio viro: ſi autem mortuus fuerit vir eius,
liberata eſt à lege viri: vt non fit adultera
ſi fuerit cum alio viro. * Itaque fratres mei
& vos mortificati eſtis legi per corpus
Chriſti vt ſitis alterius, quæ eſt mortuus re-
ſurrexit, vt fruſtificemus Deo. * Cùm enim
eſſemus in carne, paſſiones peccatorum,
quæ per legem erant, operabantur in
membris noſtris, vt fruſtificarent morti:
* nunc autem ſoluti ſumus à lege mortis,
in qua detinebamur, ita vt ſerviamus in
nouitate ſpiritus, & non in verſtate lit-
teræ. * Quid ergo dicemus? lex peccatum
eſt? Abſit. Sed peccatum non cognoui, niſi
per legem: nam conſciſcentiam nescie-
bam, niſi lex diceret: || Non concupiſces.
* Occaſione autem accepta, peccatum per
mandatum operatum eſt in me omnem
conſciſcentiam. Sine lege enim pecca-
tum mortuum erat. * Ego autem vivebam
ſine lege aliquando. Sed cùm veniſſet
mandatum, peccatum reuixit. * Ego autem
mortuus ſum, & inuentum eſt mihi man-
datum, quod erat ad vitam, hoc eſſe ad
mortem. * Nam peccatum occaſione ac-

cepta per mandatum, ſeduxit me, & per
illud occidit. * Itaque lex quidem ſancta,
& mandatum ſanctum, & iuſtum, & bo-
num. * Quod ergo bonum eſt, mihi factum
eſt mors? Abſit. Sed peccatum vt appareat
peccatum per bonum operatum eſt mihi
môrtem: vt fiat ſupra modum peccans
peccatum per mandatum. * Scimus enim
quia lex ſpiritalis eſt: ego autem carnalis
ſum, venundatus ſub peccato. * Quod enim
operor, non intelligo: non enim quod volo
bonum, hoc ago: ſed quod odi malum,
illud facio. * Si autem quod nolo, illud
facio: conſentio legi, quoniam bona eſt.
* Nunc autem iam non ego operor illud
ſed quod habitat in me peccatum. * Scio
enim quia non habitat in me: hoc eſt in
carne mea, bonum. Nam velle, adiacet
mihi: perficere autem bonum, non inue-
nio. * Non enim quod volo bonum, hoc
facio: ſed quod nolo malum, hoc ago:
* Si autem quod nolo, illud facio: iam non
ego operor illud, ſed quod habitat in me,
peccatum. * Inuenio igitur legem, volenti
mihi facere bonum, quoniam mihi ma-
lum adiacet: * condeſcitur enim legi Dei
ſecundum interiorem hominem: * video
autem aliam legem in membris meis, re-
pugnantem legi mentis meæ, & captiuan-
tem me in lege peccati, quæ eſt in mem-
bris meis. * Infelix ego homo, quis me li-
berabit de corpore mortis huius? * Gratia
Dei per Jeſum Chriſtum Dominum no-
ſtrum. Igitur ego ipſe mente ſeruo legi
Dei: carne autem, legi peccati.

CAPVT VIII.

*Concludit, Chriſto per baptiſmum inſitos
ab omni damnatione eſſe liberos, qui
non carnem ſeſtantur, ſed ſpiritum
quem acceperunt: ſpiritum inquam
adoptionis, qui Dei filios ac future
gloriæ cum Chriſto coheredeſſe iſtit: ad
cuius gloria reuelationem non ſolum
vniuerſa aſpirat creatura, vanitati
inrerim ſubiecta: ſed & hi qui ſpiritus
acceperunt primitias, illam certâ ſpe
exſpectant, ſpiritu eos roborante &
qui torandum ſit inſtruente. Decla-
rat etiam incomparabilem Dei erga
ſuos exhibitam in Chriſto charitatem,
aſſerens nihil poſſe eos à charitate Dei
ſeparare quæ eſt in Chriſto Jeſu.*

Nihil ergo nunc damnationis eſt iſtis,
qui ſunt in Chriſto Jeſu, qui non
ſecundum carnem ambulant. * Lex enim
ſpiritus vitæ in Chriſto Jeſu liberavit me
à lege peccati & mortis. * Nam quod im-
poſſibile erat legi, in quo infirmabatur
per carnem: Deus filium ſuum mittens
in ſimilitudinem carnis peccati, & de pec-
cato damnauit peccatum in carne,
& vt iuſtificationis legis impleteretur in nobis,
qui non ſecundum carnem ambulamus,
ſed ſecundum ſpiritum. * Qui enim
ſecundum carnem ſunt, quæ carnis ſunt,
ſapiunt:

sapiunt: qui verò secundum spiritum sunt: quæ sunt spiritus sentiunt. * Nam prudentia carnis, mors est: prudentia autem spiritus, vita & pax: quoniam sapientia carnis inimica est Deo: legi enim Dei non est subiecta: nec enim potest. * Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. * Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: tamen spiritus Dei habitat in vobis. Si quis autem spiritum Christi non habet, hic non est eius. * Si autem Christus in vobis est, corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus verò vivit propter iustificacionem. * Quod si spiritus eius, qui suscitavit Iesum à mortuis, habitat in vobis: qui suscitavit Iesum Christum à mortuis, vivificabit & mortalia corpora vestra, propter inhabitantem spiritum eius in vobis. * Ergo fratres debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. * Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. * Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ij sunt filij Dei. * || Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba, Pater. * Ipse enim spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filij Dei. * Si autem filij, & heredes: heredes quidem Dei, coheredes autè Christi si tamen compatimur, ut & conglorificemur. * Existimo enim, quod non sunt conditione passionis huius temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. * Nam expectatio creaturæ, revelationem filiorum Dei expectat. * Vanitatis enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum, qui subiecit eam in spe: * quia & ipsa creatura liberabitur à servitute corruptionis in libertatem gloriæ filiorum Dei. * Scimus enim quod omnis creatura ingemiscit, & parturit vsque adhuc. * Non solum autem illa, sed & nos ipsi primitias spiritus habentes; & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri. * Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ videtur, non est spes: nā quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non videmus, speramus: per patientiam expectamus. * Similiter autem & spiritus adiuvat infirmitatem nostram: nam quid oremus, sicut oportet, nescimus: sed ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. * Qui autem scrutatur corda, scit quid desideret spiritus: quia secundum Deum postulat pro sanctis. * Scimus autem quoniam diligenter Deus Deum omnia cooperantur in bonum, iis, qui secundum propositum vocati sunt sancti. * Nam quos præsciuit, & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui, ut sit ipse primogenitus in

multis fratribus. * Quos autem prædestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & iustificavit: quos autem iustificavit, illos & glorificavit. * Quid ergo dicemus ad hæc: si Deus pro nobis, quis contra nos? * Qui etiam proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? * Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui iustificat, quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, immò qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. * Quis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? * (sicut scriptum est. || Quia || Ps. 67. propter te mortificamur tota die: æstus 43. d. matimur sicut oves occisionis.) * Sed & in eis omnibus superamus, propter eum qui dilexit nos. * Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque, profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

C A P. I X.

Propter Iudaorum ruinam, de qua vehementer dolet promissiones non frustrari asserit, Israelitis factas à Deo Abraham filio: nimirum cum illa non perirent ad omnes carnales Abraham filios, sed tantum ad eos qui ex Iudæis & Gentilibus gratuita Dei electione filij Abraham per fidem constituuntur: Deum autem cuius vult miseretur, & quem vult induratur: Iudæi verò quia non ex fide Christi quem rejecerant, sed ex legis operibus iusticiam quærebant, sunt in sua iniquitate relictis, Gentibus per fidem Christi iustificatis.

Veritatem dico in Christo, non mentior: testimonium mihi perhibente conscientia mea in spiritu sancto: quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. * || Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, * qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium & promissa: * quorum patres; & ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula, Amen. * Non autem quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israël sunt, ij sunt Israël: * neque qui semen sunt Abraham omnes filij: sed || Gal. 4. d. in Isaac vocabitur tibi semen: id est, non qui filij carnis, hi filij Dei: sed || qui filij Dei sunt promissionis, æstimantur in semine. * Promissionem enim verbum hoc est: || Gen. 18. b.

[[Gen. 25. c. 24.]] Secundū hoc tempus veniam; & erit Sare filius. "Non sibi solū autē illa: sed & Rebecca ex vno, concubitu habens, Isaac patris nostri. "Cum enim nondū nati fuissent, aut aliquid bonū egissent, aut mali, (vt secundū electionem propositum Dei maneret) non ex operibus, sed ex vocante dictū est ei: "Quia maior seruiet minori sicut scriptum est Iacob dilexi, Esau autem odio habui. "Quid ergo dicemus: nunquid iniquitas apud Deum? Absit "Moyse enim dicit. "Miserebor cuius misereor: & misericordiam præstabo cuius miserebor. "Igitur nō volentis, neq; currentis, sed miserētis est Dei. "Dicit enim Scriptura Pharaoni: "Quia in hoc ipsum exitū tu, vt ostendam in te virtutem meā: & vt annuntietur nomen meū in vniuersa terra. "Ergo cuius vult misereretur, & quem vult indurat. "Dicis itaque mihi: Quid adhuc queritur? voluntati enim eius quis resistit? "O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? Nunquid dicit, figmentū ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic? An non habet potestatem figulus lutū, ex eadē massa facere aliud quidem vas in honorē, aliud verō in contumeliā? Quod si Deus volens offendere iram, & notatæque potentiam suā, sustinuit in multa patientia, vasa iræ, apta in interitum, vt ostenderet diuitias gloriæ suæ in vasa misericordiæ, quæ præparauit in gloriam. "Quos & vocatū nos non solum ex Iudæis, sed etiam ex Gentibus, sicut in Osee dicit: "Vocabo non plebē meam, plebē meā: & non dilectā, dilectā: & non misericordiam consecutā, misericordiam consecutā. "Et erit in locū vbi dictum est eis: Non plebs mea vos: ibi vocabuntur filij Dei viuī. "Isaias autē clamat pro Israël: "Si fuerit numerus filiorum Israël tanquam arena maris reliquæ salutæ fient. "Verbum enim consummans, & abbrevians in æquitate: quia verbum breuiatum faciet Dominus super terram: "sicut prædixit Isaias: "Nili Dñs fabrorū reliquisset nobis semen sicut sōdoma facti essemus, & sicut Gomorrah similes fuissēmus. "Quid ergo dicemus? Quod gentes, quæ nō sectabantur iustitiā, apprehenderūt iustitiā: iustitiā autē, quæ ex fide est. "Israel verō sectandū legem iustitiæ, in legem iustitiæ nō peruenit. "Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex operibus: ostendunt enim in lapidem offensiois sicut scriptū est: "Ecce pono in Sion lapidem offensiois, & petram scandali: & omnis, qui credit in eum, non confundetur.

C A P. X.

[[Isa. 8. c. 14. 28. d. 16. 1. Pet. 2. b. 7.]] Orat Apostolus pro Iudæis, quos zelū Dei & legis habere asserit non secundū scientiam: nam Christum finem legis ignorantes, ex legis operibus iustitiā quærebant: de diuersitate iustitiæ ex operibus legis ab ea quæ ex fide est, quæ tam Iudæo quam Græco in Christum creden-

ti communis est: ubique autem terrarum predicata est Christi fides; quam repellentibus Iudæis, suscepērunt Gentes.

A Ratrores, voluntas quidem cordis mei, & obsecratio ad Deum, sit pro illis in salutem. "Testimonium enim perhibeo illis, quod æmulationem Dei habent, sed non secundū scientiam. "Ignorantes enim iustitiā Dei, & suam quærentes statuere, iustitiæ Dei non sunt subiecti. "Finis enim legis Christus, ad iustitiā omni credenti. "Moyse enim scriptū, quoniam iustitiā, quæ ex lege est, qui fecerit homo, viuet in ea. "Quæ autem ex fide est iustitia, sic dicit: "Ne dixeris in corde tuo: quia ascendet in cælum? id est, Christum deducere: "Aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum ad mortuis reuocare. "Sed quid dicit Scriptura? "Propē est verbum in ore tuo & in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicamus. "Quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo credideris quod Deus illum suscitauit ad mortuis, saluus eris. "Corde enim creditur ad iustitiā: ore autem confessio fit ad salutem. "Dicit enim Scriptura: "Omnis, qui credit in illum, non confundetur. "Nō enim est distinctio Iudæi & Græci: nam idem Dominus omnium, diues in omnes qui inuocant illū. "Omnis enim quicumque inuocauerit nomen Dñi, saluus erit. "Quomodo ergo inuocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quæ non audierunt? Quomodo autem audient sine prædicante? Quomodo verō prædicabunt nisi mittantur? sicut scriptum est: "Quam, speciosi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bonā! Sed non omnes obediunt Euangelio, Isaias enim dicit: "Domine qui credidit auditui nostro? "Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. "Sed dico: Nunquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. "Sed dico: Nunquid Israël non cognouit? Primus Moyses dicit: "Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. "Isaias autem audet, & dicit: "Inuentus sum à non quærentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant. "Ad Israël autem dicit: "Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem.

C A P. X I.

Deus quosdam ex populo Iudaico gratia sua electione sibi seruari: per fidem in Christum saluandos; reliquos ob incredulitatem in sua caciare iuxta Prophetarum vaticinia relictis, ac Gentibus in locum ipsorum ex gratia Dei bonitate assumpris: quas monet Apostolus ne aduersus Iudæos gloriantur: quodque Iudæi ad tempus decesserint tandem ad Christum conuerterentur,

centur exclamans: ob diuinam sapientiam incomprehensibilitatem.

Dico ergo: Nunquid Deus repulit 1
populum suum? Absit: Nam & ego A
Israelita sum ex semine Abraham de tri-
bu Benjamin. * Non repulit Deus plebem 2
suam quidem præfciuit. Annecitis in Elia
quid dicit Scriptura: quemadmodum in-
terpellat Deum aduersum Israël? || Do- 3
mine, Prophetas tuos occiderunt altaria
tua suffoderunt: & ego relictus sum solus,
& quæruunt animam meam. * Sed quid di- 4
cit illi diuinum responsum? || Reliqui mihi
septem millia virorum, qui non curua-
uerunt genua ante Baal. * Sic ergo & in 5
hoc tempore, reliquæ secundum electio-
nem gratiæ salutæ factæ sunt. * Si autem 6
gratiæ iam non ex operibus: alioquin gra-
tia iam non est gratia. * Quid ergo? quod 7
quærebat Israël hoc non est confectus,
electio autem confectio est: ceteri verò
excæcari sunt: sicut scriptum est: || Dedit 8
illis Deus spiritum compunctionis: oculos
vt non videant, & aures vt non audiant,
vsque in hodiernum diem. * Et Dauid di- 9
cit: || Fiat menfacerum in laqueum, & in
captiõnem & in scandalum, & in retribu-
tionem illis. * Obscurentur oculi eorum 10
ne videant: & dorsum eorum semper in-
curua. * Dico ergo: Nunquid sic offende- 11
runt vt caderent? Absit. Sed illorum deli-
cto, salus est Gentibus vt illos æmulen-
tur. * Quod si delictum illorum diuitiæ 12
sunt mundi, & diminutio eorum diuitiæ
Gentium: quanto magis plenitudo eorum?
* Vobis enim dico Gentibus: Quamdiu 13
quidem ego sum Gentium Apostolus, mi-
nisterium meum honorificabo, * si quo- 14
modo ad æmulandum prouocem carnem
meam, & saluos faciam aliquos ex illis.
* Si enim amissio eorum, reconciliatio 15
est mundi: quæ assumptio, nisi vita ex
mortuis? * Quod si liberatio sancta est, 16
& massa: & si radix sancta, & rami.
* Quod si aliqui ex ramis fracti sunt, tu 17
autem cum oleaster esses, incertus es in
illis, & socius radicis & pinguedinis oliuæ C
factus es, * noli gloriari aduersus ramos, 18
Quod si gloriaris: non tu radicem portas
sed radicem te. * Dices ergo: Fracti sunt ra- 19
mi vt ego inserar. * Bene: propter incre- 20
dultatem fracti sunt. Tu autem fide stas:
noli altum sapere de tunc. * Si enim Deus 21
naturalibus ramis non pepercit: ne fortè
nec tibi parcat. * Vide ergo bonitatem &
seueritatem Dei: in eos quidem, qui ceciderunt, seueritatem: in te autem bona- 23
tatem Dei, si permanseris in bonitate, alio-
quin & tu excideris. * Sed & illi, si non 23
permanferint in credulitate, inserentur:
potens est enim Deus iterum inferere
illos. * Nam si tu ex naturali excisus es 24
oleastro, & contra naturam insertus es
in bonam oliuam: quanto magis ij, qui
secundum naturam, inserentur suæ oliuæ?

25 * Nolo enim vos ignorare fratres myste-
rium hoc, (vt non sitis vobis ipsi mys-
tes) quia cæcitas ex parte contigit in
Israel, donec plenitudo Gentium intraret,
26 * & sic omnis Israël saluus fieret, sicut scri-
ptum est: || Veniet ex Sion, qui eripiat, 11f. 59
& auertat impietatem à Iacob. * Et hoc 2. 20.
illis à metestamentum: cum abstulero
28 peccata eorum. * Secundum Euangelium
quidem, inimici propter vos: secundum
electionem autem, charissimi propter pa-
29 tres. * Sine penitentia enim sunt dona &
30 vocatio Dei. * Sicut enim aliquando & vos
non credidistis Deo, nunc autem miseri-
cordiam consecuti estis propter increduli-
31 tatem illorum: ita & isti nunc non cre-
diderunt in vestram misericordiam: vt &
32 ipsi misericordiam consequantur. * Con-
clussit enim Deus omnia in incredulitate:
33 vt omnium misereatur. * O altitudo diui-
tiarum sapientiæ, & scientiæ Dei: quam
incomprehensibilia sunt iudicia eius, &
34 inuestigabiles viæ eius! || Quis enim co- 11 Sap.
gnouit sensum Domini? Aut quis consilia. 9. c.
35 rius eius fuit? Aut quis prior dedit illi, 13.
36 & retribuetur ei. * Quoniam ex ipso, & ipso
per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi glo- 10. c.
ria in sæcula, Amen. 13.

CAP. XII.

1. Cor.
2. d. 16

*Instruit Romanos vt à sæculi vanitate
abstinerent: coros se Deo dedant, de susce-
pris donis non se efficientes, sed in modum
limitis transgredientes, sed in modum
membrorum eiusdem corporis omnia
ad proximi utilitatem ordinantes,
ipsis quoque inimicis benefaciunt.*

Obrocro itaque vos fratres, per mise-
ricordiam Dei, || vt exhibeatis cor. 11 Phil.
pora vestra hostiam viuentem, sanctam, 4. d. 18
Deo placentem, rationabile obsequium Eph. 5
vestrum. * Et nolite conformari huic sæcu- 4. 17.
lo, sed reformamini in nouitate sensus ve- 1. The.
stri: || vt probetis quæ sit voluntas Dei 4. 4. 3.
3 bona, & beneplacens, & perfecta. * Dico
enim per gratiam quæ data est mihi, om-
nibus qui sunt inter vos: Non plus sapere
quam oportet sapere, sed sapere ad sob-
rietatem: || & vnicuique sicut Deus diuisit
4 mensuram sibi. * Sicut enim in vno cor-
pore multa membra habemus, omnia autem
membra non eundem actum habent:
5 * ita multi vnum corpus sumus in Chri-
sto, singuli autem alter alterius membra,
6 * Habentes autem donationes secundum
gratiam, quæ data est nobis, diferentes:
7 sue prophetiam secundum rationem fi-
dei, sue ministerium in ministrando, sue
8 qui docet in doctrina, * qui exhortatur
in exhortando, qui tribuit in simplicitate,
qui præstet in sollicitudine, qui misere-
9 tur in hilaritate. Dilectio sine simula-
tione. || Odientes malum, adherentes bo-
10 no: || Charitate fraternitatis inuicem di-
ligentes: Honore inuicem præuenientes:
* || Sol

Amos
5. d. 15
Eph.
4. d. 3.

1. *||* Sollicitudine non pigri: Spiritu seru-
 2. tes: Domino seruientes: * Spe gaudentes?
 17. In tribulatione patientes: Orationi instan-
 18. tes: * Necessitatibus sanctorum communi-
 19. cantes: *||* Hospitalitatem sectantes: * Bene-
 13. a. dicite persequentibus vos: benedicite, &
 2. nolite maledicere. * Gaudere cum gau-
 1. Per. dentibus, flete cum fletibus. * Idipsum
 4. b. 9. inuicem sentientes: Non alta sapientes, sed
 humilibus contentientes. Nolite esse
 prudentes apud vosmetipsos: * Nulli ma-
 17. lum pro malo reddentes: *||* prouidentes bo-
 18. na non tantum coram Deo, sed etiam co-
 8. ram omnibus hominibus. * *||* Si fieri po-
 21. test, quod ex vobis est, cum omnibus ho-
 19. minibus pacem habentes: * *||* Non vosmet-
 12. d. ipsos defendentes charissimis, sed date
 14. locum iræ, scriptum est enim: *||* Mihi vin-
 20. dicte: ego retribuam, dicit Dominus: * *||* Sed
 21. si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si si-
 1. 2. tit, potum da illi: hoc enim faciens, carbo-
 3. nis ignis congeres super caput eius. * Noli
 21. vinci à malo, sed vince in bono malum.

C A P. X I I I.

5. f. 39. *||* *Honoratur ut superioribus obtempe-*
rent inferiores: etiam propter conscientiam,
quantquam ciuilem rancum gerant ma-
gis: etiam, omnibusque debita reddat:
de proximi dilectione, ad quam vniuer-
sa lex reducitur: & de tempore gratia:
|| Pro. *ut transactis legis tenebris, relictis vitiis*
 25. c. *amplectantur Christi virtutes.*

21. *||* *Omnis anima potestatibus subli-*
 1. *mioribus subdita sit: Non est enim*
 6. a. 4. *potestas nisi à Deo: quæ autem sūt à Deo*
 1. Per. *ordinatæ sunt. * Itaque qui resistit pote-*
 2. 2. c. 13. *stati, Dei ordinationi resistit. Qui autem*
 resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt:
 * nam principes non sunt timori boni
 operis, sed mali. Vis autem non timere
 potestatem? Bonum fac; & habebis lau-
 dem ex illa: * Dei enim minister est tibi
 in bonum. Si autem malum feceris time-
 non enim sine causa gladium portat. Dei
 enim minister est: vindex in iram ei, qui
 malum agit. * Ideo necessitate subditi
 5. estote, non solum propter iram, sed etiam
 propter conscientiam. * Ideo enim & tri-
 6. buta præstatis: ministri enim Dei sunt,

7. *||* *in hoc ipsum seruientes. * || Reddite er-*
 2. c. b. *go omnibus debita: cui tributum, tribu-*
 21. *tum: cui vestigal, vestigal: cui timorem,*
|| Exo. *timorem: cui honorem, honorem. * Ne*
 20. c. *mini quidquam debeatis, nisi vt inuicem*
 14. *diligatis: qui enim diligit proximum, le-*
 9. *Deus gem impleuit. * Nam: || Non adulterabis:*
 5. b. 18. *Non occides: Non furaberis: Non falsum*
|| Leu. *testimonium dices: Non concupisces:*
 19. d. *& si quod est aliud mandatum, in hoc*
 18. *verbo instauratur: || Diliges proximum*
 22. *tuum sicut teipsum. * Dilectio proximi*
 30. *legis est dilectio. * Et hoc scientes tem-*
 1. *pus: quia hora est iam nos de somno sur-*
 1. *gere. Nunc, enim propior est nostra sa-*

12. *lus, quam cum credidimus. * Nox præ-*
 13. *celsit, dies autem appropinquauit. Abi-*
 14. *ciamus ergo opera tenebrarum, & indua-*
 15. *mur arma lucis. * Sicut in die honeste am-*
 16. *bulemus: || non in confessionibus, &*
 17. *ebrietatibus, non in cubilibus, & impudi-*
 18. *citiis, non in contentione, & æmulatione:*
 19. *||* sed induimini Dominum Iesum Chri-
 20. *stum, & carnis curam nefeceritis in desi-*
 21. *deriis.*

C A P. X I V.

Fide firmiores debet eos qui adhuc in-
firmi sunt: fouere, & non contemnere &
nec his nec illi iudicare quemquam ob
ciborum aut dierum discrimen, scientes
quod omnes eundem habemus Dominum,
cui & viuimus & morimur, cui etiam ra-
tionem quisque pro se redditurus est: &
quantquam nullus, cibis iam sit immun-
das: nemo ramen quidquam edere de-
bet aut cum fratre offendiculo, aut con-
tra suam conscientiam.

1. *||* *Infirmum autem in fide assumite, non*
 2. *ia disceptationibus cogitationum.*
 3. ** Alius enim credit se manducare om-*
 4. *nia: qui autem infirmus est, olus man-*
 5. *ducat. * Is qui manducat, non man-*
 6. *ducantem non spernat: & quis non man-*
 7. *ducat, manducantem non indicet: Deus*
 8. *enim illum assumpsit. * ||* Tu quis es, qui
 9. *iudicas alienum seruam? Domino suo stat,*
 10. *aut cadit: stabit autem: potens est enim*
 11. *Deus statuere illum. * Nam alius iudicat di-*
 12. *em: vnusquisque in suo sensu abundet.*
 13. ** Qui sapit diem, Domino sapit. Et qui mā-*
 14. *nducat, Domino māducat: gratias enim agit*
 15. *Deo. Et qui non manducat, Domino non*
 16. *manducat, & gratias agit Deo. * Nemo*
 17. *enim nostrum sibi viuit, & nemo sibi mori-*
 18. *tur. * Siue enim viuimus, Domino viuimus:*
 19. *siue morimur, Domino morimur. Siue er-*
 20. *go viuimus, siue morimur Domini sumus.*
 21. *In hoc enim Christus mortuus est, & re-*
 22. *surrexit: vt & mortuorum & viuorum do-*
 23. *minetur. * Tu autem quid iudicas fratrem*
 24. *tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum?*
 25. *||* Omnes enim stabimus ante tribunal
 26. *Christi: scriptum est enim. ||* Viuo ego, dicit
 27. *Dominus, quoniam mihi scilicet ut omne*
 28. *genus: & omnis lingua confitebitur Deo.*
 29. ** Itaque vnusquisque nostrum pro se ratio-*
 30. *nem reddet Deo. * Non ergo amplius in-*
 31. *uicem iudicemus: sed hoc iudicate magis,*
 32. *ne ponatis offensculum fratri, vel scanda-*
 33. *lum. * Scio, & confido in Domino Iesu,*
 34. *quia nihil commune pro ipsum nisi ei qui*
 35. *existimat quid commune esse, illicom-*
 36. *une est. * Si enim propter cibum frater tuus*
 37. *contristatur: iam non secundum charita-*
 38. *tem ambulas. ||* Noli cibo tuo illum per-
 39. *dere, pro quo Christus mortuus est. ||* r.
 40. ** Non ergo blasphemetur bonum no-*
 41. *strum. * Non est enim regnū Dei esca &*
 42. *potus: sed iustitia, & pax, & gaudium in*
 43. *Spiritu*

Spiritu sancto: * qui enim in hoc seruit 19
Christo, placet Deo, & probatus est ho-
minibus. * Itaque quæ pacis sūt, scētemur: 19
& quæ ædificationis sunt, in inuicem cu- 20
dodiamus. * Noli propter eam destruere
re opus Dei. || Omnia quidem sunt mūda:
sed malū est hominis, qui per ostendit
Cor. lum manducat. * || Bonum est non man- 21
ducare carnem, & non bibere vinum,
neque in quo frater tuus offenditur, aut
scandalizatur, aut infirmatur. * Tu fidem 22
habes? penes te metipsum habe coram
Deo: Beatus, qui non iudicat semetipsum
in eo quod probat. * Qui autem discernit,
si manducauerit, damnatus est: quia non
ex fide. Omne autem, quod non est ex fi-
de, peccatum est.

C A P. X V.

*Firmiores desunt infirmiorum ferre
& subleuare imperfectiones, non suæ,
sed proximorum utilitati ac mutua pa-
cistudine: Christus iuxta factas patri-
bus promissiones predicauit Iudæis: Ge-
nibus uero ex misericordia. Apostoli, non
prauis promissionibus. Excusasse Pau-
lus quod liberius Romanis scripserit,
tanquam Gentium Apostoli, ostendens
quomodo sit hoc munus executus: dicens
quod ad ipsos quoque sit venturus, ubi
daram a Macedonibus elemosynam
elargitus fuerit Ierosolymitana Eccle-
sia: perens ut pro se interiret.*

Debemus autem nos firmiores im- 1
becillitates infirmiorum sustinere, & 2
& non nobis placere. * Vnusquisque ve-
strum proximo suo placeat in bonum, &
ad ædificationem. * Etenim Christus non 3
sibi placuit, sed sicut scriptum est: || Im-
properia impropertiantium tibi ceciderunt
super me. * Quæcumque enim scripta sūt, 4
ad nostram doctrinam scripta sūt: Ut per
patientiam & consolationem Scripturarū
spem habeamus. * Deus autem patientiæ, 5
& solatijs, || det vobis id ipsum sapere in
alterutrum secundum Iesum Christū: * vt 6
vnanimes, vno ore honorificetis Deū, &
patrē Domini nostri Iesu Christi. * Propter 7
quod suscipite inuicem, sicut & Christus
suscepit vos in honorem Dei. * Dico enim 8
Christum Iesum ministrū fuisse circūci-
sionis propter veritatem Dei, ad confir-
mandas promissiones patrum: * Gentes 9
autem super misericordia honorare Deū,
sicut scriptū est: || Propterea confitebor
tibi in Gētibz Domine, & nomini tuo cā-
tabo. * Et iterum dicit: Letamini Gentes
cū plebe eius. * Et iterum: || Laudate
omnes Gentes Dominū: & magnificate eū
omnes populi: * Et rursus Isaias ait: 12
|| Erit radix Iesse, & qui expurget regere
Gentes, in eum Gentes sperabunt: * Deus
autem spei repleat vos omni gaudio &
pace in credendo: vt abundetis in spe, &
virtute Spiritus sancti. * Certus sum autem 14
fratres mei, & ego ipse de vobis, quoniam

& ipsi pleni estis dilectione repleti om-
ni sciētia, ita vt possitis alterutrum
monere. * Audacius autem scripsi vobis
D fratres ex parte, tanquam in memoriam
vos reducens, propter gratiam, quæ
data est mihi à Deo, * vt sim minister
Christi Iesu in Gētibz: sanctificans
Euangelium Dei, vt fiat oblatio Gentium
accepta, & sanctificata in Spiritu san-
cto. * Habeo igitur gloriam in Christo
18 Iesu ad Deum. * Non enim audeo aliquid
loqui eorum, quæ per me non efficit
Christus in obedientiam Gentium, verbo
19 & factis: * virtute signorum: & prodi-
giorum, in virtute Spiritus sancti: ita vt
ab Ierusalem per circuitum vsque ad Illy-
ricum repleuerim Euangelij Christi. * Sic
E autem prædicaui Euangelium hoc, non
vbinoctans eū Christus, ne super ali-
num fundamentum ædificarem: sed sicut
scriptum est: || Quibus non est annuntia- 15
rum de eo, videbunt: & qui non audie-
runt, intelligunt. * Propter quod & impe- 16
diebar plurimum venire ad vos, &
prohibitus sum vsque adhuc. * Nunc verò
23 vltius locū non habens in his regio-
bus, cupiditatem autem habens venien-
di ad vos ex multis iam præcedentibus
24 annis, * cum in Hispaniam proficisci cœ-
pero, spero quod præteritis videam
vos, & à vobis deducar illuc, si vobis
25 primum ex parte fruius fuero. * Nunc
igitur proficiscar in Ierusalem ministrare
sanctis. * Probauerunt enim Macedo-
nia, & Achaia collationem aliquam fa-
cere in pauperes sanctorum, qui sunt in
27 Ierusalem. * Placuit enim eis: & debito-
res sunt eorum. || Nam si spiritualium || 1.
eorum participes facti sunt Gentiles: Cor. 5.
debent & in carnalibus ministrare illis. 9. 11.

28 * Hoc igitur cū consummauero, & as-
signauero eis fructum hunc: a per vos
29 proficiscar in Hispaniam. * Scio autem
quoniam veniens ad vos, in abundan-
tia benedictionis Euangelij Christi ve-
niam. * Obsecro ergo vos fratres per
Dominum nostrum Iesum Christū, & per
charitatem sancti Spiritus, vt adiuuetis
me in orationibus vestris pro me ad Deū,
31 * vt liberet ab infidelibus, qui sunt in Iu-
dæa, & obsequij mei oblatio accepta fiat
32 in Ierusalem sanctis, vt veniam ad vos in
gaudio per voluntatem Dei, & refrigeret
33 vobiscum. * Deus autem pacis sit cum om-
nibus vobis. Amen.

C A P. X V I.

*Commendat Apostolus quosdā apud
Romanos, propter nonnullas eorum pra-
eminēcias nominatim saluandos,
quosdam uero vitandos hortatur, & de
alijs dicit quod saluant Romanos.*

A Commendo autem vobis Phœben
sororem nostram, quæ est in ministe-
rio Ecclesiæ, quæ est in Cenchris: * vt
eam suscipiat in Domino dignè sanctis: &
assista

tem Iudæis, coactus sum appellare Cæ-
sarem, non quasi gentem meam habens
aliquid accusare. * Propter hanc igitur
causam rogavi vos videre, & alloqui. Pro-
pter spem enim Israël catena hac circum-
datus sum. * At illi dixerunt ad eum: 21
Nos neque literas accepimus de te à Iu-
dæa, neque adueniens aliquis fratrum
nuntiavit, aut loquutus est quid de te ma-
lum. * Rogamus autem à te audire quæ
sentis, nam de secta hac notum est nobis
quia ubique ei contradicatur. * Cùm con- 23
stituissemus autem illi diem, venerunt ad
eum in hospitium plurimi, quibus expo-
nebat testificans regnum Dei, suadensque
eis de Iesu ex lege Moysi & Prophetis, à
manè usque ad vesperam. * Et quidam 24
credebant his quæ dicebantur: quidam
verò non credebant. * Cùmque inuicem 25
non essent cōsentientes, dicebant, dicte
Paulo vnum verbum: Quia bene Spi-
ritus sanctus loquutus est per Isaiam pro-
phetam ad patres nostros, * dicens. || Va- 26
de ad populum istum, & dic ad eos: Aure
audietis, & non intelligetis: & videntes
videbitis, & non perspicietis. * Incrassa- 27
tum est enim cor populi huius, & auri-
bus grauius audierunt, & oculos suos
compresserunt: ne forte videant oculis,
Luc. 8 & auribus audiant, & corde intelligant,
b. 10. & conuertantur, & sanent eos. * Notum 28
Joan. ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum
est hoc salutem Dei & ipsi audient. * Et 29
cùm hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi,
Rom. multam habentes inter se questionem. * 30
Manst autem, biennio toto in suo con-
ducto: & suscipiebat omnes, qui ingre-
diebantur ad eum, * prædicans regnum
Dei, & docens quæ sunt de Domino Ie-
su Christo, cùm omni fiducia, sine prohi-
bitione.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI ad Romanos.

CAPVT PRIMVM,

*Paulus commendat osuo munere Evan-
gelico, ob magnum prædicandi Evan-
gelij zelum, operatur Romanos inui-
des, offendens Ethnicos, qui ex creatu-
ris Deum cognoscere, illius cultum
à se abiecerant, colendo creaturarum
imagines, merito à Deo desertos. & in
penam illius in abominanda, qua hic
reuerentur, incidisse scelera.*

PAULVS, servus Iesu Christi, 1
vocatus Apostolus, || segregatus
autem promiserat per prophetas
suos in Scripturis sanctis * de Filio suo, 3

qui factus est ei ex femine David secun-
dum carnem, * qui prædestinatus est Fi-
lius Dei in virtute secundum spiritum san-
ctificationis ex resurrectione mortuo-
rum Iesu Christi Domini nostri, * per
quem accepimus gratiam, & Apostola-
tum ad obediendum fidei in omnibus
Gentibus pro nomine eius, * in quibus
estis & vos vocati Iesu Christi: * omni-
bus qui sunt Romæ, dilectis Dei, vocatis
sanctis. Gratia vobis & pax à Deo Patre
nostro, & Domino Iesu Christo. * Pri-
mum quidem gratias ago Deo meo per
Iesum Christum pro omnibus vobis: quia
fides vestra annuntiatur in vniuerso
mundo. * Testis enim mihi est Deus, cui
seruio in spiritu meo in Evangelio Fi-
lij eius quod sine intermissione memo-
riam vestri facio * semper in orationibus
meis: obsecrans, si quo modo tandem
aliquando properum iter habeam in
voluntate Dei veniendi ad vos. * Desi-
dero enim videre vos, * ut aliquid im-
pertiar vobis gratiæ spiritualis ad con-
firmandos vos: * id est, simul consolari
in vobis, per eam quæ inuicem est fidem
vestram atque meam. * Nolo autem vos
ignorare fratres: quia sæpe proposui
venire ad vos, (& prohibitus sum usque
adhuc) ut aliquem fructum habeam &
in vobis, sicut & in cæteris gentibus. * Gra-
tis ac Barbaris, sapientibus & insipienti-
bus debitor sum: * ita (quod in me)
promptum est & vobis, qui Romæ estis,
evangelizare. * Non enim erubescio Evan-
gelium. Virtus enim Dei est in salutem
omni credenti, Iudæo primum, & Græco.
* Iustitia enim Dei in eo reuelatur ex
fide in fidem: sicut scriptum est: || Iustus
autem ex fide vivit. * Revelatur enim ira
Dei de cælo, super omnem impietatem & Gal. 3
iniustitiam hominum eorum, qui verita-
tem Dei in iniustitia detinent: * quia
quod notum est Dei, manifestum est in
illis, Deus enim illis manifestavit. * In-
uisibilia enim ipsius, à creatura mundi,
per ea quæ facta sunt, intellecta conspi-
ciuntur: sempiterna quoque eius virtus
& diuinitas: ita ut sint inexcusabiles.
* || Quia cùm cognovissent Deum, non
sicut Deum glorificaverunt, aut gratias
egerunt: sed evanuerunt in cogitationi-
bus suis, & obscuratum est insipientis
eorum: * dicentes enim se esse sapientes,
stulti facti sunt. * Et mutaverunt gloriam
in corruptibilis Dei, in similitudinem
imaginis corruptibilis hominis, & vo-
lucrum, & quadrupedum, & serpentium.
* Propter quod tradidit illos Deus in de-
sideria cordis eorum, in immunditiam:
ut contumeliis afficiant corpora sua in
semetipsis: * qui commutaverunt verita-
tem Dei in mendacium: & coluerunt,
& servierunt creaturæ potius quam Crea-
tori, qui est benedictus in secula. Amen.
* Propterea

* Propterea tradidit illos Deus in passio- 26
nes ignominie. Nam femina eorum immu-
taverunt naturalem usum in eum usum,
qui est contra naturam. * Similiter autem 27
& masculi, relicto naturali usu feminae, D
exacerantur in desideriis suis in invicem,
masculi in masculos turpitudine operantes,
& mercedem, quam oportuit erroris sui in
semetipsis recipientes. * It sic non pro- 28
baverunt Deum habere in notitia: tradi-
dit illos Deus in reprobum sensum, ut
faciant ea quae non conveniunt, * reple- 29
tos omni iniquitate, malitia, fornicatio-
ne, avaritia, nequitia, plenos invidia, ho-
micidio, contentione, dolo, malignitate,
suffragibus, * detractores, Deo odibiles, 30
contumeliosos, superbos, elatos, inven-
tores malorum, parentibus non obe-
dientes, * insipientes, incompressos, sine
affectu, absque fœdere, sine misericor- 31
dia. * Quicum iustitiam Dei cognovissent,
non intellexerunt quoniam qui talia
agunt, digni sunt morte: & non solum
qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt
facientibus.

CAPVT II.

*Iudeos redarguit qui ex data sibi lege
Gentes condemnabant, eadem ipsi pa-
rrantes, cum Deum unicuique reddi-
turus sit iuxta ipsius opera: adeo ut
etiam Gentes, ea qua legi sunt na-
turali lumine praestantes, pro circum-
cisis habenda sint, eosque iudicatura,
qui ex sola legis cognitione & carnis
circumcisione gloriantur, contraria le-
gi operantes.*

Propter quod inexcusabilis es ô ho- 1
mo omnis, qui indicas. || In quo enim A
7. a. 2. iudicas alterum, teipsum condemnas: ead-
em enim agis quae indicas. * Scimus enim 2
quoniam iudicium Dei est secundum ve-
ritatem in eos qui talia agunt. * Existi. 3
mas autem hoc ô homo, qui iudicas eos
27. qui talia agunt, & facis ea, quia tu effugies
iudicium Dei? An divitias bonitatis eius, 4
16. d. & patientiae, & longanimitatis contemnitis?
10. d. ignoras quoniam benignitas Dei ad poen-
itentiam te adducit? * Secundum autem 5
17. duritiam tuam, & impoenitens cor, the-
19. b. 7. saurizas tibi iram in diebus, & revelatio-
10. b. nis iusti iudicii Dei. || * qui reddit unicui- 6
34. b. que secundum opera eius: * iis quidem, 7
19. i. qui secundum patientiam boni operis, B
Sap. gloriam, & honorem, & incorruptionem
e. b. 8. quaerunt, vitam aeternam? * iis autem, qui 8
Eccl. sunt ex contentione, & qui non acquies-
35. b. cunt veritati, credunt autem iniquitati,
15. ira & indignatio. * Tribulatio & angustia 9
18. in omnem animam hominis operantis
10. e. malum, Iudaei primum, & Graeci: * gloria 10
34. autem, & honor & pax omni operanti bo-
Gal. num, Iudaeo primum, & Graeco: * || non 11
2. b. 6. enim est acceptio personarum apud
Col. 3. Deum. * Quicumque enim sine lege pec- 12
c. 25. caverunt, sine lege peribunt: & quicum-

que in lege peccaverunt, per legem iudi-
13 cabuntur. || Non enim auditores legis iu- || Mat.
C si sunt apud Deum, sed factores legis? c. 21
14 iustificabuntur. * Cum enim Gentes, quae Iac. 1.
legem non habent, naturaliter ea quae le- d. 22.
gis sunt, faciunt, eiusmodi legem non ha-
15 bentes, ipsi sibi sunt lex: * qui ostendunt
opus legis scriptum in cordibus suis testi-
monium reddente illis conscientia ipso-
rum, & inter se invicem cogitationibus ac-
16 cusantibus, aut etiam defendentibus, * in
die, cum iudicabit Deus occulta homi-
num, secundum Evangelium meum, per
17 Iesum Christum. * Si autem tu Iudaeus
cognominaris, & requiris in lege, & glo-
18 riaris in Deo, * & nosci voluntatem eius,
& probas vitiora, instructus per legem,
19 * confidis teipsum esse ducem caecorum,
20 lumen eorum qui in tenebris sunt, * eru-
ditorem insipientium, magistrum insan-
tium habentem formam scientiae & veri-
tatis in lege. * Qui ergo alium doces,
21 teipsum non doces: qui praedicas non fu-
22 randum, furaris: * qui dicis non mœchan-
dum, mœcharis: qui abominaris idola,
23 sacrilegium facis: * qui in lege gloriaris,
per praevaricationem legis Deum inho- || f. 52
24 noras. || (Nomen enim Dei per vos bla- b. 5.
D sphematur inter gentes, sicut scriptum Ezec.
25 est.) * Circumcisio quidem prodest, si le- 36. d.
gem observas: si autem praevaricator legis
26 sis, circumcisio tua praeputium facta est.
27 * Si igitur praeputium iustitiae legis custo-
diat, nonne praeputium illius in circumci-
sionem reputabitur? & indicabit id quod
ex natura est praeputium, legem consum-
mans, te, qui per litteram & circumcisio-
nem praevaricator legis es? * Non enim
28 qui in manifesto, Iudaeus est: neque quae
29 in manifesto, in carne est circumcisio: sed
qui in abscondito, Iudaeus est: & circum-
cisio cordis in spiritu, non littera: cuius
laus non ex hominibus, sed ex Deo est.

CAPVT III.

*Quodam modo praeclunus Iudaei propter
factas illis a Deo promissiones,
qua complebuntur, quamquam non-
nulli eorum fuerint increduli: omnes
autem & Iudaei & Gentiles peccato
sunt obnoxij: à quo non liberat lex,
sed fides in Christum propitiatorem.
ut non sit cuiquam de legum operibus
gloriantium.*

Quid ergo amplius Iudaeo est? aut
2 quae utilitas circumcisionis? * Mul-
A tum per omnem modum. Primum qui-
dem quia credita sunt illis eloquia Dei. || 2. Tt.
3 * quid enim si quidam illorum non credi- 2. b. 13.
derunt? || Numquid incredulitas illo- || Ioan
rum fidem Dei evacuabit? Absit. || Est 3. d. 35.
autem Deus verax: omnis autem homo || Pal.
mendax, sicut scriptum est: || ut iustifie- 15. a.
ris in sermonibus tuis: & vincas cum I.
5 iudicaris. * Si autem iniquitas nostra iu- || f. 5.
vitiam Dei commendat, quid dicemus? 50. a. 6

X 2 Numquid

Numquid iniquus est Deus, qui infert iram. (secundum hominem dico.) Absit, 6
 alioquin quomodo iudicabit Deus hunc 7
 mundum? Si enim veritas Dei in meo men- 7
 dacio abundavit in gloriam ipsius: quid 7
 adhuc & ego tamquam peccator iudico? 8
 * & non (sicut blasphemamur, & sicut 8
 stultum quidam nos dicere) faciamus mala 8
 ut veniant bona quorum damnatio iusta 8
 est. Quid ergo? praecepsimus eos? Nequa- 9
 quam. Causati enim sumus, iudeos & 9
 Graecos omnes sub peccato esse, sicut 9
 scriptum est: Quia non est iustus quis- 10
 quam: non est intelligens, non est requi- 10
 rens Deum: Omnes declinantur, simul 10
 inutiles facti sunt, non est qui faciat bonum, 11
 non est usque ad unum. Sepulchrum 11
 patens est guttur eorum, linguis suis do- 11
 lose agebant: Venenum aspidum sub labiis 11
 eorum: Quorum os maledictione, & a- 12
 maritudine plenum est: Veloces pedes 12
 eorum ad effundendum sanguinem: Cõ- 12
 tritio, & infelicitas in vis eorum: & viam 13
 pacis non cognoverunt. Non est timor 13
 Dei ante oculos eorum. Scimus autem, 13
 quoniam quicumque lex loquitur, qui 13
 in lege sunt, loquitur: ut omne os ob- 14
 struatur, & subditus fiat omnis mundus 14
 Deo: quia ex operibus legis non iusti- 14
 ficabitur omnis caro coram illo. Per legem 15
 enim cognitio peccati. Nunc autem sine 15
 lege iustitia Dei manifestata est: testifica- 15
 ta à lege & Prophetis. Iustitia autem 16
 Dei per fidem Iesu Christi, in omnes & su- 16
 per omnes qui credunt in eum: non enim 16
 est distinctio: Omnes enim peccaverunt, & 17
 egent gloria Dei: Iustificati gratis per 17
 gratiam ipsius, per redemptionem, quae est 17
 in Christo Iesu, quem proposuit Deus 17
 propitiationem per fidem in sanguine 17
 ipsius, ad ostensionem iustitiae suae, pro- 18
 pter remissionem praecedentium deli- 18
 ctorum, in sustentatione Dei, ad osten- 18
 sionem iustitiae eius in hoc tempore: ut sit 19
 ipse iustus, & iustificans eum, qui est ex 19
 fide Iesu Christi. Vbi est ergo gloriatio 19
 tua? Exclusa est Per quam legem: Facto- 20
 rum? Non: sed per legem fidei. Arbitra- 20
 mur enim iustificari hominem per fidem 20
 sine operibus legis. An Iudaeorum Deus 21
 tantum? nonne & Gentium? Immo & Gen- 21
 tium: quoniam quidem unus est Deus, qui 21
 iustificat circumcisionem ex fide, & prae- 21
 putium per fidem. Legem ergo destrui- 21
 mus per fidem? Absit: sed legem statuimus.

CAP. IV.

Non ex legis operibus con- ingit iustifi-
 catio sed ex fide in Deum, quae Abraha
 reputata fuit ad iustitiam ante daram
 ipsi circumcisionem, quam postea acce-
 pit: futurus non lege, sed iustitia fidei,
 pater omnium qui ipsius fidem imita-
 rentur: credidit autem Deo se patrem fo-
 re multarum gentium per promissum si-
 lii semen cum tam ipse quam uxor eius

Sara annos excessissent apros ad gene-
 randum.

Quid ergo dicemus inuenisse Abra- 1
 ham patrem nostrum secundum car- 1
 nem? Si enim Abraham ex operibus iusti- 2
 ficatus est, habet gloriam, sed non apud 2
 Deum. Quid enim dicit Scriptura? Cre- 3
 didit Abraham Deo, & reputatum est 3
 illi ad iustitiam. Et autem qui operatur, 3
 merces non imputatur secundum gra- 4
 tiam, sed secundum debitum. Li vero qui 4
 non operatur, credenti autem in eum 5
 qui iustificat impium, reputatur fides eius 5
 ad iustitiam secundum propositam gra- 6
 tiam Dei. Sicut & David dicit beatitudi- 6
 nem hominis, cui Deus accepto fert 6
 iustitiam sine operibus, Beati quo- 7
 rum remissa sunt iniquitates, & quo- 7
 rum tecta sunt peccata. Beatus vir, cui 8
 non imputavit Dominus peccata. Bea- 8
 titudo ergo haec in circumcissione tantum 8
 manet, an etiam in praeputio? Dicimus 9
 enim quia reputata est Abraham fides ad 9
 iustitiam. Quomodo ergo reputatus est, 10
 in circumcissione, an in praeputio? Non 10
 in circumcissione, sed in praeputio. Et 11
 signum accepit circumcisionis, signa- 11
 culum iustitiae fidei, quae est in praeputio: 11
 ut sit pater omnium credentium per prae- 12
 putium, ut reputetur & illis ad iusti- 12
 tiam: & sit pater circumcisionis, non iis 12
 tantum qui sunt ex circumcissione, sed 12
 & iis qui sequuntur vestigia fidei, quae est 13
 in praeputio patris nostri Abraham. Non 13
 enim per legem promissio Abraham, aut 13
 semini eius, ut haeres esset mundi: sed 14
 per iustitiam fidei. Si enim qui ex lege, 14
 haeredes sunt: exinanita est fides, aboli- 15
 ta est promissio. Lex enim iram operatur. 15
 Vbi enim non est lex, nec praevarica- 16
 tio. Ideo ex fide, ut secundum gratiam 16
 firma sit promissio omni semini, 16
 non ei qui ex lege est solum, sed & ei 17
 qui ex fide est Abraham, qui pater est 17
 omnium nostrum. (sicut scriptum est: 17
 Quia patrem multarum gentium posui 17
 te) ante Deum, cui credidit, qui vivi- 17
 cat mortuos, & vocat ea quae non sunt, 18
 tamquam ea quae sunt. qui contra spem 18
 in spem credidit, ut fieret pater multa- 19
 rum gentium, secundum quod dictum 19
 est ei: Sic erit semen tuum. Et non 19
 infirmatus est fide, nec considera- 19
 vit corpus suum emortuum, cum iam 20
 ferè centum esset annorum: & emor- 20
 tuum vulvam Sarae. In promissione 20
 etiam Dei non haesitavit dissidentia, 21
 sed confortatus est fide, dans gloriam 21
 Deo, plenissime sciens quia quicquid 22
 promisit, potens est facere. Ideo 22
 reputatum est illi ad iustitiam. Non 23
 est autem scriptum tantum propter ip- 23
 sum, quia reputatum est illi ad iustitiam 23
 sed & propter nos, quibus reputabitur 23
 credentibus in eum, qui suscitavit Iesum

Christum

Christum Dominum nostrum à mortuis;
* qui traditus est propter delicta nostra, & 25
resurrexit propter iustificationem no-
stram.

CAP V T V.

*Ex fide inquit iustificari, non solum spe
gloriamur, verum etiam in auctorita-
tibus: nam si Christus pro nobis adhuc
impis mortuus est, multò magis salua-
bitur iustificatos per sanguinem ipsius:
& sicut per vanam. Ad inobedientiã
omnes peccavimus, ac mortui sumus;
ita per unius Christi obedientiam, ex
multis delictis iustificamur ad vitam.*

Ephes I Iustificati ergo ex fide pacem habemus I
ad Deum per Dominum nostrum Ie- A
sum Christum. * || per quem & habemus 2
accessum per fidem in gratiam istam, in
qua stamus, gloriamur in spe gloriæ filo- 3
rum Dei. * Non solum autem, sed & glo- 3
riamur in tribulationibus: || sicut scientes quod
tribulatio patientiam operatur: * patientia 4
autem probationem, probatio vero spem, 4
* spes autem non confundit: quia charitas 5
Dei diffusa est in cordibus nostris per Spi-
ritum sanctum, qui datus est nobis, * vt 6
quid enim Christus, cum adhuc infirmi
essemus, secundum tempus || pro impiis
mortuus est? * Vix enim pro iusto qui mor- 7
ritur: nam pro bono forsitan quis audeat 8
mori. * Commendat autem charitatem 8
suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc
peccatores essemus, secundum tempus: 18.

* Christus pro nobis mortuus est: multò 9
igitur magis nunc iustificati in sanguine
ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. * Si 10
enim cum inimici essemus, reconciliati sumus
Deo per mortem filij eius: multò magis
reconciliati, salvi erimus in vita ipsius.
* Non solum autem: sed & gloriamur in I
Deo per Dominum nostrum Iesum Chri- C
stum, per quem nunc reconciliationem ac-
cepimus. * Propterea sicut per unum ho- 12
minem peccatum in hunc mundum intra-
vit, & per peccatum mors, & ita in omnes
homines mors pertransiit, in quos omnes
peccaverunt, * Vsq̃ue ad legem enim pec- 13
catum erat in mundo: peccatum autem
non imputabatur, cum lex non esset. * Sed 14
regnavit mors ab Adam vsque ad Moysen
etiam in eos, qui non peccaverunt in simi-
litudinem prævaricationis Adæ, qui est
forma futuri * Sed non sicut delictum, ita
& donum: si enim unus delicto multi 15
mortui sunt multò magis gratia Dei & do-
num in gratia unius hominis Iesu Christi
in plures abundavit. * Et non sicut per 16
unum peccatum, ita & donum: nam iudi-
cium quidem ex uno in condemnationem:
gratia autem ex multis delictis in ius-
tificationem. * Si enim unus delicto mors 17
regnavit per unum: multò magis abundan-
tiam gratiæ, & donationis, & iustitiæ acce-
pientes, in vita regnabunt per unum Ie-
sum Christum. * Igitur sicut per unius de- 18

lictum in omnes homines in condemna-
tionem: sic & per unius iustitiam in omnes
homines in iustificationem vitæ. * Sicut
enim per inobedientiam unius hominis,
peccatores constituti sunt multi ita & per
unius obedientiam, iusti constituentur
multi. * I ex autem subintravit vt abunda-
ret delictum. Vbi autem abundavit deli-
ctum, superabundavit gratia. * Vt sicut re-
gnavit peccatum in mortem: ita & gratia
regnet per iustitiam in vitam æternam,
per Iesum Christum Dominum nostrum.

CAP V T VI.

*In Christo baptizari sumus, vt mortui
peccato deinceps in novitate vitæ am-
bulemus: sicut Christus semel mor-
tuus ac sepultus, ad novam vitam non
ampli u moriturus, resurrexit: nõ ergo
iam obediãmus peccato aut concupi-
scentiis; sed solum a lege liberati: que
per Christi gratiam a peccato &
vniuersali iustitia, tradidimus membra
nostra in obsequium iustitiæ ad vitam,
quæ prius tradideramus immunditiæ
ad mortem.*

I Quid ergo dicemus? permanebimus
in peccato vt gratia abundet? * Absit.
A Quoniam mortui sumus peccato, quo-
modo adhuc viuemus in illo? * An igno-
ratis quia quicumque baptizati sumus in
Christo Iesu, in morte ipsius baptizati si-
mus? * || Consepulti enim sumus cum illo Gal. 3.
per baptismum in mortem: vt quomodo d. 27.
Christus surrexit à mortuis per gloriam Col. 2.
patris, || ita & nos in novitate vitæambu- c. 12.
lemus. * Si enim complantati facti sumus, || Eph.
B similitudini mortis eius: simul & resurre- 4. c. 23
ctionis erimus. * Hoc scientes, quia ve- Habr.
tus homo noster simul crucifixus est, vt 12. A. I
destruatur corpus peccati, & vltra non 1. Per.
seruiamus peccato. * Qui enim mortuus 2. A. 1.
est, iustificatus est à peccato. * Si autem 4. 4. 2.
mortui sumus cum CHRISTO: credimus
quia simul etiam viuemus cum Christo: *
scientes quòd Christus resurgens ex mor-
tuis iam non moritur, mors illi vltra non
dominabitur. * Quòd enim mortuus est
peccato, mortuus est semel: quòd autem
viuit, viuit Deo. * Ita & vos existimate, vos
mortuos quidem esse peccato, viuentes
autem Deo, in Christo Iesu Domino no-
stro. * Non ergo regnet peccatum in ve-
stro mortali corpore, vt obediatis con-
cupiscentiis eius. * Sed neque exhibeatis
membra vestra arma iniquitatis peccato:
sed exhibete vos Deo, tanquam ex mor-
tuis viuentes: & membra vestra arma iu-
stitiæ Deo. * Peccatum enim vobis non
dominabitur: non enim sub lege estis,
sed sub gratia. * Quid ergo? peccabimus,
quoniam non sumus sub lege, sed sub
gratia; Absit. * || Nescitis quoniam cui ex- 10. 8.
hibetis vos seruos ad obediendum, serui d. 34.
estis eius, cui obeditis, siue peccati ad 2. Per.
mortem, siue obediatis ad iustitiam? 2. d. 12

Gratias autem Deo, quod fuistis serui 17
peccati, obedistis autem ex corde in eam
formam doctrinæ, in quam traditi estis. * 18
Liberati autem à peccato, serui facti estis
iustitiæ. * Humanum dico propter infirmi- 19
tatem carnis vestræ: sicut enim exhibuistis
membra vestra seruire immunditiæ, & ini-
quitati ad iniquitatem? ita nunc exhibete
membra vestra seruire iustitiæ in sanctifi-
cationem. * Cum enim serui essetis pecca- 20
ti, liberi fuistis iustitiæ. * Quem ergo fru- 21
ctum habuistis tunc in illis, in quibus nunc
erubescitis? Nam finis illorum mors est.
* Nunc verò liberati à peccato, serui autem 22
facti Deo, habetis fructum vestrum in
sanctificationem, finem verò vitam æter-
nam. * Stipendia enim peccati, mors, Gra- 23
tia autem Dei, vita æterna, in Christo Iesu
Domino nostro.

CAPVT VII.

*In similitudinem mulierum cuius vir de-
functus est, nos per Christum solui su-
mus à lege, qua peccatorum affectus
reddebantur vehementiores, ut ser-
uiamus Christo in nouitate spiritus: occasione
autem legis peccatum iudi-
cantis, magis se exeruit & creuit pec-
catum, quamquam lex sancta esset ac
spiritualis: imo & nunc aduersante
carnis fomite allicimur, quantumuis
repugnantes ad ea quæ secundum ra-
tionem delectamur, legesque sunt con-
traria.*

An ignoratis fratres (Scientibus enim 1
legem loquor) quia lex in homine 2
dominatur, quanto tempore viuistis? * Nam
quæ sub viro est mulier, viuente viro, al-
ligata est legi: si autem mortuus fuerit vir
eius, soluta est à lege viri. * Igitur, viu- 3
ente viro, vocabatur adultera si fuerit cum
alio viro: si autem mortuus fuerit vir eius,
liberata est à lege viri: vt non sit adultera
si fuerit cum alio viro. * Itaque fratres mei 4
& vos mortificati estis legi per corpus
Christi vt sitis alterius, qui ex mortuis re-
surrexit, vt fructificemus Deo. * Cum enim 5
essemus in carne, passionibus peccatorum,
quæ per legem erant, operabantur in
membris nostris, vt fructificarent morti: 6
nunc autem soluti sumus à lege mortis,
in qua detinebamur, ita vt seruamus in
nouitate spiritus, & non in vetustate li-
teræ. * Quid ergo dicemus? lex peccatum 7
est? Absit. Sed peccatum non cognoui, nisi
per legem: nam concupiscentiam nescie-
bam, nisi lex diceret: * Non concupisces. 8
* Occasione autem accepta, peccatum per
mandatum operatum est in me omnem
concupiscentiam. Sine lege enim pecca-
tum mortuum erat. * Ego autem vivebam 9
sine lege aliquando. Sed cum venisset
mandatum, peccatum reuixit. * Ego autem 10
mortuus sum, & inuentum est mihi man-
datum, quod erat ad vitam, hoc esse ad
mortem. * Nam peccatum occasione ac-

cepta per mandatum, seduxit me, & per
illud occidit. * Itaque lex quidem sancta, 11
C & mandatum sanctum, & iustum, & bo- 12
num. * Quod ergo bonum est, mihi factum
est mors? Absit. Sed peccatum vt appareat
peccatum per bonum operatum est mihi
mortem: vt fiat supra modum peccans
14 peccatum per mandatum. * Scimus enim
quia lex spiritualis est: ego autem carnalis
15 sum, venundatus sub peccato. * Quod enim
operor, non intelligo: non enim quod vo-
lo bonum, hoc ago: sed quod odi malum,
16 illud facio. * Si autem quod nolo, illud,
facio: consentio legi, quoniam bona est.
17 * Nunc autem iam non ego operor illud
18 sed quod habitat in me peccatum. * Scio
enim quia non habitat in me: hoc est in
carne mea, bonum. Nam velle, adiacet
mihi: perficere autem bonum, non inue-
19 nio. * Non enim quod volo bonum, hoc
facio: sed quod nolo malum, hoc ago:
20 * Si autem quod nolo, illud facio: iam non
ego operor illud, sed quod habitat in me,
21 peccatum. * Inuenio igitur legem, volenti
mihi facere bonum, quoniam mihi ma-
lum adiacet: * condelector enim legi Dei
22 secundum interiorem hominem: * video
autem aliam legem in membris mei, re-
pugnantem legi mentis meæ, & captiuan-
tem me in lege peccati, quæ est in mem-
bris meis. * Infelix ego homo, quis me li-
23 berabit de corpore mortis huius? * Gratia
Dei per Iesum Christum Dominum no-
strum. Igitur ego ipse mente seruo legi
Dei: carne autem, legi peccati.

CAPVT VIII.

*Concludit, Christum per baptismum in sanctos
ab omni damnatione esse liberos, qui
non carnem sectantur, sed spiritum
quem acceperunt: spiritum inquam
adoptionis, qui Deos filios ac futura
gloria cum Christo coheredes efficit: ad
cuius gloria reuelationem non solum
vniuersa aspirat creatura, vniuersi
interim subiecti: sed & hi qui spiritu
acceperunt primitias, illam certa spe
expectant, spiritu eos roborante &
qui et orandum sit instruente. Decla-
rat etiam incomparabilem Dei erga
suos exhibitam in Christo charitatem,
asserens nihil posse eos à charitate Dei
separare quæ est in Christo Iesu.*

Nihil ergo nunc damnationis est iis, 1
qui sunt in Christo Iesu, qui non
2 secundum carnem ambulat. * Lex enim
spiritus vitæ in Christo Iesu liberauit me
3 à lege peccati & mortis. * Nam quod im-
possibile erat legi, in quo infirmabarur
per carnem: Deus filium suum mittens
in similitudinem carnis peccati, & de pec-
cato damnauit peccatum in carne,
4 * vt iustificatio legis impleteretur in nobis,
qui non secundum carnem ambulamus,
5 sed secundum spiritum. * Qui enim
secundum carnem sunt, quæ carnis sunt,
sapient:

fapiunt: qui verò secundum spiritum sunt: quæ sunt spiritus, sentiunt. * Nam prudentia carnis, inors est: prudentia autem spiritus, vita & pax: * quoniam sapientia carnis inimica est Deo: legi enim Dei non est subiecta: nec enim potest. * Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. * Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: tamen spiritus Dei habitat in vobis. Si quis autem spiritum Christi non habet, hic non est eius. * Si autem Christus in vobis est, corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus verò vivit propter iustificationem. * Quod si spiritus eius, qui suscitavit Iesum à mortuis, habitat in vobis: qui suscitavit Iesum Christum à mortuis, vivificabit & mortalia corpora vestra, propter inhabitantem spiritum eius in vobis. * Ergo fratres debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. * Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. * Quicumque enim spiritus Dei aguntur, ij sunt filij Dei. * || Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater). * Ipse enim spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quòd sumus filij Dei. * Si autem filij, & heredes: heredes quidem Dei, coheredes autè Christi: si tamen compatimur, ut & conglorificemur. * Existimo enim, quod non sunt condignæ passionibus huius temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. * Nam expectatio creaturæ, revelationem filiorum Dei expectat. * Vanitati enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum, qui subiecit eam in spe: * quia & ipsa creatura liberabitur à servitute corruptionis in libertatem gloriæ filiorum Dei. * Scimus enim quòd omnis creatura ingemiscit, & parturit vsque adhuc. * Non solum autem illa, sed & nos ipsi primitias spiritus habentes; & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri. * Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ videtur, non est spes: nā quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non videmus, speramus: per patientiam expectamus. * Similiter autem & spiritus adiuvat infirmitatem nostram: nam quid oremus, sicut oportet, nescimus: sed ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. * Qui autem scrutatur corda, scit quid desideret spiritus: quia secundum Deum postulat pro sanctis. * Scimus autem quoniam diligenter Deus omnia cooperantur in bonum: iis, qui secundum propositum vocati sunt sancti. * Nam quos præsciuit, & prædestinavit conformes fieri imaginis Filij sui, ut sit ipse primogenitus in

multis fratribus. * Quos autem prædestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & iustificavit: quos autem iustificavit, illos & glorificavit. * Quid ergo dicemus ad hæc: si Deus pro nobis, quis contra nos? * Qui etiam proprio filio suo non perierit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? * Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui iustificavit, quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, immò qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. * Quis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? * (sicut scriptum est. || Quia propter te mortificamur tota die: zeli. 43. d. mati sumus sicut oves occisionis.) * Sed & in eis omnibus superamus, propter eum qui dilexit nos. * Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque, profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

C A P. I X.

Propter iudaorum ruinam, de qua vehementer dolet promissiones non frustrari asserit: Israelitis factis à Deo Abraham filijs: nimirum cum illa non perirent ad omnes carnales Abraham filios, sed tantum ad eos qui ex iudeis & Gentilibus gratuita Dei electione filij Abraham per fidem constituuntur: Deum autem cuius vult miseretur, & quem vult induratur: Iudeis verò quia non ex fide Christi quem rejecerant, sed ex legis operibus iusticiam querebant, sunt in suam iniquitatem relictis, Gentilibus per fidem Christi iustificatis.

V Eritatem dico in Christo, non mentior: testimonium mihi perhibente conscientia mea in spiritu sancto: * quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. * || Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, * qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium & promissa: * quorum patres; & ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula, Amen. * Non autem quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israël sunt, ij sunt Israelitæ: * aequè qui semen sunt Abraham omnes filij: sed qui in Isaac vocabitur tibi semen: id est, non qui filij carnis, hi filij Dei: sed || qui filij 28. sunt promissionis, æstimantur in semine. * Promissionem enim verbum hoc est: 18. b.

||Secundū hoc tempus veniam; & erit Sare
 filius. * Non bis solū autē illa: || sed & Re-
 becca ex vno, concubitu habens, Isaac
 patris nostri. * Cum enim nondū nati fuis-
 sent, aut aliquid boni egissent, aut mali,
 (vt secundū electionem propositum Dei
 maneret) * non ex operibus, sed ex vo-
 cante dictū est ei: * || Quia maior seruiti
 minori sicut scriptum est Iacob dilexi,
 Esau autem odio habui. * Quid ergo dixe-
 mus? nunquid iniquitas apud Deum? Absit
 * Moysi enim dicit: || Miserehor cuius mi-
 screor: & misericordiam præstabo cuius
 miserebor. * Igitur nō volentis, neq; cur-
 rentis, sed miserētis est Dei. * Dicit enim Scri-
 ptura Pharaoni: || Quia in hoc ipsum ex-
 citaui te, vt ostendam in te virtutem meā:
 & vt annuntietur nomen meū in vnīuersa
 terra. * Ergo cuius vult misereatur, & quem
 vult indurat. * Dicis itaque mihi: Quid ac-
 huc queritur? voluntati enim eius quis
 resistit? * O homo, tu quis es, qui respon-
 deas Deo? || nunquid dicit, figmentū ei, qui
 se finxit: Quid me fecisti? * An non ha-
 bet potestatem figulus lutē, ex eadē massa
 facere aliud quidem vas in honorē, aliud
 verō in contumeliā? * Quōd si deus volens
 ostendere iram, & notā facere potentiam
 suā, sustinuit in multa patientia, vasa iræ,
 apta in interitum, * vt ostenderet diuitias
 gloriæ suæ in vasa misericordiæ, quæ præ-
 parauit in gloriam. * Quos & vocauit nos
 non solum ex Iudæis, sed etiam ex Gen-
 tibus, * sicut in Osee dicit: || Vocabo non
 plebē meam, plebem meā: & non dilectā,
 dilectā: & non misericordiam consecutā,
 misericordiam consecutā. * Et erit in lo-
 cūbī dictum est eis: Non plebs mea vos:
 ibi vocabuntur filij Dei viui. * Isaia autē
 clamat pro Israel: || Si fuerit numerus filo-
 rum Israël tanquam arena maris reliquæ
 saluæ fient. * Verbum enim consummans,
 & abbrevians in æquitate: quia verbum
 breuiatum faciet Dominus super terram: *
 || sicut prædixit Isaia: || Nisi Dñs saba-
 oth reliquisset nobis semen sicut sodoma
 faciē censem, & sicut Gomorra similes
 fuissēmus. * Quid ergo dicemus? Quōd
 gentes, quæ nō iustabantur iustitiā, appre-
 henderūt iustitiam: iustitiam autē, quæ ex
 fide est. * Israël verō sectandō legem iusti-
 tiæ, in legem iustitiæ nō peruenit. * Quare?
 Quia non ex fide, sed quasi ex operibus:
 ostenderunt enim in lapidem offerisiois
 * sicut scriptū est: || Ecce pono in Sion lapi-
 dem offerisiois, & petram scandalī: & om-
 nis, qui credit in eum, non confundetur.

*re communis est: ubique autem terrarum
prædicata est Christi fides; quam repe-
l-
lens Iudæis, suscepit Gentes.*

Ratres, voluntas quidem cordis mei, &
A fobsecratio ad Deum, sit pro illis in fa-
 litem. * Testimonium enim perhibeo illis,
 quod æmulationem Dei habent, sed non
 secundum scientiam. * Ignorâtes enim ius-
 titiam Dei, & suam querentes statuere, ius-
 titiæ Dei non sunt subiecti. * Finis enim
 legis Christus, ad iustitiam omni credenti.
 * Moyses enim scripsit, quoniam iustitiam,
 quæ ex lege est, || qui fecerit homo, viuet || *Leu.*
 in ea. * Quæ autem ex fide est iustitia, sic *18. a. 5*
 dicit: || Ne dixeris in corde tuo: quia ascen- *Ezec.*
 dit in cælum? id est, Christum deducere: *20. b.*
 * Aut quis descendet in abyssum? hoc est, *11.*
 Christum à mortuis reuocare. * Sed quid *|| Deu.*
 dicit Scriptura? || Propè est verbum in ore *30. c.*
 tuo & in corde tuo: hoc est verbum fidei, *12.*
 quod prædicamus. * Quia si confitearis in *|| Deu.*
 ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo *30. e.*
 credideris quòd Deus illum suscitauit à *14.*
 mortuis, saluus eris. * Corde enim creditur *|| Isa.*
 ad iustitiam: ore autem confessio fit ad fa- *28. d.*
 litem. * Dicit enim Scriptura: || Omnis, *16.*
 qui credit in illum, non confundetur. * Nō *|| Isa.*
 enim est distinctio Iudæi & Græci: nam *28. d.*
 idem Dominus omnium, diues in omnes qui *|| So. 2.*
 inuocat illum. || Omnis enim quicumque *2. 33.*
 inuocauerit nomen Dñi, saluus erit. * Quo- *Att.*
 modo ergo inuocant, in quem non cre- *2. c. 21*
 diderunt: Aut quomodo credent ei, quæ *|| Isa.*
 non audierunt? Quomodo autem audient *a. 7.*
 sine prædicante? * Quomodo verò prædi- *Nah. t.*
 cabunt nisi mittantur? sicut scriptum est: *d. 15.*
 || Quàm speciosi pedes euangelizantium *|| Isa.*
 pacem, euangelizantium bonam! Sed non *a. 53.*
 omnes obediunt Euangelio, Isaias enim di- *10. an.*
 cit: || Domine qui credidit auditui nostro? *12. f.*
 * Ergo files ex auditu, auditus autem per *38.*
 verbum Christi. * Sed dico: Nunquid non *|| Is.*
 audierunt? Et quidem in omnem terram *18. a. 5*
 exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ *|| Deu.*
 verba eorum. * Sed dico: Nunquid Israël *32. d.*
 non cognouit? Primus Moyses dicit: || Ego *21.*
 ad æmulationem vos adducam in non gen- *|| Isa.*
 tem in gentem insipientem, in iram vos *65. a. 1*
 mitram. * Isaias autem aude, & dicit *|| Isa.*
 || Inuentus sum à non querentibus me: *65. a. 1*
 palam apparui illis, qui me non interroga- *|| Isa.*
 bant. * Ad Israël autem dicit: || Tota die *|| Isa.*
 expandi manus meas ad populum non *|| Isa.*
 credentem, & contradicentem.

C A P. X I

Deus quosdam ex populo Iudaico gra-
tuita sua electione sibi servauit: per fi-
dem in Christum saluandos; reliquis ob
incredulitatem in sua eiaciare iuxta
Prophetarum uaticinia relictis, ac
Gentibus in locum ipsorum ex gratui-
ta Dei bonitate assumpris: quas me-
ner Apostolus ne aduersus Iudaos
gloriantur: quodque Iudaei ad tempus
deserri tandem ad Christum conuer-
scentur.

centur. exclamans: ob diuinā sapientia incomprehensibiliterem.

Dico ergo: Nunquid Deus repulit 1
populum suum? Absit: Nam & ego A
Israēlita sum ex femine Abraham de tribu Benjamin. * Non repulit Deus plebem 2
suam quam præscituit. Annescitis in Elia quid dicit Scriptura: quemadmodum in-
terpellat Deum aduersum Israēl? || Do- 3
mine, Prophetas tuos occiderunt, altaria tua suffoderunt: & ego relictus sum solus, & quæ-
runt animam meam. * Sed quid di- 4
cit illi diuinum responsum? || Reliqui mihi septem millia virorum, qui non curua-
uerunt genua ante Baal. * Sic ergo & in 5
hoc tempore, reliqua secundum electio-
nem gratiæ salutis facta sunt. * Si autem 6
gratia iam non ex operibus: alioquin gra-
tia iam non est gratia. * Quid ergo? quod 7
quærebat Israēl hoc non est consecutus, electio autem consecuta est: ceteri verd
excæcati sunt: sicut scriptum est: || Dedit 8
illis Deus spiritum compunctionis: oculos ut non videant, & aures ut non audiant, usque in hodiernum diem. * Et Dauid di-
cit: || Fiat mensa eorum in laqueum, & in capti-
onem & in scandalum, & in retribu-
tionem illis. * Obscurentur oculi eorum 10
ne videant: & dorsum eorum semper incurua. * Dico ergo: Nunquid sic offende-
runt ut caderent? Absit. Sed illorum deli-
cto, salutis est Gentibus ut illos amulen-
tur. * Quod si delictum illorum diuitiæ 12
sunt mundi, & diminutio eorum diuitiæ Gentium: quanto magis plenitudo eorum?
* Vobis enim dico Gentibus: Quamdiu 13
quidem ego sum Gentium Apostolus, mi-
nisterium meum honorificabo, * si quo-
modo ad æmulandum prouocem carnem 14
meam, & saluos faciam aliquos ex illis.
* Si enim amisio eorum, reconciliatio 15
est mundi: quæ assumptio, nisi vita ex mortuis? * Quod si liberatio sancta est, 16
& massa: & si radix sancta, & rami.
* Quod si aliqui ex ramis fracti sunt, tu 17
autem cum oleaster es, incertus es in illis, & socius radicis & pinguedinis oliuæ
factus es, * noli gloriari aduersus ramos, 18
Quod siglariaris: non tu radicem portas sed radix te. * Dices ergo: Fracti sunt ra-
mi ut ego inserar. * Bene: propter incre-
dultatem fracti sunt. Tu autem fide stas: 19
noli altum sapere, sed time. * Si enim Deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte 21
nec tibi parcat. * Vide ergo bonitatem & seueritatem Dei: in eos quidem, qui ceciderunt, seueritatem: in te autem boni-
tatem Dei, si permanseris in bonitate, alio-
quin & tu excideris. * Sed & illi, si non 23
permanserint in credulitate, inserentur: potens est enim Deus iterum inserere illos. * Nam si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam inferus es in bonam oliuam: quanto magis ij, qui secundum naturam, inserentur suæ oliuæ?

25 * Nolo enim vos ignorare fratres myste-
rium hoc, (ut non sitis vobis ipsis sapien-
tes) quia caritas ex parte contigit in Israēl, donec plenitudo Gentium intraret, 26
& sic omnis Israēl saluus fieret, sicut scriptum est: || Veniet ex Sion, qui eripiat, 27
& auertat impietatem à Iacob. * Et hoc illis à metestamentum: cum abstulero 28
peccata eorum, * Secundum Euangelium quidem, inimici propter vos: secundum electionem autem, charissimi propter pa- 29
tres. * Sine poenitentia enim sunt dona & 30
vocatio Dei. * Sicut enim aliquando & vos non credidistis Deo, nunc autem miseri-
cordiam consecuti estis propter increduli-
tatem illorum: * ita & isti nunc non cre- 31
diderunt in vestram misericordiam: ut & 32
ipsi misericordiam consequantur. * Con-
cludit enim Deus omnia in incredulitate: 33
ut omnium misereatur. * O altitudo diui-
tiarum sapientiæ, & scientiæ Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & 34
inuestigabiles viæ eius! * || Quis enim co-
gnouit sensum Domini? Aut quis consilia-
rius eius fuit? * Aut quis prior dedit illi, 35
& retribuetur ei. * Quoniam ex ipso, & ipsa per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi glo- 40
ria in sæcula. Amen. 13.

C A P. XII.

*Instruit Romanos ut à sæculi vanitate abstineant, se Deo dedant, de susce-
ptis donis non se effecerint aut idolorum limites transgredientes, sed in modum membrorum eiusdem corporis omnia ad proximi vtilitatem ordinantes, ipsi quoque inimicis beneficiant.*

Obscuro itaque vos fratres, per mise-
ricordiam Dei, || ut exhibeatis cor-
pora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium
vestrum. * Et nolite conformari huic sæ-
culo, sed reformamini in nouitate sensus ve-
stri: || ut probetis quæ sit voluntas Dei
bona, & beneplacens, & perfecta. * Dico enim per gratiam quæ data est mihi, om-
nibus qui sunt inter vos: Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: || & vnicuique sicut Deus diuisit
mensuram fidei. * Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent:
ita multi vnus corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.
* Habentes autem donationes secundam gratiam, quæ data est nobis, differentes: siue prophetiam secundum rationem siue dei, siue ministerium in ministrando, siue qui docet in doctrina, * qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui misere-
tur in hilaritate. Dilectio sine simulatione. || Odientes malum, adhaerentes bono: || Charitate fraternitatis inuicem diligentes: Honore inuicem præuenientes:
* || Soli

11. || Sollicitudine non pigri: Spiritu feru-
 12. tes: Domino seruientes: Spe gaudentes: 12
 17. In tribulatione patientes: Orationi instan-
 18. tes: * Necessitatibus sanctorum communi
 || Heb. cantes: || Hospitalitatem sectantur: * Bene- 14
 13. a. dicite persequentibus vos: benedicite, &
 2. nolite maledicere. * Gaudere cum gau- 15
 1. Per. dentibus, flete cum fletibus: || Idipsum
 4. b. 9. inuicem sentientes: Non alta sapientes, D
 sed humilibus consentientes. Nolite esse
 prudentes apud vosmetipsos: Nulli ma- 17
 || 2. lum pro malo reddetes: || prouidentes bo-
 Cor. na non tantum coram Deo, sed etiam co-
 8. d. ram omnibus hominibus. * || Si fieri po- 18
 21. test, quod ex vobis est, cum omnibus ho-
 || Heb. minibus pacem habentes: || Non vosmet. 19
 12. d. ipsos defendentes charissimi, sed date
 locum iræ, scriptum est enim: || Mihi vin-
 || Ec- dicta: ego retribuam, dicit Dominus: || Sed 20
 28. si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si si-
 4. a. 1. 2. tit, potum da illi: hoc enim faciens, carbo-
 3. nis ignis congeres super caput eius. * Noli 21
 Marc. vinci à malo, sed vince in bono malum.

CAP. XII.

|| Deu. Honoratur ut superioribus obtempe-
 32. c. rent: inferiores etiam propter conscientiam,
 25. quamquam ciuilem tantum gerant ma-
 || Heb. gistrarum, omnibusque debita reddat:
 10. f. de proximi dilectionis, ad quam vniuer-
 30. sa lex reducitur: & de tempore gratia:
 || Pro. ut transactis legis tenebris, relictis vitiis
 25. c. amplectantur Christi virtutes.
 21. Omnis || anima potestatibus subli-
 || Sap. mioribus subdita sit: Non est enim
 6. a. 4. potestas nisi à Deo: quæ autem sunt à Deo
 1. Pet. ordinatæ sunt. * Itaque qui resistit pote- 2
 2. c. 13. stat, Dei ordinationi resistit. Qui autem
 resistit, ipsi sibi damnationem acquirit:
 * nam principes non sunt timori boni
 operis, sed mali. Vis autem non timere
 potestatem? Bonum fac; & habebis lau-
 dem ex illa. * Dei enim minister est tibi 4
 in bonum. Si autem malum feceris time-
 re non eum sine causa gladium portat. Dei
 enim minister est: vindex in iram eius, qui B
 malum agit. * Ideo necessitate subditi
 5 estote, non solum propter iram, sed etiam
 propter conscientiam. * Ideo enim & tri- 6
 buta præstatis: ministri enim Dei sunt,
 || Mar. in hoc ipsum seruientes. * || Reddite er- 7
 2. c. b. go omnibus debita: cui tributum, tribu-
 21. tum: cui vectigal, vectigal: cui timorem,
 || Exo. timorem: cui honorem, honorem. * Ne- 8
 20. c. mini quidquam debeatis, nisi vt inuicem
 14. diligatis: qui enim diligit proximum, le-
 Deut. gem impleuit. * Nam: || Non adulterabis: 9
 5. b. 18. Non occides: Non furaberis: Non falsum
 || Leu. testimonium dices: Non concupisces:
 19. d. & si quod est aliud mandatum, in hoc
 18. verbo insaturatur: || Diliges proximum
 Marc. tuum sicut teipsum. * Dilectio proximi 10
 22. d. malum non operatur. Plenitudo ergo
 30. legis est dilectio. * Et hoc scientes tein- 11
 Marc. pus: quia hora est iam nos de somno sur-
 12. c. gere. Nunc enim proprius est nostra sa- 31.

lus, quam cum credidimus. * Nox præ- Gal.
 cessit, dies autem appropinquauit. Abii- c. 14
 13. mur armalucis. * Sicut in die honestè am- b. 8.
 bulemus: || non in comestationibus, & || Lu-
 ebrietatibus, non in cubilibus, & impudi- 21. g
 citiis, non in contentione, & emulatione: 34.
 14. * || sed induimus Dominum Iesum Chris- || Ga-
 1. 1. tum: & carnis curam ne feceritis in desi- 5. c. 1.
 deriis. 2. c. 1.

CAP. XIV.

Fide firmiores debet esse: qui adhuc in-
 firmi sunt: fouere, & non contemnere &
 nec his nec illi iudicare quemquam ob
 ciborum aut dierum discrimen, scientes
 quod omnes eundem habemus Dominum,
 cui & viuimus & morimur, cui etiam ra-
 tionem quisque pro se redditurus est: &
 quamquam nullus, cibis iam sic immun-
 dus, nemo ramen quidquam edere de-
 bet aut cum fratribus offendiculo, aut con-
 traria suam conscientiam.
 1. Infirmum autem in fide assumite, non
 A. is disceptationibus cogitationum.
 2. * Alius enim credit se manducare om-
 3. nia: qui autem infirmus est, olus man-
 4. ducet. * Is qui manducat, non man-
 5. ducantem non spernat: & quis non man-
 6. ducat, manducantem non iudicat: Deus
 7. enim illum assumpsit. * || Tu quis es, qui
 8. iudicas alienum seruum? Domino suo stat,
 9. aut cadit: stabit autem: potens est enim
 10. Deus statuere illum. * Nam alius iudicat diē
 11. inter diem: alius autem iudicat omnem
 12. diem: vnusque in suo sensu abundet.
 B. * Qui sapit diē, Domino sapit. Et qui mā-
 13. ducat, Domino māducat: gratias enim agit
 14. Deo. Et qui non manducat, Domino non
 15. manducat: & gratias agit Deo. * Nemo
 16. enim nostrum sibi viuunt, & nemo sibi mori-
 17. tur. * Siue enim viuimus, Domino viuimus:
 18. siue morimur, Domino morimur. Siue er-
 19. go viuimus, siue morimur Domini sumus.
 20. * In hoc enim Christus mortuus est, & re-
 21. surrexit: vt & mortuorum & viuorum d-
 22. minetur. * Tu autem quid iudicas fratrem
 23. tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum?
 24. || Omnes enim stabimus ante tribunal
 25. Christi: scriptum est enim. || Viuo ego, dicit
 C. Dominus, quoniam mihi stectetur omne
 26. genu: & omnis lingua confitebitur Deo. 5. b. 20
 27. Itaque vnusquisque nostrum pro se ratio- 11. f. a.
 28. nem reddet Deo. * Non ergo amplius in- 4. d.
 29. uicem iudicemus: sed hoc iudicate magis, 24.
 30. ne ponatis offensculū fratri, vel scanda- Phil.
 31. lum. * Scio, & confido in Domino Iesu, 2. b. 11
 32. quia nihil commune per ipsum, nisi ei qui
 33. eximat quid commune esse, illicōmu-
 34. ne est. * Si enim propter cibū frater tuus
 35. contristatur: iam non secundum charita-
 36. tem ambulat. || Noli cibo tuo illum per-
 37. dere, pro quo Christus mortuus est. || r.
 16. * Non ergo blasphemetur bonum no- C. r.
 17. strum. * Non est enim regnū Dei esca & 8. d. 1.
 potus: sed iustitia, & pax, & gaudium in
 Spiritu

Spiritu sancto: * quoniam in hoc seruit
Christo, placet Deo, & probatus est ho-
minibus. * Itaque quæ pacis sūt, sectemur: 19
& quæ ædificationis sunt, in inuicem cu-
stodiamus. * Noli propter escam destrue- 20
re opus Dei. || Omnia quidem sunt munda:
sed malū est hominis, qui per offendicu-
lum manducat. * || Bonum est non man- 21
ducare carnem, & non bibere vinum,
neque in quo frater tuus offenditur, aut
scandalizatur, aut infirmatur. * Tu idem 22
habes? penes te metipsum habe coram
Deo: Beatus, qui non iudicat semetipsum
in eo quod probat. * Qui autem discernit, 23
si manducauerit, damnatus est: quia non
ex fide. Omne autem, quod non est ex fi-
de, peccatum est.

CAP. XV.

*Firmiores debent infirmiorum ferre
& subleuare imperfectiones, non suæ,
sed proximorum utilitati ac munda pa-
ci-tudē: Christus iuxta factas patri-
bus promissiones predicauit Iudeis: Gē-
tibus uero ex misericordia. Apostoli non
pauis promissionibus. Excusasse Pau-
lus quod liberius Romanis scripserit,
tanquam Gentium. Apostolus ostendens
quomodo sit hoc munus excurus: dicens
quod ad ipsos quoque sit venturus, ubi
daram à Macedonibus elemosynam
elargitus fuerit Ierosolymitana Eccle-
sia, perens ut pro se interim orent.*

Debemus autem nos firmiores im-
becillitates infirmiorum sustinere, & 1
& non nobis placere. * Vnusquisque ve-
strum proximo suo placeat in bonum,
ad ædificationem. * Et enim Christus non 3
sibi placuit, sed sicut scriptum est: || Im-
propria impropertium tibi ceciderunt
super me. * Quæcumque enim scripta sūt, 4
ad nostram doctrinam scripta sūt: ut per
patientiam, & consolationem Scripturarū
spem habeamus. * Deus autem patientiæ, 5
& solatiij, || det vobis id ipsum sapere in
alterutrum secundum Iesum Christū: * ut 6
vnanimis, vno ore honorificetis Deū, &
patrē Dominū nostrū Iesū Christū. * Propter 7
quod suscipite inuicem, sicut & Christus
suscepit vos in honorem Dei. * Dico enim 8
Christum Iesum ministrū fuisse circūci-
sionis propter veritatem Dei, ad confir-
mandas promissiones patrum: * Gentes 9
autem super misericordia honorare Deū,
sicut scriptū est: || Propterea confitebor
tibi in Gētibz Domine, & nomini tuo cā-
tabo. * Et iterum dicit: Lætamini Gentes 10
cū plebe eius. * Et iterum: || Laudate
omnes Gentes Dominū: & magnificate eū
omnes populi: * Et rursum Isaias ait: 12
|| Erit radix Iesse, & qui expurget regere
Gētes, in eum Gentes sperabunt: * Deus 13
autem spei repleat vos omni gaudio &
pace in credendo: ut abundetis in spe, &
virtute Spiritus sancti. * Certus sum autem 14
fratres mei, & ego ipse de vobis, quoniam

& ipsi pleni estis dilectione repleti om-
ni scientia, ita ut possitis alterutrum
monere. * Audaciū autem scripsi vobis
fratres ex parte, tanquam in memoriam
vos reducens, propter gratiam, quæ
data est mihi à Deo, * ut sim minister
Christi Iesu in Gētibz: sanctificans
Euangelium Dei, ut fiat oblatio Gentium
accepta, & sanctificata in Spiritu san-
cto. * Habeo igitur gloriam in Christo
Iesu ad Deum. * Non enim audeo aliquid
loqui eorum, quæ per me non esset
Christus in obedientiam Gentium, verbo
& factis: * virtute signorum: & prodigi-
orum, in virtute Spiritus sancti: ita ut
ab Ierusalem per circuitum vsque ad Illy-
ricum repleuerim Euangelium Christi. * Sic
autem predicauī Euangelium hoc, non
vbino minatus est Christus, ne super alie-
num fundamentum ædificarem: sicut
scriptum est: || Quibus non est auctoria. || 1.
tum de eo, videbunt: & qui non audie-
runt, intelligent. * Propter quod & impe- 15
diebar plurimum venire ad vos, &
prohibitum sum vsque adhuc. * Nunc uero
ulterius locū non habens in his regioni-
bus, cupiditatem autem habens venien-
di ad vos ex multis iam præcedentibus
annis, cū in Hispaniam proficisci cœ-
pero, spero quod præteriens videam
vos, & à vobis deducar illic, si vobis
primum ex parte fruius fuero. * Nunc
igitur proficiscar in Ierusalem ministrare
sanctis. * Probauerunt enim Macedo-
nia, & Achaia collationem aliquam fa-
cere in pauperes sanctorum, qui sunt in
Ierusalem. * Placuit enim eis: & debito-
res sunt eorum. || Nam si spiritualium || 1.
eorum participes facti sunt Gentiles: Cor. 5.
debent & in carnalibus ministrare illis. 9.11.

28 * Hoc igitur cū consummauero, & as-
signaui eis fructum hunc: per vos
proficiscar in Hispaniam. * Scio autem
quoniam veniens ad vos, in abundan-
tia benedictionis Euangelij Christi ve-
niam. * Obsecro ergo vos fratres per
Dominum nostrum Iesum Christū, & per
charitatem sancti Spiritus, ut adiuuetis
me in orationibus vestris pro me ad Deū,
* ut liberet ab infidelibus, qui sunt in Iu-
dæa, & obsequij mei oblatio accepta fiat
in Ierusalem sanctis, ut veniam ad vos in
gaudio per voluntatem Dei, & refrigeret
vobiscum. * Deus autem pasci sit cum om-
nibus vobis. Amen.

CAP. XVI.

*Commendat Apostolus quodā apud
Romanos, propter nonnullas eorum præ-
eminencias nominatim saluandos,
quodam uero virandos horrat, & de
aliis dicit quod saluant Romanos.*

Commendo autem vobis Phœben
sororem nostram, quæ est in ministe-
rio Ecclesiæ, quæ est in Cenchris: * ut
eam suscipiatis in Domino dignè sanctis: &
alsilla

Acto.
18.4.2
g. 26.

assistentis ei in quocunque negotio vestri
Indiguerit: etenim ipsa quoque assistit
multis, & mihi ipsi. *Salutate* || *Priscam*, 3
& *aquilam* adiutores meos in Christo Iesu; 4
(*qui* pro anima mea suas ceruices
supposuerunt: quibus non solum ego
gratias ago, sed & cunctæ Ecclesiæ Gen- 5
tium * & domesticam Ecclesiam eorum. *Salutate* Epænetum dilectum mihi, qui
est primitivus Asiæ in Christo. * *Saluta-* 6
te Mariam, quæ multum laboravit in
vobis. * *Salutate* Andronicum & Iuniam, 7
cognatos, & concaptivos meos: qui sunt
nobiles in Apostolis, qui & ante me
fuerunt in Christo. * *Salutare* Amplia- 8
tum dilectissimum mihi in Domino. * *Salu-* 9
rate Urbanum adiutorem nostrum in
Christo Iesu, & Stachin dilectum meum. * *Salu-* 10
rate Apellen probum in Christo. * *Salu-* 11
rate eos qui sunt ex Aristoboli domo. *Salu-*
rate Herodionem cognatum meum. *Salu-*
rate eos, qui sunt ex Narcisci domo,
qui sunt in Domino. * *Salutate*, Tryphenam 12
& Tryphosam: qui laborant in Domino.
Salutate Persidem charissimam, quæ mul-
tum laboravit in Domino. * *Salutate* Ru- 13
fum electum in Domino, & matrem eius,
& meam. * *Salutate* Asyncritum, Phlegon- 14
tem, Hermam, Patrobum, Hermen, & qui
cum eis sunt, fratres. * *Salutate* Philolo- 15
gum & Iuliam, Nereum, & sororem eius, C
& olympiadem, & omnes, quicum eis
sunt sanctos. * *Salutate* invicem in osculo 16
sancto. *Salutant* vos omnes Ecclesiæ
Christi. * *Rogo* autem, vos fratres, ut ob- 17
servetis eos qui dissensiones & offendicu-
la, præter doctrinam quam vos didicistis,
faciunt; & declinate ab illis. * Huiusce- 18
modi enim Christo Domino nostro non
serviunt, sed suo ventri: & per dulces ser-
mones, & benedictiones, seducunt corda
innocentium. * *Vestra* enim obedientia in
omnem locum diuulgata est. *Gaudeo* igitur
in vobis. Sed volo vos sapientes esse
in bono, & simplices in malo. * *Deus*
autem pacis conterat Satanam sub pe-
dibus vestris velociter. *Gratia* Domini no-
stri Iesu Christi vobiscum. || *Salutat* vos 21
Timotheus adiutor meus, & Lucius, &
Iason, & Sosipater, cognati mei. * *Saluto* 22
vos ego Tertius, qui scripsi epistolam in
Domino. * *Salutat* vos Caius hospes meus,
& universa Ecclesia. *Salutat* vos Erastus
arcarius civitatis, & Quartus frater. * *Gratia* 24
Domini nostri Iesu Christi cum omnibus
vobis. Amen. * *Ei* autem qui potens est vos
confirmare iuxta Evangelium mensum, &
prædicationem Iesu Christi secundum re-
velationem mysterij temporibus æternis
tacti, (* quod nunc patet factum est per
Scripturas Prophetarum secundum præcep-
tum æterni Dei, ad obeditionem fidei)
in cunctis Gentibus cogniti, soli sapienti
Deo, per Iesum Christum, cui honor &
gloria in sæcula sæculorum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI ad Corinthios I.

CAPVT PRIMVM.

*Paulus Deo gratias agit de donis da-
tis Corinthiis: ceterum doler quod de
baptizatoribus essent inter ipsos schis-
mata, gaudens quod missum ad prædi-
candum Evangelium paucos baptiza-
verit: ostendens etiam reprobam men-
di sapientiam, & electos simplices: sicut
& sic est salus in Christi morte, cuius
predicatio iudicatur mundo stultitia:
credentibus verò virtus ac sapientia:
ideo enim contemptibilia mundi ele-
git Deus ne qui in se gloriaretur.*

PAVLVS vocatus Apostolus Iesu
Christi, per voluntatem Dei, &
Sosthenes frater. Ecclesiæ Dei,
quæ est Corinthi, sanctificatis in
Christo Iesu, vocatis sanctis, cum omni-
bus, qui invocant nomen Domini nostri
Iesu Christi, in omni loco ipsorum, &
nostro. * *Gratia* vobis, & pax à Deo Pa-
tre nostro, & Domino Iesu Christo.
* *Gratias* ago Deo meo semper pro vo-
bis in gratia Dei, quæ data est vobis in
Christo Iesu; quod in omnibus divites
facti estis in illo, in omni verbo, & in
omni scientia: * sicut testimonium Chri-
sti confirmatum est in vobis: ita ut nihil
vobis desit in illa gratia, expectantibus
revelationem Domini nostri Iesu Chri-
sti, qui & confirmabit vos usque in fi-
nem sine crimine, in die adventus Do-
mini nostri Iesu Christi. || *Fidelis* Deus: 1.7
per quem vocati estis in societatem filij 5.6
eius Christi Domini nostri. * *Obsecro* 2.4
autem vos fratres, per nomen Domini
nostri Iesu Christi; ut id ipsum dicatis
omnes, & non sint in vobis schismata;
sitis autem perfecti in eodem sensu, &
in eadem sententia. * *Significatum* est
enim mihi de vobis fratres mei, ab illis
qui sunt Chloes, quia contentiones
sunt inter vos. * *Hoc* autem dico, quod
unusquisque vestrum dicit: Ego quidem
sum Pauli: ego autem || *Apollo*: ego ve- 1.4
rò Cephæ: ego autem Christi. * *Diutius* 18.
est Christus? Nunquid Paulus crucifixus 2.4
est pro vobis? aut in nomine Pauli, ba-
ptizati estis? *Gratias* ago Deo, quod ne-
minem vestrum baptizavi, || nisi Cris- 1.4
pum, & Caium: * ne quis dicat quod in 18.
nomine meo baptizati estis: * *Baptiza-*
vi autem & Stephanæ domum: ceterum
nescio si quem alium baptizaverim.

Non

Non enim misit me Christus baptizare, sed euangelizare: || non in sapientia verbi, vt non euacuaretur crux Christi. * Verbum enim crucis, pereuntibus quidem stultitia est, iis autem qui salui sunt, id est nobis, Dei virtus est. || Scriptum est enim: || Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobo. * || Vbi sapiens? vbi scriba? vbi conquisitor huius seculi? Nonne stultum fecit Deus sapientiam huius mundi? Nam quia in Dei sapientia non cognouit mundus per sapientiam Deum: placuit Deo per stultitiam praeclationis saluos facere credentes. * Quoniam & Iudaei signa petunt, & Graeci sapientiam quaerunt: * non autem praedicamus Christum crucifixum: Iudaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam: * ipsis autem vocatis Iudaeis, atque Graecis, Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam, quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus. * Videte enim vocationem vestram fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles, sed quae stulta sunt mundi elegit Deus, vt confundat sapientes & infirma mundi elegit Deus, vt confundat fortia. * & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea quae non sunt, vt ea quae sunt destrueret: vt non gloriatur omnis caro in conspectu eius. * Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia ad Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio: || vt quemadmodum scriptum est. || Qui gloriatur in Domino gloriatur.

CAP. I.

Ostendit Paulus se Christum & hunc crucifixum magna modestia verbisque simplicibus praedicasse Corinthios: quamquam perfectis loqueretur etiam sapientiam mundo absconditam, quae solo Dei spiritu cognosci potest: animalis enim non percipit quae Dei sunt.

Ego, cum venissem ad vos, fratres, non in sublimitate sermonis, aut sapientiae, annuntians vobis testimonium Christi. * Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. || Et ego in infirmitate, & timore, & tremore multo fui apud vos: * & sermo meus, & praedicatio mea, || & non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus, & virtutis: vt fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei. * Sapientiam autem loquimur inter perfectos spiritus, & virtutis verum non huius seculi, neque principum huius seculi qui destruantur: sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quae abscondita est, quam praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostram, quam nemo principum huius seculi cognouit: si eam cognouissent, nunquam Dominum gloriae cruci-

fixissent. * Sed sicut scriptum est: || Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quae praeparauit Deus iis, qui diligunt illum: * nobis autem reuelauit Deus per spiritum suum: Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei, * Quis enim hominum scit quae sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est, ita & quae Dei sunt, nemo cognouit, nisi spiritus Dei. * Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed spiritum qui ex Deo est, vt sciamus quae à Deo donata sunt nobis: * quae & loquimur non in doctis humanae sapientiae verbis sed in doctrina spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes. * Animalis autem homo non percipit ea quae sunt spiritus Dei: stultitia enim est illi, & non potest intelligere: quia spiritualiter examinatur. * Spiritualis autem iudicatur omnia: & ipse à nemine iudicatur. * Quis enim cognouit sensum Domini, qui instruat eum. Nos autem sensum Christi habemus.

CAP. I. I.

Corinthiis adhuc carnalibus non poruit Paulus praedicare recedente fidei mysteria: condebat enim de his qui carnium ministri erant, cum solus Deus posset gratiae ac virtutum dare incrementa, solusque Christus sit fidei fundamentum: super quod quis bene aut male superaedificauerit, patebit in die examinis. Non est violandum Dei templum quod sumus nos, nec in Dei ministris gloriandum.

Ego fratres, non potui vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus. Tanquam paruulis in Christo, * lac vobis potum dedi, non escam: nondum enim poteratis: sed nec nunc quidem potestis: adhuc enim carnales estis. * Cum enim sit inter vos zelus, & contentio: nonne carnales estis & secundum hominem ambulatis? * Cum enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli; alius autem: Ego Apollo: nonne homines estis? Quid igitur est Apollo? quid verò Paulus? Minister eius, cui credidistis, & unicuique sicut Dominus dedit. * Ego plantavi, Apollo rigauit: sed Deus incrementum dedit. * Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed qui incrementum dat, Deus. || Qui autem plantat, & qui rigat, vnum sunt. || Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem. * Dei enim sumus adiutores: Dei agricultura estis, Dei aedificatio estis. * Secundum gratiam Dei, quae data est mihi, vt sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superaedificat. Vnusquisque autem videat quomodo superaedificet. * Fundamentum enim aliud nemo potest ponere, praeter id quod positum est, quod

1/a. b. 4.
2 Pet. 1.c.16.
Sap. 9. c. 13. 1/a. 40 c. 13. Ro. 11. d. 34.
p. 61. d. 13. Mart 16. d. 27. Ro 2. 4. 6. Gal. 6. b. 5.

quod est Christus Iesus. * Si quis autem 12
superædificat super fundamentum hoc, 13
aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, 14
forum, stipulam, * vnusquisque opus 15
manifestū erit: Dies enim Domini declarabit, quia in igne reuelabitur: & vnus- 16
cuiusque opus quale sit, ignis probabit. * Si cuius opus 17
ariserit, detrimentum patietur: ipse autem saluus erit; sic tamen quasi per ignem. * 18
Nescitis quia templum Dei estis, & Spiritus 19
Dei habitat in vobis? * Si quis autem 20
templum Dei violauerit, disperdet illum Deus. || Tēplum enim Dei sanctū est, quod 21
estis vos. * Nemo se seducat: si quis videtur 22
inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat vt sit sapiens. * Sapientia enim 23
huius mūdi. stultitia est apud Deum. Scriptam est enim: || Comprehendami sapientes in astutia eorum. * Et iterum: || Dominus nouit cogitationes sapientium, quoniam 24
vanæ sunt. * Nemo itaque gloriatur in hominibus. * Omnia enim vestra sunt, siue 25
Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus, siue vita, siue mors, siue præsentia, siue futura: omnia enim vestra sunt: * vos 26
autem Christi: Christus autem Dei.

C A P. I V.

Non temere iudicandum est de Dei ministris: reprehenduntur Corinthij qui de ministris & acceperis donis gloriabantur ac si illa a se haberet: & se exolentes contemnebant etiam Apostolos, quāquam Paulus illos in Christo genuerat: dicit se breuis venturum Corinthum, quō Pseudoapostolos redarguar.

2. Cor. 6. a. 4. **S**IC nos existimet homo vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. * Hic iam quæritur inter dispensatores, vt fidelis quis inueniatur. * Mihi autem pro minimo est vt à vobis iudicer, aut ab humano die, sed neque me ipsum iudico. * Nihil enim mihi cōsciū sum: sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. * Itaque nolite ante tēpus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit cōsilia cordiū: & tunc laus erit vnicuique à Deo. * Hæc autem fratres, transfiguraui in me & Apollo, propter vos: vt in nobis discatis, ne supra quā scriptum est, vnus aduersus alterum infletur pro alio. * Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? * Iam saturati estis, iam diuites facti estis: sine nobis regnatis: & vtrāq; regnetis, vt & nos vobiscum regnemus. * Puto enim quōd Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tanquam morti destinatos quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus. * Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi,

vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. * Vtque in hanc horam, & esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cædimur, & instabiles sumus, & || laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, & benedicimus: persequimur, & nem parimur, & sustinemus: * blasphemamur, & obsecramus: tanquam purgamenta huius mundi facti sumus, omnium 14 peripsēma vsque adhuc. * Non vt confundam vos, hæc scribo, sed vt filios meos charissimos moneo. * Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Euangelium ego vos genui. * Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut 17 & ego Christi. * Idēd mihi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus, & fidelis in Domino qui vos commonefaciet vias meas, quæ sunt in Christo Iesu, sicut vbique in omni Ecclesia doceo. * 18 Tanquam non venturus sim ad vos, sic in 19 flati sunt quidam. * Veniam autem ad vos citō si Dominus voluerit: & cognoscā non sermonem eorum qui inflati sunt, sed 20 virtutem. * Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute. * Quid vultis? in virga veniam ad vos, an in charitate, & spiritu mansuetudinis.

C A P. V.

Corinthios reprehendit, quōd in incestu publicè viuētem tolerarent, quem absens tradit Satanæ monens vt expurgato vitiorum fermento, puri l'ascha celebrenec vult eos commiseri Christianis palam criminosis.

OMNINO auditur inter vos fornicatio, Leu. 18. a. & talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita vt vxorem patris sui aliquis habeat. * Et vos inflati estis: & non magis luctum habuistis vt tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit. * || Ego quidem absens corpore, præsens autem spiritu, iam iudicaui vt præsensem qui sic operatus est, * in nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis & meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu, * tradere huiusmodi satanæ in interitum carnis, vt spiritus saluus sit in die Domini nostri Iesu Christi. * Non est bona gloriatio vestra. || Nescitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit? * Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua conspersio, sicut estis azymi. Erenim Pascha nostrum immolatus est Christus. * Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiae: sed in azymis sinceritatis, & veritatis: * Scripsi vobis in epistola: Ne commisceamini fornicariis. * non vtique fornicariis huius mundi, aut avariis, aut rapacibus, aut idolis seruientibus: alioquin dehueratis de hoc mundo exiisse. 11 Nunc autem scripsi vobis non commiseri, si is qui frater nominatur, est fornicator,

nicator, aut auarus, aut idolis seruiens, aut maledictus, aut ebriofus, aut rapax: cum eiusmodi nec cibum sumere. * Quid enim mihi de iis, qui foris sunt, iudicare? Nonne de iis, qui intus sunt, vos iudicatis? * nam eos, qui foris sunt, Deus iudicabit. Auferte malum ex vobis ipsis.

CAP. VI.

Corripit eos quod iudicio conderent coram iudice Ethnicis; enamens quendam peccata, quibus inuolunt regnum Dei non possidebunt: quodam licere dicitur quae non expendant: & varias ob causas ostendit vitandam fornicationem.

Audet aliquis vestrum habens negotium aduersus alterum, iudicari a. Apud iniquos, & non apud sanctos? * An nescitis quoniam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et si in vobis iudicabitur mundus, indigni estis qui de minimis iudicetis? * Nescitis quoniam angelos iudicabimus? quanto magis secularia? * Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad iudicandum. * Ad verecundiam vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum? * Sed frater cum fra-

Mat. 5. f. 39.
Luc. 6. d. 29.
Ro. 12. 5. d. 17.
1. Thes. 4. b. 6.

tre iudicio contendit & hoc apud infideles? * Iam quidem omnino delictum est in vobis, quod iudicia habetis inter vos. B Quare non magis iniuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini? * Sed vos iniuriam facitis, & fraudatis: & hoc fratribus. * An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque auari, neque ebriosi, neque maledicti, neque rapaces, regnum Dei possidebunt. * Et hec quidam fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis, in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri. * Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt: Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate. * Ecce venter, & venter estis: Deus autem & hunc, & has destruet: corpus autem non fornicationis, sed Domini: Dominus corpori. * Deus verò & Dominum suscitauit: & nos suscitabit per virtutem suam. * Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. * An nescitis quoniam qui adheret meretrici, D vnum corpus efficitur? Erunt enim (inquie) duo in carne vna. * Qui autem adha-

Gen. 2. d. 24.
Mat. 19. d. 5.
Marc. 10. d. 8.
Eph. 5. g. 31.
1. sup. 3. d. 17.

ret Domino, vnus spiritus est. * Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extru corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat. * An nescitis quoniam membra vestra templum sunt Spiritus Sancti, qui in vobis est, quem habetis a Deo, & non estis vestri? * Empti

enim estis pretio magno. Glorificate & portate Deum in corpore vestro.

CAP. VII.

1. Cor. 6. c. 16.

Corinthios instruit de matrimonio eiusque & suae indissolubili vinculo, innu- peris commendans calibatum: & quomodo fidelis cum coniuge infideli se habere debeat: quoque vnusquisque in quo vira statu ad fidem vocatus est permaneat: virginarem matrimonium praefere, uxorem mortuo marito liberam dicens, ut cui velis in Domino nubat.

De quibus autem scripsistis mihi: Bonum est homini mulierem non tangere: * propter fornicationem autem vnusquisque suam uxorem habeat, & vnaqueque suum virum habeat. * Vxori vir debitum reddat: similiter autem & vxor viro. * Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier. * Nolite fraudari inuicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi: & iterum reuertimini in idipsum, ne tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram. * Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium.

Volo enim omnes vos esse sicut me ipsum: sed vnusquisque proprium donum habet ex Deo: alius quidem sic, alius verò sic. * Dico autem non nuptis, & viduis: bonum est illis si sic permaneant, sicut & ego. * Quod si non se continent, nubant. Melius est enim nubere, quam vri. * Iis autem, qui matrimonio iuncti sunt, praecipio non ego, sed Dominus, vxorem à viro non discedere: * quod si discesserit, manere innuptam, aut viro suo reconciliari. Et vir vxorem non dimittat. * Nam ceteris ego dico, non Dominus. Si quis frater vxorem habet infidelē, & hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam. * Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, & hic consentit habitare cum illa, non dimittat.

Virum: * sanctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidelem, & sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem: alioquin filij vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt. * Quod si infidelis discedit, discedat: non enim seruituti subiectus est frater, aut soror in huiusmodi: in pace autem vocauit nos Deus. * Vnde enim scis mulier, si virum saluum facies: aut vnde scis vir, si mulierem saluam facies? * nisi vniciusque sicut diuisit Dominus, vnumquemque sicut vocauit Deus, ita ambulet, & sicut in omnibus Ecclesiis doceo. * Circumcisus aliquis vocatus est? non adducat praeputium. In praeputio aliquis vocatus est? non circumcidatur. * Circumcisio nihil est, & praeputium nihil est: sed observatio mandatorum Dei. * Vnusquisque in qua vocatus est, in ea permaneat.

Seruus vocatus es? non sit tibi cura: sed

sed & si potes fieri liber, magis utere. * 22

Qui enim in Domino vocatus est servus, libertus est Domini: similiter qui liber vo-

|| Sup. 6. d. catus est, servus est Christi. * || Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum.

20. 1. * Vnusquisque in quo vocatus est, fra-

d. 18. Per. 1. virginitas autem præceptum Domini non habeo: consilium autem do, tanquam

miseri cordiam consecrans à Domino, ut sim fidelis. * Existimo ergo hoc bonum

esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. * Ali-

gatus es uxori? noli querere solutionem. Solutus es ab uxore? noli querere uxorem.

* Si autem acceperis uxorem: non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccauit: tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi: Ego autem vobis parco.

* Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut & qui habent uxores, tanquam non habentes sint: & qui

flent, tanquam non flentes: & qui gaudent, tanquam non gaudentes: & qui

emunt, tanquam non possidentes: & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur: præterit enim figura huius mundi.

* Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo.

* Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & diuinus est. * Et mulier innupta & virgo, cogitat quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. * Porro hoc ad utilitatem vestram dico: non ut laqueum vobis iniiciam, sed ad id, quod honestum est, & quod facultatem præbet sine impedimento Dominum obsecrandi. * Si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulta, & ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nubat. * Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, & hoc iudicauit in corde suo, seruare virginem suam bene facit. * Igitur & qui matrimonio iungit virginem suam, bene facit: & qui non iungit, melius facit. * || Mulier alligata est legi quanto tempore vir eius vivit, quod si dormierit vir eius, liberata est: cui vult nubat: tantum in Domino. * Beatior autem erit si seipermanferit secundum meum consilium: puto autem quod & ego Spiritum Dei habeam.

C A P. V I I I.

Quamquam idolothritis vesci non sit ex se illicitum cum idolum nullius sit efficacia aut potestatis, non sunt tamen illa edenda aut repugnante conscientia, aut cum infirmorum offendiculo: neque ea edere, aut non edere, hominem efficit meliorem.

Deiis autem, quæ idolis sacrificantur, scimus quia omnes scientiam habemus. Scientia inflat, charitas vero ædificat. * Si quis autem se existimat scire aliquid, nondum cognovit quemadmodum oporteat eum scire. * Si quis autem diligit Deum, hic cognitus est ab eo. * De eis autem, quæ idolis immolantur, scimus quia nihil est idolum in mundo, & quodd nullus est Deus, nisi vnus. * Nam et si sunt qui dicantur dii siue in cælo, siue in terra (siquidem sunt dii multi & Domini multi): * nobis tamen vnus Deus Pater, ex quo omnia, & nos in illum: & vnus Dominus Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum: * sed non in omnibus est scientia. Quidam autem cum conscientia vsque nunc idoli, quasi idolothytum manducant: & conscientia ipsorum cum sit infirma, polluitur. * Esca autem nos non commendat Deo: neque enim si manducauerimus, abundabimus: neque si non manducauerimus, deficiemus. * Videte autem ne forte hæc licentia vestra offendiculum fiat infirmis. * Si enim quis viderit eum, qui habet scientiam in idolo recumbentem: nonne conscientia eius, cum sit infirma, ædificabitur ad manducandum idolothyta: * || Et peribit infirmus in tua scientia frater propter quem Christus mortuus est? * Sic autem peccantes eos, fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis. * || Quapropter si esca scandalizat fratrem meum: non manducabo carnem in æternum, ne fratrem meum scandalizem.

C A P. I X.

Non accipiet Paulus vultum à Corinthiis quibus concionabatur, ut omnem amputaret offendiculi occasionem, licet hoc sibi fuisset licitum multis probat argumentis: sed in omnem formam se verrit, quo plures ad Dei cultum adducat: Corinthios exhortando ad imitationem eorum qui in stadio currunt, aut in agone certant: suum quoque ait se domare corpus.

Non sum liber? Non sum Apostolus? Nonne Christum Iesum Dñm nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Domino? * Et si alii non sum Apostolus, sed tamē vobis sum: nam signaculum Apostolatus mei vos estis in Domino, * mea desensio apud eos, qui me interrogant, hæc est. * Nunquid non habemus potestatem manducandi, & bibendi? * Nunquid non habemus potestatem mulierem fororem circumducendi, sicut & cæteri Apostoli, & fratres Domini, & Cephas? * Aut ego solus, & Barnabas, non habemus Potestatem hoc operandi? * Quis militat suis stipendiis vniquam? Quis plantat vineam, & de fructu eius non edit? Quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat? * Nunquid secundum hominem

|| Rom 7. a. 2.

hominem hæc dico: An & lex hæc non dicit: Scriptum est enim in lege Moysi: 9

Deu. || Non alligabis os boui trituranti. Nā. B

25. a. 4 quid de bobus cura est Deo? An pro-

1. Tim. pter nos utique hoc dicit: Nam propter

5. c. 18 nos scripta sunt: quoniam debet in spe

qui arat, arare: & qui triturat, in ipe

fructus percipiendi. || Si nos vobis spi-

ritualia seminauimus, magnū est si nos

27. carnalia vestra metamus? Si alij pote-

statis vestra participes sunt, quare non

potius nos? sed non vñ sumus hæc po-

testare: sed omnia sustinemus, ne quod

offendiculum demus Euāgelio Christi.

Deu. || Nescitis quoniam qui in sacrario ope-

18. a. 1 rantur, quæ de sacrario sunt edunt: &

qui altari deseruiunt, cum altari parti-

cipiant? Ita & Dñs ordinauit iis, qui

Euāgelium annuntiant, de Euāgelio

uiuere. Ego autem nullo horum vñs

sum. Non autem scripsi hæc ut ita fiant

in me: bonum est enim mihi magis mori,

quā ut gloriam meā quis euacuet.

Nam si euangelizauero, non est mihi

gloria: necessitas enim mihi incumbit:

ut enim mihi est, ita in euangelizauero.

Si enim volens hoc ago, mercedem

habeo: si autem inuitus, dispensatio

mihi credita est. Quæ est ergo merces

mea? Ut Euāgelium prædicans, sine

sumptu ponā Euāgelium, ut non abutar

potestate mea in Euāgelio. Nam cum

19 Iher. esse ex omnibus, omnino me seruū

fecit, ut plures lucrificerē. Et factus sū

20 Iudæis tanquam Iudæus, ut Iudæos lu-

crarer: iis qui sub lege sunt, quasi sub

21 lege essem (cum ipse non essem sub le-

ge) ut eos, qui sub lege erant, lucrifica-

re. Iis qui sine lege erant, tanquam sine

lege essem (cum sine lege Dei nō essem:

sed in lege essem Christi) ut lucrificerē

22 eos, qui sine lege erant. Factus sum

infirmis infirmus, ut infirmos lucrifica-

re. Omnibus omnia factus sum, ut omnes

facerem saluos. Omnia autem facio

23 propter Euāgelium: ut particeps eius

efficiar. Nescitis quid iij qui in studio

24 currunt, omnes quidē currunt, sed vnus

accipit præmiū? Sic currite ut compre-

hendatis. Omnis autem, qui in agone

25 contendit, ab omnibus se abstinet: &

illi quidem vt corruptibilem coronam

accipiant: nos autem incorruptam. Ego

26 igitur sic curro, non quasi in incertum:

sic pugno, non quasi aërem verberans:

sed castigo corpus meum, & in seruū

27 tutem redigo: ne forte cum alijs præ-

dicauerim, ipse reprobos efficiat.

C A P. X.

Comemoratio ingratorū Iudæorum

frequentior ob varia peccata: de

penitentia humana: & Dei in retri-

butione auxilio: non solum idololatria

fugienda est, sed & mensa eorum qui

TOM. I. 4

idolothyrus vescuntur, cum quod per

hoc videantur aliquid idolis deferre,

tum quod scandalo sint infirmioribus.

Nolo enim vos ignorare fratres,

quoniam patres nostri omnes || sub

nube fuerunt, & omnes || mare transie-

2 runt; & omnes in Moysē baptizati

3 sunt, in nube, & in mari: || & omnes

eandem escā spiritalem manducaue-

4 runt, || & omnes eundem potum spiri-

talem biberunt: (bibebāt autem de spi-

ritali, consequente eos, petra: petra au-

5 tem erat Christus,) sed non in pluribus

eorum beneplacitum est Deo: || nam

6 prostrati sunt in deserto. Hæc autem

7 in figura facta sunt nostri, ut non simus

concupiscentes malorum, || sicut & illi

8 concupierunt, neq; idololatraz effici-

mini, sicut quidam ex ipsis: quemadmo-

9 dum scriptum est: Sedit populus man-

ducare & bibere, & surrexerunt ludere.

Neq; fornicemur, || sicut quidā ex ipsis

9 fornicati sunt, & ceciderūt vna die vi-

ginti tria millia. Neque tentemus Chri-

stū: || sicut quidam corū tentauerunt, &

10 à serpentibus perierunt. Neque mur-

muraueritis, sicut quidam eorum mur-

murauerunt, & perierunt ab extermina-

11 tore. Hæc autem omnia in figura con-

tingebant illis: scripta sunt autē ad cor-

reptionem nostram, in quos fines sæcu-

12 lorū deuenerunt. Itaq; qui se existimat

13 stare, videat ne cadat. Tentatio vos nō

apprehendat nisi humana: fidelis autem

Deus est, qui nō patietur vos tentari

sūpra id quod potestis, sed faciet etiam

cum tentatione prouentum vt possitis

14 sustinere. Propter quod charissimi mi-

hi, fugite ab idololorum cultura: Ut pru-

15 dentibus loquor, vos ipsi iudicate quod

16 dico. Calix benedictionis, cui benedi-

dicimus, nōne communicatio sanguinis

Christi est? & panis, quem frangimus,

nōne participatio corporis Dñi est?

17 Quoniam vnus panis, vñum corpus mul-

ti sumus, omnes qui de vno pane parti-

18 cipimus. Videte Israël secundum car-

nem: nōne qui edunt hostias, partici-

19 pes sunt altaris? Quid ergo? dico quod

idolis immolatum sit aliquid: aut quod

20 idolum sit aliquid? Sed quæ immolant

21 Gentes, dæmoniis immolant, & non

Deo. Nolo autem vos socios fieri dæmo-

22 niorum: nō potestis calicē Dñi bibe-

re, & calicē dæmoniorū: nō potestis mē-

sa Dñi participes esse, & mensæ dæmo-

23 niorum. An æmulamur Dñm? Nunquid

24 fortiores illo sumus? || Omnia mihi li-

25 cent, sed non omnia expediunt. Omnia

mihi licent, sed non omnia ædificant.

26 Nemo quod suum est querat, sed quod

27 alterius. Omne, quod in macello venit,

manducate, nihil interrogantes propter

28 conscientia. Dñi est terra, & plenitudo

29 eius. Si quis vocat vos infidelium &

30 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

31 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

32 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

33 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

34 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

35 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

36 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

37 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

38 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

39 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

40 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

41 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

42 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

43 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

44 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

45 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

46 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

47 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

48 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

49 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

50 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

51 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

52 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

53 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

54 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

55 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

56 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

57 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

58 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

59 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

60 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

61 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

62 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

63 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

64 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

65 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

66 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

67 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

68 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

69 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

70 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

71 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

72 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

73 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

74 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

75 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

76 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

77 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

78 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

79 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

80 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

81 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

82 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

83 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

84 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

85 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

86 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

87 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

88 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

89 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

90 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

91 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

92 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

93 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

94 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

95 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

96 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

97 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

98 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

99 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

100 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

101 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

102 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

103 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

104 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

105 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

106 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

107 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

108 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

109 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

110 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

111 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

112 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

113 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

114 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

115 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

116 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

117 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

118 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

119 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

120 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

121 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

122 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

123 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

124 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

125 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

126 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

127 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

128 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

129 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

130 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

131 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

132 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

133 carnis, & si quis vocat vos infidelium &

vultis ire: omne quod vobis apponitur manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. Si quis autem dixerit: Hoc immolatum est idolis: nolite manducare, propter illum qui indicauit, & propter conscientiam: conscientiam autem dico non tuam, sed alterius. Vt quid enim libertas mea iudicatur ab aliena conscientia? Si ego cum gratia participo, quid blasphemor pro eo quod gratias ago? Siue ergo manducatis, siue bibitis, siue aliud quid facitis: omnia in gloriam Dei facite. Sine offensione estote Iudæis, & Gentibus, & ecclesie Dei: sicut & ego per omnia omnibus placeo, non querens quod mihi utile est, sed quod multis, vt salui fiant.

CAP. X I.

Vir apertus, mulier autem velato debet orare capite. Corinthios reprehendit quod ad celebrandam cenam Dominicam inuicem non expectarent, sed inter se disiderent: referens interim Sacramenti Eucharistie a Christo institutionem, & scelus ac panam indignè ad illud accedentium.

Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. Laudo autem vos fratres, quod per omnia mei memores estis: & sicut tradidi vobis, precepta mea tenetis. Volo autem vos scire, quod omnis viri caput, Christus est: caput autem mulieris, vir: caput verò Christi, Deus, Omnis vt orans aut prophetans velato capite, deturpat caput suum. Omnis autem mulier orans aut prophetans non velato capite, deturpat caput suum: vnum enim est ac si decaluetur. Nam si non velatur mulier, tondeatur. Si verò turpe est mulieri tonderi, aut decaluari, veler caput suum. Vir quid non debet velare caput suum: quoniam imago & gloria Dei est, mulier autem gloria viri est. Non enim vir ex muliere est, sed mulier ex viro. Etenim non est creatus vir propter mulierem, sed mulier propter virum. Ideo debet mulier potestatem habere supra caput propter Angelos. Verumtamen neque vir sine muliere, neque mulier sine viro, in Domino. Nam sicut mulier de viro, ita & vir per mulierem: omnia autem ex Deo. Vos ipsi iudicate: decet mulierem non velatam orare Deum? Nec ipsa natura docet vos, quod vir quidem si comam nutriat, ignominia est illi: mulier verò si comam nutriat, gloria est illi: quoniam capilli pro velamine ei dati sunt. Si quis autem videret contentiosus esse: nos talem consuetudinem non habemus, neque Ecclesia Dei. Hoc autem precipio: non laudans quod non in melius, sed in deterius conuenitis. Prius quidem quidem conuenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, & ex parte credo, Nam oportet & hunc

refes esse, vt & qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. Conuenientibus ergo vobis in vnum, iam non est Dominicus cenam manducare. Vnusquisque enim suam cenam presumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum & bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accepi a Domino quod tradidi vobis, quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis traderetur: hoc facite in meam commemorationem. Similiter calicem, postquam cenauit, dicens: Hic calix non testamentum est in meo sanguine, hoc facite quotiescumque bibetis, in meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis: mortem Domini annuntiabitis donec veniat. Itaque quicumque manducauerit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne: reus erit corporis & sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim manducat & bibit indigne, iudicium sibi manducat & bibit: non diiudicans corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Quod si nosmetipsos diiudicarem, non utique iudicarem. Dum indicamur autem a Domino corripimur, vt non cum hoc munus do damnemur. Itaque fratres mei, cum conuenitis ad manducandum, inuicem expectate. Si quis esurir, domi manducet: vt non in iudicium conueniatis. Cetera autem, cum venero, disponam.

CAPVT XII.

Variis dantur varia eiusdem Spiritus sancti charismata, vt in modum humani corporis quisque suo fungatur officio, & murua se opera omnes indigere recognoscens, muruo se foueant: & ita Christus sua prouidit Ecclesia de variis hominum statibus.

De spiritualibus autem, nolo vos ignorare fratres. Scitis quoniam cum Gentes essetis, ad simulachra muta prout ducebamini euntes. Ideo nunc vobis facio, quod nemo in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Iesu. Et nemo potest dicere, Dominus Iesus, nisi in Spiritu sancto. Diuisiones verò gratiarum sunt, idem autem Spiritus: & diuisiones ministratorum sunt, idem autem Dominus. Et diuisiones operationum sunt, idem verò Deus, qui operatur omnia in omnibus. Vnicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem. Alii quidam per Spiritum datur sermo sapientie

|| Col.
3.c.17

|| Eph.
5.c.23

|| Gen.
1.c.26

|| Gen.
2.d.23

|| Mat.
26. c.

26.
|| Marc.

14. c.

22.
|| Luc.

22. b.

17.
|| 1oa.

6. f. 59

|| Mar.
9. f. 38

ſapientiz : alij autem ſermo ſcientiz ſecundum eundem Spiritum : * alteri 9 fides in eodem Spiritu : alij gratia ſan- B tatum in vno Spiritu : alij operatio vir- 10 tutum, alij prophetia, alij discretio ſpi- rituum, alij genera linguarum, alij in- 11 terpretatio ſermonum. * || Hæc autem

|| Rom. 12. a. 3 omnia operatur vnus atque idem Spi- ritus, diuidens ſingulis prout vult. * Si- 12

b. 6. Eplie. 4. b. 7. cut enim corpus vnum eſt, & membra habet multa, omnia autem membra cor- 13

poris cum ſint multa, vnum tamen cor- pus ſunt : ita & Chriſtus. * Etenim in vno 13 Spiritu omnes nos in vnum corpus bap- tizati ſumus, ſive Iudæi, ſive Gentiles : ſive ſerui, ſive liberi : & omnes in vno 14

Spiritu portati ſumus. * Nam & corpus 14 non eſt vnum membrum, ſed multa. * Si 15 dixerit pes : Quoniam non ſum manus,

non ſum de corpore : num ideo non eſt de corpore ? * Et ſi dixerit auris : Quo- 16 niam non ſum oculus, non ſum de cor- 17 pore : num ideo non eſt de corpore ? Si 17

totum corpus oculis : vbi auditus ? Si to- tum auditus : vbi odoratus ? Nunc au- 18 tem poſuit Deus membra, vnumquodq;

eorum in corpore ſicut voluit. * Quod ſi eſſent omnia vnum membrum, vbi 19 corpus ? Nunc autem multa quidem 20

membra, vnum autem corpus. * Non po- 21 teſt autem oculus dicere manui : Opera tua nõ indigeo, aut iterum caput pedibus : Non eſtis mihi neceſſarii. * Sed multo 22

magis quæ videtur membra corporis infirmiora eſſe, neceſſaria ſunt : * & 23 quæ putamus ignobiliora membra eſſe corporis, his honorem abundantiorẽ

circumdamus : & quæ inhoneſta ſunt noſtra, abundantiorẽ honeſtatem habent. * Honeſta autem noſtra nullius 24

egent : ſed Deus temperauit corpus ei, cui deerat, abundantiorẽ triluendo honorẽ, vt non ſit ſchiſma in corpore, 25 ſed id ipſum pro inuicem ſollicita ſint membra. * Et ſi quid patitur vnum mem- 26

brum, cõpatiuntur omnia membra : ſive glo- D riarur vnum membrum, congaudent omnia membra. * Vos autem eſtis corpus Chriſti, 27

|| Epl. 4. b. 11 & membra de membro. * || Et, quosdam 28 quidẽ poſuit Deus in Eccleſia primũ Apoſtolos, ſecundũ Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gra- tias curationũ, opitulationes, gubernationes, genera linguarũ, interpretationes ſermonũ. * Nũquid omnes Apoſtoli ? 29

nũquid omnes Prophetæ ? numquid oẽs Doctores ? nũquid omnes virtutes ? nũ- 30 quid omnes gratia habent curationũ ? nũquid omnes linguis loquuntur ? nũquid omnes interpretantur ? * Amulamini 31 autem chariſmata meliora. * Et adhuc 32 excellentiorẽ viam vobis demonſtro.

CAP. XIII.

Oſtendit charitatis neceſſitatem, ipſius officia, perpernitatem, ac præcellentiã ſu-

pra fidem, & ſpem, reliquaque Dei dona.

1 I linguis hominum loquar, & Ange- A ſtorum, charitatem autem non ha- beam, factus ſum velut æs ſonans, aut 2 cymbalum tinniens. * Et ſi habuero pro- phetiam, & nouerim myſteria omnia, & omnem ſcientiã : & ſi habuero omnem 3 fidem ita vt montes transferã, charita- tem autem non habuero, nihil ſum. * Et 4

ſi ditribuero in cibos pauperũ omnes facultates meas, & ſi tradidero corpus meum ita vt ardeam, charitatem autem 5 non habuero, nihil mihi prodeſt. * Cha- 6 ritas patiens eſt, benigna eſt : Charitas non æmulatur, non agit perperam, non 7 inflatur, non eſt ambitioſa, non quærit quæ ſua ſunt, non irritatur, nõ cogitat 8 malum, * non gaudet ſuper iniquitate, 9 congaudet autẽ veritati : omnia ſuffert, 10 omnia credit, omnia ſperat, omnia ſu- ſtinet. * Charitas numquam excidit, ſive prophetiz euacuabuntur, ſive linguz 9

ceſſabunt, ſive ſcientia deſtruetur. * Ex parte enim cognoviſcimus, & ex parte 10 prophetamus. * Cum autẽ venerit quod perfectũ eſt, euacuabitur quod ex parte 11 eſt. * Cum eſſem paruulus, loquebar vt 12

paruulus, ſapiebam vt paruulus, cogita- bam vt paruulus. * Quando autem factus ſum vir, euacuaui quæ erant paruuli. 13

* Videmus nunc per ſpeculum in æni- gmate, tunc autem facie ad faciẽ. Nunc cognoviſco ex parte : tunc autem cognovi- cam ſicut & cognitui ſum. * Nunc au- tem manent, fides, ſpes, charitas, tria hæc : maior autem horum eſt charitas.

CAP. XIV.

Donum linguarum inferiũ eſſe dicẽ dono prophetia : imò inuile, ſi deſit qui interpretetur : iradit ergo eu normam quæ hu donu ordinare vnanur : & mulieres in Eccleſiis ſilere iubet.

1 Examinari charitatem, æmulamini ſpi- A ritalia : magis autem vt prophetetis. 2 * Qui enim loquitur lingua, non homi- nibus loquitur, ſed Deo : nemo enim audit. Spiritu autem loquitur myſteria. 3

* Nam qui prophetat, hominibus loqui- tur ad ædificationẽ, & exhortationem, 4 & conſolationem. * Qui loquitur lingua ſemetipſum ædificat : qui autem pro- 5

phetat, Eccleſiam Dei ædificat. * Volo autem omnes vos loqui linguis : magis autem prophetare. Nam maior eſt qui prophetat, quàm qui loquitur linguis : niſi forte interpretetur, vt Eccleſia ædi- 6

ficationem accipiat. * Nunc autem, fra- B tres, ſi venero ad vos linguis loquens, quid vobis prodero, niſi vobis loquar aut in reuelatione, aut ſcientia, aut in 7

prophetia, aut in doctrina ? * Tamen quæ ſine anima ſunt vocem dantia, ſive tibia, ſive cithara, niſi diſtinctionem ſoni- tum dederint : quomodo ſcietur id quod capitur, aut quod citharizatur :

Y 2 Etenim

8 Etenim si incertam vocem det tuba
 9 quis parabit se ad bellum? Ita & vos
 10 per linguam nisi manifestum sermonem
 11 dederitis; quomodo scietur id quod
 12 dicitur? eritis enim in aëra loquentes.
 13 Tam multa, ut puta, genera linguarum
 14 sunt in hoc mundo: & nihil sine voce est.
 15 Si ergo nesciero virtutē vocis, ero ei
 16 cui loquor, barbarus: & qui loquitur,
 17 mihi barbarus. Sic & vos, qui æmula-
 18 tores estis spirituum ad ædificationem
 19 Ecclesiæ, querite ut alunderis. Et ideo
 20 qui loquitur lingua, oret ut interpretetur.
 21 Nam si ore lingua, spiritus meus
 22 orat, mens autem mea sine fructu est.
 23 Quid ergo est? Orabo spiritu, orabo &
 24 mente: psallam spiritui, psallam & men-
 25 te. Ceterum si benedixeris spiritui qui
 26 supplet locum idiotæ, quomodo dicet,
 27 Amen super tuā benedictionem? quoniam
 28 quid dicas, nescit. nam tu quidem be-
 29 ne gratias agis: sed alter nō ædificatur.
 30 Gratias ago Deo meo, quod omnium
 31 vestrum lingua loquor. sed in Eccle-
 32 sia volo quinque verba sensu meo lo-
 33 qui, ut & alios instruam: quā decem
 34 millia verborum in lingua. Fratres, no-
 35 lite fieri effici sensibus, sed malitia pa-
 36 ruli estote: sensibus autē perfecti esto-
 37 te. In lege scriptum est: Quoniam in
 38 aliis linguis & labiis aliis loquar popu-
 39 lo huic: & nec sic exaudient me, dicit
 40 Dominus. Itaque linguæ in signum sunt non
 41 fidelibus, sed infidelibus: prophetiæ au-
 42 tem non infidelibus, sed fidelibus. Si
 43 ergo cōueniat vniuersa Ecclesia in vñ,
 44 & omnes linguis loquatur, intrent autē
 45 idiotæ, aut infideles nōne dicet quod
 46 insanas? Si autem omnes prophetent,
 47 intret autem quis infidelis, vel idiota,
 48 conuincitur ab omnibus, diiudicatur ab
 49 omnibus: occulta cordis eius manife-
 50 sta fiunt, & ita cadens in facie adorabit
 51 Deū, pronuntiās quod verē Deus in vo-
 52 bis sit. Quid ergo est, fratres? cūm cō-
 53 uenitis, unusquisque vestrum psalmum
 54 habet, doctrinam habet, apocalypsim
 55 habet, linguam habet, interpretationem
 56 habet: omnia ad ædificationem fiant.
 57 Siue lingua quis loquitur, secundum
 58 duos, aut ut multū tres, & per partes,
 59 & unus interpretetur: Si autem non fue-
 60 rit interpretes, taceat in Ecclesia, sibi autē
 61 loquatur, & Deo. Prophetæ autē duo,
 62 aut tres dicant, & ceteri diiudicent:
 63 Quod si alij reuelatum fuerit sedenti,
 64 prior taceat. Potestis enim oēs per sin-
 65 gulos prophetare: ut omnes discant, &
 66 omnes exhortentur: & spiritus propheta-
 67 rum prophetis subiecti sunt. Non
 68 enim est dissensionis Deus, sed pacis: si-
 69 cut & in omnibus Ecclesiis sanctorum
 70 doceo. Mulieres in Ecclesiis taceant,
 71 non enim permittitur eis loqui, sed sub-
 72 ditas esse, sicut & lex dicit. Si quid au-

tem volunt discere, domi viros suos in-
 terrogent. Turpe est enim mulieri loqui
 in Ecclesia. An à vobis verbum Dei
 processit? aut in vos solos peruenit? Si
 quis videtur propheta esse, aut spiritalis,
 cognoscat quæ scribo vobis, quia
 Domini sunt mandata. Si quis autem
 ignorat, ignorabitur. Itaque fratres
 æmulamini prophetare, & loqui linguis
 nolite prohibere. Omnia autem hone-
 stè, & secundum ordinem fiant.

CAP. XV.

Christum docet à mortuis resurrexisse,
 multisque ac demum Paulo, qui se mi-
 nimum dicit Apostolorum, apparuisse:
 ac nostram hic astruit resurrectionem,
 & ordinem ac modum eius, unā cum
 diuersa resuscitarum gloria, non in
 anima solum, sed etiam in corpore: mors
 autem in resurrectione absorbebitur.

Notum autem vobis facio, fratres, Gal.
 Euangelium, quod prædicaui vobis, b. 11.
 quod & accepistis, in quo & statis, per
 quod & saluamini: qua ratione prædi-
 cauerim vobis, si tenetis, nisi frustra
 credidistis. Tradidi enim vobis in pri-
 mis, quod & accepi: quoniam Christus
 mortuus est pro peccatis nostris, secun-
 dū Scripturas: & quia sepultus est, &
 quia resurrexit tertia die secundū Scri-
 pturas: & quia visus est Cephæ, & post
 hoc vndecim: Deinde visus est plus
 quā quingentis fratribus simul: ex
 quibus multi manent vsque adhuc, qui
 dam autem dormierunt. Deinde visus
 est Iacobo, deinde Apostolis omnibus:
 Nouissimè autem omnium tamquam
 abortiuo, visus est & mihi. Ego enim
 sum minimus Apostolorum, qui non sum
 dignus vocari Apostolus, quoniam perse-
 cutus sum Ecclesiam Dei. Gratia au-
 tem Dei sum id quod sum, & gratia eius
 in me vacua non fuit, sed abundantius
 illis omnibus laboraui: non ego autem,
 sed gratia Dei mecum: Siue enim ego,
 siue illi: sic prædicamus, & sic credidi-
 stis. Si autē Christus prædicatur quod
 resurrexit à mortuis, quomodo qui-
 dam dicunt in vobis, quoniam resurre-
 ctio mortuorum non est? Si autem
 resurrectio mortuorum non est: neque
 Christus resurrexit. Si autem Christus
 non resurrexit, inanis est ergo prædica-
 tio nostra, inanis est & fides vestra:
 inuenimur autem & falsi testes Iei:
 quoniam testimonium diximus aduer-
 sus Deum, quod suscitauerit Christum:
 quem non suscitauit, si mortui non re-
 surgant. Nam si mortui non resurgunt,
 neque Christus resurrexit. Quod si
 Christus non resurrexit, vana est fides
 vestra, adhuc enim estis in peccatis ve-
 stris. Ergo & qui dormierunt in Chri-
 sto, perierunt. Si in hac vita tantum in
 Christo sperantes sumus, miserrabiles
 sumus

umus omnibus hominibus. * Nunc autē Christus resurrexit à mortuis || pri-
 mitiz dormientium : * quoniam quidem per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. * Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes uiuificabuntur. || vnusquisque autem in suo ordine, primitiue Christus : deinde ij, qui sunt Christi, qui in aduentu eius crediderunt. * Deinde finis : cum tradiderit regnum Deo & Patri, cum euacuauerit omnem principatum, & potestatem, & virtutem.
 || Psa. * Oportet autem illum regnare, || donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius. * Nouissima autem inimica destruetur mors : || Omnia enim subiecit sub pedibus eius. Cum autē dicat : Omnia subiecta sunt ei, sine dubio præter eum, qui subiecit ei omnia. Cum autem subiecta fuerint illi omnia : tunc & ipsa est Filius subiectus erit ei, qui subiecit sibi omnia, ut sit Deus omnia in omnibus. * Alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis, si omnino mortui non resurgunt : ut quid & baptizantur pro illis ? * ut quid & nos periclitamur omni hora ? * Quotidie morior per vestram gloriam fratres, quam habeo in Christo Iesu Dño nostro. * Si (secundum hominem) ad bestias pugnaui Ephesi, quid mihi prodest, si mortui non resurgunt ? || manducemus, & bibamus, cras enim moriemur. * Nolite seduci : Corrumpunt mores bonos colloquia mala. * Euigilate iusti, & nolite peccare : ignorantiam enim Dei quidam habent, & ad reuerentiam vobis loquor. * Sed dicit aliquis : Quomodo resurgunt mortui, qualiter corpore venient ? Inspiciens tu quod feminas non uiuificatur, nisi prius moriatur. * Et quod feminas, non corpus, quod futurum est, feminas, sed nudum granum, & vtpote triticum, aut alius ceterorum. * Deus autem dat illi corpus sicut vult : & unicuique seminum proprium corpus. * Non omnis caro, eadem caro : sed alia quidem hominum, alia verò pecorum, alia volucrum, alia autem piscium. * Et corpora celestia, & corpora terrestria : sed alia quidem celestium gloria, alia autem terrestrium. * Alia claritas Solis, alia claritas lune, & alia claritas stellarum, & Stella enim à stella differt in claritate : sic & resurrectio mortuorum seminatur in corruptione, surget in incorruptione. * Seminatur in ignobilitate, surget in gloria : Seminatur in infirmitate, surget in virtute : * Seminatur corpus animale, surget corpus spiritale. Si est corpus animale, est & spiritale, sicut scriptum est : || Factus est primus homo Adam in animam viuentem, nouissimus Adam in spiritum viuificantem. * Sed non

prius quod spiritale est, sed quod animale : deinde quod spiritale. * Primus homo de terra, terrenus : secundus homo de cælo, celestis : * Qualis terrenus, tales & terreni : & qualis celestis, tales & celestes. * Igitur sicut portavimus imaginem terreni, portemus & imaginem celestis. * Hoc autem dico fratres : quia caro & sanguis regnum Dei possidere non possunt, neque corruptio incorruptelam possidebit. * Ecce mysterium vobis dico : Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur. * In momento, in ictu oculi, in nouissima tuba : canet enim tuba, & mortui resurgent incorrupti : & nos immutabimur. * Oportet enim corruptibile hoc inducere incorruptionem & mortale hoc inducere immortalitatem. * Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est : || Absorpta est mors in victoria, * ubi est mors victoria tua ? ubi est mors stimulus tuus. * Stimulus autem mortis peccatum est : || virtus verò peccati lex. || Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dñm nostrum Iesum Christum. Itaque fratres mei dilecti, stabiles estote, & immobiles : abundantes in opere Domini semper scientes quòd labor vester non est inanis in Domino.

CAPVT XVI.

Vbi de colligenda pro Christianis qui Ierosolymis agebant elemosina horratius esset, commendat enim Timotheum, ac Stephanam familiam : deinde salutationes subiungit.

DE collectis autem, quæ sunt in sanctos, sicut ordinaui Ecclesiis Galatiarum, ita & vos facite. * Per vnam fabbari vnusquisque vestrum apud se seponat, recensens quod ei bene placuerit ut non, cum venero, tunc collectæ fiant : * Cum autem præsens fuero : quos probaueritis per epistolas, hos mittam perferre gratiam vestram in Ierusalē. * Quòd si dignum fuerit vt & ego eam, mecum ibunt. * Veniam autem ad vos, cum Macedonium pertransiero : Nam Macedoniam pertransibo. * Apud vos autē forsitan maneho, vel etiam hiemabo : ut vos me deducatis quocumque iero. * Nolo enim vos modò in transitu videre : spero enim me aliquantulum temporis manere apud vos, si Dñs permiserit. * Permanebo autem Ephesi vsq; ad Pentecosten. * Ostium enim mihi apertum est magnum, & euident, & aduersarii multi. * Si autem venerit Timotheus, videte ut sine timore sit apud vos : opus enim Dñi operatur, sicut & ego. * Ne quis ergo illum spernat : deducite autem illum in pace, ut veniat ad me : expecto enim illum cum fratribus. * De Apollo autem C fratre vobis notum facio, quoniam

multum rogavi eum ut veniret ad vos cum fratribus: & utiq; non fuit voluntas ut nunc veniret: venit autem, cum ei vacuum fuerit. * Vigilate, state in fide, viriliter agite, & confortamini. * omnia vestra in charitate fiant. * Obsecro autem vos fratres, nolite domum Stephanæ, & Fortunati, & Achaici: quoniam sunt primitiæ Achaie, & in ministerium sanctorum ordinaverunt seipfos: ut & vos subditi sitis eiusmodi, & omni cooperantis, & laboranti. * Gaudeo autem in præsentia Stephanæ, & Fortunati, & Achaici: quoniam id, quod vobis deerat, ipsi suppleverunt: * refecerunt enim & meum spiritum, & vestrum. Cognoscite ergo qui huiusmodi sunt. * Salutant vos Ecclesiæ Afix. Salutant vos in Domino multum, Aquila, & Priscilla, cum domestica sua Ecclesia apud quos & hospitor. * Salutant vos omnes fratres. Salutate inuicem in osculo sancto. * Salutatio, mea manu Pauli. * Si quis non amat Dominum nostrum Iesum Christum, sit anathema, Maran Atha, * Gratia Domini nostri Iesu Christi vobis cum. * Caritas mea cum omnibus vobis in Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI

Ad Corinthios secunda.

CAPVT PRIMVM.

Ostendit Apostolus ex quantis in Asia ortis aduersariis eriperit eum Dominus, ut & ipse alios consolaretur: deinde manifestans cordis sui ac doctrinæ sinceritatem, ostendit quod licet iuxta id quod proposuerat, ad eos non venerit, nulla ipsius id actum est leuitate; asserens firmam esse suam prædicationis veritatem.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater, Ecclesiæ Dei, quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis, qui sunt in vniuersa Achaia. * Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro & Dño Iesu Christo. || Benedictus Deus & Pater Dñi nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra: ut possimus & ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt, per exhortationem, qua exhortamur & ipsi à Deo. * Quoniam, sicut abundant passiones Christi in nobis: ita & per Christum abundat consolatio nostra. * Siue autem tribulamur pro vestra exhortatione, & salute, siue consolamur pro vestra consolatione,

sive exhortemur pro vestra exhortatione & salute, quæ operatur tolerantiam earumdem passionum, quas & nos patimur: ut spes nostra firma sit pro vobis: scientes quòd sicut socij passionum estis, sic eritis & consolationis. * Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia, quoniam supra modum grauati sumus supra virtutē, ita ut cederet nos etiam viuere. * Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habuimus, ut non sumus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitauit mortuos: qui de tantis periculis nos eripuit, & eripiet in quē speramus quoniā & adhuc eripiet, adiuantibus & vobis in oratione, pro nobis: ut ex multorum personis, eius quæ in nobis est donationis, per multos grati agantur pro nobis. * Nam gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ, quòd in simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei, conuersati sumus in hoc mundo: abundantiū autem ad vos. * Non enim alia scribimus vobis, quā quæ legistis, & cognouistis. Spero autem quòd usq; in finem cognoscetis: sicut & cognouistis nos ex parte, quòd gloria vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Dñi nostri, Iesu Christi. * Et hac confidentia volui prius venire ad vos, ut secundam gratiā haberetis: & per vos transire in Macedoniam, & iterum à Macedonia venire ad vos, & à vobis deduci in Iudæam. * Cum ergo hoc voluissim, nūquid leuitate vsus sum? Aut quæ cogito, secundū carnem cogito, ut sit apud me EST & NON. * Fidelis autem Deus, quia sermo Dñi noster qui fuit apud vos, non est in illo. * Dei enim Filius Iesus Christus, qui in vobis per nos prædicatus est, per me, & Siluanum, & Timotheū, nō fuit EST & NON, sed EST in illo fuit. * Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo EST: idē & per ipsum. Amen. * Deo ad gloriam nostram. * Qui autem confirmat nos vobiscum in Christo, & qui vnxit nos Deus: qui & signauit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris. * Ego autem testem Deum inuoco in animam meam, quòd parcens vobis, non veni vltra Corinthum: non quia dominamur fidei vestræ, sed adiutores sumus gaudij vestri: nam fide statis.

CAPVT II.

Ostendit quòd ad ipsos non venit, ne maioris esset causa tristitiæ exhortans ut fornicarium illum recipiant in gratiam: simul iudicā quòd magno quidem labore, magno tamen etiam fructu prædicauerit, licet prædicationis suæ gratia quibusdam moris occasio fuerit.

Statuī autem hoc ipsum apud me, ne iterum in tristitia venirem ad vos. * Si

|| Eph.
I. a. 3.
I. Per.
I. a. 3.

* Si enim ego contristo vobis, quis est, qui me lætificet nisi qui contristatur ex me? Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non cum venero, tristitiam super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis, quia meum gaudium omnium vestrum est. Nam ex multa tribulatione & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas: non ut contristeremini, sed ut sciatis, quam charitatem habeam abundantius in vobis. Si quis autem contristauit, non me contristauit: sed ex parte, ut non obeam oes vos. Sufficit illi qui eiusmodi est, obiurgatio hæc, quæ fit à pluribus: ita ut & contrariò magis donetis, & cõsolemini, ne forte abundantiori tristitia absorbeat, qui eiusmodi est. Propter quod obsecro vos, ut cõfirmetis in illi charitatem. Ideò enim & scripsi, ut cognoscã experimentum vestrum, in omnibus obediẽtes sitis. Cui autem aliquid donastis, & ego: nam & ego quod donauisti quid donauì, propter vos in persona Christi, ut non circumueniamur à satana: non enim ignoramus cogitationes eius. Cùm venissem autem Troadem propter Euangelii Christi, & ostiũ mihi apertum esset in Dño, nõ habui requiem spiritui meo, eo quod non inuenerim Titum fratrem meũ, sed valefaciens eis, profectus sum in Macedoniã. Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco, quia Christi bonus odor sumus Deo, in iis qui salui sunt, & in iis qui pereunt: aliis quidem odor mortis in mortem, aliis autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idoneus? Non enim sumus sicut plurimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

CAP. III.

Non eget Apostolus hominũ cõmendatione, cùm fructus suæ prædicationis eum cõmendet: multo enim maiori in honore esse debent ministri noui testamenti ac spiritui, quàm veteri testamenti ac literæ. Quod Iudei velamen adhuc habebant super cor suum in lætione scripturarũ, quod fide in Christũ auferretur.

Incipimus iterum nosmetipsos commendare: aut nunquid egemus (sicut quidã) cõmendatiis epistolis: ad vos, aut ex vobis? Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur & legitur ab omnibus hominibus: manifestati quod epistola estis Christi, ministrati à nobis, & scripta non atramento, sed spiritu Dei viuĩ: nõ in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. Fiduciã autem talem habemus per Christum ad Deum: non quod sufficientes sumus cogitare aliquid à nobis, quasi ex

nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est, qui & idoneos nos fecit ministros noui testamenti nõ litteræ, sed Spiritui: littera enim occidit, Spiritus autem viuificat. Quod si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita ut nõ possent intèdere filij Israël in facie Moysi propter gloriã vultus eius, quæ euacuatur: quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria? Nã si ministratio damnationis gloria est: multo magis abundat ministerium iustitiæ in gloria. Nam nec glorificatum est, quod claruit in hac parte, propter excellentẽ gloriã. Si enim quod euacuatur, per gloriã est: multo magis quod manet, in gloria est. Habẽtes igitur talem spem, multa fiducia vitemus: & non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, ut non intenderent filij Israël in faciem eius, quod euacuatur, sed oborti sunt sensus eorum. Vique in hodiernũ enim diem idipsum velamen in lætione veteris testamenti manet non reuelatum, (quoniam in Christo euacuatur) sed usque in hodiernum diẽ, cùm legitur Moyses, velamen positum est super cor eorum. Cùm autem conuersus fuerit ad Dominum, auferetur velamen. Dñs autem Spiritus est: ubi autem Spiritus Dñi, ibi libertas. Nos autem verò omnes, reuelata facie gloriã Dñi speculantes, in eadem imaginem transformamur à claritate Domini Spiritu.

CAP. IV.

Quod sincera Apostolorum prædicatione verbum Dei omnibus manifestatum est, præterquam illi quorum mentes excacatae sunt: quod multa aduersa pariantur Apostoli, nunquam tamen succumbant: momentanea autem tribulatio parit magnam æternamque gloriã. Deo habentes administrationẽ iuxta quod misericordiam cõsecuti sumus, non deficiamus, sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutiã, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem cõscientiam hominum coram Deo. Quod si etiam opertum est Euangelium nostrũ in iis, qui pereunt, est opertum: in quibus Deus huius sæculi excacauit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Euangelij gloriæ Christi, qui est imago Dei. Nõ enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christum Dñm nostrum: nos autem seruos vestros per Iesum: quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Iesu. Habemus autem thesaurum istum in vasculis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis

ritus Dei, & non ex nobis. * In omnibus tribulatione patimur, sed non angustia. C. mur: aperiamur, sed non destituimur: * persecutione patimur, sed non derelin- 9 quimur: deiciimur, sed non perimus: * Se- 10 per mortificatione Iesu in corpore nostro circumsferentes, vt & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. * Semper 11 enim nos, qui viuimus, in morte tradimur propter Iesum: vt & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. * Ergo 12 mors in nobis operatur, vita autem in vobis. * Habentes autem eundem spiritum 13 fidei sicut scriptum est. || Credidi propter quod locutus sum: & nos credimus, propter quod & loquimur. * scientes quoniam 14 nã qui suscitauit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit, & constituet vobiscum. * Omnia 15 enim propter vos: vt gratia abundans, D per multos in gratiarum actione, abundet in gloria Dei. * Propter quod non desicimus: sed licet is qui foris est, noster homo corrumpatur: tamẽ is, qui intus est, renouatur de die in diẽ. * Id enim, quod 17 in presenti est momentaneum & leue tribulationis nostre, supra modum in sublimitate eternum gloriæ pondus operatur in nobis, * non contemplantibus nobis 18 quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

CAPVT V.

Ex certa spes futura gloria desiderant Apostoli, absolui à corpore, cum aliter ea frui non possint: semper autem cupientes Christo omnium iusto iudici placere, dante suis discipulis occasionem de ipsis gloriandi coram aduersariis: & legatione pro Christo fungentes, ne ipsum quidem Christum, quem predicant, & cuius morte reconciliatus est Deus mundus, iam secundum carnem nouerunt.

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur, quod ædificatione ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in celis. * Nam & in hoc ingemiscimus, 2 habitatione nostram, quæ de celo est, superindui cupientes: || tãtẽ vestiti, nõ 3 nudi inueniamur. * Nam & qui sumus in 4 hoc tabernaculo, ingemiscimus grauati: eo quod nolumus expoliari, sed superuestiri: vt absorbeatur quod mortale est, à vita. * Qui autem efficit nos in hoc 5 ipsu, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. * Audentes igitur semper, scientes 6 quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Dño (* per fidẽ enim ambulamus, & nõ per speciem) * audemus autem, 8 & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & præsentes esse ad Dñm. * Et ideo contendimus, siue ab- 9 sentes, siue præsentes, placere illi. * || Om- 10 nes enim nos manifestari oportet ante 10. Tribunal Christi, vt referat unusquisque

propria corporis, prout gessit, siue bonum, siue malum. * Scientes ergo timorem C Dñi, hominibus suademus, Deo autem manifesti sumus. Spero autẽ & in con- 12 sciẽtiis vestris manifestos nos esse. * Non iterum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis: vt habeatis ad eos, qui in facie 13 gloriantur, & non in corde. * Siue enim mente excedimus Deo: siue sobrii sumus, vobis. * Caritas enim Christi vrgeret nos: æstimantes hoc, quoniam si vnus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt: * & pro omnibus mortuus est Christus: vt, & qui viuunt, iam non sibi viuantes sed est, qui pro ipsis mortuus est & resurrexit. * Itaque nos ex hoc neminem nouimus secundum carnem. Et si cognouimus secundum carnem Christum: 17 sed nunc iam non nouimus. * Si qua ergo in Christo noua creatura, vetera transierunt: || ecce facta sunt omnia noua. || 18 * Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliauit sibi per Christum: & dedit nobis 19 ministerium reconciliationis, * quoniam quidẽ Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, & posuit in nobis verbum reconciliationis. * Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo. * Eum, qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit, vt nos efficeremus iustitia Dei in ipso.

CAP. VI.

Exhortatur ne acceptam negligent gratiam: ostendens, quantum laborauerit vt probatum se Dei ministrum exhiberet, & admonens vt à conuictu & consorcio infidelium separentur.

ADiuantes autem exhortamur, ne in vacuum gratia Dei recipiatis. * Ait enim: || Tempore accepto exaudiui te, || 1. & in die salutis audiui te. Ecce nunc 2 tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. * || nemini dantes ullam offensionem, vt non vituperetur ministerium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos || sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustis, in flagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu S. in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiæ à dextris, & à sinistris: per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam: vt seductores & veraces: sicut qui ignoti, & cogniti: * quasi morientes, & ecce viuimus vt castigati, & non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & omnia possidentes. * Os nostrum patet

ad vos, ó Corinthij, cor nostrū dilatātū est. * Nō angustiamini in nobis: angustia-
mini autē in visceribus vestris: * eādem
autē habentes remunerationem: tanquā
filiis dico, dilatamini & vos. * Nolite iugū
ducere, cū infidelibus. Quæ enim parti-
cipatio iustitiæ cum iniquitate? Aut quæ
societas luci ad tenebras? * Quæ autem
cōuētio Christi ad Belial? Aut quæ pars
fidei cum infideli? * Qui autē consensus
tēplo Dei cū idolis? || Vos enim estis tē-
plū Dei viui, sicut dicit Deus: || Quoniā
inhabitabo in illis, & inambulabo inter
eos; & ero illorū Deus; & ipsi erūt mihi
populū. * || Propter quod exite de medio
eorū, & separamini, dicit Dñs, & immū-
dū ne tetigeritis: & ego recipiā vos; & 18
ero vobis in patrēs; & vos eritis mihi in
filios & filias, dicit Dñs omnipotens.

CAP. VII.

*Ostendit Apostolus quanto amore Corin-
thios prosequeretur, & quantum de
correcta ipsorum vita in magnis suis
tribulationibus gaudiū acceperit, quan-
tumve bonum pepererit iustitia, quam
ex sua acceperant epistola.*

HAs ergo habentes promissiones, 1
charissimi, mīdemus nos ab omni
inquinamēto carnis & spiritus, perficiē-
tes sanctificationē in timore Dei. * Capi- 2
te nos. Neminē laximus, neminē corru-
pimus, neminē circumuenimus. * Nō ad 3
condemnationem vestrā dico: prædixi-
mus enim quod in cordib⁹ nostris estis,
ad commoriendum, & ad conuiuendū.
* Multa mihi fiducia est apud vos, multa
mihi gloriatio pro vobis, repletus sum
cōsolatione, superabūdo gaudio in om-
ni tribulatione nostra. * Nam & cum ve- 5
nissemus in Macedoniā, nullam requiē
habuit caro nostra, sed omnem tribula-
tionē passi sumus: foris pugnæ, intus ti-
more. * Sed qui cōsolatur humiles, con- 6
solatus est nos Deus in aduentu Titi.
* Non solū autē in aduētu eius, sed etiā 7
in cōsolatione, qua cōsolatus est in vo-
bis, referēs nobis vestrū desiderium, ve-
strum fletū, vestrā æmulationē pro me,
ita vt magis gauderē. * Quoniā etsi con- 8
tristati vos in epistola, nō me pœnitet:
etsi pœniteret; videns quod epistola illa
(etsi ad horam) vos contristauit: nunc 9
gaudeo: nō quia cōtristati estis, sed quia
cōtristati estis ad pœnitentiā. Cōtristati
enim estis secundū Deū, vt in nullo de-
trimentum patiamini ex vobis. * || Quæ 10
enim secundū Deū tristitia est: pœniten-
tiā in salutē stabilē operatur: sæculi au-
tē tristitia mortē operatur. * Ecce enim
hoc ipsum, secundū Deū cōtristati vos,
quantā in vobis operatur sollicitudinē,
sed defensionē, sed indignationē, sed ti-
morem, sed desiderij, sed æmulationē,
sed vindictam: in omnibus exhibuistis
vos, incontaminatos ellē negotio. * Igi- 12

tur, etsi scripsi vobis, non propter eum
qui fecit iniuriam, nec propter eū qui
passus est: sed ad manifestandā sollicitu-
dinem nostram, quā habemus pro vobis
coram Deo: idēo consolati sumus. In
cōsolatione autē nostra, abundantius
magis gauisi sumus super gaudio Titi:
quia resecus est spiritus eius ab omni-
bus vobis; & si quid apud illū de vobis
gloriosus sum, non sum confusus: sed si-
cut omnia vobis in veritate locuti su-
mus, ita & gloriatio nostra, quæ fuit ad
Titum veritas facta est. * & viciere eius
abundantius in vobis sunt reminiscen-
tis omnium vestrum obedientiam, quom-
modo cum timore & tremore excepi-
stis illum. * Gaudeo quod in omnibus
confido in vobis.

CAP. VIII.

*Hortatur eos ad eleemosynam paupe-
ribus qui Ierosolymis agebant proprio
animo tribuendam, cum Macedonum
commendatione, cum Christi exemplo;
admonens vt quod iam dudum facere
propofuerant, id nunc pro cuiusque fa-
cultate præstent: & ministros collaudat
quos ad eam mittere colligendam.*

NOtam autē facimus vobis, fratres, 1
gratiam Dei, quæ data est in Eccle-
siis Macedoniæ: * quod in multo experi-
mento tribulationis, abundantia gau-
dij ipsorū fuit; & altissima paupertas eo-
rum, abundauit & diuitias simplicitatis
eorum: * quia secundū virtutem tes-
timonium illis reddo, & supra virtutē
voluntarij fuerunt, cum multa exhor-
tatione obsecrantes nos gratiā, & com-
municationem ministerij, quod sit in
sanctos. * Et non sicut sperauimus, sed
semetipsos dederunt primū Domino;
deinde nobis per voluntatem Dei, ita
vt rogaremus Titum, vt quemadmodum
cœpit, ita & persequat in vobis etiam
gratiam istam. * Sed sicut in omnibus
abundatis fide, & sermone, & scientia,
& omni sollicitudine, insuper & chari-
tate vestra in nos, vt & in hac gratia
abundetis. * Non quasi imperans dico:
sed per aliorum sollicitudinem, etiam
vestræ charitatis ingenium bonū com-
probans. * Scitis enim gratiam Domini
nostrī Iesu Christi, quoniam propter
vos egenus factus est, cū esset diues, vt
illius inopia vos diuites essetis. * Et con-
siliū in hoc do: hoc enim vobis vtile
est, qui non solum facere, sed & velle
cœpistis ab anno priore: * nunc verò
& factō perficite: vt quemadmodū prō-
ptus est animus voluntatis, ita sit & per-
ficiendi ex eo quod habetis. * Si enim
voluntas prōpta est, secundū id quod
habetis, accepta est, non secundū id quod
non habet. * Non enim vt aliis sit re-
missio, vobis autem tribulatio, sed ex
æqualitate. * In præsentī tempore ve-
stra

stra abundantia illorum inopiam suppleat: ut & illorum abundantia vestrae inopie sit supplementum, ut fiat aequalitas,

[[Exo. sicut scriptum est: *]] Qui multum, non

35. d. abundavit: & qui modicum, non mino-

38. ruit. * Gratias autem Deo, qui dedit ean-

dem sollicitudinem pro vobis in corde

Titus, quoniam exhortationem quidem

suscipit: sed cum sollicitior esset, sua vo-

luntate profectus est ad vos. * Misimus

etiam cum illo fratrem, cuius laus est in

Euangelio per omnes Ecclesias: non so-

lum autem, sed & ordinatus est ab Eccle-

siis comes peregrinationis nostrae, in

hanc gratiam, quae ministratur a nobis ad

Dñi gloriam, & destinata voluntatem no-

stram: deuitentes hoc, ne quis nos vitu-

peret in hac plenitudine, quae ministra-

31. tur a nobis. *]] Prouidemus enim bona

32. d. non solum coram Deo, sed etiam coram

37. hominibus. * Misimus autem cum illis

& fratrem nostrum, quem probauimus

in multis saepe sollicitum esse, nunc autem

multo sollicitiorem, confidentia multa

in vos, * siue pro Tito, qui est socius

33. meus, & in vos adiutor, siue fratres no-

stri, Apostoli Ecclesiarum gloria Chri-

sti. * Ostensionem ergo, quae est chari-

34. tatis vestrae, & nostrae gloriae pro vobis,

in illos ostendit in facie Ecclesiarum.

CAP. IX.

Prosequitur horando ad eleemosynam promptè & abundanter tribuendam: admonens ne ex hac inopia metuant, sed diuina fidant prouidentia: variòque recenset illius eleemosynae fructus.

Nam de ministerio, quod fit in san-

ctos, ex abundanti est mihi scribere

re volis: * Scio enim pròptum animum

vestrum: pro quo de vobis glorior apud

Macedones. Quoniam & Achaia para-

ta est ab anno präterito, & vestra emu-

lacio prouocauit plurimos. * Misi autem

3 fratres: ut ne quod gloriamur de vo-

bis, euacuetur in hac parte, ut (quem

admodum dixi) parati sitis: * ne cum

4 venerint Macedones mecum & inuen-

5 B sint vos imparatos, erubescamus nos

(ut non dicamus vos) in hac substan-

3 tia. * Necessarium ergo existimaui ro-

gare fratres, ut praeueniant ad vos, &

præparent repromissam benedictionem

hanc paratam esse, sic quasi benedictio-

6 nem, non tãquam auaritiam. * Hoc autem

6 dico: Qui parat seminari, parat & metet:

& qui seminat in benedictionibus, de

7 benedictionibus & metet. * Vnusquisque

7 prout destinauit in corde suo, non ex

tristitia, aut ex necessitate: *]] hilarem

enim datorem diligit Deus. Potens est

8 autem Deus omnem gratiam abundare fa-

3 cere in vobis: ut in omnibus semper

omnem sufficientiam habentes, abundetis

in omne opus bonum, sicut scriptum est:

*]] Dispersit, dedit pauperibus: iustitia

10 eius manet in saeculū saeculi. * Qui autem

administat semen seminanti: & panem ad

manducandum praestabit: & multiplicabit

semen vestrum & augebit incrementa

11 frugum iustitiae vestrae: * ut in omnibus

12 locupletati abundetis in omni simplici-

12 tum actionem Deo. Quoniam minister-

13 rium huius officij, non solum supplet

ea quae desunt sanctis, sed etiam abundat

per multas gratiarum actiones in

13 Dño, * per probationem ministerij huius,

glorificantes Deum in obedientia cõfessionis

14 vestrae in Euangelium Christi, & simplicitate

communicationis in illos,

14 & in omnes, * & in ipsorum obsecratione

pro vobis, desideratium vos propter

15 eminentem gratiam Dei in vobis. * Gra-

tias Deo super inenarrabili dono eius.

CAP. X.

Incipit suam aperire potestatem, & exaniblas pro Christo labores propter pseudopostolos, qui ipsum deprimentes & abiectum pradicantes, fructum pradicacionis eius impediabant.

Iple autem, ego Paulus obsecro vos,

1 per mansuetudinem & modestiam Chri-

sti, qui in facie quidem humilis sum inter

2 vos, absens autem confido in vobis.

2 * Rogo autem vos ne praesens audeam, per

eam confidentiam quae existimor aude-

3 re in quosdam, qui arbitrantur nos tan-

quam secundum carnem ambulemus. * In

4 carne enim ambulantes, non secundum

4 carnem militamus. * Nam arma militiae

nostrae non carnalia sunt, sed potentia

5 Deo ad destructionem munitionum,

consilia destruentium, * & omnem alti-

tudinem extollentem se aduersus scientiam

6 Dei, & in captiuitatem redigentes omnem

intellectum in obsequium Christi,

6 * & in promptu habentes vlscisci omnem

inobedientiam, cum impleta fuerit vestra

7 obedientia. * Quis secundum faciem

sunt videte. Si quis confidit sibi Christi

se esse; hoc cogitet iterum apud se: quia

8 sicut ipse Christi est, ita & nos. * Nam

si amplius aliquid gloriatus fuero de

potestate nostra, quam dedit nobis Dñs

in ædificationem, & non in destructione

9 nem vestram non erubescam. * Ut autem

non existimet tanquam terrere vos per

10 epistolas: * quoniam quidem epistolae,

11 C iniquiunt, graues sunt & fortes, praesentia

autem corporis infirma, & seimos, cõ-

12 temptibiles: hoc cogitet qui eiusmodi

est, quia quales sumus verbo per epi-

13 stolas absentes, tales & praesentes in fa-

3 cto. * Non enim audeamus inferere, aut

comparare nos quibusdam, qui seipso

commendant: sed ipsi in nobis nosmet-

ipsos metientes, & cõparantes nosmet-

13 ipsos nobis. * Nos autem non in immen-

14 sam gloriabimur, *]] sed secundum men-

suram regulae, quae mensus est nobis Deus

4. b. 7. mca

[[Ecl.

35. b.

31.

Ps. 111

b. 9.

mensurā pertingendi vsque ad vos. "Nō enim quasi non pertingentes ad vos super extendimus nos: vsque ad vos enim peruenimus in Euāgelio Christi: non in immensum gloriantes in alienis laboribus: spem autem habentes crescētis fidei vestrā, in vobis magnificari secundum regulā nostram in abundantia: et etiā illa, quæ vltā vos sunt euāgelizare, non in aliena regula in iis quæ præparata sunt gloriari. || Qui autem gloriatur in Dño gloriatur. "Nō enim qui seipsū commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat. CAP. XI.

Propter pseudoapostolos peruerentes Pauli predicationem metuens Corinthiis, ostendit quare nihil subsidij ab eis acceperit: deinde ut ostendat plus fidei sibi restituendum esse quam illis, sua recenset encomia: & primum aduersa quæ perpassus est, predicando Christi fidem, & labores ac sollicitudines.

Vtinam sustineretis modicum quid insipientiæ meæ, sed & supportate me: "Amulor enim vos Dei æmulatione. Despōdi enim vos vni viro virginē, castā exhibere Christo. "Timeo autem, ne sicut serpens Heuā seduxit astutia sua, ita corrumpantur sensus vestri, & excidat à simplicitate, quæ est in Christo. "Nam si is qui venit alium Christū prædicat, quem non prædicauimus, aut alium spiritū accipitis, quē non accepistis: aut aliud Euangelium, quod non recepistis: recte pateremini: "Existimo enim nihil me minus fecisse à magnis Apostolis. "Nam etsi imperitus sermone sed non scientia: in omnibus autē manifestati sumus vobis. "Aut nūquid peccatū feci, me ipsū humiliās, ut vos exaltemini? quoniam gratis Euangelium Dei euangelizauī vobis? "Alias Ecclesiās exopoliaui, accipiens stipendium ad ministerium vestrum. "Et cū essem apud vos, & egeret nulli onerosus fui: nā quod mihi deerat, suppleuerunt fratres, qui venerunt à Macedonia: & in omnibus sine onere me vobis seruauī, & seruaui: "Est veritas Christi in me, quoniam hæc gloriatio nō infringetur in me in regionibus Achaiz: "Quare? Quia non diligo vos: Deus scit. "Quod autem facio, & faciam: ut amputē occasionē eorū, qui volūt occasionem, ut in quo gloriātur, inueniantur sicut & nos. "Nam eiulmodi pseudoapostoli, sunt operarij subdoli, transfigurantes se in Apostolos Christi. "Et non mirū: ipse enim satanas transfiguratur se in angelum lucis: non est ergo magnum, si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiæ: quorū finis erit secundum opera ipsorum. "Iterū dico, (ne quis me putet insipientē esse, alioquin velut insipientē accipite me, ut & ego modicum quid gloriar) "quod lo-

quor, nō loquor secundū Deū, sed quasi in insipientia in hac substantia gloriar. "Quoniam multi gloriantur secundum carnē: & ego gloriator. "Libenter enim suffertis insipientes: cū sitis ipsi sapientes. "Sustinetis etiam si quis vos in seruitutem redigit, si quis deuorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cedit. "Secundū ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audeat (in insipientia dico, audeo: & ego: "Hebræi sunt & ego: "Israhēlites sunt, & ego: semen Abrahæ sunt, & ego: "Ministri Christi sunt: (ut minus sapiens dico) plus ego in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. "A Iudæis iniquis, quæ dragenas, vna minus, accepi. "Ter virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, iter naufragiū feci, nocte, & die in profundo maris fui, in itineribus sæpe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gētibus, periculis in ciuitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus. "In labore, & ærumna, in vigiliis multis, in fame & siti, in ieiuniis multis, in frigore, & nuditate: præter illa quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. "Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non vror? "Si gloriari oportet: quæ infirmitatis meæ sunt, gloriabor. "Deus & Pater Dñi nostri Iesu Christi, qui est benedictus in secula, scit quod non mentior. "Damasci præpositus Gentis Aretz regis, custodiebat ciuitatem Damascenorum, ut me comprehenderet: & per fenestram in sporta dimissus sum per murum, & sic effugi manus.

CAP. XII.

Narrat factas sibi ante annos 14. diuinas visiones, & de dato sibi carnis stimulo, ostendens quod eum compulerint ut se laudaret: cū ab illis potius debuisset commendari propter accepta ab ipso beneficia, pro quorum salute adhuc immolari paratus est: sed meruit, ne ad eum veniens inueniat aliquos dissensionibus alisque vitiis adhuc involutos.

Sil gloriari oportet (non expedit quidem: veniam autē ad visiones, & reuelationes Domini. "Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim" (siue in corpore nescio, siue extra corpus, nescio Deus scit) raptū huiusmodi vsque ad tertium cælum. Et scio huiusmodi hominem, (siue in corpore, siue extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum, & audiuit arcana verba, quæ non licet hominē loqui. "Pro huiusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitate

mitatibus meis. * Nam & si voluero gloriaris non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. * Et ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus, carnis meæ angelus satans, qui me colaphizet. * Propter quod ter Dñm rogavi ut discederet à me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nã virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. * Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis pro Christo: Cũ enim infirmor, tunc potens sum. * Factus sum insipiens, vos me coëgistis. Ego enim à vobis debui commendari: nihil enim minus fui abiis, qui sunt supra modum Apostoli: tamen nihil sum: * si tamen Apostolatus mei facta sunt super vos in omni patientia, in signis & prodigiis, & virtutibus. * Quid est enim, quod minus habuistis præ cæteris Ecclesiis, nisi quod ego ipse non grauavi vos? Donate mihi hanc iniuriam. * Ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos: & nõ ero grauis vobis. Non enim quæro, quæ vestra sunt, sed vos. Nec enim debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filiis. * Ego autem libentissime impendam, & superimpendam ipse pro animabus vestris: licet plus vos diligēs, minus diligar. * Sed esto: ego vos non grauavi: sed cū essem astutus, dolo vos coëpi. * Nūquid per aliquem eorũ, quos mihi ad vos, circũueni vos? * Rogavi Titũ, & misi cū illo fratrẽ. Nunquid Titus & misi circũueniẽt nõne eodẽ spiritu ambulauimus? nõne iisdẽ vestigiis? * Olim putatis quod excusemus nos apud vos? Corã Deo in Christo loquimur: omnia autem charissimi propter ædificationẽ vestrã. * Timeo enim ne fortẽ cū venero, non quales volo inueniã vos: & ego inueniar à vobis, qualem non vultis: ne fortẽ contẽtiones, zimulationes, animositates, dissensiones, detractiones, susurationes, inflationes, seditiones sint inter vos: * ne iterũ cū venero, humiliet me Deus apud vos: & lugeam multos ex iis qui antẽ peccauerũt, & non egerunt pœnitentiã super immunditia, & fornicatione, & impudicitia quam gesserunt.

CAPVT XIII.

Comminatur iis qui peccauerunt, quod ad pœnitentiam prouocet, ne ad ipsos veniens cogatur seuerẽ eos castigare data sibi à Christo potestate, cuius virtutem merito deberent in seipsis agnoscere, additque generalem exhortationem & salutationes.

Deu. 19. d. 15. Ecce tertio hoc venio ad vos: In ore Eduorum, vel trium testium stabita

B. PAVLI

omne verbum. * Prædixi, & prædico, vt præsēs, & nunc absens iis qui antẽ peccauerunt, & cæteris omnibus, quoniam si venero iterum non parcã. * An experimentum quæritis eius, qui in me loquitur Christus, qui in vobis non infirmatur, sed potius est in vobis? * Nam et si crucifixus est ex infirmitate: sed vixit ex virtute Dei. Nam & nos infirmi sumus in illo, sed viuemus cū eo ex virtute Dei in vobis. * Vosmetipsos tentate si estis in fide: ipsi vos probate. An non cognoscitis vosmetipsos: quia Christus Ies⁹ in vobis est? nisi fortẽ reprobis estis. * Spero autem quod cognoscetis, quia nos non sumus reprobi. * Oramus autẽ Deum, vt nihil mali faciatis, non vt nos probati appareamus, sed vt vos quod bonum est faciatis: nos autem vt reprobi simus. * Non enim possumus aliquid aduersus veritatem, sed pro veritate. * Gaudemus enim, quoniam nos infirmi sumus, vos autem potentes estis. Hoc & oramus vestrã consummationem. * Ideo hæc absens scribo, vt nõ præsens durius agam, secundũ potestatem, quam Dñs dedit mihi in ædificationẽ, & non in destructionem. * De cetero, fratres, gaude, perfecti estote, exhortamini, idẽ sapite, pacem habete, & Deus pacis & dilectionis erit vobiscũ. * Salutate inuicẽ in osculo sancto. Salutant vos omnes sancti. * Gratia Dñi nostri Iesu Christi & charitas Dei, & communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI
APOSTOLI
ad Galatas.

CAPVT PRIMVM.

Reprehendit Galatas Apostolus quod abduci se permiserint à veritate quam ab ipso acceperant, cū sola hac tenenda sit, eamque non ab homine, sed per Christi reuelationem ipse didicerit, & tanta solertia postea illam docuerit, quanta ipsam antea impugnabat: addens quomodo ipsum Deum ad euangelizandum segregauerit.

Paulus Apostolus non ab hominibus, neque per hominem, sed per actum Christum, & Deum Patrem, qui suscitauit eum à mortuis: & qui mecum sunt omnes fratres, Ecclesiis Galatiarũ: * Gratia vobis & pax à Deo Patre, & Domino nostro Iesu Christo, * qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, vt eriperet nos de præsentĩ sæculo nequã, secundũ voluntatẽ Dei, & patrie nostrẽ

nostri: cui est gloria in secula seculorum: Amen. * Miror quod sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocauit in gratiam Christi, in aliud Euangelium, * quod non est aliud, nisi sint aliqui qui vos conturbant, & volunt conuertere Euangelium Christi: Sed licet nos, aut Angelus de celo euangelizet vobis: praterquam quod euangelizauimus vobis, anathema sit. * Sicut prädiximus, & nunc iterum dico. Si quis vobis euangelizauerit prater id, quod accepistis, anathema sit. * Modò enim hominibus suadeo, an Deo? An quæro hominibus placere? Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem. || Norù enim vobis facio fratres, Euangelium, quod euangelizatum est à me, quia non est secundum hominem: neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, sed per reuelationem Iesu Christi. Audistis enim conuersationem meam, quando in Iudaismo: quoniam supra modum persequabar Ecclesiam Dei, & expugnabam illam: & proficiebam in Iudaismo supra multos coetaneos meos in genere meo, abundantius emulatores existens patrum meorum traditionum. Cum autem placuit ei, qui me segregauit ex utero matris meæ, & vocauit per gratiam suam, & vt reuelaret filium suum in me, vt euangelizarem illum in Gentibus: continuò non acquieui carni & sanguini: neque veni Ierosolymam ad antecessores meos Apostolos, sed abij in Arabiam: & iterum reuersus sum Damascum: deinde post annos tres veni Ierosolymam videre Petrum, & mansi apud eum diebus quindecim: alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Dñi: Quæ autem scribo vobis: ecce coram Deo, quia non mentior: Deinde veni in partes Syriæ, & Ciliciæ. Eram autem ignotus facie Ecclesiis Iudæ, quæ erant in Christo: tantum autem auditum habebant: Quoniam qui persequabatur nos aliquando, nunc euangelizat fidem, quam aliquando expugnabat: & in me clarificabant Deum.

CAPVT II.

Paulus Euangelij veritatem liberè semper docuit inter Gentes, approbatus id primis Apostolis, & nihil ad id addentibus, sed i autem in socium recipientibus: quæ etiam palam reprehendit Cepham, ostendens quod non ex legis operibus quisquam iustificetur, sed per fidem in Christum.

Deinde post annos quatuordecim, iterum ascendit Ierosolymam cum Barnaba assumpto & Tito. Ascendit autem secundum reuelationem: & contuli cum illis Euangelium, quod prædico in Gentibus, seorsum autem illis, qui vide-

bantur aliquid esse: ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem. Sed neque Titus, qui mecum erat, cum esset Gentilis, compulsus est circumcidi: sed propter subintroductos falsos fratres, qui subintroierunt explorare libertatem nostram, quam habemus in Christo Iesu, vt nos in seruitutem redigerent. Quibus neque ad horam cessimus subiectione, vt veritas Euangelij permaneat apud vos: ab his autem, qui videbantur esse aliquid, (quales aliquando fuerint, mea nihil interest. || Deus Deus personam hominis non accipit) mihi enim qui videbantur esse aliquid, nihil contulerunt. Sed è contrà cum vidissem quod creditum est mihi Euangelium præputij sicut & Petro circumcisionis: (quoniam enim operatus est Petro in Apostolatum circumcisionis, oportet & mihi inter Gentes) & cum cognouissent gratiam, quæ data est mihi, Iacobus, & Cephas, & Ioannes, qui videbantur columbæ esse, dexteræ dederunt mihi, & Barnabæ societatis: vt nos in Gentes, ipsi autem in circumcisionem: tantum vt pauperum memores essemus: quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere. Cum autem venisset Cephas Antiochiam: in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat. Prius enim quam venirent qui ad Iacobum, cum Gentibus edebat: cum autem venissent, subtrahabat, & segregabat se, timens eos qui ex circumcisione erant. Et simulationi eius consenserunt ceteri Iudæi, ita vt & Barnabas duceretur ab eis in illam simulationem. Sed cum vidissem quod non rectè ambulant ad veritatem Euangelij, dixi Cephæ coram omnibus: Si tu cum Iudæis sis, gentiliter viuas, & non Iudaicè: quomodo Gentes cogis Iudaizare? Nos natura Iudæi, & non ex Gentibus peccatores. Scientes autem quod non iustificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi: & nos in Christo Iesu credimus, vt iustificemur ex fide Christi, & nõ ex operibus legis: propter quod ex operibus legis non iustificabitur omnis caro. Quod si quærentes iustificari in Christo, inueni sumus, & ipsi peccatores, numquid Christus peccati minister est? Ab his. Si enim quæ destruxi, iterum hæc ædifico: præuaricatore me constituo. Ego enim per legem, legi mortuus sum vt Deo viuam: Christo cõfusus sum cruci. Viuo autem, iam non ego: viuunt in me Christus. Quod autem nunc viuo in carne: in fide viuo filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. Non abicio gratiam Dei. Si enim per legem iustitia, ergo gratis Christus mortuus est.

Sicut Abraha ita & posteris, non ex legis operibus, sed ex fide in Christum datus est Spiritus sanctus: subditi autē legi, cum nemo praeter legem, maledicti sunt sed hanc maledictionē Christus in se suscipiens, nos ab ea liberauit: promissiones verō facta. Abrahā per fidem complentur, licet interim lex tanquam pedagogus data fuerit, quā non poterat iustificare.

O Insenlari Galatz, quis vos fascinauit non obedire veritati, ante quorum **A** oculos Iesus Christus praescriptus est, in vobis crucifixus? Hoc solum a vobis **2** volo discere: Ex operibus legis Spiritum accepistis, an ex auditu fidei? Sic stulti **3** estis, ut cum spiritu coeperitis, nunc carne consummemini? Tanta passi estis sine **4** causā tamē sine causa: Qui ergo tribuit vobis Spiritū, & operatur virtutes in vobis: ex operibus legis, an ex auditu fidei? Sicut scriptū est: || Abraham credi- **6** dit Deo: & reputatū est illi ad iustitiam. **Rom.** * Cognoscite ergo, quia qui ex fide sūt, **7** 4. a. 3. ij sunt filij Abrahā. * Prouidens autem **8** 1. a. c. c. Scriptura, quia ex fide iustificat Gentes **B** d. 23. Deus, pronuntiavit Abrahā: || Quia benedicētur in te omnes Gentes. * Igitur qui **9** 12. a. 7. ex fide sūt, benedicētur cū fidei Abrahā. **Eccli.** * quicumq; enim ex operibus legis **10** 44. c. sūt, sub maledictio sūt. Scriptum est enim: || Maledictus omnis, qui non per- **11** 20. māserit in omnibus quae scripta sūt in libro legis, ut faciat ea. * Quoniam autē in lege nemo iustificatur apud Deū: manifestum est, || quia iustus ex fide viuūt. **12** || **Heb.** Lex autē non est ex fide, sed. * || Qui fe- **13** 2. e. 4. cerit, cauiet in illis. Christus nos redemit de maledictio legis, factus pro nobis maledictus: quia scriptum est. || Ma- **14** 1. b. 17. ledictus omnis qui pendet in ligno: * ut in Gentibus benedictio Abrahā fieret in Christo Iesu, ut pollicitationem Spiritus accipiamus per Fidē. * Fratres (secundum hominē dico) || ramen hominis confirmatum testamentū nemo spernit, aut superordinat: * Abrahā dictū sunt promissiones & semini eius. Non dicit: Et seminibus quasi in multis: sed quasi in vno: Et semini tuo, qui est Christus. **17** Hoc autē dico testamentū confirmatū a Deo: quae post quadringētos & triginta annos facta est Lex, nō irritum facit ad euacuandam promissionem. * Nam si ex **18** lege hereditas, iam non ex promissione. Abrahā autem per repromissionem donauit Deus. * Quid igitur lex? Propter **19** transgressionem posita est, donec veniret semen, cui promiserat, ordinata per Angelos in manu mediatoris. * Mediator **20** autem vnus non est? Deus autem vnus est. * Lex ergo aduersus promissa Dei? **21** **Rom.** Absit. Si enim data esset lex, quae posset viuificare, verē ex lege esset iustitia. **22**

Sed conclusit Scriptura omnia sub peccato, ut promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus. * Prius autē quā veniret fides, sub lege custodiebamur conclusi, in eam fidem quae reuelanda erat. * Itaque lex pedagogus noster fuit in Christo, ut ex fide iustificemur. * At ubi venit fides iam nō sumus sub pedagogo. * Omnes enim filij Dei estis per fidē quae est in Christo Iesu. * || Quicumq; enim in Christo baptizati estis, Christū induistis: Non est Iudeus, neque Graecus: non est seruus, neque liber: non est masculus, neque femina. Omnes enim vos vnum estis in Christo Iesu. * Si autē vos Christi: ergo semen Abrahā estis, secundum promissionem heredes.

CAPVT IV.

Anre christum natum, Iudaei in modū heredis adhuc paruuli, sub lege continebantur: rāquam sub euzore: conatur autem eos a legi seruitute reuocare, cū fide acceperint filiorū adopcionem, commemorans quanto seruo ipsi ac praeiudicationem ipsius antrā acceperant: & simul ad hoc typum adferens de duobus Abrahā filiis: duo testamenta designantibus: per quod docet legis amulatores a Christi hereditate eiiciendos.

Dico autem: Quanto tempore heres paruulus est, nihil differt a seruo, cū sit dñs omnium: sed sub tutoribus & actoribus est, vsque ad praenitum tempus a patre: ita & nos cum essemus paruuli, sub elementis mundi eramus seruientes. * At ubi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suū, factū ex muliere, factū sub lege, ut eos qui sub lege erant, redimeret, ut adoptionem filiorū reciperemus. * Quoniam autem estis filij, misit Deus Spiritū filij sui in corda vestra clamantem Abba Pater. * Itaq; iam non est seruus sed filius. Quod si filius: & heres per Deum? * Sed tunc quidem ignorātes Deū, qui natura non sunt dij, seruiebatis. * Nunc autē cū cognoueritis Deum, immo cogniti sitis a Deo: quomodo cōuertimini iterū ad infirma & egena elementa, quibus denuo seruire vultis? * Dies obseruatis, & mensēs, & tempora, & annos. * Timeo vos, ne fortē sine causa laborauerim in vobis. * Estote sicut ego, quia & ego sicut vos: fratres obscuro vos: Nihil me latistis. * Scitis autē quia per infirmitatem carnis euāgelizauī vobis iam pridem: & tentationem vestram in carne mea: non sprensis, neque respicistis: sed sicut Angelum Dei exceperistis me, sicut Christū Iesum. * Vbi est ergo beatitudo vestra? Testimonium enim perhibeo vobis: quia si fieri posset oculos vestros eruissetis, & dedissetis mihi. * Ergo inimicus vobis factus sum, verum dicens vobis? * Annulantur vos non bene: sed excludere vos volunt

voluit, ut illos emulemini. * Bonum autem
emulamini in bono semper: & non tan-
tum cum præsens sum apud vos. * Filio-
li mei, quos iterum parturio, donec for-
metur Christus, in vobis. * Vellem autem
esse apud vos modo, & mutare vocem
meam: quoniam confundor in vobis. *
Dicite mihi qui sub lege vultis esse, le-
gem non fecistis? * Scriptum est enim:

[[Gen. 16. d. Quoniam Abraham duos filios habuit: vnum de ancilla, & vnum de libera.]]

[[Gen. 21. a. Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera per promissionem: quæ sunt per allegoriam dicta.]]

Hæc enim sunt duo testamenta, vnum quidē in monte Sina, in seruitutem generans: quæ est Agar: * Sina enim mons est in Arabia, qui coniunctus est ei, quæ nunc est Ierusalē, & seruit cū filiis suis. * Illa autem, quæ sursum est Ierusalē, libera est: quæ est mater nostra. * Scriptum est enim: [[Lætare sterilis, quæ nō paris: erūpe, & clama, quæ non parturis, quia multi filij desertæ, magis quā eius, quæ habet virum.]] * Nos autem fratres, secundū Isaac promissionis filij sumus.

Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequebatur eum, qui secundum spiritum ēta & nūc. * Sed quid dicit Scriptura? [[Ecce ancillam, & filium eius: non enim heres erit filius ancillæ cum filio liberæ.]] Itaque, fratres, non sumus ante filij, sed liberæ: qua libertate Christus nos liberauit.

C A P. V.
[[Gen. 21. a. Qui legis operibus iustificari cupit: expers est fructus Christi, in quo nec prodest circumcisio nec præputium, sed fides viva: horreat ergo ut caueat a seductoribus, studeatque murem dilectionis: caro autem semper repugnans spiritui trahit ad carnis opera, quæ separant a regno calorū: spiritus autem adfert fructus quibus illud cōsequimur, etiam si legis opera non præstemus.]]

[[Act. 15. a. S]tate, & nolite iterum iugo seruitutis contineri: * Ecce ego Paulus dico vobis: quoniam si circumcidamini, Christus vobis nihil proderit. * Testificor autem rursus omni homini circumcidenti se, quoniam debitor est vniuersæ legis faciendæ. * Euacuati estis à Christo, qui in lege iustificamini: à gratia excidistis. * Non enim spiritu ex fide, spem iustitiæ expectamus. * Nā in Christo Iesu, neque circumcisio aliquid valet, neque præputium: sed fides, quæ per charitatem operatur. * Currebatis bene: quis vos impediuit veritati non obedire? * Persuasio hæc non est ex eo, qui vocat vos.]]

[[1. Cor. 5. b. 6.]] Modicum fermentum totā massam corrumpit. * Ego confido in vobis in Dño, quod nihil aliud sapietis: qui autem conturbat vos, portabit iudicium, quicūque est ille. * Ego autem, fratres, si circum-

cisionē adhuc prædico: quid adhuc persecutionem patior? Ergo euacuatur est scandalum crucis. * Vtinam & abscondatur qui vos conturbant. * Vos enim in libertatem vocati estis fratres: tātū ne libertatem in occasione detis carnis, sed per charitatem Spiritus seruite inuicē. * Omnis enim lex in vno sermone impletur: [[Diliges proximum tuum sicut te ipsum.]] Quod si inuicem mordetis, & comeditis: videte ne ab inuicem confundamini. * Dico autē: Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. * Caro enim concupiscit aduersus spiritum: spiritus autem aduersus carnem: hæc enim sibi inuicem aduersantur: ut non quæcumque vultis, illa faciatis. * Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege.

* Manifesta sunt autem opera carnis, quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum seruitus, veneficia, inimicitie, contentiones, zelulationes, iræ, rixæ, dissensiones, sectæ, inuidiæ, homicidia, ebrietates, comestiones, & his similia: quæ prædico vobis, sicut prædixi: quoniam quæ talia agunt, regnum Dei non consequentur. * Fructus autē Spiritus est: charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Aduersus huiusmodi non est lex. * Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitis & concupiscentiis. * Si spiritum viuimus, spiritu & ambulemus. * Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, inuicem prouocantes, inuicem inuidentes.

C A P. VI.
Cum humilirate iuauandus est proximus, nec aliorum laudes curanda, semperque bene operandum est: ut tempore suo meramur vitam æternam: rursus moneo ut caueant a seductoribus, qui cum legem suadeant, ipsi illā non observant: i autem in solo Christo crucifixo gloriatur, ad quem nec circumcisio, nec præputium quidquam faciunt.

* Fratres & si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spirituales estis, huiusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans seipsum, ne & tu tenearis. * Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. * Nam si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. * Opus autem suum probet vnusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & non in altero. * Vnusquisque enim suum suum portabit. * Communicez autem is qui catechizatur verbo, ei qui se catechizat, in omnibus bonis. * Nolite errare: Deus non irridet. * Quæ enim seminauerit homo, hæc & metet. Quoniam qui seminat in carne sua, de sarrabæ & metet corruptionem; qui au-

tem seminat in spiritu, de spiritu metet
 12. Th. vitam æternam. * || Bonum autem faciē- 9
 3. 6. 13. tes, non deficiamus: tempore enim suo
 metemus non deficientes. * Ergo dum 10
 tempus habemus, operemur bonum ad
 omnes, maximè autem ad domesticos
 fidei. * Videte qualibus litteris scripsi 11
 vobis mea manu. * Quicumque enim vo- 12
 lunt placere in carne, hi cogunt vos
 circumcidi, tantum vt crucis Christi
 persecutionem non patiantur. * Neque 13
 enim qui circumciduntur, legem custo-
 diunt: sed volunt vos circumcidi, vt in
 carne vestra glorientur. * Mihi autem 14
 absit gloriari, nisi in cruce Dñi nostri
 Iesu Christi: per quem mihi mundus
 crucifixus est, & ego mundo. * In Chri- 15
 sto enim Iesu, neque circumcisio ali-
 quid valet, neque præputium, sed noua
 creatura. * Et quicumque hanc regulam 16
 secuti fuerint, pax super illos, & miseri-
 cordia, & super Israël Dei. * De Cætero 17
 nemo mihi molestus sit: ego enim stig-
 mata Dñi Iesu in corpore meo porto.
 * Gratia Domini nostri Iesu Christi, 18
 cum spiritu vestro, fratres. Amen.

E P I S T O L A
 BEATI PAULI
 APOSTOLI
 ad Ephesios.

CAPVT PRIMVM.

*Deum benedicite Apostolus, qui præ-
 destinatus plurimis iisque maximis per
 Christum filium affecit beneficiis: agique
 Deo gratias ob fidem ac dilectionem
 Ephesiorum erga proximos, orans vt
 perfectam adipiscantur sapientiam:
 ostendens etiam Christi à mortuis sus-
 citari exaltationem, qui constitutus est
 caput super omnem Ecclesiam.*

PAVLVS Apostolus Iesu Christi
 per voluntatem Dei, omnibus A
 sanctis, qui sūt Ephesi & fide-
 libus in Christo Iesu. * Gratia 2
 vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dño
 Iesu Christo. * || Benedic⁹ Deus & Pater 3
 1. a. 3. Dñi nostri Iesu Christi, qui benedixit
 1. Per. nos in omni benedictione spirituali in
 1. a. 3. cælestibus in Christo, * sicut elegit nos 4
 in ipso ante mundi constitutionem vt
 effemus sancti & immaculati in cōspectu
 ei⁹ in charitate. * Qui prædestinauit nos 5
 in adoptione filiorum per Iesum Chri- B
 stum in ipsum, secundum propositum
 voluntatis suæ, * in laudem gloriæ gratiæ 6
 suæ, in qua gratificauit nos in dilecto
 filio suo. * In quo habemus redemptio- 7
 nem per sanguinē eius remissionē pec-
 catorū, secundum diuinitas gratiæ eius,

* quæ superabundauit in nobis, in om-
 8 ni sapientia & prudentia: * vt notum fac-
 9 eret nobis sacramentum voluntatis sue
 secundum beneplacitū eius: quod pro-
 10 posuit in eo, * in dispensatione plen-
 tudinis temporum instaurare omnia in
 Christo, quæ in cælis, & quæ in terra
 11 sunt in ipso: * In quo etiam & nos sorte
 vocati sumus, prædestinati secundum
 propositū eius, qui operatur omnia se-
 12 cundum consiliū voluntatis suæ: * vt si-
 mus in laudē gloriæ eius nos, qui antē
 13 sperauimus in Christo: * In quo & vos,
 C cum audieritis verbum veritatis, (Euā-
 geliū salutis vestræ) in quo & credentes
 signati estis Spiritu promissionis san-
 14 ctō, * qui est pignus hæreditatis nostræ,
 in redemptionē acquisitionis, in laudē
 15 gloriæ ipsius. * Propterea & ego audiēs
 fidē vestrā, quæ est in Dño Iesu, & dile-
 16 ctionem in omnes sanctos *, non cesso
 gratias agēs pro vobis, memoriā vestri
 17 faciens in orationibus meis: * vt Deus,
 Dñi nostri Iesu Christi pater gloriæ, de-
 vobis spiritum sapientiæ & reuelatio-
 18 nis, in agnitione eius: illuminatos oculo
 cordis vestri, vt sciatis quæ sit spes
 19 vocationis eius, & quæ diuinitas gloriæ
 D hæreditatis eius in sanctis, * & quæ sit
 supereminens magnitudo virtutis eius || Inf.
 in nos, qui credimus || secundum opera- 3. 6. 7.
 20 tionē potētis virtutis eius, * quā opera-
 tus est in Christo, suscitans illū à mor-
 21 tuis, & constitūēs ad dexterā suā in cæ-
 lestibus, * supra omnē principatū, & po-
 22 testatē & virtutē, & dominationem, &
 omne nomen, quod nominatur non solum
 in hoc sæculo, sed etiā in futuro. * || P/a.
 || Et omnia subiecit sub pedibus eius: & 8. 6. 8.
 23 ipsū dedit caput supra omnē Ecclesiam,
 * quæ est corpus ipsius, & plenitudo
 eius, qui omnia in omnib⁹ adimpletur.

C A P. II.

*Peccatis antea mortui, per Christum
 viuificati sunt, non suis operibus, sed
 gratis per fidem: ostendit Genres, quæ
 prius aliena erant à Dei promissionibus,
 iam per Christum & fidem, quæ Dei do-
 num est, factas esse sanctorum concines,
 idemque habere fundamentum cum
 Patriarchis ac Prophetis.*

ET vos, cum essetis mortui delictis & Col. 2.
 2 peccatis vestris, * in quibus aliquan- c. 13.
 A do ambulastis secundum sæculū mundi
 huius, secundum principem potestatis
 aëris huius spiritus, qui nunc operatur
 3 in filios dissidentis, * in quibus & nos
 omnes aliquando conuersati sumus in
 desideriis carnis nostræ facientes volū-
 tatē carnis & cogitationum, & eramus
 4 natura filij iræ, sicut & ceteri: * Deus
 autem, qui diues est in misericordia,
 propter nimiam charitatem suam, quæ
 5 dilexit nos, * & cum effemus mortui
 B peccatis, conuiuificauit nos in Christo,

(cuius

tenius gratia estis saluti) & confes-
 scitavit & confedere fecit in cælestibus
 in Christo Iesu: vt ostenderet in sa-
 culis superuenientibus abundantes diui-
 tias gratiæ suæ in bonitate super nos in
 Christo Iesu. "Gratia enim estis saluti
 per fidem, & hoc non ex vobis, Dei
 enim donum est; non ex operibus, vt
 ne quis glorietur. "Ipsius enim sumus
 factura, creati in Christo Iesu in operi-
 bus bonis, quæ præparauit Deus vt in
 illis ambulemus. "Propter quod me-
 mores estote, quod aliquando vos Gen-
 tes in carne, qui dicimini præputi, ab
 ea quæ dicitur circumcilio in carne,
 manu facta: quia eratis illo in tempore
 sine Christo alienati à conuersatione
 Israël, & hospites testamentorum pro-
 missionis spem non habètes, & sine Deo
 in hoc mundo. "Nunc autem in Christo
 Iesu, vos, qui aliquando eratis longè fa-
 cti estis propè in sanguine Christi. "Ipse
 enim est pax nostra, qui fecit vtque
 vnum, & mediū parietē maceriz soluēs
 inimicitias in carne suā: legē mādato-
 rū decretis euacuans, vt duos condāt in
 semetipso in vnum nouū hominē, faciēs
 pacē, & reconciliat ambos in vno cor-
 pore. Deo per crucē, interficiēs inimi-
 citias in semetipso. "Et veniens euange-
 lizauit pacē vobis, qui longè fuistis; &
 pacē iis, qui propè. "Quoniā per ipsum
 habemus accessum ambo in vno Spiri-
 tu ad Patrem. "Ergo iam non estis hos-
 pites, & aduenz: sed estis ciues sancto-
 rum, & domestici Dei: "superedificati
 super fundamentum Apostolorum, &
 Prophetarum, ipso summo angulari la-
 pide Christo Iesu: "in quo omnis ædi-
 ficatio constructa crescit in templum
 sanctum in Dño: "in quo & vos coædi-
 ficamini in habitaculo Dei in Spiritu.

C A P. III.

Paulus docuit hoc mysterium, Prophe-
 tis & Apostolu reuelatum, quod Gentes
 essent per Christum paricipes promissio-
 num Dei; quem orat vt spiritū corrobore-
 rentur, & in charitate radicati, ad plen-
 um in diuinis mysteriis edoceantur.

Huius rei gratia, ego Paulus vinctus
 Christi Iesu, pro vobis Gentibus,
 si tamen audiistis dispensationē gratiæ
 Dei, quæ data est mihi in vobis: quoniā
 secundum reuelationē notū mihi factū
 est sacramentum, sicut suprà scripsi in
 breui: "provt potestis legentes intelli-
 gere prudētia meā in mysterio Christi:
 "quod aliis generationibus nō est agni-
 tū filiis hominū, sicuti nunc reuelatum
 est sanctis Apostolis eius, & Prophetis
 in Spiritu. "Gētes esse coheredes, & cō-
 corporales, & comparticipes promissio-
 nis eius in Christo Iesu per Euangeliiū:
 "Cuius factus sum minister, secundum
 donū gratiæ Dei, quæ data est mihi: (te-

Tam. II.

cundum operationem virtutis eius. "||
 Mihi omnium sanctorū minimo data est d. 19.
 gratia hæc: In gentibus euāgelizare in-
 uestigabiles diuitias Christi, & illumi-
 nare omnes, quæ sit dispensatio sacra-
 menti absconditi à sæculis in Deo, qui
 omnia creauit, vt innotescat principa-
 tibus, & potestatibus in cælestibus per
 Ecclesiā, multiformis sapientia Dei, se-
 cundum prædicationē seculorum, quam
 fecit in Christo Iesu fñno nostro: "In
 quo habemus fiduciam, & accessum in
 cōfidentia per fidē eius. "Propter quod
 peto ne deficiatis in tribulationibus
 meis pro vobis: quæ est gloria vestra. "Huius rei gratia flecto genia mea ad
 Patrem Dñi nostri Iesu Christi, ex quo
 omnis p-ternitas in cælis & in terra
 nominatur: vt det volis secundum di-
 uicias gloriæ suæ, virtute corroborari
 per Spiritū eius in interiorē hominē,
 Christi habitare per fidē in cordibus
 vestris in charitate radicati, & fundati,
 vt possitis cōprehendere cum omnibus
 sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo,
 & sublimitas, & profundū, scire etiā su-
 pereminētē scientiæ charitatē Christi,
 vt impleamini in omni plenitudine
 Dei. "Ei autem, qui potens est omnia fa-
 cere superabundanter quā petimus,
 aut intelligimus, secundum virtutem,
 quæ operatur in nobis: "ipsi gloria in
 Ecclesia, & in Christo Iesu, in omnes
 generationes sæculi seculorum, Amen.

C A P. IV.

*Ad unitatem spiritus hortatur, ostendens Christum diuersa diuersis dedisse charismata, & ad sui corporis adificationem varios in Ecclesia instruisse ordines ad finem vsque mundi: monet igitur vt exuto veteri homine nouum induant, viriusque partes explicane rursūque monent vti in hoc corpore manentes, separentur ab iis qui mente excacati sequuntur effrene carnis desideria. & nouos induant mores; damna-
 tis prioribus.*

Obscuro itaque vos ego vinctus in
 Dño, vt dignè ambulemus vocatione,
 quæ vocati estis, cum omni humil-
 itate, & mansuetudine, cum patientia,
 supportantes inuicē in charitate, "||
 solliciti seruare unitatē Spiritus in vincu-
 lo pacis. "Vnum corpus, & vnus Spiri-
 tus, sicut vocati estis in vna spe voca-
 tionis vestræ. "Vnus Dñs, vna fides, vnū
 baptisma. "|| Vnus Deus & Pater omnium,
 qui est super omnes, & per omnia & in
 omnibus nobis. "|| Vnicuique autē no-
 strum data est gratia secundum men-
 ram donationis Christi. "Propter quod
 dicite: "Ascendens in altū captiuū duxit,
 captiuitatē: dedit dona hominibus. "||
 "Quod autē ascendit, quid est, nisi quia
 & descendit primum in inferiores par-

tes terræ: * Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes caelos, ut impleret omnia. * Et ipse dedit quosdam quidem

1. Cor. 12. d. 28. || Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios verò Euāgelistas, alios autem pastores, & doctores, * ad consummationem

sanctorum in opus ministerij, in ædificationem corporis Christi: donec oc-

curramus omnes in unitate fidei, & agnitionis filij Dei, in virū perfectū, in mensurā ætatis plenitudinis Christi: ut

iam non simus paruuli fluctuantes, & circumferamur omni vēto doctrine in nequitia hominum, in astutia ad circum-

uentionem erroris. * Veritatem autem facientes in charitate, crescamus in illo

per omnia, qui est caput Christus: * ex quo totū corpus cōpactum: & connexū

per omne iuncturam subministracionis, secundum operationem in mensuram

vnusquisque mēbri, augmentū corporis facit in edificationē sui in charitate.

|| Hoc igitur dico, & testificor in Dño, ut iam non ambuletis, sicut & Gentes

ambulant in vanitate sensus sui, * renebris obscuratum habentes intellectū, E

alienati à vita Dei, per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis

ipsorum, * qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitiz, in operationē

in munditiæ omnis, in auaritiā. * Vos autē non ita didicistis Christum, * si ta-

men illū audistis, & in ipso edocti estis, sicut est veritas in Iesu. * Deponere vos

|| Col. 3. b. 8. secundum pristinā conuersationē veterem hominē, qui corripuit secundum

|| Rom. 6. a. 4. desideria erroris. * Renouamini autem spiritu mentis vestræ: * & induite nouū

|| Col. 3. b. 12. hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, & sanctitū veritatis. * Et

1. Cor. 2. a. 1. propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem vnusquisque cum

|| Zac. 8. c. 16. proximo suo: quoniam sumus inuicē mēbra. * || Irascimini, & nolite peccare: sol

|| I. Cor. 4. a. 5. non occidat super iracundiā vestram. * Nolite locū dare diabolo: * qui iuraba-

|| Iac. 4. b. 7. tur, iam non furetur: magis autem laborer, operando manibus suis, quod bonū

est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. * Omnis sermo malus ex ore

vestro non procedat: sed si quis bonus ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. * Et nolite contristare spiritum sanctum Dei in quo signati

estis in diem redēptionis. * Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis, cum omni

|| Col. 3. b. 13. malitia. * Estote autem inuicem benigni, misericordes, donantes inuicem, sicut & Deus in Christo donauit vobis.

CAPVT V.

Mortatur ut Christū imitentur, longe separari ab omni virio ac scelerato & redimētes, tempus assumant spiritalia, qua trahunt exercitia: vxores vult subdi-

tas esse viris, viros autem diligere uxores. sicut Christus dilexit Ecclesiam.

1. E Stote ergo imitatores Dei, sicut filij charissimi: * || ambulare in dile-

A ctione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiā Deo in odorē suauitatis. || 10. d. 13. d. 34. 15. b. 12. 1. 10. d. 4. d. 21. Col. 3. a. 5.

* || Fornicatio autem, & omnis immunditia, aut auaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos, aut turpitu-

do, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet; sed magis

gratiarum actio. * Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator aut immundus, aut auarus, quod est idolo-

B rum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei. * Nemo vos sedu-

cat in enibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios dissidentiz. * Nolite ergo effici participes eorum. * Era-

8 C tis enim aliquando tenebræ, nunc autem lux in Dño. Ut filij lucis ambulate: * fructus enim lucis est in omni boni-

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225 1226 1227 1228 1229 1230 1231 1232 1233 1234 1235 1236 1237 1238 1239 1240 1241 1242 1243 1244 1245 1246 1247 1248 1249 1250 1251 1252 1253 1254 1255 1256 1257 1258 1259 1260 1261 1262 1263 1264 1265 1266 1267 1268 1269 1270 1271 1272 1273 1274 1275 1276 1277 1278 1279 1280 1281 1282 1283 1284 1285 1286 1287 1288 1289 1290 1291 1292 1293 1294 1295 1296 1297 1298 1299 1300 1301 1302 1303 1304 1305 1306 1307 1308 1309 1310 1311 1312 1313 1314 1315 1316 1317 1318 1319 1320 1321 1322 1323 1324 1325 1326 1327 1328 1329 1330 1331 1332 1333 1334 1335 1336 1337 1338 1339 1340 1341 1342 1343 1344 1345 1346 1347 1348 1349 1350 1351 1352 1353 1354 1355 1356 1357 1358 1359 1360 1361 1362 1363 1364 1365 1366 1367 1368 1369 1370 1371 1372 1373 1374 1375 1376 1377 1378 1379 1380 1381 1382 1383 1384 1385 1386 1387 1388 1389 1390 1391 1392 1393 1394 1395 1396 1397 1398 1399 1400 1401 1402 1403 1404 1405 1406 1407 1408 1409 1410 1411 1412 1413 1414 1415 1416 1417 1418 1419 1420 1421 1422 1423 1424 1425 1426 1427 1428 1429 1430 1431 1432 1433 1434 1435 1436 1437 1438 1439 1440 1441 1442 1443 1444 1445 1446 1447 1448 1449 1450 1451 1452 1453 1454 1455 1456 1457 1458 1459 1460 1461 1462 1463 1464 1465 1466 1467 1468 1469 1470 1471 1472 1473 1474 1475 1476 1477 1478 1479 1480 1481 1482 1483 1484 1485 1486 1487 1488 1489 1490 1491 1492 1493 1494 1495 1496 1497 1498 1499 1500 1501 1502 1503 1504 1505 1506 1507 1508 1509 1510 1511 1512 1513 1514 1515 1516 1517 1518 1519 1520 1521 1522 1523 1524 1525 1526 1527 1528 1529 1530 1531 1532 1533 1534 1535 1536 1537 1538 1539 1540 1541 1542 1543 1544 1545 1546 1547 1548 1549 1550 1551 1552 1553 1554 1555 1556 1557 1558 1559 1560 1561 1562 1563 1564 1565 1566 1567 1568 1569 1570 1571 1572 1573 1574 1575 1576 1577 1578 1579 1580 1581 1582 1583 1584 1585 1586 1587 1588 1589 1590 1591 1592 1593 1594 1595 1596 1597 1598 1599 1600 1601 1602 1603 1604 1605 1606 1607 1608 1609 1610 1611 1612 1613 1614 1615 1616 1617 1618 1619 1620 1621 1622 1623 1624 1625 1626 1627 1628 1629 1630 1631 1632 1633 1634 1635 1636 1637 1638 1639 1640 1641 1642 1643 1644 1645 1646 1647 1648 1649 1650 1651 1652 1653 1654 1655 1656 1657 1658 1659 1660 1661 1662 1663 1664 1665 1666 1667 1668 1669 1670 1671 1672 1673 1674 1675 1676 1677 1678 1679 1680 1681 1682 1683 1684 1685 1686 1687 1688 1689 1690 1691 1692 1693 1694 1695 1696 1697 1698 1699 1700 1701 1702 1703 1704 1705 1706 1707 1708 1709 1710 1711 1712 1713 1714 1715 1716 1717 1718 1719 1720 1721 1722 1723 1724 1725 1726 1727 1728 1729 1730 1731 1732 1733 1734 1735 1736 1737 1738 1739 1740 1741 1742 1743 1744 1745 1746 1747 1748 1749 1750 1751 1752 1753 1754 1755 1756 1757 1758 1759 1760 1761 1762 1763 1764 1765 1766 1767 1768 1769 1770 1771 1772 1773 1774 1775 1776 1777 1778 1779 1780 1781 1782 1783 1784 1785 1786 1787 1788 1789 1790 1791 1792 1793 1794 1795 1796 1797 1798 1799 1800 1801 1802 1803 1804 1805 1806 1807 1808 1809 1810 1811 1812 1813 1814 1815 1816 1817 1818 1819 1820 1821 1822 1823 1824 1825 1826 1827 1828 1829 1830 1831 1832 1833 1834 1835 1836 1837 1838 1839 1840 1841 1842 1843 1844 1845 1846 1847 1848 1849 1850 1851 1852 1853 1854 1855 1856 1857 1858 1859 1860 1861 1862 1863 1864 1865 1866 1867 1868 1869 1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2

Gen. eius, de carne eius & de ossibus eius. || 31
2. d. Propter hoc relinquet homo patrem & ma-
24. trē suam, & adhærebit uxori suæ: & erunt
Mar. duo in carne una. * Sacramentum hoc 32
19. a. 5 magnū est ego autē dico in Christo & Ec-
Mar. clesia: Verumtamen & vos singuli, unus 33
10. a. 7 quisque uxore suā sicut seipsum diligit:
1 Cor. vxor autem timeat virum suum.
6. d. 15

CAPVT VI.

Exo. Filij parentibus, seruique dominis
20. c. obediant: rursusque patres erge filios,
12. & domini erga seruos sui memores sint
 officij: monet Dei armaturam cuius par-
 tes explicat induendam, ad re-
 spirandum spiritibus inimicis, peccatis etiam ut
 pro se orant

Deut. Filij, obedite parentibus vestris in Do. 1
5. b. 16. mino: hoc enim iustum est. || Honora 2
Eccli. patrem tuum, & matrem tuam, quod est
3. b. 9. mandatum primum in promissione: * vt 3
Mar. bene sit tibi, & sis longævus super terram;
35. a. 4 * Et vos patres nolite ad iracundiam pro- 4
Mar. uocare filios vestros: sed educate illos in
7. b. disciplina & correptione Domini || Serui 5
10. obedite dominis carnalibus um timore,
Col. 3. & tremore, in simplicitate cordis vestris li-
d. 20. crito Christo: * non ad oculum seruientes, 6
Col. 3. quasi hominibus placentes, sed vt serui
d. 20. Christi, facientes voluntatem Dei ex ani-
22. mo, * cum bona voluntate seruientes, sicut 7
Tit. 2. Domino, & non hominibus: scientes quo-
9. niam vnusquisque, quodcumque fecerit
1. Terr bonum, hoc recipiet à Domino, siue ser-
2. c. 12 uus, siue liber. * Et vos Domini eadem fa- 9
Deu. cite illis, remittentes minas: scientes quia
10. d. & illorum, & vester Dominus est in cælis:
17. || & personarum acceptio non est apud
2. Par. eum. De cetero fratres, confortamini in
19. b. 7 in Domino, & in potentia virtutis eius.
Job. 34 Induite vos armaturam Dei, vt possitis
b. 19. stare aduersus insidias diaboli. * quoniam 12
Sap. 6 non est nobis colluctatio aduersus carnē
b. 8. & sanguinem; sed aduersus principes, &
Eccli. potestates, aduersus mundi rectores tene-
35. b. brarum harum, contra spiritualia nequitie,
15. in cælestibus. * Propterea accipite arma
Rom. turam Dei, vt possitis resistere in die ma- 13
2. b. 11 lo, & in omnibus perf. eū stare. * State er- 14
Col. 3. go succincti lumbos vestros in veritate, &
d. 25. induti lorica iustitiæ, & calceati pedes
Ad. in præparatione Euangelij pacis: * in om- 16
10. c. nibus sumentes scutum fidei, in quo pos-
34. sitis omnia tela nequissimi ignea extin-
1. Terr guere. * || & galeam salutis assumite: & 17
1. c. 17. gladium spiritus, (quod est verbum Dei)
Isa. per omnem orationem & obsecrationem
59. c. orantes omni tempore in spiritu: & in D
17. ipso || vigilantes in omni instantia, & ob-
1. The. secratione pro omnibus sanctis: || & pro me, 19
5. b. 8. vt detur mihi sermo in apertione oris
Col. mei cum fiducia, notum facere mysterium
4. a. 3. Euangelij: * pro quo leuatione fungor in 20
2. Th. catenis, ita vt in ipso audeam, pro vt opor-
3. a. 1. tet me loqui. * Vt autem & vos sciatis quæ 21
 circa me sunt, quid agam: omnia vobis

nora faciet Tychicus, charissimus frater,
 & fidelis minister in Domino: quem misi
 ad vos in hoc ipsum, vt cognoscatis, quæ
 circa nos sunt, & consoletur corda ve-
 stra. * Pax fratribus & charitas cum fide,
 & à Deo Patre, & Domino Iesu Christo.
 Gratia cum omnibus, qui diligunt Domi-
 num nostrum Iesum Christum in corru-
 ptione. Amen.

EPISTOLA

BEATI PAVLI

APOSTOLI

Ad Philippenses.

CAPVT PRIMVM.

Ex magno affectu quem habet erga
 Philippenses, manifestat eu quod pressu-
 ra sua in maiorem Angelij fructum
 cesserint: quam utilitatem si non specta-
 ret, omnino dissolui cuperet, & esse cum
 Christo: eisque adhortatur vt dignè ad
 Christi Euangelium conuersentur, dices
 quod pro ipso iam afflictiones sustine-
 rint.

PAVLVS & Timotheus, serui Ie-
 su Christi, omnibus sanctis in
 Christo Iesu, qui sunt Philippis,
 cum epis. opis, & diaconibus. *
 Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro &
 Domino Iesu Christo: * Gratiās ago Deo
 meo in omni memoria vestri, * semper
 in cunctis orationibus meis pro omnibus
 vobis, cum gaudio deprecationem faciens,
 super communicatione vestra in Evan-
 gelio Christi à prima die vsque nunc: * Co-
 fidens hoc ipsum, quia qui cepit in vobis
 opus bonum, perficiet vsque in diem Chri-
 sti Iesu, si ut est mihi iustum hoc sentire
 pro omnibus vobis: eo quod habeam vos
 in corde, & in vinculis meis, & in defensionē,
 & confirmationē Euangelij, scilicet: vos gau-
 dij mei omnes vos esse. * Testis enim mi-
 hi est Deus, quomodo cupiam omnes vos
 in visceribus Iesu Christi. * Et hoc oro vt
 charitas vestra magis ac magis abundet in
 scientia, & in omni sensu: * vt probetis
 potiora, vt sitis sinceri, & sine offensa in
 diem Christi, * repleti fructu iustitiæ
 per Iesum Christum in gloriam & laudem
 Dei. * Scire autem vos volo fratres, quia
 quæ circa me sunt, magis ad profectum
 venerunt Euangelij: * ita vt vincula mea
 manifesta fierent in Christo in omni præ-
 terio, & in ceteris omnibus: * & plures
 è fratribus in Domino confidentes vin-
 culis meis, abundantius audent sine
 timore verbum Dei loqui. * Quidam qui-
 dem & propter inuidiam & contentio-
 nem: quidam autem & propter bonā vo-
 luntatem

luntatem Christum prædicant. * Quidam ex charitate, scientes quoniam in defensione Evangelij positus sum. * Quidam autem ex contentione Christum annuntiant non sincere, existimantes pressuram se suscitare vinculis meis. * Quid enim? Num omni modo, siue per occasionem, siue per veritatem, Christus annuntietur: & in hoc gaudeo, sed & gaudebo. * Scio enim quia hoc mihi proueniet ad salutem, per vestram orationem, & subministrationem Spiritus Iesu Christi, secundum expectationem & spem meam, quia in nullo confundar sed in omni fiducia sicut semper, & nunc magnificabitur Christus in corpore meo siue per vitam, siue per mortem. * Mihi enim viuere Christus est, & mori lucrū. Quod si viuere in carne, hic mihi fructus operis est, & quid eligam ignoro. * Coarctor autem à duobus: desiderium habens dissolui, & esse cum Christo, multo magis melius: * permanere autem in carne necessarium propter vos. * Et hoc confidens scio quia manebo, & permanebo omnibus vobis, ad profectum vestrum, & gaudium fidei: * vt gratulatio vestra abundet in

|| Eph. Christo Iesu in me, per meum aduentum
4. a. 1. iterum ad vos. || Tantum dignè Euange-
Col. 1. lio Christi cōuersamini: vt siue cū vene-
b. 10. ro, & videro vos, siue absēs audiā de vobis
1. Thef. quia statis in vno spiritu vnanimes, colla-
2. c. 12. borantes fidei Euangelij: * & in nullo ter-
reamini ab aduersariis: quā illis est causa
perditionis, vobis autem salutis, & hoc à
Deo: * quia vobis donatum est pro Chri-
sto, non solum vt in eum credatis, sed vt
etiam pro illo patiamini: * idem certamen
habentes, quale & vidistis in me, & nunc
audistis de me.

C A P V T II.

Ad mutuam dilectionem & concordiam animique modestiam miro affectu eos hortatur, exemplo Christi, in cuius nomine omne genus nunc flectitur, vtque suam in timore operentur salutem: congratulatur tum illis quod inter malos sanctè viuunt, cum sibi quod tales habeat discipulos: Timotheum laudat à sincera Euangelij predicatione & obedientia; similiter & Epaphroditum, quē ad eos mittit, postquam ab agitudine conualuit.

SI qua ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis: * implete gaudium meum, vt idem fapiatis, eandem charitatem habentes, vnanimes, id ipsum sentientes, * nihil per contentio- nem, neque per inanem gloriam: sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitantes, * non quæ sua sunt singuli confide- rantes, sed ea quæ aliorum. * Hoc enim s

sentire in vobis, quod & in Christo Iesu: * qui cū in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: * sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus vt homo. || Humiliauit semetipsum factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. * Propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen: || vt in nomine Iesu omne genu flectatur cælestium, terrestrium, & inferorum; || omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris. Itaque charissimi mei, (sicut semper obedi- distis:) non vt in præsentia mei tantum, sed multo magis nunc in absentia mea, cum metu & tremore vestram salutem operamini. * Deus est enim, qui operatur in vobis & velle, & perficere, pro bona voluntate. || Omnia autem facite sine murmurationibus, & hæitationibus: vt sitis sine querela, & simplices filij Dei, sine reprehensione: in medio nationis prauæ, & peruersæ: inter quos lucetis sicut luminaria in mundo: * verbum vitæ continentes ad gloriam meam in fide Christi, quia non in vacuum cucurri, neque in vacuum laboraui. * Sed & si immolator supra sacrificium, & obsequium fidei vestræ gaudeo, & congratulor omnibus vobis. * Id ipsum autem & vos gaudete, & congratulamini mihi. * Spero autem in Domino Iesu, Timotheum me citò mittere ad vos: & ego bono animo sim, cognitis quæ circa vos sunt. * Neminem enim habeo tam vnanimem, qui sincera affectione pro vobis sollicitus sit, || Omnes enim quæ sua sunt quarunt, non quæ sunt Iesu Christi * Experimentum autem eius cognoscite, quia sicut patri filius, mecum seruiuit in Euangelio. * Hunc igitur spero me mittere ad vos, mox vt videro quæ circa me sunt: * Confido autem in Domino, quoniam & ipse veniam ad vos citò. * Necessarium autem existimaui, Epaphroditum fratrem, & cooperatorem, & commilitonem meum, vestrum autem apostolum, & ministrum necessitatis meæ, mittere ad vos: * quoniam quidem omnes vos desiderabat: & mortuus erat, propterea quod audieratis illum infirmatum. * Nam & infirmatus est vsque ad mortem: sed Deus misertus est eius; non solum autem eius, verum etiam & mei, ne tristitiam super tristitiam haberem. * Festinantius ergo misi illum, vt viso eo iterum gaudeatis, & ego sine tristitia sim. * Excipite itaque illum cum omni gaudio in Domino & eiusmodi cum honore habetote: * quoniam propter opus Christi vsque ad mortem accessit, tradens animam suam, vt impletet id, quod ex vobis deerat erga meum obsequium.

CAPVT III.

Nemo in legalibus gloriari potest: alio-
qui! a solo id maxime conueniret: qui
tamen omnia hac detrimentum arbitra-
tus est: quò Dei iustitiam ex fide in
Christum adipisceretur, semper profici-
eretur: quapropter Philippenses hortatur
ut ipsum, & non dyabolos, crucis Christi
inimicos, imitentur.

DE cetero fratres mei gaudete in Do-
mino. Eandem vobis scribere, mihi
quidem non pigrum, vobis autem necessa-
rium. Videte canes, videte malos opera-
rios, videte cõfessionem. Nos enim sumus
circumcisi, qui spiritu seruimus I eo, &
gloriamur in Christo Iesu, & non in carne
fiduciam habentes: quamquam ego ha-
beam confidentiam & in carne. Si quis
alius videtur confidere in carne, ego
magis, circumcisi octauo die, ex ge-
nere Israel, de tribu Benjamin, Hebræus ex
Hebræis, secundum legem Phariseus, se-
cundum emulationem persequens Eccle-
siam Dei, secundum iustitiam, quæ in lege
est, conuersatus sine querela. Sed quæ
mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum
propter Christum detrimenta. Verum-
tamen existimò omnia detrimentum esse,
propter eminentem scientiam Iesu Chri-
sti Domini mei: propter quam omnia de-
trimentum feci, & arbitror ut stercora, ut
Christum lucrificam, inueniar in illo non
habens meam iustitiã, quæ ex lege est, sed
illam, quæ ex fide est Christi Iesu: quæ ex
Deo est iustitia in fide, ad cognoscendum
illum, & virtutem resurrectionis eius, &
societatem passionum illius: configuratus
morti eius: si quo modo occurrat ad re-
surrectionem, quæ est ex mortuis. non
quò iam acceptum, ut iam persecutus
sim: sequor autem si quomodo compre-
hendam in quo & comprehensus sum à
Christo Iesu. Fratres, ego me non arbitror
comprehendisse. Vnum autem, quæ qui-
dem retrò sunt, obliuiscens, ad ea verò
quæ sunt priora extendens meipsum, ad
destinatum persequor, ad trauum super-
næ vocationis Dei in Christo Iesu. Qui-
cumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus
& si quid aliter sapitis, & hoc vobis
Deus reuelabit. Veruntamen ad quod
peruenimus, ut idem sapiamus, & in eadẽ
permaneamus regula. imitatores mei
esse fratres, & obseruate eos qui ita am-
bulant, sicut habetis formam nostram.
Multi enim ambulant, quos sæpè dice-
bam vobis (nunc autẽ & flens dico) inimi-
cos crucis Christi: quorum finis interioris
Dei venter est: & gloria in confu-
sione ipsorum, qui terrena sapiunt. No-
stra autem conuersatio in cælis est: vnde
etiam Saluatorem expectamus Dominum

nostrum Iesum Christum, qui reformabit
corpus humilitatis nostræ, configuratum
corpori claritatis suæ, se undum opera-
tione; quæ etiam possit subicere sibi
omnia.

CAP. IV.

Ad perseverantiam & spirituale gau-
dium, modestiam, preces, & gratiarum
actiones eos componit: pacem Dei ipsis
exoptans; virque mordicus, teneant qua-
cumque Dei sunt: laudans ipsos, quod
per Epaphroditum necessaria ad ipsum
miserant.

ITaque fratres mei charissimi, & deside-
ratissimi, gaudium meum, & corona
mea: sic stete in Domino, charissimi.
Euodiam rogo, & Syntychem depreor,
ad ipsum sapere in Domino. Etiam rogo
& te germane compar, adiuua illas, quæ
mecum laborauerunt in Euangelio cum
Clemente, & cæteris adiutoribus meis,
quorum nomina sunt in libro vitæ. Gau-
dete in Domino semper: iterum dico gau-
dete. Modestia vestra nota sit omnibus
hominibus: Dominus propè est. Nihil sol-
liciti sitis: sed in omni oratione, & obsecra-
tione, cum gratiarum actione, petitiones
vestræ innotescant apud Deum. Et pax
Dei: quæ exuperat omnem sensum, custo-
diat corda vestra, & intelligentias vestras,
in Christo Iesu. De cetero fratres, qua-
cumque sunt vera, quæcumque pudica,
quæcumque iusta, quæcumque sancta, quæ-
cumque amabilia, quæcumque bonæ fa-
mæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ,
hæc cogitate. Quæ & didicistis, & acce-
pistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agi-
te: & Deus pacis erit vobis. Gaudis-
sum autem in Domino vehementer, quon-
iam tandem aliquando restitistis pro
me sentientes: sicut & sentiebatis: occupati
autem eratis. Non quasi propter penu-
riam dico, ego enim didici, in quibus sum,
sufficiens esse. Scio & humiliari, scio
& abundare: (vbique & in omnibus insti-
tutus sum) & satiari, & esurire, & abun-
dere, & peauriam pati, omnia pos-
sum in eo, qui me confortat. Verum-
tamen benefecistis, communicantes tri-
bulationi meæ. Scitis autem & vos Phi-
lippenses, quòd in principio Euangelij,
quando profectus sum à Macedonia, nul-
la mihi Ecclesia communicauit in ratione
dati & accepti, nisi vos soli: quia
& Thessalonicam semel & bis in vsum
mihi misistis. Non quia quæro da-
tum, sed requiro fructum abundantem
in ratione vestra. Habeo autem omnia,
& abundo: repletus sum, acceptis ab
Epaphroditò quæ misistis, odorem sua-
uitatis, hostiam acceptam, placentem Deo.
Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum, secundum di-
uitias suas, in gloria in Christo Iesu.
Deo autem & Patri nostro gloria in

358
 sæculum in Christo Iesu. * Salutate omnem
 sanctum in Christo Iesu. * Salutant vos,
 qui mecum sunt, fratres. Salutant vos,
 omnes sancti, maximè autem qui de Cæsaris domo sunt. * Gratia Domini nostri
 Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI

APOSTOLI
 ad Colossenses.

CAPVT PRIMVM.

Audita fide, charitate ac spe Colossensium, orat pro ipsis. postulat, quo in scientia Dei bonisque operibus perficiantur: Christum Dei imaginem dicit per quem omnia creata sunt, & qui caput est Ecclesie, quo omnia pacificata sunt: horratur ergo ut immobiles in fide permaneant, sequè dicit effectum Christi ministrum, ad prædicandum mysterium a sæculis absconditum, & nunc manifestatum.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi, per voluntatem Dei, & Timotheus frater: * eis, qui sunt Colossis, sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Iesu. * Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gratias agimus Deo, & Patri Domini nostri Iesu Christi, semper pro vobis orantes: * audientes fidem vestram in Christo Iesu & dilectionem quam habetis in sanctos omnes, * propter spem, quæ reposita est vobis in cælis: quam audistis in verbo veritatis Evangelij: quod peruenit ad vos sicut & in vniuerso mundo est, & fructificat & crescit, sicut in vobis, ex ea die, qua audistis, & cognouistis gratiam Dei in veritate, * sicut didicistis ab Epaphrasimo confertuo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu, * qui etiam manifestauit nobis dilectionem vestram in spiritu. * Ideò & nos ex qua die audiui mus, non cessamus pro vobis orantes, & postulantes vt impleamini agnitione voluntatis eius, in omni sapientia & intellectu spiritali: * vt ambuletis dignè Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei: * in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius, in omni patientia & longanimitate cum gaudio, * gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: * qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnum filij dilectionis suæ; * in quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccato-

rum: * qui est imago Dei inuisibilis: primogenitus ex omnis creaturæ: * quoniam in ipso condita sunt vniuersa in cælis, & in terra, visibilia, & inuisibilia, siue throni, siue dominationes, siue principatus, siue potestates: omnia per ipsum, & in ipso creata sunt: * ipse est ante omnes & omnia in ipso constant. * Et ipse est caput corporis Ecclesie, qui est principium, primogenitus ex mortuis: vt sit in omnibus ipse primatum tenens. * quia in ipso complacuit, omni plenitudo in habitare: * & per eum reconciliare omnia in ipsum pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in cælis sunt. * Et vos cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis: nunc autem reconciliauit in corpore carnis eius per mortem, exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso: * si tamen permanetis in fide fundati, & stabiles, & immobiles à spe Evangelij, quod audistis, quod prædicatum est in vniuersa creatura quæ sub cælo est, cuius factus sum ego Paulus minister. Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimplere ea quæ desunt passionum Christi in carne mea, pro corpore eius, quod est Ecclesia: * cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in vos, vt impleam verbum Dei: * mysterium, quod absconditum fuit à sæculis, & generationibus, nunc autem manifestatum est sanctis eius, quibus voluit Deus nos facere diuitias gloriæ sacramenti huius in Gentibus, quod est Christus, in vobis ipse gloria, * quem nos annuntiamus, corripientes omnem hominem, & docentes omnem hominem, in omni sapientia, vt exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu, * in quo & laboro: certando secundum operationem meam, quam operatur in me in virtute.

CAPVT II.

Horroratur vt caveant ne viliis aut persuasionibus aut imposturis philosophorum seu legem inducere volentium, seducantur à Christi fide per quæ à peccatis, à potestate diaboli, & ab aduerso ipsi christographo liberati sunt, vt nunc legalia decreta nullo in pretio sint habenda.

VOlo enim vos scire qualem sollicitudinem habeam pro vobis, & pro iis qui sunt Laodicis, & quicumque non viderunt faciem meam in carne: vt consentiant corda ipsorum, instructi in charitate, & in omnes diuitias plenitudinis intellectus, in agnitionem mysterij Dei Patris & Christi Iesu: * in quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ absconditi. * Hoc autem dico, vt nemo vos decipiat in sublimitate sermonum.

* Nam

¶ Cor. 5. a. 3. * Nam et si corpore absens sum, sed spiritu vobiscum sum: gaudens, & videns ordinem vestrum, & firmamentum eius, quia in Christo estis, fidei vestrae. Sicut ergo accepistis Iesum Christum Dominum, in ipso ambulate, radicati, & superedificati in ipso, & confirmati fide, sicut & edidicistis, abundantes in illo in gratiarum actiones, Videte ne quis vos decipiat per philosophiam, & inanem fallaciam, secundum traditionem hominum, secundum elementa mundi, & non secundum Christum: quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: & estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus, & potestatis: in quo & circumcisi estis circumcissione non manu facta in expoliatione corporis carnis, sed in circumcissione Christi: confectus ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitauit illum a mortuis. ¶ Et vos, cum mortui essetis in delictis, & praeputio carnis vestrae, conuiuistiis cum illo, donans vobis omnia delicta: delens quod aduersus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci: & expolians principatus, & potestates, traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso. Nemo ergo vos iudicat in cibo, aut in potu, aut in parte diei festi, aut neomenia, aut sabbatorum: quae sunt vmbra futurorum: corpus autem Christi. ¶ Nemo vos seducat, volens in humilitate, & religione Angelorum, quae non vidit ambulans, frustra inflatus leuati carnis suae, & non tenens caput, ex quo totum corpus, per nexus & coniunctionis subministratum & constructum, crescit in augmentum Dei. Si ergo mortui estis cum Christo ab elementis huius mundi: quid adhuc tanquam viuentes in mundo decernitis? Ne tetigeritis, neque gustaueritis, neque contraxeritis: quae sunt omnia in interitum ipso vsu, secundum praecepta & doctrinas hominum, quae sunt rationem in quidem habentia sapientiae in superstitione, & humilitate, & non ad pacendum corpori, non in honore aliquo ad saturationem carnis.

CAPVT III.

In moribus eos informatur ex utroque homine cum alibi suis: quo hic explicat nouum induant, in quo non est distinctio nationis aut conditionis, assumantque virtutes; ac variis modis Deum laudent, cuncta ad ipsum referentes: docet deinde quomodo se habere debeant uxores & mariti, filij & patres, serui ac Domini.

¶ Igitur, si consurrexistis cum Christo, qui sursum sunt querite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Mortui enim estis, & vita vestra est abscondita

cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria. Mortificate ergo membra vestra, quae sunt super terram: fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & avaritiam, quae est simulacrorum seruitus: propter quod venit ira Dei super filios incredulitatis: in quibus & vos ambulastis aliquando, cum viveretis in illis. Nunc autem deponite & vos omnia: iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem, de ore vestro. Nolite mentiri inuicem, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, induentes nouum, cum qui renouatur in agnitionem, secundum imaginem eius qui creauit illum: ubi non est Gentilis, & Iudaeus, circumcisus, & praeputius, Barbarus, & Scythia, seruus, & liber: sed omnia, & in omnibus Christus. Induite vos ergo sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem, molestiam, patientiam: supportantes inuicem, & donantes vobismet ipsis, si quis aduersus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donauit vobiscum & vos. Super omnia autem haec, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: & pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in vno corpore: & grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes, & communes vosmet ipsos psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Omne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum. Mulieres subditi estote viris, sicut oportet in Domino. Viri diligite uxores vestras, & nolite amari esse ad illas. Filij obedite parentibus: hoc enim placitum est in Domino. Patres, nolite ad indignationem prouocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant. Serui obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes: sed in simplicitate cordis, timentes Deum. Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus: scientes quod ad Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo seruite. qui enim iniuriam facit recipiet id quod inique gessit, & non est personarum acceptio apud Deum.

CAP. IV.

Prose cupit ipsos precari, & cauere ac discretè cum infidelibus conuersari: mirarique qui manifestent eum quae apud ipsam agantur & variorum salutarium adscribit: cupiens ut haec & similia Laodicensium Epistola apud vtramque legatur Ecclesiam.

Domini, quod iustum est & æquum, ser-
uis præstare : scientes quod & vos
|| *Luc.* Dominum habetis in cælo. * || Oratori in- 2
17. a. i. state, vigilætes in ea in gratiarum actione:
1. *The.* * || orantes simul & pro nobis ; vt Deus 3
5. c. 17 aperiat nobis ostium sermonis ad lo-
|| *Eph.* quædum mysterium Christi (propter quod
6. d. 19 etiam vinctus sum) * vt manifestem illud, 4
2. *The.* ita vt oportet me loqui. * || In sapientia 5
3. a. 1. ambulate ad eos quis foris sunt ; tempus
Coloss. redimentes. * Sermo vester semper in gra- 6
4. a. 3. tia sale sit conditus , vt sciatis quomodo B
|| *Eph.* oporteat vos vniqueque respondere. * Quæ 7
5. d. 15. circa me sunt, omnia vobis nota faciet Ty-
chicus, charissimus frater, & fidelis mini-
ster, & conseruus in Domino. * quem misi 8
ad vos ad hoc ipsum, vt cognoscatur quæ cir-
ca vos sunt , & consoletur corda vestra,
* cum Onesimo charissimo, & fideli fratre, 9
qui ex vobis est. Omnia, quæ hic aguntur,
nota facient vobis. * Salutat vos Aristar- 10
chus concaptiuus meus, & Marcus conso-
larius Barnabæ, de quo accepistis manda-
ta: si venerit ad vos, excipite illum: * & Ie- 11
sus, qui dicitur Iustus, qui sunt ex circum-
cisione: hi soli sunt adiutores mei in regno
Dei, qui mihi fuerunt solatio. * Salutat vos 12
Epaphras, qui ex vobis est, seruus Christi
Iesu, semper sollicitus pro vobis in oratio-
nibus , vt stetis perfecti & pleni in omni
voluntate Dei Testimonium enim illi 13
perhibeo , quod habet multum laborem D
pro vobis, & pro iis qui sunt Laodicæ &
|| 2. Ti. qui Hierapoli. * Salutat vos || Lucas Medi- 14
4. c. i. cus charissimus, & Demas. * Salutate fra- 15
tres , qui sunt Laodicæ & Nympham , &
quæ in domo eius est , Ecclesiam. Et cum
lecta fuerit apud vos epistola hæc , facite
vt & in Laodicensium Ecclesia legatur: &
eam quæ Laodicensium est , vos legatis.
* Et dicite Archippo : Vide ministerium, 17
quod accepisti in Domino , vt illud im-
pleas. * Salutatio, mea manu Pauli. Memo- 18
res estote vinculorum meorum Gratia
vobiscum. Amen.

EPISTOLA

BEATI PAULI

APOSTOLI AD

Thessalonicenses prima.

CAPVT PRIMVM.

*Thessalonicenses cõmendat, altu Deo
gratias quod suscepit semel fidẽ serua-
uerint, Pauli, imo ipsius Domini imita-
tores effecti, ac forma reliquis creden-
tibus: palam ostendentes, quem apud ipsos
fructum, Pauli prædicatio habuerit.*

PAULVS, & Siluanns & Timo-
theus, Ecclesiæ Thessalonicen- A
sium, in Deo Patre & Domino
Iesu Christo. * Gratia vobis, & 2
pax. Gratias agimus Deo semper pro om-

nibus vobis, memoriam vestri facientes in
B orationibus nostris sine intermissione,
3 * memores operis, fidei vestræ, & laboris,
& charitatis & sustinentiæ spei Domini
nostri Iesu Christi, ante Deum & Patrem
4 nostrum : * scientes fratres, dilecti à Deo,
5 electionem vestram: * quia Euangelium
nostrum non fuit ad vos in sermone tan-
C tium, sed & in virtute, & in Spiritu sancto,
& in plenitudine multa , sicut scitis qua-
6 les fuimus in vobis propter vos. * Et vos
imitatores nostri facti estis, & Domini, ex-
cipientes verbum in tribulatione multa,
7 cum gaudio Spiritus sancti: ita vt facti sitis
forma omnibus credentibus in Macedo-
8 nia, & in Achaia. * A vobis enim diffama-
tus est sermo Domini, non solum in Mace-
D donia, & in Achaia, sed & in omni loco fi-
des vestra, quæ est ad Deum, profecta est,
ita vt non sit nobis necesse quidquam lo-
9 qui. * Ipsi enim de nobis annuntiant qualẽ
introitum habuerimus ad vos: & quomo-
do conuersi estis ad Deum à simulachris,
10 seruire Deo viuo, & vero , * & expectate
Filium eius de cælis (quem suscitauit ex
mortuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira ven-
tura.

CAP. II.

*Ostendit quàm sincerum se exhibuerit
in prædicando ipsis Euangelio, gratias
Deo agens quod suscepit Dei verbum
sedulo seruauerint, passi multa à contri-
butionibus, sicut Ecclesia iudæa à iudæis
qui vna cum Christo etiam pios omnes
persequuntur: declarat etiam quàm
ardentem gerat erga ipsos affectum.*

Nam ipsi scitis, fratres, introitum, no-
A strum ad vos , qui non inanis fuit :
2 * sed antè passi, & || contumeliis affecti || *Ab.*
(sicut scitis) in Philippis, fiduciam habui- 16. d.
mus in Deo nostro, loqui ad vos Euange- 19.
3 lium Dei in multa sollicitudine. * Exhorta-
tio enim nostra non de errore, neque de
4 immunditia, neque in dolo, * sed sicut proba-
ti sumus à Deo vt crederetur vobis
Euangelium : ita loquimur, non quasi ho-
minibus placentes , sed Deo qui probat
5 corda nostra. * Neque enim aliquando fui-
mus in sermone adulationis , sicut scitis:
neque in occasione auaritiæ : Deus testis
6 est: * nec querentes ab hominibus gloriam,
7 neque à vobis, neque ab aliis. * Cum posse-
mus vobis oneri esse vt Christi Apostoli:
sed facti sumus paruuli in medio vestrum,
8 tanquam si nutritrix foueat filios suos : * Ita
desiderantes vos , cupidè volebamus tra- *Ab.*
dere vobis non solum Euangelium Dei, sed 20. f.
etiam animas nostras: quoniam charissimi 34.
9 vobis facti estis. * Memores enim estis fra-
1. Cor.
tres laboris nostri, & fatigationis: || no- 4. c. 12
ste ac die operantes, ne quem vestrum, 1. The.
grauaremus , prædicauimus in vobis ; 6. d.
10 Euangelium Dei. * Vos testes estis, & Deus,
quàm

quam sanctis; & iustis, & sine querela vobis, qui credidistis, sumus: sicut scitis: qualiter vnunquemque vestrum (sicut pater filios suos) & deprecantes vos & consolantes, testificati sumus, vt ambularetis dignè Deo, qui vocauit vos in suum regnum & gloriam. Ideò & nos gratias agimus Deo sine intermissione: quoniam cum accepissetis à nobis verbum auditus Dei, accepistis illud non vt verbum hominum, sed (sicut est verè) verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis, vos enim imitatores facti estis fratres Ecclesiarum Dei, quæ sunt in Iudæa in Christo Iesu: quia eadem passi estis & vos à contribulibus vestris, sicut & ipsi à Iudæis: qui & Dominum occiderunt Iesum & Prophetas, & nos persecuti sunt, & Deo non placent, & omnibus hominibus aduersantur: prohibentes nos Gentibus loqui vt saluæ fiant, vt impleant peccata sua semper: peruenit enim ira Dei super illos vsque in finem. Nos autem fratres desolati à vobis ad tempus horæ, aspectu, non corde, abundantius festinauimus faciem vestram videre cum multo desiderio: quoniam volumus venire ad vos: ego quidem Paulus, & semel, & iterum, sed impediuit nos satanas. Quæ est enim nostras spes, aut gaudium aut corona gloriæ? Nonne vos ante Dominum nostrum Iesum Christum estis in aduentu eius? vos enim estis gloria nostra & gaudium.

CAP. I. I.

Meruens ne propter suas afflictiones à fide mouerentur, misit ad eos Timotheum, qui ipsos roboraret: illo autem reuerso gratias Deo agit, quod in fide ac dilectione firmi permanerint, offendens quantum cupiat illos inuisere, vt suppleat quod deest fidei ipsorum.

Propter quod non sustinentes amplius, placuit nobis remanere Athenis, solis: & misimus Timotheum fratrem nostrum, & ministrum Dei in Evangelio Christi: ad confirmandos vos, & exhortandos pro fide vestra: vt nemo moueatur in tribulationibus istis: ipsi enim scitis quòd in hoc positi sumus. Nam & cum apud vos essemus, prædicabamus vobis passuros nos tribulationes, sicut & factum est, & scitis. Propterea & ego amplius non sustinens, misi ad cognoscendam fidem vestram: ne fortè tentauerit vos is qui tentat, & inanis fiat labor noster. Nunc autem veniente Timotheo ad nos à vobis, & annuntiante nobis fidem & charitatem vestram, & quia memoriam nostri habetis bonam semper, desiderantes nos videre, sicut & nos quoque vos: ideò consolati sumus fratres in vobis, in omni necessitate & tribulatione nostra, per fidem vestram, quoniam nunc viuimus, si vos statis in Domino. Quam enim gratiarum actio.

nem possumus Deo retribuere pro vobis, in omni gaudio, quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum, nocte ac die abundantius orantes, vt videamus faciem vestram, & compleamus ea quæ desunt fidei vestræ? Ipse autem Deus & Pater noster, & Dominus noster Iesus Christus, dirigat viam nostram ad vos. Vos autem Dominus multiplicet, & abundare faciat charitatem vestram in inuicem, & in omnes, quemadmodum & nos in vobis: ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate, ante Deum & Patrem nostrum, in aduentu Domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis eius. Amen.

CAP. I. V.

Horreatur vt iradira sibi præcepta obseruent, abstinentes à fornicatione, ac se muno diligentes. manibusque operantes, quòd nullius quidquam desiderare cogantur: docet modum nostræ resurrectionis, ne inordinata tristitia se crucient propter eos qui moriuntur.

De cetero ergo, fratres, rogamus vos & obsecramus in Domino Iesu, vt quemadmodum accepistis à nobis, quomodo oporteat vos ambulare & placere Deo, sic & ambuletis, vt abundetis magis. Scitis enim quæ præcepta dederim vobis per Dominum Iesum. Hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra: vt abstineatis vobis à fornicatione, vt sciat vnusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione, & honore: non in passione desiderij, sicut & Gentēs, quæ ignorant Deum: & ne quis supergrediatur, neque circumueniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædicimus vobis, & testificati sumus. non enim vocauit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum, qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis. De Charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis: ipsi enim vos à Deo didicistis vt diligatis inuicem. Etenim illud facitis omnes fratres in vniuersa Macedonia. Rogamus autem vos fratres vt abundetis magis, & operam detis vt quieti sitis, & vt vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris, sicut præcepimus vobis: & vt honestè ambuletis ad eos qui foris sunt: & nullius aliquid desideretis. Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus, vt non conturbemini, sicut & ceteri, qui spem non habent. Si enim credimus quòd Iesus mortuus est & resurrexit: ita & Deus eos, qui dormiunt per Iesum adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, quia nos, qui viuimus, qui residui sumus in aduentum Domini, non præueni-

|| Rom
12. a. 2
Eph. 5
d. 17.

|| Ioan
13. d.
34.
15. b.
2. c. 17
1. 10. a.
2. b. 10
c. 4.
c. 13.

|| 1. Cor
15. c. 23

mus

mus eos, qui dormierunt. * Quoniam ipse Dominus in iussu, & in voce Archangelis, & in tuba Dei descendet de cælo: & mortui, qui in Christo sunt, resurgent primi. * Deinde nos, qui vivimus, qui relinquimur, simul rapiemur cum illis in nubibus obviam Christo in aëra, & sic semper cum Domino erimus. * Itaque consolamini invicem in verbis istis.

C A P. V.

Diem iudicii dicit in iherusalem ad futurum, qui tamen ipso: nō potest incautos opprimere, cum semper ad illum se præparent, ad quod illos etiam horatur: moneri quoque de obedientia e. g. suos præfatos, & quomodo erga invicem & erga Deum se habere debeant: orat pro ipsis, utque pro se orent precatur.

DE temporibus autem, & momentis, fratres non indigetis vt scribanus vobis. * Ipsi enim diligenter sciitis, quia dies Domini, sicut fur in nocte, ita veniet: cum enim dixerit pax, & securitas; tunc repentinus eis superveniet interitus, sicut dolor in vtero habenti, & non effugiet. * vos autem fratres non estis in tenebris, vt vos dies illa tanquam fur comprehendat. * omnes enim vos filij lucis estis, & filij diei: non sumus noctis, neque tenebrarum. * Igitur non dormiamus sicut & ceteri, sed vigilemus, & sobrii simus. * Qui enim dormiunt, nocte dormiunt: & qui ebrii sunt, nocte ebrii sunt. * Nos autem, qui diei sumus, sobrii sumus, induci ihericam fidei & charitatis, & galeam spem salutis; quoniam non posuit nos Deus in iram, sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Iesum Christum; qui mortuus est pro nobis: vt siue vigilemus, siue dormiamus, simul cum illo vivamus. * Propter quod consolamini invicem, & edificare alterutrum, sicut & facitis. * Rogamus autem vos fratres, vt noveritis eos, qui laborant inter vos, & præsunt vobis in Domino, & monent vos, vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum: pacem habete cum eis. * Rogamus autem vos fratres, corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. * Videre ne quis malum pro malo alteri cui reddat, sed semper quod bonum est sectamini in invicem, & in omnes. * Semper gaudete. * Sine intermissione orate. * In omnibus gratias agite: hæc est enim d. voluntas Dei in Christo Iesu in omnibus vobis. * Spiritum nolite extinguere. * Prophetias nolite spernere. * Omnia autem probate: quod bonum est tenete. * Ab omni specie mala abstinete vos. * Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia: vt in integer spiritus vester, & anima, & corpus sine querela in adventu Domini nostri Iesu Christi servetur. * Fidelis est, qui vocavit vos: qui etiam faciet. * Fra-

tres orare pro nobis. * Salutate fratres omnes in osculo sancto. * Adiuro vos per Dominum, vt legatur epistola hæc omnibus sanctis fratribus. * Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI

ad Thessalonicenses II.

CAPVT PRIMVM.

Gratias Deo agit pro fide ac tolerantia Thessalonicensium in persecutionibus, propter quas dicit illos gloriam aduersarios vero ultionem in die iudicii recepturos; orans vt digni habeantur vocationis Dei.

PAVLVS, & Siluanus, & Timotheus, Ecclesie Thessalonicensium, in Deo Patre nostro, & Domino Iesu nostro. * Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita vt dignum est, quoniam supercrevit fides vestra, & abundat charitas vniuscuiusque vestrum in invicem: ita vt & nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesiis Dei, pro patientia vestra, & fide, & in omnibus persecutionibus vestris, & tribulationibus, quas sustinetis, in exemplum iusti iudicii Dei, vt digni habeamini in regno Dei pro quo & patimini. * si tamen iustum est apud Deum, retribuere tribulationem iis qui vos tribulant: & vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum in reuelatione Domini Iesu de cælo cum angelis virtutis eius, in flamma ignis dantis vindictam iis, qui non noverunt Deum, & qui non obediunt Evangelio Domini nostri Iesu Christi, qui pœnas dabunt in interitu æternas à facie Domini, & à gloria virtutis eius: cum venerit glorificari in sanctis suis, & admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt: quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo. * In quo etiam oramus semper pro vobis: vt dignetur vos vocatione sua Deus noster, & impleat omnem voluntatem bonitatis, & opus fidei in virtute; vt clarificetur nomen Domini nostri Iesu Christi in vobis, & vos in illo, secundum gratiam Dei nostri & Domini Iesu Christi.

C A P. II.

De die Domini monet ne credant seductores, ostendens venturum prius filium perditionis, qui varia edet prodigia fallacia, quibus reprobi seducuntur de electione, & fide Thessalonicensium

GRATIAS

gratias agit, moneus ut seruent acceptas ab ipso traditiones, & pro eorum consolatione ac confirmatione orat.

Rogamus autem vos fratres, per aduentum Domini nostri Iesu Christi, & nostræ congregationis in ipsum: * vt non cito moueamini à vestro sensu, neque terreamini: neque per epistolam tanquam per sermonem, neque per epistolam tanquam per nos missam, quasi inster dies Domini.

|| Eph. 5. b. 6. **||** Ne quis vos seducat illo modo: quoniam nisi venerit discelsio primum, & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, * qui aduersatur, & extollitur super omne quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita vt in templo Dei sedeat, ostendens se tanquam sit Deus. * Non retinetis quod cum adhuc essem apud vos, hæc dicebam vobis? * Et nunc quid detineat scitis, vt reueletur in suo tempore. * Nam mysterium iam operatur iniquitatis: tantum vt qui tenet nunc, teneat, donec de medio fiat. * Et tunc reuelabitur

|| Isa. 12. a. 4. ille iniquus, || quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui; & destruet illustratione aduentus sui eum: * cuius est aduentus secundum operationem satanæ, in omni virtute, & signis, & prodigiis mendacibus, * & in omni seductione iniquitatis iis qui pereunt, eo quod charitatem veritatis non receperunt vt salui fierent. Ideo mittit illis Deus operationem erroris, vt credant mendacio, * vt iudicentur omnes, qui non crediderunt veritati, sed consenserunt iniquitati. * Nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis fratres dilecti à Deo, quod elegerit vos Deus primitias in salutem, in satisfactione spiritus, & fide veritatis: * in qua & vocauit vos per Euangelium nostrum, in acquisitionem gloriæ Domini nostri Iesu Christi. * Itaque fratres state: & tenete traditiones, quas didicistis, siue per sermonem, siue per epistolam nostram. * Ipse autem Dominus noster Iesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolationem æternam, & spem bonam in gratia, * exhortetur corda vestra & confirmet in omni opere & sermone bono.

CAP. III.

Cupit vt pro se precetur: confidens quod seruaturi sint ipsi præcepta, mouerq; vt subtrahant se à Christianis nolentibus seruare qua ipse instituerat, nec manibus laborare, quod rament ipsemet Paulus apud eos fecerat: cauet tamen ne tales vt inimicos existiment, sed vt fratres corripiant.

Eph. 6. d. 1. **D**e cetero fratres orate pro nobis, vt sermo Dei currat, & clarificetur sicut apud vos: * vt liberemur ab importunis, & malis hominibus (non enim omnium est fides). * Fidelis autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet à ma-

4 lo. * Confidimus autem de vobis in Domino, quoniam quæ præcipimus, & facitis. * Dominus autem dirigat corda vestra in charitate Dei & patientia Christi. * Denunciamus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi, vt subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinatè, & non secundum traditionem, quam acceperunt à nobis. * Ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari vos: quoniam non inquieti fuimus inter vos: * neque gratis panem manducauimus ab aliquo, sed in labore, & in fatione, nocte & die operantes, ne quem vestrum grauemus. * Non quasi non habuerimus potestatem, sed vt nosmetipsos formam daremus vobis ad imitandum nos. * Nam & cum essemus apud vos, hoc denuntiabamus vobis: quoniam si quis non vult operari, nec manducet: * Audiuimus enim inter vos quosdam ambulare inquietè, nihil operantes, sed curiosè agères. * Iis autem, qui eiusmodi sunt denuntiamus, & obsecramus in Domino Iesu Christo, vt cum silentio operantes, suam panem manducent. * Vos autem fratres nolite desistere benefacientes. * Quod si quis non obediit verbo nostro per epistolam, hunc notate, & ne commisceamini cum illo, vt confundatur: * & nolite quasi inimicum existimare, sed corripite, vt fratrem. * Ipse autem Dominus pacis, det vobis pacem sempiternam in omni loco. Dominus sit cum omnibus vobis. * Salutatio, mea manu Pauli: quod est signum in omni epistola: ita scribo. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA

BEATI PAULI

APOSTOLI

ad Timotheum I.

CAPVT PRIMVM.

Præceptum reuocat quod Timotheo tradiderat, de retrahendis quibusdam à peruersa doctrina: & tradenda sana lex ob iniustos posita est. Deo gratias agit, quod eum ab Ecclesia persecutione ad apostolatam vocauerit qui misericordiam consecutus est, vt ostendatur Dei longanimitas ad peccatorum informationem: Timotheum monet vt strenuum agat militem.

PAULVS Apostolus Iesu Christi, secundum imperium Dei saluatoris nostri, & Christi Iesu spei nostræ. || Timotheo dilecti filio in fide. Gratia, misericordia, & pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. Sicut

364
 || Sicut rogavi te ut remaneres Ephesi cum
 irem in Macedoniam, ut denuntiarem quibusdam
 ne aliter docerent, neque in-
 || Inf. 4. b. 7. tendent fabulis, & genealogiis intermi-
 2. Tim. 2. d. 23. nis: quæ quæstiones præstant magis
 Tit. 3. 6. 9. quàm ædificationem Dei, quæ est in fide.
 || Finis autem præcepti est charitas de
 corde puro, & conscientia bona, & fide
 non ficta. * A quibus quidam aberrantes
 conuersant in vaniloquium: * volentes
 esse legis doctores, non intelligentes neque
 || Rom. 7. c. 12. firmanant. * || Scimus autem quia bona est
 lex, si quis ea legitime utatur, * sciens
 hoc quia lex iusto non est posita, sed ini-
 iustis: & non subditis, impiis & peccatori-
 bus, sceleratis, & contaminatis, patricidis,
 & matri idis, homicidis, fornicariis, ma-
 sculorum concubitoribus, plagiaris, men-
 dacibus, & periuiris, & si quid aliud san-
 ctæ doctrinæ aduersatur, * quæ est secundum
 Euangelium gloriæ beati Dei, quod cre-
 ditum est mihi. * Gratias ago ei, qui me
 confortauit, Christo Iesu Domino nostro
 quia fidelem me existimauit, ponens in
 ministerio: * qui prius blasphemus fui, &
 persecutor, & contumeliosus: sed miseri-
 cordiam Dei consecutus sum, quia igno-
 rans feci in incredulitate. * Superabunda-
 uit autem gratia Domini nostri, cum fide
 & dilectione, quæ est in Christo Iesu. * Fi-
 delis sermo, & omni acceptione dignus:

|| Mar. 9. b. 13. quod Christus Iesus venit in hunc mun-
 || Mar. 2. c. 17. dum peccatores saluos facere, quorum
 primus ego sum. * Sed idem misericordi-
 am ostendit: ut in me primo ostende-
 ret Christus Iesus omnem patientiam,
 ad informationem eorum, qui credituri
 sunt illi, in vitam æternam. * Regi autem
 seculorum immortalis, & inuisibili soli
 Deo honor & gloria in sæcula seculorum.
 Amen. * Hoc præceptum commendo tibi
 fili Timothee, secundum præcedentes in-
 te prophetias, ut milites in illis bonâ mi-
 litiam, habens fidem, & bonam conscien-
 tiam, quam quidam repellentes, circa fi-
 dem naufragauerunt: * ex quibus est Hy-
 menæus, & Alexander quos tradidi Sata-
 næ, ut discant non blasphemare.

CAPVT II.

Vult pro regibus & magistratibus fieri
 orationes, & gratiarum actiones, vnum-
 que dicat esse Deum & vnum mediatore:
 quemodo orare debeant vir ac mul-
 ier, quemodo hæc ornari debeat, cu-
 ius non est docere, sed in silentio discere.

Obscuro igitur primum omnium fieri
 obsecrationes, orationes, postulationes,
 gratiarum actiones, pro omnibus ho-
 minibus: * pro regibus, & omnibus qui
 in sublimitate sunt, ut quietam, & tran-
 quillam vitam agamus, in omni pietate,
 & castitate: hoc enim bonum est, & ac-
 ceptum coram saluatore nostro Deo,

* qui omnes homines vult saluos fieri, &
 ad agnitionem veritatis venire. * Vnus
 enim Deus, vnus & mediator Dei & ho-
 minum homo Christus Iesus: * qui dedit
 redemptionem semetipsum pro omnibus
 testimonium temporibus suis: in quo
 positus sum ego prædicator & Apostolus
 (veritatem dico non mentior) doctor
 Gentium in fide, & veritate. * volo ergo
 viros orare in omni loco, leuantes puras
 manus sine ira, & disceptatione. * || Si-
 militer, & mulieres in habitu ornato, cum
 verecundia, & sobrietate ornantes se, &
 non in tortis crinibus, aut auro, aut mar-
 garitis, vel veste pretiosa: * quod deo
 credit mulieres, promittentes pietatem per
 opera bona. * Mulier in silentio discat
 cum omni subiectione: * || Docere au-
 tem mulier non permittit, neque domi-
 nari in virum; sed esse in silentio. * || A-
 dam enim primus formatus est, deinde
 Heua. * || & Adam non est seductus, mu-
 lier autem seducta in prauificatione fuit. || Gen.
 3. a. 6. * Saluabitur autem per filiorum genera-
 tionem, si permanferit in fide, & di-
 lectione & sanctificatione cum sobrie-
 tate.

CAPVT III.

Docet Timotheum quales esse debeant
 episcopi, diaconi, ac mulieres: ut sciat quo
 modo conuersari debeat in Ecclesia quæ
 est columna veritatis: simulque commendat
 Dominicæ incarnationis sacramentum

Fidelis sermo: Si quis episcopatum desi-
 derat, bonum opus desiderat. * || Opor-
 tet ergo episcopum irreprehensibilem es-
 se, vnus vxoris virum, sobrium, pruden-
 tem, ornatum, pudicum, hospitem, doctorem,
 * non vinolentum, non percussorem, sed
 modestum, non litigiosum, non
 cupidum, * sed suæ domui bene præpo-
 situm, filios habentem subditos cum om-
 ni castitate. * Si quis autem domui suæ
 præesse nescit, quomodo Ecclesiæ Dei
 diligentiam habebit? * Non neophytum:
 ne in superbiam elatus, in iudicium in-
 cidat diaboli. * Oportet autem illum &
 testimonium habere bonum ab iis qui
 foris sunt, ut non in opprobrium in-
 cidat, & in laqueum diaboli. * Diaconos
 similiter pudicos, non bilingues, non
 multo vino deditos, non turpe lucrum
 secutantes: * habentes mysterium fidei in
 conscientia pura. * Et hi autem proben-
 tur primum: & sic ministrent, nullum
 crimen habentes. Mulieres similiter pu-
 dicas non detrahentes, sobrias, fideles in
 omnibus. * Diaconi sint vnus vxoris: vi-
 ri: qui filiis suis bene præsent, & suis do-
 mibus. * Qui enim bene ministrauerint
 gradum bonum sibi acquirant & multam
 fiduciam in fide, quæ est in Christo Iesu.
 Hæc tibi scribo, sperans me ad te venire
 cito, * si autem tardauero, ut scias quo-
 modo oporteat te in domo Dei conuer-
 sai

fari, quæ est in Ecclesia Dei vini columna & firmamentum veritatis. Et manifestè 16
magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, prædicatum est Gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.

C A P. I V.

Traditio quosdam falsam tradituros doctrinam, potissimum de nuptiis ac cibis: discipulum autem monet, ut spreta vana doctrina, exerceat se ad pietatem quæ corporali exercitationi præferitur: & quamquam sit adolescens, præbeat se reliquis exemplum.

|| 2. Ti. Spiritus autem manifestè dicit, quia || 1
3. a. 1. Si in nouissimis temporibus discedent A
2. / et. quidam à fide, attendentes spiritibus er-
3. a. 3. roris, & doctrinis demoniorum, in hy- 2
1. u. 2. potissi loquentium mendacium & caute-
f. 18. riatam habentium suam conscientiam, 3
prohibentium nubere, abstinere à cibis, B
quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & iis qui cognouerunt veritatem. Quia omnis crea- 4
tura Dei bona est, & nihil reiiciendum quod cum gratiarum actione percipitur: 5
sanctificatur enim per verbum Dei, & orationem. Hec proponens fratribus, bo- 6
nus eris minister Christi Iesu enutritus verbis fidei, & bonæ doctrinæ, quam asse-

|| Sup. cutus es. || Ineptas autem & aniles fabu- 7
1. b. 4. las deuita, exerce autem te ipsum ad pie-
2. Tim tatem: Nam corporalis exercitatio, ad 8
2. d. 23 modicū utilis est: pietas autem ad omnia C
1. r. 3. utilis est, promissionem habens vitæ, quæ
6. 9. nunc est, & futuræ. Fidelis sermo, & omni
acceptione dignus. In hoc enim labora- 10
mus, & maledicimur, quia speramus in Deum viuum, qui est Saluator omnium hominum, maximè fidelium. Præcipe 11
hæc, & doce. Nemo adolescentiam tuam 12
contemnat: sed exemplū esto fidelium, in verbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. Dum venio, attende 13
lectioni, exhortationi, & doctrinæ. Noli 14
negligere gratiam, quæ in te est, quæ data D
est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbyterij. Hæc meditare, in 15
his esto, ut profectus tuus manifestus sit omnibus. Attende tibi, & doctrinæ: insta 16
in illis. Hoc enim faciens, & te ipsum saluum facies, & eos qui te audiunt.

C A P. V.

Docet quomodo seniores, anus, ac iuenculas gubernare debeant, rursus seniores ac iuniores viduas & de conditionibus in eligenda vidua requisitis: presbyteri probè suo fungentes munere dupliciter honorentur: nec facile aduersus presbyterum accusationem suscipiat, sed peccantes publice arguat: hac mandata seruet, nemini cito manus imponens: modico vino utatur, & de variis hominum peccatis.

1 S Eniorem ne increpaueris, sed obsecra
2 vt patrem; iuuenes, vt fratres; anus,
3 vt matres; iuenculas, vt forores, in om-
4 ni castitate. Viduas honora, quæ ve-
rè viduæ sunt. Si qua autem vidua fi-
lios, aut nepotes habet discat primum do-
mum suam regere, & mutuam vicem red-
dere parentibus: hoc enim acceptum est
5 coram Deo. Quæ autem verè vidua est,
& desolata, speret in Deum, & inflet ob-
secrationibus, & orationibus nocte ac
6 die. Nam quæ in deliciis est, viuens
7 mortua est. Et hoc præcipe, vt irrepre-
8 hensibiles sint. Si quis autem suorum; &
maximè domesticorum curam non habet
9 fidè negauit, & est infideli deterior. Vi-
10 dua eligat non minùs sexaginta anno-
rum, quæ fuerit vnus viri vxor, in ope-
ribus bonis testimonium habens si filios
educauit, si hospitio recepit, si sanctorum
pedes lauit, si tribulationem patientibus
subministravit, si omne opus bonum sub-
11 secuta est. Adolescentiores autem vi-
duas deuita. Cum enim luxuriatæ fuerint
12 in Christo, nubere volunt: habentes
damnationem, quia primam fidem irrita
13 fecerunt. simul autem & otiosæ dis-
cunt circuite domos: non solum otiosæ, sed
14 & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ
non oportet. Volo ergo iuniores nubere,
15 filios procreare, matres familias esse,
nullam occasionem dare aduersario ma-
16 ledicti gratia. Iam enim quædam con-
uersæ sunt retrò satanam. Si quis fidelis
habet viduas, subministret illis, & non
grauetur Ecclesia: vt iis, quæ verè viduæ
17 sunt sufficiat. Qui bene præsumt pres-
byteri, duplici honore digni habeantur;
maximè qui laborant in verbo & doctri-
18 na. Dicit enim Scriptura: Non alliga- || Deu
bis os boui trituranti. Et: Dignus est 25. a. 4
19 operarius mercede sua. Aduersus pres- 1. Cor.
D byterum accusationem noli recipere, ni- 9. b. 9.
20 si sub duobus aut tribus testibus. Pec- 10. b.
cantes coram omnibus argue: vt & cæte. 10. b.
21 ri timore habeant. Testor coram Deo & Christo Iesu, & electis angelis, vt hæc
22 custodias sine præiudicio, nihil faciens in
alteram partem declinando. Manus tui
23 nemini imponas, neque communica-
ueris peccatis alienis. Te ipsum castum cu-
24 stodi. Noli adhuc aquam bibere, sed mo-
dico vino utere, propter stomachi tuum,
25 & frequentes tuas infirmitates. Quorum-
dam hominum peccata manifesta sunt,
præcedentes ad iudicium: quosdam au-
tem & subsequuntur. Similiter & facta
bona manifesta sunt: & quæ aliter se ha-
bent, abscondi non possunt.

C A P. V I.

Serui dominis suis obsequantur, sine fidelibus, sine infidelibus: fugiendi sunt qui hu relictis vana docent: quantum mali inducat auaritia, qua denigrata hortatur Timotheum ad virtutes amplecten-

das.

das, seruata fide quam in Baptismo confessus est, vique in finem vique seruetur hac mādara diuites autem reprimat a superbia inducens ad eleemosynas.

Q Vicumque sunt sub iugo serui, domini nos suos, omni honore dignos arbitrentur. ne nomen Domini & doctrina blasphemetur. * Qui autem fideles habent dominos s' non contemnunt, quia fratres sunt: sed magis seruiant quia fideles sunt & dilecti, qui beneficiis participes sunt. Hec doce, & exhortare. * Si quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi, & ei, quæ secundum pietatem est, doctrina: * superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones, & paginas verborum, ex quibus oriuntur inuidia, contentiones, blasphemiae suspiciones malæ, * confictiones hominum mente corruptorum, & qui veritate priuati sunt, xristianorum quæzium est pietatem. * Isti autem quæstus magnus pietas est unius sufficientia. * Nihil enim intulimus in hunc mundum: haud dubium, quod nec auferre quid possumus. * Habentes autem alimenta, & quibus regamur, his contenti sumus. * Nam qui volunt diuites fieri incidunt in temptationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociua, quæ mergunt homines in interitum & perditionem: Radix enim omnium malorum est cupiditas: quam quidam appetentes, errant a fide, & inferunt se doloribus multis. * Tu autem o homo Dei hæc fugesse stare verò iustitiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem. * Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam æternam, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. * Præcipio tibi coram Deo, qui viuificat omnia, & Christo Iesu, qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato, bonam confessionem: * vt serues mandatum sine macula, irreprehensibile, usque in aduentum Domini nostri Iesu Christi * quem suis temporibus offendet beatus & solus potens, Rex regum & Dominus dominantium: qui solus habet immortalitatem, & lucem inhabitat inaccessibilem || quem nullus hominum vidit: sed nec videre potest: cui honor, & imperium c. 16. sempiternum. Amen. * Diuitibus huius sæculi præcipe non sublime sapere, || neque sperare in incerto diuitiarum, sed in Deo vivo, qui præstat nobis omnia abundè ad fruendum || benè agere, diuites fieri in bonis operibus, faciliè tribuere, communicare, thesaurizare sibi fundamentum boni in futurum, vt apprehendant veram vitam. * O Timothee depositum custodi, deuotans profanas vocum nouitates, & oppositiones falsi nominis scientiæ, quam quidam pernitentes, circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI ad Timotheum II.

CAPVT PRIMVM.

Gratias Deo agit ob fidem Timothei, quæ in reipeda predicatione iubet exeri: Christum mortem destruxit, & Paulum in Gentium doctorem elegit, seruans ei debitum ipsius laboribus pramium: dicit quod omnes Asiani ipsum reliquerint, laudans Onesiphori familiam quod inde multa receperit obsequia.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, secundum promissionem vitæ, quæ est in Christo Iesu. Timotheo charissimo filio gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * Gratias ago Deo, cui seruio à progenitoribus in conscientia pura, quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, nocte, ac die * desiderans te videre, memor lacrymarum tuarum vt gaudio implear, * recordationem accipiens huius fidei, quæ est in te non ficta, quæ & habitauit primum in auiâ tua Loide, & matre tua Eunice, certus sum autem quod & in te. * Propter quam causam admono te, vt resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. * Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis. * Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me vincunt eius: sed collabora Evangelio secundum virtutem. * Hi qui nos liberauit, & vocauit vocatione sua sancta, || non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora sæcularia. * Manifestata est autem nunc per illuminationem Saluatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminauit autem vitam & incorruptionem per Evangelium: in quo posuit sum ego prædicator, & Apostolus, & Magister Gentium: * Ob quam causam etiam hæc patior, sed non confundor. Scio enim Deum credidi, & certus sum quia potens est depositum meum seruare in illum diem. * Formam habeo sanorum verborum, quæ à me audisti in fide, & in dilectione in Christo Iesu. * Bonum depositum custodi per spiritum sanctum, qui habitat in nobis. * Scis hoc, quod aucti sunt à me omnes, qui in Asia sunt, ex quibus est Philemon, & Hermogenes. * Det misericordiam Dominus || Onesiphori domui: quia sæpè

sepe me refrigeravit, & catenam meam non erubuit: sed cum Romam venisset, sollicitè me quæsit, & inuenit. Det illi Dominus inuenire misericordiâ à Domino in illa die. Et quanta Ephesi ministravit mihi, tu melius nosti.

C A P. I I.

Horreatur Timotheum ad alios sincere docendum & parandum pro Christo facta mentione futuri premij ac resurrectionis Christi: utque conuentionis & profana vaniloquia deuiter, stultasque leges questiones: de magna domo varia habente vasa, & quas virtutes seruus Dei sectari debeat.

T V ergo fili mi confortare in gratia quæ est in Christo Iesu: & quæ audisti à me per multos testes, hæc comenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. Labora sicut bonus miles Christi Iesu. Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus: ut ei placeat, cui se probauit. Nam & qui certat in agone, non coronatur nisi legitime certauerit. Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere. Intellige quæ dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum. Memor esto Dominum IESVM CHRISTVM resurrexisse à mortuis ex semine Dauid, secundum Euangelium meum, in quo laboro vsque ad vincula, quasi malè operans: sed verbum Dei non est alligatum. Ideo omnia sustineo propter electos, ut & ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Iesu, cum gloria cælesti. Fidelis sermo: Nam si commortui sumus, & conuiuemus: si sustinebimus, & conregnabimus: si negauerimus, & ille negabit nos: si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. Hæc comone, testificans coram Domino. Noli contendere verbis: ad nihil enim utile est, nisi ad subuersionem audientium. Sollicitè cura teipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, rectè tractantem verbum veritatis. Prophana autem, & vaniloquia deuiter: multum enim proficiunt ad impietatem: & sermo eorum, ut cancer serpit: ex quibus est Hymenæus, & Philetus, qui à veritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse iam factam, & subuerterunt quorundam fidem. Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: cognouit Dominus qui sunt eius; & discendat ab iniquitate, omnis qui nominat nomen Domini. In magna autem domo non solum sunt vasa aurea, & argentea, sed & lignea, & fictilia: & quedam quidem in honorem, quedam autem in contumeliam. Si quis ergo emundauerit se ab istis, erit vas in honorem sanctificationis, & utile Domino, ad

omne opus bonum paratum. Iuuenilia autem desideria fuge, sectare verò iustitiam, fidem, spem, charitatem, & pacem cum iis qui inuocant Dominum de corde puro. Stultas autem, & sine disciplina questiones deuiter: sciens quia generant lites. Seruum autem Domini non oportet litigare: sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, parientem, cum modestia corripientem eos, qui resistunt veritati: nequando Deus det illis penitentiam ad cognoscendam veritatem, & resipiscant à diaboli laqueis, à quo captiui tenentur ad ipsius voluntatem.

C A P. I I I.

Præcitur homines futuros variis inuoluros peccatis, qui mulierculas seducunt: veritatem resistant: Timotheum autem hortatur ut suo exemplo virtutes amplectatur, ac tolerantiam in persecutionibus: & de sacrarum litterarum utilitate.

H Oc autem scito, quod in diebus instabunt tempora periculosa: erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemæ, parentibus non obediens, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminosi, incontinentes, immites, sine beniginitate, proditores, proterui, tumidi, & voluptatum amatores magis quam Dei: habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem eius abnegantes. Et hos deuiter: ex his enim sunt, qui penetrant domos, & captiuos ducunt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur variis desideriis: semper dicentes, & nunquam ad scientiam veritatis peruenientes. Quemadmodum autem Iannes, & Mambres resistunt Moysi: ita & hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem, sed ultra non proficiunt: insipientia enim eorum manifesta erit omnibus, sicut & illorum fuit. Tu autem affecutus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam: persecutiones, passionem: qualia mihi facta sunt Antiochia, Iconijs, & Lystris: quales persecutiones sustinui, & ex omnibus eripuit me Dominus. Et omnes qui pie volunt vivere in Christo Iesu, persecutionem patientur. Mali autem homines, & seductores, proficiunt in peius; errantes, & in errorem mittentes. Tu verò permane in iis, quæ didicisti, & credita sunt tibi: sciens à quo didicisti, & quia ab infantia sacras litteras nosti, quæ te possunt instruere ad salutem, per fidem, quæ est in Christo Iesu. Omnis scriptura diuinitus inspirata, utilis est ad docendum, ad arguendum ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia: ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

C A P.

C A P. I V.

Timotheum per Christum iudicem ob-
reiturus, aduersus falsos doctores, &
eos qui tales sibi coaceruant, constanter
prædicat: tolerando quacumque inflig-
entur aduersa: prædicatque suam pas-
sionem & futurum præmium: aduocans
Timotheum, eo quod à multis deserui-
sit, & ab Alexandro multa passus: in
prima sui defensione ab omnibus deser-
uit, sed à Domino liberatus.

Testificor coram Deo, & Iesu Chri-
sto, qui iudicaturus est viuos, & mor-
tuos, per aduentum ipsius, & regnum eius:
prædica verbum, in omni portu, im-
portunè argue, obsecra, increpa in omni
patientia, & doctrina. * Erit enim tempus
cùm sanam doctrinam non sustinebunt,
sed ad sua desideria coaceruabunt sibi
magistros, prurientes auribus: & à veri-
tate quidam auditum auertent, ad fabulas
autem conuertentur. * Tu verò vigila,
in omnibus labora, opus fac Euangelistæ,
ministerium tuum imple. * Sotrius esto.
* Ego enim iam delibor, & tempus reso-
lutionis meæ instat. * Bonū certamen cer-
taui, cursum consummaui, fidem seruau.
* In reliquo reposita est mihi corona iu-
stitiæ, quam reddet mihi Dominus in
illa die iustus iudex: non solum autem
mihi, sed & iis qui diligunt aduentum
eius. Festina ad me venire cito. * Demas
enim me reliquit, diligens hoc sæculum,
& abiit Thessalonicam. * Crescens in Ga-
l. 4. laciam. Titus in Dalmatiam. * || Lucas est
d. 24. mecum solus. Marcus assume, & adhuc
tecum: est enim mihi utilis in ministre-
rium. * Tychicum autem misi Ephesum,
Penulam, quam reliqui Troade apud
Carpum, veniens asser tecum, & libros,
maximè autem membranas. * Alexan-
der rariius multa mala mihi ostendit:
reddet illi Dominus secundum opera
eius: quem & tu deuota: valde enim re-
stitit verbis nostris. * In prima mea de-
fensione nemo mihi affuit, sed omnes me
dereliquerunt: non illis imputetur. * Do-
minus autem mihi affuit, & conforta-
uit me, vt per me prædicatio impleatur,
& audiant omnes Gentes: & liberatus
sum de ore Leonis. * Liberauit me Do-
minus ab omni opere malo: & saluum
faciet in regnum suum ætelesse, cui glori-
a in sæcula sæculorum. Amen. * Saluta
Priscam & Aquilam, & Onesiphori do-
mum. * Erastus remansit Corinthi. To-
phinum autem reliqui infirmum Mileti.
* Festina ante hiemem venire. Salutant
te Eubulus, & Pudens, & Linus, & Clau-
dia, & fratres omnes. * Dominus Iesus
Christus cum spiritu tuo. Gratia vobis-
cum. Amen.

|| Sup.
1. d. 16.

EPISTOLA
BEATI PAULI
APOSTOLI
ad Titum.

CAPVT PRIMVM.

Facta in salutatione mentione spei
vite æternæ quæ iam manifestata est,
ostendit quales debeat ordinare presby-
teros ac episcopos: & de quibusdam qui
ob varia vitia durè sunt increpandi:
mundis omnia munda: quidam factio
Deum negant.

PAULVS seruus Dei, Apostolus
autem Iesu Christi secundum fi-
dem electorum Dei, & agnitionē
veritatis, quæ secundum pietatē
est, in spem vitæ æternæ, quam promisit
qui non mentitur, Deus, ante tempora
sæcularia: * manifestaui autē temporibus
suis verbum suum in prædicatione, quæ
credita est mihi secundum præceptū sa-
luatoris nostri Dei: * Tito dilecto filio se-
cundū communem fidem, gratia & pax à
Deo Patre, & Christo Iesu saluatore no-
stro. * Huius rei gratia reliqui te Cretæ, vt
ea quæ desunt corrigas, & constituas per
ciuitates presbyteros, sicut & ego dispo-
sui tibi. * || Si quis sine crimine est, vnus
vxo- ris, filios habens fideles, non in
accusatione luxuriæ, aut non subditos. *
Oportet enim episcopum sine crimine
esse, sicut Dei dispensatorem: non super-
bum, non iracundum, non violentum, non
percuforem, non turpis lucri cupidum: *
sed hospitalem, benignum, sobrium, iustum
sanctum, continentem, amplectentē eum
qui secundum doctrinam est, fidelem ser-
monem: vt potens sit exhortari in doctri-
na sana, & eos, qui contradicunt, arguere.
* Sunt enim multi etiam inobedientes, va-
niloqui, & seductores: maximè qui de
circumcisione sunt: * quos oportet redar-
gui: qui vniuersas domos subuertunt, do-
centes quæ non oportet, turpis lucri gra-
tia. * Dixit quidam ex illis proprius ipso-
rum propheta: Cretenses semper menda-
ces, malæ bestię, ventres pigri. * Testimo-
nium hoc verum est: Quam ob causam in-
crepa illos durè, vt sani sint in fide, non
intendentes, Iudaicis fabulis, & mandatis
hominum, auersantium se à veritate. * ||
Omnia munda mundis: coinquinati au-
tem, & infidelibus nihil est mundum, sed
inquinatæ sunt eorū mens, & conscien-
tia. * Constituentur se nosse Deum, factis au-
tem negant: cum sint abominati, & incre-
dibiles, & ad omne opus bonum reprobi.

C A P. I I.

Quomodo docere debeat senes, anusi,
adolescensulas ac iuuenes, præbendo se
omnibus

nibus vita exemplum: & in quibus nos eruditur gratia Dei qua apparuit: beneficia etiam per Christum nobis exhibita ostendit.

T V autem loquere quæ decent sanā doctrinā: Senes vt sobrij sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, A in patientia: "Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino feruientes, bene docentes: vt prudentiā doceant adolescentulas, vt viros suos ament, filios suos diligant: " prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditi viris suis, vt non blasphemetur verbū Dei. " Iuvenes similiter hortare vt sobrij sint. " In omnibus te ipsum præbe exemplū honorum operum in doctrinā, in integritate, in gravitate, " verbum sanum, irreprehensibile: vt is, qui ex aduerso est, vereatur, ¶ Eph. nihil habens malum dicere de nobis. || 9 c. a. 5. Sernos dominis suis subditos esse, in Col. 3. omnibus placentes, non contradicētes, d. 22. " non fraudulentos, sed in omnibus fidem tot. 1. Per. bonā ostendētes: vt doctrinā Saluatoris 2. c. 18 nostri Dei ornēt in omnibus. " Apparuit || Inf. 3 enim gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus: " erudiēs nos, vt abnegantes impleatē: & sēcularia desideria, D sobrie, & iuste, & piē viuamus in hoc seculo, " expectantes beatā spem, & ad- 13 uentum gloriæ magni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi: " qui dedit semetipsum 14 pro nobis, vt nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populū acceptabilem, sēctatorē honorū operum. " Hæc loquere, & exhortare, & argue cū 15 omni imperio. Nemo te contemnat.

CAPVT III.

Ad quas virtutes suos debeat adhorzari, & a quibus vitiis dehorzari: & quid a peccatis prioribus sola Dei benignitate saluari simus per lauacrum regenerationis, facti in spe heredes vitæ æternæ: monerque vt hæc docens vnam deuitet doctrinā, similiter & hereticos.

Admone illos principibus & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse: " neminem blasphemare, nō litigiosos esse: sed modestos, omnē ostendentes mansuetudinē ad omnes homines. " Eramus enim aliquando & nos insipientes, increduli, errantes, seruiētēs desideriis & voluptatibus variis, in malitiā & inuidiā ¶ Sup. agētes, odibiles, odiētēs inimicē. Cū || 4 2. c. 1. autē benignitas, & humanitas apparuit 2. Tim. Saluatoris nostri Dei, " nō ex operibus 3. c. 9. iustitiæ, quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiā saluos nos fecit, per lauacrū regenerationis & renouationis Spiritus sancti, quē effudit in nos abudē per Iesum Christū Saluatōrē nostrū: vt iustificati gratia ipsius, heredes si-

Tom. 116

mus secundum spē vitæ æternæ. " Fidelis sermo est: & de his volo te cōfirmare: vt curēt bonis operibus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona & vtilia hominibus. " Stultas autem quæstiones & genealogias, & contentiones, & pugnas legis deuita: sunt enim inutiles, & 10 vanæ. " Hæreticum hominem post vnam 11 & secundam correptionē deuita: " sciens quia subuersus est, qui eiusmodi est, & delinquit, cū sit proprio iudicio condemnatus. " Cū misero ad te Arteman, D aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim: tibi enim statui hiemare: " Zenā legisperitū, & Apollo sollicitē prænitere, vt nihil illis desit. " Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad vltus 1 necessarios, vt nō sint infirmos. " Salutant te qui mecum sunt omnes: saluta eos, qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI ad Philemonem.

Philemoni, cuius charitatem ac fidem collaudat, Onesimum seruum ipsius remittit: quem illi commendat, & eius culpam in se recipit: indicans se cupere ipsum habere, vt sibi ministeret in Evangelij predicatione.

PAULVS vinctus Christi Iesu, & Timotheus frater, Philemoni dilecto, & adiutori nostro, & Appiæ sorori charissimæ, & Archippo cōmilitoni nostro, & Ecclesiæ, quæ in domo tua est. " Gratia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Dño Iesu Christo. " Gratias ago Deo meo sēper memoriā tui faciens in orationibus meis: " audiēs charitatem tuā, & fidē, quā habes in Dño Iesu, & in omnēs sanctos: " vt cōmunicatio fidei tuæ euident fiat in agnitione omnis operis boni, quod est in vobis in Christo Iesu. " Gaudiū enim magnū habui, & cōsolationē in charitate tuā: quia viscera sãctorū requierēte per te, frater. " Propter quod multā fiducia habens in Christo Iesu imperādī tibi quod ad rē perrinet, " propter charitatem magis obsecro, cū sis talis, vt Paulus frater nunc autē & vinctus Iesu Christi. " Obsecro te pro meo filio, quē 11 genui in vinculis, Onesimū, cui tibi aliquid quando ignitis fuit, nunc autē & mihi 12 & tibi vtilis, " quem remisi tibi. Tu autem illum, vt mea viscera susceperis: " quē 13 ego voluerā necum derelinere, vt pro te 14 mihi ministraret in vinculis Evangelij.

sine cōsilio autem tuo nihil volui facere, vt ne velut ex necessitate bonū tñm esset, sed voluntarium. * Forſitan enim ille discenſit ad hōiam à te, vt æternū illum reciperes: iam non vt seruum, sed pro seruo charissimū fratrem, maximè mihi; quāto autem magis tibi; & in carne; & in Dño: * Si ergo habes me sociū, suscipe illum sicut me: * Si autem aliquid nocuit tibi, aut debet; hoc mihi imputa. * Ego Paulus scripsi mea manu: ego reddam, vt non dicam tibi; quod & reipsum mihi debes: * ita frater. Ego te fruam in Dño: Refice viscera mea in Domino. * Confidens in obedientia tua scripsi tibi: sciens quoniam & super id, quod dico, facies. * Simil autem para mihi hospitium: nam spero per orationes vestras donari me vobis. * salutem te Epaphras concaptiuus meus in Christo Iesu; * Marcus, Aristarchus, Demas, & Lucas, adiutores mei. * Gratia Dñi nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI ad Hebræos.

CAPVT PRIMVM.

Tantum veteri testamento per Angelos dato, nouum per Christum datum præfertur, quantum Christus Angelis dignior est, quos origine, dominio, potentia & honore antecellit.

ultifariam, multisque modis olim Deus loquens Patribus in Prophetis: nouissimè, diebus istis locutus est nobis in filio, quem cōstituit hæredem vniuersorū, per quem fecit & sæcula. || Qui cum sit splendor gloriæ; & figura substantiæ eius, portansque omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram maiestatis in excelsis: tanto melior Angelis effectus quāto differentius præ illis nomen hæreditauit. * Cui enim dixit aliquando Angelorum: || Filius meus es tu, ego hodie genui te: || Et rursum: || Ego ero illi in patrem: & ipse erit mihi in filium: * Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: || Et adoret eum omnes Angeli Dei. * Et ad Angelos qui dem dicit: || Qui facit angelos suos spiritus, & ministrum suorum flammam ignis. * Ad filium autem: || Thronus tuus Deus in sæculum sæculi: virga æquitatis, virga regni tui. * Dillexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea vniuersæ

Sap. 7. d. 26. || Psal. 2. b. 7. || Re. 7. b. 14. || Psal. 103. a. || Psal. 4. || Psal. 7. || Psal. 117. || Psal. 118. || Psal. 119. || Psal. 120. || Psal. 121. || Psal. 122. || Psal. 123. || Psal. 124. || Psal. 125. || Psal. 126. || Psal. 127. || Psal. 128. || Psal. 129. || Psal. 130. || Psal. 131. || Psal. 132. || Psal. 133. || Psal. 134. || Psal. 135. || Psal. 136. || Psal. 137. || Psal. 138. || Psal. 139. || Psal. 140. || Psal. 141. || Psal. 142. || Psal. 143. || Psal. 144. || Psal. 145. || Psal. 146. || Psal. 147. || Psal. 148. || Psal. 149. || Psal. 150.

B. PAVLI

Deus, Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis. * Et: || Tu in principio Dñe terræ fundasti: & opera manuum tuarū sunt cæli. * Ipsi peribunt: tu autem permanebis, & omnes vt vestimentum veterascent: * & velut amictum mutabis eos; & mutabuntur: tu autem idem ipse es; & anni tui non deficiunt. * Ad quem autem Angelorum dixit aliquando: || Sede à dextris meis, quoadūque ponā inimicos tuos scabellum pedum tuorū? * Nōne omnes sunt administratores spiritus, in ministerium missi propter eos qui hæreditatem capient salutis?

CAP. II.

Cum Angelicorum præceptorum transgressio dignam accepit ultionem, multo magis ea sequetur transgressores præceptorum Christi: qui per susceptionem humanitatem & crucem minoratus est ab angelis, & ex eo factus auctor salutis in ipso credentium.

Propterea abundantiū oportet obferre uare nos ea quæ audiuius, ne sorte peressamus. * Si enim qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis prædicatio & inobedientia accepit iustam mercedis retributionem: quomodo nos effugiemus, si tantā neglexerimus salutem? quæ cū initium accepisset enarrari per Dñm, ab eis, qui audierunt in nos confirmata est. || Conſtante Deo signis & portentis, & variis virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatem. * Non enim Angelis subiecit Deus orbem terræ futurum, de quo loquimur. * Testatur est autem in quodā loco quis dicens: || Quid est homo, quod memor es eius: aut filius hominis, quoniam visitas eū? * Minuisti eum paulo minus ab angelis: gloria & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum. * || Omnia subiecisti sub pedibus eius. In eo enim quod omnia ei subiecit, nihil dimisit non subiectum ei, nunc autem necdum videmus omnia subiecta ei. * || Enim autem, qui modico quam angelus minoratus est, videmus Iesum, propter passionem mortis, gloria & honore coronatum: vt gratia Dei, pro omnibus gustaret mortem. * Decebat enim eum propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorū per passionem consummare. * Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex vno omnes. Propter quam causam non cōſunditur fratres eos vocare, dicens. * || Nuntiabo nomen tuū fratribus meis in medio Ecclesiæ laudabo te. * Et iterū: || Ego ero fidens in eum. Et iterū: || Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Deus. * Quia ergo pueri communicauerunt carnem, & sanguinem, & ipse similiter participauit

scilicet

10. *o* eisdem: || ut per mortē destrueret eū, qui
13. *d.* habebat mortis imperiū, id est, diaboli:
14. & liberaret eos, qui timore mortis per
1. *Cor.* totā vitā obnoxii erant seruicuti. * Nul- 16
35. *g.* quā enim Angelos apprehendit, sed se-
34. men Abraham apprehendit. * Vnde debuit
per omnia fratribus similari, ut miseri-
cors fieret, & fidelis pontifex ad Deum
ut repropitiaret delicta populi. * In eo 18
enim, in quo passus est ipse & tentatus,
potēs est & eis, qui tentantur, auxiliari.

C A P. III.

*Longè excellētiore est Christus, utpote
Filius, quā Moses, qui famulus fide-
lis erat in domo Dei: curandum igitur
ut huic in omnibus obtemperemus, ne
in modum incredulorum Iudaorum ab
eius requie repellamur.*

*V*nde fratres sancti, vocationis ex- 1
1. *l*ectis participes, considerate Apo- A
stolū & pontificem confessionis nostræ
Iesum: qui fidelis est eis, qui fecit illum, 2
Num. sicut & || Moyses in omni domo eius.
12. *b. 7* * Amplioris enim gloriæ iste præ Moy- 3
se dignus est habitus, quanto ampliorē
honorem habet domus, qui fabricauit
illam. * Omnis namq; domus fabricatur 4
ab aliquo: qui autē omnia creauit. Deus
est: * Et Moyses quidē fidelis erat in to- 5
ta domo eius tanquam famulus, in te- B
stimoniū eorū quæ dicenda erāt: * Chri- 6
stus verō tanquam filius in domo sua:
quæ domus sumus nos, si fiduciam, &
gloriā spei vsque ad finem, firmam reti-
neamus. * Quapropter sicut dicit Spiri- 7

Pf. 94 tus sanctus: || Hodie si vocem eius au-
6. *b. 8.* dieritis, * nolite obdurare corda vestra, 8
Inf. 4. sicut in exacerbatione secundū diem
6. *b. 7.* tentationis in deserto, vbi tentauerunt
me patres vestri, probauerūt, & viderūt
opera mea * quadraginta annis: Pro- 10
pter quod infensus fui generationi
huic, & dixi: Semper errant corde. Ipsi
autem non cognouerunt vias meas, si- 11
cut iuravi in ira mea: Si introibunt in
requiem meam. * Videte fratres, ne for- 12
tē sit in aliquo vestrum cor malum in-
credulitatis, discedendi à Deo vino: 13
* sed adhortamini vosmetipsos per sin-
gulos dies, donec hodie cognominatur,
ut non obduretur quis ex vobis falla-
cia peccati. * Participes enim Christi
effecti sumus: si tamen initium substan- C
tiæ eius vsque ad finem firmū retinea-
mus. * Iam dicitur: Hodie si vocem eius 15
audieritis, nolite obdurare corda ves-
tra, quemadmodū in illa exacerbatio-
ne. * Quidam enim audientes excraba- 16
uerunt: sed non vniuersi qui profecti
sunt ex Ægypto per Moysen. * Quibus 17
autem infensus est quadraginta annis?
Num. Nonne illis, qui peccauerunt, || quorum
14. *f.* cadauera prostrata sūt in deserto. * Qui-
37. bus autem iurantiē non introire in re-
quiem ipsius, nisi illis, qui increduli

19 fuerunt? * Et videmus, quia non potue-
runt introire propter incredulitatem.

C A P. IV.

*Quandoquidem Iudai ob increduli-
tatem non introierunt in promissam re-
quiem & reliquum est ut aliū ingredia-
tur, curandum est ne ea frustremur:
sed credentes, in ipsam admittamur, de
vino & efficaci Dei verbo quod omnia
confiscit, deque eius infirmitate, ut no-
stris compateretur infirmitatibus.*

*I*meamus ergo ne tortē relicta pol-
A litatione introeundi in requiem
eius exstimetur aliquis ex vobis dees-
se. * Etenim & nobis nuntiatiū est, quē-
2 admodum & illis: sed non proliuit illis
sermo auditus, non admittis fidei ex iis
3 quæ audierunt. * Ingrediemur enim in
requiem, qui credidimus: quemadmo-
dum dixit: || Sicut iuravi in ira mea: Si 1. *Pf. 94*
introibunt in requiem meam: & quidem b. 11.
operibus ab institutione mundi perfe-
ctis. * Dixit enim in quodam loco de
B die septima sic: || Et requieuit Deus die || Gen.
5 septima ab omnibus operibus suis. * Et 2. *a. 2.*
in isto rursum: Si introibunt in requiē
6 meam. * Quoniam ergo superest introire
quosdam in illam, & ij, quibus priori-
bus annuntiātum est, non introierunt
7 propter incredulitatem: * iterum ter-
minat diem quandam, Hodie, in David
dicendo, post tantū temporis, sicut su-
prā dictū est: || Hodie si vocē eius au- *Sup. 3.*
dieritis, nolite obdurare corda vestra. b. 7.

8 * Nam si eis Iesus requiem præstitisset,
numquam de alia loqueretur, posthac,
9 die. Itaq; relinquatur sabbatismus po-
10 pulo Dei. * Qui enim ingressus est in re-
C quiem eius: etiam ipse requieuit ab ope-
11 ribus suis, sicut à suis Deus. * Festine-
mus ergo ingredi in illam requiem: ut
ne in ipsūm quis incidat incredulita-
12 tis exemplum. * Vinus est enim sermo
Dei, & efficax, & penetrabilior omni
D gladio accipiti: & pertingens vsque ad
diuisionem animæ ac spiritus, compagū
quoque ac medullarū, & discretor cogi-
13 tationum & intentionum cordis. * Et *Pf. 31.*
non est vlla creatura inuisibilis in cons- 16.
pectu eius: omnia autem nuda & *Cap. 1.*
ta sunt oculis eius, ad quem nobis *Ecclesi.*
14 *mo.* Habentes ergo pontificem magnū, 20.
qui penetrauit cælos, Iesum filium Dei:
15 teneamus confessionem. * Non enim
habemus pontificem, qui non possit
compati infirmitatibus nostris: tenta-
tum autem per omnia pro similitudine
16 absque peccato. * Adeamus ergo cum
fiducia ad thronū gratiæ: ut miseri-
cordiam consequamur, & gratiam in-
ueniamus in auxilio opportuno.

C A P. V.

*Christus debito ordine factus noster
Pontifex, precesque Patri offerens exau-
ditus est: & discens ex iis quæ passus est
Ad 2 obediens*

obedientiam factus est obtemperantibus
causa salutis aeternae, sed reconditorum
de ipso mysteriorum capaces non erant
ad quos hic scribebat Apostolus.

Omnis namque Pontifex ex homini-
bus assumptus, pro hominibus con-
stituitur in iis quae sunt ad Deum ut
offerat dona, & sacrificia pro peccatis:
qui condolere possit iis, qui ignorant,
& errant: quoniam & ipse circumdatus
est infirmitate: & propterea debet, quae
admodum pro populo, ita etiam & pro

Exo. semetipso offerre pro peccatis. * || Nec 4

28. a. 1 quicquid sumit sibi honores, sed qui vo- B

2. Par. catur à Deo, tamquam Aaron: * Sic & 5

26. c. Christus non semetipsum clarificauit ut

18. pontifex fieret: sed qui locutus est ad

|| Ps. 2. eum: || Filius meus es tu, ego hodie ge- 6

b. 7. niui te. Quem admodum & in alio loco 6

|| Psal. dicit: || Tu es sacerdos in aeternum, secun- 7

109. b. dum ordinem Melchisedech. * Qui in die- 7

4. bus carnis suae, preces supplicationesque;

ad eum, qui possit illum saluum facere

à morte, cum clamore valido & lacry-

mis offerens, exauditus est pro sua re-

uerentia: * Et quidem cum esset Filius 8

Dei, didicit ex iis, quae passus est, obe-

diencia: & confumatus, factus est om- 9

nibus obtemperantibus sibi, causa salu-

tis aeternae, * appellatus à Deo pontifex 10

juxta ordinem Melchisedech. * De quo 11

nobis grandis sermo, & interpretabilis

ad dicendum: quoniam imbecilles facti

estis ad audiendum. * Etenim cum debe-

retis, magistri esse propter tempus: rur-

sum indigeris, ut vos doceamini quae

sint elementa exordij sermonum Dei: &

facti estis quibus lacte opus sit, non soli-

do cibo. * Omnis enim, qui lactis est 13

particeps, expers est sermonis iustitiae:

parvulus enim est. * Perfectorum autem 14

est solidus cibus: eorum qui pro

consuetudine exercit. tos habent sensus

ad discretionem boni ac mali.

CAP. VI.

Non intendit de primis fidei initiis
trattare, quandoquidem rebaptizari
nequeunt qui post susceptum baptismum
rursum in peccata relabuntur, imò ri-
menda illis est aeterna maledictio: con-
solando autem Hebraeos hortatur ut
Abraham longanimitatem imitantes,
reddant se parricides eorum quae iura-
turando promissit illi Deus.

Quapropter intermittentes inchoa-
tiones Chr. fidei sermonem, ad perfe-
ctiora feramur, non rursus iacentes
fundamentum, iacentes ab operibus
mortuis, & fidei ad Deum, baptismum
doctrinae, impositionis quoque manuum, ac
resurrectionis mortuorum, & iudicij aeterni.
* Et hoc faciemus, si quidem permiserit
Deus. * || Impossibile est enim, eos qui i se-
mel sunt illuminati: stauerunt etiam donum
caeleste, & participes facti sunt spiritus

sancti, gustauerunt nihilominus bonum
Dei verbum, virtutesque saeculi venturi, &
prolapsi sunt: rursus renouari ad poenitentiam,
rursus crucifigentes sibi metipsum
filiu Dei, & ostentui habentes. Terra. n.
saepe venient super se bibens imbrē &
generās herbā opportuna illis, à quibus
collitur, accipit benedictionem à Deo. *
Proferens autem spinas ac tribulos, re-
proba est, & maledictio proxima: cuius
cōsummatio in cōbustione: * Cōsidimus
autem de vobis dilectissimi meliora, &
viciniora salutis: tamen ita loquimur.
10. * Nō enim iniustus Deus, ut obliuiscatur
operis vestri, & dilectionis, quā ostēdis-
tis in nomine ipsius, qui ministratis sā-
11. ctis, & ministratis. * Cupimus autē vnū-
C quēque vestrū candē ostentare sollicitu-
12. dinē ad explorationē spei vsque in finē: ut
non segnes efficiamini, verū, imitatores
eorū, qui fide & patientia hereditabunt
13. promissiones. * Abraham namque promittens
Deus: quoniam nemiñe habuit, per
quē iuraret, maiorē, iurauit per semet-
14. ipsū, * dicens: || Nisi benedicentis benedicā
15. te, & multiplicās multiplicabo te. * Et sic
longanimitē ferens, adeptus est repro- 16.
16. misionem. * Homines enim per maiore
sui iurā: & omnis cōtrouersia eorū fi-
17. nis, ad cōfirmationē, est iuramentū. * In
quo abundantiū volens Deus ostendere
pollicitationis hereditibz ininobilitatē
18. consilij sui, interposuit iusiurandū: * ut
per duas res immobiles, quibus impos-
sibile est mentiri Deū, fortissimū solatiū
habeamus, qui cōfugimus ad tenendam
19. propositā spē: * quē sicut anchorā habemus
animae tutā ac firmam, & incedentē
20. vsq; ad interiora velaminis, * vbi prae-
cursor pro nobis introiuit Iesus, secundū
ordinē Melchisedech pontifex factus in
aeternū.

CAP. VII.

Cum Melchisedech sacerdotium ex decimarum
acceptione & benedictione Leuiticum
excelleret, Christi sacerdotium
necessitate quadam secundum ordinem
Melchisedech in perpetuum institutum
ac iuramento firmatum praeclaret Leuiticum,
& ipsum vna cum lege euacuat.

Hic enim Melchisedech, rex Salem,
A sacerdos Dei summi, qui obuiauit
Abraham regresso à eade regum, & bene-
2. dixit ei: * cui & decimas omnium diuisit.
Abraham: primum quidem qui interpretatur
rex iustitiae: deinde autē & rex Salē,
3. quod est rex pacis: * sine patre, sine matre,
sine genealogia, neque initium dierum,
neque finē vitae habens, assimilatus autē
Filio Dei, manet sacerdos in perpetuum.
4. * Intuemini autē quantus sit hic, cui & Deus
decimas dedit de praecipuis Abraham pa-
5. triarcha. * Et quidē de filiis Levi sacerdotum
dotum accipietes, mandatum habet decimas
sumere à populo secundum legem,
in eibz fratris sui: quamquam & ipsi
exierint.

Mar.

12. d.

45.

2. Per.

2. d. 20

Inf. 10

e. 26.

exierint de lūbis Abrahā. * Cuius autem generatio nō annumeratur in eis: decimatus sūp̄it ab Abrahā: & huic: qui habebat repromissiones, benedixit. * Sine vltima autē cōtradictione, quod minus est, à meliore benedicitur. * Et hic quidē, decimas morientes homines accipiunt: tibi autē contestatur, quia viuit. * Et (vt ita dictū sit) per Abrahā, & Leui, qui decimas accepit, decimatus est: adhuc enim in lūbis patris erat, quando obuiavit ei Melchisedech. * Si ergo consumatio per sacerdotiū Leuiticū erat (populus enim sub ipso legē accepit) quid adhuc necessariū fuit, secundū ordinem Melchisedech, alii surgere sacerdotes, & nō secundū ordinē Aaron dici? * Trāslato enim sacerdotiū, necesse est vt & legis trāslatio fiat. * In quo enim hęc dicuntur, de alia tribu es, de qua null⁹ altari præsū fuit. * Manifestū est enim quod ex Iuda ortus sit Dñs noster: in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyse locutus est. * Et amplius adhuc manifestū est: si secundū similitudinē Melchisedech exurgat alius sacerdos, * qui nō secundū legem mādatus carnalis factus est, sed secundū virtutē vitæ insolubilis. * Contestatur enim: Quoniam tu es sacerdos in æternū, secundū ordinem Melchisedech. * Reprobatio quidem sit præcedentis mandati, propter infirmitatē eius, & inutilitatē: nihil enim ad perfectū adduxit lex: introductio verō melioris spei, per quam proximamus ad Deum. * Et quantum est nō sine iureiurando alij quidem sine iureiurando sacerdotes facti sunt, hic autē cum iureiurando, per eū, qui dixit ad illum: Iuravit Dñs, & nō pœnit. * Rebit eum: tu es sacerdos in æternū. * In tantū melioris testamenti sponfor factus est Iesus. * Et alij quidem plures facti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere: hic autē eo quod maneat in æternū, sempiternū habet sacerdotium. Vnde & saluare in perpetuum potest accedētes per semetipsum ad Deū semper viuens ad interpellandū pro nobis. * Talis enim decebat vt nobis esset pōtifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excellens cælis factus: qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populo hoc enim fecit semel, seipsum offerendo. * Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitate habentes: sermo autem iurisiurandi, qui post legem est, filium in æternū perfectum.

CAPVT VIII.

Excellentius est Christi sacerdotium Leuitico cum ipse in dextera Patris sedeat in cælis, & maiōrū sacramentorum minister fuerit quam sacerdotes veteris legis: ostendit etiā noui testamenti pæ-

cessitatem ex imperfectione veteris, & ex promissione Dei per Ieremiam.

Capitulum autē super ea quæ dicuntur: Talem habemus pōtifex, qui cōsedit in dextera sedis magnitudinis in cælis, * sanctorū ministris, & tabernaculi veri, quod fixit Dñs, & nō homo. Omnis enim pōtifex ad offerendum munera, & hostias cōstitutus: vnde necesse est & hunc habere aliquid quod offerat: si ergo esset super terrā, nec esset sacerdos, cum essent qui offerrent secundū legē munera, qui exemplari & vmbre deseruiūt cælestiū. Sicut responsū est Moyse, cum cōsumma ret tabernaculū: vide (inquit) omnia facito secundū exemplar, quod tibi ostensum est in monte. * Nunc autē melius sortitus est ministeriū, quanto melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sanctū est. Nā si illud prius culpa vacasset: non vique secundi locus inquireretur. * Vtuperans enim eos dicit: Ecce dies venient, dicit Dñs: & consummabo super domū Israël, & super domū Iuda testamentū nouum: nō secundū testamentum quod feci patribus eorū, in die quæ apprehendi manum eorū, vt educerem illos de Terra Egypti: quoniam ipsi nō permanserunt in testamento meo: & ego neglexi eos, dicit Dñs: Quia hoc est testamentum, quod disponam domui Israël post dies illos, dicit Dñs. Dando leges meas in mentem eorū, & in corde eorū: superferbam eas: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populū: & non docebit vnusquisque proximum suum, & vnusquisque fratrem suum, dicens: Cognosce Dñm: quoniam omnes scient me à minore vsque ad maiorem eorū: quia propitiū ero iniquitatibus eorū, & peccatorum eorū iam nō memorabor. * Dicendo autem nouum, veterauit prius. Quod autem antiquatur & senescit, prope interitum est.

CAPVT IX.

Ex his quæ in veteri erant testamenta & imperfectione illarū hostiarū, ostendit noui perfectionem in quo Christus pōtifex & hostia semel oblata emundat cōscientiam à peccatis: quem ad testamenti sui cōfirmationem mori fuit necesse.

Abiit quidem & prius, iustificatio. Hinc cultura, & Sanctum seculare. Tabernaculum enim factum est prius: mumin quo erat candelabra, & mens, & propositio panum, quæ dicitur Sancta. Post velamentum autem secundum tabernaculum, quod dicitur Sancta. Aureum habens, & arcam testamenti circumscriptā ex omni parte auro, in qua vna aurea habes, & virga Aaron, quæ fronduerat, & tabulæ testamenti, superque eam erat Cherubim gloriæ obubrantia propitiū.

pitiatoriū: de quibus nō est modo dicē-
 dū per singula. * His vero ita cōpositis; 6
 in priori quidē tabernaculo semper in- B
 troibant sacerdotes sacrificiorū officia
 || Exo. consummantes: in secundo autē || semel 7
 30. b. in anno solus pontifex, non sine sangui-
 10. ne, quem offert pro sua & populi igno-
 Leu. rantia: * hoc significante Spiritu sancto, 8
 16. a. nondū propalatū esse sanctorum viam,
 2. adhuc priore tabernaculo habēte statū:
 "quæ parabola est tēporis instātis: iuxta 9
 quam munera, & hostiæ offerūtur, quæ C
 non possunt iuxta conscientia perfectū
 facere seruientem, solummodō in cibis,
 & in potibus, * & variis baptismatibus, 10
 & iustitiis carnis vsq; ad tempus corre-
 ctionis impositis. * Christus autem as- 11
 stens pontifex futurorum bonorum, per
 amplius & perfectius tabernaculū non
 manufactū id est, non huius creationis: 12
 neque per sanguinē hircorū aut vitu-
 lorū, sed per propriū sanguinē, introiit
 semel in sācta, æterna redemptione in-
 || Leu. uenta. * || Si enim sanguis hircorum & 13
 16. c. taurorum, & cinis vitulæ aspersus, in- D
 15. quingentos sanctificat ad emundationem
 || 1. Pet. carnis: * || quanto magis sanguis Christi, 14
 1. d. 19 qui per Spiritum sanctū semetipsum ob-
 1. 104. tulit immaculatū Deo emundabit con-
 2. c. 7. scientiam nostrā ab operibus mortuis,
 Apoc. ad seruiedū Deo uiuenti: * Et idē nō 15
 8. b. 5. ui testamenti mediator est, || vt morte
 || Gal. intercedente, in redēptionem earū præ-
 3. c. 15. uaricationū, quæ erant sub priori testa-
 mento, repromissionem accipiant, qui
 vocati sunt, æternæ hereditatis. * Vbi 16
 enim testamentum est, mors necesse est
 intercedat testatoris. * Testamentū enim 17
 in mortuis confirmatū est: alioquin nō E
 dum valet, dum uiuit qui testatus est.
 * Vnde nec primū quidem sine sanguine
 dedicatū est. Lecto enim omni mādato 18
 legis à Moysē vniuerso populo, acci-
 piens sanguinem vitulorum & hircorū,
 cum aqua, & lana coccinea, & hyssopos
 ipsum quoque librum & omnem popu-
 lum aspersit, dicens: || Hic sanguis testa- 20
 24. b. 8 menti quod mādaui ad vos Deus. * Etia 21
 tabernaculum & omnia vasa ministerij
 sanguine similiter aspersit. * Et omnia 22
 penē in sanguine secundū legem mū- F
 dantur: & sine sanguinis effusione non
 fit remissio. * Necesse est ergo exēplaria 23
 quidem cælestium his mundari: ipsa
 autem cælestia melioribus hostiis quā
 istis. * Non enim in manufacta Sancta 24
 Iesus introiuit exēplaria verorum: sed
 in ipsum cælum, vt appareat nūc vultui
 Dei pro nobis. * Neq; vt sæpē offerat se- 25
 metipsum, quēadmodū Pōtīfex intrat in
 sancta per singulos annos in sanguine
 alieno: alioquin oportebat eū frequē- 26
 ter pati ab origine mūdi: nūc autē semel G
 tu cōsumatione sculorū, ad destitutio-
 nē peccati per hostiā suā apparuit. * Et 27

quemadmodū statutū est hominibus se-
 mel mori, post hoc autē iudiciū: || sic & || Rom.
 Christus semel oblatus est ad multorū 5. b. 9
 exhauriēda peccata, secūdō sine pecca- 1. Per-
 to apparebit expectātibz se, in salutem. 3. d. 18.

CAP. X.

Propter imperfectionem hostiarum ve-
 teris testamenti necessarium fuit no-
 uum induci, cuius unica hostia aufe-
 rentur vniuersa peccata: cui nisi fide,
 spe, charitate, ac bonis operibus adhae-
 rimus, acerbius puniemur quā veteris
 testamenti transgressores: laudat in-
 terim Hebræos quod & multa passi sint,
 & patientibus assteterint.

Vmbram enim habens lex futurorū
 bonorum, non ipsam imaginem re-
 rū; per singulos annos iisdem ipsis ho-
 stiis, quas offerunt indefinenter, num-
 quam potest accedentes perfectos facere:
 * alioquin cessasset offerri: idē
 quod nullā haberent vltā conscientiam
 peccati, cultores semel mundati: sed in
 ipsis cōmemoratio peccatorum per sin-
 gulos annos fit. * Impossibile enim est
 sanguine taurorū & hircorum auferri
 peccata. Ideō ingrediens mundū dicit:
 || Hostiā & oblationem noluiisti: corpus
 autē apstati mihi: holocaustomata pro
 peccato non tibi placuerunt. * Tunc dixi:
 Ecce venio: || in capite libri scriptum || F. a.
 est de me: Vt faciam, Deus, voluntatem 39. b. 8
 tuam. * Superius dicens: Quia hostias, &
 oblationes, & holocaustomata pro pec-
 cato noluiisti nec placita sunt tibi: quæ
 secundū legem offeruntur, tunc dixi:
 Ecce venio, vt faciā, Deus, voluntatem
 tuam: aufert primum, vt sequens statuatur.
 * In qua volūtate sanctificati sumus per
 oblationē corporis Iesu Christi semel.
 * Et omnis quidem sacerdos præsto est
 quotidie ministrans, & easdē sæpe offe-
 rens hostias, quæ nūquā possunt auferre-
 peccata: hic autem vnā pro peccatis
 offerens hostiā, in sempiternum sedet in
 dextera Dei, de cetero expectās || donec || P. a. l.
 ponantur inimici eius scabellū pedum 109.
 eius. * Vna enim oblatione, cōsummauit
 in sempiternū sanctificatos. * Confesta-
 tur autem nos & Spiritus sanctus. Post-
 25.
 16 quā enim dixit: || Hoc autē testamentū,
 quod testabor ad illos post dies illos,
 dicit Dñs: Dādo leges meas in cordibus
 eorū, & in mētibus eorū super scribā
 17 eas: * & peccatorū & iniquitatū eorū
 18 iam non recordabor amplius. * Vbi au-
 D tem horū remissio: iam non est oblatio
 pro peccato. * Habentes itaque fratres
 fiduciam in introitu sanctorū in sangui-
 20 ne Christi: * quam initiāuit nobis viam
 nouā & viuētem per velamen, id est,
 21 carnem suā, & sacerdotem magnum
 22 super domū Dei: accedamus, cum vero
 corde in plenitudine fidei, aspersi cor-
 da à conscientia mala, & abluti corpus
 aqua

aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem (fidelis enim est E qui repromisit) & consideremus inuicem in prouocationem charitatis, & bonorum operum: non deferentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam sed cōsolantes, & tanto magis quāto videritis appropinquante diem. ¶ Volun-

Supra 6. a. 4. tati enim peccatis nobis post acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia, & terribilis autē quēdā expectatio iudicii, & ignis æmulatio, quæ consumptura est aduersarios. Irritam quis facies legē Moysi,

¶ Deu. 17. b. si sine vlla miseratione ¶ duobus vel tribus testibus moritur: quāto magis putatis deteriora mereri supplicia qui si filium Dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ cōsumētiā fecerit? Scimus enim qui dixit, Mi-

¶ Cor. 1. hi vindictam, & ego retribuam. Et iterum

¶ Rom. 12. a. 2. Quia iudicabit Dñs populum suum.

¶ Deu. 32. e. Horrendum est incidere in manus Dei viuentis. Rememoramini autem pristinos dies, in quibus illuminati, magnam certamen sustinistis passionum: & in

¶ Rom. 12. a. 2. altero quidē opprobriis & tribulationibus spectaculū facti: in altero autē socij taliter conuersantium effecti. Nā & vindictis compassi estis, & rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis, cognoscentes vos habere meliorem & G

manentem substantiam. Nolite itaque amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. ¶ Patientia enim vobis necessaria est: vt voluntatem Dei facientes reportetis promissionem.

¶ Hab. 2. a. 4. quātoque, qui venturus est, veniet, & non tardabit. ¶ Iustus autem meus fide viuit, quod si subtraxerit se, non placebit animæ mex. ¶ Nos autem non sumus subtractionis filij in perditionē, sed fidei in acquisitionem animæ.

¶ Gal. 3. b. 11. fidem magnificē commendat ex actis patrum à mundi exordio vsque ad David ac Prophetas: & in vniuersum quanta parrarine ac passi sint per fidem: nec tamen plenam adhuc acceperunt retributionem.

¶ Eccl. 4. c. 6. Et autem fides sperandarum substantiarum, argumentum non apparentium. In hac enim testimoniū con-

¶ Gen. 1. a. 1. secuti sunt senes. ¶ Fide intelligimus aptata esse secula verbo Dei; vt ex inuisibilibus visibilia fierent. ¶ Fide plurimam hostiam Abel, quāquam Cain, obtulit Deo, [per] quam testimoniū consecutus est esse iustus, testimoniū perhibente muneribus eius Deo: & per illā defunctus adhuc loquitur. ¶ Fide Henoch transflatus est ne videret mortem, & non inueniebatur, quia trāstulit illum Deus

ante translationē enim testimoniū habuit placuisse Deo. ¶ Sine fide autē impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum, quia est, & inquiringibus se remunerator sit.

¶ Fide Noë, responso accepto de iis quæ adhuc non videbantur, metuens aptauit arcam in salutem domus suæ, per quam damnauit mundū: & iustitiz, quæ per fidem est, heres est institutus.

¶ Fide qui vocatur Abraham obediuit in locum exire, quem accepturus erat in hereditate: & exiit, nesciens quid iret.

¶ Fide demoratus est in Terra repositionis, tamquam in aliena, in casulis habitando, cum Isaac & Iacob coheredibus repositionis eiusdē. ¶ Expectabat enim fundamenta habentē ciuitatē: cuius artifex & conditor Deus. ¶ Fide ipsa Sara sterilitatem in cōceptionem seminis accepit, etiā præter tempus ætatis: quoniam fidelē credidit esse eum, qui repromiserat. ¶ Propter quod & ab vno orti sunt (hæc emortuo) tanquā sidera cæli in multitudinem, & sicut arena, quæ est ad hora maris innumerabilis.

¶ Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, nō acceptis repositionibus, sed à longē eas aspicientes, & salutes, & cōfidentes quia peregrini & hospites sunt super terrā. ¶ Qui enim hæc dicūt, significānt se patriā inquirere. ¶ Et si quidem ipsius meminissent de qua exierunt, habebant meliōrē appetitū id est, cælestem.

¶ Ideo nō confunditur Deus vocari Deus eorū: parauit enim illis ciuitatē. ¶ Fide obtulit Abraham Isaac, cum testaretur, & vnigenitum offerebat, qui suscepit Isaac.

¶ Fide Isaac vocabitur tibi semen: quia & à mortuis suscitare potens est Deus: vnde eum & in paralysia accepit. ¶ Fide & de futuris benedixit Isaac Iacob, & Iacob, & Esau. ¶ Fide Iacob, moriens, singulos filiorū Ioseph benedixit: & ad mortem fastigiū virgæ eius. ¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

¶ Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israël memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ¶ Fide Moyses, natus, occulatus est mētibz tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum. ¶ Moyses grandis factus negauit se esse filij filij Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quā temporalis peccati habere iucunditatem, & maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorū, improprium Christi: aspiciebat enim in remunerationē. ¶ Fide reliquit Ægyptum non veritus inuimositate regis: inuisibilem enim rāquam vidēs sustinuit. ¶ Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusione: ne qui vastabat primitiua, transiret eos. ¶ Fide trāserunt mare rubrū.

tāquam per aridam terram: quod exper-
 ||*10*6 *1* Aegyptij, denotati sunt. * || Fide muri
 c. 20. Jericho corruerūt: circuitu dierū septē.
 ||*10*6 *2* || Fide Rahab meretrix non perit cum
 ||*10*6 *3* incredulis, excipiens exploratores cū
 pace. * Et quid adhuc dicam? Deficiet
 enim me tempus enarrare de Gedeon,
 Barac, Samson, Iephthē, David, Samuel,
 & Prophetis, * qui per fidē vicerunt reg-
 na, operati sunt iustitiam, adepti sunt
 repromissiones, obtinuerunt ora leon-
 um, * extinxerunt impetum ignis, effu-
 gerunt aciem gladij, convaluerunt de
 infirmitate, fortes facti sunt in bello,
 castra verterunt exterorū: acceperūt
 mulieres de resurrectione mortuos
 suos. Alij autem dissentī sunt, non sus-
 cipientes redemptionem, vt meliorem
 inuenirent resurrectionem. * Alij verō
 ludibria & verbera experti, insuper &
 vincula & carceres: lapidati sunt, secti
 sunt, tentati sunt, in occisione gladij
 mortui sunt: circueierunt in melotis, in
 pellibus caprinis, egentes, angustiatī,
 afflicti: * quibus dignus non erat mun-
 dus: in solitudinibus errantes, in mon-
 tibus, & speluncis, & in caernis terrē.
 * Et hi omnes testimonio fidei probati,
 non acceperunt repromissionem. * Deo
 pro nobis melius aliquid providente, 40
 vt non sine nobis consummarentur.

CAP. XII.

*Priscorum imō Christi exemplo indu-
 cit ad tolerandas viriliter afflictiones,
 reuocans a peccatis: & ex noui testa-
 menti super vetus excellentia, deterreret
 ab inobedientia, ne maiora quam Iu-
 dai pari cogamur supplicia.*

||*Rom.* 1 Deoque & nos tantum, habentes im-
 6. a. 4. || positam nubem testium: || deponentes
 Eph. 4 omne pōdus, & circūstans nos peccatū,
 c. 22. per patientiam curramus ad propostū
 Col. 3. nobis certamen: * Aspiciētes in Auctōrē
 b. 8. fidei, & consummatōrē Iesum, qui pro-
 1. 1. pōsito sibi gaudiō sustinuit crucē, con-
 2. a. 1. fusionē contemptā, atque in dextera se-
 4. a. 2. dis Dei sedet. * Recognite enim eū, qui
 talē sustinuit a peccatoribus aduersum
 semetipsum cōtradictiōnē: vt ne fatige-
 B minianimis vestris deficientes. * Nondū
 4 enim vsque ad sanguinem restitistis, ad-
 5 uersus peccatum repugnantes: & obli-
 5 estis consolationis, quæ vobis tanquam
 filijs loquitur, dicens: || Fili mi, noli ne-
 1. b. 1. gligare disciplinā Dñi: neque fatigeris
 Apoc. dum ab eo argueris. * Quem enim diligit
 3. d. 19 Dñs, castigat: flagellat autem omnem
 7 filium, quem recipit. * In disciplina per-
 7 seuerate. Tanquam filijs vobis offert se-
 dens: quis enim filius, quem non cor-
 8 ripit pater? * Quod si extra disciplinam
 8 estis, cuius participes facti sunt omnes: C
 9 ergo adulteri, & non filij estis. * Deinde
 9 patres quidem carnis nostræ eruditores
 habuimus, & reuerbamur eos: non

multo magis contēperabimus Patrē spi-
 10 rituū, & viuemus. * Et illi quidē in tem-
 10 pore paucorū dierum, secundum volun-
 11 tatē suā erudiebant nos: hic autē ad id,
 11 quod vtile est in recipiēdo sactificatio-
 11 nē eius. * Omnis autē disciplina, in prę-
 12 senti quidē videtur non esse gaudiū, sed
 12 mœroris: postea autem fructū pacatissi-
 12 mum exercitatis per eā reddet iustitiæ.
 13 * Propter quod remissas manus, & soluta
 13 genua, erigite, * & gressus rectos facite
 14 pedibus vestris: vt non claudicans quis
 14 erret, magis autem sanetur. || Pacem se- ||*Rom.*
 14 quimini cum omnibus, & sanctimoniā, 12. d.
 15 sine qua nemo videbit Deum: * contem- 18.
 15 plantes ne quis desit gratiæ Dei: ne qua
 16 radix amaritudinis sursum germinans
 16 impediāt, & per illā inquinentur multi.
 16 * Ne quis fornicator, aut profanus, || vt ||*Gen.*
 16 Esau: qui propter vnam escam vendidit 25. d.
 17 primitiua suā: scitote enim quoniā || & 31.
 17 postea cupiens hereditare benedictio- ||*Gen.*
 17 nem, reprobatu est: non enim inuenit 27. f.
 18 pœnitentiæ locum, quamquam cum la- 38.
 18 crimis inquisisset eam. || Non enim ac- ||*Exo.*
 18 cessissis ad tractabile montem, & accen- 19. c.
 19 sibilem ignem, & turbinē & caliginem, 12. 20.
 19 & procellam, & tubæ sonum, & vocem c. 21.
 19 verborum, quam qui audierunt, excu- ||*Exo.*
 20 sauerunt se, ne eis fieret verbum. * Non 19. c.
 20 enim portabant quod dicebatur: || Et si 13.
 21 bestia tetigerit montem, lapidabitur. * Et
 21 ita terribile erat quod videbatur. Moyses
 21 dixit: Exterritus sum, & tremebūdus.
 22 * Sed accessissis ad Sion montē, & ciui-
 22 tatē Dei viuētis, Ierusalem cœlestem, &
 23 multorum millium Angelorum frequē-
 23 tiam, & Ecclesiam primitiuorum, qui
 23 conscripti sunt in cælis, & iudicem om-
 24 niū Deum, & spiritus iustorū perfectō-
 24 rum, & testamenti noui mediator Ie-
 25 sum, & sanguinis asperisionē melius lo-
 25 quentē quā Abel, Videte ne recusetis
 25 loquentem, si enim illi non effugerunt,
 26 recusantes eū, qui super terrā loqueba-
 26 tur: multo magis nos, qui de cælis lo-
 26 quentē nobis auertimus. * Cui vox mo-
 26 uit terram tunc: nunc autē repromittit,
 27 dicēs: || Adhuc semel: & ego mouebo non ||*Agg.*
 27 solum terrā, sed & cælum. * Quod autem: 2. b.
 27 Adhuc semel, dicit: declarat mobilium
 28 trāslationem tanquā factorū, vt maneāt
 28 ea quæ sunt immobilia. * Itaque regnum
 28 immobile suscipiens, habemus grati-
 29 am: per quam seruiamus placentes ||*Deu.*
 29 Deo, cum metu & reuerentia. || Et enim 4. d.
 29 Deus noster ignis consumens est. 24.

CAPVT XIII.

*Ad varias hortatur virtutes, iubens
 cauere ab extranea doctrina, ac memo-
 riam reficiens altaris & hostiarum ve-
 teris nouique testamenti, & subinde
 monens vt propōitis obtemperet: oras
 vt pro se precetur, idem vicissim pro
 illis agēs, additis mutuis salutationibus,
 Charī*

EPISTOLA
CATHOLICA
BEATI IACOBI

APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

Docet tentationem, vilitatem, & sapientiam à Deo cum confidentia postulandam: Deus tentator non est, aut auctor peccati, sed ab eo procedit omnis bona donatio: horretur ut ad audiendum veloces, ad loquendum verò & ad iram tardi sint: nec sari est veritatem audire, nisi illa opere compleatur: subdit etiam quoniam sit vera & immaculata religio.

ACOBVS Dei & Dñi nostri

Iesu Christi seruus, duodecim

tribubus, quæ sunt in disper-

sione, salutem. "Omne gau-

dium existimate, fratres mei, cum in

tentationes varias incideritis: || scien-

tes quòd probatio fidei vestræ patien-

tiam operatur. "Patientia autem opus

perfectum habet: ut sitis perfecti & in-

tegrī, in nullo deficientes. "Si quis au-

tem vestrum indiget sapentia, postulet

à Deo, qui dat omnibus affluenter, &

non improperat: & dabitur ei. || Po-

stulet autem in fide nihil hæsitan: quis

enim hæsitat, similis est fluctui maris,

qui à vento mouetur & circumfertur.

"Non ergo cõtemet homo ille quod ac-

cipiat aliquid à Dño. "Vir duplex animo

inconstans est in omnibus viis suis.

"Glorietur autē frater humilis in exal-

tatione suā: diues autem in humilita-

te suā: || quoniā sicut flos sceni transibit,

exortus est enim Sol cum ardore, & de-

cor vultus eius deperit: ita & diues in

itinerib⁹ suis marcescet. || Beat⁹ vir, qui

suffert tērationē: quoniā cum probatus

fuerit, accipiet coronam vitæ, quam re-

promisit Deus diligentibus se. "Nemo

cum tētur, dicat, quoniā à Deo tenta-

tur: Deus enim intentator malorum est:

ipse autē neminē tentat. "Vnusquisque

verò tētur à concupiscētia sua abstra-

ctus, & illectus. "Deinde concupiscētia

cum conceperit, parit peccatū: peccatū

verò cum consummatū fuerit, generat

mortē. "Nolite itaq; errare fratres mei

dilectissimi. "Omne datū optimū, & om-

ne donū perfectū, desursū est: descendēs

à Patre luminis, apud quem non est tra-

sformatio, nec vicissitudinis obumbratio,

"Voluntariē enim genuit nos verbo ve-

ritatis, ut simus initium aliquod creatu-

ræ eius. "Scitis fratres mei dilectissimi.

|| Sit autē omnis homo velox ad audi-

dū: tardus autē ad loquendū, & tardus

ad iram. "Ira enim viri, iustitiā Dei non

opera tur

Charitas fraternitatis maneat in vo-
bis. || Et hospitalitatē nolite obli-
uisci, per hanc enim latuerunt quidam. A
Angelis hospitio receptis. "Mementote
vinctorum, tamquam simul vincti; & la-
borantium, tanquam & ipsi in corpore
morātes. "Honorable connubiū in om-
nibus, & thorus immaculatus. Fornica-
tores enim, & adulteros iudicabit Deus.
"Sint mores sine auaritia, contenti præ-
sentibus: ipse enim dixit: || Non te de-
seram, neq; derelinquā, ita ut confide-
re possitis. || Dñs mihi adiutor: non
timebo quid faciat mihi homo. "Me-
mentote præpositorum vestrorum, qui
vobis locuti sunt verbum Dei: quorum
intuentes exitum conuersationis, imi-
tāmini fidem. "Iesus Christus heri, &
hodie: ipse & in sæcula. "Doctrinis va-
riis & peregrinis nolite abduci. Opti-
mum est enim gratia stabilire cor, non
escis: quæ non profuerit ambulanti-
bus in eis. "Habemus altare, de quo ede-
re non habent potestatem, qui taberna-
culo deseruiunt. || Quorum enim ani-
mā inferius infertur sanguis pro peccato
in sancta per pontificem, horum corpora
cremantur extra castra. "Propter
quod & Iesus, ut sanctificare per suum
sanguinem populum, extra portam pas-
sus est. "Excamus igitur ad eum extra
castra, impropertū eius portantes. || Non
enim habemus hic manentem ciuita-
tem, sed futuram inquirimus. "Per ip-
sum ergo offeramus hostiam laudis sem-
per Deo, id est, fructum laborum con-
fidentium homini eius. "Beneficentiæ
& communionis hostiam nolite obli-
uisci: talibus enim hostiis promeretur
Deus. "Obedite præpositis vestris, &
subiacete eis. "Ipsi enim persequuntur,
quasi rationem pro animabus vestris
reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, &
non gementes: hoc enim non expedit
vobis. "Orate pro nobis: confidimus
enim quia bonam conscientiam habemus
in omnibus benē volentes conuer-
sari. "Amplius autem deprecor vos hoc
facere, quo celerius restituatur vobis.
"Deus autem pacis, qui educit de mor-
tuis pastorem magnum ouium, in san-
guine testamenti æterni, Dñm nostrum
Iesum Christum, apter vos in omni
bono, ut faciatis eius voluntatem: facien-
tes in vobis quod placeat coram se
per Iesum Christum: cui est gloria in
sæcula sæculorum. Amen. "Rogo autem
vos fratres, ut sufferatis verbum solatiij.
Etenim per paucos scripsi vobis. "Co-
gnoscite fratrem nostrum Timotheum
dimissum: cum quo (si celerius vene-
rit) videbo vos. "Salutate omnes præ-
positos vestros, & omnes sanctos. Salu-
tant vos de Italia fratres. Gratia cum
omnibus vobis. Amen.

|| Rom
5. a. 3.|| Mar
7. b. 7.

22. b.

Mar.
11. c.

24. c.

Luc. 11
6. 9.|| Ioan
14. b.13. 16.
c. 23.

c. 24.

|| Eccl.
14. c. 18.1. Pet.
1. d.|| 1. Io
2. 17.|| Fro.
17. d.

27.

operatur. * Propter quod abiicientes omne immū ditiā, & abundantia malitiā, in mansuetudine suscipite insitum verbū, quod potest saluare animas vestras. **[Mat.]** "Estate autē factores verbi; & non auditores tantū, fallentes vosmetipsos. **Rom.** "Quia si quis auditor est verbi, & nō factor. **1. c. 13.** Et hic cōparabitur viro consideranti vultum natiuitatis suę in speculo: considerauit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit." Qui autē perspexerit in legē perfectā libertatis, & permanferit in ea, non auditor obliuioſus factus, sed factor operis: hic beatus in facio suo erit. "Si quis autē putat se religioſum esse, nō refrānans linguā suā, sed seducēs cor suū: huius vana est religio. "Religio mūda & immaculata apud Deū & Patrem hęc est: Visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum, & immaculatū se custodire ab hoc seculo.

CAP. II.

Monet ne personarū respectu moueantur: qui enim vnicū legis præceptum transgreditur, legis transgressor est: horzatur ut operibus misericordiā incubant, offendens quod homo per opera iustificetur: nam fides sine operibus mortua est.

Leu. **F**ratres mei, nolite in personarū acceptione habere fidē Dñi nostri Iesu Christi glorię. * Etenim si introierit in Deur. conuentū vestrum vir aureum anulum habens in veste candidā, introierit autem & pauper in sordido habitu, & intendatis in eum qui indutus est vestē pręclara, & dixeritis ei: Tu sede hic beneſ pauperi autē dicat: Tu sta illic? aut sede sub scabello pedū meorū? * nōne iudices cogitationū iniquarum? Audite fratres mei dilectissimi, nōne Deus elegit pauperes in hoc mūdo, diuites in fide, & hæredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se? Vos autem exhortastis pauperem. Nōne diuites potentia opprimunt vos: & ipsi trahunt vos ad iudicia? Nōne ipsi blasphemā bonum nomen, quod inuocatum est super vos? Si tamen legem perficitis regelem secundū Scripturas: Diliges proximū tuum sicut teipsum: bene facietis: si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguti à lege quasi transgressores. "Quicumque autem totā legem seruauerit, offēdat autē in vno, factus est omnium reus. Qui enim dixit: Non mœchaberis: dixit & Non occides. Quod si non mœchaberis, occides autē, factus es transgressor legis. Sic loquimini, & sic facite, sicut per legem liberati. tatis incipientes iudicari. Iudicium enim sine misericordia illi: qui nō fecit misericordiam: super exaltat autem misericordia iudicium. Quid proderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habere,

opera autem non habet? Nunquid poterit fides saluare eum? "Si autē frater & soror nudi sint, & indigeant victu quotidiano, dicat autem aliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacimini & saturamini: non dederitis autem eis, quę necessaria sunt corpori, quid proderit? Sic & fides, si non habet opera, mortua est in semetipsa. Sed dicit quis: Tu fidem habes, & ego opera habeo: ostende mihi fidem tuam sine operibus: & ego ostendam tibi ex operibus fidem meā. Tu credis quoniā vnus est Deus, bene facis: & dæmones credunt, & contremiscunt. Vis autem scire o homo inanis quoniam fides sine operibus mortua est? Abraham pater noster, nōne ex operibus iustificatus est, offerens Isaac filium suum super altare? vides quoniam fides cooperabatur operibus illius: & ex operibus fides consummata est? Et suppleta est Scriptura dicēs: Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiam, & amicus Dei appellatus est. Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantū? Similiter & Rahab meretrix, nōne ex operibus iustificata est, suscipiens nuntios, & alia via eiiciens? Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est, ita & fides sine operibus mortua est.

CAP. III.

Lingua mala recenset, quam difficillimum est recte gubernare: subdistinguit differentiam inter sapientiam terrenam & celestem.

Nolite plures magistri fieri fratres mei, meiſcientes quoniam maius iudicium sumitis. In multis enim offendimus omnes. Si quis in verbo non offendit: hic perfectus est vir: potest etiam freno circumducere totum corpus. Si autem equis frena in ora mittimus ad consentiendum nobis, & omne corpus illorum circumferimus. Ecce & naues, & magnę sint, & à ventis validis minentur, circumferuntur à modico gubernaculo vbi impetus dirigentis voluerit. Ita & lingua modicū quidem membrū est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis quā magna mīna filiam incendit! Et lingua ignis est, vniuersitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quę maculat totum corpus, & inflamat rotam natiuitatis nostrę, inflammata à gehennā. Omnis enim natura bestiarum, & volucrum, & serpentium, & ceterorum, domantur, & domita sunt à natura humana: linguā autē nullus hominū domare potest: iniquitū malū, plena veneno mortifero. In ipsa benediximus Deū & Patrē: & in ipsa male dicimus homines qui ad similitudinē. Dei facti sunt. Ex ipso ore procedit benedictio, & maledictio. Non oportet, fratres mei, hęc

ita

ita fieri. Nunquid fons de eodem foramine emanat dulcem, & amarā aquam?

Numquid potest, fratres mei, ficus vvas facere, aut vitis ficus? Sic neque falsa dulcem potest facere aquam. Quis sapiens, & disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae.

Quod si zelum amarum habetis, & contentiones sint in cordibus vestris: nolite gloriari, & mendaces esse aduersus veritatem, non est enim ista sapientia desursum descendens; sed terrena, animalis, diabolica. Vbi enim zelus & contentio: ibi inconstantia, & omne opus prauum. Quae autem desursum est, sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suadibilis, bonis contentiens, plena misericordia, & fructibus bonis, non iudicans, sine simulatione. Fructus autem iustitiae, in pace seminatur, facientibus pacem.

C A P. IV.

Concupiscentiā non est obsequendum, sed diabolo resistendum, & Deo appropinquandum muris quoque dilectionis studendum, rebus incertis diuina prouidentia commissis.

Vnde bella & lites in vobis? Nonne hic ex concupiscentiis vestris, quae militant in membris vestris? Concupiscitis, & non habetis: occiditis, & zelatis: & non potestis adipisci: litigatis, & beligeratis, & non habetis, propter quod non postulatis. Petitis, & non accipitis: eo quod male petatis: ut in concupiscentiis vestris infumatis. Adulteri, nec citis quia amicitia huius mundi inimica est Deo: Quicumque ergo voluerit amicus esse seculi huius inimicus Dei constituitur. An putatis quia inaniter Scriptura dicat: Ad inuidiā concupiscit spiritus, qui habitat in vobis? Maiorem autem dat gratiam. Propter quod dicit Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Subditi ergo estote Deo: resistite autē diabolo, & fugiet ad vobis.

Prou. 3. d. 34. *1. Pet. 1. b. 5.* *1. Pet. 5. b. 6.*

Appropinquante Deo, & appropinquabit vobis. Emundate manus, peccatores: & purificate corda, duplices animo.

Miseri estote, & lugete, & plorate: risus vester in luctu conuertatur, & gaudium in mœrorem. Humiliamini in conspectu Domini, & exaltabit vos. Nolite detrahere alterutrum fratres. Qui detrahit fratri aut qui iudicat fratrem suum, detrahit legem, & iudicat legem. Si autem iudicas legem: non es factor legis, sed iudex. Vnus est legislator, & iudex, qui est

Re. potest perdere, & liberare. Tu autem qui es, qui iudicas proximum? Ecce nunc qui dicitis: Hodie, aut crastino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus: qui ignoratis quid erit in 14

15 crastino. Quae est enim vita vestra: vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur: pro eo ut dicatis: Si Dominus voluerit: Et: Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud. Nunc autem exultatis in superbiis vestris. Omnis exultatio talis, maligna est. Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum est illi.

C A P. V.

Diuitibus pauperum oppressoribus grauem comminatur ultionem: pauperes vero ad longanimitatem hortatur, iuramentum fugiendum, & infirmi a presbyteris oleo vngendi, ac peccata iniuncte confitenda: quam efficacem sit iusti oratio: errantes ad veritatem sunt reducendi.

A Gite nunc diuites, plorate videntes in miseris vestris, quae aduenient vobis. Diuitiae vestrae putrefactae sunt, & vestimenta vestra a tineis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum eruginauit: & ærugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis ira in nouissimis diebus. Ecce merces operariorum qui messuerunt regiones vestras, quae fraudata est a vobis, clamor: & clamor eorum in aures Domini sabaoth introiuit. Epulati estis super terram, & in luxuriis enutristis corda vestra, in die occisionis. Addixistis, & occidistis iustum, & non restitit vobis. Patientes igitur estote fratres, vti quae aduentus Domini: Ecce agricola expectat pretiosum fructum terrae, patienter ferens donec accipiat tempus, & serotinum. Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam aduentus Domini appropinquauit. Nolite ingemiscere fratres in alterutrum, ut non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit. Exemplum accipite, fratres, exitus mali laboris, & patientiae, Prophetas: qui locuti sunt nomine Domini. Ecce beatificamus eos: qui sustinuerunt.

Sufferentiam Tob audistis, & finem Domini vidistis quoniam misericors Dominus est, & miserator. Ante omnia autem fratres mei, nolite iurare, neque per caelum, neque per terram, neque aliud quodcumque iuramentum. Sit autē sermo vester: Est, est, Non,

non, ut non sub iudicio decidatis. Tristatur aliquis vestrum: oret: Aequo animo est, psallat. Infirmatur quis in vobis: indicat presbyterus Ecclesiae, & orēt super eum, vngentes eum oleo in nomine Domini, & oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei. Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro iniunctum ut saluemini: multum enim vobis deprecatio iusti assidua: Elias homo erat similis nobis passibilis, & oratione orauit ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. Et rursum orauit, & caelum dedit pluuiam.

17 *Reg. 1. c. 17.* *Luc. 4. d. 25.*

18 *Reg. 1. c. 17.* *Luc. 4. d. 25.*

19 *Reg. 1. c. 17.* *Luc. 4. d. 25.*

20 *Reg. 1. c. 17.* *Luc. 4. d. 25.*

21 *Reg. 1. c. 17.* *Luc. 4. d. 25.*

22 *Reg. 1. c. 17.* *Luc. 4. d. 25.*

& terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis errauerit à veritate, & conuerterit quis eum: scire debet, quoniam qui conuerterit fecerit peccatorem ab errore viz suæ, saluabit animam eius à morte & operiet multitudinem peccatorum.

E P I S T O L A
BEATI PETRI
APOSTOLI PRIMÆ.
CAPVT PRIMVM.

Gratias Deo agit de vocatione ad fidem & vitam æternam, quæ tamen per multas tribulationes acquiritur, de qua Propheta vaticinatus fuit: hortatur eos ad vitam mundiciu, vt qui Christi sanguine redempti sunt.

PETRVS Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis A Pontii, Galatiz, Cappadociæ, Asiæ, & Bithiniæ, * secundum præscientiâ Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & asperersionem sanguinis Iesu Christi: Gratia vobis, & pax multiplicetur. * Benedictus Deus & Pater Dñi nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem viam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in cælis in vobis, * qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo. * In quo exultabitis modicum nunc si oportet contristari in variis temptationibus: vt probatio vestræ fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem & gloriam: & honorem in reuelatione Iesu Christi: quem cum non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis lætitia inenarrabili, & glorificati: reportantes finem fidei vestræ salutem animarum. * De qua salute exquiescitis, atque scrutati sunt prophætæ, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi prænuntiatus eas quæ in Christo sunt passionis, & posteriores glorias: quibus reuelatum est, quia non sibi metipsis, vobis autem ministrabant eas, quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos, qui euangelizauerunt vobis, Spiritu missio de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere. * Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrii perfecti sperate in eam, quæ offertur vobis, gratiam, in reuelationem Iesu Christi: quasi filij obedientiæ, non configurati prioribus ignorantiz vestræ desiderijs:

sed secundum eum qui vocauit vos, sanctum: & ipsi in omni conuersatione sancti sitis: quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. * Et si patrem inuocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundum vniuersumque opus, in timore incolatus vestri tempore cõuerfamini. * Scientes quod non corruptibilibus auro vel argento, redempti estis de vana vestra conuersatione paternæ traditionis: sed pretiosa sanguine quasi agni immaculati Christi: & incontaminati: præcogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem nouissimis temporibus propter vos, * qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitauit eum à mortuis, & dedit ei gloriam, vt fides vestra, & spes esset in Deo. * Animas vestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde inuicem diligite attentius: renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei viui, & permanentis in æternum: quia omnis caro vana est: & omnis gloria eius tamquam flos fœni, exaruit fœnum, & flos eius decidit. * Verbum autem Dñi manet in æternum: hoc est autem verbum, quod euangelizatum est in vos.

C A P. II.

Exclusa omni fitione, regenerati ad Christum lapidem viuum accedant credentes, qui sunt genus electum, cum prius essent populus abiectus: hortatur, vt tamquam peregrini ab omnibus mundanis abstineant, superioribus obtemperent, afflictionesque ad Christi imitationem ferant.

DEponentes igitur omnem malitiam, & omnem dolum, & simulationes, & inuidias, & omnes detractiones, sicut modò geniti infantes, rationabile sine dolo lac concupiscite, vt in eo crescatis in salutem: si tamen gustastis quoniam dulcis est Dñs. * Ad quæ accedentes lapidè viuum, ab hominibus quidè reprobatur, à Deo autem electum & honorificatum & ipsi tamquam lapides viuus superædificamini, domus spiritalis, sacerdotiũ sanctum, offerte spirituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum Christum. * Propter quod continet Scriptura: Ipsi ponam in Sion lapidè summũ, angularem, electũ, pretiosũ, & qui crediderit in eum non confundetur. * Vobis igitur honor creditibus: non creditibus autem lapides quæ reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli: & lapis confessionis, & petra scandalij, his qui offendit verbo, nec credunt in quo & positi sunt. * Vos autè genus electũ, regale sacerdotiũ, gens sancta, populus acquisitionis: vt vos vocauit in admirabile lumen suum. * Qui aliquando nõ populus, nũc autè populus

Ofee pulus Dei: qui nō consecuti misericordiam, nunc autē misericordiam consecuti.
 24. || *Chariſſimi*, obsecro tamquā adueniens, 11
Rom. & peregrinos abstinere vos à carnalibus
 9. f. 25 desiderijs, quæ militat aduersus animā;
 || *Rom.* & conuersationē vestrā inter gētes ha- 12
 13. d. bētes bonā: ut in eo quod detrectant de
 4. vobis tāquā de malefactorib⁹, ex bonis
Galat. operibus vos considerantes, glorificent
 5. c. 16. Deū in die visitationis. || Subiecti igitur 13
 || *Rom.* estote omni humanæ creaturæ propter
 13. a. 1 Deum: siue regi, quasi præcellentis; siue
 14. ducibus, tāquā ab eo missis ad vindictā
 malefactorū, laudē verō bonorū: quia
 15. sic est volūtas Dei, ut benefacientes ob-
 16. mutescere faciatis imprudentiū hominū
 ignorantīā: quasi liberi: & nō quasi vela-
 16. mē habentes malitiæ libertatē, sed sicut

|| *Rom.* serui Dei. Omnes honorate: || fraterni- 17
 12. b. 10 tatē diligite: Deū timete: Regē honori-
Ephē. ficate. || Serui subditi estote in omni 18
 6. a. 5. timore dñi, nō tantum bonis, & mode-
Colof. stis, sed etiam dyscolis. || Hæc est enim 19
 3. d. 22 gratia, si propter Dei cōscientiā sustinet
Tic. 2. quis tristitias, patiens iniustē. || Quæ enim 20
 c. 9. est gloria si peccantes; & colaphizati
 suffertis? Sed si benē facientes patienter
 sustinetis; hæc est gratia apud Deū: In
 hoc enim vocati estis: quia & Christus
 passus est pro nobis, vobis relinquens

|| *Isa.* exēplū, ut sequamini vestigia eius. || qui 22
 53. c. 9 peccatū nō fecit, nec inuentus est dolus
 in ore eius, qui cū malediceretur, nō 23
 maledicebat: cū pateretur, non com-
 minabatur: tradebat autem iudicātū se
 iniustē: || qui peccata nostra ipse per- 24
 || 1. tulit in corpore suo super lignū: ut pec-
 10a. 3. cati mortui, iustitiz viuamus: cuius li-
 a. 5. uore sanati estis: || Eratis enim sicut oues 25
 || *Isa.* errantes, sed conuersi estis nunc ad pa-
 53. b. 5. troē & episcopū animarū vestrarum.

C A P. I I I.

*Demucua inter coniuges conuersa-
 rione, & mulierum ornatus; hortatur ad
 varias virtutes, & vique Christi exemplo
 ferant aduersa: & quod per Baptis-
 mum saluamur in similitudinem eorum
 qui in arca Noe saluabantur.*

Ephē. Similiter & mulieres subditæ sint vi- 1
 5. c. 22 ris suis, ut, & si qui nō credunt verbo, A
Col. 3. per mulierū conuersationem sine verbo
 e. 18. lucificant, considerantes in timore ca- 2

|| 1. Itā conuersationē vestrā. || Quorum nō 3
Tim. 2. sit extrinsecus capillatura aut circum-
 c. 9. datio aurium indumentis vestimentorū
 cult⁹: sed qui absconditus est cordis ho- 4
 4. mo, in incorruptibilitate quieti & mode-
 5. sti spirit⁹, qui est in cōspēctū Dei lo-
 cuples. Sic enim aliquādo & sanctę mu-
 5. lieres, sperantes in Deo, ornabant se, sub-
 6. lectę propriis viris. || Sicut Sara obe-
 18. diebat Abraham, dñm eum vocans: cuius
 22. estis filię benefacientes, & nō perturbantes
 || 2. vllā perturbationē. || Viri similiter co- 7
 || *Cor.* 7. habitates secundū sciētiā quasi in simio-

	Gen. 18. b. 22.	
	2.	
	Cor. 7.	
	a. 3.	

ri vasculo muliebri impatientes hono-
 8. rē, tanquā & cohæredib⁹, gratiz vitæ: ut
 8. rō impediatur orationes vestrę. In fine
 autē oēs vnanimēs, cōpatiētes, fraterni-
 9. tatis amatores, misericordes, modesti,
 9. humiles: || nō reddētes malū pro malo
 nec maledictū pro maledictō, sed ecō-
 10. trariō benedictiones: quia in hoc vocati
 estis, ut benedictionem hereditate possi-
 10. deatis. || Qui enim vult vitā diligere, &
 11. dies videre bonos, coercet linguā suā
 11. à malo, & labia eius ne loquatur doli. ||
 12. Declinet à malo, & faciat bonū: inqui-
 12. rat pacē, & sequatur eā. Quia oculi Dñi
 Csuper iustos, & aures eius in preces eo-
 13. rū: Vultus autē Dñi super facientes mala.

13. || Er quis est qui vobis doceat, si boni
 14. emulatores fueritis? || Sed si quid pati-
 14. mini propter iustitiā, beati. Timorē autē
 15. eorūne timueritis, & nō cōturbemini.

15. || Dñm autē Christū sanctificate in cor-
 16. dib⁹ vestris, parati sēper ad satisfactiō-
 16. nē omni poscenti vos rationem de ea,
 16. quæ in vobis est, sp̄. || Sed cū modestia
 17. & timore, || cōscientiā habētes bonā, ut in
 17. eo quod detrahūt vobis, cōfundātur, qui ||
 17. calūniatur vestrā bonā in Christo cōuer- 2. c. 12
 18. sationē. Meli⁹ est enim lucifaciētes (si || *Rom.*
 18. volūtas Dei velitis) pati, quā malefacien- 5. b. 6-
 18. tes. || Quia & Christ⁹ semel pro peccatis
 18. nostris mortu⁹ est, iustus pro iniustis, ut g. 28
 19. nos offerret Deo, mortificatus quidem

19. carne, viuificatus autē spiritū. In quo,
 & his, qui in carcere erāt sp̄ritib⁹ ven-
 20. tiens prædicauit: qui increduli fuerāt
 aliquādo, || quando expectabāt Dei pa- || *Gen.*
 21. rientīā in dieb⁹ Noë cū fabricaretur ar- 7. b. 7-
 21. ca in qua paucissimi electi animæ sal-
 21. uæ factę sunt per aquam. || Quod & vos 24. c.
 nūc simili formæ saluos facit baptisma 37.
 nō carnis depositio sordis, sed cōscien-
 22. tiz bonæ interrogatio in Deum per res. 17. f.
 22. surrectionē Iesu Christi, qui est in dex-
 26. tera Dei deglutiens mortē, ut vitæ eter-
 næ heredes efficeremur: professus in
 celū, subiecīt sibi angelis & potestatib⁹
 & virtutibus. C A P. I V.

*Christi morte redēpro: hortatur, ut per-
 gāt præteritis aduentare peccata: incumben-
 tes orationibus ac muna dilectionis, sem-
 per omnia in Dei gloriā referēs, & gau-
 dentes si propter Christum pati oporteat.*

1. Hic igitur passo in carne: & vos
 A eadem cogitatione armamini: quia
 qui pass⁹ est in carne, desit à peccatis:
 2. || Vt itā nō desideris hominū, sed volū-
 2. tati Dei, quod reliquū est in carne viuā
 3. tēporis. Sufficit enim præteritū tēpus
 ad volūtātē Gētiū cōsummādā, his qui
 ambulauerūt in luxurijs, desiderijs, vi-
 nolētijs, comessationib⁹, potationib⁹ &
 4. illicitis idolorū cultio. In quo admirā-
 5. tur nō cōcurrētib⁹ vobis in eadē luxu-
 5. riaz cōtationē, blasphemantes. Qui red-
 dent rationē ei, qui paratus est iudicare
 viuos

viuos & mortuos. * Propter hoc enim & mortuis euangelizati est, vt iudicentur quidem secundum homines in carne, viuant autem secundum Deum in Spiritu. * Omniu autem finis appropinquauit. Efforte itaq; prudētes, & vigilate in orationibus. Ante omnia autem, mutua in vobis, ut tipis charitate continuam habetis: quia charitas operit multitudinē

10. b. peccatorū. * Hospitales inuicē sine mur-

12. muratione. * vnuquisque sicut accepit

12. Rom. gratiam, in alterutrum illam administrā-

12. c. 13 tes, sicut boni // dispensatores multifor-

13. a. 2 sermones Dei // si quis loquitur quasi

13. b. 14 Phil. ex virtute, quā administrat Deus: vt in

2. b. 14 omnibus honorificetur Deus per Iesum

12. Rom. Christum: cui est gloria, & imperium in

12. 1. Cor. saecula saeculorum. Amen. * Charissimi,

4. a. 2. nolite peregrinari in seruire, qui ad

4. a. 2. tentationē vobis sit, quasi noni aliquid

13. vobis contingat: * sed communicantes

13. Christi passionibus gaudete, vt & in re-

14. uelatione gloriæ eius gaudeatis exultā-

14. tes. * Si exprobramini in nomine Chri-

15. sti, beati eritis: quoniam quod est hono-

15. ris gloriæ, & virtutis Dei, & qui est eius

16. Spiritus, super vos requiescit. * Nemo

16. autem vestrum patiatur vt homicida,

17. aut fur, aut maledicus, aut alienorum

17. appetitor. * Si autem vt Christianus, nō

17. erubescat: glorificet autē Deum in isto

18. nomine, * quoniam tempus est vt inci-

18. piat iudicium a domo Dei. * Si autē pri-

18. mum a nobis: quis finis eorum, qui non

19. credit Dei Euangelio. // Et si iustus vix

19. saluabitur, impius & peccator vbi pare-

19. bunt? Itaq; & hi qui patiuntur secundum

19. diuinam voluntatem Dei, & fidei Creatori

19. commendent animas suas in benefactis.

CAP. V.

Seniores orat vt verbo & exēplo pascāt gregem Dei: iuniores autem illi subditi sint, hortatur omnes vt sese demittant, diuina cura coros se radentes, & in sobrietate ac fide diabolo resistentes.

Seniores ergo, qui in vobis sunt, obse-

1. cro, consenior, & testis Christi pas-

1. sionum: qui & eius, quæ in futuro reue-

2. landa est gloriæ, communicator: * pas-

2. cite qui in vobis est gregē Dei, prou-

3. dentes non coactē, sed spontaneē secū-

3. dum Deum: neque turpis lucri gratia,

4. sed voluntariē: neq; vt dominantes in

4. cleris, sed forma facti gregis ex animo,

4. b. 6. * cum apparuerit princeps pastorum,

4. b. 6. percipietis in marcescibilem gloriæ co-

4. c. 10 ronam. * Similiter adolescentes subditi

5. Eff. 5. 4 estote senioribus. // Omnes autē inuicē

5. humilitatem infinuare, // quia Deus su-

6. perbis resistit, humilibus autē dat gra-

6. c. 25 tiam. // Humiliamini igitur sub potenti

6. manu Dei, vt vos exaltet in tēpore visi-

12. c. tationis: // nonnem sollicitudinem vestra

22. proiicientes in eum, quā ipsi cura est de

8 vobis. * Sobrii efforte & vigilate: quia

8 C aduersarius vester diabolus tanquā leo

8 rugiens circuit, quærens quē deuoret:

9 * cui resistite fortes in fide: scientes ean-

9 dem passionem, ei quæ in mundo est ve-

10 strā fraternitatis fieri. * Deus autē om-

10 nis gratiæ, qui vocauit nos in æternam

10 suā gloriā in Christo Iesu, modicum

11 passos ipse perficiet, confirmabit, soli-

11 dabitq; // Ipsi gloria, & imperium in sæ-

11 cula saeculorum: Amen. * Per Siluanum

12 D fidelē fratrem vobis, vt arbitror breui-

12 ter scripti: obsecrans, & contestans hanc

13 esse verā gratiam Dei, in qua statis. * Sa-

13 lutat vos Ecclesia, quæ est in Babylone

14 collecta, & Marcus fili' meus. * Salutate

14 inuicem in osculo sancto. Gratia vobis

14 omnibus, qui estis in Christo Iesu. Amē.

EPISTOLA

BEATI PETRI

APOSTOLI

secunda.

CAPVT PRIMVM.

Hortatur vt memores maximorum quæ a Deo acceperunt donorum, per varias scandant vires, vt sic introitus in regnum Domini illis ministretur: dicitque se breui moriturum, & suā doctrinā certitudinem offendit ex Christo doctore, quem & vox Patris, & Prophetæ commendauerunt.

1 I M O N Petrus, seruus &

1 A Apostolus Iesu Christi, iis qui

1 corqualem nobiscum sortiti

1 sunt fidem in iustitia Dei no-

2 stri, & Saluatoris Iesu Christi. * Gratia

2 vobis & pax adimpleatur in cognitione

2 Dei, & Christi Iesu Domini nostri:

3 * quomodo omnia nobis diuinæ virtutis

3 suæ, quæ ad vitam, & pietatem do-

3 nata sunt per cognitionem eius qui vo-

3 cavit nos propria gloria, & virtute, per

4 quem maxima & pretiosa nobis pro-

4 missa donauit, vt per hæc efficiamini

4 diuinæ consortes naturę fugientes eius,

4 quæ in mundo est, concupiscentiæ cor-

5 ruptionem. * Vos autem curam omnem

5 subinferentes, ministrare in fide vestra

5 virtutem, in virtute autem scientiam,

6 * in scientia autem abstinentiam, in ab-

6 stinentia autem patientiam, in patien-

7 tia autem pietatem, in pietate autem

7 amorē fraternitatis, in amore autē fra-

8 ternitatis, charitatē. Hæc enim si vobiscū

8 adsint, & superent, non vacuos, nec sine

8 fructu vos constituent in Dñi nostri Ie-

9 su Christi cognitione: * Cui enim non

9 præsto sunt hæc, cæcis est, & manu ten-

10 terū suorum delictorum. * Quapropter

10 fratres magis satagite, vt per bona ope-

10 ra certam vestrā vocationē, & electionē

faciatis:

faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. * Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternū regnum Dñi nostri, & Salvatoris Iesu Christi. * Propter quod incipiā vos semper cōmonere de his; & quidē scientes, & cōfirmatos vos in præsentī veritate. * Iustum autem arbitror quādiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in cōmonitione: * certus quod velox est depositio tabernaculi mei; secundū quod & Dñs noster Iesus Christus; significavit mihi. * Dabo autē operam & frequenter habere vos post obitum meum, ut horū memoriā faciatis. * Non enim doctas fabulas secuti, notā fecimus vobis Dñi nostri Iesu Christi virtutē & præsentia; sed speculatores facti illius magnitudinis. * Accipiens enim à Deo Patre honorem & gloriam, voce de lapsa ad eum huiusmodi à magnifica gloria: || Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, ipsum audite. * Et hæc vocem nos audivimus de cælo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto. * Et habemus firmiorē prophetiā sermonem: cui beneficiis attēdētes, quasi lucernæ lucenti in caliginoso loco, donec dies elucescat, & lucifer oriatur in cordibus vestris: * || hoc primum intelligentes, quod omnis prophetia Scripturæ propria interpretatione non fit. * Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia: sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines.

CAP. I. II.

Pseudopropheta multos seducunt, verū acriter puniuntur, sicut de malis actum est tempore diluvii, & de Sodomorum: prosequitur autem pravos mores horum, quos admodum effusos dicit in libidine.

Verunt verō & pseudoprophetaz in populos, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui inducunt scētas perditionis, & eum, qui emit eos, Dñm, negāt, superducentes sibi celerē perditionem. * Et multi sequentur eorū luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur: & in avaritia sētis verbis de vobis negotiabantur: quibus iudiciū iam olim non cessat; & perditio eorum non dormitat. * Si enim Deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudētibz inferni detractos in tartarum tradidit cruciādos, in iudiciū referuati. * Et originali mundo nō pepercit, sed octauū Noē instituit præconē custodiuit, diluvium mundo impiorū inducens. * Et civitates Sodomorū & Gomorrhæorum in cinerem redigens, euerfitionē dānavit: exemplū eorū, qui impiē acturi sunt, ponens: * & iustum Lot oppressum à nequiorū iniquia ad luxuriosā conversationē eripuit: aspectum enim & auditum iustus erat; habitans apud eos, qui de

die in diē animā iustā iniquis operibus cruciābat. * Nouit Dñs pios de rēratione eripere: iniquos verō in diē iudicii reſeruare cruciādos: * magis autē eos, qui post carnem in concupiscentia immunditiz ambulāt, dominationemque cōtemnunt, audaces, sibi placentes, scētas nō metuunt introducere blasphemātes: * vbi angeli fortitudine & virtute cum sint maiōres, nō portāt adversus se execrabile iudiciū. * Hi verō velut irrationalia pecora, naturaliter in captione & in pernīcie in his quæ ignorāt blasphemantes in corruptionē suā peribūt, percipiētes mercedē iniustitiz, voluntatem existimantes dei delicias: coinquinationes, & maculæ deliciis affluentes in conuiuiis suis luxuriantes vobiscum, * oculos habentes plenos adultērij, & incessabilis delicti. Pellicientes animas ineffabiles, cor exercitātū avaritia habētes, maledictionis filij * derelinquētes rectam viam errauerunt, secuti viā Balaam ex Borsorū, qui mercedē iniquitatis amavit: correptionem verō habuit suę vesanię: subiugale mutū animal; hominis voce loquens, prohibuit prophetæ insipientiam. * Hi sunt fontes sine aqua, & nebulæ turbinibus exagitatæ, quibus caligo tenebrarum referuatur. * Superba enim vanitatis loquentes, pellicunt in desiderijs carnis luxuriz eos, qui paululū effugiunt, qui in errore conuersantur: * libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptionis; à quo enim quis superatus fuit, huius & seruus est. * Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Dñi nostri, & Salvatoris Iesu Christi, his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. * Melius enim erat illis nō cognoscere viā iustitiz, quā post agnitioē retrorsū conuerti ab eo, quod illis traditum est sancto mādato. * Contigit enim eis illud veri prouerbij: || Canis reuersus ad suū vomitum; & Sus lota in volutā lo luti.

CAP. V. III.

Propter quosdam illusores secundum Dñi aduentum negantes, astruit fururam mundi renouationem, cum breui & insperato Dñs adueniet: ad cuius aduentum monet se se præparare, laudans pauli scripturā quā indocti deprauant.

Hanc ecce vobis, charissimi, secundum Adam scribo epistolā, in quibus verā excitō in cōmonitionē sinceram: mentem, ut memores sitis eorum, quæ prædixi verborum à sanctis prophetis, & Apostolorū vestrorū, præceptorum Domini & Salvatoris. * Hoc primum, scientes, quod veniet in nouissimis diebus in deceptione illusores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, dicentes: || Vbi est promissio, aut aduentus

uentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturæ. Latet enim eos hoc volentes, quod cæli erant prius, & terra, de qua & per aquam confisus Dei verbo: per quam, ille tunc mundus aqua inun-
 6 datus perierit. Cæli autem qui nunc sunt, & terra, eodem verbo repositi sunt igni referuati in diem iudicii, & perditionis impiorum hominum. Vnum vero hoc non
 8 lateat vos, charissimi, quia vnus dies apud Dñm sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus. Non tardat Dñs
 9 promissionem suam, sicut quidam existimant; sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad
 C penitentiam reuerti. Adueniet autem
 10 dies Dñi vt fur in quo cæli magno impetu transient, elementa vero calore
 11 soluentur, terra autem & quæ in ipsa sunt opera, exurentur. Cum igitur hæc om-
 12 nia dissoluenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conuersationibus & pie-
 13 tatibus, expectantes & properantes in aduentum dñi; per quem cæli ardentes soluentur, & elementa ignis ardore
 14 tabescent. Nouos vero cælos, & nouam terram secundum promissam ipsius
 15 expectamus, in quibus iustitia habitat. Propter quod charissimi hæc expecta-
 16 tes, sagaciter immaculati & inuolati ei inueniri in pace. & Dñi nostri longanimitatem, salutem arbitremini: sicut
 17 & charissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis, sicut & in omnibus epistolis, loquens
 18 vobis de his, in quibus sunt quedam difficilia intellectu, quæ indocti & instabiles deprauant, sicut & ceteras Scripturas, ad suam ipsorum perditionem.
 19 Vos igitur fratres præscientes custodite, ne insipientium errore traducti excidatis à propria firmitate. Crescite vero in gratia & cognitione Dñi nostri, & Saluatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc, & in diem æternitatis. Amen.

EPISTOLA BEATI IOANNIS APOSTOLI

Prima.

CAPVT PRIMVM.

Ioannes quod de Christo vidit & audiuit, aliis annuntiat, vt vnà cum ipso faceretur Deo & Christo eius Filio, cuius sanguine hominum peccata mundantur: porro qui se peccasse negat, Deum mendacem facit.

QUOD fuit ab initio, quod audiui-
 1 diuius, quod vidimus oculis
 2 nostris, quod perspeximus, & manus nostræ contrectauerunt
 3 de verbo vitæ: & vita manifestata est;

& vidimus, & testamur, & annuntiamus
 3 vobis vitam æternam, quæ erat apud
 4 Patrem, & apparuit nobis: quod vidimus
 5 & audiuius annuntiamus vobis, vt & vos societatem habeatis nobiscum, & societas nostra sit cum Patre, &
 6 cum Filio eius Iesu Christo. Et hæc scribimus vobis vt gaudeatis, & gaudium vestrum sit plenum. Et hæc est
 7 annuntiatio, quam audiuius ab eo, & annuntiamus vobis: Quoniam Deus
 8 lux est, & tenebræ in eo non sunt vllæ. Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus,
 9 mentimur, & veritatem non facimus. Si autem in luce ambulamus, sicut & ipse
 10 est in luce: societatem habemus, ad inuicem, & sanguis Iesu Christi, Filij eius, emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, & iustus, vt remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccauimus, mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis.

CAP. II.

Iesu Christum aduocatū noster est apud Patrem, & propitiatio pro peccatis totius mundi: obseruatione autem Ecclesiarum Dei notitia ac dilectio: quod sit verum ac nouum mandatum: quis sit in luce & in tenebris: variis scribit aratibus, reuocans à mundi dilectione & ab hereticis, ac monens vt semel accepta fidei adhererent, sequentes dñum Spiritus sancti.

FILIIOLI mei, hæc scribo vobis, vt non peccetis. Sed & si quis peccauerit, aduocatū habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum: & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quoniam cognouimus eum, si mandata eius obseruamus. Qui dicit se nosse eum, & mandata eius non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est. Qui autem seruauit verbum eius, verè in hoc charitas Dei perfecta est; & in hoc scimus quoniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. Charissimi non mandatum nouum scribo vobis, sed mandatum vetus, quod habuistis ab initio: Mandatum vetus est verbum, quod audistis. Iterum mandatum nouum scribo vobis, quod verum est & in ipso, & in vobis: quia tenebræ transierunt, & verum lumen iam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris est vique adhuc. Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in

eo non est: Qui autem odit fratrem suum in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quid eat: quia tenebrae obsceperunt oculos eius. * Scribo vobis, filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius. * Scribo vobis patres, quoniam cognovistis eum, qui ab initio est. Scribo vobis adolescentes, quoniam viciistis malignum. * Scribo vobis infantes, quoniam cognovistis patrem. Scribo vobis iuvenes, quoniam fortes estis, & verbum Dei manet in vobis, & viciistis malignum. * Nolite diligere mundum, neque ea quae in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo: quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitae, quae non est ex Patre, sed ex mundo est. * Et mundus transiit, & concupiscentia eius. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in aeternum. * Filioli, novissima hora est, & sicut audistis quia Antichristus venit, & nunc Antichristi multi facti sunt, unde scimus, quia novissima hora est. * Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis: nam si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum: sed ut manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis. * Sed vos vñctionem habetis à Sancto, & nostis omnia. * Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem, sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex veritate non est. * Quis est mendax, nisi is qui negat quoniam Iesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem, & Filium. * Omnis qui negat Filium, nec Patrem habet: qui confitetur Filium, & Patrem habet. * Vos quod audistis ab initio, in vobis permaneat: Si in vobis permanferit quod audistis ab initio, & vos in Filio & Patre manebitis. * Et haec est repromissio, quam ipse pollicitus est nobis, vitam aeternam. * Haec scripsi vobis de his, qui seducunt vos. * Et vos vñctionem, quam accepistis ab eo, maneat in vobis. Et non necesse habetis, ut aliquis doceat vos: sed sicut vñctio eius docet vos de omnibus, & verum est, & non est mendacium. Et sicut docuit vos: manete in eo. * Et nunc filioli manete in eo: ut cum apparuerit habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo, in adventu eius. * Si scitis quoniam iustus est, scitote, quoniam & omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est.

CAPVT III.

De Dei erga nos charitate, & quomodo distinguantur qui ex Deo sunt & qui ex diabolo: de dilectione & odio fratrum, qui mentis puritate & fide in Christum quidpiam à Deo petis: impetrar.

Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filij Dei nominemur: A Tom. 1 l.

& fratres. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum. * Clarissimi nunc filij Dei sumus & novum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est. * Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est. * Omnis qui facit peccatum, & iniquitatem facit: & peccatum est iniquitas. * Et scitis quia ille apparuit ut peccata nostra tollerent, & peccatum in eo non est. * Omnis qui in eo manet, non peccat: & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum. * Filioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam iustus est, sicut & ille iustus est. * Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit filius Dei, ut dissolvat opera diaboli. * Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. * In hoc manifesti sunt filij Dei, & filij diaboli. Omnis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum: quoniam haec est annuntiatio, quam audistis ab initio, ut diligatis alterutrum. * Non sicut Cain, qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autem eius, iustus. * Nolite mirari fratres, si odit vos mundus. * Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. * Qui non diligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in semetipso manentem. * In hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. * Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clausit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate. * In hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus: & in conspectu eius studebimus corda nostra. * Quoniam si reprehenderit nos cor nostrum: maior est Deus corde nostro, & novit omnia. * Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum: & quicquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea quae sunt placita coram eo, facimus. * Et hoc est mandatum eius: ut credamus in nomine filij eius Iesu Christi: & diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. * Et qui servat mandata eius, in illo manet, & ipse in eo: in hoc scimus: quoniam manet in nobis de spiritu, quem dedit nobis.

B b

CAP.

Qui spiritus ex Deo fiat, & qui non: cum Deus sua nos dilectione prauenerit, deo pro nobis filio suo, debemus & nos Deum ac proximum diligere: perfecta autem charitas foras mittit timorem.

Charissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint: quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum. In hoc cognoscitur spiritus Dei: omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spiritus qui soluit Iesum, ex Deo non est: & hic est Antichristus, de quo audistis quoniam venit, & nunc iam in mundo est. Vox ex Deo est filiorum, & vicissitum: quoniam maior est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui nonit Deum audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognoscimus spiritum veritatis, & spiritum erroris. Charissimi, diligamus nos inuicem: quia charitas ex Deo est. Et omnis qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. Qui non diligit non nouit Deum quoniam Deus charitas est. In hoc ap-

paruit charitas Dei in nobis quoniam Filium suum vnigenitum misit Deus in mundum, ut viuamus per eum. In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. Charissimi, si sic Deus dilexit nos: & nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit vnquam. Si diligamus inuicem, Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est. In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis: quoniam de spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus, & testificamur, quoniam Pater misit filium suum Saluatorem mundi. Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Et nos cognouimus, & credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus charitas est: & qui manet in charitate in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die iudicii: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem: quoniam timor poenam habet, qui autem timet, non est perfectus in charitate. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. Si quis dixerit, quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt, quomodo potest diligere?

Et hoc mandatum habemus a Deo: qui diligit Deum diligat & fratrem suum. **C A P. V.** De natis ex Deo, veraque erga ipsum charitate: fides mundum vincit: res in terra restantur Christum verum hominem, & ita in calo verum Dei Filium, in quem credens habet vitam aeternam: de peccato aut mortem, & non ad mortem. **O**mnis qui credit, quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Et omnis qui diligit eum qui genuit, diligit, & eum qui natus est ex eo. In hoc cognoscimus, quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus, & mandata eius faciamus. Hec est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus: & mandata eius grauiam non sunt. Quoniam omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & haec est victoria, quae vincit mundum fides nostra. Qui credit, qui vincit mundum, nisi quia credit quoniam Iesus est Filius Dei: hic est, qui venit per aquam & sanguinem, Iesus Christus: non in aqua solum sed in aqua & sanguine. Et spiritus est, qui testificatur, quoniam Christus est veritas. Quoniam tres sunt, qui testimonium dant in caelo: Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres vnum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terra: Spiritus, & aqua & sanguis: & hi tres vnum sunt. Si testimonium hominum accipimus: testimonium Dei maius est: quoniam hoc est testimonium Dei, quod maius est, quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in filium Dei, habet testimonium Dei in se. Quinon credit Filio, mendacem facit eum: quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de filio suo. Et hoc est testimonium, quoniam vitam aeternam dedit nobis Deus. Et haec vita in Filio eius est. Qui habet filium, vitam non habet: qui non habet Filium, vitam non habet. Hec scribo vobis: ut sciatis, quoniam vitam habetis aeternam, qui creditis in nomine Filij Dei. Et haec est fiducia, quam habemus ad eum. Quia quodcumque petierimus secundum voluntatem eius, audit nos. Et scimus quia audit nos quidquid petierimus: scimus quoniam habemus petitiones quas postulamus ab eo. Qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem, peccat, & dabitur ei vita peccanti non ad mortem. Est peccatum ad mortem non pro illo dico, ut roget quis. Omnis iniquitas, peccatum est: & est peccatum ad mortem. Scimus quia omnis qui natus est ex Deo, non peccat: sed generatio Dei conferuat eum, & malignus non tangit eum. Scimus quoniam ex Deo sumus: & mandus totus in maligno positus est. Et scimus quoniam Filius Dei venit, & dedit nobis sensum ut cognoscamus verum Deum, & simul in vero Fi-

vt qui diligit Deum diligat & fratrem suum.

C A P. V.

De natis ex Deo, veraque erga ipsum charitate: fides mundum vincit: res in terra restantur Christum verum hominem, & ita in calo verum Dei Filium, in quem credens habet vitam aeternam: de peccato aut mortem, & non ad mortem.

Omnis qui credit, quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Et omnis qui diligit eum qui genuit, diligit, & eum qui natus est ex eo. In hoc cognoscimus, quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus, & mandata eius faciamus. Hec est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus: & mandata eius grauiam non sunt. Quoniam omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & haec est victoria, quae vincit mundum fides nostra. Qui credit, qui vincit mundum, nisi quia credit quoniam Iesus est Filius Dei: hic est, qui venit per aquam & sanguinem, Iesus Christus: non in aqua solum sed in aqua & sanguine. Et spiritus est, qui testificatur, quoniam Christus est veritas. Quoniam tres sunt, qui testimonium dant in caelo: Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres vnum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terra: Spiritus, & aqua & sanguis: & hi tres vnum sunt. Si testimonium hominum accipimus: testimonium Dei maius est: quoniam hoc est testimonium Dei, quod maius est, quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in filium Dei, habet testimonium Dei in se. Quinon credit Filio, mendacem facit eum: quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de filio suo. Et hoc est testimonium, quoniam vitam aeternam dedit nobis Deus. Et haec vita in Filio eius est. Qui habet filium, vitam non habet: qui non habet Filium, vitam non habet. Hec scribo vobis: ut sciatis, quoniam vitam habetis aeternam, qui creditis in nomine Filij Dei. Et haec est fiducia, quam habemus ad eum. Quia quodcumque petierimus secundum voluntatem eius, audit nos. Et scimus quia audit nos quidquid petierimus: scimus quoniam habemus petitiones quas postulamus ab eo. Qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem, peccat, & dabitur ei vita peccanti non ad mortem. Est peccatum ad mortem non pro illo dico, ut roget quis. Omnis iniquitas, peccatum est: & est peccatum ad mortem. Scimus quia omnis qui natus est ex Deo, non peccat: sed generatio Dei conferuat eum, & malignus non tangit eum. Scimus quoniam ex Deo sumus: & mandus totus in maligno positus est. Et scimus quoniam Filius Dei venit, & dedit nobis sensum ut cognoscamus verum Deum, & simul in vero Fi-

EPISTOLA
BEATI IOANNIS
APOSTOLI.

Secunda.

Electam hanc eiusque filios in charitate & fide confirmat, ne ab hæreticis seducantur: idque paucis; cetera seruans donec ad eos veniat.

SENIOR Electæ dominæ, & nativis eius, quos ego diligo in veritate, & non ego solus, sed & omnes qui cognouerunt veritatem, propter veritatem quæ permanet in nobis & nobiscum erit in æternum. Sit vobiscum gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & à Christo Iesu Filio Patris, in veritate & charitate. Gaudis sum valdè quod niam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus à Patre. Et nunc rogo te domina, non tamquam mandatum novum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, ut diligamus alterutrum. Et hæc est charitas, ut ambulemus secundum mandata eius. Hoc est enim mandatum, ut quemadmodum audistis ab initio, in eo ambuletis. Quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non consentiunt Iesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, & Antichristus. Videte vosmetipsos, ne perdatis quæ operati estis: sed ut mercedem plenam accipiat. Omnis qui recedit, & non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic & Patrem & Filium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave, communicat operibus eius malignis. Plura habens vobis scribere, nolui per chartam & atramentum: spero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui: ut gaudium vestrum plenum sit. Salutant te filij sororis tuæ Electæ.

EPISTOLA
BEATI IOANNIS
APOSTOLI

Tertia.

Gajum collaudat quod in veritate ambulat, & peregrinos humane excipit; subdens de Diotrephes calumnias & inhumanitate, ac Demetrio optimum

SENIOR Gaio charissimo: quæ ego diligo in veritate. Charissime, de omnibus orationes facio propter te ingredi, & valere, & et propter agendam animam tuam. Gaudis sum valdè venientibus fratribus, & testimonium perhibentibus veritati tuæ, sicut tu in veritate ambulas. Maiorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare. Charissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos, qui testimonium reddiderunt charitati tuæ in conspectu Ecclesiæ quos, benefaciens, deduces dignè Deo. Pro nomine enim eius profecti sunt, nihil accipientes à Gentibus. Nos ergo debemus suscipere huiusmodi, ut cooperatores simus veritatis. Scripsissem forsitan Ecclesiæ: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrephes, non recipit nos. Propter hoc si venero, commonebo eius opera, quæ facit: verbis malignis gartens in nos: & quasi non ei ista sufficiant, neque ipse suscipit fratres, & eos, qui suscipiunt, prohibet, & de Ecclesia eiicit. Charissime, noli imitari maledum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est: qui malefacit, non vidit Deum. Demetrio testimonium redditur ab omnibus, & ab ipsa veritate, sed & nos testimonium perhibemus: & nosti quoniam testimonium nostrum verum est. Multa habui tibi scribere: sed nolui per atramentum & calamus scribere tibi. Spero autem protinus te videre, & os ad os loquemur. Pax tibi, Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

EPISTOLA
CATHOLICA
BEATI IVDÆ
Apostoli.

Monet ut firmi sint in tradita semel fide adversus insurgentes impios ac lascivos; subdens de horum supplicio in modum Iudaorum ac Sodomorum: nam & hi nullum veriti, effrenè feruntur in omnem carnis concupiscentiam, quos diversis rebus comparat, & istos ad Enoch ac Apostolorum de illis varicinia reuocat.

IVDAS Iesu Christi servus, frater autem Iacobi, his qui sunt in Deo patre dilectis, & Christo Iesu conseruatis, & vocatis. Misericordia vobis, & pax, & charitas adimpleatur, Charissimi omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis; deprecans supercertari semel tra-

Bb 2 ditæ

dira sanctis fidei. * Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc iudicium) impij dei nostri gratiam transcentes in luxuriam, & solum Dominatorem & Dominum nostrum Iesum Christum negantes. * Commonere autem vos volo, scientes semel omnia, B quoniam Iesus populum de terra Aegypti

saluans, secundum eos, qui non crediderunt, perdidit: * Angelos vero, qui non seruauerunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reſerua-

uit. * Sic ut Sodoma, & Gomorha, & hoi- timæ ciuitates simili modo exornicæ, & abeunt post carnem alteram, factæ sunt exemplum, signis æterni pœnam sustinentes. * Similiter & hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt, ma-

iestatem autem blasphemant. * Cum Michael Arcangelus cum diabolo disputans altercatur de moysi corpore, nō est ausus iudicium inferre blasphemæ: sed dixit: Imperet tibi Dominus. * Hi autem quæcumque quidem ignorant, blasphemant: quæcumque autem naturaliter, tamquam

muta animalia, norunt, in his corrumpuntur. * Væ illis, quia in via Cain abierunt, & || errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione || Core perierunt. * Hi sunt in epulis suis maculæ, conuiuantibus sine timore, semetipsos pascentes, nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur, arbores autumnales, infuscuosæ, his mortuæ, eradicatæ: * Auctus fieri maris, desumpantes suas confusiones, sidera errantia: quibus procella tenebrarum seruata est in æternum. * Prophetauit autem de his septimus ab Adam Enoch dicens:

|| Ecce venit Dominus in sanctis millibus suis. * facere iudicium contra omnes, & arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum, quibus impij egerunt, & de omnibus duris quæ locuti sunt contra Deum peccatores impij. * Hi sunt murmuratores queruloni, secundum desideria sua ambulantes, || & os eorum loquitur superba, mirantes personas quæ-

stus causa. * Vos autem charissimi, memores estote verborum, || quæ prædicta sunt ab Apostolis Domini nostri Iesu Christi, || qui dicebant vobis, quoniam in nouissimo tempore venient illuciores, secundum desideria sua ambulantes in impietate. * Hi sunt qui segregant semetipsos, animales, Spiritum non habentes. * Vos autem charissimi, superedificantes vosmetipsos sanctissimæ vestræ fidei in Spiritu sancto orantes, * vosmetipsos in dilectione Dei seruare, expectantes misericordiam Domini nostri Iesu Christi in vitam æternam. * Et hos quidem arguite iudicatos: illos vero saluate, de igne rapien-

tes. alijs autem misereamini in timore. * Audientes & eam: quæ carnalis est, macu-

latam tunicam. * Ei autem, qui potens est vos conferre sine peccato, & constituere ante conspectum gloriæ suæ immaculatos in exultatione in aduentu Domini nostri Iesu Christi. * Soli Deo Saluatori nostro per Iesum Christum Dominum nostrum: gloria & magnificencia, imperium & potestas ante omne sæculum: & nunc, & in omnia sæcula sæculorum. Amen.

APOCALYPSIS BEATI IOANNIS APOSTOLI

CAPVT PRIMVM.

Ioannes in Patmos insula relegatus iherur scribere quæ viderit septem Ecclesijs, per septem candelabra designari quæ vidit in circui filij hominis: modum describens quo hic ipse demonstratus sit.

APOCALYPSIS Iesu Christi, quam dedit illi Deus palam facere seruis suis, quæ oportet fieri cito: & significauit, mittens per Angelum suum seruo suo Ioanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Iesu Christi, quæcumque vidit. * Beatus qui legit, & audit verba prophetiæ huius: & seruat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est. * Ioannes septem ecclesijs, quæ sunt in Asia: Gratia vobis & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est: & à septem spiritibus; qui in conspectu throni eius sunt: & à Iesu Christo, qui est testis fidelis, || primogenitus mortuorum: & princeps regum terræ: qui dilexit nos, & lauit nos, & fecit nos regnum, & sacerdotes Deo & Patri suo: ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum: Amen. * || Ecce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Et plangent se super eis omnes tribus terræ: Etiam: Amen. * || Ego sum & a principium & finis, dicit Dominus Deus qui est, qui erat, & qui venturus est, omnipotens. Ego Ioannes frater vester, & particeps in tribulatione, & regno, & patientia in Christo Iesu, fui in insula, quæ appellatur Patmos, propter verbum Dei, & testimonium Iesu. * Fui in spiritu in Dominica die, & audiui post me vocem magnam tamquam tubæ, * dicens: Quod vides, scribe in libro: & mitte septem Ecclesijs, quæ sunt in Asia: Epheso & Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphiæ, & Laodiceæ

dicat. * Et conuersus sum, vt viderem vo-
cem quæ loquebatur mecum : Et conuer-
sus vidi septem candelabra aurea : & in
medio septem candelaborum aureorum
similem filio hominis, vestrum podere,
& præcinctum ad mamillas zona aurea.
* caput autem eius & capilli erant candi-
di tanquam lana alba, & tanquam nix, &
oculi eius tanquam flamma ignis, * & pe-
des eius similes aurichalco, sicut in camino
ardentis, & vox illius tanquam vox aqua-
rum multarum : * & habebat in dextera
sua stellas septem. Et de ore eius gladius
vtraque parte acutus exibat : & facies eius
sicut sol lucet in virtute sua. * Et cum vi-
dissem eum, cecidi ad pedes eius tanquam
mortuus. Et posuit dexteram suam super
me, dicens : Noli timere, ego sum primus,
& nouissimus, * viuus, & qui mortuus, &
ecce sum viuens in sæcula sæculorum, &
habeo claves mortis, & inferni. * Scribe
ergo quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet
fieri post hæc. * Sacramentum septem
stellarum, quas vidisti in dextera mea, &
septem candelabra aurea : septem stellæ,
Angeli sunt septem Ecclesiarum, & cande-
labra septem, septem Ecclesiæ sunt.

CAPVT II.

*Inuenitur Ioannes varia scribere Eccle-
siæ Ephesi, Smyrna, Pergami & Thyatiræ
collaudans eos qui Nicolaitarum do-
ctrinam non admiserant, alios autem
minis ad penitentiam reuocans : repi-
dum quoque desertiam, & vincenti præ-
mium pollicens :*

Angelus Ephesi Ecclesiæ scribe : Hæc
dicit, qui tenet septem stellas in dex-
tera sua, qui ambulat in medio septem cā-
delaborum aureorum : * Scio opera tua : &
laborem & patientiam tuam, & quia non
potes sustinere malos : & tentasti eos, qui
se dicunt Apostolos esse, & non sunt : &
inuenisti eos mendaces, * & patientiam ha-
bes, & sustinisti propter nomen meum,
& non defecisti. * Sed habeo aduersum te
quod charitatem tuam primam reliquisti.
* Memor esto itaque vnde excideris : &
age penitentiam, & prima opera fac : sin
autem, venio tibi, & mouebo candelabrum
tuum de loco tuo, nisi penitentiam egeris.
* Sed hoc habes, quia odisti facta Ni-
colaitarum, & quæ ego odi. * Qui habet
aurem, audiat quid Spiritus dicat Eccle-
siis, Vincenti dabo edere de ligno vitæ,
quod est in Paradiso Dei mei. * Et Ange-
lus Smyrnæ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit
C primus, & nouissimus, qui fuit mortuus, &
vixit : * Scio tribulationem tuam, & pau-
pertatem tuam, sed diues es : & blasphem-
aris ab his, qui se dicunt Iudæos esse, &
non sunt, sed sunt synagoga satanæ. * Ni-
hil horum timeas quæ passurus es. Ecce
misurus est diabolus aliquos ex vobis
in carcerem vt tentemini : & habebitis
tribulationem diebus decem. Esto fidelis

vsque ad mortem, & dabo tibi coronam
vitæ. * Qui habet aurem, audiat quid Spi-
ritus dicat Ecclesiis : Qui vicerit, non læ-
detur à morte secunda. * Et Angelo Per-
gami Ecclesiæ scribe : Hæc dicit qui habet
cornu præcinctum vtraque parte acutum : * Scio
vbi habitas, vbi sedes est satanæ : & tenes
nomen meum, & non negasti fidem
meam. Et in diebus illis Antipas testis
meus fidelis, qui occisus est apud vos, vbi
satanas habitat. * Sed habeo aduersus te
pauca : qui habes illic tenentes doctrinam
Balaam qui docebat Balac mittere scan-
dalum coram filiis Israël, edere, & forni-
cari : ita habes & tu tenentes doctrinam.
* Nicolaitarum. * Similiter penitentiam
age, si quo minus veniam tibi citò, & pu-
gnabo cum illis in gladio oris mei. * Qui
habet aurem, audiat quid Spiritus dicat
Ecclesiis : Vincenti dabo manna abscon-
ditum, & dabo illi calculum candidum, &
in calculo nomen nouum scriptum, quod
nemo scit, nisi qui accipit. * Et Angelo
Thyatiræ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit Fi-
lius Dei, qui habet oculos tanquam
flammam ignis, & pedes eius similes au-
richalco : * Noui opera tua, & fidem, &
charitatem tuam, & ministerium, & pa-
tientiam tuam, & opera tua nouissima
plura prioribus. * Sed habeo aduersus te
pauca : quia permittis mulierem Iezabel,
quæ se dicit prophetem, docere, & sedu-
cere seruos meos fornicari, & manducare
de idolothytis. * Et dedi illi tempus vt
penitentiam ageret : & non vult pœni-
tere à fornicatione sua. * Ecce mittam
eam in lectum, & qui inchantant cum
ea in tribulatione maxima erunt, nisi pœ-
nitentiam ab operibus suis egerint, & fi-
lios eius interficiam in morte, & scient
omnes Ecclesiæ : quia ego sum scrutans
renes & corda : & dabo unicuique ve-
strum secundum opera sua. Vobis autem
dico, & ceteris qui Thyatiræ estis : Qui-
cumque non habent doctrinam hanc, &
qui non cognouerunt altitudines satanæ,
quemadmodum dicunt, non mittam super
vos aliud populum : tamen id, quod habetis
tenete donec veniam. * qui vicerit, &
custodierit vsque in finem opera mea,
dabo illi potestatem semper Gentes, &
reget eas in virga ferrea, & tanquam vas
figuli confringentur, * sicut & ego accepi
à Patre meo : & dabo illi stellam matu-
ritatis : Qui habet aurem, audiat quid Spi-
ritus dicat Ecclesiis.

CAPVT III.

*Inuenitur scribere Ecclesiis Sardis, Phi-
ladelphia & Laodicia errantes ad pen-
itentiam minis reuocans, sed alios col-
laudans, & vincenti præmium pollicens :
Deum dicens ad os suum pulsare, vt in-
grediatur ad illum qui aperuerit,*

E T Angelo Ecclesie Sardis scribe: Hæc **1**
 dicit, qui habet septem Spiritus Dei, & **A**
 septem stellas: Scio opera tua, quia no-
 me habes quod viuas, & mortuus es. **2**
 vigilans, & confirma cetera, quæ moritu-
 ra erant: Non enim inuenio opera tua ple-
 na coram Deo meo. **3** In mente ergo ha-
 be qualiter acceperis, & audieris, & serua,
 & pœnitentiam age. Si ergo non vigilaue-
 ris, **4** veniam ad te tamquam fur, & nescies
 qua hora veniam ad te. **5** Sed habes pauca
 nomina in Sardis, qui non inquinaverunt
 vestimenta sua, & ambulabant mecum in
 albis, quia digni, sunt. **6** Qui vicerit, sic ve-
 stietur vestimentis albis, & non delebo
 nomen eius de Libro vitæ, & confitebor
 nomen eius coram patre meo, & coram
 angelis eius. **7** Qui habet aurem, audiat
 quid Spiritus dicat Ecclesiis. **8** Et Angelo
 Philadelphie Ecclesie scribe: Hæc dicit
 Sanctus & Verus, **9** qui habet clauem Pa-
 uidi: qui aperit, & nemo claudit: claudit,
 & nemo aperit: **10** Scio opera tua. Ecce dedi
 coram te ostium apertum, quod nemo
 potest claudere: quia modicam habes vir-
 tutem, & seruasti verbum meum, & non
 negasti nomen meum. **11** Ecce dabo de sy-
 nagoga satanæ, qui dicunt se Iudæos esse,
 & non sunt sed mentiuntur: Ecce faciam
 illos vt veniant, & adorent ante pedes
 tuos: & scient quia ego dilexi te, quoniam
 seruasti Verbum patientiæ meæ, & ego
 seruabote ab horrentationis, quæ ven-
 tura est in orbem vniuersum tentare habi-
 tantes in terra. **12** Ecce venio cito: tene
 quod habes, vt nemo accipiat coronam
 tuam: **13** Qui vicerit, faciam illum columnam
 in templo Dei mei, foras non egredietur
 amplius: & scribam super eum nomen Dei
 mei, & nomen ciuitatis Dei mei nouæ Ie-
 rusalem quæ descendit de cælo à Deo
 meo, & nomen meum nouum. **14** Qui ha-
 bet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ec-
 clesiis. **15** Et Angelo Laodice Ecclesie scri-
 be: **16** Hæc dicit: Amen, testis fidelis, &
 verus, qui est principium creaturæ Dei.
 Scio opera tua, quia neque frigidus es,
 neque calidus: vtinam frigidus esses, aut
 calidus: **17** Sed quia tepidus es, & nec frigi-
 dus, nec calidus, incipiam te euomere ex
 ore meo: **18** quia dicis: Quod diues sum, &
 locupletatus, & nullius egeo: & nescis quia
 tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cæ-
 cus, & nudus. **19** Suadeo tibi emere à me au-
 rum ignitum probatum, vt locuples fias, &
 vestimentis albis induaris, & non appareat
 confusio nuditatis tuæ, & collyrio iunge
 oculos tuos vt videas: **20** Ego quos amo,
 arguo, & castigo: Amare ergo, & pœni-
 tentiam age. **21** Ecce sto ad ostium, & pul-
 so: si quis audierit vocem meam & aper-
 uerit mihi ianuam, intrabo ad illum, &
 cenabo cum illo: & ipse mecum. **22** Qui vi-
 cerit, dabo ei sedere mecum in throno
 meo: sicut & ego vici, & sedi cum pa-

tre meo in throno eius. **23** Qui habet au-
 rem, audiat quid spiritus dicat Ecclesiis.

C A P. I V.

*Aperto in calo ostio vider sedentem
 in throno, & in huius circuitu viginti-
 quatuor seniores sedentes; & aqua hic
 describitur, quatuor animalia, quæ seden-
 tem in throno asidue vnâ cum viginti-
 quatuor senioribus glorificabant.*

1 Ost hæc vidi: & ecce ostium apertum
A in cælo: & vox prima, quam audiui,
 tamquam tubæ loquentis mecum, dicens:
 Ascende huc, & ostendam tibi quæ opor-
 tet fieri post hæc. **2** Et statim fui in spiritu:
 & ecce sedes posita erat in cælo, & supra
 sedem sedens. **3** Et qui sedebat, similis
 erat aspectui lapidis iaspidis & sardinis: &
 iris erat in circuitu sedis, similis visioni
 smaragdina. **4** Et in circuitu sedis viginti-
 quatuor **B** & super thronos viginti quatuor
 seniores sedentes circumamicti vestimen-
 tis albis, & in capitis eorum coronæ au-
 rez. **5** Et de throno procedebat fulgura, &
 voces, & tonitrua: & septē lampades arden-
 tes ante thronum, qui sunt septem spiri-
 tus Dei. **6** Et in conspectu sedis tamquam
 mare vitreum simile crystallo: & in medio
C sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia
 plena oculis antè & retrò. **7** Et animal pri-
 mum simile leoni, & secundum animal si-
 mile vitulo, & tertium animal habens faci-
 ciem quasi hominis, & quartum animal si-
 mile aquilæ volanti. **8** Et quatuor anima-
 lia singula eorum habebant alas senas: &
 in circuitu, & intus plena sunt oculis: &
 requiē non habebant die ac nocte dicen-
 tia: **9** Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus
 Deus omnipotens, qui erat, & qui est, &
 qui venturus est. **10** Et cum darent illa ani-
 malia gloriam, & honorem, & benedictio-
 nem sedenti super thronum, viuenti in
 sæcula sæculorum, **11** & procidebant viginti
 quatuor seniores ante sedentem in thro-
 no, & adorabant viuentem in sæcula sæ-
 culorum, & mittebant coronas suas ante
 thronum, dicentes. **12** Dignus es Domine
 Deus noster accipere gloriam & honorem,
 & virtutem: quia tu creasti omnia, & pro-
 pter voluntatem tuā erant & creata sunt.

C A P. V.

*Plente Ioanne quod librum septem si-
 gillis signatum nemo posset aperire, Agnus
 primus occisus illum aperuit; quo fa-
 cto, quatuor animalia & viginti quatuor
 seniores, cum innumera Angelorum
 multitudine omniq; creatura illum
 maxime glorificauerunt.*

1 Et vidi in dextera sedentis supra thro-
A num, librum scriptum intus & fo-
 2 rus, signatum sigillis septem. **2** Et vidi
 Angelum fortem, prædicantem voce ma-
 gna: **3** Quis est dignus aperire librum, &
 solu re

soluere signacula eius: " Et nemo poterat, neque in cælo, neque in terra, neque sub-
 tus terram, aperire librum, neque respice-
 re illum. " Et ego flebam multum, quo-
 4 niam nemo dignus inuentus est aperire
 librum, nec videre eum. " Et vnus de se-
 5 nioribus dixit mihi: Ne fleueris: ecce vi-
 cit leo de tribu iuda, radix dauid, aperire
 librum, & soluere septem signacula eius.
 " Et vidi: & ecce in medio throni & qua-
 6 tuor animalium, & in medio seniorum,
 agnum stantem tanquam occisum, habentem
 cornua septem, & oculos septem: qui
 sunt septem spiritus Dei, missi in omnem
 terram. " Et venit, & accepit de dextera
 7 sedentis in throno librum. " Et cum ape-
 8 ruiſſet librum, quatuor animalia, & vi-
 gentiquatuor seniores ceciderunt coram
 agno habentes singuli citharas, & phylas
 aureas plenas odoramentorum, quæ sunt
 orationes sanctorum: & cantabant canti-
 9 cum nouum, dicentes: Dignus es Domine
 accipere librum, & aperire signacula eius:
 quoniam occisus es, & redemisti nos Deo
 in sanguine tuo ex omni tribu, & lin-
 gua, & populo, & natione: & fecisti nos
 10 Deo nostro regnum, & sacerdotes: & reg-
 nabimus super terram. " Et vidi, & audiui
 11 vocem angelorum multorum in circuitu
 throni, & animalium, & seniorum: & erat
 12 numerus eorum || millia millium, " di-
 centium voce magna: Dignus est Agnus,
 13 qui occisus est, accipere virtutem, & diui-
 nitatem, & sapientiam, & fortitudinem, &
 honorem, & gloriam, & benedictionem.
 " Et omnem creaturam quæ in cælo est, &
 14 super terram, & sub terra, & quæ sunt in
 mari, & quæ in eo: omnes audiui dicen-
 tes: Sedenti in throno, & Agno: benedi-
 ctio, & honor, & gloria, & potestas in sæ-
 15 cula sæculorum. " Et quatuor animalia di-
 cebant: Amen. Et vigintiquatuor seniores
 ceciderunt in facies suas: & adorauerunt
 viuentem in sæcula sæculorum.

CAP. VI.

*Aperiti quatuor sigillis, varij aduer-
 sus terram sequuntur effectus: quinro
 vero aperto, anima martyrum perunt
 accelerari iudicium: ad sexti autem
 apertionem ostenduntur signa futuri iu-
 dicij.*

ET vidi quod aperuisses Agnus vnum
 de septem sigillis, & audiui vnum de
 quatuor animalibus, dicens, tanquam vo-
 cem tonitru: Veni & vide. " Et vidi: & ecce
 equus albus, & qui sedebat super illum
 habebat arcum, & data est ei corona, &
 exiit vincens vt vinceret. " Et cum ape-
 3 ruiſſet sigillum secundum, audiui secun-
 dum animal dicens: Veni, & vide. " Et
 4 exiit alius equus rufus: & qui sedebat
 super illum, datum est ei vt sumeret pa-

cem de terra & vt inuicem se interfici-
 5 ciant, & datus est ei gladius magnus. " Et
 6 cum aperuisset sigillum tertium, audiui
 tertium animal, dicens: Veni, & vide. Et
 ecce equus niger: & qui sedebat super
 7 illum, habebat stateram in manu sua. " Et
 audiui tanquam vocem in medio quatuor
 animalium dicentium: Bilibris tritici dena-
 rio, & tres bilibres hordei denario, & vi-
 7 num, & oleum ne læseris. " Et cum ape-
 ruiſſet sigillum quartum, audiui vocem
 8 quarti animalis dicentis: Veni, & vide. " Et
 ecce equus pallidus: & qui sedebat super
 eum, nomen illi Mors, & infernus se-
 quebatur eum; & data est illi potestas
 super quatuor partes terræ, interficere
 9 gladio, fame, & morte; & bestiis terræ. " Et
 cum aperuisset sigillum quintum, vidi
 subtus altare animas interfectorum prop-
 ter verbum Dei & propter testimonium;
 10 quod habebant, & clamabant voce ma-
 gna, dicentes: Viquequod Domine, (sanctus,
 & verus) non iudicas, & non vindicas san-
 guinem nostrum de iis qui habitant in
 11 terra? " Et data sunt illis singulæ stolæ al-
 bæ: & dictum est illis vt requiescerent
 adhuc tempus modicum, donec comple-
 12 tur conferui eorum, & fratres eorum, qui
 interficiendi sunt sicut & illi. " Et vidi cum
 13 aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ
 motus magnus factus est, & sol factus est
 niger tanquam saccus cilicinus: & luna to-
 14 ta facta est sicut sanguis: & stellæ de cælo
 ceciderunt super terram, sicut ficus
 emittit grossos suos cum à vento magno
 15 mouetur, & cælum recessit sicut liber in-
 uoluitur: & omnis mons, & insula de locis
 suis motæ sunt: " & reges terræ, & prin-
 16 cipes, & tribuni, & diuites, & fortes, & om-
 nis seruus & liber, absconderunt se in spe-
 luncis, & in petris montium; " & dicunt
 montibus, & petris: || Cadite super nos, & || 1. 2.
 abscondite nos à facie sedentis super
 17 thronum, & ab ira Agni: quoniam venit
 dies magnus iræ ipsorum & quis poterit
 stare? Luc. 10. c. 8
 6. 30.

CAP. VII.

*Dum puniendæ est terra, iubentur ab-
 sque nuncumento seruari signum in fron-
 te gerentes: qui describuntur tam ex Iu-
 daïs quam ex Gentibus benedicentes
 Deum: & de his qui amissi erant stolis
 albis.*

Post hæc vidi quatuor Angelos stan-
 tes super quatuor angulos terræ te-
 nentes quatuor ventos terræ, ne flarent
 super terram, neque super mare, neque
 2 in villam arborem. " Et vidi alterum
 Angelum ascendentem ab ortu solis,
 habentem signum Dei viui: & clamauit
 voce magna quatuor Angelis, quibus da-
 3 tum est nocere terræ, & mari, dicens: No-
 lite nocere terræ, & mari, neque arbori-
 bus, quoadusque signemus seruos Dei

nostri in frontibus eorum. * Et audiui nu-
merum signatorum, centum quadraginta
quatuor millia signati, ex omni tribu filio-
rum Israël. * Ex tribu Iuda duodecim mil-
lia signati: ex tribu Ruben duodecim mil-
lia signati: Ex tribu Gad duodecim mil-
lia signati: Ex tribu Aser duodecim millia
signati: Ex tribu Nephthali duodecim
millia signati: Ex tribu Manasse duode-
cim millia signati: Ex tribu Simeon duo-
decim millia signati: Ex tribu Levi duo-
decim millia signati: Ex tribu Issachar
duodecim millia signati: * Ex tribu Za-
bulon duodecim millia signati: Ex tribu
Ioseph duodecim millia signati: Ex tri-
bu Benjamin duodecim millia signati. *
Post hæc vidi turbam magnam, quam di-
numerare nemo poterat, ex omnibus
gentibus, & tribubus, & populis, & lin-
guis, stantes ante thronum, & in conspe-
ctu agni amicti stolis albis, & palmarum
manibus eorum: * & clamabant voce ma-
gna, dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet
super thronum, & Agno. * Et omnes An-
geli stabant in circuitu throni, & senio-
rum, & quatuor animalium: & ceciderunt
in conspectu throni in facies suas, & ado-
rauerunt Deum, dicentes, Amen. Bene-
dictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum
actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo
nostro in sæcula sæculorum, Amen. * Et
respondit vnus de senioribus, & dixit mihi
Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt?
vnde venerunt? * Et dixi illi: Domine mi-
hi scis. * Et dixit mihi: Hi sunt, qui venci-
runt de tribulatione magna, & lauerunt
stolas suas, & dealbauerunt eas in sangui-
ne Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, &
seruiunt ei die ac nocte in templo eius; &
qui sedet in throno, habitabit super illos.
|| 1/a. || non esurient, neque sitient amplius,
nec cadet super illos sol, neque vllus æ-
stus: quoniam Agnus, qui in medio thro-
ni est, reget illos, & deducet eos ad vitæ
fontes aquarum, || & absorbet Deus, om-
nem lacrymam ab oculis eorum.

C A P. VIII.

*Aperit septimo sigillo septem angeli
cum tuba ostenduntur: effususque in ter-
ram igne altaris ab alio Angelo fiunt
varia tempestates: similiter quatuor
angelis tuba canentibus producuntur
varia plaga aduersus homines.*

ET cum aperuisset sigillum septimum; i-
factum est silentium in cælo, quasi A
media hora. * Et vidi septem Ang-los stan-
tes in conspectu Dei: & data sunt illis se-
ptem tubæ. * Et alius Angelus venit, & 3
steterit ante altare habens thuribulum au-
reum: & data sunt illi iacensa multa, vt
daret de orationibus sanctorum omnium
super altare aureum, quod est ante thro-

4 num Dei. * Et ascendit fumus incensorum
B de orationibus sanctorum de manu Ange-
5 li coram Deo. * Et accepit Angelus thuri-
bulum, & impleuit illud de igne altaris &
misit in terram, & facta sunt tonitrua, &
voces, & fulgura, & terræ motus magnus.
6 * Et septem Angeli, qui habebant septe-
m tubas, præparauerunt se vt tuba canerent.
7 * Et primus Angelus tuba cecinit, & facta
C est grando, & ignis, mista in sanguine, &
missus est in terrâ, & tertia pars terræ com-
busta est, & tertia pars arborum concremata
est, & omne fœnũ viride combustum est. * Et
8 secundus Angelus tuba cecinit: & tan-
quam mons magnus igne ardens missus est
in mare, & facta est tertia pars maris san-
9 guis, & mortua est tertia pars creaturæ
eorum, quæ habebant animas in mari, &
10 tertia pars nauium interijt. * Et tertius
Angelus tuba cecinit & cecidit de cælo
stella magna, ardens tamquam facula: &
cecidit in tertiam partem fluminum, & in
11 fontes aquarum: * & nomen stellæ dicitur
Absinthium; & facta est tertia pars
aquarum in absinthium: & multi homi-
num mortui sunt de aquis, quia amaræ fa-
12 ctæ sunt. * Et quartus Angelus tuba ceci-
nit: & percussa est tertia pars solis, & ter-
tia pars lunæ, & tertia pars stellarum, ita
vt obscuraretur tertia pars eorum, & diei
non luceret pars tertia, & noctis similiter.
13 * Et vidi, & audiui vocem vnus aquilæ
volantis per medium cæli, dicentis voce
magna: Væ, væ, væ habitantibus in terra,
de cæteris vocibus trium Angelorum, qui
erant tuba canituri.

C A P. IX.

*Quinto Angelo tuba canente stella
cadit, & locusta à fumo putei egressa de-
scribuntur, qua homines crucient: sexto
verò Angelo canente soluiuntur qua-
tuor Angeli qui ingenti equestri exer-
citu tertiam hominum partem occidat.*

ET quintus Angelus tuba cecinit: &
A vidi stellam de cælo cecidisse in ter-
ram, & data est ei clauis putei abyssi. * Et
aperuit puteum abyssi: & ascendit fu-
mus putei, sicut fumus fornacis magnæ:
& obscuratus est sol & aer de fumo pu-
3 tei: * & de fumo putei exierunt locustæ
in terram, & data est illis potestas, sicut
4 habent potestatem scorpiones terræ: * &
præceptum est illis ne læderent fœnũ
terræ, neque omne viride, neque omnem
arborem: nisi tantum homines: qui non
5 habent signum Dei in frontibus suis: * || 1/a. ||
datum est illis ne occiderent eos: sed d. 19.
vt cruciarent mensibus quinque: & cru-
Ofsee
cians eorum, vt cruciatus scorpj cum 10.c.8
6 percutit hominem. || Et in diebus illis Luc.
querent homines mortem, & non in- 23.c.
uenient eam: & desiderabunt mori, & 30.
fugiet

fugiet mors ab eis. * || Et similitudines 7
locustarum, similes equis paratis in præ-
lium: & super capita earum tunquam co- B
ronæ similes auro: & facies earum tan-
quam facies hominum. * Et habebant ca- 8
pillos sicut capillos mulierum: & dentes
earum, sicut dentes leonum erant: * & 9
habebat loricas sicut loricas ferreas, &
vox alarum earum sicut vox curruum e-
quorum multorum currentium in bellum
* & habebant caudas similes scorpionum,
& aculei erant in caudis earum: & po-
testas earum nocere hominibus mensibus
quinque: * & habebant super se regem
angelum abyssi, cui nomen Hebraicè A-
baddon, Græcè autem Apollyon, Latine
habens nomen Exterminans. * Vñ vnum
abiit, & ecce veniunt adhuc duo, vñ post
hæc. * Et sextus Angelus tuba cecinit: &
audiui vocem vnâ ex quatuor cornibus
altaris aurei, quod est ante oculos Dei,
dicentem sexto Angelo, qui habebat tu-
bam? Solue quatuor Angelos, qui alligati
sunt in flumine magno Euphrate. * Et so-
luti sunt quatuor Angeli, qui parati erant
in horam, & diem, & mensen, & annum,
vt occiderent tertiam partem hominum.
* Et numerus equestris exercitus vices
millies dena millia. Et audiui numerum
eorum. * Et ita vidi equos in visione: &
qui sedebant super eos, habebant loricas
igneas: & hyacinthinas, & sulphureas, &
capita eorum erant tanquam capita
leonum: & de ore eorum procedit ignis,
& fumus, & sulphur. * Et ab his tribus
plagis occisa est tertia pars hominum, de
igne, & de fumo, & sulphure, quæ proce-
debant de ore ipsorum. * Potestas enim
equorum in ore eorum est, & in caudis
eorum nam caudæ eorum similes serpen-
tibus, habentes capita: & in his nocent. * Et
ceteri homines, qui non sunt occisi in his
plagis, neque poenitentiam egerunt de o-
peribus manuum suarum, vt non adorarent
dæmonia, & simulacra aurea, & argentea,
& ærea, & lapidea, & lignea, quæ neque
videre possunt, neque audire, neque am-
bulare: * & non egerunt poenitentiam,
ab homicidiis suis, neque à veneficiis suis,
neque à fornicatione sua, neque à furtis
suis.

C A P. X.

*Clamante alio forri Angelo loquuntur
septem tonitrua: porro Angelus iurat
non amplius fore tempus, sed consum-
mandum ad vocem septimi Angeli my-
sterium: dâque librum Ioanni deuorandum.*

ET vidi alium Angelum fortem descen-
dentem de cælo, amictum nube, & iris
in capite eius, & facies eius erat vt Sol,
& pedes eius tanquam columnæ ignis:
* & habebat in manu sua libellum aper-
tum; & posuit pedem suum dextrum su-

per mare, sinistrum autem super terram:
* & clamauit voce magna, quemadmo-
dum cum leo rugit. Et cum clamasset, lo-
quuta sunt septem tonitrua voces suas:
* Et cum loquuta fuissent septem tonitrua
voces suas, ego scripserus eram: & au-
diui vocem de cælo dicentem mihi: Si-
gna quæ loquuta sunt septem tonitrua,
& noli ea scribere. * || Et Angelus, quem
vidi stantem, super mare, & super terram,
leuauit manum suam ad cælum: * & iu-
rauit per viuentem in secula seculorum,
qui creauit cælum & ea quæ in eo sunt:
& terram, & ea quæ in ea sunt; & mare,
& ea quæ in eo sunt: Quia tempus non
erit amplius: * sed in diebus vocis septi-
mi Angeli, cum cæperit tuba canere, con-
summabitur mysterium Dei, sicut euân-
gelizauit per seruos suos Prophetas. * Et au-
diui vocem de cælo iterum loquentem
mecum, & dicentem: Vade, & accipe li-
brum apertum de manu Angeli stantis
super mare, & super terram. * Et abiit ad
Angelum, dicens ei, vt daret mihi librum.
Et dixit mihi. || Accipe librum, & deuora
illum: & faciet amaricari ventrem tuum,
sed in ore tuo erit dulce tanquam mel.
* Et accipi librum de manu Angeli & deu-
orauit illum: & erat in ore meo tanquam
mel dulces: t cum deuorassem eum, ama-
ricatus est venter meus: & dixit mihi.
* Oportet te iterum prophettare Gentibus,
& populis, & linguis, & regibus multis.

C A P. X I.

*Ioannes templum metiens audit præ-
dicaturos duos testes, quos bestia à mari
ascendens occidet: ac illi resurgentes
in cælum ascendent, ac terrarum oc-
ciduntur 7000 hominum, & ad cælum
septimi Angeli viginti quatuor senio-
res Deo gratias agunt.*

ET datus est mihi calamus similis vir-
gæ, & dictum est mihi: Surge, & mete
templum Dei, & altare, & adorantes
in eo. * atrium autem, quod est foris tem-
plum, eiice foras, & ne metiaris illud:
quoniam datum est Gentibus: & ciuita-
tem sanctam calcabunt mensibus quadra-
ginta duobus: * & dabo duobus testibus
meis, & prophetabunt diebus mille du-
centis sexaginta, amicti sarcis: * Hi sunt
duz oliuæ, & duo candelabra, in conspe-
ctu Domini terræ stantes. * Et si quis vo-
luerit eos nocere, ignis exiet de ore
eorum, & deuorabit inimicos eorum: & si
quis voluerit eos ledere, sic oportet eum
occidi. * Hi habent potestatem claudendi
cælum, ne pluat diebus prophetiæ ipso-
rum: & potestatem habent super aquas
conuertendi eas in sanguinem, & percu-
tere terram omni plaga quoriscumque
voluerint. * Et cum finierint testimonium
suum, bestia quæ ascendit de abyssu, fa-
ciat aduersum eos bellum, & vincet illos,

Dan.
12.6.7

|| Ez.
3.4.6.

& occidet eos. * Et corpora eorum iace-
 but in plateis ciuitatis magnæ, quæ voca-
 tur spiritualiter Sodoma, & Aegyptus, vbi
 & Dominus eorum crucifixus est. * Et vi-
 debunt de tribubus, & populis, & linguis,
 & Gentibus, corpora eorum per tres dies
 & dimidium: & corpora eorum non sinent
 poni in monumentis: & inhabitantes ter-
 ram gaudebunt super illos, & iucunda-
 buntur: & munera mittent inuicem, quon-
 iam hi duo prophete cruciauerunt eos,
 qui habitant super terram. * Et post dies
 tres & dimidium, spiritus vitæ à Deo in-
 trauit in eos. Et steterunt super pedes
 suos, & timor magnus cecidit super eos,
 qui viderunt eos. * Et adierunt vocem
 magnam de cælo, dicentem eis: Ascende-
 te huc. Et ascenderunt in cælum in nu-
 be, & viderunt illos inimici eorum. * Et in
 illa hora factus est terræ motus magnus, &
 & decima pars ciuitatis cecidit: & occisa
 sunt in terræ motu nomina hominum
 septem millia: & reliqui in timorem sunt
 missi, & dederunt gloriam Deo cæli. * Vx
 secundum abiit: & ecce vx tertium ven-
 iet citò. * Et septimus Angelus tuba ce-
 cinxit: & factæ sunt voces magnæ in cælo
 dicentes: Factum est regnum huius muni-
 di, Domini nostri, & Christi eius, & re-
 gnabit in sæcula sæculorum: Amen. * Et
 viginti quatuor seniores, qui in conspec-
 tu Dei sedent in sedibus suis, ceciderunt
 in facies suas, & adorauerunt Deum, di-
 centes: * Gratias agimus tibi Domine
 Deus omnipotens, qui es, & qui eras, &
 qui venturus es: quia accepisti virtutem
 tuam magnam, & regnasti. * Et iratæ sunt
 Gentes, & aduenit ira tua, & tempus
 mortuorum iudicari, & reddere mercedem
 seruis tuis Prophetis & sanctis, & timen-
 tibus nomen tuum pusillis & magnis
 & exterminandi eos qui corruperunt ter-
 ram. * Et apertum est tempus Dei in cæ-
 lo: & visa est arca testamenti eius in tem-
 plo eius, & facta sunt fulgura & voces,
 & terræ motus, & grando magna.

CAP. XII.

Cum mulier veniente dracone filium peperisset, raptus est ab ea filius eius ad Deum: tunc factus in cælo praeliosus, lapsus draco caput mulieris semen persequi.

ET signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta Sole, & luna sub pedibus eius, & in capite eius corona stellarum duodecim: & in vtero habens, clamabat parturiens, & cruciabatur vt pariat. * Et visum est aliud signum in cælo: & ecce draco magnus rufus, habens capita septem, & cornua decem: & in caputibus eius diademata septem: & cauda eius trahebat tertiam partem stellarum cæli, & misit eas in terram: & draco

stetit ante mulierem, quæ erat paritura; vt cum peperisset, filium eius, deuoraret. * Et peperit filium masculum, qui rectus erat omnes Gentes in virga ferrea: & raptus est filius eius ad Deum, & ad thronum eius: & mulier fugit in solitudinem, vbi habebat locum paratum à Deo, vt ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta. * Et factum est prælum magnum in cælo Michael, & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnat, & angeli eius: & non valuerunt, neque locus inuentus est eorum amplius in cælo. * Et proiectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, & satanas, qui seducit vniuersum orbem: & proiectus est in terram, & angeli eius cum illo missi sunt. * Et audiui vocem magnam in cælo, dicentem: Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi eius: quia projectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. * Et ipsi vicerunt eum propter sanguinem Agni, & propter verbum testimonij sui, & non dilexerunt animas suas vsque ad mortem. * Propterea lætamini cæli, & qui habitatis in eis. Vx terræ, & maris, quia descendit diabolus ad vos habens iram magnam, sciens quòd modicum tempus habet. * Et postquam vidit draco quòd proiectus esset in terram, persecutus est mulierem, quæ peperit masculum: & datæ sunt mulieri alæ, vt volaret in desertum locum suum, vbi alitur per tempus, & tempora, & dimidium temporis à facie serpentis. * Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tamquam flumen, vt eam faceret trahi à flumine. * Et adiunxit terra mulierem & aperuit terra os suum, & absorbit flumen, quod misit draco de ore suo. * Et iratus est draco in mulierem: & abiit facere prælum cum reliquis de semine eius: qui custodiunt mandata Dei, & habent testimonium Iesu Christi. * Et stetit supra arenam maris.

CAP. XIII.

Bestia de mari ascendens septem capitum & decem cornuū decemque diadematum, cuius plaga curatur, Deum blasphemans: & sanctos debellat: alteraque bestia duorum cornuum de terra ascendens illi maxime fauet, cogens fieri & adorari eius imaginem, haberi-que characterem nominis eius.

ET vidi de mari bestiam ascendentem habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decem diademata, & super capita eius nomina blasphemiarum. * Et bestia, quam vidi, similis erat pardò, & pedes eius sicut pedes ursi, & os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco

draco virtutem suam, & potestatem magnam. * Et vidi vnum de capitibus suis; quasi occisum in mortem: & plaga mortis eius curata est. Et admirata est vniuersa terra post bestiam. * Et adorauerunt 4 draconem qui dedit potestatem bestiz: & B adorauerunt bestiam, dicentes: Quis similis bestiz? & quis poterit pugnare cum ea? * Et datum est ei os loquens magna, & blasphemias: & data est ei potestas facere menses quadraginta duos. * Et 6 aperuit os suum in blasphemias ad Deum, blasphemare nomen eius, & tabernaculum eius, & eos qui in celo habitant. * Et est datum illi bellum facere 7 cum sanctis, & vincere eos. Et data est illis potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem: & ado- 8 rauerunt eam omnes, qui inhabitant terram: quorum non sunt scripra nomina in libro vitæ Agni, qui occisus est ab origine mundi. * Si quis habet au- 9 rem audiat. * Qui in captiuitatem du- 10 xerit, in captiuitatem vadet: || qui in gladi- 11 occiderit, oportet eum gladio occidi. Hic est patientia, & fides sanctorum. 12 * Et vidi aliam bestiam ascendente de 13 terra, & habebat cornua duo similia Agni: & loquebatur sicut draco. * Et po- 14 testatem prioris bestiz omnem faciebat in conspectu eius: & fecit terram, & habitantes in ea, adorare bestiam primam cuius curata est plaga mortis. * Et 15 fecit signa magna, vt etiam ignem faceret de celo descendere in terram in conspectu hominum. * Et seduxit habi- 16 tantes in terra, propter signa, quæ data sunt illi facere in conspectu bestiz, dicens habitantibus in terra, vt faciant imaginem bestiz, quæ habet plagam gladij & vixit. * Et datum est illi vt da- 17 ret spiritum imagini bestiz, & vt loquatur imago bestiz: & faciat vt quicumque non adorauerint imaginem bestiz, occi- 18 dantur. * Et faciet omnes pusillos, & magnos, & diuites, & pauperes, & liberos, & seruos habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis, & 17 ne quis possit emere aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestiz, aut numerum nominis eius. * Hic sapientia est. Qui habet intellectum, computet numerum bestiz: Numerus enim hominis est, & numerus eius sexcenti sexaginta sex.

C A P. X I V.

Virgines cum Agno cantantes ambulantes, Angelo vno Evangelium annunciantes, altero Babylonis lapsum, tertio vero cruciarum eorum qui bestiam adorauerunt predicantes: porro duo habentes falces iubentur: ille messet hic autem vineam terræ demerere.

ET vidi: & ecce Agnus stabat supra montem Sion, & cum eo centum A

quadraginta quatuor millia, habentes nomen eius, & nomen Patris eius scriptum in frontibus suis. * Et audiui vocem de celo tanquam vocem aquarum multarum, & tanquam vocem tonitruui magni: & vocem, quam audiui sicut citharædorum citharizantium in 3 citharis suis. * Et cantabant quasi canticum nouum, ante sedem, & ante quatuor animalia, & seniores: & nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui 4 empti sunt de terra. * Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt. * Hi sequuntur Agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, & Agno, 5 & in ore eorum non est inuentum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei. * Et vidi alterum Angelum 6 volentem per medium cæli, habentem Euangelium æternum, vt euangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & 7 populum: * dicens magna voce Time-te Dominum, & date illi honorem, quia venit hora iudicij eius: & adorare eum. || qui || P/a. fecit cælum & terram, mare, & fontes 145. a. aquarum. * Et alius Angelus sequutus 8 est: dicens: || Cecidit, cecidit Babylon Alt. illa magna: quæ à vino iræ fornica- 14. c. tionis suæ potauit omnes gentes. * Et 14. tertius Angelus sequutus est illos, di- 15. cens voce magna: Si quis adorauerit bestiam, & imaginem eius, & acceperit 9 characterem in fronte sua, aut in manu sua, & hic bibet de vino iræ Dei, quod 10 mistum est mero in calice iræ ipsius, & cruciabitur igne, & sulphure in conspectu Angelorum sanctorum, & ante con- 11 spectum Agni: & fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula sæculorum: nec habent requiem die, ac nocte, qui 12 adorauerunt bestiam, & imaginem eius, & si quis acceperit characterem nominis eius. * Hic patientia sanctorum est, qui 13 custodiunt mandata Dei, & fidem Iesu. * Et audiui vocem de celo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Do- 14 mino moriuntur. Amodò iam dicit Spiritus, vt requiescant à laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos. * Et vidi, & ecce nubem candidam 15 & super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam. * Et alius Angelus de templo, claman- 16 s voce magna ad sedentem super nubem: || Mitte falcem tuam, & metet, || Ios. quia venit hora vt metatur, quoniam 13. c. 16 aruit messis terræ. * Et misit qui sede- bat super nubem falcem suam in terram. 17 * Et demessa est terra. * Et alius 18 Angelus exiit de templo, quod est in cælo, habens & ipse falcem acutam. * Et alius

alius Angelus exiuit de altari, qui habebat potestatem supra ignem: & clamauit voce magna ad eum qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, & vindemia botros vinee terræ: quoniam maturæ sunt vix eius. Et misit Angelus falcem suam acutam in terram, & vindemiauit vineam terræ, & misit in lacum iræ Dei magnum: & calcatus est lacus extra ciuitatem, & exiuit sanguis de lacu vsque ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

C A P. X V.

Qui bestiam vicerant & eius imaginē ac numerum nominis eius, Deum glorificant, & septem Angelis habentibus septem plagas nouissimas dantur septem phiala iræ Dei plena.

ET vidi aliud signum in cælo magnum & mirabile, Angelos septem, habentes plagas septem nouissimas: Quoniam in illis consummata est ira Dei: Et vidi tanquam mare vitreum missum igne, & eos, qui vicerunt bestiam & imaginem eius, & numerum nominis eius stantes super mare vitreum, habentes cytharas Dei: & cantantes canticum Moysi serui Dei, & canticum Agni, dicentes Magna & mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens: iusta & vera sunt viæ tuæ, Rex Ier. 10. sæculorum. // Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. Et post hæc tabernaculum est templum, & eccle apertum est templum tabernaculi testimonij in cælo: & exierunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, vestiri lino mundo, & candido, & præcincti circumpectora zonis aureis. Et vnus de quatuor animalibus dedit septem Angelis septem phialas aureas, plenas iracundiæ Dei valentes in sæcula sæculorum. Et impletum est templum fumo à maiestate Dei, & de virtute eius, & nemo poterat introire in templum donec consummarentur septem plagæ septem Angelorum.

C A P. X V I.

Ad septem phialarum effusionem in terram mare, fontes, solem bestia sedem, Euphratem & aerem, multa in terra plaga oriuntur.

ET audiui vocem magnam de templo, & dicentem septem Angelis: Ite, & effundite septem phialas iræ Dei in terram. Et abiit primus, & effudit phialam suam in terram, & factum est vulnus seuum & pessimum in homines, qui habebant caracterem bestię: & in eos, qui adorauerunt imaginem eius. Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanquam mortui: & omnis anima viuens mortua est in mari. Et tertius effudit phialam suam super

flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis. Et audiui Angelum aquarum dicentem: Iustus es Domine, qui es, & qui eras sanctus, qui hæc iudicasti: quia sanguinem sanctorum & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt. Et audiui alterum ab altari dicentem: Etiam Domine Deus omnipotens, vera & iusta iudicia tua. Et quartus Angelus effudit phialam suam in Solem, & datum est illi aestu affligere homines & igni: & astuauerunt homines aestu magno, & blasphemaue- runt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt poenitentiam vt darent illi gloriam. Et quintus Angelus effudit phialam suam super sedem bestię: & factum est regnum eius tenebrosus, & commandaucerunt linguas suas præ dolore: & blasphemaue- runt Deum cæli, præ doloribus, & vulneribus suis, & non egerunt poenitentiam ex operibus suis. Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illum magnum Euphratem: & siccauit aquam eius vt præpararetur via regibus ab ortu Solis. Et vidi de ore draconis, & de ore bestię, & de ore pseudoprophetæ spiritus tres immundos in modum ranarum. Sunt enim spiritus demoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terræ cōgregare illos in prælium ad diem // *Mat* magnum omnipotentis Dei. // *Ecce* venio sicut fur, Beatus qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & lucide videant turpitudinem eius. Et congregati sunt illi in locum, qui vocatur Hæbrai: cædē Armagedon. Et septimus Angelus effudit phialam suam in aerem, & exiuit vox magna de templo aethroni, dicens: Factum est. Et facta sunt fulgura, & voces, & tonitrua, & terræ motus factus est magnus, qualis nunquam fuit ex quo homines fuerunt super terram: talis terræ motus sic magnus. Et facta est ciuitas magna in tres partes, & ciuitates Gentium ceciderunt, & Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iræ eius. Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. Et grando magna sicut talentum descendit de cælo in homines: & blasphemaue- runt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehementer.

C A P. X V I I.

Mulier fornicaria siue Babylon variis indura ornamentis, & ebria marryrum sanguine, sedet super bestiam septem capitum, & decem cornuum; quæ omnia hic declarat Angelus.

ET venit vnus de septem Angelis, qui habebant septem phialas, & loquutus est mecum, dicens: Veni ostendam tibi

damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas, * cum qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitant terram, de vino prostitutionis eius. * Et absulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiarum, habentem capita septem, & cornua decem. * Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, & immunditia fornicationis eius: * Et in fronte eius nomen scriptum: Mysterium Babylon magna, mater fornicationis, & abominationum terræ. * Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum viderem illam admiratione magna. * Et dixit mihi Angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestię quæ portat eam quæ habet capita septem, & cornua decem, * bestia, quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abyssu, & interitum ibit: & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in libro vitæ à constitutione mundi) videntes bestiam, quæ erat, & non est. hic est sensus, qui habet sapientiam, septem capita, septem montes sunt, super quos mulier sedet, reges septem sunt. * Quia, quæ ceciderunt, vnus est, & alius nondum venit: & cum venerit, oportet illud breue tempus manere. * Et bestia quæ erat, & non est: in ipsa octaua est: & de septem est, & in interitum vadit. * Et decem cornua, quæ vidisti, decem reges sunt: qui regnum nondum acceperunt, sed potestatem tanquam reges vna hora accipient post bestiam. * Minum consilium habent, & virtutem, & potestatem suam bestię tradent. * Hi cum Agno pugnabunt, & Agnus vincet illos: || quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum; & qui cum illo sunt, vocati, electi, & fideles. * Et dixit mihi: Aquæ, quas vidisti, vbi meretrix sedet, populi sunt, & Gentes, & linguæ. * Et decem cornua, quæ vidisti in bestia: hi odient fornicariam, & desolatam facient illam & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concremabunt. * Deus enim dedit in corda eorum vt faciant quod placitum est illi: vt dent regnum suum bestię, donec consummentur verba Dei. * Et mulier, quam vidisti, est ciuitas magna, quæ habet regnum super reges terræ.

CAP. XVIII.

Babylonis lapsus, iudicium, plaga, & ultiones: propter quas reges ac negotiatores terræ olim ipsi adhaerentes amare iugebunt; calum verò, apostoli ac propheta exultabunt.

1 **E**T post hæc vidi alium Angelum descendentem de cælo, habentem potestatem magnam: & terra illuminata est à gloria eius. * Et exclamauit in fortitudine, dicens: || Cecidit, cecidit Babylon magna: & facta est habitatio demoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundæ, & odibilis: quia de vino iræ fornicationis eius biberunt omnes gentes, & reges terræ cum illa fornicati sunt, & mercatores terræ de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. * Et audiui aliam vocem de cælo dicentem: exite de illa populus meus: vt ne participes sitis delictorum eius, & de plagis eius non accipiatis. * Quoniam peruenerunt peccata eius vsque ad cælum, & recordatus est Dominus iniquitatum eius. * Reddite illi sicut & ipsa reddidit vobis: & duplicare duplicia secundum opera eius: in poculo, quo miscuit, miscete illi duplum. * Quantum glorificauit se & in deliciis fuit, tantum date illi tormentum & luctum: quia in corde suo dicit: || Sedeo regina: & vidua non sum: & luctum non videbo: * Ideò in vna die venient plagæ eius, mors, & luctus, & fames, & igne comburetur: quia fortis est Deus, qui iudicabit illam. * Et flebunt, & plangent se super illam reges terræ, qui cum illa fornicati sunt, & in deliciis vixerunt, cum viderunt fumum incendiij eius: * longè stantes propter timorem tormentorum eius, dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna Babylon, ciuitas illa fortis: quoniam vna hora venit iudicium tuum: * Et negotiatores terræ flebant, & lugebunt super illam: quoniam mercēs eorum nemo emet amplius: * mercēs auri, & argenti, & lapidis pretiosi, & margaritæ & byssi, & purpuræ & serici, & cocci, (& omne lignum thymum & omnia vasa eboris, & omnia vasa de lapide pretioso, & aramento, & ferro, & marmore, & cinnamomum) & odoramentorum, & vnguenti, & thuris, & vini & olei, & similæ, & tritici, & iumentorum, & ouium, & equorum, & rhedarum, & manticipiorum, & animalium hominum: * Et poma desiderij animæ tuæ discesserunt à te, & omnia pinguis, & præclara perierunt à te, & amplius, illa iam non inuenient. * Mercatores horum, qui diuites facti sunt, ab ea longè stabunt propter timorem tormentorum eius, flentes ac lugentes, & dicentes: Væ væ, ciuitas illa magna, quæ amica erat bysso, & purpura, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide pretioso & margaritis: * quoniam vna hora destituta sunt tantæ diuitiæ. Et omnis gubernator, & omnis qui in lacum nauigat, & nauis, & qui in mari operantur, longè steterunt, * clamauerunt videntes locum incen-

iocendij eius, dicentes: Quæ similis ciuitati huic magnæ? Et miserunt puluerem super capita sua, & clamauerunt flentes & lugentes, dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna, in qua diuites facti sunt omnes, qui habebat naues in mari de pretiis eius: quoniam vna hora desolata est. * Exulta super eam cælum & sancti Apostoli, & Prophetæ: quoniam iudicauit Deus iudicium vestrum de illa. * Et sustulit vnus Angelus fortis lapidem quasi molarem magnum, & misit in mare, dicens: Hoc impetu mittetur Babylon ciuitas illa magna, & vltimam non inuenietur, * Et vox citharæ dorum, & muscerum, & tibia canentium, & tuba non audietur in te amplius: & omnis artifex omnis artis non inuenietur in te amplius: & vox molæ non audietur in te amplius: & vox sponsi & sponsæ non audietur adhuc in te: quia mercatores tui erant principes terræ, quia in veneficiis tuis errauerunt omnes gentes. * Et in ea sanguis prophetarum, & sanctorum inuentus est, & omnium, qui interfecti sunt in terra.

C A P. XIX.

Sanctus de iudicio meretricis Deum glorificantibus, paratur nuptia Agni & Angelus à Ioanne adorari recusat: apparet autem quidam egro insidens cum exercitu, qui est Verbum Dei, & Rex regum ac Dominus dominantium, pugnat aduersus bestiam, & regem terræ ac eorum exercitus, vocatis interim aui-bus, cali ad edendas eorum carnes.

Post hæc audiui quasi vocem turbarum multarum in cælo dicentium, Alleluia: A Salus & gloria & virtus Deo nostro est: * quia vera, & iusta iudicia sunt eius, qui iudicauit de meretrice magna, quæ corripuit terram in prostitutione sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorum de manibus eius. * Et iterum dixerunt, Alleluia. Et fumus eius ascendit in sæcula sæculorum. * Et ceciderunt seniores viginti quatuor, & quatuor animalia, & adorauerunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen, Alleluia: * Et vox de throno exiuit, dicens: Laudem dicite Deo nostro omnes serui eius: & qui timetis eum, pusilli, & magni. * Et audiui quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquarum multarum, & sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium: Alleluia: quoniam regnauit Dominus Deus noster omnipotens. * Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ Agni, & vxor eius præparauit se. * Et datû est illi, vt cooperiat se byssino splendenti & candido. Byssinum enim iustificationes sunt Sanctorum. * Et dixit mihi; *Scribe: || Beati, qui ad cœnam nuptiarum*

[[*Mat.*
21.9.

Agni vocati sunt: & dixit mihi: Hæc verba *Luc.*
Dei vera sunt. * Et cecidi ante pedes eius, 14. d. vt adorarem eum. Et dixit mihi: vide ne 16. feceris: conseruus tuus sum, & fratrum tuorum habentium testimonium Iesu, Deum adora. Testimonium enim Iesu, est spiritus prophetiz. * Et vidi cælum apertum, & ecce equus albus, & qui sedebat super eum vocabatur Fidelis, & Verax, & cum iustitia iudicat, & pugnat. * Oculi autem eius sicut flamma ignis & in capite eius diademata multa, habens nomen 13 scriptum: quod nemo nouit nisi ipse. || *Et || 1/a.*
C vestitus erat veste aspersa sanguine: & vo- 63. a. 1
catur nomen eius, Verbum Dei. * Et exercitus qui sunt in cælo sequebantur eum in equis albis, vestiti byssino albo & munda. * Et de ore eius procedit gladius ex utraque parte acutus: vt in ipso percutiat Gentes. || Et ipse reger eas in virga ferrea: || *Psa.*
& ipse calcet torcular vini furoris iræ Dei 2. c. 9.
16 omnipotentis. * Et habet in vestimento & in femore suo scriptum: || Rex regum, & || 1. Ti.
17 Dominus dominantium. * Et vidi vnum 6. c. 15
Angelum stantem in sole, & clamauit voce superna, dicens omnibus aui-bus, quæ volabant per medium cæli: Venite, & congregamini ad cœnam magnam Dei: vt manducetis carnes regum, & carnes tribunorum, & carnes fortium, & carnes equorum, & sedentium in ipsis, & carnes omnium liberorum, & seruorum, & pusillorum, & magnorum. * Et vidi bestiam, & reges terræ, & exercitus eorum congregatos, ad faciendum prælium cum illo qui sedebat in equo, & cum exercitu eius. * Et apprehensa est bestia, cum ea pseudopropheta: qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos qui acceperunt characterem bestię, & qui adorauerunt imaginem eius. Viui missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis sulphure: * Et ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedi de ore ipsius: & omnes aues saturatæ sunt carnibus eorum.

C A P V T XX.

Ligatû draconem siue diabolum mittit Angelus in abyssum ad mille annos, quibus anima martyrum in resurrectione prima regnabunt cum Christo: post quos solutus satanas exciabit Gog, & Magog innumerum exercitum aduersus ciuitatem dilectam, sed igni calefacti deuorabuntur: deinde aperit libri, à sedente super thronum iudicabuntur omnes mortui secundum opera ipsorum.

ET vidi Angelum descendentem de cælo, habentem clauem abyssi, & catenam magnam in manu sua. * Et apprehendit draconem, serpentem antiquum qui est diabolus, & satanas, & ligauit eum per annos mille: * & misit eum in abyssum,

abyssum, & clausit, signavit super illum, ut non seducat amplius gentes, donec consummentur mille anni : & post hæc oportet illum solui modico tempore " Et 4 vidi sedes, & sederunt super eas, & iudicium datum est illis, & animas decollatorum propter testimonium Iesu, & propter verbum Dei, & qui non adorauerunt bestiam, neque imaginem eius, nec acceperunt characterem eius in frontibus, aut in manibus suis, & vixerunt, & regnauerunt cum Christo mille annis. " Cateri mortuorum nō vixerunt, donec consummentur mille anni : Hæc est resurrectio prima. " Beatus, & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima : in his secunda mors non habet potestatem : sed erunt sacerdotes Dei & Christi, & regnabunt cum illis mille annis. " Et cum consummati fuerint mille anni, soluetur satanas de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes, quæ sunt super quatuor angulos terræ, Gog, & Magog, & congregabit eos in prælium, quorum numerus est sicut arena maris. " Et ascenderunt super latitudinem terræ, & circueierunt castra sanctorum, & cluitatem dilectam. " Et descendit ignis à Deo de cælo, & deuorauit eos : & diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis, & sulphuris, ubi & bestia " & pseudopropheta cruciabuntur die ac nocte in sæcula sæculorum. " Et vidi thronum magnum candidum, & sedentem super eum, à cuius conspectu fugit terra & cælum, & locus non est inuentus eis. " Et vidi mortuos, magnos & pusillos, stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt : & alius Liber apertus est qui est vitæ : & iudicati sunt mortui ex his quæ scripta erant in libris, secundum opera ipsorum, " & dedit mare mortuos, qui in eo erant : & mors & infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant : & iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum. " Et infernus & mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secunda. " Et qui non inuentus est in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

CAPVT XXI.

Cælo ac terra renouatis, noua ciuitas Ierusalem in Agni sponsam à Deo paratam ostenditur, iussu glorificatur, impijsque in stagnum ignis deuersis: cuius ciuitatis murus & porta ac fundamenta describuntur & mensurantur, quæ vniuersa sunt aurum ac vitrum mundum, lapides pretiosi ac margarita.

1. 17. 60. 22. 1. 3. c. 13. **E**T vidi cælum nouum, & terram nouam. Primum enim cælum, & prima terra abiit & mare iam non est. " Et ego 2 Ioannes vidi sanctam ciuitatem Ierusalem nouam descendentem de cælo à Deo paratam, sicut sponsam ornata

3 vitro suo. " Et audiui vocem magnum de throno dicentem : Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus : " & absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt. " Et dixit qui sedebat in throno : " Ecce noua facio omnia. Et dixit mihi : Scribe, quia hæc verba fidelissima sunt, & vera. " Et dixit mihi : Factum est : ego sum æ, & æ initium, & finis. Ego sicienti dabo de fonte aquæ vitæ, gratis. " Qui vicerit, possidebit hæc, & ero illi Deus, & ille erit mihi filius. " Timidis autem, & incredulis, & execratis, & homicidis, & fornicationibus, & veneficis, & idololatriis, & omnibus mendacibus, pars illorum erit in stagno ardenti igne & sulphure : quod est mors secunda. " Et venit vnus de septem Angelis habentibus phialas plenas septem plagis : nouissimis, & locutus est mecum, dicens : Veni, & ostendam tibi sponsam, vxorem 10 Agni. " Et sustulit me in spiritum in montem magnum & altum, & ostendit mihi ciuitatem sanctam Ierusalem descendentem de cælo à Deo, " habentem claritatem Dei : & lumen eius simile lapidi pretioso tanquam lapidi iaspidis, sicut crystallum. " Et habebat murum magnum & altum, & habentem portas duodecim : & in portis Angelos duodecim, & nomina inscripta, quæ sunt, nomina duodecim tribuum filiorum Israel. " Ab oriente portæ tres, & ab Aquilone portæ tres, & ab Austro portæ tres, & ab Occasu portæ tres. " Et murus ciuitatis habens fundamenta duodecim, & in ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum Agni. " Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram arundineam auream, ut metiretur ciuitatem, & portas eius, & murum, & ciuitas in quadroposita est, & longitudo eius tanta est, quanta & latitudo : & mensus est ciuitatem de arundine aurea per stadia duodecim millia : & longitudo, & altitudo, & latitudo eius æqualia sunt. " Et mensus est murum eius centum quadraginta quatuor cubitorum, mensura hominis, quæ est angeli. " Et erat structura muri eius ex lapide iaspide : ipsa verò ciuitas, aurum mundum simile vitro mundo. " Et fundamenta muri ciuitatis, omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum, iaspis : secundum, saphirus : tertium, calcodonius : quartum, smaragdus : quintum, sardonius : sextum, sardius : septimum, chrysolithus : octauum, beryllus : nonum, topazius : decimum, chrysoprasus : undecimum, hyacinthus : duodecimum, amethystus,

Oratio Manasse, necnon libri duo, qui sub libri Terrij & Quarti Esdra nomine circumferuntur, hoc in loco, extra scilicet seriem Canonicorum Librorum, quos sancta Tridentina Synodus suscepit, & pro Canonicis suscipiendos decreuit sepositi sunt, ne prorsus interirent; quippe qui à nonnullis sanctis Patribus interdum citantur, & in aliquibus Bibliis Latinis tam manuscriptis quàm impressis reperiuntur.

ORATIO MANASSÆ

REGIS IVDÆ,

CVM CAPTVS TENERETVR IN BABYLONE.

DOMINE omnipotens Deus patrum nostrorum, Abraham, & Isaac, & Iacob, & seminis eorum iusti, qui fecisti cælum & terram cum omni ornatu eorum, qui ligasti mare verbo præcepti tui, qui conclusisti abyssum, & signasti eam terribili & laudabili nomine tuo quem omnia paudent, & tremunt à vultu virtutis tuæ, quia importabilis est magnificentia gloriæ tuæ, & insustentabilis ira comminationis tuæ super peccatores: immensa verò & inextinguibilis misericordia promissionis tuæ: quoniam tu es Dominus altissimus, benignus, longanimis, & multum misericors, & poenitens super malitias hominum. Tu Domine, secundum multitudinem bonitatis tuæ promissisti poenitentiam & remissionem iis, qui peccauerunt tibi, & multitudine miserationum tuarum decreuisti poenitentiam peccatoribus in salutem. Tu igitur Domine Deus iustorum, non posuisti poenitentiam iustis, Abraham, & Isaac, & Iacob, iis qui tibi non peccauerunt: sed posuisti poenitentiam propter me peccatorem: quoniam peccavi super numerum arenæ maris: multiplica-

te sunt iniquitates meæ Domine, multiplicatæ sunt iniquitates meæ, & non sum dignus intueri & aspicere altitudinem cæli, præ multitudinem iniquitatum mearum. Incuruatus sum multo vinculo ferreo, ut non possem attollere caput meum, & non est respiratio mihi: quia excitaui iracundiam tuam, & malum coram te feci: non feci voluntatem tuam, & mandata tua non custodiui: statui abominaciones, & multiplicaui offensiones. Et nunc flecto genu cordis mei, precans à te bonitatem. Peccaui Domine, peccaui, & iniquitates meas agnosco. Quare peto rogans te, remitte mihi Domine, remitte mihi, & ne simul perdas me cum iniquitatibus meis; neque in æternum iratus, referes mala mihi, neque damnes me in infima terræ loca: quia tu es Deus, Deus, inquam, poenitentium: & in me ostendes omnem bonitatem tuam, quia indignum saluabis me secundum magnam misericordiam tuam, & laudabo te semper omnibus diebus vitæ meæ: quoniam te laudat omnis virtus cælorum, & tibi est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

LIBER ESDRÆ

TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

Magnificum Phasē, quod ofias immolauit, celebrando septem diebus festum Azymorum: cui successerunt in regno Iudæ Iechonias, Ioachim, & Sedecias: eorumque ac populi captiuitas propter sua scelera, vbiſque subuersio describuntur.

T fecit Iofias Paſcha in Ieroſolymis Domino: & immolauit Phaſe quarta decima luna primi menſis: ſtatuens ſacerdotes per vices dierum ſtolis amictis in templo Dñi, & dixit Leuitis ſaceris ſeruis Iſraël, vt ſanctificarent ſe Dño in poſitione ſanctæ arcæ Domini, in domo, quam ædificauit Salomon filius Dauid rex. Non erit vobis tollere ſuper humeros eam. Et nunc deſeruite Domino veſtro, & curam agite gentis illius Iſraël ex parte ſecundum pagos & tribus veſtras, ſecundum ſcripturam Dauid regis Iſraël, & ſecundum magnificentiam Salomonis filij eius, omnes in templo, & ſecundum particulam principatus paternam veſtram, eorum qui ſtant in conſpectu fratrum filiorum Iſraël. Immolate Paſcha, & ſacrificia parate fratribus veſtris, & facite ſecundum præceptum Domini quod datum eſt Moysi. Et donauit Iofias in plebem quæ inuenta eſt, iouiū, agnorum, & hœdorum, & caſtrarum triginta millia, vitulos tria millia, hæc de regalibus data ſunt ſecundum promiſſionem populo: & ſacerdotibus in Paſcha, oues numero duo millia, ac vituli centum. Et Iechonias, & Semeias, & Nathanael fratres, & Haſabias, & Oziel, & Coraba in Phaſe, oues quinque millia, vitulos quingentos. Et hæc cum fierent eleganter, ſteterunt ſacerdotes, & Leuitæ habentes azyma per tribus. Et ſecundum partes principatus patrum, in conſpectu populi offerebant Dño, ſecundum ea quæ in libro Moysi ſcripta ſunt: & aſſauerunt Phaſe igni prout oportebat: & hoſtias coxerunt in emolis, & in ollis cum beneuolentia: & arulerunt omnibus qui erant ex plebe: & poſt hæc parauerunt ſibi & ſacerdotibus. Sacerdotes enim offerebant adipem, vſque dum finita eſſet hora: & Leuitæ parauerunt ſibi, & fratribus ſuis, filiis Aaron. Et ſacri cantores filij Aſaph erant per ordinem ſecundum præceptum Dauid, & Aſaph, & Zacharias, & Ieddiama, qui erat à

16 regē. Et ofiarij per ſingulas ianuas, ita vt non præuaricaretur vnusquique ſuam: fratres enim illorum parauerunt illis. Et conſummata ſunt quæ pertinebant ad ſacrificium Domini. In illa die egerunt Phaſe, & offerebant hoſtias ſuper Domini ſacrificium, ſecundum præceptum regis Iofias. Et egerunt filij Iſraël, qui inuenti ſunt in tempore illo, Phaſe: & diem feſtum azymorum per dies ſeptem: & non eſt celebratum Phaſe tale in Iſraël, à temporibus Samuelis propheta: & omnes reges Iſraël non celebrauerunt tale Paſcha, quale egit Iofias, & Sacerdotes, & Leuitæ, & Iudæi, & omnis Iſraël, qui inuenti ſunt in commemoratio-
22 ne Hieroſolymis. Octauo decimo anno regnante Iofia celebratum eſt Phaſe. Et directa ſunt opera Iofias in conſpectu Domini ſui in corde pleno mentis: & quæ circa illum quidem conſcripta ſunt, in priſtinis temporibus, de eis qui peccauerunt, quique ir-
24 religioſi fuerunt in Dominum præ omni gente, & qui non quaſierunt verba Domini ſuper Iſraël. Et poſt omnem actum hunc Iofias, aſcendit Pharaos rex
25 Egypti, veniens in Charcamis ab itinere ſuper Euphratem, & exiit obuiam illi Iofias. Et miſit rex Egypti ad Iofiam, dicens: Quid mihi & tibi eſt rex
27 Iudæ? Non ſum miſſus à Domino vt pugnem contra te: ſuper Euphratem enim bellum meum eſt, feſtinans deſ-
28 cende. Et non eſt reuerſus Iofias ſuper currum: ſed expugnare eum conabatur, non attendens verbum prophetae ex ore Domini: ſed conſtituit ad
29 eum bellum in campo Mageddo. Et deſcenderunt principes ad regem Iofiam. Et dixit rex pueris ſuis, Amouete me à prælio, infirmatus ſum enim
30 valde. Et ſtatim amouerunt eum pueri ipſius de acie. Et aſcendit ſuper currum ſecundarium ſuum: & perueniens Ieroſolymam, vita ſunctus eſt, & ſepul-
32 tus eſt in paterno ſepulchro. Et in tota Iudæa lugebant Iofiam: & qui præſidebant, cum vxoribus lamentabant eum, vſque in hunc diem. Et datum
33 eſt hoc fieri ſemper in omne genus Iſraël. Hæc autem præſcripta ſunt in libro hitoriarum regum Iudæ: & ſingula geſta actus Iofias & eius gloria & intellectus eius in lege Dñi: quæque geſta ſunt ab eo, & quæ non ſcripta ſunt
34 in libro regum Iſraël & Iudæ. Et aſſumentes, qui erant ex gente, Iechoniam filium Iofias, conſtituerunt regem pro Iofia patre ſuo, cum eſſet annorum tri-
35 ginta trium. Et regnauit ſuper Iſraël menſibus tribus. Et amouit enim rex Egypti, ne regnaret in Ieroſolymis: & mulctauit gentem argenti talenta
36 centum.

centum, & auri talentum vnum. * Et 37
constituit rex Ægypti Ioachim fratrem
ipsum, regem Iudæ, & Ierusalem: * & 38
alligauit magistrum Ioachim, & zara-
celem fratrem suum, & apprehendens
reduxit in Ægyptum. * Annorum erat 39
Ioachim viginti quinque, cum regnare
cepisset in terra Iuda & Ierusalem: &
fecit malum in conspectu Domini.
* Post hunc autem ascendit Nabucho- 40
donosor rex Babylonis, & alligans eum
in æreo vinculo, perduxit in Babylo-
niam: * & sacra vasa Domini accepit 41
Nabuchodonosor, & tulit & consecra-
uit in templo suo in Babylonia. * Nam 42
de immunditia illius, & irreligiositate
scriptum est in libro temporum regum.
* Et regnauit Ioachim filius eius pro 43
eo. Cum autem constitutus esset rex,
erat annorum decem & octo. * Regna- 44
uit autem menses tres & dies decem in
Ierusalem, & fecit malum in conspe-
ctu Domini: * & post annum mittens 45
Nabuchodonosor, transfuigauit eum
in Babyloniam simul cum sacris vasis
Domini. * Et constituit Sedeciam re- 46
gem Iuda & Ierusalem, cum esset anno-
rum viginti vnus: regnauit autem an-
nis vndecim. * Et fecit malum in cons- 47
pectu Domini, & non est veritus à ver-
bis quæ dicta sunt ab Ieremia propheta
ex ore Domini: * & adiuratus à re- 48
ge Nabuchodonosor periurans disces-
sit: & indurata ceruice sua, & corde
suo, transgressus est legitima Domini
Dei Israël. * Et duces populi Domini 46
multa iniquè gesserunt, & impiè ege-
runt super omnes immunditias gen-
tium; & polluerunt templum Domini
quod sanctum erat in Ierosolymis. * Et 50
misit Deus patrum ipsorum per ange-
lum suum reuocare eos, propter quod
parceret illis, & tabernaculo suo. * Ipsi
verò subannabant in angelis suis: &
qua die locutus est Dominus, erant il-
ludentes prophetis eius. * Qui vsque ad 52
iracundiam concitatus est super gen-
tem suam, propter irreligiositatem
suam, & præcepit ascendere reges Chal-
dorum. * Hi occiderunt iuvenes eo- 53
rum in gladio, in circuitu sancti tem-
pli eorum, & non pepercerunt iuueni,
& seni, & virgini, & adolescenti: * sed 54
omnes traditi sunt in manus ipsorum:
& omnia sacra vasa Domini, & rega-
les apothecas resumentes, tulerunt in
Babyloniam, * & incenderunt domum 55
Domini, & demolierunt muros Ieru-
salem & turres eius incenderunt igne,
* & consummauerunt omnia honori- 56
fica eius, & ad nihilum redegerunt:
& reliquos à gladio duxerunt in Ba-
bylonem. * Et erant serui illius vsque 57
dam regnarent Persæ in repleuione
verbi Domini in ore Ieremiæ: * quo- 58

vsque benignè ageret terra sabbata
sua, omni tempore desertionis suæ
sabbatizauit in applicatione annorum
septuaginta septem.

CAP. II.

*Cyrus rex Persarum Iudæos in regno
suo captiuos reuocavit in terram suam:
quicum restaurarent Ierusalem, prohi-
biti sunt ab Artaxerxe propter quo-
rundam delacionem.*

Regnante Cyro rege Persarum, in
consummatione verbi Domini in
ore Ieremiæ, * suscitauit Dominus spi-
ritum Cyri regis Persarum, & prædi-
cavit in toto regno suo simul per scri-
pturam, * dicens: Hæc dicit Cyrus rex
Persarum: Me constituit regem orbis
terrarum Dominus Israël, Dominus ex-
cellsus, * & significauit mihi ædificare
domum sibi in Ierusalem, quæ est in
Iudæa. * Si quis est ex genere vestro,
Dominus ipse ascendat cum eo in Ie-
rusalem. * Quotquot ergo circa loca
habitant, adiuuent eos qui sunt in lo-
co ipso, in auro & argento, * in datio-
nibus, cum equis & iumentis, cumque
aliis quæ secundum vota apponuntur
in ædem Domini quæ est in Ierusalem.
* Et stantes principes tribuum, pago-
rum, & Iudææ, ex tribu Benjamin, &
Sacerdotes & Leuitæ, quos excitauit
Dominus ascendere & ædificare Do-
mum Domini quæ est in Ierusalem, &
qui erant in circuitu eorum, & adiu-
uerunt in omni auro & argento eius,
& iumentis, & votis compluribus mul-
ti ei quorum sensus excitatus est. * Et Cy-
rus rex protulit vasa sacra Domini,
quæ transtulit Nabuchodonosor rex
Babylonis ex Ierusalem, & consecrauit
ea idolo suo, * & proferens ea Cyrus
rex Persarum, tradidit Mithridati, qui
erat super thesauros ipsius. * Per hunc
autem tradita sunt Salmanasaro præsi-
di Iudææ: * Horum autem hic nume-
rus. Libatoria argentea duo millia
quadraginta: æthiæ argenteæ trigin-
ta: phialæ aureæ triginta, item argen-
teæ duo millia quadringentæ: & alia
vasa mille, * omnia autem vasa aurea
& argentea, quinque millia octingenta
sexaginta. * Et enumerata sunt Salma-
nasaro simul cum his qui ex captiuitate
Babyloniæ venerunt in Ierosolymam.
* In Artaxerxis autem regis Persarum
temporibus, scriperunt ei de his qui
habitant in Iudæa & Ierusalem, Balsa-
mus, & Mithridatus, & Sabellius, &
Rathimus, Balthemus Samelius scriba,
& reliqui habitantes in Samaria, & ce-
teris locis subiectam epistolam regi
Artaxerxi. DOMINE, pueri tui Rath-
mus ab accidentibus, & Sabellius scri-

ba, & reliqui curiæ tuæ iudices in Cœleſyria & Phœnice. Et nunc notum ſit domino regi, quoniam Iudæi qui aſcenderunt à vobis ad nos, venientes in Ieruſalem ciuitatem refugam & peſſimam, ædificant furnos eius, & ſtatuunt muros; & templum ſuſcitant. Quod ſi ciuitas iſta, & muri conſummati fuerint, non tantum tributa non ſuſtinebunt pendere, ſed etiam regibus reſiſtent. Et quia id agitur circa templum, rectè haberi arbitratum ſumus non deſpicere hoc ipſum: ſed notum facere domino regi, vt ſi videbitur, rex, quærat in libris patrum tuorum, & inuenies in admonitionibus ſcripta de his, & ſcies quoniam ciuitas iſta fuit refuga, & reges & ciuitates concutiens, & Iudæi refuget, & prælia committentes in ea ab æterno, ob quam cauſam ciuitas iſta deſerta eſt. Nunc ergo notum facimus, Dñe rex, quoniam ſi ciuitas hæc ædificata fuerit, & huius muri crecti fuerint, deſcenſus tibi non erit in Cœleſyriam & Phœnicen. Tunc ſcripſit rex Rathimo, qui ſcribebat accidentia, & Balthemio, & Sabellio ſcribæ, & ceteris conſtitutis, & habitantibus in Syria & Phœnice, ea quæ ſubiecta ſunt. **L E G I** Epistolam quam miſiſtis mihi. Præcepi ergo inquiri, & inuentum eſt, quoniam ciuitas iſta eſt ab æuo regibus reſiſtens, & homines refuget, & prælia in ea efficientes, & reges fortiſſimi erant in Ieruſalem dominantes, & tributa exigentes à Cœleſyria & Phœnice. Nunc ergo præcepi prohibere homines illos ædificare ciuitatem, & prohibere ne quid vltra hæc fiant: ſed nec procedant in plurimum ea quæ ſunt malitiæ, ita regibus moleſtia importetur. Tunc recitatis his quæ à rege Artaxerxe ſcripta fuerant, Rathimus, & Sabellius ſcribæ, & qui cum his conſtituti erant, iungentes feſtinanter venerunt in Ieruſalem, cum equitatu, & turba, & agmine, cœperuntque ædificantes prohibere, & vacabant ab ædificatione templi in Ieruſalem, vſque ſecundo anno regni Darij regis Perſarum.

C A P. III.

Dario poſt ſplendidam cenam omnibus ſuis præſentis factam, dormientes, tres corporis eius cuſtodes problema mouerunt. Num vinum, rex, mulier, an veritas præſent: & primum de vino probatur.

REX Darius fecit cenam magnam omnibus vernaculis ſuis, & omnibus magiſtratibus Mediæ & Perſidis, & omnibus purpuratis, & prætoribus, & conſulibus, & præſectis ſub illo, ab

India vſque Æthiopiam, centum viginti ſeptem prouinciis. Et cum manducaſſent, & bibiſſent, & ſatiati reuerterentur, tunc Darius rex aſcendit in cubiculum ſuum, & dormiuit, & expegeſactus eſt. Tunc illi tres iuuenes corporis cuſtodes, qui cuſtodiebant corpus regis, dixerunt alter alteri: Dicamus vnusquiſque noſtrum ſermonem qui præcellat: & cuiuſcumque apparuerit ſermo ſapientior alterius, dabit illi rex Darius dona magna, purpura cooperiri, & in auro bibere, & ſuper aurum dormire, & currum aureo fræno, & cydarium byſſinam, & torquem circa collum: & ſecundo loco ſedebit à Dario propter ſapientiam ſuam, & cognatus Darij vocabitur. Tunc ſcribentes ſinguli ſuum verbum ſignauerunt, & poſuerunt ſubtus cervicali Darij regis, & dixerunt. Cum ſurrexerit rex, dabimus illi ſcripta noſtra: & quodcumque iudicauerit rex è tribus, & magiſtratus Perſidis, quoniam verbum eius ſapientius eſt, ipſi dabitur victoria ſent ſcriptum eſt. Vnus ſcripſit, Forte eſt vinum. Alius ſcripſit fortior eſt rex. Tertius ſcripſit, Fortiores ſunt mulieres: ſuper omnia autem vincit veritas. Et cum ſurrexiſſet rex, acceperunt ſcripta ſua, & dederunt illi, & legit. At mittens vocauit omnes magiſtratus Perſarum, & Medos, & purpuratos, & prætores, & præfectos: & ſederunt in concilio: & lecta ſunt ſcripta coram ipſis. Et dixit, Vocare adoleſcentes, & ipſi indicabant verba ſua. Et vocati ſunt, & introierunt. Et dixit illis, Indicate nobis de his quæ ſcripta ſunt. Et cœpit prior, qui dixerat de fortitudine vini, & dixit, Viri, quam præualeat vinum omnibus hominibus qui bibunt illud: ſeducit mentem. Itemque regis & orphanum facit mentem vanam. Item ſerui ac liberi, pauperis ac diuitis, & omnem mentem conuertit in ſecuritatem & ſucunditatem, & non meminit omnem triſtitiā & debitum, & omnia præcordia facit honeſta, & non meminit regem, nec magiſtratum, & omnia per talenta loqui facit. Et non meminerunt, cum biberunt, amicitiam, nec fraternitatem: ſed non multum poſt ſumunt gladios. Et cum à vino merſerint, & ſurrexerint, non meminerunt quæ geſſerunt. O viri, num præcellit vinum? quis ſic cogitat facere? Et tacuit hoc dicto.

C A P. IV.

Probarur excellens fortitudo regis, mulieris, & veritatis; ſed dara veritatis palma. Darius ad perniciem Zorobabel reddit ſacra vaſa ſcribens vt iudæi derur libertas, & impenſa ad doſtructionem Ieruſalem.

ET inchoauit: sequens dicere, qui di-
 exit de fortitudine regis. * O viri,
 num præcellunt homines, qui terram
 & mare obrinent, & omnia quæ in eis
 sunt? * Rex autem super omnia præcel-
 lit, & dominatur eorum: & omne
 quodcumque dixerit illis, faciunt. * Et
 si miserit illos ad bellatores, vadunt,
 & demoliuntur montes, & muros, &
 turres. * Iugulantur & iugulant, & regis
 verbum non prætereunt, nam si vice-
 rint, afferunt regi omnia quæcumque
 prædati fuerunt. * Similiter & alij om-
 nes, & quotquot non militant, nec pu-
 gnant, sed colunt terram: rursus cum
 fuerint merentes, afferunt tributa regi:
 * & ipse vnus solus si dixerit occidi-
 te: & occidunt: dixerit remittite, remit-
 tunt: dixerit percutite, percutiunt: di-
 xerit exterminate, exterminant: dixerit
 ædificate, ædificant: * dixerit excidite,
 excidunt: dixerit plantate, plantant: &
 * omnis plebs, & virtutes eum obau-
 diunt, & super hoc ipse recumbit, &
 bibit, & dormit. * Hi autem custodiunt
 in circuitu eum: & non possunt ire sin-
 guli, & facere opera sua, sed in dicto
 obaudientes sunt ei. * Viri, quomodo
 non præcellit rex qui sic diffamatur? Et
 tacuit. * Tertius qui dixerat de mulie-
 ribus & veritate, hic est Zorobabel, cœ-
 pit loqui. * Viri, non magnus rex, &
 multi homines, nec vinum præcelli.
 Quis est ergo qui dominatur eorum?
 * Nōne mulieres genuerunt regem, &
 omnem populum, qui dominatur mari
 & terræ: & ex illis nati sunt, & ipsæ
 educauerunt eos, qui plantauerunt vi-
 neas ex quibus vinum fit? * Et ipse fa-
 ciunt stolas omnium hominum, & ipsæ
 faciunt gloriam hominibus, & non pos-
 sunt homines separari à mulieribus. * Si
 congregauerint aurum & argentum, &
 omnem rem speciosam, & viderint mu-
 lierem vnā bono habitu, & bona spe-
 cie, * omnia hæc relinquentes in eam
 intendunt, & aperto ore conspiciunt, &
 eam alliciunt magis quàm aurum &
 argentum, & omnem rem pretiosam.
 * Homo patrem suum relinquit qui enu-
 erit illum, & suam regionem, & ad mu-
 lierem se coniungit. * Et cum muliere
 remittit animam: & neque patrem me-
 minit, neque matrem, neque regionem.
 * Et hinc oportet vos scire: quoniam
 mulieres dominantur vestri. Nōne
 doletis? * Et accipit homo gladium
 suum, & vadit in viam facere furta, &
 homicidia, & mare navigare & flumi-
 na, & leonem videt, & in tenebris in-
 greditur: & cum furtum fecerit, & frau-
 des & rapinas amabili suæ affert. * Et
 iterum diligit homo vxorem suam ma-
 gis quàm patrem aut matrem. * Et mul-
 ti dementes facti sunt propter vxores

suas: * & serui facti sunt propter illas:
 multi perierunt & iugulati sunt, & pec-
 cauerunt propter mulieres. * Et nunc
 credite mihi, quia magnus est rex in
 potestate sua: quoniam omnes regiones
 verentur tangere eum. * Videbam tamen
 Apemen filiam Bezacis, mirifici concu-
 binam regis, sedentem iuxta regem ad
 dexteram, * & auferentem diadema de
 capite eius, & imponentem sibi, & pal-
 mis cadebat regē de sinistra manu. * Et
 super hæc aperto ore intuebatur eam:
 & si arriserit ei, ridet: nam: si indignata
 ei fuerit, blanditur, donec reconcilietur
 in gratiam. * O viri, cur non sunt for-
 tiores mulieres? Magna est terra, & ex-
 cellsum est cælum: quis ista agit? * Et
 tunc rex, & purpurati intuebantur in
 alterutrum. Et inchoauit loqui de veri-
 tate. * O viri, nōne fortes sunt mulie-
 res? Magna est terra, & excellsum est cæ-
 lum: & velox cursus solis conuectit in
 gyro cælum in locum suum in vna die.
 * Nōne magnificus est qui hæc facit, &
 veritas magna, & fortior præ omnibus,
 * Omnis terra veritatem inuocat, cæ-
 lum etiam ipsam benedicit, & omnia
 opera mouentur; & tremunt eam, &
 non est cum ea quicquam iniquum.
 * Vinum iniquum, iniquus rex, iniquæ
 mulieres, iniqui omnes filij hominum,
 & iniqua illorum omnia opera, & non
 est in ipse veritas, & in sua iniquitate
 peribunt: * & veritas manet, & inuale-
 scit in æternum, & vivit, & obrinet in
 sæcula sæculorum. * Nec est apud eam
 accipere personas, neque differentias:
 sed quæ iusta sunt facit omnibus iniu-
 stis ac malignis, & omnes benignantur
 in operibus eius. * Et non est in iudicio
 eius iniquum, sed fortitudo, & regnum,
 & potestas & maiestas omnium æuo-
 rum. Benedictus Deus veritatis. * Et de-
 siit loquendo, Et omnes populi clama-
 uerunt, & dixerunt, Magna est veritas, &
 præualet. Tunc rex ait illi, Pere, si quid
 vis amplius, quàm quæ scripta sunt, &
 dabo tibi, secundum quod inuenit es
 sapientior proximis, & proximus mihi
 sedebis, & cognatus meus vocaberis:
 * Tunc ait regi, Memor esto voti tui,
 quod vouisti, ædificare Ierusalem, in
 die qua regnum accepisti: * & omnia
 vasa quæ accepta sunt ex Ierusalem re-
 mittere, quæ separauit Cyrus, quando
 mastrauit Babyloniam, & voluit remit-
 tere ea ibi. * Et tu vouisti ædificare tem-
 plum quod incenderunt Idumæi, quan-
 do exterminata est Iudæa à Chaldeis.
 * Et tunc hoc est quod postulo Domi-
 ne, & quod peto, hoc est maiestas quod
 à te postulo, vt facias votum quod vo-
 uisti regi cæli ex ore tuo. * Tunc sur-
 gens Darius rex osculatus est illum: &
 scripsit epistolam ad omnes dispensato-
 res,

res, & præfectos, & purpuratos, vt deducerent eum, & eos qui cum illo erant, omnes ascendentes ædificare Ierusalem. * Et omnibus præfectis, qui erant in Syria, & Phœnice, & Libano scriptis epistolas, vt traherent ligna cedrina à Libano in Ierusalem, vt ædificarent cum eis ciuitatem. * Et scripsit omnibus Iudæis qui ascendebant à regno in Iudæam pro libertate, omnem potentem, & magistratum, & præfectum non superuenire ad ianuam ipsorum. * & 50 omnem regionem quam obtinuerant immunem esse eis, & Idumæi relinquunt castella quæ obtinent Iudæorum: * & 51 in struendam templi dare per singulos annos talenta viginti, vsque dum perædificaretur: * & super sacrarium holocaustorum vtulare quotidie, sicut habent præceptum; alia talenta decem offerre per singulos annos, * & omnibus qui procedunt à Babylonia condere ciuitatem: * vt esset libertas tam ipsis quàm filiis eorum, & omnibus sacerdotibus qui præcedunt: * Scripsit autem & quantitatem, & sacram stolam iussit dari, in qua deseruirent; * & Leuiticis scripsit dare præcepta, vsque in diem, qua consuminabitur domus, & Ierusalem extructur: * & omnibus custodientibus ciuitatem scripsit dari ei fores & stipendia. * Et dimisit omnia vasa quæcumque separauerat Cyrus à Babylonia, & omnia quæcumque dixit Cyrus, & ipse præcepit fieri, & mitti Ierusalem. * Et cum processisset ille ad Ierusalem, eleuans faciem in Ierusalem, benedixit regem cæli, & dixit. Abs te est victoria, & abs te est sapientia & claritas. Et ego seruus tuus sum. * Benedictus es, qui dedisti mihi sapientiam, & tibi confitebor Domine Deus patrum nostrorum. * Et accepit epistolam, & profectus est in Babyloniam. Et venit, & nuntiavit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia: * & benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem & refrigerium, vt ascenderent & ædificarent Ierusalem, & templum vbi nominatum est nomen eius in ipso, & exultauerunt cum musicis & lætitia diebus septem.

C A P. V.

Redeuntes à Babylonica captiuitate in Ierusalem & Iudæam reuoluerunt, & restituerunt Deicolum, sed tandem à caproperis ad tempus impediuntur.

Post hæc autem electi sunt vt ascenderent principes pagorum per domos, & tribus suas, & vxores illorum, & filij & filiz eorum, & serui & ancillæ ipsorum & pecora eorum. * Et Darius rex misit vnâ cum eis equites mille, donec deducerent eos in Ierusalem

cum pace, & cum musicis & cum tympanis & tibis, * & omnes fratres erant ludentes, & fecit eos ascendere simul cum eis. * Et hæc sunt nomina viro-um, qui ascenderunt per pagos suos in tribus, & in partem principatus ipsorum. 5 * Sacerdotes: filij Phinees, filij Aaron. Iesus filius Iosedec, Ioachim filius Zorobabel filij Salathiel de domo Dauid, ex progenie Phares, de tribu Iuda, * qui locutus est sub Dario rege Persarum sermones mirificos in secundo anno regni ipsius mense Nisan primo. * Sunt autem hi, qui ascenderunt ex Iudæa de captiuitate transmigrationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babyloniz in Babylonem, & reuersus est in Ierusalem. * Et requisituit partem Iudææ vsusque in ciuitatem suam, qui venerunt cum Zorobabel, & Iesu, Nehemias, Areores, Elimeo, Emmanio, Mardocheo, Beelsharo, Mechphatochor, Olioro, Emonia vnus de principibus eorum. * Et numerus à gentilibus eorum, ex præpositis eorum filij Phares, duo millia centum septuaginta duo: * filij Ares, tria millia centum quinquaginta septem: 11 * filij Phœmo, centum quadraginta duo: in filiis Iesu & Ioabes, mille trecenti duo: * filij Demu, duo millia quadringenti septuaginta: filij Choraba, ducenti quinque: filij Banica, centum sexaginta octo: * filij Bebech, quadringentis: filij Archad, quadringenti viginti septem: * filij Cham, triginta septem: filij Zoroar, duo millia sexaginta septem: filij Adin, quadringenti sexaginta vnus: * filij Aderecis, centum octo: filij Ciaso & Zelas, centum septem, filij Azoroc, quadringenti triginta nouem: filij Iedarbone, centum trigintaduo: filij Ananiz, centum triginta: filij Asoni, nonaginta: * filij Marlar, quadringenti vigintiduo: filij Zabarus, nonaginta quinque: filij Sepolemon, centum vigintitres: * filij Nepopas, quinquaginta quinque: filij Nechanatus centum quinquaginta octo: filij Cebethamus, centum trigintaduo: * filij Crearpattos, qui Enocadies, & Modiz, quadringenti vigintitres: qui ex Gramas & Gabea, centum viginti vnus: * qui ex Besselon, & Ceagge, sexaginta quinque: qui ex Bastaro, centum vigintiduo: 21 * Qui ex Bechenobes, quinquaginta quinque: filij Liptis centum quinquaginta quinque: filij Labonni, trecenti 22 quinquaginta septem: filij Sicheu, trecenti septuaginta: filij Suadon, & Cliomus, trecenti septuaginta octo: * filij Ericus, duo millia centum quadraginta quinque: filij Anaas, trecenti septuaginta. Sacerdotes. * Filij Teddus, filij Euthen, filij Eliasib, trecenti septuagintaduos:

raduo: filij Emeras, ducenti quinquaginta duo: filij Phasurij trecenti quinquaginta septem: filij Carce, ducenti viginti septem. * Leuitz: filij Iesu in Caduhel, & Bamis, & Serebias, & Edias septuagintaquatuor: omnis numerus à duodecimo annis, triginta millia quadringenti sexagintaduo, * filij, & filiz & vxores, omnis computatio, quadraginta millia ducenti quadraginta duo. * Filij sacerdotum, qui psallebant in templo: filij Asaph, centum viginti octo. * Ostiarii verò filij Esmenni, filij Azer, filij Amon, filij Accuba, Topa filij Tobj, omnes centum trigintanovem. * Sacerdotes seruientes in templo filij Sel, filij Gaspha, filij Tobloc, filij Cariz, filij Suhlij Hellu, filij Labana, filij Armacha, filij Accub, filij Vha, filij Cecha, filij Aggab, filij Obia, filij Anani, filij Canna, filij Geddu: * filij An, filij Radin, filij Deianon, filij Nacoba, filij Casaba, filij Gaze, filij Ozui, filij Sinone, filij Attre, filij Hasten, filij Asiana, filij Manei, filij Nafim, filij Accursu, filij Agista, filij Azui, filij Fauon, filij Phasalon, * filij Meedda, filij Phusa, filij Carce, filij Barcus, filij Sarec, filij Cœn, filij Nasith, filij Agisti, filij Pedon. * Salomon, filij eius, filij Alophor, filij Phasida, filij Celi, filij Dedon, filij Gaddahel, filij Sephegi, * filij Aggia, filij Sathareth, filij Sabbathec, filij Caroneth, filij Malsith, filij Ama, filij Sasus, filij Abdus, filij Suba, filij Eurast, filij Rahotis, filij Phaiphath, filij Malmom. * Omnes sacro seruientes, & pueri Salomonis, quadringenti octogintaduo. Hi sunt filij qui ascenderunt à Thelmela, & Telharfa: principes eorum, Carmellam, & Careth: * & non poterant edicere ciuitates suas, & progenies suas, quemadmodum sint ex Israël. Filij Dolaris, filij Tubah, filij Nechodaic, * ex sacerdotibus, qui fungebantur sacerdotio: & non sunt inuenti filij Obia, filij Achisos, filij Addin, qui accepit vxorem ex filiabus Phargeleu: * & vocati sunt nomine eius, & horum quæ sita est generis scriptura in prædatura, & non est inuenta & prohibiti sunt sacerdotio fungi. * Et dixit illis Nehemias & Astharas. Ne participantur sancta, donec exurgat pontifex doctus in ostensionem & veritatem. * Omnis autem Israël erat exceptis seruis & ancillis, quadraginta duo millia trecenti quadraginta. * Serui horum & ancillæ, septem millia trecenti triginta septem. Cantores & cantrices, ducenti sexaginta quinque. * Camelij, quadringenti triginta quinque. Equi septem millia triginta sex. Muli, ducenta millia quadraginta quinque. Subiugalia, quinque millia viginti quinque. * Et de præpositis ipsis per pagos, dum

venirent in templum Dei, quod erat in Ierusalem, innouare & suscitare templum in loco suo secundum suam virtutem. * Et dare in templum thesaurum operum sacrae auri mnas duodecim millia, & mnas argenti quique millia, & stolas sacerdotales centum. * Et habuerunt Sacerdotes & Leuitz, & qui exierant de plebe, in Ierusalem & in regione, & sacri cantores, & ostia ij: & omnis Israël in regionibus suis. * Instante autem septimo mense, cūque essent filij Israël vnusquisque in suis rebus, conueuerunt vnanimis in atriis, quod erat ante ianuam Orientalem. * Et stantes Iesus filius Iosedec & fratres eius sacerdotes, & Zorobabel filius Salathiel & huius fratres, parauerunt altare, vt offerrent super illud holocaustomata, secundum quæ in libro Moysi hominis Dei scripta sunt. * Et conueuerunt ibi ex aliis nationibus terræ, & erexerunt sacrificium in loco suo omnes gentes terræ, & offerunt hostias, & holocaustomata Domino matutina. * Et egerunt scenopegiam, & diem solemnem, sicut præceptum est in lege: & sacrificia quotidie, sicut oportebat. * & post hæc oblationes institutas, & hostias sabbatorum, & neomeniarum, & dierum solemnum omnium sanctificationum. * Et quotquot vouebant Ihu à neomenia septimi mensis, cœperunt hostias offerre Domino, & templum Domini nondum erat ædificatum. * Et dederunt pecuniam lapidariis & fabris, & potum & pabula, cum gaudio. * Et dederunt carra Sidoniis & Tyriis, vt transueherent illis de Libano trabes cedrinæ, & facerent rates in Ioppe portus, secundum decretum quod scriptum erat eis à Cyro rege Persarum. * Et in secundo anno venientes in templum Dei in Ierusalem: mense secundo, inchoauit Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedec, & fratres ipsorum, & sacerdotes & Leuitz, & omnes qui venerant de captiuitate in Ierusalem: * & fundauerunt templum Dei, nouilunio secundi mensis secundi anni cū venissent in Iudæam & Ierusalem, * & statuerunt Leuitas à viginti annis, super opera Domini: & stetit Iesus & filius eius, & fratres omnes Leuitz conspirantes, & executores legis, facientes opera in domo Domini. * Et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis: & Leuitz filij Asaph, habentes cymbalas, collaudantes Dominum, & benedicentes secundum David regem Israël, * & cantabant canticum Domino quoniam dulcedo eius, & honor in secula super omnem Israël. * Et omnis populus tuba cecinerunt, & proclamauerunt voce magna, collaudantes Dominum in suscitatione domus Domini. * Et venerunt

runt ex sacerdotibus & Levitis, & prae-
sidentibus secundum pagos senioribus
qui viderant pristinam domum, & ad
huius ædificationem cum clamore &
placitu magno, & multi cum iubilis
& gaudio magno: in tantum ut populus
non audiret tubas propter planctum
populi. Turba enim erat tubis canens
magnifice, ita ut longe audiretur. Et
audierunt inimici tribus Iudæ, & Ben-
jamin, & venerunt scire quæ esset vox
tubarum. Et cognoverunt quoniam
qui erant ex captivitate, ædificant tem-
plum Domino Deo Israël. Et acce-
dentes ad Zorobabel & Iesum, prae-
positos pagorum, dixerunt eis, Ædifica-
bimus vna vobiscum: Similiter enim
audiuimus Dominum vestrum, & ipsi
pariter incedimus à diebus Asbazaræ
regis Assyriorum, qui transmigravit
nos huc. Et dixit Zorobabel, & Iesus,
& principes pagorum Israël. Non est
nobis & vobis ædificare domum Dei
nostri, nos enim soli ædificabimus Do-
mino Israël, secundum ea quæ præce-
pit nobis Cyrus rex Persarum. Gentes
autem terræ incumbentes his qui sunt
in Iudæa, & levantes opus ædificatio-
nis & infidias, & populos adducentes
prohibebant eos ædificare, & aggressu-
ras exercentes impediunt, ne con-
sumeretur ædificium omni tempore
vitæ Cyri regis, & protraxerunt structu-
ram per biennium vsque ad Darij re-
gnum.

CAP. VI.

*Iudæi, inuente Dario, templum Dei
construunt in Ierusalem.*

IN secundo autem anno regni Darij
I prophetauit Aggeus & Zacharias fi-
lius Addin propheta apud Iudæam &
Ierusalem in nomine Dei Israël super
eos. Tunc stans Zorobabel filius Sala-
thiel, & Iesus filius Iosedech, incho-
uerunt ædificare domum Dñi, quæ est
in Ierusalem. cum adessent eis prophe-
tæ Dñi, & adiuvarent eos. In ipso tem-
pore venit ad illos Sisennes subregulus
Syriæ & Phœnicis, & Satrabuzanes, &
sodales eius, & dixerunt eis, Quo
præcipiente vobis domum hanc ædifi-
catis, & templum istud, & alia omnia
perfecistis? & qui sunt structores qui
hæc ædificant? Et habuerunt gratiam
visitatione facta super eos, qui erant ex
captivitate à Dño seniores Iudæorum
& non sunt impediti ædificare, do-
nec significaretur Dario de omnibus
istis, & responsum acciperetur. Exem-
plum epistolæ, quam miserunt Dario.
SISENNES subregulus Syriæ, &
Phœnicis, & Satrabuzanes, & Sodales
eius in Syriæ & Phœnicie præfides, re-
gi Dario salutem. Omnia nota sunt

Domo regi, quod cum venissemus in
regionem Iudææ, & introissemus in Ie-
rusalem, inuenimus ædificantes domum
Dei magnam: & templum lapidibus
politis, & magnis & pretiosis
materiis in parietibus, & opera illa
instanter fieri & suffragare, & prospere
in manibus eorum, & in omni
gloria quam diligentissime perfici.
Tunc interrogauimus seniores, dicen-
tes, Quo permittente vobis ædificatis
domum istam, & opera hæc fundatis?
Ideo autem interrogauimus eos, ut
notum faceremus tibi homines & præ-
positos eorum nomina scripturam præpo-
sitorum postulauimus illos. At illi
responderunt nobis dicentes, Nos sumus
serui Dñi, qui fecit cælum & ter-
ram, & ædificabatur hæc domus ante
annos istos multos à rege Israël ma-
gno & fortissimo, & consummata est.
Et quoniam patres nostri exacerba-
tes erant & peccauerunt in Deum Ie-
raël, tradidit eos in manus Nabucho-
donosor regis Babyloniz, regis Chal-
dæorum, & domum istam demolien-
tes iucenderunt, & populum captiuum
duxerunt in Babylonem. In primo an-
no regnante Cyro rege Babyloniz,
scripsit Cyrus rex domum hanc ædifi-
care, & illa sacra vasa aurea & argen-
tea quæ extulerat Nabuchodonosor de
domo quæ est in Ierusalem, & conse-
crauerat in suo templo, rursus protu-
lit ea Cyrus rex de templo quod erat
in Babylonia, & tradita sunt Zoroba-
bel & Salmanasor subregulo. Et præ-
ceptum est eis ut offerrent hæc va-
sa, reponerent in templo quod erat in
Ierusalem, & ipsam templum Dei ædi-
ficare in loco suo. Tunc Salmanasor
subiecit fundamenta domus Dñi,
quæ est in Ierusalem: & exinde vsque
nunc edificatur, & non accipit consum-
mationem. Nunc ergo si iudicatur à te
rex, perquiratur in regalibus biblio-
thecis Cyri regis, quæ sunt in Babylo-
nia: & si inuentum fuerit consilio Cyri
regis ceptam esse structuram domus
Dñi, quæ est in Ierusalem, & iudicatur
à Dño rege nostro, scribat de his nobis.
Tunc Darius rex præcepit inquiri in
bibliothecis: & inuentus est in Ecba-
thanis oppido, quod est in media re-
gione locus vnus, in quo scripta erant
ista: ANNO primo regnante Cyro,
rex Cyrus præcepit domum Dñi quæ
est in Ierusalem ædificare, ubi incende-
bant igni assiduo, cuius altitudo sit cu-
bitorum decem, & latitudo cubitorum
sexaginta, quadratum lapidibus politis
tribus, & meniano ligneo eiusdem re-
gionis, & meniano vno nouo, & impen-
dia dari de domo Cyri regis: & sacra
vasa domus Dñi tam aurea quam argen-
tea,

rea, quæ extulit Nabuchodonosor in domum Dñi, quæ est in Ierusalem, ubi erant posita ut ponantur illic. Et præcepit curam agere Sisenem subregulum Syriæ & Phœnicis, & Sarrabuzanem, & sodales eius, & qui ordinati erant in Syria & Phœnice præfides, ut abstinerent se ab eodem loco. Et ego quoque præcepi in totum ædificare: & prospexi, ut adiunger eos qui sunt ex captiuitate Iudzorum, donec consummeretur templum ædis Dñi: & à vexatione tributorum Cœlesyriæ & Phœnicis, diligenter quantitatem dari his hominibus ad sacrificium Dñi. Zorobabel præfecto, ad tauros, & arietes, & agnos, similiter autem & frumentum, & sal, & vinum, & oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt in Ierusalem, distauerunt consummi quotidie, sine ulla dilatione, ut offerantur libationes summo Deo pro rege & pueris eius & orent pro ipsorum vita: & denuntietur, ut quicumque transgressi fuerint aliquid ex his quæ scripta sunt, aut spreuerint, accipiat lignum de suis propriis, & suspendantur, & bona ipsorum regi ascribantur. Propterea & Dominus, cuius nomen inuocatum est ibi, exterminet omnem regem & gentem, qui manum suam extenderit prohibere, aut male tractare domum Domini illam quæ est in Ierusalem. Ego Darius rex decreui quàm diligentissimè secundum hæc fieri.

CAP. VII.

Domus Dei extructa dedicatur & consecratur, in eaque festum azymorum celebratur.

Tunc Sisenem subregulum Cœlesyriæ & Phœnicis, & Sarrabuzanes, & sodales obsequi hiis quæ à Dario rege erant decreta, insisterant sacrosanctis operibus diligentissimè, cooperantes cum senioribus Iudzorum principibus Syriæ. Et prosperata sunt sacrificia opera prophetantibus Aggeô & Zacharia prophetis. Et consummauerunt omnia per præceptum Domini Dei Israël, & ex consilio Cyri, & Darij, & Artaxerxis regis Persarum. Et consummata est domus nostra usque ad tertiam & vicissimam diem mensis Adar, sexto Anno Darij regis. Et fecerunt filij Israël & sacerdotes & Leuitæ, & ceteri qui erant ex captiuitate, qui appositæ sunt secundum ea quæ scripta sunt in libro Moyfi. Et obtulerunt in dedicationem templi Domini, tauros centum, arietes ducentos, agnos quadringentos, & hædos pro peccatis vniuersi Israël, duodecim secundum numerum tribuum Israël. Et steterunt sacerdotes & Leuitæ

amicti stolis per tribus, super omnia opera Domini Dei Israël, secundum librum Moyfi, & ostiarij per singulas ianuas. Et egerunt filij Israël cum hiis qui erant ex captiuitate, illud Phasæ quartadecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes & Leuitæ. Omnes filij captiuitatis non sunt simul sanctificati, quia Leuitæ omnes simul sanctificati sunt. Et immolauerunt Phasæ vniuersi filij captiuitatis, & fratribus suis sacerdotibus, & sibi metipsis. Et manducauerunt filij Israël, qui erant ex captiuitate, omnes qui remanserant ab omnibus execrationibus gentium terræ quærentes Dominionum, & celebrauerunt diem festum azymorum, septem diebus epulantes in conspectu Domini, quoniam conuerit consilium regis Assyriorum in eos, confortare manus eorum ad opera Domini Dei Israël.

CAP. VIII.

Ascendenti Esdra à Babylonia Ierosolymam traduntur Artaxerxis litteræ, quæ beneficia Iudæis præstata continent: recensentur qui simul ascenderunt, & auro ac argento sacerdotibus commisso, Esdras, facta oratione commouet populum ad penitentiam quod ab alienigenis se non separassent.

Post hunc regnante Artaxerxe Persarum rege, accessit Esdras filius Azariæ, filij Helciz, filij Solome, filij Sadoc, filij Achitob, filij Ameri, filij Azahel, filij Bocti, filij Abisue, filij Phinees, filij Eleazari, filij Aaron primi sacerdotis. Hic Esdras ascendit de Babylonia, cum esset scriba & ingeniosus in lege Moyfi, quæ data est à Dño Deo Israël docere & facere. Et dedit ei rex gloriam, quod inuenisset gratiam in omni dignitate & desiderio in conspectu eius. Et ascenderunt simul cum ipso ex filiis Israël, & sacerdotibus, & Leuitis, & sacris cantoribus templi, & ostiariis, & seruis templi, in Ierusalem. Anno septimo regnante Artaxerxe, in quinto mense, hic annus septimus est regni, exeuntes de Babylonia nouilunio quinti mensis, venerunt Ierosolymam iuxta præceptum illius, secundum prosperitatem itineris à Domino ipsorum datam eis. In his enim Esdras magnam disciplinam obtinebat, ne prætermitteret quidquam eorum, quæ essent ex lege Domini & præceptis, & docendo vniuersum Israël omnem iustitiam & indicium. Accedentes autem qui scribebant scripta Artaxerxis regis, tradiderunt scriptum quod obuenerat ab Artaxerxe rege ad Esdras sacerdotem, & lectorem legis Domini, cuius exemplum subiectum est. Rex Artaxerxes Esdræ

Esdra sacerdoti, & lectori legis Domini salutem. "Humilior ego iudicans in beneficiis, præcepi eis qui desiderant ex gente Iudæorum, sua sponte, & ex sacerdotibus & Levitis, qui sunt in regno meo, comitari tecum in Ierusalem. " Si qui ergo cupiunt ire tecum, conueniant, & proficiantur, sicut placuit mihi & septem amicis meis consiliariis, ut visitent ea quæ aguntur secundum Iudæam & Ierusalem, obseruantes sicut habes in lege Domini, & ferant munera Domino Deo Israël, quæ voui ego & amici Ierusalem, & omne aurum & argentum, quod inuentum fuerit in regione Babyloniarum Domino in Ierusalem cum illo, quod est donatum pro ipsa gente in templum Domini eorum quod est in Ierusalem: ut colligatur hoc aurum & argentum ad tauros, & arietes, & agnos, & hœdos, & quæ his sunt congruentia, ut offerant hostias Domino super altare Domini ipsorum quod est in Ierusalem. " Et omnia quæcumque volueris cum fratribus tuis facere auro & argento, perficere pro voluntate tua, secundum præceptum Dñi Dei tui: " & sacrosancta vasa, quæ data sunt tibi ad opera domus Domini Dei tui, quæ est in Ierusalem: & cetera quæcumque tibi subuenierint ad opera templi Dei tui, dabis de regali gazophylacio: cum volueris cum fratribus tuis facere auro & argento, perfice secundum voluntatem Dñi. " Et ego quidem rex Artaxerxes præcepi custodibus thesaurorum Syriæ & Phœnicis, ut quæcumque scripserit Esdra sacerdos, & lector legis Domini, diligenter detur ei vsque ad argenti talenta centum, similiter & auri: vsque ad frumenti modios centum, & vini amphoras centum, & alia quæcumque abundant sine taxatione. " Omnia secundum legem Dei fiant Deo altissimo, ne forte exurgat ira in regno regis, & filij, & filiorum eius. " Vobis autem dicitur, ut omnibus sacerdotibus & Levitis, & sacris cantoribus, & seruis templi, & scribis templi huius, nullum tributum, neque vlla alia indictio irrogetur, nec habeat quisquam potestatem obicere eis quidquam. " Tu autem Esdra, secundum sapientiam Dei, constitue indices & arbitros in tota Syria, & Phœnice: & omnes qui legem Dei tui non nouerunt, doce: ut quotquot transgressi fuerint legem, diligenter plectantur, siue morte, siue cruciatio, siue etiam pecuniæ multatione vel abductione. " Et dixit Esdra scriba: Benedictus Deus patrum nostrorum, qui dedit hanc voluntatem in cor regis, clarificare domum suam quæ est in Ierusalem, & me honorificauit in conspectu regis, &

consiliariorum, & amicorum, & purpuratorum eius. " Et ego constans animam factus sum secundum opulationem Dñi Dei mei, & congregaui ex Israël viros, ut simul ascenderent mecum. " Et hi sunt præpositi secundum suas patrias, & principatus portionales, eorum qui mecum ascenderunt de Babylonia in regno Artaxerxis. " Et ex filiis Phares, Gersomus: ex filiis Siemarith, Amenus: filiorum David, Acchus filius Secilliz: " ex filiis Phares, Zacharias, & cum eo reuersi sunt viri centum quinquaginta: " ex filiis ductoris Moabilionis Zarai, & cum ipso viri ducenti quinquaginta: " ex filiis Zachues, Iechonias Zecholiz, & cum ipso viri ducenti quinquaginta: " ex filiis Sala, Maasias Gotholiz, & cum ipso viri septuaginta: " ex filiis Saphitiz, Zarias, Micheli, & cum ipso viri octoginta: " ex filiis Iob, Abdias Ieheli, & cum ipso viri ducenti duodecim: " ex filiis Baniz, Salimoth, filius Iosaphiz, & cum ipso viri centum sexaginta: " ex filiis Beer, zacharias Bebei, & cum ipso viri ducenti octo: " ex filiis Ezead Ioannes, Eccecan, & cum ipso viri centum decem: " ex filiis Adoniam ipsis postremis, & hæc sunt nomina eorum, Eliphalam filius Gebel, & Semeias, & cum ipso viri septuaginta. " Et congregaui eos ad flumini qui dicitur Thla, & metati sumus illic triduo, & recognoui eos. " Et ex filiis Sacerdotum & Leuitarum non inueni illic. " Et misi ad Eleazarum, & Eccelon, & Misman, & Maloban, & Enaathan, & Samea, & Ioribum, Nathan, Enuagam, Zachariam, & Mosolanum ipsos ductores & peritos: " & dixi eis ut venirent ad Loblem, qui erat apud locum gazophylacij. " Et mandauimus eis ut dicerent Loddeo, & fratribus eius, & illis qui erant in gazophylacio, ut mitterent nobis eos qui sacerdotio fungerentur in domo Domini Dei nostri: " & adduxerunt nobis secundum manum validam Dñi Dei nostri viros peritos: ex filiis Moholi, filij Leui, filij Israël, Sebebi, & filios & fratres, qui erant decem & octo: " Asbiam, & Amin ex filiis filiorum Chananzai, & filij eorum viri viginti. " Et ex his qui templo seruiebant, quos dedit David, & ipsi principes ad operationem Levitis templo seruientium ducenti viginti. Omnia nomina significata sunt in scripturis. " Et voui illic ieiunium iuuenibus in conspectu Dei, ut quærerem ab eo bonum iter nobis, & qui nobiscum erant, & filiis, & pecoribus, propter insidias. " Erubuit enim petere, à rege pedites & equites in comitatu, tutelæ gratia, contra aduersarios nostros. " Diximus enim regi, quoniam virtus Dñi erit cum eis qui inquit

inquirunt eum in omni affectu. Et ecce
 73 rum deprecatus sumus Dominum Deum no-
 strum secundum hæc: quem & propiti-
 um habuimus, & compotes facti su-
 mus Deo nostro. * Et separavi ex plebis
 75 præpositis, & sacerdotibus templi viros
 duodecim, & Sedebraam, & Asannam
 & cum eis ex fratribus eorum viros
 decem: * Et appendi eis aurum & ar-
 76 gentum & vasa sacerdotalia domus Dei
 nostri, quæ donauerat rex, & consiliarii
 eius, & principes, & omnis Israël. * Et
 77 cum appendissem, tradidi argenti ta-
 lenta centum quinquaginta, & vasa ar-
 gentea talentorum centum, & auri ta-
 lenta centum: * & vasorum aureorum
 78 septies viginti, & vasa ærea de bono
 zramento splendentia, duodecim auri
 speciem redditia: * & dixi eis: Et vos
 79 sancti estis Domino, & vasa sunt sancta, &
 aurum, & argentum votum est Domino
 Deo patrum nostrorum. * Vigilate &
 80 custodite, donec tradatis ex plebis præ-
 positis, & sacerdotibus, & Levitis, &
 principibus ciuitatum Israel in Ierusa-
 81 lem, in postophorio domus Dei no-
 stri. * Et hi qui susceperunt sacerdotes
 & Levitæ aurum & argentum & vasa
 82 intulerunt in Ierusalem in templum
 Domini. * Et promouimus à fluuio,
 83 Thia, die duodecima mensis primi, vs-
 quequò introiimus in Ierusalem. * Et
 cum factus fuisset tertius dies, quarta
 84 autem die ponderatum aurum & argen-
 tum traditum est in domo Domini Dei
 nostri, Marimuth filio Iori sacerdoti:
 * & cū ipso erat Eleazar filius Phinees:
 85 & erant cum ipsis Iosadus filius Iesu, &
 Medias, & Banni filius Levitæ: ad nume-
 rum, & ad pondus vniuersa. * Et scriptum
 86 est pondus ipsorum eadem hora: * Qui
 autem venerunt ex captiuitate obtulerunt
 sacrificium Domino Deo Israël,
 87 tauros duodecim pro omni Israël: barie-
 res octoginta sex, * agnos septuaginta
 duos, hircos pro peccato duodecim, &
 88 pro salute vaccas duodecim, omnia in
 sacrificium Domini. * Et relegerunt
 præcepta regis regalibus dispensatori-
 89 bus, & subregulis Cælesyriæ, & Phœni-
 ciæ, & honorificauerunt gentem, & tem-
 90 plum Domini. * Et consummatis his ac-
 cesserunt ad me præpositi, dicentes: Non
 segregauerunt genus Israël, & principes,
 & sacerdotes, & Levitæ, * & alienigenæ
 gentes, & nationes terræ, immunditias
 suas à Chananzæis, & Hethæis, & Phere-
 91 zæis, & Iebuzæis, & Moabitis, & Egy-
 ptiis, & Idumæis, * coniuncti enim sunt
 filiabus eorum, & ipsi, & filij eorum, &
 92 mistum est semen sanctum alienigenis
 gentibus terræ: & participes erant præ-
 positi, & magistratus iniquitatis eius ab
 initio ipsius regni. * Et mox vt audiui
 ista, conscidi vestimenta, & sacram tunicam,

cam, & lacerans capillos capitis, & bar-
 73 ham, sedi dolens & mortuus. * Et conue-
 nerunt quotquot tunc movebantur in
 verbo Domini Dei Israël, ad me lugen-
 tem super iniquitatem istam, & sede-
 74 bam tristis vsque ad sacrificium vesperti-
 num. * Et confurgens à ieiunio con-
 scissi, habens vestimenta & sacram tunicam,
 75 ingeniculans, & extendens manus
 ad Dominum, * dicebam: Domine, con-
 fusus sum, & reueritus sum, ante faciem
 76 tuam. * Peccata enim nostra multiplicata
 sunt super capita nostra, & iniquitates
 nostræ exaltatæ sunt vsque ad cælum.
 77 * Quoniam à temporibus patrum no-
 strorum sumus in magno peccato vsque
 78 ad diem hunc. * Et propter peccata no-
 stra, & patrum nostrorum, sumus tradi-
 ti cum fratribus nostris, & cum sacer-
 dotibus nostris regibus terræ in gladi-
 79 um & captiuitatem & depredationem,
 cum confusione vsque in hodiernum
 80 diem. * Et nunc quantum est hoc quod
 contigit nobis misericordia abs te Do-
 mine Deus, & relinque nobis radicem:
 & nomen in locum sanctificationis tuæ:
 81 * deredere luminare nostrum in domo
 Domini Dei nostri, dare nobis cibum
 in omni tempore seruitutis nostræ. * Et
 cū seruierimus, non fuimus derelicti
 à Domino Deo nostro: sed constituit
 82 nos in gratia, ponens nobis reges Persarum
 dare cibum: * clarificare templum
 Domini Dei nostri, & edificare desertam
 83 Sion, dare nobis stabilitatem in Iudæa
 & Ierusalem: * Et nunc quid dicimus,
 84 Dñe habentes hæc? Transgressi enim
 sumus præcepta tua, quæ dedisti in ma-
 nus puerorum tuorum prophetarum,
 85 * dicens: Quoniam terra inquam introi-
 stis possidere hereditatem eius, terra
 polluta est coinquinationibus alieni-
 genarum terræ, & immunditiæ illorum
 86 repleuerunt eam totam immunditiæ
 sua. * Et nunc filias vestras non coniun-
 87 getis filiis eorum, & filias eorum non
 accipietis filiis vestris, & non inquire-
 tis pacem habere cum illis omni tem-
 88 pore, vt inualescentes manducetis optima
 terræ, & hereditatem distributis fi-
 89 liis vestris vsque in æuum. * Et quæ con-
 tingit nobis, omnia sunt propter opera
 nostra maligna, & magna peccata no-
 90 stra: * Et dedisti nobis talem radicem, &
 rursum reuersi sumus transgredi legiti-
 91 mam tuam, vt commisceremur immunditiæ
 alienigenarum gentium terræ huius.
 92 * Nonne irasceris nobis perdere nos,
 quoadusque non relinquatur radix, &
 nomen nostrum? * Domine Deus Israël
 verax es. Derelicta est enim radix vsque
 in hodiernum diem. * Ecce nunc sumus
 in conspectu tuo in iniquitatibus no-
 93 stris. Non est enim adhuc stare ante te
 in his. * Et cū adorandò confiteretur

Esdra sēns, hūmī prostratus ante templum, congregati sunt ante eum ex Ierusalem turba magna valde viri & mulieres: & iuuenes, & iuenculæ. Fletus enim erat magnus in ipsa multitudine. * Et cum clamasset Iechonias Ieheli ex filiis Israël, dixit Esdra: Nos in Dominum peccauimus: quod collocauimus nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex gentibus terræ. * Et nunc es super omnem Israël. In his ergo sit iurandum à Domino, expelle omnes vxores nostras, quæ ex alienigenis sunt cum filiis earum. * Sicut ibi defectum est à maioribus secundum legem Domini exurgens explica. * Ad te enim spectat negotium, & nos tecum sumus, viriliter fac. * Et exurgens Esdra adiurauit principes sacerdotum, & Leuitas, & omnem Israël, facere secundum hæc, & iurauerunt.

CAP. IX.

Iubentur abicere vxores alienigenas cum filiis, & recensentur qui ex sacerdotibus ac Leuiticis iuncti illi erant. Esdra legem Domini coram populo: quibus peccatis, iubentur vt ad propria digressi, lacum diem agant.

ET exurgens Esdra ab ante atrium Templi, abiit in pastophorium Ionathæ filij Nafabi, * & hospitatus illic non gustauit panem, nec aquam bibit, super iniquitatem multitudinis. * Et facta est prædicatio in omni Iudæa, & in Ierusalem omnibus qui erant ex captiuitate in Ierusalem congregati, * vt quicumque non occurreret biduo vel triduo diei, secundum iudicium assidentium seniorum, tollerentur facultates suæ, & ipse alienus iudicaretur à multitudine captiuitatis. * Et congregati sunt omnes qui erant ex tribu Iudæ, & Benjamin in tribus diebus in Ierusalem, hic mensis est nonus, dies mensis vicesimus. * Et sedit omnis multitudo in area templi trementes propter hyemem præsentem. * Et exurgens Esdra, dixit illis: Vos iniquè fecistis collocantes vobis in matrimonium vxores alienigenas, vt adderetis ad peccata Israël. * Et nunc date confessionem, & magnificentiam Domino Deo patrum nostrorum, * & perficite voluntatem ipsius, & discedite à gentibus terræ, & ab vxoribus alienigenis. * Et clamauit omnis multitudo, & dixerunt voce magna: Sicut dixisti, faciemus. * Sed quoniam multitudo magna est, & tempus hybernū, & non possumus insubdiati stare: & hoc opus non est nobis vnus diei, neque bidui: multum enim in his peccauimus: sicut præpositi multitudinis, & omnes qui nobiscum inhabitant, & quotquot habent vxores

13 apud se alienigenas, * & assistant accepto tempore ex omni loco præbyteri, & iudices, vsquequò soluant iram Domini negotij huius. Ionathas autem filius Ezeli, & Ozias Thecam susceperunt secundum hæc: & Boforamus, & Leuis, & Sabbarhæus simul cooperari sunt cum illis. * Et steterunt secundum hæc omnia vniuersi qui erant ex captiuitate. * Et elegit sibi viros Esdra sacerdos, principes magnos de patribus eorum secundum nomina: & confederunt nouilunio mēsis decimi examinare negotium istud. * Et determinatum est de viris qui habebant vxores alienigenas, 18 vsque ad neomeniam primi mensis: * & iuncti sunt ex sacerdotibus permisti qui habebant alienigenas vxores. * Ex filiis Iesu filij Iosedec, & fratris eius: Maaseas, & Eliozerus, & Ioribus, & Ioadeus, 20 iniecerunt manus, vt expellerent vxores suas: & ad litandum in exorationem arietem pro ignorantia sua: * & ex filiis Semmeri: Maaseas, & Effes, & Ieelech, 22 Azarias, * & ex filiis Fosere: Limosias, Hismaenias, & Nathaneus Iussio Reddus, 23 & Thalsas, * & ex Leuitis: Iorabbus, & Semeis, & Colnis, & Calitas, & Facheas, 24 & Colus, & Elionas, * & ex sacris cætoribus, Eliahs, & Zaccarus & ex ostiariis: 25 Salumus, & Tolbanes, * & ex Israël ex filiis Foro, Ozi, & Remias, & Geddias, & Melchias, & Michelus, Eleazarus, & Imebias, & Bannes, * & ex filiis Iolaman: Chamas, & Zacharias, & Ierrelus, & 28 Ioddus & Erimoth, & Helias: * & ex filiis Zathoim: Eliads, & Liafusus, Zochias, 29 & Larimoth, & Zabdus, & Tebedias: * & ex filiis Zebes: Ioannes, & Amanias, & 30 Zabdias, & Emeus: * & ex filiis Bannis: Olamus, & Maluchus, & Ieddeus, & Iasub, & Azabus, & Ierimoth, * ex filiis Adin: Naathus, & Moofias, & Caleus, & Raanas, & Maaseas, & Mathathias, & Be 32 feel, & Bonus, & Manasses, & ex filiis Nuæ: Noneas, & Asea & Malchias, & Sameas, & Simon, Benjamin, & Malchus, & 33 Marras, * & ex filiis Afom: Carianeus, Mathathias, & Bannus, & Eliphalach, 34 & Manasses, & Semei: * & ex filiis Banni: Ieremias, & Moadias, & Abramus, & Iohel, & Baneas, & Pelias, & Ionas, & Marimoth, & Eliahs & Mathaneus, & Elias, & Orizas, & Dielus, & Semedius, & 35 Zambris, & Iosephus: * & ex filiis Nabei: Ielelus, & Mathathias, & Sabadus, & Zecheda Zedmi, & Iesse, Baneas: * omnes isti coniunxerunt sibi vxores alienigenas, & dimiserunt eas cum filiis. * Et inhabitauerunt sacerdotes, & Leuitæ: & qui erant ex Israël, in Ierusalem: & in tota vna regione nouilunio mensis septimi. Et erant filij Israël in commorationibus suis. * Et congregata est omnis multitudo simul in aream, quæ ab oriē-

te portæ sacræ: & dixerunt Eſdræ pon-
 tifici & lectori, vt afferret legem Moyſi
 quæ tradita eſt à Domino Deo Iſraël.
 "Et attulit Eſdras pontifex legem om-
 ni multitudinī eorum à viro, vſque ad
 mulierem, & omnibus ſacerdotibus,
 audire legem nouilunio menſis ſepti-
 mi. "Et legebat in area, quæ eſt ante ſa-
 cram portam templi, à prima luce vſ-
 que ad vſperam, coram viris, & mulie-
 ribus. Et dederunt omnes ſenſum ad le-
 gem. "Et ſtetit Eſdras ſacerdos, & lector
 legis ſuper lignum tribunal, quod ſa-
 bricatum erat. "Et ſteterunt ad eum Ma-
 thathias, & Samus, Ananias, Azarias,
 Vrias, Ezechias, & Baſamius ad dexte-
 ram: & ad ſiniſtram Faldeus, Miſael,
 Malachias, Abuthſas, Sabus, Nabadias,
 & Zacharias. "Et aſſumpſit Eſdras li-
 brum coram omni multitudine: præſi-
 debat enim in gloria in conſpectu om-
 nium. "Et cū abſoluiffet legem, om-
 nes recti ſteterunt & benedixit Eſdras
 Dominum Deum altiffimum, Deum ſa-
 bath omnipotentem. "Et reſpondit
 omnis populus, Amen. Et eleuatis ſur-
 ſum manibus procidentes in terram,
 adorauerunt Dominum, & Ieſus, & Ba-
 naeus, & Sarebias, & Iaddinus, & Ac-
 cubus, & Sabbathus, & Calites, & Aza-
 rias, & Ioradus, & Ananias, & Philias
 Leuitæ: qui docebant legem Domini,
 & in multitudine legebant legem Do-
 mini, & præſerebant ſinguli eos qui in-
 telligebant lectionem. Et dixit Athara-
 tes Eſdræ pontifici & lectori, & Leuitis
 qui docebant multitudinem, & dicens:
 Dies hic ſanctus eſt Dominus. Et omnes
 ſtebant, cū audiffent legem. "Et dixit
 Eſdras: Digreſſi ergo manducate pin-
 guiſſima quæque, & bibite dulciſſima
 quæque, & mittite munera his qui non
 habent. "Sanctus enim eſt hic dies Do-
 mini, & nolite mœſti eſſe. Dominus
 enim clarificauit vos. "Et Leuitæ de-
 nuntiabant in publico omnibus, dicen-
 tes: Dies hic ſanctus eſt, nolite mœſti
 eſſe. "Et abierunt omnes manducare,
 & bibere, & epulari, & dare munera
 his qui non habebant, vt epularentur.
 Magnificè enim ſunt exaltati verbis
 quibus edoſti ſunt, & congregati ſunt
 vniuerſi in Ieruſalem celebrare læti-
 tiam ſecundum teſtamentum Domini
 Dei Iſraël.

LIBER ESDRÆ QVARTVS.

CAPVT PRIMVM.

*Mittitur Eſdras à Domino multa
 ingratias Iudaſ exhibita beneficia ex-
 probaturum.*

Liber Eſdræ prophetæ ſecundus,
 filij Sarzi, filij Azarzi, filij Hel-
 ciæ, filij Sadaniz, filij Sadoch, fi-
 lij Achirob, filij Achiz, filij Phi-
 nees, filij Heli, filij Ameriz, filij
 Aſiel, filij Marimoth, filij Arna, filij
 Oziz, filij Borith, filij Abiſei, filij
 Phinees, filij Eleazar, filij Aaron ex
 tribu Leui, qui fuit captiuſ in regio-
 ne Medorum in regno Artaxerxis regis
 Perſarum. "Et factum eſt verbum Do-
 mini ad me, dicens: "Vade, & nuntia
 populo meo facinora ipſorum, & filiis
 eorum iniquitates, quas in me admife-
 runt, vt nuntient filiis filiorum: quia
 peccata parentum ipſorum in illis cre-
 uerunt. Obliti enim mei ſacrificauerunt
 diis alienis. "Nōne ego eduxi eos de
 terra Egypti de domo ſeruitutis. Ipſi
 autem irritauerunt me, & conſilia mea
 ſreuerunt. "Tu autem excute cor-
 nam capitis tui, & proice omnia mala
 ſuper illos: quoniam non obediunt
 legi mez. Populus autem eſt indiſci-
 plinatus. "Viquequē eos ſuſtinebo,
 quibus tanta beneficia contuli? "Reges
 multos propter eos ſubuerſi. Pharaonem
 cum pueris ſuis, & omnem exerci-
 tum eum percuſſi. "Omnes gentes à fa-
 cie eorum perſidi, & in Oriente pro-
 uinciarum duarum populos Tyri & Si-
 donis diſſipauī, & omnes aduerſarios
 eorum interfeſi. "Tu verò loquere ad
 eos, dicens: Hæc dicit Dominus: "Nem-
 pe ego vos per mare tranſmeaui, & pla-
 teas vobis initio munitas exhibui: du-
 cem vobis dedi Moylem, & Aaron ſa-
 cerdotem: lucem vobis per columnam
 ignis præſtiti, & magna mirabilia feci
 in vobis: vos autem mei obliti eſtis: di-
 cit Dominus. "Hæc dicit Dominus om-
 nipotens: Coturnix vobis ſigno fuit, ca-
 ſtra vobis ad tutelam dedi, & illic mur-
 muratiſtis: & non triumphatiſtis in nomi-
 ne meo de perditione inimicorum ve-
 ſtrorum, ſed adhuc nunc vſque mur-
 muratiſtis: "Vbi ſunt beneficia, quæ præ-
 ſtiti vobis? Nōne in deſerto cum eſu-
 rirētis, proclamatiſtis ad me: "dicentes:
 Vt quid nos in deſertum iſtud adduxi-
 ſti interficere nos? melius nobis fuerat
 ſeruire Egyptiis, quam mori in deſer-
 to hoc. "Ego dolui gemitus veſtros,
 & dedi vobis manna in eſcam, Panem
 Angelorum manducaſtis. "Nōne cū
 ſiſtiſtis, petram excidi & fluxerunt
 aquæ

307
 aqua in saturitate? propter zelus foliis
 arborum vos texi? * Diuisi vobis terras
 pingues: Chanaan, & Pherez, & Philistheos
 a facie vestra proieci: quid faciam vobis
 adhuc dicit Dñs? Hæc dicit Dominus
 omnipotens. In deserto cum essetis in flumine
 Amorrhæo sitientes, & blasphemantes nomen
 meum, non ignem vobis pro blasphemis de-
 di, sed mittens lignum in aquam, dulce
 feci flumen. * Quid tibi faciam Iacob? Noluisti
 obedire Iuda. Transferam me ad alias gentes,
 & dabo eis nomen meum, vt custodiant
 legitima mea. Quoniam me dereliquistis,
 & ego vos derelinquam. Petentibus vobis
 a me misericordiam, non miseror. * Quando inuocabitis
 me, ego non exaudiam vos. Maculastis enim
 manus vestras sanguine, & pedes vestri
 impigri sunt ad committenda homicidia.
 Non quasi me dereliquistis, sed vos ipsos,
 dicit Dominus. Hæc dicit Dominus omnipotens.
 Nonne ego vos rogavi, vt pater filios,
 & vt mater filias, & vt nutrix paru-
 los suos, vt essetis mihi in populum,
 & ego vobis in Deum, & vos mihi in filios,
 & ego vobis in patrem? Ita vos collegi,
 vt gallina pullos suos sub alas suas.
 Modò autem quid faciam vobis? Proiciam
 vos a facie mea. Oblationem cum mihi
 attuleritis, aueram faciem meam a vobis.
 Dies enim festos vestros, & neomenias, & circum-
 cisiones repudiaui. * Ego misi pueros
 meos, prophetas ad vos, quos acceptos
 interfecistis, & laustias corpora eorum,
 quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus.
 Hæc dicit Dominus omnipotens. Domus
 vestra deserta est: Proiciam vos sicut
 ventus stipulam, & filij procreationem
 non facient, quoniam mandatum meum
 neglexerunt, & quod malum est coram
 me fecerunt. Tradam domos vestras
 populo venienti, qui me non audientes
 credunt: quibus signa non ostendi, facient
 quæ præcepi. * Prophetas non vident,
 & memorabuntur iniquitatum eorum:
 Testor populi venientis gratiam, cuius
 paruuli exultant cum læticia, me non
 videntes oculis carnalibus, sed spiritu
 credentes quæ dixi. Et nunc frater aspice,
 quæ gloria, & vide populum venientem
 ab Oriente, & quibus dabo ducatum
 Abraham, Isaac, & Iacob, & Osee,
 & Amos, & Michæ, & Ioël, & Abdias,
 & Ionæ, & Nahum, & Habacuc, & Sopho-
 niz, & Aggei, & Zachariæ, & Malachiæ,
 qui & Angelus Dñi vocatus est.

C A P. II.

Synagoga sub figura matris reuocatur a malis suis ad vitam rectiorem.

Hæc dicit Dñs: Ego eduxi populum
 Hittum de seruitute quibus man-

E. S. D. R. A.
 data dedi per pueros meos prophetas
 quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt
 mea consilia. * Mater quæ eos generauit,
 dicit illis, Ire filij, quia ego vidua sum,
 & derelicta. * Educaui vos cum læticia,
 & amisi vos cum luctu, & tristitia,
 quoniam peccastis coram Domino Deo
 vestro, & quod malum est coram eo,
 fecistis. Modò autem quid faciam vobis?
 ego vidua sum & derelicta: ite filij,
 & petite ad Domino misericordiam. *
 Ego autem te pater testem inuoco
 super matrem filiorum, qui noluerunt
 testamentum meum seruare, vt des eis
 confusionem, & matrem eorum in
 direptionem, ne generatio eorum fiat
 dispersa in gentes nomina eorum,
 deleantur a terra: quoniam spreuerunt
 sacramentum meum. * Vt tibi Assur,
 qui abscondis iniquos penes te, Gens
 mala, memorare quid fecerim Sodomæ,
 & Gomorrhæ, quorum terra iacet in
 picis glebis, & aggeribus cinerum:
 sic dabo eos, qui me non audierunt,
 dicit Dñs omnipotens. Hæc dicit Dñs
 ad Efdram. Nuntia populo meo, quoniam
 dabo eis regnum Ierusalem, quod daturus
 eram Israel. * Et summam mihi gloriam
 illorum, & dabo ei tabernacula æterna,
 quæ præparaueram illis. * Lignum vitæ
 erit illis in odore vnguenti, & non
 laborabunt, neque fatigabuntur. * Ite,
 & accipietis. Rogate vobis dies paucos,
 vt immorentur. Iam paratum est
 vobis regnum: vigilate. * Testare caelum
 & terram. Contriui enim malum, &
 creau i bonum, quia vinus ego, dicit
 Dñs. * Mater amplectere filios tuos,
 educa illos cum læticia. Sicut columba
 confirma pedes eorum: quoniam te elegi,
 dicit Dñs. * Et resuscitabo mortuos de
 locis suis, & de monumentis educam
 illos, quoniam cognoui nomen meum
 in Israel. * Noli timere mater filiorum;
 quoniam te elegi, dicit Dñs. * Mittam
 tibi adiutorium pueros meos Isaiam
 & Ieremiam, ad quorum consilium sanctificaui
 & paraui tibi arbores duodecim
 grauatas variis fructibus, & totidē
 fontes fluentes lac, & mel: & montes
 immissos septem, habentes rosam & lilium,
 in quibus gaudio implebo filios tuos.
 Viduam iustifica, pupillos indica, egen-
 tem orphandum tuere, nudum vesti, con-
 fractum, & debilem cura, claudum irri-
 dere noli, tutare mancum, & cæcum ad
 visionem claritatis meæ admite. * Se-
 nem, & iuuenē intra muros tuos serua:
 mortuos vbi inueneris, signans com-
 menda sepulchro, & dabo tibi primam
 sessionem in resurrectione mea. * Paula
 & quiesce populus meus, quia veniet
 requies tua. * Nutrix bona, nutri filios
 tuos, confirma pedes eorum. * Seruos
 quos tibi dedi, nemo ex eis interiet:

CAPVT III.

eo ego enim requiram de numero tuo.

"Noli fatigari. Cum enim venerit dies 27
pressura & angustia, alij plorabunt, &
tristes erunt: tu autem hilaris & copio-
sa eris. "Zelabunt gentes, & nil aduer- 28
sus te poterunt dicere Dominus. "Manus 29
meae tegent te, ne filij tui gehennam vi-
deant. "Iucundare mater cum filiis tuis, 30
quia ego te eripiam, dicit Dñs. "Filios 31
tuos dormientes memorare, quoniam
ego eos educam de latribus terræ, &
misericordiam cum illis faciam: quoniam
misericors sum, dicit Dñs omnipotens.
"Amplere natos tuos usque dum ve- 32
nio, & praeferam illis misericordiam: quoniam
exuberant fontes mei, & gratia
mea non deficiet. "Ego Esdras praecep- 33
tum accepi à Dño in monte Oreb, ut
irem ad Israël: ad quos cum venirem,
reprobauerunt me, & respuerunt man-
datum Dñi: Ideoque vobis dico gentes, 34
quae auditis, & intelligitis, Expectate
pastorem vestrum, requiem aeternitatis
dabit vobis: quoniam in proximo est ille
qui in fine saeculi adueniet. "Parati 35
estote ad praemia regni, quia lux per-
petua lucebit vobis per aeternitatem
temporis. "Fugite umbram saeculi hu- 36
ius: accipite iucunditatem gloriae vestrae.
Ego testor palam saluatorem meum.
"Commendatum donum accipite & iu- 37
cundamini, gratias agentes ei qui vos
ad caelestia regna vocauit. "Surgite &
state & videte numerum signatorum in
conuiuio Dñi. "Qui se de umbra saeculi 39
transfulerunt, splendidas tunicas à Dño
acceperunt. "Recipe Sion numerum
rum, & conclude candidatos tuos qui
legem Dñi compleuerunt. "Filiorum 41
tuorum, quos optabas, plenus est nu-
merus. Roga imperium Dñi, ut sanctifi-
cetur populus tuus qui vocatus est ab
initio. "Ego Esdras vidi in monte Sion 42
urbem magnam, quam numerare non
potui, & omnes canticis collaudabant
Dñm. "Et in medio eorum erat iuuenis 43
statura celsus, eminentior omnibus il-
lis, & singulis eorum capitulis impo-
nebat coronas, & magis exaltabatur:
Ego autem miraculo tenebar. "Tunc 44
interrogavi angelum, & dixi: Qui sunt
hi, Dñe? "Qui respondens dixit mihi: 45
Hi sunt qui mortalem tunicam deo-
suerunt, & immortalem sumpserunt, &
confessi sunt nomen Dei: Modò coro-
nantur, & accipiunt palmas. "Et dixi 46
angelo: Ille iuuenis, quis est, qui eis co-
ronas imponit & palmas in manus tradit?
"Et respondens dixit mihi: Ipse est 47
filius Dei, quem in saeculo confessi sunt:
ego autem magnificare eos ceppi, qui
forriter pro nomine Domini steterunt.
"Tunc dixit mihi angelus: Vade, an- 48
nuntia populo meo, qualia & quanta
mirabilia Domini Dei vidisti.

In omnibus Ada posteris, & maxime
Gentibus infidelibus, abundas malitia.

A Nno tricesimo ruinae ciuitatis: eram
in Babylone, conturbatus sum su-
per cubiculo meo recumbens, & cogi-
tationes meae ascendeabant super cor
meum: "quoniam vidi desertionem Sion,
& abundantiam eorum qui habitabant
in Babylone. "Et ventilatus est spiritus
meus valde, & ceppi loqui ad Altrifi-
mum verba timorata, & dixi O domi-
nator Dñe, tu dixisti ab initio, quando
plasti terram, & hoc solus, & imperasti
populo tuo, & dedisti Adam corpus
mortuum: sed & ipsum signentium manuum
tuarum erat, & insufflasti in eum spiri-
tum vitæ, & factus est viuens coram te:
" & induxisti eum in paradiso, quem
plantauerat dextera tua, antequam ter-
ra aduenerat. "Et huic mandasti dilige-
re viam tuam, & praeteriit eam, & statim
instituiisti in eo mortem, & in nationi-
bus eius, & nate sunt gentes, & tribus,
& populi, & cognationes, quarum non
est numerus. "Et ambulauit vnaquaeque
gens in voluntate sua, & mira agebant
coram te, & spernebant praecepta tua.
" Iterum autem in tempore induxisti di-
luium super inhabitantes saeculum, &
perdidisti eos. "Et factum est, in vnoquoque
eorum, sicut Adae mori, sic his diluium.
" Dereliquisti autem vnum ex his Noe cum
domo sua, & ex eo iusti omnes. "Et fa-
ctum est cum ceppissent multiplicari, qui
habitabant super terram, & multiplica-
uerunt filios & populos & gentes mul-
tas: & ceperunt iterato implerem fac-
ere plus quam priores. "Et factum est
cum iniquitatem facerent coram te, ele-
gisti tibi virum ex his, cui nomen erat
Abraham. "Et dilexisti eum, & demon-
strasti ei soli voluntatem tuam: & dis-
posuisti ei testamentum aeternum, & di-
xisti ei ut non vmquam derelinqueres se-
men eius. "Et dedisti ei Isaac, & Isaac de-
disti Iacob & Esau. "Et segregasti tibi
Iacob, Esau autem separasti. "Et factus
est Iacob in multitudine magna. "Et factum
est cum educeres iemen eius ex Aegypto,
adduxisti super montem Sina. "Et
inclinaisti caelos, & statuisti terram, &
commouisti orbem, & tremere fecisti
abyssos, & conturbasti saeculum, &
transiit gloria tua portas quatuor signis,
& terræ motus, & spiritus & gelu, ut da-
res semini Iacob legem, & generationi
Israel diligentiam. "Et non abstulisti ab eis
cor malignum, ut faceret lex tua in eis
fructum. "Cor enim malignum bailulas
primus Adam, transgressus & victus est:
sed & omnes qui de eo nati sunt. "Et facta
est permanens infirmitas, & lex cum
corde populi, cum malignitate radicis:
& discessit quod bonum est, & mansit ma-
lignum

lignum. * Et tranſierunt tempora, & finiti ſunt anni: & ſuſcitasti tibi ſeruū nomine Dauid, * & dixiſti ei ædificare ciuitatem nominis tui, & offerre tibi in eadem thus & oblationes. * Et factum eſt hoc annis multis, & deliquit qui habitabant ciuitatem, in omnibus facientes ſicut fecit Adam, & omnes generationes eius: vt eabantur enim & ipſi corde maligno. * Et tradidiſti ciuitatem tuā in manibus inimicorū tuorū. Nunquid meliora faciunt, qui habitant Babylonem? Et propter hoc dominabitur Sion? Factum eſt cū veniſſem huc, & vi-diſſem impietates, quarum non eſt numerus: & delinquentes multos vidi anima mea hoc triceſimo anno, & exceſſit cor meum: quoniam vidi quomodo ſuſtinentes eos peccantes, & peperciſti impiis agentibus, & perdidisti populum tuum, & conſeruasti inimicos tuos, & non ſignificasti. Nihil memini quomodo debeat derelinqui via hæc. Numquid meliora facit Babylon quā Sion? aut alla gens cognouit te præter Israël? aut quæ tribus crediderunt teſtamētis tuis, ſicut Iacob? Quarum merces non comparuit, neque labor fructificauit. Pertranſiens enim pertranſui in gentibus, & vidi abundantes eas, & non memorantes mandatorū tuorum. Nunc ergo pōdera in ſatera noſtras iniquitates, & eorum qui habitant in ſæculo, & non inueniunt nomen tuū, niſi in Israël. Aut quando non peccauerunt in conſpectu tuo, qui habitant terram? aut quæ gens ſi obſeruauerit mandata tua? Hos quidem per omnia inuenies ſeruafſe mandata tua, gentes autem non inuenies.

CAPVT IV.

Retunditur curioſi ſcrutatorū præſumptio, adductis variis ſimilitudinibus.

ET reſpondit ad me angelus, qui miſſus eſt ad me, cui nomen Vriel, * & dixit mihi, excedens exceſſit cortum in ſæculo hoc, & comprehendere cogitaſti viā Altiffimi. * Et dixit: Ita Dñe meus. * Et reſpondit mihi, & dixit: Tres vias miſſus ſum oſtendere tibi, & tres ſimilitudines proponere coram te. De quibus mihi ſi renuntiaueris vnam ex his, & ego tibi demonſtrabo viam, quam deſideras videre, & docebo te, vnde ſit cor malignum. * Et dixi: Loquere Dñe meus. Et dixit ad me: Vade, pōdera mihi ignis pondus, aut menſura mihi ſtadium venti, aut reuoca mihi diem quæ præterii. * Et reſpondi, & dixi: Quis natum poterit facere, vt me interroges de his? Et dixit ad me: Si eſſem interrogans te, dicens: Quantæ habitationes ſunt in corde maris, aut quantæ venæ ſunt in principio abyſſi, aut quantæ venæ ſunt ſuper firmamentū, aut qui ſunt exitus paradisi: * diſceres mihi fortaſſi,

in abyſſum non deſcendi, neque in infernum adhuc, neque in cælum vñquam aſcendi, nunc autem non interrogauit, niſi de igne, & vento, & die per quæ tranſiſti, & à quibus ſeparari non potes: & non reſpondiſti mihi de eis. * Et dixit mihi: Tu quæ tua ſunt tecum coadoleſcentia, non potes cognoscere: * & quomodo poterit vix tuum capere Altiffimi viam, & iam exterius corrupto ſæculo intelligere corruptionē euidentem in facie mea? * Et dixi illi: Melius erat nos non eſſe, quā adhuc viuētes viuere in impietatibus, & pati, & non intelligere de qua re. * Et reſpondit ad me, & dixit: Proſciſcens proſectus ſum ad ſilum lignorum campi, & cogitauerunt cogitationem, * & dixerunt: Venite & eamus, & faciamus ad mare bellum, vt recedat coram nobis, & faciamus nobis alias ſiluas. * Et ſimiliter ſuſtus maris & ipſi cogitauerunt cogitationem, & dixerunt: Venite aſcendentes, debellemus ſiluas cāpi, vt & ibi conſumemus nobiſmetiſiſ aliam regionem. * Et factus eſt cogitatus ſiluz in vanum: venit enim ignis, & conſumpſit eam. * Similiter & cogitatus fluctuum maris: ſtetit enim arena, & prohibuit eos: * Si enim eſſes iudex horum, quem inciperes iuſtificare, aut quem condemnare? * Et reſpondi, & dixi: Vtique vanam cogitationem cogitauerunt: terra enim data eſt ſiluz, & mari locus portare fluctus ſuos. * Et reſpondit ad me, & dixit: Bene tu iudicaſti, & quare non iudicaſti tibiſmetiſiſ? * Quemadmodum enim terra ſiluz data eſt, & mare fluctibus ſiſ: ſic qui ſuper terram inhabitant, quæ ſunt ſuper terram intelligere ſolummodo poſſunt: & qui ſuper cælus, quæ ſuper altitudinem cælorum. * Et reſpondi, & dixi: Deprecor te Dñe, vt mihi detur ſenſus intelligendi. * Non enim volui interrogare de ſuperioribus tuis, ſed de his quæ pertrāſeunt per nos quotidie: propter quid Israël datus in opprobrium gentibus? quem dilexiſti populum, datus eſt tribus impiis, & lex patrum noſtrorum in interitum deducta eſt, & diſpoſitiones ſcriptæ nuſquam ſunt: * & pertrāſimus de ſæculo, vt locuſ, & vita noſtra ſtupor & paſor, & nec digni ſumus miſericordiam conſequi. * Sed quid faciet nomini ſuo quod inuocatū eſt ſuper nos? & de his interrogauit. * Et reſpondit ad me, & dixit: Si fueris plurimum ſcrutatus, frequenter miraberis quoniā ſeſtinans ſeſtinat ſæculum pertranſire, & non capit portare quæ in futuris temporibus iuſtiſ reſpromiſſa ſunt: quoniam pleni iniuſtiſ eſt ſæculū hoc & inſirmitatibus. * De quibus autē interrogas, dic: ſeminatū enim eſt malum, & nec dū venit deſtructio ipſius. * Si

* Si ergo non inuersum fuerit quod se-
 minatum est, & discesserit locus ubi se-
 minatum est malum, non venit ubi se-
 minatum est bonum. * Quoniam gramen
 seminis mali seminatum est in corde Adā
 ab initio: & quantum impietatis gene-
 rauit vsque nunc, & generat vsque cum
 veniat arca? * Aestima autem apud te
 gramen mali seminis, quantum fructum
 impietatis generauit: quando secatur
 fuerint spicæ, quarum non est numerus,
 quā magnā aream incipient facere?
 * Et respondit, & dixi Quomodo, & quan-
 do hæc? Quare modici & mali anni no-
 strī? * Et respondit ad me, & dixit mihi:
 Non festines tu super Altissimum. Tu
 enim festinas inaniter esse super ipsum:
 nam excessus tuus multus. * Nōne de
 his interrogauerunt animæ iustorum in
 promptuariis suis, dicentes, Vsq̃uequō
 spero sic? & quando veniet fructus areæ
 mercedis nostræ? * Et respondit ad ea
 Ieremiel archangelus, & dixit: Quando
 impletus fuerit numerus seminum in
 vobis, quoniam in statera ponderauit
 sæculum, & mensura mensurauit tem-
 pora, & numero numerauit tempora, &
 nō commouit, nec excitauit vsque dum
 impleatur prædicta mensura. * Et re-
 pondi, & dixi: O dominator Dñe, sed &
 nos omnes pleni sumus impietate. * Et
 ne fortē propter nos non impleantur
 iustorum areæ, propter peccata inha-
 bitantium super terram. * Et respondit
 ad me, & dixit: Vade, & interroga præ-
 gnantem, si quando impleuerit nouem
 menses suos, adhuc poterit matrix eius
 retinere partum in semetipsa? * Et dixi:
 Non potest Dñe. Et dixit ad me, in in-
 ferno promptuaria animarum matri-
 ci assimilata sunt. * Quemadmodum enim
 illa festinat quæ parit effugere necessi-
 tatem partus: sic & hæc festinat redde-
 re ea quæ commendata sunt. * Ab initio
 tibi demonstrabitur de his quæ concu-
 piscis videre. * Et respondi, & dixi: Si
 inueni gratiam ante oculos tuos: & si
 possibile est, & si idoneus sum, demon-
 stra mihi, si pliusquā præteritū sit ha-
 ber venire, aut plura pertransierit suprà
 quā futurum est. * Quid pertransiuit,
 scio: quid autem futurum sit, ignoro. * Et
 dixit ad me: Sta super dextram partem,
 & demonstra tibi interpretationē si-
 militudinis. * Et steri, & vidi: & ecce for-
 nax ardens transiit coram me & factum
 est, cum transiret flāma, vidi, & ecce su-
 perauit fumus. Post hæc transiit coram
 me nubes plena aquæ, & immisit pluuiā
 impetu multa: & cum transisset impe-
 tus pluuiæ, superauerūt in ea gutta. * Et
 dixit ad me: Cogita tibi: sicut crescit
 pluuiā ampliū quam gutta: & ignis
 quā fumus: sic superabundauit quæ
 transiuit mensura. Superauerunt autem

Tom. I. l.

gutta: & fumus: & orauit, & dixi: Putas
 viuo vsq̃ in diebus illis: vel quid erit in
 diebus illis? * Respondit ad me, & dixit:
 De signis, de quibus me interrogas, ex
 parte possum tibi dicere: de vita autem
 tua non sum missus dicere tibi: sed ne-
 scio. C A P. V.

*Varia signa de futuris rebus Esdra
 per Angelum ostenduntur pro capriuo-
 rum spe ac consolatione.*

DE signis autem: ecce dies venient, in
 quibus apprehēdentur qui inhabitāt
 terrā in centu multo: & abscondetur ve-
 ritatis via, & sterilis erit à fide regio:
 multiplicabitur iniustitia super hanc
 quam ipse tu vides, & super quā audisti
 olū: & erit impositio vestigii quam
 nunc vides regnare regionē, & videbunt
 eam desertam. * Si autē tibi dederit Al-
 tissimus viuere, videbis post tertiam tu-
 bam, & relucescet subito sol noctu, &
 luna ter in die, & de ligno sanguis stil-
 labit, & lapis dabit vocē suam, & popu-
 li commouebuntur, & regnabit, quem
 non sperant qui inhabitant super terrā,
 & volatilia commigrationem faciēt: &
 mare Sodomiticū pisces reiciēt, & da-
 bit vocē noctu, quā non nōnerāt multi:
 omnes autē audient vocē eius, & chaos
 fiet per loca multa, & ignis frequen-
 ter remitteretur, & bestię agrestes trans-
 migrabunt, & mulieres menstruatz pa-
 rient mōstrā, & in dulcibus aquis falsæ
 inuenientur, & amici omnes semetipsos
 expugnabūt: & abscondetur tunc sensus,
 & intellectus separabitur in promptu-
 rium suum, & quæretur à multis, & non
 inuenietur: & multiplicabitur iniusti-
 tia, & incontinentia super terram. * Et
 interrogabit regio proximam suam, &
 dicet: Numquid per te pertransiit iusti-
 tia iustum faciens? Et hoc negabit. * Et
 erit in illo tempore, & sperabūt homi-
 nes, & non imperabunt: laborabunt, &
 non dirigentur viæ eorum. * Hæc signa
 dicere tibi permissum est mihi: & si ora-
 ueris iterum & ploraueris, sicut & nunc
 & ieiunaueris septem diebus, audies
 iteratō horum maiorā. * Et euigilaui, &
 corpus meū horruit valde: & anima mea
 laborauit, vt deficeret: & tenuit me quā
 venit angelus, qui loquebatur in me, &
 confortauit me, & statuit me super pe-
 des. * Et factum est in nocte secunda, &
 venit ad me Salathiel dux populi, & di-
 xit mihi, ubi eras? & quare vultus tuus
 tristis? * An nescitis, quoniam tibi creditus
 est Israël in regione transmigrationis
 eorum? * Exurge ergo, & gusta panem, &
 non derelinquas nos, sicut pastor gregē
 suum in manibus luporum malignorū.
 * Et dixi ei, Vade à me, & non appropies
 ad me. Et audiuit, vt dixi: & recessit à
 me. * Et ego ieiunavi diebus septē vlu-
 lans & plorans, sicut mihi mādauit vriel.

D d

Ange

Angelus. * Et facti est post dies septē, & iterum cogitationes cordis mei molestæ erant mihi valde. * & resumpsit anima mea spiritum intellectus : & iterum corpi loqui coram Altissimo sermones, * & dixi, Dominator Dñe, ex omni, silua terræ, & omnibus arboribus eius, elegisti vineam vnicam : * & ex omni terra orbis, elegisti tibi foueam vnam, & ex omnibus floribus orbis, elegisti tibi liliū vnum : * & ex omnibus abyssis maris, replesti tibi riuum vnum : & ex omnibus edificatis ciuitatibus, sanctificasti tibi metropoli Sion : * & ex omnibus creatis volatilibus, nominasti tibi columbam vnam : * & ex omnibus plasmatis pecoribus, prouidisti tibi ouem vnam : * & ex omnibus multiplicatis populis, acquisuisti tibi populum vnum : & ab omnibus probatā legem, donasti huic quem desiderasti populo. * Et tunc Dñe, vt quid tradidisti vnum pluribus ? Et præparasti super vnam radicem alias, & disperdidisti vnicum tuum in multis : & conculcauerunt eum, qui contradicebant sponsonibus tuis, quique tuis testamentis non credebant. * Et si odiens odisti populum tuum, tuis manibus debet castigari. * Et factum est, cum locutus essem sermones, & missus est angelus ad me, qui ante venerat ad me præterita nocte, & dixit mihi : Audi me, & instrua me : & intende mihi, & adiciam coram te. * Et dixi : Loquere Dñe meus. Et dixit ad me, Valde tu in excessu metis factus es pro Israel : an plus dilexisti eum, quàm qui eum fecit ? * Et dixi ad eum : Non Dñe, sed dolens locutus sum. Torquent enim me renes mei per omnes horam querentem apprehendere semitam Altissimi, & inuestigare partem iudicij eius. * Et dixit ad me, non potes. Et dixi : Quare Dñe ? ad quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meæ mihi sepulchrum, vt non viderem laborem Iacob, & defatigationem generis Israel ? * Et dixit ad me, Numera mihi quæ necdum venerant, & collige mihi dispersas guttas, & riuirida mihi aridos flores, * & aperi mihi clausa promptuaria, & produc mihi inclusos in eis status : demonstra mihi vocis imaginem : & tunc ostendam tibi laborem quem rogas videre. * Et dixi, Dominator Dñe, quis enim est qui potest hæc scire, nisi qui cum hominibus habitationē non habet ? * Ego autē n̄ insipiens : & quomodo poterō dicere de his quibus me interrogasti ? * Et dixit ad me, Quomodo non potes facere vnum de his quæ dicta sunt : sic non poteris inuenire iudicium meum, aut in fine charitatē quam populo promisi. * Et dixi, Sed ecce Dñe tu prope es his qui in fine sunt : & quid facient qui ante me fuerunt, aut nos, aut qui post

nos ? * Et dixit ad me, Coronæ assimilabo iudicium meum. Sicut non nouissimi mori tarditas, sic nec priorum velocitas. * Et respōdi, & dixi : Nec poteras facere eos qui facti sunt, & qui sunt, & qui futuri sunt, in vnum, vt celeris iudicium tuum ostendas ? * Et respondit ad me, & dixit : Non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere sæculum eos qui in eo creādi sunt, in vnum. * Et dixi, Quomodo dixisti seruo tuo, quoniam viuificans viuificasti à te creatam creaturam in vnum, & sustinebat creatura, poterit & nunc portare præsentēs in vnum. * Et dixit ad me, Interroga matricem mulieris, & dices ad eam : Et paris, quare per tempus ? Roga ergo eam vt det decem in vnum. * Et dixi, Non vtique poterit : sed secundum tempus. * Et dixit ad me, & ego dedi matricem terræ his qui seminati sunt super eam per tempus. * Quemadmodum enim infans non parit ea, quæ lenum sunt : sic ego disposui à me creatū sæculum. * Et interrogauī, & dixi, Cum iam dederis mihi viam, loquar coram te : nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuuenis est : iam senectuti appropinquat. * Et respondit ad me, & dixit, Interroga eam quæ parit, & dicet tibi. * Dices enim ei : Quare quos peperisti nunc non sunt similes his qui ante te, sed minores statuta ? * Et dicit tibi & ipsa, Alij sunt qui in iuuentute virtutis nati sunt : & alij qui sub tempore senectutis deficiente matrice sunt nati. * Considera ergo, & tu quoniam minori statuta esis præ his qui ante vos : & qui post vos, minori quàm vos, quasi iam senescentes creaturæ, & sortitudine iuuentutis prætereuntes. Et dixi, Rogo Dñe, si inueni gratiam ante oculos tuos, demonstra seruo tuo, per quem visites creaturam tuam.

C A P. VI.

Deum omnia nouit antequam fiant, & omnia creauit propter hominem, omniumque fines considerat.

ET dixit ad me, Initio terreni orbis, & antequam flarent exitus sæculi, & antequam spirarent conuentiones ventorum, & antequam sonarent voces tonitruū, & antequam splenderēt nitores coruscationū, & antequam confirmaretur fundamenta paradisi, & antequam viderentur decori flores, & antequam confirmarentur motus virtutes, & antequam colligerētur innumerabiles militiæ angelorum, & antequam extollerētur altitudines aëris, & antequam nominarentur mensuræ firmamentorū, & antequam æstuarēt camini in Sion, & antequam inuestigaretur præsentēs anni, & antequam abalienarentur eorum qui nunc peccāt ad inuentiones, & consignati essent qui fidem thesaurizauerūt : tunc

cogitasti, & facta sunt per me solum, & non per alium, & finis per me & non per alium. Et respondi, & dixi, Quæ erit se-
paratio temporum, aut quando prioris finis, & sequentis initium? Et dixit ad me, Ab A'raham usque ad Isaac, quando nati sunt ab eo Iacob & Esau, manus Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau: finis enim huius sæculi Esau, & principium sequentis Iacob. Hominis manus inter calcaneum & manum. Aliud tibi querere Eldra. Et respondi, & dixi, O dominator Dñe, si inveni gratia ante oculos tuos, oro ut demonstres & tuo tuo sine signorum tuorum, quorum partem mihi demonstrasti nocte præcedenti. Et respondit, & dixit ad me, Surge super pedes tuos, & audi vocem plenitudinis tonitus. Et erit sicut comotio, nec commovebitur locus, in quo stes super eum. Ideo cum loquitur, tu non expauescas, quoniam de seculo verbum & fundamentum terræ intelligitur, quoniam de ipsis sermo tremiscit & commouetur, scit enim quoniam finem eorum oportet commutari. Et factum est, cum audissem, surrexi super pedes meos, & audiui: & ecce vox loquens, & sonus eius sicut sonus aquarum multarum, & dixit, Ecce dies veniunt, & erit quando appropinquare incipiam, ut visites habitantes in terrâ: & quando inquirere incipiam ab eis qui in iuste nocuerunt iniustitia sua, & quando suppleta fuerit humilitas Sion: & cum supersignabitur sæculum quod incipient pertransire, hæc signa faciam. Libri aperientur ante faciem firmamentum, & omnes videbunt simul, & anniculi infantes loquentur vocibus suis, & prægnantes immaturos parient infantes trium & quatuor mensium, & viuent, & suscitabuntur. Et subito apparebunt seminata loca non seminata, & plena promptuaria subito inuenientur vacua: & tuba canet cum sono: quam cum omnes audierint, subito expauescent. Et erit in illo tempore, & delabuntur amici amicos, ut inimici, & expauescet terra cum his: & venæ fontium stabunt, & non decurrant in horis tribus: & erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis quibus prædixi tibi, ipse saluabitur, & videbit salutare meum, & finem sæculi vestri. Et videbunt qui recepti sunt homines: qui mortem non gustauerunt à natiuitate sua, & mutabitur cor inhabitantium, & conuerteretur in sensum alium. Delebitur enim malum, & extinguetur dolus. Florebit autem fides, & vincetur corruptela, & ostendetur veritas quæ sine fructu fuit diebus tantis. Et factum est cum loqueretur mihi, & ecce paulatim intuebar super eum ante quem stabam, & dixit ad me hæc, Veni tibi ostendere tempus venturæ noctis. Si ergo

iterum rogaueris, & iterum ieiunaueris septem diebus, iterum tibi renuntiabo horum maiora per diem quam audiui. Audita est enim vox tua apud Altissimum. Vidit enim fortis directionem tuam, & prouidit pudicitiam, quâ à iuuentute tua habuisti: & propter hoc misit me demonstrare tibi hæc omnia, & dicere tibi: Confide, & noli timere, & noli festinare cum prioribus temporibus cogitare vana, ut non properes à nouissimis temporibus. Et factum est post hæc, & sicut iterum: & similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam tres hebdomadas quæ dicitur sunt mihi. Et factum est in octaua nocte, & cor meum turbabatur iterato in me, & corpi loqui coram Altissimo. Inflamabatur enim spiritus meus valde, & anima mea anxioabatur. Et dixi, O Dñe, loquens locutus es ab initio creaturæ, in primo die dicens: Fiat cælum & terra, & tuum verbum opus perfectum. Et erat tunc spiritus, & tenebræ circumserebantur, & silentium, & sonus vocis hominis nondum erat abs te: Tunc dixisti de thesauris tuis proferri lumen luminosum, quo appareret opus tuum. Et die secundo creasti spiritum firmamenti, & imperasti ei ut diuideret & diuisionem faceret inter aquas, ut pars quedam sursum recederet, pars verò deorsum maneret. Et tertia die imperasti aquis congregari in septima parte terræ: sex verò partes siccasti & conseruasti, ut ex his fiat coram te ministrantia seminata à Deo, & culta. Verbum enim tuum procrearet, & opus statim fiebat. Proceffit enim subito fructus multitudinis immensus, & concupiscentiæ gustus multiformes, & flores colore immutabili, & odores odoramenti inuestigabiles, & die tertia hæc facti sunt. Quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunæ lumen, stellarum dispositionem: & imperasti eis, ut deseruirent futuro palmaro homini. Quinto autem die dixisti septimæ parti, ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia, & volatilia, & pisces: & ita fiebat: aqua muta, & sine anima, quæ dei nutu iubebantur, animalia faciebant, ut ex hoc mirabilia sua nationes enarrent. Et tunc conseruasti diuis animas: nomen vni vocasti Henoch, & nomen secundæ vocasti Leniathan, & separasti ea ab alterutro. Non enim poterat septima pars, ubi erat aqua congregata, capere ea. Et dedisti Henoch vnâ partem, quæ sicca est tertio die, ut habitet in ea ubi sunt montes mille. Leniathan autem dedisti septimam partem humidam, & seruasti eam, ut fieret in deuorationem quibus vis, & quando vis. Sexto autem die imperasti terræ, ut crearet coram te iumenta, & bestias, & reptilia: & super his Adamquem con-

stitisti dux super omnibus factis quæ fecisti, & ex eo educimur nos omnes, quemque elegisti populum. * Hæc autem omnia dixi coram te Domine, quia propter nos creasti sæculum. * Residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nil esse, & quoniam saluæ assimilatae sunt, & quasi filicidium de vase simillasti abundantiam eorum. * Et nunc Domine, ecce istæ gentes quæ in nihilum deputatae sunt, cœperunt domipari nostri, & deuorare: * nos autem populus tuus, quem vocasti primogenitum vni-genitum æmulatorem tuum, traditi sumus in manibus eorum. * & si propter nos creatum est sæculum, quare non hereditatem possidemus cum sæculo? Vsq̃uequò hæc?

CAPVT VII.

Absque tribulationibus non perueniunt ad immortalem vitam. Et nunc quidem profunt orationes iustorum, post extremum autem iudicium nihil immutabitur: Varii viri subiiciunt se hominibus, sed Dominus est misericors.

ET factum est, cum finissem loqui verba hæc, missus est ad me Angelus qui missus fuerat ad me primis noctibus, & dixit ad me: Surge Esdra, & audi sermones quos veni loqui ad te. * Et dixi: Loquere Deus meus. Et dixit ad me. Mare positum est in spatioso loco, vt esset altum & inmensum: * erit autem ei introitus in angusto loco positus, vt esset similis fluminibus. * Quis enim volens voluerit ingredi mare & videre eum, vel dominari eius: si non traherit angustum, in latitudinem, quomodo venire poterit? * Item aliud, Ciuitas est ædificata, & posita in loco capessit: est autem plena omnium bonorum. * Introitus eius angustus & in præcipiti positus, vt esset à dextris quidem ignis, à sinistris aqua alta: * semita autem est vna sola inter eas posita, hoc est, inter ignem & aquam, vt non capiat semita, nisi solummodò vestigiū hominis. * Si autem dabitur ciuitati homini in hereditatem, si numquam antepositum pertransierit, quomodo accipiet hereditatem suam? Et dixi, Sic Domine. Et dixit ad me: Sic est, & Israel pars. * Propter eos enim feci sæculum, & quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum est. * Et facti sunt introitus huius sæculi angusti, & dolentes, & laboriosi: pauci autem mali, & periculorū pleni, & labore magnopere tulli, * nam maioris sæculi introitus spatiosus & securi, & facientes immortalitatis fructū. * Si ergo ingredientibus non fuerunt ingressi qui viuunt, angusta & vana hæc non poterant recipere quæ sunt reposita. * Nunc ergo quare tu contrahiscum his cor-

rruptibilis? & quid moueris tu, cum sis mortalis? * Et quare non accepisti in corde tuo quod est futurum, sed quod in præsentia? * Respondi & dixi, Dominator Dñe, ecce disposuisti lege tua, quoniam in isti hereditabunt hæc, impij autem peribunt. * Iusti autem ferent angusta, sperantes spatiosa: qui enim impij gesserunt, & angusta passi sunt, & spatiosa non videbunt. * Et dixit ad me. Non est iudex super Deum, neque intelligens super Altissimum. * Pereunt enim multi præsentis, quia negligit quæ anteposita est Dei lex. * Mandans enim mandauit Deus venientibus, quando venerunt, quid facientes viuerent, & quid obseruantes non punirentur. * Hi autem non sunt persuasi, & contradixerunt ei, & constituerunt sibi cogitamen vanitatis, & proposuerunt sibi circumuentiones delictorum, & superdixerunt Altissimo non esse, & vias eius non cognouerunt, & legem eius spreuerunt, & spon-siones eius abnegauerunt, & in legitimis eius fidem non habuerunt, & opera eius non perfecerunt: propter hoc Esdra vacua vacuis, & plena plenis. * Ecce tempus veniet, & erit quando venient signa quæ prædixi tibi & apparebit sponsa, & apparens ostendetur quæ nunc subducitur terra: * & omnis qui liberatus est de prædictis malis, ipse videbit mirabilia mea. * Reuelabitur enim filius meus IESVS cum his qui cum eo sunt, & iucundabuntur qui relictī sunt in annis quadringentis. * Et erit post annos hos, & morietur filius meus CHRISTVS, & omnes qui spiramentum habent homines: * & conuertetur sæculum in antiquum silentium diebus septem, sicut in prioribus iudiciis, ita vt nemo derelinquatur. * Et erit post dies septem, & excitabitur quod nondū vigilar sæculum, & morietur corruptum: & terra reddet quæ in ea dormiunt, & puluis qui in ea silentio habitant, & promptuaria reddent quæ eis commendata sunt anime. * Et reuelabitur Altissimus super sedem iudicij, & pertransibunt miseria, & longanimitas congregabitur. * Iudiciū autem solum remanebit, veritas stabit, & fides conualescet, & opus subsequetur, & merces ostendetur, & iustitiæ vigila-bunt, & iniustitiæ non dominabuntur. * Et dixi, Primus Abraham propter Sodomitas orauit, & Moyses pro patribus qui in deserto peccauerunt, & qui post eum pro Israel in diebus Achaz & Sarmuelis, * David pro confectione, & Salomon pro eis qui venerunt in sanctificationem. * Et Elias pro his qui pluuia acceperunt, & pro mortuo vt viu-ueret, * & Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, & multi pro multis. * Si ergo modò quando corruptibile in-

creuit, & iniustitia multiplicata est, & orauerunt iusti pro impiis: quare & nunc sic non erit? Et respondit ad me, & dixit: Præfens sæculum non est finis, gloria in eo frequens manet: propter hoc orauerunt pro inualidis. Dies enim iudicij erit finis temporis huius, & initium temporis futuræ immortalitatis, in quo transiit corruptela: soluta est intemperantia, abiecta est incredulitas: creuit autem iustitia, orta est veritas. Tunc enim nemo poterit saluare eum qui perit, neque demergere qui vicit. Et respondi, & dixi: Hic est sermo meus primus & nouissimus, quoniam melius erat non dare terram Adam, vel cum iam dedisset, coercere eum ut non peccaret. Quid enim prodest hominibus, in præfenti viuere in tristitia, & mortuos sperare punitionem? O tu quid fecisti Adam? Si enim tu peccasti, non est factus solius tuus casus, sed & nosler qui ex te aduenimus. Quid enim prodest nobis, si promissum est nobis immortale tempus, nos autem mortalia opera egimus? Et quoniam prædicta est nobis perennis spes, nos verò pessimis, vani facti sumus. Et quoniam reposita sunt nobis habitacula sanitatis & securitatis: nos verò malè conuersati sumus. Et quoniam reposita est gloria, Altissimi, protegere eos qui tardè conuersati sunt: nos autem pessimis viis ambulauimus. Et quoniam ostendetur paradus, cuius fructus incorruptus perseverat, in quo est securitas & medela: nos verò non ingrediemur, in ingratum enim locis conuersati sumus. Et super eorum, qui abstinentiam habuerunt: nostræ autem facies super tenebras nigræ. Non enim cogitauimus viuentes, quando iniquitatem faciebamus, quod incipiemus post mortem pati. Et respondit, & dixit: Hoc est cogitamentum certaminis quod certabit qui super terram natus est homo, ut si victus fuerit, patiat quod dixisti: si autem vicerit, recipiat quod dico: quoniam hæc est ultra quam Moyses dixit cum viueret, ad populum, dicens: Elige tibi vitam, ut viuas. Non crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis: sed nec mihi qui locutus sum ad eos, quoniam non esset tristitia in perditionem eorum, sicut futurum est gaudiū super eos, quibus persuasa est salus. Et respondi, & dixi, Scio Dñe, quoniam vocatus est Altissimus misericors in eo, quod miseretur his qui nondum in sæculo aduenerunt, & quod miseretur illis qui conuersionem faciunt in lege eius: & longanimis est, quoniam longanimitatē præstat his qui peccauerunt quasi suis operibus: & munificus est, quoniam quidē donare vult pro exi-

gentiis: & multæ misericordiæ, quoniam multiplicat magis misericordias his qui præterites sunt, & qui præterierunt, & qui futuri sunt. Si enim non multiplicauerit misericordias suas, non viuificabitur sæculū cum his qui in hæreditabunt in eo. Et donat: quoniam si non donauerit de bonitate sua, ut alleuentur hi qui iniquitatem fecerunt, de suis iniquitatibus non poterit decies millefima pars viuificari hominum. Et index si non ignonerit his qui curati sunt verbo eius, & deleuerit multitudinem contentionum: non fortassis derelinquerentur in innumerabili multitudine, nisi pauci valde.

CAP. VIII.

Deum in hoc sæculo misericors agnoscitur propter peccatores, plurimi tamen damnantur: ac iusti premia sunt reposita.

Et respondit ad me, & dixit: Hoc sæculum fecit Altissimus propter multos, futurum autē propter paucos. Dicam autem coram te similitudinem Esdra. Quomodo autem interrogabis terram, & dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis vnde fiat scitile, paruum autem puluerem vnde aurum sit: sic & actus præfentis sæculi. Multi quidem creati sunt: pauci autem saluantur. Et respondi, & dixi: Absorbe ergo anima sensum, & deuora quod sapit: conuenisti enim obaudire, & prophetare volens. Nec enim tibi datum est ipatib, nisi solummodo viuere. O Dñe, si non permittes seruo tuo, ut oremus coram te, & des nobis semen cordi, & sensui culturam, vnde fructus fiat: vnde viuere possit omnis corruptus, qui portabit locum hominis? Solus enim es, & vna platinatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es: & quomodo nunc in matrice plasmatum est corpus, & præstas membra: conseruatur in igne & aqua tua creatio: & nouē mensibus partitur tua plasmatio tuæ creaturæ: quæ in ea creata est: ipsum autem quod seruat, & quod seruat, vtraque seruatur: seruaturque quandoque iterum reddit matrix, quæ in ea creauerunt. Imperasti enim ex ipsis membris, hoc est, & mamillis præbere lac fructui mammillarum, ut nutriatur id quod plasmatum est vsque in tempus aliquod: & postea disponas eum tuæ misericordiæ. Enutristi eum tua iustitia, & erudisti eum in lege tua, & corripuisti eum tuo intellectu: & mortificabis eum ut tuæ creaturæ: & viuificabis eum, ut opus tuum. Si ergo perdideris eum qui tantis laboribus plasmatus est: tuo iussu facile est ordinari, ut & id quod fiebat seruaretur. Et nunc Dñe dicā, de omni homine tu magis scis: de populo quem

tuo, ob quem doleo : & de hereditate
 tua, propter quam lugeo : & propter Is-
 r. el, propter quem tristis sum : & de Sa-
 cob, propter quem doleo ; & ideo incipia
 orare corā te pro me, & pro eis : quoniā
 video lapsus nostros qui inhabitamus
 terram. * Sed audiui celeritatem iudicis
 qui futurus est. Ideo audi vocem meam
 & intellige sermonem meum ; & loquar
 coram te. * Initium verborū Eldrā prius
 quā assumeretur : & dixi, Dñe, qui in-
 habitas seculum, cuius oculi eleuati in
 superna & aere : & cuius thronus in-
 stimabilis, & gloria incomprehensibilis :
 cui astat exercitus angelorum cum tre-
 more, quorum seruatio in vērō, & igni
 conuertitur : cuius verbū verum, & dicta
 perseverantia : * cuius iussu fortis, &
 dispositio terribilis : cuius aspectus are-
 facit abyssos, & indignatio testificare
 facit montes, & veritas testificatur :
 * exaudi orationem serui tui, & auribus
 percipe precationem figmenti tui. * Dū
 enim viuo, loquar : & dum sapio respon-
 debo : nec respicias populi tui delicta,
 sed qui tibi in veritate seruiunt. * Nec
 intendas inopia gentium studia, sed qui
 tua testimonia cum doloribus custo-
 dierunt : * Nec cogites qui in conspectu
 tuo falsē conuersi sunt, sed memorare
 qui ex voluntate tua timorē cognoue-
 runt. * Neque volueris perdere, qui
 pecudum mores habuerunt : sed respicias
 eos qui legem tuam splendide doque-
 ruunt. * Nec indigneris eis qui bestiis
 peiores iudicati sunt : sed diligas eos
 qui semper in tua iustitia confidunt, &
 gloria : * Quoniam nos & patres nostri
 talibus moribus languemus : tu autem
 propter nos peccatores misericors voca-
 aberis. * Si enim desideraueris vt nos
 istī miseraris, tunc misericors vocaberis,
 nobis autem non habentibus opera
 iustitiæ. * Iusti enim, quibus sunt opera
 multa reposita, ex propriis operibus re-
 cipient mercedem. * Quid est enim ho-
 mō, vt ei indigneris : aut genus cor-
 ruptibile, vt ita amarus sis de ipso ? * In
 veritate enim, nemo de genitis est, qui
 non impiē gessit, & de contentibus qui
 non deliquit. * In hoc enim annuntia-
 bitur iustitia tua, & bonitas tua Dñe,
 cum misertus fueris eis qui non habet
 substantiā bonorū operū. * Et respondit
 ad me, & dixit : Recte locutus es aliqua :
 & iuxta sermones tuos, sic fiet. * Quo-
 niam non verē cogitabo super plasma
 eorum qui peccauerunt ante mortem,
 ante iudicium, ante perditionem : sed
 iucundabor super iustorum signum,
 & memorabor peregrinationis quoque
 & saluationis, & mercedis receptionis.
 * Quomodo ergo locutus sum, sic & est.
 * Sic enim agricola serit super terram
 semina multa, & plantationes multitu-

dinis plantat, sed non in tempore om-
 nia quæ seminata sunt, saluantur, sed
 nec omnia quæ plantata sunt, radica-
 buntur : sic & qui in seculo seminati sunt,
 non omnes saluabuntur. * Et respondi,
 & dixi. Si inueni gratiam loquor. * Quo-
 modo semen agricolæ si non ascende-
 rit, aut non acceperit plantam tuam in
 tempore, aut si corruptum fuerit mul-
 titudine pluviar, sic perit : & similiter
 homo qui manibus tuis plantatus est,
 & tu ei imago nominatus : quoniā si
 similatus es, ei propter quē omni a pla-
 mti, & similasti semini agricolæ. * Non
 irascaris super nos, sed parce populo
 tuo, & miserere hereditariæ tuæ. Tu
 creata tuæ misereris. * Et respondit
 ad me, & dixit : Quæ sunt præsentia
 præsentibus, & quæ futura futuris ? Nil-
 tum enim tibi restat, vt ponis diingere
 meam creaturā super me : tibi autē fre-
 quenter & ipsi proximant, iniustus autē
 nunquam. * Sed & in hoc mirabilis es
 corā Altissimo : quoniā humiliasti te si-
 cut decet te & non iudicasti te, vt inter
 iustos plurimum glorificeris. * Propter
 quod miseræ multæ & mirabiles effi-
 cientur eis qui habitāt seculum in no-
 uissimis : quia in multa superbia ambu-
 lauerunt. * Tu autem pro te intellige, &
 de similibus tuis inquire gloriā. * Volis
 enim apertus est paradisi, plantata est
 arbor vitæ, præparatum est futurum tæ-
 pus, præparata est abundantia, edificata
 est ciuitas, probata est requies, per-
 fecta est bonitas & perfecta sapientia.
 * Radix ligni nata est : & vobis infirmitas,
 & tinea & vobis absconsa est : & in
 infernum fugit corruptio in oblivione.
 * Transierunt dolores, & ostentus est in
 fine thesaurus immortalitatis. * Noli
 ergo adficere inquirendo de multitudine
 eorum qui pereunt. Nam & ipsi ac-
 cipientes libertatem, spreuerunt Altissi-
 mum, & legē eius contempserunt, & vias
 eius dereliquerunt. * Adhuc autē iustos
 eius conculcauerūt, & direxerūt in cor-
 de suo non esse Deum : & quidē scientes
 quoniā moriūtur. * Sicut enim vos sus-
 cipiet quæ prædicta sunt, sic eos sitis,
 & cruciatus, quæ præparata sunt : non
 enim voluit hominem disperdi. * Sed &
 ipsi qui creati sunt, coinquinauerūt no-
 men eius qui fecit eos : & ingrati fuerūt
 ei qui præparauit eis vitā. * Quapropter
 iudicium meum modō appropinquit.
 * Quæ non omnibus demonstraui, nisi
 tibi, & tibi similibus paucis. * Et respondi,
 & dixi. * Ecce nunc Dñe demonstrasti
 mihi multitudinem signorum, quæ in-
 cipies facere in nouissimis, sed non de-
 monstrasti mihi quo tempore.

C A P. I X.

*Iudicia Dei, sicut & alia orbis opera
 egregia, præcedente aliqua signa.*

Et

ET respondit ad me, & dixit, Metiens 1
metire tempus in semetipso: & erit
cum videris quando transierit pars
quædam signatorum quæ prædicta sunt,
tunc intelliges quoniam ipsum est tem- 2
pus, in quo incipiet Altissimus visitare
sæculum quod ab eo factum est. Et quan- 3
do videbitur in sæculo morio locorum
& populorum turbatio, tunc intelliges 4
quoniam de his erat Altissimus locutus
diebus qui fuerunt ante te ab initio. Si- 5
cut enim omne quod factum est in sæ-
culo, initium habet, pariter & consumma-
tionem, & consummatio est manifesti.
sic & Altissimi tempora initia habent 6
manifesta in prodigiis, & virtutibus, &
cōsummationem in actu & in signis. Et 7
erit, omnis qui saluus factus fuerit, &
qui poterit effugere per opera sua, &
per fidem in qua credidistis, relinquetur 8
de prædictis periculis, & videbit saluta-
re meum in terra mea, & in finibus meis,
quoniam sanctificavi me à sæculo. Et 9
tunc miserebuntur qui nunc abusi sunt
vias meas: & in tormentis cōmorabun-
tur hi qui eas proiecerunt in contemptu.
Qui enim non cognouerunt me, viuentes 10
beneficia consecuti: & qui fastidierunt
legem meam, cum adhuc erant habentes 11
libertatem: & cum adhuc esset eis apertus
pœnitentiæ locus, non intellexerunt, sed
spreuerunt: hos oportet post mortem in
cruciamiento cognoscere. Tu ergo noli 13
adhuc curiosus esse quomodo impij
cruciabuntur sed inquire quomodo iusti
saluabuntur, & quorum sæculi & propter
quos sæculum, & quando. Et respondi, 14
& dixi: Olim locutus sum & nunc di- 15
co, & postea dicam: quoniam plures sunt
qui pereunt, quam qui saluabuntur: sicut 16
multiplicatur fluxus super guttam. Et
respondit ad me, & dixit. Qualis a- 17
ger, talia & semina, & quales flores, ta-
les & tincturæ: & qualis operator, talis
& creatio: & qualis agricola, talis cul- 18
tura: quoniam tempus erat sæculi. Et nunc
cum essem parans eis, his qui nunc sunt
antequam fieret sæculum, in quo habi- 19
tarent: & nemo mihi contradixit. Tunc
enim quisque, & nunc creator in mundo
hoc parato, & messe indeficientis, & lege
inuestigabili corrupti sunt mores eorum.
Et consideravi sæculi, & ecce erat pe- 20
richili propter cogitationes quæ in eo
aduenerunt. Et vidi, & peperci ei val- 21
de: & seruavi mihi acinum de botro, &
plantationem de tribu multa. Pereat 22
ergo multitudo quæ sine causa nata est
& seruetur acinus meus, & plantatio
mea: quia cum multo labore perfeci. Tu 23
autem si adhuc intromittas septem dies
alios, sed non ieiunabis in eis: Ibis in 24
campum florum, ubi domus non est zdi-
ficata: & manducabis solummodo de
floribus campi, & carnem non gustabis

& vinum non bibes, sed solummodo flo- 25
res, & deprecare Altissimum sine inter-
missione, & veniam, & loquar tecum.
Et profectus sum, sicut dixit mihi in 26
campum, qui vocatur Ardath, & sedi
ibi in floribus. Et de herbis agri man- 27
ducaui, & facta est esca earum mihi in sa-
turitatem. Et factum est post dies sep- 28
tem, & ego discumbebam supra sœnum,
& cor meum iterum turbabatur sicut an- 29
tè. Et apertum est os meum, & inchoaui
dicere coram Altissimo, & dixi. O Dñe, 30
te nobis ostendens, ostensus ex patribus
nostris in deserto, quod non calcaturus
& infructuosus, quando erant exuentes 31
de Ægypto: & dicens dixisti. Tu Israël
audi me, & semen Iacob intende ser- 32
moni'us meis. Ecce enim ego semino
in vobis legem meam, & faciet in vobis
fructum, & glorificabimini in eo per sæ- 33
culum. Nam patres nostri accipientes
legem, non seruauerunt, & legitima mea
non custodierunt, & factus est fructus
legis non parés: nec enim poterat, quo- 34
niam tuus erat. Nam qui acceperunt, pe-
tuerunt, non custodientes quod in eis
seminatum fuerat. Et ecce consuetudo 35
est, ut, cum acceperit terra semen, vel
nauem mare, vel vas aliquod escam, vel
potum: cum fuerit exterminatum id in
quo seminatum est, vel in quod missum 36
est: simul id quod seminatum, vel missum
est, vel quæ suscepta sunt, exterminan-
tur, & suscepta iam non manent apud
nos: sed nobis sic non factum est. Nos
quidem qui legem accepimus pecantes
periuimus, & cor nostrum quod susce- 37
pit eam: nam lex non periiit, sed per-
manfit in suo labore. Et cum loque- 38
rer hæc in corde meo, respexi oculis
meis, & vidi mulierem in dextera par-
te, & ecce hæc lugebat & plorabat cum
voce magna, & animo dolebat valde &
vestimenta eius discissa, & cinis super 39
caput eius. Et dimisi cogitatus in qui-
bus eram cogitans, & conuersus sum ad
eam, & dixi ei: Ut quid flet? & quid do- 40
les animo? Et dixit ad me: Dimitte me
Dñe meus, ut descam me, & adiciam
dolorem: quoniam valde amaro sum 41
animo, & humiliata sum valde. Et di- 42
xi ei: Quid passa es dic mihi. Et dixit ad
me: Sterilis fui ego famula tua, & non
peperi, habens maritum annis triginta. 43
Ego enim per singulas horas, & per
singulos dies & annos hos triginta de- 44
precor Altissimum nocte ac die. Et fa-
ctum est, post triginta annos exaudiuit
me Deus ancillam tuam, & vidit humili-
tatem meam, & attendit tribulationem meam
& dedit mihi filium: & iucundata sum su-
per eum valde ego, & vir meus, & om-
nes ciues mei, & honorificabimus val- 45
de forem. Et nutriui eum cum labore
multo. Et factum est cum creuisset, 46
multo. Et factum est cum creuisset,

& venisset accipere uxorem, feci diem epuli. CAPVT X.

Per mulierem sententiam rursumque refulgentem ostenditur figurari Ierusalem.

Et factum est, cum introisset filius meus in thalamo suo cecidit, & mortuus est: & euertimus omnes lumina, & surrexerunt omnes ciues mei ad consolandum me, & quicui vsque in alium diem vsque nocte. Et factum est, cum omnes quiescissent vt me consolarentur vt quiescerem: & surrexi nocte, & fugi: & veni sicut vides in hoc campo: & cogito iam non reuer- ti in ciuitatem, sed hic consistere, & neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere, & ieiunare vsque dum moriar. Et dereliqui sermones in quibus eram, & respondi cum iracundia ad eam, & dixi: Stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum, & quæ nobis contingunt? Quoniam Sion mater nostra omni tristitia contristatur, & humilitate humiliata est, & laget validissime: Et nunc quoniam omnes lugemus, & tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem contristaris in vno filio: Interroga enim terram, & dicet tibi: quoniam hæc est quæ debeat lugere casum tantorum super eam germinantium. Et ex ipsa ab initio omnes nati & alij veniunt: & ecce pene omnes in perditionem ambulant, & exterminium sit multitudo eorum. Et quis ergo debet lugere magis, nisi hæc quæ tam magnam multitudinem perdidit, quam tu, quæ pro vno doles? Si autem dicis mihi: Quoniam non est planctus meus similis terræ: quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum mœoribus peperit, & cum doloribus genui: terra autem secundum viam terræ, abiitque in ea multitudo præsens, quo modo euenit & ego tibi dico, sicut tu cum labore peperisti, sic & terra dat fructum suum homini ab initio ei qui fecit eam. Nunc ergo retine apud te metipsam dolorem tuum, & fortiter fer qui tibi contigerunt casus. Si enim iustificaueris terminum Dei, & consilium suum recipies in tempore, & in talibus collaudaberis: Ingredere ergo in ciuitatem ad virum tuum. Et dixit ad me: Non faciam, neque ingrediar ciuitatem, sed hic moriar. Et apposui adhuc loqui ad eam & dixi: Noli facere hunc sermonem, sed consenti persuadenti. Quot enim casus Sion? consolare propter dolorem Ierusalem. Vides enim quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est, & altare nostrum demolitum est, & templum nostrum destructum est: & psalterium nostrum humilitatum est, & hymnus conticuit, & exultatio nostra dissoluta est, & lumen

candelabri nostri extinctum est, & arca testamenti nostri direpta est, & sancta nostra contaminata sunt, & nomē quod inuocatum est super nos, pene propriatum est: & libri nostri contumeliam passi sunt, & sacerdotes, nostri succensi sunt, & Leuitæ nostri in captiuitatem abierunt, & virgines nostræ coinquinatae sunt, & mulieres nostræ vim passæ sunt, & iusti nostri rapti sunt, & paruuli nostri perditī sunt, & iuuenes nostri seruiunt, & fortes nostri invalidi facti sunt: & quod omnium maius signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua, nam & tradita est in manibus eorum qui nos oderunt. Tu ergo excute tuam tristitiam multam, & depone abs te multitudinem dolorum, vt tibi repropitiatur Fortis, & requiem faciet tibi Altissimus, requietionem laborum. Et factum est, cum loquebar ad eam, facies eius fulgebat subito & species, coruscus fiebat visus eius, vt essem pauens valde ad eam, & cogitare quid esset hoc. Et ecce, subito emisit sonitum vocis magnum timore plenum, vt commoueretur terra à mulieris sono: & vidi: & ecce, amplius mulier non comparebat mihi, sed ciuitas edificabatur, & locus demonstrabatur de fundamentis magnis: & timui, & clamaui voce magna, & dixi: Vbi est Vriel angelus, qui à principio venit ad me: quoniam ipse me fecit venire in multitudine in excessu mentis huius, & factus est finis meus in corruptionem, & oratio mea in improprium. Et cum essem loquens ego hæc, ecce venit ad me, & vidi me, & ecce eram positus vt mortuus, & intellectus meus alienatus erat, & tenuit dexteram meam, & confortauit me, & statuit me super pedes meos, & dixit mihi: Quid tibi est? & quare conturbatus est intellectus tuus, & sensus cordis tui? & quare conturbaris? Et dixi: Quoniam dereliquisti me, & ego quidem feci secundum sermones tuos, & exiui in campum: & ecce vidi, & video quod non possum enarrare. Et dixit ad me: Sta vt vir, & commonebo te. Et dixi: Loquere Dñe meus tu in me, noli me derelinquere, vt non frustra moriar: quoniam vidi quæ non sciebam, & audio quæ non scio. Aut numquid sensus meus fallitur, & anima mea somniat? Nunc ergo deprecor te, vt demonstres seruo tuo de excessu hoc. Et respondit ad me, & dixit: Audi me & doceam te, & dicam tibi de quibus time: quoniam Altissimus reuelauit tibi mysteria multa. Vidi rectam viam tuam, quoniam sine intermissione contristaberis pro populo tuo, & valde lugebas propter Sion. Hic ergo intellectus viri

sonis quæ tibi apparuit ante paululum.
 *Quam vidisti lugentem, inchoasti con-
 solari eam. * Nunc autem iam speciem
 mulieris non vides, sed apparuit tibi ci-
 uitas ædificari. * & quoniam enarrabat
 tibi de casu filij sui, hæc absolutio est.
 * Hæc mulier quam vidisti, hæc est Sion
 & quoniam dixi tibi, quam & nunc con-
 spicies, ut ciuitatem ædificatam. * Et quo-
 niam dixi tibi, quia sterilis fuit triginta
 annis: propter quod erant anni scilicet
 triginta, quando non erat in ea ad-
 huc oblatio oblata. * Et factum est post
 annos triginta, ædificauit Salomon ci-
 uitatem, & obtulit oblationes: tunc
 fuit quando peperit sterilis filium. * Et
 quod tibi dixit, quoniam nutriuit eum
 cum dolore, hoc erat habitatio in Ieru-
 salem. * Et quoniam dixit tibi, quod fi-
 lius meus veniens in suo thalamo mor-
 tuus esset, & contigisset ei, casus, hoc
 erat, quæ facta est ruina Ierusalem. * Et
 ecce vidisti similitudinem eius: & quo-
 niam filium lugeret, inchoasti consolari
 eam, & de his quæ contigerunt, hæc
 erant tibi aperienda. * Et nunc videt Al-
 tissimus, quoniam ex animo contrista-
 tus es, & quoniam ex toto corde pateris
 pro ea, ostendit tibi claritatem gloriæ
 eius, & pulchritudinem decoris eius.
 * Propterea enim dixi tibi, vt ma-
 neres in campo vbi domus non est ædi-
 ficata. * Sciebam enim ego, quoniam Al-
 tissimus incipiebat tibi ostendere hæc:
 * Propterea dixi tibi vt venires in agrum
 vbi non est fundamentum ædificij. * Nec
 enim poterat opus ædificij hominis sus-
 tineri in loco, vbi incipiebatur Altissi-
 mi ciuitas ostendi. * Tu ergo noli time-
 re, neque expauescat cor tuum: sed
 ingredere, & vide splendorem & magni-
 tudinem ædificij, quantum capax est ti-
 bi visus oculorum videre: * & post hæc
 audies quantum caput auditus aurium
 tuarum audire. * Tu enim beatus es præ
 multis, & vocatus es apud Altissimum
 sciat & pauci. * Nocte autem quæ in
 crastinum futura est, manebis hic: * &
 ostendet tibi Altissimus eas visiones su-
 premorum, quæ faciet Altissimus his
 qui habitant super terram à nouissimis
 diebus. * Et dormiuit illam noctem &
 aliam, sicut dixerat mihi.

C A P. XI.

*Apparet Esdra in visione aquila
 principatum vniuersi vsurpans.*

ET vidi somnium, & ecce ascendebat
 de mari aquila, cui erant duodecim
 alæ pennarum & capita tria. * Et vidi, &
 ecce expandebat alas suas in omnem
 terram, & omnes venti cæli insufflabant
 in eam, & colligebantur. * Et vidi, & de
 pennis eius nascebantur contrariæ pen-
 næ, & ipsæ fiebant in pennaculis minu-
 tis & modicis. * Nam capita eius erant

quiescentia, & dimidiū caput erat maius
 aliorum capitum, sed ipsa quiesce-
 bat cum eis. * Et vidi, & ecce aquila vo-
 lauit in pennis suis, & regnauit super
 terram, & super eos qui habitant in ea.
 * Et vidi, quoniam subieci erant ei om-
 nia sub cælo, & nemo illi contradice-
 bat, neque vnus de creatura quæ est su-
 per terram. * Et vidi, & ecce surrexit
 aquila super vngues suos, & misit vo-
 cem pennis suis, dicens: Nolite omnes
 simul vigilare, dormite vnusquisque in
 loco suo, & per tempus vigilate. * Cap-
 ta autem in nouissimo seuerunt. * Et
 vidi, & ecce vox non exibat de capitibus
 eius, sed de medietate corporis eius.
 * Et numeravi contrarias pennas eius,
 & ecce ipsæ erant octo. * Et vidi, & ecce
 à dextera parte surrexit vna penna, &
 regnauit super omnem terram. * Et factum
 est cum regnaret, venit ei finis, &
 non apparuit locus eius: & sequens
 exurrexit, & regnabat ipsa multum te-
 nuit tempus. * Et factum est cum regna-
 ret, & veniebat finis eius, vt non appa-
 reret, sicut prior. * Et ecce, vox emissa est
 illi, dicens: * Audi tu quæ tanto tem-
 pore tenuisti terram, hæc annuntio tibi
 antequam incipis non apparere. * Nemo
 post te tenebit tempus tuum, sed nec
 dimidiū eius. * Et leuauit se tertia, &
 tenuit principatum sicut priores: &
 non apparuit & ipsa. * Et sic contingebat
 omnibus aliis singulatim principatum
 gerere, & iterum nunquam comparere:
 * & vidi, & ecce in tempore sequentes
 pennæ erigebantur à dextera parte, vt
 tenerent & ipsæ principatum: & ex his
 erant, quæ tenebant, sed tamē statim non
 compariebant. * Nam & aliquæ ex eis eri-
 gebantur, sed non tenebant principatū.
 * Et vidi post hæc, & ecce nō comparue-
 runt duodecim pennæ, & duo pennacu-
 li: & nihil supererat in corpore aquilæ,
 nisi duo capita quiescentia & sex
 pennaculi. * Et vidi, & ecce sex pennacu-
 li diuise sunt duæ, & manserunt sub
 capite quod est ad dexteram partem:
 nam quatuor manserunt in loco suo.
 * Et vidi, & ecce subalares cogitabant se
 erigere, & tenere principatus. * Et vidi,
 & ecce vna erecta est, sed statim non
 comparuit. * Et secundæ velocius quàm
 priores, non comparuerunt. * Et vidi, &
 ecce duæ quæ superauerunt, apud semet-
 ipsas cogitabant & ipsæ regnare, * &
 in eo cum cogitarent, ecce vnus quies-
 centium capitem quod erat mediū, euil-
 gabat, hoc enim erat duorum capitem
 maius. * Et vidi quoniam completa sunt
 duo capita secū: * & ecce conuersum est
 caput cū his qui cū eo erant, & com-
 edit duas subalares quæ cogitabāt regna-
 re. * Hoc autē caput perconterruit, oēm
 terrā, & dominabatur in ea his qui ha-
 bitant

bitant terram cum labore multo, & potentatum tenuit orbis terrarum super omnes alas quæ fuerunt. * Et vidi post hæc, & ecce medium caput subito non comparuit, & hoc sicut alæ. * Superauerunt autem duo capita, quæ & ipsa similiter regnauerunt super terram, & super eos qui habitant in ea. * Et vidi, & ecce deuorauit caput à dextera parte illud quod à læua. * Et audiui vocem dicentem mihi, Conspice contra te, & considera quod vides. * Et vidi, & ecce sicut leo concitatus de silua rugiens: & vidi quoniam emitebat vocem hominis ad aquilam. Et dixit, dicens. * Audi tu, & loquar ad te, & dicer Altiſſimus tibi. * Nonne tu es qui superasti de quatuor animalibus, quæ feceram regnare in sæculo meo, & vt per eos veniret finis temporum eorum? * Et quartus veniens deuicit omnia animalia quæ transferunt, & potentatu tenuit sæculum cum tremore multo, & omnem orbem cum labore pessimo, & inhabitauit tot temporibus orbem terrarum cum dolo. * Et iudicasti terram non cum veritate. * Tribulasti enim manus tuas, & læsisti quiescentes & dilexisti mendaces & destruxisti habitationes eorum qui fructificabant, & humiliasti muros eorum qui te non nocuerunt. * Et ascendit contumelia tua vsque ad Altiſſimum, & superbia tua ad fortem. * Et respexit Altiſſimus superba tempora, & ecce finita sunt, & scelera eius completa sunt. * Propterea non appareas tu aquila, & alæ tuæ horribiles, & pennacula tua pessima, & capita tua maligna, & ungues tui pessimi, & omne corpus tuum vanum: * vt refrigeret omnis terra, & reuertatur liberata de tua vi, & speret iudicium & misericordiam eius qui fecit eam.

C A P. X I I.

Ad Esdra orationem huius visionis datur explicatio cum membris ipsius.

ET factum est, dum loqueretur leo verba hæc ad aquilam: & vidi, & ecce quod superauerat caput, & non comparuerunt quatuor alæ illæ quæ ad eum transferunt, & erectæ sunt vt regnarent: & erat regnum eorum exile, & tumultu plenum. * Et vidi, & ecce ipsa non apparebant, & omne corpus aquile incēdebat, & expauescebat terra valde, & ego à tumultu & excessu mentis, & à magno timore vigilans, & dixi spiritui meo: * Ecce tu præstitisti mihi hoc in eo quod scrutaris vias altissimi. * Ecce adhuc fatigatus sum animo, & spiritu meo inualidus sum valde & nec modica est in me virtus à multo timore, quam expaui nocte hac. * Nunc ergo orabo Altiſſimum, vt me confortet vsque in finem. * Et dixi: Dominator Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos,

& si iustificatus sum apud te præ multis, & si certe ascendi deprecatio mea ante faciem tuam, * conforta me, & ostende seruo tuo mihi interpretationem, & distinctionem visus horribilis huius, vt plenissime contoleris animam meam. * Dignū enim me habuisti ostendere mihi temporum nouissima. Et dixit ad me: * Hæc est interpretatio visionis huius. * Aquilam quam vidisti ascendentem de mari, hoc est regnum quod visum est in visione Danieli fratris tuo. * Sed non est illi interpretatum, quoniam ego nunc tibi interpretor. * Ecce dies veniunt, & exurget regnum super terram, & erit timor acrior omnium regnorum quæ fuerunt ante eum. * Regnabunt autem in ea reges duodecim, vnus post vnum. * Nam secundus incipiet regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim. * Hæc est interpretatio duodecim alarum, quas vidisti. * Et quam audisti vocem quæ locuta est, non de capitibus eius exeuntem, sed de medio corporis eius, hæc est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentionēs non modicæ, & periclitabitur vt cadat: & non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium. * Et quoniam vidisti subulares octo coherentes alis eius, hæc est interpretatio: exurgent in ipso octo reges, quorum erunt tempora leuia, & anni citati: & duo quidem ex ipsis perient. * Appropinquante autem tempore medio, quatuor seruabuntur in tempore, cum incipit appropinquare tempus eius vt finiatur: duo verò in finem seruabuntur. * Et quoniam vidisti tria capita quiescentia, hæc est interpretatio: in nouissimis eius suscitabit Altiſſimus tria regna, & reuocabit in ea multa & dominabuntur terram, & qui habitant in ea, cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos: propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilæ. * Isti enim erunt qui recapitulabunt impietates eius, & qui perficient nouissima eius. * Et quoniam vidisti caput mains non apparens, hæc est interpretatio eius: quoniam vnus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormētis. * Nam duo qui perseuerauerint, gladius eos comedet. * Vnus enim gladius comedet qui cum eo: sed tamen hic gladio in nouissimis cadet. * Et quoniam vidisti duas subalares traicientes super caput quod est in dextera parte, hæc est interpretatio, hi sunt quos conseruauit Altiſſimus in finem suis, hoc est regnum exile & turbationis pleni. * Sicut vidisti & leonem, quem vidisti de silua euigilantem, & rugientem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & iniustitias ipsius, per omnes sermones eius, sicut audisti:

audisti: * hic est ventus quem seruauit 32
 Altissimus in finem ad eos, & impietates
 ipsorum, & arguit illos: & incutit
 coram ipsis discriptiones eorum: * Sta- 33
 tuet enim eos in iudicio vinos: & erit,
 cum arguerit eos, tunc corripiet eos.
 * Nam residuum populum meum libe- 34
 rabit cum miseria, qui saluati sunt su-
 per fines meos, & iucundabit eos quo-
 adusque ueniet finis dies iudicii, de quo
 loquutus sum tibi ab initio. * Hoc som- 35
 nium quod uidisti, & hæc interpretatio-
 nes. * Tu ergo solus dignus fuisti scire 36
 Altissimi secretum hoc. * Scribe ergo, 37
 omnia ista in libro quæ uidisti, & pone
 ea in loco abscondito: * & docebis ea 38
 sapientes de populo tuo, quorum cor-
 da scis posse capere, & seruare secreta
 hæc. * Tu autem adhuc sustine hic alios 39
 dies septem, ut tibi ostendatur quid-
 quid visum fuerit Altissimo ostendere
 tibi. * Et profectus est à me. Et factum 40
 est, cum audisset omnis populus quo-
 nam pertransierunt septem dies, & ego
 non fuissim reuersus in ciuitatem, &
 congregauit e omnis à minimo usque ad
 maximum: & uenit ad me, & dixerunt
 mihi dicentes. * Quid peccauimus tibi, 41
 & quid iniuste egimus in te: quoniam
 derelinquens nos sedisti in loco hoc?
 * Tu enim nobis superes solus ex omni- 42
 bus populis, sicut botrus de uinea, & si-
 cut lucerna in loco obscuro, & sicut
 portus, & nanis saluata à tempestate.
 * Aut non sufficiunt nobis mala quæ 43
 contingunt? * Si ergo tu nos derelique- 44
 ris: quanto nobis erat melius si effemus
 succensi, & nos cum incendio Sion?
 * Nec enim nos sumus meliores eorum 45
 qui tibi mortui sunt. Et plorauerunt
 voce magna. Et respondi ad eos, & dixi.
 * Confide Israël, & noli tristari tu do- 46
 mus Iacob. * Est enim memoria vestri
 coram Altissimo, & Fortis non est obli- 47
 tus vestri in tentatione. * Ego enim non
 dereliqui vos neque excessi à uobis: sed 48
 ueni in hunc locum, ut deprecarer pro
 dissolutione Sion, ut quærerem mise-
 ricordiam pro humilitate sanctificatio-
 nis vestræ. * Et nunc ite unusquisque 49
 vestrum in domum suam, & ego ueniam
 ad vos post dies istos. * Et profectus 50
 est populus, sicut dixi ei, in ciuitatem:
 * ego autem sedi in campo septem die- 51
 bus, sicut mihi mandauit & manduca-
 bam de floribus solummodo agri de
 herbis facta est esca mihi in diebus illis.

C A P. XIII.

*Altera visio Esdra ostenditur cum
 ipsius interpretatione.*

ET factum est post dies septem, & som-
 niavi somnium nocte. * Et ecce de
 mari uentus exurgebat, ut conturbaret
 omnes fructus eius. * Et uidi, & ecce cõ-
 ualescebat ille homo cum millibus ca-

li: & ubi vultum suum uertebat ut con-
 sideraret, tremebant omnia quæ sub eo
 videbantur: * & ubicumque exibat uox
 de ore eius, & desciebant omnes qui au-
 diebant uoces eius, sicut quiesceret terra
 quando sensierit ignem. * Et uidi post
 hæc, & ecce congregabatur multitudo
 hominum quorum non erat numerus,
 de quatuor uentis cæli, ut debellarent
 hominem qui ascenderat de mari. * Et
 uidi, & ecce sibi metipsum sculperat mon-
 tem magnum, & uolauit super eum.
 * Ego autem quæsiui uidere regionem,
 uel locum unde sculptus esset mons, &
 non potui. * Et post hæc uidi: & ecce
 omnes qui congregati sunt ad eum, ut
 expugnarent eum, timebant valde, ta-
 men audebant pugnare. * Et ecce, ut uidi
 impetum multitudinis ueniētis non
 leuauit manum suam neque frameam
 tenebat, neque aliquid uas bellicofum,
 nisi solummodo ut uidi, quoniam emis-
 sit de ore suo sicut statum ignis, & de
 labiis eius spiritus flammæ, & de lingua
 eius emitebat scintillas, & tempestates,
 & commissa sunt omnia simul, hic sta-
 tus ignis, & spiritus flammæ, & multi-
 tudo tempestatis, * & concidit super
 multitudinem in impetu quæ præpara-
 ta erat pugnare, & succendit omnes, ut
 subito nihil uideretur de innumerabili
 multitudine, nisi solummodo puluis, &
 sumi odor: & uidi, & extirui. * Et post
 hæc uidi ipsum hominem descenden-
 tem de monte, & uocantem ad se mul-
 titudinem aliam pacificam, * & acce-
 debat ad eum vultus hominum multo-
 rum, quorundam gaudentium, quo-
 rundam tristantium: aliqui uerò alli-
 gati, aliqui abducentes eis, qui offe-
 rebantur, & egrotant à multitudine pa-
 uoris, & exasperatus sum, & dixi. * Tu
 ab initio demonstrasti seruo tuo mira-
 bilia hæc, & dignum me habuisti ut sus-
 ciperes deprecationem meam: & nunc
 demonstra mihi adhuc interpretationem
 somnij huius. * Sicut enim existi-
 mo in sensu meo, ut qui derelicti fue-
 runt in diebus illis: & multo plus ut
 his qui non sunt derelicti. * Qui enim
 non sunt derelicti tristes erant. Intel-
 ligo nunc quæ sunt reposita in nouissi-
 mis diebus, & occurrent eis, sed & his
 qui derelicti sunt. * Propter hoc uene-
 runt enim in pericula magna, & neces-
 sitates multas, sicut ostendunt somnia
 hæc. * Attamen facilius est periclitan-
 tem uenire in hunc, quam petransire,
 sicut nubem à sæculo, & nunc uidere
 quæ contingunt in nouissimo. Et res-
 pondit ad me, & dixit. * Et visionis in-
 terpositionem dicam tibi: & de quibus
 loquutus es adaperiam tibi. * Quoniam
 de his dixisti qui derelicti sunt: hæc est
 interpretatio. * Qui auferit periculum illo
 tempo

tempore, hic se custodiunt qui in periculo inciderunt. hi sunt qui habet opera, & fidem ad fortissimum. Scito ergo quoniam magis beatificati sunt qui derelicti super eos qui mortui sunt. Hæc interpretationes visionis, quia vidisti virum ascendentē de corde maris. Ipse est quem conseruat Altissimus multis temporibus, qui per semetipsum liberabit creaturam suam: & ipse disponet, qui derelicti sunt. Et quoniam vidisti de ore eius exire, vt spiritum & ignem, & tempestatem: & quoniam non tenebat frameam, neq; vas bellicosum: corripit enim impetus eius multitudinem, quæ venerat expugnare eū: hæc est interpretatio. Ecce dies veniunt quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terrā sunt: & veniet in excessu mētis super eos qui inhabitant terram. Et alij alios cogitabunt debellare: ciuitas ciuitatem, & locus locum, & gens aduersus gentem, & regnum aduersus regnum: Et erit, cum fient hæc, & contingant signa quæ ante ostendi tibi: & tūc reuelabitur filius meus, quem vidisti vt virum ascendentem. Et erit quando audierint omnes gentes vocē eius: & derelinquent vniuersi in regione sua bellum suum, quod habent ad alterutrum: & colligerit in vnum multitudo innumerabilis, sicut volentes venire, & expugnare eum. Ipse autem stabit super cacumen montis Sion. Sion autem veniet, & ostendetur omnibus parata, & ædificata, sicut vidisti montē sculpi sine manibus. Ipse autē filius meus arguet quæ adinuenerunt Gentes, impietates eorum has quæ respiciat appropinquauerūt propter mala cogitamenta eorum & cruciamenta quibus incipiet cruciari: quæ assimilata sūt flammæ, & perder eos sine labore per legem quæ igni assimilata est. Et quoniam vidisti eum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam: hæc sunt decem tribus, quæ captiue factæ sunt de terra sua in diebus Osee regis, quem captiuū dixit Salmanassar rex Assyriorum: & transtulit eos trans flumen, & translati sunt in terram aliam. Ipsi autem sibi dederunt consiliū hoc, vt derelinquerent multitudinem gentium & proficiscerentur in vltiorem regionem: vbi numquam inhabitauit genus humanum: vel ibi obseruare legitimæ suæ, quæ non fuerant seruantes in regione sua. Per introitus autem angustos fluminis Euphratē introierūt. Fecit enim eis tunc Altissimus signa, & statuit venas fluminis vsquequod transirent. Per eam enim regionem erat via multa itineris, anni vnus & dimidij: nā regio illa vocatur Arareth. Tunc inhabitauerunt ibi vsq; in nouissimo tempore: & nunc iterum cum cœperint ve-

nire, iterum Altissimus statuet venas fluminis, vt possint transire: propter hæc vidisti multitudinem cum pace. Sed & qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt, qui inueniuntur intra terminum meum. Factum erit ergo, quando incipiet perdere multitudinem earum, quæ collectæ sunt gentes, proteget eos qui superauerunt populum: & tunc ostendet eis multa plurima portenta. Et dixi ego: Dominator Dñe, hoc mihi ostende, propter quod vidī virum ascendentē de corde maris. Et dixit mihi. Sicut non potes hæc vel scrutari, vel scire quæ sunt in profundo maris: sic non poterit quisque super terram videre filium meum, vel eos qui cum eo sunt, nisi in tempore diei: Hæc est interpretatio somnij quod vidisti, & propter quod illuminatus es hic solus. Dereliquisti enim tuam, & circa meam vacasti legem, & quæstisti. Vitam enim tuam disposuisti in sapientia & sensum tuum vocasti matrem: & propter hoc ostendi tibi merces apud Altissimum, erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, & exponam tibi grauia & mirabilia. Et profectus sum, & transi in campum, multum glorificans, & laudans Altissimum de mirabilibus quæ per tempus faciebat: & quoniam gubernat ipsum, & quæ sunt in temporibus illata: & sedi ibi tribus diebus.

CAPVT XIV.

Apparet Dominus Esdra in rubro & fucurā quadam arcana reuelat.

Factum est tertio die, & ego sedebam sub quercu. Et ecce vox exiuit cōtra me de rubro, & dixit: Esdra Esdra. Et dixi: Ecce ego Dñe. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me: Reuelans reuelans sum super rubrum, & loquutus sum Moysi, quando populus meus seruiebat in Ægypto, & misi eum, & eduxi populum meum de Ægypto, & adduxi eum super montem Sina, & detinebam eum apud me diebus multis, enarraui ei mirabilia multa, & ostendi temporum secreta, & finem: & præcepit ei, dicens: Hæc in palam facies verba, & hæc abscondes. Et nunc tibi dico: Signa quæ demonstraui, & somnia quæ vidisti, & interpretationes quas tu vidisti in corde tuo reponere ea: tu enim recipieris ab omnibus, conuerteris residuus cum consilio meo, & cum similibus tuis, vsquequod finiantur tempora: quoniam sæculum perdidit iuuentutem suam, & tempora appropinquant senescere. Duodecim enim partibus diuisum est sæculum, & transierūt eius decima, & dimidium decimæ: super sunt autem eius post medietatem decimæ partis. Nunc ergo dispone domum tuam, & corripe populum tuum.

tuum, & consolare humiles eorum, & renuntia iam corruptelz, * & dimitte
abs te mortales cogitationes, & proice
abs te pondera humana, & exue iam infirmam naturam, & reponere in vnam partem molestissima tibi cogitamenta, & festina transmigrare à temporibus his * quz enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum deteriora facient: quantum enim inuoludum fiet sczculum à senectute, tantum multiplicabuntur super inhabitantes mala. * Prolongauit enim se magis veritas, & appropinquauit mendacium. Iam enim festinat venire, quam vidisti visionem. * Et respondi, & dixi eorum te Dñe. * Ecce enim ego abibo, sicut pręcepisti mihi, & corripiam pręsentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis commonebit? Positum est ergo sczculum in tenebris, & qui inhabitant in eo sine lumine. * Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quz à te facta sunt vel quz incipient opera. * Si enim inueni in te gratiam, immitte in me Spiritum sanctum & scribam omne quod factum est in sczculo ab initio, quz erant in lege tua scripta, vt possint omnes inuenire semitam, & qui uoluerint uiuere in nouissimis, uiuant. * Et respondit ad me, & dixit: Vadens congrega populum, & dices ad eos, vt non querant te diebus, quadraginta. * Tu autem prępara tibi buxos multos, & accipe tecum Saream, Dabriam, Selemiam, Echanum, & Afel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum velociter: * Et venias huc, & ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quę non exstinguetur, quoad vsque finiantur quz incipies scribere. * Et tunc perfectis quzdam palam facies, quzdam sapientibus absconsę trades, in crastinum enim hac hora incipies scribere. * Et profectus sum, sicut mihi pręcepit, & congregaui omnem populum, & dixi: * Audi Israēl verba hæc: Peregrinati sunt patres nostri ab initio in Agypto, & liberati sunt inde: * acceperunt legem vitę, quam non custodierunt, quam vos post eos transgressi estis: & data est vobis terra in sortem, & terra Sion, & patres vestri, & vos iniquitatem fecistis, & non seruastis vias quas pręcepit vobis Altissimus: * & iustus iudex cum sit, absultit à vobis in tempore quod donauerat. * Et nunc vos hic estis, & fratres vestri in trorsum vestrum sunt. * Si ergo imperaueritis sensui vestro, & erudieritis cor vestrum, viuī conseruati eritis, & post mortem misericordiam consequemini. * Iudicij enim post mortē veniet, quando iterum reuiscemus: & tunc iustorum nomina parebunt, & impiorum facta ostendentur. Ad me igitur nemo acce-

dat nunc: neque requirat me vsque dies quadraginta. * Et accipi quinque viros sicut mandauit mihi, & profecti sumus in campum, & mansimus tibi. * Et factus sum in crastinum, & ecce vox vocauit me dicens: Esdra aperi os tuum, & bibito quod te potauero. * Et aperui os meum: & ecce calx plena porrigebatur mihi: Hoc erat plenum sicut aqua: color autem eius: vt ignis similis. * Et accipit bibi, & in eo cum bibissem, cor meum cruciabatur intellectu, & in pectus meum crescebat sapientia. Nam spiritus meus conseruabatur memoria. * Et apertum est os meum, & non est clausum amplius. * Altissimus dedit intellectum quinque viris, & scripserunt quz dicebantur excessiones noctis, quas non sciebant. * Nocte autem manducabant panem, ego autem per diem loquebar, per noctem non tacebam. Scripti sunt autem per quadraginta dies libri ducenti quatuor. * Et factum est cum compleuissent quadraginta dies, loquutus est Altissimus, dicens: Priora quz scripisti, in palam pone, & legere digni & indigni: * nouissimos autem septuaginta conseruabis, vt tradas eos sapientibus de populo tuo. In his enim est vena intellectus, & sapientię fons, & scientię flumen. Et feci sic.

CAPVT XV.

Prædicantur multa calamitates sacculo superueniura.

Ecce loquere in aures plebis meę sermones prophetię, quos immiseri in os tuum dicit Dñs: * & fac, vt in charta scribantur quoniam fideles, & veri sunt. * Ne timeas à cogitationibus aduersum te, nec turbent te incredulitates dicentium. * Quoniam omnis incredulus incredulitate sua morietur. * Ecce ego induco, dicit Dñs, super orbem terrarum mala, gladium, & famem, & mortem, & interitum: propter quod superpolluit iniquitas omnem terram, & adimplera sunt opera nocua illorum. * Propterea dicit Dñs: * Iam non silebo de impietatibus eorum quz irreligiose agunt nec sustinebo in his quz iniquę exercent, ecce sanguis innoxius & iustus clamat ad me, & animę iustorum clamant persequenter. * Vindicans vindicabo illos, dicit Dñs, & accipiam omnem sanguinem innoxium ex illis ad me. * Ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur iam non patiar illum habitare in terra Agypti: * sed educam eum in manu potentis & brachio excelso, & percutiam plagis, sicut prius, & corruptam omnem terram eius: * Iugabit Agyptus, & fundamenta eius plaga verberata, & castigatio ne, quas inducet ei Deus. * Iugabunt cultores operantes terram, quoniam deficient

deficient semina eorum ab vredine, & grandine: & à sidere terribili. * Vx se- 14
culo & qui habitant in eo: * quis ap- 15
propinquauit gladius, & contritio eorum, & exurget gens contra gentem ad pugnam, & romphæa in manibus eorum. * Erit enim inconstabilitio hominibus, & alij aliis inualescentes non curabunt regem suum, & principes vitæ gestorum suorum in potentia sua. * Con- 17
cupiscet enim homo in ciuitatem ire, & nō poterit. * Propter superbiam enim 18
eorum ciuitates turbabuntur, domus extereant, homines metuent. * Non miserabitur homo proximum suum, ad ir- 19
ritum faciendum domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorum, propter famem panis & tribulationem multam. * Ecce, ego conuoco, dicit Deus 20
omnes reges terræ ad me verendum, qui sunt ab Oriente, & ab Austro? & ab Euro, & à Libano, ad conuertendos in se, & reddere quæ dederunt illis: * sicut 21
faciunt vsque hodie electis meis, sic faciam, & reddam in sinu eorum. * Hæc dicit Dñs Deus. * Non parceret dextera mea 22
super peccatores, nec cessabit romphæa super effundentes sanguinem innoxium super terram. * Exiit ignis ab ira eius, & 23
deorauit fundamenta terræ, & peccatores quasi stramen incensum. * Vx eis 24
qui peccant, & non obseruant mandata mea, dicit Dñs, & non parcam illis. 25
Discedite filij à potestate. Nolite contaminare sanctificationem meam, * quoniam 26
niam nouit Dñs omnes qui delinquant in illum: propterea tradidit eos in mortem, & in occisionem. * Iam enim 27
venerunt super orbem terrarum mala, & manebitis in illis, non enim liberabit vos Deus, propter quod peccastis in eum. * Ecce visio horribilis, & facies illius 28
ab Oriente. * Et exient nationes draconum Arabum in curribus multis, & sicut status eorum numerus fertur super terram, vt iam timeant, & trepident omnes qui illos audient, * carmonij insipientes in ira, & exient vt apri de silua, & aduenient in virtute magna, & constabunt in pugnam, cum illis, & vastabunt portionem terræ Assyriorum: * Et 31
post hæc superualescent dracones natiuitatis suæ memores, & conuertent se confiscentes in virtute magna ad persequendos eos: * Ili turbabuntur & silebunt in virtute illorum, & conuertent pedes suos in fugam * & à territorio 33
Assyriorum subleffor obsidebit eos, & consumet vnum ex illis, & erit timor, & tremor in exercitu illorum, & contentio in reges ipsorum. * Ecce nubes ab 34
Oriente & Septentrione vsque ad meridianum, & facies earum horrida valde plena iræ, & procellæ, & collident se iniicem, & collident sidus copiosum

super terram, & sidus illorum, & erit 36
sanguis à gladio vsque ad ventrem, * & finis hominis vsque ad subfram camelii, & erit timor, & tremor multus 37
super terram, & horrebunt qui videbunt iram illam, & tremor apprehendet illos, & post hæc mouebunt nimbi copiose 38
si à meridião & Septentrione, & portio alia ab Occidente: * & super- 39
inualescent venti ab Oriente, & recludent eam, & nubem quam suscitauit in ira, & sydus ad faciendam exercitationem ad Orientalem ventum, & occi- 40
dentem violabitur: * & exultabunt nubes magnæ, & valide plene iræ, & sydus, vt exterreat omnem terram, & inhabitantes eam, & insunderent super omnem locum altum, & eminentem sydus 41
terribile, * ignem & grandinem, & romphæas volantes, & aquas multas, vt etiam impleantur omnes campi, & omnes riuus plenitudine aquarum multarum, * & demolientur ciuitates, & muros, & montes, & colles, & ligna sylvarum, & scænum pratorum, & frumenta 43
eorum: * Et transibunt constantes vsque ad Babylonem & exteret eam: 44
conuenient ad ipsam, & circuibunt eam, & effundent sydus, & omnem iram super eam, & subbit puluis, & fumus vsque in cælum, & omnes in circuitu 45
lugebunt eam: * & qui sub ea remanserint, seruiunt his qui exterruerunt. * Et tu Asia concors in spem Babylonis, & 47
gloria personæ eius, * vt tibi mitera propter quod assimilasti, & orasti filias tuas in fornicatione, ad placendum & glorandum in amatoribus tuis qui tecum cupierunt semper fornicari. * Odibilem imitata es in omnibus operibus eius, & in adinventionibus eius: propterea dicit Deus, * Immittam tibi mala, viduitatem, paupertatem, & famem, & gladium, & pestem, ad denastadas domos tuas à violatione, & morte, & gloria virtutis tuæ. * Sicut flos siccat, cum exurget ardor qui emissus est super te, * & infirmaberis vt paupercula plagata & castigata à mulieribus, vt non possint te suscipere potentes & amatores. * Numquid ego sic zelabor te dicit Dominus, nisi occidisses electos meos 53
in omni tempore, exaltans percussionem manuum, & dicens super mortem eorum, cum inebriata esses. * Exorna speciem vultus tui. * Merces fornicationis tuæ in sinu tuo, propter hoc redditionem accipies. * Sicut facies electis meis dicit Dñs sic faciet tibi Deus, & 57
traderet te in malum. * Et nati tui fame interient: & tu romphæa cades, & ciuitates tuæ conterentur & omnes tui campo gladio cadent. * Et qui sunt in montibus, fame perituri, & manducabunt carnes suas, & sanguinem bibent,

à fame panis, & siti aquæ. * Infelix per 59
maria venies, & rursus accipies malum. *
* Et in transitu alliciet civitatem oc-
cisam, & exteant aliquam portio-
nem terræ tuæ, & partem gloriæ tuæ
externali ungerunt, & reuertes ad 61
Babylonem subterram. * Et demolita
eris illis pro stipsa, & ipsi erunt tibi 62
ignis: * & deuolunt te, & ciuitates
tuas, terram tuam, & montes tuos, om-
nes siluas tuas, & lignum fructiferum
igni comburent. * Filios tuos captiuos 63
ducent, & censum tuum in prædam
habeant, & gloriam faciei tuæ exter-
minabunt.

C A P. XVI.

*Horrenda uniuerso orbi de olario in
fine futura.*

Veni tibi Babylon & Asia, vix tibi
Egypte & Syria. * Præcingite vos
saccis & ciliciis, & plangite filios ve-
stros, & dolete: quoniam appropinqua-
uit conuictio vestra. * Immissus est vo-
bis gladius, & quis est qui auertat il-
lum? * Immissus est in vobis ignis, &
quis est qui extinguat illum? * Immissa
sunt vobis mala, & quis est qui repel-
lat ea? * Numquid repellat aliquis leonem
esurientem in silua, aut extinguet
ignem in stipula, mox quando cœperit
ardere? * Numquid repellat aliquis sa-
gitram à sagittario forti missam? * Dñs
fortis immittit mala, & quis est qui
repellat ea? * Exiit ignis ex iracundia
eius, & quis est qui extinguat eum?
* Coruscabit, & quis non timebit? To-
nabit, & quis non pauebit? * Dominus
comminabitur, & quis non funditus
conteretur à facie ipsius? * Terra tre-
muit & fundamenta eius, mare fluctuat
de profundo, & fluctus eius disturba-
buntur, & pisces eius à facie Domini,
& à gloria virtutis eius: * quoniam
fortis dextera eius quæ arcum tendit:
sagittæ eius acutæ quæ ab ipso mittun-
tur, non deficient, cum cœperint mitti
in fines terræ. * Ecce intrant mala, &
non reuertentur, donec veniant super
terram. * Ignis succenditur, & non ex-
tinguetur, donec consumat fundamen-
ta terræ. * Quemadmodum non redit sa-
gitra missa à valido sagittario, sic non
reuertentur mala quæ missa fuerint in
terram. * Vix missi, vix missi: quis me
liberabit in illis diebus? * Initium do-
lorum & multi gemitus, initium famis
& multi interitus, initium bellorum
& formidabunt potestates, initium ma-
lorum & trepidabunt omnes. * In his
quid faciam, cum venerint mala? * Ecce
fames & plaga, & tribulatio & angustia
missa sunt flagella in emendatione, &
in his omnibus se non conuertent ab
iniquitatibus suis, neque flagellorum
memores erunt, semper. * Ecce, erit 22

annonæ vilitas super terram, sic ut pu-
tent ibi esse directam pacem, & tunc
germinabunt mala super terram, gla-
dius, fames, & magna confusio. * A fame
enim plurimi qui inhabitant terram
interient, & gladius perdet ceteros qui
superauerint à fame, & mortui sicut
stercora proicientur, & non erit qui
consoletur eos. Derelinquetur enim
terra deserta, & ciuitates eius desicien-
tur. * Non derelinquetur qui colat ter-
ram, & qui seminet eam. * Ligna dabunt
fructus, & quis vindemiabit illa? * Vix
matura fiet, & quis calcabit illam? * Erat
enim locus magna desertio. * Cupiet
enim homo hominem videre, vel vo-
cem eius audire. * Relinquentur enim
de ciuitate decem, & duo de agro, qui
absconderint se in densis temeribus, &
scissuris petrarum: * quemadmodum
derelinquantur in oliueto & singulis
arboribus tres aut quatuor oliuæ, aut
sicut in vinea vindemiata racemi re-
linquantur ab his qui diligenter vinea
scrutantur: * sic relinquantur in diebus
illis tres aut quatuor ab scrutantibus
domos eorum in romphæa. * Et relin-
quetur terra deserta, & agri eius inue-
terabunt, & vix eius & omnes semitæ
eius germinabunt spinas, eo quod non
transient homines per eam. * Lugebunt
virgines non habentes sponfos, lugebunt
mulieres non habentes viros, lugebunt
filii eorum non habentes adiutorium:
* sponsi eorum in bello consumentur,
& viri eorum in fame exterentur. * Au-
dite verò ista, & cognoscite ea serui
Dñi. * Ecce verbum Dñi, excipite illud:
ne diis credatis de quibus dicit Domi-
nus. * Ecce appropinquant mala, & non
tardant, * quemadmodum prægans
cùm parit in nono mense filium suum,
appropinquante hora partus eius, ante
horas duas, vel tres, dolores circum-
eunt ventrem eius, & prodeunt infan-
te de ventre, non tardabunt viro pun-
cto: * sic non morabuntur mala ad
prodeundum super terram, & sæculum
gemet, & dolores circumtenebunt il-
lud. * Audite verbum plebs mea: parate
vos in pugnam, & in malis sic estote,
quasi aduenz terræ. * Qui vendit, quasi
qui lugeat: & qui emit, quasi qui per-
ditur. * Qui mercatur, quasi qui fru-
ctum non capiat: & qui ædificat, quasi
non habitaturus. * Qui seminat, quasi
qui non metet: sic & qui vineam putat,
quasi non vindemiaturus. * Qui nubunt,
sic quasi filios non facturi: & qui non
nubunt, sic quasi vidui. * Propter quod
qui laborant, sine cautela laborant: * Fru-
ctus enim illorum alienigenæ metent,
& substantiam illorum rapient: & do-
mos euertent, & filios eorum captiua-
bunt, quia in captiuitate & fame ge-
nerant

fecerunt natos suos. Et qui negabantur 48
in rapina, quantum diu exornant ciui-
tates & domos suas, & possessiones &
& personas suas, tanto magis ad ze-
labor eos super peccata sua, dicit Dñs.
Quomodo zelatur fornicaria mulie- 50
rem idoneam & bonam valde, sic ze-
labitur iniustitia iniquitatē cū exornat
se, & accusat eam in facie, cū vene-
rit qui defendat exquirentem omne
peccatum super terram. Propterea no- 52
lite similari ei, ne operibus eius: quo-
niam adhuc pusillum, & solletur ini-
quitas à terra, & iniustitia regnabit in
vos. Non dicat peccator se non pec- 54
casse: quoniam carbones ignis combu-
ret super caput eius, qui dicit: Non
peccaui coram Domino Deo & gloria
ipsius. Ecce Dominus cognoscet om- 55
nia opera hominum, & adinventiones
illorum, & cogitationes illorum, & cor-
da illorum. Dixit enim: Fiat terra, & 56
facta est; fiat calum, & factum est. Et 57
in verbo illius stellæ fundatz sunt, &
conuincit numerum stellarum. Qui seru- 58
atur abyssum, & thesauros illarum:
qui menius est mare, & conceptum eius.
Qui conclusit mare in medio aqua- 59
rum, & suspendit terram super aquas
verbo suo. Qui extendit calum quasi
cameram, super aquas fundauit eum. 60
Qui posuit in deserto fontes aqua- 61
rum, & super verticem montium lacus
ad emittendum flumina ab eminenti
petra, vt potaret terram. Qui finxit 62
hominem, & posuit cor suum in me-
dio corporis, & misit ei spiritum, vi-
ram & intellectum, & spiramen Dei 63
omnipotentis qui fecit omnia, & ser-
uat omnia absconsa in absconsis ter-
ra. Hic nouit adinventionem vestram, 64
& quæ cogitatis in cordibus vestris,

peccata & volentes, occultare pecca-
ta vestra. Propter quod Dñs scruti-
nando scrutatus est omnia opera vestra,
& traduet vos omnes, & vos con-
fusi eritis cū proferant peccata ve-
stra coram hominibus, & iniquitates
erunt, quæ accusabiles stabunt in die
illo. Quid facietis? ut quomodo ab-
condetis peccata vestra coram Deo &
angelis eius? Ecce iudex Deus, timere
eum. Desinite à peccatis vestris, & obli-
uiscamini iniquitates vestras iam age-
re eas in sempiterno: & Deus educet
vos, & liberabit de omni tribulatione.
Ecce enim incenditur ardor super vos
turbe copiosæ, & rapient quodam ex
vobis, & cibabunt idolis occiso: &
qui consenserint eis, erunt illis in de-
risum, & in improprium, & in con-
culationem, erit enim locus locus,
& in vicinas ciuitates exarredio mul-
ta super timentes Dominum. Erunt
quasi insani nemini parcentes, ad diri-
piendum & deuastandum adhuc timen-
tes Dominum. Quia deuastabunt &
diripient substantias, & de domibus suis
eos eicient. Tunc parebit probatio
electorum meorum, vt aurum quod
probatur ab igne. Audite dilecti mei,
dicit Dominus: Ecce adsunt dies tri-
bulationis, & de his liberabo vos. Ne
timeatis, nec hæsitetis, quoniam Deus
dux vester est. Et qui seruat mandata
& præcepta mea, dicit Dominus Deus,
ne præponderent vos peccata vestra, ne
super eleuent se iniquitates vestra. Vt
qui constringuntur à peccatis suis, &
obteguuntur ab iniquitatibus suis, quem-
admodum ager constringitur à silua, &
spinis tegitur semita eius, per quam
non transit homo, & excluditur, &
mixtur ad deuorationem ignis.

HIERO